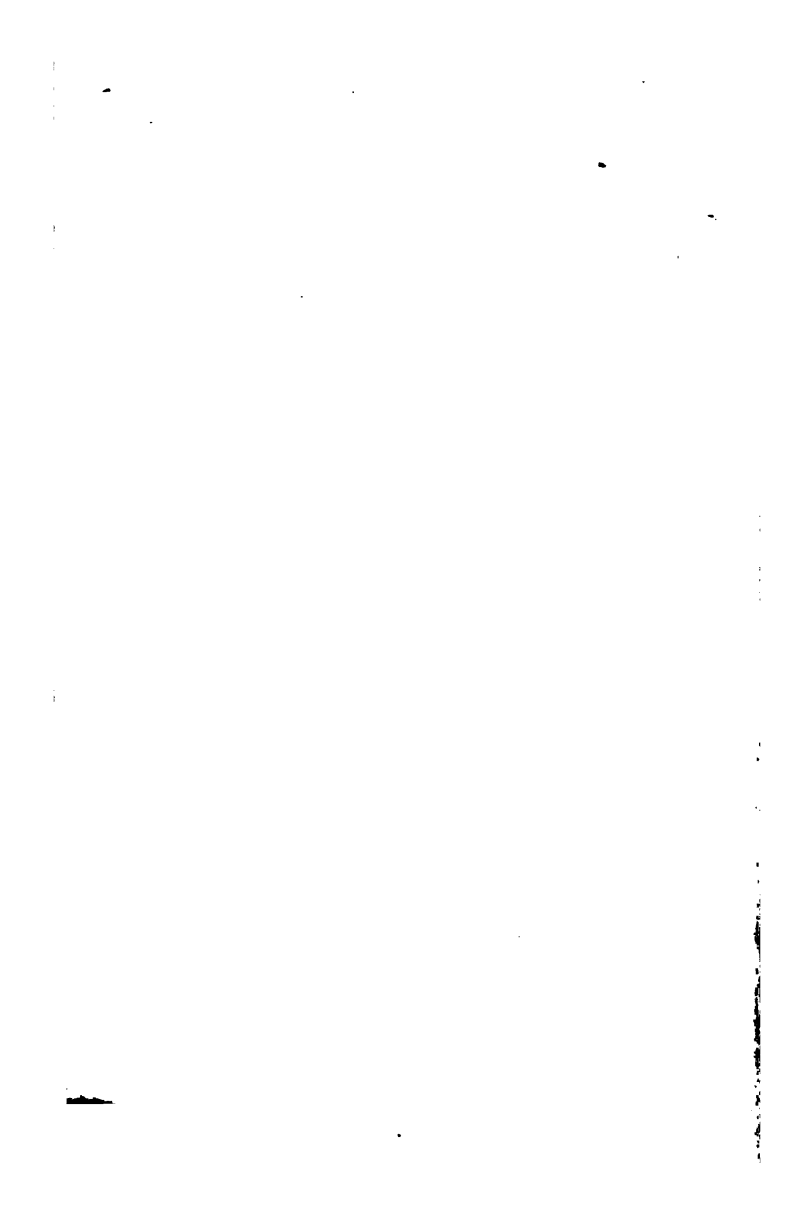

THE GIFT OF
William H. Worrell

135
715
.1888

W.H. Wood
1910.

P.S.
715
.18

1

Bible. Hebrew and Greek. 1888

THE
HOLY BIBLE

IN THE
ORIGINAL HEBREW AND GREEK.

OLD TESTAMENT: MYER LEVI LETTERIS.

NEW TESTAMENT: WESTCOTT AND HORT.

TWO VOLUMES IN ONE.

Boston—Hartford:
ELWOOD G. TEWKSBURY,
1888.

Copyright, 1888, by
ELWOOD G. TEWKSBURY.

PREFATORY NOTE.

85-32 2117B
This volume is a direct outcome of the interest in independent Biblical research inspired by Professor C. S. Beardslee in his classes in Systematic Theology at Hartford Theological Seminary, and of the idea suggested by him of an edition of the Bible, which should contain in one volume both Testaments in the original, as a text-book not only for use in the class-room but for permanent companionship and study.

The present work consists of the Hebrew Bible of Letteris and the text of the Greek New Testament of Westcott and Hort. It is not a reprint, but the original sheets of the two books as published respectively by Trowitzsch & Son of Berlin, and Macmillan & Co. of London, bound in one volume, and offered in convenient form for reference and study.

It is hoped that this little volume may find a place in the movement among students and ministers towards a more diligent and effective "Inductive" study of the Word of God in its original languages.

HARTFORD, CONN., December, 1888.

THE NEW TESTAMENT
= .
IN THE ORIGINAL GREEK

Cambridge

PRINTED BY C. J. CLAY M.A. AND SONS
AT THE UNIVERSITY PRESS

THE NEW TESTAMENT
IN THE ORIGINAL GREEK

THE TEXT REVISED BY

BROOKE FOSS WESTCOTT D.D.

AND

FENTON JOHN ANTHONY HORT D.D.

Cambridge and London

New York

MACMILLAN AND CO

1887

All rights reserved

ALIORUM LITTERAE SUNT EIUSMODI UT NON PARUM MULTOS PAENITUERIT INSUMPTAE IN ILLIS OPERAE. . . . AT FELIX ILLE QUEM IN HISCE LITTERIS MEDITANTEM MORS OCCUPAT. HAS IGITUR TOTO PECTORE SITIAMUS OMNES, HAS AMPECTAMUR, IN HIS IUGITER VERSEMUR, HAS EXOSCULEMUR, HIS DEMUM IMMORIAMUR, IN HAS TRANSFORMEMUR, QUANDOQUIDEM ABEUNT STUDIA IN MORES. . . . HAE TIBI SACROSANCTAE MENTIS ILLIUS VIVAM REFERUNT IMAGINEM, IPSUMQUE CHRISTUM LOQUENTEM, SANANTEM, MORIENTEM, RESURGENTEM, DENIQUE TOTUM ITA PRAESENTEM REDDUNT, UT MINUS VISURUS SIS SI CORAM OCULIS CONSPICIAS.

ERASMUS

MDXVI

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Wm. H. Wovell

#

9-15-1931

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

1 ΒΙΒΛΙΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυεὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.

- 2 Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ,
Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ,
Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρῆς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ,
Φαρῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρῶμ,
Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ,
4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμναθάβ,
Ἀμναθάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών,
Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών,
5 Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὲς ἐκ τῆς Ῥαχάβ,
Βοὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβῆδ ἐκ τῆς Ῥούθ,
Ἰωβῆδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί,
6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυεὶδ τὸν βασιλέα.

- Δαυεὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίστου,
7 Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ,
Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά,
Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ,
8 Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ,
Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ,
Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὁζείαν,

Ὁζεΐας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ, 9
 Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἄχας,
 Ἄχας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν,
 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, 10
 Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμῶς,
 Ἀμῶς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσειάν,
 Ἰωσειας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς 11
 αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν 12
 τὸν Σαλαθιήλ,
 Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ,
 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, 13
 Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακίμ,
 Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζῶρ,
 Ἀζῶρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδῶκ, 14
 Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμ,
 Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιούδ,
 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, 15
 Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Μαθθάν,
 Μαθθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακῶβ,
 Ἰακῶβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ 16
 ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυεὶδ γενεαὶ 17
 δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυεὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυ-
 λῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βα-
 βυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

- 18 ΤΟΥ ΔΕ [ΙΗΣΟΥ] ΧΡΙΣΤΟΥ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. Μνη-
 στευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ
 19 συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος
 20 ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέ-
 λων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν.
 21 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ
 ἐφάνη αὐτῷ λέγων Ἰωσήφ υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβηθῆς παρα-
 λαβεῖν Ἐμμανὴν τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννη-
 22 θὲν ἐκ πνεύματος ἑστὶν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέ-
 σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν
 23 αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγο-
 νεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου
 λέγοντος
 24 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται γίον,
 καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανοὴλ·
 25 ὃ ἔστιν μεθερμηνεύμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Ἐγερθεὶς
 δὲ [ὁ] Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ
 ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
 26 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως [οὔ] ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

- 1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας
 ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνα-
 2 τολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες Πού ἐστὶν
 ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν
 3 ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
 4 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης ἐταράχθη καὶ πᾶσα
 Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχι-
 ερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν

ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ἐν Βηθλεέμ 5
τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου

Καὶ σὺ, Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα, 6

οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα·

ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγοούμενος,

ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

Τότε Ἠρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν πα- 7
ρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας 8
αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ εἶπεν Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκρι-
βῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὼν δὲ εὔρητε ἀπαγγεिलाτέ μοι,
ὅπως καγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες 9
τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν
τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ
ἦν τὸ παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν με- 10
γάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδί- 11
ον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνη-
σαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγ-
καν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ χρη- 12
ματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἠρώδη δι' ἄλ-
λης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Ἄνα- 13

χωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κα-
τ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι
ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἠρώδης ζητεῖν τὸ παι-
δίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ 14
παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἠρώδου· ἵνα πλη- 15
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος
Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν γιόν μου. Τότε 16

Ἠρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ἰπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν,
καὶ ἀποστείλας ἀνείλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθ-
λεέμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄριοις αὐτῆς ἀπὸ διετούς καὶ κατω-
τέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. Τότε 17

- ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος
- 18 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη,
 κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς·
 Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς,
 καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν.
- 19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαί-
 20 νεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων Ἐγερθεὶς
 παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύ-
 21 σου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν
 22 ψυχὴν τοῦ παιδίου. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον
 23 καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ εἰσήλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ἀκού-
 σασ δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν χρηματι-
 σθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,
 23 καὶ ἔλθων κατέφκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως
 πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κλη-
 θήσεται.

- 1 ΕΝ ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάνης
- 2 ὁ βαπτιστῆς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας λέγων
- 3 Μετανοεῖτε, ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὗτος
 γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος
- Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ
 Ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,
 εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβοις αὐτοῦ.
- 4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάνης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
 καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ,
 5 ἣ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. Τότε

ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα εἶπεν αὐτοῖς Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ ἡ ἀξίμη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κείται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὐδ' οὐκ εἰμι ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ· οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συναῖξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἄσβεστον. Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐὰν ἄφες ἄρτι, οὕτως γὰρ πρέπον ἐστίν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεφέχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαίνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Τότε [ὁ] Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὑστερον ἐπέειπασεν. Καὶ προσελθὼν ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ

12 αὐτοῦ

15 πρὸς αὐτόν

16 αὐτῷ

17 μου, ὁ ἀγαπητός ἐν

υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὼν ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.
 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Γέγραπται Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
 5 ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπο-
 6 ρευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει
 αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
 ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ Εἰ υἱὸς εἶ
 τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι

Τοῖς ἄγγελοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ
 καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε,

μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σοῦ.
 7 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πάλιν γέγραπται Οὐκ ἐκπειράσεις
 8 Κύριον τὸν θεόν σοῦ. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ
 διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας
 9 τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Ταῦτά σοι πάντα δώσω ἔαν πεσὼν προσκυ-
 10 νήσῃς μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὑπαγε, Σατανᾶ·
 11 γέγραπται γὰρ Κύριον τὸν θεόν σοῦ προσκυνήσεις
 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ
 διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσήλθον καὶ διηκόνουν
 αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάνης παρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
 13 Γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρά ἐλθὼν κατώκησεν
 εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν
 14 καὶ Νεφθαλεῖμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ
 προφήτου λέγοντος

15 Γῆ Ζαβογλῶν καὶ γῆ Νεφθαλεῖμ,
 ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,

16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ
 φῶς εἶδεν μέγα,

καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου
 φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν 17
 Ἔμετανοεῖτε, ἤγγικεν γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν 18
 δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θά-
 λασσαν, ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς Δεῦτε ὀπίσω 19
 μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλεεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως 20
 ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκείθεν 21
 εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου
 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβε-
 δαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν,
 καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ 22
 τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ 23
 περιῆγεν ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συνα-
 γωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρῦσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασι-
 λείας καὶ θεραπείων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν
 ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν 24
 Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας
 ποικιλais νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, δαιμονιζο-
 μένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθερά-
 πευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ 25
 τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰου-
 δαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Ἰδὼν δὲ τοὺς 1
 ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσ-
 ῆλθαν [αὐτῷ] οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα 2
 αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων

- 3 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 4 μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
- 5 μακάριοι οἱ πρᾶεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.
- 6 μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
- 7 μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
- 8 μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.
- 9 μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι [αὐτοὶ] υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.
- 10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 11 μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν
- 12 ἐμοῦ· χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.
- 13 Ὑμεῖς ἐστέ τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωραυθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω
- 14 καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.
- 15 οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ κείουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ
- 16 οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς
- 18 προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλύσαι ἀλλὰ πληρῶσαι· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κερεῖα οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως [ἂν]
- 19 πάντα γένηται. ὃς ἕαν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βα-

σιλεία τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισ- 20
σεύση ὑμῶν ἢ δικαιοσύνη πλείον τῶν γραμματέων καὶ
Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν.

Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις Οὐ 21
ΦΟΝΕΥΣΕΙΣ· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.
Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 22
ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἶπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἶπῃ Μωρέ,
ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσ- 23
φέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κακεῖ μνησθῆς
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν 24
σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε πρῶτον δια-
λάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ
δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως ὅτου 25
εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντιδικός
τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βλη-
θήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν 26
ἀποδώῃς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

Ἐκούσατε ὅτι 27
ἐρρέθη Οὐ ΜΟΙΧΕΥΣΕΙΣ. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέ- 28
πων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι [αὐτήν] ἤδη ἐμοίχευσεν
αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς 29
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει
γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ
σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν· καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ 30
σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμ-
φέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον
τὸ σῶμά σου εἰς γέενναν ἀπέλθῃ.

Ἐρρέθη δέ 31
ὍΣ ἂΝ ΑΠΟΛΥΣῃ ΤὴΝ ΓΥΝΑΙΚΑ Αὐτοῦ, Δότω αὐτῇ ἀπο-
στάσιον. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν 32
γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτήν μοι-
χευθῆναι, καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶ-
ται].

Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις 33
Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρ-

34 ΚΟΥΣ ΚΟΥ. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμῶσαι ὅλως· μήτε ἐν
 35 τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ· μήτε ἐν τῇ
 36 γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς
 37 Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως·
 38 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμῶσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
 39 τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν. Ἔστω δὲ ὁ λόγος
 40 ὑμῶν ναὶ ναὶ, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ
 41 ἐστίν.

Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη Ὁφθαλμὸν ἀντὶ
 42 ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
 43 μὴ ἀντιστήναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ραπίζει εἰς τὴν
 44 δεξιὰν σιαγόνα [σου], στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ
 45 θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ
 46 καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὑπάγε
 47 μετ' αὐτοῦ δύο. τῷ αἰτοῦντί σε δός, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ
 48 σοῦ δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῆς.

Ἐκούσατε
 49 ὅτι ἐρρέθη Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν
 50 ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς
 51 ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως
 52 γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν
 53 ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ
 54 βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς
 55 ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι
 56 τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς
 57 ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἔθνη τὸ
 58 αὐτὸ ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ
 59 ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.

1 Προσέχετε [δὲ] τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπρο-
 2 σθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή-
 3 γε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς
 4 οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ
 5 σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν
 6 ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ
 7 τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν

αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ἡ ἀρι- 3
στερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, ὅπως ἢ σου ἡ ἐλεημοσύνη 4
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀπο-
δώσει σοι.

Καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε 5
ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως
φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἴσελθε εἰς τὸ 6
ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι
τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. Προσευχόμενοι δὲ 7
μὴ βατταλογήσητε ὡσπερ οἱ ἐθνικοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται· μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε 8
αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ [ὁ θεὸς] ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε 9
ὑμεῖς

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου,

10

γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς·

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

11

δὸς ἡμῖν σήμερον·

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

12

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

13

ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, 14

ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ 15

ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις [τὰ παραπτώματα αὐτῶν], οὐδὲ ὁ πα-

τήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν 16

δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί,

ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσιν τοῖς

ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν
 17 μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν
 18 καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώ-
 ποις νηστεύων ἄλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ· καὶ
 ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ ἀποδώσει σοι.
 19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς
 καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ
 20 κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ,
 ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ
 21 διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θη-
 22 σαυρός σου, ἐκεῖ ἔσται [καὶ] ἡ καρδία σου. Ὁ λύχνος
 τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός. εἰς οὖν ἢ ὁ ὀφθαλμός
 23 σου ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτινὸν ἔσται· εἰς δὲ ὁ
 ὀφθαλμός σου ποτηρὸς ἢ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτινὸν
 24 ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος
 25 πόσον. Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
 τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀντιθέεται
 καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν
 26 καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ
 ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε [ἢ τί πίητε], μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν
 τί ἐνδύσθητε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ
 26 σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
 νοῦ ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν
 εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά·
 27 οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
 μνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
 28 ἓνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ
 κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθου-
 29 σιν· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
 30 αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ
 ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον
 ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὅλι-
 31 γόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες τί φάγωμεν;

ἢ Τί πίνωμεν; ἢ Τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ 32
 ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι
 χρήσετε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασι- 33
 λείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσ-
 τεθήσεται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον, ἢ 34
 γὰρ αὔριον μεριμνήσει αὐτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
 αὐτῆς.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε ¹/₂
 κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν.
 τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ 3
 σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς 4
 ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;
 ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκόν, 5
 καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
 τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίῃ, μηδὲ 6
 βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μὴ
 ποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ
 στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· 7
 ζητεῖτε, καὶ εὕρησεται· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς 8
 γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ
 κρούοντι ἄνοιγήσεται. ἢ τίς ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν 9
 αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον—μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ 10
 καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ—μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς 11
 πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδοῖναι τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτούσιν αὐτόν. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν 12
 θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς
 ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεία ¹/₁₃
 εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
 πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· ὅτι στενὴ ἡ πύλη 14
 καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ

15 ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε
 ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν
 16 ἐνδύμασι προβάτων ἕσθωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες. ἀπὸ
 τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν
 17 ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν
 δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς ἁλοῦς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δέν-
 18 δρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν
 καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς
 19 ἁλοῦς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν
 20 ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν
 21 αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε
 κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ
 ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 22 πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Κύριε κύριε, οὐ
 τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι
 23 δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς
 ἐποιήσαμεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε
 ἔγνω ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
 ἀνομίαν.

24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους [τούτους] καὶ
 ποιῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις φηκοδό-
 25 μησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ κατέβη ἡ
 βροχὴ καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ
 προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν, τεθεμελιώτο
 26 γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους
 τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ,
 27 ὅστις φηκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ
 κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ
 ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν
 ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τού-
 29 τους, ἐξεπλήρυσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν
 γὰρ διδάσκων αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ

γραμματεῖς αὐτῶν.

Καταβάτος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ 1
 ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδὼν λεπρὸς προσελθὼν προσεκύνει 2
 αὐτῷ λέγων Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ 3
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέγων Θέλω, καθαρίσθητι·
 καὶ εὐθέως ἐκαθερίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ 4
 Ἰησοῦς Ὅρα μηδεὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον
 τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωυσῆς
 εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς 5
 Καφαρναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν
 αὐτὸν καὶ λέγων Κύριε, ὁ παῖς μου βέβηται ἐν τῇ οἰκίᾳ 6
 παραλυτικός, δευρῶς βασανιζόμενος. λέγει αὐτῷ Ἐγὼ ἐλ- 7
 θὼν θεραπεύσω αὐτόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη 8
 Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς·
 ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ 9
 γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν [τασσόμενος], ἔχων
 ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ Πορεύθητι, καὶ
 πορεύεται, καὶ ἄλλῳ Ἐρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ
 μου Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς 10
 ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὔρον. λέγω 11
 δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν
 καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκ- 12
 βληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
 κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 13
 τῷ ἑκατοντάρχη Ὑπάγε, ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι· καὶ
 ἰάθη ὁ παῖς ἐν τῇ ᾠρᾷ ἐκείνῃ. Καὶ ἐλθὼν ὁ 14
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ
 βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐ- 15
 τῆς, καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ διεκόνει
 αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ 16

δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ,
 17 καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν ὅπως πληρωθῆ
 τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος Ἀγτός τὰς
 ἄσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσοις ἐβάστασεν.
 18 Ἰδῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄχλον περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν
 19 εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς
 εἶπεν αὐτῷ Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἶν ἀπέρχῃ.
 20 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Δι ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν
 καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
 21 ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἐτερος δὲ
 τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον
 22 ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει
 αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
 23 ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον
 24 ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
 μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτε-
 25 σθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. καὶ προσ-
 ελθόντες ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες Κύριε, σῶσόν, ἀπολλύ-
 26 μεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς Τί δειλοὶ ἐστε, ἀλγύπιοι; τότε
 ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ
 27 ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν
 λέγοντες Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θά-
 28 λασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; Καὶ ἐλθόντος αὐ-
 τοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησαν
 αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χα-
 λεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν τινα παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
 29 ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραζαν λέγοντες Τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ
 30 τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν
 δὲ μακρὰν ἄπ' αὐτῶν ἀγέλη χαίρων πολλῶν βοσκομένη.
 31 οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλων αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἐκβάλλεις
 ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
 32 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπήλθαν εἰς
 τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὤρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ

κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.
Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν 33
ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδὼν 34
πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόν-
τες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐ-
τῶν.

Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν, καὶ ἦλ- 1
θεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδὼν προσέφερον αὐτῷ παραλυ- 2
τικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν
αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ θάρσει, τέκνον ἀφίενταί
σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν 3
ἐν ἑαυτοῖς Οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς 4
ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν Ἴνα τί ἐνθυμείσθε πονηρὰ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἀφίεν- 5
ταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν Ἐγειρε καὶ περιπάτει; Ἴνα 6
δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας— τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ Ἐγει- 7
ρε ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ 8
ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξου-
σίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον 9
ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Μαθθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκο-
λούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

Καὶ 10
ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὼν πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον 11
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν 12
Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχον-
τες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν Ἐλεος θέλω καὶ οὐ 13
θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς.

Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰω- 14
άνου λέγοντες Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν,

- 15 οἱ δὲ μαθηταὶ σοῦ οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Μη δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πεν-
 θεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ
 ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νη-
 16 στεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνά-
 φου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ
 17 τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλουσιν
 οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μίγξῃ, ῥήγνυνται οἱ
 ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται·
 ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς, καὶ ἀμφό-
 τεροὶ συντηροῦνται.
- 18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων [εἰς] προσελ-
 θῶν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτε-
 λεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ
 19 ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ
 20 μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη
 προσελθούσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
 21 αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱμα-
 22τίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ ἰδὼν
 αὐτὴν εἶπεν Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν
 23 σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς
 24 καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν Ἀναχωρεῖτε, οὐ γὰρ
 ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
 25 ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς
 26 αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐ-
 27 τῆ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ παράγοντι
 ἐκείθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν ἑξήκοντες καὶ δύο τυφλοὶ κράζοντες
 28 καὶ λέγοντες Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυεὶδ. ἐλθόντι δὲ εἰς
 τὴν οἰκίαν προσῆλθαν αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν
 29 αὐτῷ Ναί, κύριε. τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων
 30 Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἠνεφέχθησαν

αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων Ὅρατε μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφθίμωσαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερ-
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγ-
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570

θεραπεύετε, νεκρούς ἐγείρετε, λεπρούς καθαρίζετε, δαιμόνια
 9 ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. Μὴ κτήσησθε
 χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν,
 10 μὴ πήρην εἰς ὄδον μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα
 11 μηδὲ ῥάβδον· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ. εἰς
 ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσελθῆτε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ
 12 ἄξιός ἐστιν· κακεὶ μέναιτε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε. εἰσερχόμενοι
 13 δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ εἰ μὲν ἦ ἡ οἰκία
 ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· εἰ δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ
 14 εἰρήνη ὑμῶν ἔφ' ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ ὅς ἂν μὴ
 δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι
 15 ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκεῖνης ἐκτινάξατε τὸν κονι-
 16 ὄρον τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον
 ἔσται γῆ Σοδομῶν καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ
 16 πόλει ἐκείνῃ. Ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς
 πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς ἰοὶ ὄφεις
 17 καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς
 18 συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
 δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐ-
 19 τοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδώσιν ὑμᾶς, μὴ μερι-
 μνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
 20 τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες
 ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
 21 παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέ-
 κνον, καὶ ἑπανάστησονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώ-
 22 σουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
 ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.
 23 ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν
 ἐτέραν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις
 24 [τοῦ] Ἰσραὴλ ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐκ ἔστιν
 μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον
 25 αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος

αὐτοῦ, καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἶ ἴτον οἰκοδε-
 σπότην Βεεζεβούλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς¹
 αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἔστιν κεκα- 26
 λυμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνω-
 σθήσεται. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· 27
 καὶ ὃ εἰς τὸ οὐδὲ ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. καὶ 28
 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ
 ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν
 δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γενένη. οὐχὲ 29
 δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πε-
 σεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ 30
 αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημένοι εἰσίν. μὴ οὖν 31
 φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. Πᾶς οὖν 32
 ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμο-
 λογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς· ὅστις ἰδέ¹ ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀν- 33
 θρώπων, ἀρνήσομαι καὶ ἐγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου
 τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον 34
 βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην
 ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ 35
 πατρὸς ἀγτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς ἀγτῆς
 καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς ἀγτῆς, καὶ ἐχθροὶ τοῦ 36
 ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ ἀγτοῦ. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μη- 37
 τέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ
 θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὅς οὐ λαμ- 38
 βάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔ-
 στιν μου ἄξιος. ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, 39
 καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐ-
 τήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ 40
 δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προ- 41
 φῆτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ
 ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμ-
 ψεται. καὶ ὅς ἂν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον 42

ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκείθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάνης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ
3 χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Σὺ
4 εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
5 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάνει ἃ
6 ἀκούετε καὶ βλέπετε· ΤΥΦΛΟὶ ἸΔΝΑΒΛΕΠΟΥΣΙΝ καὶ ἄχωλοι
7 περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν,
8 καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ ἐγδαγγελίζονται· καὶ μα-
9 κάριος ἐστὶν ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις
περὶ Ἰωάνου Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κά-
8 λαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν;
9 ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ
10 φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων. ἀλλὰ τί ἐξήλ-
11 θατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον
12 προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται

ἸΔΟΥ ἘΓΩ ἈΠΟCTÉΛΛω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώ-
που σου,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

11 ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεί-
12 ζων Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασι-
13 λείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
14 Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
15 βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ
16 προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάνου ἐπροφήτευσαν καὶ εἰ
17 θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλείας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ
18 ἔχων ὄρα ἀκουέτω. Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεάν ταύτην;

ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἐτέροις λέγουσιν

17

Ἠυλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὤρχήσασθε·
ἐβρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε·

ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσιν 18
Δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ 19
πίνων, καὶ λέγουσιν Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης,
τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν ἔργων αὐτῆς.

Τότε ἤρξατο ἀνειδίξειν τὰς 20
πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείους δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ
μετενόησαν Οὐαὶ σοι, Χοραζεῖν· οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδάν· 21
ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμε-
ναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.
πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν 22
ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. Καὶ σύ, Καφαρνασὺμ, μὴ ἕως οὕ- 23
ρανοῦ ὑψωθῆσῃ; ἕως ἄλλοῦ καταβῆσῃ. ὅτι εἰ ἐν Σο-
δόμοις ἐγενηθήσαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν
ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων 24
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐξομο- 25
λογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι
ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπέκαλυψας
αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμ- 26
προσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, 27
καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν
πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ
υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ 28
πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου 29
ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσεται ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ 30
γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστίν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν 1
διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέειπασαν, καὶ

2 ἤρξαντο τὸ ἀλλεῖν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰ-
 δόντες εἶπαν αὐτῷ Ἴδου οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξε-
 3 στιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ ἀνέγνω-
 τε τί ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπείνασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
 προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἔξον ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς
 5 μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν
 τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάβ-
 6 βατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
 7 τοῦ ἱεροῦ μείζον ἐστὶν ὧδε. εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστὶν Ἐλεος
 θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν καταδικάσατε τοὺς ἀναι-
 8 τίους. κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 9θρώπου.

Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν
 10 συναγωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηράν. καὶ
 ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν θερα-
 11 पेῦναι; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Τίς
 [ἔσται] ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμ-
 πέση τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ
 12 καὶ ἐγερεῖ; πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε
 13 ἔξεστιν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. Τότε λέγει τῷ ἀν-
 θρώπῳ Ἐκτεινὸν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκα-
 14 τεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. Ἐξεληθόντες δὲ οἱ Φαρι-
 15 σαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσω-
 σιν.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.
 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
 16 πάντας, καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν
 17 ποιήσωσιν· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προ-
 φῆτου λέγοντος

18 Ἴδοῦ ὁ παῖς μογ ὃν ἠρέτισα,
 ὁ ἀγαπητὸς μογ ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μογ·
 θήσω τὸ πνεῦμά μογ ἐπ' αὐτόν,
 καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.
 19 Οὐκ ἐρίσει οὐδέ κραγῆσει,

οὐδέ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν
αὐτοῦ.

κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει 20

καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει,

ἕως ἄν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.

καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἔλπιουσιν. 21

Τότε ἤ προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζόμενον τυφλὸν καὶ 22
κωφόν¹. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κωφὸν λαλεῖν
καὶ βλέπειν. Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον 23
Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυεὶδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού- 24
σαντες εἶπον Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ
Βεεζεβοῦλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. Εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυ- 25
μήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα βασιλεία μερισθείσα
καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθείσα
καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν 26
ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ
βασιλεία αὐτοῦ; καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεεζεβοῦλ ἐκβάλλω τὰ 27
δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο
αὐτοὶ κριταὶ ἔσονται ὑμῶν. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ 28
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ 29
ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι, εἰ μὴ πρῶτον δῆσῃ
τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ὁ μὴ 30
ᾶν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλα- 31
σφημία ἀφεθήσεται ἰ τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος
βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. καὶ ὅς ἐάν εἴπῃ λόγον κατὰ 32
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ
κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἰ οὐκ ἀφεθήσεται ἰ αὐτῷ οὔτε
ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. *Ἡ 33
ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἡ
ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν·
ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. γεννήματα ἐχι- 34

22 προσηνήθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός

δυνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ
 35 περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς
 ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἄγαθά, καὶ
 ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλ-
 36 λει πονηρά. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ λαλή-
 σουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν
 37 ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ
 τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ τινὲς τῶν γραμματέων καὶ
 Φαρισαίων λέγοντες Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον
 39 ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
 χαλὴς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ
 40 μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῶ τοῦ προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰω-
 νᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
 νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
 41 γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες Νινευεῖται ἀνα-
 στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατα-
 κρινουῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωῶ, καὶ
 42 ἰδοὺ πλείον Ἰωῶ ἔδε. βασιλίσσα νότου ἐγερθήσεται ἐν
 τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν·
 ὅτι ἤλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σο-
 43 λομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλείον Σολομῶνος ἔδε.

Ἐπὶ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλη ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρ-
 χεται δι' ἀνδρῶν τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὐρί-
 44 σκει· τότε λέγει Εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν
 ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σχολάζοντα [καὶ] σεσαρωμένον
 45 καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἐ-
 αυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελ-
 θόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
 ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ
 ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλή-

σαι. [†] ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντι αὐτῷ Τίς 48
 ἔστω ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;
 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα [αὐτοῦ] ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐ- 49
 τοῦ εἶπεν Ἴδου ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·
 ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ 50
 ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ
 ἐστίν.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς [†] τῆς οἰκίας 1
 ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν 2
 ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι,
 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἰσθῆκει. καὶ ἐλάλησεν 3
 αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων Ἴδου ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
 τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἂ μὲν ἔπεσεν παρὰ 4
 τὴν ὁδόν, καὶ ἔλθόντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα 5
 δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ
 εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, ἡλίου δὲ 6
 ἀνατελειαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐ-
 ξηράνθη. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ 7
 ἀκανθαὶ καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν 8
 τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκον-
 τα ὃ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων ὅρα ἀκούετω. Καὶ ⁹
 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ Διὰ τί ἐν παραβολαῖς ¹⁰
 λαλεῖς αὐτοῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν [†] ὅτι Ὑμῖν δέδοται ¹¹
 γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις
 δὲ οὐ δέδοται. ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισ- ¹²
 σευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐ-
 τοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες ¹³
 οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν·
 καὶ ἀνακληροῦνται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαίου ἡ λέγουσα ¹⁴
 Ἄκοῦ ἄκούσετε καὶ οὐ μὴ συνήτε,
 καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

47 εἶπεν δὲ τις αὐτῷ Ἴδου ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἰσθῆ-
 κασιν ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.

15 ἑπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμмыσαν·
μή ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν
καὶ τῇ καρδίᾳ συνώσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,
καὶ ἰάσονται αὐτοὺς.

16 ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ τὰ ὄρα
17 [ὑμῶν] ὅτι ἀκούουσιν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προ-
φῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν,
18 καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. Ὑμεῖς
19 οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειραντος. Παντὸς
ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνέντος, ἔρχε-
ται ὁ πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ
20 αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ
πετρώδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθύς
21 μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ
22 διὰ τὸν λόγον εὐθύς σκανδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας
σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα
τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συνπνίγει τὸν λόγον,
23 καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιεί, ὡς δὴ καρπο-
φορεῖ καὶ ποιεῖ ὁ μὲν ἑκατὸν ὁ δὲ ἐξήκοντα ὁ δὲ τριακοντα.
24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων Ὁμοιω-
θη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπειραντῇ καλὸν σπέρ-
25 μα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους
ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον
26 τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ
27 καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελ-
θόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ Κύριε,
οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν
28 ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς Ἐχθρὸς ἀνθρώπος τοῦτο

4 ἦλθον τὰ πετεινὰ καὶ

7 ἐπνιξαν

11 αὐτοῖς

ἐποίησεν. οἱ δὲ αὐτῷ λέγουσιν θέλεις οὖν ἀπελθόντες
 συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ φησιν Οὐ, μὴ ποτε συλλέγον- 29
 τες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτον· ἄφετε 30
 συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα ἕως τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ
 τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζά-
 νια καὶ δῆσατε αὐτὰ [εἰς] δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά,
 τὸν δὲ σίτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. Ἄλ- 31

λην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων Ὁμοία ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
 ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων 32
 τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μείζον τῶν λαχάνων ἐστὶν
 καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ κατασκηνοῖν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλ- 33

λην παραβολὴν [ἐλάλησεν αὐτοῖς]· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι-
 λεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
 ἀλεύρον σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὄλον. Ταῦτα 34
 πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ
 χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ 35
 ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος

Ἄνοιζω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
 ἐρεγίζομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς.

Τότε ἀφείς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ 36
 προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Διασάφησον
 ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀπο- 37
 κριθεὶς εἶπεν Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν 38
 σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζανία
 εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά 39
 ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνος ἐστὶν,
 οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν. ὡσπερ οὖν συλλέγεται τὰ 40
 ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντε-
 λείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγ- 41
 γέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ

πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,
 42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
 43 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι
 ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς
 44 αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούετω. Ὁμοία ἐστὶν

ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ
 ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς
 αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
 45 ἐκείνουν.

Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
 46 οὐρανῶν ἑμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὐρὼν δὲ
 εἶνα πολῦτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα
 47 εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

Πάλιν ὁμοία ἐστὶν
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασ-
 48 σαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση· ἦν ὅτε ἐπληρώθη
 ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλε-
 49 ξαν τὰ κατὰ εἰς ἄγην, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. οὕτως
 ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγε-
 λοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων
 50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
 51 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Συν-
 52 ἤκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ Ναί. ὁ δὲ εἶπεν·
 αὐτοῖς Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασι-
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη ὅστις
 ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς
 54 ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
 ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσ-
 σεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ
 55 αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ
 μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκω-
 56 βος καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ
 αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα
 57 πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν

αὐτοῖς Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ [†] πατρίδι
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις 58
πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραάρχης 1
τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οὗτός ἐστιν 2
Ἰωάνης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης 3
κρατήσας τὸν Ἰωάνην ἔδρασε καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο
διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάνης αὐτῷ Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν· 4
καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτείνειν ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προ- 5
φήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίοις δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου 6
ἄρχισατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ
ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μετὰ ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ 7
δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς 8
μητρὸς αὐτῆς Δός μοι, φησίν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ 9
τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι,
καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν Ἰωάνην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ 10
ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, 11
καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθη- 12
ταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ πῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν, καὶ ἐλθόντες
ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς 13
ἀνεχώρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν·
καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ [†]περὶ ἀπὸ τῶν
πόλεων. Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγ- 14
χνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.
Ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες 15
"Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπό-
λυσον[†] τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγο-
ράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 16
Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

57 ἰδέε 13 περὶ 15 παρήλθεν ἡδη ἀπόλυσον οὖν 19 ἐκέλευσεν τοὺς...

17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους
 18 καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν Φέρετέ μοι ὧδε αὐτούς.
 19 καὶ ἑκλεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλίθηναι ἐπὶ τοῦ χόρτου,
 λαβῶν¹ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας
 εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθη-
 20 ταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον
 πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν
 21 κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες
 ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παι-
 22 δίων. Καὶ [εὐθέως] ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμ-
 βῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως
 23 οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους
 ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενο-
 24 μένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη ἑσταδίους πολλοὺς
 ἀπὸ τῆς γῆς ἀπέιχεν¹, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων,
 25 ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς
 26 ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ
 μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα
 ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ
 27 φόβου ἔκραξαν. εὐθύς δὲ ἐλάλησεν [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων
 28 Ὁρασεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
 εἶπεν αὐτῷ Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με εἰσεῖν πρὸς σέ
 29 ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν Ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ
 πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἑκαὶ ἦλθεν¹ πρὸς
 30 τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἀρξά-
 μενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων Κύριε, σῶσόν με.
 31 εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο αὐτοῦ
 32 καὶ λέγει αὐτῷ Ὁλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἀνα-
 33 βάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ
 ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες Ἀληθῶς θεοῦ
 34 υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθαν ἐπὶ τὴν γῆν
 35 εἰς Γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τύπου
 ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὄλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ
 ...χίρτου καὶ λαβῶν 22 τὸ 24 μέσον τῆς θαλάσσης ἦν 29 εἰσεῖν

προσήμεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ παρε- 36
κάλουν [αὐτὸν] ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Φαρι- 1
σαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου πα- 2
ραβαίνουνσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ
νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον ἐσθίωσω. ὁ δὲ ἀποκρι- 3
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν
τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν 4
Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ὁ κακολογῶν
πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελεγτάτῳ· ὑμεῖς δὲ λέγετε 5
Ὅς ἂν εἶπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
ὠφελῆθῃς, οὐ μὴ τιμήσει τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώ- 6
σατε τὸν ἴστον τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑπο- 7
κριταί, καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαίας λέγων

Ὁ λαὸς οὔτος τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, 8

ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·

μάτην δὲ σέβονταί με, 9

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ἘΝΤΑΛΜΑΤΑ ἈΝΘΡΩΠΩΝ.

Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς Ἀκούετε καὶ 10
συνιέτε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄν- 11
θρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Τότε προσελθόντες οἱ μα- 12
θηταὶ λέγουσιν αὐτῷ Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες
τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Πᾶσα 13
φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκρι-
ζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς· Ἐκ τῶν τυφλῶν οἱ τυφλοὶ εἰσὶν ὁδηγοί· τυφλὸς 14
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὀδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βύθνον πεσοῦν-
ται.

Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Φρά- 15
σον ἡμῖν τὴν παραβολήν. ὁ δὲ εἶπεν Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς 16
ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς 17
τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρώνα ἐκβάλ-
λεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρ- 18

19 **δίας ἐξέρχεται, κάκεινα κοινοί τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς**
καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνου, μοιχείαι,
 20 **πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. ταυτά**
ἔστιν τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν
φαγεῖν οὐ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.

21 **Καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη**
 22 **Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν**
ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν ἰλέγουσα Ἐλέησόν με,
κύριε υἱὸς Δαυείδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.
 23 **ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μα-**
 24 **θηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι**
κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀπεστά-
λην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
 25 **ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ λέγουσα Κύριε, βοήθει μοι.**
 26 **ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον**
 27 **τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν Ναί,**
κύριε, καὶ [γὰρ] τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
 28 **πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε**
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ
πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ
αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 **Καὶ μεταβὰς ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασ-**
 30 **σαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὕρος ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ**
προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν ἄχωλους,
κυλλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, καὶ ἑτέρους πολλοὺς, καὶ
ἔριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν
 31 **αὐτούς· ὥστε τὸν ὄχλον ἠθαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς**
ἄλαλοῦντας καὶ ἄχωλους περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέ-
 32 **ποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. Ὁ**
δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν
Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι [ἦδη] ἡμέραι τρεῖς
προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπο-
λύσαι αὐτοὺς νήστευσι οὐ θέλω, μὴ ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ

ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί Πόθεν ἡμῖν ἐν ἔρημῳ 33
 ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; καὶ λέγει 34
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν Ἑπτὰ,
 καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν 35
 ἐπὶ τὴν γῆν ἔλαβεν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ 36
 εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς οἱ δὲ μα-
 θηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, 37
 καὶ τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἦσαν ἑπτὰ σφυρίδας
 πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ὀ τετρακισχίλιοι ἄνδρες χω- 38
 ρὶς ἄ γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους 39
 ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν.

Καὶ προσελθόντες [οἱ] Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πει- 1
 ράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπι- 2
 δεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Ὁψίας γενο- 2
 μένης λέγετε Εὐδία, πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωί 3
 Σήμερον χειμών, πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ
 μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ
 σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε.]] Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι- 4
 χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ
 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάν. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλ-
 theoretical.

Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν 5
 ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 6
 Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
 Σαδδουκαίων. οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι 7
 Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. γινὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Τί διαλο- 8
 γίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε;
 οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν 9
 πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; οὐδὲ τοὺς 10
 ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σφυρίδας ἐλά-
 βετε; πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσ- 11
 ἔχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
 τότε συνήκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης [τῶν 12
 ἄρτων] ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδ-

δουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρίας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων Τίνα λέγουσιν οἱ
 14 ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπαν Οἱ μὲν Ἰωάνην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἕτεροι δὲ Ἱερε-
 15 μίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με
 16 λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν Σὺ εἶ ὁ
 17 χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν [τοῖς]
 18 οὐρανοῖς· καὶ γὰρ δὲ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι
 19 ᾄδου οὐ κατασχύσουσιν αὐτῆς· δώσω σοὶ τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς
 20 γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Τότε ἔπετιμήσεν τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ χριστός.

21 ΑΠΟ ΤΟΤΕ ἤρξατο Ἰησοῦς Χριστὸς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆ-
 22 ναι. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων Ἰλαῶς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι
 23 τοῦτο. ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ Ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ
 24 ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τότε [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
 25 ἀκολουθεῖτω μοι. ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὕρησει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήθησεται

ἄνθρωπος εἶν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι 27 ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν 28 λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστῶτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέ- 1
τρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάνην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορ- 2.
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὄφθη αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλείας συναλαλῶντες 3 μετ' αὐτοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ 4 Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσω ὧδε ἄρα τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωυσεῖ μίαν καὶ Ἡλείᾳ μίαν. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτινὴ ἐπεσκίασεν 5 αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον 6 αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ προσήλθεν ὁ Ἰησοῦς 7 καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ 8 ἄυτὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ 9 ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων Μηδεὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἔγερθῆ. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Τί οὖν οἱ 10 γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλείας δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ 11 ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἡλείας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλείας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέ- 12 γνωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. τότε 13

1 τὸν 4 σκηνάς τρεῖς 8 τὸν 9 ἀναστῆ 15 πάσχει 17 [τότε] ἀποκριθεὶς

συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρω-
 15 πος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν
 υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς ἔχει, πολλάκις γὰρ
 16 πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσ-
 ῆνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν
 17 αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἄποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ὁ
 γενὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ' ὑμῶν
 ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ἄδε.
 18 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
 τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας
 19 ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ
 κατ' ἰδίαν εἶπαν Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
 20 αὐτό; ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς Διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν·
 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
 πεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ Μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ, καὶ μετα-
 βήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

22 Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς
 23 χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἔγερθῆσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλθον οἱ τὰ
 δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπαν Ὁ διδάσκαλος
 25 ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; λέγει Ναί. καὶ ἔλθόντα
 εἰς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων Τί σοι
 δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβά-
 νουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν
 26 ἄλλοτρίων; εἰπόντος δὲ Ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ
 27 Ἰησοῦς Ἄραγε ἐλεύθεροὶ εἰσιν οἱ υἱοί; ἵνα δὲ μὴ σκαν-
 δαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκι-
 στρον καὶ τὸν ἀναβάνατα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας

τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκείνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ ἡ ὥρα προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅς ἐὰν δέξῃται ἐν παιδίῳ τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδαλῶν· ἀνάγκη γὰρ ἔλθειν τὰ σκάνδαλα, πλην οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ὅρατε μὴ καταφρονησῆτε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλαηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνεήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνεήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλαημένοις. οὕτως οὐκ ἔστιν θελημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα

1 δὲ

10 [ἐν τῷ οὐρανῷ]

14 τοῦ πατρὸς ὑμῶν

15 ἀπόληται ἐν τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ
 ἀμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἔλεξον αὐτὸν μεταξύ
 σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. εἴαν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν
 16 ἀδελφόν σου· εἴαν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε ἄμετά σου ἔτι
 ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν
 17 σταθῇ πᾶν ῥῆμα· εἴαν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ· εἴαν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι
 18 ὡσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. Ἄμην λέγω
 ὑμῖν, ὅσα εἴαν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν
 οὐρανῷ καὶ ὅσα εἴαν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα
 19 ἐν οὐρανῷ. Πάλιν [ἄμην] λέγω ὑμῖν ὅτι εἴαν δύο συμ-
 φωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος
 οὗ εἴαν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός
 20 μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσω δύο ἢ τρεῖς συνημέ-
 νοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
 21 Τότε προσελθὼν ὁ Πέτρος εἶπεν [αὐτῷ] Κύριε, ποσάκις
 ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐ-
 22 πτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλὰ
 23 ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά. Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λό-
 24 γον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναί-
 ρειν προσήχθη εἰς αὐτῷ ὀφειλέτης μυριάων ταλάντων.
 25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος
 πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχει,
 26 καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ
 λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.
 27 σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου [ἐκείνου] ἀπέλυσεν
 28 αὐτόν, καὶ τὸ δάνιον ἀφήκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος
 ἐκείνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὄφειλεν αὐτῷ
 29 ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων Ἄπό-
 30 δος εἴ τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκά-
 λει αὐτὸν λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω

φυλακὴν ἕως ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. ἰδόντες οὖν οἱ σύν- 3x
 δουλοὶ αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλ-
 θόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἐαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
 τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ 3z
 Δούλε ποιηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκᾳ σοι,
 ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύν- 33
 δουλὸν σου, ὡς καὶ γὰρ σὲ ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος 34
 αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως [οὔ] ἀποδῶ
 πᾶν τὸ ὀφειλόμενον. Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος 35
 ποιήσει ὑμῖν ἂν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ
 τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τού- 1
 τους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια
 τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ 2
 ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Καὶ προσῆλθαν αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ 3
 λέγοντες Εἰ ἔξεστιν ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ
 πᾶσαν αἰτίαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι 4
 ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτοῦς
 καὶ εἶπεν Ἐνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν 5
 πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν; ὥστε οὐκέτι 6
 εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία· ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρω-
 πος μὴ χωριζέτω. λέγουσιν αὐτῷ Τί οὖν Μωυσῆς ἐνετείλα- 7
 το δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσαι^T; λέγει 8
 αὐτοῖς ὅτι Μωυσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέ-
 τρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ
 γέγονεν οὕτως. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ- 9
 ναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται.¹
 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀν- 10

7 αὐτὴν 9 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς
 λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι, καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας
 μοιχᾶται. 14 αὐτοῖς 17 τήρησον 18 Ποῖας; φησὶν. | εἶπεν

11 θρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμήσαι. ὁ δὲ εἶ-
 πεν αὐτοῖς Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον, ἀλλ' οἷς δέδοται.
 12 εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν
 οὕτως, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν
 ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς
 διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χω-
 ρεῖτω.

13 Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδιά, ἵνα τὰς χεῖρας
 ἐπιθῆ αὐτοῖς καὶ προσεῦξῃται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν
 14 αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι ἄφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ
 κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν
 15 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς
 ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ εἰς προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν Διδάσκαλε, τί
 17 ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ
 Τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; εἰς ἐστὶν ὁ ἀγαθός· εἰ δὲ
 18 θέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἴθρην τὰς ἐντολάς. Ἰλέγει
 αὐτῷ Ποίῃς; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη Ἰ Τό Οὐ φονεύσεις, Οὐ
 19 μοιχεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, Τίμα
 τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ἀγαπήσεις τὸν
 20 πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος
 21 Ἰ Ταῦτα πάντα ἔφύλαξα· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησον σου τὰ ὑπάρ-
 χοντα καὶ δὸς [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς,
 22 καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν
 λόγον [τοῦτον] ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
 23 πολλὰ.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς
 24 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώ-
 τερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρήματος ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ
 25 πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἀκούσαντες δὲ
 οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες Τίς ἄρα δύ-
 26 ναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Παρὰ

ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατόν.
 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ 27 Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω 28 ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ἑπτὰ ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὅστις ἀφήκεν ὀικίας 29 ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος, πολλαπλασίονα λήμψεται καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται 30 πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. Ὅμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῳ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου 2 τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ 3 ἀγορᾷ ἀργούσ· καὶ ἐκείνοις εἶπεν Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς 4 τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἕως ἣν δίκαιον δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ 5 ἀπήλθον. πάλιν [δὲ] ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν 6 ἄλλους ἐστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος 8 τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ Κάλεισον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος τὸν μισθὸν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. ἐλθόντες δὲ οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνά 9 δηνάριον. καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον λήμψονται· καὶ ἔλαβον [τὸ] ἀνά δηνάριον καὶ αὐτοί. λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες Οὕτοι 12 οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους αὐτοῖς ἡμῖν ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν 28 αὐτοὶ 29 ἀδελφοὺς ἢ...ἀγρούς ἢ οἰκίας 8 αὐτοῖς 12 ἡμῖν αὐτοῖς

13 καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἔνι αὐτῶν εἶπεν Ἐταίρε, οὐκ ἀ-
 14 δικῶ σε· οὐχὶ δηναρίον συνεφένησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν
 καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί·
 15 οὐκ ἔξεστίν μοι ὁ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλ-
 16 μός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσον-
 ται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι.

17 Ἐπιβάντων δὲ ἀναβαίνειν Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλα-
 βεν τοὺς δώδεκα [μαθητὰς] κατ' ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν
 18 αὐτοῖς Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦ-
 19 σιν, καὶ κατακρωοῦσιν αὐτὸν [θανάτῳ], καὶ παραδώσουσιν
 αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ
 σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγερθήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ
 τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσά τι ἅπ' αὐτοῦ.
 21 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Τί θέλεις; λέγει αὐτῷ εἶπέ ἵνα
 καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ
 22 εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ
 ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; λέγουσιν αὐτῷ Δυνάμεθα.
 23 λέγει αὐτοῖς Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, τὸ δὲ καθίσατε
 ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι,
 24 ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἀκού-
 25 σωτες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ
 Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρ-
 χοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
 26 κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως ἐστὶν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς
 ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος,
 27 καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται ὑμῶν δούλος·
 28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ
 διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

13 εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν 14 [ἐγὼ] 17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς 19 ἀναστήσεται
 20 κατ' 21 ἢ δὲ εἶπεν 23 ἢ | τοῦτο 26 μέγας ἐν ὑμῖν 27 εἶναι ὑμῶν

Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερειχῶ ἠκολούθησεν 29
 αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ 30
 τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγον-
 τες Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, «υἱὸς» Δαυεὶδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπετί- 31
 μησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραξαν λέ-
 γοντες Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, «υἱὸς» Δαυεὶδ. καὶ στὰς 32
 [ὁ] Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν Τί θέλετε ποιήσω
 ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ 33
 ἡμῶν. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀμμάτων 34
 αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθ- 1
 φαγή εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν
 δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν 2
 κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ
 πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες «ἀγάγετέ» μοι. καὶ ἂν τις 3
 ὑμῖν εἴπῃ τι, εἰπέτε ὅτι Ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει·
 εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πλη- 4
 ρωθῆ τὸ ῥῆθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος

Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών

5

Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σοῦ ἔρχεται σοι

πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον

καὶ ἐπὶ πῶλον γίδν ὑποζυγίῳ.

Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνέ- 6
 ταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ 7
 ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐ-
 τῶν. ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια 8
 ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ
 ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν 9
 καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες

Ὡσαυτὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·

Ὡσαυτὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ 10

11 πάλις λέγουσα Τίς ἐστὶν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρέθ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐξέβαλεν
πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ
τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς κα-
13 θέδρας τῶν πωλοῦντων τὰς περισσότεράς, καὶ λέγει αὐτοῖς
Γέγραπται Ὁ οἶκος μοῦ οἶκος προσερχῆς κληθήσε-
14 ται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ προσ-
ῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθερά-
15 πεισεν αὐτούς. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κρίζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας Ὡσαυτὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ
16 ἠγανάκτησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἀκούεις τί οὗτοι λέγου-
σιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε
ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καθη-
17 τίσω αἱ ἰσχυροὶ; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν
ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.

18 Πρῶτὸν δὲ ἔπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν ἐπέειπεν. καὶ
19 ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ
οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ
Οὐ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
20 ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ
ἐθαύμασαν λέγοντες Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ;
21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς
συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε Ἄρθητι
22 καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα
ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήμ-
ψετε.

23 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδά-
σκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες
Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν

ἐξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς [δὲ] ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 24
 Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι
 καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτι- 25
 σμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ
 δὲ διελογίζοντο ἔν᾿ ἑαυτοῖς λέγοντες Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ
 οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
 ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, 26
 πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην· καὶ ἀπο- 27
 κριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν Οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ
 αὐτός Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο. Ἦ προσελ- 28
 θὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν
 τῷ ἀμπελῶνι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἐγὼ, κύριε· καὶ 29
 οὐκ ἀπῆλθεν. προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ 30
 δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐ θέλω· ὕστερον μεταμεληθεὶς ἀπῆλ-
 θεν. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός; 31
 Ἰλέγουσιν Ὁ ὕστερος. Ἰλέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁ- 32
 δῶ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι
 καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετε-
 μελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλ- 33
 λην παραβολὴν ἀκούσατε, Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδοσπό-
 της ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν ἀγτῷ
 περιέθηκεν καὶ ὥργυζεν ἐν ἀγτῷ ληνὸν καὶ ὠκο-
 δόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπε-
 δήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέ- 34
 στείλει τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς
 καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους 35
 αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβό-
 λησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν 36
 πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέ- 37
 στείλει πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων Ἐντραπήσονται

β τῶν υἱῶν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν
 39 ἑαυτοῖς Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
 αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες
 40 αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελώου καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν
 οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώου, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς
 41 ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς,
 καὶ τὸν ἀμπελώνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες
 ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
 42 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γρα-
 φαῖς

ΛΙΘΟΝ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες

οὔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,

καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 διὰ τοῦτο λέγω ἡμῖν ὅτι ἄρθησεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
 τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

44 [Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν

45 δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν.] «Καὶ ἀκούσαντες»

οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνω-
 46 σαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατή-
 σαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν
 1 εἶχον.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν
 2 παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
 νῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ

3 αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς

4 κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον εἰσεῖν. πάλιν
 ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων Εἶπατε τοῖς κεκλη-

5 μένοις Ἴδου τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμακα, οἱ ταῦροί μου
 καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς

6 τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν
 7 ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ

κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὑβρίσαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα

43 ἡμῖν,

45 Ἀκούσαντες δὲ

αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ Ὁ μὲν γάμος 8 ἔτοιμος ἔστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι πορευέσθε 9 οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι 10 ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον, ποιηρούς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ νυμφῶν ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν 11 ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει 12 αὐτῷ Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφωμώθη. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις Δὴ 13 σάντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ 14 ἐκλεκτοί.

Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον 15 ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν 16 αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν λέγοντας Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἶπὸν οὖν ἡμῖν τί σοι 17 δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; γνοὺς δὲ 18 ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ 19 δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς Ὁ Τίνος 20 ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; λέγουσιν Καίσαρος. τότε 21 λέγει αὐτοῖς Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες 22 αὐτὸν ἀπῆλθαν.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, λέ- 23 γοντες μὴ εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγον- 24 τες Διδάσκαλε, Μωυσῆς εἶπεν Ἐάν τις ἀποθάνῃ. μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν

ΓΥΝΑΪΚΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΣΕΙ ΣΠΕΡΜΑ ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ
 25 ΑΥΤΟΥ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος
 γήμας ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν
 26 γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος
 27 καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ· ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν
 28 ἡ γυνή. ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυ-
 29 νή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν
 30 δύναμιν τοῦ θεοῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν
 οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσίν·
 31 περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ρή-
 32 θέν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος Ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς
 Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ;
 33 οὐκ ἔστιν [ὁ] θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες
 οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδ-
 35 δουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπηρώτησεν εἰς
 36 ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτὸν Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ
 37 μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ Ἀγαπήσεις Κύριον
 τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
 38 ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶν ἡ
 39 μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. δευτέρα ὁμοία αὕτη Ἄγα-
 40 πῆσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς
 41 ταῖς.

Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν
 42 αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ;
 43 τίνος υἱὸς ἐστίν; λέγουσιν αὐτῷ Τοῦ Δαυεὶδ. λέγει αὐτοῖς
 Πῶς οὖν Δαυεὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων

44 Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθογ ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν
 σου;

45 εἰ οὖν Δαυεὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν;
 46 καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλ-

μησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Τότε [ὁ] Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθη- 1
ταῖς αὐτοῦ λέγων Ἐπὶ τῆς Μωυσέως καθέδρας ἐκάθισαν 2
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἶπω- 3
σιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ
ποιεῖτε, λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύουσιν δὲ 4
φορτία βάρεια Ἐ καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὄμους τῶν ἀνθρώ-
πων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι 5
αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι 5
τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ
μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα, φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν 6
ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι 7.
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Ῥαββεῖ. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε 8
Ῥαββεῖ, εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ
ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ 9
τῆς γῆς, εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος· μηδὲ 10
κληθῆτε καθηγηταί, ὅτι καθηγητῆς ὑμῶν ἐστὶν εἰς ὁ χρι-
στός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἕσται ὑμῶν διάκονος. Ὅστις δὲ 11
ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυ- 12
τὸν ὑψωθήσεται.

Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ 14
Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα-
νῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε,
οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν, 15
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ
ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.
Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες Ὅς ἂν ὁμόση ἐν 16
τῷ ναῶ, οὐδέν ἐστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ
ναοῦ ὀφείλει· μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ 17
χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγίαςας τὸν χρυσόν; καὶ Ὅς ἂν 18
ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν
τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει· Ἐ τυφλοί, τί γὰρ μείζων, 19

4 καὶ δυσβάστακτα

19 μωροὶ καὶ

20 τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ὁ οὖν
 ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι
 21 τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐ-
 22 τῷ καὶ ἐν τῷ «κατοικοῦντι» αὐτόν· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ
 οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
 23 ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑπο-
 κριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ
 κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν
 καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κακείνα
 24 μὴ ἀφείναι. ὁδηγοὶ τυφλοὶ, διυλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν
 25 δὲ κάμηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτη-
 ρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς
 26 καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ
 ἐντὸς τοῦ ποτηρίου [καὶ τῆς παροψίδος], ἵνα γένηται καὶ
 27 τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ καθαρὸν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι «παρομοιάζετε» τάφοις κεκοιμημέ-
 νοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι ἔσωθεν δὲ γέ-
 28 μουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας· οὕτως καὶ
 ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν
 29 δὲ ἔστε μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Οὐαὶ ὑμῖν,
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς
 τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
 30 δικαίων, καὶ λέγετε Ἐὶ ἡμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέ-
 ρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν
 31 προφητῶν ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἔστε τῶν
 32 φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς «πληρώσατε» τὸ
 33 μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν,
 34 πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο «ἰδοὺ»
 ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ
 ἄρχοντας· ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ
 ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ
 35 διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν

αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος
 Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαρα-
 χίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξύ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστη-
 ρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ἑαυτὰ πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν 36
 ταύτην. Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ἀποκτείνουσα 37
 τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμέ-
 νους πρὸς αὐτήν, — ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ
 τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία [αὐτῆς]
 ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; ἰδοὺ ἀφίεται ἡμῖν ὁ 38
 οἶκος ἡμῶν ὁ οὐρανός. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι 39
 ἕως ἂν εἴπητε

Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, καὶ 1
 προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς
 τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ βλέπετε 2
 ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος
 ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται. Καθήμενου δὲ αὐτοῦ 3
 ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 κατ' ἰδίαν λέγοντες Εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί
 τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος.
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Βλέπετε μὴ τις 4
 ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί 5
 μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, καὶ πολλοὺς πλανή-
 σουσιν. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέ- 6
 μων ὁράτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω
 ἔστιν τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ 7
 βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ
 κατὰ τόπους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδίνων. τότε παρα- 8
 δώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ 9
 ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά
 μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους 10
 παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευ- 11

12 δοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς· καὶ
 διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν
 13 πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. καὶ
 14 κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ
 τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε
 15 ἥξει τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ ΒΔΕΛΓΜΑ τῆς
 ἑρμῶσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὸς
 16 ἐν τόπῳ ἀγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ
 17 Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ
 18 καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ
 19 μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ
 20 ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις
 21 ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ
 22 ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτω· ἔσται γὰρ τότε θλίψις
 μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ
 23 νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ
 ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς
 24 ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ἂν
 25 τις ὑμῖν εἴπῃ Ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε·
 26 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ
 δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε «πλανᾶσθαι»
 27 εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν.
 28 ἂν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξ-
 29 ἔλθητε· Ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· ὥσπερ
 γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως
 30 δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
 31 ὅπου ἂν ᾖ τὸ πῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί.
 32 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος
 σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
 αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέραι πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
 33 καὶ αἱ ἀγνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ
 τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν
 οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς

καὶ ὄψονται τὸν γίον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ
 τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
 πολλῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ κάλ- 31
 πιγγοῦ ἡμεγάλης, καὶ ἐπισηνάσουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐ-
 τοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν
 ἕως [τῶν] ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς 32
 μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται
 ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
 θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε 33
 ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ 34
 παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως [ἂν] πάντα ταῦτα γένηται. ὁ 35
 οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
 παρέλθωσιν. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας 36
 οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ υἱός,
 εἰ μὴ ὁ πατὴρ μόνος. ὥσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, 37
 οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὡς γὰρ 38
 ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις [ἐκείναις] ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
 τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμούντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς
 ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν 39
 ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται ἡ
 παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· τότε ἔσονται δύο ἐν τῷ 40
 ἀγρῷ, εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι 41
 ἐν τῷ μύλῳ, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. γρη- 42
 γορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ἡμέρα ὁ κύριος ὑμῶν
 ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης 43
 ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν
 εἴασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς 44
 γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἢ οὐ δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος ὃν 45
 κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
 αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος 46
 ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει οὕτως ποιοῦντα· ἀμὴν 47
 λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστή-

48 σει αὐτόν· ἐὰν δὲ εἶπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ
 49 καρδίᾳ αὐτοῦ Χρονίζει μου ὁ κύριος, καὶ ἄρξῃται τύπτειν
 τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίῃ μετὰ τῶν με-
 50 θυόντων, ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ
 51 προσδοκᾷ καὶ ἐν ὧρᾳ ἢ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτὸν
 καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται
 1 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε
 ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις,
 αἰγινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ὑπᾶ-
 2 τησιω τοῦ νυμφίου. πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ καὶ
 3 πέντε φρόνιμοι· αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
 4 [αὐτῶν] οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι
 ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις μετὰ τῶν λαμπάδων
 5 ἑαυτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι
 6 καὶ ἐκάβευδον. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν Ἰδοὺ ὁ
 7 νυμφίος, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιω. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
 αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν.
 8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου
 9 ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν δὲ
 αἱ φρόνιμοι λέγουσαι Μήποτε ἴου μῆ ἀρκέση ἡμῖν καὶ
 10 ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά-
 11 σατε ἑαυταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ
 νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους,
 12 καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ
 13 παρθένοι λέγουσαι Κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκρι-
 14 θείς εἶπεν Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν,
 15 ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν. Ὡσπερ
 γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους καὶ
 16 παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾤ μὲν ἔδωκεν
 πέντε τάλαντα ᾤ δὲ δύο ᾤ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν
 17 δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν. εὐθέως πορευθεὶς ὁ τὰ πέντε
 18 τάλαντα λαβὼν ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα
 πέντε· ὡσαύτως ἴ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ

ἐν λαβῶν ἀπελθῶν ὠρυξεν γῆν καὶ ἔκρυσεν τὸ ἀργύριον
 τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος 19
 τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν. καὶ 20
 προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα
 πέντε τάλαντα λέγων Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέ-
 δωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα. ἔφη αὐτῷ ὁ 21
 κύριος αὐτοῦ Εὐ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς
 πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν
 τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν 22
 Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα
 ἐκέρδησα. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ Εὐ, δούλε ἀγαθὲ καὶ 23
 πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
 εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ 24
 ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν Κύριε, ἔγνων σε ὅτι
 σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνά-
 γων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυσεν 25
 τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς 26
 δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Πονηρὲ δούλε καὶ ὀκηρέ,
 ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ
 διεσκόρπισα; ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὰ ἀργύριά μου τοῖς 27
 τραπεζίταις, καὶ ἔλθων ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν
 τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ 28
 ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται 29
 καὶ περισσευθήσεται τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθή-
 σεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ 30
 σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
 τῶν ὀδόντων. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- 31
 που ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ,
 τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται 32
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς
 ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ
 τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν 33
 αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ βα- 34

σιλεύς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ
 πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βα-
 35 σιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ
 μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ
 36 συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ
 ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθατε πρὸς με.
 37 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες Κύριε, πότε
 σε εἶδαμεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτί-
 38 σαμεν; πότε δέ σε εἶδαμεν ξένον καὶ συνηγόμεν, ἢ
 39 γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενοῦντα
 40 ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βα-
 σιλεύς ἐρεῖ αὐτοῖς Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
 ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιή-
 41 σατε. τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ
 κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ
 42 διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπέινασα γὰρ καὶ
 οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, [καὶ] ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ
 43 με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περι-
 εβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ
 44 με. τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες Κύριε, πότε
 σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ
 45 ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; τότε ἀποκριθήσεται
 αὐτοῖς λέγων Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε
 46 ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπε-
 λεύσονται οἱ οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς
 ζωὴν αἰώνιον.

1 ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς
 2 λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Οἴδατε ὅτι
 - μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 3 που παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνῆ-

χθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβου- 4
λεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατήσωσιν καὶ ἀποκτεί-
νωσιν· ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένη- 5
ται ἐν τῷ λαῷ.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος 6
τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάσαστρον 7
μύρου βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἀνακειμένου. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες 8
Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῆς; ἐδύνατο γὰρ τοῦτοπραβῆναι πολ- 9
λοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 10
Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν ἠργά-
σατο εἰς ἐμέ· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαν- 11
τῶν, ἐμέ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ αὐτὴ τὸ μύρον 12
τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίη-
σεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον 13
τοῦτο ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτὴ
εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν 14
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιε-
ρεῖς εἶπεν Τί θέλετέ μοι δοῦναι κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω 15
αὐτόν; οἱ δὲ ἔσθησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ 16
ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ 17
Ἰησοῦ λέγοντες Πού θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ
πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα 18
καὶ εἴπατε αὐτῷ Ὁ διδάσκαλος λέγει. Ὁ καιρὸς μου
ἐγγύς ἐστίν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ 19
Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

Ἐφίας δὲ 20
γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα [μαθητῶν]. καὶ 21
ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν 22
αὐτῷ εἰς ἕκαστος Μῆτι ἐγὼ εἶμι, κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 23

εἶπεν Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ
 24 οὗτός με παραδώσει· ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει
 καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
 δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ
 25 οὐκ ἐγενήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος· ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ
 παραδίδους αὐτὸν εἶπεν Μῆτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββεΐ; λέγει
 26 αὐτῷ Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβῶν
 ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δούς τοῖς
 μαθηταῖς εἶπεν Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά
 27 μου· καὶ λαβῶν ποτήριον [καὶ] εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐ-
 28 τοῖς λέγων Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ
 αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον
 29 εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ
 τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκεί-
 30 νης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
 πατρὸς μου. Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ
 31 ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
 32 τη, γέγραπται γάρ Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορ-
 33 πικθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς· μετὰ δὲ τὸ
 ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἀποκριθεὶς
 34 δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν
 σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι· ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
 Ἄμην λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆ-
 35σαι τρίς ἀπαρνήσῃ με· λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος Κἂν δῆ
 με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι· ὁμοίως
 καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν.
 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον
 Γεθσημανεὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς Καθίσατε αὐτοῦ ἕως
 37 [οὔ] ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι· καὶ παραλαβὼν τὸν
 Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ
 38 ἀδημονεῖν· τότε λέγει αὐτοῖς Περὶ λυγρὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ
 μοῦ ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ·

καὶ ἄπο τοῦ ἑσπέρου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸ ὄρος ἵνα προσευχόμενος καὶ λέγων Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστίν, παρελθάτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο [λέγων] Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων Ὅν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν Χαίρε, ῥαββεί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἐταίρε, ἐφ' ὃ πάρεἰ. τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται· ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσω αἱ

55 γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν
 ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ
 μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἐν τῷ
 56 ἱερῷ ἐκαθεζόμεν διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο
 δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν.
 Τότε οἱ μαθηταὶ ἑ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καιά-
 φαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 58 συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ [ἀπὸ] μακρόθεν
 ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο
 59 μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ
 60 συνέδριον ὄλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, καὶ οὐχ εὔρον πολλῶν προσελ-
 θόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο
 61 εἶπαν Οὗτος ἔφη Δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
 62 καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιε-
 ρεὺς εἶπεν αὐτῷ Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρ-
 63 τυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
 αὐτῷ Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν
 64 εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. λέγει αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς Σὺ εἶπας· ἢ πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε
 τὸν γίον τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
 65 τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
 τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρηξεν τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ λέγων Ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρ-
 66 τύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ;
 67 οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν Ἐνοχος θανάτου ἐστίν. Τότε
 ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν,
 68 οἱ δὲ ἐράπισαν λέγοντες Προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ, τίς
 69 ἐστίν ὁ παῖσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω
 ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα
 70 Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρνήσατο
 71 ἔμπροσθεν πάντων λέγων Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα

δὲ εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ
 Οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· καὶ πάλιν ἠρώ- 72
 σατο μετὰ ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μι- 73
 κρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ Ἄλλη-
 θῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλόν
 σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι 74
 Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθύς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν
 καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι 75
 Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρήχη με, καὶ ἐξελθὼν
 ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

Πρωίας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ 1
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 ὥστε θανατώσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ 2
 παρέδωκαν Πειλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν 3
 Ἰούδας ὁ παραδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεὶς
 ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ πρε-
 σβυτέροις λέγων Ἡμαρτον παραδούς αἷμα δίκαιον· οἱ 4
 δὲ εἶπαν Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψη. καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια 5
 εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγατο. Οἱ 6
 δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν Οὐκ ἔξεστιν
 βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἱματός ἐστιν·
 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν Ἄγρον 7
 τοῦ Κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς 8
 ἐκεῖνος Ἄγρος Αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπλη- 9
 ρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος
 Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ
 τετιμημένου ὄν ἐτιμήσαντο ἀπὸ γίῶν Ἰσραὴλ, καὶ 10
 ἔδωκαν ἄγτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ
 συνέταξέν μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη 11
 ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
 λέγων Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἔφη Ἦ τὸ λέγεις· καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ 12
 τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε 13

λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρ-
 14 τυροῦσιν; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε
 15 θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰῶθει
 16 ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾗθελον. εἶχον
 17 δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. συνη-
 γμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τίνα θέλετε
 ἀπολύσω ὑμῖν, [τὸν] Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
 18 Χριστόν; ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκεν αὐτόν.
 19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς
 αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
 ἐκείνῳ, πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους
 ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
 21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς Τίνα θέλετε ἀπὸ
 τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν Τὸν Βαραββᾶν.
 22 λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγό-
 23 μενον Χριστόν; λέγουσιν πάντες Σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἔφη
 Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες
 24 Σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πειλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ
 μᾶλλον θόρυβος γίνεται λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
 25 «κατέναντι» τοῦ ὄχλου λέγων Ἐθῶς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵμα-
 26 τος τούτου· ὑμεῖς ὕψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
 εἶπεν Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
 27 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φρα-
 γελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.
 28 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν
 Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὄλην τὴν
 29 σπεῖραν. καὶ ἑκδύσαντες αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην περιέ-
 30 θηκαν αὐτῷ, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ
 γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγον-
 31 τες Χαῖρε, «βασιλεῦ» τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐμπτύσαντες εἰς
 αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν

24 ἀέναντι | τοῦ δικαίου

28 ἐκδύσαντες

29 ὁ βασιλεὺς

αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν 31
 χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγα-
 γον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ 32
 εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγά-
 ρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον 33
 λεγόμενον Γολγοθά, ὃ ἐστὶν Κρανίου Τόπος λεγόμενος,
 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ 34
 γευσάμενος οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν 35
 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ῥάλλοντες κλῆρον,
 καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω 36
 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην ΟΥΤΟΣ 37
 ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ 38
 εἰς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν 39
 αὐτὸν ΚΙΝΟΥΝΤΕΣ ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΑΥΤῶΝ καὶ λέγοντες Ὁ 40
 καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
 σεαυτὸν· εἰ υἱὸς τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
 ὁμοίως [καὶ] οἱ ἄρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων 41
 καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύνα- 42
 ται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστίν, καταβάτω νῦν ἀπὸ
 τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν. πέποιθεν ἐπὶ 43
 τὸν θεόν, ῥησάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι
 θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συνσταυρω- 44
 θέντες σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ 45
 ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας
 ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ 46
 μεγάλη λέγων Ἐλωὶ ἔλωὶ λεμὰ σαβαχθανεὶ;
 τοῦτ' ἐστὶν Θεέ μοι θεέ μοι, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;
 τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι 47
 Ἠλείαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ 48
 λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιβέθις καλάμφ
 ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ εἶπαν Ἄφες ἴδωμεν εἰ 49
 ἔρχεται Ἠλείας σῶσον αὐτόν. ἄλλος δὲ λαβὼν λόγχην

35 βαλόντες

40 θεοῦ εἰ

43 τῷ θεῷ

49 ἔλεγον

ἐνυξεν αὐτοῦ τὴν πλευράν, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ καὶ αἷμα.]
 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα.
 51 Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη [ἀπ'] ἄνωθεν
 ἕως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθη-
 52 σαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψῆχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν
 53 κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
 μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
 54 πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοίς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν
 καὶ τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες Ἀληθῶς
 55 Ἰησοῦς υἱὸς ἦν οὗτος. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ
 μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ
 56 τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Ἡ Μαρία ἡ
 Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ ἡ μήτηρ
 καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ
 Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθητεύθη τῷ
 58 Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ᾗτήσατο τὸ σῶμα
 59 τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πειλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι, καὶ
 λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ [ἐν] σινδόνι
 60 καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλα-
 τόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
 61 θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαριάμ ἡ
 Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
 62 τάφου.

Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν
 παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 63 πρὸς Πειλάτον λέγοντες Κύριε, ἐμήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος
 ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι·
 64 κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης
 ἡμέρας, μὴ ποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ ἰ κλέψωσιν αὐτὸν
 καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται
 65 ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. ἔφη ἑ αὐτοῖς ὁ
 Πειλάτος Ἔχετε κουστωδῖαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς

οἶδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφρα- 66
γίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, 1
ἦλθεν Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι
τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ 2
Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν
λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς 3
ἀστραπή καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ 4
φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὡς
νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν Μὴ 5
φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε 6
ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο· καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε 7
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε·
ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. καὶ ἀπελθούσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου 8
μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων 9
Χαίρετε· αἱ δὲ προσελθούσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ 10
φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλ-
θωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται. Πο- 11
ρευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς
τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενό-
μενα. καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβουλίων 12
τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγον- 13
τες Εἶπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες
ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων· καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο 14
ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους
ποιήσομεν. οἱ δὲ λαβόντες ἰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδι- 15
δάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίους
μέχρι τῆς σήμερον [ἡμέρας]. Οἱ δὲ ἔνδεκα 16
μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ

17 ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύ-
18 νησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλά-
λησεν αὐτοῖς λέγων Ἐδύθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐ-
19 ρανῶ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς· πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη, ἁρπατίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πα-
20 τρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες
αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος.

19 βαπτίζοντες

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ[†]. 1

Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἠσαΐα τῷ προφῆτῃ 2
Ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου,

ὃς κατασκευάζει τὴν ὁδόν σου· 3
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ

Ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβοις αὐτοῦ,
ἐγένετο Ἰωάνης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ κηρύσσων βά- 4
πτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ ἐξεπορεύ- 5
ετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυ-
μεῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ 6
Ἰωάνης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην
περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.
καὶ ἐκήρυσσεν λέγων Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω 7
[μου], οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ 8
βαπτίσει ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ.

Ἐγένετο ἔνθα ἦν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς 9

1 υἱοῦ θεοῦ

9 Ἐγένετο

10 τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάνου. καὶ εὐθύς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ
 ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς
 11 περιστερὰν καταβαίνον εἰς αὐτόν· καὶ φωνὴ [ἐγένετο] ἐκ
 τῶν οὐρανῶν Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδό-
 12 κησα.

Καὶ εὐθύς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει
 13 εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέ-
 ρας πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρί-
 ων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάνην ἦλθεν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον
 15 τοῦ θεοῦ [καὶ λέγων] ὅτι Πηπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ
 ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύ-
 16 ετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Καὶ παράγων παρὰ
 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀν-
 17 δρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἀμφιβάλλοντας ἐν τῇ θα-
 λάσσει, ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 18 Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλεεῖς
 ἀνθρώπων. καὶ εὐθύς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν
 19 αὐτῷ. Καὶ προβάς ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβε-
 δαίου καὶ Ἰωάνην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ
 20 πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα, καὶ εὐθύς ἐκάλεσεν αὐτούς.
 καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ
 μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ. Καὶ εὐθύς τοῖς
 22 σάββασις ἔεισελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν· καὶ
 ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἦν γὰρ διδάσκων
 23 αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. καὶ
 εὐθύς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι
 24 ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν λέγων Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ
 Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; ὀιδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος
 25 τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς [λέγων] Φιμώ-
 26 θητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα
 τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνῆσαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, ὥστε συζητεῖν αὐτοὺς λέγον- 27
 τας Τί ἐστὶν τοῦτο; διδαχὴ καινὴ· κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς
 πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.
 Καὶ ἐξήλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς πανταχοῦ εἰς ὄλην τὴν 28
 περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

Καὶ εὐθύς ἐκ τῆς 29
 συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθαν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ
 Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάνου. ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος 30
 κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθύς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.
 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός· καὶ ἀ- 31
 φῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

Ὁ- 32
 ψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν
 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· καὶ 33
 ἦν ὄλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐθερά- 34
 πευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαι-
 μόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια,
 ὅτι ᾔδεισαν αὐτὸν [Χριστὸν εἶναι].

Καὶ 35
 πρῶτῃ ἔνυχα λίαν ἀναστὰς ἐξήλθεν [καὶ ἀπῆλθεν] εἰς ἔρη-
 μον τόπον κακεῖ προσήυχeto. καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων 36
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ εὔρον αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ 37
 ὅτι Πάντες ζητοῦσίν σε. καὶ λέγει αὐτοῖς Ἄγωμεν 38
 ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω,
 εἰς τοῦτο γὰρ ἐξήλθον. καὶ ἦλθεν κηρύσσων εἰς τὰς 39
 συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὄλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια
 ἐκβάλλων.

Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν 40
 [καὶ γονυπετῶν] λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς δύνασαί
 με καθαρίσαι. καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν χεῖρα 41
 αὐτοῦ ἤψατο καὶ λέγει αὐτῷ Θέλω, καθαρίσθητι· καὶ 42
 εὐθύς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθερίσθη. καὶ 43
 ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθύς ἐξέβαλεν αὐτόν, καὶ λέγει 44
 αὐτῷ Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης, ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν
 δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου
 ἅ προσέταξεν Μωυσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ δὲ ἐξελθὼν 45

ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίσειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν¹ εἰσελθεῖν, ἀλλὰ ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις [ἦν]· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

1 Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοὺμ δι' ἡμερῶν ἠκού-
 2 σθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν· καὶ συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε
 3 μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς
 4 τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν
 5 αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι
 6 αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ
 7 ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς
 8 κατέκειτο. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ
 9 παραλυτικῷ Τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ἦσαν δέ
 10 τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν
 11 ταῖς καρδίαις αὐτῶν Ἔτι οὗτος οὕτω λαλεῖ; βλασφημεῖ·
 12 τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ θεός; καὶ εὐθύς
 13 ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι [οὕτως] διαλογί-
 14 ζονται ἐν ἑαυτοῖς λέγει [αὐτοῖς] Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν
 15 ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παρα-
 16 λυτικῷ Ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν Ἐγειρο
 17 [καὶ] ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε
 18 ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι ἁμαρτίας
 19 ἐπὶ τῆς γῆς⁷· λέγει τῷ παραλυτικῷ Σοὶ λέγω, ἐγειρε
 20 ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ
 21 ἠγέρθη καὶ εὐθύς ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν
 22 πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν
 [λέγοντας] ὅτι Οὕτως οὐδέποτε εἶδαμεν.

23 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς
 24 ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ
 25 παράγων εἶδεν Λευεὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ
 26 τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι. καὶ ἀναστὰς
 27 ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι
 28 αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτω-

1 εἰς οἶκόν ἐστιν

7 Ὅτι

10 ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας

λοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ. καὶ οἱ γραμμα- 16
τεῖς τῶν Φαρισαίων ἰδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ τῶν ἀμαρ-
τωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Ὅτι
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει[†]; καὶ ἀκούσας 17
ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς [ὅτι] Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύ-
οντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι
δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς.

Καὶ ἦσαν οἱ μα- 18
θηταὶ Ἰωάνου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται
καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάνου καὶ οἱ μα-
θηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ [μαθηταὶ] οὐ
νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ δύναται 19
οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν
νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν
οὐ δύναται νηστεύειν· ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ 20
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ. οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ 21
ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, αἶρει τὸ πλήρωμα ἀπ' αὐτοῦ
τὸ καιρὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. καὶ 22
οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ,
ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἀπόλλυται καὶ
οἱ ἀσκοί. [ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς.]

Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν ἁδιαπορεύε- 23
σθαι[†] διὰ τῶν σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο
ἁδὸν ποιεῖν[†] τίλλοντες τοὺς στάχνας. καὶ οἱ Φαρισαῖοι 24
ἔλεγον αὐτῷ Ἴδε τί ποιούσιν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξε-
στιν; καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν 25
Δαυεὶδ ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ; [πῶς] εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ 26
ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Τὸ 27
σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος

28 διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
1 καὶ τοῦ σαββάτου.

Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς
συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν
2 χεῖρα· καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει
3 αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἰνθρώπῳ
4 τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηρᾶν Ἐγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ
λέγει αὐτοῖς Ἐξεστὶν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ
κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.
5 καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συνλυπούμενος ἐπὶ
τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ Ἐκτει-
νον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ
6 χεὶρ αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν
Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἔδιδουν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν
πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
8 ἠκολούθησεν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ
Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ποιεῖ
9 ἦλθαν πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα
πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλί-
10 βωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν
11 αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ
πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτον
αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
12 καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσω-
13 σιν.

Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκα-
14 λείται οὓς ἤθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ
ἐποίησεν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, ἵνα ὤσιν
15 μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν καὶ ἔχειν
ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐποίησεν τοὺς δώ-
16 δεκα (καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι) Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον
17 τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου

7 καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἠκολούθησεν, 8 Σιδῶνα,— | ἐποίει 11 λέγοντες

(καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνομα Ἰεροσολομαίων, ὃ ἐστὶν Ἰεροσολομαῖοι
 Βροντήης), καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον 18
 καὶ Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου
 καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον καὶ Ἰούδαν Ἰσκα- 19
 ριώθ, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον καὶ συνέρχεται πάλιν [ὁ] ὄχλος, 20
 ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκού- 21
 σαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξήλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γὰρ
 ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων κατα- 22
 βάντες ἔλεγον ὅτι Βεεζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι
 τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλεσάμενος 23
 αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς Πῶς δύναται Σατανᾶς
 Σατανᾶν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, 24
 οὐ δύναται σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη. καὶ ἐὰν οἰκία 25
 ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δυνησεται ἢ οἰκία ἐκείνη στήναι·
 καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ ἐμερίσθη, οὐ δύ- 26
 νатаὶ στήναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. ἀλλ' οὐ δύναται οὐδεὶς 27
 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκευὴ αὐτοῦ διαρ-
 πᾶσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε τὴν
 οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα 28
 ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἁμαρτήματα καὶ
 αἱ βλασφημίαι ὅσα ἐὰν βλασφημήσωσιν ὡς δ' ἂν βλα- 29
 σφημῆσιν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν
 αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχος ἐστὶν αἰωνίου ἁμαρτήματος. ὅτι 30
 ἔλεγον Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Καὶ ἔρχονται 31
 ἢ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἔξω στήκοντες
 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν καλοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο 32
 περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἰδοὺ ἢ μήτηρ σου
 καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε. καὶ ἀποκριθεὶς 33
 αὐτοῖς λέγει Τίς ἐστὶν ἢ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί; καὶ 34
 περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ καθημένους λέ-
 γει Ἴδε ἢ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὡς ἂν ποι- 35
 ῆσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφῆ

καὶ μήτηρ ἐστίν.

- 1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ
 2 συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλείστος, ὥστε αὐτὸν εἰς
 3 πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄ-
 4 χλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. καὶ ἐδίδασκεν
 5 αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
 6 διδαχῇ αὐτοῦ Ἄκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεί-
 7 ραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν
 8 ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο
 9 ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες [καὶ] ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν,
 10 καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ὅτε
 11 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἔκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
 12 ρίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ
 13 ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαὶ καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν
 14 οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ
 15 ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίοντα καὶ αὐξανόμενα, καὶ ἔφερον
 16 εἰς τριάκοντα καὶ ἑνὲς ἐξήκοντα καὶ ἑνὲς ἑκατόν. Καὶ ἔλε-
 17 γεν Ὅς ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκούετω. Καὶ ὅτε
 18 ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτων αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς
 19 δώδεκα τὰς παραβολάς. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμῖν τὸ
 20 μυστήριον δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ
 21 τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα

ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΒΛΕΠΩΣΙ ΚΑΙ ΜΗ ἸΔΩΣΙΝ,

ΚΑΙ ἈΚΟΨΟΝΤΕΣ ἈΚΟΨΩΣΙ ΚΑΙ ΜΗ ΣΥΝΙΨΩΣΙΝ,

ΜΗ ΠΟΤΕ ἘΠΙΣΤΡΕΨΩΣΙΝ ΚΑΙ ἈΦΕΘῆ ἈΨΤΟΨ.

- 22 καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐκ οἶδατε τὴν παραβολὴν ταύτην,
 23 καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; Ὁ σπείρων τὸν
 24 λόγον σπείρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου
 25 σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ
 26 Σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτοὺς.
 27 καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι,
 28 οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβί-
 29 νουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ

6 ἐκαυματίσθησαν

8 εἰς...εἰς ν. ἐν...ἐν

11 ἐξωθεν

πρόσκαιροί εἰσιν, εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς 18 τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλού- 19 του καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συνπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν 20 οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἕν τριάκοντα καὶ [ἐν] ἑξήκοντα καὶ [ἐν] ἑκατόν.

Καὶ ἔλεγεν 21 αὐτοῖς ὅτι Μητι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῆ; οὐ 22 ἄρα ἔστιν κρυπτὸν ἐν μὴ ἵνα φανερωθῆ, οὐδὲ ἐγένετο ἀποκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. Εἰ τις ἔχει ὄρα 23 ἀκούειν ἀκουέτω.

Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Βλέπετε 24 τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν. ὅς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς 25 οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ 26 ἔλεγεν Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἄνθρωπος βίβη τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ καθέυθη καὶ ἐγειρήται 27 νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνεται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον 28 χόρτον, εἶτεν στάχυν, εἶτεν ἑπλήρη σίτον ἐν τῷ στάχυϊ ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέ- 29 πανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

Καὶ 30 ἔλεγεν Πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὅς ὅταν 31 σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον ὂν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς—καὶ ὅταν σπαρῆ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται 32 μείζον πάντων τῶν λαχάνων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῖν.

Καὶ τοιαύταις παρα- 33 βολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ' ἰδίαν 34·

20 ἐν...[ἐν]...[ἐν]

21 MSS ὑπὸ

22 γὰρ ἐστὶν τι

28 †...†

δὲ τοῖς ἰδίαις μαθηταῖς ἐπέλυνεν πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὄψιας γενομένης
 36 Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμ-
 βάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν
 37 μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαίλαψ μεγάλη ἀνέμου, καὶ τὰ
 κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη γεμίσεσθαι τὸ
 38 πλοῖον. καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον
 καθεύδων· καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διδά-
 39 σκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπε-
 τίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ Σιώπα, πεφίμωσο.
 40 καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ
 41 εἶπεν αὐτοῖς Τί δειλοὶ ἐστε; οὐπω ἔχετε πίστιν; καὶ ἐφο-
 βήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους Τίς
 ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούει
 1 αὐτῷ; Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης
 2 εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ
 τοῦ πλοίου [εὐθύς] ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων
 3 ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν
 ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἀλίσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο
 4 αὐτὸν δεῖσαι διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσει
 5 δεδέσθαι καὶ δισπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς
 6 πέδας συντετριφῆθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ
 διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς
 6 ὄρεσιν ἦν κρᾶζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἰδὼν
 τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσκύνησεν αὐτόν,
 7 καὶ κρᾶξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱέ
 τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μὴ με βασανί-
 8 σης. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ Ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
 9 ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν Τί ὄνομά σοι; καὶ
 10 λέγει αὐτῷ Λεγιῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν· καὶ
 παρεκάλει αὐτόν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω τῆς
 11 χώρας. Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη
 12 βοσκομένη· καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν λέγοντες Πίμψου

ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέ- 13
 τρεψεν αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα
 εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν
 τῇ θαλάσῃ. Καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγ- 14
 γειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν
 τί ἐστὶν τὸ γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ 15
 θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον καὶ
 σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγίωνα, καὶ ἐφοβήθησαν.
 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονι- 16
 ζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν 17
 αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβαίνοντος 18
 αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα
 μετ' αὐτοῦ ᾗ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ 19
 Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀπάγγειλον
 αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ 20
 ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίη-
 σεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς 21
 τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν
 θάλασσαν. Καὶ ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι 22
 Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ 23
 παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου
 ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῆ
 καὶ ζήσῃ. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ 24
 ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν 25
 ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν 26
 ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν
 ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκού- 27
 σασα τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν
 ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι 28
 κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ σωθήσομαι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη 29
 ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται

30 ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθύς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνούς ἐν ἑαυτῷ
 τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
 31 ἔλεγεν Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ
 32 λέγεις Τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο
 33 ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα
 ὁ γέγονεν αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν
 34 αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θυγάτηρ, ἡ
 πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς
 35 ἀπὸ τῆς μάστιγός σου. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται
 ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου
 36 ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς
 παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώ-
 37 γῳ Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα
 μετ' αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον
 38 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαίον-
 39 τας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά, καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς
 Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ
 40 καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάν-
 τας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα
 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον·
 41 καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ Ταλειθά
 κούμ, ὃ ἔστιν μεθερμηνεύμενον Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω,
 42 ἔγειρε. καὶ εὐθύς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιπάτει, ἦν
 γὰρ ἑτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν εὐθύς ἐκστάσει μεγάλῃ.
 43 καὶ διστεύλατο αὐτοῖς πολλά ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ
 εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ,
 2 καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ γενομένου
 σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ
 ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Πόθεν τούτῳ ταῦτα,
 καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται

διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, 3
ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσήτος καὶ
Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε
πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. καὶ ἔλεγεν 4
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέουσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν 5
δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθερά-
πευεν· καὶ ἔθαύμασεν ἑξ ἰστίαν αὐτῶν. 6

Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. Καὶ προσ- 7
καλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο
δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρ-
των, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ 8
μὴ βῆσδον μόνον, μὴ ἄρτον, μὴ πῆραν, μὴ εἰς τὴν ζῶσιν
χαλκόν, ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ ἑνδύσα- 9
σθαι ἑξ ἰστίαν δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὅπου ἂν εἰσέλ- 10
θητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκείθεν. καὶ ὅς 11
ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευό-
μενοι ἐκείθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα 12
μετανοώσιν, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον 13
ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερόν γὰρ ἐγένετο 14
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάνης ὁ βαπτίζων ἐγή-
γερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν
αὐτῷ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἡλείας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον 15
ὅτι προφήτης ὡς εἰς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώ- 16
δης ἔλεγεν Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάνην, οὗτος ἠγέρθη.
Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωά- 17
νην καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυ-
ναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν·
ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάνης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστίν σοι 18
ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνείχεν 19

20 αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτείνειν, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ
 Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάνην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
 καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ
 21 ἠπόρει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουεν. Καὶ γενομένης ἡμέρας
 εὐκαιροῦ ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν
 τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις
 22 τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἡρῳ-
 διαδος καὶ ὀρχησαμένης, ἤρρεσεν τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συ-
 νανακειμένοις. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ Λιτσησὸν
 23 με ὁ ἔὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· «Ὅτι»
 «ἔὰν με» αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσουσ τῆς βασιλείας μου.
 24 καὶ ἐξελθούσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ
 25 εἶπεν· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάνου τοῦ βαπτίζοντος. καὶ εἰσελ-
 θούσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἠτήσατο
 26 λέγουσα· Θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφα-
 λὴν Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περιλυπὸς γενόμενος
 ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἠθέ-
 27 λησεν ἀθετῆσαι αὐτήν· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
 σπεκουλάταρα ἐπέταξεν ἐνεγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
 28 ἀπελθὼν ἀκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κο-
 29 ρασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
 αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συναγόνται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
 31 καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον
 τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι
 32 καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαιροῦν. καὶ
 33 ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ
 εἶδαν αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἔγνωσαν· πολλοί, καὶ περὶ
 ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον

αυτούς. Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγ- 34
 χνίσθη ἐπ' αὐτούς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
 μένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς πολλά. Καὶ ἦδη 35
 ὥρας πολλῆς ἔγενομένης ἤγγισαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ὥρα
 πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ 36
 ἀγρούς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ 37
 ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ
 λέγουσιν αὐτῷ Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων δια-
 κοσίων ἄρτους καὶ δώσωμεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει 38
 αὐτοῖς Πόσους ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ γνόν-
 τες λέγουσιν Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς 39
 ἄνακλιθῆναι ἅπασας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
 χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ 40
 κατὰ πενήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ 41
 τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν
 καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
 ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν
 πᾶσιν. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν 42
 κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν 43
 ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχί- 44
 λιοὶ ἄνδρες. Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μα- 45
 θητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ
 πέραν πρὸς Βηθσαιδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν ὄχλον. καὶ 46
 ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξα-
 σθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς 47
 θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς 48
 βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος
 αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς
 αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελεν παρελ-
 θεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περι- 49
 πατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμα ἐστὶν καὶ ἀνέκραξαν, πάν- 50
 τες γὰρ αὐτὸν εἶδαν καὶ ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν

μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς **Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ**
 51 **φοβεῖσθε.** καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ
 52 **ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.** καὶ λίαν ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, οὐ γὰρ
 53 **συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ' ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπω-**

ρωμένη. Καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον
 54 εἰς Γεννησαρὲτ καὶ προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων
 55 αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν περιέδραμον
 ὄλην τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις
 56 τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἔστιν. καὶ
 ὅπου ἂν εἰσεπορευέτο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς
 ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκά-
 λουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
 ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

1 Καὶ συναγόνται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν
 2 γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱερουσολύμων καὶ ἰδόντες τινὰς
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ' ἔστιν ἀνί-
 3 πτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους. — οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάν-
 τες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐ-
 σθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,
 4 καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται⁴ οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ
 ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς
 5 ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων. — καὶ ἐπερωτῶσιν
 αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς **Διὰ τί οὐ περιπα-**
 6 **τοῦσιν οἱ μαθηταὶ σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυ-**
 6 **τέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον;** ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς **Καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαίας περὶ ὑμῶν**
 τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται ὅτι

ἽΟΫΤΟΣ ὁ λαὸς⁵ τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ,

ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·

7 **μάτην δὲ σέβονταί με,**

Διδάσκοντες διδασκαλίαις ἐντάλματα ἀνθρώπων·
 8 **ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν**
 9 **τῶν ἀνθρώπων.** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς **Καλῶς ἀβετεῖτε τὴν**

4 βαπτίσωνται

5 Ὁ λαὸς οὗτος

ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε· Μωυσῆς γὰρ εἶπεν· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν 10
μητέρα σου, καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα 11
θανάτῳ τελεγτάτῳ· ὑμεῖς δὲ λέγετε Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρω-
πος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Κορβάν, ὃ ἐστὶν Δῶρον, ὃ ἐάν 12
ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς, οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ 13
πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παρα-
δόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ 14
ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν 15
αὐτοῖς Ἀκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε. οὐδὲν ἔστιν 16
ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται 17
κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά 18
ἐστὶν τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς 19
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 20
τὴν παραβολὴν. καὶ λέγει αὐτοῖς Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύ-
νετοὶ ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς 21
τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ὅτι οὐκ εἰσπο-
ρεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ 22
εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται; — καθαρίζων πάντα τὰ 23
βρώματα. ἔλεγεν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευό-
μενον ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς 24
καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορευ-
ονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονη-
ρίαι, δόλος, ἀσελγεία, ὀφθαλμοὶς πονηρός, βλασφημία, 25
ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν 26
ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὄρια Τύρου [καὶ 24
Σιδῶνος]. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν οὐδένα ἤθελεν γινῶναι,
καὶ οὐκ ἠδυνάσθη λαθεῖν· ἀλλ' εὐθύς ἀκούσασα γυνὴ περὶ 25
αὐτοῦ, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον,
ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ γυνὴ 26
ἦν Ἑλληνίς, Ἑβραϊστίς, τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν
ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. καὶ 27

ἔλεγεν αὐτῇ Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ γάρ ἐστὶν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς
 28 κυναρίοις βαλεῖν· ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ Naί, κύριε, καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν
 29 ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ Διὰ τοῦ-
 30 του τὸν λόγον ἕπαγε, ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ
 31 παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξε-
 32 ληλυθός.

Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων
 Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
 3 ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσι αὐτῷ κω-
 φὸν καὶ μογυλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐ-
 33 τῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κα-
 τ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρα αὐτοῦ καὶ
 34 πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐ-
 ρανὸν ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ Ἐφφαθά, ὃ ἐστὶν Δια-
 35 νοίχθητι· καὶ ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ
 36 δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς· καὶ διε-
 στείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διε-
 37 στέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσώτερον ἐκήρυσσον. καὶ
 ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Καλῶς πάντα πε-
 ποίηκεν, Ἧ καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λα-
 λεῖν.

1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος
 καὶ μὴ ἔχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθη-
 2 τὰς λέγει αὐτοῖς Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἦδη
 ἡμέραι τρεῖς ἡ προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί
 3 φάγωσιν· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήσετεῖς εἰς οἶκον αὐτῶν,
 ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινὲς αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν
 4 εἰσίν· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι Πό-
 θεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἑρημίας;
 5 καὶ ἠρώτα αὐτοὺς Πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν
 6 Ἐπτὰ· καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·

καὶ λαβῶν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχαν ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας 7 αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. 9 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς[†] εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 10 ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συνζητεῖν αὐτῷ, 11 ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει 12 Τί ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; ἀμὴν λέγω[†], εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφείς αὐτούς πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων 15 Ὅρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι 16 ἄρτους οὐκ ἔχουσιν. καὶ γνούς λέγει αὐτοῖς Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοῦς ἔχοντες 18 οὐ βλέπετε καὶ ὠτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς 19 πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἦρατε; λέγουσιν αὐτῷ Δώδεκα. ὅτε[†] τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς 20 τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἦρατε; καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἑπτὰ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς 21 Οὐπω συνίετε;

Καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαιδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ 22 τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψῃται. καὶ 23 ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν Εἴ τι βλέπεις; καὶ ἀναβλέ-

ψας ἔλεγεν Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ
 25 περιπατοῦντας. εἶτα πάλιν ἔθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διέβλεψεν, καὶ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνέ-
 26 βλεπεν ἴηλαυγῶς ἅπαντα. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς
 οἶκον αὐτοῦ λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
 κώμας Καισαρίας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ
 28 ἄνθρωποι εἶναι; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι Ἰωάννην
 τὸν βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἰς τῶν
 29 προφητῶν. καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτοὺς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με
 λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ
 30 χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ
 31 αὐτοῦ.

Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμα-
 σθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
 γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνα-
 32 στήναι· καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβό-
 33 μενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ
 ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν
 Πέτρῳ καὶ λέγει· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρο-
 34 νεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ
 προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 εἶπεν αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρη-
 σάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολου-
 35 θεῖτω μοι. ὅς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἰσῶσαι
 ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
 36 [ἐμοῦ καὶ] τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφέλει
 ἄνθρωπον ἰκερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι
 37 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
 38 ψυχῆς αὐτοῦ; ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς
 λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν

τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε 1 τῶν ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν 2 Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα 3 λευκὰ λίαν ὡς γραφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκάναι. καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλείας σὺν Μωυσεῖ, καὶ ἦσαν 4 συναλαοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει 5 τῷ Ἰησοῦ Ῥαββεὶ, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωυσεῖ μίαν καὶ Ἡλείᾳ μίαν. οὐ γὰρ ᾔδει τί ἀποκριθῆ, ἔκφοβοι γὰρ 6 ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ 7 ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι 8 οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἢ μεθ' ἑαυτῶν εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἔκ' τοῦ ὄρους διεστείλατο 9 αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἂ εἶδον διηγήσωνται, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. καὶ τὸν λόγον ἐκρά- 10 τησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες Ὅτι λέγουσιν οἱ 11 γραμματεῖς ὅτι Ἡλείαν δεῖ ελθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς 12 Ἡλείας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκατιστάσει πάντα, καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενηθῆ; ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλείας ἐληλυθεν, 13 καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελον, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδαν ὄχλον πολὺν 14 περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ 15 προστρέχοντες ἤσπάζοντο αὐτόν. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς 16 Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ 17

- ὄχλου Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα
 18 πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἴδῃ αὐτὸν καταλάβῃ ρήσσει αὐτόν,
 καὶ ἀφρίζει καὶ τρίξει τοὺς ὀδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα
 τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.
 19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει Ὁ γενεὰ ἄπιστος, ἕως
 πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε
 20 αὐτὸν πρὸς με· καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν
 αὐτὸν τὸ πνεῦμα εὐθύς συσκαπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν
 21 ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων· καὶ ἐπρώτησεν τὸν
 πατέρα αὐτοῦ Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν
 22 αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκ παιδιῶθεν καὶ πολλάκις καὶ εἰς
 πῦρ αὐτὸν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν·
 ἀλλ' εἴ τι δύνῃ, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἐὶ δύνῃ, πάντα δυνατὰ τῷ
 24 πιστεύοντι· εὐθύς κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου ἔλεγεν
 25 Πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκα-
 θάρτῳ λέγων αὐτῷ Τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ
 ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς
 26 αὐτόν· καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν καὶ
 ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέ-
 27 θανεν· ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν
 28 αὐτόν, καὶ ἀνίστη· καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἐπρώτων αὐτόν Ὅτι ἡμεῖς
 29 οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο
 τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.
 30 Κακεῖθεν ἐξελθόντες ἔπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας,
 31 καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνοῖ· ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθη-
 τὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν [αὐτοῖς] ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν
 αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.
 32 οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ρῆμα, καὶ ἐφοβούντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
 33 Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμε-

νος ἐπὴρώτα αὐτοῦς· τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε; οἱ δὲ 34
 ἐσιώπων, πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς
 μείζων. καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει 35
 αὐτοῖς· Εἰ τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος
 καὶ πάντων διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν 36
 μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς 37
 ἂν [ἐν] τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
 ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δέχεται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ
 τὸν ἀποστειλαντά με. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης 38
 Διδάσκαλε, εἶδαμέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα
 δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν.
 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς γὰρ ἔστιν ὅς 39
 ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνησεται ταχὺ
 κακολογήσαί με· ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν 40
 ἐστίν. Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνό- 41
 ματι ὅτι Χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ
 τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν 42
 τούτων τῶν πιστευόντων, καλὸν ἐστίν αὐτῷ μᾶλλον εἰ
 περίκειται μύλος ὀνικός περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ
 βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἔαν σκανδαλίσῃ σε ἡ 43
 χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν ἐστίν σε κυλλὸν εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν
 γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ ἔαν ὁ πούς σου 45
 σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστίν σε εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 τὴν γέενναν. καὶ ἔαν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε, 47
 ἐκβαλε αὐτόν· καλὸν σέ ἐστίν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι
 εἰς τὴν γέενναν, ὅπου ὁ ΚΩΛΗΞ ΔΥΤΩΝ ΟΥ ΤΕΛΕΥΤᾶ ΚΑΙ 48
 Τὸ ΠΥΡ ΟΥ ΣΒΕΝΝΥΤΑΙ· πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται. 49
 Καλὸν τὸ ἄλας· ἔαν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται, ἐν τίνι 50
 αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλα, καὶ εἰρηνεύετε ἐν
 ἀλλήλοις.

- 1 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας
 καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συνπορεύονται πάλιν ὄχλοι
 2 πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ
 [προσελθόντες Φαρισαῖοι] ἐπηρώτων αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ
 3 γυναῖκα ἀπολύσαι, πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 4 εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωυσῆς; οἱ δὲ εἶπαν
 Ἐπέτρεψεν Μωυσῆς βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ
 5 ἀπολύσαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πρὸς τὴν σκλη-
 6 ροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἀπὸ δὲ
 7 ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν [αὐτούς]· ἔνε-
 κεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
 8 καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
 9 ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σὰρξ· ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέ-
 10 ζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν
 11 οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν, καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ
 12 ἄλλην μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰ ἂν αὐτὴ ἀπολύσασα τὸν
 ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον μοιχᾶται.
 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα αὐτῶν ἄψῃται· οἱ δὲ
 14 μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγα-
 νάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
 πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
 15 βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
 16 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας
 ἐπ' αὐτά.
 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὄδον προσδραμῶν εἰς καὶ
 γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί
 18 ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτῷ Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός.
 19 τὰς ἐντολάς οἶδας Μὴ φονεῖς ἤς, Μὴ μοιχεύς ἤς,
 Μὴ κλέψης, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Μὴ ἀποστερήσης,
 20 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ

Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν 21 αὐτῷ. Ἐν σε ὑστερεῖ ὑπάγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν 22 λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ 23 περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ- 24 βούντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστιν 25 κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ 26 περισσῶς ἐξεπλήσσαντο λέγοντες πρὸς αὐτόν Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει 27 Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ, πᾶντα γὰρ δύνата παρὰ [τῷ] θεῷ. Ἦρξατο λέγειν ὁ 28 Πέτρος αὐτῷ Ἴδού ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολούθηκαμέν σοι. ἔφη ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς 29 ἔστιν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ [ἕνεκεν] τοῦ εὐαγγελίου, εἰ μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ 30 καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς καὶ [μητέρας] καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν ἁιώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται 31 πρῶτοι ἔσχατοι καὶ [οἱ] ἔσχατοι πρῶτοι.

Ἦσῶν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ 32 ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβούοντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβούντο, καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν

- 33 ὅτι Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμ-
 ματεῦσιν, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώ-
 34 σουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύ-
 σουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενού-
 σιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.
- 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάνης οἱ
 [δύο] υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ Διδάσκαλε, θέλομεν
 36 ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσης ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς
 37 Τί ἴθελετε ποιήσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Δὸς ἡμῖν
 ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν
 38 τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τί
 αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ τὸ
 39 βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπαν
 αὐτῷ Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Τὸ ποτή-
 40 ριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτί-
 ζομαι βαπτισθήσεσθε, τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου ἢ
 ἐξ ἐνωπύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται.
 41 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώ-
 42 βου καὶ Ἰωάνου. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς
 λέγει αὐτοῖς Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν
 κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζ-
 43 ζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἂν
 θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος,
 44 καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων
 45 δούλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακο-
 νηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 λύτρον ἀντι πολλῶν.
- 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχώ. Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
 ἀπὸ Ἱερειχώ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου Ἰκανοῦ
 ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο
 47 παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνόσ

ἐστίν ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν *Υἱὲ Δαυεὶδ Ἰησοῦ, ἐλέη-
σόν με. καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ 48*
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν Υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ 49
στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσι τὸν
τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ Θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε. ὁ δὲ 50
ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας ἦλθεν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Τί 51
σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ Ῥαββου-
νεὶ, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε, 52
ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα *εἰς Βηθφαγὴ 1*
καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε εἰς 2
τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι
εἰς αὐτὴν εὐρήσατε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὐπω
ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσατε αὐτόν καὶ φέρετε. καὶ ἕαν 3
τις ὑμῖν εἴπῃ Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε Ὁ κύριος αὐτοῦ
χρείαν ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτόν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε.
καὶ ἀπῆλθον καὶ εὔρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἕξω 4
ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καὶ τινες τῶν ἐκεῖ 5
ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;
οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφήκαν 6
αὐτούς. καὶ φέρουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ 7
ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ-
τόν. καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν 8
ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. καὶ οἱ 9
προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον

ἸΩΣΑΝΝΑ·

Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν 10
Δαυεὶδ·

ἸΩΣΑΝΝΑ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

1 καὶ εἰς | τὸ

3 ἀποστέλλει πάλιν αὐτόν

7 ἑαυτῶν

- 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὅψε ἤδη οὔσης τῆς ὥρας ἔξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
- 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας
- 13 ἐπέινασεν. καὶ ἰδὼν συκὴν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα, ὃ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων.
- 14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- 15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς
- 16 κατέστρεψεν καὶ οὐκ ἤφιε· ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἔλεγεν Ὁ γέγραπται ὅτι Ὁ οἶκός μου οἶκος προσεγγῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν· ὑμεῖς δὲ πεποιήκατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.
- 18 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσseto ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅταν ὀψέ
- 20 ἐγένετο, ἔξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ παραπορευόμενοι πρῶτῃ εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ
- 21 ριζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ Ῥαββεί,
- 22 ἴδε ἡ συκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
- 23 Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ἔχετε πίστιν θεοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ Ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ
- 24 πιστεύῃ ὅτι ὃ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πιστεύετε
- 25 ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

11 ὀψίας ἤδη οὔσης [τῆς ὥρας]

17 αὐτοῖς

19 ἐξεπορευέτο

Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἐν τῷ 27
 ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχι-
 ερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἔλεγον 28
 αὐτῷ Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκεν
 τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῆς; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν 29
 αὐτοῖς Ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι,
 καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα 30
 τοῦ Ἰωάνου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ
 μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες Ἐὰν εἴπω 31
 μεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ Διὰ τί [οὖν] οὐκ ἐπιστεύσατε
 αὐτῷ; ἀλλὰ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων; — ἐφοβούντο τὸν 32
 ὄχλον, ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάνην ὄντως ὅτι προφή-
 τῆς ἦν. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν Οὐκ οἴ- 33
 δαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
 ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἤρξατο 1
 αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λαλεῖν Ἀμπελώνα ἄνθρωπος
 ἐφύττεισεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὠργξεν
 ὑπολήνιον καὶ ὤκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο
 αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ ἀπέστειλεν πρὸς 2
 τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δούλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωρ-
 γῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελώνος· καὶ λα- 3
 βόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. καὶ πάλιν 4
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον· κάκεινον ἐκεφα-
 λίωσαν καὶ ἠτίμασαν. καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν· κάκεινον 5
 ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ
 ἀποκτενύντες. ἔτι ἓνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητὸν· ἀπέστειλεν 6
 αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται
 τὸν υἱόν μου. ἐκείνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν 7
 ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
 αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. καὶ λαβόντες 8
 ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελώνος.
 τί ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπο- 9
 λήσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελώνα ἄλλοις.

- 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε
 ΛΙΘΟΝ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
- 11 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
 καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
- 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον,
 ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν. καὶ
 ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθαν.
- 13 Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων
 14 καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. καὶ
 ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς
 εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον
 ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
 διδάσκεις· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; δῶμεν
 15 ἢ μὴ δῶμεν; ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐ-
 16 τοῖς Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνᾶριον ἵνα ἴδω. οἱ
 δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνος ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἢ
 17 ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Καίσαρος. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εἶπεν Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
 τῷ θεῷ. καὶ ἐξεθαύμαζον ἐπ' αὐτῷ.
- 18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέ-
 γουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες
- 19 Διδάσκαλε, Μωυσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἕάν τινος ἀδελ-
 φός ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῆ
 τέκνον, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ
 20 ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελφοὶ
 ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων
 21 οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
 ἀπέθανεν μὴ καταλιπὼν σπέρμα, καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως·
 22 καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἔσχατον πάντων καὶ
 23 ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν ἔσται
 24 γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. εἶφη αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς

μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνα- 25
 στῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσιν ὡς
 ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς· περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι 26
 ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωυσέως ἐπὶ τοῦ
 βίτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων Ἐγὼ ὁ θεὸς
 Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔ- 27
 στιν ἑθεὶς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πολὺ πλανᾶσθε.

Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν 28
 συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτη-
 σεν αὐτόν Ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων; ἀπεκρίθη 29
 ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρώτη ἐστὶν Ἄκουε, Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ
 θεὸς ἡμῶν κύριος ἑῖς ἐστίν, καὶ ἀγαπήσεις Κύριον 30
 τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης
 τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. δευτέρα αὕτη Ἀγαπήσεις 31
 τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη
 ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. Ἐἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς Καλῶς, 32
 διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι ἑῖς ἐστίν καὶ οὐκ ἐστὶν
 ἄλλος πλην αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης 33
 καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς
 ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἐαυτόν περισ-
 σότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὀλοκαγτωμάτων καὶ θγσιῶν.
 καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτόν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη εἶπεν 34
 αὐτῷ Οὐ μακρὰν [εἶ] ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ
 οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι. Καὶ 35
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ Πῶς
 λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν;
 αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ 36

Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν
 σου·

αὐτὸς Δαυεὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν αὐτοῦ ἐστὶν υἱός; 37

Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως. Καὶ ἐν τῇ 38

25 οἱ ἄγγελοι οἱ 27 ὁ 29 ἡμῶν, Κύριος 30 τῆς 32 Καὶ εἶπεν 33 τῆς

διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν
 θελούντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς
 39 ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρω-
 40 τοκλισίας ἐν τοῖς δειπνοῖς, οἱ κατέσθοντες τὰς οἰκίας
 τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὔτοι
 41 λήμψονται περισσώτερον κρίμα.

Καὶ καθί-
 στας ἑκάτεν ἑνὶ τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος
 βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι
 42 ἔβαλλον πολλά· καὶ ἔλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν
 43 λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶν κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ
 χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ πλείον πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόν-
 44 των εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύ-
 οντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς
 πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ
 εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι
 2 καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Βλέ-
 πεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε
 3 λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ. Καὶ καθημένου
 αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ
 ἐπηρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωά-
 4 νης καὶ Ἀνδρέας Εἶπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί
 5 τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα. ὁ δὲ
 Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς
 6 πλανήσῃ· πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέ-
 7 γοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ
 ἰδοῦσθε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε·
 8 δεῖ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ
 ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, ἔσονται
 σεισμοὶ κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοί· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα.
 9 βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς· παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια
 καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βα-

36 Κάθισον 39, 40 δειπνοῖς· οἱ...προσευχόμενοι, 41 ἀπέναντι 7 ἀκούητε

σιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
 καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέ- 10
 λιον. καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προ- 11
 μεριμνᾶτε τί λαλήσητε, ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε, οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς 12
 θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἑΠΑΝΑΣΤΗΣΟΝΤΑΙ ΤΕΚΝΑ
 ἐπὶ γΟΝΕΙΣ καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισοῦ- 13
 μενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
 τέλος οὗτος σωθήσεται. Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ ΒΔΕΛΥΓΜΑ 14
 τῆς ἑΡΗΜΩΣΕΩΣ ἐστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων
 νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη,
 ὁ ἑπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω μηδὲ εἰσελθάτω τι 15
 ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρέ- 16
 ψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς 17
 ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· 18
 ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψις οἷα οὐ γέγονεν 19
 τοιαῦτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἣν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ
 νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν Κύριος 20
 τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ. ἀλλὰ διὰ τοὺς
 ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. Καὶ 21
 τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ Ἴδε ὧδε ὁ χριστὸς Ἴδε ἐκεῖ,
 μὴ πιστεύετε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευ- 22
 δοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς
 τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατόν τοὺς ἐκλεκτούς· ὑμεῖς δὲ βλέ- 23
 πετε· προείρηκα ὑμῖν πάντα. Ἄλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς 24
 ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται,
 καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ 25
 ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, καὶ αἱ
 δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ 26
 τότε ὄψονται τὸν γίον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
 νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης· καὶ τότε 27

ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐπισκηνάζει τοὺς ἐκλεκτοὺς
 [αὐτοῦ] ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκροϋ γῆς ἕως
 28 ἄκροϋ οὐρανοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε
 τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένη-
 29 ται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος
 30 ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώ-
 31 σκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
 οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ ταῦτα πάντα
 32 γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι
 33 μου οὐ παρελεύσονται. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ
 τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ ἰοὶ ἀγγελοὶ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ
 34 υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ. βλέπετε ἀγρυπνεῖτε, οὐκ οἶδατε γὰρ
 35 πότε ὁ καιρὸς [ἐστίν]· ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς τὴν
 οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν,
 ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
 36 γρηγορῇ. γρηγορεῖτε οὖν, οὐκ οἶδατε γὰρ πότε ὁ κύριος
 τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὄψῃ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτορο-
 37 φωνίας ἢ πρωί, μὴ ἔλθων ἐξέφνης εὐρῇ ὑμᾶς καθυπνούντων·
 ὁ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε.

1 **ΗΝ ΔΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ** καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας.
 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν
 2 δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν, ἔλεγον γὰρ Μὴ ἐν τῇ
 ἐορτῇ, μὴ ποτε ἕσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.
 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
 λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβα-
 4 στρον μύρου νάρδου πιστικῆς ἰ πολυτελοῦς¹ συντρίψασα τὴν
 5 ἀλάβαστρον κατέχευεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δὲ
 τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια
 6 αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον
 πραθῆναι ἐπάνω ἰ δηναρίων τριακοσίων² καὶ δοθῆναι τοῖς

3 πολυτελοῦς,—

5 τριακοσίων δηναρίων

πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν 6
 "Ἄφετε αὐτὴν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον
 ἠργάσατο ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε 7
 μεθ' ἐαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς [πάντοτε] εὖ
 ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὃ ἔσχεν ἐποίησεν, προ- 8
 ἔλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν 9
 δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον
 τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημό-
 συνον αὐτῆς.

Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριῶθ ὁ εἰς τῶν 10
 δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ
 αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ 11
 ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζήτηί πῶς αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ.

Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον, 12
 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες
 ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; καὶ ἀποστέλλει δύο 13
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς Ἑπάγετε εἰς τὴν
 πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
 βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ 14
 εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότη ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει Ποῦ
 ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
 μου φάγω; καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμέ- 15
 νον ἑτοιμον· καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον οἱ 16
 μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν
 αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

Καὶ ὀψί- 17
 ας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνακειμέ- 18
 νων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με Ὁ ἐσθίων ΜΕΤ' Ε-
 ΜΟΥ. ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ 19
 εἰς Μήτηι ἐγώ; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Εἰς τῶν δώδεκα, ὁ 20
 ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ [ἐν] τρύβλιον· ὅτι ὁ 21
 μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ
 αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄν-

- 22 θρωπος ἐκείνος. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν
 ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν
 23 Λάβετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτή-
 ριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
 24 πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου
 25 τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς
 ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν
 26 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες
 27 ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Καὶ λέγει
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε, ὅτι γέγρα-
 πται Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ τὰ πρόβατα διασκορ-
 28 πισθήσονται· ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω ὑμᾶς
 29 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ Εἰ καὶ πάν-
 30 τες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτη τῇ νυκτὶ
 31 πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ
 ἐκπερισσῶς ἐλάλει Ἐὰν δέη με συναποθανεῖν σοι, οὐ
 μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὡσαύτως [δέ] καὶ πάντες ἔλεγον.
 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανεῖ, καὶ
 λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξω-
 33 μαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ
 τὸν Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδη-
 34 μονεῖν, καὶ λέγει αὐτοῖς Περίλυπός ἐστίν ἡ ψυχὴ μου
 35 ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ ἰδὼν
 36 ἐστὶν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα, καὶ ἔλεγεν Ἀββὰ ὁ
 πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο
 37 ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. καὶ ἔρχεται
 καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ
 Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;
 38 γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν·
 39 τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. καὶ πάλιν

ἀπελθὼν προσηύξατο [τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν]. καὶ πάλιν 40
 ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ
 ὀφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀπο-
 κριθῶσιν αὐτῷ. καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς 41
 Καθεύδετε [τὸ] λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ
 ὥρα, ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας
 τῶν ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς 42
 με ἤγγικεν. Καὶ εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος 43
 παραγίνεται [ὁ] Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ
 ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ
 τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδώκει δὲ ὁ 44
 παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων Ἄνθρωπον ἀν φιλήσω
 αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. καὶ 45
 ἐλθὼν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει Ῥαββεί, καὶ κατε-
 φίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκρά- 46
 τησαν αὐτόν. εἰς δὲ [τις] τῶν παρεστηκότων σπασάμενος 47
 τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεί-
 λεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 48
 αὐτοῖς Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξηλάθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
 συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ 49
 διδάσκων καὶ οὐκ ἔκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν
 αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες. Καὶ 50
 νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδὸνα 51
 ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτόν, ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν 52
 σινδὸνα γυμνὸς ἔφυγεν.

Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ 53
 συνέρχονται ὅτι πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολού- 54
 θησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν
 συνκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς
 τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν 55
 κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατώσαι αὐτόν, καὶ
 οὐχ ἠύρισκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, 56

57 καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καὶ τινες ἀναστάτες
 58 ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσα-
 μεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον
 τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίη-
 59 τον οἰκοδομήσω· καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.
 60 καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν
 λέγων Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; τί οὗτοι σου καταμαρτυ-
 61 ροῦσιν; ὁ δὲ ἐσώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν
 ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ χριστὸς
 62 ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐγὼ εἰμι, καὶ
 ὄψεσθε τὸν γιόν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκ δεξιῶν καθήμενον
 τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ
 63 οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαμήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ
 64 λέγει Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς
 βλασφημίας; τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν
 65 αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θανάτου. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν
 αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν
 αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ Προφήτευσον, καὶ οἱ ὑπηρέται
 66 ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον. Καὶ ὄντος τοῦ
 Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ
 67 ἀρχιερέως, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέ-
 ψασα αὐτῷ λέγει Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ
 68 Ἰησοῦ· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων Οὔτε οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι
 69 σὺ τί λέγεις, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον. καὶ ἡ
 παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρε-
 70 στώσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο.
 καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ
 71 Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ· ὁ δὲ ἤρξατο
 ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον
 72 τοῦτον ὃν λέγετε. καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνη-
 σεν· καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα δις φωνῆσαι τρίς με ἀπαρ-
 νήσῃ, καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

60 ὅτι

68 ἐπίσταμαι· σὺ τί λέγεις;

69 εἶπεν

Καὶ εὐθὺς πρῶτὸ συμβούλιον ἑτοιμάσαντες¹ οἱ ἀρχιερεῖς 1
 μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὄλον τὸ συνέ-
 δριον δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν
 Πειλάτῳ. καὶ ἐπρώτησεν αὐτὸν ὁ Πειλάτος Σὺ εἶ ὁ 2
 βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει Σὺ
 λέγεις.⁷ καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ 4
 Πειλάτος πάλιν ἐπρώτα αὐτὸν [λέγων] Οὐκ ἀποκρίνη
 οὐδέν; Ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι 5
 οὐδέν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πειλάτον. Κατὰ δὲ 6
 ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο. ἦν δὲ 7
 ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος
 οἷτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβᾶς 8
 ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ 9
 Πειλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν
 τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον 10
 παραδεδώκεισαν αὐτὸν [οἱ ἀρχιερεῖς]. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς 11
 ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ
 αὐτοῖς. ὁ δὲ Πειλάτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς 12
 Τί οὖν ποιήσω [ὃν] λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; οἱ δὲ 13
 πάλιν ἔκραξαν Σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ Πειλάτος ἔλεγεν 14
 αὐτοῖς Τί γὰρ ἐποίησεν κακόν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν
 Σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ Πειλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ 15
 ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέ-
 δωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἕσω τῆς αὐλῆς, 16
 ὃ ἔστιν πραιτώριον, καὶ συνκαλοῦσιν ὄλην τὴν σπείραν.
 καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ 17
 πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον· καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι 18
 αὐτόν Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ 19
 τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσαν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ
 γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδου- 20
 σαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐ-
 τοῦ.

Καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα σταυρώσωσιν

1 ἐτοιμάσαντες

2 λέγεις;

21 αὐτόν· καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρη-
 ναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ
 22 Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν
 ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶν Ἰερουσαλὴμ ἡμερησίως Κρα-
 23 νίου Τόπος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον, ὃς δὲ
 24 οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυροῦσιν αὐτὸν καὶ διαμερίζονται τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ, Βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τίς
 25 ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. καὶ ἦν
 ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη Ὁ ΒΑΣΙ-
 27 ΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν
 δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἐναντίων αὐτοῦ.
 29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινούμενοι
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες Οὐὰ ὁ καταλύων τὸν
 30 ναὸν καὶ οἰκοδομῶν [ἐν] τρισὶν ἡμέραις, σῶσον σεαυτὸν
 31 καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
 ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον
 32 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· ὁ χριστὸς
 ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα
 ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν
 33 αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Καὶ γενομένης ὥρας
 ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.
 34 καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
 Ἐλωὶ ἐλωὶ λαμὰ ςαβαχθανεὶ; ὃ ἐστὶν μεθερμη-
 νευόμενον Ὁ θεὸς μου [ὁ θεός μου], εἰς τί ἐγκατέ-
 35 λιπές με; καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλε-
 36 γον Ἴδε Ἡλείαν φωνεῖ. δραμῶν δὲ τις γεμίσας σπόγγον
 ὄξους περιβέβηκε καλὰ μὲν ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων Ἄφετε
 37 ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλείας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἀφείψας φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. Καὶ τὸ καταπέτασμα
 39 τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ
 ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὸς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως
 ἐξέπνευσεν εἶπεν Ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς θεοῦ
 40 ἦν. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν

αἷς καὶ Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ
 μικροῦ καὶ Ἰωσήτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, αἱ ὅτε ἦν ἐν τῇ 41
 Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ αἱ συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ ἦδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ ἔστιν 42
 προσάββατον, ἐλθὼν Ἰωσήφ ἄπο Ἀριμαθαίας εὐσχήμων 43
 βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πειλᾶτον καὶ ᾗτή-
 σατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ 44
 ἦδη τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπη-
 ρώτησεν αὐτὸν εἰ ἦδη ἀπέθανεν· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν- 45
 τυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ πτώμα τῷ Ἰωσήφ. καὶ ἀγορά- 46
 σας σινδόνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἔθη-
 κεν αὐτὸν ἐν μνήματι ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ
 προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία 47
 ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσήτος ἐθεώρουν ποῦ τέθειται.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου [ἡ] Μαρία ἡ Μαγδα- 1
 ληνὴ καὶ Μαρία ἡ [τοῦ] Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώ-
 ματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρωὶ [τῇ] 2
 μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος ἃ
 τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν 3
 τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι 4
 θεωροῦσιν ὅτι ἀνακεκύλισται ὁ λίθος, ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
 καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθή 5
 μενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ
 ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς Μὴ ἐκθαμβείσθε· 6
 Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη,
 οὐκ ἔστιν ὧδε· Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλὰ 7
 ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι
 Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς
 εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, 8
 εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν
 εἶπαν, ἐφοβοῦντο γάρ· * * * * *

9 [[Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον
 10 Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, παρ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
 11 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις
 12 πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν· κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ
 13 ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ
 14 αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομέ-
 15 νοις εἰς ἀγρόν· κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς
 16 λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον [δὲ] ἀνακει-
 17 μένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν
 18 ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις
 19 αὐτὸν ἐγηνερμένον [ἐκ νεκρῶν] οὐκ ἐπίστευσαν, καὶ εἶπεν
 20 αὐτοῖς Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντὰ κηρύξατε τὸ
 21 εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς
 22 σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ
 23 τοῖς πιστεύσασιν ἄκολουθήσει ταῦτα, ἐν τῷ ὀνόματί μου
 24 δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν, γλώσσαις λαλήσουσιν[†], [καὶ ἐν ταῖς
 25 χερσὶν] ὄφεις ἀρούσιν κἀν θανάσιμόν τι πίνωσιν οὐ μὴ
 26 αὐτοὺς βλάβῃ, ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ
 27 καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν κύριος [Ἰησοῦς] μετὰ τὸ
 28 λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκά-
 29 θισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκή-
 30 ρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον
 31 βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.[†]]]

ἌΛΛΩΣ

[[Πάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν Πέτρον
 συντόμως ἐξήγγειλαν. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἰη-
 σοῦς ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως ἐξαπέστειλεν δι' αὐ-
 τῶν τὸ ἱερόν καὶ ἀφθαρτὸν κήρυγμα τῆς αἰωνίου σωτηρίας.]]

17 ταῦτα παρακολουθήσει | καιναῖς

20 Ἀμήν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ΠΟΛΛΟΙ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι 1
διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,
καθὼς παρέδωσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπὴρέ- 2
ται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε καμοὶ παρηκολουθηκῶτι 3
ἄνωθεν πᾶσι ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεό-
φιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφά- 4
λειαν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς 5
Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά,
καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἄαρών, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἐλειςάβητ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐναντίον τοῦ 6
θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν
τοῦ κυρίου ἀμεμπτοὶ καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι 7
ἦν· [ἦ] Ἐλειςάβητ στεῖρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν 8
τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ
ἐναντι τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατίας ἔλαχε τοῦ θυ- 9
μῆσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, καὶ πᾶν τὸ 10
πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυ-
μιάματος· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν 11
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος, καὶ ἐταράχθη Ζαχα- 12
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς 13

αὐτὸν ὁ ἄγγελος Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη
 ἡ δέησις σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλεισάβητ γεννήσει υἱὸν
 14 σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ
 σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χα-
 15 ρήσονται· ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οἶνον
 καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται
 16 ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
 17 ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύ-
 σεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλεία,
 ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν
 φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.
 18 καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον Κατὰ τί γνώσομαι
 τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβη-
 19 κυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος
 εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ εὐαγγελί-
 20 σασθαί σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος
 λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπί-
 στευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν
 21 καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν,
 22 καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναφῷ αὐτόν. ἐξελθὼν
 δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὄπτα-
 σίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναφῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς,
 23 καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ
 ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
 24 τοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν
 Ἐλεισάβητ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας
 25 πέντε, λέγουσα ὅτι Οὕτως μοι πεποίηκεν Κύριος ἐν ἡμέ-
 ραις αἷς ἐπείδεν ἀφελεῖν ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.
 26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ
 ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέτ
 27 πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ· ἐξ
 28 οἴκου Δαυεὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. καὶ

εἰσελθὼν πρὸς αὐτὴν εἶπεν Χαίρε, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος
 μετὰ σοῦ. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη καὶ διελογίζετο 29
 ποσαπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος 30
 αὐτῇ Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ·
 καὶ ἰδοὺ συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις 31
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς 32
 Ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ θεὸς τὸν
 θρόνον Δαυεὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν 33
 οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 οὐκ ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον Πῶς 34
 ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ 35
 ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ,
 καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώ-
 μενον ἄγιον κληθήσεται, υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ Ἐλεισάβητ 36
 ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνεἴληφεν υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς,
 καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένην στειρά· ὅτι 37
 οὐκ ἄδυνατήσεται παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ 38
 Μαριάμ Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά
 σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. Ἄνα- 39
 στασα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς
 τὴν ὕρυνην μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσήλθεν 40
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλεισάβητ.
 καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ 41
 Ἐλεισάβητ, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ
 ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλεισάβητ, καὶ ἀνεφώνησεν 42
 κραυγῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξιν,
 καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν 43
 μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ;
 ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ 44
 ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
 κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείω- 45
 σις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπεν 46
 Μαριάμ

- Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
 47 καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρῳ μου·
 48 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ,
 ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί·
- 49 ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός,
 καὶ ἄγριον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 50 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς
 τοῖς φοβοῦμένοις αὐτόν.
- 51 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·
 52 καθείλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσεν ταπεινούς,
 53 πτείνωντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοφύνας
 ἐξαιτέστείλεν κενούς·
- 54 ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
 μνησθῆναι ἐλέους,
 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
- 56 Ἐμεινεν δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέ-
 στρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
- 57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν,
 58 καὶ ἐγέννησεν υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγ-
 γενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ-
 59 τῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 ὀγδόῃ ἦλθαν περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ
 60 τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάνης.
 61 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν ὅτι Οὐδεὶς ἔστιν ἐκ τῆς συγγε-
 62 νεῖας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐγένεον δὲ τῷ
 63 πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό. καὶ αἰτή-
 σασ πυνακίδιον ἔγραψεν λέγων Ἰωάνης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ.
 64 καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεφύχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παρα-

χρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν.
 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιουικοῦντας αὐ- 65
 τοὺς, καὶ ἐν ὄλῃ τῇ ὀριῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα
 τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ 66
 καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται;
 καὶ γὰρ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ 67
 Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ
 ἐπροφήτευσεν λέγων

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 68
 ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λῆτρῳσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
 καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν 69
 ἐν οἴκῳ Δαυεὶδ παιδὸς αὐτοῦ,
 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προ- 70
 φητῶν αὐτοῦ,
 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων 71
 τῶν μισοῦντων ἡμᾶς,
 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν 72
 καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,
 ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, 73
 τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας 74
 λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ 75
 ἐνώπιον αὐτοῦ ἡμέραις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
 Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, 76
 προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοῦς
 αὐτοῦ,
 τοῦ δοῦναι γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ 77
 ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
 διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, 78
 ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
 ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, 79
 τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἤξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

- 1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· (αὕτη ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος 2 τῆς Συρίας Ἐκρηίνου·) καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ 5 εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυεὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὔσῃ ἐγκύφ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τε 7 κεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμήνην αὐτῶν. 9 καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐταῖς καὶ δόξα Κυρίου 10 περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι 11 ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὃς ἐστὶν χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαυεὶδ· καὶ τοῦτο ὑμῖν ἰσημεῖον, εὐρήσετε βρέφος 12 ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ. καὶ ἐξέφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς ἰσραηλίου αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων 14 Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήμη ἐν ἀνθρώποις ἰσραηλίου.
- 15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους Διέλθωμεν

2 Κυρείου

12 τὸ

13 οὐρανοῦ

14 εὐδοκία

δὴ ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθαν σπεύσαντες καὶ ἀνεύραν 16 τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ 17 λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. καὶ πάντες 18 οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς, ἡ δὲ Ἐλενα πάντα συνετήρει τὰ 19 ῥήματα ταῦτα συνβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ 20 ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐ- 21 τόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρικοῦ 22 αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ 23 Κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἄγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἶρη- 24 μένον ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νοσοῦς περιστερῶν.

Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν 25 ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ 26 κεκηρατισμένος ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν [ἧ] ἂν ἴδῃ τὸν χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν 27 τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς 28 ἀγκάλας καὶ εὐλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἶπεν

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ·

29

- 30 ὅτε εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου
 31 ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,
 32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
 33 καὶ ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς
 34 λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν
 καὶ εἶπεν πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἴδού οὗτος
 κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 35 καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, καὶ σου ἡ αὐτῆς τὴν ψυχὴν
 διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν
 36 καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφή-
 τισ, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ, (αὕτη προβεβηκυῖα
 ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἕτη ἑπτὰ ἀπὸ
 37 τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ χήρα ἕως ἐτῶν ὄγδοῖκοντα
 τεσσάρων,) ἡ οὐκ ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ νηστειαῖς καὶ δεή-
 38 σεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἐπιστάσα ἀνωμολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
 πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἱερουσαλήμ.
 39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου,
 ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ.
 40 Τὸ δὲ παιδίον ἠὔξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον
 σοφία, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.
 41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσα-
 42 λὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα,
 43 ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ τελειω-
 σάτων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν
 Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς
 44 αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἦλθον
 ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ
 45 τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ
 46 ἀναζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον
 αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ
 47 ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ

πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρί-
 σεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ εἶπεν 48
 πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν
 οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ὀδυνώμενοι ζητούμεν
 σε. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε 49
 ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναι με; καὶ αὐτοὶ οὐ 50
 συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐ- 51
 τῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς.
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρ-
 διά αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν τῇ σοφίᾳ 52
 καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῶ καὶ ἀνθρώποις.

ΕΝ ΕΤΕΙ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου 1
 Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πειλάτου τῆς Ἰουδαίας,
 καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου, Φιλίππου δὲ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰουραίας καὶ
 Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβειληνῆς τετρα-
 ρχούντος, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα 2
 θεοῦ ἐπὶ Ἰωάνην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ 3
 ἦλθεν εἰς πᾶσαν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βά-
 πτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν 4
 βίβλῳ λόγων Ἠσαίου τοῦ προφήτου

ΦΩΝῆ ΒΟΩΝΤΟC ἘΝ Τῇ ἘΡῆΜῳ

Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,

εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβοιC αὐτοῦ.

πᾶCα φάραγξ πληρωθήCεται

καὶ πᾶν ὄροC καὶ βογνὸC ταπεινωθήCεται,

καὶ ἔCται τὰ Cκολιὰ εἰC εὐθείαC

καὶ αἰ τραχεῖαι εἰC ὁδοῦC λεῖαC·

καὶ ὄψεται πᾶCα Cάρξ τὸ Cωτήριον τοῦ θεοῦ. 6

7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐ-
 τοῦ Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
 8 τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν ἑαυτοῖς ἑαυτοῖς Πατέρα
 τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα
 ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς
 9 ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ
 ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κείται· πᾶν οὖν δέν-
 δρον μὴ ποιῶν καρπὸν [καλὸν] ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ
 10 βάλλεται. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί
 11 οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὁ ἔχων
 δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα
 12 ὁμοίως ποιείτω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ
 13 εἶπαν πρὸς αὐτὸν Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν
 14 πράσσετε. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατεύομενοι λέγον-
 τες Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μη-
 δένα διασεύσητε μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκείσθε
 15 τοῖς ὄψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λα-
 οῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 16 περὶ τοῦ Ἰωάνου, μὴ ποτε αὐτὸς εἴη ὁ χριστός, ἀπεκρί-
 νατο λέγων πᾶσιν ὁ Ἰωάνης Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω
 ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς
 17 βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
 χειρὶ αὐτοῦ διακαθᾶραι τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν
 τὸν σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
 18 καύσει πυρὶ ἀσβέστω. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
 19 ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ
 τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς
 20 γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποί-
 ησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν,
 κατέκλεισεν τὸν Ἰωάνην ἐν φυλακῇ.
 21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν καὶ Ἰη-

σου βαπτισθέντος και προσευχομένου ανεφχθήναι τον ουρανόν και καταβήναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶ εἶδει ὡς 22
περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, και φωνήν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι Σὺ
εἰ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. Καὶ 23
αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα, ὧν υἱός,
ὡς ἐνομίζετο, Ἰωσήφ

	τοῦ Ἑλιέζερ
24 τοῦ Ματθαί	τοῦ Ἰωρεῖμ
τοῦ Λευεὶ	τοῦ Μαθθαί
τοῦ Μελχεί	τοῦ Λευεὶ
τοῦ Ἰαυναί	30 τοῦ Συμεών
τοῦ Ἰωσήφ	τοῦ Ἰούδα
25 τοῦ Ματταθίου	τοῦ Ἰωσήφ
τοῦ Ἀμῶς	τοῦ Ἰωνάμ
τοῦ Ναοῦμ	τοῦ Ἐλιακεῖμ
τοῦ Ἐσλεί	31 τοῦ Μελεά
τοῦ Ναγγαί	τοῦ Μεννά
26 τοῦ Μαάθ	τοῦ Ματταθά
τοῦ Ματταθίου	τοῦ Ναθάμ
τοῦ Σεμεεῖν	τοῦ Δαυεῖδ
τοῦ Ἰωσήχ	32 τοῦ Ἰεσσαί
τοῦ Ἰωδά	τοῦ Ἰωβήλ
27 τοῦ Ἰωανάν	τοῦ Βοός
τοῦ Ῥησά	τοῦ Σαλά
τοῦ Ζοροβάβελ	τοῦ Ναασσών
τοῦ Σαλαθιήλ	33 τοῦ Ἰαδμεῖν
τοῦ Νηρεῖ	τοῦ Ἀρνεῖ
28 τοῦ Μελχεί	τοῦ Ἐσρών
τοῦ Ἀδδεῖ	τοῦ Φαρές
τοῦ Κωσάμ	τοῦ Ἰούδα
τοῦ Ἐλμαδάμ	34 τοῦ Ἰακώβ
τοῦ Ἡρ	τοῦ Ἰσαάκ
29 τοῦ Ἰησοῦ	τοῦ Ἀβραάμ

τοῦ Θαραΐ	τοῦ Λάμεχ
τοῦ Ναχώρ	37 τοῦ Μαθουσαλά
35 τοῦ Σερούχ	τοῦ Ἐνώχ
τοῦ Ῥαγαύ	τοῦ Ἰάρετ
τοῦ Φάλεκ	τοῦ Μαλελεηλ
τοῦ Ἐβερ	τοῦ Καινάμ
τοῦ Σαλά	38 τοῦ Ἐνώσ
36 τοῦ Καινάμ	τοῦ Σήθ
τοῦ Ἀρφαζάδ	τοῦ Ἀδάμ
τοῦ Σήμ	τοῦ θεοῦ.
τοῦ Νῶε	

- 1 Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ
τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ
2 ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συν-
3 τελεσθεῖσῶν αὐτῶν ἐπείνασεν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διά-
βολος Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα
4 γένηται ἄρτος. καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Γέ-
5 γραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρω-
6 πος. Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς
7 βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ διάβολος Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ἢ ἂν θέλω
8 δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν εἰὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ,
9 ἔσται σοῦ πᾶσα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ
Γέγραπται Κύριον τὸν θεὸν σοῦ προσκυνήσεις
10 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Ἦγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ πετεργίον τοῦ ἱεροῦ, καὶ
εἶπεν [αὐτῷ] Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
11 κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἄγγέλοις αὐτοῦ ἔντε-
12 λεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε, καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν
ἀροῦσίν σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα
σοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἴρηται

Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν θεόν σου. Καὶ συντε-¹³
λέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ
ἄχρι καιροῦ.

Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος¹⁴
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περι-
χώρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγω-¹⁵
γαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν ἑτετραμμένος,¹⁶ καὶ εἰσήλ-
θεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπέδοθη¹⁷
αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαίου, καὶ ἀνοίξας τὸ βι-
βλίον εὗρεν [τὸν] τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον

Πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ ἐμέ,¹⁸

οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς,
ἀπέσταλκέν με κηρῆσαι ἀιχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ
τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

ἀποστεῖλαι τετραγασμένους ἐν ἀφέσει,

κηρῆσαι ἐνιαγτὸν Κύριον δεκτόν.¹⁹

καὶ πύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ²⁰
πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πε-²¹
πλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες²²
ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χά-
ριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ
ἔλεγον Οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος; καὶ εἶπεν πρὸς²³
αὐτοὺς Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην Ἰα-
τρέ, θεράπευσον σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γεγόμενα εἰς
τὴν Καφαρναοὺμ ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.
εἶπεν δὲ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός²⁴
ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν,²⁵
πολλοὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλείου ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἑτὴ τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο
λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν²⁶

ἐπέμφθη Ἡλείας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς
 27 ΓΥΝΑΪΚΑ ΧΗΡΑΝ. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἑκαθαρίσθη,
 28 εἰ μὴ Ναϊμὰν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ
 29 ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον
 αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρυός τοῦ
 ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις ᾠκοδόμητο αὐτῶν, ὥστε κατακρη-
 30 μνίσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπο-
 ρεύετο.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας.
 32 Καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν· καὶ ἐξεπλήσ-
 σοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος
 33 αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
 34 δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ Ἔα, τί
 ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς;
 35 οἰδᾶ σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς λέγων Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
 ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
 36 μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας,
 καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Τίς ὁ λόγος οὗ-
 τος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις
 37 πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται; Καὶ ἐξεπορεύετο ἡχος περὶ
 38 αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

Ἄνα-
 στὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμω-
 νος. πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ με-
 39 γάλῳ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω
 αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παρα-
 40 χρῆμα δὲ ἀναστᾶσα δηκόνει αὐτοῖς. Δύνον-
 τος δὲ τοῦ ἡλίου ἄπαντες ὅσοι εἶχον ἀσθενούντας νόσοις
 ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστω
 41 αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἑθεράπευεν αὐτούς. Ἐξήρχε-
 το δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι
 Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λα-

λεῖν, ὅτι ᾗθεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. Γε- 42
 νομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον·
 καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτησαν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ
 κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ 43
 εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγε-
 λίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῦτο
 ἀπεστάλην. Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς 44
 Ἰουδαίας.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ καὶ 1
 ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν
 λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἶδεν πλοῖα δύο ἑστῶτα παρὰ 2
 τὴν λίμνην, οἱ δὲ ἀλεεῖς ἀπ' αὐτῶν ἀποβάτες ἔπλυνον
 τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, 3
 ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον, καθίσας
 δὲ ἐκ τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο 4
 λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος
 καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς 5
 Σίμων εἶπεν Ἐπιστάτα, δι' ὄλης νυκτὸς κοπιῶσαντες
 οὐδὲν ἐλάβομεν, ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα.
 καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλήθος ἰχθύων πολὺ, 6
 διεμήσσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς 7
 μετόχοις ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι
 αὐτοῖς· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα
 ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέ- 8
 πεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι
 ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν 9
 καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ὧν
 συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοῦς 10
 Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπεν πρὸς
 τὸν Σίμονα Ἰησοῦς Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους
 ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν 11
 ἀφέντες πάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

- 12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων καὶ
 ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν πεσὼν ἐπὶ
 πρόσωπον ἐδέηθη αὐτοῦ λέγων Κύριε, εἰάν θέλῃς δύνασαι
 13 με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέ-
 γων Θέλω, καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν
 14 ἀπ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν,
 ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε
 περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν Μωυσῆς εἰς
 15 μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ
 αὐτοῦ, καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύε-
 16 σθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν
 ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.
- 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων,
 καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἱ ἦσαν
 ἐλληνιστῆς ἐκ πάσης κόμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας
 καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰσθαι
 18 αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς
 ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ
 19 θείναι [αὐτόν] ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ εὐρόντες ποίας
 εἰσενέγκωσιν αὐτόν διὰ τὸν ὄχλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα
 20 διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ
 μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν
 21 εἶπεν Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ
 ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 λέγοντες Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύ-
 22 ναται ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός; ἐπιγνοὺς δὲ
 ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς
 23 αὐτούς Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν
 εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἄφεωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ
 24 εἰπεῖν Ἐγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρ-
 25 τίας— εἶπεν τῷ «παραλελυμένῳ» Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ

παραρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. Καὶ ἐκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι εἶδαμεν παράδοξα σήμερον.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο τελῶνην ὄνόματι Λευεὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄκολουθε μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευεὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν Οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν φῶς ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν ποιῆσαι νηστεύσαι; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσαι καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον. [Ὅτι οὐδεὶς πίων παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ Ὁ παλαιὸς χρηστός ἐστιν.]

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῆς σπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦσθιον τοὺς

2 στάχυας ψάχοντες ταῖς χερσίν. τινές δὲ τῶν Φαρισαίων
 3 εἶπαν Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν; καὶ
 ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν [ὁ] Ἰησοῦς Οὐδὲ τοῦτο
 4 ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ
 μετ' αὐτοῦ; [ὡς] εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
 τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως λαβὼν ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν
 τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς
 5 ἱερεῖς; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Κύριός ἐστιν τοῦ σαββάτου
 6 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐτέρῳ
 σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν
 καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά
 7 παρετηροῦντο δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ
 ἐν τῷ σαββάτῳ ἑραπεύει, ἵνα εὗρωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.
 8 αὐτὸς δὲ ᾗδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ
 τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα Ἐγειρε καὶ στήθι εἰς τὸ
 9 μέσον· καὶ ἀναστὰς ἕστη. εἶπεν δὲ [ὁ] Ἰησοῦς πρὸς
 αὐτούς Ἐπερωτῶ ὑμᾶς, εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ ἀγαθο-
 10 ποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; καὶ
 περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐκτεινον τὴν
 χεῖρά σου· ὃ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐ-
 11 τοῦ. Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διεάλουν πρὸς
 ἀλλήλους τί ἂν ποιῶσι ἐν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς
 τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσ-
 13 ευχῇ τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα,
 14 οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν
 Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ Ἰάκωβον καὶ
 15 Ἰωάννην καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Μαθθαῖον
 καὶ Θωμᾶν [καὶ] Ἰάκωβον Ἀλφαιῦ καὶ Σίμωνα τὸν καλού-
 16 μενον Ζηλωτὴν καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ
 17 ὃς ἐγένετο προδοτής, καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἕστη ἐπὶ

5 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου

7 θεραπεύσει

τόπου πεδινού, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλήθος
 πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ
 καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθαν ἀκούσαι 18
 αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ἐνοχλού-
 μενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ 19
 ὄχλος ἐζήτουν ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ
 ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ- 20
 μούς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν
 Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
 θεοῦ.

μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. 21

μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν 22
 ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ
 ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
 χάριτε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ 23
 μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ
 ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλη- 24
 σιν ὑμῶν.

οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε. 25

οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ 26
 τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες
 αὐτῶν.

Ἄλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς 27
 ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς 28
 καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων
 ὑμᾶς. τῷ τύπτουσί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα παρέχε καὶ τὴν 29
 ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν
 χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ 30
 τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα 31
 ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἵ ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ 32

εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν;
 καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν.
 33 καὶ [γὰρ] ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς,
 ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν.
 34 καὶ ἐὰν δανίσθητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις
 [ἐστίν]; καὶ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολά-
 35 βωσιν τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ
 ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε ἄμην· ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται
 ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ Ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς
 36 χρηστός ἐστίν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνε-
 σθε οἰκτίρμονες καθὼς ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν·
 37 καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε,
 καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε·
 38 δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
 σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλ-
 πον ὑμῶν· ὃ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἄντιμετρηθήσεται
 39 ὑμῖν. Εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι
 δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βύ-
 40 θυνον ἐμπεσοῦνται; οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
 λον, κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
 41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατα-
 42 νοεῖς; πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου Ἄδελφέ, ἄφες
 ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν
 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἐκβαλε
 πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέ-
 ψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ-
 43 βαλεῖν. Οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν
 σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν.
 44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται· οὐ
 γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σύκα, οὐδὲ ἐκ βάλτου σταφυ-
 45 λὴν τρυγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυ-
 ροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ

πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. Τί δέ με καλεῖτε Κύριε 46
 ριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἄ¹ λέγω; πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς 47
 με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω
 ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὁμοίος· ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι 48
 οἰκίαν ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ
 τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης· προσέρηξεν ὁ ποτα-
 μὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευθῆναι αὐτὴν διὰ
 τὸ καλῶς οἰκοδομηθῆναι αὐτήν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ 49
 ποιήσας ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ
 τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ
 εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης
 μέγα. Ἐπειδὴ¹ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα 1
 αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναοῦμ.

Ἐκατοντάρχου δὲ τινας δούλους κακῶς ἔχων ἡμελλεν 2
 τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐντιμος. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ 3
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρω-
 τῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. οἱ δὲ 4
 παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπου-
 δαίως λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξῃ τοῦτο, ἀγαπᾶ 5
 γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς φκοδόμησεν
 ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ 6
 οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψεν φίλους ὁ
 ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ Κύριε, μὴ σκύλλου, οὐ γὰρ
 ἱκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσελθῆς· διὸ οὐδὲ 7
 ἔμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σέ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ, καὶ
 ἰαθήτω ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξου- 8
 σίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω
 τούτῳ Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ Ἔρχου, καὶ
 ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.
 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στρα- 9
 φεῖς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ
 ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. καὶ ὑποστρέψαν- 10

τες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸν δούλον ὑγιαίνοντα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξῃς ἐπορεύθη εἰς πόλιν καλουμένην Ναϊν, καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὄχλος πολὺς. ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς μονογενὴς υἱὸς τῆ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ Μὴ κλαίει. καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπεν Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἐλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάνει οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάνης ἔπεμψεν πρὸς τὸν κύριον λέγων Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν Ἰωάνης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάνει ἃ εἶδατε καὶ ἠκούσατε τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάνου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάνου Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κίλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλα-

κοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ
 τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. ἀλλὰ τί 26
 ἐξήλαθε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότε-
 ρον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται 27

Ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
 σοῦ,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.
 λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου οὐδεὶς 28
 ἔστιν ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων
 αὐτοῦ ἐστίν. — Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι 29
 ἔδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·
 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέ- 30
 τησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. — Τίτι οὖν 31
 ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίτι εἰσίν
 ὅμοιοι; ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ 32
 προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, ἃ λέγει

Ἡὐλῆσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ᾤρησασθε·

ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε·

ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴ ἔσθων ἄρτον μήτε 33
 πίνων οἶνον, καὶ λέγετε Δαιμόνιον ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς 34
 τοῦ ἀνθρώπου ἔσθων καὶ πίνων, καὶ λέγετε Ἰδοὺ ἄνθρω-
 πος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.
 καὶ ἔδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς. 35

Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐ- 36
 τοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου κατεκλί-
 θη. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἣτις ἦν ἐν τῇ πόλει ἁμαρτωλός, καὶ 37
 ἐπιγνοῦσα ὅτι κατὰκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομί-
 σασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς 38
 πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, τοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς
 πόδας αὐτοῦ καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασ-
 σεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ
 μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν 39
 ἑαυτῷ λέγων Οὗτος εἰ ἦν [ὁ] προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν

τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς
 40 ἔστιν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν Σί-
 μων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δὲ Διδάσκαλε, εἰπέ, φησὶν.
 41 δύο χρεοφιλέται ἦσαν δανιστῆ τινί· ὁ εἰς ὄφειλεν δηνάρια
 42 πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενήτηκοντα. μὴ ἔχόντων αὐτῶν
 ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν πλείον
 43 ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν Ὑπολαμ-
 βάνω ὅτι ᾧ τὸ πλείον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ὅρ-
 44 θῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι
 ἔφη Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν
 οἰκίαν, ὕδωρ ἄνοιξάντων μοι τοὺς πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς
 45 δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν αὐτῆς
 46 ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
 47 θον οὐ διέλειπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίφ τὴν
 κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρφ ἤλειψεν τοὺς
 48 πόδας μου. οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφέονται αἱ ἁμαρτίαι αὐ-
 τῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολὺ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται,
 49 καὶ ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ Ἀφέονται σου αἱ ἁμαρτίαι.
 50 καὶ ἤρξαντο οἱ συνακαείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Τίς
 οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν δὲ πρὸς τὴν
 γυναῖκα Ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ
 πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασι-
 2 λείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, καὶ γυναῖκές τινες
 αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ
 3 ἀσθεσιῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαι-
 4 μόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου
 Ἡρώδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκό-
 5 νουν αὐτοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. Συνι-
 6 όντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομέ-
 7 νων πρὸς αὐτόν εἶπεν διὰ παραβολῆς Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
 8 τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν
 9 ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πε-

τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον κατέπεσεν 6 ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φνὴν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συνφνεῖσαι 7 αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν 8 γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φνὴν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει Ὁ ἔχων ὄτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 9 τίς αὕτη εἶη ἡ παραβολή. ὁ δὲ εἶπεν Ὑμῖν δέδοται 10 γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνίσωσιν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ 11 σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν 12 εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσωσιν σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας ὁ ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς 13 δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, 14 καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συνπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ 15 καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄσφας καλύπτει 16 αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθῃσιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας τίθῃσιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς. οὐ γὰρ 17 ἔστιν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ μὴ γνωσθῆ καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς 18 ἀκούετε· ὅς ἂν γὰρ ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ 19 αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου 20 ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν θελοντές σε. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 21

13 τὴν πέτραν | αὐτοὶ

23 εἰς τὴν λίμνην ἀνέμου

- πρὸς αὐτοὺς Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσι· οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες.
- 22 Ἐγένετο δὲ ἐν μᾶ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Διέλ-
 23 θώμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης, καὶ ἀνήχθησαν. πλεόν-
 24 των δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν. καὶ κατέβη λαίλαψ ἄνεμου εἰς
 τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον. προσελ-
 θόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες Ἐπιστάτα ἐπιστάτα,
 ἀπολλύμεθα· ὁ δὲ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ
 καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο
 25 γαλήνη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν; φοβη-
 θέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους Τίς ἄρα
 οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι,
 26 καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ κατέπλευσαν εἰς
 τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν, ἣτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς Γαλι-
 27 λαίας. ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήνησεν ἀνὴρ
 28 τις ἐκ τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια· καὶ χρόνῳ ἰκανῶ οὐκ ἐνε-
 δύσατο ἰμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνή-
 29 μασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ
 καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ νιὲ [τοῦ
 29 θεοῦ] τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς· πα-
 ρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ
 τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν,
 καὶ ἔδεσμεύετο ἀλύσεισιν καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ
 διαρησῶν τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ἄπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς
 30 ἐρήμους. ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Τί σοὶ ὄνομά
 31 ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν Λεγιών, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ
 32 εἰς αὐτόν. καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς
 εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων
 ἰκανῶν [βοσκομένη] ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν
 33 αὐτοῖς. ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
 εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὄρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 27 ὑπήνησεν [τις] ἀνὴρ 29 παρήγγειλεν | ὑπὸ 32 βοσκομένην

κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἴδόντες δὲ οἱ 34
 βόσκοντες τὸ γεγονός ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
 πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός 35
 καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗραν καθήμενον τὸν ἄν-
 θρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σω-
 φρονούντα παρὰ τοὺς πόδας [τοῦ] Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν.
 ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονι- 36
 σθείς. καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περι- 37
 χώρου τῶν Γερασηῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ
 μεγάλῳ συνέειχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ὑπέ-
 στρεψεν. εἰδέειτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει 38
 τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν λέγων
 Ἐπίστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν 39
 ὁ θεός. καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα
 ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο 40
 αὐτὸν ὁ ὄχλος, ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.
 Καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ οὗτος 41
 ἀρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς
 πόδας Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν 42
 δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν
 αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα 43
 ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἧτις οὐκ ἴσχυσεν
 ἀπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο 44
 τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα
 ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 45
 Τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ
 Πέτρος Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλί-
 βουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐψατό μού τις, ἐγὼ 46
 γὰρ ἔγνων δύνάμιν ἐξεληλυθυῖαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα δὲ ἡ 47
 γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπε-
 σοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώ-

48 πιον παντός τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἴαθη παραχρῆμα. ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτῇ Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου
 49 εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ
 ἀρχισυναγώγου λέγων ὅτι Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου,
 50 μηκέτι σκύλλε τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
 ἀπεκρίθη αὐτῷ Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευσον, καὶ σωθή-
 51 σεται. ἔλθων δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφήκεν εἰσελθεῖν τινα
 σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάνην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν
 52 πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ
 ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν Μὴ κλαίετε, οὐ γὰρ ἀπέ-
 53 θανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι
 54 ἀπέθανεν. αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν
 55 λέγων Ἡ παῖς, ἔγειρε. καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐ-
 τῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι
 56 φαγεῖν. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν
 αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς δύ-
 ναμιν¹ καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους
 2 θεραπεύειν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασι-
 3 λείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
 Μηδὲν αἶρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ράβδον μήτε πήραν
 μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον, μήτε δύο χιτῶνας ἔχειν.
 4 καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν
 5 ἐξέρχεσθε. καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι
 ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν
 6 ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχό-
 μενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θε-
 7 ραπεύοντες πανταχοῦ. Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης
 ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέ-
 8 γεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι Ἰωάνης ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ὑπὸ
 τινῶν δὲ ὅτι Ἡλείας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις
 9 τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν δὲ [ὁ] Ἡρώδης Ἰωάνην ἐγαῶ

1 δύναμιν αὐτοῖς

ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος· περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν αὐτόν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηθσαιδά. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ. 11 καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἴατο. Ἡ δὲ 12 ἡμέρα ἦρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπαν αὐτῷ Ἐπιλύσον τὸν ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμόν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. εἶπεν δὲ πρὸς 13 αὐτοὺς Δότε αὐτοῖς φαγεῖν ὑμεῖς. οἱ δὲ εἶπαν Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν 14 δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ὡσεὶ ἀνὰ πεντήκοντα, καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιον 15 ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο 16 ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ περισ- 17 σσεύσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ 18 μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων Τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν εἶναι; οἱ δὲ ἀποκρι- 19 θέντες εἶπαν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν 20 δὲ αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπιτιμή- 21 σας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο, εἰπὼν ὅτι 22 Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγερ-

23 θῆναι. Ἐλεγεν δὲ πρὸς πάντας Εἴ τις θέλει ὀπίσω
 μου ἔρχεσθαι, ἄρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν
 24 αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὅς γὰρ ἂν
 θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν
 ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.
 25 τί γὰρ ὠφέλειται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον
 26 ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ
 με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ
 27 πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς,
 εἰσὶν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανά-
 του ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσει ἡμέρας
 ὀκτώ[†] παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέ-
 29 βη εἰς τὸ ὕψος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσ-
 εὔχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ
 30 ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄν-
 δρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωυσῆς καὶ
 31 Ἡλείας, οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν
 32 ἤμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ
 σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ
 εἶδαν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνε-
 33 στώτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς
 ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν Ἐπιστάτα,
 καλὸν ἐστὶν ἡμῶς ὧδε εἶναι, καὶ πενήσωμεν σκιρᾶς τρεῖς,
 μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωυσεὶ καὶ μίαν Ἡλείᾳ, μὴ εἰδῶς ὁ
 34 λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπε-
 σκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοῖς
 35 εἰς τὴν νεφέλην. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέ-
 γουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἐκλεκτός, αὐτοῦ
 36 ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς
 μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκεί-
 ναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακαν.

22 ἀναστῆναι

23 ἀπαρνησάσθω

25 ὠφελί

26 καὶ

Ἐγένετο δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρα κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ 37
 τοῦ ὄρους συνήνησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ 38
 ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων Διδάσκαλε, δέομαί σου
 ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς μοί ἐστιν,
 καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξέφνης κράζει, 39
 καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ καὶ μύλις ἀποχωρεῖ
 ἀπ' αὐτοῦ συντρίβον αὐτόν· καὶ ἐδεήθησαν τῶν μαθητῶν 40
 σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀπο- 41
 κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 στραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι
 ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. ἔτι δὲ προσερχο- 42
 μένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάρα-
 ξεν· ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ,
 καὶ ἴασατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ
 αὐτοῦ. ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ 43
 θεοῦ.

Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει εἶπεν
 πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν 44
 τοὺς λόγους τούτους, ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ 45
 ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ
 αἰσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβούντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ
 ῥήματος τούτου.

Εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν 46
 αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰδὼς 47
 τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παι-
 δῖον ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὅς ἂν 48
 δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχε-
 ται, καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με·
 ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτός ἐστιν
 μέγας.

Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάννης εἶπεν Ἐπι- 49
 στάτα, εἵδαμέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαι-
 μόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε, ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον ἐστήριξεν τοῦ πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὡς ἐτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἰδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. 54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπαν Κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ 55 ἀναλωσαὶ αὐτούς; στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς. καὶ 56 ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις πρὸς 58 αὐτόν Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ εἶπεν αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν. Εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον Ἀκολουθεῖ μοι. ὁ δὲ εἶπεν Ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον 60 ἀπελθόντι θάψαι τὸν πατέρα μου. εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, σὺ δὲ ἀπελθὼν 61 διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος Ἀκολουθήσω σοι, κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀπο- 62 τάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπεν δὲ [πρὸς αὐτόν] ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος ἑτέρους ἑβδομήκοντα [δύο] καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο [δύο] πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἤμελλαν αὐτὸς ἔρχεσθαι. ἔλαγεν δὲ πρὸς αὐτούς Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ

ὅπως ἐργάτας ἐκβάλῃ εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε· 3
 ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βα- 4
 στάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδέ-
 να κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ' ἂν εἰσέλθητε 5
 οἰκίαν πρῶτον λέγετε Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐὰν 6
 ἴκεῖ ἢ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἢ εἰρή-
 νη ὑμῶν· εἰ δὲ μὴγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ 7
 τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἔσθοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν,
 ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. μὴ μεταβαίνετε ἐξ 8
 οἰκίας εἰς οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ 8
 δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, καὶ θερα- 9
 πεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς Ἡγγικεν 10
 ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλ-
 θητε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας 11
 αὐτῆς εἶπατε Καὶ τὸν κονωρτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν 11
 ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν·
 πλὴν τοῦτο γινώσκете ὅτι ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
 λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον 12
 ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαὶ σοι, Χοραζεῖν· οὐαὶ σοι, 13
 Βηθσαιδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ
 δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
 σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι 14
 ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. Καὶ σύ, Καφαρ- 15
 ναοῦμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὕψωθήσῃ; ἕως τοῦ ἄβου
 ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ 19
 πατεῖν ἐπὶ τῶν ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἄδικήσῃ.

6 ἢ ἐκεῖ

15 καταβιβασθήσῃ

18 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἀστρατὴν

- 20 πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίrete ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίrete δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν
 21 τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν
 22 σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστίν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστίν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ υἱὸς
 23 ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.
 24 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν.
- 25 Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν λέγων Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω;
 26 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;
 27 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἔξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπεν δὲ
 28 αὐτῷ Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον;
 29 ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀνθρώπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱερειχὼ καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμθανῆ. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν [ἐν] τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν
 30 ἀντιπαρῆλθεν ὁμοίως δὲ καὶ Λευεΐτης κατὰ τὸν τόπον
 31 ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδεύων
 32 ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέθηκεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον,

ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
 πανδοχείον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν ἀβριον ἐκ- 35
 βαλὼν ἄλλο δηνάριον ἔδωκεν τῷ πανδοχείῳ καὶ εἶπεν Ἐπι-
 μελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης ἐγὼ ἐν τῷ
 ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς τούτων τῶν τριῶν 36
 πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσοντός εἰς τοὺς λη-
 στὰς; ὁ δὲ εἶπεν Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν 37
 δὲ αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην 38
 τινα· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὴν
 οἰκίαν. καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαριάμ, [ἣ] καὶ 39
 παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λό-
 γον αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονί- 40
 αὐ ἐπιπᾶσα δὲ εἶπεν Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ
 μου μόνην με κατέλειπεν διακονεῖν; εἰπὼν οὖν αὐτῇ ἵνα
 μοι συνατιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος 41
 Μάρθα Μάρθα, ἡμεριμῶς καὶ θορυβᾶζῃ περὶ πολλά, ὀλί-
 γων δὲ ἐστὶν χρεία ἡ ἐνός· Μαριάμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν 42
 μερίδα ἐξελέξατο ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχό- 1
 μενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
 αὐτὸν Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ
 Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς 2
 Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα
 σου· ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιού- 3
 σιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρ- 4
 τίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίσιμεν παντὶ ὀφείλουσι ἡμῖν
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Καὶ 5
 εἶπεν πρὸς αὐτούς Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον καὶ πορεύσε-
 ται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπη αὐτῷ Φίλε, χρῆσόν
 μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ 6
 πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· κάκεινος ἔσθωθεν 7
 35 ἔδωκεν δύο δηνάρια 38 [εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς] 41 θορυβᾶζῃ Μαριάμ

ἀποκριθεὶς εἶπη Μὴ μοι κόπους παρέχε· ἤδη ἡ θύρα
 κέκλεισται, καὶ τὰ παιδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην
 8 εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ
 οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε
 τὴν ἀναίδιαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρη-
 9 ζει. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖ-
 10 τε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ
 ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι
 11 ἀνοιγήσεται. τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν ἴτον πατέρα αἰτήσῃ ὁ
 12 υἱὸς ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; ἢ καὶ
 13 αἰτήσῃ ὄφιν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονη-
 ροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ [ὁ] ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα
 ἄγιον τοῖς αἰτούσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ
 δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν
 15 οἱ ὄχλοι· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν Ἐν Βεεζεβοὺλ τῷ
 16 ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ
 17 πειράζοντες σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. αὐ-
 τὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα
 βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἔρημοῦται, καὶ οἶκος
 18 ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερί-
 σθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν
 19 Βεεζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεεζε-
 βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
 20 λουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ἴμων κριταὶ ἔσονται. εἰ δὲ ἐν
 δακτύλῳ θεοῦ [ἐγώ] ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν
 21 ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπι-
 σμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ
 22 ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν
 νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ,
 23 καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ

10 ἀνοίγεται

11 αἰτήσῃ τὸν πατέρα | ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ [καὶ]

17 διαμερισθεῖσα ἐφ' ἑαυτὴν

19 κριταὶ ὑμῶν

κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπί-
ζει. Ὄταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν- 24
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων ζητοῦν ἄναπαυσιν,
καὶ μὴ εὐρίσκον [τότε] λέγει Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν
μου ὅθεν ἐξήλθον· καὶ ἔλθὼν εὐρίσκει [σχολάζοντα,] σεσα- 25
ρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμ- 26
βάσει ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ἐπτά, καὶ εἰσελ-
θόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ 27
λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου
εἶπεν αὐτῷ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ
μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπεν Μενοῦν μακάριοι 28
οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισομένων ἤρξατο λέγειν Ἡ 29
γενεὰ αὕτη γενεὰ πονηρὰ ἐστίν· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεί-
ον οὐ δοθησεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῶ. καθὼς γὰρ 30
ἐγένετο [ὁ] Ἰωῶς τοῖς Νινευεῖταις σημεῖον, οὕτως ἔσται
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βασίλισσα 31
νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομώνος, καὶ ἰδοῦ
πλείον Σολομώνος ᾧδε. ἄνδρες Νινευεῖται ἀναστήσονται 32
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν
αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωῶ, καὶ ἰδοῦ
πλείον Ἰωῶ ᾧδε. Οὐδεὶς λύχνον ἄψας εἰς κρύπτῃν τίθη- 33
σιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ
εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν. Ὁ λύχνος τοῦ σώμα- 34
τός ἐστίν ὁ ὀφθαλμὸς σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς
ᾖ, καὶ ὄλον τὸ σῶμά σου φωτινὸν ἐστίν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς
ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτινόν. Ἰσκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ 35
ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὄλον φωτινόν, 36
μὴ ἔχῃν μέρος τι σκοτινόν, ἔσται φωτινὸν ὄλον ὡς ὅταν
ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζη σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλήσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀρι-
 38 στήσῃ παρ' αὐτῶ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ Φαρισαῖος
 ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρί-
 39 στου. εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρι-
 40 σαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε,
 41 τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ ποτηρίας. ἄφρονες,
 42 οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν; πλὴν
 τὰ ἐνόητα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν
 43 ἐστίν. ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε
 τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρ-
 44 χεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα δὲ ἑδεῖ
 45 ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ παρῆναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις,
 46 ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ
 47 τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς
 τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες
 48 ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει
 49 αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμῶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ
 εἶπεν· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς
 50 ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύ-
 51 λων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι
 52 οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
 53 ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μάρτυρές ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε
 τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν
 αὐτούς ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
 θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτούς προφήτας καὶ ἀποστό-
 λους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν, ἵνα ἐκζη-
 τηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ
 καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ αἵματος
 Ἀβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ
 θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται
 ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι
 ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθατε
 καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

Κἀκεῖθεν

ἐξελθόντος αὐτοῦ ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεύσαι τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 54

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσάντων τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε 1 καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρισαίων. Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμ- 2 μένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται· ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ 3 φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. Λέγω δὲ ὑμῖν 4 τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβηθῆτε τὸν 5 μετὰ τὸ ἀποκτείνειν ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε 6 στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἑξ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ 7 τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται· μὴ φοβείσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. Λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς 8 ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὃ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν 9 ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, 10 ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημῆσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ 11 τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς [ἢ τί] ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε· τὸ 12 γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Εἶπεν δὲ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ Διδά- 13 σκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. ὃ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἄνθρωπε, τίς με κατέ- 14

15 στήσεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς αὐ-
 τοὺς Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ὅτι
 οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν
 16 ὑπαρχόντων αὐτῷ. Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς
 λέγων Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα.
 17 καὶ διελογίζετο ἐν αὐτῷ λέγων Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω
 18 ποῦ συναξῶ τοὺς καρπούς μου; καὶ εἶπεν Τοῦτο ποιήσω-
 καθελω μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζοντας οἰκοδομήσω, καὶ
 19 συναξῶ ἐκεῖ πάντα τὸν σίτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ
 ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου Ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ [κείμενα εἰς
 20 ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε], εὐφραίνου. εἶπεν δὲ
 αὐτῷ ὁ θεὸς Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἰ-
 21 τοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίνοι ἔσται; [Οὕτως ὁ θη-
 22 σαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.] Εἶ-
 πεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς [αὐτοῦ] Διὰ τοῦτο ἴτε λέγω ὑμῖν,
 μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι [ὑμῶν]
 23 τί ἐνδύσασθε. ἡ γὰρ ψυχὴ πλείων ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ
 24 τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας ὅτι
 οὐ σκεῖρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν ταμίον
 οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον
 25 ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
 26 δύναται ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι πῆχυν; εἰ οὖν
 οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;
 27 κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νῆθει·
 λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περι-
 28 βάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ ἐν ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα
 σήμερον καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
 29 ἀμφιάζει, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλεγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ
 30 ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε, ταῦ-
 τα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν, ὑμῶν δὲ ὁ
 31 πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήσετε τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν βασι-
 32 λεῖαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ φοβού,
 τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι

25 προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ

ὑμῖν τὴν βασιλείαν. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν 33
 καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ
 παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει· ὅπου γάρ 34
 ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.
 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι 35
 καιόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις 36
 τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόν-
 τος καὶ κρούσματος εὐθέως ἀνοιξώσιν αὐτῶ. μακάριοι οἱ 37
 δούλοι ἐκείνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὕρησει γρηγοροῦντας·
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ
 παρελθὼν διακονήσῃ αὐτοῖς. κὰν ἐν τῇ δευτέρᾳ κὰν ἐν 38
 τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὐρῆ οὕτως, μακάριοί εἰσιν
 ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης 39
 ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἔγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἄ-
 φῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς γίνεσθε 40
 ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχε-
 ται. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παρα- 41
 βολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας; καὶ εἶπεν ὁ 42
 κύριος Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος, ὁ φρόνιμος, ὃν
 καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι
 ἐν καιρῷ [τὸ] σιτομέτριον; μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν 43
 ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησει ποιῶντα οὕτως· ἀληθῶς 44
 λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστή-
 σει αὐτόν. εἰ δὲ εἶπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ 45
 αὐτοῦ Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξῃται τύ-
 πτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 καὶ μεθύσκεσθαι, ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν 46
 ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ γινώσκει, καὶ διχο-
 τομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων
 θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δούλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου 47
 αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας ἢ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐ-

48 τοῦ δαρήσεται πολλὰς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ ἄξια
 πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ
 ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσό-
 49 τερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν,
 50 καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθή-
 51 ναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῆ. δοκεῖτε ὅτι
 εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν,
 52 ἀλλ' ἡ διαμερισμὸν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν
 ἐνὶ οἴκῳ διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ
 53 τρισίν, διαμερισθήσονται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ γίος ἐπὶ
 πατρὶ, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ θιγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέ-
 ρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν
 54 πενθεράν.

Ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις Ὅταν
 ἴδῃτε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ δυσμῶν, εὐθέως λέ-
 55 γετε ὅτι Ὅμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· καὶ ὅταν
 νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται, καὶ γίνεται.
 56 ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε
 δοκιμάζειν, τὸν καιρὸν δὲ τούτου πῶς οὐκ οἴδατε δοκιμά-
 57 ζειν; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; ὡς
 58 γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ
 ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι [ἀπ'] αὐτοῦ, μὴ ποτε κατα-
 σύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσει τῷ
 59 πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακὴν. λέγω
 σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν
 ἀποδώσῃ.

1 Παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες
 αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πειλάτος ἔμμεν
 2 μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
 Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάν-
 τας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν;
 3 οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε πάντες ὁμοίως
 4 ἀπολεισθε. ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ὀκτῶ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ
 πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐ-

τοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ 5
 ᾖ μετανοήσητε ᾗ πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθε. Ἐ- 6

λεγειν δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν. Συκὴν εἶχεν τις πεφυ-
 τευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν
 ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὔρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουρ- 7
 γόν Ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ
 συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὐρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ
 τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ Κύριε, 8
 ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως οὗτου σκάψω περὶ αὐτὴν
 καὶ βάλω κόπρια· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον— 9
 εἰ δὲ μήγε, ἐκκόψεις αὐτήν.

Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σαββα- 10
 σιν. καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα 11
 ὀκτώ, καὶ ἦν συνκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύβαι εἰς
 τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ 12
 εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, καὶ 13
 ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ
 ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυναγωγός, ἀγα- 14
 νακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγειν τῷ
 ὄχλῳ ὅτι Ὁ Εἰς ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς
 οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββά-
 του. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν Ἐποκριταί, 15
 ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βόυν αὐτοῦ ἢ τὸν
 ὄνον ἀπὸ τῆς φάτης καὶ ἁπάγων ᾗ ποτίζει; ταύτην δὲ 16
 θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα
 καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ
 ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατη- 17
 σχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
 ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐ-
 τοῦ.

Ἐλεγειν οὖν Τίμι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι- 18
 λεῖα τοῦ θεοῦ, καὶ τίμι ὁμοιώσω αὐτήν; ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ 19
 σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ,

καὶ ᾤξησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ τὰ πετεινὰ
 τοῦ οὐρανοῦ κατεσκίνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
 20 Καὶ πάλιν εἶπεν Τίμι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;
 21 ὅμοια ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλείρου
 σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.
 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ
 23 πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσόλυμα. Εἶπεν δὲ τις αὐτῷ
 Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν
 24 Ἀγωνίεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί,
 λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν,
 25 ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν,
 καὶ ἄρξῃσθε ἕξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες
 Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν Οὐκ οἶδα
 26 ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξῃσθε λέγειν Ἐφάγομεν
 ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδί-
 27 θαξασ· καὶ ἐρεῖ λέγων ὑμῖν Οὐκ οἶδα πόθεν ἐστέ· ἀπό-
 28 στήτε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες ἐργάται ἀδικίας. Ἐκεῖ ἔσται
 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψῃσθε
 Ἄβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἕξω.
 29 καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ
 30 καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ
 ἰδοὺ εἰσὶν ἰσχυτοὶ οἱ ἴσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ
 31 ἴσονται ἰσχυτοὶ. Ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ προσῆλθάν
 τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ Ἐξέλθε καὶ πορεύου
 32 ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρόδης θέλει σε ἀποκτείνειν. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ Ἴδοὺ
 ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον,
 33 καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον
 καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
 34 ἀπολέσθαι ἕξω Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ,
 ἣ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
 ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν,— ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξει

τὰ τέκνα σου ὄν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. Ἴδου ἀφίεται ἡμῖν ὁ οἶκος 35 ἡμῶν. λέγω [δὲ] ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως εἴπητε
 Εὔλογῆμένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόν- 1
 των [τῶν] Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν 2
 παρατηρούμενοι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικός 2
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς 3
 νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων "Ἐξεστὶν τῷ σαββάτῳ 4
 θεραπεῦσαι ἢ οὐ; οἱ δὲ ἠσύχασαν. καὶ ἐπιλαβόμενος 4
 ἴασατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν Τί- 5
 νος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως 6
 ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ οὐκ ἴσχυ- 6
 σαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ταῦτα. "Ἐλεγεν δὲ 7
 πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρω- 8
 τοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς "Ὅταν κληθῆς 8
 ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, 9
 μὴ ποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ 9
 ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι Δὸς τούτῳ τόπον, 10
 καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. 10
 ἀλλ' ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τό- 10
 πον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ σοι Φίλε, προσ- 11
 ἀνάβηθι ἀνώτερον τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων 11
 τῶν συνανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινω- 11
 θήσεται καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. "Ε- 12
 λεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκώτι αὐτόν "Ὅταν ποιῆς ἄριστον 12
 ἢ δεῖπνον, μὴ φῶναι τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς 13
 σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίου, μὴ 13
 ποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀναπό- 13
 δομά σοι. ἀλλ' ὅταν δοχὴν ποιῆς, καλεῖ πτωχοὺς, ἀναπεί- 13
 ρους, χωλοὺς, τυφλοὺς· καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν 14
 ἀναποδοῦναί σοι, ἀναποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστά-

- 15 σει τῶν δικαίων. Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανα-
 κειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ Μακάριος ὅστις φάγεται
 16 ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἄν-
 θρωπός τις ἐποίει δείπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλούς,
 17 καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰ-
 πεῖν τοῖς κεκλημένοις Ἐρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστιν.
 18 καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μᾶς πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος
 εἶπεν αὐτῷ Ἄγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκη ἐξελθὼν
 19 ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος
 εἶπεν Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμά-
 20 σαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος
 εἶπεν Γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ελθεῖν.
 21 καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἀπήγγειλεν πρὸς κυρίῳ αὐτοῦ
 ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ
 αὐτοῦ Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς
 πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπίρους καὶ τυφλοὺς καὶ
 22 χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δούλος Κύριε, γέ-
 23 γονεν ὁ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. καὶ εἶπεν ὁ κύριος
 πρὸς τὸν δούλον Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ
 24 ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ
 ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσε-
 ταί μου τοῦ δείπνου.
- 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς
 26 εἶπεν πρὸς αὐτούς· Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ
 τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ
 τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι τε καὶ τὴν
 27 ψυχὴν αὐτοῦ, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. ὅστις
 οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου,
 28 οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων
 πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν
 29 δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; ἵνα μὴ ποτε θέντος αὐτοῦ
 θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες
 30 ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίξωιν λέγοντες ἵτι Οὗτος ὁ ἄνθρω-

πος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. ἦ τίς 31
 βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ βασιλεῖ συνβαλεῖν εἰς πόλε-
 μον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν
 δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχο-
 μένῳ ἐπ' αὐτόν; εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρε- 32
 σβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν πᾶς ἐξ 33
 ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν
 οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. Καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν 34
 δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν 35
 οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ
 ἔχων ὄρα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρ- 1
 τωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ 2
 οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέ-
 χεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν 3
 παραβολὴν ταύτην λέγων Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων 4
 ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει
 τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ
 ἀπολωλὸς ἕως εὕρη αὐτό; καὶ εὕρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς 5
 ὄμους αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συνακαλεῖ 6
 τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς Συνχάρητέ
 μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν 7
 ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ
 μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν
 ἔχουσιν μετανοίας. Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν 8
 ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροὶ τὴν
 οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ εὕρη; καὶ εὕρουσα συν- 9
 καλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα Συνχάρητέ μοι
 ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπόλεσα. οὕτως, λέγω ὑμῖν, 10
 γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρ-
 τωλῷ μετανοοῦντι. Εἶπεν δὲ Ἄνθρωπός τις 11
 εἶχεν δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ 12
 Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· ὁ δὲ διεί-

13 λεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν
 ἄπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ
 14 ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανή-
 σαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν
 15 χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευ-
 θεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
 16 ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ
 ἐπεθύμει χορτασθῆναι ἐκ τῶν κερατίων ὧν ἦσθιον οἱ χοῖροι,
 17 καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθων ἔφη Πόσοι
 μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρων, ἐγὼ δὲ λιμῷ
 18 ὠδὲ ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα
 μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
 19 ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσον
 20 με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν
 πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν
 αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμῶν ἐπέ-
 21 πησεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
 εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
 καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου [·ποι-
 22 ῆσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου]. εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ
 πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ Ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν
 23 πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
 μὸσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν,
 24 ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὸς
 25 καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ,
 26 ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα
 27 τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ
 ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν
 μὸσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
 28 ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ
 29 ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ

αὐτοῦ Ἴδου τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐν-
τολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα
μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. ὅτε δὲ ὁ υἱός σου 30
οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ τῶν πορνῶν ἦλθεν,
ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ 31
Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ
ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός 32
σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὐρέ-
θη.

Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς Ἄνθρωπός τις ἦν 1
πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς
διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν 2
εἶπεν αὐτῷ Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δύνη ἔτι οἰκονομεῖν. εἶπεν 3
δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος Τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου
ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω,
ἐπαυτεῖν αἰσχύνομαι· ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μεταστα- 4
θῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν.
καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφίλων τοῦ 5
κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. ὁ δὲ 6
εἶπεν αὐτῷ Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ἄταχώς
γράψον πενήτηκοντα. ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν Σὺ δὲ πόσον 7
ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐ-
τῷ Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονί- 8
μως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυτῶν
εἰσίν. Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους 9
ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπη δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν 10
πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικὸς καὶ ἐν πολ-
λῷ ἀδικὸς ἐστίν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ 11

12 οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; καὶ εἰ ἐν
 τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἡμέτερον τίς δώσει
 13 ὑμῖν; Οὐδεὶς οἰκίτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ
 γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς
 ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ
 14 δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Ἦκουον δὲ ταῦτα πάν-
 τα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήρι-
 15 ζον αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς· Ἔμεῖς ἐστέ οἱ δικαιοῦντες
 ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς
 καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνω-
 16 πιον τοῦ θεοῦ. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰωάννου
 ἀπὸ τότε ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς
 17 αὐτὴν βιάζεται. Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου ἑμίαν κεράν ἵκεσθαι.
 18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν
 μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοι-
 19 χεύει. Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνε-
 διδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραυνόμενος καθ' ἡμέ-
 20 ραν λαμπρῶς. πτωχὸς δὲ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβητο
 21 πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εὐλωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτα-
 σθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλου-
 σίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη
 22 αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι
 αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέ-
 23 θανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ
 ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις,
 ὄρα Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλ-
 24 ποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν Πάτερ Ἀβραάμ,
 ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βιάσῃ τὸ ἄκρον τοῦ
 δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου,
 25 ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπεν δὲ Ἀβραάμ Τέ-
 κνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ
 σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖ-

ται σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐν πάσι τούτοις μεταξύ ἡμῶν 26
καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες δια-
βῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς
ἡμᾶς διαπερώσω. εἶπεν δὲ Ἐρωτῶ σε οὖν, πάτερ, ἵνα 27
πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ἔχω γὰρ πέντε 28
ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ
ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τούτου τῆς βασάνου. λέγει δὲ 29
Ἀβραάμ Ἐχουσι Μωυσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκου-
σάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, 30
ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτοὺς μετανοή-
σουσιν. εἶπεν δὲ αὐτῷ Εἰ Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν 31
οὐκ ἀκούουσιν, οὐδ' ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ πεισθῆσου-
ται.

Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Ἀνένδεκτόν ἐστιν 1
τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, πλην οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται·
λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περικείται περὶ τὸν τρά- 2
χηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδα-
λίση τῶν μικρῶν τούτων ἕνα. προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐὰν 3
ἀμάρτη ὁ ἀδελφός σου ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοή-
σῃ ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμαρτήσῃ εἰς 4
σὲ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων Μετανοῶ, ἀφή-
σεις αὐτῷ. Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ 5
Πρόσθετε ἡμῖν πίστιν. εἶπεν δὲ ὁ κύριος Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς 6
κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ [ταύτῃ] Ἐκρι-
ζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν 7
ὑμῖν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀροτριῶντα 7
ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ αὐτῷ Εὐ-
θέως παρελθὼν ἀνάπεσε, ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ Ἐτοιμα- 8
σον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως
φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σὺ·
μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα· 9
οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα 10
ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δούλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὀφειλομεν

ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ
 12 αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρίας καὶ Γαλιλαίας. Καὶ
 εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἠπήνησαν δέκα
 13 λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἠνέστησαν ἰόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἦσαν
 14 φωνὴν λέγοντες Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ
 ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἐπιδειξάτε ἑαυτοὺς τοῖς
 15 ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθη-
 16 σαν. εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ
 17 φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
 18 παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν
 19 Σαμαρεῖτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Οὐχ οἱ δέκα
 20 ἐκαθαρίσθησαν; οἱ [δὲ] ἐννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέ-
 ψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;
 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσω-
 κέν σε.

22 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν Οὐκ ἔρχε-
 23 ται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως, οὐδὲ ἐρού-
 σιν Ἰδοὺ ᾧδε ἢ Ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 24 ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς
 Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ
 25 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐρούσιν ὑμῖν
 Ἰδοὺ ἔκει ἢ Ἰδοὺ ᾧδε· μὴ [ἀπέλθete μηδὲ] διώζητε.
 26 ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρα-
 νὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
 27 ἀνθρώπου. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀπο-
 28 δοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο
 ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμου, ἐγαμίζοντο,
 ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ
 ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντα. ὁμοίως

καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λῶτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγό-
 ραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, φκοδόμουν· ἢ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν 29
 Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ
 καὶ ἀπόλεσεν ἅπαντας· κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἢ ἡμέρα ὁ 30
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 31
 ὅς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκευὴ αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
 μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπι-
 στρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λῶτ. 32
 ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι ἀπολέσει 33
 αὐτήν, ὅς δ' ἂν ἀπολέσει ζωογονήσῃ αὐτήν. λέγω ὑμῖν, 34
 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης [μίας], ὁ εἰς παρα-
 λημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται· ἔσονται δύο ἀλλή- 35
 θουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφθήσεται ἢ δὲ ἑτέρα
 ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ Ποῦ, κύ- 37
 ριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἄετοὶ
 ἐπισυναχθήσονται.

*Ἐλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε 1
 προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐγκακεῖν, λέγων Κριτῆς τις 2
 ἦν ἔν τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἀνθρώπον
 μὴ ἐντρέπόμενος. χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ 3
 ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀν-
 τιδίκου μου. καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνου, μετὰ ταῦτα δὲ 4
 εἶπεν ἐν ἑαυτῷ Εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἀν-
 θρώπον ἐντρέπομαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν 5
 χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη
 ὑπωπιάξῃ με. εἶπεν δὲ ὁ κύριος Ἀκούσατε τί ὁ κριτῆς 6
 τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν 7
 τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βωόντων αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός,
 καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκ- 8
 δίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλ-
 θὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς 9
 ὅτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς τὴν παρα-

10 βολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν
 11 προσεύξασθαι, ἃ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ
 Φαρισαῖος σταθεὶς ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν προσηύχετο Ὁ
 θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
 ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τε-
 12 λώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα
 13 ὅσα κτῶμαι. ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν
 οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἔτυπτε
 τὸ στήθος ἑαυτοῦ λέγων Ὁ θεός, διάσθητί μοι τῆ ἁμαρ-
 14 τωλῶ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν
 οἶκον αὐτοῦ παρ' ἐκείνων ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπει-
 νωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἄπτηται·
 16 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
 εκαλέσατο [αὐτὰ] λέγων Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς
 με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασι-
 17 λεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπρωτότησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων Διδάσκαλε
 19 ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; εἶπεν δὲ
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ
 20 μὴ εἰς [ὁ] θεός· τὰς ἐντολάς οἶδας Μὴ μοιχεύῃς, Μὴ
 φονεύῃς, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρή-
 21 σῃς, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ
 22 εἶπεν Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητος. ἀκούσας δὲ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἐτι ἔν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
 πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν [τοῖς]
 23 οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα
 24 περιλυπὸς ἐγενήθη, ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἴδὼν δὲ
 αὐτὸν [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα
 25 ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται· εὐκο-
 πώτερον γὰρ ἐστὶν κάμηλον διὰ τρήματος βελόνης εἰσελ-
 θεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

εἶπαν δὲ οἱ ἀκούσαντες Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ὁ δὲ ²⁶
εἶπεν Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ²⁷
ἐστίν.

Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἴδου ἡμεῖς ἀφέν- ²⁸
τες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν ²⁹
λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἔστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ
ἀδελφοὺς ἢ γονεῖς ἢ τέκνα εἵνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ,
ὃς οὐχὶ μὴ ἴαβη ³⁰ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον.

Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἴδου ³¹
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ
γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου·
παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ³²
ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται, καὶ μαστιγώσαντες ³³
ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσε-
ται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα ³⁴
τούτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγό-
μενα.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱερειχώ τυφλὸς ³⁵
τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν. ἀκούσας δὲ ὄχλου ³⁶
διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη τοῦτο· ἀπήγγειλαν δὲ ³⁷
αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἔβόησεν ³⁸
λέγων Ἰησοῦ υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ προάγοντες ³⁹
ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκρα-
ζεν Χιὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ Ἰησοῦς ἐκέ- ⁴⁰
λευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ
ἐπηρώτησεν αὐτόν Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶ- ⁴¹
πεν Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ⁴²
Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆ- ⁴³
μα ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν.
Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερειχώ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ¹
ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης ²
καὶ αὐτὸς ³ πλούσιος· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, 3

καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
 4 καὶ προδραμῶν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν
 5 ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλεν διέρχεσθαι. καὶ ὡς
 ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς
 αὐτόν Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ
 6 οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπέδε-
 7 ξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέ-
 γοντες ὅτι Παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλύσαι.
 8 σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον Ἰδοὺ τὰ
 ἡμισία μου τῶν ὑπαρχόντων, κύριε, [τοῖς] πτωχοῖς δίδωμι,
 9 καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπεν
 δὲ πρὸς αὐτόν [ὁ] Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ
 τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ [ἐστίν].
 10 ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ΖΗΤΗΣΑΙ καὶ σῶσαι τὸ
 ἀπολωλός.

11 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν
 διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἰερουσαλὴμ αὐτόν καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι
 παραχρῆμα μέλλει ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.
 12 εἶπεν οὖν Ἄνθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν
 13 μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι. καλέσας
 δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν
 14 πρὸς αὐτοὺς πραγματεύεσθαι ἐν ᾧ ἔρχομαι. Οἱ δὲ πο-
 λίται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν
 ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες Οὐ θέλομεν τούτον βασιλεύσαι
 15 ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτόν λαβόντα
 τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους
 τούτους οἷς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνοῖ τί διεπραγματεύ-
 16 σαντο. παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων Κύριε, ἡ μνᾶ
 17 σου δέκα προσηργάσατο μνᾶς. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐὖγε,
 ἀγαθὲ δούλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν
 18 ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων Ἡ
 19 μνᾶ σου, κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς. εἶπεν δὲ καὶ τού-
 20 τῳ Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. καὶ ὁ ἕτερος

ἦλθεν λέγων Κύριε, ἰδοὺ ἡ μὲν σου ἦν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἶρεις δὲ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις δὲ οὐκ ἔσπειρας. λέγει αὐτῷ Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω σε, ²² πονηρὲ δούλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶμι, αἶρων δὲ οὐκ ἔθηκα καὶ θερίζων δὲ οὐκ ἔσπειρα; καὶ διὰ τί ²³ οὐκ ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; καὶ γὰρ ἔλθων σὺν τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα. καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν ²⁴ Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μὲν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μὲν ἔχοντι· — καὶ εἶπαν αὐτῷ Κύριε, ἔχει δέκα μὲν. — λέγω ²⁵ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται. Πλὴν τοὺς ἐχθροὺς μου ²⁷ τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεύσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου. Καὶ ²⁸ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανιά ²⁹ πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν λέγων Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ἧ ³⁰ εἰσπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἂν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε ³¹ ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων δὲ αὐτῶν ³³ τὸν πῶλον εἶπαν οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς Τί λύετε τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπαν ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. ³⁴ καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιρίψαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν· πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώοντες τὰ ἱμάτια· εαυτῶν ἐν τῇ ³⁵ ὁδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ³⁷ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεω, λέγοντες ³⁸

Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος,
 ὁ βασιλεύς, ἐν ὀνόματι Κυρίου·
 ἐν οὐρανῷ εἰρήνη
 καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

- 39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν πρὸς αὐ-
 40 τὸν Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν Λέγω ὑμῖν, ἂν οὗτοι σιωπήσουσιν,
 41 οἱ λίθοι κράξουσιν. Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν
 42 πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, λέγων ὅτι Ἐὶ ἔγνων ἐν τῇ
 43 ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην— νῦν δὲ ἐκρύ-
 43 βη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ καὶ
 ἴσθαι παρεμβολῶσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώ-
 44 σουσίν σε καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν, καὶ ἐδαφιοῦσίν σε
 καὶ τὰ τέκνα σοῦ ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ
 λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς
 45 σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλ-
 46 λειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς Γέγραπται Καὶ ἔσται
 ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίη-
 σατε σπήλαιον ληστῶν.
- 47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ
 48 πρῶτοι τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχ ἠύρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ
 λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμετο αὐτοῦ ἀκούων.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν
 λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἀρχιε-
 2 ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπαν λέ-
 γοντες πρὸς αὐτὸν εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
 3 εῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην. ἀποκριθεὶς
 δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον, καὶ
 4 εἰπατέ μοι Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ
 5 ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες
 ὅτι Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ οὐρανοῦ, εἰεῖ Διὰ τί οὐκ ἐπι-

στεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς 6
 ἅπας καταλιθάσει ἡμᾶς, πεπεισμένοι γάρ ἐστιν Ἰωάνην
 προφήτην εἶναι· καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. καὶ 7
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
 σίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν 9
 λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν
 ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν
 χρόνους ἰκανοὺς. καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς 10
 δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ·
 οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες κενόν. καὶ 11
 προσέθετο ἕτερον πέμψαι δούλον· οἱ δὲ κάκεινον δείραντες
 καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο τρίτον 12
 πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπεν 13
 δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν
 μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσουται. ἰδόντες 14
 δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγον-
 τες Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα
 ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία· καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω 15
 τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύρι-
 ος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς 16
 τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ
 εἶπαν Μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν Τί 17
 οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο

ΛΙΘΟΝ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκείνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν 18
 δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

Καὶ ἐζήτησαν 19
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς
 χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, ἔγνω-
 σαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην.
 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθίτους ὑποκρινομέ- 20
 νους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου,
 ὥστε παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ

21 ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Διδάσκαλε,
 οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις
 πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
 22 ἔξεστιν ἡμῶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ; κατανοήσας δὲ
 24 αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Δείξατέ μοι δηνά-
 ριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; οἱ δὲ εἶπαν Καί-
 25 σαρος. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Τοῖνον ἀπόδοτε τὰ Καί-
 26 σαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν
 ἐπιλαβέσθαι τοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμά-
 σαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.
 27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ λέγοντες
 28 ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Διδά-
 σκαλε, Μωυσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἔάν τις οὐκ ἔσται ἀπο-
 θάνη· ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀτεκνος ἦ, ἵνα λάβῃ ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
 29 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ-
 30 τος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος
 31 καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐ
 32 κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον ὕστερον καὶ ἡ γυνὴ ἀπέ-
 33 θανεν. ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται
 34 γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα. καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ
 35 γαμίσκονται, οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν
 καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
 36 γαμίζονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ἰσάγγελοι
 γὰρ εἰσιν, καὶ υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.
 37 ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωυσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς
 βίβλου, ὡς λέγει ΚΥΡΙΟΝ Τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν
 38 Ἰσαὰκ καὶ θεὸν Ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ
 39 ζώντων, πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες δὲ τινες
 40 τῶν γραμματέων εἶπαν Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· οὐκέτι
 41 γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. Εἶπεν δὲ
 πρὸς αὐτοὺς Πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν εἶναι Δαυεὶδ

υἰόν; αὐτὸς γὰρ Δαυεὶδ λέγει ἐν Βίβλῳ Ψαλμῶν 42
 Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθογ ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν πο- 43
 δῶν σου·

Δαυεὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ υἱὸς ἐστίν; 44
 Ἀκούοντας δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς 45
 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν 46
 ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς
 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισί-
 ας ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χη- 47
 ρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήμψονται
 περισσότερον κρίμα.

Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς 1
 βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους.
 εἶδεν δὲ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, 2
 καὶ εἶπεν Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχῆ 3
 πλείων πάντων ἔβαλεν· πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισ- 4
 σεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερή-
 ματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν.

Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς 5
 καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν Ταῦτα ἂ θεωρεῖτε, 6
 ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ
 ὧδε ὃς οὐ καταλυθήσεται. ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγον- 7
 τες Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖ-
 ον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπεν Βλέπετε 8
 μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
 μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πο-
 ρευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ 9
 ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι
 πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Τότε ἔλεγεν αὐ- 10
 τοῖς Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ
 βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους ἰοιμοὶ καὶ 11
 λιμοὶ ἔσονται, φόβηθρά τε καὶ ἄπ' οὐρανοῦ σημεῖα με-
 γάλα ἔσται. πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς 12

τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συνα-
 γωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγε-
 13 μόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποθήσεται ὑμῖν εἰς
 14 μαρτύριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν
 15 ἀπολογηθῆναι, ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἣ οὐ
 δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἅπαντες ὁ ἀντικεί-
 16 μενοι ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελ-
 φῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν,
 17 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ
 19 θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόλληται. ἐν τῇ ὑπο-
 20 μοιῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν δὲ ἴδητε
 κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε
 21 ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
 φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτω-
 σαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν,
 22 ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα
 23 τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς
 θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη
 24 μεγάλῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄργῃ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται
 στόματι μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη
 πάντα, καὶ Ἱεροῦσαλήμ ἔσται πατοῦμένη ὑπὸ ἐθνῶν,
 25 ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν [καὶ ἔσονται] καιροὶ ἐθνῶν. καὶ
 ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχοῦς θαλάσσης καὶ
 26 κάλλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
 τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ, αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
 27 οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν γῆδον τοῦ
 ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δό-
 28 ξης πολλῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ
 ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις
 29 ὑμῶν. Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς Ἴδετε
 30 τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προβάλωσιν ἤδη,
 βλέποντες ἀφ' ἐαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος

ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώ- 31
σκετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω 32
ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως [ἀν] πάντα γένη-
ται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου 33
οὐ μὴ παρελεύσονται. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μὴ ποτε 34
βαρηθῶσιν αἱ καρδίαι ὑμῶν ἐν κρεπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερί-
μναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῆ ἐφ' ὑμᾶς ἐφνίδιος ἡ ἡμέρα
ἐκείνη ὡς παγίς· ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς 35
καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε 36
δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα
πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἔν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας 37
ἐξερχόμενος ἠυλίξτετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὄρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν 38
αὐτοῦ.

ἩΓΓΙΖΕΝ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη Πά- 1
σχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς 2
ἀνέλωσιν αὐτόν, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰς- 3
ἦλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην,
ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελθὼν συνελάλη- 4
σεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ
αὐτόν. καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. 5
καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι 6
αὐτὸν ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς.

Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ 7
πάσχα· καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν Πο- 8
ρευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ 9
εἶπαν αὐτῷ Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐ- 10
τοῖς Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναγῆσε,

ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε
 11 αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται· καὶ ἑρείτε τῷ οἰκο-
 δεσπότῃ τῆς οἰκίας ὅτι λέγει σοι ὁ διδάσκαλος Ποῦ ἐστὶν
 τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω ;
 12 κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοι-
 13 μάσατε· ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ
 14 ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
 15 ἀνέπεσεν καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτούς Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν
 16 μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ
 μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θε-
 17 οῦ· καὶ δεξιόμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν Λάβετε
 18 τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς· λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ
 πῶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ ἡ
 19 βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας
 ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων Τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά
 μου [τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν
 20 ἀνάμνησιν· καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνήσαι,
 λέγων Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι
 21 μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον]. πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ
 22 παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· ὅτι ὁ υἱὸς
 μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὀρισμένον πορεύεται, πλὴν οὐαὶ
 23 τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδεται· καὶ αὐτοὶ ἤρξαιτο
 συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
 24 μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία
 25 ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων· ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
 τοῖς Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
 26 ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὗ-
 τως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ
 27 ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν· τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ
 ὁ διακονῶν ; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος ; ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν
 28 εἰμὶ ὡς ὁ διακονῶν· Ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες
 29 μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· καγὼ διατίθεμαι ὑμῖν,

καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἔσθητε καὶ 30
 πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ
 καθήσθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλὰς κρίνοντας τοῦ
 Ἰσραὴλ. Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς 31
 τοῦ σιναΐσαι ὡς τὸν σίτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα 32
 μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον
 τοὺς ἀδελφούς σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Κύριε, μετὰ σοῦ 33
 ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.
 ὁ δὲ εἶπεν Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέ- 34
 κτωρ ἕως τρίς με ἀπαρνήσῃ εἰδέναί. Καὶ 35
 εἶπεν αὐτοῖς Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ
 πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε; οἱ δὲ εἶπαν
 Οὐθενός. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον 36
 ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ
 ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν 37
 ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό
 Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ
 τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπαν Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. ὁ 38
 δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἰκανόν ἐστιν.

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν 39
 Ἐλαιῶν ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ [καὶ] οἱ μαθηταί. γενό- 40
 μενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς Προσεύχεσθε μὴ
 εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐ- 41
 τῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσηύχετο
 λέγων Πάτερ, εἰ βούλει παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον 42
 ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.
 [ᾧφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 43
 καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο· καὶ 44
 ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαί-
 νοντες ἐπὶ τὴν γῆν.] καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἐλ- 45
 θὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν κοιμωμένους αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
 λύπης, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσ- 46

47 εύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Ἔτι
 αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἰς
 τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ
 48 φιλήσαι αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἰούδα, φιλήματι
 49 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐ-
 τὸν τὸ ἐσόμενον εἶπαν Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;
 50 καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δούλον καὶ
 51 ἀφείλεν τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς δὲ [ὁ] Ἰησοῦς
 εἶπεν Ἐὰν ἐως τούτου· καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου ἰάσατο
 52 αὐτόν. εἶπεν δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐ-
 τὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους
 Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων;
 53 καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξε-
 τείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα
 καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν
 οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
 55 περιψάωντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συνκαθισάν-
 56 των ἐκάθητο ὁ Πέτρος μέσος αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
 παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ
 57 εἶπεν Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· ὁ δὲ ἠρήσατο λέ-
 58 γων Οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι· καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
 ἰδὼν αὐτὸν ἔφη Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέτρος
 59 ἔφη Ἀνθρώπε, οὐκ εἰμὶ καὶ διαστάσης ὥσει ὥρας μιᾶς
 ἄλλος τις διωχυρίζετο λέγων Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος
 60 μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν· εἶπεν δὲ ὁ Πέ-
 61 τρος Ἀνθρώπε, οὐκ οἶδα ὁ λέγεις· καὶ παραχρῆμα ἔτι
 λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφάνησεν ἀλέκτωρ. καὶ στραφεὶς ὁ
 κύριος ἐνόβλησεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ
 ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα
 62 φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς. [καὶ ἐξελθὼν ἔξω
 63 ἔκλαυσεν πικρῶς.] Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχον-
 64 τες αὐτὸν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐ-

τὸν ἐπρώτων λέγοντες Προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ πάσας σε; καὶ ἕτερα πολλά βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. 65

Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ 66 λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὸν 67 ἡμῖν. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἐὰν ὑμῖν εἴπω οὐ μὴ πιστεύσητε· εἰδὼν δὲ ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκριθῆτε. ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται 68 ὁ γίος τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς 69 δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπαν δὲ πάντες Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἶμι. οἱ δὲ εἶπαν Τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρεῖαν; αὐτοὶ 71 γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Καὶ 1 ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πειλάτον. ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες Τοῦ- 2 τον εὗραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι καὶ λέγοντα αὐτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πειλάτος ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων Σὺ 3 εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη Σὺ λέγεις. ὁ δὲ Πειλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς 4 καὶ τοὺς ὄχλους Οὐδὲν εὕρισκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι Ἀνασεῖει τὸν λαὸν 5 διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. Πειλάτος δὲ ἀκούσας ἐπρώτησεν εἰ 6 [ὁ] ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν, καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς 7 ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδη, ὅτι αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέ- 8 ραις. Ὁ δὲ Ἡρόδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν, ἦν 8 γὰρ ἐξ ἰκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἰκανοῖς· αὐτὸς δὲ 9 οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. ἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ 10 οἱ γραμματεῖς εὐτόμως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας 11 δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρόδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμ-

παίξας περιβαλὼν ἐσθήτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ
 12 Πειλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πειλά-
 τος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπήρχον γὰρ ἐν
 13 ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς αὐτούς. Πειλάτος δὲ συγκα-
 λεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν
 14 εἶπεν πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦ-
 τον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν
 ἀνακρίνας οὐθὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν
 15 κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης, ἀνέπεμψεν
 γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν
 16 πεπραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. ἀνέ-
 18 κραγον δὲ πανπληθεὶ λέγοντες Λῆρε τοῦτον, ἀπόλυσον
 19 δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινα γενο-
 μένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ.
 20 πάλιν δὲ ὁ Πειλάτος προσεφώνησεν αὐτοῖς, θέλων ἀπολύ-
 21 σαι τὸν Ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες Σταύρου
 22 σταύρου αὐτόν, ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ
 κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν
 23 αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. οἱ δὲ ἐπέκειντο
 φωναῖς μεγάλας αἰτούμενοι αὐτὸν ἵσταυρωθῆναι, καὶ
 24 κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν. καὶ Πειλάτος ἐπέκρινεν γενέ-
 25 σθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ
 φόνον βεβλημένον εἰς φυλακὴν ὃν ἤτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν
 παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν.
 26 Καὶ ὡς ἵσταγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά τινα
 Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυ-
 27 ρὸν φέρειν ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
 πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αἱ ἐκόπτοντο καὶ ἐβρῆθουν
 28 αὐτόν. στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτὰς Ἰησοῦς εἶπεν· Θυγατέ-
 29 ρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς
 30 οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθρεψαν. τότε ἄρξονται

λέγειν τοῖς ὄρεσιν Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βογ-
 νοῖς Καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν ἴγρῳ ξύλῳ ταῦτα 31
 ποιούσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι 32
 κακοῦργοι δύο σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε 33
 ἦλθαν ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύ-
 ρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ
 ἐξ ἀριστερῶν. [Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, 34
 οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιούσιν.] ΔΙΑΜΕΡΙΖΟΜΕΝΟΙ Δὲ τὰ ἱμά-
 τια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. καὶ ἰστήκει ὁ λαὸς θεω- 35
 ρῶν. ἘΞΕΜΥΚΤΗΡΙΖΟΝ Δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες Ἄλ-
 λους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὐτός ἐστιν ὁ χριστὸς τοῦ
 θεοῦ, ὁ ἐκλεκτός. ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται 36
 προσερχόμενοι, ὄζοσ προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες Εἰ 37
 σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. ἦν δὲ 38
 καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
 ΔΑΙΩΝ ΟΥΤΟΣ. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων 39
 ἐβλασφήμει αὐτόν Οὐχὶ σὺ εἶ ὁ χριστός; σῶσον σεαυ-
 τὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ 40
 ἔφη Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
 καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβά- 41
 νομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν. καὶ ἔλεγεν Ἰη- 42
 σοῦ, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν σοι λέγω, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ 43
 ἐν τῷ παραδείσῳ. Καὶ ἦν ἡδὴ ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκότος 44
 ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης τοῦ ἡλίου ἐκλεί- 45
 ποντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ 46
 φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Πάτερ, εἰς χεῖράς
 σοῦ παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέ-
 πνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γενόμενον ἐδόξαζεν 47
 τὸν θεόν λέγων Ὁντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.
 καὶ πάντες οἱ συνπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν 48
 ταύτην, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη
 ὑπέστρεφον. ἸΣΤΗΚΕΙΣΑΝ Δὲ πάντες οἱ Γνωστοὶ αὐτῷ 49

ἀπὸ μακρόθεν, καὶ ἡ γυναῖκες αἱ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὀρώσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων,
51 ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, — οὗτος οὐκ ἦν ἑσκατατεθει-
μένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, — ἀπὸ Ἀριμαθαίας
πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ
52 θεοῦ, οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
53 Ἰησοῦ, καὶ καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν
αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὐ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὐπω κεί-
54 μενος. Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ σάββατον ἐπέφω-
55 σκεν. Κατακολουθήσασαι δὲ αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας αὐτῷ, ἐθεάσαντο τὸ μνη-
56 μεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοί-
μασαν ἀρώματα καὶ μύρα.

Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν,
1 τῇ δὲ μῆ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθείως ἐπὶ τὸ μῆμα
2 ἦλθαν φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα. εὗρον δὲ τὸν
3 λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἰσελθοῦσαι δὲ
4 οὐχ εὗρον τὸ σῶμα [τοῦ κυρίου Ἰησοῦ]. καὶ ἐγένετο ἐν
5 τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
6 ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἑσθῆτι ἀστραπτούσῃ. ἐμφόβων δὲ
7 γενομένων αὐτῶν καὶ κλιουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν
8 εἶπαν πρὸς αὐτάς τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
9 νεκρῶν; [οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη.] μνήσθητε ὡς
10 ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων τὸν υἱὸν τοῦ
11 ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρ-
τωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.
καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι
[ἀπὸ τοῦ μνημείου] ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα
καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία
καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ-
ταῖς ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν
ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστουν

αὐταῖς. [[Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ 12
μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθῆνια μόνα· καὶ
ἀπηλθεν πρὸς αὐτὸν θανμάζων τὸ γεγονός.]]

Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευό- 13
μενοι εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς, καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλή- 14
λους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο 15
ἐν τῷ ὁμίλῳ αὐτοὺς καὶ συζητεῖν [καὶ] αὐτὸς Ἰησοῦς
ἐγγίστας συνεπορεύετο αὐτοῖς, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρα- 16
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς 17
Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους
περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποὶ ἀποκριθεῖς 18
δὲ εἰς ὄνοματι Κλεόπας εἶπεν πρὸς αὐτόν Σὺ μόνος
παροικεῖς Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γινόμενα ἐν
αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ποῖα; 19
οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς
ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον
τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκεν αὐτὸν οἱ 20
ἄρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ
ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ 21
μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν
τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενό- 22
μεναι ὄρθριναὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὐρούσαι τὸ σῶμα 23
αὐτοῦ ἦλθαν λέγουσαι καὶ ὄπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακένας, οἱ
λέγουσιν αὐτόν ζῆν. καὶ ἀπηλθάν τινες τῶν σὺν ἡμῖν 24
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς αἱ γυναῖκες εἶπον,
αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς Ὡ 25
ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦναι ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἐλάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χρι- 26
στὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος 27
ἀπὸ Μωυσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευ-
σεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ 28

ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὐ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσε-
 29 ποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο
 αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν
 ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἤδη ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μείναι
 30 σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν
 μετ' αὐτῶν λαβῶν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπε-
 31 δίδου αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ
 ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
 32 καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομέ-
 νη ἦν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς
 33 γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέ-
 στρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς
 34 ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη
 35 ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν
 τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρ-
 36 του. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔστη ἐν
 37 μέσῳ αὐτῶν [[καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν]]. «Πτοηθέντες»
 38 δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλο-
 39 γισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς
 μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ
 40 με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς
 41 ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. [[καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
 42 χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.]] *Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ
 τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· *Ἐχετέ τι βρώ-
 43 σιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος·
 44 καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπεν δὲ
 πρὸς αὐτούς· Οὗτοι οἱ λόγοι μου οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
 ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα
 ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως καὶ τοῖς προφήταις καὶ Ψαλμοῖς
 45 περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι
 46 τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται πα-

θεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἅφες 47
 σιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, — ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερου-
 σαλήμ· ὑμεῖς ἄρξάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· ὑμεῖς δὲ καθί- 48
 στατε ἐν τῇ πόλει ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δύναμιν. 49

Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἕως πρὸς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας 50
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ 51
 εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν [[καὶ ἀνεφέρετο εἰς
 τὸν οὐρανόν]]. καὶ αὐτοὶ [[προσκυνήσαντες αὐτὸν]] ὑπέ- 52
 στρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν 53
 διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν θεόν.

47 καὶ | ἔθνη· ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ὑμεῖς

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

1 EN APXH ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν,
2 καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
3 πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ
4 ἐγένετο οὐδὲ ἓν. ὃ γέγονεν ἐν' αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ
5 ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει,
6 καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος
7 ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάνης· οὗτος ἦλθεν
8 εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες
9 πιστεῦσωσιν δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα
10 μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ
11 φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν
12 τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος
13 αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Ἐἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ
14 παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
15 τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελή-
ματος ἀνδρῶν ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ
ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἔθεασά-
μεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός,
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας· (Ἰωάνης μαρτυρεῖ περὶ
αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων—οὗτος ἦν ὁ εἰπών—Ὁ ὅπι-
σω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου

3, 4 ἐν ὃ γέγονεν. ἐν 11 εἰς
ν. λέγων Οὗτος ἦν ὃν εἶπον Ὁ

15 λέγων Οὗτος ἦν ὃν εἶπον Ὁ

ἦν) ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβο- 16
 μεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωυσέως 17
 ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένε-
 το. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν 18
 εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάνου ὅτε ἀπέστει- 19
 λαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ
 Λευεῖτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν Σὺ τίς εἶ; καὶ ὡμολόγη- 20
 σεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
 ὁ χριστός. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν Τί ἔσθ; [σὺ] Ἥλειας εἶ; 21
 καὶ λέγει Οὐκ εἰμὶ. Ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη
 Οὐ. εἶπαν οὖν αὐτῷ Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δῶμεν τοῖς 22
 πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; ἔφη Ἐγὼ 23
 ΦΩΝῆ ΒΟΩΝΤΟΣ ἘΝ Τῇ ἔΡΗΜῳ Εὔθύνατε τὴν ὁδὸν
 Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαίας ὁ προφήτης. Καὶ ἀπεσταλ- 24
 μένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ 25
 εἶπαν αὐτῷ Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς οὐδὲ
 Ἥλειας οὐδὲ ὁ προφήτης; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάνης 26
 λέγων Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν στήκει ὃν
 ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὐ οὐκ εἰμὶ [ἐγὼ] 27
 ἄξιός ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦ- 28
 τα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ
 Ἰωάνης βαπτίζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν 29
 Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει Ἴδε ὁ ἄμνος
 τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστιν 30
 ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον Ὅπισω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπρο-
 σθὲν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν 31
 αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον
 ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάνης 32
 λέγων ὅτι Τεθάρμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστε-
 ρᾶν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν 33
 αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι
 εἶπεν Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον

ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ·
 34 καὶ γὰρ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν ἰσθίκει Ἰωάνης καὶ ἐκ τῶν μαθη-
 36 τῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι
 37 λέγει Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθη-
 38 ται αὐτοῦ ἰαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. στρα-
 φεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας
 λέγει αὐτοῖς Τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ῥαββεί,
 (ὃ λέγεται μεθερμηνεούμενον Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;
 39 λέγει αὐτοῖς Ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν
 40 ὅρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος
 Πέτρου εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάνου καὶ
 41 ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὕρισκε οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν
 τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ Εὕρηκαμεν τὸν Μεσσίαν
 42 (ὃ ἐστὶν μεθερμηνεούμενον Χριστός). ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
 τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Σὺ εἶ
 Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάνου, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται
 43 Πέτρος).

Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν. καὶ εὕρισκε Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
 44 Ἰησοῦς Ἀκολουθεῖ μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθ-
 45 σαιδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὕρισκε
 Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ Ὅν ἔγραψεν
 Μωυσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὕρηκαμεν, Ἰησοῦν
 46 υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Να-
 θαναὴλ Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει
 47 αὐτῷ ὁ Φίλιππος Ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν Ἰησοῦς τὸν
 Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ Ἰδε
 48 ἀληθῶς Ἰσραηλείτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. λέγει αὐτῷ
 Ναθαναὴλ Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν
 49 συκῆν εἰδόν· σε. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναὴλ Ῥαββεί, σὺ

εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη 50
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἰδὼν σε ὑπο-
 κάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. καὶ λέγει 51
 αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνε-
 φγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ
 καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς 1
 Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ 2
 ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. καὶ ὑστερῆ 3
 σαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν Οἶνον
 οὐκ ἔχουσιν. καὶ λέγει αὐτῇ Ὁ Ἰησοῦς Τί ἐμοὶ καὶ σοί, 4
 γύναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς 5
 διακόνοις Ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ 6
 λίθιναι ὑδρίαὶ ἐξ κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων κεί-
 μεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς 7
 ὁ Ἰησοῦς Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγένισαν
 αὐτὰς ἕως ἄνω. καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀντλήσατε νῦν καὶ 8
 φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· οἱ δὲ ἤνεγκαν. ὡς δὲ ἐγένετο 9
 ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, καὶ οὐκ ᾔδει
 πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ,
 φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος καὶ λέγει αὐτῷ Πᾶς 10
 ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυ-
 σθῶσιν τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως
 ἄρτι. Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν 11
 Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνερωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ
 ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟ κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ 12
 μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ
 ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς 13

14 Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πω-
 λούντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερ-
 15 ματιστὰς καθήμενους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων
 πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς
 βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα καὶ τὰς
 16 τραπέζας ἀνέστρεψεν, καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν
 εἶπεν Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ
 17 πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν Ὁ ζήλος τοῦ οἴκου σου
 18 καταφάγεται με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
 εἶπαν αὐτῷ Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;
 19 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Δύσατε τὸν ναὸν τοῦ-
 20 τον καὶ [ἐν] τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. εἶπαν οὖν οἱ
 Ἰουδαῖοι Τεσσεράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς
 21 οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; ἐκείνος δὲ
 22 ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν
 ἤγερθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο
 ἔλεγεν, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν
 ὁ Ἰησοῦς.
 23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ
 ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες
 24 αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν
 25 αὐτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας καὶ ὅτι οὐ
 χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸς
 γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.
 1 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα
 2 αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυ-
 κτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαββεί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλή-
 λυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα
 3 ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾗ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις
 γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 4 λέγει πρὸς αὐτὸν [ὁ] Νικόδημος Πῶς δύναται ἄνθρωπος

γεννηθῆναι γέρων ὧν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ δευτέρου εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ἀπεκρί- 5
θη [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ
ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ 6
ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνευμά ἐστίν.
μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. 7
τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, 8
ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ πού ὑπάγει· οὕτως
ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. ἀπεκρίθη 9
Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ 10
Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι 11
ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν 12
καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύ-
σετε; καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ 13
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ καθὼς 14
Μωυσῆς ὑψώσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη 15
ζωὴν αἰώνιον.

Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν 16
κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον.
οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη 17
τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων 18
εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται. ὁ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ
πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
αὕτη δέ ἐστίν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον 19
καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ἦν
γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πρᾶσ- 20
των μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ
ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται 21
πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ

ἐστὶν εἰργασμένα.

- 22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
 τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβά-
 23 πτιζεν. ἦν δὲ καὶ [ὁ] Ἰωάνης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγύς τοῦ
 Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ
 24 ἐβαπτίζοντο· οὐπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν
 25 Ἰωάνης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάνου
 26 μετὰ Ἰουδαίου¹ περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν
 Ἰωάνην καὶ εἶπαν αὐτῷ Ῥαββεί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν
 τοῦ Ἰορδάνου, ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ
 27 πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. ἀπεκρίθη Ἰωάνης καὶ εἶπεν
 Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ἦ δεδομένος
 28 αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον
 [ἐγώ] Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος
 29 εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν·
 ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ
 χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἢ
 30 ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦ-
 31 σθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
 ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστίν καὶ ἐκ τῆς γῆς
 λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν·
 32 ὁ εἶδρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο² μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν
 33 αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν
 34 ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθῆς ἐστίν. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν
 ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν
 35 τὸ πνεῦμα. ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν
 36 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄσεται ζῶν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ
 τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.
- 1 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι
 Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει [ἢ] Ἰωά-
 2 νης,¹ — καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτοὺς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μα-

31, 32 ὁ εἶδρακεν καὶ ἤκουσεν

1 f...t

θηται αὐτοῦ, — ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν 3
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σα- 4
 μαρίας. ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρίας λεγομένην 5
 Συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ [τῷ] Ἰωσήφ
 τῷ νιῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς 6
 κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ
 πηγῇ· ὧρα ἦν ὡς ἕκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρίας ἀν- 7
 τλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Δός μοι πεῖν· οἱ γὰρ 8
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς
 ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις Πῶς 9
 σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμα-
 ρεῖτιδος οὔσης; [οὐ γὰρ συνχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.]
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ 10
 θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτη-
 σασ αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ Κύ- 11
 ριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ·
 πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πα- 12
 τρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ
 αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ 13
 ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος 14
 οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ
 ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἄλλο-
 μένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ Κύριε, 15
 δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι
 ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ Ὑπαγε φώνησόν σου τὸν 16
 ἄνδρα καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν [αὐ- 17
 τῷ] Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Καλῶς εἶπες
 ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν 18
 ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει 19
 αὐτῷ ἡ γυνὴ Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. οἱ 20
 πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς
 λέγετε ὅτι ἐν Ἱερουσαλύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυ-

21 νείν δεῖ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Πίστευέ μοι, γύναι, ὅτι
 ἔρχεται ὧρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύ-
 22 μοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶ-
 दाτε, ἡμεῖς προσκυνούμεν· ὃ οἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
 23 τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλὰ ἔρχεται ὧρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε
 οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύ-
 ματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς
 24 προσκυνούντας αὐτόν· πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνούν-
 25 τας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει
 αὐτῷ ἡ γυνὴ Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος
 26 Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. λέγει
 27 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ
 ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι
 μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν Τί ζητεῖς; ἢ
 28 τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ
 γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις
 29 Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ἃ ἐποίησα·
 30 μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ
 31 ἦρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξύ ἡρώτων
 32 αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Ῥαββεῖ, φάγε. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἢν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.
 33 ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους Μὴ τις ἤνεγκεν
 34 αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐμὸν βρώμά ἐστιν
 ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω
 35 αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι τετράμηνός
 ἐστὶν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί
 36 εἰσιν πρὸς θερισμόν· ἤδη ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει
 καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα ὁ σπείρων ὁμοῦ
 37 χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ἀλη-
 θινὸς ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων·
 38 ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε·
 ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσ-

εληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολ- 39
 λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον
 τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέν μοι πάντα ἃ ἐποί-
 ησα. ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων 40
 αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.
 καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, 41
 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον [ὅτι] Οὐκέτι διὰ τὴν ἴσῃν λαλιάν 42
 πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός
 ἐστὶν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκείθεν εἰς τὴν Γαλι- 43
 λαίαν· αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν 44
 τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν 45
 Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες
 ὅσα ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ αὐτοὶ γὰρ
 ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. Ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς 46
 τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ
 οἶνου. Ἐκεῖ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν
 Καφαρναούμ· οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς 47
 Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ
 ἠρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν, ἥμελ-
 λεν γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν 48
 Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς Κύριε, κατάβηθι πρὶν 49
 ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πο- 50
 ρεύου· ὁ υἱὸς σου ζῆ. ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ
 ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ 51
 καταβαίνοντος οἱ δούλοι αὐτοῦ ὑπήμησαν αὐτῷ λέγοντες
 ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῆ. ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν 52
 ἐν ἣ κομψότερον ἔσχεν· εἶπαν οὖν αὐτῷ ὅτι Ἐχθὲς
 ὥραν ἐβδόμην ἀφήκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ 53
 πατὴρ ὅτι ἐκείνη τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὁ
 υἱὸς σου ζῆ, καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο [δὲ] πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

1 ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη
 2 Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύ-
 μοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγομένη
 3 Ἑβραϊστὶ Ἰβηθαθά, πέντε στοᾶς ἔχουσα· ἐν ταύταις
 κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξη-
 5 ρῶν. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα [καὶ] ὀκτῶ ἔτη
 6 ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ· τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατα-
 κείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει
 7 αὐτῷ· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν
 Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν παραχθῆ τὸ ὕδωρ βάλῃ
 με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ
 8 ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειρε ἄρον
 9 τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο
 ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περι-
 10 ἐπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 11 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ Σάββατόν
 12 ἔστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον. ὃς δὲ
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ ἐκείνός μοι εἶπεν
 13 ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν αὐ-
 τόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι ἄρον καὶ περι-
 14 πάτει; ὁ δὲ λαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν, ὁ γὰρ Ἰησοῦς
 15 ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρί-
 σκει αὐτὸν [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε
 ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι
 16 γένηται. ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν τοῖς Ἰου-
 17 δαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. καὶ διὰ
 τοῦτο ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν ὅτι ταῦτα ἐποίει
 ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου

ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὖν μάλ- 18
 λον ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι ὅτι οὐ μόνον
 ἔλυε τὸ σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θεόν,
 ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν [ὁ Ἰησοῦς] 19
 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ
 υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἂν μὴ τι βλέπη τὸν πατέρα
 ποιούντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως
 ποιεῖ. ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσω 20
 αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα,
 ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς 21
 νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὐς θέλει ζωοποιεῖ.
 οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν 22
 δέδωκεν τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι 23
 τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα
 τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν 24
 λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβίβηκεν ἐκ
 τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμην ἀμην λέγω ὑμῖν ὅτι 25
 ἔρχεται ὧρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς
 φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν.
 ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ 26
 ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ 27
 κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. μὴ θαυμάζετε 28
 τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὧρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις
 ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ 29
 ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ ἄρα φαῦλα πρά-
 ξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν 30
 ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
 δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ
 θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ 31
 περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος 32
 ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστὶν
 ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλκατε 33

34 πρὸς Ἰωάνην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ
 παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω
 35 ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ
 φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὧραν ἐν
 36 τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ
 Ἰωάνου, τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω
 αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ
 37 πατήρ με ἀπέσταλκεν, καὶ ὁ πέμψας με πατήρ ἐκεῖνος
 μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκη-
 38 κόσατε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
 οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τού-
 39 τῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς
 δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
 40 μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με
 41 ἵνα ζῶν ἔχητε. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω,
 42 ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε
 43 ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου
 καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ
 44 ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι,
 δόξαν παρ' ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ
 45 τοῦ μόνου [θεοῦ] οὐ ζητεῖτε; μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγο-
 ρήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν
 46 Μωυσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωυ-
 σεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγρα-
 47 ψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκεῖνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς
 ἐμοῖς ῥήμασιν ἰπιστεύσετε;

1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης
 2 τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος
 πολὺς, ὅτι ἐθεώρουν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούν-
 3 των. ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
 4 μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἑγγὺς τὸ πάσχα, ἡ
 5 ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς

καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγει πρὸς Φίλιππον Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; τούτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν, αὐτὸς γὰρ ᾔδει ὅτι ἔμελλεν ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος Διακοσίων 7 δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκούσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος βραχὺ λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας 8 ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου Ἔστιν παιδάριον ὧδε ὃς 9 ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσοούτους; εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Ποιήσατε τοὺς 10 ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν ὡς οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι. ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέ- 11 δωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ᾔθελον. ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 12 Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνους 13 κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων ἃ ἐπερῖσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι 14 ἰδόντες ἃ ἐποίησεν σημεῖα ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς 15 οὖν γινὸς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλεία ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο κατέβησαν οἱ μα- 16 θηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον 17 ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καφαρναούμ. καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διεγείρετο. ἐλη- 18 19 λακότες οὖν ὡς σταδίου εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει 20 αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. ᾔθελον οὖν λαβεῖν 21 αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

10 οὖν, ἄνδρες

14 ὃ ἐποίησεν σημεῖον

17 Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης
 εἶδον ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν, καὶ ὅτι οὐ
 23 συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον
 ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἀλλὰ ἦλθεν πλοῖα
 24 ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
 εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. ὅτε ὁ οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
 Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν
 25 αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοῦμ ζητοῦ-
 26 ντες αὐτῷ· Ῥαββεὶ, πότε ὧδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με
 οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ
 27 ἐχορτάσθητε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην
 ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγι-
 28 σεν ὁ θεός. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Τί ποιῶμεν ἵνα ἐργα-
 29 ζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεύητε εἰς
 30 ὃν ἀπέστειλεν ἐκείνος. εἶπον οὖν αὐτῷ Τί οὖν ποιεῖς σὺ
 31 σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσώμεν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ
 πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶν
 γεγραμμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
 32 φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, οὐ Μωσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
 ἀλλ' ὁ πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 33 τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων
 34 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδούς τῷ κόσμῳ. εἶπον οὖν πρὸς
 35 αὐτόν Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος
 πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ
 36 διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ [με]
 37 καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ
 38 ἤξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὅτι

καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ
ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· τούτο δέ ἐστιν 39
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ
ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
τούτο γάρ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου ἵνα πᾶς ὁ θεω- 40
ρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ
ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγὼ γ- 41
γυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν Ἐγὼ εἰμι
ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγον Ἐγὼ οὐχί 42
οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὐ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς νῦν λέγει ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ καταβέβηκα; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ 43
γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με' 44
ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτὸν, καὶ γὰρ ἀνα-
στήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστιν γεγραμμένον ἐν 45
τοῖς προφήταις Καὶ ἔσονται πάντες διδασκτοὶ θεοῦ·
πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς
ἐμέ. οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἐώρακέν τις εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ [τοῦ] 46
θεοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· 48
οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα καὶ ἀπέ- 49
θανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων
ἵνα· τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἄποθάνῃ· ἐγὼ εἰμι ὁ 51
ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ
ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ ἄρτος
δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἢ σὰρξ μου ἐστὶν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰου- 52
δαῖοι λέγοντες Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα
[αὐτοῦ] φαγεῖν; εἶπεν οὖν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν 53
λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν 54
αἰώνιον, καὶ γὰρ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἡ γὰρ 55

σὰρξ μου ἀληθῆς ἐστὶ βρώσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῆς
 56 ἐστὶ πόσις. ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ
 57 αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέν με
 ὁ ζῶν πατὴρ καὶ γὰρ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με
 58 καὶ κέινος ζήσει δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ
 καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώ-
 59 γων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν
 60 ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ. Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν Σκλη-
 ρός ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
 61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;
 62 ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου
 63 ἦν τὸ πρότερον; τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιεῖν, ἡ σὰρξ
 οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά
 64 ἐστὶν καὶ ζωὴ ἐστὶν· ἀλλὰ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινὲς οἱ οὐ πι-
 στεύουσιν. Ἦιδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ
 65 πιστεύοντες καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδώσων αὐτόν; καὶ ἔλεγεν
 Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με
 66 ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς. Ἐκ
 τούτου πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπί-
 67 στω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτου. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 68 τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; ἀπεκρίθη αὐ-
 τῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα
 69 ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκα-
 70 μεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διά-
 71 βολός ἐστιν. ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου·
 οὗτος γὰρ ἔμελλεν παραδιδόναι αὐτόν, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

1 ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ περιεπάτει [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῇ

Γαλιλαία, οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζή-
 τουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν. ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν 2
 Ἰουδαίων ἢ σκηνοπηγία. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ 3
 αὐτοῦ Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
 ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν [σου] τὰ ἔργα ἃ ποιεῖς·
 οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρη- 4
 σίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.
 οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. λέγει οὖν 5
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπῶ πάρεστιν, ὁ δὲ
 καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἑτοιμος. οὐ δύναται ὁ 7
 κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
 αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν. ὑμεῖς ἀνάβητε 8
 εἰς τὴν ἑορτὴν· ἐγὼ οὐπῶ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ-
 την, ὅτι ὁ ἐμὸς καιρὸς οὐπῶ πεπλήρωται. ταῦτα δὲ 9
 εἰπὼν αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὡς 10
 δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν, τότε καὶ
 αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερώς ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ. οἱ οὖν 11
 Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον Πού
 ἐστὶν ἐκεῖνος; καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ ἦν πολὺς ἐν 12
 τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι Ἄγαθός ἐστιν, ἄλλοι [δὲ]
 ἔλεγον Οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐδεὶς μέντοι 13
 παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
 δαίων.

Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ 14
 ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν. ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγον- 15
 τες Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; ἀπε- 16
 κρίθη οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔ-
 στιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέ- 17
 λημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ
 τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαντοῦ λαλῶ. ὁ ἀφ' ἐαν- 18
 τοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν
 δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν οὗτος ἀληθὴς ἐστὶν καὶ
 ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. οὐ Μωυσεὶς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν 19

3 τὰ ἔργα σου

4 αὐτὸ

8 οὐκ

9 αὐτὸς

νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε
 20 ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος Δαμιόνιον ἔχεις· τίς σε
 21 ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐν
 22 ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο Μωυσῆς
 δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν,— οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωυσέως
 ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων,— καὶ [ἐν] σαββάτῳ περιτέμνετε
 23 ἄνθρωπον. εἰ περιτομὴν λαμβάνει [ὁ] ἄνθρωπος ἐν σαβ-
 βάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωυσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι
 24 ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε
 25 κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

Ἐ-
 λεγον οὖν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμειτῶν Οὐχ οὗτός ἐστιν
 26 ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ
 οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν· μὴ ποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχον-
 27 τες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν
 ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν
 28 ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν [ὁ] Ἰησοῦς καὶ
 λέγων Κάμῃ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμὶ· καὶ ἀπ' ἐμαν-
 29 τοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν
 ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμὶ κα-
 30 κείνός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτόν πιάσαι, καὶ
 οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει
 31 ἡ ὥρα αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
 αὐτόν, καὶ ἔλεγον Ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ μὴ πλείονα ση-
 32 μεία ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν;

Ἦκουσαν
 οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ
 ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑπηρέτας ἵνα
 33 πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς Ἐτι χρόνον μικρὸν
 34 μεθ' ὑμῶν εἰμὶ καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. ζητή-
 σετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετέ με, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
 35 δύνασθε εἰσεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς Πού
 οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν;
 μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι
 36 καὶ διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; τίς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος ὃν

εἶπε Ζητήσατέ με καὶ οὐχ εὐρήσατέ με καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰσεῖναι;

Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς ἰσθῆ- 37
κει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξεν λέγων Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ 38
γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδα-
τος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος ἁγίου 39
ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω
γὰρ ἦν πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὐπω ἐδοξάσθη. Ἐκ τοῦ 40
ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον [ὅτι] Οὗ-
τός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον Οὗτός 41
ἐστιν ὁ χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας
ὁ χριστός ἔρχεται; οὐχ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπερ- 42
ματος Δαυεὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν
Δαυεὶδ, ἔρχεται ὁ χριστός; σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ 43
ὄχλῳ δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, 44
ἀλλ' οὐδεὶς ἔβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

Ἦλ- 45
θον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους,
καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;
ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως 46
ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν [αὐτοῖς] οἱ Φαρισαῖοι Μὴ 47
καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευ- 48
σεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος 49
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν. λέγει Νικόδη- 50
μος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν πρότερον, εἰς ὧν
ἐξ αὐτῶν Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐάν 51
μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γινῶ τί ποιεῖ; ἀπε- 52
κρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας
εἶ; ἐραύνησον καὶ ἴδε ὅτι ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης
οὐκ ἐγείρεται.

Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν [ὁ] Ἰησοῦς λέγων Ἐγὼ 12
εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι οὐ μὴ περι-

πατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
 13 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυ-
 14 ρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ,
 ἄληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον
 καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι
 15 ἢ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ
 16 κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
 ἀληθινή ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμ-
 17 ψας με [πατήρ]. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγρα-
 18 πται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. ἐγὼ
 εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ
 19 ὁ πέμψας με πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ὁ
 πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν
 πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν
 20 ᾔδειτε. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ
 διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπα
 ἐηλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετε
 με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ
 22 ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰου-
 δαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπά-
 23 γω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
 ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ-
 του τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τού-
 24 του. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις
 ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἔγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε
 25 ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ;
 εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ἵμῖν;
 26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας
 με ἀληθής ἐστιν, καὶ ἐγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ
 27 εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς

14 ἡ μαρτυρία μου ἀληθής ἐστιν

24 ἐγὼ εἰμί

25 ὑμῖν.

ἔλεγεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν 28
 τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ, καὶ ἀπ' ἐ-
 μαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατὴρ
 ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀ- 29
 φῆκέν με μόνον, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάν-
 τοτε. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ- 30
 τόν.
 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπι- 31
 στευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λό-
 γῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἔστε, καὶ γνώσεσθε 32
 τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρί- 33
 θησαν πρὸς αὐτόν Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ
 δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι Ἐλεύθεροι
 γενήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν 34
 λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δούλος ἐστίν
 [τῆς ἀμαρτίας]· ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν 35
 αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. εἰάν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς 36
 ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα 37
 Ἀβραάμ ἔστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτείνειν, ὅτι ὁ λόγος
 ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἀ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ τῷ πα- 38
 τρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἀ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς
 ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ὁ πατὴρ ἡμῶν 39
 Ἀβραάμ ἐστίν. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Εἰ τέκνα τοῦ
 Ἀβραάμ ἔστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ποιεῖτε· νῦν δὲ 40
 ζητεῖτέ με ἀποκτείνειν, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν
 λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ
 οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 41
 εἶπαν αὐτῷ Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεννήθημεν· ἕνα
 πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Εἰ 42
 ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
 θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα,
 ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν 43
 οὐ γνώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.
 ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας 44

τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτό-
 νος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν
 45 ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ
 46 δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. τίς ἐξ ὑμῶν
 ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί
 47 ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ
 θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ
 48 οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ Οὐ
 καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον
 49 ἔχεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ
 50 τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. ἐγὼ δὲ οὐ
 51 ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἄμην
 ἀμην λέγω ὑμῖν, εἴαν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον
 52 οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπαν αὐτῷ οἱ Ἰου-
 δαῖοι Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἄβραάμ ἀπέ-
 θανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις Ἐάν τις τὸν
 λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν
 53 αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἄβραάμ, ὅστις
 ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν
 54 ποιεῖς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτὸν, ἡ
 δόξα μου οὐδὲν ἐστίν· ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με,
 55 ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἁθεὸς ὑμῶν ἐστίν, καὶ οὐκ ἐγνώκατε
 αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· κἂν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐ-
 τόν, ἴσομαι ὅμοιος ὑμῖν ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν καὶ
 56 τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἄβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγα-
 λιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ
 57 ἐχάρη. εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν Πεντήκοντα
 58 ἔτη σὺ πῶ ἔχεις καὶ Ἄβραάμ ἁέωρακας; εἶπεν αὐτοῖς
 Ἰησοῦς Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἄβραάμ γενέσθαι
 59 ἐγὼ εἰμί. ἦσαν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν·
 Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.
 1 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Ῥαββί, 2
 τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ;
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς 3
 αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ.
 ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως 4
 ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.
 ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμὶ τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν 5
 ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ
 ἐπέθηκεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ 7
 εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
 Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν οὖν καὶ
 ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ 8
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι προσαίτης ἦν ἔλεγον
 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλε- 9
 γον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον Οὐχί, ἀλλὰ ὅμοιος
 αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν 10
 αὐτῷ Πῶς [οὖν] ἠνεψύχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπε- 11
 κρίθη ἐκεῖνος Ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν
 ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέν μοι
 ὅτι Ὑπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν οὖν καὶ
 νιψάμενος ἀνέβλεψα. καὶ εἶπαν αὐτῷ Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖ- 12
 νος; λέγει Οὐκ οἶδα. Ἀγουσιν αὐτὸν πρὸς 13
 τοὺς Φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον ἐν ᾗ 14
 ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ
 τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρι- 15
 σαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Πηλὸν ἐπέθη-
 κέν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.
 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ 16
 θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι [δὲ]
 ἔλεγον Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα ση-
 μεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσιν οὖν 17
 τῷ τυφλῷ πάλιν Τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέωξέν
 σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν
 τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς
 19 αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες
 Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεν-
 20 ῆθη; πῶς οὖν βλέπει ἄρτι; ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ καὶ εἶπαν Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν
 21 καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν,
 ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν·
 αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει.
 22 ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβούντο τοὺς Ἰουδαίους,
 ἦδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολο-
 23 γήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ
 γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν ὅτι Ἑλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἔπερωτή-
 24 σατέ. Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου ὃς ἦν
 τυφλὸς καὶ εἶπαν αὐτῷ Δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἶδα-
 25 μεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἐστιν. ἀπεκρίθη
 οὖν ἐκεῖνος Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστιν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι
 26 τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. εἶπαν οὖν αὐτῷ Τί ἐποίησέν
 27 σοι; πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη αὐ-
 τοῖς Εἶπον ὑμῖν ἦδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί ἄλλο πάλιν θέλετε
 ἀκοῦν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;
 28 καὶ ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν Σὺ μαθητῆς εἰ ἐκείνου,
 29 ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωυσέως ἐσμέν μαθηταί· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι
 Μωυσεὶ λελάληκεν ὁ θεός, τούτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν
 30 ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐν τού-
 τῳ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν
 31 ἐστίν, καὶ ἠνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἶδαμεν ὅτι ὁ
 θεὸς ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ
 32 τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
 κούσθη ὅτι ἠνέφεξέν τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημέ-
 33 νου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.
 34 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννή-
 θης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν

ἔξω. Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, 35
 καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
 που; Ἐπεκρίθη ἐκείνος [καὶ εἶπεν] Καὶ τίς ἐστίν, κύριε, ἵνα 36
 πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Καὶ ἑώρακας 37
 αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκείνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη Πι- 38
 στεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 39
 Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ
 βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. 40
 Ἦκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ
 εἶπαν αὐτῷ Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] 41
 Ἰησοῦς Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγε-
 τε ὅτι Βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει. Ἄ- 1
 μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς
 τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν
 ἐκείνος κλέπτῃς ἐστίν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ 2
 τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς 3
 ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ
 ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. ὅταν τὰ 4
 ἴδια πάντα ἐκβάλλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ
 πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
 ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται 5
 ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.
 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκείνοι δὲ 6
 οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν 7
 οὖν πάλιν [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐγὼ εἰμι ἡ
 θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται 8
 εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.
 ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἕαν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ 9
 εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. ὁ κλέ- 10
 πτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ·
 ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ 11
 εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὦν 12

ποιμῆν, οὐδ' οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, — καὶ ὁ
 13 λύκος ἀρπάξει αὐτὰ καὶ σκορπίζει, — ὅτι μισθωτός ἐστιν
 14 καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμῆν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμὰ,
 15 καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ
 16 τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρό-
 -βατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ με
 ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται
 17 μία ποιμῆν, εἰς ποιμήν. διὰ τοῦτό με ὁ πατήρ ἀγαπᾷ
 ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.
 18 οὐδεὶς ἤρην' αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀ-
 π' ἐμαντοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θείναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
 πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
 19 τοῦ πατρός μου. Σχίσμα πάλιν ἐγένετο ἐν
 20 τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ
 ἐξ αὐτῶν Δαμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε ;
 21 ἄλλοι ἔλεγον Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου·
 μὴ δαμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι ;

22 Ἐγένετο τότε τὰ ἐγκαίρια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις· χει-
 23 μὼν ἦν, καὶ περιεπάτει [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ
 24 στοᾷ τοῦ Σολομώνος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
 καὶ ἔλεγον αὐτῷ Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις ; εἰ
 25 σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὼν ἡμῖν παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 [ὁ] Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
 ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ
 26 ἐμοῦ· ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προ-
 27 βάτων τῶν ἐμῶν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου
 ἀκούουσιν, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι,
 28 καὶ γὰρ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπώλονται
 εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός
 29 μου. ὁ πατήρ μου ὁ δέδωκέν μοι πάντων μεῖζόν ἐστιν,

καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς. ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμεν. Ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ ³⁰₃₁ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη- ₃₂σοῦς Πολλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν καλὰ ἐκ τοῦ πατρὸς· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ λιθάσετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ₃₃ Ἰουδαῖοι Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν ₃₄ τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστε; εἰ ἐκεῖ- ₃₅ νους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἢ γραφή, ὃν ὁ πατήρ ἡγίασεν καὶ ἀπέ- ₃₆ στείλειν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι Βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμί; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ ₃₇ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ ₃₈ πιστεύητε τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ γνωσκήτε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ. Ἐζήτουν [οὖν] ₃₉ αὐτὸν πάλιν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ₄₀ ὅπου ἦν Ἰωάνης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμενεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάνης ₄₁ μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάνης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν. καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ₄₂ ἐκεῖ.

Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς ₁ κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ ₂ Μαριάμ ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρω καὶ ἐκμάζασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγου- ₃σαι Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰη- ₄σοῦς εἶπεν Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ ₅ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. ὡς οὖν ἤκουσεν ₆

ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας·
 7 ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς Ἔγωμεν εἰς τὴν
 8 Ἰουδαίαν πάλιν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ῥαββεί,
 νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις
 9 ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσιν τῆς ἡμέ-
 ρας; εἴαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ
 10 φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· εἴαν δέ τις περιπατῇ ἐν
 τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
 11 ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς Λάζαρος ὁ φί-
 λος ἡμῶν κεκοιμήται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.
 12 εἶπαν οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ Κύριε, εἰ κεκοιμήται σωθή-
 13 σεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
 ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.
 14 τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ Λάζαρος ἀπέ-
 15 θανεν, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεῦσητε, ὅτι οὐκ ἤμην
 16 ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγό-
 μενος Διδυμος τοῖς συνμαθηταῖς Ἔγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα
 17 ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡδὴ ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
 18 ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων
 19 δεκαπέντε. πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
 τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ ἵνα παραμυθῆσονται αὐτὰς
 20 περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς
 ἔρχεται ὑπήνησεν αὐτῷ· Μαριάμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.
 21 εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς Ἰησοῦν Κύριε, εἰ ἦς ὡδε
 22 οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου· καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν
 23 αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς
 24 Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα Οἶδα
 ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
 25 εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή·
 26 ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, καὶ πᾶς ὁ ζῶν
 καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύ-
 27 εις τοῦτο; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι

σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. καὶ τοῦτο εἰπούσα ἀπήλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν 28 ἀδελφὴν αὐτῆς λάβρα εἶπασα Ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. ἐκέκηθ' ὡς ἤκουσεν ἡγέρθη ταχὺ καὶ ἦρχετο 29 πρὸς αὐτόν· οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, 30 ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παρα- 31 μυσθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου 32 ἦν Ἰησοῦς ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ Κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἄν μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς 33 συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπεν Ποῦ θεθείκατε 34 αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυ- 35 σεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι Ἴδε πῶς ἐφίλει 36 αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν Οὐκ ἐδύνατο οὗτος 37 ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν 38 ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς Ἄρατε τὸν λίθον. 39 λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα Κύριε, ἦδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰη- 40 σοῦς Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρεν τοὺς 41 ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου, ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· 42 ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστώτα εἶπον ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ 43 ἐκραύγασεν Δάσαρε, δεῦρο ἔξω. ἐξῆλθεν ὁ τεθηγκώς 44 δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει [ὁ] Ἰησοῦς αὐτοῖς

- 45 Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν. Πολ-
 λοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριάμ
 46 καὶ θεασάμενοι τὸ ἔποίησεν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν· τινὲς
 δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπήλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν
 47 αὐτοῖς ἃ ἔποίησεν Ἰησοῦς. Συνήγαγον οὖν οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί
 48 ποιούμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἐὰν
 ἀφώμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ
 ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀρούσω ἡμῶν καὶ τὸν τόπον
 49 καὶ τὸ ἔθνος. εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν
 τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
 50 οὐδέν, οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρεи ὑμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος
 ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὄλων τὸ ἔθνος ἀπολή-
 51 ται. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν
 τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς
 52 ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
 μόνου, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα
 53 συναγάγῃ εἰς ἓν. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας ἐβουλεύ-
 σαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.
- 54 Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰου-
 δαίοις, ἀλλὰ ἀπήλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς
 ἐρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην πόλιν, κακεῖ ἔμεινεν μετὰ
 55 τῶν μαθητῶν. Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων,
 καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας
 56 πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτουν οὖν
 τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστη-
 κότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτὴν;
 57 δεδώκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐπιτολὰς
 ἵνα ἐὰν τις γυνὴ ποῦ ἐστὶν μνηύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐ-
 τόν.
- 1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς
 Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς.
 2 ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δειπνὸν ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διεκόνει,

ὁ δὲ Δάζαρος εἰς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· ἡ 3
 οὖν Μαριάμ λαβούσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυ-
 τίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας [τοῦ] Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς
 θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
 τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει [δὲ] Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης 4
 εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι Διὰ 5
 τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ
 ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν 6
 ἔμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκο-
 μον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰη- 7
 σοῦς Ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφια-
 σμοῦ μου τηρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε 8
 μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω 9
 οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν, καὶ
 ἦλθαν οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Δά-
 ζαρον ἴδωσιν ὃν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ 10
 ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Δάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολ- 11
 λοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν
 Ἰησοῦν.

Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, 12
 ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον 13
 τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ,
 καὶ ἐκραύγαζον

ΩΣΑΝΝΑ,

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
 καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.
 εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς 14
 ἐστιν γεγραμμένον

Μὴ φοβοῦ, θῆγάτηρ Σιών·

15

Ἰδοῦ ὁ βασιλεὺς σοῦ ἔρχεται,
 καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὁ 16
 τε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐ-

17 τῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει
 οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν
 18 ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο
 καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν
 19 πεποικέναι τὸ σημεῖον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς
 ἑαυτοὺς Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· Ἴδε ὁ κόσμος
 ὀπίσω αὐτοῦ ἀπήλθεν.
 20 Ἦσαν δὲ Ἕλληνές τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα
 21 προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσήλθον Φι-
 λίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαιᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων
 22 αὐτὸν λέγοντες Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρ-
 χεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας
 23 καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ
 24 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ
 κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος
 25 μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
 26 ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι
 ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐὰν τις ἐμοὶ
 27 διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ΨΥΧΉ ΜΟΥ ΤΕΤΑ-
 ΡΑΚΤΑΙ, καὶ τί εἶπω; πατήρ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
 ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
 28 πατήρ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ
 29 οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ [οὖν] ὄχλος
 ὁ ἐστῶς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντῆν γεγονέναι· ἄλλοι
 30 ἔλεγον Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν
 Ἰησοῦς Οὐ δὲ ἐμέ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
 31 νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ
 32 κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ γὰρ ἂν ὑψωθῶ ἐκ
 33 τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. τοῦτο δὲ
 ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ 34 νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη- 35 σοῦς Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς 36 γένησθε.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελ-
θὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιη- 37
κότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ 38
λόγος Ἡσαίου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν

Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη;

διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύνατο πιστεῦειν ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαί- 39
ας

Τετύφλωκεν αἰτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώ- 40

ρωσεν αἰτῶν τὴν καρδίαν,

ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν

τῇ καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν,

καὶ ἴδωμαι αἰτοῦς.

ταῦτα εἶπεν Ἡσαίας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλά- 41
λησεν περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων 42

πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους
οὐχ ὡμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυναγάγοι γένωνται, ἡγά- 43
πησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν
δόξαν τοῦ θεοῦ.

Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν 44
Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεῦει εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν
πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαν- 45
τά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ 46
πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τις 47
μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω
αὐτόν, οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα

48 σώσω τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμέ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ
 ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλά-
 49 λησα ἐκείνος κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ
 ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐ-
 50 τός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. καὶ
 οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἂ οὖν ἐγὼ
 λαλῶ, καθὼς εἶρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ.

1 ΠΡΟ ΔΕ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
 πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ
 2 εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. Καὶ δείπνου γινομένου, τοῦ δια-
 βόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτόν
 3 Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν
 αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν
 4 καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ
 τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν·
 5 εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς
 πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν
 6 διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. λέγει αὐ-
 7 τῷ Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ
 8 δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος Οὐ μὴ νίψῃς μου
 τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ Ἐὰν
 9 μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ
 Σίμων Πέτρος Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ
 10 καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ὁ
 λελουμένος οὐκ ἔχει χρεῖαν [εἰ μὴ τοὺς πόδας] νίψασθαι,
 ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ
 11 πάντες. ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο
 12 εἶπεν ὅτι Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. Ὅτε οὖν ἐνιψέν

1,2 πατέρα, — ἀγαπήσας.....αὐτούς, — καὶ

τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἄνεπε-
 σεν, πάλιν ἔειπεν αὐτοῖς Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;
 ὑμεῖς φωνεῖτέ με Ὁ διδάσκαλος καὶ Ὁ κύριος, καὶ 13
 καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας 14
 ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
 νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς 15
 ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, 16
 οὐκ ἔστιν δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος
 μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι 17
 ἔστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα 18
 τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ Ὁ τρώ-
 γων μογ τὸν ἄρτον ἐπάρεν ἐπ' ἐμέ τὴν πτέρναν
 αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πι- 19
 στεύητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἀμήν ἀμήν λέγω 20
 ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἄν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ
 λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. Ταῦτα 21
 εἰπὼν Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ
 εἶπεν Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
 με. ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ 22
 τίνος λέγει. ἦν ἀνακείμενος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν 23
 τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα [ὁ] Ἰησοῦς· νεύει οὖν 24
 τούτῳ Σίμων Πέτρος καὶ λέγει αὐτῷ Εἰπέ τίς ἐστὶν περὶ
 οὗ λέγει ἀναπεσὼν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ 25
 Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ Κύριε, τίς ἐστίν; ἀποκρίνεται οὖν 26
 [ὁ] Ἰησοῦς Ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ δώ-
 σω αὐτῷ· βάψας οὖν [τὸ] ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν
 Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε 27
 εἰσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς
 Ὁ ποιεῖς ποιήσον τάχειον. τοῦτο [δὲ] οὐδεὶς ἔγνω 28
 τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν, 29
 ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ
 Ἰησοῦς Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἢ
 τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος 30

ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ.

- 31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς Νῦν ἐδοξάσθη ὁ
 32 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ
 θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν.
- 33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμί· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς
 εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ
 34 δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ἐντολὴν καινὴν δί-
 δωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς
 35 ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γινώσκονται
 πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν
 36 ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε,
 ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι
 37 μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. λέγει
 αὐτῷ [ὁ] Πέτρος Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολου-
 38 θεῖν ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀποκρίνεται
 Ἰησοῦς Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὐ ἀρνήσῃ με
 1 τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· Ἐπι-
 2 στεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ
 τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν
 3 ὑμῖν, ὅτι πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ
 καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψο-
 4 μαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε.
 5 καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν. Λέγει
 αὐτῷ Θωμᾶς Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς οἶδα-
 6 μεν τὴν ὁδόν; λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ
 ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ
 7 δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε·
 8 ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε. Λέ-
 9 γει αὐτῷ Φίλιππος Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ
 ἄρκει ἡμῖν. λέγει αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς Ἐποσοῦτον χρόνον
 μεθ' ὑμῶν εἰμί καὶ οὐκ ἐγνώκας με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς
 ἐμὲ ἐώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ λέγεις Δεῖξον ἡμῖν τὸν

πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν 10
 ἐμοὶ ἐστίν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἑμαντοῦ οὐ
 λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ. πι- 11
 στεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ
 δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα ἄυτὰ πιστεύετε. Ἄμην ἀμην λέγω 12
 ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος
 ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πα-
 τέρα ἴπορεύομαι· καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου 13
 τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· εἴαν τι αἰτή- 14
 σῆτε [με] ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω. Ἐάν 15
 ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε· καγὼ ἐρω- 16
 τήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα
 ἦ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ 17
 κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώ-
 σκει· ὑμεῖς γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν
 ὑμῖν ἐστίν. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς 18
 ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς 19
 δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ 20
 τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς
 ἐν ἐμοὶ καγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν 21
 αὐτὰς ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπη-
 θήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ
 ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαντόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, 22
 οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις
 ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 23
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει,
 καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσό-
 μεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα. ὁ μὴ ἀγαπῶν με 24
 τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἐ-
 στίεν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. Ταῦ- 25
 τα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ 26
 πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
 ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ

27 εἶπον ὑμῖν ἐγώ. Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν
 δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.
 28 μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. ἤκούσατε
 ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Ἐπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ
 ἠγαπάτε με ἐχάρητε ἄν, ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα,
 29 ὅτι ὁ πατὴρ μείζων μου ἐστίν. καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν
 30 γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λα-
 λήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν
 31 ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν, ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν
 πατέρα, καὶ καθὼς ἐντολὴν ἔδωκέν μοι ὁ πατὴρ οὕτως ποιῶ.
 Ἐγείρεσθε, ἀγωμεν ἐντεῦθεν.

1 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατὴρ μου ὁ
 2 γεωργὸς ἐστίν· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἶρει
 αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτὸ ἵνα καρπὸν
 3 πλείονα φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν
 4 λελάληκα ὑμῖν· μέινετε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ
 κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένη
 ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.
 5 ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ
 καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ
 6 οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη
 ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ
 7 εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ
 καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μέινῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε
 8 καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατὴρ μου ἵνα
 9 καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ ἰγάπησθε ἔμοι μαθηταί. καθὼς
 ἠγάπησέν με ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα, μέινετε ἐν τῇ
 10 ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ
 ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τὰς ἐντολάς τηρήκα καὶ
 11 μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χα-
 12 ρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἢ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ
 ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·
 13 μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐ-

17 ἔσται

8 γενήσεσθε

9 ἠγάπησα

10 πατρός μου

τοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε ἐὰν 14
 ποιῆτε ὁ ἔγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, 15
 ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
 εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου
 ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελε- 16
 ξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔβηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν
 φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅτι ἂν αἰτήσητε
 τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. Ταῦτα 17
 ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος 18
 ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.
 εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ 19
 ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ
 κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ 20
 λόγου οὗ ἔγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστιν δούλος μείζων τοῦ
 κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν
 λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ 21
 ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι
 οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα 22
 αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχου-
 σιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα 23
 μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος 24
 ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ
 μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῆ 25
 ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι Ἐμίσησάν
 με Δωρεάν. Ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω 26
 ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ παρὰ
 τοῦ πατρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐ- 27
 στέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδα- 1
 λισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα 2
 ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας [ὑμᾶς] δίξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ
 θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα 3
 οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ 4

ὦρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα
 5 δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. νῦν δὲ
 ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ
 6 με Πού ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἢ λύπη
 7 πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
 λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ
 ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ
 8 πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Ἐκεῖνος
 ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης
 9 καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν
 10 εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω
 11 καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
 12 κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν,
 13 ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
 πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶ-
 σαν, οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούει λαλήσει,
 14 καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει,
 15 ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα
 ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ
 16 ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν
 καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με.
 17 Εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί
 ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με,
 καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; καὶ Ὅτι ὑπάγω πρὸς
 18 τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν· Τί ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει μικρὸν;
 19 οὐκ οἶδαμεν [τί λαλεῖ]. ἔγνω Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν
 ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλ-
 λήλων ὅτι εἶπον· Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
 20 μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε
 καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπη-
 21 θήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ
 ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ
 γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ

τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ 22
 ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς,
 καὶ χαρήσεται ἡμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
 οὐδεὶς ἀρεῖ ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ 23
 οὐκ ἐρωτήσετε ἰσὺν ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ἂν τι αἰτή-
 σητε τὸν πατέρα δώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί μου. ἕως ἄρτι 24
 οὐκ ἤτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψε-
 σθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα 25
 ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
 παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
 ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου 26
 αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα
 περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ 27
 πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἐξῆλθον. ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν 28
 κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς
 τὸν πατέρα. Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἴδε νῦν ἐν 29
 παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν 30
 οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε
 ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπε- 31
 κρίθη αὐτοῖς Ἰησοῦς Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα 32
 καὶ ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ
 μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ
 ἐστίν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· 33
 ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα
 τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ- 1
 μούς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ
 ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ υἱὸς δοξάσῃ σέ, καθὼς 2
 ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας
 αὐτῷ δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος 3
 ζωὴ ἵνα γινώσκωσι σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν
 ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδύξασα ἐπὶ τῆς 4

5 γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας ὁ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ
 νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἧ ἔιχον
 6 πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέ-
 ρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔδωκας μοι ἐκ
 τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν κάμοι αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν
 7 λόγον σου τετήρηκαν. νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα
 8 ἔδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσὶν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς
 μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς
 ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπίστευ-
 9 λας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ
 10 ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα
 11 σὰ ἔστιν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδύξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐ-
 κέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν, κἀγὼ
 πρὸς σέ ἔρχομαι. πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
 ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ᾧσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς.
 12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
 σου ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώ-
 λετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.
 13 νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα
 ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς.
 14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν
 αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
 15 ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κό-
 16 σμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ
 κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.
 17 ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά
 18 ἔστιν. καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ
 19 ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν [ἐγὼ]
 ἀγιάζω ἑμαυτὸν, ἵνα ᾧσιν καὶ αἰτοὶ ἡγιασμένοι ἐν
 20 ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
 21 ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν, καθὼς σύ, πατήρ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
 ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεῖῃ

ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ γὰρ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι 22
 δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς 23
 καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾧσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν, ἵνα γινώ-
 σκη ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτούς
 καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πατὴρ, ὃ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα 24
 ὅπου εἰμι ἐγὼ κάκεινοι ᾧσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν
 δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν «δέδωκάς» μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ
 καταβολῆς κόσμου. Πατὴρ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔ- 25
 γνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σὺ με
 ἀπέστειλας, καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνω- 26
 ρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ καὶ ἐν
 αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 1
 πέραν τοῦ Χειμάρρου τῶν Κιθδρων ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν
 εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας 2
 ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη
 Ἰησοῦς «ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ». ὁ οὖν Ἰούδας λα- 3
 βὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ [ἐκ] τῶν Φαρι-
 σαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων
 καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐ- 4
 τὸν ἐξῆλθεν, καὶ λέγει αὐτοῖς τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν 5
 αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι. Ἰ-
 στήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν.
 ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ 6
 ἔπεσαν χαμαί. πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς τίνα 7
 ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη 8
 Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε,
 ἄφετε τούτους ὑπάγειν ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν 9
 ὅτι Οὐς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπόλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.
 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσε αὐτὴν καὶ 10
 ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ
 ὠτίριον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

- 11 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πῖω αὐτό;
- 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
13 Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα,
14 ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρεи ἓνα ἄνθρωπον
15 ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητῆς. ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθεν τῷ
16 Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὁ δὲ Πέτρος ἰσθήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἕξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν
17 τὸν Πέτρον. λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
18 λέγει ἐκεῖνος Οὐκ εἰμί. ἰσθήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιῶν πεποιηκότες, ὅτι ψύχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος.
19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγὼ παρρησία λέλάηκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ
21 ἐλάλησα οὐδέν· τί με ἐρωτᾷς; ἐρωτήσον τοὺς ἀκροούτας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς παρεστηκῶς τῶν ὑπηρευτῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπὼν Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιε-
23 ρεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;
24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν
25 τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-

θητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκείνος καὶ εἶπεν Οὐκ εἰμί. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὐ 26 ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήφῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέ- 27 κτωρ ἐφώνησεν.

Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καιάφα εἰς τὸ 28 πραιτώριον· ἦν δὲ πρωί· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πειλᾶτος ἕξω πρὸς αὐτοὺς καὶ φησιν Τίνα 29 κατηγορίαν φέρετε τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν 30 καὶ εἶπαν αὐτῷ Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς Πειλᾶτος Λάβετε 31 αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ 32 θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν 33 πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πειλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι 34 εἰπόν σοι περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Πειλᾶτος Μήτι ἐγὼ 35 Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἡ βασιλεία ἡ 36 ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἂν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ 37 Πειλᾶτος Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη [ὁ] Ἰησοῦς Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἶμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ 38 τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ οὐδεμίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἔστιν δὲ 39

σунήθεια ὑμῖν ἵνα ἔνα ἀπολύσω ὑμῖν [έν] τῷ πάσχα·
 βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
 40 ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν
 Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.
 1 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πειλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστί-
 2 γωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν
 ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέ-
 3 βαλον αὐτόν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον Χαῖρε,
 ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ραπίσματα.
 4 «Καὶ ἐξῆλθεν» πάλιν «ἔξω ὁ Πειλᾶτος» καὶ λέγει αὐτοῖς Ἴδε
 ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὕρισκω
 5 ἐν αὐτῷ. ἐξῆλθεν οὖν [ὁ] Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθι-
 νον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐ-
 6 τοῖς Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες Σταυρώσον σταυ-
 ρωσον. λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς
 καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ εὕρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
 7 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν,
 καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ
 8 ἑαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πειλᾶτος τοῦτον
 9 τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραι-
 τῶριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ
 10 Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ
 Πειλᾶτος Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
 11 ἀπολύσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε; ἀπεκρίθη
 αὐτῷ Ἰησοῦς Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ
 ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι
 12 μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ὁ Πειλᾶτος ἐζήτηε ἀπο-
 λύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες Ἐὰν
 τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ
 13 βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὅ οὖν
 Πειλᾶτος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν
 Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον

Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθά. ἦν δὲ παρα- 14
σκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς Ἰου-
δαίοις Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ἐκραύγασαν οὖν ἐκείνοι 15
Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλάτος
Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν 16
αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ βαστάζων αὐτῷ 17
τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον,
ὃ λέγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθά, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, 18
καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ
τὸν Ἰησοῦν. ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πειλάτος καὶ 19
ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένος **ΙΗΣΟΥΣ**
Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, 20
ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ
Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἐβραϊστὶ, Ῥωμαϊστὶ, Ἑλλη-
μιστὶ. ἔλεγον οὖν τῷ Πειλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰου- 21
δαίων Μὴ γράφῃ Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι
ἐκεῖνος εἶπεν Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων εἰμί. ἀπεκρίθη ὁ 22
Πειλάτος Ὁ γέγραφα γέγραφα.

Οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλα- 23
βον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσερα μέρη, ἐκάστῳ
στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος,
ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου· εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλή- 24
λους Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ
τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ

ΔΙΕΜΕΡΙΣΑΝΤΟ ΤΑ ΙΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΕΑΥΤΟΙΣ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΤὸΝ ΙΜΑΤΙΣΜὸΝ ΜΟΥ ἔβαλον κλῆρον.

Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν· ἰσθήκεισαν δὲ 25
παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν 26

παρεστῶτα ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρὶ Ἰῦναι, ἴδε ὁ υἱὸς
27 σου· εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ Ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τοῦτο ἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεστα
29 ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ λέγει Διψῶ. σκευὸς ἔκειτο ὕδρου
μεστόν· σπόγγον οὖν μεστόν τοῦ ὄζου ἐσώπων περιβέν-
30 τες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ
ὕδρος [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν Τετέλεστα, καὶ κλίνας τὴν κεφα-
31 λὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι,

ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώ-
ματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἑκείνου τοῦ
σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πειλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν
32 τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ
τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
33 συνσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς
εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη,
34 ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν,
35 καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρ-
τύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ ἐκείνος
36 οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύητε. ἐγένετο
γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ Ὅστος ἢ οὐ συντρι-
37 βήσεται ἀγύτοϛ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει Ὅψον-
ται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πειλάτον Ἰωσήφ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς [τοῦ] Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ·
καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πειλάτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα
39 αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν
νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων ἑλιγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς
40 λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ
ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος
41 ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν

φῖ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν τεθειμένος· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρα- 42
σκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν
τὸν Ἰησοῦν.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρ- 1
χεται πρῶτὸ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει
τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημεῖου. τρέχει οὖν καὶ ἔρ- 2
χεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν
ὄν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἦραν τὸν κύ-
ριον ἐκ τοῦ μνημεῖου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐ-
τόν.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μα- 3
θητῆς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο 4
ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχειον τοῦ
Πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας 5
βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται 6
οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σου- 7
δάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων
κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον· τότε 8
οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν 9
τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστήναι. ἀπήλθον 10
οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ μαθηταί.
Μαρία δὲ 11
ιστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ ἕξω κλαίουσα. ὡς οὖν ἔκλαιεν
παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν 12
λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς
τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν 13
αὐτῇ ἐκείνοι· Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι Ἦραν
τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ταῦτα 14
εἰπούσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν
ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. λέγει αὐτῇ Ἰη- 15
σοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκούσα ὅτι
ὁ κηπουρὸς ἐστίν λέγει αὐτῷ Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας
αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει 16

- αὐτῇ Ἰησοῦς Μαριάμ, στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ
 17 Ἐβραϊστί· Ῥαββουνεὶ (ὃ λέγεται Διδάσκαλε). λέγει
 αὐτῇ Ἰησοῦς Ῥαββουνεὶ, οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ ἀναβέβηκα πρὸς
 τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ
 εἰπέ αὐτοῖς Ἄναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα
 18 ὑμῶν καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαριάμ ἡ
 Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι Ἐώρακα τὸν
 κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
 19 Οὕτως οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων,
 καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν
 φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ
 20 μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς Εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν
 ἔδειξεν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν
 21 οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς [ὁ
 Ἰησοῦς] πάλιν Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ
 22 πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν
 23 καὶ λέγει αὐτοῖς Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινῶν ἀφήτε
 τὰς ἁμαρτίας ἀφείωνται αὐτοῖς· ἃν τινῶν κρατῆτε κεκρά-
 τηνται.
 24 Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
 25 οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ
 οἱ ἄλλοι μαθηταὶ Ἐώρακαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν
 ἤλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἤλων
 καὶ βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ
 26 πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ πάλιν ἦσαν
 ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ
 Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
 27 καὶ εἶπεν Εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ Φέρε
 τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε
 τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γί-
 28 νου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν
 29 αὐτῷ Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου, λέγει αὐτῷ [ὁ] Ἰη-

σοὺς ὅτι ἐώρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ³⁰ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύητε ὅτι Ἰη- ³¹σοὺς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν πύλιν Ἰησοῦς ¹ τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσεν δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θω- ²μᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος Ὑπάγω ἀλιεῖν ³ λέγουσιν αὐτῷ Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθαν καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωίας δὲ ἦδη γινομένης ἔστη Ἰησοῦς ἑῖς ⁴ τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχε- ⁵τε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Οὐ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Βάλετε ⁶ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ⁷ ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ⁸ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέ- ⁹πονσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ

- 10 ἄρτον. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν
 11 ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ
 εἴλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
 12 τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Δεῦτε ἀριστήσατε.
 οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν Σὺ τίς εἶ;
 13 εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει
 14 τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦ-
 το ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς
 ἐκ νεκρῶν.
- 15 Ὅτε οὖν ἤρισθησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰη-
 σοῦς Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με πλεόν τούτων; λέγει
 αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ
 16 Βόσκει τὰ ἄρνια μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον Σίμων
 Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας
 ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ Ποίμαινε τὰ «προβάτιά» μου.
 17 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη
 ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γνώσκεις ὅτι φιλῶ σε.
 18 λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Βόσκει τὰ «προβάτιά» μου. ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω σοί, ὅτε ἡς νεώτερος, ἐξῶννες σεαυτὸν καὶ περιε-
 πάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς
 19 σου, καὶ ἄλλος ζώσει σε καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο
 δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ
 20 τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπι-
 στραφεὶς ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ
 Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ
 στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;
 21 τοῦτον οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ Κύριε, οὗτος δὲ
 22 τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
 23 ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σύ μοι ἀκολουθεῖ. Ἐξῆλθεν οὖν
 οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
 οὐκ ἀποθνήσκει. οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀ-

ποθνήσκει, ἀλλ' Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;

Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ ὧ μαρτυρῶν περὶ τούτων Ἦ καὶ 24
ὁ Ἦ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία
ἐστίν.

Ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα 25
ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρή-
σειν τὰ γραφόμενα βιβλία.

24 καὶ | [ὁ] καὶ

ΠΕΡΙ ΜΟΙΧΑΛΙΔΟΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

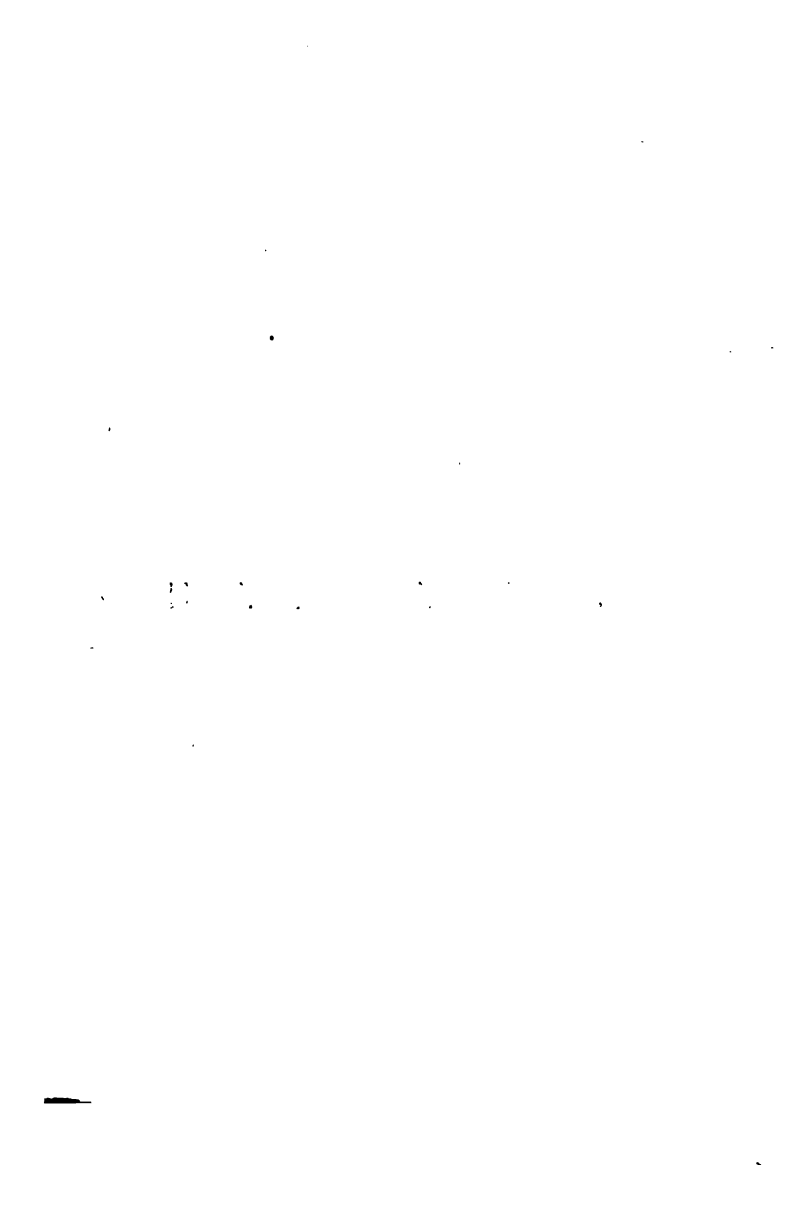
[[ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ VII 53 – VIII 11]]

53 [[ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝ ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
¹ Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Ὁρθρου
² δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν[, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦρχετο
³ πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς]. Ἄγουσιν δὲ
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατει-
⁴ λημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ
 Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατεिल्ηται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοι-
⁵ χενομένη· ἐν δὲ τῷ νόμῳ [ἡμῖν] Μωυσῆς ἐνετείλατο τὰς
⁶ τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέγεις; [τοῦτο δὲ ἔλεγον
 πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.] ὁ δὲ
 Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν.
⁷ ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες [αὐτόν], ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν
 [αὐτοῖς] Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος ἐπ' αὐτὴν βαλέτω
⁸ λίθον· καὶ πάλιν κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
⁹ οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν
 πρεσβυτέρων, καὶ κατελείφθη μόνος, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ
¹⁰ οὔσα. ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ποῦ
¹¹ εἰσίν; οὐδεὶς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν Οὐδεὶς, κύριε.
 εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου,
 ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἀμάρτανε.]]

2 ἦλθεν 3 ἐπὶ ἀμαρτίᾳ γυναῖκα 4 εἶπον | εἰληπται 5 δὲ | περὶ
 αὐτῆς 6 ἔγραφεν 7 [τὸν] λίθον βαλέτω 8 κάτω κύψας | τῷ δακτύλῳ
 9 †...† | ὁ Ἰησοῦς 10 τῇ γυναικί Που

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 ΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ἐποίησάμην περὶ
πάντων, ὧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
2 διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ
3 πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη· οἷς καὶ παρέ-
στησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς
τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς
4 καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ συναλι-
ζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί-
ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν
5 ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάνης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ
ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἅγιον οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας
6 ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν
λέγοντες Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν
7 βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; εἶπεν πρὸς αὐτούς Οὐχ ὑμῶν
ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ
8 ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἕν τε Ἱερου-
σαλὴμ καὶ [ἐν] πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρίᾳ καὶ ἕως
9 ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν
ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
10 αὐτῶν. καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευο-
μένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παριστήκεισαν αὐτοῖς ἐν

ἐσθήσεσι λευκαῖς, οἱ καὶ εἶπαν Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσθή- 11
κατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημ-
φθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὄν τρό-
πον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε 12
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὕρου τοῦ καλουμένου
Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον
ὁδόν.

Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῶον ἀνέβη- 13
σαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάνης καὶ Ἰά-
κωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος
καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτῆς
καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες 14
ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναίξιν καὶ Μαριὰμ τῇ
μητρὶ [τοῦ] Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ταύταις ἀναστὰς Πέτρος 15
ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσι) Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι 16
τὴν γραφὴν ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος
Δαυεὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν
Ἰησοῦν, ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν 17
κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. — Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο 18
χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος
ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.
καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, 19
ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελ-
δαμάχ, τοῦτ' ἐστὶν Χωρίον Αἵματος. — Γέγραπται γὰρ 20
ἐν Βίβλῳ Ψαλμῶν

ΓΕΝΗΘῆΤΩ ἡ ἑΠΑΓΛΙΣ Αὔτοῦ ἔΡΗΜΟΣ
καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ,

καί

Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.

21 δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ φ
 22 εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος
 ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάνου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμ-
 φθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν
 23 γενέσθαι ἓνα τούτων. καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλού-
 μενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος, καὶ Μαθθίαν.
 24 καὶ προσευξάμενοι εἶπαν Σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων,
 25 ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, λαβεῖν τὸν
 τόπον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη
 26 Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν
 κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ
 συνεκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

1 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς
 2 ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης προῆς βιαίας καὶ ἐπλήρω-
 3 σεν ὅλον τὸν οἶκον οὐ ἦσαν καθήμενοι, καὶ ὠφθῆσαν αὐ-
 τοῖς διαμεριζόμενοι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, καὶ ἐκάθισεν
 4 ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος
 ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ
 5 πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς. * Ἦσαν
 δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς
 6 ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν γενομένης δὲ τῆς
 φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκου-
 7 σεν εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν ἐξι-
 σταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες Ἔτι οὐχὶ ἰδοὺ πάντες
 8 οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούο-
 μεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν;
 9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν
 Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ
 10 τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ
 μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες
 11 Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες,

ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ
μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηποροῦντο, 12
ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες Τί θέλει τοῦτο εἶναι; ἕτεροι 13
δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεύκουσ μεμestωμένοι
εἰσίν.

Σταθεῖς δὲ ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα 14
ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς Ἄνδρες
Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ πάντες, τοῦτο
ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. οὐ 15
γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γὰρ
ᾧρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τοῦτά ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ 16
τοῦ προφήτου Ἰωήλ

Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, 17
ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα,
καὶ προφητεύουσιν οἱ γιοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ἡμῶν,

καὶ οἱ νεανίσκοι ἡμῶν ὀράσεις ὄψονται,
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθή-
σονται·

καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας 18
μου
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύ-
ματός μου,

καὶ προφητεύσουσιν.

Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω 19
καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,

αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·
ὁ ἥλιος μεταστραφῆσεται εἰς σκότος 20
καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα

πρὶν ἔλθειν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην
καὶ ἐπιφανῆ.

Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα 21
Κυρίου σωθήσεται.

Ἄνδρες Ἰσραηλείται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰη- 22

σοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 εἰς ὑμᾶς δυνάμει καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν
 23 δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, τοῦτον
 τῇ ἄρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον διὰ
 24 χεῖρὸς ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε, ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν
 λύσας τὰς ᾠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν
 25 κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· Δαυεὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν

ΠΡΟΟΡΩΜΗΝ Τὸν ΚΥΡΙΟΝ ἐνώπιόν μου διὰ παντός,
 ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλεθῶ.

26 ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ἠΨΦΡΑΝΘΗ ΜΟΥ ἡ ΚΑΡΔΙΑ καὶ ἠΓΑΛΛΙΔΙΣΑΤΟ
 ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ,

ἔτι δὲ καὶ ἡ ΣΑΡΞ ΜΟΥ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙ ἐπ' ἐλπίδι·

27 ὍΤΙ ΟὐΚ ἔΝΚΑΤΑΛΕΪΨΕΙΣ Τὴν ΨΥΧὴν μου εἰς ἄδην,
 οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 ἘΓΝΩΡΙΣΑΣ ΜΟΙ ὁδοὺς ζωῆς,

ΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΜΕ εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου
 σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρηρησίας πρὸς ὑμᾶς
 περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυεὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ
 ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας
 30 ταύτης· προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμο-
 σεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσει
 31 ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, προιδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀνα-
 στάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὔτε ἐνκατελείφθη εἰς ἄδην
 32 οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦτον τὸν Ἰησοῦν
 33 ἀνέστησεν ὁ θεός, οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες. τῇ
 δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύμα-
 τος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ
 34 ὑμεῖς [καὶ] βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ γὰρ Δαυεὶδ ἀνέβη εἰς
 τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός

Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν
 μου

35 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
 ποδῶν σου.

ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον 36
αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν
ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. Ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἦσαν ἐκεῖ 37
τὴν καρδίαν, εἶπὼν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς
ἀποστόλους Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ 38
πρὸς αὐτοὺς Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν
ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
ὑμῶν, καὶ λήψετε τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου πνεύματος·
ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι 39
τοῖς εἰς μακρὰν ὁδοῦς ἃν προσκαλέσῃται Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν. ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, καὶ 40
παρεκάλει αὐτοὺς λέγων Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκο-
λιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ 41
ἐβαπτίσθησαν, καὶ προστετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ
ὡσεὶ τρισχίλια. ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν 42
ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς
προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, 43
πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.
πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔχον ἅπαντα κοινά, 44
καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον 45
αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν· καθ' ἡμέραν τε 46
προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλώντες τε
κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ
ἀφελότητι καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν 47
πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προστείθει τοὺς σωζομέ-
νους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό. 1

Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν
ᾠραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην, καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ 2
κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν
καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην
᾽Ωραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων
εἰς τὸ ἱερόν, ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέ- 3.

4 ναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀτενίσας δὲ
 Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάνῃ εἶπεν Βλέψον εἰς ἡμᾶς.
 5 ὁ δὲ ἐπέειχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.
 6 εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι,
 ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
 7 τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς
 χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἑσπερώθησαν αἱ
 8 βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ
 περιεπάτει, καὶ εἰσηλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν
 9 καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς
 10 αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν, ἐπεγίνωσκον δὲ
 αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ
 τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ
 11 ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. Κρα-
 τοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην συνέδραμεν
 πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶν-
 12 τος ἔκθαμβοι. ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν
 Ἄνδρες Ἰσραηλῆται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί
 ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιοκόσιν τοῦ περι-
 13 πατεῖν αὐτόν; ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
 ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα ἀγ-
 14 πρόσωπον Πειλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν ὑμεῖς δὲ
 τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα
 15 φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτεί-
 νατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.
 16 καὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τούτου ὃν θεωρεῖτε καὶ
 οἴδατε ἑσπερώσειεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ
 17 ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων
 18 ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ὁ δὲ θεὸς ἂν προκατήγγειλεν
 διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν
 19 αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε

πρὸς τὸ ἐξαλιφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθωσιν 20
 καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ
 τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν, ὃν δεῖ οὐρανὸν 21
 μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλά-
 λησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ
 προφητῶν. Μωσῆς μὲν εἶπεν ὅτι. Προφήτην ἡμῖν ἀνα- 22
 στήσει Κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὡς ἐμέ·
 αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς
 ἡμᾶς. ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ 23
 προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.
 καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς 24
 ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ὑμεῖς 25
 ἐστὲ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς ὁ θεὸς διέ-
 θετο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ Καὶ
 ἐν τῷ σπέρματί σοι εὐλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πα-
 τριαὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα 26
 αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν
 ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν [ὑμῶν].

Λαλοῦν- 1
 των δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἄρχιερεῖς
 καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, διαπονού- 2
 μενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν
 ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπέβαλον 3
 αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον, ἣν
 γὰρ ἐσπέρα ἦδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπί- 4
 στευσαν, καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε.

Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς 5
 ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν
 Ἱερουσαλὴμ (καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ 6
 Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερα-
 τικοῦ), καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντα Ἐν 7
 ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίᾳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;
 τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς 8
 Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, εἰ ἡμεῖς σήμερον 9

ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενούς, ἐν τίνι
 10 οὗτος σέσωσται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ
 λαῷ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζω-
 ραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
 11 ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. οὗτος
 ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξογθῆναι εἰς ὑμῶν τῶν οἰκοδό-
 12 μων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ οὐκ ἔστιν
 ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον
 ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆ-
 13 ναι ἡμᾶς. Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν
 καὶ Ἰωάνου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί
 εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν
 14 τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, τὸν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς
 15 ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον οὐδὲν εἶχον ἀντεπεῖν. κελύ-
 σαυτες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν συνέβαλλον
 16 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις
 τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν
 πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνά-
 17 μεθα ἀρνεῖσθαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλείον διανεμηθῆ εἰς τὸν
 λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 18 τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγ-
 γειλαν καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ
 19 ὀνόματι [τοῦ] Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάνης ἀποκρι-
 θέντες εἶπαν πρὸς αὐτοὺς Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ
 20 θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ κρίνατε, οὐ δυνάμεθα
 21 γὰρ ἡμεῖς ἂ εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν. οἱ δὲ
 προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες
 22 ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἐτῶν γὰρ ἦν πλείωον
 τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γέγονε τὸ σημεῖον τοῦτο
 23 τῆς ἰάσεως. Ἄπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς
 ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 24 πρεσβύτεροι εἶπαν. οἱ δὲ ἀκοίσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν

φωνῆν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος 25 ἁγίου στόματος Ἰσαακ παιδὸς σου εἶπών

ἵνα τί ἐφρῶζαν ἔθνη

καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς

26

καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό

κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Κυνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν 27 ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πειλάτος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι 28 ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή προώρισεν γενέσθαι. καὶ τὰ 29 νῦν, κύριε, ἔπιθε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῷ 30 τῇν χεῖρα ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιμ καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνη- 31 γμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.

Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδιά καὶ ψυχὴ 32 μία, καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς πάντα κοινά. καὶ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδί- 33 δουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τῆς ἀναστάσεως, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ 34 γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρα- 35 σκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίκετο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. Ἰωσήφ δὲ 36 ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστὶν μεθερ- 37 μηνυόμενον Υἱὸς Παρακλήσεως, Λευεΐτης, Κύπριος τῷ γενεῖ, ὑπάρχοντας αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα 37

καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

- 1 Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ
 2 αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς,
 3 συνειδυῖς καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ
 4 τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος
 Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου
 ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ
 5 τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πραθὲν
 ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου
 τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ.
 6 ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν·
 7 καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας. ἀνα-
 στάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες
 8 ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὠρῶν τριῶν διάστημα
 9 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσηλθεν. ἀπε-
 κρίθη δὲ πρὸς αὐτὴν Πέτρος Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ
 10 χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπεν Ναί, τοσούτου. ὁ δὲ Πέ-
 τρος πρὸς αὐτὴν Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ
 πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα
 11 σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε. ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα
 πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ
 νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν
 12 πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην
 τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

- 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ
 13 τέρατα πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν πάντες ἐν
 14 τῇ Στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολ-
 15 λᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, μᾶλλον δὲ
 προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ
 16 γυναικῶν· ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς
 καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου
 17 Πέτρον κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσει τινὶ αὐτῶν. συνήρχετο δὲ

καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

Ἄναστας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ 17
οὔσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ 18
ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς
ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε 19
τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν Πο- 20
ρεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα
τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. ἀκούσαντες δὲ εἰσήλθον ὑπὸ 21
τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ
ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ
πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν
εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. οἱ δὲ παραγενόμενοι 22
ὑπηρεταὶ οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες
δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι Τὸ δεσμοτήριον εὔρομεν 23
κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας
ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοιξάντες δὲ ἔσω οὐδένα εὔρομεν. ὡς δὲ 24
ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδοὺ οἱ 25
ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες
καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν 26
τοῖς ὑπηρεταῖς ἤγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ
τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν· ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν 27
ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς
λέγων Παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ 28
τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ
τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ
αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ 29
ἀπόστολοι εἶπαν Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.
ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχει- 30
ρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγόν 31

καὶ σωτήρα ὑψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, [τοῦ] δοῦναι μετάνοιαν
 32 τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἡμεῖς ἔσμεν ἄρ-
 τυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ
 33 ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες
 34 διεπρίοντο καὶ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. Ἀναστὰς δὲ τις
 ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδά-
 σκαλος τίμος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἕξω βραχὺ τοὺς
 35 ἀνθρώπους ποιῆσαι, εἶπέν τε πρὸς αὐτούς ἄνδρες Ἰσραη-
 λείται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί
 36 μέλλετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη
 Θεοδᾶς, λέγων εἶναι τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκλήθη ἀνδρῶν
 ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων ὡς ἀηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι
 37 ἐπέιθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. μετὰ
 τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
 ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησε λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος
 ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διεσκορπίστη-
 38 σαν. καὶ [τὰ] νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς· (ὅτι εἴαν ἢ ἐξ ἀνθρώπων
 39 ἡ βουλή αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ
 θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνησεσθε καταλῦσαι αὐτούς·) μὴ ποτε καὶ
 40 θεομάχοι εὐρεθῆτε. ἐπίεσθησαν δὲ αὐτῷ, καὶ προσκαλε-
 σάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν
 41 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν. Οἱ μὲν οὖν
 ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου ὅτι
 42 κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι· πᾶσάν τε
 ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκον-
 τες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τῶν χριστῶν Ἰησοῦν.

1 EN ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ταύταις πληθυνόντων τῶν
 μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς
 Ἑβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ

32 τούτων· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλή- 2
θος τῶν μαθητῶν εἶπαν Οὐκ ἀρεστόν ἐστὶν ἡμᾶς καταλεί-
ψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέ- 3
ψασθε Ἐδὲ, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπὶ τῆς
πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς
χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ 4
λόγου προσκαρτερήσομεν. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον 5
παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα
ἄπληρη] πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ
Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ
Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν 6
ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠῤῥαυε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀρι- 7
θμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος
τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα 8
καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν 9
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτιῶν καὶ Κυρη-
ναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας
συνζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστήναι τῇ 10
σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέβαλον ἄνδρας 11
λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλά-
σφημα εἰς Μωυσῆν καὶ τὸν θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαόν 12
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες
συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν 13
τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύει-
ται λαλῶν ῥήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου [τούτου] καὶ
τοῦ νόμου, ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ 14
Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τούτον καὶ ἀλλάξει
τὰ ἔθνη ᾧ παρέδωκεν ἡμῖν Μωυσῆς. καὶ ἀπενίσταντες εἰς 15
αὐτὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδαν τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπεν 1

2 δὲ ὁ ἀρχιερεὺς Εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; ὁ δὲ ἔφη Ἄνδρες
 ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τῆς Δόξης
 ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ
 3 πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτόν Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ τῆς συγγενείας
 4 σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δείξω· τότε ἐξελ-
 θὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατέκησεν ἐν Χαρράν. κάκειθεν μετὰ
 τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετέκτισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
 5 ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ
 κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγειλάτο
 δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχесιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι
 6 αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. ἐλάλησεν δὲ
 οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν
 7 γῆ ἄλλοτρίᾳ, καὶ δογλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν
 ἑπτὰ τετρακόσια· καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἄν δογλεύσουσιν
 κρινῶ ἐγώ, ὁ θεὸς εἶπεν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται
 8 καὶ λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ Διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν
 Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῆ ὀγδόῃ,
 καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρ-
 9 χας. Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέ-
 10 λοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως
 Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτόν ἡγούμενον ἐπ' Αἴ-
 11 γυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ λιμὸς
 ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χαναὰν καὶ θλίψις
 μεγάλη, καὶ οὐχ ἠῦρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν·
 12 ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σιτία εἰς Αἴγυπτον ἐξαπέ-
 13 στείλει τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ
 ἔγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φα-
 14 νερόν ἐγένετο τῷ Φαραῶ τὸ γένος Ἰωσήφ. ἀποστείλας δὲ
 Ἰωσήφ μετεκαλέσατο Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν

τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε, Ἦ κατέβη 15
 δὲ Ἰακώβ [εἰς Αἴγυπτον]. καὶ ἐτελεῖται αὐτός καὶ
 οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ μετετέθησαν εἰς Σγχέμ καὶ ἐτέθη- 16
 σαν ἐν τῷ μνήματι ὡς ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου
 παρὰ τῶν γίων Ἐμμῶρ ἐν Σγχέμ. Καθὼς δὲ ἤγγιζεν 17
 ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὡμολόγησεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ,
 ἠΐζησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἄχρι οὗ 18
 ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπὶ Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει
 τὸν Ἰωσήφ. οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν 19
 ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν
 εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ 20
 ἦν ἄστειος τῷ θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ
 τοῦ πατρός· ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνεΐλατο αὐτὸν ἡ θυγά- 21
 τηρ Φαραῶ καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαγῆ εἰς γίον. καὶ 22
 ἐπαυδέυθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ δυνατὸς
 ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσα- 23
 ρακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέ-
 ψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς γίους Ἰσραὴλ. καὶ 24
 ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἠμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ
 καταπονουμένῳ πατάσας τὸν Αἰγύπτιον. ἐνόμιζεν δὲ συ- 25
 νίεναι τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν
 σωτηρίαν αὐτοῖς, οἱ δὲ οὐ συνήκαν. τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ 26
 ᾤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρή-
 νην εἰπὼν Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους ;
 ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπόσαστο αὐτὸν εἰπὼν Τίς σὲ 27
 κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐπὶ ἡμῶν ; μὴ ἀνε- 28
 λείν με σὺ θέλεις ὅν τρόπον ἀνεΐλες ἐχθὲς τὸν Αἰ-
 γύπτιον ; ἔφυγεν δὲ Μωυσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, 29
 καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῆ Μαδιὰμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς
 δύο. Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαεράκοντα ᾤφθη αὐτῷ 30
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρου Σινὰ ἄγγελος ἐν φλογὶ πυρός
 βάτογ· ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ δρᾶμα· προσερ- 31
 χόμενον δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ Κυρίου Ἐγὼ 32

ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ
 καὶ Ἰακώβ. *ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωυσῆς οὐκ ἐτόλμα*
 33 *κατανοῆσαι.* εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος Ἄψσον τὸ ὑπό-
 δημα τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστηκας γῆ
 34 ἀγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου
 τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτοῦ ἤκουσα,
 καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστεί-
 35 λω σε εἰς Αἰγύπτον. *Τούτον τὸν Μωυσῆν, ὃν ἠρνήσαντο*
εἰπόντες τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν,
 36 *τούτον ὁ θεὸς καὶ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν χει-*
ρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάρῃ. οὗτος ἐξήγαγεν
 αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν
 Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσεράκοντα.
 37 οὗτός ἐστιν ὁ Μωυσῆς ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Προ-
 φήτην ἡμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
 38 ὡς ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
 Σινὰ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι
 39 ἡμῖν, ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἀλλὰ ἀπόσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 40 εἰς Αἰγύπτον, εἰπόντες τῷ Ἀαρῶν Ποίησον ἡμῖν
 θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσεὺς
 οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶ-
 41 δαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐ-
 42 φραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἔστρεψεν δὲ
 ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ
 οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν Βίβλῳ τῶν προφητῶν
 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσκηνέγκατέ μοι
 ἔτη τεσσεράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ;
 43 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ
 καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ Ῥομφά,
 τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς.
 καὶ μετοικίω ἡμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλώνας.

Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ 44
 ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῆ ποιῆσαι
 αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐωράκει, ἦν καὶ εἰσήγαγον 45
 διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατα-
 σχέσει τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῴσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν
 πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυεὶδ· ὃς εὗρεν χάριν 46
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ᾔτήσατο εὔρεϊν σκῆνωμα τῷ
 Ἰεσοῦ. ΣΟΛΟΜΩΝ ΔΕ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΝ Αὐτῷ Οἶκον. 47
 ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ· καθὼς ὁ 48
 προφήτης λέγει

Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος,

49

καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·

ποιῶν οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος,

ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν τὰ πάντα; 50

Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαις καὶ τοῖς 51
 ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς
 οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν 52
 οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγειλαντας
 περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου οὗ νῦν ὑμεῖς προδότες καὶ
 φονεῖς ἐγένεσθε, οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς 53
 ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

Ἀκούοντες δὲ 54

ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς
 ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου 55
 ἀτεισας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα
 ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς 56
 διανοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα
 τοῦ θεοῦ. κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὄρα 57
 αὐτῶν, καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες 58
 ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ
 ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου.
 καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα 59
 Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου· θεοὶ δὲ τὰ γόνατα 60

ἔκραξεν φωνῇ μεγάλη Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν
 1 ἁμαρτιαν· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη. Σαῦλος
 δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναρέσει αὐτοῦ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν
 ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες [δὲ] διεσπάρησαν
 κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρίας πλὴν τῶν
 2 ἀποστόλων. συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλα-
 3 βεῖς καὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. Σαῦλος δὲ
 ἐλυμαίνεται τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμε-
 νος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν
 5 λόγον. Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμα-
 6 ρίας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν. προσείχον δὲ οἱ ὄχλοι
 τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὀμοθυμαδὸν ἐν τῷ
 7 ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· πολλοὶ
 γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ με-
 8 γάλῃ ἐξήρχοντο, πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ
 8 ἐθεραπεύθησαν· ἐγένετο δὲ πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλει
 9 ἐκείνῃ. Ἄνθρωπος δὲ τις ὀνόματι Σίμων προσηύχθη
 ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστάνων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρίας,
 10 λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν, ᾧ προσείχον πάντες ἀπὸ
 μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες Οὗτός ἐστιν ἡ Δύναμις τοῦ
 11 θεοῦ ἢ καλουμένη Μεγάλη. προσείχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ
 12 ἰκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγίαις ἐξεστακῆναι αὐτούς. ὅτε δὲ
 ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς βασι-
 13 λείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτί-
 ζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπί-
 14 στευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ,
 θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινόμενας ἐξί-
 15 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, οἵτινες κατα-

βάντες προσήύξαντο περι αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον 16 δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. τότε ἐπέτιθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον 17 πνεῦμα ἅγιον. Ἴδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν 18 χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα λέγων Δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην 19 ἵνα ὡς εἰ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. Πέ- 20 τρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημά- 21 των κτᾶσθαι. οὐκ ἔστιν σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ 22 τούτῳ, ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθέϊα ἐναντὶ τοῦ θεοῦ. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ 23 δεήθητι τοῦ κυρίου εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἁδι- 24 κίας ὀρῶ σε ὄντα. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν Δεήθητε 25 ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε. Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ 26 λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεφον εἰς Ἱεροσό- λυμα, πολλὰς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίζοντο.

Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον λέγων 26 Ἄνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ 27 εὐνοῦχος δυναστίης Κανδάκης βασιλίσσης Αἰθίοπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, [ὃς] ἐηλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἦν δὲ ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ 28 ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσαίαν. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ Πρόσελθε καὶ κολλήθητι 29 τῷ ἄρματι τούτῳ. προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν 30 αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος Ἡσαίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν Ἄρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ εἶπεν Πῶς γὰρ 31

ἀν δυναίμην ἐάν μή τις ὀδηγήσει με; παρεκάλεσέν τε τὸν
 32 Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς
 γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη,
 καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ ῥείοντος ἁγίου
 ἄφωτος,

οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη·
 τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν Δέομαί σου,
 περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ
 35 ἑτέρου τινός; ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ
 ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσαστο αὐτῷ τὸν
 36 Ἰησοῦν. ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι
 ὕδωρ, καὶ φησὶν ὁ εὐνοῦχος Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με
 38 βαπτισθῆναι; καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέ-
 βησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος,
 39 καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος,
 πνεῦμα Κυρίου ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν
 οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγε-
 λίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν εἰς Και-
 σαρίαν.

1 Ὁ δὲ Σαῦλος, ἔτι ἐνπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς
 2 μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεὶ ἠτήσατο
 παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς,
 ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἀνδρας τε καὶ γυναί-
 3 κας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν δὲ
 τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίσειν τῇ Δαμασκῷ, ἐξέ-
 4 φησις τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν

ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; εἶπεν δέ τις εἰ, κύριε; ὁ δὲ Ἐγώ εἰμι 5 Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν 6 πόλιν, καὶ λαληθήσεταιί σοι ὅτι σε δεῖ ποιεῖν. οἱ δὲ 7 ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ ἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ θεωροῦντες. ἠγέρθη δὲ Σαῦλος 8 ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν 9 οὐδὲ ἔπιεν.

Ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, 10 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν ὄραματι ὁ κύριος Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτὸν Ἐνάστα 11 πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθείαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα, ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, καὶ εἶδεν ἄνδρα [ἐν ὄραματι] Ἀνανίαν ὀνό- 12 ματι εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ [τὰς] χεῖρας ὅπως ἀναβλέψῃ. ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν 13 περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ τοῖς ἁγίοις σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ᾧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων 14 δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. εἶπεν 15 δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ἐστίν μοι οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον [τῶν] ἔθνων τε καὶ βασιλέων υἰῶν τε Ἰσραὴλ, ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ 16 ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. Ἀπήλθεν 17 δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου. καὶ εὐθέως ἀπέπεσαν αὐ- 18 τοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνισχύθη. 19

Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν 20

21 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὦδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς
 22 ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμούτο καὶ συνέχυνεν Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῶ, συνιβιάζων ὅτι
 23 οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλευσάντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν·
 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρετηροῦντο δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλω-
 25 σῶν λαβόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους
 26 καθήκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐν σφυρίδι. Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπέιραζεν κολλᾶσθαι τοῖς
 27 μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητῆς. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγα-
 28 γεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν
 29 Δαμασκῶ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Ἱερου-
 30 σαλὴμ, παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου, ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν
 31 ἀνελεῖν αὐτόν. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισαρίαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.
 32 Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλι-
 33 λαίας καὶ Σαμαρίας εἶχεν εἰρήνην οἰκοδομουμένη, καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνετο.

32 ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΕ ΠΕΤΡΟΝ διερχόμενον διὰ πάντων
 33 κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδα.
 33 εὔρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα ὀνόματι Αἰνείαν ἐξ ἐτῶν ὀκτώ

κατακείμενον ἐπὶ κρᾶββάτου, ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ 34
εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος Αἰνέα, ἴσται σε Ἰησοῦς Χριστός·
ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ· καὶ εὐθέως ἀνέστη. καὶ 35
εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα,
οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβειθά, ἣ 36
διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἔργων
ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς 37
ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες
δὲ ἔθηκαν[†] ἐν ὑπερφῶ. ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ 38
οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστει-
λαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες Μὴ ὀκνήσης
διελθεῖν ἕως ἡμῶν· ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν αὐτοῖς· 39
ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερφῶν, καὶ παρέστη-
σαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι
χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς.
ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνατα 40
προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν Ταβειθά,
ἀνάστηθι. ἣ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα
τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν 41
αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν
αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης Ἰόππης, καὶ 42
ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐγένετο δὲ ἡμέρας 43
ἱκανὰς μείναι ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ἄνθρωπος δὲ τις ἐν Καισαρίᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατον- 1
τάρχης ἐκ σπειρῆς τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, εὐσεβὴς καὶ 2
φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλε-
μοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός,
εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς ὡσεὶ περὶ ὄραν ἐνάτην τῆς ἡμέ- 3
ρας ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα
αὐτῷ Κορνήλιε. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμβοσος γενό- 4
μενος εἶπεν Τί ἐστίν, κύριε; εἶπεν δὲ αὐτῷ Αἰ προσευ-

χαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον
 5 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ· καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἴόππην
 6 καὶ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος
 7 ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν οἰκία παρά θά-
 8 λασσαν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ, φωνήσας
 9 δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούν-
 10 των αὐτῷ καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς ἀπέστειλεν

9 αὐτοὺς εἰς τὴν Ἴόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοι-
 πορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος
 10 ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὧραν ἕκτην. ἐγένετο δὲ
 11 πρόσπειρος καὶ ἠθελεν γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ
 12 αὐτῶν ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν
 ἀνεφνεμένον καὶ καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθύνην μεγάλην
 13 τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν
 14 πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἔρπετὰ τῆς γῆς καὶ πετεινὰ τοῦ
 15 οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτὸν Ἀναστάς, Πέτρε,
 16 θύσον καὶ φάγε. ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν Μηδαμῶς, κύριε, ὅτι
 17 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον. καὶ φωνὴ
 πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ
 16 κοῖνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ
 17 σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διη-
 πόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἶη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ ἄνδρες
 οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν
 18 οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, καὶ φωνή-
 σαντες ἑπίθοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐν-
 19 θάδε ξενίζεται. Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμισμένου περὶ τοῦ
 ὁράματος εἶπεν τὸ πνεῦμα Ἰδοὺ ἄνδρες ἴδου ἕξου ἄνδρες
 20 ἀλλὰ ἀναστάς καταβῆθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν
 21 διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. καταβὰς δὲ Πέ-
 22 τρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς
 ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; οἱ δὲ εἶπαν Κορνηλίος ἑκατον-
 τάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν μαρτυρού-
 μένος τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη

ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς 23
ἐξέτισεν. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν
αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης συνῆλ-
θαν αὐτῷ. τῇ δὲ ἐπαύριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισαρίαν· 24
ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς συνκαλεσάμενος τοὺς
συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ὡς δὲ ἐγέ- 25
νετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορ-
νήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν. ὁ δὲ Πέτρος 26
ἤγειρεν αὐτὸν λέγων Ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπος
εἰμι. καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὕρισκε συνελθ- 27
λυθότας πολλοὺς, ἔφη τε πρὸς αὐτοὺς Ὑμεῖς ἐπίστασθε 28
ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχε-
σθαι ἄλλοφύλῳ· κἀμοὶ ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ
ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρῆτως ἦλθον 29
μεταπεμφθεῖς. πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ
με. καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι 30
ταύτης τῆς ὥρας ἡμῶν τὴν ἐνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ
οἴκῳ μου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμ-
πρῇ καὶ φησι Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή καὶ 31
αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πέμψον 32
οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται
Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ
θάλασσαν. ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ, σύ τε καλῶς 33
ἐποίησας παραγενόμενος. νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα
σοι ὑπὸ τοῦ κυρίου. ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν 34
Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπο-
λήμπτῃς ὁ θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐ- 35
τὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστίν. τὸν 36
λόγον ἄπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐγαγγελιζόμενος
εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστιν πάντων κύριος.
ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, 37

36,37 ἐν ἀπίστευτον.....Χριστοῦ (οὗτος.....κύριος) ὑμεῖς οἴδατε, τὸ

ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ ἐκήρυ-
 38 ξεν Ἰωάνης, Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν
 ὁ θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν εὐεργετῶν
 καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ
 39 διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς μάρτυρες
 πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
 Ἰερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀνείλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ζύλογ.
 40 τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
 41 ἐμφανῆ γενέσθαι, οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς
 προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφέ-
 γομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ
 42 νεκρῶν· καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ δια-
 μαρτύρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 43 κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. τούτῳ πάντες οἱ προφηταὶ
 μαρτυροῦσιν, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος
 44 αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Ἔτι
 λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα
 45 τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ
 ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ἵστανθῆσαν τῷ Πέτρῳ,
 ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου ἐκκέ-
 46 χυται· ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγα-
 47 λυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη Πέτρος Μήτι τὸ ὕδωρ
 δύναται κωλύσαι τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους οἵτινες
 48 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσέταξεν
 δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι.
 τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

1 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ
 τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.
 2 Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἰερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς
 3 αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγοντες ὅτι εἰσήλθεν πρὸς ἄνδρας
 4 ἄκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγεν αὐτοῖς. ἀρξάμενος
 5 δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων Ἐγὼ ἤμην ἐν
 πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα,

καταβαίνουν σκευός τι ὡς ὄθονην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς
καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· εἰς ἣν 6
ἀνείσσας κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ
τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ἤκουσα 7
δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι Ἐναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ
φάγε. εἶπον δὲ Μηδαμῶς, κύριε, ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον 8
οὐδέποτε εἰσήλθεν εἰς τὸ στόμα μου. ἀπεκρίθη δὲ ἔκ δευ- 9
τέρου φωνῆ ἔκ τοῦ οὐρανοῦ Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ
κοῖνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνεπάσθη πάλιν 10
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες 11
ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
Καισαρίας πρὸς με. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμά μοι συνελθεῖν 12
αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ
ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.
ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 13
σταθέντα καὶ εἰπόντα Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην καὶ μετά-
πεμφθῆναι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, ὃς λαλήσει 14
ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.
ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον 15
ἐπ' αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθη δὲ τοῦ 16
ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν Ἰωάνης μὲν ἐβάπτισεν
ὑδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ. εἰ οὖν 17
τὴν ἴσῃν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύ-
σασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην δυνατὸς
κωλύσαι τὸν θεόν; ἀκούσαιτες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν καὶ 18
ἐδόξασαν τὸν θεὸν λέγοντες Ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς
τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν.

Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομέ- 19
νης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ
Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰου-
δαίους. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ 20
Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ

πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν.
 21 καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστευ-
 22 σας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς
 τὰ ὄτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὔσης ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ
 23 αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς
 παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχάρη
 καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν
 24 [ἐν] τῷ κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύμα-
 τος ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ
 25 κυρίῳ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ
 26 εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐν-
 αὐτὸν ὄλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον
 ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς
 Χριστιανούς.

27 EN ΤΑΥΤΑΙΣ ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ κατῆλθον ἀπὸ
 28 Ἱεροσολύμων προφήται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ
 αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαθὸς ἑσήμανεν ἰδιῶς διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν
 μεγάλην μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἦτις
 29 ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου. τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις
 ὄρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν
 30 ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες
 πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.
 1 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασι-
 λεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
 2 σίας. ἀνείλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρη.
 3 ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλ-
 λαβεῖν καὶ Πέτρον, (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων,)
 4 ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσιν
 τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ
 5 τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος

ἐτρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενώσως γινομένη
 ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περὶ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ 6
 ἤμελλεν «προσαγαεῖν» αὐτὸν ὁ Ἑρῴδης, τῇ νυκτὶ ἐκέειν ἦν
 ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξύ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος
 ἀλύσειν δυσίν, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν
 φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμ- 7
 ψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου
 ἤγειρεν αὐτὸν λέγων Ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἐξέπεσαν
 αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος 8
 πρὸς αὐτὸν Ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου· ἐποί-
 ησεν δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου
 καὶ ἀκολούθει μοι· καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει, καὶ οὐκ ᾔδει 9
 ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ
 ὄραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέ- 10
 ραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς
 τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες
 προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος
 ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν Νῦν 11
 οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν ὁ κύριος τὸν ἄγγελον αὐ-
 τοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἑρῴδου καὶ πάσης τῆς
 προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. συνιδῶν τε ἦλθεν ἐπὶ 12
 τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου
 Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.
 κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος «προσῆλθε» 13
 παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη, καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν 14
 φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἠνοίξεν τὸν πυλῶνα,
 εἰσδραμούσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ
 πυλῶνος. οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν Μαίνη· ἡ δὲ δισχυρή- 15
 ξετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον Ὁ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ.
 ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ 16
 ἐξέστησαν. κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγῆ- 17
 σατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς,
 εἶπεν τε Ἀπαγγεῖλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.

6 προαγαεῖν

11 Κύριος

13 προσῆλθε

15 εἶπαν

18 καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. Γενομένης δὲ ἡμέ-
 19 ρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ
 Πέτρος ἐγένετο. Ἡρῴδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρῶν
 ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν
 20 ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισαρίαν διέτριβεν. Ἦν
 δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ πα-
 ρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ
 κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἤτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι
 21 αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ
 [ὁ] Ἡρῴδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ
 22 τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς· ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει
 23 Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐ-
 τὸν ἄγγελος Κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ,
 24 καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. Ὁ δὲ
 λόγος τοῦ ἑκείνου ἠύξανεν καὶ ἐπληθύνετο.
 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
 πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συναπαλαβόντες Ἰωάννην τὸν
 ἐπικληθέντα Μάρκον.

1 Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προ-
 φῆται καὶ διδάσκαλοι ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλού-
 2 μενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναῆν τε Ἡρῴδου
 τοῦ τετραάρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων
 δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ
 3 ἅγιον Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον εἰς τὸ
 ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. τότε νηστεύσαντες καὶ προσ-
 4 ευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν.
 Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος
 5 κατήλθον εἰς Σελευκίαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον,
 6 καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θε-
 οῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάν-
 7 νην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νῆσον
 ἄχρι Πάφου εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰου-

δαῖον φ' ὄνομα Βαρισηοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ 7
 Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν
 καὶ Σαῦλον ἐπέζητησεν ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀν- 8
 θίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμη-
 νεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέφαι τὸν ἀνθύπατον
 ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς 9
 πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν εἶπεν Ὁ πλήρης παν- 10
 τὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ
 πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς τοῦ
 κυρίου τὰς εὔθειδας; καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ 11
 ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. παρα-
 χρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων
 ἐζήτει χειραγωγούς. τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπί- 12
 στευσεν ἐκπληττόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.

Ἀναχθίντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἦλθον 13
 εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάνης δὲ ἀποχωρήσας
 ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελ- 14
 θόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν
 Πισιδίαν, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
 σαββάτων ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου 15
 καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυναγωγοὶ πρὸς αὐ-
 τοὺς λέγοντες Ἄνδρες ἀδελφοί, εἴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος
 παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. ἀναστὰς δὲ Παῦλος 16
 καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται καὶ οἱ
 φοβούμενοι τὸν θεόν, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου 17
 Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν
 ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ μετὰ ΒΡΑΧΙΟΝΟΣ
 ὙΨΗΛΟΥ ἔξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς τεσσαρακον- 18
 ταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 καθελῶν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν κατεκληρο- 19
 νόμησεν τὴν γῆν αὐτῶν ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντή- 20
 κοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν κριτὰς ἕως Σαμουὴλ προ-
 φῆτου. κακείθεν ἠτήσαντο βασιλεία, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς 21

ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κεῖς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμείν, ἔτη
 22 τεσσεράκοντα· καὶ μεταστῆσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν Δαυεῖδ
 αὐτοῖς εἰς βασιλεία, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας Εἶπον
 Δαυεῖδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, [ἄνδρα] κατὰ τὴν καρδίαν μου,
 23 ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ
 τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτήρα
 24 Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάνου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου
 25 αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ὡς δὲ
 ἐπλήρου Ἰωάνης τὸν δρόμον, ἔλεγεν Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε
 26 ἔϊναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὐκ εἰμὶ
 ἀξίος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λύσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ
 27 ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξἄπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικ-
 οῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον
 ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν
 28 σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ
 μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἤτήσαντο Πειλᾶτον
 29 ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἑπερὶ αὐτοῦ
 γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνη-
 30 μείον. ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ὃς ὄφθη ἐπὶ
 31 ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
 εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες [νῦν] εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν
 32 λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς
 33 πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλή-
 ρωκεν τοῖς τέκνοις ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ
 ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ Υἱὸς μου εἰ σὺ, ἐγὼ
 34 σήμερον γεγέννηκά σε. ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ
 νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὐ-
 τως εἶρηκεν ὅτι Δῶσω ὑμῖν τὰ ὄσια Δαυεῖδ τὰ πιστά.
 35 διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου
 36 ἰδεῖν διαφθοράν· Δαυεῖδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετή-
 σας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς
 37 τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν, ὃν δὲ ὁ θεὸς

25 εἶναι, οὐκ 28 ἤτησαν τὸν 29 γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ 33 †...†

ἤγειρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, 38
 ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγ-
 γέλλεται, καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ 39
 Μωυσέως δικαιοθῆναι ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.
 βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις 40

Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφά- 41
 νίσθητε,

ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
 ἔργον ὃ οὐ μὴ πιστεύσχητε ἕάν τις ἐκδιηγῆται
 ὑμῖν.

Ἐξιώντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουν εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον 42
 λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. Ἰουδαίου δὲ τῆς 43
 συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν
 σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ, οἵτινες
 προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι
 τοῦ θεοῦ.

Τῷ δὲ ἔρχομένῳ σαββάτῳ σχε- 44
 δὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.
 ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ 45
 ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες.
 παρρησιασάμενοί τε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπαν 46
 Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ·
 ἐπειδὴ ἀπωθείσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς
 τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· οὕτω γὰρ 47
 ἐντέλλεται ἡμῖν ὁ κύριος

Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν

τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
 ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ 48
 θεοῦ, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν
 αἰώνιον· διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς 49
 χώρας. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖ- 50
 κας τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ
 ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν, καὶ
 ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. οἱ δὲ ἐκτιναξάμε- 51

νοι τὸν κοινορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἤλθον εἰς Ἰκόνιον,
 52 οἱ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.
 1 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς
 εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε
 2 πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ
 ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς
 3 τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον
 διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι
 τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, δίδόντι σημεῖα καὶ τέρατα
 4 γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος
 τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν
 5 τοῖς ἀποστόλοις. ὡς δὲ ἐγένετο ὄρμη τῶν ἐθνῶν τε καὶ
 Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆ-
 6 σαι αὐτούς, συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυ-
 7 καονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, κακεῖ
 8 εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν. Καί τις ἀνὴρ ἀδύνατος
 ἐν Λύστροις τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς
 9 αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν. οὗτος ἤκουεν τοῦ Παύ-
 λου λαλοῦντος· ὃς ἀενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν
 10 τοῦ σωθῆναι εἶπεν μεγάλη φωνῇ Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πό-
 11 δας σου ὀρθός· καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. οἱ τε ὄχλοι
 ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυ-
 12 καονιστὶ λέγοντες Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέ-
 13 βησαν πρὸς ἡμᾶς, ἐκάλουν τε τὸν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ
 Παῦλον Ἑρμῆν ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.
 13 ὃ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως ταύρους
 καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις
 14 ἤθελεν θύειν. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ
 Παῦλος, διαρρηξάντες τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν ἔξεπήδησαν
 15 εἰς τὸν ὄχλον, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες Ἄνδρες, τί ταῦτα
 ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμέν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγε-
 λιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ
 θεὸν ζῶντα ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὅς ἐν ταῖς 16
 παρῳχημέναις γενεαῖς εἴασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι
 ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφήκεν 17
 ἀγαθουργῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς
 καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρ-
 δίας ὑμῶν. καὶ ταῦτα λέγοντες μάλιστα κατέπαυσαν τοὺς 18
 ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ 19
 Ἀντιοχείας καὶ Ἰκόνιον Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους
 καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομί-
 ζοντες αὐτὸν τεθηκέναι. κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν 20
 αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύριον
 ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. εὐαγγελισάμενοί 21
 τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρε-
 ψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ [εἰς] Ἀντιόχειαν,
 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες 22
 ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. χειροτονήσαντες δὲ 23
 αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους προσευξάμενοι μετὰ
 νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκει-
 σαν. καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθαν εἰς τὴν Παμ- 24
 φυλίαν, καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν 25
 εἰς Ἀτταλίαν, κακεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν 26
 ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ
 ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν 27
 ἐκκλησίαν ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν
 καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως. διέτριβον δὲ 28
 χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΚΑΤΕΛΘΟΝΤΕΣ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας 1
 ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ
 ἔθει τῷ Μωυσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης δὲ 2

25 εἰς τὴν Πέργην

στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ πρὸς αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμαρίαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν **4** μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς **5** ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωυσέως.

6 Συνήχθησάν τε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν **7** περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς δὲ ζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς "Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον **8** τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι, καὶ ὁ καρδιωνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς **9** καὶ ἡμῖν, καὶ ἰδοὺ οὐθέν ἐδιέκριεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, **10** τῇ πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν **11** βαστάσαι; ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι. Ἐσίγησεν δὲ πᾶν **12** τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **13** δι' αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος **14** λέγων "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. Συμῶν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν **15** λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι

τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται

Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω

16

καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν ἐκκλησίαν Δαυεὶδ τὴν πε-
πτωκυῖαν

καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω

καὶ ἀνορθώσω αὐτήν,

ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώ- 17
πων τὸν Κύριον,

καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα
μοῦ ἐπ' αὐτοῦς,

λέγει Κύριος ποιῶν ταῦτα γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος. 18

διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέ- 19

φουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι 20

τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ

καὶ τοῦ αἵματος· Μωυσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν 21

τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν

σάββατον ἀναγινωσκόμενος. Τότε ἔδοξε τοῖς 22

ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ

ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν

τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν καλούμενον Βαρσαβ- 23

βᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, γρά-

ψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι

ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν

ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι 24

τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς

ψυχὰς ὑμῶν, οἷς οὐ διεστείλαμεθα, ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις 25

ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν

τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ, ἀνθρώποις 26

παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ

κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἀπεστάλακamen οὖν Ἰούδαν 27

καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπι- 28

τίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες, ἀπέχεσθαι
 29 εἰδωλοθυτῶν καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας· ἐξ ὧν
 διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. Ἐρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατήλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ
 31 συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν· ἀνα-
 32 γνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. Ἰούδας τε καὶ
 Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφήται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ πα-
 33 ρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐπεστήριξαν ποιήσαντες
 δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν
 35 πρὸς τοὺς ἀποστειλαντας αὐτούς.

Παῦλος δὲ
 καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ
 εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ
 κυρίου.

36 Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν πρὸς Βαρνάβαν Παῦλος
 Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς κατὰ πό-
 λιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγεῖλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς
 37 ἔχουσιν. Βαρνάβας δὲ ἐβούλετο συναρραλαβεῖν καὶ τὸν
 38 Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον· Παῦλος δὲ ἤξιου, τὸν ἀπο-
 στάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα
 39 αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συναρραλαμβάνειν τούτον. ἐγένετο
 δὲ παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων,
 τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπεῦσαι εἰς
 40 Κύπρον. Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθεν παρα-
 41 δοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, διήρχετο
 δὲ τὴν Συρίαν καὶ [τὴν] Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλη-
 1 σίας.

Κατήντησεν δὲ καὶ εἰς Δέρβην καὶ εἰς
 Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος,
 2 υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς πατὴρ δὲ Ἕλληνας, ὃς
 ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν·
 3 τούτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεθεῖν, καὶ λαβὼν
 περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς
 τόποις ἐκείνοις, ἧδεισαν γὰρ ἅπαντες ὅτι Ἕλληνας ὁ

πατήρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. Ὡς δὲ διεπορευόντο τὰς πόλεις, 4
 παρεδίδουσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα
 ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις.

Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησῖαι ἐστερεοῦντο τῇ 5
 πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

Διήλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν, κωλυ- 6
 θέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ, ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν 7
 Βιθυνίαν πορευθῆναι καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα
 Ἰησοῦ· παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα. 8
 καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὤφθη, ἀνὴρ Μακεδῶν 9
 τις ἦν ἐστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων Διαβὰς
 εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, 10
 εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, συνβιβάζοντες
 ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμο- 11
 θράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νέαν Πόλιν, κάκειθεν εἰς Φιλίπ- 12
 πους, ἧτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῆς μερίδος Μακεδονίας πόλις,
 κολωνία.

Ἐμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δια- 13
 τρίβοντες ἡμέρας τινάς. τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλ-
 θομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομιζόμεν προσ-
 ευχὴν εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις
 γυναῖξιν. καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις 14
 πόλεως Θυατείρων σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν, ἧς ὁ κύ-
 ριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ
 Παύλου. ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλε- 15
 σεν λέγουσα Εἰ κερίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι,
 εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· καὶ παρεβιάσατο
 ἡμᾶς.

Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν 16
 προσευχὴν παιδίσκην τιμὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαν-
 τῆσαι ἡμῖν, ἧτις ἐργασίαν πολλὴν παρείχεν τοῖς κυρίοις
 αὐτῆς μαντευομένη· αὕτη κατακολουθοῦσα [τῷ] Παύλῳ καὶ 17
 ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ

τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτη-
 18 ρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς
 δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν Παραγ-
 γέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς·
 19 καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι
 ἐξῆλθεν ἢ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν
 Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς
 20 ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν
 Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι
 21 ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθῃ ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν
 22 παραδέχασθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὐσιν. καὶ συνεπέστη
 ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῆξαντες αὐτῶν
 23 τὰ ἱμάτια ἐκέλευον βαβδίζειν, ἥ πολλὰς δὲ ἐπιθέντες αὐτοῖς
 πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύ-
 24 λακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγέλιαν τοιαύτην
 λαβὼν ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς
 25 πόδας ἠσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσο-
 νύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν,
 26 ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι· ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο
 μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἠνεψύ-
 χθησαν δὲ [παρακρήμα] αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ
 27 δεσμὰ ἀνέθη. ἔξυπνος δὲ γενόμενός ὁ δεσμοφύλαξ καὶ
 ἰδὼν ἀνεφγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς σπασάμενος τὴν
 μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι
 28 τοὺς δεσμίους. ἐφώνησεν δὲ Παῦλος μεγάλη φωνῇ λέγων
 Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν, ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε·
 29 αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσ-
 30 ἔπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σίλᾳ, καὶ προσαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω
 31 ἔφη Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; οἱ δὲ εἶπαν
 Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ
 32 ὁ οἶκός σου. καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ ἁγίου συν-
 33 πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ

ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παραχρῆμα, ἀναγα- 34
γών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρέθηκεν τράπεζαν, καὶ ἡγαλ-
λιάσατο πανοικεῖ πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. Ἡμέρας δὲ γενομέ- 35
νης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες
Ἐπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δε- 36
σμοφύλαξ τοὺς λόγους πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι Ἐπέσταλ-
καν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύ-
εσθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς Δείραντες 37
ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρ-
χοντας, ἔβαλαν εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλ-
λουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.
ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα 38
ταῦτα· ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, καὶ 39
ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως. ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς 40
εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ ἐξῆλθαν.

Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν 1
ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.
κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ 2
σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοί- 3
γων καὶ παρατιθέμενός ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός, ὁ
Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν 4
ἐπίεισθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ· καὶ [τῷ] Σίλῳ,
τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ γυναικῶν τε
τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. Ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ 5
προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ
ὄχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ
οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον·
μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφοὺς 6
ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκονομένην
ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεσιν, οὓς ὑποδέ- 7

δεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων
 Καίσαρος πρᾶσσοσι, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι Ἰη-
 8 σοῦν. ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούον-
 9 τας ταῦτα, καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ
 10 τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. Οἱ δὲ ἀδελφοί

εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν
 εἰς Βέροϊαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
 11 Ἰουδαίων ἀπήεσαν· οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσ-
 σαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προ-
 θυμίας, [τὸ] καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντας τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι
 12 ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ
 τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν
 13 οὐκ ὀλίγοι. Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης
 Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου
 ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον κακεῖ σαλεύοντες καὶ ταράσσοντες
 14 τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ
 ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε
 15 ὃ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν
 Παῦλον ἤγαγον ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς
 τὸν Σίλαν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς
 αὐτὸν ἐξήεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου,
 παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος κατείδω-
 17 λον οὔσαν τὴν πόλιν. διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ
 τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ
 18 πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. τινὲς δὲ καὶ
 τῶν Ἐπικουρίων καὶ Στωικῶν φιλοσόφων συνέβαλλον
 αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος
 λέγειν; οἱ δὲ Ξένων δαμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι·
 19 ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐγγελίζετο. ἐπιλα-
 βόμενοι δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον Πάγον ἤγαγον, λέγοντες
 20 διδαχὴ; ξενίζοντα γὰρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν

βουλόμεθα οὖν γινῶναι τίνα θέλει ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι 21
 δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἡ-
 καίρουσι ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι καινότερον. σταθεῖς δὲ 22
 Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη Ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ-
 διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον 23
 καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ. ὁ οὖν
 ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ὁ 24
 θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ,
 οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἐν χειρο-
 ποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θερα- 25
 πεύεται προσδεόμενός τις, αὐτὸς διδοῦς πᾶσι ζωὴν καὶ
 πνοὴν καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀν- 26
 θρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὅρισας
 προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας
 αὐτῶν, ζητεῖν τὸν θεὸν εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ 27
 εὗροισιν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρ-
 χοντα. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς 28
 καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν

Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν 29
 χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως
 ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους 30
 τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώ-
 ποις πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν 31
 ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκογμένην ἐν δικαιοσύνῃ
 ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὄρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ 32
 μὲν ἐχλεύαζον οἱ δὲ εἶπαν Ἀκουσόμεθά σου περὶ τούτου
 καὶ πάλιν. οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν 33
 τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ 34
 Διονύσιος [ὁ] Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ
 ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

1 Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κό-
 2 ρινθον. καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντι-
 κὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ
 Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον
 3 χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσ-
 ἦλθεν αὐτοῖς, καὶ διὰ τὸ ὁμότεχρον εἶναι ἔμενον παρ' αὐ-
 4 τοῖς καὶ ἠργάζοντο, ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ.
 5 τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. Ὡς δὲ κατῆλθον

ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο
 τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι
 6 τὸν χριστὸν Ἰησοῦν. ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλα-
 σφημούντων ἐκτιναζόμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
 7 Τὸ αἶμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἔγω· ἀπὸ
 τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. καὶ μεταβὰς ἐκείθεν
 ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰουστοῦ σεβομέ-
 8 νου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.
 9 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν
 10 ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες
 11 ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἐν νυκτὶ
 12 δεῖ ὄραματος τῷ Παύλῳ Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ
 13 σιωπήσῃς, διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται
 σοι τοῦ κακῶσαι σε, διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει
 14 ταύτῃ. Ἐκάθισεν δὲ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ διδάσκων ἐν
 15 αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

Γαλλίωνος δὲ ἀνθυ-
 16 πάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν οἱ Ἰουδαῖοι ὁμοθυ-
 17 μαδὸν τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες
 18 ὅτι Παρὰ τὸν νόμον ἀναπείθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους
 19 σέβεσθαι τὸν θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν
 20 τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους Εἰ μὲν
 21 ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρὸν, ὃ Ἰουδαῖοι, κατὰ
 22 λόγον ἂν ἀνεσχόμην ὑμῶν· εἰ δὲ ζητήματά ἐστίν περὶ
 23 λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί·

κριτῆς ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν 16
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες Σωσθέ- 17
ην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος·
καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἔμελεν. Ὁ δὲ 18

Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἰκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀπο-
ταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα
καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ἐν Κενχρεαῖς τὴν κεφαλὴν, εἶχεν
γὰρ εὐχήν. κατήντησαν δὲ εἰς Ἔφεσον, κάκειους κατέ- 19
λιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέ-
ξατο τοῖς Ἰουδαίοις. ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα 20
χρόνον μείναι οὐκ ἐπένευσεν, ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπὼν 21
Πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος ἀνήχθη
ἀπὸ τῆς Ἐφέσου, καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρίαν, ἀναβὰς 22
καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν,
καὶ ποιήσας χρόνον τινα ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς 23
τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, στηρίζων πάντας τοὺς
μαθητάς.

Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ 24
γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν
ταῖς γραφαῖς. οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, 25
καὶ ζῶν τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ
τοῦ Ἰησοῦ, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάνου. οὗτος 26
τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ· ἀκούσαντες
δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν καὶ
ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ. βουλο- 27
μένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαίαν προτροψάμενοι
οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν·
ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν
διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγ- 28
χτο δημοσίᾳ ἐπιδεικνύς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν χριστὸν
Ἰησοῦν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τῶν Ἀπολλῶ εἶναι 1

ἐν Κορίνθῳ Παύλου διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν
 2 εἰς Ἐφεσον καὶ εὐρεῖν τινὰς μαθητάς, εἶπεν τε πρὸς αὐτούς
 Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν
 3 Ἄλλ' οὐδ' εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. Ἐἶπέν τε Ἐἰς
 τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπαν Εἰς τὸ Ἰωάνου βάπτισμα.
 4 εἶπεν δὲ Παῦλος Ἰωάνης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας,
 τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεῦσω-
 5 σιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν. ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθη-
 6 σαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς
 τοῦ Παύλου χεῖρας ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς,
 7 ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφήτεον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες
 8 ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συ-
 ναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ
 9 πείθων περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ὡς δὲ τινες ἐσκλη-
 ρύνοντο καὶ ἠπείθουν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ
 πληθους, ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς,
 10 καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου. τούτα
 δὲ ἐγένετα ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν
 Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου, Ἰουδαίους τε καὶ
 11 Ἕλληνας. Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχοῦσας ὁ θεὸς
 12 ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενούν-
 τας ἀποφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίν-
 θια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε πνεύ-
 13 ματα τὰ πονηρὰ ἐκπορεύεσθαι. Ἐπεχείρησαν δὲ τινες καὶ
 τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς
 ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
 λέγοντες Ὅρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει.
 14 ἦσαν δὲ τινος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτὰ υἱοὶ τοῦτο
 15 ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐ-
 τοῖς Τὸν [μέν] Ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἐπίστα-
 16 μαί, ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ; καὶ ἐφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος

ἐπ' αὐτοὺς ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν κατακυριεύσας ἀμφοτέρων ἴσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. τοῦτο δὲ 17 ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ 18 ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περιέργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὔρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε. Οὕτως κατὰ κράτος τοῦ 20 κυρίου ὁ λόγος ἠῤῥξανεν καὶ ἴσχυεν.

ΩΣ ΔΕ ΕΠΛΗΡΩΘΗ ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ 21 πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαίαν πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν 22 δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐγένετο δὲ 23 κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς 24 [ἀργυροῦς] Ἀρτέμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν, οὗς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργά- 25 τας εἶπεν Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῖν ἐστίν, καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον 26 Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει 27 ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἔλθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐθέν λογισθῆναι, μέλλειν

τε καὶ καθαιρεῖσθαι τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, ἣν ὅλη
 28 [ἡ] Ἀσία καὶ [ἡ] οἰκουμένη σέβεται. ἀκούσαντες δὲ καὶ
 γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον λέγοντες Μεγάλη ἡ
 29 Ἄρτεμις Ἐφεσίων. καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως,
 ὄρμησάν τε ὀμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον συναρπάσαντες
 Γαῖον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου.
 30 Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἶων
 31 αὐτὸν οἱ μαθηταί· τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῷ
 φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑα-
 32 τὸν εἰς τὸ θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον, ἦν
 γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν
 33 τίνας ἕνεκα συνεληλύθεισαν. ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου συνεβίβα-
 σαν Ἀλέξανδρον προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων, ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι
 34 τῷ δήμῳ. ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν φωνῆ ἐγένετο
 μία ἐκ πάντων ὡσεὶ ἐπὶ ὄρας δύο ἔκραζόντων Ἡ Μεγάλη ἡ
 35 Ἄρτεμις Ἐφεσίων. καταστείλας δὲ τὸν ὄχλον ὁ γραμ-
 ματεὺς φησὶ Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπων
 ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὔσαν τῆς
 36 μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς; ἀναντιρῆτων οὖν
 ὄντων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν
 37 καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας
 τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν
 38 ἡμῶν. εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται
 ἔχουσιν πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί
 39 εἰσιν, ἐγκαλεῖτωσαν ἀλλήλοις. εἰ δέ τι περαιτέρω ἐπιζη-
 40 τεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ
 κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον μη-
 δεὸς αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ οὐ δύνησόμεθα ἀποδοῦναι
 λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέ-
 λυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μεταπεμφάμενος

ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρακαλέσας ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μέρη α ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης ἐπιβουλῆς 3 αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. συνεί- 4 πετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σέκουνδος καὶ Γαῖος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τύχικος καὶ Τρόφμος· οὗτοι δὲ 5 «προσελθόντες» ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι· ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ. Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν 7 σαββάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινεν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ 8 ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι· καθεζόμενος δὲ τις 9 νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπὸ βαθεῖ διαλεγομένου τοῦ «Παύλου ἐπὶ πλείον, κατενεχθεὶς» ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἦρθη νεκρός. καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ 10 συνπεριλαβὼν εἶπεν «Μὴ θορυβεῖσθε, ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ἀναβὰς δὲ [καὶ] κλάσας τὸν ἄρτον καὶ 11 γευσάμενος ἐφ' ἱκανόν τε ὁμλήσας ἄχρι αὐγῆς οὕτως ἐξῆλθεν. ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν 12 οὐ μετρίως. Ἐμεῖς δὲ «προελθόντες» ἐπὶ τὸ 13 πλοῖον ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκείθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον, οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς περῆσειν. ὥς δὲ συνέβαλλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, 14 ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς Μιτυλήνην, κακεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ «ἐτέρα» παρεβάλομεν εἰς Σάμον, τῇ δὲ ἐχομένη ἦλθομεν εἰς Μίλητον· κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεύσαι τὴν 15

3 προελθόντες 9 Παύλου, ἐπὶ πλείον κατενεχθεὶς 10 μὴ θορυβεῖσθαι

Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευθεν γὰρ εἰ δυνατὸν εἶη αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

- 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέ-
 18 σατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ὡς δὲ παρεγένοντο
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς Ἔμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ πρώτης
 19 ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν
 20 πάντα χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης
 ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάν-
 21 των μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· ὡς οὐδὲν ὑπε-
 στειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ
 22 διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρούμενος
 Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν εἰς θεὸν μετάνοιαν καὶ
 23 πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν[†]. καὶ νῦν ἰδοὺ δεδε-
 μένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν
 24 αὐτῇ συνατησόντα ἐμοὶ μὴ εἰδώς, πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται μοι λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ
 25 θλίψεις με μένουσιν· ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιῶμαι τὴν
 ψυχὴν τιμίαν ἑμαυτῷ ὡς ἑτελειώσω τὸν δρόμον μου καὶ
 τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρ-
 26 τύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν
 ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς
 26 πάντες ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν· διότι μαρ-
 τύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εἰμι ἀπὸ
 27 τοῦ αἵματος πάντων, οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγ-
 28 γεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ὑμῖν. προσέχετε ἑαυ-
 τοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ,
 29 ἣν περιεποίησατο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου. ἐγὼ
 οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βαρεῖς
 30 εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ ἐξ ὑμῶν [αὐτῶν]
 ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διστραμμένα τοῦ ἀπο-
 31 σπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω ἑαυτῶν· διὸ γρηγορεῖτε, μνημο-
 13 προσελθόντες 15 ἑσπέρα 21 Χριστόν 24 τελειώσαι 28 †...†

νεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ
δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ³²
ὑμᾶς τῷ κυρίῳ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ
οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγί-
σμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ³³
ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χερίαις μου καὶ τοῖς ³⁴
οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. πάντα ὑπέδειξα ³⁵
ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθε-
νούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ὅτι
αὐτὸς εἶπεν Μακάριόν ἐστίν μάλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν.
καὶ ταῦτα εἰπὼν θείσ τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς ³⁶
προσηύξατο. ἱκανὸς δὲ κλαυθμὸς ἐγένετο πάντων, καὶ ³⁷
ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουσιν
αὐτόν, ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει ὅτι ³⁸
οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμ-
πον δὲ αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.

Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐ- ¹
τῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς
τὴν Ῥόδον, ἀκεῖθεν εἰς Πάταρα· καὶ εὐρόντες πλοῖον ²
διαπερῶν εἰς Φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. ἀναφάναντες ³
δὲ τὴν Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν
εἰς Συρίαν, καὶ κατήλθομεν εἰς Τύρον, ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον
ἦν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. ἀνευρόντες δὲ τοὺς μαθη- ⁴
τὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, οἵτινες τῷ Παύλῳ
ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα.
ὅτε δὲ ἐγένετο ἔξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ⁵
ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναίξιν καὶ
τέκνοις ἕως ἕξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν προσευξάμενοι ἀψησασάμεθα ἀλλήλους, καὶ ⁶
ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ
ἴδια. Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ ⁷
Τύρου κατηγήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασίμενοι
τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. τῇ δὲ ⁸

.. ἐπαύριον ἐξελθόντες ἦλθαμεν εἰς Καισαρίαν, καὶ εἰσελ-
 θόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ
 9 τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες
 10 τέσσαρες παρθένοι προφητεύουσαι. Ἐπιμενόντων δὲ ἡμέ-
 ρας πλείους κατῆλθén τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης
 11 ὀνόματι Ἀγαθος, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην
 τοῦ Παύλου δήσας ἑαυτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν
 Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Τὸν ἄνδρα οὐ ἐστὶν ἡ
 ζώνη αὕτη οὕτως δήσουσιν ἐν Ἰερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
 12 παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἔθνῶν. ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα,
 παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν
 13 αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ. τότε ἀπεκρίθη [ὁ] Παῦλος Τί
 ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ
 γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἰερουσαλήμ
 14 ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. μὴ
 κειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες Τοῦ κυρίου τὸ
 θέλημα γινέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνο-
 16 μεν εἰς Ἰεροσόλυμα· συνήλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ
 Καισαρίας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνί
 17 τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς
 18 Ἰεροσόλυμα ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ
 ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες
 19 τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς
 ἐξηγεῖτο καθ' ἐν ἑκαστῷ ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 20 διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούσαστες ἐδόξαζον τὸν
 θεόν, εἶπάν τε αὐτῷ Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες
 εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες
 21 ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ
 ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωυσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη
 22 μὴδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν. τί οὖν ἐστίν; πάντως ἀκού-

σονται ὅτι ἀήλυθας. τούτο οὖν ποιήτων ὁ σοὶ λέγομεν 23
εἶναι ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἄφ' ἑαυτῶν.
τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον 24
ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρήσονται τὴν κεφαλὴν, καὶ γινώσκονται
πάντες ὅτι ὢν κατήχηται περὶ σοῦ οὐδὲν ἔστιν, ἀλλὰ
στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον. περὶ δὲ τῶν 25
πεπιστευκότων ἔθνων ἡμεῖς ἀπεστείλαμεν κρίναντες φυ-
λάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ αἶμα καὶ πνικτὸν
καὶ πορνείαν. τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ 26
ἐχομένη ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν,
διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ
ἕως οὗ προσημέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορὰ.

Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ 27
τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον
πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἐπέβαλαν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, κρά- 28
ζοντες Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ
ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου
τούτου πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας
εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον
τούτον. ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον 29
ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγα-
γεν ὁ Παῦλος. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συν- 30
δρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἶλκον
αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
Ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ 31
τῆς σπειρῆς ὅτι ὅλη συνχύνεται Ἰερουσαλὴμ, ὅς ἔξανθῆς 32
ἄφ' αὐτοῦ στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας κατέδραμεν
ἐπ' αὐτούς, οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώ-
τας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. τότε ἐγγίσας ὁ 33
χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσει
δυσί, καὶ ἐπυθάνετο τίς εἶη καὶ τί ἐστιν πεποικώς· ἄλλοι 34
δὲ ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυναμένου δὲ αὐτοῦ
γινῶναι τὸ ἀσφαλές διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἀγεσθαι

35 αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀνα-
 βαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
 36 διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου, ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ
 37 κράζοντες ἄρε αὐτόν. Μέλλων τε εἰσάγε-
 σθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ
 Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη Ἑλληνιστὶ
 38 γινώσκεις; οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν
 ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς
 39 τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων; εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος
 Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας,
 οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι
 40 λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν. ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος
 ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ,
 πολλῆς δὲ συγκυρίας γενομένης προσεφώνησεν τῇ Ἑβραϊδὶ
 1 διαλέκτῳ λέγων Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ
 2 μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.— ἀκούσαντες δὲ ὅτι
 τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρ᾽ ἄλλον
 3 ἡσυχίαν. καὶ φησιν— Ἐγὼ εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημέ-
 νος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει
 ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ
 ἀκριβείαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ
 4 καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σήμερον, ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν
 ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς
 5 ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι
 καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμε-
 νος πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευομένη ἄξων
 καὶ τοὺς ἐκέῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμω-
 6 ρηθῶσιν. Ἐγένετο δὲ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ
 Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περι-
 7 στράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ, ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ
 ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;
 8 ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην Τίς εἶ, κύριε; εἶπέν τε πρὸς ἐμέ
 9 Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. οἱ δὲ σὺν

ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν
 τοῦ λαλοῦντός μοι. εἶπον δέ Τί ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύ- 10
 ριος εἶπεν πρὸς με Ἐναντίας πορεύου εἰς Δαμασκόν, κακεῖ
 σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι. ὡς 11
 δὲ ἔσθ' οὐκ ἐνόησον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου, χειρα-
 γωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν.
 Ἐναντίας δέ τις ἀνὴρ εὐλαβῆς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυροῦμε- 12
 νος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, ἐλθὼν πρὸς 13
 ἐμὲ καὶ ἐπιστάς εἶπέν μοι Σαοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον
 κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶπεν Ὁ 14
 θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα
 αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στό-
 ματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους 15
 ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας. καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς 16
 βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερου- 17
 σαλήμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν
 ἑκστάσει καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι. Σπύσον καὶ ἔξελθε 18
 ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέχονται σου μαρ-
 τυρίαν περὶ ἐμοῦ. κἀγὼ εἶπον Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται 19
 ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς
 τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξεχύνητο τὸ αἷμα Στε- 20
 φάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ
 συνευδοκῶν καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων
 αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς με Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη 21
 μακρὰν ἔξαποστελῶ σε. Ἦκουον δὲ αὐτοῦ 22
 ἄχρι τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέ-
 γοντες Ἄιρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον, οὐ γὰρ καθῆκεν
 αὐτὸν ζῆν. κραυγαζόντων τε αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ 23
 ἱμάτια καὶ κοινορτόν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα ἐκέλευσεν 24
 ὁ χιλιάρχος εἰσάγεσθαι αὐτόν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἶπας
 μάλιστα ἀνετάξεσθαι αὐτόν ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὐ-
 τως ἐπεφώνουν αὐτῷ. ὡς δὲ προέτειναν αὐτόν τοῖς ἱμάσιω 25

εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος Ἐὶ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; 26 ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν λέγων Τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος 27 Ῥωμαῖός ἐστιν. προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ 28 Λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖός εἶ; ὁ δὲ ἔφη Ναί. ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. 29 εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξαι· καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἔλυσε αὐτόν, καὶ ἐκέλευσε συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συνέδριον, καὶ 1 καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς. ἀτενίσας δὲ Ἐπαῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς 2 ἡμέρας. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκοιμημένε· καὶ σὺ κἄθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κε- 4 λεύεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ἔφη τε ὁ Παῦλος Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γὰρ ὅτι Ἄρχοντα 6 τοῦ λαοῦ σοῦ οὐκ ἐρεῖς κακῶς. Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν 7 ἵ κρίνομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ Ἰαλοῦντος ἔγένετο ἰστάσις τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. 8 Σαδδουκαῖοι ἵ γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότε- 9 τερα. ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστῶντες τινὲς

1 τῷ συνεδρίῳ ὁ Παῦλος

6 ἐγὼ

7 εἰπὼτος | ἐπέπεσον

8 μὲν

τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος— Πολλῆς δὲ 10 γινομένης στάσεως φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὰ στρατεύματα καταβῶν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν ὧς εἰς τὴν παρεμβολήν.

Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος 11 εἶπεν Θάρσει, ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

Τε- 12 νομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πίνειν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. ἦσαν δὲ πλείους 13 τεσσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι· οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέ- 14 ροις εἶπαν Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

Ἦν οὖν 15 ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ἅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἑτοιμοὶ ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς 16 τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ.

προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατονταρχῶν 17 ἔφη Τὸν νεανίαν ταῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτόν 18 ἦγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησιν Ὁ δέσμιος Παῦλος

προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι. ἐπιλαβόμενος δὲ 19

τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; εἶπεν δὲ 20 ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον ὡς μέλλον τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ· σὺ οὖν μὴ πεισθῆς 21

αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους
 τεσσεράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν
 μήτε πίνειν ἕως οὐ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν εἰσὶν ἔτοιμοι
 22 προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν οὖν χιλι-
 23 αρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλή-
 23 σαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἐμέ. Καὶ προσκαλεσάμενός
 τινας δύο τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν Ἐτοιμάσατε στρατιώ-
 24 τας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρίας, καὶ ἱππεῖς
 ἑβδομήκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας
 24 τῆς νυκτός, κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν
 25 Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, γράψας
 26 ἐπιστολὴν ἔχουσαν τὸν τύπον τοῦτον Κλαύδιος Λυσίας
 27 τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. Τὸν ἄνδρα τοῦτον
 συλλημψθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι
 28 ἰπ' αὐτῶν ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι. ἐξελάμην, μαθὼν
 28 ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, βουλάμενός τε ἐπιγνώαι τὴν αἰτίαν
 δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ [κατήγαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν].
 29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν,
 30 μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. μνη-
 30 θείσης δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσσεσθαι ἐξαντῆς
 ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν
 31 πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται
 κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον
 32 ἤγαγον διὰ νυκτός εἰς τὴν Ἀσιπατρίδα· τῇ δὲ ἐπαύριον
 εἰσάσαντες τοὺς ἱππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπέστρεψαν
 33 εἰς τὴν παρεμβολὴν ὅτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρίαν
 καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ
 34 τὸν Παῦλον αὐτῷ. ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας
 35 ἐπαρχείας ἐστὶν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας Διακού-
 σομαί σου, εἶφη, ὅταν καὶ οἱ κατηγοροὶ σου παραγένωνται·
 κελύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρόδου φυλάσσεσθαι
 αὐτόν.

1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας

μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τῶς, οἷτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. κλη-
 2 θέντος δὲ [αὐτοῦ] ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέ-
 γων Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτων
 γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας πάντῃ τε 3
 καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φήλιξ, μετὰ πάσης
 εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σε ἐνκόπτω, παρακαλῶ 4
 ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικίᾳ. εὐρόντες γὰρ 5
 τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινούντα στάσεις πᾶσι τοῖς
 Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς
 τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέειρασεν βεβη- 6
 λῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνα- 8
 κρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνώναι ὃν ἡμεῖς κατηγοροῦ-
 μεν αὐτοῦ. συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες 9
 ταῦτα οὕτως ἔχειν. Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος νεύσαντος αὐτῷ 10
 τοῦ ἡγεμόνος λέγειν Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ
 ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμως τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολο-
 γοῦμαι, δυναμένου σου ἐπιγνώναι, ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι 11
 ἡμέραι δώδεκα ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγό- 12
 μενον ἢ ἐπίστασιν ποιῶντα ὄχλου. οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς
 οὔτε κατὰ τὴν πόλιν, οὐδὲ παραστήσαι δύναται σοι περὶ 13
 ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου. ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι 14
 κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἰρεσῶν οὕτως λατρεύω τῷ πα-
 τρφῷ θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς
 ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, ἣν 15
 καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι
 δικαίων τε καὶ ἀδίκων ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσ- 16
 κοπον συνειδήσιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους
 διὰ παντός. δι' ἐτῶν δὲ πλείονων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς 17
 τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, ἐν αἷς εὐρόν με 18
 ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου,
 τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι 19

20 καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ, — ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπά-
 21 τωσαν τί εὗρον ἀδίκημα θανάτου μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου ἢ
 περὶ μᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἐστὼς ὅτι
 Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ' ὑμῶν.
 22 Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοῦς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ
 περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπας Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ
 23 διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς· διαταξάμενος τῷ ἑκατοντάρ-
 χῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν ἔχων τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν
 24 τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. Μετὰ δὲ
 ἡμέρας τινὰς παραγεγόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ
 ἰδία γυναικὶ οὕτῃ Ἰουδαία μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ
 25 ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως. Δια-
 λεγομένους δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ
 κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρί-
 θη Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσο-
 26 μαί σε· ἄμα καὶ ἐλπίζω ὅτι χρήματα δοθήσεται [αὐτῷ]
 ὑπὸ τοῦ Παύλου· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος
 27 ὠμίλει αὐτῷ. Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν
 διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτα καταθέ-
 σθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

1 Φῆστος οὖν ἐπιθὰς τῇ ἑπαρχείᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
 2 ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρίας, ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου,
 3 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως
 μεταπέμψῃται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες
 4 ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη
 τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισαρίαν, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν
 5 ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησὶν, δυνατοὶ
 συνκαταβάντες εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἄτοπον κατηγορεῖ-
 6 τωσαν αὐτοῦ. Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας
 οὐ πλείους ὀκτῶ ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρίαν, τῇ
 ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον

ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν αὐτὸν οἱ 7
 ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ
 βαρέα αἰτιώματα καταφέροντες ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι,
 τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι Οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν 8
 Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερόν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἤμαρτον.
 ὁ Φῆστος δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι ἀπο- 9
 κριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν. Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς
 ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος 10
 Ἔστω ἐπὶ τοῦ βήματος. Καίσαρός εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι.
 Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκηκα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.
 εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραι- 11
 τοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν ἔστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν
 μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικα-
 λουμαι. τότε ὁ Φῆστος συναλθίσας μετὰ τοῦ συμβουλίου 12
 ἀπεκρίθη Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς 13
 καὶ Βερνίκη κατήνησαν εἰς Καισαρίαν ἄσπασάμενοι τὸν
 Φῆστον. ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος 14
 τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων Ἀνὴρ
 τίς ἐστιν καταλελιμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὗ 15
 γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ
 καταδικῆν· πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ἑω- 16
 μαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορού-
 μενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τόπον ἔτε
 ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν 17
 ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας
 ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· περὶ οὗ 18
 σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ
 ὑπενόουν ἠπορηῶν, ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισι- 19
 δαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθηκό-
 τος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν 20
 περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς

21 Ἱεροσόλυμα κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων. τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὐ ἀναπέμψω αὐ-
 22 τὸν πρὸς Καίσαρα. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκούσαι. Αὖριον, φησὶν,
 23 ἀκούσῃ αὐτοῦ. Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν τῆς πόλεως καὶ κελεύσαντος τοῦ
 24 Φῆστου ἤχθη ὁ Παῦλος. καὶ φησὶν ὁ Φῆστος Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συναρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τούτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχέν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, βοῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν
 25 μηκέτι ἐγὼ δὲ καταλαβόμεν μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν
 26 ἔκρινα πέμπειν. περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης
 27 σχῶ τί γράψω· ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμον
 1 μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημῶναι. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη Ἐπιτρέπεται σοι ἵπέρ σεαυτοῦ λέγειν.
 2 τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγημαὶ ἐμαντὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολο-
 3 γεῖσθαι, μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαι μακροθύμως
 4 ἀκούσαι μου. Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἔν τε Ἱεροσολύμοις
 5 ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς
 6 ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ
 7 τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν

ἐν ἑκτενεΐᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεύον ἐλπίζει ἑκαταν-
 τῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασι-
 λευ· τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροῦς 8
 ἐγείρει; Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ἔθνος 9
 Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι ὃ καὶ 10
 ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τε τῶν ἁγίων ἐγὼ
 ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν
 λαβὼν, ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, καὶ 11
 κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς
 ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἑμμανιόμενος αὐτοῖς
 ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἕξω πόλεις. Ἐν οἷς πορευόμενος 12
 εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν
 ἀρχιερέων ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, 13
 οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμβαν με
 φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων τε καταπε- 14
 σόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς
 με τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ Σαουλ Σαουλ, τί με διώκεις;
 σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπα Τίς εἶ, 15
 κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις·
 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σταθι ἐπὶ τοῦς πόδας σου· εἰς τοῦτο 16
 γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπὲρ τὴν καὶ μάρτυρα ὦν
 τε εἶδες με ὦν τε ὀφθῆσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ 17
 τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὔτε ἐγὼ ἀποστελλῶ
 σε ἀνοῖσαι ὀφθαλμοῦς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκό- 18
 τοῦς εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν,
 τοῦ λαθεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς
 ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, 19
 οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀψασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν 20
 Δαμασκῷ πρώτῳν τε καὶ Ἱεροσολύμοις, πᾶσάν τε τὴν χώ-
 ραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλου μετανοεῖν
 καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα
 πράσσοντας. ἕνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν 21
 τῷ ἱερῷ ἐπειρώοντο διαχειρίσασθαι. ἐπικουρίας οὖν τυχῶν 22

τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρού-
 23 μενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προ-
 φῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωυσῆς, εἰ παθη-
 τὸς ὁ χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει
 24 καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

Ταῦ-
 25 τα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ φη-
 σὶν Μαίην, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν
 περιτρέπει. ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαινομαι, φησὶν, κράτιστε
 26 Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγ-
 γομαι. ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν ἔ-
 παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τούτων οὐ
 27 πείθομαι οὐθέν, οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.
 πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι
 28 πιστεύεις. ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον Ἐν ὀλίγῳ
 29 ἔμε πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι. ὁ δὲ Παῦλος Εὐχαίμη
 ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ οὐ μόνον σέ
 ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι
 30 τοιοῦτους ὅποιοι καὶ ἐγὼ εἰμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τού-
 των.

Ἄνεστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν ἧ
 31 τε Βερνίκη καὶ οἱ συνακθήμενοι αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρήσαν-
 τες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου
 32 ἢ δεσμῶν ἄξιον πρᾶσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀγρίππας
 δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη Ἀπολελῦσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος
 οὗτος εἰ μὴ ἐπέκκλητο Καίσαρα.

1 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν,
 παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινες ἐτέρους δεσμώτας
 2 ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. ἐπιβάν-
 τες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυντηνῷ μέλλουσι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ
 τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, οὗτος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου
 3 Μακεδόνοιο Θεσσαλονικέως· τῇ τε ἐτέρῳ κατήχθημεν εἰς
 Σιδῶνα, φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος
 ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν.

κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ 4
 τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν 5
 Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλαμεν εἰς
 Μύρρα τῆς Λυκίας. Κάκει εὐρῶν ὁ ἑκατοντάρχης πλοίων 6
 Ἀλεξανδρῶν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς
 αὐτό. ἐν ἰκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις 7
 γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέ-
 μου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε 8
 παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τιᾶ καλούμενον
 Καλοῦς Λιμένας, ᾧ ἔγγυς ἦν πόλις Λασία. Ἰκα- 9
 νοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς
 τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθῆναι,
 παρήγει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ 10
 ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ
 τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι.
 τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ 11
 ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπέειθετο ἢ τοῖς ὑπὸ Παύλου λεγομένοις.
 ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν 12
 οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι ἐκεῖθεν, εἴ πως δύ-
 ναιτο κατανήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα
 τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. Ὑπο- 13
 πνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκῆναι
 ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. μετ' οὐ πολὺ 14
 δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος
 Εὐρακύλων· συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμέ- 15
 νου ἀνοτφθαλμῆν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. νησίον 16
 δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Καῦδα ἰσχύσαμεν μόλις
 περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἣν ἄραντες βοηθείαις 17
 ἐχρῶντο ὑπόζωννύτες τὸ πλοῖον φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν
 Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.
 σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, 18
 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔριψαν. 19
 μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρον ἐπιφαινότων ἐπὶ πλείονας 20

21 *ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιη-*
ρεῖτο ἑλπίς πᾶσα τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς τε ἀσιτίας
ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσφ αὐτῶν εἶπεν
 22 *Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι*
ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν
 23 *ζημίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν, ἀποβολὴ γὰρ*
 24 *ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου· παρέστη*
 25 *γάρ μοι ταύτη τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ οὐ εἰμί, φῶ καὶ λατρεύω,*
 26 *ἀγγελος λέγων Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παρα-*
 27 *στῆναι, καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλείον-*
 28 *τας μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ*
 29 *ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάθηται μοι. εἰς νῆσον*
 30 *δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.* Ὡς δὲ τεσσαρεσκαί-
 31 *δεκάτῃ νύξ ἐγένετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ*
 32 *μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται ἰδεῖν τινὰ αὐτοῖς*
 33 *χώραν. καὶ βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ*
 34 *διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς δεκα-*
 35 *πέντε· φοβούμενοί τε μὴ που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέ-*
 36 *σωμεν ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἤχοντο*
 37 *ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ*
 38 *τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν*
 39 *προφάσει ὡς ἐκ πύργου ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν,*
 40 *εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις*
 41 *Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ*
 42 *δύνασθε. τότε ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς*
 43 *σκάφης καὶ εἴσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὐ ἡμέρα*
 44 *ἡμελλεν γίνεσθαι παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλα-*
 45 *βεῖν τροφῆς λέγων Τεσσαρεσκαίδεκάτῃ σήμερον ἡμέραν*
 46 *προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μὴθὲν προσλαβόμενοι·*
 47 *διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς, τοῦτο γὰρ πρὸς*
 48 *τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρῖξ*
 49 *ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολείται. εἶπας δὲ ταῦτα καὶ λαβῶν*

ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ 36 προσελάβοντο τροφῆς. ἡμεθα δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ 37 πλοίῳ ὡς ἔβδομήκοντα ἕξ. κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκού- 38 φιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σίτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον 39 δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς ὃν ἐβουλεύοντο εἰ δύναντο ἔκσωσαι τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόν- 40 τες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάρατες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεύσῃ κατεί- 41 χον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθά- 42 λασσον ἐπέκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας 43 ἀποκτείνωσιν, μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ· ὁ δὲ ἑκατον- 44 τάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι, καὶ τοὺς λοι- 44 πους οὐς μὲν ἐπὶ σανίσιν οὐς δὲ ἐπὶ τιγῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ἐγένετο πᾶντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμεν ὅτι Μελιτήνη ἡ 1 νῆσος καλεῖται. οἱ τε βάρβαροι παρέιχαν οὐ τὴν τυχοῦ- 2 σαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν, ἄψαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πᾶντας ἡμᾶς διὰ τὸν ἕτερον τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψύχος. συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων τι πλῆθος καὶ 3 ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδινα ἀπὸ τῆς θερμῆς ἐξελθούσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὡς δὲ εἶδαν οἱ βάρβαροι κρεμά- 4 μενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον Πάντως φοιεύς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. ὁ μὲν οὖν ἀποτινά- 5 ξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν· οἱ δὲ προσε- 6 δόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω γεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων

μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον
7 αὐτὸν εἶναι θεόν. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον

ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι Πο-
πλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς ἡμέρας τρεῖς⁷ φιλοφρόνως
8 ἐξένισεν. ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς
καὶ δυσεντερίῳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος
εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο
9 αὐτόν. τούτου δὲ γενομένου [καὶ] οἱ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ
10 ἔχοντες ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο, οἱ καὶ
πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο
τὰ πρὸς τὰς χρείας.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχει-
μακότεν ἐν τῇ νήσῳ Ἀλεξανδρινῷ, παρασήμῳ Διοσκούροις.
12 καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας
13 τρεῖς, ὅθεν περιελόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ
μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἦλθο-
14 μεν εἰς Ποτιόλους, οὗ εὐρόντες ἀδελφοὺς παρεκλήθημεν
παρ' αὐτοῖς ἐπιμείναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώ-
15 μην ἦλθαμεν. κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ
ἡμῶν ἦλθαν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου Φόρου καὶ
Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ
16 ἔλαβε θάρσος. Ὅτε δὲ εἰσήλθαμεν εἰς Ῥώμην,
ἐπετραπή τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσ-
σοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συναλέσασθαι αὐτὸν
τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν
ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς Ἐγώ, ἄνδρες ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον
ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατράοις δέσμιος ἐξ
Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων,
18 οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδε-
19μίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· ἀντιλεγόντων δὲ
τῶν Ἰουδαίων ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς

τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορεῖν. διὰ ταύτην οὖν τὴν 20
αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι, εἵνεκεν
γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περικίμαι.
οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν Ἠμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ 21
ἔδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν
ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ ποιηρόν.
ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς, περὶ μὲν γὰρ 22
τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι πανταχοῦ
ἀντιλέγεται.

Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἦλθαν 23
πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυ-
ρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ πείθων τε αὐτοὺς περὶ τοῦ
Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ
πρωῖ ἕως ἑσπέρας. Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις 24
οἱ δὲ ἠπίστουν, ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους 25
ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν ὅτι Καλῶς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου
πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγων 26

Πορεῖθι πρὸς τὸν λαόν τοῦτον καὶ εἰπόν

Ἄκοῦ ἀκοῦσατε καὶ οὐ μὴ συνᾶτε,

καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·

ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τοῦτο, 27

καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν,

καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμмыσαν·

μή ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς

καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσῳσιν

καὶ τῇ καρδίᾳ συνῳσιν καὶ ἐπιστρέψῳσιν,

καὶ ἴασομαι αὐτοὺς.

γνωστὸν οὖν ὑμῖν ἔστω ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο 28
τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

Ἐνέμεινεν δὲ διέτιαν ὄλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπε- 30
δέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, κηρύσσων 31
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Α

ΙΩΑΝΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Γ

ΙΟΥΔΑ

ΙΑΚΩΒΟΥ

1. **ΙΑΚΩΒΟΣ** θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος
ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.
2. Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
3 περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν
4 τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον
τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾖτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ
5 λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας,
αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὄνει-
6 δίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν
διακρινόμενος, ὁ γὰρ διακρινόμενος ἵκειν κλύδωνι θαλάσ-
7 σης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ· μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄν-
8 θρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ «κυρίου» ἀνὴρ
9 δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχά-
10 σθω δὲ [ὁ] ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, ὁ δὲ πλού-
σιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρε-
11 λεύσεται. ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἐξή-
ρανεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέτεπεν καὶ ἡ
εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλού-
12 σιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **Μα-**
κάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δοκίμος γενόμε-
νος λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγεῖλατο τοῖς
13 ἀγαπῶσιν αὐτόν. μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἄπὸ

θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς 14 ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπι- 15 θυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτε- λεσθεῖσα ἀποκνεῖ θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου 16 ἀγαπητοί. πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον 17 ἄνωθέν ἐστιν, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φῶτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. βου- 18 ληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν ἁυτοῦ¹ κτισμάτων.

Ἴστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. ἕστω δὲ πᾶς ἄνθρωπος 19 ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν, ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργά- 20 ζεται. διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν 21 κακίας ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνά- μενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου 22 καὶ μὴ ἀκροαταὶ μόνον παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς. ὅτι εἴ 23 τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ, κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν καὶ 24 εὐθέως ἐπελάθετο ὅποιος ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον 25 τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακά- ριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς 26 εἶναι μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ἑαυτοῦ² ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν ἑαυτοῦ³, τούτου μάταιος ἢ θρησκεία. θρησκεία 27 καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν 1 πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ¹ τῆς δόξης; ἂν 2 γὰρ εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος

18 ἑαυτοῦ

26 αὐτοῦ | αὐτοῦ

1 Χριστοῦ,

ἐν ἐσθήτι λαμπρᾷ, εἰσέλθη δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ
 3 ἐσθήτι, ἐπιβλέψατε δὲ ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθήτα
 τὴν λαμπρὰν καὶ εἶπητε· Σὺ κάθου ὡδε καλῶς, καὶ τῷ
 πτωχῷ εἶπητε· Σὺ στήθι ἢ κάθου ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν
 4 μου, ἵνα οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλο-
 5 γισμῶν πονηρῶν; Ἄκουσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.
 οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ πλουσίους
 ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο
 6 τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν.
 οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλ-
 7 κουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ
 8 καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; εἰ μέντοι νόμον
 τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν ἈΓΑΠΗΣΕΙΣ ΤὸΝ
 9 ΠΛΗΧΙΟΝ ΣΟΥ ὡς ΣΕΑΥΤὸΝ, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσω-
 πολημπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ
 10 νόμου ὡς παραβάται. Ὅστις γὰρ ὄλον τὸν νόμον τηρή-
 11 σῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ
 εἰπὼν Μὴ μοιχεύσῃς εἶπεν καὶ Μὴ φονεύσῃς· εἰ
 δὲ οὐ μοιχεύεις φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου.
 12 οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας
 13 μέλλοντες κρίνεσθαι. ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιή-
 14 σαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. Τί
 ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα
 15 δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; ἐὰν
 ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι τῆς
 16 ἐφημέρου τροφῆς, εἶπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν Ὑπάγετε
 ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δώτε δὲ
 17 αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί ὄφελος; οὕτως καὶ
 ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστίν καθ' ἑαυτήν.
 18 ἀλλ' ἐρεῖ τις Σὺ πίστιν ἔχεις ἡγὼ ἔργα ἔχω. δεῖξόν
 μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, κἀγὼ σοὶ δεῖξω ἐκ
 19 τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν. σὺ πιστεύεις ὅτι εἰς θεὸς
 ἔστιν; καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ

3 ἐκεῖ ἢ κάθου 4 διεκρίθητε... πονηρῶν. 18 ἔχεις; 19 ὁ θεὸς ἐστίν

φρίσσουσιν. θέλεις δὲ γινῶναι, ὡς ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ 20
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστίν; Ἀβραάμ ὁ πατήρ 21
ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνερέφκας ἱεραδκ τὸν
γέθμ ἀγτοῦ ἐπὶ τὸ θγειαικτήριον; βλῆπειρ ὅτι ἡ πίστις 22
συσήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα Ἐπί- 23
στεγσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. ὁρᾶτε ὅτι 24
ἐξ ἔργων δικαιῶνται ἄνθρωποι καὶ οὐκ ἐκ πίστεως
μόνον. ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαββ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐθι- 25
καιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρα ὁδοῦ ἐμπα-
λουσα; ὡσπερ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, 26
οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστίν.

Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες 1
ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα παλλὰ γὰρ πταισμεν ἅπαν 2
τες. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς
χαλιναγωγῆσαι καὶ ὄλον τὸ σῶμα. εἰ δὲ τῶν ἰσπων τοὺς 3
χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν εἰς τὸ πείθεσθαι
αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετὰγομεν. ἰδοὺ 4
καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἀέμων σιληρῶν
ἐλαυνόμενα, μετὰγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὄπου ἡ
ὄρμη τοῦ εὐθύνατος βούλεται· οὕτως καὶ ἡ γλώσσα 5
μικρὸν μέλος ἐστίν καὶ μεγάλα ἀνχει. ἰδοὺ ἡλικὸν πῦρ
ἡλικὴν ὕλην ἀκάπτει· καὶ ἡ γλώσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς 6
ἀδικίας ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ
σπιλαῦσα ὄλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς
γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γείνησ. πᾶσα γὰρ 7
φύσις θηρίων τε καὶ πετεσῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίον
δαμάζεται καὶ θεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· πῆν 8
δὲ γλώσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων· ἀκατάστα-
τον κακόν, μεστή ἰου θανατηφόρου. ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν 9
τὸν κύριον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς
ἀσθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγοτάς· ἐκ ποῦ 10

αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐ χρῆ,
 11 ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
 12 αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; μὴ δύναται,
 ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτε
 13 ἀλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπι-
 στήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ
 14 ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε
 καὶ ἐριθίαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύ-
 15 δεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνω-
 θεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης·
 16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν
 17 φαῦλον πρᾶγμα. ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή
 ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους
 18 καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος· καρπὸς δὲ
 δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

1 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν,
 ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν
 2 ὑμῶν; ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· ἴφονεύετε καὶ ἴζηλοῦτε,
 καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε
 3 διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε,
 διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανή-
 4 σθε. μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου
 ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστίν; ὅς ἐάν οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι
 5 τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. ἡ δοκεῖτε ὅτι
 κενῶς ἡ γραφὴ λέγει Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
 6 ὃ κατᾶκισεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ
 λέγει Ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς
 7 δὲ δίδωσιν χάριν. Ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ
 8 τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ θεῷ,
 καὶ ἐγγίσει ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ
 9 ἀγνίστατε καρδίας, δίψυχοι. ταλαιπωρήσατε καὶ πενήτη-
 σατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος ἴμετατραπήτω
 10 καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν· ταπεινώθητε ἐνώπιον Κυρίου,

5,6 λέγει; πρὸς...ἡμῖν; μείζονα τ. λέγει; πρὸς...ἡμῖν, μείζονα

9 μεταστραφήτω

καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, 11
 ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἢ κρίνων τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον
 κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητῆς νόμου ἀλλὰ κριτῆς. εἰς ἔστιν 12
 μοθέτης καὶ κριτῆς, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ
 δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων τὸν πλησίον;

* Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα 13
 εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν καὶ
 ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν· οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε 14
 ἴτις αὔριον ποία ἡ ζωὴ ὑμῶν· ἀτμὶς γάρ ἐστε ἔως ὀλίγον
 φαινομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς 15
 Ἐὰν ὁ κύριος ἴθελῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ
 ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονίαις ὑμῶν· πᾶσα 16
 καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν. εἰδοὶ οὖν καλὸν ποιεῖν 17
 καὶ μὴ ποιῶντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

* Ἄγε 1
 νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαι-
 πωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέση- 2
 πεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, ὁ χρυσοὺς 3
 ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύ-
 ριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν· ὡς πύρ 1
 ἔθηκα γρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. ἰδοὺ ὁ ΜΙΣΘΟΣ τῶν 4
 ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερημένος
 ἀφ' ἡμῶν κρᾶζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ 5
 ὦτα Κυρίου Σαβαώθ εἰσελήλυθαι· ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς 5
 γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν
 ἡμέρᾳ σφαγῆς. κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον. 6
 οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν;

Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ 7
 κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς,
 μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως λάβῃ προΐμιον καὶ ὄψιμον.

8 μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζετε τὰς καρδίας ὑμῶν,
9 ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν. μὴ στενάζετε,
ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθήτε· ἰδοὺ ὁ κριτῆς
10 πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί, τῆς
κακοπαθίας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλά-
11 λησαν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς
ὑπομείναντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος
Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺς πηλαγχνός ἐστιν ἡ κῆρυξ καὶ
12 οἰκτίρμων.

Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ
ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον
τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τό Ναὶ ναὶ καὶ τό Οὐ οὐ,
13 ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.

Κακοπαθεῖ τις ἐν
14 ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις
ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλη-
σίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες ἐλαίῳ ἐν
15 τῷ ὀνόματι [τοῦ κυρίου]· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει
τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· κἂν ἁμαρτίας
16 ᾗ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλή-
λοις τὰς ἁμαρτίας καὶ ἡ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
17 ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλείας
ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο
τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς
18 τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς
ἔτετον ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοί μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀλη-
θείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, ἡ γνώσκετε ὅτι ὁ ἐπι-
στρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν
20 αὐτοῦ ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

3 ὑμῶν ὡς πῦρ
18 ἔδωκεν ἕτετον

6 ὑμῖν.

11 Κύριος

16 εὐχέσθε

20 γνωσκέτω | ἐκ θανάτου αὐτοῦ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρε-
1 πιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας,
Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν 2
ἀγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος
Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ 3
Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς
ἐλπίδα ζώσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,
εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, 4
τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ 5
φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκα-
λυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον 6
ἄρτι εἰ δέον λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ 7
ῥοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ
ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὔρεθῆ εἰς ἔπαινον
καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὃν 8
οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες
δὲ ἀγαλλιᾶτε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομι- 9
ζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ 10
τῆς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφῆται οἱ περὶ
τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐραυνῶντες εἰς τίνα 11
ἢ ποῖον καιρὸν ἔδηλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προ-
μαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ
ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ 12
δικόνουν ἑαυτὰ, ἀ' νῦν ἀγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγε-

λισαμένων ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ,
εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

- 13 Διὸ ἀναξωσάμενοι τὰς ὁσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν,
νήφοντες τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν
14 ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ
συνσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπι-
15 θυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ
16 ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται [ὅτι]
17 Ἄγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἄγιος. καὶ εἰ πατέρα ἐπι-
καλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκά-
18 στράφητε· εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ,
ἐλγτρῶσθε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαρα-
19 δότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
20 Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου,
21 φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοῖς
δι' αὐτοῦ πιστοῦς εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα
22 εἶναι εἰς θεόν.

Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες
ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον
23 ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενωῶς, ἀναγεγεννημέ-
νοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου
24 ΖΩΝΤΟΣ θεοῦ καὶ ΜΕΝΟΝΤΟΣ· διότι

πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος,

καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου·

ἐξηράνθη ὁ χόρτος,

καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν·

- 25 τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
1 τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὔαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἄ-
ποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ἵπο-
2 κρισιν¹ καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλααίās, ὡς ἀρτιγέν-
νητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν
3 αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἰ ἐρεγσασθε ὅτι χρηστὸς

ὁ κύριος. πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ 4
 ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῷ ἐκλε-
 κτὸν ἔντιμον καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομείσθε 5
 οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἁγίων, ἀνεύγκαι πνευ-
 ματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
 διότι περιέχει ἐν γραφῇ 6

Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἐκλεκτὸν ἀκρογωνι-
 αῖον ἔντιμον,

καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταιχνηθῆ.
 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ λίθος 7
 ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοφῆτες οὗτος ἐγε-
 νήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας καὶ λίθος προσκόμμα- 8
 τος καὶ πέτρα σκανδάλογ· οἱ προσκόπτουσιν τῷ
 λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. ὑμεῖς δὲ γένος 9
 ἐκλεκτὸν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἁγίων,
 λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεί-
 λητε τοῦ ἐκ σκοτῶν ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν
 αὐτοῦ φῶς· οἱ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς θεοῦ, οἱ 10
 οὐκ ἠλεημένοι νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδή- 11
 μοις ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρα-
 τεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς 12
 ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς
 κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσι
 τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

Ἐποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον 13
 εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ 14
 πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθο-
 ποιῶν· (ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποι- 15
 οῦντας φιμοῖν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·)
 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας 16
 τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς θεοῦ δούλοι. πάντας τιμῆσατε, τὴν 17

ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα
 18 τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ
 φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικῶσι
 19 ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν
 20 θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχω· ποῖον γὰρ κλέος
 εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγα-
 21θοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ
 22θεῶ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν
 ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολημπάνων ὑπογραμμῶν ἵνα ἐπακολου-
 23θῆσθε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ· ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν
 24οὐδ' ἐβρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὅς λοιδο-
 ρούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχω· οὐκ ἠπέιλει, παρεδί-
 25δου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὅς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄγτός
 ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς
 ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ
 1 μῶλωπι ἰάθητε. ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι,
 ἀλλὰ ἐπιστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
 2 ψυχῶν ὑμῶν. Ὅμοιως γυναῖκες ὑποτασσόμεναι
 τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα ἢ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ
 3τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθῆσονται
 4ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνῆν ἀναστροφήν ὑμῶν.
 5ὣν ἴστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιβέσεως
 6χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς
 καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ ἡσυχίου καὶ πραέως
 7πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές. οὕτως γὰρ
 8ποτε καὶ αἱ ἀγναι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκόσμου
 9ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὥς Ζάρρα
 ὑπήκουεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἥς ἐγενή-
 10θητε τέκνα ἄγαθοποιούσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν
 11πτόνησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικούντες κατὰ
 γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκευεῖ τῷ γυναικίῳ ἀπονέμοντες
 12τιμὴν, ὡς καὶ ἡ συνκληρονόμοι ἡ χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ
 13ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέ-

6 (ὡς.....καλοῦσα, ἥς.....τέκνα.) 7 συνκληρονόμοις | ταῖς προσευχαῖς

λος πάντες όμόφρονες, συμπαθείς, φιλάδελφοι, εύσπλαγ-
 χνοι, ταπεινόφρονες, μή αποδιόντες κακόν άντί κακού 9
 ή λαιδορίαν άντί λαιδορίας τούναντίον δέ εύλογούτες,
 ότι εις τούτο έκλήθητε ίνα εύλογίαν κληρονομήσητε.

ό γάρ θέλων ζωήν άγαπών 10

καί ίδεϊν ήμέρας άγαθάς

παγσάτω τήν γλώσσαν άπό κακού

καί χείλη τοϋ μή λαλήσαι δόλον,

έκκλινάτω δέ άπό κακού καί ποιησάτω άγαθόν, 11

ζητησάτω ειρήνην καί διωζάτω αύτήν.

ότι όφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους 12

καί ώτα αύτοϋ εις δέησιν αύτών,

πρόσωπον δέ Κυρίου επί ποιοϋντας κακά.

Καί τίς ό καώσων ύμάς εάν του άγαθού ζηλωται 13

γένησθε; άλλ' ει καί πάσχοιτε δια δικαιοσύνην, μακάριοι. 14

τόν δέ φόβον αύτών μή φοβηθήτε μηδέ ταραχθήτε,

κύριον δέ τόν Χριστόν άγιάσατε έν ταίς καρδίαις ύμών, 15

έτοιμοι άει πρός άπολογίαν παντί τῷ αϊτούντι ύμάς λόγον

περι τής έν ύμίν έλπίδος, άλλα μετά πραύτητος καί φόβου,

συνείδησιν έχοντες άγαθήν, ίνα έν ῶ καταλαείσθε κατα- 16

σχυρθώσιν οι έπηρέάζοντες ύμών τήν άγαθήν έν Χριστῷ

άναστροφήν. κρείττον γάρ άγαθοποιούντας, ει θέλοι τὸ 17

θέλημα του θεου, πάσχειν ή κατοποιούντας. ότι καί Χρι- 18

στός άπαξ περι άμαρτιών ἠπέθανεν, δικαίος υπέρ άδίκων,

ίνα ύμάς προσαγάγη τῷ θεῷ, θανατωθείς μέν σαρκί

ζωοποιηθείς δέ πνεύματι. έν ῶ καί τοίς έν φυλακῇ πνεύ- 19

μασιν πορευθείς έκήρυξεν, άπειθήσασίν ποτε ότε άπεξεδέ- 20

χετο ή του θεου μακροθυμία έν ήμέραις Νῶε κατασκευα-

ζομένης κιβωτου εις ήν όλίγοι, τουτ' έστιν όκτώ ψυχαί,

διεσώθησαν δι' ύδατος. ἠδ' καί ύμάς αντίτυπον νῦν σώζει 21

βάπτισμα, οὐ σαρκὸς άπόθεσις ρύπου άλλα συνειδήσεως

άγαθής έπερώτημα εις θεόν, δι' άναστάσεως Ἰησοῦ Χριστου,

ός έστω έν δεξιῷ θεου πορευθείς εις ουρανόν ύποταγέντων 22

- 1 αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων. Χριστοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν
 2 ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν
 3 ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. ἄρκετὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις,
 4 κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις. ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας
 5 ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ
 6 ἐτοίμως κρίνοντι ζῶντας καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.
 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν. σωφρονήσατε οὖν καὶ
 8 κήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν.
 9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ· ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ
 10 οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ· εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θεός· ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίξεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος,
 13 ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλιώμενοι. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς
 14 ἀναπαύεται. μὴ γὰρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριεπίσκοπος· εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ
 17 ὀνόματι τούτῳ. ὅτι [ὁ] καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα

ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; καὶ εἰ 18 ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ [ἀέ] ἀσεβῆς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ 19 τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἔν ἀγαθοποιίᾳ.

Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συνπρεσβύτε- 1 ρος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνετε 2 τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, μηδ' ὡς κατακυ- 3 ριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράν- 4 τινων τῆς δόξης στέφανον. Ὅμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε 5 πρεσβυτέροις. Πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι [ὁ] θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτίσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.

Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἵνα 6 ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, πᾶσαν τὴν μέριμναν ἡμῶν 7 ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων 8 ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν ἵ καταπιεῖν· ἔ αντίστητε 9 στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ θεὸς 10 πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν ἁ Χριστῷ, ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει· αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. 11

Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογιζομαι, 12 δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν στήτε. Ἀσπάζεται 13 ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. 14

Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

ΠΕΤΡΟΥ Β

1 ἸΣΜΩΝ ΠΕΤΡΟΣ δούλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῖς ἰστίμοις ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ
 2 τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ
 3 Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας
 δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης
 διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλίσαντος ἡμᾶς ἑαυτὸν διὰ δόξης καὶ
 4 ἀρετῆς, δι' ὧν τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα
 δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύ-
 σεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ
 5 φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγ-
 καντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν
 6 δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνώσιν, ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκρά-
 τειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ
 7 ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελ-
 8 φίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην· ταῦτα γὰρ ὑμῖν
 ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους
 καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπί-
 9 γνωσιν· ἧ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶν μυωπάζων,
 λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.
 10 διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν
 κλησίαν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ
 11 πταίσητέ ποτε· οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται
 ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν
 καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1 ΣΥΜΩΝ

3 ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ

4 ἡμῖν καὶ μέγιστα

9 ἁμαρτημάτων

Διὸ μελλήσω αἰεὶ ὑμᾶς ὑπομνήσκειν περὶ τούτων, ¹²
καίπερ εἰδὼτας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείᾳ.
δικαίον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, ¹³
διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ¹⁴
ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ¹⁵
ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεί-
σθαι. οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ¹⁶
ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύ-
ναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου
μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ ¹⁷
δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρε-
ποῦς δόξης Ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς μου οὗτός ἐστιν, εἰς ὃν
ἐγὼ εὐδόκησα,— καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ¹⁸
ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει.
καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, φ' καλῶς ¹⁹
ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ,
ἕως οὗ ἡμέρα διανγᾶση καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα ²⁰
προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται, οὐ γὰρ ²¹
θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ
πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ θεοῦ ἀνθρώποι.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ¹
ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν
αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην
ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινή ἀπώλειαν· καὶ ²
πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὗτος
ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ΒΛΑΣΦΗΜΗΘΗΣΕΤΑΙ· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ ³
πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπα-
λαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει· εἰ γὰρ ⁴
ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς
ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ⁵

ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύ-
 νης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας,
 6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας κατέκρινεν,
 7 ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβέσιν τεθεικῶς, καὶ δίκαιον Λῶτ
 καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀνα-
 8 στροφῆς ἐρύσατο, — βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκα-
 τοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνό-
 9 μοις ἔργοις ἐβασάνιζεν, — οἶδεν Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρα-
 σμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους
 10 τηρεῖν, μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μασμοῦ
 πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονούντας. τολμηταί,
 11 ἀθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσιν, βλασφημοῦντες, ὅπου ἄγγε-
 λοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν
 12 [παρὰ Κυρίῳ] βλάσφημον κρίσιν. οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῶα
 γεγεννημένα φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦ-
 σιν βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθαρῆσονται,
 13 ἀδικούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἠγούμενοι τὴν ἐν
 ἡμέρᾳ τρυφῆν, σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς
 14 ἁπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες
 μιστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπάστους ἁμαρτίας, δελεά-
 ζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονε-
 15 ξίας ἔχοντες, κατάρας τέκνα, ἁκαταλείποντες εὐθείαν ὁδὸν
 ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ
 16 Βεῶρ ὅς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν ἔλεγχεν δὲ ἔσχεν
 ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ
 φθεγξάμενον ἐκάλυπεν τὴν τοῦ προφήτου παραφροσίαν.
 17 οὗτοι εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι καὶ ὀμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυ-
 18 νόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους τετήρηται. ὑπέρογκα
 γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις
 σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὀλίγως ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν
 19 πλάνῃ ἀναστρεφομένους, ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμε-
 νοι, αὐτοὶ δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ἥ γὰρ τις ἤττη-
 20 ται, τούτῳ δεδούλωται. εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μᾶσματα

τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου[†] καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττώνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. κρείττον γὰρ²¹ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνωῦσιν ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς· συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας²² ΚΨΩΝ ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΣ ΕΠΙ Τὸ ἸΔΙΟΝ ΕΞΕΡΑΜΑ, καὶ ὙΣ λουσαμένη εἰς κυλισμὸν βορβόρου.

Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, 1 ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων² προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος, τοῦτο πρῶτον γνώσκοντες ὅτι ἐλεύ-³ σονται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαίκεται κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ λέγον-⁴ τες Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι⁵ οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος ἴσυνεστῶσα[†] τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος⁶ ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ⁷ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς,⁸ ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κγρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. οὐ βραδύνει Κύριος τῆς⁹ ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα ἠγούνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς, μὴ βουλόμενός τις ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἦξει δὲ ἡμέρα Κυρίου¹⁰ ὡς κλέπτῃς, ἐν ἧ ὁ οὐρανοὶ ροιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα[†] εὐρεθήσεται. Τούτων οὕτως πάντων λυομένων¹¹

ποταπούς δεῖ ὑπάρχειν [ύμᾱς] ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς
 12 καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρου-
 σίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι
 13 λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα ἵθήκεται· καινοὺς
 δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ
 14 προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διό,
 ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ
 15 ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ κυρίου
 ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἠγείσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγα-
 πητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθείσαν αὐτῷ
 16 σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν
 ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα,
 ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσι ὡς καὶ τὰς
 17 λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. Ὑμεῖς
 οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῆ
 τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου
 18 στηριγμοῦ, αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου
 ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
 νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος.

ΙΩΑΝΟΥ Α

Ο ΗΝ ΑΠ' ΑΡΧΗΣ, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς 1
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψη-
λάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, — καὶ ἡ ζωὴ ἐφανε- 2
ρώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν
ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ
ἐφανερώθη ἡμῖν, — ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγ- 3
γέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡ-
μῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς
καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ταῦτα 4
γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἢ πεπληρωμένη.

Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ 5
καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι 6
κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶ-
μεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν 7
τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτὸς ἔστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινω-
νίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐὰν εἴπωμεν 8
ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλή-
θεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας 9
ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφή ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
τίας καὶ καθάριση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπω- 10
μεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ
λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία μου, 1
ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε. καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη,

παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν
 2 δίκαιον, καὶ αὐτὸς Ἰασμὸς ἐστὶν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ ἴμόνον· ἀλλὰ καὶ περὶ ὄλου
 3 τοῦ κόσμου. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν
 4 αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων ὅτι
 Ἔγνωνκα αὐτόν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης
 5 ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· ὅς δ' ἂν
 τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ
 θεοῦ τετελειώται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ
 6 ἐσμέν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένει ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος
 περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς περιπατεῖν.
 7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντο-
 λὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ
 8 ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. πάλιν ἐντολὴν καινὴν
 γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν,
 ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη
 9 φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.
 10 ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάν-
 11 δαλον ἔν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ,
 καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν
 12 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία,
 ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
 13 γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς·
 γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.
 14 Ἐγραψα ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα·
 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς·
 Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος
 [τοῦ θεοῦ] ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.
 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐὰν τις
 ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς
 16 ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς

σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν· καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία 17 [αὐτοῦ], ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι 18 ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν 19 ἐξήλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενῆκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ 20 τοῦ ἁγίου· ἴδιδατε πάντες— ἴ οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἶ- 21 δατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν.

Τίς ἐστίν 22 ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν 23 πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. Ὑμεῖς ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἂν ἐν 24 ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ [ἐν] τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ αὕτη ἐστίν ἡ ἐπαγ- 25 γελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων 26 ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μένει 27 ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρειᾶν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστίν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, ἴ καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα 28 ἂν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἂν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός 29 ἐστίν, γινώσκετε ὅτι ἴ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ ἵνα
 τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος
 2 οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν
 τέκνα θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἶδα-
 3 μεθα ὅτι ἐὰν φανερωθῆ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψό-
 4 μεθα αὐτόν καθὼς ἐστίν. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα
 ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκείνος ἀγνός
 4 ἐστίν. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνο-
 5 μίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἴδατε ὅτι
 ἐκείνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἄρῃ, καὶ ἀμαρτία ἐν
 6 αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει·
 πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 7 Ἐκείνῳ, μηδεὶς πλανᾷ ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
 8 δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκείνος δίκαιός ἐστιν· ὁ ποιῶν τὴν
 ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος
 ἀμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ
 9 τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ γεγεννημένος
 ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
 μένει, καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέν-
 10 νηται. ἐν τούτῳ φανερά ἐστίν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ
 τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
 11 αὐτοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς,
 12 ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τοῦ πονηροῦ
 ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος
 ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.
 13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.
 14 ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
 ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει
 15 ἐν τῷ θανάτῳ. πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ ἄν-
 θρωποκτόνος ἐστίν, καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος
 16 οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ μένουσαν. Ἐν

τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θείναι. ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ 17 κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ 18 τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Ἐν 19 τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμ-προσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν ὅτι ἐὰν κατα- 20 γνωσκή ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γνωσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία 21 μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, καὶ 22 ὃ ἂν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα ᾿πιστεύσωμεν ᾿ τῷ 23 ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς 24 ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γνωσκόμεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκι- 1 μάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν 2 τούτῳ γνωσκέτε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεί Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ᾿ἐληλυθότα ᾿ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ ᾿μὴ ὁμολογεί ᾿ τὸν Ἰησοῦν ἐκ 3 τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τούτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ἔμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστέ, τεκνία, καὶ νε- 4 κηκάτε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ· αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ 5 κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει· ἡμεῖς ἐκ 6

τοῦ θεοῦ ἴσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ
8 γινώσκει τὸν θεόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι
9 ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ
θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν
10 ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. ἐν τούτῳ
ἐστίν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν,
ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐ-
11 τοῦ Ἰασημὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγα-
πητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφειλο-
12 μεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται·
ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ
13 ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. ἐν τούτῳ γινώ-
σκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ
14 πνεύματος αὐτοῦ δίδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα
καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτήρα
15 τοῦ κόσμου. ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς [Χριστός]
ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς
16 ἐν τῷ θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς
ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει
17 καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ [μένει]. Ἐν τούτῳ τετελειώται ἡ
ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρησῖαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἴσμεν
18 ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ,
ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ
φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελειώται
19 ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγά-
20 πησεν ἡμᾶς. ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῆ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν, τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν. καὶ ταύτην τὴν 21 ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ 1 θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γνώ- 2 σκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν· αὕτη γὰρ 3 ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν, ὅτι πᾶν τὸ γε- 4 γεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν· τίς 5 ἐστὶν [δὲ] ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν 6 δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι ἴδιον ἄλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστὶν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα 7 καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσι. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ 9 μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν 10 ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὕτη 11 ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ὁ θεὸς ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. ὁ ἔχων 12 τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν 13 ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς

14 τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία
 ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι εἴαν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ
 15 θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. καὶ εἴαν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει
 ἡμῶν ὃ εἴαν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ
 16 ᾗτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ
 δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον.
 17 ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα
 18 οὐ πρὸς θάνατον. Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεν-
 νημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ
 τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ.
 19 οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὄλος ἐν τῷ
 20 πονηρῷ κεῖται. οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ
 δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἄληθινόν·¹ καὶ
 ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ.
 21 οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. Τεκνία,
 φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ΙΩΑΝΟΥ Β

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ἰεκλεκτῆ κυρία¹ καὶ τοῖς τέκνοις 1
αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν 2
ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς
τὸν αἰῶνα· ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ 3
θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός,
ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπα- 4
τοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ
πατρός. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν 5
γράφων σοι καινὴν ἀλλὰ ἣν εἶχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγα-
πῶμεν ἀλλήλους. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περι- 6
πατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν,
καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. ὅτι 7
πολλοὶ πλάνοι ἐξήλθαν εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολο-
γοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν
ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ 8
ἀπολέσητε ἃ ἠργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολά-
βητε. πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ 9
χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ
τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς 10
καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν
εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ 11
χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς ποιηροῖς.

Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ 12
χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς
καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν¹
πεπληρωμένη ᾖ. Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς 13
σου τῆς ἐκλεκτῆς.

1 Ἐκλεκτῆ Κυρία

12 ἡμῶν

ΙΩΑΝΟΥ Γ

- 1 Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γαίφ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ
ἐν ἀληθείᾳ.
- 2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐδοῦσθαι καὶ
3 ὑγαιίνειν, καθὼς εὐδοοῦταί σου ἡ ψυχὴ. ἐχάρην γὰρ λίαν
ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ,
4 καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. μειζότεραν τούτων
οὐκ ἔχω ἡ χάριν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ
5 περιπατοῦντα. Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν
6 ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τοῦτο ξένους, οἱ ἐμαρτύρη-
σάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὐς καλῶς ποιή-
7 σεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος
8 ἐξήλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. ἡμεῖς οὖν
ὀφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώ-
μεθα τῇ ἀληθείᾳ.
- 9 Ἐγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεῶν αὐτῶν
10 Διοτρέφης οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυα-
ρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε αὐτὸς
ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.
- 11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγα-
θοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακεν τὸν
12 θεόν. Δημητρίφ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ αὐτῆς
τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι
ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.
- 13 Πολλὰ εἶχον γράψαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος
14 καὶ καλάμου σοι γράφειν· ἐλπίζω δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν,
15 καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. ἀσπά-
ζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ¹
 βου, τοῖς ἔν θεῷ πατρὶ ἠγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ
 τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη²
 πληθυνθείη.

Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν³
 περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀνάγκην ἔσχον γράψαι
 ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ
 τοῖς ἁγίοις πίστει. παρεισεδύησαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ⁴
 πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν
 μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνού-
 μενοι.

Ὑπομῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδὼτας⁵
 ἀπαξ ἄπαντα, ὅτι Ἐκύριος Ἰησοῦς λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας
 τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους⁶
 τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολι-
 πόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας
 δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ⁷
 Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον
 τοῦτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς
 ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχου-
 σαι.

Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι⁸
 σάρκα μὲν μαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ
 βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ⁹
 διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωυσεῶς σώ-
 ματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας,

- 10 ἀλλὰ εἶπεν Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος. Οὗτοι δὲ ὅσα
 μὲν οὐκ οἶδαςιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς
 11 τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. οὐαὶ
 αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ
 τοῦ Βαλαάμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ
 12 Κορὲ ἀπώλοντο. οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπι-
 λάδες συνευχούμενοι, ἀφόβως ἐάγουσιν ποιμαίνοντες,
 νεφέλαι ἄνδρῳ ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα
 13 φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, κύματα
 ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύναις, ἀστέ-
 ρες ἠπλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκοτίου εἰς αἰῶνα τετήρη-
 14 ται. Ἐπροφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἑβδομος
 ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ λέγων Ἰδοὺ ἦλθεν Κύριος ἐν ἀγίαις
 15 μυριάσιν αἰμάτων, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει
 πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας
 αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν
 16 ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗ-
 τοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
 αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα,
 θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελίας χάριν.
 17 Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προει-
 ρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 18 Χριστοῦ· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν Ἐπ' ἐσχάτου χρόνου ἔσονται
 ἐμπαίκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν
 19 ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεύ-
 20 μα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες
 ἑαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι ἀγίῳ
 21 προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε προσ-
 δεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 22 εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἔλεατε διακρινομένους
 23 σώζετε ἐκ πηγρὸς ἀρπάζοντες, οὓς δὲ ἔλεατε ἐν φόβῳ,
 μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐπιλωμένον
 ΧΙΤΩΝΑ.

Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξει ὑμᾶς ἀπταιστούς καὶ 24
στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀνώμους ἐν ἀγα-
λιάσει μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ 25
τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία
πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α
ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 ΠΑΥΛΟΣ δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ¹, κλητὸς ἀπόστολος,
2 ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ ὃ προεπηγγείλατο διὰ
3 τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ κατὰ σάρκα,
4 τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύ-
νης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
5 ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπα-
κοὴν πίστεως ἐν πάσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
6 αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
7 πάσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλ-
9 λεται ἐν ὅλῃ τῷ κόσμῳ. μάρτυς γὰρ μοῦ ἐστὶν ὁ θεός,
ὃς λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
10 υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι πάν-
τοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἰ πως ἤδη ποτὲ
εὐδοωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
11 ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν
12 πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, τοῦτο δὲ ἐστὶν
συνπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως

ὕμῶν τε καὶ ἐμοῦ. οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι 13
πολλάκις προθεβήμην ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθην ἄχρι
τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς
καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἑλλησίν 14
τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί.
οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγ- 15
γελίσασθαι. οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, δύναμις 16
γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ
τε [πρῶτον] καὶ Ἑλληνι. δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ 17
ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται
Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ 18
πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν
ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν 19
ἐστὶν ἐν αὐτοῖς, ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφάνερωσεν. τὰ 20
γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν
νοούμενα καθοράται, ἧ τε αἰδῖος αὐτοῦ δύναμις καὶ
θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, διότι γνόντες 21
τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἠὲ χάριστησαν, ἀλλὰ
ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη
ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμω- 22
ράνθησαν, καὶ ἩΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ 23
ἐν ὁμοιωμάτι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν
καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. Διὸ παρέδωκεν 24
αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν
εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν
αὐτοῖς, οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ 25
ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ
τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· 26
αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν
εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν 27
φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει

αὐτῶν εἰς ἀλλήλους ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν, τὴν ἀσχημο-
 σύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς
 28 πλάνης αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καὶ καθὼς
 οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδω-
 κεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθή-
 29 κοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ Ἰουδαίου καὶ ἑβραίου
 κακία, μεστοὺς φθόνου φόβου ἔριδος δόλου κακοηθίας,
 30 ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὕβριστάς, ὑπερηφά-
 νους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,
 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστύργους, ἀνελεήμονας· οἷτινες
 32 τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἔπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα
 πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν
 ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς ἑσθλοῖς πράσσουσιν.

1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων ἐν ᾧ
 γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ
 2 πράσσεις ὁ κρίνων· οἶδαμεν ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ
 ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.
 3 λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
 πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ
 4 θεοῦ; ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνο-
 χῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ
 5 χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιαν σε ἄγει; κατὰ δὲ τὴν
 σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις
 σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιο-
 6 κρισίας τοῦ θεοῦ, ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
 7 αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ
 8 τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ
 ἐριθίας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθόμενοι δὲ τῇ ἀδικίᾳ
 9 ὀργὴ καὶ θυμὸς, θλίψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν
 ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶ-
 10 του καὶ Ἑλλήνου· δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ
 11 ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ
 12 γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. Ὅσοι

γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ 13 νόμου δίκαιοι παρὰ [τῷ] θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ 14 τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν 15 ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συνμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἡ κρίνει ὁ θεὸς τὰ κρυπτά 16 τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Ἰησοῦ.

Εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ καὶ 17 καυχᾶσαι ἐν θεῷ καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις 18 τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, πέποιθάς τε 19 σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευ- 20 τὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.— ὁ οὖν διδά- 21 σκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσό- 22 μενος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς; ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς 23 παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; τὸ γὰρ ὄνομα 24 τοῦ θεοῦ δι' ἡμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς γέγραπται. περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον 25 πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιοῦ- 26 ματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκρο- 27 βυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερωῖ 28 Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερωῖ ἐν σαρκὶ περιτομὴ· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖός, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν 29 πνεύματι οὐ γράμματι, οὐ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ. Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰου- 1 δαίου, ἢ τίς ἡ ὠφελία τῆς περιτομῆς; πολὺ κατὰ πάντα 2

τρόπον. πρῶτον μὲν [γὰρ] ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια
 3 τοῦ θεοῦ. τί γάρ; εἰ ἠπίστησάν τις, μὴ ἡ ἀπιστία
 4 αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο· γνω-
 σθῶ δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης,
 καθάπερ γέγραπται

“Ὅπως ἄν δικαιοθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
 καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί
 ἐροῦμεν; μὴ ἀδικὸς ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ
 6 ἄνθρωπον λέγω. μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν
 7 κόσμον; εἰ [δὲ] ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι
 ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἁμαρ-
 8 τωλὸς κρίνομαι, καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα [καὶ] καθὼς
 φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ὡς ἔλθῃ
 τὰ ἀγαθὰ; ὣν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως, προητιασάμεθα γὰρ
 Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὅφ’ ἁμαρτίαν εἶναι,
 10 καθὼς γέγραπται ὅτι

Ὅκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς,

11 οὐκ ἔστιν ἴσθιν, οὐκ ἔστιν ἴσθιν ἰσθιν ἰσθιν
 θεόν·

12 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν·

οὐκ ἔστιν ἴσθιν ἰσθιν ἰσθιν ἰσθιν
 ἑνός.

13 τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγγ ἀγῶν,

ταῖς γλώσσαις ἀγῶν ἐδολιοῦσαν,

ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη ἀγῶν,

14 ὧν τὸ στόμα ἴσθιν καὶ πικρίας γέμει·

15 ὅζεις οἱ πόδες ἀγῶν ἐκχέει αἷμα,

16 σὺντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀγῶν,

17 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

18 οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν
 ὀφθαλμῶν ἀγῶν.

Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, 19
 ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος
 τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα
 σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.
 νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυ- 21
 ρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, δικαιοσύνη δὲ 22
 θεοῦ διὰ πίστεως [Ἰησοῦ] Χριστοῦ, εἰς πάντας τοὺς πιστεύ-
 οντας, οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή. πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ 23
 ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεῶν τῆ 24
 αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
 ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἰλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ 25
 αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν
 πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ 26
 θεοῦ, πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν
 καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιούντα τὸν ἐκ
 πίστεως Ἰησοῦ.

Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξε- 27
 κλεισθη. διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ
 νόμου πίστεως. λογίζομεθα ἄρα δικαιῶσθαι πίστει ἄ- 28
 θρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς ἴδιον; 29
 οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν, εἴπερ εἰς ὁ θεός, ὃς δικαιοῦσι 30
 περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.
 νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ 31
 νόμον ἰσχύνομεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν Ἰαβραάμ τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ 1
 σάρκα; εἰ γὰρ Ἰαβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· 2
 ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν, τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευ- 3
 σεν δὲ Ἰαβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
 δικαιοσύνην. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς αὐτῷ λογίζεται 4
 κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφειλὴμα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, 5
 πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιούντα τὸν ἄσεβη, λογίζεται ἡ
 πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, καθάπερ καὶ Δαυεὶδ λέγει 6
 τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ὃ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιο-
 σύνην χωρὶς ἔργων

7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν
 ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι,
 8 μακάριος ἀνὴρ ὁ ὧν οὐ μὴ λογίσχται Κύριος
 ἀμαρτίαν.
 9 ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν
 ἀκροβυστίαν; λέγομεν γάρ Ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ
 10 πίστις εἰς δικαιοσύνην. πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ
 ᾧ ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκρο-
 11 βυστίᾳ· καὶ σημεῖον ἔλαβεν Ἐπεριτομῆς, σφραγίδα τῆς
 δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι
 αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας,
 12 εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς [τὴν] δικαιοσύνην, καὶ πατέρα
 περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς
 στοιχοῦσιν τοῖς ἰχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ
 13 πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ
 ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρο-
 νόμον αὐτὸν εἶναι κόσμον, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως·
 14 εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις καὶ
 15 καθήρηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται,
 16 οὐ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ
 τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν
 ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον
 ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, (ὅς ἐστὶν πατὴρ πάντων
 17 ἡμῶν, καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἔθνων τέ-
 θεϊκά σε,) κατέναντι οὐκ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος
 18 τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὅς παρ' ἐλ-
 πίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα
 πολλῶν ἔθνων κατὰ τὸ εἰρημένον Οὔτως ἔσται τὸ
 19 σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν
 τὸ ἑαυτοῦ σῶμα [ἤδη] νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς που
 20 ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητρὸς Σάρρας, εἰς δὲ τὴν
 ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλὰ ἐνεδυ-
 21 ναμώθη τῇ πίστει, δοῦς δόξαν τῷ θεῷ καὶ πληροφορηθεῖς

ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατός ἐστὶν καὶ ποιῆσαι. διὸ [καὶ] 22
 ἔΛΟΓΙΣΘΗ ΑΥΤῶ Εἰς ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗΝ. Οὐκ ἐγράφη 23
 δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἔΛΟΓΙCΘΗ ΑΥΤῶ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς 24
 οἷς μέλλει λογιζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα
 Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὃς ΠΑΡΕΔΌΘΗ ΔΙΑ ΤΑ 25
 ΠΑΡΑΠΤῶΜΑΤΑ ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν 1
 θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν 2
 προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῇ πίστει] εἰς τὴν χάριν ταύτην
 ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ
 θεοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ «καυχώμεθα» ἐν ταῖς θλίψε- 3
 σιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ 4
 ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κα- 5
 ΤΑΙCΧΎΝΕΙ. ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρ-
 διαῖς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν· «εἰ γε» 6
 Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσε-
 βῶν ἀπέθανεν. μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· 7
 ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν·
 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι 8
 ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν.
 πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐ- 9
 τοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ 10
 ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ
 ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ 11
 θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], δι' οὗ νῦν
 τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς 12
 τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ
 οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ' ᾧ
 πάντες ἥμαρτον—· ἄχρι γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν 13
 κόσμῳ, ἀμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογαῖται μὴ ὄντος νόμου, ἀλλὰ 14

- ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωυσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως
- 15 Ἀδὰμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως [καὶ] τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν.
- 16 καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν
- 17 παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ [τῆς δωρεᾶς] τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύουσιν διὰ τοῦ
- 18 ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνός δικαίωματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν
- 19 ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.
- 20 νόμος δὲ παρεισήλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
- 1 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις
- 2 πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ,
- 3 πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν [Ἰησοῦν] εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ
- 4 ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι
- 5 ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως

ἐσόμεθα· τούτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρω- 6
 πος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας,
 τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ, ὁ γὰρ ἀποθανὼν 7
 δεικνύεται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν 8
 Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες 9
 ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος
 αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέ- 10
 θανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. οὕτως καὶ ὑμεῖς λογί- 11
 ζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ
 θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Μὴ οὖν βασιλευέτω 12
 ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν
 ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν 13
 ὄπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς
 τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα
 δικαιοσύνης τῷ θεῷ· ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει, 14
 οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν.

Τί 15
 οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ
 χάριν; μὴ γένοιτο· οὐκ οἶδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς 16
 δούλους εἰς ὑπακοήν, δούλοι ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρ-
 τίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ 17
 θεῷ ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρ-
 δίας εἰς ὃν παρεδίθητε τύπον διδαχῆς, ἐλευθερωθέντες δὲ 18
 ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ· ἀνθρώπων 19
 λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὡσπερ γὰρ πα-
 ρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ
 ἀνομίᾳ [εἰς τὴν ἀνομίαν], οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
 ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν· ὅτε γὰρ δούλοι 20
 ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν 21
 καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ
 τέλος ἐκείνων θάνατος· νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς 22
 ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν
 εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὀψώνια 23
 τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

- 1 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ,
 ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ;
 2 ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ
 ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.
 3 ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γένηται
 ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν
 4 ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην
 ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε
 τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι
 ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα καρποφορήσωμεν
 5 τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν
 ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν
 6 εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργήθημεν
 ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δου-
 λεύειν [ἡμᾶς] ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι
 7 γράμματος. Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία;
 μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνωμεν εἰ μὴ διὰ
 νόμου, τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδευε εἰ μὴ ὁ νόμος
 8 ἔλεγεν Οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
 ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπι-
 9 θυμίαν, χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ ἔζων
 χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία
 10 ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς
 11 ζῶντων αὐτὴ εἰς θάνατον· ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα
 διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.
 12 ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ
 13 ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος;
 μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ
 ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται καθ' ὑπερ-
 14 βολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν
 γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστίν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι,
 15 πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. ὁ γὰρ κατεργάζομαι οὐ

γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ
 τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύνφημι τῷ 16
 νόμῳ ὅτι καλός. Nunὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ 17
 ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἶ- 18
 κεί ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ
 θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· οὐ 19
 γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο
 πράσσω. εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τὸ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατερ- 20
 γάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Εὐρίσκω 21
 ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ὅτι ἐμοὶ τὸ
 κακὸν παράκειται· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ 22
 τὸν ἔσω ἄνθρωπον, βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσιν 23
 μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμα-
 λωτίζοντά με [ἐν] τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς
 μέλεσιν μου. ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται 24
 ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; ἡ χάρις [δὲ] τῷ θεῷ 25
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ
 τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρ-
 τίας.
 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ 1
 Ἰησοῦ· ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ 2
 Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ
 τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει 3
 διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώ-
 ματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν
 ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρω- 4
 θῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ
 πνεῦμα· οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, 5
 οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρόνημα 6
 τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ
 καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν, 7
 τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται·
 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύναται. Ὑμεῖς δὲ 8
 οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἶπερ πνεῦμα θεοῦ 9
 20 ἐγὼ 25 εὐχαριστῶ 2 ἡμεῖς 11 τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα

οικεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος
 10 οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δέ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα
 νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.
 11 εἰ δέ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οικεῖ
 ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζωοποιήσκει
 [καί] τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικούντος αὐτοῦ
 πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ
 13 κατὰ σάρκα ζῆν, εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀπο-
 θνήσκειν, εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανα-
 14 τοῦτε ζήσεσθε. ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι
 15 υἱοὶ θεοῦ εἰσίν. οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς
 φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κρίζομεν
 16 Ἄββᾶ ὁ πατήρ· αὐτὸ τὸ πνεῦμα συναρτυρεῖ τῷ πνεύ-
 17 ματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρο-
 νόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συνακληρονόμοι δὲ Χριστοῦ,
 18 εἴπερ συναπάζομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Λο-
 γίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ
 19 πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἡ
 γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν
 20 τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπε-
 τάγη, οὐχ ἐκούσα ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι
 21 ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας
 τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ
 22 θεοῦ. οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συνστενάζει καὶ
 23 συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες [ἡμεῖς] καὶ αὐτοὶ ἐν
 ἑαυτοῖς στεναζόμεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπο-
 24 λύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν·
 ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς, ὁ γὰρ βλέπει τίς
 25 ἐλπίζει; εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς
 26 ἀπεκδεχόμεθα.

Ἔσαστως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα
 συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσ-
 15,16 υἰοθεσίας· ἐν.....πατήρ, αὐτὸ 24 τις, τί καὶ ἐλπίζει v. τίς καὶ ὑπομένει

εξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
 ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, ὁ δὲ ἔραυνῶν τὰς 27
 καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν
 ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν 28
 θεὸν πάντα συνεργεῖ [ὁ θεὸς] εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρό-
 θεσιν κλητοῖς οὖσιν. ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισεν 29
 συμμόρφους τῆς εἰκόνας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὖς δὲ προώρισεν, τού- 30
 τους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὖς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν·
 οὖς δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν. Τί 31
 οὖν ἐρούμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς
 καθ' ἡμῶν; ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ 32
 ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ
 πάντα ἡμῖν χαρίζεται; τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; 33
 θεὸς ὁ δικαίων· τίς ὁ κατακρινῶν; Χριστὸς [Ἰησοῦς] 34
 ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ ἐγερθεὶς [ἐκ νεκρῶν], ὅς ἐστιν
 ἘΝ ΔΕΞΙᾶ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς 35
 ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ; θλίψις ἢ
 στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ
 μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι 36

ἜΝΕΚΕΝ ΟΥΘΨ ΘΑΝΑΤΟΥΜΕΘΑ ὄλην τὴν ἡμέραν,
 ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος 37
 ἡμᾶς. πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε 38
 ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα οὔτε
 δυνάμεις οὔτε ὑψώματα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα 39
 δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συναμαρτυ- 1
 ρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ὅτι 2
 λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ
 μου· ἡνυχομένη γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ χριστοῦ 3

ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα,
 4 οἵτινες εἰσιν Ἰσραηλείται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ
 διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,
 5 ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ
 6 πάντων, θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Οὐχ οἷον
 δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ
 7 Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδ' ὅτι εἰσιν σπέρμα Ἀβραάμ,
 πάντες τέκνα, ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
 8 τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ,
 9 ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα· ἐπαγ-
 γελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος Κατὰ τὸν καιρὸν τούτων
 10 ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρα γίος. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ
 καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς
 11 ἡμῶν μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν
 ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μὲνη,
 12 οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρήθη αὐτῇ ὅτι Ὁ
 13 μείζων δοyleύσει τῷ ἐλάσσονι· καθάπερ γέγραπται
 Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαὺ ἐμίσησα.
 14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο·
 15 τῷ Μωυσεῖ γὰρ λέγει Ἐλεήσω ὃν ἄν ἐλεῶ, καὶ οἰκτει-
 16 ρήσω ὃν ἄν οἰκτείρω. ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ
 17 τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ. λέγει γὰρ ἡ γραφή τῷ
 Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐνδείξω-
 18 μαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγεληῖ
 19 τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ,
 20 ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς μοι οὖν τί
 21 ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν; ὃ
 ἄνθρωπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ;
 22 μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι Τί με ἐποίησας οὕτως;
 23 ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 24 φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκευὸς, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;
 25 εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι
 τὸ δυνατὸν αὐτοῦ ἠνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεῆν

ὄργης κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦ- 23
 τον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευὴ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν
 εἰς δόξαν, οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων 24
 ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν—; ὡς καὶ ἐν τῷ Ὠσηέ λέγει 25

Καλέσω τὸν οὐ λαὸν μου λαὸν μου
 καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην·
 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἔρρηθι [ἀγίοις] Οὐ 26
 λαός μου ὑμεῖς,

ἐκεῖ κληθήσονται γιοὶ θεοῦ ζῶντος.

Ἡσαίας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς 27
 τῶν γίων Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ
 ὑπόλιμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελών καὶ 28
 συντέμνων ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ καθὼς 29
 προείρηκεν Ἡσαίας

Εἰ μὴ Κύριος Σαβαῶθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα,
 ὡς Σόδομα ἄν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα ἄν
 ὠμοιώθημεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην 30
 κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·
 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. 31
 διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων· προσέκοψαν 32
 τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται 33

Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ
 πέτραν σκανδάλου,

καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταίχνηθήσεται.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις 1
 πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. μαρτυρῶ γὰρ 2
 αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν,
 ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν 3
 ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν·
 τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύ- 4
 οντι. Μωσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου 5
 ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ ἐκ πί- 6

στεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν
 7 Χριστὸν καταγαγεῖν ἢ Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄ-
 8 ΒΥΣΣΟΝ; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί
 λέγει; Ἐγγύς σοῦ τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί
 σοῦ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σοῦ· τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πί-
 9 στεως ὃ κηρύσσομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς Ἐν τῷ
 στόματί σοῦ ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ, καὶ πιστεύσῃς ἐν
 τῇ καρδίᾳ σοῦ ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ
 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολο-
 11 γεῖται εἰς σωτηρίαν· λέγει γὰρ ἡ γραφή Πᾶς ὁ πιστεύων
 12 ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχνηθήσεται. οὐ γὰρ ἔστιν διαστολή
 Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου, ὃ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων,
 13 πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· Πᾶς γὰρ
 ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.
 14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πι-
 στεύσωσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσ-
 15 σοντος; πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; Ἐκαθὼς
 16 γέγραπται Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομέ-
 νων ἀγαθά. Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ
 εὐαγγελίῳ· Ἡσαίας γὰρ λέγει Κύριε, τίς ἐπίστευσεν
 17 τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοή διὰ
 18 ῥήματος Χριστοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε
 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
 καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκογμένης τὰ ῥήματα
 αὐτῶν.
 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωυσῆς λέγει
 Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνη,
 ἐπ' ἔθνη ἀσυνέτῳ παροργίῳ ὑμᾶς.
 20 Ἡσαίας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει
 Εὔρεθην ἰ τοῖς ἐμέ μὴ ζητοῦσιν,
 ἐμφανῆς ἐγενόμην ἰ τοῖς ἐμέ μὴ ἐπερωτῶσιν.
 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέ-
 9 ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν 15 καθὼς 20 ἐν | ἐν

ΤΑΣΑ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΛΑΘΝ ΑΠΕΙΘΟΖΗΝΤΑ ΚΑΙ
 ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑ. Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ 1
 θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσρα-
 ηλείτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.
 οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. 2
 ἢ οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλείᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει
 τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ; Κύριε, τοὺς προφῆτας σοῦ 3
 ἀπέκτειναν, τὰ θγσιαστήριά σου κατέσκαψαν,
 κάγω ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν
 ψυχήν μου. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κα- 4
 τέλιπον ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἀνδρας, οἵτινες
 οὐκ ἔκαψαν γόνυ τῆ Βάαλ. οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ 5
 νῦν καιρῷ λίμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χά- 6
 ριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις.
 τί οὖν; ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ 7
 ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθάπερ γέγρα- 8
 πται Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως,
 ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὠτα τοῦ μὴ ἀκογ-
 εῖν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ Δαυεὶδ λέγει 9

Γεννηθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς
 θήραν

καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς,
 σκοτισθῆτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ 10
 βλέπειν,

καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντός σὺνκαμψον.
 Λέγω οὖν, μὴ ἔπαισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ 11
 τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ
 παραζηλώσαι αὐτούς. εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦ- 12
 τος κόσμου καὶ τὸ ἡττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πύσω
 μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν.

Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν εἰμὶ ἐγὼ 13
 ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἴ πως παρα- 14
 ζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τιὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ 15
 ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσλημψις εἰ

16 μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα·
 17 καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι. Εἰ δὲ τινες
 τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεν-
 τρισθῆς ἐν αὐτοῖς καὶ συνκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πίστεως
 18 τῆς ἐλαίας ἐγένου, μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατα-
 καυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάξεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ.
 19 ἔρεῖς οὖν Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐνκεντριθῶ.
 20 καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστη-
 21 κας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν
 κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσεται.
 22 ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς
 πεσόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σέ χρηστότης θεοῦ, ἕαν ἐπι-
 23 μένης τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. κἀκεῖνοι
 δέ, ἕαν μὴ ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐνκεντρισθήσονται· δυνα-
 24 τὸς γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς πάλιν ἐνκεντρίσαι αὐτούς. εἰ γὰρ σὺ
 ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαιίου καὶ παρὰ φύσιν
 ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ
 25 φύσιν ἐνκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. Οὐ
 γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα
 μὴ ἦτε ἐν ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ
 Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ,
 26 καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται
 Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥγόμενος,
 ἀποστρέψει ἀσεβεῖας ἀπὸ Ἰακώβ.
 27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη,
 ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν,
 28 κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλο-
 29 γὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
 30 χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ. ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτὲ
 ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, ἡνὺν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ,
 31 οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ
 32 αὐτοὶ νῦν ἐλεθῶσιν· συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας
 33 εἰς ἀπειθίαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. Ὡς βάθος πλοῦτου

καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ 34
ἔγένετο;

ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; 35
ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ 36
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ 1
θεοῦ παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν
τῷ θεῷ εὐάρεστον, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ 2
συνσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε 2
τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέ-
λημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ 3
ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε μέ-
τρον πίστεως. καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι «πολλὰ μέλη» 4
ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως 5
οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ δὲ καθ' εἰς ἀλλή-
λων μέλη. Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν 6
δοθείσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀνα-
λογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ 7
διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρα- 8
κλήσει, ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἐν
σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰσυχίᾳ. ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. 9
ἀποστρυγόντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ 10
φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους
προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, 11
τῷ κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπο- 12
μένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν 13
ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. εὐλογεῖτε 14
τοὺς διώκοντας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ 15

1 εὐάρεστον τῷ θεῷ

2 συνσχηματίζεσθαι.....μεταμορφοῦσθαι

4 μέλη πολλά

16 χαιρόντων, [†] κλαίειν μετὰ κλαιόντων. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλή-
 λους φρονούντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονούντες ἀλλὰ τοῖς τα-
 πεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαγ-
 17 τοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· προνοού-
 18 μενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν,
 19 τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· μὴ ἑαυτοῦς
 ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ, γέγραπται
 γάρ Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.
 20 ἀλλὰ ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σοῦ, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν
 διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἀνθρακας πηρὸς
 21 σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ
 1 κακοῦ, ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Πᾶσα
 ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν
 ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι
 2 εἰσὶν· ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ
 διαταγῇ ἀνθεστήκεν, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα
 3 λήμψονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἁγαθῷ
 ἔργῳ· ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις δὲ μὴ φοβέσθαι τὴν ἐξου-
 4 σίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· θεοῦ
 γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν
 ποιῆς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ
 γὰρ διάκονός ἐστιν, ἐκδικὸς εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσ-
 5 σοντι. διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν
 6 ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν, διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
 φόρους τελεῖτε, λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο
 7 προσκαρτεροῦντες. ἀπόδοτε πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν
 φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόβον
 8 τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. Μηδενὶ
 μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπᾶν
 9 τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. τὸ γὰρ Οὐ μοιχεύσεις,
 Οὐ φονεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ
 εἴ τις ἕτερα ἐντολή, ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται,
 [ἐν τῷ] Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σοῦ ὡς σεαυτόν.

15 καὶ

3 f.†

9 τούτῳ τῷ λόγῳ

ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν τοῦ νομοῦ ἡ ἀγάπη. Καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὦρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὑπνοῦ ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα [δὲ] τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθίσειται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος στήσαι αὐτόν. ὃς μὲν [γὰρ] κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοτ' πληροφορεῖσθω· ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ. καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ· γέγραπται γάρ

Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ.

Ἄρα [οὖν] ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει [τῷ θεῷ]. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ

14 τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι ἑ πρόσκομμα τῷ
 ἀδελφῷ ἢ ἰ σκάνδαλον. οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ
 Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ
 15 τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. εἰ γὰρ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός
 σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώ-
 16 ματί σου ἐκείνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. μὴ
 17 βλασφημείσθω σὺν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ
 18 εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων
 τῷ χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.
 19 ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης ἑ διώκωμεν ἑ καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς
 20 τῆς εἰς ἀλλήλους· μὴ ἔνεκεν βρώματος καταλύε τὸ ἔργον
 τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
 21 διὰ προσκόμματος ἐσθίουσι. καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ
 22 πίνειν οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει· σὺ πίστιν
 ἦν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μακάριος
 23 ὁ μὴ κρίνων αὐτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει· ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν
 φάγη κατακρίνεται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ
 1 πίστεως ἁμαρτία ἐστίν. Ὅφειλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ

δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ
 2 αὐτοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς
 3 τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ
 ἤρρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνει-
 4 διζόντων ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. Ἔσα γὰρ προεγράφη,
 [πάντα] εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς
 ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα
 5 ἔχωμεν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
 δόξῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ ἑ Χριστὸν
 6 Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεόν
 καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς
 8 προσελάβετο ἑ ἡμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ. λέγω γὰρ Χρι-
 στὸν διάκονον ἑ γεγενῆσθαι ἑ περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ,

εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ 9
 ἔθνη ὑπὲρ ἐλεύσεως δοξάσαι τὸν θεόν· καθὼς γέγραπται Διὰ
 τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ
 ὀνοματί σου ψαλῶ. καὶ πάλιν λέγει Εὐφράνθητε, 10
 ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν 11

Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον,
 καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
 καὶ πάλιν Ἡσαίας λέγει 12

Ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί,
 καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχεῖν ἐθνῶν·
 ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν.

ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ 13
 εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῦναι, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ
 ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, 14
 ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι
 πάσης τῆς γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν.
 τολμηροτέρως δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμι- 15
 μνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ
 θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ 16
 ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ
 προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύ-
 ματι ἁγίῳ. ἔχω οὖν [τὴν] καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ 17
 πρὸς τὸν θεόν· οὐ γὰρ ἴτολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειρ- 18
 γάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ
 ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος 19
 [ἁγίου] ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ
 Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, οὕτως 20
 δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη
 Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, ἀλλὰ 21
 καθὼς γέγραπται

Ἦψονται οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ,
 καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν σὺνήσουσιν.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς·
 23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιπό-
 24 θειαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ Ἰκανῶν ἐτῶν, ὥς
 ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος
 θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἐὰν ὑμῶν
 25 πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ,— νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς
 26 Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις. ἠὐδόκησαν γὰρ Μακε-
 δονία καὶ Ἀχαΐα κοινωρίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτω-
 27 χοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἠὐδόκησαν γὰρ, καὶ
 ὀφειλέται εἰσὶν αὐτῶν εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
 ἐκοινώησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς
 28 λειτουργῆσαι αὐτοῖς. τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφρυγι-
 σάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τούτου, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν
 29 εἰς Σπανίαν οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώ-
 30 ματι εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

Παρακαλῶ
 δὲ ὑμᾶς [ἀδελφοί,] διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνίσασθαι μοι ἐν
 31 ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ
 τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς
 32 Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος τοῖς ἁγίοις γένηται, ἵνα ἐν χαρᾷ
 ἔλθῶν πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος ἑοῦ¹¹ συναναπαύσωμαι
 33 ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν ἰμῆν.

1 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν
 2 [καὶ] διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κενχρεαῖς, ἵνα ἑ-
 πιδέξησθε αὐτὴν ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτε
 αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῆσι πρᾶγματι, καὶ γὰρ αὐτὴ προ-
 στατίς πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου
 4 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν
 τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ
 5 πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν
 ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὃς
 6 ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν. ἀσπάσασθε Μαρίαν,

32 ἔλθω πρὸς.....θεοῦ καὶ | †...†

2 αὐτὴν προσδέξησθε

ἦτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς. ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον 7
καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου,
οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ
γέγοναν ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον τὸν ἀγα- 8
πητόν μου ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν 9
ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. ἀσπά- 10
σασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε
τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. ἀσπάσασθε Ἡρφίδιωνα τὸν 11
συγγενῆ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου τοὺς
ὄντας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς 12
κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν,
ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Ῥούφον τὸν 13
ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. ἀσπά- 14
σασθε Ἀσύνκριτον, Φλέγοντα, Ἐρμῆν, Πατρόβαν, Ἐρμᾶν,
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. ἀσπάσασθε Φιλόλογον 15
καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν,
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. Ἀσπάσασθε ἀλλή- 16
λους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησῖαι
πᾶσαι τοῦ χριστοῦ.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχο- 17
στασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμά-
θετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίnete ἀπ' αὐτῶν· οἳ γὰρ τοιοῦτοι 18
τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν
κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξασπατῶσι
τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας 19
ἀφίκετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς [μέν]
εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. ὁ δὲ θεὸς 20
τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐν τάχει.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [†] μεθ' ὑμῶν.

Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός [μου], καὶ 21
Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἳ συγγενεῖς μου.
ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ. Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν 22

23 κυρίῳ. ἀσπάζεται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστη-
26 ρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος,
27 μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ [φ] ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ¹ διὰ
1 θελήματος θεοῦ καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ²
τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοι ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, κλητοὶς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ
ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ
αὐτῶν καὶ ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς³
ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι⁴
τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντὶ⁵
ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει,
καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν,⁶
ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδε-⁷
χομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ⁸
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ]. πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ⁹
ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ¹⁰
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες,
καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ
αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ¹¹
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσίν.
λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει Ἐγὼ μὲν εἰμι¹²
Παῦλος, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ
Χριστοῦ. μεμέρισται ὁ ἄριστος.¹³ μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη¹³

¹ Χριστοῦ Ἰησοῦ

¹³ χριστός;

14 ἵπέρ ὑμῶν, ἥ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; εὐχα-
ριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ
15 Γαῖον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε·
16 ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανῶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ
17 τινα ἄλλον ἐβάπτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με Χριστὸς
βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα
μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ.
18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν.
19 γέγραπται γάρ

ἘΠΟΛΩ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ,
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνेतῶν ἀθετήσω.

20 ΠΟῦ ΣΟΦΟΣ; ΠΟῦ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ; ΠΟῦ ΣΥΝΖΗΤΗΤΗΣ
τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν
21 τοῦ κόσμου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω
ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ
22 τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπει-
δὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦ-
23 σιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις
24 μὲν σκάνδαλον ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς,
Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ
25 σοφίαν. ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώ-
πων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν
26 ἀνθρώπων.

Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν,
ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ
27 δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνη τοὺς σοφούς, καὶ τὰ
ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ
28 ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα
ἐξελέξατο ὁ θεός, [καὶ] τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταρ-
29 γήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
30 ἐξ αὐτοῦ δε ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία
ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπυλύ-

τρωςις, ἵνα καθὼς γέγραπται Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ ζῇ
καυχάσθω.

Καγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπερο- 1
χὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ ἄμυστήριον τοῦ
θεοῦ, οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν 2
καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ 3
καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου 4
καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πιθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν
ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ 5
ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. **Σοφίαν** 6

δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος
τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργου-
μένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν 7
ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς
δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου 8
ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης
ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται 9

Ἄ οφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἤκουσεν
καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη,

ὅσα ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος, τὸ γὰρ 10
πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν 11
ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου
τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12
ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν 13
διδασκαλίαις ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδασκαλίαις
πνεύματος, πνευματικαῖς πνευματικᾶ συνκρίνοντες. ψυ- 14
χικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ,
μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευμα-
τικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει ἄ μὲν πάντα, 15
αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν 16

Κυρίου, ὃς συνβιάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νῦν Χριστοῦ
 1 ἔχομεν.

Κἀγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθημ ἁλησαι
 ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν
 2 Χριστῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρώμα, οὕτω γὰρ ἐδύ-
 νασθε.

3 Ἄλλ' οὐδὲ [ἔτι] νῦν δύνασθε, ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε.
 ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ
 4 κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγη τις Ἐγὼ μὲν
 εἰμι Παύλου, ἕτερος δὲ Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποί
 5 ἐστε; τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς; τί δὲ ἐστὶν Παῦλος; διά-
 κονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν.

6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠῤῥξανε·
 7 ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ
 8 αὐξάνων θεός. ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν,
 ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον,
 9 θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή
 10 ἐστε.

Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν
 μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικο-
 11 δομεῖ. ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον
 γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς
 12 ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός· εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θε-
 μέλιον ἡ χρυσίον, ἡ ἀργύριον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον,
 13 καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται, ἡ γὰρ
 ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὰ
 14 ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει· εἴ τις τὸ
 15 ἔργον μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· εἴ τις τὰ
 ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται,
 16 οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς
 17 θεοῦ ἐστὲ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἔν ὑμῖν οἰκεῖ; εἴ τις
 τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ
 ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

18. Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν
 ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός,

ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν· 19
 γέγραπται γάρ· Ὁ Δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πα-
 νουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν Κύριος γινώσκει τοὺς δια- 20
 λογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς 21
 καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦ- 22
 λος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε
 θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς 23
 δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ θεοῦ.

Οὕτως ἡμᾶς λογι- 1
 ζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρετάς Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος
 μυστηρίων θεοῦ. ὡδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις 2
 ἵνα πιστὸς τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα 3
 ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ
 ἑμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σῦνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν 4
 τούτῳ δεδικαίωμαι, ὃ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε 5
 μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ
 φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς
 τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ
 τοῦ θεοῦ.

Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα 6
 εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τό-
 μη ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦ-
 σθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. τίς γὰρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ 7
 οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβίων;
 ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ; ἤδη ἐπλουτήσατε; χωρὶς ἡμῶν 8
 ἐβασιλεύσατε; καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς
 ὑμῖν συνβασιλεύσωμεν. δοκῶ γάρ, ὃ θεὸς ἡμᾶς τοὺς 9
 ἀποστόλους ἐσχάτους ἠπέδειξεν ὡς ἐπιθανάτιους, ὅτι θέα-
 τρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.
 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· 10
 ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ
 ἄτμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ 11
 γυμνιτεύομεν· καὶ κολαφίζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπι- 12
 ὤμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλο-
 γοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακα- 13

λούμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων
 14 περίψημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω
 15 ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ κουθετῶν· ἐὰν γὰρ
 μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς
 16 πατέρας, ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ
 17 ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γί-
 18 νεσθε. Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστίν μου
 τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει
 τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ [Ἰησοῦ], καθὼς πανταχοῦ ἐν
 18 πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ
 19 μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
 πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
 20 λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν, οὐ γὰρ ἐν
 21 λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε; ἐν
 βράβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε πραύ-
 τητος;

1 Ὅλος ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία
 ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς
 2 ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον
 ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο
 3 πράξας; Ἐγὼ μὲν γάρ, ἀπὸν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ
 πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργα-
 4 σάμενον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ, συνα-
 χθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ
 5 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ
 εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 6 τοῦ κυρίου. Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι
 7 μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοί; ἐκκαθάρατε τὴν πα-
 λαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι.
 8 καὶ γὰρ τὸ πᾶςχα ἡμῶν ἐτίθη Χριστός· ὥστε εὐορτάζωμεν,
 9 ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικριείας καὶ ἀληθείας. Ἐγραψα

ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, οὐ πάν- 10
 τως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ
 ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου
 ἐξελθεῖν. νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις 11
 ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλο-
 λάτρης ἢ λοιδορος ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ
 συνεσθίειν. τί γάρ μοι τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω 12
 ὑμεῖς κρίνετε, τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει; ἐξάρτατε τὸν 13
 ΠΟΝΗΡὸν ἘΞ ὙΜῶΝ ΔΥΤῶΝ.

Τολμᾷ τις ὑμῶν πράγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρί- 1
 νεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδικῶν, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; ἢ οὐκ οἴδατε 2
 ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον ἴκρινουσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται
 ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε 3
 ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτιγε βιωτικά; βιωτικά μὲν οὖν 4
 κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως 5
 οὐκ ἐνὶ ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς ὡς δυνήσεται διακρίναι ἀνά
 μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ 6
 κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἡττημα 7
 ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν διὰ τί οὐχὶ
 μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ 8
 ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ 9
 οὐκ οἴδατε ὅτι ἀδικοὶ θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν;
 Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ
 οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεο- 10
 νέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοιδοροὶ, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν
 θεοῦ κληρονομήσουσιν. Καὶ ταῦτά τινες ἤτε· ἀλλὰ ἀπε- 11
 λούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνό-
 ματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. πάντα 12
 μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος.
 τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ 13

θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ
 14 πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς
 καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἑξεγερεῖ δια τῆς δυνάμεως
 15 αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ
 ἐστίν; ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη;
 16 μὴ γένοιτο. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνη ἐν
 σώμα ἐστιν; ἜCONΤAI γάρ, φησί, οἱ λόγοι εἰς σάρκα
 17 μίαν. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμά ἐστιν.
 18 φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρω-
 πος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον
 19 σῶμα ἀμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς
 τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ;
 20 καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ
 τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.

1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ
 2 ἄπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
 3 ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. τῇ γυναικὶ ὁ
 4 ἄνθρωπος τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
 5 ἀνδρὶ. ἢ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ
 6 ἄνθρωπος ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξου-
 7 σιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴτι
 [ἂν] ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσῃτε τῇ προσευχῇ
 καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς
 8 διὰ τὴν ἀκρασίαν [ὑμῶν]. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συνγνώμην,
 9 οὐ κατ' ἐπιταγὴν. θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς
 καὶ ἑμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁ
 μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν
 9 μείνωσιν ὡς καγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν,
 10 κρεῖττον γάρ ἐστιν ἡ γαμείν ἢ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμη-
 κόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἄν-
 11 δρός μὴ χωρισθῆναι,— ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μετέτω ἄγαμος
 ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγῆτω,— καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι.

14 ἐξήγειρεν

19 πνεύματος ἁγίου ἐστίν

9 γαμήσαι

CC

Τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς 12
 γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐ-
 τοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, 13
 καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω τὸν
 ἄνδρα. ἡγίασαι γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ 14
 ἡγίασαι ἢ τὴν γυνή ἢ τὸν ἄπιστον ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ
 τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἁγία ἐστίν· εἰ δὲ ὁ 15
 ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς
 ἢ ἡ ἀδελφή ἐν τοῖς τοιοῦτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν
 ἡμεῖς ὁ θεός· τί γὰρ οἶδας, γυναίκα, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; 16
 ἢ τί οἶδας, ἄνθρωπε, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ 17
 μὴ ἐκάστῳ ὡς ἡμεμέρικεν ὁ κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν
 ὁ θεός, οὕτως περιπατεῖτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησιαίς
 πάσαις διατάσσομαι· περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ 18
 ἐπίσπασθω· ἐν ἀκροβυστία κέκληται τις; μὴ περιτεμνέσθω.
 ἢ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, 19
 ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ· ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἣ 20
 ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω· δούλος ἐκλήθη; μὴ σοι με- 21
 λέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον
 χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δούλος ἀπελεύθερος 22
 κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δούλος ἐστίν
 Χριστοῦ· τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώ- 23
 πων· ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω 24
 παρὰ θεῷ.

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην 25
 δὲ δίδωμι ὡς ἠληθὲς ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. Νο- 26
 μίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην,
 ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι· δεδεσθαι γυναίκα; μὴ 27
 ζῆτε λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζῆτε γυναῖκα· ἐὰν 28
 δὲ καὶ γαμήσης, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν γήμη [ἢ] παρθένος,
 οὐχ ἡμαρτεν· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι,
 ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι· τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς 29
 συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας

30 ὡς μὴ ἔχοντες ὧσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ
 οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ
 31 κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώ-
 32 μενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω
 δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ
 33 κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ
 τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ
 34 γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα
 ἡ ἁγία [καὶ] τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα
 35 μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. τοῦτο δὲ
 πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν
 ἐπιβάλλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ
 36 ἀπερισπάστως. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν
 παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἢ ἢ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει
 γίνεσθαι, ὁ θέλει ποιεῖτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμήτωσαν.
 37 ὅς δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος, μὴ ἔχων ἀνάγκην,
 ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρι-
 κεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ, τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς
 38 ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς
 39 ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει. Γυ-
 νὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἂν δὲ κοι-
 μηθῆ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἢ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν
 40 κυρίῳ· μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἂν οὕτως μείνη, κατὰ τὴν
 ἐμὴν γνώμην, δοκῶ γὰρ κατὰ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθυτῶν, οἶδαμεν ὅτι πάντες γνώσιν
 2 ἔχομεν. ἡ γνώσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. εἴ τις
 3 δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὕτω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δὲ
 4 τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς
 βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθυτῶν οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλον ἐν
 5 κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς. καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν
 λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν
 6 θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοὶ, [ἀλλ'] ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ

πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἰς κύριος
 Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
 Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως 7
 ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνεί-
 δησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. βρῶμα δὲ ἡμᾶς 8
 οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερού-
 μεθα, οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν. βλέπετε δὲ μή 9
 πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθε-
 νέσιν. ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ [σέ] τὸν ἔχοντα γνώσιν ἐν εἰδωλίῳ 10
 κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκο-
 δομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; ἀπόλλυται γὰρ 11
 ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς
 ἀπέθανεν. οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ 12
 τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν
 ἀμαρτάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν 13
 μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν
 μου σκανδαλίσω.

Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; οὐκ εἰμι ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν 1
 τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστὲ ἐν
 κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμί, 2
 ἡ γὰρ σφραγίς μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστὲ ἐν κυ-
 ρίῳ.
 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν 3
 ἐστίν αὕτη. μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πίνειν; 4
 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ 5
 οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς;
 ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργά- 6
 ζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει 7
 ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; [ἦ] τίς ποι-
 μαίνει ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει;
 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ 8
 λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωυσείῳ νόμῳ γέγραπται Οὐ γὰρ 9
 ΜΩΣΕΙΣ⁷ ΒΟΨῆΝ ἈΛΟΩΝΤΑ. μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ,
 ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει 10

ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι
 11 τοῦ μετέχειν. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν,
 12 μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίζομεν; εἰ ἄλλοι τῆς
 ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρη-
 13 σάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ
 14 τινα ἐνοκλήσῃ δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. οὐκ οἴδατε
 ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ
 τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερί-
 15 ζονται; οὕτως καὶ ὁ κύριος διάταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον
 16 καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κέχρη-
 μαί οὐδενὶ τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται
 ἐν ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ – τὸ καύχη-
 16 μά μου οὐδεὶς κενώσει. εἴν γὰρ εὐαγγελίζομαι, οὐκ ἔστιν
 μοι καύχημα, ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοι
 17 ἔστιν εἴν μὴ εὐαγγελίσωμαι. εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω,
 18 μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οικονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν
 μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θῆσω
 τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν
 19 τῷ εὐαγγελίῳ. Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων
 20 πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ
 ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερ-
 21 δῆσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ
 νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς
 22 ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα
 κερδανῶ τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής,
 ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα
 23 πάντως τινὰς σώσω. πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,
 24 ἵνα συνκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἴδατε
 ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ
 λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε.
 25 πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεῖται, ἐκεῖνοι μὲν
 οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον.
 26 ἐγὼ τρίην οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλων, οὕτως πικτεῦω ὡς

οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλα- 27
 γωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες 1
 ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς
 θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωυσῆν ἔβαπτί- 2
 σαντο ἔν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάντες [τὸ 3
 αὐτὸ] πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον καὶ πάντες τὸ αὐτὸ 4
 πνευματικὸν ἔπιον πόμα, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκο-
 λουθούσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ χριστός· ἀλλ' οὐκ ἐν 5
 τοῖς πλείοσι αὐτῶν ἠδύοκησεν ὁ θεός, ΚΑΤΕΣΤΡΩΘΗΣΑΝ
 γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν 6
 ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν,
 καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν. μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, 7
 καθὼς τινες αὐτῶν ὥσπερ γέγραπται Ἐκάθισεν ὁ λαὸς
 φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παιδεύειν. μηδὲ πορ- 8
 νεύωμεν; καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπесαν ἑμῇ
 ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κύριον, 9
 καθὼς τινες αὐτῶν ἔπειρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλ-
 λυντο. μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, 10
 καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ τυπικῶς 11
 συνέβαιεν ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς
 οὓς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων κατήνηκεν.

Ὡστε ὁ 12
 δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση. πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴ- 13
 ληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἑάσει
 ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ
 πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.

Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. 14
 ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. Τὸ ποτήριον 15
 τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος 16
 τοῦ χριστοῦ; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ
 σώματος τοῦ χριστοῦ ἐστίν; ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ 17
 πολλοὶ ἐσμεν, οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν.
 βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχ' οἱ ἐσθίοντες τὰς 18

19 θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν; τί οὖν φημί; ὅτι
 20 εἰδωλόθυτόν τί ἐστίν, ἢ ὅτι εἰδωλόν τί ἐστίν; ἀλλ' ὅτι ἂ
 θύουσιν [τὰ ἔθνη], ΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ ΚΑΙ Οὐ ΘΕῶ ΘΥΟΓCΙΝ, οὐ
 21 θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. οὐ δύνα-
 σθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνα-
 σθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.
 22 ἢ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥΜΕΝ ΤὸΝ ΚΥΡΙΟΝ; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ
 23 ἐσμέν; Πάντα ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμ-
 24 φέρει πάντα ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. μηδεὶς
 25 τὸ ἑαυτοῦ ζητείω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. Πᾶν
 τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ
 26 τὴν συνείδησιν, τοῦ κυρίου γὰρ ἡ Γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
 27 αὐτῆς. εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύ-
 εσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρί-
 28 νοντας διὰ τὴν συνείδησιν· εἴ τις ὑμῖν εἶπη Τοῦτο
 ἱερόθυτόν ἐστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκείνον τὸν μνηύσαντα καὶ
 29 τὴν συνείδησιν· συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ
 τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ
 30 ἄλλης συνειδήσεως; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦ-
 31 μαί ὑπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ; Εἴτε οὖν ἐσθίετε
 εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.
 32 ἀπόσκοποι καὶ Ἰουδαίους γίνεσθε καὶ Ἕλλησιν καὶ τῇ
 33 ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ
 ζητῶν τὸ ἑαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα
 1 σωθῶσιν. μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ.
 2 Ἐπαίνῳ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμησθε καὶ καθὼς
 3 παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς
 εἰδέναί ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ἡ ὁ Χριστός ἐστιν,
 κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός.
 4 πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς
 5 ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ προσ-
 ευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακάλυπτῳ τῇ κεφαλῇ κα-
 ταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐν γὰρ ἐστὶν καὶ τὸ αὐτὸ

τῇ ἐξυρημένῃ. εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειρά- 6
σθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατα-
καλυπτέσθω. ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι 7
τὴν κεφαλὴν, εἰκῶν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ
δόξα ἀνδρός ἐστίν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ 8
γυνὴ ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, 9
ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ 10
ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. πλὴν 11
οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν
κυρίῳ· ὡσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ 12
ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐν ὑμῖν 13
αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ
θεῷ προσεύχεσθαι; οὐδὲ ἡ φύσις αὐτῆ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι 14
ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾶ, 15
δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται
αὐτῇ. Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνομος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην 16
συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησῖαι τοῦ θεοῦ.

Τοῦτο δὲ «*παραγγέλλων οὐκ ἐπαινώ*» ὅτι οὐκ εἰς τὸ 17
κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε. «*πρῶτον μὲν γὰρ 18*
συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν
ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν 19
ὑμῖν εἶναι, ἵνα [καὶ] οἱ δόκιμοι φανεροὶ γέωνται ἐν ὑμῖν.
Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν 20
δειπνον φαγεῖν, ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει 21
ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. μὴ γὰρ 22
οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας;
τί εἶπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινώ. ἐγὼ 23
γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι
ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον
καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν Τοῦτό μου ἐστὶν τὸ 24
σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων Τοῦτο 25

τὸ ποτήριον ἢ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι·
 τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις ἐὰν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 26 ὡσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον
 πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἔλθῃ.
 27 ὥστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου
 ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ
 28 κυρίου. δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ
 29 ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων
 καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ
 30 σῶμα. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι
 31 καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν
 32 ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδευόμεθα,
 33 ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὥστε, ἀδελφοί μου,
 34 συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. εἴ τις
 πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ
 δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς
 2 ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔβη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ
 3 ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι
 οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ΑΝΑΘΕΜΑ ΙΗΣΟΥΣ,
 4 καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ εἰ
 5 μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. Διαίρέσεις δὲ χαρισμά-
 6 των εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαίρέσεις διακονιῶν εἰσὶν,
 7 καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαίρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν,
 8 καὶ ὁ αὐτὸς θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πάνσιν. ἐκάστω
 9 δὲ δίδοται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.
 10 ἢ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω
 11 δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἐτέρω πίστις ἐν
 τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἄλλω δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ
 πνεύματι, ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω [δὲ] προ-
 φητεία, ἄλλω [δὲ] διακρίσεις πνευμάτων, ἐτέρω γένη γλωσ-
 σῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνία γλωσσῶν πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ

ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βού-
 λεται. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἔστιν καὶ μέλη 12
 πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἐν
 ἔστιν σῶμα, οὕτως καὶ ὁ χριστός· καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι 13
 ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε
 Ἕλληνες, εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἐν πνεῦμα
 ἐποτίσθημεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ 14
 πολλὰ. ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ 15
 τοῦ σώματος, οὐ παρὶ τούτου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος·
 καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ 16
 τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τούτου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος·
 εἰ ὄλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἢ ἀκοή; εἰ ὄλον ἀκοή, 17
 ποῦ ἢ ὕσφρησις; Ἵνυν· δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἕκαστον 18
 αὐτῶν, ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. εἰ δὲ ἦν [τὰ] πάντα 19
 ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; νῦν δὲ πολλὰ ἑ μέλη, ἐν δὲ σῶμα. 20
 οὐ δύναται [δὲ] ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ Χρείαν σου 21
 οὐκ ἔχω, ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν Χρείαν ὑμῶν
 οὐκ ἔχω· ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ 22
 σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν, καὶ ἃ 23
 δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισ-
 σοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην
 περισσοτέραν ἔχει, τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει 24
 ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισ-
 σοτέραν δούς τιμὴν, ἵνα μὴ ἦ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ 25
 τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μερμινῶσι τὰ μέλη. καὶ εἴτε 26
 πάσχει ἐν μέλος, συνπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται
 μέλος, συνχαίρει πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα 27
 Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν 28
 τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον
 διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων,
 ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες 29
 ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοὶ;
 μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμά- 30

των; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πάντες διερμη-
 31 νεύουσιν; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα.

1 Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς
 γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην
 δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.
 2 κἂν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ
 πᾶσαν τὴν γνῶσιν, κἂν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη
 3 μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. κἂν ψωμίσω
 πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, κἂν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα
 4 καυχῆσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελούμαι. Ἡ
 ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, οὐ περ-
 5 περεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ
 6 ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει
 7 ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συνηαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει,
 8 πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ
 ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει. εἴτε δὲ τὰ προφητεῖαι, καταργη-
 9 θήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργη-
 10 θήσεται. ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προ-
 11 φητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταρ-
 12 γηθήσεται. ὅτε ἦμεν νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, ἐφρό-
 νουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμεν ὡς νήπιος· ὅτε γέγονα ἀνὴρ,
 12 κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου
 ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον
 ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς
 13 καὶ ἐπεγνώσθην. νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη·
 τὰ τρία ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

1 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον
 2 δὲ ἵνα προφητεύητε. ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις
 λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ, οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ
 3 μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ
 4 παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν
 5 οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. θέλω
 δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφη-

τεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεῶν ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις,
 ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύη, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῆν λάβῃ.
 νῦν δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί 6
 ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν
 γνώσει ἢ ἐν προφητεῖα ἢ ἐν διδαχῇ; ὅμως τὰ ἄψυχα 7
 φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολῆν τοῖς
 φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ
 κιθαριζόμενον; καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον Ἦ σάλπιγγε φωνὴν¹ δῶ, 8
 τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον; οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς 9
 γλώσσης ἐὰν μὴ εὖσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ
 λαλούμενον; ἔσσεθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. τοσαῦτα εἰ 10
 τύχοι γένη φωνῶν εἰσὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον· ἐὰν 11
 οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι
 βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. οὕτως καὶ ὑμεῖς, 12
 ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς
 ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. Διὸ ὁ λαλῶν γλώσση 13
 προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύη. ἐὰν [γὰρ] προσεύχωμαι 14
 γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρ-
 πός ἐστιν. τί οὖν ἐστίν; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσ- 15
 εύξομαι δὲ καὶ τῷ νοί· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ [δέ] καὶ
 τῷ νοί· ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆς [ἐν] πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν 16
 τύπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τό Ἄμην ἐπὶ τῇ σῇ εὐχα-
 ριστία; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐ- 17
 χαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. εὐχαριστῶ τῷ 18
 θεῷ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον Ἦ γλώσσαις¹ λαλῶ· ἀλλὰ ἐν ἐκκλη- 19
 σία θέλω πέντε λόγους τῷ νοί μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους
 κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση. Ἄδελ- 20
 φοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακία νηπιά-
 ζετε, ταῖς δὲ φρεσίν τέλειοι γίνεσθε. ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται. 21
 ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέρων
 λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακού-
 ρονται μου, λέγει Κύριος. ὥστε αἱ γλώσσαις εἰς σημεῖον 22
 εἰσὶν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἢ δὲ προφη-

23 τεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. Ἐὰν οὖν
 συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες λαλώσῃ
 γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν
 24 ὅτι μαίνεσθε; ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις
 ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ
 25 πάντων, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕ-
 τως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλ-
 26 λων ὅτι ὍΝΤΩΣ ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν. Τί
 οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν
 ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἔρμη-
 27 νίαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. εἴτε γλώσση
 τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλείστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος,
 28 καὶ εἰς διερμηνευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἢ ἰδιωτῆς, σιγάτω
 29 ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ. προφήται δὲ
 30 δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν
 31 δὲ ἄλλῃ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. δύ-
 νασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μαθηά-
 32 νωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται, (καὶ πνεύματα προφητῶν
 33 προφήταις ὑποτάσσεται, οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς
 ἀλλὰ εἰρήνης,) ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.
 34 Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γὰρ
 ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν· ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς
 35 καὶ ὁ νόμος λέγει· εἰ δέ τι ἠμερῶν ἠθέλουσιν, ἐν οἴκῳ
 τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς ἐπερωτάτωσαν, αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶν γυ-
 36 ναϊκὴ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἡ ἀφ' ἡμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
 37 ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήνησεν; Εἴ
 τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἅ
 38 γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου ἐστὶν ἐντολή· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ,
 39 ἀγνοεῖται. ὥστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν,
 40 καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· πάντα δὲ εὐσημῶνως
 καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελι-

σάμην ὑμῶν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ²
καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε,
ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν³
πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν
ἀμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι⁴
ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι⁵
ᾤφθη Κηφᾶ, «εἶτα» τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ᾤφθη ἐπάνω⁶
πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν
ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ᾤφθη Ἰακώβῳ,⁷
«εἶτα» τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ⁸
τῷ ἐκτρώματι ᾤφθη κάμοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος⁹
τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,
διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· χάριτι δὲ θεοῦ εἰμὶ ὁ¹⁰
εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ
περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλὰ
ἡ χάρις τοῦ θεοῦ[†] σὺν ἐμοί. εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι,¹¹
οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,¹²
πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινὲς ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;
εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.¹³
εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα[†] τὸ κήρυγμα¹⁴
ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις [ἡμῶν], εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδο-¹⁵
μάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι
ἤγειρεν τὸν χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ
οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς¹⁶
ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις¹⁷
ὑμῶν [ἐστίν], ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ¹⁸
κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν¹⁹
Χριστῷ ἠλπικότες ἐσμὲν μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀν-
θρώπων ἐσμὲν.

Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ²⁰
νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώ-²¹
που θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν ὡσπερ²²
γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ

5 ἔπειτα

7 ἔπειτα

10 ἡ

14 καὶ | ὑμῶν

23 χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ
 τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ
 24 παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδιδῷ τὴν βασι-
 λείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ
 25 πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν
 ἄχρι οὗ ἢ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
 26 ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος, πάντα γὰρ ὑπέ-
 27 ταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ «ὅτι πάντα»
 ὑποτάσσεται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ
 28 πάντα. ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς
 ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ
 29 ὁ θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ
 βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
 30 ρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; τί καὶ ἡμεῖς κιν-
 31 θυνεύομεν πᾶσαν ὄραν; καθ' ἡμέραν ἀποθήσκω, νῆ τὴν
 ὑμετέραν καύχησιν, ἀδελφοί, ἢ ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 32 κυρίῳ ἡμῶν. εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ,
 τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν
 33 καὶ πίωμεν, ἀΐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. μὴ πλα-
 34 νᾶσθε· φθείρουσιν ἡθῆ χρηστὰ ὁμιλίας κακαί· ἐκνήψατε
 δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινὲς
 ἔχουσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ.
 35 Ἄλλὰ ἐρεῖ τις Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί, ποίῳ δὲ
 36 σώματι ἔρχονται; ἄφρων, σὺ ὁ σπεῖρεις οὐ ζωοποιεῖται
 37 ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὁ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησό-
 38 μενον σπεῖρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος
 39 τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλη-
 40 σεν, καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. οὐ πᾶσα
 σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ
 40 σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. καὶ
 41 σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἢ
 τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη
 δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέ-

ρων, ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὕτως καὶ ἡ 42
 ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν
 ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπεί- 43
 ρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα 44
 ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυ-
 χικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. οὕτως καὶ γέγραπται ἘΓΕ- 45
 ΝΕΤΟ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν·
 ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. ἀλλ' οὐ πρῶτον 46
 τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
 ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος 47
 ἐξ οὐρανοῦ. οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος 48
 ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέ- 49
 σαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, Ἐφορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα
 τοῦ ἐπουρανοῦ. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ 50
 αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ
 φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν 51
 λέγω· πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγσόμεθα,
 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· 52
 σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ
 ἡμεῖς ἀλλαγσόμεθα. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύ- 53
 σασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθα-
 νασίαν. ὅταν δὲ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται [τὴν] ἀθα- 54
 νασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος Κατε-
 πόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. ΠΟΥ ΟΥ, ΘΑΝΑΤΕ, ΤΟ 55
 ΝΙΚΟΣ; ΠΟΥ ΟΥ, ΘΑΝΑΤΕ, ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ; τὸ δὲ κέντρον 56
 τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ
 νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ ΝΙΚΟΣ διὰ 57
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου 58
 ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν
 τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν
 οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὡς περ διέταξα ἰ

- ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.
 2 κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω
 θησαυρίζων ὅτι ἐὰν εὐδοῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε
 3 λογίαι γίνωνται. ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμά-
 σθητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν
 4 ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐὰν δὲ ἄξιον ᾖ τοῦ καμῆ πορεύεσθαι,
 5 σὺν ἐμοὶ πορεύονται. Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς
 ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι,
 6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν καταμενῶ ἢ ἢ παραχειμᾶσω, ἵνα ὑμεῖς
 7 με προπέμψητε οὐ ἐὰν πορεύωμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς
 ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι
 8 πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ. ἐπιμένω δὲ ἐν Ἐφέσῳ
 9 ἕως τῆς πεντηκοστῆς· θύρα γὰρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ
 10 ἐνεργῆς, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. Ἐὰν δὲ ἔλθῃ
 Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ
 11 ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς ἐγώ· μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθε-
 νήσῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με,
 12 ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Περὶ
 δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν
 ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως
 οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαι-
 13 ρήσῃ. Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει,
 14 ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέ-
 15 σθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν
 οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς
 16 διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑπο-
 τάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργούντι καὶ
 17 κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορ-
 τουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ἑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι
 18 ἀνεπλήρωσαν, ἀνέπασαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν.
 ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
 19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζ-
 ζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα σὺν

τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ 20
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. 21
εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά 22
ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου 23
μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 24

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

- 1 ΠΑΥΛΟΣ απόστολος Χριστού Ἰησοῦ διὰ θελήματος
 θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ
 οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὔσιν ἐν
 2 ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ θεὸς πάσης παρα-
 4 κλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν,
 εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει
 διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
 5 θεοῦ. ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ
 εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρά-
 6 κλησις ἡμῶν. Ἔτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρα-
 κλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς
 ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν
 7 αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, καὶ ἡ ἐλπίς
 ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοὶ ἐστε
 8 τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. Οὐ γὰρ
 θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ἕτερ τῆς θλίψεως ἡμῶν
 τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ
 δύναμιν ἐβάρηθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ
 9 ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου

6,7 εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ
 τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·
 εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· 8 περὶ

ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου 10 θανάτου ἐρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύσεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν [ὅτι] καὶ ἔτι ῥύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν 11 τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον 12 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητι καὶ εἰλικρινίᾳ τοῦ θεοῦ, [καὶ] οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγνώ- 13 σκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε, καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι 14 καύχημα ὑμῶν ἐσμέν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ.

Καὶ ταύτη τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον πρὸς 15 ὑμᾶς ἐλθεῖν, ἵνα δευτέραν ἄρα τὴν ἡμέραν ἔρχομαι, καὶ δι' ὑμῶν 16 διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. τοῦτο οὖν βουλόμενος μήτι ἄρα τῇ ελαφρίᾳ ἐχρησάμην; 17 ἢ ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τό Ναί ναὶ καὶ τό Οὐ οὐ; πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι 18 ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν Ναί καὶ Οὐ· ὁ 19 τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναί καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναί ἐν αὐτῷ γέγονεν· ὅσαι γὰρ 20 ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τό Ναί· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τό Ἀμήν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαιῶν 21 ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός, [ὁ] καὶ 22 σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα 23 τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν 24

τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν, τῇ
 1 γὰρ πίστει ἐστήκατε. ἔκρινα ἄρα ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ
 2 πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς,
 3 καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ
 ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει
 με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ
 4 πάντων ὑμῶν ἐστίν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς
 καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπη-
 θῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως
 5 εἰς ὑμᾶς. Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμέ λελύ-
 πηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.
 6 ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὐτῆ ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων,
 7 ὥστε τοῦναντίον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μὴ
 8 πῶς τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. διὸ
 9 παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο
 γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, ἢ εἰ εἰς
 10 πάντα ὑπήκοοί ἐστε. φῶ δέ τι χαρίζεσθε, ἀγάω· καὶ γὰρ
 ἐγὼ ὁ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώ-
 11 πῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ,
 12 οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. Ἐλθὼν
 δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ
 13 θύρας μοι ἀνεωγμένους ἐν κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
 πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου,
 14 ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ
 δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χρι-
 στῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν
 15 ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμεν τῷ θεῷ ἐν
 16 τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν ὁσμὴ
 ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν.
 17 καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ
 καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινίας,
 ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.
 1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ χρήσομεν

ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν· ἢ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ἐνγεγραμμένη ἐν ταῖς καρ- 2
δίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστέ ἐπιστολὴ Χριστοῦ δια- 3
κονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἘΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ Οὐ ΜΕΛΑΝΙ ΑΛΛὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν ΠΛΑΞΙΝ ΛΙΘΙΝΑΙΣ ΑΛΛ' ἐν
ἴπλαξιν καρδίαις σαρκίναις.

Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς 4
τὸν θεόν. οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ ἴσμεν ἰλογίσασθαι 5
τι ὡς ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὃς καὶ 6
ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου 7
ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωυσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος 8
ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, 9
πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης δόξης. καὶ γὰρ οὐ δεδόσασται τὸ δεδοσασμένον ἐν τούτῳ 10
τῷ μέρει εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης· εἰ γὰρ τὸ κα- 11
ταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δό-
ξῃ.

Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρ- 12
ρησίᾳ χρώμεθα, καὶ οὐ καθάπερ Μωυσῆς ἐτίθει κά- 13
λύμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλὰ 14
ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ κα- 15
ταργεῖται, ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται 15
Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα 16
δέ ἐὰν ἐπιτρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὐ δὲ τὸ πνεῦμα 17

- 18 Ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ κυρίου, ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένοι
προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν
εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ
1 ἀπὸ κυρίου πνεύματος. Διὰ τοῦτο, ἔχοντες
τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐγκαοῦμεν,
2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπα-
τοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες
3 ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ
4 θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν,
4 ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον, ἐν οἷς ὁ θεὸς
τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων
εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς
5 δόξης τοῦ κυρίου, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ
ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Ἰησοῦν κύριον,
6 ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν
Ἐκ σκότους φῶς λάμψει, ὅς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ
ἐν προσώπῳ κυρίου.
- 7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τούτον ἐν ὄστρακίνοις
σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ καὶ
8 μὴ ἐξ ἡμῶν ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμε-
9 νοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι
ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀ-
10 πολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
11 σώματι ἡμῶν φανερωθῇ· δεῖ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς
θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
12 Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. ὥστε ὁ θά-
13 νατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες
δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμέ-
νον Ἐπίστευσα, διὸ ἔλαλθα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
14 διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν [κύριον] Ἰησοῦν

καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω 16 ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. τὸ γὰρ παραντικά ἐλαφρὸν τῆς 17 θλίψεως [†] καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ 18 βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. οἶδαμεν γὰρ ὅτι 1 ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον 2 ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, «εἰ γε» 3 καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. καὶ γὰρ 4 οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς 5 εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος.

Θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες 6 ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου, διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἶδους,— 7 θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ 8 σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμ- 10 προσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα κομισθῆται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον.

Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθο- 11 μεν, θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερώσθαι. οὐ πάλιν ἑαυτοὺς συν- 12 στάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος

ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμέ-
 13 νους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. εἶτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῶ· εἶτε
 14 σωφρονούμεν, ὑμῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει
 ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν·
 15 ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα
 οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν
 16 ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ
 τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν
 17 κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. ὥστε
 εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν, ἰδοὺ
 18 γέγονεν καινὰ· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλά-
 ξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν
 19 διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ
 κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ
 παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς
 20 καταλλαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν
 ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
 21 Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν
 ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δι-
 1 καιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ. Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦ-
 μεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς·
 2 λέγει γάρ

Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκοοις σοῦ

καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι·

ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὔπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτη-
 3 ρίας· μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ
 4 μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάνοντες ἑαυ-
 τοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν,
 5 ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαῖς, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς,
 ἐν ἀκαταστασίαῖς, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαῖς, ἐν νηστείαῖς,
 6 ἐν ἀγνόητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμία, ἐν χρηστότητι,
 7 ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας,
 ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν
 8 δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφη-

μίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι 9
καὶ ἐπιγνωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζώ-
μεν, ὡς παιδεγόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυ- 10
πούμενοι αἰεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτί-
ζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ 11
καρδία ἡμῶν πεπλάγγεται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, 12
στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ 13
αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ
ὑμεῖς.

Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς 14
γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομία, ἢ τίς κοινωνία φωτὶ
πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαρ, 15
ἢ τίς μερὶς «πιστῶ» μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συνατάθεσις 16
ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδῶλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμεν
ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι

Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπεριπατήσω,
καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται
μοῦ λαός.

διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσογ αὐτῶν, 17
καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος,
καὶ ἀκαθάρτογ μὴ ἀπτεσθε·
καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·
καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, 18
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς γίους καὶ θυγατέρας,
λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶ- 1
μεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος,
ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ. Χω-
ρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, 2
οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω, 3
προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὲ εἰς
τὸ συναποθανεῖν καὶ συνζῆν. πολλὴ μοι παρρησία 4
πρὸς ὑμᾶς, πολλὴ μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλή-

ρωμαί τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ
 5 πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων
 ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ
 ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι—ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν
 6 φόβοι—. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν
 7 ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ
 παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρεκλή-
 θη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν
 ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με
 8 μᾶλλον χαρῆσαι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπι-
 στολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην, (βλέπω
 ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὧραν ἐλύπησεν ὑμᾶς,)
 9 νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς
 μετάνοιαν, ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζη-
 10 μιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς
 σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
 11 θάνατον κατεργάζεται. ἴδου γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ
 θεὸν λυπηθῆναι πύσσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ
 ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπι-
 πόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνε-
 12 στήσατε ἑαυτοὺς ἄγνοους εἶναι τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ
 ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, [ἀλλ'] οὐδὲ
 ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι
 13 θεοῦ. διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ δὲ τῇ
 παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ
 τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαιται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ
 14 πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ
 κατησχύνθη, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν,
 οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἔπι Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.
 15 καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν
 ἀναμιμησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ
 16 φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ

θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν 1
 δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν πολ- 2
 λῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσειᾶ τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ 3
 κατὰ βάθους πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος 4
 τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ 3
 παρὰ δύναμιν, αὐθαίρετοι μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεύ- 4
 μενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς 5
 εἰς τοὺς ἁγίους,— καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς 5
 ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ, εἰς 6
 τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον ἵνα καθὼς προενήργετο οὕτως 7
 καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην· ἀλλ' ὥσπερ 7
 ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ 8
 πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἵνα 8
 καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. Οὐ 8
 κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ 9
 τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ 9
 τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], ὅτι δι' ὑμᾶς 10
 ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα 10
 πλουτήσητε. καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ 10
 ὑμῖν συμφέρει, οὔτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ 11
 θέλειν προενήργεσθε ἀπὸ πέρουσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι 11
 ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως 12
 καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρό- 12
 κείται, καθὸ ἐὰν ἔχη εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. οὐ 13
 γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν ἑθλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν 14
 τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρη- 15
 μα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέ- 15
 ρημα, ὅπως γένηται ἰσότης· καθὼς γέγραπται Ὁ Τὸ ΠΟΛΥ 15
 ΟΥΚ ἘΠΛΕΟΝΑΣΕΝ, καὶ ὁ Τὸ ὈΛΙΓΟΝ ΟΥΚ ἩΛΑΤΤΟ- 15
 ΝΗΣΕΝ. Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν 16
 σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παρά- 17
 κλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ἰπάρχων αὐθαίρετος

7 ὑμῶν ἐν ἡμῖν

13 θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος·

18 ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν
 ἀδελφὸν σὺ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν
 19 ἐκκλησιῶν,— οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν
 ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακο-
 νουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προ-
 20 θυμίαν ἡμῶν,— στελλόμενοι τοῦτο μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται
 21 ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν, προνοοῦ-
 μεν γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλὰ καὶ
 22 ἐνώπιον ἀνθρώπων. συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελ-
 φὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπον-
 δαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ
 23 τῇ εἰς ὑμᾶς. εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινῶνός ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς
 συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα
 24 Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν
 καυχῆσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἑνδείξασθε¹ εἰς πρόσωπον
 1 τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας
 τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν,
 2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἢν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι
 Μακεδύσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸ
 3 ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ-
 φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν
 τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε,
 4 μὴ πως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς
 ἀπαρασκευάστους κατασχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν
 5 ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ. ἀναγκαῖον οὖν ἠγησάμην
 παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ
 προκαταρτίσωσι τὴν προεπηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύ-
 6 τῃν ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονε-
 7 γίας καὶ θερίσει. ἕκαστος καθὼς προήρηται τῇ καρδίᾳ,
 μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἰλαρὸν γὰρ δότῃν ἀγαπᾷ
 8 ὁ θεός. δυνατεῖ δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς

ύμᾱς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες
περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· (καθὼς γέγραπται 9

Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν,

Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα·

ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς 10
βρώσιν χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ
αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·) ἐν 11
παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζε-
ται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ, — ὅτι ἡ διακονία τῆς 12
λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ
ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν
εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ, — διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύ- 13
της δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας
ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ ἀπλότητι τῆς
κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, καὶ αὐτῶν δεήσει 14
ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθοῦντων ὑμᾱς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. Χάρις τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιη- 15
γήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾱς διὰ τῆς πραύ- 1
τητος καὶ ἐπιεικίας τοῦ χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾱς· δέομαι δὲ τὸ 2
μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμῆσαι
ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπα- 3
τοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα 4
στρατευόμεθα, — τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρ-
κικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων, —
λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ 5
τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς
τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοιμίῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι 6
πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. Τὰ 7
κατὰ πρόσωπον βλέπετε. εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ
εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτὸς
Χριστοῦ οὕτως καὶ ἡμεῖς. «ἐάν τε» γὰρ περισσότερόν τι 8

καυχῆσθαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυρθησομαι, ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν· ὅτι Αἱ ἐπιστολαὶ μὲν, ἴφρησιν, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενῆς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἰοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐνκρίναι ἢ συνκρίναι ἑαυτοῦς τισιν τῶν ἑαυτοῦς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοῦς μετροῦντες καὶ συνκρίνοντες ἑαυτοῦς ἑαυτοῖς οὐ συνιάσιν. ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρον, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.— ἴου γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοῦς, ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ.— οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι. Ὁ δὲ καγχώμενος ἐν Κηρίῳ καγχάσθω· οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλὰ ὁ ὁ κύριος συνίστησιν.

1 Ὁφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τι ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ
2 ἀνείχεσθέ μου. ζήλω γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλω, ἡρμοσάμην
γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστήσαι τῷ χριστῷ·
3 φοβούμαι δὲ μὴ πως, ὡς ὁ ὄφεις ἐξηπάτησεν Ἐῦαν ἐν τῇ
πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθαρῆ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλό-
4 τητος [καὶ τῆς ἀγνότητος] τῆς εἰς ἴτον χριστόν. εἰ μὲν
γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκη-
ρύξαμεν, ἡ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὁ οὐκ ἐλάβετε, ἡ
εὐαγγέλιον ἕτερον ὁ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἴανείχεσθε.
5 λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκεῖναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστό-
6 λων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν

παντὶ φανερώσαντες ἐν πάσῃ εἰς ὑμᾶς. *⁷ Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν 8 διακονίαν, καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεῖς οὐ κατε- 9 νάρκησα οὐθενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια 10 Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαιίας. διὰ τί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ 11 ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν. ¹² Ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελότων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν φῶ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι 13 ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ· καὶ οὐ θαῦμα, αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς 14 μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ 15 οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Πάλιν λέγω, μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι.— εἰ δὲ 16 μήγε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχῶμαι· ὁ λαλῶ οὐ κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφρο- 17 σύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ 18 καυχῶνται κατὰ [τὴν] σάρκα, κἀγὼ καυχῶμαι. ἡδέως 19 γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθε γὰρ 20 εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. κατὰ 21 ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθηθήκαμεν· ἐν φῶ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσιν; 22 κἀγώ. Ἰσραηλεῖται εἰσιν; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν; παραφροῶν λαλῶ, ὑπερ 23 ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ 24 Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρίς 25

ἐραβδίσθην, ἀπαξ ἐλιθάσθην, τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον
 26 ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίας πολλάκις, κινδύνοις
 ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις
 27 ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις
 ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις
 28 πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ
 ἐπίστασις μοι ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλη-
 29 σιῶν. τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται,
 30 καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθε-
 31 νείας [μου] καυχήσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύ-
 32 δομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως
 33 ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηῶν πιάσαι με, καὶ διὰ
 θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέ-
 1 φυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι ἔδει· οὐ
 συμφέρον μὲν, ἐλευσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις
 2 Κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρ-
 3 ων,— εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος
 οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν,— ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου
 3 οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον,— εἴτε ἐν σώματι
 4 εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος [οὐκ οἶδα,] ὁ θεὸς οἶδεν,— ὅτι
 ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ
 5 οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχή-
 6 σομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθε-
 7 νείαις. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων,
 ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται
 7 ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει ἐξ ἔμου, καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
 ἀποκαλύψεων. διὸ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ
 τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ
 8 ὑπεραίρωμαι· ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν κύριον παρεκάλεσα
 9 ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἢ χάρις
 μου· ἢ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελείται. Ἥ-

διστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ χριστοῦ. διὸ εὐδοκῶ¹⁰ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὄφειλον¹¹ ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι. οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι· τὰ μὲν σημεῖα τοῦ¹² ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομοῆῃ, σημείοις [τε] καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν. τί γὰρ ἐστὶν ὁ¹³ ἡσώθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

Ἴδου τρίτον τοῦτο ἐτόιμως ἔχω ἐλθεῖν¹⁴ πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς, οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπα-¹⁵νήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἦσσον ἀγαπῶμαι; Ἔστω¹⁶ δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον. μὴ τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς,¹⁷ δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλεσα Τίτον καὶ συνα-¹⁸πέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν;

Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογού-¹⁹μεθα; κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς, φοβοῦμαι γὰρ μή²⁰πως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὔρω ὑμᾶς, καγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μὴ πως ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθία, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν²¹ ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθῃσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκόντων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελείᾳ ἣ ἔπραξαν.

Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·¹

¹⁰ διωγμοῖς, ἐν

¹¹ γάρ τι

¹⁵ ὑμῶν, εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἦσσον ἀγαπῶμαι.

ἐπὶ στόματος λόγος μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται
 2 πᾶν ῥήμα. προεῖρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον
 καὶ ἀπὼν νῦν τοῖς προσημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,
 3 ὅτι ἂν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι, ἐπεὶ δοκιμὴν
 ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χριστοῦ· ὅς ἐστι ὑμᾶς
 4 οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν, καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ
 ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ γὰρ ἡμεῖς
 ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως
 5 θεοῦ [εἰς ὑμᾶς]. Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὶ ἐν τῇ πίστει,
 ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰη-
 6 σοὺς Χριστοὺς ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι ἀδόκιμοὶ ἐστε. ἐλπίζω δὲ
 7 ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι. εὐχόμεθα δὲ
 πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς
 δόκιμοι φανώμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιήτε, ἡμεῖς δὲ
 8 ὡς ἀδόκιμοι ὄμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀλη-
 9 θείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
 ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾖτε· τοῦτο καὶ εὐχόμεθα, τὴν
 10 ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα
 παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ
 κύριος ἔδωκέν μοι, εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαιρέσιν.
 11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε,
 τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ
 12 εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ
 φιλήματι. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
 13 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ [Χριστοῦ] καὶ ἡ ἀγάπη
 τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων
 ὑμῶν.

4 σὺν

5 Χριστοὺς Ἰησοῦς

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀν-
θρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ
ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέλ-
θηται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς 5
αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέ-
σαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ 7
οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ
θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ. ἀλλὰ 8
καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται [ὑμῖν]
παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προειρη- 9
καμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται
παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώ- 10
ποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος
οὐκ ἂν ἦμην. γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ 11
εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρώπον· οὐδὲ 12
γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἔδιδάχθην,
ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡκού- 13
σατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι
καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρ-

14 θουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολ-
 λούς συναηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς
 15 ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν
 [ὁ θεός] ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μοῦ καὶ κα-
 16 λέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ
 17 προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱερο-
 σόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς
 18 Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα
 μετὰ τρία ἔτη ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορήσαι Κηφᾶν,
 19 καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ
 τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν
 20 τοῦ κυρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι
 21 οὐ ψεύδομαι. ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας
 22 καὶ [τῆς] Κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ
 23 ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ, μόνον δὲ
 ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ νῦν εὐαγγελί-
 24 ζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει, καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ
 1 τὸν θεόν. Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην
 εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συναρραβῶν καὶ Τίτον·
 2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγ-
 γέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς
 3 δοκοῦσιν, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. ἀλλ' οὐδὲ
 4 Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήν ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ
 δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισήλθον
 κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ
 5 Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν, — οἷς οὐδὲ πρὸς ὄραν
 εἵξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου δια-
 6 μείνη πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι — ὅποιοί
 ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει — πρόσωπον [ὁ] θεὸς ἀνθρώ-
 7 πον οὐ λαμβάνει — ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκῦντες οὐδὲν προσανέ-
 8 γέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς, ὁ

γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήρ-
 γησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν 9
 δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάνης, οἱ δο-
 κοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ
 κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περι-
 τομὴν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπού- 10
 δασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. Ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς 11
 Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατε-
 γνωσμένος ἦν· πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου 12
 μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστειλεν καὶ
 ἀφώριξεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. καὶ 13
 συνυπεκρίθησαν αὐτῷ [καὶ] οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ
 Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει· ἀλλ' ὅτε εἶδον 14
 ὅτι οὐκ ὀρθοδοοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου,
 εἶπον τῷ Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρ-
 χων ἐθνικῶς καὶ ἴσως Ἰουδαϊκῶς ζῆς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγ-
 κάξεις Ἰουδαίειν; Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ 15
 οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί, εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιούται ἄν- 16
 θρωπος ἐξ ἔργων νόμου εἶναι μὴ διὰ πίστεως Χριστοῦ
 Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα
 δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου,
 ὅτι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. εἰ δὲ 17
 ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ
 ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο·
 εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην 18
 ἐμάντων συνιστάνω. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον 19
 ἵνα θεῷ ζήσω· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, 20
 ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ
 τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος
 ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ 21
 διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Ὁ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, οἷς κατ' ὀ- 1
 φθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐσταυρωμένος; τοῦτο 2

μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα
 3 ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; οὕτως ἀνήτοί ἐστε; ἐναρξά-
 4 μνοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθε; τοσαῦτα ἐπάθετε
 5 εἰκῆ; εἶ γε καὶ εἰκῆ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
 καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς
 6 πίστεως; καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλο-
 γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν
 8 Ἀβραάμ. προῖδούσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ
 ἔθνη ὁ θεὸς προευηγγελίσαστο τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογη-
 9 θήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὥστε οἱ ἐκ πίστε-
 10 ως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι
 γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσιν ὑπὸ κατάραν εἰσίν, γέγραπται γὰρ
 ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς
 γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι
 11 αὐτά. ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ θεῷ
 12 δῆλον, ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, ὁ δὲ νό-
 μος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται
 13 ἐν αὐτοῖς. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας
 τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατὰρα, ὅτι γέγραπται
 14 Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ζύλογ, ἵνα
 εἰς τὰ ἔθνη ἢ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Ἰησοῦ
 Χριστῷ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν
 15 διὰ τῆς πίστεως. Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον
 λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ
 16 ἢ ἐπιδιατάσσεται. τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγ-
 γελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει Καὶ τοῖς
 σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός Καὶ τῷ
 17 σπέρματί σου, ὅς ἐστιν Χριστός. τοῦτο δὲ λέγω· δια-
 θήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁ μετὰ τετρακόσια
 καὶ τριάκοντα ἔτη γεγωνὸς νόμος οὐκ ἄκυροί, εἰς τὸ καταρ-
 18 γῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἢ κληρονομία,
 οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας

κεχάρισται ὁ θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παρα- 19
βάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις ἂν ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ
ἐπήγγελται, διαταγείς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου· ὁ δὲ 20
μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεὸς εἰς ἐστίν. ὁ οὖν νόμος 21
κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν [τοῦ θεοῦ]; μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη
νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἔν νόμῳ ἂν ἦν ἡ
δικαιοσύνη. ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ 22
ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.

Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα 23
συνκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.
ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα 24
ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι 25
ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν.

Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ 26
ἐστὲ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς 27
Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἐν Ἰου- 28
δαίῳ οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν
ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστὲ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα 29
ἐστέ, κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Λέγω δέ, 1
ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει
δούλου κύριος πάντων ὄν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ 2
οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτως καὶ 3
ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα
δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξα- 4
πέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός,
γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα 5
τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, 6
ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς
καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον Ἀββὰ ὁ πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἰ 7
δούλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ.

Ἄλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς 8
φύσει μὴ οὔσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ 9

γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ
 ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν ἔδουλεύσαι
 10 θέλετε; ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ
 11 ἐνιαυτούς. φοβοῦμαι ὑμᾶς μὴ πως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.
 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι
 13 ὑμῶν. οὐδέν με ἠδικήσατε· οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν
 14 τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον, καὶ τὸν
 πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ
 ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς
 15 Χριστὸν Ἰησοῦν. ποῦ οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ
 γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες
 16 ἐδώκατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;
 17 ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν,
 18 ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε,
 19 καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς, ἄτεκνιά μου,
 οὗς πάλιν ὠδίωω μέχρι οὗ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·
 20 ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν
 φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.
 21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον
 22 οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν,
 23 ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας· ἀλλ' ὁ
 [μὲν] ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς
 24 ἐλευθέρας δι' ἑπαγγελίας. αὐτὰ ἐστὶν ἀλληγορούμενα·
 αὐταὶ γὰρ εἰσιν δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς
 25 δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ, τὸ δὲ Ἄγαρ Σινᾶ
 ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συνστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερου-
 26 σαλήμ, δουλεῖ γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω
 27 Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν·
 γέγραπται γάρ

Εὔφρανθητι, στείρα ἢ οὐκ τίκτουσα·

ῥῆξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα·

ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμογ μάλλον ἢ
 τῆς ἐχοῦσης τὸν ἄνδρα.

Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. 28
 ἀλλ' ὡσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ 29
 πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκ- 30
 βάλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν γιόν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ
 κληρονομήσει ὁ γιὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ γιοῦ
 τῆς ἐλευθέρας. διό, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα 31
 ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν. στήκετε 1
 οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. —

Ἴδε ἐγὼ Παῦλος. λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε 2
 Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτύρομαι δὲ πάλιν 3
 παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον
 τὸν νόμον ποιῆσαι. κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν 4
 νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. ἡμεῖς γὰρ πνεύ- 5
 ματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. ἐν γὰρ 6
 Χριστῷ [Ἰησοῦ] οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία,
 ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε 7
 καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; ἡ 8
 πεισμοσὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὅλον 9
 τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι 10
 οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταρασσῶν ὑμᾶς βαστάσει τὸ
 κρίμα, ὅστις ἐν ᾧ. Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι 11
 κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον
 τοῦ σταυροῦ. Ὅφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες 12
 ὑμᾶς.

Ἐγὼ γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον 13
 μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς
 ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις· ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ 14
 πεπλήρωται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
 σεαυτὸν. εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέ- 15
 πετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. Λέγω δέ, 16
 πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέ-
 σσητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ 17

πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός, ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται,
 18 ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιήτε. εἰ δὲ πνεύματι ἄγε-
 19 σθε, οὐκ ἐστὶ ὑπὸ νόμον. φανερὰ δὲ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς
 20 σαρκός, ἅτινά ἐστιν πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδω-
 λολατρία, φαρμακία, ἔχθραι, ἴρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθίαι,
 21 διχοστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, μίθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια
 τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς ἵ προείπον ὅτι οἱ τὰ
 22 ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη,
 23 μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραΰτης,
 24 ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶν νόμος. οἱ δὲ τοῦ
 χριστοῦ Ἰησοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθή-
 25 μασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

Εἰ ζῶμεν πνεύματι,
 26 πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ γινώμεθα κενύδοξοι, ἀλλή-
 1 λους προκαλούμενοι, ἁλλήλοις ἴ φθονοῦντες. Ἄδελφοί,
 ἐὰν καὶ προλημφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς
 οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραύ-
 2 τητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἄλλήλων
 τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
 3 τοῦ χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν ὄν, φρενα-
 4 πατῶ ἑαυτὸν· τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω [ἕκαστος],
 καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς
 5 τὸν ἕτερον, ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.
 6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι
 7 ἐν πάσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε, θεοὺς οὐ

μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπεῖρῃ ἄνθρωπος, ταῦτο καὶ
 8 θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς
 σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ
 9 τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. τὸ δὲ καλὸν ποιούν-
 τες μὴ ἐνκακῶμεν, καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυό-
 10 μενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχωμεν, ἐργαζώμεθα τὸ
 ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς
 πίστεως.

Ἴδετε ἠηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. 11
 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπήσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκά- 12
 ζουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ
 χριστοῦ [Ἰησοῦ]— μὴ διώκωνται· οὐδὲ γὰρ οἱ ἠηριτεμνό- 13
 μνοι ἂυτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς
 περιτέμεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρα σαρκὶ καυχῆσωνται.
 ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ 14
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύ-
 ρωται καὶ γὰρ κόσμῳ. οὔτε γὰρ περιτομὴ τι ἔστιν οὔτε 15
 ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ὑσοὶ τῷ κανόνι 16
 τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ
 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ 17
 τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ 18
 πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

- 1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος
θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] καὶ πιστοῖς
2 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ
4 ἐν τοῖς ἐπουραίοις ἐν Χριστῷ, καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ
5 ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς
εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδο-
6 κίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος
7 αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχο-
μεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἀφεσιν
8 τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ
9 ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονή-
σει γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
10 κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκο-
νομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι
τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ
11 τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέν-
τες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν
12 βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·
13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ
εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες,

ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὅ¹⁴
 ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν
 τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο καγὼ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν¹⁵
 ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,
 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνεῖαν ποιούμε-¹⁶
 νος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου¹⁷
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, ὁ δῶ¹⁸
 πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ,
 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας [ὑμῶν] εἰς¹⁸
 τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς
 ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς
 ἀγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ¹⁹
 εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους
 τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἣν ἔνήργηκεν²⁰ ἐν τῷ χριστῷ ἐγείρας
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς
 ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνά-²¹
 μεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ
 μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ²²
 πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν
 ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶν τὸ²³
 σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρου-
 μένου. καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ¹
 ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, ἐν αἷς ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ²
 τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς
 ἐξουσίας τοῦ αἴρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος
 ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθίας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες³
 ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς
 ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν δια-
 νοιῶν, καὶ ἡμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· —
 ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην⁴
 αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς⁵
 παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν[†] τῷ χριστῷ, — χάριτί ἐστε

6 σεσωσμένοι,— καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκίθισεν ἐν τοῖς
7 ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς
αἰώσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς
χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
8 τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο
9 οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις
10 καυχῆσθαι. αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ
θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ
λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν
12 σαρκὶ χειροποιήτου,— ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς
Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες
13 καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ
ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγύς ἐν τῷ αἵματι τοῦ
14 χριστοῦ. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ
ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν
15 ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν
δύγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα
16 καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς
ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀπο-
17 κτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθὼν εὐηγγελίσατο
εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς·
18 ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν
19 ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι
καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συνπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκείοι
20 τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστό-
λων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ
21 Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει
22 εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε
εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ χριστοῦ

Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, — εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκο- 2
νομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,
[ὅτι] κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς 3
προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆ- 4
σαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ, ὃ ἐτέραις 5
γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν
ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις
ἐν πνεύματι, εἶναι τὰ ἔθνη συνκληρονόμα καὶ σύνσωμα 6
καὶ συνμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ
εὐαγγελίου, οὗ ἐγενήθη διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς 7
χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ — ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων 8
ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη — τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ
ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ χριστοῦ, καὶ φωτίσαι ὧς τίς ἡ 9
οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν
αἰῶνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα γνωρισθῇ νῦν 10
ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς
ἐκκλησίας ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν 11
τῶν αἰῶνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ προσαγωγὴν ἐν 12
πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτοῦμαι μὴ 13
ἐνκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἧτις ἐστὶν δόξα
ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου 14
πρὸς τὸν πατέρα, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ 15
γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῶ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης 16
αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς
τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως 17
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ· ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμε-
λιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς 18
ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ ὕψος καὶ βάθος,
γνώσασθε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ 19
χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλῆρωμα τοῦ θεοῦ.

Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ 20

ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
 21 μένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἢ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ ἀξίως
 2 περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης τα-
 πεινοφροσύνης καὶ πραύτητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνε-
 3 χόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν
 4 ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν
 σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς [καὶ] ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι
 5 τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα·
 6 εἰς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων
 7 καὶ ἐν πᾶσιν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη [ἡ] χάρις κατὰ
 8 τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ. διὸ λέγει

Ἄναβας εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν ἀίχμαλωσίαν,

[καὶ] ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 τὸ δὲ Ἄνεβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη ^τ εἰς τὰ
 10 κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβάς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ
 ἀναβάς ὑπὲράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ
 11 πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ
 προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ
 12 διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
 13 διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, μέχρι
 καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ
 τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς
 14 μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα μηκέτι
 ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ
 ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν
 15 πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης, ἀληθεύοντες δὲ
 ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ
 16 κεφαλὴ, Χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον
 καὶ συνβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας
 κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου ἡμέρου τὴν αὔξησιν
 τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Τούτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς 17 περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριω- 18 μένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηλ- 19 γηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως 20 ἐμάθετε τὸν χριστόν, εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ 21 ἐδιδάχθητε, «καθὼς ἔστιν ἀλήθεια ἐν» τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι 22 ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσα- 23 σθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν 24 δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος 25 μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω 26 ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. 27 ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμε- 28 νος ταῖς ἑρσιῖν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ 29 ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ 30 πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ 31 κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε [δὲ] εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχοὶ, χαρι- 32 ζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρίσατο ἑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά, 1 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν 2 ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν ἵνα προσφορὰν καὶ θύσιν τῷ θεῷ εἰς ὄσμὴν εὐωδίας. Πορνεία 3 δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν

1 καθὼς ἔστιν ἀλήθεια, ἐν

28 ἰδίαις

32 ἡμῖν

2 ἡμῶν

4 ὑμῶν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ ἀισχροῦτης καὶ μωρολογίας
 ἢ εὐτραπελίας, ἃ οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστίας.
 5 τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος
 ἢ πλεονέκτης, ὃ ἐστὶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν
 6 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς
 ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὄργη
 7 τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε
 8 συνμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν
 9 κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὃ γὰρ καρπὸς τοῦ
 φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ,
 10 δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συνκοι-
 11 νῶνετε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ
 12 καὶ ἐλέγχετε, τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν
 13 ἐστὶν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς
 14 φανεροῦται, πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν. διὸ
 λέγει

Ἔγειρε, ὁ καθεύδων,
 καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ἐπιφάνσει σοι ὁ χριστός.

15 Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι
 16 ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι
 17 πονηραὶ εἰσιν. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ
 18 συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· καὶ Μὴ μεθύσκεσθε
 οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι,
 19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ὡς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευμα-
 τικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ,
 20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου
 21 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι
 22 ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς
 23 ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἄνθρωπος ἐστὶν κεφαλὴ τῆς
 24 σωτῆρ τοῦ σώματος. ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται
 τῷ χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί.

Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς 25
 ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς,
 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθάρισας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν 26
 ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, 27
 μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα
 ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν [καὶ] οἱ ἄνδρες ἀγα- 28
 πᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν
 τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ, οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν 29
 ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν,
 καθὼς καὶ ὁ χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώμα- 30
 τος αὐτοῦ. ΔΝΤΙ ΤΟΥΤΟΥ ΚΑΤΑΛΕΪΨΕΙ ΔΝΘΡΩΠΟΣ [Τὸν] 31
 πατέρα καὶ [τὴν] μητέρα καὶ προσκολληθήσεται
 ἄνω τὴν γυναῖκα ἄνωτο, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς 32
 σάρκα μίαν. τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω 33
 εἰς Χριστὸν καὶ [εἰς] τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ 33
 καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς
 ἑαυτόν, ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Τὰ 1
 τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν [ἐν κυρίῳ], τοῦτο γάρ
 ἐστὶν δίκαιον· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, 2
 ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ ἡ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα ἔῃ σοι 3
 γέννηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ 4
 πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε
 αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοσησίᾳ κυρίου. Οἱ 5
 δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου
 καὶ τρόμου ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ κυρίῳ,
 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦ- 6
 λοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐκ ψυχῆς 7
 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις,
 εἰδότες ὅτι ἕκαστος, ἐάν τι ποιῆσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομί- 8
 σεται παρὰ κυρίου, εἴτε δούλος εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ 9
 κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπει-
 λήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν
 οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτοῦ.

- 10 Τοῦ λοιποῦ ἔνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει
 11 τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ
 πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ
 12 διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
 σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς
 τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευμα-
 13 τικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀνα-
 λάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστή-
 ναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι
 14 στήναι. στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφῤῥιν ὑμῶν
 ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδύσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιο-
 15 σύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ
 τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πάσῳ ἀναλαβόντες
 16 τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη
 17 τοῦ πονηροῦ [τὰ] πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περι-
 κεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν
 18 τοῦ πνεύματος, ὃ ἔστιν ῥῆμα θεοῦ, διὰ πάσης προσ-
 ευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν
 πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρ-
 19 τερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ
 ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου,
 ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον [τοῦ εὐαγγελίου]
 20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσω-
 μαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
- 21 Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω,
 πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τύχικος ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
 22 πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς
 αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέση τὰς
 καρδίας ὑμῶν.
- 23 Εἰρήνῃ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως ἀπὸ
 24 θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις μετὰ
 πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
 ἐν ἀφθαρσίᾳ.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ δούλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ 1
πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπ-
ποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη 2
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεῖα ὑμῶν 3
πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ 4
χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ 5
εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθὸς 6
αὐτὸ τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπι-
τελέσει ἄχρι ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ⁷. καθὼς ἐστὶν δίκαιον 7
ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν
τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ
καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου τῆς χά-
ριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας· μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπι- 8
ποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. καὶ 9
τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ
μᾶλλον ἰερισσεύῃ⁷ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς 10
τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ
ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπὸν 11
δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον
θεοῦ.

Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ 12
μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ὥστε 13
τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὄλφ
τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, καὶ τοὺς πλείο- 14

νας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποισθότας τοῖς δεσμοῖς μου
 περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ λα-
 15 λείν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς
 16 δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν χριστὸν κηρύσσουν· οἱ μὲν ἐξ
 ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὶν τοῦ εὐαγγελίου κείμεαι,
 17 οἱ δὲ ἐξ ἐριθίας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνώστως,
 18 οἰόμενοι θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. τί γάρ; πλὴν
 ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς
 καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι,
 19 οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ
 τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ
 20 Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν
 οὐδενὶ αἰσχυρθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάν-
 21 τоте καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου,
 εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γάρ
 22 τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. εἰ δὲ τὸ ζῆν
 ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, — καὶ τί αἰρήσομαι ὃ
 23 γνωρίζω· συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων
 εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῶ γὰρ μᾶλλον
 24 κρεῖσσον, τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.
 25 καὶ τοῦτο πεποισθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν
 26 ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ
 καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ
 27 τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. Μό-
 νον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα
 εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸ ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν,
 ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ
 28 πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ
 τῶν ἀντικειμένων (ἧτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας,
 29 ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ, ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη
 τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦναι ἀλλὰ
 30 καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν), τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες
 οἶον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ¹ ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε, ² τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ «ἐν» φρονούντες, μηδὲν κατ' ἐριθίαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινω- ³ φροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, μὴ τὰ ⁴ ἑαυτῶν «ἕκαστοι» σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ «ἐτέρων» ἕκαστοι. τοῦτο ἔφρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ⁵ ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ ⁶ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου ⁷ λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ -σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπὴ- ⁸ ρος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς ⁹ αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ¹⁰ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα ¹¹ γλῶσσα ἐξομολογήσῃ ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν θεοῦ πατρός.

Ὅστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ¹² [ὡς] ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε, θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ¹³ ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν· ἵνα ¹⁴ ¹⁵ γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωλα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, ¹⁶ εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίδα. Ἀλλὰ εἰ καὶ σπέν- ¹⁷ δομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συναίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς ¹⁸ χαίρετε καὶ συναίρετέ μοι.

Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ¹⁹

² αὐτὸ

⁴ ἕκαστος

^{4,5} ἐτέρων. ἕκαστοι τοῦτο

20 ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ εὐψυχῶ γνοῦς τὰ περὶ ὑμῶν. οὐδένα
 γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις γησιῶς τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει,
 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ Ἰησοῦ.
 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν
 23 ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν οὖν
 ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς·
 24 πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.
 25 ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ
 συνεργὸν καὶ συνστρατιῶτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ
 26 λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ
 ἐπιποθῶν ἦν ἅπαντας ὑμᾶς [ἰδεῖν], καὶ ἀδημονῶν διότι
 27 ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλήσιον
 θανάτου· ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον
 28 ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. σπουδαιότερως
 οὖν ἔπεμψα αὐτόν ἵνα ἰδόντες αὐτόν πάλιν χαρῆτε καὶ γὰρ
 29 ἀλυπότερος εἶ. προσδέχεσθε οὖν αὐτόν ἐν κυρίῳ μετὰ
 30 πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντίμους ἔχετε, ὅτι διὰ
 τὸ ἔργον Ἰησοῦ Ἰησοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισεν, παραβολοευσά-
 μενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς
 πρὸς με λειτουργίας.

1 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ
 γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.—

2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας,
 3 βλέπετε τὴν κατατομὴν. ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή,
 οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Ἰησοῦ
 4 Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, καίπερ ἐγὼ ἔχων
 πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος

5 πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον περιτομῇ ὀκταήμερος,
 ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων,
 6 κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζήλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν,
 7 κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμμεπτος. Ἀλ-
 λά ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν χριστὸν
 8 ζημίαν. ἀλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι

διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν 9 δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γνῶναι αὐτὸν 10 καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 11 οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ 12 καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ [Ἰησοῦ]. ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυτὸν ἴσως ἠλογίζομαι κατελιφέναι· ἐν 13 δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς 14 ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν 15 τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, 16 τῷ αὐτῷ στοιχεῖν. Συμμημεταί μου γίνεσθε, 17 ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὐς πολλὰ 18 κίς ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς 19 ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, 20 ἐξ οὗ καὶ σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμ- 21 μορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

Ἔστω, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ ἰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.

Εὐδοίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρα- 2 καλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, 3 γνήσιε ἴσως, συναλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθησαν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ

τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ
4 ΖΩΗΣ.

Χαίrete ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ,
5 χαίrete. τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις.
6 ὁ κύριος ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ
προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετ' εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα
7 ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ
ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ
8 τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοι-

πόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια,
ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ
9 εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίσεσθε· ἅ καὶ ἐμάθετε καὶ πα-
ρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσ-
σετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως· ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθά-
λετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε ἡκαι-
11 ρεῖσθε δέ. οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γὰρ ἔμαθον
12 ἐν οἷς εἰμὶ αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα
καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ
χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι·

13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. πλὴν καλῶς ἐποιή-
14 σατε συνκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. οἶδατε δὲ καὶ
15 ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε
ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνή-
σεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι,
16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν
17 μοι ἐπέμψατε. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ
18 τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. ἀπέχω
δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ
Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὄσμην ἐγὼδίας, θυσίαν
19 δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει
πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν
20 Χριστῷ Ἰησοῦ. τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπά-

ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες 22
οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

· Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ- 23
ματος ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

- 1 ΠΑΥΛΟΣ απόστολος Χριστού Ἰησοῦ διὰ θελήματος
2 θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις
καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν.
- 3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
4 [Χριστοῦ] πάντοτε ἡμεῖς ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀκούσαντες
τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην [ἣν
5 ἔχετε] εἰς πάντας τοὺς ἀγίους διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκει-
μένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ
6 τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς
καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανό-
μενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ
7 ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐμά-
θετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς
8 ἐστὶν πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ
9 δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ
τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ πανόμεθα
ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε
τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ
10 καὶ συνέσει πνευματικῇ, περιπατήσαι ἀξίως τοῦ κυρίου
εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφο-
11 ροῦντες καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ, ἐν
πάσῃ δυνάμει δυνατούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης
αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς,
12 εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν

μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, ὃς ἐρύσατο 13
 ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτούς καὶ μετέστησεν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν¹⁴
 τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὃς ἐστίν 15
 εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως,
 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ 16
 τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε
 κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ
 καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισταί· καὶ αὐτὸς ἔστιν πρὸ πάντων 17
 καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, καὶ αὐτὸς ἐστίν 18
 ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστίν [ἡ]
 ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πάσιν
 αὐτὸς πρωτεύων, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πληρω- 19
 μα κατοικῆσαι καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα 20
 εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ
 αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς· καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ 21
 ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς,— νυνὶ 22
 δὲ ἄποκατήλλαξεν¹ ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ
 τοῦ θανάτου,— παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμόμους
 καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμένετε τῇ 23
 πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι
 ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κη-
 ρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ
 ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀντα- 24
 ναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ ἐν
 τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστίν ἡ ἐκ-
 κλησία, ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν 25
 τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ 26
 τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν,— νῦν δὲ ἐφανερώθη
 τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ 27

14 ἔχομεν

22 ἀποκατηλλάγητε

πλούτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
 28 ὁ ἔστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς
 καταγγέλλομεν νοθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδά-
 σκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστή-
 29 σωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ· εἰς ὃ καὶ
 κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνερ-
 1 γουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς
 εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν
 Λαοδικίᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑώρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν
 2 σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συνβιβα-
 σθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλούτος τῆς πληροφορίας
 τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ,
 3 Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ ΘΗCΑΓΡΟΙ τῆC CΟΦΙΔC
 4 καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι. Τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς
 5 παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ
 ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί, χαίρων καὶ
 βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν
 πίστεως ὑμῶν.
 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον,
 7 ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι
 ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, πε-
 8 ρισσεύοντες [ἐν αὐτῇ] ἐν εὐχαριστίᾳ. Βλέ-
 πετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφί-
 ας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώ-
 πων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν·
 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
 10 σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὡς ἐστὶν
 11 ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιε-
 τμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ
 σώματος τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ,
 12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνη-
 γέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ
 13 ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄν-

τας τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ἡμᾶς¹ σὺν αὐτῷ· χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξαιείψας τὸ καθ' ἡμῶν¹⁴ χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίου ἡμῖν,¹ καὶ αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν¹⁵ ἐν παρρησίᾳ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ¹⁶ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων, ἃ¹⁷ ἐστὶν σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ χριστοῦ. μηδεὶς¹⁸ ὑμᾶς καταβραβενέτω ἠέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκευίᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἑώρακεν ἐμβατεῦων,¹ εἰκῆ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοοῦ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν¹⁹ τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συνβιβαζόμενον αὖξει τὴν αὖξησιν τοῦ θεοῦ.

Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ²⁰ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε Μὴ ἄψῃ²¹ μηδὲ γένση μηδὲ θίγης, ἃ¹ ἐστὶν πάντα εἰς φθορὰν²² τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἑΝΤΆΛΜΑΤΑ καὶ ΔΙΔΑΚΚΑΛΙΑΣ ΤῶΝ ἈΝΘΡῶΠῶΝ; ἅτινά ἐστὶν λόγον μὲν ἔχοντα σο-²³φίας ἐν ἐθειλοθηρσικίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ ἢ [καὶ] ἀφειδία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός¹.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ χριστῷ, τὰ¹ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,² ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ³ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν ὁ χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ⁴ ἡμῶν¹, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν,⁵ ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἧτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ·⁶

13 ἡμᾶς | αὐτῷ, χαρισάμενος.....ἡμῖν 16 ἢ 17 ὃ 18 ἢ...† 23 †...† 4 ὑμῶν

7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν
 8 τούτοις· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν,
 θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ
 9 στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκ-
 10 δυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν
 11 ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου
 οὐκ ἐν Ἑλλην καὶ Ἰουδαίος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία,
 βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ
 12 ἐν πᾶσιν Χριστός. Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλε-
 κτοὶ τοῦ θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρ-
 13 μου, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραύτητα, μακρο-
 θυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς
 14 ἕαν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ ἴδιος κύριος
 15 ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις
 16 τὴν ἀγάπην, ἧ ἔστιν σύνδεσμος τῆς τελειότητος. καὶ ἡ
 εἰρήνη τοῦ χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
 εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν [ἐνί] σώματι· καὶ εὐχάριστοι
 17 γίνεσθε. ὁ λόγος τοῦ ἴδιου χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν
 πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες
 18 ἑαυτοὺς ψαλμοῖς, ὕμνοις, ψόδαῖς πνευματικαῖς ἐν ἰσχύρι καὶ
 19 ἀδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ· καὶ πᾶν ὅτι
 20 ἔαν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου
 Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ.
 21 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνήκεν
 22 ἐν κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ
 23 πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
 τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν
 24 ἐν κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,
 25 ἵνα μὴ ἀθυμώσιν. Οἱ δούλοι, ὑπακούετε κατὰ
 πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμο-
 26 δουλίαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ,
 27 φοβούμενοι τὸν κύριον. ὅ ἔαν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργά-

12 ἄγιοι,

13 χριστὸς

16 κυρίου | τῷ

22 ὀφθαλμοδουλίᾳ

ζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ 24
κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας·
τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· ὁ γὰρ ἀδικῶν κομίζεται 25
ὁ ἠδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία. Οἱ κύριοι, 1
τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε,
εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ.

Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ 2
ἐν εὐχαριστία, προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα 3
ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστή-
ριον τοῦ χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, ἵνα φανερώσω αὐτὸ 4
ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς 5
ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε 6
ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναί πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ
ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τύχικος ὁ ἀγαπητὸς 7
ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ,
ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ 8
περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν 9
Ἐπισημῷ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν
ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε.

Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρισταρχὸς ὁ συναιχμάλωτός μου, 10
καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντο-
λὰς, εἰάν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν,) καὶ Ἰησοῦς 11
ὁ λεγόμενος Ἰούστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι
μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες
ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς 12
ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος
ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι
καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.
μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν 13
καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἰερᾷ Πόλει. ἀσπά- 14
ζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς.
Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικίᾳ ἀδελφούς καὶ Νύμφαν καὶ 15

- 16 τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν. καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ
παρ' ὑμῶν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδι-
κέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα
17 καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ Βλέπε τὴν
διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνημονεύετε
μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ τῆ 1
ἐκκλησία Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν 2
μνείαν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως
μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ 3
κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ
πατρὸς ἡμῶν, εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] 4
θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἔγε- 5
νήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ
ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πληροφορία πολλῇ, καθὼς οἴδατε
οἱ ἐγενήθημεν † ὑμῖν δι' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν 6
ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει
πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς 7
[τύπον] πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν
τῇ Ἀχαίᾳ. ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου 8
οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαίᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ
τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε
μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ [ἡμῶν] 9
ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δου-
λεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν 10
αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ [τῶν] νεκρῶν,
Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

- 1 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς
 2 ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέν-
 3 τες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ
 4 θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν
 5 πολλῷ ἀγῶνι ἢ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης
 6 οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκι-
 7 μάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως
 8 λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ θεῷ τῷ
 9 ΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΙ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ἡμῶν. οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
 10 κολακίας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε προφάσει πλεο-
 11 νεξίας, θεὸς μάρτυς, οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν,
 12 οὔτε ἀπ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι
 13 ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ ἐγενήθημεν νηπιοὶ ἐν μέσῳ
 14 ὑμῶν, ὡς εἶν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα· οὕτως
 15 ὁμιροῦμενοι ὑμῶν ἠδικοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ
 16 εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, διότι
 17 ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε· μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν
 18 κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζό-
 19 μενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν ἐκπρῦξαμεν εἰς
 20 ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός,
 21 ὡς ὀσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν
 22 ἐγενήθημεν, καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς
 23 πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθού-
 24 μενοι καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ
 25 θεοῦ τοῦ «καλοῦντος» ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ
 26 δόξαν.
- 27 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδια-
 28 λείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ
 29 θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἀληθῶς
 30 ἐστὶν λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύ-
 31 ουσιν. ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκ-
 32 κλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ
 33 Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων

συμφυλετών καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ 15
τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας καὶ
ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ θεῶ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν
ἀνθρώποις ἐναντίον, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λα- 16
λῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀΝΑΠΛΗΡΩΣΑΙ αὐτῶν τὰς
ἁμαρτίας πάντοτε. Ἐφθασεν ἄρα ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς
τέλος.

Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς 17
καιρὸν ὥρας, προσώψω οὐ καρδία, περισσοτέρως ἐσπουδά-
σαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.
διότι ἠβελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος 18
καὶ ἄραξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. τίς 19
γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως— ἢ οὐχὶ
καὶ ὑμεῖς— ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν τῇ
αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ 20
χαρὰ.

Διὸ μηκέτι στέγοντες ἠυδοκήσαμεν 1
καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν Τιμό- 2
θεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ ἄκονον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρα-
καλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν τὸ μηδένα σαίνεισθαι 3
ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο
κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν 4
ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε.
διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων ἐπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν 5
πίστιν ὑμῶν, μὴ πως ἐπέειρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ
εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος 6
Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν
τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν
ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ
καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, 7
ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς
ὑμῶν πίστεως, ὅτι νῦν ζῶμεν εἰάν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ. 8
τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀναποδοῦναι περὶ 9

16 ἐφθασεν

2 συνεργὸν [τοῦ θεοῦ]

5 ὑμῶν πίστιν

ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν
 10 τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεό-
 μνοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ
 11 ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν;

Αὐτὸς δὲ ὁ
 θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατε-
 12 θύει τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεο-
 νάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
 13 πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν
 τὰς καρδίας ἁμέμπτους ἔν ἀγιοσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ
 καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.[†]

1 Ἐπιπέμειν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦ-
 μεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, [ἵνα] καθὼς παρελάβετε παρ' ἡ-
 μῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ,
 2 καθὼς καὶ περιπατεῖτε, — ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε
 γὰρ τίνες παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου
 3 Ἰησοῦ.

Τοῦτο γὰρ ἔστω θέλημα τοῦ θεοῦ,
 ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,
 4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἁγια-
 5 σμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ
 6 ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν, τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
 πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διότι
 ἔκδικος Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προεί-
 7 παμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ
 8 θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. τοιγαροῦν ὁ ἀθε-
 τῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν διδόντα τὸ
 9 πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς.

Περὶ δὲ
 τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, αὐτοὶ
 γὰρ ὑμεῖς θεοδιδασκατοὶ ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους·
 10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς [τούς] ἐν
 ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ.

Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς,
 11 ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, καὶ φιλοτιμεισθαι ἡσυχάζειν
 καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσίν

ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε εὐσχη- 12
μῶνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν 13
κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπήσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ
ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν 14
καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ
Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν 15
λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς
τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμη-
θέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ 16
ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐ-
ρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον,
ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς 17
ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς
ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. Ὡστε 18
παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ 1
χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε 2
ὅτι ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται.
ὅταν ἴ λέγωσιν Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνί- 3
διος αὐτοῖς ἐπίσταται ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὄδιον τῇ ἐν
γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελ- 4
φοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς «κλέπτας»
καταλάβῃ, πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ 5
ἡμέρας. Οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ 6
καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.
οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκό- 7
μενοι νυκτὸς μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, 8
ἐΝΔΥCΑΜΕΝΟΙ θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικε-
φαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς 9
εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], τοῦ ἀποθανόντος «περὶ» ἡμῶν 10
ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσω-

- 11 **μεν.** Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε ἕως τὸν
 ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.
- 12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναί τοὺς κοπιῶντας
 ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νοουθετοῦντας
 13 ὑμᾶς, καὶ ἡγείσθαι αὐτοὺς ἵππερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ
 14 τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Παρακαλοῦμεν
 δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νοουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε
 τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε
 15 πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τιλὶ ἀπο-
 16 δῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε ἑῖς ἀλλήλους καὶ
 17 εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε,
 18 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ
 19 Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ
 20 ἐξουθενεῖτε· πάντα [δὲ] δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε,
 21 ἀπὸ παντός εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ
 22 ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον
 ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν
 τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.
 24 πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.
- 25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε [καὶ] περὶ ἡμῶν.
- 26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι
 27 ἀγίῳ. Ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀγνωσθῆναι τὴν
 ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἑῖς ἀδελφοῖς.
- 28 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ τῇ 1
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς 2
καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 3
ἀδελφοί, καθὼς ἀξιὸν ἐστίν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις
ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν
εἰς ἀλλήλους, ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐνκαυχᾶσθαι ἐν 4
ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ
πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν
αἰς ἁνέχεσθε, ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, εἰς 5
τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς
καὶ πάσχετε, εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς 6
θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνεσις 7
μετ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ
μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ ἐν πυρὶ φλογός, ΔΙΔΟΝΤΟΣ 8
ἐΚΔΙΚΗΣΙΝ ΤΟῖΣ Μὴ Εἰδόσι θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακού-
ουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, οἵτινες δίκην 9
τίσουσιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ 10
ἐνδοξαδοθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμαδοθῆναι
ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύσασιν, ὅτι ἑπιστεύθη τὸ μαρτύριον
ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς ὃ καὶ 11
προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς
κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα-

12 θωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, ὅπως ἐνδοξασθῆ
τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ἡμῖν, καὶ ὑμεῖς
ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

1 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ
κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς
2 ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦς
μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε
δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ
3 κυρίου. μὴ τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον
ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ
4 ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντι-
κείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον
θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
5 καθίσει, ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός.— Οὐ
μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;
6 καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτόν
7 ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ· τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς
ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται.
8 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ κύριος [Ἰη-
σοῦς] ἄνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ
9 καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, οὗ
ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ
10 δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ
ἀπάτῃ ἀδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην
11 τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς· καὶ
διὰ τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ
12 πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ
πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλὰ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴ-
λατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ
14 πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ

2 κυρίου.—

3 ἁμαρτίας

8 ἀναλοῖ

12 ἅπαντες

13 ἀπαρχὴν

τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ 15 κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν, Ἰησοῦς 16 Χριστὸς καὶ [ὁ] θεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν 17 παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ.

Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα 1 ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν 2 ἀνθρώπων, οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς 3 δὲ ἐστὶν ὁ κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. πεποιθᾶμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ πα- 4 ραγγέλλομεν [καὶ] ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ κύριος 5 κατευθῆναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ.

Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ 6 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παρά- 7 δοσιν ἣν «παρελάβετε» παρ' ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε 7 πῶς δεῖ μμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ 8 καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, 9 ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μμεῖσθαι ἡμᾶς. καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, 10 ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθίειν. ἀκούομεν 11 γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργα- 12 ζομένους ἀλλὰ περιμερζομένους· τοῖς δὲ τοιοῦτοις πα- 13 ραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίω- 14 σιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐνκακήσητε καλοποιούντες. 13

14 εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς,
τοῦτον σημειώσθε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐν-
15 τραπήῃ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγείσθε, ἀλλὰ νοθετεύετε
16 ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δῶῃ ὑμῖν
τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ
πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶν σημεῖον ἐν
18 πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΡΟΠΩΣ πάλαι ὁ θεὸς 1
λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ἐπ' ἐσχάτου 2
τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκεν
κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· ὃς 3
ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως
αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν
δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτῳ κρείττων 4
γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπέν ποτε 5
τῶν ἀγγέλων

Υἱὸς μοῦ εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε,
καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς γιόν;
ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκου- 6
μένην, λέγει

Καὶ προσκυνήσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
θεοῦ.

καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει 7

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
πρὸς δὲ τὸν υἱόν 8

Ὁ θρόνος τοῦ ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα [τοῦ αἰῶνος],
καὶ ἡ βᾶβδος τῆς εὐθύτητος βᾶβδος τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ.

9 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον
ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου·

10 καὶ

Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί·

11 αἱ τοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·

καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,

12 καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίσεις αὐτούς,

ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγήσονται·

σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-
ψουσιν.

13 πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέν ποτε

Κάθοῦ ἐκ δεξιῶν μου

ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;

14 οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν
ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτη-
1 ρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν

2 ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μὴ ποτε παραρῶμεν. εἰ γὰρ
ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα
παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθοποδοσίαν,

3 πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτη-
ρίας, ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλείσθαι διὰ τοῦ κυρίου,

4 ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρ-
τυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις
δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν
αὐτοῦ θέλησιν;

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλ-
6 λουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν· διεμαρτύρατο δὲ πού τις

λέγων

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμησκήσῃ αὐτοῦ,
 ἢ γίος ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν;
 ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, 7
 δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας αὐτόν,
 [καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 σοῦ,]

πάντα ὑπέταζας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 8
 ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξαι [αὐτῷ] τὰ πάντα οὐδὲν ἀφήκεν
 αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὕτω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάν-
 τα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους 9
 ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ
 θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι
 θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπεν γὰρ αὐτῷ, 10
 δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς
 εἰς δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν
 διὰ παθημάτων τελειῶσαι. ὃ τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ 11
 ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύ-
 νεται ἀδελφοῦς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων 12

Ἄπαγγελῶ τὸ ὄνομά σοῦ τοῖς ἀδελφοῖς μου,
 ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·
 καὶ πάλιν 13

Ἐγὼ ἔσομαι πεπειθῶς ἐπ' αὐτῷ·
 καὶ πάλιν

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.
 ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ σαρκός, 14
 καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ
 τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανά-
 του, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, 15
 ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν
 δουλείας. οὐ γὰρ δὴ που ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ 16
 σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ᾤφειλεν 17
 κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
 γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς

18 τὸ δάσκεισθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέποιθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

1 Ὁθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας
2 ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ
3 Μωϋσῆς ἐν [ὄλω] τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωυσῆν ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα
4 τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ πάντα κατασκευάσας
5 θεός. καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλω τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεραπέων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων,
6 Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
7 [μέχρι τέλους βεβαίαν] κατάσχωμεν. Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσχητε,
8 μὴ σκληρήνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ,
κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
9 οἷ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ
10 καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη·
διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ
καὶ εἶπον Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου·
11 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου

Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·
12 βλέπετε, ἀδελφοί, μὴ ποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος,
13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τό Σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρῆνθῃ τις ἐξ
14 ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας· μέτοχοι γὰρ τοῦ χριστοῦ γεγόναμεν, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι

7—11 ἅγιον,.....μου.

13 ἐξ ὑμῶν τις

τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. ἐν τῷ λέγεσθαι 15
 Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἴκοις, ἴ
 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ
 παραπικρασμῷ.

τινες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάντες 16
 οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωυσέως; τίσι δὲ προσ- 17
 ὤχθισεν τεσσεράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν,
 ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσι δὲ ὤμοσεν 18
 μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ
 τοῖς ἀπειθήσασιν; καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν 19
 εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν. φοβηθῶμεν οὖν μὴ ποτε κατα- 1
 λειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν
 αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν· καὶ γὰρ ἔσμεν 2
 εὐηγγελισμένοι καθάπερ καὶ οἱ, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν
 ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, ἢ μὴ ἰσχυροῦσθε τῇ
 πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς [τὴν] 3
 κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν

Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου

Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου,
 καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων,
 εἶρηκεν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως Καὶ κατέ- 4
 παύσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ
 πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἐν τούτῳ πάλιν Εἰ 5
 εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. ἐπεὶ οὖν 6
 ἀπολείπεται τινα εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον
 εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν, πάλιν 7
 τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυεὶδ λέγων μετὰ
 τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προεῖρηται,

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἴκοις,

μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν·

εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης 8
 ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. ἄρα ἀπολείπεται σαββα- 9
 τισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν 10

κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν
 11 ἔργων αὐτοῦ ὡσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. Σπου-
 δάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν,
 ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπει-
 12 θείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ
 τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ δικνού-
 μενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ
 μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας·
 13 καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ
 γυμνά καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς
 14 ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα
 μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ
 15 θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα
 μὴ δυνάμενον συναπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπει-
 ρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοίότητα χωρὶς ἁμαρτίας.
 16 προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάρι-
 τος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον
 βοήθειαν.

1 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ
 ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ
 2 δῶρά [τε] καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν
 δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
 3 περικείται ἀσθένειαν, καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς περὶ
 τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ
 4 ἁμαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ
 5 καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼς περ καὶ Ἰακώβ. Οὕτως
 καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα,
 ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν

Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε·
 6 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
 χιεδέκ.
 7 ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ

ικητηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου
μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ
εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὦν υἱός, ἔμαθεν 8
ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν, καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο 9
πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου,
προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν 10
Μελχισεδέκ.

Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος 11
λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ 12
ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν
χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς
ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες
γάλακτος, ὧν οὐ στερεὰ τροφῆς. πᾶς γὰρ ὁ μετέχων 13
γάλακτος ἀπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν
τελείων δέ ἐστιν ἢ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ 14
αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ
τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ 1
λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον
καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως
ἐπὶ θεόν, βαπτισμῶν ἡ διδαχῆν ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, 2
ἀναστάσεως ὧν νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο 3
ποιήσομεν ἕνπερ ἐπιτρέπη ὁ θεός. Ἄδύνατον γὰρ τοὺς 4
ἅπαξ ἡ φωτισθέντας ἡ γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς
ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου
καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος 5
αἰῶνος, καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετά- 6
νοίαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ
παραδειγματίζοντας. Ἡ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς 7
ἐρχόμενον πολλὰκις ὑέτον, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον
ἐκείνοισ δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας
ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρογσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους 8
ἀδόκιμος καὶ κατάρσας ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καὶ-
σιν.

Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, 9

τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦ-
 10 μιν οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθίσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν
 καὶ τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 11 διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ διακονοῦντες. ἐπιθυμοῦμεν
 δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς
 12 τὴν πληροφориαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ἵνα μὴ νωθροὶ
 γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
 13 κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. Τῷ γὰρ
 Ἄβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν
 14 μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, λέγων Εἰ μὴν
 εὔλογῶν εὔλογῆσω σε καὶ πληθύνων πληθύνω
 15 σε· καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.
 16 ἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης
 17 αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ
 περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρο-
 νόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ
 18 ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων,
 ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι ἢ θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν
 19 ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλ-
 πίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε
 καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ
 20 ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλ-
 θεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς
 γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

1 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς
 τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰψίστου, ὁ ἴσχυραντῆσας Ἄβραάμ
 ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ
 2 εὔλογῆσας αὐτόν, ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων
 ἐμέρισεν Ἄβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς
 Δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστίν
 3 βασιλεὺς Εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος,
 μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιω-
 μένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ

διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ϕ ^τ ΔΕ- 4
 ΚΑΤΗΝ ἈΒΡΑΔΜ ἔΔΩΚΕΝ ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχ-
 χης. καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Δευεὶ τὴν ἱερατίαν λαμβά- 5
 ροντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν
 νόμον, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξελη-
 λυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογού- 6
 μενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα
 τὰς ἐπαγγελίας εὔλόγηκεν. χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας 7
 τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν 8
 ΔΕΚΑΤΑΣ ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ
 μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραάμ 9
 καὶ Δευεὶς ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται, ἔτι γὰρ 10
 ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε **ΚΥΝΗΝΤΗΣΕΝ Αὐτῷ**
Μελχισεδέκ.

Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς 11
 Δευειτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομο-
 θέτῃται, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ Μελχισεδέκ
 ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ
 Ἀαρῶν λέγεσθαι; μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης 12
 ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέ- 13
 γεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς
 προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ 14
 Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ
 ἱερέων οὐδὲν Μωυσῆς ἐλάλησεν. Καὶ περισσώτερον ἔτι 15
 κατὰδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοίότητα Μελχισεδέκ
 ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς 16
 σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου,
 μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν Αἰῶνα 17
 κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ Μελχισεδέκ. ἀθέτησις μὲν γὰρ γί- 18
 νεται προαγοῦσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ
 ἀνωφελές, οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγῆ 19
 δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. Καὶ 20
 καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς
 ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας 21

διὰ τοῦ λόγοντος πρὸς αὐτὸν Ὡμοσεν Κύριος, καὶ οὐ
 22 μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,) κατὰ
 τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰη-
 23 σοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ
 24 τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν
 αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαραβάτον ἔχει τὴν ἱερωσύ-
 25 νην· ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς
 προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ
 26 ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

Τοιοῦτος γὰρ ἦμῖν
 [καὶ] ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὁσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχω-
 ρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν
 27 οὐρανῶν γενόμενος· ὅς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
 ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν
 θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· (τοῦτο γὰρ
 28 ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἁγιάσας·) ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώ-
 πους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος
 δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον γίῃν, εἰς τὸν
 αἰῶνα τετελειωμένον.

1 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν
 ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγα-
 2 λωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ
 τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος,
 3 οὐκ ἄνθρωπος. πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν
 δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν
 4 τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκη. εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς,
 οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον
 5 τὰ δῶρα· (οἷτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν
 ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωυσῆς μέλλων ἐπι-
 τελεῖν τὴν σκηνήν, Ὅρα γάρ, φησίν, ποιήσεις πάντα
 κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει·)
 6 ἡ δὲ νῦν διαφωτέρως τέτυχεν λειτουργίας, ὅσῃ καὶ
 κρείττονος ἐστὶν διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν
 7 ἐπαγγελίας νενομοθέτηται. εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν

ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητείτο τόπος· μεμφόμενος 8
γὰρ αὐτοὺς ἴλεγει

Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν,
οὗ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πα- 9
τρᾶσιν αὐτῶν

ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου,
καὶ γὰρ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ 10
Ἰσραὴλ

μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος,
διδούς νόμοις μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς,
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν
καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

καὶ οὗ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ 11
καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων Γνωθὶ
τὸν κύριον,

ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με

ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.

ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς δδικίαις αὐτῶν, 12
καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὗ μὴ μνησθῶ ἔτι.

ἐν τῷ λέγειν Καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην, τὸ δὲ 13
παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Ἔιχε μὲν οὖν [καὶ] ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας τὸ 1
τε ἅγιον κοσμικόν. σκηπὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη 2
ἐν ἧ ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν
ἄρτων, ἧτις λέγεται Ἁγία· μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέ- 3
τασμα σκηπὴ ἡ λεγομένη Ἁγία Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα 4
θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμέ-

5 νην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ
 μάνα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλά-
 6 κες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβεὶν δόξης
 κατασκιάζοντα τὸ Λαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν
 7 λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων,
 εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς
 8 τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ τοῦ
 ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει
 9 ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, τοῦτο δηλοῦν-
 τος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν
 10 ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιμ, ἣτις
 παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν δῶρά
 τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνειδησιν
 11 τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πό-
 μασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, ἧ δικαιώματα σαρκὸς μέ-

12 χρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. Χριστὸς
 δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν ἁγίων ἐπιτελοῦντων
 τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου,
 13 τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων
 καὶ μόσχων διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσήλθεν ἐφάπαξ εἰς
 14 τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. εἰ γὰρ τὸ αἷμα
 τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
 κεκουωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,
 15 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος
 αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ θεῷ, καθαρῶς
 τὴν συνειδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν
 16 θεῷ ζῶντι. Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης
 ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ
 τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν
 17 οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. ὅπου γὰρ δια-
 θήκη, θάνατος ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη
 γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ ἡμῶν τότε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ
 18 διαθέμενος. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐνκε-

καίνισται· λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον 19
 ὑπὸ Μωυσεώς παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων
 καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώ-
 που αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν,
 λέγων Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο 20
 πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ 21
 σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. καὶ σχε- 22
 δὼν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς
 αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη 23
 οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τοῦτοις
 καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις
 παρὰ ταύτας. οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἅγια 24
 Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν
 οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ
 ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ 25
 ἄρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι
 ἄλλοτρίῳ, ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατα- 26
 βολῆς κόσμου· νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων
 εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέ-
 ρωται. καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ 27
 ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, οὕτως καὶ ὁ χριστός, 28
 ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ ΠΟΛΛῶΝ ΔΕΝΕΝΕΓΚΕῖΝ ἈΜΑΡ-
 ΤΙΔΟΣ, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν
 ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, 1
 οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, ἵνα κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς
 αὐταῖς θυσίαις ἅς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές οὐδέ-
 ποτε ἴδυνανται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι· ἐπεὶ 2
 οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμενοι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν
 ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρι-
 σμένους; ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνι- 3
 αυτόν, ἀδύνατον γὰρ αἷμα ἵνα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν 4
 ἁμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει 5

1 †...† | αὐτῶν | δύναται

4 τράγων καὶ ταύρων

- ΘΥΣΙΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ΟΥΚ ΗΘΕΛΗΣΑΣ, ΣΩΜΑ ΔΕ
 ΚΑΤΗΡΤΙΣΩ ΜΟΙ·
 6 ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΟΥΚ ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ.
 7 ΤΟΤΕ ΕΪΠΟΝ 'ΙΔΟΥ ΗΚΩ, ΕΝ ΚΕΦΑΛΙΔΙ ΒΙΒΛΙΟΥ
 ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΠΕΡΙ ΕΜΟΥ,
 ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΙ, Ο ΘΕΟΣ, ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ.
 8 *ἀνώτερον λέγων ὅτι* ΘΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΟΛΟ-
 ΚΑΥΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΟΥΚ ΗΘΕΛΗΣΑΣ ΟΥΔΕ
 9 ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ, ΑΪΤΙΝΕΣ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ, ΤΟΤΕ
 ΕΪΡΗΚΕΝ 'ΙΔΟΥ ΗΚΩ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ·
 10 *ἀναιρεί τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. ἐν ᾧ θελή-
 ματι ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος*
 11 'ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΦΑΠΑΞ. ΚΑΙ ΠᾶΣ ΜΕΝ 'ΙΕΡΕΥΣ' ἔστηκεν
 καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλακίς προσφέ-
 ρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας.
 12 οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ
 13 διηλεκτές ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδε-
 χόμενος ἕως τεθώσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον
 14 τῶν ποδῶν αὐτοῦ, μᾶ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς
 15 τὸ διηλεκτές τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι
 16 Αὐτὴ ἡ Διαθήκη ἦν Διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς
 μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος,
 ΔΙΔΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΜΟΥ ΕΠΙ ΚΑΡΔΙΑΣ Αὐτῶν,
 καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῦς,—
 17 Καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν
 18 οὐ μὴ μνησθῆσομαι ἐτι· ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων,
 οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας.
 19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
 20 ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσ-
 φατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν
 21 τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ
 22 θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληρο-

φορία πίστεως, βεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδή-
σεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· κα- 23
τέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ
ὁ ἐπαγγεϊλάμενος· καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυ- 24
σμόν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν 25
ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακα-
λοῦντες, καὶ τοσοῦτφ μᾶλλον ὅσφ βλέπετε ἐγγίζουσαν
τὴν ἡμέραν.

Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων 26
ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι
περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ 27
κρίσεως καὶ πγρός ΖΗΛΟΣ ἔσθθειν μέλλοντος τοῦς ὕπε-
ραντίοις. ἀθετήσας τις νόμον Μωυσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν 28
ἐπὶ ΔΥΣΙΝ ἢ ΤΡΙΣΙΝ ΜΑΡΤΥΣΙΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ· ΠΟΣΦ ΔΟ- 29
κεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
καταπατήσας, καὶ τὸ Αἴμα τῆς ΔΙΑΘΗΚΗΣ κοινὸν ἡγη-
σάμενος ἐν φῶ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυ-
βρίσας. οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα Ἐμοὶ ἐκδίκησις, 30
ἐγὼ ἀνταποδώσω· καὶ πάλιν Κρινεῖ Κύριος τὸν
λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ 31
ζῶντος.

Ἀναμνησθεσθε δὲ τὰς πρότερον 32
ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνα-
τε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν 33
θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρε-
φομένων γενηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, 34
καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς κρεῖσσονα
ὑπαρξιν καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρ- 35
ρησιαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν, ὑπομονῆς 36
γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες
κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν·

ἔτι γὰρ μικρὸν ὄσον ὄσον,

37

ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονίσει·

ὁ δὲ δίκαιός [μοῦ] ἐκ πίστεως ζήσεται,

38

καὶ ἔδν ἵποστείλῃται, οὐκ εὔδοκεῖ ἡ ψυχὴ μοῦ
ἐν αὐτῷ.

39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ἵποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

1 "Ἐστὶν δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων

2 ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν

3 οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι

τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ

4 βλεπόμενον γεγόναι. Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ

παρὰ Καὶν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι

δικαίος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις ἄγτοϋ τοῦ

5 θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ. Πίστει

Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἠγρίσκητο

διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέ-

6 σεως μεμαρτύρηται εὔαρεστηκέναι τῷ θεῷ, χωρὶς δὲ

πίστεως ἀδύνατον εὔαρεστησάκει, πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν

προσερχόμενον [τῷ] θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν

7 αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε

περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεὶς κατεσκευάσεν

κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν

τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο

8 κληρονόμος. Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν

ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονο-

9 μίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πίστει

παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν

σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συν-

10 κληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ

τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δη-

11 μιουργὸς ὁ θεός. Πίστει καὶ ἄυτῃ Σάρρα ἔδναμιν εἰς

καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας,

12 ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον· διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς

ἔγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα

τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ

ΧΕΙΛΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ἢ ἈΝΑΡΙΘΜΗΤΟΣ. Κατὰ 13
 πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγ-
 γελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι,
 καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσιν
 ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν 14
 ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον 15
 ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ 16
 κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐ-
 πιασχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν,
 ἠτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν. Πίστει προσ- 17
 ΕΝΗΝΟΧΕΝ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν
 ΜΟΝΟΓΕΝΗ προσέφερον ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος,
 πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι 18
 σπέρμα, λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυ- 19
 νατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομί-
 σατο. Πίστει καὶ περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ 20
 τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. Πίστει Ἰακώβ ἀποθνή- 21
 σκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν, καὶ προσεκή-
 νησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Πίστει 22
 Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνη-
 μόνευσεν, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει 23
 Μωυσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων
 αὐτοῦ, διότι εἶδον ἄστειον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβή-
 θησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει Μωϋσῆς 24
 μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς
 Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συνκακουχεῖσθαι τῷ λαφῷ τοῦ 25
 θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα 26
 πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνει-
 δισμὸν τοῦ χριστοῦ, ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαπο-
 δοσίαν. Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν 27
 θυμὸν τοῦ βασιλέως, τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων ἐκαρτέ-
 ρησεν. Πίστει πεποίηκεν τὸ πᾶσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν 28
 τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη

29 αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ὡς
 διὰ ξηρᾶς γῆς, ἧς πείραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπό-
 30 θησαν. Πίστει τὰ τεῖχη Ἱερειχῶ ἔπεσαν κυκλωθέντα
 31 ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπά-
 λητο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους
 32 μετ' εἰρήνης. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει με
 γὰρ διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, Σαμψών,
 33 Ἰεφθάε, Δαυεὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ
 διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἠργάσαντο δικαιο-
 σσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
 34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυνα-
 μώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
 35 παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον ἄγυναῖκες ἔξ
 ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθη-
 σαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος
 36 ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων
 37 πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἐλιθάσθησαν,
 ἔπειράσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρης ἀπέθανον,
 περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίοις δέρμασιν, ὑστερού-
 38 μνοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κό-
 σμος ἔπι ἔρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις
 39 καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες
 μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγ-
 40 γελίαν, τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον ἢ προβλεψαμένου,
 ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

1 · Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον
 ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθίμενοι πάντα καὶ τὴν
 εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προ-
 2 κείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορώντες εἰς τὸν τῆς πίστεως
 ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης
 αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας,
 3 ἘΝ ΔΕΞΙῶ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ ΚΕΚΑΘΙΚΕΝ. ἀναλογί-
 σασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτω-

ΛΩΝ εΙΣ ἘΑΓΤΟΥΣ ἄντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστη- 4
τε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε 5
τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται,

Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κύριου,

μηδὲ ἐκλόου γὰρ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

ὄν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει,

6

μαστιγοῖ δὲ πάντα γίον ὃν παραδέχεται.

εἰς παιδείαν ὑπομένετε· ὡς γίον ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· 7
τίς γὰρ γίον ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; εἰ δὲ χωρὶς ἔστε 8
παιδείας ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι καὶ
οὐχ γίον ἔστε. εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέ- 9
ρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον
ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν;
οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς 10
ἐπαίδεον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς
ἀγιότητος αὐτοῦ. πᾶσα ἡμῶν παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν 11
οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρη-
νικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύ-
νης. Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυ- 12
μένα γόνατα ἀνορθώσατε, καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποι- 13
εἶτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ
μᾶλλον.

Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, 14
καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον, ἐπι- 15
σκοποῦντες μὴ τις ὕστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ,
μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύοις ἐνοχλῆ καὶ δι' αὐ-
τῆς μανθῶσιν οἱ πολλοί, μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς 16
Ἡσαῖ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μᾶς ἀπέδετο τὰ πρωτοτόκια
ἑαυτοῦ. Ἰστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι 17
τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκίμασθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὐ-
ρεν, καίπερ μετὰ δακρῶν ἐκζητήσας αὐτήν. Οὐ 18
γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαγμένῳ πύρι
καὶ γνόφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θγέλλῃ καὶ κάλλιγγος 19

ἤχω καὶ φωνῆ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρη-
 20 τήσαντο ὁ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ
 διαστελλόμενον ΚΑΝ ΘΗΡΙΟΝ ΘΙΓῆ ΤΟΥ ΔΡΟΥΣ, ΛΙΘΟ-
 21 ΒΟΛΗΘΗΣΕΤΑΙ· καί, οὕτω φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον,
 22 Μωυσῆς εἶπεν Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος· ἀλλὰ
 προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερου-
 23 σαλήμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει καὶ
 ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, καὶ
 κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,
 24 καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ
 25 κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ. Βλέπετε μὴ παρα-
 τήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον ἐπὶ
 γῆς παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, πολὺ μᾶλλον
 26 ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπὸ οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι· οὐ ἡ φωνὴ
 τῆν γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων ἜΤΙ
 27 ὈΥΡΑΝΟΝ. τὸ δὲ ἜΤΙ ἄΠΑΞ δηλοῖ [τῆν] τῶν σαλευο-
 μένων μετὰθεσιν ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνη τὰ μὴ σα-
 28 λευόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες
 ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ θεῷ
 29 μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους, καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν ΠΥΡ
 ΚΑΤΑΝΑΛΙΣΚΟΝ.

¹ Ἡ φιλαδελφία μενέτω. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλαν-
² θάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέ-
 3 λους. μιμηθήσκεσθε τῶν δεσμιῶν ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κα-
 4 κουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ
 5 γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ
 6 σε ἀνώ οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦν-
 τας ἡμᾶς λέγειν

Κύριος ἐμοὶ βοηθός, οὐ φοβηθήσομαι·
 τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν 7
 ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν
 τῆς ἀναστροφῆς μμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς 8
 Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.
 διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ 9
 χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς
 οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. ἔχομεν θυσιαστήριον 10
 ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν [ἐξουσίαν] οἱ τῇ σκηπῇ λατρεύ-
 οντες. ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶν τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας 11
 εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατα-
 καίεται ἕξω τῆς παρεμβολῆς· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα 12
 ἀγίασῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἕξω τῆς πύλης
 ἔπαθεν. τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἕξω τῆς παρεμ- 13
 βολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες, οὐ γὰρ ἔχομεν 14
 ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν
 δι' αὐτοῦ ἁναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντός 15
 τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων
 τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. τῆς δὲ εὐποίας καὶ κοινωνίας μὴ 16
 ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ
 θεός.

Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ 17
 ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
 ὡς λόγον ἀποδώσונτες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ
 μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, πειθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν 18
 συνειδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφε-
 σθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχει- 19
 ον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, 20

ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβά-
 των τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν
 κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς 21
 τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρε-
 στον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Παρακαλῶ δὲ 22

- ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἱ ἀνέχεσθε ἰ τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως,
 23 καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. Γινώ-
 σκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ
 εἰάν τάχειον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς.
 24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας
 τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.
 25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ὧ

22 ἀνέχεσθαι

25 ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

ΠΑΥΛΟΣ απόστολος Χριστού Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν 1
θεοῦ σωτήρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη 2
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό- 3
μενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἑτεροδι-
δασκαλεῖν μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπε- 4
ράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονο-
μίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει,— τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας 5
ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρῶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς
καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, ὧν τινὲς ἀστοχῆσαντες ἐξετρά- 6
πησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, 7
μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβε-
βαιοῦνται. Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλῶς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ 8
νομίμως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κείται, 9
ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς,
ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώφαις καὶ μητρολώφαις, ἀνδρο-
φόνοις, πόρνοις, ἀρσενικοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, 10
ἐπίορκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντί-
κειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, 11
ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ. Χάριν ἔχω τῷ ἔνδυναμώ- 12
σαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με

13 ἠγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλάσφη-
 14 μον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν
 15 ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου
 16 ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
 17 πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς
 18 Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν
 19 πρῶτός εἰμι ἐγώ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθη, ἵνα ἐν ἐμοὶ
 20 πρῶτον ἐνδείξηται Ἐπιφανὴς Ἰησοῦς τὴν ἅπασαν μακροθυ-
 21 μίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ
 22 εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ,
 23 ἀοράτῳ, μόνῳ θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 24 αἰώνων ἀμήν. Ταύτην τὴν παραγγελίαν πα-
 25 ρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγοῦσας ἐπὶ
 26 σὲ προφητείας, ἵνα Ἐπιφανὴς Ἰησοῦς ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρα-
 27 τείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσα-
 28 μνοι περὶ τὴν πίστιν ἐνανάγησαν· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος
 29 καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσι
 30 μὴ βλασφημεῖν.

1 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις,
 2 προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,
 3 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα
 4 ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ
 5 σεμνότητι. τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σω-
 6 τήρος ἡμῶν θεοῦ ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ
 7 εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ θεός, εἰς καὶ
 8 μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,
 9 ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον
 10 καιροῖς ἰδίους· εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος, —
 11 ἀληθεῖαν λέγω, οὐ ψεύδομαι, — διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει
 12 καὶ ἀληθείᾳ. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς
 13 ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὀσίους χεῖρας χωρὶς
 14 ὀργῆς καὶ Ἐπιφανῶν. Ὡσαύτως γυναῖκας ἐν κα-
 15 ταστολῇ Ἐπιφανῶν μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν

ἐαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ ἰχθυοῦσιν ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελ- 10
 λομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυ- 11
 χίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· διδάσκειν δὲ γυναῖκί 12
 οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ἀνθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυ- 13
 χίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Ἔδα· καὶ Ἀδὰμ 14
 οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγο-
 νεν. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μένωσιν ἐν 15
 πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. πιστὸς ἰ
 ὁ λόγος.

Εἴ τις ἐπίσκοπὸς ὀρέγεται, καλοῦ ἔρ-
 γου ἐπιθυμεῖ. δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπιλημπτον εἶναι, 2
 μιᾶς γυναῖκὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλό-
 ξενον, διδακτικόν, μὴ πάροικον, μὴ πλήκτην, ἀλλὰ ἐπιεικῆ, 3
 ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, 4
 τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· (εἰ δέ 5
 τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας
 θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθείς εἰς 6
 κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν 7
 ἔχειν ἀπὸ τῶν ζῆθων, ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ
 παγίδα τοῦ διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ 8
 διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,
 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. 9
 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν 10
 ἀνέγκλητοι ὄντες. γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβό- 11
 λους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πάσιν. διάκονοι ἔστωσαν 12
 μιᾶς γυναῖκὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν
 ἰδίων οἴκων· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς 13
 καλὸν περιποιούνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζω 14
 ζῶν ἐλθεῖν [πρὸς σέ] ἐν τάχει, ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς 15
 πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεισθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία
 θεοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας· καὶ 16
 ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον·

Ὅς ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
 ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι,
 ὤφθη ἀγγέλοις,
 ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
 ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ,
 ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

1 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
 ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι
 2 πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων ἐν ὑποκρίσει ψευδο-
 3 λόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, ἄκωλυ-
 ὄντων γαμῖν, ἀπέχεσθαι ἄβρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς
 4 τὴν ἀλήθειαν. ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπό-
 5 βλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, ἀγιάζεται γὰρ
 6 διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέ-
 μενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Χριστοῦ Ἰησοῦ,
 ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδα-
 7 σκαλίας ἧ ἄπαρηκολούθησας, τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώ-
 8 δεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν
 ἢ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος,
 ἢ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν, ἐπαγγελίαν
 9 ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. πιστὸς ὁ
 10 λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν
 καὶ ἄγωνιζόμεθα, ὅτι ἠλπικαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς
 ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδεὶς σου τῆς νεό-
 12 τητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν
 13 λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνίᾳ. ἕως
 ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδα-
 14 σκαλίᾳ. μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι
 15 διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυ-
 16 κοπῆ φανερά ἢ πᾶσιν. ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ.

3 †...†

7 παρηκολούθησας

10 ὀνειδιζόμεθα | ἠλπίσαμεν

ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πα- 1
τέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, 2
νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνίᾳ. Χήρας τίμα τὰς 3
ὄντως χήρας. εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθα- 4
νέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀπο-
διδόναι τοῖς προγόνοις, τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ· ἢ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ 5
[τὸν] θεόν· καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευ-
χαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἢ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθηκεν. 6
καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίλημπτοι ᾧσιν· εἰ δέ τις 7
τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ «προνοεῖ», τὴν πίστιν
ἤρηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. Χήρα καταλεγέσθω 9
μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγонуῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,
ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ 10
ἐξενδοχόησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις
ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. νεωτέ- 11
ρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ
χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην 12
πίστιν ἠθέτησαν· ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν, περι- 13
ερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι
καὶ περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. βούλομαι οὖν 14
νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν
ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· ἤδη γὰρ 15
τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. εἴ τις πιστὴ ἔχει 16
χήρας, «ἐπαρκείτω» αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἢ ἐκκλησία, ἵ-
να ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς 17
προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθωσαν, μά-
λιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· λέγει γὰρ ἡ 18
γραφὴ ΒΟΨΝ ἈΛΟΩΝΤΑ ΟΥ ΦΙΜΩΣΕΙΣ· καὶ Ἄξιός ἐστιν ὁ ἐρ-
γάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν 19
μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ ΔΥΟ ἢ ΤΡΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ·

20 τοὺς [δέ] ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγγε, ἵνα καὶ οἱ
 21 λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
 καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα
 φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσ-
 22 κλισιν. Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινῶναι
 23 ἁμαρτίαις ἄλλοτρίαις· σεαυτὸν ἄγνον τήρει. Μηκέτι ὑδρο-
 πότει, ἀλλὰ οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον καὶ τὰς
 24 πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι
 πρόδηλοί εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶν δὲ καὶ ἐπα-
 25 κολουθοῦσιν ὡσαύτως καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ
 1 τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

Ἔσοι
 εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς
 ἀξίους ἠγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δι-
 2 δασκαλία βλασφημῆται. οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης
 μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον
 δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἄγαπῆτοί οἱ τῆς εὐε-
 ρεσίας ἀντιλαμβάνομενοι.

3 Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ
 καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,
 4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις
 καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίας,
 5 ὑπόνοιαι πονηραί, διαπαραιτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων
 τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πο-
 6 ρισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἢ
 7 εὐσέβεια μετὰ αὐταρκειᾶς· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν
 8 κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἔξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ ἄδια-
 9 τροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. οἱ δὲ
 βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ πα-
 γίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες
 10 βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ρίζα
 γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινὲς ὀρε-
 γόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς

2 ἄγαπῆτοί, οἱ

7 ἰ...ἰ

8 διατροφήν

περίπειραν ὀδύνας πολλάς. Σὺ δέ, ὦ ἄν- 11
 θρωπε [†] θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέ-
 βειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραῦπαθίαν. ἀγωνίζου 12
 τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς,
 εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώ-
 πιον πολλῶν μαρτύρων. παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ 13
 θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ Ἰησοῦ Ἰησοῦ τοῦ
 μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πειλάτου τὴν καλὴν ὁμο-
 λογίαν, τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημpton 14
 μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν 15
 καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυναστής, ὁ
 βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ 16
 μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν
 οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος
 αἰώνιον ἀμήν. Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι 17
 παράγγελλε μὴ ἠψηλοφρονεῖν [†] μηδὲ ἠλπικένοι ἐπὶ πλού-
 του ἀδηλότῃ, ἀλλ' ἐπὶ [†] θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα
 πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις 18
 καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας 19
 ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς
 ὄντως ζωῆς. Ὡς Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύ- 20
 λαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέ-
 σεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι 21
 περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν.

Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

11 τοῦ

13 Ἰησοῦ Χριστοῦ

17 ὑψηλὰ φρονεῖν | τῷ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος
2 θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Τιμοθέῳ
ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ
Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
3 Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν κα-
θαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν
4 ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν,
5 μεμνημένος σου τῶν δακρῶν, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ ὑπόμνη-
σιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνόησεν
6 πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωίδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη,
7 πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκώ
σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ
8 τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς
9 πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρο-
10 νισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου
ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συνκακοπάθησον
11 τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ
καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ
12 ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθείσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, καταργή-
σαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρ-
11 σίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπό-
12 στολος καὶ διδάσκαλος. δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω,
ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέ-

πεισμαι ὅτι δυνατός ἐστίν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγαιονόντων 13 λόγων ἧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύ- 14 ματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας 15

τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. δῶν ἔλεος ὁ κύριος τῷ 16 Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ 17 σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν·— δῶν αὐτῷ ὁ κύριος 18 εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·— καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν 1 Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρ- 2 τύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. συνακοπάθησον ὡς καλὸς 3 στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέ- 4 κεται ταῖς τοῦ βίου πραγματίαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομί- 5 μως ἀθλήσῃ· τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρώτων τῶν καρ- 6 πῶν μεταλαμβάνειν. νόει ὁ λέγων· δώσει γάρ σοι ὁ κύριος 7 σύνεσιν ἐν πάσιν. μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγερ- 8 μένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ, κατὰ τὸ εὐαγ- 9 γελίον μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος. 10 ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται· διὰ τοῦτο πάντα ὑπο- 11 μένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. πιστὸς ὁ 12 λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συνζήσομεν· εἰ ὑπο- 13 μένομεν, καὶ συναβασίλευσομεν· εἰ ἀρνησόμεθα, καὶ κείνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, ἀρνή- 14 σασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπο- 15 μίμησκε, διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ ἁγίου, μὴ λογομαχεῖν, ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ κατατροφῇ τῶν ἀκούον-

15 των. σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ,
 16 ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀλη-
 17 θείας. τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιύστασο· ἐπὶ
 18 πλείον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
 γάγγραινα νομῆν ἔξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλιππος,
 19 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες ἰ ἀνά-
 στασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινων
 20 πίστιν. ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν,
 ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην ἘΓΝΩ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥΣ ΘΝΤΑΣ
 ΔΥΤΟΥ, καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων
 21 τὸ ὄνομα Κυρίου. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον
 σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα,
 22 καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ
 ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς εἰς τιμὴν, ἡγιασμένος,
 εὐχρηστον τῷ δεσπότη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμέ-
 23 νον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεύγε, δίωκε δὲ δικαιο-
 σύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ ἰ τῶν ἐπικαλουμένων
 24 τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαι-
 δεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας· δοῦ-
 λον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλὰ ἥπιον εἶναι πρὸς
 25 πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, ἐν πραύτητι παιδεύοντα
 τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μὴ ποτε ἰ δόξῃ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετά-
 26 νοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ
 διαβύλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου
 θέλημα.

1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται
 2 καιροὶ χαλεποὶ· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάρ-
 γυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάβασφημοι, γονεύσιν ἀπει-
 3 θεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι,
 4 ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τε-
 5 τυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρ-
 φωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρημένοι· καὶ
 6 τούτους ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύοντες

εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευ-
 μένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε 7
 μαθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
 δυνάμενα. ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν 8
 Μωυσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρω-
 ποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.
 ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλείον, ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδη- 9
 λος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. Σὺ δὲ Ἰακώβου 10
 λούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ
 πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διω- 11
 γμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν
 Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάν-
 των με ἐρύσατο ὁ κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν 12
 εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄν- 13
 θρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες
 καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώ- 14
 θης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους ἱερά 15
 γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν
 διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· πᾶσα γραφὴ θεόπνευ- 16
 στος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμὸν, πρὸς
 ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος 17
 ᾦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτι-
 σμένος.

Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ 1
 Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νε-
 κρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·
 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, 2
 ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ δι-
 दाχῇ. ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγαινουσύνης διδασκαλίας 3
 οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς
 ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους κηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ 4
 ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέφουσιν, ἐπὶ δὲ
 τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακο- 5
 πάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου

6 πληροφορήσον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ
7 ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. τὸν καλὸν
ἀγῶνα ἠγωνίσμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετή-
8 ρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος,
ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
κριτῆς, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσι
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

⁹ Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημᾶς γάρ με
¹⁰ ἔγκατέλειπεν ἄγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς
Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλμα-
¹¹ τίαν· Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν
ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἔστιν γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν,
¹² Τύχικον δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. τὸν φελόνην, ὃν
¹³ ἀπέλειπον ἐν Τρῳάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ
¹⁴ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ
χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο— ἀποδώσει αὐτῷ
¹⁵ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ— ὃν καὶ σὺ φυλάσσου,
¹⁶ λίαν γὰρ ἀντίστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ
μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με
¹⁷ ἔγκατέλειπον— μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν— ὁ δὲ κύριός μοι
παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα
πληροφορηθῆ καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρύσθην
¹⁸ ἐκ στόματος λέοντος. ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν
ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.
¹⁹ Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου
²⁰ οἶκον. Ἐραστός ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφι-
²¹ μον δὲ ἀπέλειπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. Σπούδασον
πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἄσπάζεται σε Εὐβου-
λος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ
[πάντες].

²² Ὁ κύριος Ἵ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις μεθ' ὑ-
μῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΠΑΥΛΟΣ δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ¹ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδῆς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις, τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησίῳ⁴ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Τούτου χάριν ἄπελειπόν⁵ σε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιωρθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδῃ, μὴ ὀργίλον, μὴ πάρονον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγαινουσῇ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομίξειν, οἷτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. εἰπέν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης,

Κρήτες ἀεὶ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί· ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν ἐλεγε

¹ Χριστοῦ [Ἰησοῦ]

⁵ ἀπέλειπόν

14 αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν [ἐν] τῇ πίστει, μὴ προσέ-
 15 στρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. πάντα καθαρὰ τοῖς καθaroῖς·
 τοῖς δὲ μεμιαμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ
 16 μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. θεὸν ὁμο-
 λογοῦσιν εἶδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες
 καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

1 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.
 2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονas, ὑγιαί-
 3 νοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. πρεσβύτιδας
 4 ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους
 5 σωφρονίζουσι τὰς νέας φιλόανδρους εἶναι, φιλοτέκνουs, σώ-
 6 φρονas, ἀγνάs, οἰκουροῦs, ἀγαθάs, ὑποτασσομέναs τοῖs
 7 ἰδίοιs ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται,
 8 τούτous νεωτέρουs ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα
 9 σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκα-
 10 λίᾳ ἀφθορίαν³, σεμνότητα, λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα
 11 ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦ-
 12 λον. δούλουs ἰδίοιs δεσπότηαις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν,
 13 εὐαρέστουs εἶναι, μὴ ἀντιλέγονταs, μὴ⁷ νοσφιζομένουs,
 14 ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένουs ἀγαθὴν^{9,10}, ἵνα τὴν
 15 διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆροs ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν
 16 πᾶσιν.

Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτή-
 17 ριοs πᾶσιν ἀνθρώποιs παιδεύουσα ἡμᾶs, ἵνα ἀρησάμενοι
 18 τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰs κοσμικὰs ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ
 19 δικαίως καὶ εὐσεβῶs ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχό-
 20 μενοι τὴν μακαριάν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆs δόξηs τοῦ
 21 μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆροs ἡμῶν¹ Ἰησοῦ Ἰησοῦ², ὃs
 22 ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶs ἀπὸ πά-
 23 χηc ἀνομίαιc καὶ καθαρίῃc ἑαυτῷ λαῶν περιοΰσιον,
 24 ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λάλει καὶ παρα-

3 διαβόλουs, μὴ 7 ἔργων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ἀφθορίαν 9,10 ἀντιλέγονταs μὴδὲ
 10 ἐνδεικνυμένουs ἀγάπην 13 ἡμῶν, | Ἰησοῦ Χριστοῦ

κάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περι-
 φρονεῖτω. Ὑπομίμησθε αὐτοὺς ἀρχαῖς ἐξουσίαις ὑπο- 1
 τάσσεσθαι πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶ-
 ναι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν 2
 ἐνδεικνυμένουςπραῦτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Ἦμεν 3
 γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δου-
 λεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ
 φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. ὅτε δὲ 4
 ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτήρος
 ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἡ ἐποίησαμεν 5
 ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ
 παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, οὐ ἐξέ- 6
 χεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτήρος
 ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενη- 7
 θῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ 8
 περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσιν
 καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά
 ἐστὶν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητή- 9
 σεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριν καὶ μάχας νομικὰς περι-
 ῖστασο, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. αἰρετικὸν ἀνθρω- 10
 πον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς 11
 ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὧν αὐτο-
 κατάκριτος.

Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ ἢ Τύχικον, σπούδασον 12
 ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν, ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παρα-
 χειμάσαι. Ζηῶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν σπουδαίως 13
 πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς ῥείπῃ. Μανθανέτωσαν 14
 δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς
 ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι 15
 τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει.

Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ
 2 ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν καὶ
 Ἀπφία τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συνστρατιώτῃ ἡμῶν
 3 καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνεῖαν σου ποιούμενος
 5 ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν
 πίστιν ἣν ἔχεις εἰς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
 6 ἁγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται
 ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ [τοῦ] ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν·
 7 χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ
 σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ,
 8 ἀδελφέ. Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν
 9 ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνήκον, διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον
 παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης ἡμῶν δὲ
 10 καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, — παρακαλῶ σε περὶ τοῦ
 11 ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς Ὀνήσιμον, τὸν
 12 ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ τ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν
 13 ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα· ὃν
 ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι
 14 διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, χωρὶς δὲ τῆς
 σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ
 15 ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾗ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. τάχα
 γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ἄραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν
 16 ἀπέχῃς, οὐκέτι ὡς δούλον ἀλλὰ ὑπὲρ δούλον, ἀδελφόν

5 πρὸς

6 ὑμῖν

9 τ...τ | νῦν

11 καὶ

K K 2

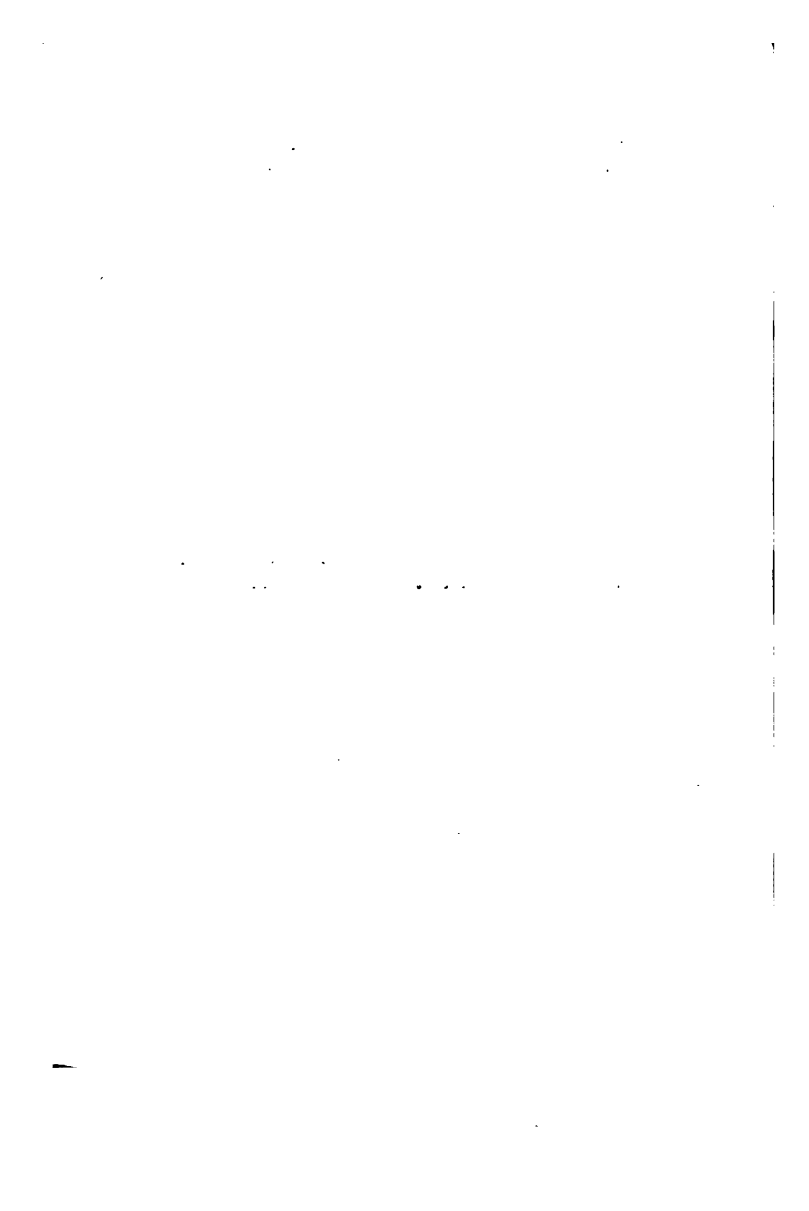
ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῃ δὲ μάλλον σοὶ καὶ ἐν
 σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. εἰ οὖν με ἔχεις κοινῶν, προσ- 17
 λαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, 18
 τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, 19
 ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσ-
 οφείλεις. ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνά- 20
 παυσὸν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.

Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ 21
 ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις. ἅμα δὲ καὶ ἐτοίμαξέ μοι ξενίαν, 22
 ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι
 ὑμῖν.

Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν 23
 Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, 24
 οἱ συνεργοί μου.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ- 25
 ματος ὑμῶν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ

1 ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἣν ἔδωκεν
αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι
ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου
2 αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάνει, ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα
3 εἶδεν. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς
λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ
γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 ΙΩΑΝΗΣ ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ
ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πνευμάτων ἁγίων
5 πίων τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ
ὁ ἀρχὼν τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι
ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν [ἡμῶν]
6 ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, — καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν,
ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, — αὐτῷ ἡ δόξα
7 καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Ἴδοὺ ἔρ-
χεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς

ὄφθαλμὸς καὶ οὐτινες αὐτὸν ἔξεκένθησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φύλαί τῆς γῆς. ναί, ἀμήν.

Ἐγὼ εἶμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, λέγει Κύριος, ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συνκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδικίαν. Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὁμοίον γιόν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσαῖν· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὁμοιοὶ χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ἰδάτων πολλῶν, καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων

Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἶμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, καὶ ὁ ζῶν, — καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἶμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, — καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ

10 φωνὴν μεγάλην ὀπισθέν μου

13 νιῶ

15 πεπυρωμένοι

19 θανάτου καὶ τοῦ ἄδου. γράψον οὖν ἅ εἶδες καὶ ἅ εἰσίν
 20 καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον
 τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ
 τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες
 ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ αἱ λυχνίαί αἱ
 ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

1 Τῷ ἄγγέλῳ τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δε-
 ξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν
 2 τῶν χρυσαῶν, Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον καὶ
 τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βασιτάσαι κακοῦς,
 καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους,
 3 καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· καὶ ὑπο-
 μονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ
 4 οὐ κεκοπίακες. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην
 5 σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκες,
 καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ,
 6 ἔρχομαί σοι, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου
 7 αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς. ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς
 τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ καγὼ μισῶ. Ὁ ἔχων οὓς
 ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ
 νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς,
 ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ[†].

8 Καὶ τῷ ἄγγέλῳ τῷ ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο
 9 νεκρὸς καὶ ἔζησεν, Οἶδά σου τὴν θλίψιν καὶ τὴν
 πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ
 τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσίν,
 10 ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. Ἔμνησθε τοῦ φόβου ἃ μέλλεις
 πάσχειν. ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς
 φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔχητε θλίψιν ἡμερῶν
 δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν
 11 στέφανον τῆς ζωῆς. Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ

20 †...†

7 μου

10 μηδὲν | ἔχετε ν. ἔχετε

πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἔκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γρά- 12
ψον

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν Οἶδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, 13
καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐντίπας, ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστός [μου], ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ 14
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν γιῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι· οὕτως ἔχεις καὶ 15
σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. μετα- 16
νόησον οὖν· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. Ὁ ἔχων 17
οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάκκα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γρά- 18
ψον

Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς [ἀγτοῦ] ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες ἀγτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν 19
ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφείς τὴν 20
ἄνθρωπον Ἰεζάβελ, ἣ λέγουσα ἑαυτὴν προφήτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμους δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα. καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετα- 21
νοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἔκ τῆς πορνείας αὐτῆς.

12 †...†

13 †...†

14 ὀλίγα·

20 γυναῖκά σου

22 ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσουσιν·
 23 ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐραγνῶν νεφροῦς καὶ καρδίας, καὶ δώσω
 24 ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθία τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο
 25 βάρος· πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἴξω. Καὶ
 26 ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω
 27 αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς τὰ σκεῆθρα τὰ κε-
 28 ραμικὰ συντρίβεται, ὡς καὶ ἐγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πα-
 29 τρός μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρῶτον.
 30 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
 31 σίαις.

1 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα
 2 ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. γίνου γρηγορῶν, καὶ στηρίσον τὰ λοιπὰ ἃ ἐμελλον ἀποθανεῖν, οὐ γὰρ εὐρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου·
 3 μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τηρεῖ, καὶ μετανόησον· ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἴξω ὡς κλέπτης,
 4 καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἴξω ἐπὶ σέ· ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι
 5 ἄξιοί εἰσιν. Ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξδαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων

αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει 6
ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφίᾳ ἐκκλησίας 7
γράφον

Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν
κλεῖν τὴν Δαγείδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ
κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει, Οἶδά σου τὰ ἔργα, — 8
ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς
δύναται κλείσαι αὐτήν, — ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ
ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά
μου. ἰδοὺ διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν 9
λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ
ψεύδονται, — ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤζουσι καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδώκων αὐτοῦ, καὶ
γνώσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον 10
τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας
τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκου-
μένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν 11
στόφανόν σου. Ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ 12
ναῶ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ
γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ
τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς
Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. Ὁ ἔχων 13
οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικίᾳ ἐκκλησίας γρά- 14
ψον

Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ [ὁ]
ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ, Οἶδά σου 15
τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. ὕφελον
ψυχρὸς ἢ ζεστός. οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε 16
ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός

17 μου. ὅτι λέγεις ὅτι Πλούσιός εἰμι καὶ πεπλοῦτήκα
καὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ
ὁ ταλαίπωρος καὶ ἡλείωνος καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς
18 καὶ γυμνός, συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυ-
σίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμά-
τια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχὴν
τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον ἐγχεῖσαι τοὺς
19 ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὁ σοὺς ἐλὼν φιλῶ
ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόη-
20 σον. Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· εἰάν
τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν,
ἡ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ
21 καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. Ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι
μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ
ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
22 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

1 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεφωμένη ἐν τῷ
οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς κάλιππιγος
λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων Ἄνάβα ὠδε, καὶ δεῖξω σοι
2 ἃ δεῖ γενέσθαι. μετὰ ταῦτα εὐθέως ἐγενόμην ἐν
πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
3 ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος, καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος
ὄρασει λίθου ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ ἶρις κυκλόθεν
4 τοῦ θρόνου ὅμοιος ὄρασει σμαραγδίνῳ. καὶ κυκλόθεν
τοῦ θρόνου ἑξήκοντι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς
θρόνους ἑξήκοντι τέσσαρες πρεσβυτέρους καθημένους πε-
ριβεβλημένους ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
5 αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἔκπο-
ρεῶνται ἄστραπτα καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ
6 τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου

ὡς θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ. καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσερα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὕπισθεν καὶ τὸ 7 ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχων τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ· καὶ τὰ τέσσερα ζῶα, ἐν 8 καθ' ἓν αὐτῶν ἔχων ἀνά πτέρυγας ἕξ, κύκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες

Ἄγιος ἄγιος ἄγιος Κύριος, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

Καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ 9 εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ 10 εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες

Ἄξιος εἶ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν 11 τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου 1 ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ. καὶ 2 εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ 3 ἴσθαι ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ [ἐγὼ] ἔκλαιον πολὺ 4 ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό· καὶ εἶς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει 5

7 ἔλον. 9 τῷ θρόνῳ · 3 οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε

μοι Μὴ κλαίει· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυεὶδ, ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.

Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἑστηκός ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἳ εἰσιν τὰ [ἑπτὰ] πνεύματα τοῦ θεοῦ, ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου. Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, οἳ εἰσιν αἱ προσεγγαὶ τῶν ἁγίων καὶ ἄδουσιν ψάλλοντες καὶ ᾄδοντες λέγοντες

Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοίξει τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγη καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ

Ἄξιός ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης [ἐστίν], καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας

Τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον Ἀμήν, καὶ οἱ πρεσβύ- 14
τεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν 1
ἐπτά σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζῶ-
ων λέγοντος ὡς φωνὴ βροντῆς Ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ 2
ἰδοῦ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων
τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ
ἵνα νικήσῃ.

Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν 3
δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζῶου λέγοντος Ἔρχου.
καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ 4
ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη [αὐτῷ] λαβεῖν τὴν εἰρήνην [ἐκ] τῆς γῆς
καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάζουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα
μεγάλῃ.

Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν 5
τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῶου λέγοντος Ἔρχου. καὶ
εἶδον, καὶ ἰδοῦ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν
ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν 6
ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζῶων λέγουσαν Χοῖνιξ σίτου
δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ
ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

Καὶ ὅτε 7
ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ
τετάρτου ζῶου λέγοντος Ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ 8
ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω [αὐτοῦ] ὄνομα
αὐτῷ [Ὁ] Θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἠκολούθει μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς,
ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θα-
νάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

Καὶ 9
ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ
θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λό-
γον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον. καὶ 10
ἔκραξαν φωνὴ μεγάλη λέγοντες Ἔως πότε, ὁ δε-
σπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς
τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικοῦντων ἐπὶ τῆς
γῆς; καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ 11

ἔρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσονται ἔτι χρόνον μικρόν,
 ἕως «πληρωθῶσιν» καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀ-
 δελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὡς καὶ
 12 αὐτοί. Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφρα-
 γίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμός μέγας ἐγένετο, καὶ
 ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ
 13 ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ
 οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς σὺκκὰ βάλλει τοὺς
 14 ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, καὶ ὁ
 οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον «ἐλιεσόμενον», καὶ
 πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.
 15 καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεριστᾶνες καὶ
 οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς
 δούλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυσαν ἑαγτοῦς εἰς τὰ σπήλαια.
 16 καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων· καὶ λέγουσιν τοῖς
 ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτρας Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ
 17 τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου, ὅτι
 ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς
 δύναται σταθῆναι;

1 «Μετὰ» τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ
 τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσ-
 2 σαραι ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ
 τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε «ἐπὶ πᾶν» δέν-
 2 δρον. καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ
 «ἀνατολῆς» ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος, καὶ
 «ἔκραξεν» φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς
 ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
 3 λέγων Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν «μήτε» τὴν θάλασσαν
 μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ
 4 θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα
 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσαράκον-
 τὰ τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς

1 Καὶ μετὰ | ἐπὶ [τῆ]

2 ἀνατολῶν | ἔκραξεν

3 καὶ

υἱῶν Ἰσραὴλ·

ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, 5

ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, 6

ἐκ φυλῆς Νεφθαλίμ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, 7

ἐκ φυλῆς Λευεὶ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, 8

ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἶδον ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι 9
αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ
λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώ-
πιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ
φοίνικες ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν· καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ 10
λέγοντες

Ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ ΚΑΘΗΜΕΝῳ ἐπὶ
τῷ ΘΡΟΝῳ καὶ τῷ Ἀρνίῳ.

καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ 11
τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύ-
νησαν τῷ θεῷ, λέγοντες 12

Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ
εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς
τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων [· ἀμήν].

Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι Οὗτοι 13
οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς τίνες εἰσὶν καὶ
πόθεν ἦλθον; καὶ εἶρηκα αὐτῷ Κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ 14
εἶπέν μοι Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς
μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλευ-

15 *καναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ*
 16 *θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ*
 17 *ἥλιος οὐδὲ πᾶν καύμα, ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.*

1 *Καὶ ὅταν ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο*
 2 *σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωρον. καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἑδόθησαν*
 3 *αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἄλλος ἄγγελος*

ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῷ θυγιάστῳ ἔχων *λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα θύσῃ ταῖς προσεχχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ*
 4 *θυγιάστηριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσεχχαῖς τῶν*
 5 *ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυγιάστῳ, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ*
 6 *ἀστραπαὶ καὶ σεισμοί. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν αὐτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν.*

7 *Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλασα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων*
 8 *κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ*
 9 *τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ*

5 ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ

τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν. Καὶ ὁ τρίτος 10
 ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἄστηρ
 μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν
 ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. καὶ τὸ ὄνομα 11
 τοῦ ἀστέρος λέγεται Ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον
 τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέ-
 θανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. Καὶ 12
 ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ
 ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν
 ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ
 φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς αἰετοῦ πετομένου ἐν 13
 μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ Οὐαὶ οὐαὶ
 οὐαὶ ἡ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν
 φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελ-
 λόντων σαλπίζειν.

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ 1
 τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ
 κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου· καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς 2
 ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς
 καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ
 ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον 3
 ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσι
 ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ 4
 ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν
 οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοῖς ἀνθρώποις οἵτινες οὐκ ἔ-
 χουσι τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων.
 καὶ ἐδόθη ἡ αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα 5
 βασανισθῶσιν μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐ-
 τῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παῖση ἀνθρώπων.
 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἀνθρώποι 6
 τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπι-
 θνηθήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

- 7 καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοιοι ἵπποις ἠτομασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσοῦ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς 8 πρόσωπα ἀνθρώπων, καὶ εἶχαν τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, 9 καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, καὶ εἶχαν θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἄρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων 10 εἰς πόλεμον· καὶ ἔχουσιν οὐράς ὅμοιας σκορπίου καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν 11 ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλεία τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ Ἀβαδδὼν καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει 12 Ἀπολλύων. Ἡ Οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο Οὐαὶ μετὰ ταῦτα.
- 13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ 14 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, λέγοντα τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. 15 καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτομασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ δις μυριάδες μυριάδων· 17 ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὄρασει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς 18 καὶ θεῖον. ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ

αὐτῶν ὅμοιαι ὄφουσιν, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν· καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἄπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ¹ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσαῖα καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἀ οὔτε βλέπειν δύνανται· οὔτε ἀκοῦειν οὔτε περιπατεῖν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν²¹ φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν¹ καταβαίοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβέβλημένον νεφέλῃν, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός, καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον² ἠνεωγμένον. καὶ ἔβηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐάνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται. καὶ³ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἤμελλον⁴ γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν ΣΦΡΑΓΙΣΤΟΝ ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψης. Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ⁵ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ⁶ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὅς ἐκτίσεν τὸν οὐρανόν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ [καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ], ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται· ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς⁷ φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθῃ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφῆτας. Καὶ ἡ φωνὴ⁸ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ

20 οὔτε τ'. οὐδέ

21 φαρμακίων

6,7 ἔσται, ἀλλ'...σαλπίζειν

καὶ λέγουσαν Ὑπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ ἠνεωγμένον
ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θα-
9 λάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν
ἀγγελον λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον.
καὶ λέγει μοι Λάβε καὶ κατάρφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ
COY τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται
10 γλυκὺ ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς
χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν
ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκόν· καὶ ὅτε ἔφαγον
11 αὐτό, ἐπικράνη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγουσίν μοι Δεῖ
σε πάλιν προφητεῖσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν καὶ
1 γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς. Καὶ
ἐδόθη μοι κλάμος ὁμοιος ῥάβδῳ, λέγων Ἐγειρε καὶ
μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ
2 τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. καὶ τὴν αὐλὴν τὴν
ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν, καὶ μὴ αὐτὴν με-
τρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν
ἀγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσαράκοντα [καὶ] δύο.
3 καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ προφητεύ-
σουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, ἡ περιβεβλημέ-
4 νους ἰσάκους. Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαίαι καὶ αἱ δύο
λγχνίδαι [αἱ] ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶτες.
5 καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται
ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν· καὶ εἴ τις ἠελῆσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως
6 δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν
κλείσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ γέτοσ Βρέχη τὰς ἡμέρας
τῆς προφητείας αὐτῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν
ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν
7 γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ ὅσάκις ἂν θελήσωσιν. καὶ
ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν
πόλεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς 8
 μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυ-
 πτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. καὶ βλέπου- 9
 σιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνῶν τὸ
 πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα
 αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήμα. καὶ οἱ κατοι- 10
 κούντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφραί-
 νονται, καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο
 προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικούντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ 11
 μετὰ [τὰς] τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΗΣ ἐκ τοῦ
 θεοῦ Εἰσήλθεν [ἐν] αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς
 πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς
 θεωροῦντας αὐτούς· καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ 12
 οὐρανοῦ λεγούσης ἃ αὐτοῖς Ἀνάβατε ὧδε, καὶ ἀνέβησαν
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς
 οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο 13
 σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν,
 καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων
 χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμβοβοι ἐγένοντο καὶ
 ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ 14
 Οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἡ Οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται
 ταχύ.

Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένοντο 15
 φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντες

Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου
 ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύ-
 σαι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι [οἱ] ἐνώπιον τοῦ 16
 θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ
 πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, λέγοντες 17

Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε, ὁ θεός, ὁ πάντο-
 κράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι εἴληφες
 τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας·

- 18 καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοισι σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.
- 19 καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ᾤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἄστραπαι καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

- 1 Καὶ σημεῖον μέγα ᾤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων
- 2 δώδεκα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα· καὶ κράζει ὠδίνουσά καὶ
- 3 βασανιζομένη τεκεῖν. καὶ ᾤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων ἄγριος ὡς κροκόδειλος, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ
- 4 διαδήματα, καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης
- 5 τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. καὶ ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
- 6 πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ ἴσχυσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας
- 7 διακοσίας ἐξήκοντα.

- Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολέμῃσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν
- 8 καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὗρηθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ

2 ἔχουσα κράζει, 3 πυρρὸς μέγας 6 τρέφουσιν 8 ἴσχυσαν

Ὁ ΣΑΤΑΝΔΣ, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὄλην, — ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν 10

Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγwor τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου· διὰ τοῦτο εὑφραίνεσθε, ὉΥΡΑΝΟΙ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. 11

Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν 13 τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενά. καὶ ἐδόθησαν τῇ 14 γυναικί αἱ δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροῦς καὶ ἡμις καὶ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπί- 15 σω τῆς γυναίκος ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἦνοι- 16 ξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμόν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ ὠργίσθη 17 ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. 18

Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, 1 ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνοματὰ βλασφημίας. καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον 2 παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα

αὐτοῦ ὡς στόμα ἸΕΡΟΝΤΟΣ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων
 τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν
 3 μεγάλην. καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην
 εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθεραπεύθη.
 4 καὶ ἐθαυμάσθη ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, καὶ προπε-
 κύνησαν τῷ δράκοντι ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ,
 καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες Τίς ὅμοιος τῷ
 5 θηρίῳ, καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; καὶ ἐδόθη
 αὐτῷ ΣΤΟΜΑ ΛΑΛΟΥΝ ΜΕΓΑΛΑ καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη
 αὐτῷ ἐξουσία ΠΟΙῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα [καὶ] δύο.
 6 καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν θεόν,
 βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς
 7 ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. [καὶ ἐδόθη αὐτῷ ΠΟΙῆσαι
 ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕΤὰ τῶν ἄγγιων καὶ ΝΙΚῆσαι ἀγίους,] καὶ
 ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλωσ-
 8 σαν καὶ ἔθνος. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικ-
 οῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οἳ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμέ-
 9 νοῦ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Εἴ τις ἔχει οὖς ἀκουσάτω.
 10 εἴ τις εἰς ἀιχμαλωσίαν, εἰς ἀιχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ
 τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀπο-
 κτανθῆναι. Ὡδέ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν
 11 ἁγίων. Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ
 τῆς γῆς, καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς
 12 δράκων. καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν
 ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
 κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον,
 13 οὗ ἔθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ
 σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαί-
 14 νειν εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ τοὺς
 κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ
 ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν
 ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃς ἔχει τὴν πληγὴν

τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. καὶ ἐδόθη ἡ αὐτῇ δοῦναι πνεῦμα 15
τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρί-
ου καὶ ποιήσῃ ἵνα] ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν
τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. καὶ ποιεῖ πάντας, 16
τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ
τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους,
ἵνα δώσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς
δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, [καὶ] ἵνα μή τις δύνηται 17
ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ
ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν 18
τοῦ θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν· καὶ ὁ ἀριθμὸς
αὐτοῦ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἕξ.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, 1
καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες
ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα 2
φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν
καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα
ὡς κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. καὶ 3
ἄδουσιν ὡς ψᾶλμὸν καινὸν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώ-
πιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς
ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ψᾶλμὸν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα
τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. οὗτοί 4
εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γὰρ
εἰσιν· οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγει·
οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ
καὶ τῷ ἀρνίῳ, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὔρεθι 5
ψεῦδος· ἅμωμοί εἰσιν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, 6
ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ
λαόν, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλη φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δότε 7

- αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσ-
 κυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 8 καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἄλλος
 δευτερός [ἄγγελος] ἠκολούθησεν λέγων Ἔπεσεν, ἔπεσεν
 Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἣ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς
 9 πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ
 ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ
 μεγάλη Ἐἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ,
 καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν
 10 χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ
 θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς
 ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ
 11 ἐνώπιον ἁγγέλων ἁγίων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ
 καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀνα-
 βαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτός,
 οἱ προσκυνῶντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ
 12 τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ
 ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ
 13 θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνῆς
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης Γράψον Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ
 ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ναί, λέγει τὸ πνεῦμα,
 ἵνα ἀναπαύσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γὰρ ἔργα αὐ-
 τῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.
- 14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέ-
 λην καθήμενον ὅμοιον γιόν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
 15 δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ
 τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς
 νεφέλης Πέμπσον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισσον, ὅτι
 ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.
 16 καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ δρέπανον
 17 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. Καὶ
 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος 18
 ἄγγελος [ἐξῆλθεν] ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, [ὁ] ἔχων ἐξουσίαν
 ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ
 δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ
 ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπελου τῆς γῆς, ὅτι
 ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ 19
 δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον
 τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ
 τὸν μέγαν. καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, 20
 καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν
 ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ 1
 θαυμαστόν, ἄγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ
 τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ
 θεοῦ.

Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίην μεμι- 2
 γμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς
 εἰκόνας αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
 ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίην, ἔχοντας κιθάρας
 τοῦ θεοῦ. καὶ ᾄδουσιν τὴν ψᾶλὴν Μωϋσέως τοῦ 3
 Δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ψᾶλὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες

Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σοῦ, κύριε,
 ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ
 αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων· τίς οὐ 4
 μὴ φοβηθῆ, κύριε, καὶ δοξάζει τὸ ὄνομά σοῦ,
 ὅτι μόνος ὁσῖος; ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν
 καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σοῦ, ὅτι τὰ δικαι-
 ωμάτα σου ἐφανερώθησαν.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς 5
 τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐξῆλθαν οἱ ἑπτὰ ἄγγε- 6
 λοι [οἱ] ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεγ-
 μένοι λίθον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ
 στήθη ζώνας χρυσᾶς. καὶ ἐν ἑκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν 7
 τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ
 θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελ-
θεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ
1 τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων. Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ
τοῦ ναοῦ λεγουσῆς τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις Ὑπάγετε καὶ
ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν
2 γῆν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν
φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ
πονηρὸν ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τοὺς ἔχοντας τὸ χά-
ραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι
3 αὐτοῦ. Καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νε-
κροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θα-
4 λάσσῃ. Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων·
5 καὶ ἔγένετο αἷμα. Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν
ὑδάτων λέγοντος Δίκαιος εἶ, ὁ ὦν καὶ ὁ ἦν, [ὁ] ὄσιος,
6 ὅτι ταῦτα ἔκρινας, ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν,
7 καὶ αἷμα ἀγίοις δέδωκας πείν· ἀξιοὶ εἰσιν. Καὶ ἤ-
κουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος Ναί, κύριε, ὁ θεός,
ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις
8 σοῦ. Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους
9 ἐν πυρί, καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα·
καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν
ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν
10 δοῦναι αὐτῷ δόξαν. Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν
φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ
βασιλεία αὐτοῦ ἔσκοτωμένη, καὶ ἔμασῶντο τὰς γλώσσας
11 αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ
οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν,
12 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ
ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν

ΜΕΓΑΝ [ΤΟΝ] ΕΥΦΡΑΤΗΝ· ΚΑΙ ΕΞΗΡΑΝΘΗ ΤΟ ΨΔΩΡ ΑΥΤΟΥ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἸΑΝΑΤΟΛΗΣ ἡΛΙΟΥ. Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ 13 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς ΒΑΤΡΑΧΟΙ· εἰσὶν 14 γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ.— Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτης. μακάριος 15 ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.— καὶ 16 συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστί Ἄρ Μαγεδών.

Καὶ ὁ ἑβδομος ἐξέχεεν 17 τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα.— καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα Γέγονεν.— καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, 18 καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἶος οὔκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικούτος σεισμὸς οὕτω μέγας, καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, 19 καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ πᾶσα νῆσος 20 ἔφυγεν, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς 21 ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς 1 ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ἡδάτων πολλῶν, μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς 2 τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς 3 ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον

κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, ἔχων κεφαλὰς
 4 ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη
 πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἄχρυσίφῃ καὶ
 λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν
 ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς ἄγεμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα
 5 τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γε-
 γραμμένον, μυστήριον, **ΒΑΒΥΛΩΝ Ἡ ΜΕΓΑΛΗ,**
Ἡ ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑ-
 6 **ΤΩΝ ΤΗΣ ΓῆΣ.** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ
 τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύ-
 7 ρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα· καὶ
 εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ σοὶ τὸ
 μυστήριον τῆς γυναίκος καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος
 αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα·
 8 τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν
 ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμασθή-
 σονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ
 ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
 βλεπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ πάρεσται.
 9 Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλὰὶ ἑπτὰ ὄρη
 εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κáθηται ἐπ' αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ
 10 εἰσὶν οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν,
 11 καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μέναι, καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν
 καὶ οὐκ ἔστιν· καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ
 12 ἔστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. καὶ τὰ δέκα κέρατα
 ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω
 ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβά-
 13 νουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ
 τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδώσιν.
 14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ ἀρνίον
 νικῆσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς
 βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ
 15 πιστοί. Καὶ λέγει μοι τὰ ἕδατα ἃ εἶδες, οὐ ἡ πόρνη
 7 ἐγὼ σοὶ ἐρῶ 8 ὑπάγειν 10,11 μέναι. καὶ τὸ.....οὐκ ἔστιν, 13 τὴν

κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. καὶ 16
 τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι
 τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ
 γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατα-
 καύσουσιν [ἐν] πυρὶ· ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας 17
 αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώ-
 μην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι
 τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες 18
 ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν
 ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον 1
 ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν
 μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. καὶ 2
 ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων ἜΠΕΣΕΝ, ἜΠΕΣΕΝ ΒΑ-
 ΒΥΛῶΝ ἢ ΜΕΓΑΛΗ, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμο-
 νίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλα-
 κὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου, ὅτι ἐκ [ΤΟΥ 3
 ΟΪΝΟΥ] τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ΠΕΠΤΩΚΑΝ ΠΑΝ-
 ΤΑ ΤΑ ἔΘΝΗ, καὶ οἱ ΒΑΣΙΛΕΪΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΜΕΤ' Αὐτῆς
 ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως
 τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν 4
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν ἘΞΕΛΘΑΤΕ, ὁ λαὸς μου, ἐξ
 αὐτῆς, ἵνα μὴ συνκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ
 ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· ὅτι ἐκολλήθησαν 5
 αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν
 ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ 6
 αὐτὴ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε [τὰ] διπλᾶ κατὰ τὰ
 ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ δι-
 πλοῦν· ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε 7
 αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
 λέγει ὅτι ΚΑΘΗΜΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, καὶ χήρα οὐκ εἰμί,
 καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω· διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 8
 ἤζουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός,
 καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι Ἰσχυρὸς [Κύριος] ὁ θεὸς

3 πέπτωκαν

4 ἐξ αὐτῆς, ὁ λαὸς μου

9 κλαύουσιναι | αὐτῇ

9 ὁ κρίνας αὐτῆν. καὶ ἱκλαΐσοῦσιν ἱ καὶ κόψονται ἐπὶ ἱ αὐ-
 τῆν ἱ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες
 καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώ-
 10 σεως αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ
 βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγά-
 λη, Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἱσχυρά, ὅτι ἱμιᾶ ὄρα ἱ ἦλθεν
 11 ἡ κρίσις σου. καὶ οἱ ἱἐμποροὶ τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ
 πένθοουσιν ἐπὶ αὐτῆν, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει
 12 οὐκέτι, γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ
 ἱμαργαριτῶν ἱ καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σιρικοῦ καὶ
 κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάν-
 τινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ
 13 καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κιννάμωμον καὶ ἱἄμωμον
 καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ
 ἱέλαιον καὶ σεμίδαλι καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα,
 καὶ ἱππων καὶ ἱρέδων καὶ σωματῶν, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.
 14 καὶ ἡ ὄψα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ
 σου, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπόλετο ἀπὸ
 15 σου, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν. οἱ ἱἐμποροὶ
 τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπὶ αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στή-
 σονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες
 16 καὶ πένθοοντες, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
 ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον,
 καὶ κεχρυσωμένη [ἐν] ἱχρυσίῳ ἱ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργα-
 17 ρίτῃ, ὅτι μιᾶ ὄρα ἱἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. καὶ πᾶς
 κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ναῖται καὶ
 ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἱέστησαν
 18 καὶ ἱέκραξαν βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς
 19 λέγοντες Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; καὶ ἱέβαλον ἱ
 χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἱέκραξαν κλαί-
 οντες καὶ πένθοοντες, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις
 ἡ μεγάλη, ἐν ἡ ἱἐπλοῦθησαν πάντες οἱ ἱέχοντες τὰ
 πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι

10 μιᾶν ὄραν

12 ἱμαργαρίτας ἱ

16 χρυσῶ

19 ἱέβαλον

μα ὦρα ἠρημώθη. Εἴφραϊνοῦ ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ 20
οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν
ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἦρεν εἰς 21
ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλινον μέγαν, καὶ ἔβαλεν
εἰς τὴν θάλασσαν λέγων Οὔτως ὁρμήματι βληθήσεται
Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὔρεθῆ ἔτι.
καὶ φωνὴ κιθαροφθῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ 22
σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκοῦσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης
[πάσης τέχνης] οὐ μὴ εὔρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι; καὶ φωνὴ
μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φῶς λύχνου 23
οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ
νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι. ὅτι [οἱ] ἔμποροὶ
σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρ-
μακίᾳ σοῦ ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἶμα 24
προφητῶν καὶ ἁγίων εὔρεθῆ καὶ πάντων τῶν ἐσφα-
γμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολ- 1
λοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων

ἌΛΛΗΛΟΥΙΑ· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις
τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις 2
αὐτοῦ. ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἧτις
ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκη-
σεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.
καὶ δεύτερον εἶρηκαν ἌΛΛΗΛΟΥΙΑ· καὶ ὁ καινός 3
αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ 4
ἔπασαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσερα
ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ
θρόνῳ λέγοντες Ἀμήν, ἌΛΛΗΛΟΥΙΑ. καὶ φωνὴ ἀπὸ 5
τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα

Αἰνεῖτε τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ,
οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν 6
ἰδμάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν,
[λεγόντων]

- Ἄλληλογιά, ὅτι ἐβασίλευσεν Κύριος, ὁ θεὸς
 7 [ἡμῶν], ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ ἀγαλλ-
 ιώμεν, καὶ ἑδύσασμεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι ἦλθεν
 ὁ γάμος τοῦ ἄρνιου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν
 8 ἑαυτήν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσι-
 νον λαμπρὸν καθαρὸν, τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιοῦ-
 ματα τῶν ἁγίων ἐστίν.
 9 Καὶ λέγει μοι Γράψον Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
 γάμου τοῦ ἄρνιου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι Οὗτοι οἱ
 10 λόγοι ἔληθον τοῦ θεοῦ εἰσίν. καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι Ὅρα
 μή· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν
 11 ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον·
 ἡ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.
 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον,
 καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν πιστὸς
 12 [καλούμενος] καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ
 πολεμεῖ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, ἔχων ὄνομα γεγραμ-
 13 μένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ αὐτός, καὶ περιβεβλημένος
 ἱμάτιον ῥεραντισμένον αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα
 14 αὐτοῦ Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ
 οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι
 15 βύσσινον λευκὸν καθαρὸν. καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
 ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη,
 καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς
 16 πατεῖ τὴν ἠληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ
 θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ
 ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον ΒΑΣΙΛΕΥΣ
 ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.
 17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν
 [ἐν] φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πε-
 τωμένοις ἐν μессουρανῆματι Δεῦτε συνάχθητε εἰς τὸ

δειπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων 18
καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας
ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτούς, καὶ σάρκας
πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ με-
γάλων.

Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βα- 19
σιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα
ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου
καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον 20
καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα
ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χά-
ραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι
αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς
τῆς καιομένης ἐν θείῳ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν 21
ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐξελ-
θούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄρνεα
ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, 1
ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, ὁ ὄφις 2
ὁ ἀρχαῖος, ὃς ἐστὶν Διάβολος καὶ Ὁ Σατανᾶς, καὶ
ἔθθησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσ- 3
σον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ
πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ
ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον.

Καὶ 4
εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα
ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες
οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα
αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ χριστοῦ
χίλια ἔτη. 5
Τοὶ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῇ 5
τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος 6
καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ

τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται
 ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν
 7 μετ' αὐτοῦ [τὰ] χίλια ἔτη. Καὶ ὅταν τελεσθῇ
 τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,
 8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι
 γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐ-
 τοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος
 9 τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς,
 καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν
 τὴν ἡγαπημένην. καὶ κατέβη πῦρ ^τ ἐκ τοῦ οὐρα-
 10 νοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν
 αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ ^τ θείου,
 ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθή-
 σονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
 11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον
 ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐφύγεν ἡ γῆ καὶ ὁ
 12 οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. καὶ εἶδον τοὺς
 νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον
 τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοιχθῆσαν· καὶ ἄλλο βιβλίον
 ἠνοιχθῆ, ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ
 τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
 13 καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ
 θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς,
 14 καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ
 θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
 οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός.
 15 καὶ εἶ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμ-
 1 μένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Καὶ
 εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶ-
 τος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα
 2 οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱεροσολῆμ
 καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ,
 ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ

αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λε- 3
 γούσης Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἴδοι' αὐτοῦ
 ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται ὧ,
 καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἕκ' τῶν ὀφθαλμῶν 4
 αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος οὔτε
 κραγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι. τὰ πρῶτα ἀπῆλ-
 θαν'. καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ Ἰδοὺ 5
 καινὰ ποιῶ πάντα. καὶ λέγει ὧ Γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ
 λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσι. καὶ εἶπέν μοι Γέγο- 6
 ναν. ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.
 ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς
 ζωῆς δωρεάν. ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, καὶ ἔσο- 7
 μαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι γίος. τοῖς δὲ δει- 8
 λοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φοβεῦσι καὶ
 πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς
 ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ
 πυρὶ καὶ θεῖῳ, ὃ ἔστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς 9
 ἑπτὰ φιάλας, τῶν γεμόντων τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχά-
 των, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων Δεῦρο, δεῖξω σοὶ τὴν
 νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου. καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν 10
 πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι
 τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν Ἱεροσολὴμ καταβαίνουσαν ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· 11
 ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι
 κρυσταλλίζοντι· ἔχουσα τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα 12
 πγλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα,
 καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα ἃ ἔστιν τῶν δώδεκα
 φυλῶν γίων Ἰσραὴλ· ἀπὸ ἀνατολῆς πγλῶνες 13
 τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πγλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νό-
 τοῦ πγλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πγλῶνες
 τρεῖς· καὶ τὸ τείχος τῆς πόλεως ἔχων θεμελίους δώδεκα, 14

καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ
 15 ἄρνιου. Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κάλαμον
 χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς
 16 καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κείται,
 καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν
 πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ ἑσταδίων δώδεκα χιλιάδων τὸ
 μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν.
 17 καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα
 τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.
 18 καὶ ἡ ἐνδῶμησις τοῦ τείχους αὐτῆς Ἰασις, καὶ ἡ πόλις
 19 χρυσίον καθαρὸν ὅμοιον ὑάλῳ καθαρῷ. οἱ θεμέλιοι τοῦ
 τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ
 20 θεμέλιος ὁ πρῶτος Ἰασις, ὁ δεῦτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος
 χαλκηδών, ὁ τέταρτος σμάραγδος, ὁ πέμπτος σαρδόνυξ,
 ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βή-
 21 ρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ
 ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος· καὶ οἱ δώδεκα
 πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλῶνων
 22 ἦν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεία τῆς πόλεως χρυ-
 σίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγῆς. Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν
 23 αὐτῇ, ὁ γὰρ κύριος, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς
 ἐστίν, καὶ τὸ ἄρνιον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ
 24 ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ, ἡ γὰρ
 δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ
 25 ἄρνιον. καὶ περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτός
 αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν
 26 αὐτῶν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ πηλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλει-
 σθῶσιν ἡμέρας, νῦν γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ οἴσουσιν
 27 τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. καὶ
 οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν καὶ [ὁ] ποιῶν
 1 βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἄρνιου. καὶ ἔδειξέν μοι ποτα-
 μὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευό-

ΜΕΝΟΝ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου ἐΝ ΜΕΣΩ 2
 τῆς πλατείας αὐτῆς· καὶ τοῦ ΠΟΤΑΜΟΥ ἘΝΤΕΨΘΕΝ καὶ
 ἐΚΕΪΘΕΝ ΖΥΛΟΝ ΖΩΗΣ ἑποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ
 ΜῆΝΑ ἕκαστον ἄποδιδούν τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ
 φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. καὶ πᾶν 3
 κατὰθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
 ἄρνιου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν
 αὐτῷ, καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα 4
 αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἔτι, 5
 καὶ οὐκ ἔχουσιν χρεῖαν φωτὸς λύχνου καὶ φῶς ἡλίου,
 ὅτι Κύριος ὁ θεὸς φωτίζει [ἐπ'] αὐτοὺς, καὶ βασι-
 λεύουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἶπέν μοι Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, 6
 καὶ ὁ κύριος, ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν,
 ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δείξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ
 δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ· μα- 7
 κάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
 τούτου. Καθὼς Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων 8
 ταῦτα, καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι
 ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι
 ταῦτα. καὶ λέγει μοι Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἶμι καὶ 9
 τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων
 τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ προσκύνη-
 σον. Καὶ λέγει μοι Μὴ σφραγίσῃς τοὺς 10
 λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὁ καιρὸς γὰρ
 ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς 11
 ῥυπανθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι,
 καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.— ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, 12
 καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς
 τὸ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ. ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, 13
 ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.—
 Μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται 14
 ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ζύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς

- πυλώσιν εἰσελθώσιν εἰς τὴν πόλιν. ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ
 φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι
 καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.
- 16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι
 ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἶμι ἡ ῥίζα καὶ
 τὸ γένος Δαυεὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς, ὁ πρωϊνός.
- 17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν Ἔρχου· καὶ
 ὁ ἀκούων εἰπάτω Ἔρχου· καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ
 θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.
- 18 Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους
 τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιθῇ
 ἐπὶ αὐτά, ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπὶ αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς
- 19 ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΣ ἘΝ Τῷ ΒΙΒΛίῳ ΤΟΥΤῳ· καὶ ἐάν τις
 ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας
 ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βύθου
 τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμ-
 μένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
- 20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα Ναί· ἔρχομαι ταχύ.
 Ἀμήν· ἔρχου, κύριε Ἰησοῦ.
- 21 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ [Χριστοῦ] μετὰ τῶν
 ἁγίων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Α

ΙΩΑΝΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Γ

ΙΟΥΔΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ

BEROLINI, TYPIS TROWITZSCHII ET FILII.

מסורה לספר דברי הימים ב'

כח 5	נָתַן קִמְץ בַּיֶּקֶת	5	שִׁלְשַׁת יָמֵי שְׁלֹשָׁה	6	לִפְנֵי סַבְדִּיחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
13	אֶת קִמְץ בַּטְּרַחַח	14	אָבִי הַכְּבִיד יָמָא	16	וּמִקְוֵא מִקְוֵא אִי בַמְקוֹם הַזֶּה
8	לֹעֵדָה לֹעֵדָה ק		אֲכַבִּיד בְּלֹא מִלַּת אָבִי	1	אֶלְדָּךְ קִמְץ בְּלֹא אִסְףָּךְ
11	תִּשְׁלֶה מְלֹעַ	16	רָאוּ יָמָא בְּלֹא מִלַּת רָאוּ	7	וְהַלְגַּנְיָמִים דְּגַשׁ אַחֲרַי שׁוֹרֵק
13	וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁאַל ק	16	לֹאֲהֵלוּ תַעֲיַת תַּחַת לֹאֲהֵלוּ	17	} מִדְּהַשְׁמָאֵל יַחֲדָא וְ
14	יַחֲזֹאל יַחֲזֹאל קִי	18	ק יָמָא בַח		
28	מִחֲצֻצְרִים יַחֲדָא זַ		אֲבַדְהוּל כְּצִיל בַּח	6	ד
34	לְמִלְטָא קִמְץ בַּיֶּקֶת	15	וַיִּרְבַּעַם יָמָא עִם יִרְבַּעַם	7	} מִשְׁמָאֵל יַחֲדָא וְ
7	לֹא לִיִּסְדָּר סִי דְגוּשָׁה	14	מִחֲצֻצְרִים יַחֲדָא זַ	8	
12	} כּוֹנְנֵדוֹ יַחֲדָא וְ	19	עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן ק	11	חִירִים חִירִים קִי
13		4	דָּשׁ קִמְץ בַּיֶּקֶת	18	כֹּל הַבְּלִים יָמָא אַתְּ כֹּל
21	לֵב וּמִצִּיאוֹ וּמִצִּיאוֹ ס	8	וּשְׁמִירֹמֹת וּשְׁמִירֹמֹת ק	11	ה
30	וַיִּשְׁרַם הַשֵּׁי דְגוּשָׁה	16	גִּבּוֹר סַבְרִין גִּבּוֹרִי	12	מִחֲצֻצְרִים יַחֲדָא וְ
16	לֵב וַיִּכֵּן וַיִּכֵּן ק	8	מִיכְדָּו מִיכְדָּו ק	13	לְמִחֲצֻצְרִים יַחֲדָא זַ
2	לֵד וּשְׁמָאֵל מִלֵּא וְ	21	תּוֹכֵל קִמְץ בַּיֶּקֶת	16	ר
5	מוֹבַחְתָּיִם יַחֲדָא וְ	30	וַאֲתֵּי הַגְּדוּל יָמָא אַתְּ הַגְּדוּל	41	קָמְרָה מְלֹעַ
6	בַּחֲבַתְרִים בַּחֲבַתְרִים ס	33	וַיִּדַּךְ יַחֲדָא וְ	6	ז
9	וַיִּשְׁבִּי וַיִּשְׁבִּי ק	3	וַיִּרֵא חֶסֶד יִדִּד	16	מִחֲצֻצְרִים יַחֲדָא זַ
22	לֵד תְּחַקֵּדָת יַחֲדָא וְ	25	וּפְגָרִים יָמָא וּבְגָדִים	16	אֲתַדְּבִית יָמָא בְּלֹא אַחַר
25	וַיִּקְמְרוּ יַחֲדָא וְ	6	אִשָּׁה סַבְרִין לֹאֲשָׁה	16	הַכְּצִיבִים יַחֲדָא וְ
3	לֵה הַמְּבִינִים הַמְּבִינִים ק	8	כַּדֶּשֶׁפֶט יָמָא בְּהַשְׁפֵּט	16	מִשְׁדֵּד דְּגַשׁ אַחֲרַי שׁוֹרֵק
4	וְהַבּוֹט וְהַבּוֹט ק	27	וּרְבִי יִרְבִּי ק	18	אֲנִיּוֹת יַחֲדָא וְ
9	וּכְנִיָּדָא יַחֲדָא וְ	17	כַּד לֶךְ חֶסֶד הַ		} חִירִים חִירִים ק
13	לֵל מִלְּדָא קִמְץ בַּיֶּקֶת	3	כִּי יִכְלֵה יִכְלֵה ק	10	
14	לְמַעַל יַחֲדָא וְ	7	הַעֲרָבִים הַעֲרָבִים ק		} הַאֲנִיּוֹתִים } שׁוֹרֵק
17	כְּשִׁדִּים יַחֲדָא וְ	11	יִשְׁאַל יִשְׁאַל ק	12	
21	} שְׁחָתָה קִמְץ בַּיֶּקֶת	12	חִיל קִמְץ בַּיֶּקֶת	21	} חֲבָאֵה אִי מַחַה
		} לְמִלְאוֹת מִלֵּא וְאִזַּ	21		
					22
				29	יַעֲדֵי יַעֲדֵי ק

ברוך הנותן ליעף כח. ולאין אונים עצמה ירכה:

מסורה לספר נחמיה

השיבו חסר ה	13 נחֲשֶׁבו קִמֶץ בּוֹק	יב	43 מִדּוּק כְּצִיל בְּלֹא מֶלֶח עַד
23 ת } אֲשֶׁר־דִּוִּיתִי	16 דַּאֲךָ יִחַד אִי		14 לְאַצְוֹת בִּי טַעֲמִים
	81 וּלְקָרְבָן כְּצִיל	20 לִיחֻשָׁלַם קִמֶץ בְּלֹא אִסְףָּ	46 רֹאשׁ רֹאשֵׁי קִ
		21 לָמִים הָלַי בְּצִדּוֹ	2 יִתְּ הַקֶּלֶה כְּצִיל בְּלֹא מֶלֶח אַח

מסורה לספר דברי הימים א'

8 כ } אֶל סִבְרֵן אֱלֹהִים	32 שָׁבַח בִּי פִתְחָהּ	ט	1 אָדָם אִי רִבּוּי	א
	טלודו דגש אחר שדק	33 פִּטְרִים פִּטְרִים קִ	11 לִדְוִים יִחַד יִ	11
5 כא } שִׁלְחַת שִׁלְחַת כְּצִיל	35 יִשְׁאֵל יִשְׁאֵל קִי		17 וּמִשְׁךְ סֹגֵל בְּסִף	17
30 בקצת ספרים כגון תחלת	11 הַשְּׁלוֹשִׁים הַשְּׁלוֹשִׁים קִי	יא	46 עֵינֹת עֵינֹת קִי	46
סימן כב	20 וְלוֹ וְלֹא קִי		51 עֲלֵיהֶם עֲלֵיהֶם קִ	51
6 כב } בְּנוֹ בְּנֵי קִי	44 וְיִשְׁאֵל וְיִשְׁאֵל קִ		13 וְיִשְׁאֵל כְּצִיל	ב
9 והביטו כסא בקצת	2 וּמִשְׁמָאִלִּים אִי נִזְחָה	יב	29 אֲבִדְהֵל כְּצִיל	29
ספרים-את כסא	3 וְיִזְחָל וְיִזְחָל קִ		39 חֲלֶץ	39 } קִמֶץ בּוֹק
12 וְאִמְרָן קִמֶץ בּוֹק	6 הַחֲרִישׁ הַחֲרִישִׁי קִ		51 בֵּית לְחָם	
15 ולמחשת היא למחשת	8 הַגִּדּוּד כְּצִיל		55 יִשָּׁב יִשָּׁב קִי	55
9 כג } שְׁלֹמֹת שְׁלֹמֹת קִ	16 גִּדְּתִיחַ גִּדְּתִיחַ קִ		5 טִלְדוֹ דִּגְשׁ אַחֲרֵי שְׁדֻק	ג
5 כד } וּבְנֵי אֲחִירָם כִּיא וּמִבְנֵי	18 הַשְּׁלוֹשִׁים הַשְּׁלוֹשִׁים קִ		24 הַחֲדִיחָה הַחֲדִיחָה קִי	24
24 שמד שמד ק	20 עֲדַתָּה כִּיא עֲדַתָּה		7 יִצְחָר וְיִצְחָר קִי	ד
1 כה } הַבְּרָאִים יִחַד יִ	39 שְׁרִית חֲסֵר אִי		20 וְחֻלּוֹן וְחֻלּוֹן קִ	20
2 ואשראלה היא ואשראלה	1 חִדְּם חִדְּם קִ	יד	36 וְיִשְׁמִימָלֵךְ בְּסִן	36
27 לאלהיה למדחתי לאלהיה	10 פִּלְשֹׁתִים יִחַד יִ		41 הַמַּעֲנִים הַמַּעֲנִים קִ	41
31 קִמֶץ בּוֹק	24 מִחֲצִצִּים יִחַד יִ	טו	22 נִשְׁלֹו קִמֶץ בּוֹק	ה
9 ס } חֵיל קִמֶץ בְּלֹא אִסְףָּ	18 כִּלְעָן	טז	26 לְרֹאבְנֵי אִי נִזְחָה	26
25 וְשִׁלְמוֹת וְשִׁלְמוֹת קִ	22 בְּמִשְׁחֵי		11 בְּנוֹ בְּנֵי קִ	ו
31 } מִדְּשׁוֹ קִמֶץ בּוֹק	19 הַגִּדְּלָה דִּגְשׁ אַחֲרֵי חִדְּקִ	יז	20 צִיף צִיף קִי	20
			20 בְּכֹל כְּצִיל	29 הַשְּׁמָאֵל יִחַד יִ
8 כז } הַקֶּדֶשׁ הַשֵּׁי בַּפֶּתַח	23 דְּפָרַח פִּתְחֵי בְּסִף		1 יִשָּׁב יִשָּׁב קִי	ז
12 לבנימיני לכן ימוני ק	3 הַדְּרִעוֹר כְּצִיל בְּשֵׁנִי	יח	10 יִעִישׁ יִעִישׁ קִ	10
25 חצי הספר בשסקים	דְּלֹחֵן וְכֵן כֹּלֵם שְׁבַעֲנָן		18 הַמִּלְכָּה סֹגֵל מִאֲחַרָּה	18
29 שטרי שרטי ק	וּבַסְּפָרִים אֲחֵרִים הַדְּרִעוֹר		28 עֵדֵה כְּצִיל	28
1 כח } חֵיל קִמֶץ בְּלֹא אִסְףָּ	10 לְשִׁאֵל יִחַד יִ		51 בְּרוּחַ בְּרוּחַ קִ	51
5 כט } לְמַלְאוֹת יִחַד וְאִי	3 הַאֲרָץ כִּיא אַחַר הַאֲרָץ	יט	} וְחִדְּגָה יִחַד יִ	34 } יִחָבֵהוּ וְיִחָבֵהוּ קִ
16 וְהִיא הִיא קִ	8 צָבָא כֹּל קִמֶץ			
23 וְצִלְחָה פִּתְחֵי מִאֲחַרָּה	4 הַרְסָאִים כְּצִיל	כ	בְּיָמֵךְ בְּנֵי מֶן קִ	
26 יִשְׁיִי קִמֶץ בּוֹק	5 יִשְׁעֵי יִשְׁעֵי קִ			

מסורה לספר עזרא

17	ח	{ ואוצאה ואצה קרי } { הגזונים הגזונים ק
18		ויבאו א' דגושה
22		חיל היא רָכַב
25		ואשקולה יחור ו
31		ונסעה ס' דגושה
6	ט	ראש ו' דגושה
9		ויט ה' פתוחה
2	י	עולם עולם קרי
12		כדברך יחור ייד
29		ירמת ורמת קרי
35		כלודי מלוד ק
37		ויעשו ויעשו קרי
43		ידו ידו ק
44		כשאי נשא ק

9	ד	דזא דזיא קרי
11		עבדיך יחור ו
		{ ובאישתא בא וי' נחון } { ושורי ושוריא קרי } { אשכללו שכללו קרי }
12	ה	כסדיא כשדאה קרי
15		אלה אל קרי
14	ו	נביאה כיכ
16		ושיציא יחור א'
17		לחטמא לחטמאה קרי
9	ז	יָסַד כציל
18		עָלִיךְ ועל אַתְּךָ יחור ו
25		דאנן דינן קרי
26		לשרשו לשרשו קרי
14	ח	חבור חכד קרי

9	א	אָלַף קמץ בויק
		{ נבוכדנאצור יחור ו } { ויחודה היא וליחודה } 21 לָחַם } 28 וְנָבַע } קמץ בויק
46		שמלוי שלמו ק
50		נפסיום נפסיום ק
60		רבאת יחור ו
	ג	{ מכותנו מכותנו ק } { ועל ועל ק }
7		יפוא יחור א'
2	ד	ולא ולו קרי
4		ומבלהים ומבלהים ק
		{ ארחחששתא כציל } { כנודו כנודו ק }
9		ארכיו ארכיוא קרי

מסורה לספר נחמיה

17	ט	וחסד יחור ו
26		דָּגְרוּ } קמץ בויק
27		{ תשִׁמְעוּ }
37		בחטאותנו מלא ו
20	י	טובי נובי ק
35		קָרַבְתִּי כציל
12	יא	עשה כציל
15		בני דגש אחר שזק
17		ידיחון ידיחון ק
9	יב	ועשי ועני קרי
10		ואלשיב הילד היא
		בלא מלח הילד
14		למלכוי למלכוי ק
16		לעדיא לעדיא ק
22		על סבירין עד
37		ועד היא ועל
38		למאל יחור א'
39		ועל שער סבירין ועד
43		וישקחוד קמץ ברו

37	ג	וְאֵל לַמְדַחְאֵי אֵל
		על עונם למדחואי אֵל
7	ד	בצחחיים יחור ו
		וקשתתיהם כציל
9		ומשוב יחור ו
7	ה	נשאים יחור א'
9		ויאמר יחור ו
14		אכלתי פתח בסף
2	ו	בכפרים היא בכפרים
8		בדאם א' מזה
11		יִסְחָה קמץ בויק
18		בן סגל בלא מקף
3	ז	ויאמר ואמר קרי
30		וְנָבַע קמץ בויק
43		לדודיה לדודיה ק
52		נפושטים נפושטים קרי
10	ח	לאדמיט א' נעה
5	ט	ומדמם כציל
6		אָלַף אהה קרי

3	א	מִשְׁבֵּצַת קמץ בויק
5		אָמַר כציל
6		חטאות מלא ו
8		המִלְוֵה קמץ בויק
9		והביאותים והביאותים ק
11		אָמַר כציל
13	ב	המ מ פתוחה בסף
		הרעים היא המפוצים
		הם פתצים קרי
16		הַדְּרוּ פתח בסף
8	ג	צורם חסר א'
15		ויעמידו ויעמד קרי
20		זבי זבי ק
30		{ אחריו אחריו ק } { שמי סבירין שמי }
31		אוריו אוריו קרי
32		חצי הסדר בספוקים
34		הדַּבְּרוּ קמץ בשטא
36		שביה היא שבים

מסורה לספר דניאל

23 ו הכתיב בדיא
 25 עליא עלאה ק
 26 ותיב דנש חסר
 9 ח וצא סבירן צאה
 11 וזים הרום ק
 2 ט למלאות מלא ו
 4 אצא כציל
 5 ודרשעם יתור ו
 7 כיום למדטחא כדאום
 8 לשוים כיא ולשרים
 12 דסיו דסר ק
 18 {ושמל קמץ בסגולתא
 פקחה יתור ה
 24 {ולחיים ולחיים קי
 חסאות יתור ו
 27 ועל סבירן ועד
 14 י יקרה דר בקמץ
 4 יא מלשל
 5 ומשל קמץ ביק
 6 {ותחלו קמץ ביק
 סח למדנחוי בלא ו
 10 {ובין ובנין ק
 ויתגה ויתגה ק
 12 {מעה מעו קי
 וזים וזים קי
 18 וישם וישב קי
 19 למעשי דנש אחר שורק
 27 תצלח קמץ ביק
 33 ימים כיא ימים רבים
 39 ופיך יכד ק
 40 {בארצות ב פתחה
 41
 44 בחמא א במקום ה
 יב וקדו דנש בשתח

קדמך יתור ו
 23 ה {ואנחה יתור ה
 ורבינדך יתור ו
 29 והמינכא והמינכה ק
 30 כשדויא כשדואה ק
 1 ו מדיא מדואה ק
 12 חצו דספר
 14 עלך יתור ו
 17 אנחה יתור ה
 20 {בשארשרא פ קדמחא
 ועירא תמיט רבס
 21 אנחה יתור ה
 23 קדמך יתור ו
 26 דארין דירין ק
 27 זאעין ועין ק
 29 פריסא פריסאה ק
 4 נפיה
 5 שניה
 6 גביה
 7 {רביעא רביעאה ק
 בגליה יתור ו
 8 {קדמיה
 ביטתין יתור ו
 9 {אזעקו אזעקוה ק
 קדמיה יתור ו
 10 {אלשים אלשין ק
 רבין רבין ק
 מלחין יתור ו
 19 {שניה
 ומפניה יתור ו
 בגליה
 20 {ונשל ונשלה ק
 קדמיה יתור ו
 23 רביעיה רביעאה ק

21 {עליא עלאה ק
 מרא יתור א
 22 {עלך יתור ו
 עליא עלאה ק
 24 {עלך יתור ו
 וחטך וחטאך ק
 29 נפל פתח באתח
 23 {עלך יתור ו
 עליא עלאה ק
 31 ולעלא ולעלאה ק
 32 {דארי דיר ק
 קלה ה במקום א
 {דארי דירי ק
 5 ה {ספק נפקה ק
 7 {כשדויא כשדוא ק
 והמינכא והמינכא ק
 8 {עללין יתור ל
 וששרא א במקום ה
 10 {עללת יתור ל
 חוין יתור ו
 11 {פחכמת כ דגשה
 בחד דזא
 13 {אנחה יתור ה
 אבי מלעל
 14 עלך יתור ו
 16 {עלך יתור ו
 תוכל חסל ק
 והמינכא והמינכא ק
 18 {אנחה יתור ה
 עליא עלאה קי
 19 זאעין ועין ק
 21 {שויו שיון ק
 עליא עלאה ק
 22 {עליה יתור ו
 ואנחה יתור ה

מסורה לספר אסתר

13	ח	עוזרים עוזרים ק
15		שושן קמץ בויק
2	ט	לפניהם כציל
7		פרשמהא תי ועזרא
9		פרמשהא שי ועזרא
		ויהא ה רבתי: ה ועזרא
15		היהודיים
18		היהודיים
19		הפתוזים יתור ה
27		הכל והכל ק
29		והכתוב תי רבתי
1	י	אחשרש אחשרוש ק
2		תקפו פ דגשה.

12	ד	למירכי קמץ בויק
14		חחרושי מלעל
7	ה	חצי הספר
12		הביאה מלעל
		עשהה קמץ בשרחא
2	ו	הקף פתח באחנה
3		והזלה ל דגשה
13		לל ל דגשה
4	ז	ואלו מלע
1	ח	היהודיים יתור ה
6		איכבה ואיכ מלע
7		ביהודיים
13		היהודיים

4	א	גדלתו ל דגשה
5		ובמלואת ובמלואת קרי
6		חור ה רבתי
10		חורבנהא דין באקף
16		מומקן ממוקן קרי
20		יתח סביון חתנה.
1	ב	עשהה קמץ בויק
5		בן יאוד סגל בלא מקף
14		שני סביון שנית
		אליה למדסחא עליד
4	ג	באמרום באמרום קרי
12		נכתב קמץ בויק
4	ד	והבואינה
7		יתח יתד

מסורה לספר דניאל

2	ג	רביעיא רביעאה ק
26		עליא עלאה ק
28		נשמידון למדסחא בלא ה
29		שלה שלו ק
31		דארין דירין ק
32		עליא עלאה ק
4	ד	עללן יתוד ל
		כשדיא כשדא קרי
5		אורין יתוד ה
9		יתון יתוד ה
18		אנשא יתוד ה
		עליא עלאה ק
14		אנשא יתוד ה
		עליה יתוד ה
		ואנשה יתוד ה
15		פשרא א במקום ה
		וששרא במקום ה
16		מרא יתוד א
		לשנאך לערך יתוד ה
		אנשה יתוד ה
19		רבית יתוד ה

42	ב	מסון ומסון
		יתוד ואו
		תקף פתח באחנה
3		די דוי ק
2	ג	גדסיה ג דגשה
		החביא ד דגשה
3		גדסיה ג דגשה
		החביא ד דגשה
		וקאמין וקאמין ק
5		קחרם יתוד ה
7		פסגמין פ דגשה
		אנשה יתוד ה
10		קסרם יתוד ה
		וספניה וסמפניה ק
12		עלקד יתוד ה
		לאלודך יתוד ה
15		קחרם יתוד ה
18		לאלודך יתוד ה
19		אשרנו אשרנו קרי
21		פטישדון יתוד ה

4	א	מאום יתוד א
13		חראה הא בצירי
4	ב	לעבודך יתוד ה
5		לכשדיא לכשדא קרי
9		הומסון הומסון ק
10		כשדיא כשדא ק
17		אול פתח באחנה
22		וסדרא וסדרא ק
26		דאינדך יתוד ה
29		אנשה יתוד ה
		רעונך יתוד ה
31		אנשה יתוד ה
33		מסון ומסון יתוד ה
37		אנשה יתוד ה
38		דארין דירין ק
		אנשה יתוד ה
39		ארשא יתוד א
		תלחיא תלחיהא ק
40		רביעיא רביעה ק
41		מסון ומסון
		יתוד ה

מסורה לספר רוח

4	ד	4	ושכרתי ושכבת ק
5		5	אלי קדי ולא כתיב
6		12	אם כתיב ולא ק
18		1	למי טן רבתי ולמדוואי
22		13	הלמד רבתי
		4	ינאל קמץ בויק
		14	מתלחתי מרגלחתי ק
		17	בטחם יחד ו
		1	אלי קדי ולא כתיב
		1	ושב מלדע
		4	נאל קמץ בויק
			ינאל סבידן תנאל

מסורה לספר איכה

16	ד	20	והשיח והשוח ק
			על תיע תחת עלך
		22	חמט קמץ בויק
		32	חסוד חסדיו קדי
		33	חצי הספר בסמוקם
		34	לבר קמץ בויק
		35	לעזת עי ועירא
		39	חטאו חטאו קדי
		41	כפום קמץ בויק
		52	כפוד חסר למדוואי
			תמן תנים ק
		2	כי ענים כיענים ק
		6	רנע קמץ בויק
		9	שדום ב טעמים
		12	וכל כל ק
		15	תלש קמץ בויק
		6	מן בת מבת ק
		11	מזמזדקים יחד ו
		12	לוא ל ועירא
		18	עמים העמים קדי
		20	חזקתו קמץ בויק
		2	לא ולא קדי
		9	טבע טי ועירא
		2	אשודך אשודך ק
		14	שבתך שבתך קדי
		17	זמם סלו קמץ
			אמרתו היא בסגול
		19	בלל בלילה קדי
		10	אריה יחד ה
		12	כמטרא א במקום ה
		14	עמו סבידן עמים
		16	שלי קמץ בויק
		10	הביט הביטה ק
		1	אין ואין קדי
		5	סדסס קמץ בויק
			לא ולא קדי
		7	אינם ואינם קדי
			אסחם ואסחם ק
		10	נכמח
		13	לשא קמץ בויק
		14	שברו
		21	יהוה למדוואי אדני
			תשוב ונשובה ק

מסורה לספר קהלת

9	ט	17	רגלך יחד יוד
3	י	8	היא הוא קדי
8		10	ראות ראות קדי
		10	חצי הספר
		10	שדוקת יחד ה
		1	טוב ט רבתי
		22	אף איהו ק
		1	ישא א במקום ה
		4	יבדד יחד ק
		16	משכה קמץ בויק
		22	שדוא
		18	הש בשוא
		22	בקה המי בסגול
		1	העשקים
			למעבאי העשוקים
		8	עיני עיני ק
		10	ואילו ב טעמים
		14	הסדים חסר אליך
		8	דוא למדוואי היא
		3	כשהסכל יחד ה
		8	נופץ דגש אדוד שדוק
		20	הכנסים יחד ה
		9	ובמרא ובמראה ק
			תלע קמץ בלא אסיף
		4	ויאסף א מדה
		6	יודק יודק ק
		13	סוף סי רבתי

מסורה לספר איוב

14	לד	ישים למדחאי	9	כו	9 כסה ה' במקום א'
		ישיב כחיב	12		ובתובתו ובתמנתו קרי
		ולמדערא ישים			ודכו דוכו קרי
		כחיב ישיב קרי	14		נברדו נברדו קרי
12	לו	בתחמלדו בתחמלדו ק	18	כט	וכחול הח
1	לח	מכסעה מן הסעה ק			בשורק למחדעי
11		ופא א' במקום ה'	11	ל	יתח יתרו קרי
12		ידעתה שחר	13		לדתי לדתי ק
		ידעת השחר ק	22		חשה חשה ק
13		רשעים	7	לא	מאם א' נחה
15		משעים	12		הא היא היא הוא ק
		ע תלויה	20		חלצו חלצו קרי
41		ילח ילדו ק	22		משכמה
12	לט	ישוב ישיב ק			מקנה
26		כנפו כנפו קרי			בלא מפיק ה'
30		ואפחדו ואפחדו ק	3	לב	את איוב ת"ע במקום
6	מ	מנסעה מן סעה ק			את אלדום
17		פחה פחדו ק	18		מלתי חסר א'
2	מא	יעוט כן כחיב וק	9	לג	חף ד' ועידא
		ולמדחאי כחיב יעוט	19		ורוב רוב קרי
4		לא לו ק	21		ושפי ושפו ק
17		משח חסר א'	21		ראו א' דגשה
2	מב	ידעת ידעתי ק	28		נפשו נפשו ק
6		ותקמתי פחה באחנח			וחרתי וחרתי ק
10		שבת שבת קרי	29		שלוש מלא ו'
16		ודא וידא ק	5	לד	צוקתי פחה באחנח

5	יד	חקן חקו קרי
6	צ	פך דפי רפה
7		הראשון יתרו ו'
15		בקדשו בקדשו ק
22		וצפו וצפו קרי
31		בשו חסר א'
14		פךץ פ' ועידא
16		חמרמה חמרמה ק
2	טז	ובדמרות מ דגשה
5	ק	חכליה היא חכליה
29	יט	שדן שדן ק
4	כ	עד פחה באחנח
11		עלמו עלמו קרי
22		במלות מלא ו'
26		ידע מלעל
13	כא	יבלו יבלו קרי
17		דקן קמץ בלא אסף
20		עני עניו ק
16	כב	חצי הספר בספוקים
9	כג	שמאל יתרו ו'
		אדח מלעל
1	כד	ודעו ודעו קרי
4		עני עניו ק
6		יקצוהו יקצוהו ק
12		יקצו קמץ בלא אסף
24		רופו דגש אדח ת"ג

מסורה לספר שיר השירים

9	ד	באחד באחד קרי	11	ב	הסרו הסרו קרי
14		חצי הספר בספוקים	13		לכי לך קרי
2	ה	שדאשי ר' דגשה	14		ומראך יתרו ו'
6	ו	שלהסויה מלא חדא	4	ג	שהביאתו ביד וא' נחה

1	א	שיר ש רבתי
9		לקסתי למדחאי לסוסתי
17		רחוטט רחוטט קרי
4	ב	הלן קמץ בייק

מסורה לספר רות

14	ב	גשוי כציל	20	א	מרא א' במקום ה'
21		חצי הספר כסי	1	ב	מידע מדע ק
3	ג	וידתי וידתי	14		לה ה' רפה

מסורה לספר משלי

39 מדונים מדונים ק
 31 בכים במס קי
 כד 17 אביך יחור יוד
 30 עבדו פתח באחנה
 כה 24 מדונים מדונים קי
 כו 2 לא לי ק
 21 מדונים מדונים קי
 24 בשפתו בשפתו ק
 כז 10 וְדַעַת יַחַד ה'
 15 מדונים מדונים ק
 20 ואבדה ואבדו ק
 24 דור חדר קי
 כח 8 וְכַרְבִּית חַרְבִּית קי
 18 שנאי שלא קי
 17 אדם ד' ועירא
 ל 6 תוקף פי דגושה
 10 אדם אדומי קי
 15 הב ב' ועירא
 וארבע וארבעה ק
 20 שלמית בציל
 בשן שמאלית
 לא 4 אין אי קי
 16 נטע נטעה קי
 18 מלל מללה קי
 27 הילמת הלימת קי

19 גול גדל קי
 כ 2 ישאל ושאל קי
 16 נכרים נכיה קי
 20 באישון באשון קי
 21 מנחלת מנחלת קי
 30 חמיק חמוק קי
 כא 9 מדונים מדונים קי
 19 מבטחה זה רסה
 22 מבטחה זה רסה
 29 יכן וְדַעַת יבן דום ק
 כב 3 ויסחר ונסחר ק
 8 יקצור יקצור ק
 11 סדור סדר ק
 14 יפול יפל קי
 20 שלשום שלשים קי
 24 לא תבא כא אל תבא
 25 אדורו אדורו קי
 החשף החשף ק
 כג 5 עיף ישף ק
 כנסים פתח באחנה
 גול גול קי
 24 יגול יגול ק
 חלד חולד ק
 (ישמח ישמח ק
 28 חרצנה חרצנה ק

יא 25 ירא א' במקום ה'
 יב 14 ישוב ושיב קי
 28 נחמה זה רסה
 יג 20 הלוך הלוך קי
 (החכם יחכם קי
 יד 10 מיה ר' דגושה
 21 עניים ענים קי
 טו 1 קד ר' דגושה
 14 ופני ופי קי
 טז 18 תצי הספר בספרים
 9 עניים ענים קי
 27 שפתו שפתו קי
 28 וסגן סן ועירא
 ח 10 תחת מלעיל
 13 תיש חמוש קי
 26 על בציל
 27 וקר יקר קי
 יח 4 חכמה כא חיים
 17 וְכָא וְכָא קי
 18 ומדנים ומדנים קי
 20 תבואת למדנות תבואת
 24 אש סבירן יש
 יט 7 פל קמץ חב
 (לא לי קי
 16 קמץ ימח קי

מסורה לספר איוב

ט 30 במו במו קי
 34 שבטו ט רבו
 י 20 חדול חדול קי
 ישיח ושיח קי
 יב 4 לאלה בציל
 5 לעשותו בציל
 23 משגיא כא משגיא
 יג 9 ותחילו דגש אחר תיג
 45 לא לי קי
 יד 3 עיך חסר יוד

ו 29 ושבי ושבו קי
 ז 1 על עמי קי
 5 וגוש וגוש קי ג' ועירא
 19 קמה מלע
 19 למה רסה ומלעיל
 (על תיע תחת עלך
 ח 8 רשון י תחת א'
 11 ישנא בציל
 21 ימלה ה' במקום א'
 ט 13 תחור תחורו קי

א 8 על כא אל
 10 אף אחו קי
 20 באה מלעיל
 24 יצור חסר א'
 ז 7 עד ועד קי
 11 הבאה מלעיל
 ה 7 יגד דגש אחר שוק
 18 ידו וידו קי
 יתו ודורו קי
 זיל

מסורה לספר תהלים

קבו 2 שנה א' במקום ה'
 קבט 1 מעתה פתח באחנה
 3 למענתם למענתם קרי
 קל 7 החדס סגול באחנה
 קלא 1 עני פתח באחנה
 קלה 5 ואדניט דא' נעה
 קלו 6 ידושלם פתח באחנה
 קלח 2 כל כ' בחולם
 קלט 4 הספנתה פתח בסוף
 6 פלאיה פלאיה קרי
 15 בסתר סגול באחנה
 16 ולא ולו קרי
 קמב 7 מסבני פתח באחנה
 קמג 1 וכסמו יכסמו קרי
 10 ומיטו ימטו קרי
 13 ידעת ידעתי קרי
 קמז 7 מרדפי פתח באחנה
 קמח 1 תחטמי
 8 בטרחתי קמץ בלא אסף
 10 אלודי מלא ו' חה במקף
 42 אבי קמץ בלא אסף
 קמד 13 צאנטי יחור ו'
 וגדלותך וגדלותך קרי
 8 וגדול יחור ו'
 קמו 19 דבר דבריו קרי
 קמח 1 השמים פתח באחנה
 2 צבאו צבאו קרי

קב 24 סזו כזו קרי
 25 יסדת פתח באחנה
 קד 18 לשפנים השי רפה
 קה 18 רגליו רגלו קרי
 23 דבריו דברו קרי
 40 שלו שלו קרי
 45 חסדו חסדיו קרי
 קו 27 יחזנו דגש אחר חולם
 35 מים פתח באחנה
 קח 7 וענני כתיב וקרי ביד
 קט 1 תחוש פתח בסיפ
 קיח 5 במחנה לא מסוף די
 11 אכולם פתח בסיפ
 12 }
 קיט 13 ספרתי פתח באחנה
 65 עבדך שוא באחנה
 79 וידע ידעי קרי
 99 השכלתי פתח באחנה
 147 לד בריך } יחור ו'
 171 ומברך }
 קכ 2 שגך סגול באחנה
 5 משך }
 קכג 1 עני פתח באחנה
 4 לנאותים לנאו ימים קרי
 קכד 4 שבתו שביטנו קרי
 בנגב סגול בסיפ
 6 הירע קמץ בלא אסף

עט 10 בנים בנים קרי
 פ 13 מילר ע' תלוה
 16 וכסה כי רבתי
 פא 2 עזמו דגש אחר שוק
 8 רעם } פתח באחנה
 14 כנגל }
 פד 4 קן ק רבתי
 11 אלודי פתח באחנה
 רשע סגול בסוף פסוק
 פח 2 שבת שבת קרי
 פו 2 אלודי פתח באחנה
 פח 44 שועתי פתח באחנה
 פט 16 תרים תרים קרי
 29 אשמור יחור ו'
 45 מנחה פתח בסוף
 צ 8 שות שתי קרי
 12 הדע פתח באחנה
 צב 16 ע' לחה שלחה קרי
 צג 1 מלך סלו קמץ
 צד 21 יחורו דגש אחר חולם
 צז 10 }
 צח 1 מלך כולו קמץ
 1 צט }
 6 קראים הא' נעלם
 ק 3 ולא ולו ק'
 אכחם פתח באחנה
 קא 5 מלושני יחור ו'
 קב 5 הופה דגש אחר שוק

מסורה לספר משלי

ו 13 בנגלו בנגלו קרי
 14 מדנים מדינים קרי
 16 תועבות תועבת קרי
 ח 16 צדק בקצת ספרים ארץ
 17 אדביה אדבי קרי
 33 מצאו יחור ו'
 יא 3 ושדם ישדם קרי

ג 16 בשמאלה יחור ואי
 27 ידך ידך קרי
 28 לעדך לעדך קרי
 80 תרוב תרוב קרי
 34 ולעניים ולעניים קרי
 ד 16 יכשלו יכשלו קרי
 27 ושמאל יחור ואי

א 1 משלי מ' רבתי
 28 כשאהה כשואה קרי
 וצפן יצפן קרי
 8 חסדו חסדיו קרי
 ג 8 לשוך ו' דגשה
 12 אף סגול בלי מקף
 15 מפניים מפניים קרי

מסורה לספר מלאכי

22 זכרו ו' רבתי

16 וששמע קמץ ביק

א שלחן אדני בשם של אדמת

13 איתו חיי תחת אדתי

מסורה לספר תהלים

ס 5 ידמו ידמו, קרי
 12 וַבַּיּוֹם } פתח באחמח
 סח 9 סִינִי }
 14 בַּסֶּבֶף סגול באחמח
 18 בָּם ב' רפה אחר מסיק
 29 עוֹדָה דגש אחר שורק
 סט 4 עֵינַי פתח באחמח
 5 שִׁקְךָ סגול באחמח
 21 וְאֵינִן פתח באחמח
 24 הַמֶּקֶד פתח באסיף
 ע 6 אֶתְּהָה תאחד פתח באסיף
 עא 12 חִישָׁה חושה קרי
 } הדאחמח הדאחמח ק
 } תחייס תחייס קרי
 } תעלמי תעלמי קרי
 22 אלדי קמץ בלא אסיף
 עב 17 ינן ינן קרי
 עג 2 } נטוי נטוי קרי
 } שפכה ששכו קרי
 10 ישיב ישיב קרי
 16 היא היא קרי
 עד 6 ועת ועתה קרי
 7 שלחו ה' רפה
 11 תוקק תוקק קרי
 ע 4 רשפי ה' רפה
 6 נמו מלוע
 עז 1 דיתון ידחתון
 12 אוכד אוכד קרי
 20 וְשִׁבְלִיתָ ידיר ה'
 עח 10 לַלֶּבֶת סגול באסיף
 36 וישתדו חצי הספר
 47 בְּחַמְלָה פתח באסיף
 63 הִלְלֵנוּ דגש אחר שורק

לה 10 אֶרְצָךָ סגול באחמח
 22 תִּחְדָּשׁ פתח באחמח
 לו 13 חֲשִׁבְתָּה } פתח באסיף
 17 חֲשִׁבְתָּה }
 נח 21 חֲדָשִׁי יחד ה'
 נט 1 לדיחון לידחתון קרי
 מ 18 אֶתְּהָה תאחד פתח באסיף
 מא 3 יֵאָסֵר וְאֵסֵר קרי
 מה 6 יִפְלֵן שוא באחמח
 10 מִקְחוֹתֶיךָ דק דגשה
 14 כבדה דגש אחר שורק
 מז 5 אַח סגול בלי מקף
 מח 5 נִעְדָה חמף באחמח
 11 אֶרְצָךָ סגול באחמח
 מט 13 וצירם וצורם קרי
 נ 23 דֶרֶךְ סגול באחמח
 נא 4 דִּבְרָה יחד ה'
 נב 5 ע' ה' דגשה
 9 מעונו דגש אחר שורק
 נג 6 לַחֵם סגול באחמח
 7 ישוב ישוב קרי
 נד 16 יְשִׁימֵת ישיא מוח קרי
 נו 1 בִּנְתָּ פתח באסיף
 7 יצפוט יצפוט קרי
 נז 8 חצו חצו קרי
 נח 11 חסדו חסדי קרי
 15 כְּקֶלֶב קמץ בלי אסיף
 16 יִשְׁעֵן יישון קרי
 ס 2 אַח סגול בלי מקף
 7 וַעֲנֵם וענמי קרי
 סב 2 פְּמָה מלעל
 11 מִנָּה קמץ בסמוך
 סה 2 נָדָר סגול באסיף

ב 7 אֶתְּהָה פתח באחמח
 ג 8 שְׁבִרְתָּ פתח בסים
 ה 9 הושר הושר קרי
 ו 4 וְאֶת ואתה קרי
 ט 7 נחשת פתח באחמח
 13 עֵינַי עניים קרי
 19 עֵינַי עניים קרי
 י 5 דָּרְךָ ודכו קרי
 } ודכה ודכה קרי
 10 } חלכאים חל כאים קרי
 12 עֵינַי עניים קרי
 יא 1 סְדִי טדי קרי
 יד 4 לַחֵם סגול באחמח
 כו 10 הַסִּדְיָה חסוד קרי
 לו 11 סבמי סבמי קרי
 14 וצפיק וצפוק קרי
 כא 2 יגול יחד ה'
 } לשוא ה' ועירא
 כד 4 } נפשו נפשי קרי
 כה 7 אֶתְּהָה } פתח באחמח
 ס 1 } הַלְכִיתָי
 2 צִרְפָּה יחד ה'
 כז 4 חָי פתח באחמח
 5 בסדה בספי קרי
 13 לִלְלָה נגד מלמטה
 ומלמעלה חוץ מן ה'
 שלא נקדד אלא מלמטה
 ל 4 מוֹדִי מוֹדִי קרי
 לא 14 עֲלֵי } פתח באחמח
 לה 4 } יְרִיבֵי
 10 מָל קמץ רחב
 13 יִדְעוּ פתח באחמח
 19 שִׁקְךָ סגול באחמח

מסורה לספר מיכה

10	וְהָאֵשׁ כִּצִּיל	ב	8	וְהַחֲמוּל הֲלִי בְשׂוּרָק	א	3	בְּמַתֵּי יִתְרוֹ ה'
13	חֲטָאוּחֶדְךָ מֵלֹא ה'	ג	2	רַעֲהָ רַע קְרִי	ב	5	וּבְחַטָּאת מֵלֹא ה'
14	תִּשְׁלַעַ קִמְץ בּוּיָק	ד	12	חֲצִי הַסֶּפֶר	ג	8	אַלְכֵה יִתְרוֹ ה'
20	תְּרַאפֵּיהַ סֵן דְּנוּשָׁה	ה	8	תִּתְחַאֵה א' נַחֵה	ד	10	שִׁלַּל שׁוֹלַל קְרִי
12	יִבֹא סַבְדִּין יִסְא	ו	11	חֲחֻלָּתָ קִמְץ בּוּיָק	ה	25	הַחֲפִלְשָׁתִי הַחֲפִלְשׁוֹ ק'
17	יִפְחָזֵד קִמְץ בּוּיָק		3	וְיִשָּׁבֵ קִמְץ בִּלְא אִסְקִי		2	אָבִי חֲסֵר א'
						2	וְגִלְזוֹ קִמְץ בּוּיָק

מסורה לספר נחום

3	יִכְשְׁלוּ וְכִשְׁלוּ קְרִי	א	13	מִטְהַר כִּיָּא מִטְהַר	א	3	וְגִדְלוֹ יִתְרוֹ וְאִי
7	לֵה כִיָּא לָךְ	ב	1	לְעַבְדוֹ יִתְרוֹ ה'	ב		בְּסוּפָה ס' זַעֲרִיא
			6	בְּהִלְכָתֵם יִתְרוֹ ה'		12	כִּנְאָ דְנִשׁ אֲדִיד תִּינ

מסורה לספר חבקוק

4	עֲזָה עֲזוֹ קְרִי	א	6	יִשְׁאֵרִי קִמְץ בּוּיָק	א	10	יִתְקַלְסִים } קִמְץ בּוּיָק
13	רִאשׁ ה' דְּנוּשָׁה	ב	16	אֲתֵיהַ מֵלַעֲלֵל	ב	12	יִשְׁאֵרִי } קִמְץ בּוּיָק
14	פְּרוֹז פְּרוֹזוֹ קְרִי	ג	1	עַל כִּיָּא אֵל	ג	12	כִּנְחוֹת תִּיעַ תַּחַת חֲמוּז
16	חֲפִיזָה קִמְץ בְּרִבִיעַ	ד	17	יִתְחַזֵּק כִּיָּא יִתְחַזֵּק	ד	3	יִשְׁלַעַ קִמְץ בּוּיָק

מסורה לספר צפניה

15	תְּרַאֲי כִיָּא חֲדַרְא	א	15	זֵאת ב' טַעֲמִים	א	7	שְׁמֵרָם שְׁבִיתֵם קְרִי
18	עֲלֵיהַ כִּיָּא עֲלִיךְ	ב	2	בְּטָחָה קִמְץ בּוּיָק	ב	14	אִיזֵה ה' רַפְּהָ

מסורה לספר חגי

א 8 ואכבד ואכבדה קרי

מסורה לספר זכריה

5	יִאֲשָׁמוּ קִמְץ בּוּיָק	א	7	וְיִאֲמֵר סַבְדִּין וְאִמְרֵ	א	4	וּמַעֲלִילֵכֶם יִתְרוֹ יוֹד
5	וְאִעֲשִׂיר א' סָדָה	ב	10	וּמֵאֵת טוֹבִיהַ כִּצִּיל	ב	16	וְקָדָה וְקָדָה קְרִי
17	חִיבִישׁ } קִמְץ בּוּיָק	ג	12	יִצְמַח קִמְץ בּוּיָק	ג	8	אֵלֵי אֵלֵי קְרִי
1	אֲרָץ } קִמְץ בּוּיָק	ד	1	לְדַרוּשׁ כִּצִּיל	ד	12	עֵינֵי תִיעַ תַּחַת עֵינֵי
6	שְׁמוּאֵל יִתְרוֹ ה'	ה	13	אִשְׁמָעֵל קִמְץ בּוּיָק	ה	10	לְרַעְדוֹ כִּצִּיל
8	עֲמִיתִי	ו	8	מִצְבֵּה ה' בְּמִקּוּם א'	ו	2	וְיִאֲמֵר וְאִמְרֵ קְרִי
2	הַבָּחִים ב' טַעֲמִים } תִּשְׁגַּלְגַּה חֲשֻׁכְבְּנָה	ז	9	גִּילֵי מֵלַעַ	ז	11	שְׁמֹאלֵיהַ יִתְרוֹ ה'
6	קִפְּאוֹן וְקִפְּאוֹן קְרִי	ח	14	וְנִשְׁעַ קִמְץ בְּטַחָה	ח	12	מִדְּרִשְׁתִּי ש' רַפְּהָ
13	יֵד רַעְדוֹ כִּיָּא עַל יֵד	ט	2	הַבְּצוֹר הַבְּצוֹר קְרִי	ט	6	שְׁבִילֵי הַיָּב בְּחֻטָּף פַּחַח
						6	וְחִסְטָה חֲסֵר א'
						11	לֵה הַדִּי רַפְּהָ

מסורה להרי עשר

מז 18 חמש כחב ולא ק
 18 חמאה חמאה קרי
 21 כחבה כחב ק

מז 12 חזו חזה קרי
 10 ח'אלה ב טעמם
 14 יעבד יעבד ק
 15 בחכה בחכו קרי

זא 9 וז' קמץ ביק
 10 יעמדו עמדו ק
 למטה לא מסוק ה
 11 בצאתו בצאתו ק

מסורה לספר הושע

י 10 עיטום עיטום קרי
 וקאם א' סדה }
 14 ויפד דגש אדור שורק }
 ארמול א' סדה }
 יב 5 ויכל }
 יג 4 ויפד } קמץ ביק
 6 וישלש }
 12 אפיים }
 יד 1 ושלח דגש בחולם }
 וישלש } קמץ ביק
 4 סכב }

ז 7 מפל קמץ ביק
 11 קרא }
 ח 7 חרש } קמץ בטוחא
 10 מעט קמץ ביק
 12 אכחוב יחד ו }
 (רב רב קרי)
 ט 2 בה סבירן במ
 9 חמאחם מלא ו
 16 בל בל ק
 י 6 ויגל יקח } קמץ ביק
 9 עמדו }

ז 2 סלצו קמץ ביק
 6 ואמסאח א' סדה
 7 כבדם תקן עורא
 חתח כבדי
 10 וישלש } קמץ ביק
 12 וישלש }
 17 אפיים קמץ בטוחא
 ה 7 בלדו קמץ ביק
 1 טרף קמץ בטוחא
 10 ששיריה ששוריה ק
 4 בשדה מלעל

מסורה לספר יואל

ד 4 עלי קמץ ביק
 16 ושאנ קמץ בלא אסף
 19 נקא יחד א

ב 10 קיחו קמץ ביק
 13 ונדם דוד בקמץ
 ד 1 אשוב אשיב ק

ב 6 סארו א' סדה
 8 ואיש אדור כיא
 ואיש את אדור

מסורה לספר עמוס

ח 10 שלק קמץ ביק
 ט 6 מעלהו מעלהו קרי
 9 ארץ סבירן ארצה
 14 וישבם קמץ ביק

ד 13 וס'א מלע
 ו 3 מראב א' במקום ע
 10 ד'ם קמץ ביק
 ח 4 עמי עמי קרי
 8 ונשקה ונשקעה קרי

א 2 ושאנ קמץ ביק
 8 חששבו מלעל
 ב 4 ש'חה } קמץ ביק
 14 מלך }
 ג 8 שאנ קמץ בלא אסף

מסורה לספר עובדיה

א 1 שלח קמץ ביק 11 שערן שערין קרי

מסורה לספר יונה

ד 11 משחם דגש רש

ב 3 מצדה מלעל
 ד 2 אנה בצל

ד 17 לקח קייל
 20 רשע דרשע
 21 חמאתו חמא

מסורה לספר יחזקאל

16 שחוקי כ"א שחוקי
 20 ה'זכ"ל נקד עלו
 } ומתחזה ומתחת ק'
 9 מ"ז } לשבת הלשבת ק'
 } המבוא המבוא ק'
 14 ילבושו ולבושו ק'
 16 אמה מאת ק'
 3 כ"ג } אל פני כ"א על פני
 5 הבית כ"א אז הבית
 } צורתו צורתו ק'
 11 } תורתו תורתו ק'
 15 ומתאחז ומתאחז ק'
 16 המתאחז המתאחז ק'
 20 על ארבע כ"א אל ארבע
 } וכסח כרוב וקר'
 25 } ולמדתאי וכסח כרוב
 } וכסח ק'
 26 קד ידיו ק'
 27 והצאנו א' במקום ה'
 3 מד } לאכול יחד ה'
 } שמע קמץ בלא אסף
 5 } תורתו תורתו ק'
 9 יסא סבירן יסא
 24 לשפט למשפט ק'
 ושפטו ישפטו ק'
 25 יסא סבירן יסא
 3 מה } חמש חמשה ק'
 5 ידעה ויהי ק'
 9 כ"ז } יצא יצא ק'
 10 יסא סבירן יסא
 15 ועשו ועשו ק'
 19 בדתכם בדתכם ק'
 22 מהקצעות נקד עלו
 3 כ"ז } אפסים דאי בקמץ חטף
 6 על שפת במקצת ספרים
 חסר לפאן ק'
 7 אל דו כ"א על דו
 8 וטר

21 מ } ואילו ואילו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 } וזלוט וזלוט ק'
 22 } ואלמו ואלמו ק'
 } והימין והימין ק'
 } ואילמו ואילמו ק'
 24 } אילו אילו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 25 ולאילמו ק'
 } עלותו עלותו ק'
 26 } ואילמו ואילמו ק'
 } אילו אילו ק'
 } ותאו ותאו ק'
 27 } ואילו ואילו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 } ולאלמו ולאלמו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 31 } אילו אילו ק'
 } מעלו מעלו ק'
 } ותאו ותאו ק'
 32 } ואלו ואלו ק'
 } ואלמו ואלמו ק'
 } ולאלמו ולאלמו ק'
 34 } ואלמו ואלמו ק'
 } אילו אילו ק'
 } מעלו מעלו ק'
 } תאו תאו ק'
 36 } אלו אלו ק'
 } ואילמו ואילמו ק'
 } ואילו ואילו ק'
 37 } אילו אלו ק'
 } מעלו מעלו ק'
 38 אלהם כ"א עליהם
 43 והקדן כצל
 4 כ"א } אל למדתאי על
 מיסוח מסוחת ק'
 8 מל כצל
 15 ואחזקתא ואחזקתא ק'

30 מנמדתם דב' רשה
 32 חתרתו חתרתו ק'
 6 ל"ג } נלקח קמץ בויק
 13 צדקתו צדקתו ק'
 16 חטאתו חטאתו ק'
 3 לד } חלקשו קמץ בויק
 25 בשנים בשנים ק'
 9 לה } תשננה חשננה ק'
 12 שממה שממו ק'
 5 ל } פלא כצל
 13 } אהי אהי ק'
 } עיך עיך ק'
 14 } ועיך ועיך ק'
 } תבשלו תבשלו ק'
 15 ועיך ועיך ק'
 20 ויסא סבירן ויסא
 23 לעניתם כצל
 כפי המסדה
 35 } התיבת דר' בציר
 38 }
 16 ל"ד } תפרו חסיו ק'
 18 }
 22 ידעה ידעה ק'
 24 דוד למדתאי דוד
 מלא יוד
 2 על כ"א אל
 3 שמאלך מלא ואו
 8 וסדחיה קמץ בויק
 11 המצה ה' תחת ה'
 16 המצה ה' רשה
 23 שבת שבת ק'
 23 יכשו דוסר א'
 4 כ"ז } שמע קמץ בלא אסף
 6 במעלותו במעלותו ק'
 9 ואילו ואילו ק'
 15 וזאתן וזאתן ק'
 18 וזחורטה מלשל
 21 ותאו ותאו ק'

מסורה לספר יחזקאל

16 במעשה היא במעשה
 כה 2 עליהם היא אליהם
 3 תלך קמץ טרביע
 6 שאמך א טוח
 7 למ לבו קי
 9 וקרחמה וקרחמה קי
 ט 1 חצי חסר במסוקים
 10 טרש הרי בשחח
 13 שרף חסר ה קדמאה
 16 (תלכש קמץ בלי אסף
 על לא אל
 20 כדומה ככל
 ובקצת ספרים בחרחח
 כו 3 השבתי והשבת ק
 5 לקחו קמץ בויק
 6 טרם טרמים קי
 15 והדמים והדמים קי
 19 } מאהל דגש אחד שורק
 20 } טרפו טן חניניא דגשה
 28 מרשוח דרי בחולם
 31 קדחא א במקום ה
 32 בנדרם הען בחיזיק
 כח 14 אַת בלשון זכר
 16 קל חסר אלת
 כט 4 תחיים חחיים קי
 7 בפסך בקי קי
 ל 4 וסאה סביון וסא
 16 תחול תחול קי
 18 חשן כא חשן
 לא 4 טלוח דל רפה
 } גמחא א במקום ה
 5 } סארוז סארוז ק
 7 חייך כא חייך
 11 אל למדחא אל
 לב 18 אַת היא אל
 20 טלחה קמץ בויק
 28 חשבר הרי בשחח
 29 ישבט קמץ בסחח

יח 24 צדקתו צדקתו קי
 28 וישוב וישוב קי
 יט 4 טרש טוח סאחח
 9 במצותה הצי בקמץ
 14 אלה קמץ בויק
 כ 13 } הלם
 } קמץ בלא אסף
 מאס }
 16 מאס קמץ טרביע
 17 בחיץ דגש אחד שורק
 21 הלם קמץ בלי אסף
 24 מאס קמץ בויק
 28 יסא סביון יסא
 כא 12 וסלחה קמץ בויק
 14 במקצת ספרים
 ידעה אדני
 17 לכן סביון למען
 19 אל למדחא על
 21 השמלי חסר א
 28 מקום ידור ו
 כב 4 עד למדחא עת
 18 לסוג לסת קי
 24 נשמה דגש רפה
 ידעה במסוק
 } אכל קמץ טרביע
 25 }
 } קוח
 כג 8 ענה } קמץ בויק
 10 לקחו }
 12 ענה קמץ בלי אסף
 14 כשרים כשרים
 16 ותענב ותענב קי
 25 לקחו קמץ בויק
 41 כפודה דגש אחד שורק
 42 } זה הרי רפה
 } ספאים ספאים קי
 43 עת חסה עתה יוט ק
 כד 3 כחוב כתוב ק
 6 חלאתה הרי רפה
 12 הלאת היא חלאת

סז 13 אכלתי ידור ה
 18 סחתי ידור ה
 20 } לוחתי ידור ה
 } מוהטתך מוהטתך ק
 22 וסחתי ידור ה
 25 חוהטך חוהטך ק
 31 עשיתי ידור ה
 ידעתי ידור ה
 34 } וזה הרי דגשה
 } ואתך דגש בשחח
 36 טרתי ידור ה
 41 אתך דגש בשחח
 } וסרתי ידור ה
 43 } עשיתי ידור ה
 46 שמואלך ידור ה
 47 עשיתי ידור ה
 51 אהותך אהותך ק
 } עשיתי עשיתי ק
 } שניתהו שניתהו ק
 53 } שנית ב שנית ק
 } רשבת ושבת ק
 57 השאמות א טוח
 59 ועשית ועשיתי ק
 יז 6 סארת כא פראת
 9 תכש קמץ בויק
 15 הצלח קמץ בלא אסף
 21 משרדו משרדו קי
 יח 6 אכל }
 8 לקח } קמץ בויק
 12 גל }
 13 חלמה }
 14 ודא ודאה קי
 15 אכל }
 16 תכל } קמץ בויק
 טלן }
 17 לקח }
 20 רשע הרשע קי
 ואזו חטאתה קי

טסורה לספר ירמיה

32 א0 חֲפָזִים קִמְץ בִּיק
 אִלֵּם אִלֵּמי קִי
 הִמְמֵם הִמְמֵי קִי
 הִצַּנֵּם הִצַּנֵּי ק
 בִּלְעַם בִּלְעַמי קִי
 הִדִּיחֵם הִדִּיחֵמי קִי
 46 וּמִשָּׁל כִּי־מִשָּׁל
 48 יִבְרָא סִבְרִין יִבְרָא
 57 תִּצְרוּ פִתּוֹחַ בִּתְרוֹחַ
 1 חִמְמֵל חִמְמֵל קִי
 6 הִדָּה מִלְעֵ
 11 בְּמִית בִּית קִי
 21 קִימָה קִימָת קִי
 24 הִקָּץ פִּתּוֹחַ בִּסְקָץ
 29 מִדְּחִשָׁלִים בִּרְצַח סִפְרוֹיִם
 הִגְלָה מִדְּחִשָׁלִים
 31 הִבְלִיא הִבְלִיא קִי
 32 מִלְכִים הִמְלִיכִים קִי
 33 חִזֵּן חִסֵּר ׀

9 הִלֵּם קִמְץ בִּיק
 8 יִצָּא צֵאָה קִי
 9 מִשְׁכֵּל כִּי־מִשְׁכֵּל
 10 יִשְׁכַּעַם קִמְץ בִּתְרוֹחַ
 חֲשִׁמְדֵי חֲשִׁמְדֵי קִי
 חֲעֵלוּ חֲעֵלוּ קִי
 11 חֲפָשִׁי חֲפָשִׁי קִי
 דִּשָׁה כִּי־דִשָׁה
 חֲצִצְלֵי חֲצִצְלֵי קִי
 15 אֲשִׁיחִיחָה אֲשִׁיחִיחָה קִי
 20 חֲבַצְצִיחָה יִחִד ׀
 29 לֵה קִי לֵא סִיבֵב
 44 אֲרִצֵּם אֲרִצֵּם קִי
 3 אֵל וְאֵל כִּי־אֵל וְאֵל
 יִדְדֵךְ כִּי־יִדְדֵךְ וְלֵא קִי
 רִפְאָנוּ אֵי סִדָּה
 9 סִרְפָּתָה חִסֵּר אֵי
 13 שִׁכְנֵי שִׁכְנֵי קִי
 19 יִעֲקֹב מֵלֵא וְאֵי
 27 נִיִּם כִּי־מִלְחָמָה

כִּמְשֵׁ כִּמְשֵׁ קִי
 7 יִחִד יִחִדֵי קִי
 18 יִשְׁבֵי יִשְׁבֵי קִי
 הִלֵּלֵי הִלֵּלֵי קִי
 20 חֲעֵקֵךְ חֲעֵקֵךְ קִי
 21 מִסְפָּסֵת מִסְפָּסֵת קִי
 27 נִבְצָצָה נִבְצָצָה ק
 44 הִיִּם הִיִּם קִי
 2 מִתְצַחֵת פִּתּוֹחַ בִּתְרוֹחַ
 21 קִלְהָה כִּי־קִלְהָה
 25 חֲדָלָה חֲדָלָה קִי
 28 נִבְכַדְחָאֲפֵד יִחִד ׀
 29 יִקְרוּ קִמְץ בִּיק
 30 עֵלִידִם עֵלִידִם ק
 36 שֵׁלֵם עֵלִים קִי
 אֲשׁוּב אֲשׁוּב קִי
 39 שִׁבִיחַ שִׁבִיחַ קִי
 5 יִשְׁאֵל קִמְץ בִּיק
 6 יִדָּה דִּוֵי קִי
 שׁוֹבִיִם שׁוֹבִיִם קִי

טסורה לספר יחזקאל

17 י יחֲזֵק דִּנְש אֲדִד חֲלֵם
 6 א0 וּמִלְחָמִים יִחִד ׀
 7 הִצִּיאָה כִּי־אֲצִיאָה
 19 אֲדִד כִּי־אֲדִישׁ
 14 יב עֲזָרָה עֲזָרָה קִי
 9 יג וּבִקְתָבֵךְ קִמְץ בִּסְמוֹךְ
 17 אֵל לִמְדִחָאֵי עֵל
 19 יד אֵל לִמְדִחָאֵי עֵל
 22 עֵל יִחְשָׁלֵם לִמְדִחָאֵי אֵל
 5 טו יִחִד } קִמְץ בִּיק
 7 יִצָּא }
 4 טז הִלֵּלֵת דִּנְש אֲדִד שׁוֹרֵק
 כִּית שִׁיך בִּי רִשִׁין
 דִּתְשִׁין
 שִׁשִּׁי שִׁשִּׁי ק

11 אֲנִרַע לִמְדִחָאֵי אֲנִרַע
 3 וּלְנִיחָת וּלְנִיחָת קִי
 2 אֲרִבְשָׁה אֲרִבְשָׁה ק
 12 יִשְׁלָחַם קִמְץ בִּיק
 21 חֲלָלָה חֲלָלָה קִי
 2 ח חֲחִשְׁמֵלָה פִּתּוֹחַ בִּסִּם
 6 מִדִּם מִה דִּם קִי
 17 אִסַּם חִיע חִיעֵת אִסַּם
 4 ט אֵלֵךְ אֵלֵיךְ קִי
 עֵל אֵל ק
 5 עֵינִיִם עֵינִיִם ק
 תִּלְשָׁה קִמְץ בִּיק
 8 וְאִשְׁאֵר יִחִד אֵי
 9 דִּמּוּם כִּי־חִמְסֵם
 11 סִימְדֵךְ כִּלְלֵךְ אִשְׁדֵךְ קִי

8 א יִחִד וְיִחִי קִי
 10 מִדְּחִשְׁכָּלֵךְ יִחִד ׀
 5 ב יִחִלֵל } קִמְץ בִּיק
 6 חֲתָת }
 9 ב סִבְרִין בִּיה
 15 ג וְאִשְׁדֵךְ וְאִשְׁדֵךְ קִי
 16 סִסְקָאֵי סִסְקָאֵי פִּסְסֵק
 20 צִדְקָתֵךְ צִדְקָתֵךְ קִי
 21 מִחִךְ קִמְץ בִּיק
 יִשְׁמַע דִּמי בִּקְמֵץ
 27 יִחִלֵל קִמְץ בִּיק
 6 ד הִדְמִיִת דִּמְמֵי קִי
 15 צִשְׁוֵי צִשְׁוֵי קִי
 4 ה תִּלְחֵךְ } קִמְץ בִּיק
 6 מִשְׁכָּסֵךְ }

מסורה לספר ירמיה

לה 7 חָשַׁב קִמְצוּ בִּיָּק
 לו 4 אַתְּ בִּרְדָּךְ כִּי־אֵל
 26 עֲבִירָאֵל יְהוָה
 לו 4 הִבְלִיא הַבְּלֹא קִי
 19 וְאֵל וְאֵה קִי
 לח 2 יִזְהַר יְהוָה קִי
 11 הַסְּחִיטָה סְחִיטָה קִי
 16 אַתְּ כְּהֹנֵן וְלֹא קִי
 22 תִּלְךְ חֶסֶד
 28 סִסְמָא בִּמְכַנֵּעַ סִסְק
 לט 3 שְׂרָאֵר כְּצֵל בְּסֵן
 12 יַע וְהַדְשָׁה
 13 אִם כְּהֹנֵן וְלֹא קִי
 14 אֵל הַבִּיחַ כִּי מִן הַבִּיחַ
 16 מִי מִיָּא קִי
 מ 1 מִאֲרִיסִים אֵי טוֹה
 3 דְּבֵר הַדְּבִיר קִי
 8 הַאֲרִיסִים אֵי טוֹה
 8 עֵשִׂי עֵשִׂי קִי
 16 חֶשֶׁשׁ חֶשֶׁשׁ קִי
 מא 12 אֵל כִּי־עַל
 17 כְּמִדָּם כְּמִדָּם קִי
 מב 6 אִם אִתָּה קִי
 20 הַחֲשִׁים הַחֲשִׁים קִי
 10 שְׂאֲחֹרֵי שְׂאֲחֹרֵי קִי
 11 וְכֹהֵר וְכֹהֵר קִי
 17 לְמַלְכֵי חֶסֶד אֵי
 19 לְהַעֲבִיבָה בְּלֹא מִסִּיק
 מה 1 בְּשִׁלְתָּ כִּי־בִשְׁחַת
 4 לֵי הִיא בְּמִקְצֵת סִסְמִים
 11 דְּבִיחֵי דְּבִיחֵי קִי
 12 כְּשִׁלְתָּ קִמְצוּ בִּיָּק
 27 יַעֲקֹב מִלֵּא וְ
 מח 4 צִפְרִיָּה צִפְרִיָּה קִי
 5 הַלְּחֹת וְהַלְּחֹת קִי

ס 6 הַאֲרִיסִים יְהוָה
 18 מִיִּכְהָ מִיִּכְהָ קִי
 כו 1 יִאֲשִׁיחֵהוּ מִלֵּא וְאֵל
 20 יִמְנִיעֵהוּ יְהוָה
 כח 1 בְּשִׁטָּה בְּשִׁטָּה קִי
 11 תְּצִי הַסֵּפֶר בְּסִסְמִים
 כט 14 שְׂבִיחֵיכֶם שְׂבִיחֵיכֶם קִי
 16 אֵל כִּסֵּא כִּי־עַל
 18 לִוְעָה לִוְעָה קִי
 23 הַיְדִיעַ הַיְדִיעַ קִי
 ל 16 שְׂאֲרֵךְ יְהוָה אֵי
 18 יַעֲקֹב מִלֵּא וְ
 19 יִמְעֹט קִמְצוּ בִּיָּק
 לא 7 אֲרִיִּךְ קִמְצוּ בְּסִלְחָא
 14 יִשְׁבֹּעַ קִמְצוּ בְּסִלְחָא
 20 הַלְּכִי וְהַלְּכִי קִי
 32 אֲתִקְבִּיעֵהוּ דְּבִיחֵי
 36 מִלֵּים־דְּגֵשׁ אֲדֵר שְׂרָק
 37 עַד בְּקִצֵּת סִסְמִים
 38 לֹא נִמְצָא מִלֵּא עַד
 קִי־קֵן קִי
 38 עַל סְבִיחֵי עַד
 39 הַשְּׂרִיטֹת הַשְּׂרִיטֹת קִי
 לב 1 בְּשִׁטָּה בְּשִׁטָּה קִי
 4 עֵינֵי עֵינֵי קִי
 23 וְסִחְחֵךְ וְסִחְחֵךְ קִי
 25 הָלַם קִמְצוּ בִּיָּק
 35 הַחֲמִי הַחֲמִי קִי
 35 יִדְרֹהוּ כִּי־יִשְׂרָאֵל
 לג 8 לְקַל יְהוָה וְאֵי
 19 לֵאמֹד מִלֵּא וְאֵי
 26 יַעֲקֹב מִלֵּא וְאֵי
 אֲשׁוּב אֲשִׁיב קִי
 לד 11 וּכְבִישׁוּם וּכְבִישׁוּם קִי
 17 לִוְעָה לִוְעָה קִי
 לה 4 הֲקִי־סִיחַ בְּסִיחֵי
 7 חֲרֹשׁ קִמְצוּ בְּשִׁטָּא

יח 3 וְהִגְדוּ דְּהִיָּה דְּהִיָּה קִי
 5 לֵאמֹד מִלֵּא וְ
 10 הַעֲרֵה דְּרַע סִי
 16 שְׂרָקֵת שְׂרָקֵת קִי
 22 שִׁיחָה שִׁיחָה קִי
 23 דְּהִיָּה וְהִיָּה קִי
 ט 2 הַחֲרִיטֹת הַחֲרִיטֹת קִי
 11 לְחִרְפָּה הִי בְּמִקְסֵי אֵי
 15 מִי מִיָּא קִי
 15 אֵת דְּבִי כִּי־אֵל דְּבִי
 כ 7 מִלֵּא הִי בְּמִקְסֵי וְ
 9 אֲוִלֵּק קִמְצוּ בִּיָּק
 17 וְהַחֲמֵה לֹא מִסִּיק הִי
 כא 9 יְהוָה וְהִיָּה קִי
 11 מַעֲלִילֵיהֶם מַעֲלִילֵים קִי
 כב 4 וְעַבְדוּ וְעַבְדוּ קִי
 6 טַשְׁבֵּה טַשְׁבֵּה קִי
 14 מִלֵּא קִמְצוּ בִּיָּק
 20 וְצִיָּק כְּצֵל
 23 יִשְׁבֹּעַ יִשְׁבֹּעַ קִי
 23 מִקְטִנְתֵּי מִקְטִנְתֵּי קִי
 כג 12 יְהוָה מַלְעֵל וְסִיחַ
 בְּמִקְסֵי קִמְצוּ
 18 דְּבִי דְּבִי קִי
 21 אֲרִיִּךְ קִמְצוּ בְּסִלְחָא
 29 יִשְׁבֹּעַ כְּצֵל
 35 עַל כִּי־אֵל
 כד 1 יִכְנִיעֵהוּ כִּי־יִכְנִיעֵהוּ
 9 לִוְעָה לִוְעָה קִי
 כה 3 אֲשִׁיבִים אֵי בְּמִקְסֵי הִי
 7 אֲרִיִּךְ קִמְצוּ בְּסִלְחָא
 12 וְכִי־עֵשִׂי יְהוָה וְאֵי
 13 וְהַחֲמִי וְהַחֲמִי קִי
 30 יִשְׁבֹּעַ קִמְצוּ בְּשִׁטָּא
 וְהַחֲמִי וְהַחֲמִי
 34 הִי־בְּחִלְמֵם
 וְבִחְרֵךְ הִי

מסורה לשפר ידקיה

יב 11. שממה דמי בעיז
 13. קָפְזוּ קמץ בויק
 יג 13. יחשלים קמץ במרחא
 16. ישית ושית קרי
 20. שא שא כרי
 20. ודא ודא קרי
 21. למדוד למדה קרי
 יד 2. וצחח צי שדא
 3. צעוהים
 צעוהים קרי
 4. דיה } מלוצ
 5. דיה }
 } ואלל ואלל קרי
 } וחרמח וחרמח קרי
 } לכס כיא להס
 4. לועיה לועה קרי
 8. אלמטח אלמטח קרי
 9. מאה מא קרי
 10. מלה דה במקום ו
 11. שוחחך שוחחך קרי
 13. חטאחך מלא ו
 } וחסרתי כיא וחסרתי
 } חקך למדנחא חקך
 16. דסידך דוד ו
 טז 11. קלמ קמץ בויק
 16. לחגים לחגים קרי
 19. ארץ קמץ בויק
 } ויא ויא קרי
 } ודאג קמץ בויק
 8. ידאג קמץ בויק
 10. כדק כדכ קרי
 } יגד קמץ בויק
 } ימו ימו קרי
 13. יסודי וסודי קרי
 17. וידיה ויוד בעיז
 18. יגני קמץ בויק
 19. עם העם קרי
 63. שומע שמוע קרי
 24. בה ס קרי

5. בלילה קמץ בויק
 8. ענה סי רסה
 7. פד מד קרי
 10. וישמעו
 15. קיש } קמץ בויק
 21. סענח וסנח קרי
 } חצא חצא קרי
 25. חלבי חלב קרי
 26. קול קמץ בששטא
 29. סאשחח סאש חס קרי
 10. כגלם סחח סאחח
 22. דצרא דצרא קרי
 } וצרא וצרא קרי
 1. יחשלים קמץ במרחא
 5. סצחח סחח סאחח
 } וחסמח קמץ בששטא
 6. מלה דה במשס ו
 } במרצחם במרצחם קרי
 7. וסוס וסוס קרי
 9. סאסו קמץ בויק
 10. מלה דה במקום ו
 11. וידפו חסר א
 12. דיש קמץ בויק
 15. מרסה דה במקום א
 21. השפדח פחח סאחח
 } וצא קמץ סנוד
 2. דיש קמץ במרחא
 7. שחחם שחחם קרי
 17. וחסנה חסר א
 } ארץ } קמץ בויק
 2. חלמה }
 13. ארץ הארץ קרי
 17. דשנחי ישנח קרי
 18. חפדח מלשל
 20. שוד קמץ בויק
 2. ועל כיא ואל
 4. ודחחם מלשל
 16. המעלה דנש אוד שודק

א 1. אצודך ידוד ו
 ב 3. תבאחה תבאחו קרי
 } וישלמ קמץ בויק
 11. כסדח חיע חחח כסדו
 14. לכו פחח בסמח
 15. סנחה סנח קרי
 16. ודחפנס
 } ודחפנסו קרי
 16. וקר קמץ בויק
 20. סענח סענח קרי
 24. סשור נששת קרי
 25. וסדקי וסדקי קרי
 27. ילדח ילדח קרי
 31. סאסליה ב סעסח
 33. למדח למדח קרי
 2. שגלח שכנח קרי
 4. קראח קראח קרי
 5. דברח אפחח קרי
 7. וחרח וחרח קרי
 } חקרא חקרא קרי
 } חסוסי חסוסי קרי
 20. נשלמ קמץ בויק
 22. ארסה דה במשס א
 } וחקש חקש קרי
 } מלא דמי פסחח
 5. עשו כיא עשו כחלם
 } קר קמץ בויק
 } אדחולה אדחולה קרי
 19. שמטחי שמטחי קרי
 22. דיש קמץ בויק
 30. וצחי וצחי קרי
 2. לק סבדוי אכן
 } אסלח אסלח קרי
 7. וסאסו קמץ בויק
 8. מוחים מוחים קרי
 22. חקלו קמץ בויק
 24. ויוד ויוד קרי
 25. וסאחחכם מלא ו

מסורה לספר ישעיה

כו 1 אֲנִי } קִמֵץ בִּיק
 4 תִּחְבֹּטָה }
 19 טַב מִבְּקִי
 כז 20 תִּלְלִי } קִמֵץ בִּיק
 2 קִבֹּב }
 3 טַעֲבִיכֶם צִי דַעֲשֵׂה
 14 בְּמַדְוֵי יְהוָה וְהוֹלֵא
 כח 2 וְהַמְאֻדִּים יְהוָה וְהוֹלֵא
 8 יִדְעֵם קִמֵץ בִּיק
 12 וְהַמְאֻדִּים יְהוָה מֵאֵי
 17 כַּמֶּלֶךְ הַמֵּן רִשָּׁה
 ס 4 וְהַמְאֻדִּים פִּתַח בְּסִיף
 6 יִשָּׂא קִמֵץ בִּיק
 21 מִטֶּשֶׁת מִטֶּשֶׁת קִי
 סא 7 יִדְעֵם קִמֵץ בִּיק
 סב 3 וְצִנְקֵי וְצִנְקֵי קִי
 סג 2 בְּחַן פִּתַח בְּסִיף
 5 וְדִשְׁעֵם צִלִּי
 9 לֹא לִי קִי
 11 רַעֲהָ כִּי אֵשׁ
 12 מִן־קֶבֶץ צִלִּי
 סד 3 רִחֲמֵה קִמֵץ טִבִּיעַ
 5 וְעִנֵּם
 6 עִנֵּם } חֶסֶד
 9 דִּחֲוֵה } קִמֵץ בִּיק
 1 שִׂאֵל }
 סה 4 וְשׁוֹק וְשׁוֹק קִי
 6 עַל כִּי אֵל
 7 עַל אֵל כִּי
 12 חֲסִישׁ } קִמֵץ בִּיק
 13 חֲרָעִים }
 14 יִשְׁמְרוּ }
 24 יִקְרָא } קִמֵץ בְּמִדְוֵה
 סז 2 שְׂמֹחֵה קִמֵץ בִּיק
 3 עֲשֵׂה מִצְוַתְךָ צִלִּי
 17 אֲהוּ אֲהוּ קִי

7 לְמִדְוֵה צִלִּי
 10 יִדְעֵם קִמֵץ בְּשִׁטְמֹה
 12 יִצְמַח קִמֵץ בִּיק
 13 אֲרֵץ קִמֵץ בִּיק
 14 יִצְעֹד וְיִצְעֹד קִי
 18 אֲנִי קִמֵץ בְּלֹא אִסְף
 25 הַלְמַשׁוּ קִמֵץ בִּיק
 26 לֵקַח קִמֵץ בִּיק
 כ 8 צְמִיחָה הַטֶּשֶׁת בְּנוֹן
 סא 4 וְלֹאֲפִי דָגֵשׁ אֲהוּ שׁוֹדֵק
 6 נִמְלֹדֹת קִמֵץ בְּלֹא אִסְף
 9 עוֹדֵי עוֹדֵי מִלֹּעַ
 13 אֲרֵץ קִמֵץ בְּשִׁטְמֹה
 16 סֹאסֹד סִבְדִּין אֲשֶׁר
 18 אֲרֵץ קִמֵץ בִּיק
 כב 2 וְהַמְחֻדָּה הַמְחֻדָּה קִי
 5 מִשְׁלֹחַ מִשְׁלֹחַ קִי
 10 אֲרֵץ
 כג 7 תִּלְלִי } קִמֵץ בִּיק
 8 לֵקַח }
 11 יִשְׁבַּע }
 כד 3 וְשִׁמְעֵה יְהוָה }
 4 יִדְעֵם קִמֵץ בִּיק
 4 הַשְׁמִיעֵה קִמֵץ בִּיק
 9 כִּי־קִי בְּמִקְצֵת סִרְסוּיִם
 16 כִּי־כִי טִבִּיעַ מִלֹּא אֲהוּ
 16 וְהָ דָגֵשׁ קִי
 15 יִצְלַח קִמֵץ בִּיק
 סה 4 לֹאֲפִים דָּגֵשׁ אֲהוּ שׁוֹדֵק
 15 רַחֲמֵה וְרַחֲמֵה קִי
 15 הָדָם פִּתַח מִתְחַבֵּה
 ט 3 אֵל כִּי אֵל

23 וְיִשָּׂא }
 31 וְיִדְעֵם } קִמֵץ בִּיק
 סא 10 אֲנִי } קִמֵץ בִּיק
 23 וְטִרָא וְטִרָא קִי
 26 וְכִי־עֵשׂה } קִמֵץ בִּיק
 כ 16 תִּדְעֵם }
 20 רִחֲמֵה וְרִחֲמֵה קִי
 24 לְמִשְׁמֹחֵה לְמִשְׁמֹחֵה קִי
 25 תִּדְעֵם
 כז 2 אֲנִי }
 9 וְיִצְלַח } קִמֵץ בִּיק
 19 תִּצְמַח }
 27 5 אֲנִי }
 9 הִכֵּה קִדְדֵה עֵלֶיךָ
 14 אֲנִי וְעִירָא
 15 וְיִשְׁמְרוּ קִמֵץ בִּיק
 17 יִסְבֹּד יְהוָה וְהוֹלֵא
 22 הַמְאֻדִּים יְהוָה }
 23 טַבֵּה מִלֹּעַ
 23 אֲרֵץ קִמֵץ בִּיק
 24 כִּי אֲהוּ אֲהוּ קִי
 26 חֲרָעִים קִמֵץ טִבִּיעַ
 ה 1 לְמִשְׁמֹחֵה צִלִּי בִּרְחָמֵי
 2 אֲשֶׁר אֲשֶׁר קִי
 14 יִתְפַּלֵּל קִמֵץ בִּיק
 11 עֲשֵׂה עֲשֵׂה קִי
 13 חֲרָעִים קִמֵץ בִּיק
 1 חֲסִישׁ מִלֹּעַ
 3 אֲלֵךְ קִמֵץ בִּיק
 13 דָּגֵשׁ דָּגֵשׁ קִי
 כח 2 כִּי־קִי }
 ט 1 קִי־אֵנִי } קִמֵץ בִּיק
 5 לֹא לִי קִי
 6 וְיִצְעֹד וְיִצְעֹד קִי

מסודרה לספר ישעיה

כח 28 יחַד קמץ בויק
 כט 11 הספר ספר קי
 ל 5 הַבַּיִשׁ א נזה
 6 שרים עדים קי
 11 מִסְ דרך מִי אִיח
 ב' טען בצדי
 16 סִלְבֵּן קמץ בויק
 32 בָּהּ בם כרי
 33 הוא היא קי
 לא 1 וַעַל כֵּא עַל
 4 יחַח קמץ בויק
 7 לב 7 יִלְצֵץ קמץ בויק
 עֲבִים עֲבִים קי
 14 נִפְשׁ קמץ בויק
 15 וסכומל והכרמל ק
 1 לב 1 תוליד דגש אחר שורק
 9 יִרְצֵץ קמץ בויק
 קָבַל פתח באחנה
 10 אִחְזֵם קמץ בויק
 11 קֶשׁ פתח באחנה
 12 יִצְדַּח פתח במס
 16 טָלַץ קמץ בויק
 20 לב 20 יִצְעֵץ קמץ בל אסף
 21 חֲצֵץ הספר בספרים
 28 מִרְפֵּה הב כפול
 10 לד 10 תִּחְזֵב קמץ בויק
 11 חֲזוּ רעה אחר משיק
 12 לב 12 תִּיֵאָדָם צוואתם קי
 שִׁינֵיָהֶם מימי רגלדם
 1 לו 1 בִּשְׁלֵף קמץ בויק
 17 וּשְׁמָע קמץ בויק
 30 וַאֲמַל ואכלו ק
 לח 3 אָנְהָ כציל
 לט 8 דִּבְרַת פתח באחנה
 ז 7 נָבַל צִיץ כציל
 8
 21 חֲשָׁלֵשׁ קמץ בויק
 23 מִשֶּׁשׁ קמץ טריבע

3 מזו 3 עֲשֵׂי עֲשֵׂי קי
 שְׂרָחֵה דגש
 8 אוד שורק
 8 נִגְעוּ קמץ צמחא
 חָשׂוּ מלעיל
 9 אִרְיָךְ מלעיל
 10 הִשְׁתַּחֲוֶה פתח בסוף
 9 יז 9 מִשְׁחָ דגש אחר שורק
 יח 4 אֲשַׁקְטֶה יחיד ה
 5 צִהָּה רעה
 5 דָּחַץ פתח בסוף
 4 כ 4 וְחִשְׁפֵי הַיָּם בפתח
 2 כא 2 אֲסִחֶנָּה רעה
 10 וְחִשְׁפֵי פתח במס
 14 באוּץ קמץ צמחא
 12 כג 12 כְּחִים כחיים קי
 13 כִּינִיזוּ כחיוזו קי
 17 לאַחֲנָה מסוף ה
 18 ואחנה לא משיק ה
 2 כד 2 כִּשָׁא כציל
 16 מִלֵּה
 18 מִשְׁחָה קמץ בויק
 10 כה 10 בִּשְׁבַם בם ק
 20 כו 20 דִּלְחָךְ יחיד ה
 יַעֲבֹד יחיד ה
 3 כז 3 אֲצִיטָה רצי בויק
 4 אֲשַׁלְשֶׁה רצי בויק
 יחיד ה דגשה
 9 דִּבְרַת חסר ה
 10 יִרְבֶּץ קמץ צמחא
 כח 4 כבכרה משיק ה
 13 וּשְׁמָחָה קמץ בויק
 15 שִׁיט שוט קי
 עֵבֶד יַעֲבֹד קי
 16 מִסְפֵּד דגש אחר שורק
 22 תִּחְלִיצֵץ קמץ בויק
 27 יִסְבֵּן דגש אחר שורק

א 6 חֲלָשׁוּ קמץ בויק
 ב 8 עֲנֵי חסר ה
 15 מלכס מה לבס קי
 15 פִּתּוּחַ מִפּוּחַ קי
 דה 5 מִשְׁפָּחוֹת רב דגשה
 9 באוּץ קמץ צמחא
 28 נִחְשָׁם קמץ בויק
 28 וְשֹׂאֵן יִשְׂאֵן קי
 7 י 10 יִשְׁמָע קמץ טריבע
 ז 2 טוּחַ מלעיל
 14 עֲמִכָּאֵל כֵּא עַמֵּס אל
 ח 6 לֵאמֹר פתח באחנה
 15 וְשִׁלְחֵהוּ קמץ בויק
 ט 2 לא לו קי
 6 לְחַרְפָּה מי סחומה
 9 באמצע חובה
 9 סָלַל קמץ צמחא
 9 נִדְשׁ קמץ בויק
 5 י 5 וְלִשְׂמֹנוּ וְלִשְׂמֹנוּ קי
 וְשִׁחֲחִידָם
 13 וְשִׁחֲחִידָם קי
 23 סִבְדָּה כבד קי
 כל הארץ כֵּא בלא
 מלח כל
 32 בֵּית בַּת קי
 יב 5 מִידַעַת מודעת קי
 יג 8 יִחְלָמוּ קמץ בויק
 16 תִּשְׁנֹלְתָה חֲשִׁכְתָּה קי
 יד 3 מִעֲצָב רצי בצדי
 וּמִתְרַדֵּן רצי בחיך
 9 יִרְצֵץ קמץ בויק
 15 חֲרָד רצי בקמץ
 21 יִרְצֵץ קמץ בויק
 24 יִחְחֵה קמץ בויק
 27 יִצְעֵץ קמץ צמחא
 טו 3 נִחְשָׁה כֵּא נדגשה
 5 יִלְצֵץ קמץ בויק
 טז 3 דִּבְרַת הַבַּיִשׁ קי

מסורה לספר מלכים ב

31 וספרים מסורים קרי
 חזקים צואהם קרי
 27 יח שימיהם
 מינו ונלדום קרי
 16 יט ולקע קמץ בוק
 23 כב כבה סב קרי
 קצה קצו קרי
 25 להשוח להשאח קרי
 30 כא פת יהודה
 כא פת יהודה
 31 צבאות קרי ולא כתיב
 27 כז כזו קרי ולא כתיב
 5 כ חצר חצר קרי
 13 כח נסחה נסחו קרי
 18 כט יקח יקח קרי
 19 דקה פתח באחנה
 9 מא דקע קמץ בוק
 12 כב שמשד שמשד קרי
 2 ושמואל מלא ו
 5 דחה וחסד קרי
 בבית בית קרי
 8 אב אל כצל
 8 כג שמואל מלא ו
 10 גי ב קרי
 33 כד במלך ממלך קרי
 36 זכיה וזכיה קרי
 4 כה שף קמץ בוק
 10 עלה על קרי
 14 עשה עשה קרי
 15 אילי אילי קרי
 18 חמיאל חמואל קרי
 10 כז רב טבדים כא את רב
 12 ולגבים ולוגבים קרי
 16 אכה אכות קרי

20 מא מלך המלך קרי
 10 יב בימן מימן קרי
 12 די ידי קרי
 12 יג חשקים
 המספרים קרי
 6 יד החטי החטיא קרי
 11 חטאת מלא ו
 2 יז ידעיק ידד ו
 6 יח ימח ימח קרי
 7 יט המלח מלח קרי
 12 לאהל לאהלו קרי
 13 יכ ויבאו ויבאו קרי
 23 כז מלך כא על ישראל
 24 חטאת מלא ו
 28 מלם קמץ בוק
 9 כח מחטאות
 17 חטאת מלא ו
 24 מחטאות
 25 מלך המלך קרי
 28 חטאת מלא ו
 6 כט ואחמים ואחמים קרי
 10 דחמשק כצל
 15 ויצוד ויצוד קרי
 17 ואחדהכל את קרי
 18 מיסך מיסך קרי
 החיצטה מלעיל
 13 הו נביא נביא קרי
 15 ודקע קמץ בוק
 16 שנים שני קרי
 21 ודא וידא קרי
 חטאות מלא ו
 וספרים ומספרים קרי
 31 ככתן ו ועידא
 אלה אלדי קרי

40 צלע קמץ בביע
 9 ה בסוס בסוסו קרי
 12 אכסה אכסה קרי
 18 טו כתיב ולא קרי
 20 מארפת כא מרפה
 25 טאן טאן קרי
 10 ו החודרה החודרה קרי
 12 אילה איש קרי
 25 חזיזנים דמינים קרי
 32 חיארתם ו העשה
 12 ז בהשדה בשדה קרי
 13 דהמן דהמן קרי
 15 כדחשום כדחשום קרי
 1 אהי אהי קרי
 6 עובה לא מסיק ו
 10 לא ל קרי
 17 קנה שנים קרי
 21 הכפין ידד ו
 11 טו ויאמר סבירן ויאמר
 15 לניד לניד קרי
 19 שלום כצל בלא ו
 25 שלשה שלשו קרי
 28 ידשלמה ידשלמה קרי
 33 שמשדה שמשדה קרי
 37 חזת חזתה קרי
 27 לכחזאות לכחזאות קרי
 31 חטאת מלא ו
 1 אהיה אהיה קרי
 2 דמכותים דמכותים קרי
 4
 9 חמאות חמאות קרי
 10
 12 קי קמץ בוק
 15 דמאות דמאות קרי
 18 מוכחו מוכחו קרי

מסורה לספר מלכים א

ח 20 } אֵלֶיךָ קָמַץ בַּיָּד
 21 } מִן הַדְּבָרָה מִדְּבָרָה ק
 יח 5 } אֵלֶיךָ קָמַץ בַּיָּד
 12 } אֵלֶיךָ קָמַץ בַּיָּד
 יז 21 } הַעֲשֵׂה הַיָּד הַזֹּאת
 27 } וַיִּקַּץ הָיָה רֶפֶה
 36 } וּבְדַמְיֶיךָ יִזְרֶה
 44 } מִכּוּ מִכּוּ קִי
 יט 4 } אֲחֻזָּה אֶחָד קִי
 5 } וַיִּשְׁלַח הַיָּד בַּפֶּתַח
 10 } הַלְּבָבוֹ קָמַץ בַּיָּד
 14 } מִדְּבָרָה בַּפֶּתַח
 15 } מִשָּׁק מְלֹעַ
 18 } אֲשֶׁקֶה הַיָּד בַּחֲסֵף קָמַץ
 20 } וַיֵּאמֶר סִבְרִין וַיֵּאמֶר
 כ 3 } תֵּאָדָּר קָמַץ בַּחֲסֵף
 18 } מִעַל מַעֲלֵי קִי
 41 } עַד הַיָּד בַּפֶּתַח
 43 } הַסַּפְרִים סַפְרִים קִי
 כא 4 } 8 הַסַּפְרִים סַפְרִים קִי
 21 } מִבֵּי מִבְּיָא קִי
 27 } מִשָּׁק קָמַץ בַּיָּד
 29 } אֵת פֶּתַח בַּסֵּף
 29 } אֲבִי אֲבִי קִי
 כב 6 } חֲצֵי הַסֵּף בַּסֵּפִים
 13 } דַּמְיֶיךָ דַּמְיֶיךָ קִי
 22 } חֲזָלָה קָמַץ בַּיָּד
 34 } יָדֶיךָ יָדֶיךָ
 49 } עֲשֵׂה עֲשֵׂה קִי
 נִשְׁבָּח נִשְׁבָּח קִי

ט 18 } תִּמְרֵי חֲדָשׁ קִי
 י 5 } מִשְׁרָתָה מִשְׁרָתָה קִי
 13 } שְׁאֵלָה קָמַץ בַּיָּד
 19 } לִכְסֵה הַיָּד בַּמָּקוֹם אֵי
 יא 13 } אֵלֶיךָ קָמַץ בַּיָּד
 22 } לֵיל בַּעֲשֵׂה סֶסֶק חֲדָשׁ
 37 } אֵלֶיךָ קָמַץ בַּיָּד
 37 } וַאֲנִי אֵי חֲדָה
 יב 3 } וַיִּבְרָא וַיִּבְרָא קִי
 7 } וַיִּדְבֹר וַיִּדְבֹר קִי
 12 } וַיִּבֶן וַיִּבֶן קִי
 21 } וַיִּבְרָא וַיִּבְרָא קִי
 32 } בַּחֲמִשָּׁה בַּחֲמִשָּׁה
 33 } מִלְּבַד מִלְּבַד קִי
 יג 5 } נִקְּעָה קָמַץ בַּיָּד
 7 } וַיִּסְעֵדָה הַיָּד בַּחֲסֵף קָמַץ
 20 } סִסְמָא בַּמִּצְעָה סִסְמָא
 יד 2 } אֲרֵץ אֶת קִי
 16 } חֲסֵמָה מֵלֵא הַיָּד
 25 } שׁוֹשֶׁק שׁוֹשֶׁק קִי
 טו 3 } חֲסֵמָה מֵלֵא הַיָּד
 15 } וַקְדָּשׁ וַקְדָּשׁ קִי
 18 } מִלֵּךְ הַמֶּלֶךְ קִי
 טז 24 } מִיָּד הַיָּד בַּסֵּף
 26 } וּבַחֲסֵמָה וּבַחֲסֵמָה קִי
 31 } בַּחֲסֵמָה מֵלֵא הַיָּד
 34 } וּבִשְׁנֵי וּבִשְׁנֵי קִי
 14 } חֲתָן חֲתָן קִי
 15 } הָיָה הָיָה הָיָה קִי
 16 } מִלְּתֵיהָ קָמַץ בַּיָּד

27 } עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ קִי
 33 } אֵל מִיָּד וַיָּדִי
 37 } הַיָּד יָדֶיךָ קִי
 47 } אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ קִי
 ב 24 } וַיִּשְׁלַח יָדֶיךָ
 ג 7 } אֵלֶיךָ קָמַץ בַּיָּד
 25 } לֵאמֹת פֶּתַח בַּיָּד
 ד 6 } הַיָּד פֶּתַח בַּסֵּף
 7 } אֶחָד הָאֶחָד קִי
 ה 17 } תִּגְלוּ תִגְלוּ קִי
 26 } חֲסֵמָה הַיָּד בַּסֵּף
 31 } הַיָּד קָמַץ בַּחֲסֵף
 ו 4 } לֵיָּד קָמַץ בַּיָּד
 5 } יִצְעַע יִצְעַע קִי
 6 } וַיִּצְעַע וַיִּצְעַע קִי
 10 } מִדְּבָרָה יָדֶיךָ
 21 } בַּחֲסֵמָה בַּחֲסֵמָה קִי
 38 } מִשְׁפָּטֶיךָ מִשְׁפָּטֶיךָ קִי
 ז 18 } הָאֵלֶיךָ קָמַץ בַּיָּד
 20 } שִׁבְעָה הַשְּׁבִעָה קִי
 22 } שׁוֹשֶׁן בְּצִיל
 23 } וַקָּדֵשׁ וַקָּדֵשׁ קִי
 36 } וּמִסְתַּחֲחֵה מִסְתַּחֲחֵה קִי
 38 } הָאֵלֶיךָ פֶּתַח בַּיָּד
 45 } הָאֵלֶיךָ הָאֵלֶיךָ קִי
 ח 26 } דַּמְיֶיךָ דַּמְיֶיךָ קִי
 29 } עֵינֶיךָ חֲסֵר
 48 } בְּנֵי בְנֵי קִי
 ט 9 } וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה קִי
 17 } יָדֶיךָ קָמַץ בַּיָּד

מסורה לספר מלכים ב

ד 7 } בְּנֵי וּבְנֵי קִי
 16 } אֶת אֶת קִי
 23 } אֶת אֶת קִי
 23 } הַחֲסֵמָה הַחֲסֵמָה קִי
 34 } כֹּסֶף כֹּסֶף

ג 26 } שְׁלָלָה בְּצִיל
 ד 2 } לֵבִי לֵבִי קִי
 3 } שְׁכִיבֵי שְׁכִיבֵי קִי
 5 } מִצְעָקָה מִצְעָקָה קִי
 7 } נִשְׁכֵי נִשְׁכֵי קִי

ב 1 } בַּעֲשֵׂה הַיָּד בַּיָּד
 11 } דְּבָרָה דְּבָרָה קִי
 ג 3 } בַּחֲסֵמָה מֵלֵא הַיָּד
 24 } וַיִּבֶן וַיִּבֶן קִי

מסורה לספר שמואל ב

12 א וְיָשָׁם שְׁמֵךְ קִי
 וְיִשְׁמַח בְּשִׁמְךָ קִי
 16 וְיִשְׁמַח בְּשִׁמְךָ קִי
 19 יִשְׁמַח בְּשִׁמְךָ קִי
 20 מִיָּד מִזֶּה קִי
 21 שְׂמֵךְ שְׂמֵךְ קִי
 כ ב וְהִגַּעַתְּ וְהִגַּעַתְּ קִי
 15 וְיִדְבַק יָדָיִךְ קִי
 23 מִשְׁפָּטֵךְ מִשְׁפָּטֵךְ קִי
 33 דָּם דָּם קִי
 34 תִּלְךָ תִּלְךָ קִי
 40 תִּזְדַּחַתְּ חֶסֶד אֱלֹהִים
 51 מִגִּדְלֵךְ מִגִּדְלֵךְ קִי
 ב ג עַל קִמְצֵךְ בִּיקִי
 8 הַעֲצֵם הַעֲצֵם קִי
 9 אֲדָרָה אֲדָרָה קִי
 10 וְאֲדָרָה וְאֲדָרָה קִי
 9 חֲדָי חֲדָי קִי
 11 גִּבּוֹרִים גִּבּוֹרִים קִי
 11 וְאֲדָרָה וְאֲדָרָה קִי
 13 שְׁלֹשִׁים שְׁלֹשִׁים קִי
 15 מִכָּאֵר מִכָּאֵר קִי
 16 16
 18 הַשְּׁלֵשִׁי הַשְּׁלֵשִׁי קִי
 20 יָדָיִךְ יָדָיִךְ קִי
 19 הַאֲרִיָּה הַאֲרִיָּה קִי
 21 הַבַּיִת הַבַּיִת קִי
 21 אֲשֶׁר אֲשֶׁר קִי
 35 תִּצְנֵן תִּצְנֵן קִי
 37 כִּשְׁמֵךְ יָדָיִךְ
 כ ד 9 שְׁלֵשִׁים כִּצִּיל
 10 10
 11 11
 14 וְחָזַק וְחָזַק קִי
 16 הַאֲרִיָּה הַאֲרִיָּה קִי
 19 אֲרִיָּה אֲרִיָּה קִי
 22 בְּעֵץ בְּעֵץ קִי
 23 סִסְמָא סִסְמָע סִסְמָע

טו 23 אִישׁ קִי וְלֹא כֹחַ
 ז 12 בְּאֲחָז בְּאֲחָז קִי
 טו 14 סִסְמָא סִסְמָע סִסְמָע
 15 אֲבִשְׁלֵם חֶסֶד
 16 בְּעֵבֶר בְּעֵבֶר קִי
 22 נֶעְדָּךְ קִמְצֵךְ בִּיקִי
 25 אֲבִשְׁלֵם חֶסֶד
 ח 2 סִסְמָא סִסְמָע סִסְמָע
 3 לַעֲזֹר לַעֲזֹר קִי
 8 סִסְמָע סִסְמָע קִי
 12 וְלֹא וְלֹא קִי
 13 בְּנִפְשֵׁךְ בְּנִפְשֵׁךְ קִי
 17 לִאֲדָל לִאֲדָל קִי
 18 וְאֲבִשְׁלֵם חֶסֶד
 19 בְּרַח בְּרַח קִי
 20 20 כִּן קִי וְלֹא כֹחַ
 ט 7 לֹא לֹא קִי
 14 תִּבְחַן תִּבְחַן אֱלֹהִים
 19 בְּעֵץ בְּעֵץ קִי
 20 יָצָא יָצָא עַל יָצָא
 32 בִּידָן בִּידָן קִי
 41 וְיַעֲבֹד וְיַעֲבֹד קִי
 כ 5 וְיִיחַד וְיִיחַד קִי
 8 וְעִלָּה וְעִלָּה קִי
 9 וְחָזַק וְחָזַק אֱלֹהִים
 14 וְיִקְלָה וְיִקְלָה קִי
 21 חֶסֶד חֶסֶד קִי
 24 הַיָּמִים סוּחָה בְּאֲחָז
 25 וְשִׂיבָה וְשִׂיבָה קִי
 א 1 סִסְמָא סִסְמָע סִסְמָע
 4 לֹא לֹא קִי
 6 יִשְׁעֵן יִשְׁעֵן קִי
 6 סִסְמָא סִסְמָע סִסְמָע
 9 שְׂבַעֲתֵם יָחַד
 9 9
 12 חֲלָלָה חֲלָלָה קִי
 12 חֲלָלָה חֲלָלָה קִי

י 4 דְרָאשׁ יָחַד אֱלֹהִים
 8 מִלְּטָם קִמְצֵךְ בִּיקִי
 9 בְּעֵץ בְּעֵץ קִי
 13 סִסְמָא סִסְמָע סִסְמָע
 15 וְיִקְלָה סוּחָה בְּאֲחָז
 20 שְׂמֵלְךָ שְׂמֵלְךָ קִי
 22 יָחַד יָחַד קִי
 24 וְיִקְרָא וְיִקְרָא קִי
 31 בְּמִלְכֵךְ בְּמִלְכֵךְ קִי
 8 וְחָלַשׁ יָחַד וְחָלַשׁ
 10 עֲשֵׂהָ קִמְצֵךְ בִּיקִי
 12 חֲשֵׁקָה דֵשׁ בְּצִי
 32 שׂוּמָה שׂוּמָה קִי
 33 אִם כֹּחַ וְלֹא קִי
 34 עֵץ עֵץ קִי
 37 עֲמִידָה עֲמִידָה קִי
 ד 7 הָיָה קִמְצֵךְ בִּיקִי
 11 שֵׁם שֵׁם קִי
 11 מִדְּבַר מִדְּבַר קִי
 19 אֵל כִּצִּיל
 19 וְלֹאֲשֵׁמֶל חֶסֶד אֱלֹהִים
 21 עֲשֵׂהָ עֲשֵׂהָ קִי
 22 עֲבֹד עֲבֹד קִי
 30 וְיַצְיִיחָה וְיַצְיִיחָה קִי
 כ 8 יִשִּׁיב יִשִּׁיב קִי
 20 אֲנִיךְ אֲנִיךְ קִי
 21 אִם כֹּחַ וְלֹא קִי
 28 בְּעֵבֶר בְּעֵבֶר קִי
 33 וְיִיחַד כִּצִּיל
 כ 2 וְלֹאֲשֵׁם וְלֹאֲשֵׁם קִי
 8 חֲדָיִךְ חֲדָיִךְ קִי
 10 כִּי כֹחַ קִי
 10 וְכִי כִי קִי
 12 בְּעֵץ בְּעֵץ קִי
 13 קִלְעֵי קִלְעֵי קִי
 13 סִסְמָא סִסְמָע סִסְמָע
 18 אֲבִשְׁלֵם חֶסֶד
 18 לֹא לֹא קִי

מסורה לספר שמואל א

כה 32 לאביגל פתח
באתה
34 ותבאוי וחמת קי
כו 5 סביבתי סביבתי
7 מראשתי מראשתי קי
סביבתי סביבתי קי
8 אביקו יחד ו'
11 מראשתי מראשתי קי
16
22 הזונות הלית קי
כו 2 גת פתח בסוף
4 גת פתח באתה
יסקי יסק קי
8 והגרו והגרו קי
כח 8 קסומי יחד ו'
10 יקרה הק דגשה
15 ואקראה יחד ה'
כט 5 באלפז באלפז קי
פריבתי פריבתי קי
ל 6 בנו בניו קי
22 והגלס פתח באתה
24 הודו הודו קי

כא 15 גת פתח בסוף
כב 13 אל אליו קי
15 לשאל יחד ו'
17 אוט אוט קי
18 לדוע לדוג קי
חייג חייג קי
כד פתח בסוף
20 בן צידי בסמוך
22 חייג חייג קי
כז 2 ססקא באמצע ססוק
5 ואלפז ואלפז קי
11 ססקא באמצע ססוק
21 ברכים חסר ו'
כד 5 אביקו יחד ו'
9 מן המעדה מהמעדה קי
19 ואת ואתה קי
כה 5 מלם מלבי קי
8 בנ חסר א'
18 אביגל אביגל קי
עשוות עשוות קי
27 דביא חסר ה'
32 לאביגל לאביגל קי

יח 6 לשוד לשוד קי
7 באלפז באלפז קי
9 ען עין קי
14 דרכו דרכו קי
22 עבדו עבדו קי
28 אהרבה פתח בסוף
29 ויאסף א' סדה
18 יט 18 }
19 }
22 }
23 מוח מוח קי
כ 1 מטיח מטיח קי
2 ל עשה לא יעשה קי
24 על אל קי
38 החצוי החצוי קי
כא 10 קח קמץ בויק
בזה הב בשתח
ססקא באמצע ססוק
11 גת פתח בסוף
12 באלפז באלפז קי
פריבתי פריבתי קי

מסורה לספר שמואל ב

23 ילד וילד קי
4 ססקא באמצע ססוק
21 } הנחלה דגש אחו שורק
23 }
24 ותבסן כצל
25 דפח פתח בסוף
ח 3' 0 פתח קי ולא כתיב
ט 12 גך הב בצידי
י 9 בישראל ישראל קי
17 הלאמה יחד א'
יא 1 המלאכים יחד א'
11 חזק חסר ו'
24 ויחא המדאים יחד א'
יב 1 ראש יחד א'
3 חשקן קמץ בויק

25 מסאך מסאך קי
34 יחד חסר ו'
ד 10 ואהרנה כצל
12 לקחו קמץ בויק
ה 2 היתה מציא
זאית המוציא קי
המבי והמביא קי
ססקא באמצע ססוק
6 } הערים הדי בשתח
8 }
שאו שטא קי
19 ססקא באמצע ססוק
24 בשמעך כשמעך קי
ז 7 והגל פתח באתה
20 ססקא באמצע ססוק

א 1 בצלקת הג' בקמץ
8 ויאמר ויאמר קי
10 ואמתתה ו' פתחה
נפלו טן בויק
11 בבנה בבנה
16 דמך יחד יד
26 נסלאתה הא בשתח
ב 23 תתרו תתרו קי
27 דפח פתח באתה
ג 2 וילד וילד קי
3 לאביגל לאביגל קי
8 אבני מלשל
12 תתרו תתרו קי
15 ליש ליש קי

מסורה לספר שופטים

21	ויקל ויבל קרי	28	הדיבשני והדיבשני קרי	3	האשמה ואשמה קרי
25	בעלות כעלנה קרי	28	משורו דהי רשה	8	אדוני מלא ה
13	כי בני קרי ולא סדב	1	אנשים קמץ בטרחא	17	הילד דנש אדור שורק
15	} קלף בצל	2	ואיש וזח קרי	17	} דחיק יחזר ה
17		19	לי לי דעשה	18	
81	ויחלו דלי דעשה	21	הבטרה } דנש אדור	20	4 שורק כמ שורק
32	והקטרה דקי דעשה	29	יחל } שורק	5	מן דתי בסחח
36	אל דגבשה כמ על	30	משה טק חליה	16	והאלצה דלי רשה
42	אל דוד למדעשו על דוד	3	להשיב להשיבה קרי	18	לה לי קרי
20	ויצו ויצו קרי	5	סעז דתי בקמץ	21	האסרים האסרים ק
21	יצאו כי שבעים	13	קף חסר ה	25	כירשבו כטוב קרי
22	לזב ליב קרי	20	תלן פתח בסים		האסרים האסרים ק

מסורה לספר שמואל א

32	ויעש ויעט קרי	7	מקסו קמץ בויק	6	היעמה כי דעשה
	שאל השלל קרי	11	יקח קמץ מבישי	17	שחך חסר א
33	חטאים א וי סחים	19	לא דלי דעשה	3	ב גלא מל קרי
36	ססקא באמצע ססק	1	מן ימן מנמינן קרי	5	מקלח קמץ בויק
15	דחזקטו פתח בסים	24	שטור בצל	9	הסידו הסדיו קרי
16	ויאמר ויאמר קרי	26	דעג דעגה קרי	10	סידם מבישו קרי
20	דחזקטו פתח בסים	2	בצלחה פתח באחנה		על עליו קרי
23	דפצז פתח באחנה	7	חבאטה יחזר ה	16	ל לא קרי
27	ויקצז פתח בסים	11	מאחלל דא בחדק	24	לא מלא ה
2	ססקא באמצע ססק	21	למשפוחז למשפוחז	3	ג ויעז ויעזי קרי
4	שלם חסר ה		קרי	9	שקב קמץ בטלחא
7	לענים לי שחחה	22	ססקא באמצע ססק	13	לום תיע שחח לי
12	ססקא באמצע ססק	24	דדאיתם ה דעשה	18	בעט בעטו קרי
7	דחץ ועץ קרי	6	בשמש בשמש קרי	13	ד יד קרי
9	דחמי קמץ בויק	9	בתם כחט קרי	6	ה בעלים בטוחים קרי
12	באשים דכי בתיח	5	ויאמר יד סבירין ויאמר	9	עפלים טוחים קרי
23	ממשחה ממערת ק	10	ויאמר ויאמר קרי	12	בעלים בטוחים קרי
25	דדאיתם ה דעשה	24	יאו א טח	4	ג עלי טוחיו קרי
34	שה סדב וקרי	8	ויחל ויחל קרי	5	עפלים טוחים קרי
35	דחמיהו חי דעשה	11	פי נשף כי דעשה	12	ושמאל יחזר ה
37	ססקא באמצע ססק	19	אמר ויאמר קרי	9	ויעלה ויעלה קרי
47	דחפת פתח בסים	19	ססקא באמצע ססק	17	שפט כל קמץ
1	ויאתם ויאמרו קרי	27	דחחמה ודחמה קרי	8	ה בדחם בדחמו קרי

מסורה לספר יהושע

3	טו	תצאו תצאתו קי
13	ז	למס פתח באחז
14		לִבִּי קִמְץ בּוּיָק
12	ח	הִדִּיהַ
14		הִדִּיהַ
19		הִדִּיהַ
		תצאוהו תצאתו קי
24		העמתי העמנה קי
8	ט	ראמת א נחה
22		ושחצומה ושחצומי קי
29		ויהי ויהו קי
50		שָׁאֵל קִמְץ בּוּיָק
8	כ	גִּלְגָּן נֹקֵן קי
10	כא	ראשונה ראשונה קי
27		גִּלְגָּן נֹקֵן קי
7	כב	מעבד בעבד קי
6	כג	ושמאל יחזר ו
3	כד	וארֶבֶךְ וארבה קי
8		ואביאה ואביא קי
14		ראו הא נחה
15		בעבד מעבד קי
19		ולחטאתיכם מלא ו

1	ח	תָּחַת קִמְץ בּוּיָק
11		בֵּית בְּנֵי קי
12		לָעֵד לֵעִי קי
16		בְּעֵד בְּעֵי קי
24		סִסְמָא סִסְמָע סִסְמֹק
7	ט	ויאמר ויאמר קי
		אכחה יחזר ו
8	י	בידך יחזר ו
13		עָמֵד קִמְץ בְּרִבִּישׁ
24		חֹלְכֹמֹא יחזר א
4	יא	לִבִּי קִמְץ בּוּיָק
16		ושלחה ושלחו קי
20	יב	מראן א נחה
26	יג	חצי הסור בססוקים
2	יד	בעול הרי בשחח
11		כבוד כ קדמאה רבד
4	טו	הִדִּיהַ וְהִזִּי קי
14		שלושה מלא ו
47		הַגְּבֹל הַגְּבֹל קי
48		ושוכה ושוכו קי
53		וינים וינים קי
63		ימל יחזר ו

6	א	וּמִקֵּץ פֶּתַח בִּאתְנַח
7		ושמאל יחזר ו
9	ב	וּמִקֵּץ
5		יָצָא
7		סָנַד
13		אזרחו אזרחו קי
18		הודתם זה בצדו
4	ג	וביט ובנינו קי
16		באדם מאדם קי
1	ד	סִסְמָא סִסְמָע סִסְמֹק
18		בעלח בעלח קי
1	ה	עברט עבים קי
14		וישליחו קִמְץ בּוּיָק
15		הגך חסר ו
5	ו	בשמעם כשמעם ק
7		ויאמר ויאמר קי
9		תקשו תקשו קי
13		תלך תלך קי
15		בעלח בעלח קי
7	ז	העברת זה בצדו
9		חנשה חשי בצדו
21		ואראה יחזר ו

מסורה לספר שופטים

37	ו	דָּבַח פֶּתַח בְּסִים
5	ז	לִבִּי קִמְץ בּוּיָק
13		צִלְזֵל צִלְזֵל קי
20		שמאלם יחזר ו
21		ויניס וינוס קי
1	ח	קראת יחזר ו
2		מצציר הרי רפה
26		שָׁאֵל קִמְץ בּוּיָק
8	ט	מלכה מלכה קי
12		מלכי מלכי קי
33		על העזר למדנחא אל
8	י	חצי הסור בססוקים
37	יא	ורעזו ורעזתי קי

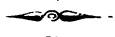
11	ד	בַּעֲנִים בַּעֲנִים קי
18		סִדְהַ סִדְהַ מִלְעַ
19		צמחו חסר א
		טאר מלא ו
21		בלאט א נחה
7	ה	שִׁקְמוֹז חֲשֵׁי בִשְׁחַח
12		שוני עדי מלע
19		מלחמי
27		נָפֵל קִמְץ בּוּיָק
5	ו	יבא ובא קי
17		שאחה חשי בקמץ
19		ויניש
36		פֶּתַח בְּסִים

10	א	אֲרִבַּע פֶּתַח בִּאתְנַח
15		סחמי קִמְץ בּוּיָק
27		ישב ישיב קי
28		למס פתח באתנח
30		למס
33		למס
36		למס
2	ב	סִסְמָא סִסְמָע סִסְמֹק
7		ידעשו מלא ומלא
16	ג	פחת חשי בצדו
19		לם
25		וישליחו קִמְץ בּוּיָק
11	ד	נסרד דרי בקמץ

מסורה לספר דברים

דברים

30	כה	ישגלה ישכבה קרי	7	יא	הראת כלו חסר	4	א	את יחוב
43		הצלצל פתח בסים	12		משיית חסר א	28		אטה מלרע
57		הדעת חסר א	28	יב	שטר לדעת קצת הוא	38		יבא מלעיל
62		מלש			בראש עמוד	5	ב	תחנה מלרע
67		חשוד } קמץ בויק	3	יג	ישקם דתי בקמץ	8		ססא באמצע ססא
22	כט	וצמים וצמים קרי	6		וקמת קמץ מביע	21		וישקם חסר
27		ושלכם לי רבוי	16	טז	יבדך קמץ בויק	24		פע ס דנשה
28		יא נקחת על לט	18	יז	וקרא בו סביון בה	27		ושמאל מלא ו
		ולמנו על	20		ושמאל יחד ו	33		בס בניו קרי
7	לא	ואמץ } קמץ בסולחא	13	יח	תמים במקפת סורים	34		קום חסר ו
23		ואמץ }			ת רבוי	11	ג	הלה סבוי בה
28		ואעדה בס בראש	16		אלה קמץ בויק	21		ידושע מלא דמלא
		עמד סימן ביה שמו	1	כא	באדמה ב בקמץ	7	ד	אלהים קרים קדש
4	לב	הצד בקפת סורים	7		ששכה ששכו קרי	20		ויצא חסר ו
		צ רבוי	9	כב	תולע קמץ בויק	33		השקע ב טעמים
6		הלדזה ה רבוי והא	15		הגש	43		ראמת מכ
		חיבה נשני עצמה	16		הגש } הגשה קרי	10	ה	מצוה מצוה קרי
		ולדעת קצת הל	20		לגש לגשה קרי			שמע ע רבוי
		לחד יחד לחד	21		הגש הגשה קרי	4	ו	אחד ד רבוי
13		בסווי ו יתרה	23		נש נשה קרי	11		ולמים ב טעמים
		אץ } קמץ בויק	24		הגש			וביל חסר דחסר
15		ויבלש }	25		הגש } הגשה קרי	9	ז	מצוה מצוה קרי
17		אלה חול ולדעת קצת	26		ולגש לגש חו קרי	13		ויצודך בלאי הרבים
		קדש	27		הגש הגשה קרי	22		הגום האל סביון
18		חשו ו ועדא	28		נש נשה קרי			האלה
21		בלא אל חול ולדעת	29		הגש הגשה קרי	2	ח	מצוה מצוה קרי
		קצת קדש	24	כג	מצא ששודך לדעת	7		קים קמץ בויק
		שם } קמץ בויק			קצת הוא בראש עמוד	16		המאלך בשני טעמים
41		לצוי }	7	כד	והדעמו ם סביון בה	19		ועבדום
2	לז	אשדתי ב מליון קרי	14	כז	אלה קמץ בויק	14	ט	קמץ בסולחא
5		שם קמץ בויק	8	כח	באר ב סתוחה	24		ממים בקפת סורים
7		רב ו בקמץ	9		לשם קמץ בויק			מ קדמאה ועדא
9		בני בניו קרי	10		מצוה מצוה קרי	2	י	שבת פתח בארנה
13		מלל }	14	כח	ושמאל מלא ו	17		ואדתי האדנים א נשה
21		שם } קמץ בויק	27		ובעשלים ובמחוזים ק	20		תולך קמץ בויק

מסורה לספר במדבר

	כד	לא לו קרי	30	בן חנינא ב' בסגול	10
יעקב מלא ו'	כז	לא לו קרי	30	בן חנינא ב' בסגול	10
ממנו סבדין ממנו	כז	ובאחיכם ב' טעמים	46	חולע	4
בצע קמץ במרחא	ל	אלילם חסר ו' חנינא	1	קמץ בויק	20
במדבר					
אשר נקד על ו'	כא	השלו השלו קרי	32	קריא קדוא קרי	16
וידש וידש קרי	כב	עט ענו קרי	3	הדונם חסר ו'	12
אלדו	כב	אמו תים תחת אמו	12	קשע	17
קמץ בויק	כג	בשרו תים תחת בשרו	14	קשע	24
ושמאל ידו ו'	כג	ואחר עים אדר	14	נקד על ואדון	39
הבולגו קמץ בויק	כד	השליחו קמץ בויק	2	הקדו קמץ בויק	47
כי לא כציל	כד	אפרים קמץ במרחא	8	הדפים חסר ו' הדיד	51
ושלע קמץ בויק	כז	ויבא סבדין ויבא	22	בלא דגש	16
מה טבו בראש עמד	כז	וידם במים ס' רבתי	30	בקדש ב' בשוא	16
סימן ביה שמו	כז	ויגדל ו' רבתי	17	אשר צוה סבדין כאשר	49
עלה מלוע	כז	סלח: כיא סלח: והגבן	19	והשקה	24
לבש מלעל	כז	סלח	38	והשקה	27
פיסחם ו' ועירא	כז	חלוט חלוט קרי	40	הקם חסר ו'	5
שלום ו' קטיעא	כז	ועליט חבנד	21	קדמאה דגשאים	9
פוסקא באמצע פסוק	כז	לדוהיכם ב' טעמים	24	חנינא דגשאים	2
הראובני כציל	כז	לחמת חסר א'	31	הפסח קמץ במרחא	6
קדוא קדוא קרי	כז	הפר פחה באחנה	11	וידו סבדין וידו	10
משפטן טין רבתי	כז	עסה ה' בלא מסיק	3	רחקה נקד על ה'	9
שבת דבי פתוחה	כז	חלוט חלוט קרי	10	הצר צ' פתוחה	34
בשבועיכם ב' טעמים	כז	הקריכם חסר ו'	10	טין הפוכה ל	35
ועשרון נקד על ו' בתרא	כז	הרפו חסר ו' ומי דגוש	23	קמיה מלוע	36
ונסדום חסר יידי	כז	אדר חני	25	ובנהו ובנתו קרי	1
את משה בקצת ספרי	כז	ויצא ויצץ ב' טעמים	25	שובה מלוע	4
אל משה	כז	חלופים דגש אדר	20	טין הפוכה ל	11
אדר עים בלא ו'	כז	שוק	17	והאסקף דא כזה	15
כלי דרב הלי בחזיק	כז	הנול קמץ בויק	1	שטו מלוע	8
חמאן חמאן קרי	כז	העדה ב' טעמים	17	מצודו חסר א'	11
לה ה' רפה	כז	ושמאל יתוד ו'	6	את בלשון זכר	15
מפני החרות סבדין מש	כז	רב קמץ במרחא	13	בעתו תים תחת בעתם	20
והיה ודיו קרי	כז	קשע קמץ בסגולחא	29	לזרא באליק	20
נחלה מלעל	כז	פליטם חסר ו' חנינא		ויאצל בנהו דא'	25

מסורה לספר ויקרא

26	כב	כסוהו כסוהו קרי	כט	2	כט	2	וחלת מצח חסר	לד	14	אחר ה רבוי
		ישָׁבֵב קמץ בוק		3	ארתם קדמא מלא				19	חֹזֵק קמץ בוק
2	בג	רב חסר ה		35	אזכה חסר ה ומלא ה			לה	11	בידת בידחו קרי
15		ציתוך חסר ה תניא		43	ונעתי חסר				27	ודגשָׁאם חסר דחסר
20		הכתיבו חסר דחסר			ונקדש ה קמצה בסיס			ל	10	תָּרַב בקצת ספרים
6	כד	באגלת חסר ה	ל	18	לחצה ה בלא משק					דב בקמץ
29	כה	קשוחו ק דגשה	לא	14	יחַלַח קמץ בוק				12	האזח קמץ בסגולתא
31		רועשה יחוד ה		18	לחז חסר דחסר				21	אמז חסר ה
33		משקיים מי בשוא	לכ	1	בלש חסר				29	תואמם מלא ה דחסר ה
		ונעיא		7	העלית הלי בציד			לו	9	קצוחו קצוחו קרי
39		יעשה סביון חעשה		17	ביעה ברע קרי				19	משקיים בשוא ונעיא
33	כו	והבדילה מלע		19	מזד מזדו קרי			לח	1	חמש לביא הטעם
3	כז	סוחו ס דגשה		25	בקמיהם בקצת ספרים					בז ולבי הטעם במים
5		מלמפה ט דגשה			ק ועיזא			לט	4	קצוחו קצוחו קרי
11		ועמדו ועמדו קרי		31	אָלַא ב טעמים				21	מטבעו בקצת ספרים
28	כח	מטבעו מטבעו ק	לג	13	דרכך חסר					מטבעו ואן כאן ק רב
42		קָבֵד קמץ בוק	לד	7	נצד ה רבוי				33	בידו בידחו קרי

ויקרא

1	א	ויקרא א ועיזא	ט	22	ידו ידו קרי	יד	56	ולשאת שי רפה
5		גָן ב בסגולתא	י	4	קָרְבֵו ב טעמי הקרא	טו	9	המכבב דב בקמץ
13	ב	המלח קמץ בסגולתא			ישעים הגוש קדם		29	והביאה מלע
4	ד	אזל מועד לפני סביון			החוסא	טז	4	לַבֶּשׂ קמץ ברביע
		אשר לפני		10	ולחביל הדי בוק		8	שני בראש עמד סימן
1	ה	אם לוא מלא ה		12	אחמר ב טעמים			בה שמו
2		אז תליתא יחוב		16	הגש בראש שמה דזא		21	ידו ידו קרי
12		והביאה משק ה			חצי התורה בתוסת	יז	3	ישָׁמַע
		מלא קמצו מלא ה		19	דישב ה קדמא דגש		4	שָׁפַד
18		שָׁנַב קמץ בתבד	יא	21	א ל קרי	יח	14	תָּקַב
23		גָזַל קמץ ברביע		30	והלטאה בקצת ספרים	יט	4	האלימם חסר ה תניא
		עָשָׂק קמץ בוק			ל רבוי	כא	4	לחזל ב טעמים
		אז יחוב		42	גזון ה רבוי דזא		5	יקחיה יקחו קרי
2	ז	סוקדה מי ועיזא		43	ונטמיהם במ חסר א		10	יפיע קמץ בוק
8		ממז סביון ממז			חצי התורה באותיות	כב	13	ושנה מלע
30	ז	תביאה סביון ודיין	יב	4	דמי טודה		13	ונסלה ונסכו קרי
36		אשר צה סביון כאשר		5	דמי טודה } ה רפה		17	תביא א דגשה
38		קרבניהם ב בשוא	יג	10	בשאת שי רפה		20	משבזיכם בקצת
8		חצי התורה בסוסקים		39	והתנַחֵן ג רבוי בקמץ			ספרים ב טעמים

מסורה לספר שמות

13	מז	וְשֵׁב	וְשֵׁב
34		וְעַד	וְעַד
29	מז	אֵין כָּאן פִּסְקָא מִלָּא ס	אֵין כָּאן פִּסְקָא מִלָּא ס
		אִם רִיחַ אֹחַת	אִם רִיחַ אֹחַת
7	מח	מִפְּנֵי הַדִּי בְקֹמֶץ	מִפְּנֵי הַדִּי בְקֹמֶץ
20		לְאֹמֵר בְּךָ מִלָּא	לְאֹמֵר בְּךָ מִלָּא
7	מט	לְוֹ קֹמֶץ בִּיק	לְוֹ קֹמֶץ בִּיק
8		יְהוּדָה בְּרֹאשׁ עַמּוּד	יְהוּדָה בְּרֹאשׁ עַמּוּד
		סִימֵן בִּיהַ שְׁמֵי	סִימֵן בִּיהַ שְׁמֵי
10		יְקֻדָּת קִי דְגוּשָׁה	יְקֻדָּת קִי דְגוּשָׁה
11		עֵינָה עֵירוֹ קִי	עֵינָה עֵירוֹ קִי
		סוּחָה סוּרוֹ קִי	סוּחָה סוּרוֹ קִי
17		עֵקֶבִי קִי דְגוּשָׁה	עֵקֶבִי קִי דְגוּשָׁה
25		מִלְּעֵל	מִלְּעֵל
27		יִטְרָף } קֹמֶץ בִּיק	יִטְרָף } קֹמֶץ בִּיק
		עַד פִּתּוּחַ בִּאתְחָה	עַד פִּתּוּחַ בִּאתְחָה
17	כ	אֶלָּא בִּי טַעְמִים	אֶלָּא בִּי טַעְמִים
23		שְׁלֹשִׁים בְּמִקְצַח סַפְרֵי	שְׁלֹשִׁים בְּמִקְצַח סַפְרֵי
		הַמִּי רַבִּי	הַמִּי רַבִּי

20	לט	אֲסוּרֵי אֲסוּרֵי קִי	אֲסוּרֵי אֲסוּרֵי קִי
22		הָאֲסוּרִים קִי וְכֹחִיב	הָאֲסוּרִים קִי וְכֹחִיב
1	מ	לְאֹדְנֵיהֶם הָאִי נַעֲדָה	לְאֹדְנֵיהֶם הָאִי נַעֲדָה
13		בַּעַד מִלָּא	בַּעַד מִלָּא
6	מא	וַיִּשְׁלַן קֹמֶץ בִּיק	וַיִּשְׁלַן קֹמֶץ בִּיק
29		שִׁבְעָה בְּקֹמֶץ וּמִלְּעַד	שִׁבְעָה בְּקֹמֶץ וּמִלְּעַד
45		סוּטֵי פִרְעֵי	סוּטֵי פִרְעֵי
50		סוּטֵי פִרְעֵי } בִּי מִלְּעַן	סוּטֵי פִרְעֵי } בִּי מִלְּעַן
		יְלָד לִי קִמְצָא	יְלָד לִי קִמְצָא
6	מב	דְּרֹא קִדְמָהּ בִּיחִיב	דְּרֹא קִדְמָהּ בִּיחִיב
12	מג	דְּמוּשֵׁב הַשֵּׁי בַּפִּתּוּחַ	דְּמוּשֵׁב הַשֵּׁי בַּפִּתּוּחַ
26		וַיִּבְיֹאוּ הָאִי דְגוּשָׁה	וַיִּבְיֹאוּ הָאִי דְגוּשָׁה
28		וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ קִי	וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ קִי
10	מד	עֲבָד } קֹמֶץ בִּיק	עֲבָד } קֹמֶץ בִּיק
17		עֲבָד } קֹמֶץ בִּיק	עֲבָד } קֹמֶץ בִּיק
		דְּרֹא בִּיחִיב	דְּרֹא בִּיחִיב
5	מה	חֲעֲצֹב בִּי טַעְמִים	חֲעֲצֹב בִּי טַעְמִים
14		בְּיָמֵי מִלְּעֵל הַחֹסֵר	בְּיָמֵי מִלְּעֵל הַחֹסֵר
25		אֲרָץ סְבִירִין אֲרֻצָּה	אֲרָץ סְבִירִין אֲרֻצָּה

22	לה	וְשֵׁב } בְּבִי טַעְמִים בְּלִדָּה } פִּסְקָא אֲבִי } בְּאִמְצָא יִשְׁרָאֵל } סוּק	וְשֵׁב } בְּבִי טַעְמִים בְּלִדָּה } פִּסְקָא אֲבִי } בְּאִמְצָא יִשְׁרָאֵל } סוּק
5	לו	יַעֲשֵׂה יַעֲשֵׂה קִי	יַעֲשֵׂה יַעֲשֵׂה קִי
7		רַב הַר בְּקֹמֶץ	רַב הַר בְּקֹמֶץ
11		וְקָבַע פִּתּוּחַ בְּסִים	וְקָבַע פִּתּוּחַ בְּסִים
14		יַעֲשֵׂה יַעֲשֵׂה קִי	יַעֲשֵׂה יַעֲשֵׂה קִי
15		רִיחֵי קִי וְכֹחִיב	רִיחֵי קִי וְכֹחִיב
		קָבַע פִּתּוּחַ בְּסִים	קָבַע פִּתּוּחַ בְּסִים
21		דִּישָׁן וְאֶצֶר דִּישָׁן	דִּישָׁן וְאֶצֶר דִּישָׁן
25		דִּישָׁן	דִּישָׁן
26		דִּישָׁן	דִּישָׁן
28		דִּישָׁן	דִּישָׁן
30		דִּישָׁן תְּנִינָא דִּישָׁן	דִּישָׁן תְּנִינָא דִּישָׁן
12	לז	אֲרֻצָּאן נִקְדָּה עַל אֹחַת	אֲרֻצָּאן נִקְדָּה עַל אֹחַת
20	לח	וְלֹא בְּטַעְמָהּ	וְלֹא בְּטַעְמָהּ
25		לֹא דְלִי בְּדַשׁ	לֹא דְלִי בְּדַשׁ
27		חֲאֹמִים הָאִי נַעֲדָה	חֲאֹמִים הָאִי נַעֲדָה

ש מ ו ת

13	סו	נִלְחָה גִי דְגוּשָׁה	נִלְחָה גִי דְגוּשָׁה
16		פִּאָבֵן כִּי דְגוּשָׁה	פִּאָבֵן כִּי דְגוּשָׁה
17		מִקְדֹשׁ קִי דְגוּשָׁה	מִקְדֹשׁ קִי דְגוּשָׁה
2	טז	וַיִּלְוֵי וַיִּלְוֵי קִי	וַיִּלְוֵי וַיִּלְוֵי קִי
7		חֲלוּטֵי חֲלוּטֵי קִי	חֲלוּטֵי חֲלוּטֵי קִי
12		חֲלוּטֵי דְנִשׁ אַחֲדֵי שוּק	חֲלוּטֵי דְנִשׁ אַחֲדֵי שוּק
13		הַשְּׁלֵוֹ הַשְּׁלֵוֹ קִי	הַשְּׁלֵוֹ הַשְּׁלֵוֹ קִי
20		וַיִּבְאֵשׁ פִּתּוּחַ בִּאתְחָה	וַיִּבְאֵשׁ פִּתּוּחַ בִּאתְחָה
26	יז	יִשְׁפּוֹטוּ כְּצִיל וּמִלְּעַד	יִשְׁפּוֹטוּ כְּצִיל וּמִלְּעַד
4	יח	לְמַצְרַיִם בְּיָמֵי בְּמַצְרַיִם	לְמַצְרַיִם בְּיָמֵי בְּמַצְרַיִם
5		הַלְוִיִּתָּם מִלְּעֵל	הַלְוִיִּתָּם מִלְּעֵל
16		קִלְחַת חֹסֵר דְּחֹסֵר	קִלְחַת חֹסֵר דְּחֹסֵר
8	כא	לֹא לֹא קִי	לֹא לֹא קִי
4	כב	בַּעֲיָדָה בַּעֲיָדָה קִי	בַּעֲיָדָה בַּעֲיָדָה קִי
8		וַיִּרְשִׁיעַ חֹסֵר	וַיִּרְשִׁיעַ חֹסֵר
22		תַּעֲשֶׂה הַיּוֹם בְּצִיּוֹר	תַּעֲשֶׂה הַיּוֹם בְּצִיּוֹר
24		נִשְׁדָּה סַגְלָה בְּסִים	נִשְׁדָּה סַגְלָה בְּסִים

19	י	סוּף סִי דְגוּשָׁה	סוּף סִי דְגוּשָׁה
29		דְּבִירַת פִּתּוּחַ בִּאתְחָה	דְּבִירַת פִּתּוּחַ בִּאתְחָה
6	יא	כְּמוֹד סְבִירִין כְּמוֹדָה	כְּמוֹד סְבִירִין כְּמוֹדָה
7	יב	הַפְּתִיחִים בְּשֵׁנֵי טַעְמִים	הַפְּתִיחִים בְּשֵׁנֵי טַעְמִים
11		וּכְבֵּה יִתְרוֹ הַיּוֹם	וּכְבֵּה יִתְרוֹ הַיּוֹם
22		בְּקֹף קֹמֶץ בְּסִגְלוּתָהּ	בְּקֹף קֹמֶץ בְּסִגְלוּתָהּ
31		צִיָּא דְצִי דְגוּשָׁה	צִיָּא דְצִי דְגוּשָׁה
39		עֲנַחַת הַיּוֹם רַפְּהָה	עֲנַחַת הַיּוֹם רַפְּהָה
16	יג	יִדְכָה בְּהַיּוֹם טַעְמֵיהֶם	יִדְכָה בְּהַיּוֹם טַעְמֵיהֶם
13	יד	אֲשֶׁר תְּנִינָא סְבִירִין כְּאִשֵּׁי	אֲשֶׁר תְּנִינָא סְבִירִין כְּאִשֵּׁי
28		רִבְבֵי בְּרֹאשׁ עַמּוּד	רִבְבֵי בְּרֹאשׁ עַמּוּד
		סִימֵן בִּיהַ שְׁמֵי	סִימֵן בִּיהַ שְׁמֵי
29		חֲמָה חֹסֵר וְ	חֲמָה חֹסֵר וְ
1	טו	נִפְּאָה גִי דְגוּשָׁה	נִפְּאָה גִי דְגוּשָׁה
7		כִּקְשֵׁי פִתּוּחַ בִּאתְחָה	כִּקְשֵׁי פִתּוּחַ בִּאתְחָה
11		פְּמִלְּהַ תְּנִינָא בְּדַשׁ הַיּוֹם	פְּמִלְּהַ תְּנִינָא בְּדַשׁ הַיּוֹם
		בְּאֵלֵם חֹסֵר דְּחֹסֵר	בְּאֵלֵם חֹסֵר דְּחֹסֵר

3	ב	הַצִּיָּא צִי דְגוּשָׁה	הַצִּיָּא צִי דְגוּשָׁה
		וְחֲחֻמְרָה הִיא בְּלֹא מִסְּקָא	וְחֲחֻמְרָה הִיא בְּלֹא מִסְּקָא
1	ג	רַעֲיָה אֲרֻצָּאן בִּי תְּנִינָא	רַעֲיָה אֲרֻצָּאן בִּי תְּנִינָא
4		כִּי סִי בִי מוֹדֵעַן	כִּי סִי בִי מוֹדֵעַן
		מִשְׁהָ מִשְׁהָ בְּלֹא פִּסְקָא	מִשְׁהָ מִשְׁהָ בְּלֹא פִּסְקָא
		בִּינְדָן	בִּינְדָן
2	ד	מִזָּה מִזָּה זֶה קִי	מִזָּה מִזָּה זֶה קִי
10		אֲנִי מִלְּעֵל	אֲנִי מִלְּעֵל
15	ה	תַּעֲשֶׂה בְּמִרְכָּא כְּסוּלָה	תַּעֲשֶׂה בְּמִרְכָּא כְּסוּלָה
16		נִפְּנֵן חִי קִמְצָה	נִפְּנֵן חִי קִמְצָה
17	ו	לְמַשְׁפּוּחֵם בְּטוּחָהּ	לְמַשְׁפּוּחֵם בְּטוּחָהּ
		אֲחֻרָיָה לְחִלְדָּהֶם	אֲחֻרָיָה לְחִלְדָּהֶם
29	ז	וּכְבֵּה יִתְרוֹ הַיּוֹם	וּכְבֵּה יִתְרוֹ הַיּוֹם
12	ח	לְכַנֵּם חֹסֵר דְּחֹסֵר	לְכַנֵּם חֹסֵר דְּחֹסֵר
15		הַדְּרֻטָּמִים חֹסֵר וְ	הַדְּרֻטָּמִים חֹסֵר וְ
18	ט	דְּחֹסְדָה הִיא רַפְּהָה	דְּחֹסְדָה הִיא רַפְּהָה
9	י	וּבִקְשֵׁי מִלָּא וְ	וּבִקְשֵׁי מִלָּא וְ

מסורה סיג לתורה

מן כל ספר וספר מחמשה חומשי תורה יתיר ד' שיטין סמיכות ויתחיל מתחלת שטחה ה' .

ב ר א ש י ח

25	חֲמֵשׁ כִּי אֶת־	כ	5	וּבִלְתִּי נִקְדַּע עַל־ בְּחַרְא	טז	1	בְּרֵאשִׁית בִּי רַבְּוֹ
29	חֲשֵׁשָׁה הַשֵּׁי בְּצִיּוֹ		8	בְּחַח	8	11	לְשֵׁא הַדִּי בִיּוֹךְ אֶךְ
2	זָקְנֵי פִתַח בַּאֲחֻזָּה	כו	14	הַפֶּרְ } פִּתַח בָּסִים	ז		בַּסְפָּרִי סִפְרֵי טַבִּיעַ
4	צִדְדָה הַיְחִידָה		3	אֲדֹנֵי קֹדֶשׁ	יח	18	וְלִהְיִיל בּוֹקֵף גְּדוּל
29	וַיִּשְׁחָדוּ וַיִּשְׁחָדוּ קִי		9	אֱלֹוֹ נִקְדַּע עַל אִיו		4	בְּחִסְרָאם הַיְעִירָא
36	לֶלֶךְ קִמְצָה בִיּוֹךְ		13	זָקְנֵי פִתַח בָּסִים		22	הַצִּלְעַ קִמְצָה וּמְלֹרַעַ
46	קִצְוֵי קַעֲדָא		2	אֲדֹנֵי חוּל	יט	25	שׁוֹמְרִים דְּנֶשׁ אֲחִי שׁוֹרְקַ
2	פִּסְדָה בִּי טַעֲמִים	כח		לֹא לִי דְנִשְׁוָה		6	וְחֵאֲכַל פִּתַח בַּאֲחֻזָּה
5	דִּי עֲנִין וּמְלֹרַעַ		14	צַעַר צִי דְנִשְׁוָה			וַיֵּאֲכַל פִּתַח בָּסִים
6	מֵאִיּוֹכֵן בְּטִין		18	אֲדֹנֵי קֹדֶשׁ		16	עַצְמִךְ הַצִּי דְנִשְׁוָה
7			19	וּמִנְּךְ		3	וַיִּבֵּא מְלֹרַעַ
11	בְּגַד בַּא גַּד קִי	ל	21	דְּבִירָה } פִּתַח בָּסִים		4	וּמְחַלְבֵּדֵן הַבִּי רַפְּוָה
19	בְּרֵשִׁישׁ דִּבִּי בְּצִיּוֹ			דָּוָא סְבִירִין הַדָּוָא		8	בְּלֹא פִסְקָא
42	וּבְהַעֲשִׂיָּהּ בְּמִקְצַח סְפָרֵי		33	וּבְקִלְמָה נִקְדַּע עַל־ו'		3	כַּעֲלֵמוּ בְּכִיף
	יְיָ רַבְּוֹ		6	מִחֲטָרְלֵי חֶסֶר א'	כ	4	מֵאֲחַת חֶסֶר ו'
18	רִכְשָׁה קִמְצָה בִיּוֹךְ	לא	13	אֱלֹהִים קֹדֶשׁ		29	וְיֵשׁוּ בִי טַעֲמִים; הַקָּרָא
52	זָקְנֵי קִמְצָה טַבִּיעַ		8	וַיִּגְמַל פִּתַח בַּאֲחֻזָּה	כא	30	מֵאֲחַת חֶסֶר ו'
53	אֲלֹוֹ אֲבִירָם חוּל		10	הַמִּשְׁאֲלָה סַגּוּל בַּאֲחֻזָּה	כב	3	יְחִידָה דְרֵיבִי בִיּוֹךְ
3	אֱלֹהִים זֶה קֹדֶשׁ	לב	2	וּלְבַנְתָּה כַּעֲדָא	כג	19	הָחַי הַדָּוָא בְּקִמְצָה
16	וַעֲדִים הַעֵי בְּשׁוֹא נַח		15	מֵאֲחַת חֶסֶר ו'		23	וַיִּמַּח הַמִּי בְּלֹא דְנֶשׁ
21	לִפְלִי קִמְצָה בִיּוֹךְ		14	הַעֲשֵׂה הַעֲשֵׂה קִי	כד	17	הַעֲזָא הַעֲזָא קִי
23	דָּוָא סְבִירִין הַדָּוָא		16	הַעֲשֵׂה הַעֲשֵׂה קִי		29	וְחַדִּל כְּצִיל
4	צִוְרָא צִוְרָא קִי	לג	19	אֲשָׁאָב קִמְצָה בִיּוֹךְ		17	הַעֲשֵׂר הַדָּוָא בְּקִמְצָה
8	וַיִּשְׁקִלֵנּוּ נִקְדַּע עַל־ו'		28	הַעֲשֵׂה הַעֲשֵׂה קִי		19	וְצַבִּים וְצַבִּים קִי
10	פְּנִישְׁתֵּי דְגִי בְּקִמְצָה		33	וַיִּישָׁם וַיִּישָׁם קִי		23	וַיִּשָׁם דְּמִי בְּפִתַח
12	הַעֲשֵׂה הַעֲשֵׂה קִי	לד	35	עַבְדִּים חֶסֶר ו'		3	לִיָּקֵן
29	שִׁבְיָ מְלֹרַעַ		55	הַעֲשֵׂה הַעֲשֵׂה קִי		11	אֲרִפְכִּשְׁדָּה } קִמְצָה בִיּוֹךְ
31	דְּכֹוֹזָה כְּסִי הַמִּסְחָה		57	לֹעֲשֵׂה לֹעֲשֵׂה קִי		5	רִכְשָׁה
	זִי אֲנִינָה רַבְּוֹ		15	חֹדֵד כְּצִיל בְּבִי לְחָן	סה	19	וַיָּבֵא בְּחַדִּי
7	הַאֱלֹהִים קֹדֶשׁ	לה	23	נִיּוֹם נִיּוֹם קִי		2	צַבִּים } צַבִּים קִי
			23	וַיֵּאֲמָרְךְ קִמְצָה בִיּוֹךְ		8	צַבִּים }
			24	חֲזִמִּים חֶסֶר א'			

דברי הימים ב לו הרה

13 וְגַם בְּמִלְחָה נִכְבְּדוּ-עַצְמוֹ מִיַּד אֲשֶׁר הִשְׁמִיעוּ
בְּאֲזָנוֹתָם וַיִּקְשׁוּ אֶת-עֵפֶרוֹ וַיִּמְצְאוּ אֶת-לִבְנֵי
14 מְשֻׁבֵי אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָס בְּלִשְׁוֵי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּם הָרַפּוּ לְמַעַל מִעַל כָּכָל הַלְעָבוֹת
הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאוּ אֶת-בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
15 בְּיְרוּשָׁלַם וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם
עֲלֵיהֶם בְּיַד-מַלְאָכָיו הַשְׂפָּתִים וּשְׁלַח בְּ-יַחַמְלֵי
עַל-עַמּוֹ וְעַל-מַעֲסֵוֹ וַיְהִי מַלְעֵבִים בְּמַלְאָכָיו
16 הַאֲלֹהִים וּבְזוּיִם דְּבָרָיו וּמִתְעַשְׂשִׂים בְּנִבְיָאוֹ עַד
עֲלוֹת חֲמַת-יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד לְאֵן מִרְפָּא וַיַּעַל
17 עֲלֵיהֶם אֶת-מִלְחָה פְּשׁוּיִים וַיִּדְוֶה בְּחַוְרֵיהֶם
בְּדוֹב בְּבַת מַקְדָּשׁוֹ וְלֹא חָמַל עַל-בְּדוּדוֹ וּבְחַוְלָה
18 וְכֵן וַיִּשַׁל הַכֹּל כִּתּוֹן בְּיָדוֹ וְכֹל כָּלִי בֵּית
הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים הַתְּשֻׁבִים וְאֲצֻרוֹת בֵּית יְהוָה
19 וְאֲצֻרוֹת הַמִּלְחָה וְשָׂרָיו הַכֹּל הֵבִיא בָבֶל וַיִּשְׁרֹפֵהוּ
אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים וַיַּחַצֵּצוּ אֶת-חֹמַת יְרוּשָׁלַם
וְכֹל אֲרַמְתֵיהָ שָׂרְפֵי בָאֵשׁ וְכֹל-כָּלִי מִחֲמַמְדֵיהָ
20 לְהַשְׁחִיתוֹ וַיִּגַּל הַשְׂאֵרִית מִיְהוֹדוֹב אֶל-בָּבֶל
וַיְהִי-לֵו וּלְבָנָיו לְעֲבָדִים עַד-מִלְחָה מַלְכוּת פָּרַס׃
21 לְמַלְאֲכַת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד-דְּצֻתָהּ
הָאָרֶץ אֶת-שְׁבוּתֶיהָ כְּלִי-יָמִינוּ הַשְׂמֹרָה שְׁבִיחָהּ
22 לְמַלְאֲכַת שְׁבַעִים שָׁנָה וּבִשְׁנַת אֲחֻרָה
לְבוֹרֶשׁ מִלְחָה פָּרַס לְמַלְכַת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי
יִרְמְיָהוּ הַעִיר יְהוָה אֶת-יְהוָה פֹּדֶשׁ מִלְחָה
פָּרַס וַיִּעַם-קָלָל בְּכָל-מַלְסָתוֹ וְגַם בְּמִכְתָּבוֹ
23 לְאִמּוֹ כִּי-אִמּוֹ שָׂרָשׁ מִלְחָה פָּרַס כֹּל
מַמְלַחַת הָאָרֶץ כִּתּוֹן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
הָאֵל-אֲסַפֶּנּוּ עַל-לְבוֹנֹת-לִי בֵּית יְרוּשָׁלַם
אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מִרְבַּבִּים מִכָּל-עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַמּוֹ וַיַּעַל׃

26 וְגַם פְּחוּבִים עַל-אֲשֵׁרֹתוֹ וַיְהִי דְבַר יְהוָה
27 וְהַסִּדּוֹר פָּתַחבַּת בְּחֹדֶת יְהוָה וְדִבְרֵי הַרְאֻשִׁים
וְהַאֲחֻזִּים הָגַם פְּחוּבִים עַל-סֹסֵר מַלְכֵי-יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי-יְהוָה׃

CAP. XXXVI. 6

1 וַיְקַח עִם-הָאָרֶץ אֶת-יְהוֹאָחָז בֶּן-יִשְׂרָאֵה
2 וַיִּמְלִיכֵהוּ חֲמַת אֲבוֹי בְּיְרוּשָׁלַם בֶּן-שָׁלֹשׁ
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֵּאָחֶז בְּמַלְכוֹ וְשָׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
3 מִלְחָה בְּיְרוּשָׁלַם וַיִּסְתַּדֵּהוּ מִלְחָה-מַעֲרִים
בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעֲשֶׂה אֶת-הָאָרֶץ מֵאֵה כִּפְסָה
4 וְכֹסֶף הַיָּבֵט וַיִּמְלֹךְ מִלְחָה מַעֲרִים אֶת-אֲלֵיקָם
אֲחִיו עַל-יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם וַיִּסַּב אֶת-שְׁמוֹ
הַיְזֻקִים וְאֶת-יְוָאָחָז אֲחִיו לְקַח כֹּל וַיִּבְיָאֵהוּ
5 מִצָּרְמָהוּ בְּדַעֲשִׁים חֲמַשׁ שָׁנָה הַיְזֻקִים
בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מִלְחָה בְּיְרוּשָׁלַם
6 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו עָלָיו עֲלֵה
נִכְבְּדוּ-עַצְמוֹ מִיַּד בָּבֶל וַיִּאֲסֹדֵהוּ בְּחֻשָׁתִים
7 לְהַלְכִים בְּבַלְיָה וּמַעַל בֵּית יְהוָה הֵבִיא
8 נִכְבְּדוּ-עַצְמוֹ לְבַבֵל חֲמֵסִם בְּדַכְלוֹ בְּבָבֶל וַיְהִי
דְבַר הַיְזֻקִים וַחֲתֻעֲבוּתוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂהוּ וַחֲמַצְאוֹ
עָלָיו הָגַם פְּחוּבִים עַל-סֹסֵר מַלְכֵי-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי-יְהוָה
9 וַיִּמְלֹךְ הַיְזֻקִין בְּלֹא תַחֲתִיו בְּשָׁמְרָה שְׁנִים
הַיְזֻקִין בְּמַלְכוֹ וְשָׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרֵת יָמִים
מִלְחָה בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
10 וְלַחֲשׁוֹבֵת הַשְׂמִינָה שְׁלַח הַמֶּלֶךְ נִכְבְּדוּ-עַצְמוֹ וַיִּבְיָאֵהוּ
בְבַלְיָה עִם-כָּל חֲמַת בֵּית-יְהוָה וַיִּמְלֹךְ אֶת-
11 צִדְקִיָּהוּ אֲחִיו עַל-יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם בְּדַעֲשִׁים
וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
12 מִלְחָה בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו
לֹא נִכְבְּעַ מִלְּפָנֵי יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא מִפִּי יְהוָה׃

חוק ונתחוק המחוקק לא יחוק

סכס הסוסקם של כל דבי הימים אלף ושש מאות וחמשים וששה. ויראו את הארץ וישמחו
לראות סימן; ותצו ועל אצרות המלך עזמת בן עדיאל; וסדרו חמשה ועשרים. עד אשר עד כה
סכנו ה' סימן;

וַעֲדָה לְעֵבֶד הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־דַּבְרֵי־סֹפֶר
 12 וְיִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה: וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־
 עַמּוּד וַיְסֹדֵת אֶת־הַפִּיּוֹת לִשְׁנֵי יְהוָה לְלִבָּה
 אֲחֵרָה יְהוָה וּלְשֹׁמֵר אֶת־מִצְוֹתָיו וְעֹלֹתָיו
 וְחֵלְקוֹ בְּכָל־לֵבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ לַעֲשׂוֹת אֲדָרְבָּי
 13 הַפִּיּוֹת הַתְּרוֹבִים עַל־דִּפְסוֹר הוּא: וַיַּעֲמֵד אִתּוֹ
 מִלְּפָנָיו בֵּירוּשָׁלַם וַיִּנְתְּנוּ וַיַּעֲשׂוּ יוֹשִׁבֵי
 14 יְרוּשָׁלַם בְּבֵית אֱלֹהִים אֲלֵהוּ אֲמֹתָהוּם וְיֹסֵף
 וְאִישׁוֹ אֶת־כָּל־הַתְּעֹבֹת מִלְּפָנָיו אֲשֶׁר
 לָבֵן מִיִּשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵד אֶת־כָּל־הַמֶּלֶךְ מִיִּשְׂרָאֵל
 לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם מִלְּמִו לֹא סָר
 מֵאֲחֵרֵי יְהוָה אֲלֵהוּ אֲמֹתָהוּם:
 הַתְּעֹבֹת עֹלוֹת עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה כַּמִּצְוָה הַמֶּלֶךְ
 17 אִישׁוֹ: וַיַּעֲשׂוּ מִיִּשְׂרָאֵל הַמִּצְוָה אֶת־
 הַפֶּסַח בַּעַת הַיּוֹם וְאֶת־הַדָּג וְהַפִּעֵצָה שֶׁבַע־
 18 יָמִים: וְלֹא־יָעָשׂה פֶּסַח בְּמִלּוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כִּי־מִי
 שְׂמֹאל הִבְיָאוּ וְכָל־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־עָשׂוּ
 19 בְּפֶסַח אֲשֶׁר־עָשָׂה אִישׁוֹ: וְהַבְּרִיָּה הַחֲלִימָה
 וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הַמִּצְוָה וַיֹּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם:
 20 בְּשִׁמְשֵׁה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּת אִישׁוֹ: נַעֲשָׂה
 הַפֶּסַח הַזֶּה: אֲחֵרֵי כָל־זֹאת אֲשֶׁר הִכָּן
 21 אִישׁוֹ אֶת־הַפִּיּוֹת עֲלֵה נֹב מִלְּפָנֶיךָ מִצְוָה
 לְהַלְחֵם בְּכִרְמִישׁ עַל־פֶּתַח וַיֵּצֵא לְקִרְיַת
 22 אִישׁוֹ: וַיִּשְׁלַח אֵלָיו מַלְאָכָיִם לֵאמֹר מִדֵּי
 לִי וְלִךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה לֹא־עָלִיךָ אִתּוֹ: רְאוּם כִּי
 23 אֶל־פֶּתַח מַלְחָמָה וְאֵלֵיהֶם אָמַר לְבָרְכֵם יְהוָה
 לֵךְ מֵאֲלֵהֶם אֲשֶׁר־עָמַר וְאֶל־שׂוֹדֵתָ: וְלֹא־
 24 הִסֵּב אִישׁוֹ: פָּנָיו מִפָּנָיו כִּי הִלְחֵם בְּוִתְרוֹשָׁשׁ
 וְלֹא שָׁמַע אֲדָרְבָּי נֹב מִפִּי אֱלֹהִים וַיֵּלֵךְ הַלְחֵם
 25 בְּבִקְעַת מִגְדוֹ: וַיֹּדֶעַ הָאִיִּם לַמֶּלֶךְ אִישׁוֹ
 וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבֹדוֹ הַעֲבֹדוֹ כִּי הִלְחֵמוֹ
 26 מֵאֵד: וַיַּעֲמִירוֹ עֲבָדָיו מִדְּהַרְבָּרָה וַיַּיְבִישׁוּ
 עַל רֶכֶב הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וְחִלְשֵׁהוּ יְרוּשָׁלַם
 וַיָּמָת וַיָּקַם בְּקִרְיַת אֲמֹתוֹ וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
 27 מֵתְחַבְּלִים עַל־אִישׁוֹ: וַיִּקְרְנוּ יְמֵיָהּ עַל־
 אִישׁוֹ וַיֵּאמְרוּ כָל־הַיְּהוּדִים וְהַשִּׁוִּיִּתִּים בְּקִרְיַת־הַיְּהוּדִים
 עַל־אִישׁוֹ עַד־רְאוּם וַיִּתְּנוּ לֹדֶק עַל־יִשְׂרָאֵל

וַעֲדָה לְעֵבֶד הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־דַּבְרֵי־סֹפֶר
 31 הַפִּיּוֹת הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה: וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־
 עַמּוּד וַיְסֹדֵת אֶת־הַפִּיּוֹת לִשְׁנֵי יְהוָה לְלִבָּה
 אֲחֵרָה יְהוָה וּלְשֹׁמֵר אֶת־מִצְוֹתָיו וְעֹלֹתָיו
 וְחֵלְקוֹ בְּכָל־לֵבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ לַעֲשׂוֹת אֲדָרְבָּי
 32 הַפִּיּוֹת הַתְּרוֹבִים עַל־דִּפְסוֹר הוּא: וַיַּעֲמֵד אִתּוֹ
 מִלְּפָנָיו בֵּירוּשָׁלַם וַיִּנְתְּנוּ וַיַּעֲשׂוּ יוֹשִׁבֵי
 33 יְרוּשָׁלַם בְּבֵית אֱלֹהִים אֲלֵהוּ אֲמֹתָהוּם וְיֹסֵף
 וְאִישׁוֹ אֶת־כָּל־הַתְּעֹבֹת מִלְּפָנָיו אֲשֶׁר
 לָבֵן מִיִּשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵד אֶת־כָּל־הַמֶּלֶךְ מִיִּשְׂרָאֵל
 לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם מִלְּמִו לֹא סָר
 מֵאֲחֵרֵי יְהוָה אֲלֵהוּ אֲמֹתָהוּם:
 הַתְּעֹבֹת עֹלוֹת עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה כַּמִּצְוָה הַמֶּלֶךְ
 17 אִישׁוֹ: וַיַּעֲשׂוּ מִיִּשְׂרָאֵל הַמִּצְוָה אֶת־
 הַפֶּסַח בַּעַת הַיּוֹם וְאֶת־הַדָּג וְהַפִּעֵצָה שֶׁבַע־
 18 יָמִים: וְלֹא־יָעָשׂה פֶּסַח בְּמִלּוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כִּי־מִי
 שְׂמֹאל הִבְיָאוּ וְכָל־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־עָשׂוּ
 19 בְּפֶסַח אֲשֶׁר־עָשָׂה אִישׁוֹ: וְהַבְּרִיָּה הַחֲלִימָה
 וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הַמִּצְוָה וַיֹּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם:
 20 בְּשִׁמְשֵׁה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּת אִישׁוֹ: נַעֲשָׂה
 הַפֶּסַח הַזֶּה: אֲחֵרֵי כָל־זֹאת אֲשֶׁר הִכָּן
 21 אִישׁוֹ אֶת־הַפִּיּוֹת עֲלֵה נֹב מִלְּפָנֶיךָ מִצְוָה
 לְהַלְחֵם בְּכִרְמִישׁ עַל־פֶּתַח וַיֵּצֵא לְקִרְיַת
 22 אִישׁוֹ: וַיִּשְׁלַח אֵלָיו מַלְאָכָיִם לֵאמֹר מִדֵּי
 לִי וְלִךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה לֹא־עָלִיךָ אִתּוֹ: רְאוּם כִּי
 23 אֶל־פֶּתַח מַלְחָמָה וְאֵלֵיהֶם אָמַר לְבָרְכֵם יְהוָה
 לֵךְ מֵאֲלֵהֶם אֲשֶׁר־עָמַר וְאֶל־שׂוֹדֵתָ: וְלֹא־
 24 הִסֵּב אִישׁוֹ: פָּנָיו מִפָּנָיו כִּי הִלְחֵם בְּוִתְרוֹשָׁשׁ
 וְלֹא שָׁמַע אֲדָרְבָּי נֹב מִפִּי אֱלֹהִים וַיֵּלֵךְ הַלְחֵם
 25 בְּבִקְעַת מִגְדוֹ: וַיֹּדֶעַ הָאִיִּם לַמֶּלֶךְ אִישׁוֹ
 וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבֹדוֹ הַעֲבֹדוֹ כִּי הִלְחֵמוֹ
 26 מֵאֵד: וַיַּעֲמִירוֹ עֲבָדָיו מִדְּהַרְבָּרָה וַיַּיְבִישׁוּ
 עַל רֶכֶב הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וְחִלְשֵׁהוּ יְרוּשָׁלַם
 וַיָּמָת וַיָּקַם בְּקִרְיַת אֲמֹתוֹ וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
 27 מֵתְחַבְּלִים עַל־אִישׁוֹ: וַיִּקְרְנוּ יְמֵיָהּ עַל־
 אִישׁוֹ וַיֵּאמְרוּ כָל־הַיְּהוּדִים וְהַשִּׁוִּיִּתִּים בְּקִרְיַת־הַיְּהוּדִים
 עַל־אִישׁוֹ עַד־רְאוּם וַיִּתְּנוּ לֹדֶק עַל־יִשְׂרָאֵל

CAP. XXXV. הַ

1 וַיַּעֲשׂוּ אִישׁוֹ בֵירוּשָׁלַם פֶּסַח לְיְהוָה וַיִּשְׁחָטוּ
 2 הַפֶּסַח בַּבַּיְצָה עַד־לְחֹשֶׁת הָרֶאֱשׁוֹן: וַיַּעֲמֵד
 3 הַבְּרִיָּה עַל־מִשְׁמֹרֹתָם וַיְחַלְקֵם לַעֲבֹדָה בֵּית
 4 יְהוָה: וַיֵּאמְרוּ לְלוֹאִים הַתְּעֹבִים לְכָל־יִשְׂרָאֵל
 5 הַיְּהוּדִים לְיְהוָה וְעַתָּה אֶת־אֲחֵיךָ וְהַפִּיּוֹת
 6 אֲשֶׁר בְּהַר שֵׁלֶמָה בְּן־הַיִּיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ
 7 לָכֵן מֵשָׂא בַּפִּיךָ עֲתָה עֲבֹד אֶת־יְהוָה
 8 אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: הַחֲזֵנוּ לְמִדָּה
 9 אֲחֵיכֶם כַּמִּחְלָקוֹתֵיכֶם כַּכֹּהֵן הַיִּיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 10 וּבְמִתְכַּבֵּב שֵׁלֶמָה בֵּן: וְעַמּוֹ בְקֹדֶשׁ לְשִׁלְחָה
 11 בֵּית הַתְּעֹבִים לְאֵדֵיכֶם בְּנֵי הָעָם וְהַלְחֵם בֵּית
 12 אֶבֶן לְלוֹאִים: וַשְׁחָטוּ הַפֶּסַח הַתְּחִלְשֵׁהוּ הַבְּרִיָּה
 13 לְאֵדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כְּדֵר־יְהוָה בֵּיר־מִשְׁהוֹ:
 14 וַיִּיָּדֶם אִישׁוֹ לָבֵן הָעָם צֹאן בְּנֵשִׁים וּבְנֵי
 15 עֵיטִים הַבֵּל לְפִסְחֵיהֶם לְכָל־הַמִּצְוָה לְמִסְפַּר
 16 שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּבָבֶד שְׁלֹשַׁת אֶלְפִים אֱלֹהִים כִּי־כֹשֶׁשׁ
 17 הַמֶּלֶךְ: וְשָׁלוֹ לְבִרְבָּה לָעָם לְבָרְכִים
 18 וְלוֹאִים הַרְיֵם חֲלִיקָה וּזְמִירָה וַיְהִיֵּל עֲבִיר
 19 בֵּית הַיְּהוּדִים לְבָרְכִים נֹב לְפִסְחִים אֲשֵׁרִים
 20 וַיַּעֲשׂוּ מֵאֵד וּבָבֶד שְׁלֹשׁ מֵאֹתוֹ: וְכִסְתִּירוֹ
 21 וַשְׁמֵעֵהוּ וַחֲסָא אֲחֵרֵי וְחִשְׁבִּירוֹ וַיַּעֲמֵל
 22 וַיְזַכֵּר שָׁרֵי הָלוֹים הַרְיֵם לְלוֹאִים לְפִסְחִים חֲמִשָּׁת
 23 אֶלְפִים וּבָבֶד חֲמִשׁ מֵאֹתוֹ: וַחֲבִינֵן הַעֲבִידָה
 24 וַיַּעֲמֵד הַבְּרִיָּה עַל־עַמּוּד הַיְּהוּדִים עַל־
 25 מַחְלָקוֹתָם כַּמִּצְוָה הַמֶּלֶךְ: וַשְׁחָטוּ הַפֶּסַח

זכרי הימים ב לד חרג

17 אֲשֶׁר־נָתַן בְּיַד־עַבְדּוֹ הַיָּם עֲשִׂים׃ וַיֵּלֶכְתוּ
 אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּמִתְחִילָה וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶן
 18 הַמִּסְקִים וְעַל־יַד עֹשֵׂי הַמַּלְאָכָה׃ וַיֵּדוּ שֵׁשֶׁן
 הַסֹּפֵר לַמֶּלֶךְ לְאֹמֶר כֶּסֶף טָהוֹר לִי חֲלָקִידוֹ
 19 הַבָּרָן וַיִּקְרְבוּ שֵׁשֶׁן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי כַּשֵּׁמֶעַ
 הַמֶּלֶךְ אֵת דְּבַר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־כְּתוּבָתוֹ׃
 20 וַיִּצַּר הַמֶּלֶךְ אֶת־חֲלָקִידוֹ וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־
 שֵׁשֶׁן וְאֶת־עַבְדּוֹן בֶּן־מִיכָה וְאֵת אֶשְׁמֹרֶת
 21 וְאֵת עֲשִׂיָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְאֹמֶר׃ לֹא דַעְשׂוּ
 אֶת־יְהוָה עַבְדֵי וּבַעַד דַּשָּׂאֵל בְּיִשְׂרָאֵל וּבַחֲדָה
 עַל־דְּבַר הַסֹּפֵר אֲשֶׁר נִמְצָא בְּגִדְלוֹתָ חַמְטָה
 22 יְהוָה אֲשֶׁר טָמְאָה לָנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַרְתָּ
 אֶת־חֻמְתֵי אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַחֻב
 עַל־הַסֹּפֵר הַזֶּה׃ וַיִּלְכֹּד חֲלָקִידוֹ וְאֶשְׁמֹרֶת
 23 הַמֶּלֶךְ אֶל־חֲלָקִידוֹ דְּבַחְיָה אִשָּׁת׃ וְשֵׁשֶׁן
 חֲלָקִידוֹ בְּרַחֲמֵיהֶם שָׁמַר בְּהַגְנוּם הוּא וְיֹשֵׁבֵת
 24 בִּירֻשָׁלַם בְּמִשְׁכַּת וַיִּדְבַר אֵלֶיהָ בַּחַטָּה׃ וַתֹּאמֶר
 לָאֵם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֹמֵר לְאִישׁ
 25 אֲשֶׁר־שָׁלַח אַחֲכֶם אֵלָיו׃ כֹּה אָמַר יְהוָה׃
 הֲגַל מִבְּיַת רַעַה עַל־הַמֶּקֶד הַזֶּה וְעַל־יֹשֵׁבָיו
 אֵת כָּל־הָאֲלֹת הַחַטּוֹבוֹת עַל־הַסֹּפֵר אֲשֶׁר קִרְאָה
 26 לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוֹרָם׃ הַחַטָּה׃ אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי
 וַתִּפְסְדוּ לְאֹלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִיבֵנִי כְּכֹל
 27 מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם וַתִּהְיוּ חַמְטֵי בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְלֹא
 תִּבְהוּ׃ וְאֵל מֶלֶךְ יְהוֹרָם הִשְׁלַח אַחֲכֶם לַחֲדָשׁ
 28 בְּיָדָהּ כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי׃ יָמֵן רַחֲמֵיךָ
 29 וַתִּבְנֵנִי׃ מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים בְּשִׁמְעוֹת אֲחֵדְבִי עַל־
 הַמֶּקֶד הַזֶּה וְעַל־יֹשֵׁבָיו וַתִּבְנֵנִי לִפְנֵי וַתִּקְרַע
 30 אֶת־כְּתוּבָתוֹ וַתִּבְקַד לִפְנֵי שִׁמְעוֹת נָאִם
 יְהוָה׃ הֲגַל אֶסְפָּר אֶל־אֲחִיקָה וְאֶסְכַּחֶת אֶל־
 קַבְדּוֹתַי בְּשִׁלֹּם וְלֹא־תִרְאֶנִּי עֵלְיָךְ כְּכֹל
 31 דְּרָעָה אֲשֶׁר אָנִי מִבְּיַת עַל־הַמֶּקֶד הַזֶּה וְעַל־
 לְשׁוֹנֵי וְיֹשְׁבֵי אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר׃ וַיִּשְׁלַח
 32 הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכֵם אֶת־פְּלִזְקֵי יְהוֹרָם וַיְרַשְׁלוּ׃
 33 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוֹרָם וַיִּשְׁבֵי
 34 יְרֻשָׁלַם וַתִּבְנְיָם וְהָאֵלִים וְכָל־הָעַם מִגְדּוֹל

35 בְּשֵׁנֵי יְהוָה וַיִּלְכֹּד בְּדָדַי הוּד אֲבִיו וְלֹא־סָר
 36 יָמֵן וְשִׁמְשֹׁן׃ וּבְשִׁמְשֹׁן שְׁנַיִם לְמַלְכֵוּ
 37 הוּא עֲרַפְיוֹ עַד הַזֶּה לְחֹדֶשׁ לְאֹלֶף הוּד אֲבִיו
 38 וּבְשִׁמְשֹׁן׃ עֲשָׂה שָׁנָה הַחֵל לְסוֹד אֶת־יְהוָה
 39 וַיְרַשְׁלוּ מִן־הַבְּמֹת הַחֲאֲשִׁרִים וְהַסֹּסִים
 40 הַמִּסְכּוֹת׃ וַיִּתְּנוּ לִפְנֵי אֵת מִזְבְּחוֹת הַבַּעֲלִים
 41 הַחֲפִצִים אֲשֶׁר לְמַעַתָּה מַעֲלִים בְּעַד הַחֲאֲשִׁרִים
 42 וְהַסֹּסִים וְהַמִּסְכּוֹת שִׁפְרֵי הַזֶּה וַיִּזְקַק עַל־שֵׁנֵי
 43 הַבָּתִּים הַבְּחִים לָאֵם׃ וַעֲמַתָּה בְּדָבָר שִׁפְרֵי
 44 עַל־מִזְבְּחוֹתֵינוּ וַיִּסְרֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־יְרֻשָׁלַם׃
 45 וַיִּבְנוּ מִזְבֵּחַ וְאֶסְרִים וְשִׁמְשֹׁן וְעַד־נִפְתָּלִי
 46 בְּיַד בְּרָדִים סָבִיב׃ וַיִּתְּנוּ אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת
 47 וְאֶת־הַחֲאֲשִׁרִים וְהַסֹּסִים פֶּתַח לְחֹזֶק וְכֹל־
 48 הַחֲפִצִים בְּעַד כְּכֹל־אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל וַיִּשָׁב לְיְרֻשָׁלַם׃
 49 וַיִּשְׁנֵן שִׁמְשֹׁן עֲשָׂה לְמַלְכֵוּ לְסוֹד אֶת־הָאֲרֵץ
 50 הַזֵּה בְּיַד שִׁלָּח אֶת־שֵׁשֶׁן בֶּן־אֲצִלָּה וְאֶת־
 51 מַעֲשִׂידוֹ שׁוֹד־הַעִיר וְאֵת יֵהוּ אֶחָו בֶּן־יִזְחָהוּ
 52 הַמִּזְבֵּחַ לְחֹזֶק אֲחֵדְבֵי יְהוָה אֱלֹהֵי׃ וַיֵּבֵאוּ
 53 אֶל־חֲלָקִידוֹ׃ הַבָּרָן וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
 54 הַנִּמְצָא בֵּית־אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶסְכַּחְהֵם שִׁמְשֹׁן
 55 הַפָּח כֹּה־מַעֲשֵׂה וְאֶסְרִים וְכָל־שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל
 56 וְכָל־יְהוָה וּבְנֵי־יָמֵן וַיִּשְׁבֵי יְרֻשָׁלַם׃ וַיִּתְּנוּ
 57 עַל־יַד עֲשָׂה הַמַּלְאָכָה הַמִּסְקִים בְּמִתְחִילָה יְהוָה
 58 וַיִּתְּנוּ אֵלָיו עֹשֵׂי הַמַּלְאָכָה אֲשֶׁר עֲשִׂים בְּבֵית
 59 יְהוָה לְבָדוֹק וְלַחֲזֹק הַבֵּית׃ וַיִּתְּנוּ לְחֹדְשִׁים
 60 וְלַפְּנִים לְקַחֵת אֲבָנֵי מַחְצָב וְעֲצִים לְמַחְפְּזוֹת
 61 וְלִקְרֹת אֶת־הַבָּתִּים אֲשֶׁר הִשְׁחָדוּ מִלִּבֵּי
 62 יְהוָה׃ וְהַחֲאֲשִׁרִים עֲשִׂים פֶּאֶמְוָה בְּמַלְאָכָה
 63 וְעֲלִידִים׃ מִסְקִים יַחַת וְעַבְדֵי הָאֵלִים מִן־
 64 בְּנֵי מַרְי וְחִסְרִיה וּמִשְׁלֵם מִן־בְּנֵי הַקְּהֻלָּה
 65 לְבָצֵחַ הָאֵלִים כָּל־מִזְבֵּן כְּכֹל־שִׁד׃ וְעַל־
 66 הַסֹּפֵרִים וּמַצְחִים לְכֹל עֲשָׂה מַלְאָכָה לְעֲשֵׂה
 67 וְעֲשֵׂה וּמַלְאָכִים סוֹסִים וְשִׁטִּים וְשׁוֹעִרִים׃
 68 וּמִצִּיאִים אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה מִצָּא
 69 חֲלָקִידוֹ הַבָּרָן אֶת־כֶּסֶף חֲדָת־יְהוָה בְּיַד
 70 מַעֲשֵׂה׃ וַיַּעַן חֲלָקִידוֹ וַאֲמַר אֶל־שֵׁשֶׁן הַסֹּפֵר
 71 כֹּה־הַתּוֹרָה מִצְאֵנוּ בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חֲלָקִידוֹ
 72 אֶת־הַסֹּפֵר אֶל־שֵׁשֶׁן׃ וַיֵּבֵא שֵׁשֶׁן אֶת־הַסֹּפֵר

10 יהוה מפני בני ישראל: וידע יהוה אל
 11 מלשה וארעפ ולא הקשים: ויבא יהוה
 עליהם את שתי הצבא אשר מלכו אשר
 וילכו את מלשה בחדים ויאסרו בנחשלים
 12 וילכו בבלה: וכפר לו יהוה את פני
 יהוה אלהו ויפגע מאד מלפני אלה אמרו:
 13 ויחפל אליו ויעז לו וישמע ויחפר וישבד
 וישלם למלכו וידע מלשה כי יהוה הוא
 14 האלים: ואחרי כן בנה חומה ויצפה
 לעיר חזק מערה לנחון בפרז ולבוא בשער
 הדיים וכבד לשל ועבדה מאד וישם שרי
 15 חיל בכל הערים הנצרות ביהודה: וחס את
 אלו ויבן ואת הספל מפת יהוה וכל
 המוצות אשר בנה ביהויה ויבן ויבן ויבן
 16 וישלח הצפה לעיר: וכן את מוצת יהוה
 ויבן עליה ויבן שלמים ויהוה ויאמר ליהוה
 17 לעבד את יהוה אלו ישראל: אבל עוד
 העם זכרים בנמות רק ליהוה אלהים:
 18 ויהו דברי מלשה ויחפרו אל אלו ויבן
 החיים המופים אליו בשם יהוה אלו
 19 ישראל דם על דברי מלך ישראל: ויחפרו
 והעזו וכל הפארו ומעלו המקמות אשר
 בנה סם בנות העמל האמרים והסלים
 לפני הפגע דם פתחים על דברי יהוה:
 20 וישב מלשה עם אמרו ויחפרו ביהוה וימלו
 21 אמון בן תחזי: בן עשרים וארבע שנה:
 אמון במלך ושהים שלים מלך ביהושע:
 22 ויעש דדע בעני יהוה פאשר עשה מלשה
 אכזי לכל הסלים אשר עשה מלשה אמון
 23 ופז אמון ויבנים: ולא כבע מלפני יהוה
 פדפגע מלשה אמון כי הוא אמון דרבה
 24 אשמה: וקשרו עליו עבדו ומיתו בניו:
 25 ויפי עם דאדף את כל הקשים על דמלך
 אמון וימלו עם דאדף את אשירה בן
 תחזי:

CAP. XXXIV. ל

1 בן שמונה שנים ואשירה במלך ושלשים
 2 ואחז שנה מלך ביהושע: ויעש דאשר

28 על המדה: ומכנת לתבואת דגן וחיטת
 ויצור ואחז לכל ברהמה ובהמה ועדרים
 29 לחדות: ועדים עשה לו ומקנה צאן וכל
 30 לב פי כדלו אלהים וכש רב מאד: והוא
 יחוקרו סחם את מלשא מימי נחון העליון
 וישלם למפנה מערכה לעיר חזק ויצלה
 31 יחוקרה בכל מעשהו: וכן במלכו ויחזק
 בכל המשלחים עליו ללוש הפופת אשר יהוה
 32 בארץ עמו האלים לשלוח לעת כל בלבו:
 ויהו דברי יחוקרה וחסו דם פתחים
 פחון ישעיה בן אמרץ הצבא על ספר
 33 מלך יהודה ישראל: וישב יחוקרה עם
 אמרו ויחפרו בפעלה קבר ביהוה וכבדו
 עשו כל במועזי כל יהודה וישבו וישלם
 וימלו מלשה בן תחזי:

CAP. XXXIII. ל

1 בן ששים עשה שנה מלשה במלך ושלשים
 2 וחמש שנה מלך ביהושע: ויעש דדע
 בעני יהוה פועמת היום אשר דחיש יהוה
 3 מפני בני ישראל: וישב ויבן את המוצות
 אשר ביהוה יחוקרה אמון ויבן מוצות
 לבעלים ויעש אשוח וישתחו לכל צבא
 4 השמים ויעבד אום: ובה מוצות בבת
 יהוה אשר אמר יהוה ביהושע יהוה שמו
 5 לעולם: ויבן מוצות לכל צבא השמים
 6 בשתי הצות ביהודה: והוא העבד את
 בני פאש בני בן דם ועבן וחס וכשף
 ועשה אוב ויהעו הרפה לעשות דדע בעני
 7 יהוה לכהעו: וישם אדסכל הסל אשר
 עשה בבת האלים אשר אמר אלהים אל
 יהוה ואל שלמה בן ביהוה ויהושע
 אשר ביהוה מכל שבני ישראל אשים את
 8 שמו לעולם: ולא אסף להסד את
 הנל ישראל מעל דאומה אשר העמדתי
 לאחורכם רק ואם ישמרו לעשות את כל
 אשר צויתם לכל דיהודה והואים המשפטים
 9 ביהושע: וידע מלשה את יהודה וישב
 וישלם לעשות דע בן דגים אשר השמיד

דברי הימים ב לב חרא

16 במשקולותיהם במחלקותיהם: ולהתחוש בכל
 טעם לשידם וביניהם ובנחיהם לכל קהל פי
 19 סמיהתם ותקדשו קדשו: ולכל ארון הנזרים
 משוי מעש עידיהם בכל עז ועז אנשים
 אשר קבו בשמחה לתח מלוח לכל זכר בנזרים
 20 ולכל הרוחש בלמים: ויעש פואת חזקיהו
 בכל יחודה ויעש הפוב והאשו והאמת לפני
 21 יהוה אלהיו: ובכל מעשה אשר החל ובעבודת
 בית האלהים ובחורה ובפגזה לרוש לאלהיו
 בכל לבב עשה והצליח:

לכ CAP. XXXII.

1 אחיו הימים והאמת האלה בא סתריב
 למך אשר ויבא ביהודה ויחן על הערים
 2 הנפוצות ואמר לבקעם אלו: וירא חזקיהו
 כי בא סתריב ושלח לפתחה על ירושלים:
 3 וינעץ עם שויו ונפחו לסחום את מימי
 4 העיטות אשר מרוץ לעז ויעוררו: והקבצו
 עטריב וחסמו את כל הפעילות והחיה ונחל
 השומק בחוף הארץ לאמו לפה יבאו מלכי
 5 אשר וקבצו מים רבים: והחזיק ויבן את כל
 החומה הפחצה ויעל על המגדלות ולחצה
 החומה אחרת ויחזק את המלאו עד הוד
 6 ויעש שלח לרב ומנעים: ויחן שוי מלחמות
 על העם וקבצם אלו אל יחדוב שעו העיר
 7 ויחן על לבבם לאמו: חזק והאמצו אל
 יהוא ואל תחשו מפני מלך אשר ומלפני
 8 כל הדומן אשר עמו פרי עמנו רב מעמו:
 עמו ודע בשר ועצמי יהוה אלוהי לעוטי
 ולחיהם מלחמות ויסמכו העם על דברי
 9 חזקיהו מלך יהודה: אתו זה שלח
 סתריב מלך אשר עבדו וירשלימה יהוא
 על גליש וכל מימשלחו עמו על חזקיהו מלך
 יהודה ועל על יהודה אשר בירושלים לאמו:
 10 פה אמר סתריב מלך אשר על מה איתם
 11 מלחים וישנים במצור בירושלים: הלא
 חזקיהו משה איתם לתח איתם למח ברעב
 וכצמא לאמו יהוה אלוהי מצרית מפי מלך
 12 אשר: והאידוא חזקיהו הסר את צמורה

ואת מזבחותיו ואמר ליהודה וירושלים לאמו
 לפני מופת אחד השתחוה ועלו חקמיו:
 הלא חרש מה עשיתי אני ואמרו לכל עמי
 13 הארצות היכול וכלו אלה נזירי הארצות להציל
 את ארצם מידי: מי בכל אלהו העים האלה
 14 אשר החימו אחרו אשר יכול להציל את
 עמי מידי פי ויכל אלהים להציל איתם מידי:
 15 ועתה אל ישיא איתכם חזקיהו ואל ישיח
 איתכם פואת ואל תאמינו לו פרא ויכל כל
 אלהו פל נזירי וממלכה להציל עמי מידי ומידי
 אבתי אפי פי אלהים לא יצילו איתכם מידי:
 ועד דברו עבדיו על יחודה האלהים ועל חזקיהו
 16 עבדו: וספרים כתב לחוף יהודה אלו ישראל
 17 ולאמו עליו לאמו פאלו נזירי הארצות אשר
 לא הצילו עמם מידי כן לא יציל אלה
 18 וחזקיהו עמו מידי: וקראו בקול גדול ויהיח
 על עם ירושלים אשר על החומה לראם
 19 לברולם למען יפדו את העיר: ויחפו
 אל אלה ירושלים פעל אלה עמי הארץ
 20 מעשה ידי האדם: והחפיל חזקיהו
 הפלך ושערה בן אמוץ וביא על ואת
 21 ויעקו השמים: וישלח יהוה סלע
 ויכדו כל צבדו חלל ועדו ושר במחנה מלך
 אשר וישב בבשח פנים לארצו ויבא בית
 אלוהו ומצויא מעיו שם הפילה בחורב:
 22 וישע יהוה את חזקיהו ואת לשב ירושלים
 מיד סתריב מלך אשר ומיד כל וישראל
 23 מסביב: ורבים מביאים מבחה ליהוה לירושלים
 ומגדלות לחזקיהו מלך יהודה וישא לעמי
 24 כל דברים מאת יי כן: בימים הים
 חלה חזקיהו עד למות והחפיל אל יהוה
 25 ואמר לו ומסת בתן לו: וארנמלו עליו
 השוב חזקיהו פי נבה לפו יהוה עליו וקצף
 26 ועל יהודה וירושלים: ויבצע חזקיהו בנה
 לפו דוא וישחי ירושלים וירבא עליהם קצף
 27 יהוה בימי חזקיהו: ויהוה לחזקיהו עשו
 וכדו דרפה מאו וארצות עשו לו לכסף
 ולזהב ולאין יהוה ולבשמים ולמנלים לכל

1 וישתחו הפסח בארבעה עשר לחדש השני
 והבדלים והזמים נכלמו ויתקדשו ויביאו עולות
 16 בית יהוה: ויעמדו על עמדם במשפטים
 כחות משה איש האלהים הבדלים וזקנים
 17 את יהוה מיד האלים: כדברת בקול אשר
 לא התקדשו האלים על שחטת הפסחים
 18 לכל לא סודו להקדש ליהוה: כי מצד
 העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וחבלון
 לא הפדו כי אכלו את הפסח בלא כתיוב
 פי ההפיל יחוקרה עליהם לאמי יהוה
 19 הפוב יסר בעד: על לבם הין לחדש
 האזנים: יהוה אלהי אבתו ולא כסודרו
 20 הקולש: וישמע יהוה אל יחוקרה ויפא את
 21 העם: ויעשו בני ישראל הנמצאים
 בירושלם אדרת הנצח שבעת ימים בשמחה
 גדולה ומהללים ליהוה יום: פום האלים
 22 הבדלים בכלי עז ליהוה: וידפו יחוקרה על
 לב כל האלים והמשפלים שכל סוב ליהוה
 ויאכלו את היסע שבעת הימים מופחים וברו
 שלמים ומתחים ליהוה אלהי אבותיהם:
 23 ויעשו כל היקול לעשות שבעת ימים אחרים
 24 ויעשו שבעת ימים שמחה: כי חוקרה מלך
 יהודה היום לקול אלקי פרים ושבעת אלפים
 צאן השוטים הרימו לקול פרים אלקי וצאן
 25 עשרת אלפים ויחידשו כזבים לרב: וישמחו
 על יגול יהוה הבדלים והזמים וכל היקול
 הבאים משרא האזנים הבאים משרץ ישראל
 26 האשכים ביהוה: וחדו שמחה גדולה
 בירושלם פי מלמי שלמה בן חיד מלך
 27 ישראל לא כזאת בירושלם: ויקמו
 הבדלים והזים עמרכו את העם וישמע בקולם
 ותבוא השלום למען קדשו לשמים:

CAP. XXXI. LA

1 וככלות כל זאת צאו כל ישראל הנמצאים
 לעיר יהודה וישפרו הנצבות ויגידו האזנים
 ויתקדשו את הבמות ואת המזבחות ככל יהודה
 ובנימן ובאפרים ומנשה עד לבנה וישמע
 2 מלכי ישראל איש לאחותו לערים: ויעמד

הר דברי הימים ב לא

1 ויחוקרה את מחלקות הבדלים והזמים על
 מחלקתם איש כפי עבדתו לביתו ולזמים
 לעלה ולשלמים לשרת גזרות גדולת בשפר
 3 מחנת יהוה: ומתו המלך מרדכשו לעלות
 לעלה הבקר העדר העולות לשפוח ולחזקים
 4 ולפועדים כתיוב בחרת יהוה: ויאמר לעם
 לישבו ירושלם לחם מנת הבדלים והזמים
 5 למען יחוק בחרת יהוה: וכסוף הידו הידו
 בני ישראל ואשית דין תיחדו ויצדו הידו
 וכל תביא שדה ומשור הכל לרב הביא:
 6 ובני ישראל ויהודה האשכים בעת יהודה גסר
 הם מעשו בקר וצאן ומעשו קדשים המקדשים
 ליהוה אלהים הביא ויחט עומת עמית:
 7 בחדש השליש החדו העמית ליפר ויחוש
 8 השביעי פלו: ויבאו יחוקרה האזנים ויבאו
 את השמחה ויברכו את יהוה ואת עמל
 9 ישראל: ויחדו יחוקרה על הבדלים
 10 והזמים על השמחה: ויאמר אליו עזריה
 הבקר והצאן לביח צדק ויאמר מהלך היחזקה
 לביא בית יהודה אכלו ושבעו חזרו ע ללב
 כי יהוה ברך את עמל והפטר את החמון
 11 יהוה: ויאמר יחוקרה לרבן לשכח
 12 בבית יהוה ויכינו: ויביאו את היחזקה
 והמעשר והקדשים באכונה ועליהם כול
 13 פנייה דלו ושמי אחיה משנה: ויחזק
 ופזרה וסח ועשרה וירימות ויחזק והאלה
 14 והסמכה ומח ונבייה פקדים מיד פנייה
 ושמי אחיו במספר יחוקרה הפלך ועזריה
 15 נדו בית האזנים: וקרא בן ימיה דלו
 השוע לפזרה על קבת האזנים לתח וירמת
 16 יהוה וקדש הקדשים: ועל ידו עזר וממון
 17 וישעו ושמעיה אמריה ושכניה בעת
 הבדלים באכונה לתח לאחיהם במחלקות
 18 בגדול פקמן: מלכי החיחשם לזכים מן
 שלוש שנים ולמעלה לכל הפא לבית יהוה
 19 לרב יום פיומו לעבדוהם במשמותם
 20 כמחלואיהם: ואת החדש הבדלים למיח
 21 אחרים והזמים מן עשרים שנה ולמעלה

דברי הימים ב ל תקצט

וְכָל־הָעָם עַל־הַזִּכּוֹן הָאֵלֶּים לְעַם בְּיַמֵּי
דָּוִד הַדָּרִים:

CAP. XXX. 3

1 וַיִּשְׁלַח חִזְקִיָּהוּ עַל־פִּי־יְשׁוּעָה וְהִזְדָּה וְגַם
אֶחָד פָּתַב עַל־אֲרָם וּמְשֵׁה לְבֹא לְמַחֲדָה
בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
2 וַיַּעַץ הַמֶּלֶךְ וְשָׂרוּ וְכָל־הַיְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם
לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי: כִּי לֹא־כָּלָה
3 לַעֲשׂוֹר בַּעַת הַדָּוָה כִּי הָדָרִים לֹא־הִחֲקִישׁוּ
לְכַפֵּי הָעָם לֹא־טָאָסוּ לִירוּשָׁלַם: וַיֵּשֶׁב
4 הָדָר בַּעֲמֵי הַמֶּלֶךְ וּבַעֲמֵי כָל־הָעָם: וַיַּעֲמִידוּ
5 דָּר לְהַעֲבִיר קָל בְּכָל־יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי שֶׁבַע
וְעַד־ן לְבֹא לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא־לָב עָשׂוּ בְּפָרוּב:
6 וַיֵּלְכוּ הָרָצִים בְּאַחֲרֵי מֵי־הַמֶּלֶךְ וְשָׂרוּ כָּל־
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי וּכְמִצְוַת הַמֶּלֶךְ לֹא־כָּסַף
יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב אֶל־דַּבְּלִיטָה הַגְּשָׁמִית לְעַם מִפֶּה
מַלְכֵי אֲשׁוּר: וְאֵל־הַיְהוּדָה פִּתְיֹכִים וְכַחֲדָם
7 אֲשֶׁר מַעֲלֵי בִּיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם
לְשִׁפְהַי פֶּה־אֲשֶׁר אִתָּם רָאִים: עִתָּה אֶל־תִּקְשֶׁה
8 עַרְפָּם פִּתְיֹכִים תִּסְתִּי לַיהוָה וַיֵּבֵא לְמַקְדָּשׁוֹ
אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ לַעֲלֹם וַעֲבַד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
9 וַיֵּשֶׁב מִבֵּן דָּוָן אָפוּ: כִּי כְּשׁוֹבְכֶם עַל־יְהוָה
אֲחֻכִּים וּבְנֵיכֶם לְדָמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיכֶם וְלִשׁוֹב
לְאִרְץ הָאָמָּה כִּי־תִפְקֹן וַחֲדָם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא־יִסַּף פְּנִים מִפֶּם אִם־תִּשְׁאוּ אֵלָי:

10 וַיְהִי הָרָצִים עֲשִׂים מַעֲדוֹ: לָעַד בְּאִרְץ אֲרָם
וּמְשֵׁה וְעַד־וּבְלָן וַיְהִי מִשׁוֹחֲקִים עֲלֵיהֶם
וּמְלַעְגִים בָּם: אִךְ אֲנָשִׁים מֵאֲשֶׁר וּמְשֵׁה
11 וּמִקְלָן נִכְעַז וַיֵּבֵא לִירוּשָׁלַם: גַּם בִּיהוָה
יְהוָה יְהוָה וְהָאֵלִים לַחַת לָדָם לֵב אֶחָד לַעֲשׂוֹת
12 מִצְוַת הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים בְּדָרֵי יְהוָה: וַיֵּאָסְפוּ
יְרוּשָׁלַם עִם־דָּב לַעֲשׂוֹת אֶת־תֵּב הַפִּצְצוֹת
13 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי קָל לֵב מֵאֵד: וַיֵּלְכוּ וַיִּסְדּוּ
אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֵת כָּל־
14 הַמִּקְדָּשׁוֹת הַטָּהוֹר וַיִּשְׁלִיכוּ לַנְּחֹל קִדְוֹן:

21 בַּיּוֹם הַזֶּה: וַיָּבִיאוּ פָּרִים שְׁבַע וְאֵלִים
שְׁבַע וּכְבָשִׂים שְׁבַע וְחֲזִירֵי עִיִּים שְׁבַע
לְחִפּוֹת עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעַל־הַמִּקְדָּשׁ וְעַל־יְהוָה
וַיֵּאָמֶר לְכֵּן אֶחָד הַדָּרִים לְהַעֲלוֹת עַל־מִזְבֵּחַ
22 יְהוָה: וַיִּשְׁחָטוּ הַקָּל וַיִּקְבְּלוּ הַדָּרִים אֶת־
הָדָם וַיִּזְרְקוּ הַמִּזְבְּחָה וַיִּשְׁחָטוּ הָאֵלִים וַיִּזְרְקוּ
הָדָם הַמִּזְבְּחָה וַיִּשְׁחָטוּ הַכְּבָשִׂים וַיִּזְרְקוּ הָדָם
23 הַמִּזְבְּחָה: וַיִּזְשׁוּ אֶת־שְׂעוֹת הַחִפּוֹת לִפְנֵי
24 הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרֵי וּכְמִסְדֵי יְהוָה עֲלֵיהֶם: וַיִּשְׁחָטוּם
הַדָּרִים וְחִפּוֹת אֶת־דָּמֵם הַמִּזְבְּחָה לְכַפֵּר
עַל־פִּי־יִשְׂרָאֵל כִּי לְכָל־יִשְׂרָאֵל אִמַּץ הַמֶּלֶךְ
25 הַעֲלֵה וְהַחֲפִּיחוּ: וַיַּעֲמֵד אֶת־הָאֵלִים בַּיּוֹם
יְהוָה וּכְמִצְוַת הַמֶּלֶךְ וּכְמִצְוַת הַחִפּוֹת יְהוָה
וְגַם חִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וְגַם הַבָּיָא כִּי כִּי־יְהוָה
26 הַפִּצְצוֹת מִדְּנִחָיו: וַיַּעֲמֵד הָאֵלִים כְּכָל־
27 תְּהִי הַדָּרִים בְּתַצְצוֹת: וַיֵּאָמֶר חִזְקִיָּהוּ
לְהַעֲלֹת הַעֲלֵה לְהַמְצִיחַ וּבַעֲת הַיּוֹם הַעֲלֵה
הַיּוֹם שִׁיר־יְהוָה וְהַחֲצִצְרוֹת וְעַל־יְהוָה כָּל־יְהוָה
28 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וְכָל־הַיְהוּדָה מִשְׁתַּחֲוִים וְהַשִּׁיר
מִשׁוֹר הַחֲצִצְרוֹת מִתְצַצְתִּים הַיּוֹם עַד לְכַוֹת
29 הַעֲלֵה: וּכְכַוֹת לְהַעֲלוֹת פָּרֵי הַמֶּלֶךְ וְכָל־
30 הַכְּבָשִׂים אִחַד וַיִּשְׁחָטוּ: וַיֵּאָמֶר חִזְקִיָּהוּ
הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לְעָלִים לְהַעֲלִי לַיהוָה בְּדָרֵי
יְהוָה וְאִתָּה הַחֹה וְהַלְלוּ עַד־לְשֹׁמְרָה וַיִּקְרָו
31 וַיִּשְׁחָטוּ: וַיִּסַּן חִזְקִיָּהוּ וַיֵּאָמֶר עִתָּה
מִלְּאֲתֵם הָדָם לַיהוָה גִּשׁוּ הַבָּיָא וּבָחִים
וְחִזְזוּ לְפָת יְהוָה וַיָּבִיאוּ תִּשְׁבָּל וּבָחִים
32 וְחִזְזוּ וְכָל־מִיָּב לֵב עֲלוּ: וַיְהִי כִּסְפוֹ
הַעֲלֵה אֲשֶׁר הַבָּיָא הַעֲלֵה מִבֶּן שְׁנַיִם אֵלִים
מֵאֵה כְּבָשִׂים מֵאֲרָם עֲלֵה לַיהוָה כָּל־אֵלָה:
33 וְהַקְדָּשִׁים בְּקֹר שֵׁשׁ מֵאֹה וְצִאֵן שְׁלֹשׁ
34 אֲלָסִים: רַק הַדָּרִים הָיוּ לְמַעַט וְלֹא־יָמְלוּ
לְהַשְׁטִיט אֶת־כָּל־הַעֲלוֹת וַיִּזְחָקוּם אֲחֵיהֶם
הָאֵלִים עַד־עֲלֹת הַמִּזְבֵּחַ: וְעַד־הַקְדָּשִׁים הַדָּרִים
35 כִּי הָאֵלִים יִשְׂרוּ לֵב לְהַחֲקֹשׁ מִתְּחִנָּה: וְגַם
עֲלֵה לֵב בְּחֹמֵי הַשְּׁלֹמֹם וּבְנִסְסִים עֲלֵה
36 וְחִפּוֹן עֲבַד בַּיּוֹם יְהוָה: וַיִּשְׁמַח חִזְקִיָּהוּ

4 יִזְדָּה וַיְהִי קָם: וַיָּבֹא אֶת־הַדְּבָרִים וְאֶת־הָאֵלִים
 5 וַיֵּאסֶס לַחֲבוֹב דְּמוּחָה: וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׂמַעְנִי
 הָאֵלִים עֲתָה וְהִקְדְּשׁוּ וְקִדְּשׁוּ אֶת־בֵּית יְהוָה
 אֲלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם וְהִצִּיאֵהוּ אֶת־הַבְּהֵמָה מִן־
 6 הָאָרֶץ: פִּי־מַעַל אֲבוֹתַי וְעַשׂוּ דְרָעָה בְּעֵינֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיַּעֲבֹדוּ וַיִּסְפוּ סִדְּמָה מִמַּשְׁבֵּן
 7 יְהוָה וַיִּחַמְדוּ עֲשׂוּ: בָּם סִנְאָה דַּלְחוֹת הָאֲזָלִים
 וַיִּכְפַּר אֶת־הַדְּבָרֹת הַקְּטָנָה לֹא הִקְטָנָה וְעֹלָה
 8 לֹא־הֵעֲלֵה בַעֲזָה לֹא־לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי קָצֵף
 יְהוָה עַל־הַדְּבָרָה וַיּוֹשֶׁלֶם וַיַּחֲסֵם לוֹ עַד לְשִׁמְהָ
 9 וְלִשְׁלֹקָה כִּי־אֲשַׁר אֲתָם וְרַאִים בְּעֵינֵיכֶם: הַדְּבָרָה
 10 כִּשְׁלֹ אֲבוֹתֵינוּ בַּחֲבוֹב וּבְמִטָּה וּבְנֹחֵנוּ וְנִשְׁבֵּנוּ
 בַּשִּׁבְיָ עַל־זִמְתֵּנוּ: עֲתָה עִשְׂוּ עִם־לִבְכִי לַכֹּחַ בְּיַד
 לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁבֹּ מִפְּנֵי תְרוֹן אֲפֹ:
 11 בְּיַד עֲתָה אֶל־תִּשְׁלֵט פִּרְבֵּיכֶם בְּיַד יְהוָה לְעַמּוֹ
 12 לְסַחַר לְשֹׂרוֹ וְלַחֲזֹק לוֹ מִשְׁדָּחִים וּמִקְטָוִים:
 13 וַיִּקְמוּ הָאֵלִים מִחַח בְּ־עַמְשֵׁי וַיֹּאֲלֵ בְּרַעְיָהוּ
 14 מִן־בְּנֵי דַקְרָוּהוּ וּמִן־בְּנֵי מַדְיָ קֵשׁ בְּרַעְבֵי
 15 וְעֹזַיָּהוּ בְּ־יִהְיֵלֵאל וּמִן־הַגִּישָׁרִי יֵאָח בְּ־
 16 זַפְרָה וְעֹזֵן בְּ־יֵאָחֹו: וּמִן־בְּנֵי אֶלְיָצָר שְׂמָרִי
 17 וַיִּשְׂאֵל וּמִן־בְּנֵי אֶסָף וּכְרִיָּה וּמִיָּהוּ:
 18 וּמִן־בְּנֵי דִימָן וְיֹאֲלֵ שְׂמָעִי וּמִן־בְּנֵי דִהֲרֹן
 19 שְׂמַעְיָה וְעִיָּאֵל: וַיֵּאסֶס אֶת־אֲבוֹתָם וַיִּקְדְּשׁוּ
 20 וַיָּבֹאוּ כַּמְּצֹדֵת־הַמֶּלֶךְ בְּדַבְּרֵי יְהוָה לְשֹׂדֵר בֵּית
 21 יְהוָה: וַיָּבֹאוּ הַבָּנִים לְעִמְהָה בֵּית־יְהוָה
 22 לְשֹׂדֵר וַיִּצְיָאוּ אֶת־גִּישְׁמָה אֲשֶׁר מִצְּאֵה
 23 בְּזִכְלֵ יְהוָה לְחַצְוֹ בֵּית יְהוָה וַיִּקְבְּלוּ הָאֵלִים
 24 לְהִצְיָא לְחַל־קִרְוֹן חֲצָצָה: וַיְחַלְדוּ בְּאֵהוּ
 25 לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְקִדְּשׁ וַיְמִים שְׂמַעְיָה לְחֹדֶשׁ
 26 בָּא לֵאמֹר יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ אֶת־בֵּית־יְהוָה
 27 לַיָּמִים שְׂמַעְיָה וַיְחַסֵּם וַיִּשְׁבֵּה אֶת־עַם
 28 הָרִאשׁוֹן מִן־יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁבֵּב אֶת־עַם
 29 אֲבוֹתָהּ וַיִּבְרָרְהָ עַד־בְּיַהֲשִׁילֵם בִּי־לֹא הִבִּי־אוֹ
 30 לְבָבוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ וַיְחַקְיָהוּ בֶן־תַּחֲזִי:
 31 הַמֶּלֶךְ וַיִּאמְרוּ סִדְּרֵנוּ אֶת־כָּל־בֵּית יְהוָה וְאֶת־
 32 מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־מְלִיָּה וְאֶת־שְׁלֹקֹת
 33 הַדְּבָרֵיכֶם וְאֶת־כָּל־בְּלִיָּה: וְאֶת־כָּל־הַבָּלִים
 34 אֲשֶׁר הֵימֹחַ הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־מִסְכְּתוֹ בְּמַעַל הַכֶּסֶף
 35 וְהַקְּדָשׁוֹת הָאֵלִים לְפָנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה: וַיִּשְׁבֵּם
 36 וַיְחַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂאֵל אֶת־שׂוֹר הָעֵדֵר וַיַּעַל

14 יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲזֹב הַחֲלוֹץ אֶת־הַשִּׁבְחָה וְאֶת־
 15 הַבְּהֵמָה לְפָנֵי הָעָרִים וְכָל־הַקְּדָשׁוֹת: וַיִּקְמוּ
 16 הָאֲשָׁרִים אֲשֶׁר־קָבְּבוּ בְּשִׁמְחָה וַיְחַזְּקוּ בַּשִּׁבְחָה
 17 וְכָל־מִשְׁפְּחוֹתֵם הִלְבִּישׁוּ מִן־הַשִּׁלְשָׁלִי וְהַלְבָּשׁוּם
 18 וַיַּעֲלִימוּ וַיֵּאָכְלוּ וַיִּשְׁלָמוּ וַיִּסְמְּסוּ וַיִּסְתְּלוּ
 19 בְּחַמְזִים לְכָל־פִּשְׁלָה וַיִּבְיָאוּם יְהוָה עַד־הַחַמְזִים
 20 אֶפְסָל אֲחוֹתָם וַיִּשְׁבֵּם שְׂמָרוֹן: בַּעֲרָה
 21 הַיְהוּא שְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־וֹ עַל־מֶלֶךְ אֲשֶׁר
 22 לְעֹזֵן לוֹ: וְעַד אֲחִימֵס בָּאָ וַיִּפֹּ בַּיְהוּדָה
 23 וַיִּשְׁפֹּ שְׂבִי: וּפְלִשְׁתִּים שָׁטְטוּ עַד־הַשְּׁפִלָּה
 24 וְהַעֲבִי לַיהוָה וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־בֵּית־שְׂמַשׁ וְאֶת־
 25 אֲלֹהֵי וְאֶת־הַדְּבָרֹת וְאֶת־שְׂבֹם וּבְנֵה־הַיָּהוּ אֶת־
 26 תַּמְסָה וּבְנֵה־יְהוּדָה וְאֶת־גִּמְזוֹ וְאֶת־בְּנֵה־יְהוּדָה
 27 וַיִּשְׁבֵּם שָׁם: בְּ־הַכִּנֵּעַ יְהוָה אֶת־יְהוּדָה
 28 בְּעַמְדוֹ אֶת־וֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בִּי־הַסִּילֵעַ בַּיְהוּדָה
 29 וַיַּעֲזֹב מִעַל בַּיְהוּדָה: וַיָּבֹא עֲלֵיהֶם תַּלְמַח פְּלִטָּה
 30 מֶלֶךְ אֲשֶׁר וַיִּצֹר לוֹ וְלֹא חֲזָקוֹ: בְּ־חַלְקֵי
 31 אֶת־וֹ אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהָעָרִים
 32 וַיְחַלֵּץ מִלְּקָדֵשׁ אֲשֶׁר וְלֹא לְעֹזָה לוֹ: וַיִּבְעַח הָעַרְבִי
 33 לוֹ וַיִּחַסֵּם לְמַעַל בַּיְהוּדָה הוּא הַמֶּלֶךְ אֶת־וֹ:
 34 וַיִּזְבַּח לֵאמֹר הַמֶּשְׁקָה הַפְּעִים בִּי וַיִּאמְרוּ בִּי
 35 אֲלֹהֵי מִלְּכֵי־אֲרָם רַחֵם מַעֲזִים אֲתָם לָהֶם אֲבוֹתָם
 36 וַיַּעֲזֹרוּ וְהֵם הִדְּלוּ לְהַכְשִׁילוֹ וְלִכְלֹל־יִשְׂרָאֵל:
 37 וַיֵּאסֶס אֶת־וֹ אֶת־כָּל־בֵּית־הָאֵלִים וַיִּקְדְּשׁוּ אֶת־
 38 כָּל־בֵּית־הָאֵלִים וַיִּסְטֹ אֶת־דַּלְחוֹת בֵּית־יְהוָה
 39 וַיַּעֲזֹבוּ וַיִּשְׁבֵּם בְּכָל־שָׁנָה בְּיַהֲשִׁילֵם: וּבְכָל־עֵד
 40 עֵדֵי לַיהוָה עֲשֵׂה בְּמֹחַ לְפָנֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲחוֹתֵינוּ
 41 וַיִּכְלֵם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבָרֵינוּ וְכָל־
 42 דְּבָרֵינוּ הָרִאשִׁים הָאֲחוֹתֵינוּ הָבֵם בְּחַוְזִים עַל־
 43 כֶּסֶף מֶלֶךְ הַיְהוּדָה וַיִּשְׂאֵל: וַיִּשְׁבֵּב אֶת־עַם
 44 אֲבוֹתָהּ וַיִּבְרָרְהָ עַד־בְּיַהֲשִׁילֵם בִּי־לֹא הִבִּי־אוֹ
 45 לְבָבוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ וַיְחַקְיָהוּ בֶן־תַּחֲזִי:
 46 הַמֶּלֶךְ

CAP. XXIX. כט

1 יְחַקְיָהוּ מֶלֶךְ בְּ־עֲשָׂרִים חֲמִשָּׁה שָׁנָה וְעֲשָׂרִים
 2 וְחֹמֶשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בְּיַהֲשִׁילֵם וְשָׁם אִמְיָה אִמְיָה
 3 בְּ־דִבְכּוֹרָה: וַיַּעֲזֹב דָּאֵשׁ בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל־
 4 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֲבוֹנוֹ: הוּא בְּשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה
 5 לְמַעַל בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת־דַּלְחוֹת בֵּית־

דברי הימים ב כה תקצו

הגם כותבים על־ספר מלכי ישראל ויהודה:
 בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש־עשרה
 שנה מלך בירושלם: ויששב ירחם עם־אביו
 ויקברו אתו בעיר יהוה המלך אתו בן־תחתי:

CAP. XXVIII. כח

בן־עשרים שנה אתו במלכו ושש־עשרה
 שנה מלך בירושלם וארעשה הילט בעני
 יהוה בידו אביו: וקָדַח בְּדַרְבֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
 וְגַם מַסַּחַת עָשָׂה לַעֲבָדִים: וְהוּא הַקְּטָנִי
 בְּנָיָא בְּרֵיהֶם וַיְבַעַד אֶת־בְּנוֹ בְּאֵשׁ פְּחֻלְמַת
 הַבָּיִת אֲשֶׁר הָיִשׁ יְהוָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וַיִּזְבַּח וַיִּקְרַב בְּנִמּוֹת וְעַל־הַגְּבֻעוֹת וַתַּחַח
 בְּלִעְזָר רַעְנָן: וַתִּמְצֵאוּ יְהוָה אֱלֹהֵי בִירְמִיָּהוּ
 אִרְם וַיִּכְרְטוּ וַיִּשְׁבּוּ מִפְּנֵי שִׁמְרָה גְדוּלָה וַיִּבְרֹא
 וַדְּמַשֶּׁק וְגַם בִּירְמִיָּהוּ יִשְׂרָאֵל לִתְּוֹן וַיִּזְרַץ
 מִכַּה גְדוּלָה: וַיִּזְרַץ פֶּקֶח בֶּן־זִמְלֵיָהוּ בִּיהוּדָה
 מֵאֵה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בַּיִת אֶת־הַכֹּהֵן בְּנִי־הַלֵּל
 בְּעוֹלָם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם: וַיִּזְרַץ
 וַיְכַר וַיַּבְרֹךְ אֶפְרַיִם אֶת־מַעֲשָׂיו בֶּן־הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת־עוֹלָמִים בְּיַד הַבָּיִת וְאֶת־אֶלְקָנָה מִשִּׁנָּה
 הַמֶּלֶךְ: וַיִּשְׁבּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵיהֶם מֵאֲחֵים
 אֶלֶף מֵשִׁים בָּיִת וּבֵלֹת וְגַם־שָׁלַל רַב בְּזוֹ
 מָהֶם וַיִּבְרֹאוּ אֶת־הַשָּׁלַל לַשְּׂמֹנֶת: וְשֵׁם יְהוָה
 נְבִיא לַיהוָה עֹדֵר שְׁמוֹ וַיֵּצֵא לִפְנֵי הַצָּבָא
 לַשְּׂמֹנֶת וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוָה בְּחַמַּת יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבֹתֵיכֶם עַל־יְהוָה תִּתְּנֶם בְּיָדְכֶם וַתִּזְדַּרְבְּכֶם
 בַּזֶּקֶף עַד לְשִׁמְיֵם דָּגִיעַ: וְשִׁמְיָה בְּנֵי־יְהוָה
 וַיְהוֹשִׁיעוּ אֶתֶם אֲבוֹתֵים לִכְבֹּשׁ לַעֲבָדִים
 וְלַשְׂמֹנֶת לִכְסֵם הָאֵל וְכִּי אֶתֶם עִמָּכֶם אֲשַׁמְּתוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְשִׁמְיָה שָׁמְעֵי וְהַזְשִׁיבוּ
 הַשְּׂבִיָּה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵאֲחֵיכֶם בִּי חֲרוֹן אַף־
 יְהוָה עֲלֵיכֶם: וַיִּקְרָא אֲנָשִׁים מֵרְאֵשֵׁי
 בְּנֵי־אֶפְרַיִם עוֹרֵי־בַר בֶּן־יִזְרְחָן בֶּן־כִּיֵּהוּ בֶּן־
 מַשְׁלֵמוֹת וַיְחִיקְרוּ־בָּן שְׁלֹמִים וְעַמְמָטָא בֶּן־
 חֲדַלְיָהוּ עַל־הַבָּיִת מִן־הַצָּבָא: וַיֹּאמְרוּ לָהֶם
 לֹא־נִבְרָא אֶת־הַשְּׂבִיָּה זֶהָ בִּי לַאֲשַׁמֵּת יְהוָה
 עֲלֵיכֶם אֲתֵם אֲמַלִּים לְרַסְיָה עַל־הַשְּׂמֹנֶת וְעַל־
 אֲשַׁמְּתוּ־בִּירְבָּה אֲשַׁמְּתָה לֵט וַחֲרוֹן אַף־עַל־

ויצא שמו על־מלכותו כִּי־הִפְלִיא לַיהוָה
 עַד כִּי־חָזַק: וַכִּחְזָקוֹ נִבְּחָה לִפְנֵי עַד־לְהַשְׁמִיחַ
 וַיַּעַל בַּיהוָה אֱלֹהֵי וַיִּבֹא אֶל־הַיְכָל יְהוָה
 לְהַקְטִיר עַל־מִזְבַּח הַקְּטָרֹת: וַיֵּבֵא אֹתוֹ
 עוֹרֵי־בָדָק וְעַל פְּדָגִים וְלִיהוָה שְׂמֹנִים
 בְּנֵי־חָלִי: וַיַּעֲמֵד עַל־עוֹרֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ לֹא־תֵקֶן עֲלֵיהֶם לְהַקְטִיר לַיהוָה בִּי לַפְּדָגִים
 כִּי־אֲתוֹן הַמַּקְדָּשִׁים לְהַקְטִיר צֹא מִן־הַמִּקְדָּשׁ
 בִּי מֵעַתָּה וְלֹא־תֵקֶן לְכַסֵּד מִזְבַּח אֱלֹהִים:
 וַיִּשְׁעַל עֲלֵיהֶם וַיְבָרַךְ מִקְרָת לְהַקְטִיר וַיַּעֲשֶׂה
 עִם־הַבָּדָגִים וְהַפְּדָגִים וַיְרַחֵם בְּמַעֲשָׂו לִפְנֵי
 הַפְּדָגִים בְּמַח יְהוָה מֵעַל לְמִזְבַּח הַקְּטָרֹת:
 וַיִּסַּן אֱלֹהֵי עוֹרֵיהֶם כִּן־הָאֵשׁ וְכָל־הַבָּדָגִים
 הִזְחָה וַיֵּבֵא מִצְעֵר בְּמַעֲשָׂו וַיִּבְדִּילְהוּ מֵשֵׁם
 וְגַם־הוּא קָדַח לְצֹאֵת בִּי נַעַשׂ יְהוָה: וַיִּזְרַץ
 עוֹרֵי הַמֶּלֶךְ מִצְעֵר עַד־יָסִים מוֹלוֹ וַיִּשְׁכַּח בֵּית
 הַהַשְׁמֹת מִצְעֵר בִּי מִן־מִפְּתַי יְהוָה וַיִּרְחַם
 בְּנוֹ עַל־בֵּית הַמֶּלֶךְ שֹׁפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ:
 וַיִּזְרַץ חֲבִי עֲלֵיהֶם הָרֵאשִׁימִים הָאֲחֵרִים פְּרַב
 וַשְׁעָרָה בְּרָאֻמֶץ הַבָּיִת: וַיִּשְׁכַּב עוֹרֵי עַם
 אֲבוֹתָו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבוֹתָיו בְּשִׂדֵּה הַקְּבֻרָה
 אֲשֶׁר לַמַּלְכִּים בִּי אֲמֵרוֹ מִצְעֵר הוּא וַיִּמְלֹךְ
 יִרְחָם בֶּן־תַּחְתִּי:

CAP. XXVII. כז

בן־עשרים וחמש שנה ירחם במלכו ושש
 עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ויאשה
 בת־צדוק: וישש הילט בעני יהוה בכל
 אשר־עשה עוֹרֵי־אֵמוֹ לֵק אֶרְבָּא אֱלֹהֵי־כָל
 יהוה ועד העם משוֹחִתִים: הוא בנה את
 שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַעֲלִיּוֹן וַחֲרוֹמַת הַשַּׁעַל בְּמַח
 לִבָּי: וְשִׁים בְּמַח בְּיַד יְהוָה וַחֲרוֹשִׁים בְּמַח
 בִּירְמִיָּהוּ וּמְנַחִים: וְהוּא מִלְּחָם עִם־מֶלֶךְ
 בְּנֵי־עַמּוֹן וַיַּחֲזֹק עֲלֵיהֶם וַחֲסִי־לוֹ בְּנֵי־עַמּוֹן
 בְּשִׁנָּה הָיָה מֵאֵה כַּסֵּף וְעֶשְׂרֵת אֶלְפִים
 סִיּוֹת חֲשִׁים וְשֶׁעִרִים עֶשְׂרֵת אֶלְפִים זָחָה
 הַשִּׁיב לוֹ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּשְׁמַח הַשְּׂמִיחַ וְהַשְּׁלִיחַ:
 וַתַּחֲזֹק יִרְחָם בִּי בְּכֵן וַחֲדַלְיָהוּ לִפְנֵי יְהוָה
 אֲלוֹהֵי: וַיִּזְרַץ חֲבִי יִרְחָם וְכָל־מַחְמַתּוֹ חֲדַמֵּי

27 וישראל וימנע אשר סר אמציה מחזרו
 יהוה וקשרו עלת קשר ביהושלם ויבס כלישה
 25 וישלחו אחיו ללישה וימחרו שם: וישארו
 על הפוסים וקברו אתו עם אבאזר בעד יהודה:

מלכת עבד למלחמה וישטבו בעיר יהודה
 משמרון ועד בית חורון ויפו מדרם שלשת
 14 אלפים ויבא פזה רבה: ויהי אחיו
 ברא אמציה מהתת את אדומים ויבא את
 אדו בני שעיר ויבטחים לו לאדומים ולפניהם

CAP. XXVI. ס

1 וקצו מל עם יהודה את עזריה חזא בן שש
 עשרה שנה וימליכ אתו תחת אבא אמציה:

15 וישתחיה ויהם קפאו: ויהו אח יהוה
 באמציה וישלח אליו נביא ויאמר אליו
 למה דרשת את אדו העם אשר לא ידעו

2 דא פנה את דאלות וישבה ליהודה אחיו
 3 שכב והפוך עם אבאזר: בן שש
 עשרה שנה עזרה במלכו ויחמשים ושלשים

16 את עצמם מידו: ויהי ודברו אליו ויאמר
 לו הליעץ למלך נחפז חזל לך למה יפוך
 ויחזל הפלא ויאמר ידעתי כרעץ אדומים

יהושלם: וישש דאשר בעיני יהוה בכל
 4 אשר עשה אמציה אבאזר: ויהי ליהושלם

17 ויעץ אמציה מלך יהודה וישלח אל יואש
 בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך

5 פני וסריו הפמן פראת האדומים ובימי
 6 חשבו את יהוה הצליחו האדומים: ויצא
 ויילחם בפלשתים וישף את חומת גת ואת

18 סרואה פנים: וישלח יואש מלך ישראל
 אל אמציה מלך יהודה לאמר הילחך אשר
 פלבטן שלח אל יואש אשר פלבטן לאמר תנה

7 פאשור ובפלשתים: ויעזרה האדומים על
 8 פלשתים ועל הערבים האשכים בנה בעל
 9 המעטם: ויחטו העממים מנחה לעזרה

19 אשר פלבטן ותרמס את יהואחז: אמרת רבה
 היות את אדומים וישאף לך להכביר עזרה
 שבה בבחוק למה תחגרה פרעה ונפלת אתה

10 למעלה: ויבן עזרה מגדלים ביהושלם על
 11 שש הפנה ועל שש דגא ועל הגלגל

20 ויהודה עמק: ולא שמע אמציה כי מראדומים
 הוא למען תחם ביד כי דרשו את אדו אדום:

12 ויחזקם: ויבן מגדלים פמדרו ויחצב ביה
 13 רפים כי מקהדב יהוה לו ובשפלה ובמישור

21 ויגל יואש מלך ישראל ויחראו פנים דא
 14 ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר
 ליהודה: ויבנה יהודה לפני ישראל ויבסו

15 אדומה יהוה: ויהי לעזרה חיל
 16 מלחמה ויצא צבא לנהו במספר פקדוים

22 בבית שמש ויבארו יהושלם וישף חומת
 23 יהושלם משער אפרים עד שער הפירה ארבע
 24 מאות אמה: וכל החרב והפסא ואת כל

17 חמרה משור הפולק: כל מספר ראשי
 18 האבאה לנפודי חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 19 ידם חיל צבא שלש מאות אף ושבעת

25 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 26 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציה

20 חמרה משור הפולק: כל מספר ראשי
 21 האבאה לנפודי חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 22 ידם חיל צבא שלש מאות אף ושבעת

27 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 28 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציה

23 חמרה משור הפולק: כל מספר ראשי
 24 האבאה לנפודי חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 25 ידם חיל צבא שלש מאות אף ושבעת

29 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 30 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציה

24 חמרה משור הפולק: כל מספר ראשי
 25 האבאה לנפודי חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 26 ידם חיל צבא שלש מאות אף ושבעת

31 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 32 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציה

25 חמרה משור הפולק: כל מספר ראשי
 26 האבאה לנפודי חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 27 ידם חיל צבא שלש מאות אף ושבעת

33 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 34 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציה

26 חמרה משור הפולק: כל מספר ראשי
 27 האבאה לנפודי חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 28 ידם חיל צבא שלש מאות אף ושבעת

35 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 36 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציה

27 חמרה משור הפולק: כל מספר ראשי
 28 האבאה לנפודי חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 29 ידם חיל צבא שלש מאות אף ושבעת

37 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 38 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציה

28 חמרה משור הפולק: כל מספר ראשי
 29 האבאה לנפודי חיל אלפים ושלש מאות: ועל
 30 ידם חיל צבא שלש מאות אף ושבעת

39 אדום ואת אצורה בית הפולק ואת בני
 40 התערבות וישב שמרון: ויהי אמציה

דברי הימים ב כה תקצה

בדמי בלי יהודיע הבדן ויהי התרה על משה
 וימת ויקפדה בעיר יהוד ולא קברה בקברת
 המלכים: ואלה המתקשרים עליו ונד בך 26
 שמשת העמולות והדובר בן שמרת המאבות:
 ובניו רוב הפשא עליו ויסד בית האלזים 27
 הזם פתולים על מדרש ספר המלכים ומלך
 אמציהו בן תחזיו:

CAP. XXV. כה

בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים 1
 וחמש שנה מלך יהושלם ושם אמו יהודיע
 מירושלים: וישש אשר בעיני יהודה רק לא 2
 בלבב שלם: ויהי פאשר חזקה הממלכה 3
 עליו ויהרג את עבדיו הפישים את המלך
 אביו: ואת בניו לא המית כי כפחוב פתחה 4
 בספר משה אשר ציה יהודה לאמר לא ירמוחו
 אבות על בנים ובנים לא ימחו על 5
 אבות כי אש בחטא ימותו: ויקבץ
 אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות 6
 לשיר האלפים ולשיר המאות לכל יהודה
 ובנימן וספקים למנן עשרים שנה ומעלה 7
 ומצאם שלש מאות אלף בחול וצא צבא
 אחו רמו וצפה: וישפז מישראל מאה אלף 8
 גפוד חיל במאה כפר כסף: ואיש האלזים 9
 פא אליו לאמר המלך אר יבוא עמו צבא
 ישראל כי אין יהודה עם ישראל כל בני ארם: 10
 כי אספא אתה עשה חוק למלחמה יבשילך
 האלזים לפני איב כי ישפח באלזים לעוד 11
 ולהבשיל: ויאמר אמציהו לאיש האלזים
 ומדל עשות למאית הדבר אשר נחתי לנוד 12
 ישראל ויאמר איש האלזים יש ליהודה לחת
 לך הדפה מזה: ויבדילם אמציהו לבדוד 13
 אשר פא אליו מאפים ללכת למקום ויהו
 אש מאד ביהודה וישבו למקום בתי ארם:
 ואמציהו החזיק וסגל את עמי וכלך 14
 גיא המלח ויהי ארץ פא שיער עשרת אלפים:
 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ומאום 15
 לאיש הפלע וישליכום מראש הפלע וכלם
 נקקעו: ובני הדוד אשר השיב אמציהו

הלזים ומאולם פירב הזקף ובא סיפר המלך
 וספר בןו הראש ועשו את הארון ושארו
 ושיבחו אל מקמו זה עשור ליום ויום ויאספו 12
 כסף לרב: וחסה המלך ויהודיע אל עשרה
 מלאכת עבדת בית יהודה ויהיו שכרים חצנים
 וחולשים לחפש בית יהודה וגם לחרש ברזל 13
 וחסה לחוק את בית יהודה: ויעשו עשו
 המלאכה ותעל ארבה למלאכה פדים ויעמדו
 את בית האלזים על מרבתו ויאמציהו:
 וכחולם הביא לפני המלך ויהודיע את שאר 14
 הזקף ויעשרו כלים לבית יהודה פלי שחר
 והעלות וספות וכלי זבוב וכסף ויהיו מעלים
 עלות בבית יהודה תמיד פלי ימי יהודיע:
 ויחן יהודיע וישבע ימים וימת בן מאה 15
 ושלשים שנה במותו: ויקפדה בעיר יהוד 16
 עם המלכים פיעשה טובה מישראל ועם
 האלזים וביתו: ואחזי מית יהודיע 17
 פא שר יהודה וישתחו למלך או שמע
 המלך אלזים: ויעזבו את בית יהודה אלזי 18
 אבותיהם ויעבדו את האלזים ואת העצבים
 ויהי קצף על יהודה וירושלם פאשמתם 19
 זאת: וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהודה
 ויעידו עם ולא האוינו: ורח אלזים לבשה 20
 את יסוריה בן יהודיע הבדן ויעמד מעל לעם
 ויאמר להם פה אמר האלזים לפה אתם
 עשים את מעשר יהודה ולא תצליחו פרי 21
 עונבתם את יהודה ויעונב אתכם: ויקשרו
 עליו וירמוחו אכן במצות המלך בתצר בית 22
 יהודה: ולא יכו יאש המלך החסד אשר
 עשה יהודיע אביו עמי ויהרג את בני וביתו 23
 אמר ויא יהודה וירושל: יהודי ולחזפת
 השטה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה
 וירושלם וישחיתו את פל שרי העם מעם 24
 וכל שללם שלחו למלך דומשק: פו במצער
 אלזים פאו חיל ארם ויהיה נתן פדים חיל
 לרב מאד פו עזבו את יהודה אלזי אבותיהם 25
 ואת יאש עשו ששמים: ובלכתם מפני פרי
 עזבו אתו במחלות רבים התקשרו עליו עבדו

שם: וחסד יהוה על בית יצחק
 16 בלחם וכן הפקדו להודו לכם ליהוה:
 17 ויבאו כל הדגים בית הפקדו והצדו והאר
 מופתו והאר זלמיו שבוו והא סתן פקד
 18 הפקדו והרז לשם הפקדו: ויבאו יהוה
 פקדו בית יהוה פד הפקדו והלום אמר
 חלקו חיו על בית יהוה להעלות עלות יהוה
 פקדו פקדו משה בשמחה ושמד על ידי
 19 יהוה: ויעמד השועים על שש בית יהוה
 20 ולא יבאו טמא לכל יד: ויבאו אד סתו
 הפקדו והאר והאר והאר והאר והאר והאר
 והאר: ולעם הארץ יהוה אד הפקדו מבית
 יהוה ויבאו פקדו שש הפקדו בית הפקדו
 21 וישלם אד הפקדו על פסא הפקדו: וישמחו
 כל עם הארץ והאר ששקה והאר על יהוה
 ויבאו פקדו:

CAP. XXIV. כד

1 בן שבע שנים יבא פקדו והאר שש
 מלך ביהושפט ושם אלו צבחה מבאר שבע:
 2 ויעש יבא ושש בשני יהוה פקדו יהוה
 3 הפקדו: וישלם יהוה לשם שש
 4 ויהי בשם פקדו: יהוה אד פקדו יהוה שש
 5 לב ויאש ליהוש אד פקדו יהוה: ויבאו אד
 הפקדו והלום והאר להם צא לשם יהוה
 וקצוד מבאר ישראל פקדו חלקו אד בית
 אלהים כפי שש בשנה והאר פקדו לב
 6 ולא מרד הלום: וקצוד הפקדו ליהוה
 האש והאר לו מדיע לא דשח על הלום
 להביא מרדה ומרדלים אד משחא משה
 7 עב יהוה והאר לישראל לחלה העוהו: פי
 עתידה הפקדו בית פקדו אד פקדו והאר
 8 וכן כל קצוד ביהוה עש לבעלים: והאר
 הפקדו ויעש און און ויבאו בשש בית
 9 יהוה חפזה: ויבאו על ביהוה והאר
 להביא ליהוה משחא משה עב האלום על
 10 ישראל במדבר: וישמחו כל השחם וכל
 11 העם ויבאו וישלכו לאון ער כלה: ויהי
 בשם יבא אד האון אל פקדו הפקדו פד

עדה והאר אלו שש פקדו עמו ביהוה:
 2 והאר ביהוה וקצוד אד הלום מלך ער
 יהוה והאר האבחה לשחא ויבאו אל
 3 והאר: ויבאו כל הפקדו בית ביהוה והאר
 עב הפקדו והאר להם יהוה פקדו הפקדו
 4 פקדו יהוה על בני יהוה: והאר
 אד פקדו השלשית כעם פא השפח
 5 למדעים וללום לשש השפח: והאר
 ביהוה הפקדו השלשית בשש והאר וכל העם
 6 ביהוה בית יהוה: והאר בית יהוה פי
 אד הפקדו והאר והאר ללום הפקדו ויבאו
 פי קצוד הפקדו וכל העם לשחא משחא
 7 יהוה: והאר הלום אד הפקדו סתו אש
 וכלו פקדו והאר אד פקדו יבא אד
 8 הפקדו כלא ויבאו: ויעש הלום וכל
 יהוה ככל אד פקדו יהוה הפקדו וקצוד
 אש אד פקדו פא השפח עב יבא השפח
 פי אד פקדו יהוה הפקדו אד הפקדו:
 9 והאר יהוה פקדו לשחא הפקדו אד הפקדו
 והאר הפקדו והאר השלשית אש מלך יהוה
 10 אש בית האלום: ויעמד אד כל העם
 והאר: וללום ביהוה פקדו הפקדו יהוה
 פקדו הפקדו השלשית למפנה ולבית על
 11 הפקדו סתו: ויבאו אד פקדו הפקדו והאר
 עלו אד פקדו והאר הפקדו ויבאו און
 ומשחא יהוה וקצוד והאר יהוה הפקדו:
 12 ומשחא עתידה אד פקדו העם והאר
 והאר הלום אד הפקדו והאר אל העם בית
 13 יהוה: והאר יהוה הפקדו עמו על עמחו
 במטא השחם והאר הפקדו על הפקדו וכל
 עם הארץ ששח והאר פקדו והאר והאר
 בכל השח ומדיעם להל וקצוד עתידה
 14 אד פקדו והאר קצוד קצוד: ויבאו
 יהוה הפקדו אד פקדו הפקדו: פקדו והאר
 והאר אלהים והאר אד פקדו השחח
 והאר אד פקדו יבא פקדו פא אד פקדו לא
 15 פקדו בית יהוה: והאר לה דים והאר
 אד פקדו שש השפח בית הפקדו והאר

דברי הימים כ כג תקצג

בערבים לפניה וימלך אחזיהו בירושלם
 2 מלך יהודה: בן ארבעים ושתים שנה
 אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם
 3 ושם אפו עתליה בת עמרי: גם הוא הלך
 בדרכי בית אחאב כי אפו היתה יעצמו
 4 להרשיע: ויעש הרע בעיני יהוה בבית אחאב
 כי הצפה הורגו יועצים אחיו מות אמו
 5 למשוחת לו: גם בעצתם הלך וילך את
 יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על
 6 חואל מלך ארם בזכות לעד ויפו הרמס
 אדירום: וישב להרפא בירושלם כי הפסים
 7 אשר הבה ברמה בדהלמו את חוואל מלך
 ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד
 לראות את יהורם בן אחאב בירושלם
 8 הוא: ומאלצים היתה תביסת אחזיהו לבוא
 אל יורם ובבאו יצא עשיריכם אליהוא בן
 9 נמשי אשר משחו יהוה להביית את בית
 אחאב: ויהי פדשפט הוא עם בית אחאב
 10 וימצא את שרי יהודה וגבא את אחזיהו
 משוחתים לאחזיהו ויהרגם: ויבקש את
 11 אחזיהו ולפדוהו הוא מתחבא בשמרון ובאצו
 אל יהוא ומתוהו ויקפדו כי אמרו בן
 12 יהושפט הוא אשר ירש את יהודה בכל לבבו
 ואין לבית אחזיהו לעצב פה לממלכה:
 13 ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה
 ותקם ותזבן את כל זרע הממלכה לבית
 14 יהודה: ותקח יהושבעת בת הפלך
 את יואש בן אחזיהו ותגבב אלו מתוך בני
 15 הפלך הממלחים ותתן אלו ואת מינקתו
 בחור הפסות ותסחורהו יהושבעת בת הפלך
 16 יהורם אשר יהודיע הבה כי היא היתה
 אחות אחזיהו מפני עתליה ולא המתוהו:
 17 ויהי אהם בבית האלילים מתחבא שש שנים
 18 ועתליה מלכת על יהוא:

CAP. XXIII. כג

ובשטה השבעיר החזיק יהודיע ויחא את
 1 שרי הפסות לעזריה בירחם ולשמשאל בן
 יהואנן ולעזריה בן שבר ואת משנהו בן

6 מלך בירושלם: וילך בדרך מלכי ישראל
 כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה
 7 לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה
 יהוה להשחית את בית יהוה למען הבריה
 8 אשר פת לחוד וסאשר אמו לחו לו מד
 9 ולבבו כל ידמים: בימיו פשע אלום מתחת
 10 ירושה וימלכו עליהם מלך: ויעבדו
 יהורם עם שוריו ומלדרכב עמו ויהו קם
 11 לילה ויך את אדום הסובב אלו ואת שרי
 12 הרכב: וישעש אלום מתחת ירושה עד
 האם היה או תמשע לבנה בעת ההוא מתחת
 13 ידו כי עוב את יהודה אליו אמרו: גם הוא
 עשה כמות דברי יהודה ויגן את שריו
 14 וישלם ויח את יהודה: ויבא אלו
 מכוב מאיריה דביא לאמו פה ו אמו יהוה
 15 אלו היה אמו תחת אשר לאדלכת בדרכי
 יהושפט אמו ובדרכי אסא מלך יהודה:
 16 ותלך בדרך מלכי ישראל ותוסה את יהודה
 ואת שריו וישלם פה בית אחאב וגם
 17 את אדוהו בית אמו הרמס מפני הרנה:
 18 דפה יהוה כף מצפה גדולה בעמף ובבנהו
 19 ובנשקו ובכל רכשו: ואתה בחלום רבים
 20 במחלה מעוה עדיצא מעוה מן החלי ימים על
 21 ימים: ויש יהוה על יהורם את יהודה הפלשתיים
 22 והערבים אשר עליה פושים: ויעל ביהודה
 23 ויקבלהו וישפו את פלדרכשו דבמצא לבית
 24 הפלך וגם בניו ונשו ולא נשאו לו בן כי
 25 אס יהואוהו קמן בניו: ואחרי כל זאת נפס
 26 יהוה ובמעו לחלו לאן מפא: ויהי לימים
 27 מימים וכעת צאת הקץ לימים ושלם יצא
 28 מעו עם חלו וימת בחלואים רעים ולא
 29 עשו לו עמו שרפה שרפת אמרו: בן
 30 שלשים השנים היה במלכו ושמונה שנים
 מלך בירושלם וילך בלא תמיהה ויקפדו
 בער יהוה ולא בקבוח הפלמים:

CAP. XXII. ככ

וימלכו שריו וישלם את אחזיהו בני דקמן
 1 ותחלו כי מלדחאשם דגן דגוד הפא

26 שלשה בזוים את־השלל פי ג'דוא: ויבאם
 הרבוע נקדל לעמק ביהו פי שם פרס אד
 יהוה על־פן קרא אדשם המקום יהוה עמק
 27 פכה ע'היום: וישם כל־איש יהודה
 וירושלם וירושלסט בראשם לשוב אל־ירושלם
 28 בשמחה פי־שקומם יהוה מאויביהם: ויבא
 וירושלם בנבלים ובכנפות ובתצנחות אל־בית
 29 יהוה: ויהו פתח אלהים על־ממלכתו
 והארצות בשמלים פי־מלח יהוה עם אויבי
 30 ישראל: וירשקו ממלכת ירושלסט ויבאו לו
 אלהו מסביב: וימלך ירושלסט על־
 31 יהודה בן־שלשים וחמש שנה במלכותו ועשרים
 וחמש שנה מלך בירושלם ושם אביו עובדי
 32 בת־שלו: וילך בדרך אביו אבא וארסו
 33 ממה לעשות האשר בעיני יהוה: אך הבמות
 לא־סרו ועד העם לא־הביט לבנם אלהו
 34 אבותיהם: והיו רסו ירושלסט האשמים
 והאחרים רבם פחובים בדרו יהוה בן־תנני
 35 אשר העלה על־סור מלכי ישראל: והחריבן
 את־חפץ ירושלסט מלך־יהודה עם אבותיה מלך־
 36 ישראל הוא הישיע לעשות: והחפדו עמו
 לעשות אסות ללכת תושש ויעשו אסות
 37 בעציון גבר: והצבא אל־עוד בן־יהודה
 ממורשה על־ירושלסט לאמו ברחפשו עם
 אחוזה פרץ יהוה אד־משישו וישברו אסות
 ולא עצרו ללכת אל־ירושלם:

מצרים פי סד מעליהם ולא השמידים:
 11 והפרהם נמלים עלינו למו נרשטו מירשח
 12 אשר הירשטו: אלוהו הלא חשש־בם
 פי אין בננו פח לפני הדימן הרב היה הא
 עלינו ואחנה לא כע מה־עשה פי עלי
 13 עיני: וכל־יהודה עמום לפני יהוה גם־
 14 טפס לשרם ובניהם: ויהויאל בן־
 זכריה בן־בניה בן־יעאל בן־מנחם והוא מן
 15 בני אסף יהיה עליו רוח יהוה בדרך הקול:
 ויאמר והשיבו כל־יהודה ושבי ירושלם
 16 ודמלו ירושטו פד־אמר יהוה לכם אים
 אל־תוראו ואל־תחשו מפני הדימן הרב הזה
 17 פי לא לכם המלחמה פי לאלהים: מחו רו
 עליהם רבם עים במעלה הציץ ומצאחם
 18 אים בסוף גדול פני מדב ויהו: לא לכם
 לתלות בוח הוצבו עמו יהוה אד־ישעה
 יהוה עמכם יהוה וירושלם אל־תוראו ואל־
 19 תחשו מחו צא לפניהם יהוה עמכם: ויקד
 ירושטט אפים ארצה וכל־יהודה ושבי
 20 וירושלם נסלו לפני יהוה להשתחוה ליהוה:
 21 ויבאו יהוה מן־בני הקהלים ומן־בני
 הקהלים להילל ליהוה אלהו ישראל בקול גדול
 22 למעלה: וישפחו בפק ויצאו למדבר הקצב
 ובצאלם עמד ירושטט ויאמר שמעני יהוה
 23 ושבי ירושלם האמיט ביהוה אלהיכם ותאמיטו
 24 האמיט בבבואו והצלוחו: ויעץ אל־העם
 ויפקדו משורים ליהוה וגדלים יהודים קוש
 25 בצאל לפני הדיןץ ואמרו יהוה ליהוה פי
 22 לשלם חסדו: ובעת החלו ספה חזקה רתן
 יהוה ו מארבים על־בני עמון מאב וירשעו
 23 הבאים ליהודה ויבשו: ויעמדו בני עמון
 ומאב על־שבי הירשעו להחיים ולחשוד
 24 ובכלותם פושבו שיעו עורו איש בעדה
 למשוחרו: ויהודה בא על־המצפה למדבר
 25 וסני אל־הדימן והעם פגרים נסלים ארצה
 ואן שליטה: ויבא ירושטט ועמו לבו אד
 שללם ומצאו בים לרב ורכש ופגרים וכלי
 תמדות ויצלו להם און משא והיו ימים

CAP. XXI. כ

1 וישב ירושטט עם אבותיו ויבט עם אסות
 2 בעיר היר וימלך יהוה בנן תחמו: ול
 3 ארים בני ירושטט עוהו ויהאל חכריה
 4 ועוריה ומיאל ושטירה כל־אלה בני
 5 ירושטט מלך־ישראל: ויהן להם אבדים
 6 מוחלת רוח לכסי ולחוב למנדלות עם
 7 שי מצוות ביהודה ואת־הממלכה רתן
 8 ליהוהם ברהוה הבכור: ויבם יהוהם
 9 על־ממלכת אבד ויתחוק וידידת את־כל
 10 אחו ברוח וגם משו ישראל: בן־שלשים
 11 ושיעים שנה יהוהם במלכותו ושמונה שנים

דברי הימים ב כ תקצא

7 זשים פי לא לאדם השפטו פי ליהיה ועמם
 דבר משפט: ועתה יהי פחד יהיה עליכם
 שמרו ועשו פיראון עם יהודה אלתיט עליה
 8 ומשא פנים ומקדו שחרו: וגם בירושלם
 העמידו השפט מן העמים והכזבים ומראשי
 האמלל לישאל למשפט יהיה ולויב וישבו
 9 בירושלם: ויצו עליהם לאמר פה תעשון
 10 פראת יהיה באמנה ובלבב שלם: וכלדיב
 אשריטא עליכם מאדמים: הישנים בעיניהם
 בין דם: לרם בין פורה למעוה לחפים
 ולמשפטים והחזרתם אלה ולא יאשמו ליהיה
 ויהיה קצף עליכם ועל אחיכם פה תעשון ולא
 11 תאשמו: והנה אמרו יהוה כהן הראש עליכם
 לכל: דבר יהיה ותהיה בךישמעאל הנביא
 לבית יהודה לכל דם המלך ושארם העמים
 לפניכם חוק: ועשו: ויהי יהיה עם הדבוב:

CAP. XX. כ

1 ויהי אחרי כן בא בני מאב וכלי עמון
 ועמם: מהעפונים על השפט למלחמה:
 2 ויאבדו יגדו ליהושפט לאמר בא עליך המון
 רב מעב לים מארם והם ברוצחן תמו היא
 3 עת נדי: והיא ויהו השפט אחריפנו לרוש
 4 ליהיה ויקרא צום על כל יהודה: ועמנו
 יהיה לבקש מודה גם מלפני יהיה באו
 5 לבקש את יהוה: ויעמד השפט בקול
 יהוה וירושלם בבית יהוה לפני החצר
 6 התחשה: ויאמר יהוה אליו אבדתי הלא
 7 אמה היא אלהים בשמים ואמה מלשל כל
 ממלכת העמים ובידך פה ונבונה ואין עמך
 8 להחצב: הלא אמה אלתיט תרשף את
 ישבי דארץ האמת מלפני עמך ישראל ותחלה
 9 לזרע אבדום אדבק שלם: וישבו פה ויבטו
 10 לק: פה ממש לשמך לאמו: אם תביא
 עליי רעה חרב שטיט ודבר ורעב נעמדה
 לפני הבית הזה ולפניך פי שמך בבית הזה
 ותעק אליך מצרתי וחשמע ותישע: ועתה
 11 היה בני עמון ומאב וירשעו אשר לא
 נתיחה לישראל לבא בהם בסמם מארץ

ויאמר אי זה הדבר עם ויהיה יהוה מאמי
 14 לדבר אמו: ויאמר מלכה דתך ראה פנים
 25 והיא אשר תביא חוד בחדו להחבא: ויאמר
 26 מלך ישראל קדו את מלכה ורשעה אל
 27 אמן שרדתי ואל יואש בן דמלך: ואחרם
 פה אמר הפלך שימי זה פה הזל והאכילי:
 28 להם לחץ וימים לחץ עד שובי בשלום:
 29 ויאמר מלכה אם שוב תשוב בשלום לא
 דבר יהיה בן ויאמר שמש עמים פלם:

28 ועל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל
 29 רמז נלמד: ויאמר מלך ישראל אליהושפט
 התחשט ומה במלחמה ואמה לבש פנך
 30 ותחשט מלך ישראל ויבא במלחמה: ומלך
 אדם צה את שרי הרבב אשר לא
 31 הלחם את דמון ואת הגדול פי אמת
 32 מלך ישראל לבו: ויהי פראת שרי הרבב
 את השפט והפח אכר מלך ישראל הוא
 33 ויספו עליו להלחם ויעק השפט ויהיה עוזו
 34 ויחסם אלהים מפני: ויהי פראת שרי הרבב
 פי לא יהיה מלך ישראל וישבו מאחוריו:
 35 ואיש משוך בעשה לחפ ויך את מלך
 ישראל בין היקום ובין השרון ויאמר לרפב
 36 הסך ידך והוצאתי מן המלחמה פי החלתי:
 37 והעל המלחמה פיום יהיא ומלך ישראל
 38 היה מעמד בפרכה נכח אדם עד הערב
 39 וימת לעת בא השמש:

CAP. XIX. ט

1 וישב השפט מלך יהודה אל ביתו בשלום
 2 לירושלם: ויצא אלפניו יהוא בן רחבע החזה
 ויאמר אל המלך השפט הארשע לעז
 3 לשנא יהיה תארב וזאת עליך קצת מלפני
 4 יהוה: אבל דמים טובים נמצאו עמך פי
 בערת האשורות מן הדארץ ורכיבית לבנה
 5 לרוש האלהים: וישב השפט בירושלם
 6 וישב ויצא בעם מפא שבע עד יר אחרים
 7 וישבים אל יהוה אליו אבדתי: ויעמד
 8 שטמים בארץ בכל עת יהוה הפצרות לער
 9 וער: ויאמר אל השטמים ראו מה אמתם

1 אֶל־הַיְשָׁשֶׁט עַד־אִישׁ־אֶחָד לְחַוֵּשׁ אֶת־הַדָּהָה
 מֵאִתּוֹ וְאֵין שְׂמֹנֶה־עָרֵי אִישׁ מִצִּבְעָא עַל־
 לְטִיבָה בִּי לְיָמָיו לְעֵדָה הָאֵל מִכִּי־הָיָה בְּיָמָיו
 2 וְאִמֵּר הַיְשָׁשֶׁט אֶל־אֶמֶר הַמֶּלֶךְ בָּרִיךְ הוּא וְהָרָא
 3 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וְאִמֵּר סָרִיס מִכִּי־הָיָה
 4 בְּיָמָיו מֵאִתּוֹ וְהָרָא יִשְׂרָאֵל הַיְשָׁשֶׁט מֶלֶךְ־
 5 הַדָּהָה וְיִשְׁכַּח אִישׁ עַל־פְּסָא מִלְּפָשִׁים בְּנָדִים
 6 וְיִשְׁכַּח בָּרוֹן פָּחַח שֶׁפִּי שִׁמְרוֹן וְלִלְדָבְרָאִים
 7 מִתְּצַנְפָּא לְפָדִים וְיִשָּׁא לִי צִדְקָתָהּ בָּרִיךְ
 8 בְּעֵפֶה קִרְוֵי סָרִיס וְאִמֵּר כִּדְאֵס הַדָּהָה פִּאֲדָה
 9 חֲפָצָה אֶת־עֵרְסָם עַד־עֲלֹתָם וְלִלְדָבְרָאִים
 10 פְּסָאִים בִּין לֵאמֹר עֲלֵה רַמְתָּ גִלְעָד וְהַצִּלְתָּ וְתָרַץ
 11 הַדָּהָה פִּדֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ אִישׁ־הַמֶּלֶךְ וְ
 12 לְקָרָא לְמַלְכֻתָּהּ דְּפָר אִלּוּ לֵאמֹר דְּפָר דִּי־פָרִי
 13 דְּבָרָאִים כִּדְאֵס אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ וְהוּא טוֹב
 14 דְּתָרַץ פִּאֲדָה מֵהֵם דְּפָדָה טָרִיב וְאִמֵּר מִכִּי־הָיָה
 15 דִּי־הַדָּהָה בִּי אֶת־אִשְׁרָאֵל אֶת־אִתּוֹ אֲדָרְבִּי:
 16 וְיִשָּׁא אֶל־הַמֶּלֶךְ וְאִמֵּר הַמֶּלֶךְ אֵלֵי מִכִּי־הָיָה
 17 אֶל־רַמְתָּ גִלְעָד לְמַלְכֻתָּהּ אִם־אֶתְּוֹל וְאִמֵּר עַל־
 18 הַצִּלְתָּהּ וְחָתַס פָּדִים וְאִמֵּר אֵלֵי הַמֶּלֶךְ
 19 עַד־עֵפֶה פְּסָמִים אֵין מִשְׁבַּעֲפֻד אִשְׁרָאֵל לֹא־
 20 תִּפְדֵּי אֵלֵי רַק אִמְתָּ בְּשֵׁם הַדָּהָה וְאִמֵּר
 21 רֵאיוֹתִי אֶת־כֹּל־יִשְׂרָאֵל כְּפֹצִים עַל־הַדָּהָה
 22 כְּפֹאֵן אִשְׁרָאֵל אֵין לָהּ רַעָה וְאִמֵּר הַדָּהָה לֹא־
 23 אֲדַנִּים לֵאדָה לְשׁוֹב אִישׁ לְפָתוֹר בְּשֵׁלִים וְאִמֵּר
 24 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַיְשָׁשֶׁט דִּלֵּא אִמְרוּ אֵלֵיךְ
 25 לֹא־חֲרֻבָא עַל־טוֹב בִּי אִסְלֹעַ: וְאִמֵּר
 26 לָבָן שְׂמַעֵי דְּפִי־הַדָּהָה רֵאיוֹתִי אֶת־הַדָּהָה וְיִשָּׁב
 27 עַל־פְּסָא וְכִלְצָבָא וְשִׁמְרִים עֲמִים עַל־יָמִינוֹ
 28 וְסֹאסֵאֵל: וְאִמֵּר הַדָּהָה מִי פִּסְתָּה אֶת־אֲחָאֵב
 29 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְיַעַל וְיַעַל פִּרְמָה גִלְעָד וְאִמֵּר הוּא
 30 אִמֵּר פְּכָה הוּא אִמֵּר פְּכָה: וְיִשָּׁא רֵיחָה וְעַמְלֵי
 31 מִכִּי הַדָּהָה וְאִמֵּר אֵין אִסְתַּפֵּו וְאִמֵּר הַדָּהָה
 32 אֵלֵיךְ בְּפִי: וְאִמֵּר אֲצָא דְּרֵיחִי לְחַוֵּשׁ לְחַוֵּשׁ
 33 בְּפִי כִּלְצָבָא וְאִמֵּר תִּפְסִיתָ וְגַם־וְיִוֹלָד צָא
 34 וְעִשְׂתִּיבֵן: וְעִשְׂתִּיבֵן דְּפִי־נִתָּן הַדָּהָה רַחֵם לְשָׁךְ
 35 כִּסִּי כִּבְיָאֻף אֲדָה וְהַדָּהָה דְּפִי עֲלֵיקָה רַעָה: וְיִשָּׁב
 36 צִדְקָתָהּ בְּרַפְּנֵי־עֵינֵי לֵיקָה אֶת־מִכִּי־הָיָה עַל־הַדָּהָה

8 וְעַמְרָם הַלֵּוִים שְׂמַעֲדָה וְנַחֲלִיָּה וְנַחֲלִיָּה
 9 וְעִשְׂתִּיבֵן וְשִׁמְרִים וְיִוֹלָד וְנַחֲלִיָּה וְנַחֲלִיָּה
 10 וְטוֹב אֲדוּנִיָּה הַלֵּוִים וְעַמְרָם אֶלְשָׁמַע וְיִוֹדִים
 11 הַכְּנָעִים: וְיַלְמַדוּ בִּיהִדָּה וְעַמְרָם כִּסִּי חֲדָרָה
 12 הַדָּהָה וְיִסְבֵּף בְּכָל־עֵרֵי הַדָּהָה וְיַלְמַדוּ בְּעַם:
 13 וְיִוֹדֵי פִּדֵי הַדָּהָה עַל־כֹּל־מַמְלַכּוֹת הַדְּאִצְרוֹת
 14 אִשְׁרָאֵל כִּיבִית הַדָּהָה וְלֹא מִלְחָמָה עִם־הַיְשָׁשֶׁט:
 15 וְיַקְדְּשׁוּלִים מִבְּיָאִים לְהַיְשָׁשֶׁט מִכִּי־הָיָה וְכִסִּי
 16 מִשָּׂא גַם הַעֲרִבָאִים מִבְּיָאִים לִי צָאן אֵלִים
 17 שְׁבַעֲתָ אֵלִים וְשִׁבְעָ מֵאֹת וְחִלְשִׁים שְׁבַעֲתָ
 18 אֵלִים וְשִׁבְעָ מֵאֹת: וְיִוֹדֵי הַיְשָׁשֶׁט
 19 הַלֵּךְ וְגִלְעָד עַד־לְמַעֲרָה וְיִבֵן בִּיהִדָּה בִּינְיָה
 20 וְעַד־כַּסְבִּילָתָהּ: וְיִסְבֵּף רַחֵם הַדָּהָה לִי בְּעַד־
 21 הַדָּהָה וְאִשְׁרָאֵל מִלְחָמָה בְּפָדִי דִּיל בִּיהִלְשִׁים:
 22 וְאֲדָה פִּתְחָם לְבַת אֲסַחְרוֹתָם לִיהִדָּה שְׁרָי
 23 אֵלִים עַד־הַהוּא וְעַמְלֵי בְּפָדִי דִּיל שְׁלֹשׁ מֵאֹת
 24 אֲלָפִי: וְעַל־כֵּן יִדְחֹקֵן הַהוּא וְעַמְלֵי
 25 מֵאֹתִים וְשִׁמְרִים אֲלָפִי: וְעַל־כֵּן עַמְלֵי כִּדְ
 26 וְכִיל הַתְּחִיבֵן לִיהִדָּה וְעַמְלֵי מֵאֹתִים אֲלָפִי בְּפָדִי
 27 חֲדָלִי: וְכִדְ פְּסָמִים בְּפָדִי חֲדָל אִלְעֵד וְעַמְלֵי מִשְׁכָּר
 28 קִשְׁתָּ וּמִגֵּן מֵאֹתִים אֲלָפִי: וְעַל־כֵּן יִדְחִיב
 29 וְעַמְלֵי מֵאֹתִים וְשִׁמְרִים אֲלָפִי חֲלֹצֵי צָבָא:
 30 אֲדָה הַמִּשְׁתָּרִים אֶת־הַמֶּלֶךְ מִלְּבָן אֲשֶׁר־נִתָּן
 31 הַמֶּלֶךְ בְּעַד־הַמִּכְצָד בְּכִלְיִיהִדָּה:

CAP. XVIII. ח

1 וְיִוֹדֵי הַיְשָׁשֶׁט עַד־כַּבֵּד לִבִּי וְיִחֲוֹתֵן לְאֲחָאֵב
 2 וְיִוֹדֵי לִקֵּץ שְׁנַיִם אֶל־אֲחָאֵב לְשִׁמְרוֹן וְיִוֹדֵי־לִי
 3 אֲחָאֵב צָאן וְכִדְ לִבִּי וְעַם אִשְׁרָאֵל עַמְלֵי תִּסְתַּפֵּו
 4 לְעֹלֹת אֶל־רַמְתָּ גִלְעָד: וְאִמֵּר אֲחָאֵב מֶלֶךְ־
 5 יִשְׂרָאֵל אֶל־הַיְשָׁשֶׁט מֶלֶךְ הַדָּהָה וְהַלֵּךְ עַמְלֵי
 6 רַמְתָּ גִלְעָד וְאִמֵּר לִי בְּפָדִי כִּמְדֵי וְכַעֲפֻד עַמְלֵי
 7 וְעַמְלֵי בְּמַלְכֻתָּהּ: וְאִמֵּר הַיְשָׁשֶׁט אֶל־מֶלֶךְ־
 8 יִשְׂרָאֵל דִּי־שָׁמַע כִּים אֶת־דְּפִי הַדָּהָה: וְהַלֵּךְ
 9 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבָּאִים אֲרִיבֵם מֵאֹת אִישׁ
 10 וְאִמֵּר אֵלֵיךְ וְהַלֵּךְ אֶל־רַמְתָּ גִלְעָד לְמַלְכֻתָּהּ
 11 אִם־אֶתְּוֹל וְאִמֵּר עַלֵּה וְיִתָּן הַאֲלִים פִּדֵי
 12 הַמֶּלֶךְ: וְאִמֵּר הַיְשָׁשֶׁט הַהוּן פִּדֵי בְּיָא לִיהִדָּה
 13 עַד־הַדְּשָׁה מֵאֹתֵי: וְאִמֵּר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל

דברי הימים ב ז הקטמ

ו יחזק מלכות את דומיה ומשפת את מלכותו:
 6 וְאִם הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת פְּלִי יְהוּדָה וְשָׂאָה
 אֶת אִבְנֵי הַמָּדָה וְהָרַע עֲבֹדָה אֲשֶׁר בַּהּ פִּעֲשָׂה
 7 וַיִּבֶן בָּהֶם אֶת־בַּיִת בַּעַד וְהָאֵת הַמִּצְפָּה: וְבָעַת
 הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרִאשׁוֹן אֶל אֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּשִׁעְבֶּךָ עַל־מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא
 כִּשְׁעָתָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן נִמְלַט חַיִּל
 8 מִלְּךָ אֲרָם מִיָּדָךָ: הֲלֹא הַפְּלִיטִים הָאֵלֹהִים
 הֵיוּ לְחַיִּל לְרֹב לְרַב־וּלְרֹב לְרַב־וּלְרֹב לְרַב־וּלְרֹב מֵאֵד
 9 וּבְהִשְׁעָתָה עַל־יְהוָה נָחַם פְּדִיָּךָ: פִּי יְהוָה
 עִלְּמוּ מִשְׁטֹטוֹת בְּכָל־הָאָרֶץ לְהִתְנַחֵם עִם־לִבְבְּכֶם
 שְׁלֹם אֱלֹהֵי נִסְפֹּלֹת עַל־זֹאת פִּי מַעֲשֵׂה יְשׁ עֲשֵׂה
 10 מִלְחָמָה: וַיִּכְעַס אֲסָא אֶל־הָאֵלֹהִים וַיִּסְתֵּר בַּיִת
 הַמִּדְבָּרִית כִּי־בִזְעָף עָמַד עַל־זֹאת וַיִּדְבֹּץ אֲסָא
 11 מִן־הָעַם בַּעַת הַהִיא: וְהִנֵּה הִבִּי אֲסָא
 הָרִאשׁוֹנִים הָאֲדֹמָנִים הָרַב־פְּזֻזִים עַל־סֵפֶר
 12 הַמִּלְכִּים לְיְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: וַיִּחְלֹא
 אֲסָא בְּשֵׁשׁ שָׁלִישִׁים רֹשֶׁע לְמַלְכוֹת פְּרִיזִי
 עַד־לְמַעֲשֵׂה חַיִּל וְגַם פְּדִילִי לֹא־יָדוּשׁ אֶת־יְהוָה
 13 פִּי פִּרְטָאִים: וַיִּשְׁכַּח אֲסָא עִם־אֲבִירֹו וְלִמְרָה
 14 בְּשֵׁטֶר אֲרַבְעִים וָאַחַת לְמַלְכוֹ: וַיִּקְבְּרֶהָ
 בְּקִבְרֹתָיו אֲשֶׁר פָּדָה־לוֹ בְּעַד יְהוָה וַיִּשְׁפִּיחֶהָ
 בְּמִשְׁכַּב אֲשֶׁר מִלֵּא בְּמִסְכֵּים חֲלִים מִקְדָּחִים
 בְּמִקְדָּחֹת מַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל עַל שִׁפְטָה נֹזְלָה
 עַד־לְמָוֶת:

CAP. XVII. 7

1 וַיִּמְלֹךְ הַשְּׁשֶׁט בְּנֵי תַחֲמִית וַיַּחֲזִיק עַל־יִשְׂרָאֵל:
 2 וַיִּתְּנֵהוּ לְרֹב בְּכָל־עַרְיַת הַבְּצֻרֹת וַיִּתֵּן סֻבֹּתִים
 בְּאָרֶץ יְהוּדָה וּבְעַת אֲרָם אֲשֶׁר לָבָד אֲסָא
 3 אָבִיו: וַהֲיִי יְהוָה עִם־יְהוֹשֻׁפָט בִּי הֲלֹךְ בְּדַרְכֵי
 4 יְהוָה אָבִיו הָרִאשׁוֹנִים וְלֹא דָרַשׁ לַבְּעִלִּים: כִּי
 לֹאֱלֹהֵי אָבִיו הָיָה וּבְמַעֲשָׂיו הֲלֹךְ וְלֹא כַּמַּעֲשֵׂה
 5 יִשְׂרָאֵל: וַיִּבֶן יְהוָה אֶת־הַמִּלְכָּה בְּיַד וַיִּתֵּן
 6 כָּל־יְהוּדָה מִסָּוָה לְיְהוֹשֻׁפָט וַיִּרְדֵּף עַד
 וּכְבֹד לְרֹב: וַיִּבְנֶה לִפְּנֵי בְּדִמְךָ יְהוָה וְעַד הַיּוֹם
 7 אֶת־הַבְּצֻרֹת וְהָאֵת הָאֲרָם מִיְהוּדָה: וּבְשֵׁטֶת
 שְׁלֹשׁ לְמַלְכוֹ שָׁלַח לְשִׁירָה בְּנֵי־יִזְרָאֵל וְלַעֲבָדָה
 וְלַחֲבִירָה וְלַחֲבִירָאֵל וְלַמִּכְיָהוּ לְלַפֵּד בְּעַת יְהוּדָה:

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַבְּצֻרֹת עַד וַיִּבְנֵה הַחֲזִיק
 1 וַיַּעַבְדוּ הַשְּׁעִטִּים מִלֵּךְ אָרֶץ יְהוּדָה וַיִּבְלִעֵן
 וּכְמִן הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָבָד מִדֵּר אֲרָם וַיְדוּשׁ
 9 אֶת־מִזְבְּחֵי יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אֵילִם יְהוּדָה: וַיִּבְדֹּץ
 אֶת־פְּלִי יְהוּדָה וַיִּבְלִעֵן תְּהָרִים עֲבָדִים מֵאֲרָם
 וּמַעֲשֵׂה וּמַשְׁמֵעִן כִּי־נִסְפֹּלוּ עַל־יִשְׂרָאֵל לְרֹב
 10 בְּרָאִים פִּי־יְהוָה אֱלֹהֵי עָמֹ: וַיִּבְצֹו
 יְהוֹשָׁפָט בְּחֹשׁ הַשָּׁלֵשׁ לְשַׁת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
 11 לְמַלְכוֹת אֲסָא: וַיּוֹבִיז יְהוָה בְּעַם הָרִאשׁוֹן מִן־
 הַשָּׁלֵל הַבִּיאוּ בְּקֵד שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמֵן שְׁבַע
 12 אֲלִפִּים: וַיָּבֵא בְּפִית לְחֹשׁ אֶת־יְהוּדָה אֶל־
 13 אֲנַחְיָהִים בְּכָל־לִבְבָם וּבְכָל־נַשְׁטָם: וְכָל אֲשֶׁר
 לֹא־יָדוּשׁ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יָבֵט לְמֹן־כֶּן
 14 וְעַד נֹזֵל לְמַאֲשׁ וְעַד־אֲשֵׁה: וַיִּשְׁבַּע לְיְהוָה
 בְּקֹל נֹזֵל וּבַתְּרֻעָה וּבַתְּצֻרֹת וּבַשְּׁפֹרֹת:
 15 וַיִּשְׁמָעוּ כָּל־יְהוּדָה עַל־הַשְּׁפֹרָה פִּי בְּכָל־לִבְבָם
 לְשִׁבַּע וּבְכָל־צִוּוֹם בְּקִשְׁוֹ וַיִּפְצֹּא לֵהֵם וַיִּכְח
 16 יְהוָה לֵהֵם מִשְׁכִּיבִי: וְגַם־מַעֲשֵׂה אִם אֲסָא
 הַמֶּלֶךְ הִסְרֵה מִבְּיָדָה אֲשֶׁר־עֲשָׂתָה לְאִשְׁוָה
 מִסְּפֹת וַיִּסְרֵה אֲסָא אֶת־מִסְּפֹתָה וַיִּתֵּן וַיִּשְׁתַּף
 17 בְּחַל קִדְוֹ: וְהַבְּצֻרֹת לֹא־סָרֹו מִיִּשְׂרָאֵל וְכִי
 18 לְבַד אֲסָא יְהוָה שְׁלֹם כִּי־יָמֹ: וַיָּבֵא אֶת־
 קִדְוֵי אָבִיו וַקְדִּישׁ בַּיִת הָאֵלֹהִים עִם־חֲרִיב
 19 וְכִלִּים: וּמִלְחָמָה לֹא הָיְתָה עַד שִׁטְרֵי שְׁלֹשִׁים
 חֲמֵשׁ לְמַלְכוֹת אֲסָא:

CAP. XVI. 10

1 בְּשֵׁטֶת שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ לְמַלְכוֹת אֲסָא עַלֶּה בְּעֲשָׂה
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־הַמָּדָה
 לְמַלְכוֹ וַחֲרִיב וְגַם לְאֲסָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה:
 2 וַיָּבֵא אֲסָא עִם־חֲרִיב מֵאֲבֻצֹת בַּיִת יְהוָה וַיִּבֵט
 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־בְּרִדְוֹ מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּשְׁכַּח
 3 בְּדַמְשֶׁק לְאִמֹ: פִּית בְּיָד וַיִּבְרָךְ וַיִּבֶן אָבִי
 4 וַיִּבֶן אָבִיו הִנֵּה שְׁלֹחֵי לֹךְ עִם־חֲרִיב לֹךְ
 הִסֵּר פְּרִיזֹוֹ אֶת־בְּעֲשָׂה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה
 4 מַעֲלִי: וַיִּשְׁלַע בְּרִדְוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲסָא וַיִּשְׁלַח
 אֶת־שָׁרֵי הַחֲלִים אֲשֶׁר־לוֹ אֶל־עַרְיַת יִשְׂרָאֵל
 1 וַיִּפֹּ אֶת־עֵינָו וַאֲחִירָו וַחֲ אָבִל מִם וַחֲ כָל־
 5 מִסְּבֻרֹת עַרְיַת נִסְפֹּלוּ: וַהֲיִי כַּשְׁמַע בְּעֲשָׂה

5 והמלכה למנו: וכן שני מעודה בידודה
 פ' ששמה הארץ והרעמי מלחמה בשנים
 6 האלה ב' ימים יחד ל: ויאמר ליהודה
 נבנה: ארבעים האלה ונסב חומה ומגדלים
 החרים ומיחיים עתה הארץ לפנינו פי חששו
 את יהודה אלהיו וישנו ויחן לנו מסביב
 7 ויבנו ויבליחו: ויהי כאשר חלל משא
 צנה המון מעודה שלש מאות אלק ומבנימן
 משא מן חרבי קשת מאתים ושמנים אלק
 8 מלאה נפיו חל: ויבא אלים ורח הפלטי
 בחלל אלק אלים וקרבנה שלש מאות ויבא
 9 עד מרשה: ויצא אסא לפניו וישכו מלחמה
 10 צמח צבחה למרשה: ויקרא אסא אל יהודה
 אלה ויאמר יהודה ארבעת לנו בין רב לאן
 פח עורט יהיה אלהינו פי עליו משעו ומשמו
 לאנו על ידומון יהיה יהיה אלהינו אלה אל
 11 קצו עמו אש: ויבא יהיה ארבעים
 לפני אסא ולפני יהודה ויבנו הפסים:
 12 ויהם אסא והם אשר עמו עד לנה ושל
 מנשלים לאו להם מזהה פי לשונו לפני
 יהיה ולפני מנהו וישא שלל דבה מאו:
 13 ויפ אר כל העמים סביבות נל ביהודה פחד
 יהיה עליהם ויבאו ארבעים פריכה רפה
 14 ויהיה סמו: וגם ארלי מקנה דפו וישפו
 צאן רב תמלים וישבו דושלים:

CAP. XV. טו

1 ויעודה פי עידו יהיה עליו רוח אלים:
 2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעני אסא וכל
 יהודה ובנימן יהיה עמכם פרוחתם עמו
 ואסתרשה וישא לכם ואסתרשה יעוב
 3 אחכם: וימים רבים לישראל לאו אלה
 4 אמת ולא פז מזה ולא חרדה: וישב
 5 בצל על יהודה אלה ישראל ויקששו
 וישא להם: ויששים הים אין שלום ליצא
 ולא פי מרמזות רבות על פלושבי הארצות:
 6 וכתיב ג' בנינו ועו בעד פ' אלים ומכסם
 7 מלצה: ואחם חזקו ואל יפשו ימים פי
 8 יש שכו לשעלחם: וכשמע אסא

10 ויבנתו יהיה אלהיו ולא עבדו וקצים
 משותים ליהוה בני ארון והמים במלמח:
 11 ומקטום ליהוה עלת בפק בפק ובשב
 בעד הקטום מים ומשכה לחם על השלחן
 השודו ומטות הרוב וסרחה לבשר בערב
 בשב פ' שמים אבהו את משמרה יהיה
 12 אלהיו ואחם עובתם ארו: והיה עמו קראש
 האלים: ויבנו ותצטרות היתה ליהוה
 עליהם בני ישראל אל יחלמנו ע' יהיה
 13 אלה אמונים מלא תצלוה: וירכשם רוב
 את המאוב לטא מאותיהם יהיה לפני יהוה
 14 והפאוב מאותיהם: וסמי יהיה דבה להם
 המלחמה פנים ואחור ויצקו ליהוה ודבנים
 15 מוצפים בתצטרות: וירשו אש יהיה
 יהוה בחיל אש יהיה האלים נגף אר
 16 וירכשם וכל ישראל לפני אבה יהודה: ויבנו
 ב' ישראל מפני יהוה ויחם אלים פדו:
 17 ויפו בהם אבה ועמו מפה רפה ושלל חללים
 18 מישראל חמש מאות אלק אש בחור: ויבנו
 19 בני ישראל בעת ההוא ויאמנו בני יהוה
 פי משעו על יהוה אלה אבותיהם: ויהי
 אבה אחור ורכשם וילכו מנפו ערים את בית
 אל ואת בטויה ואת יושקה ואת בטויה ואת
 20 עתה ובטויה: ולא שכו פח ורכשם עד
 21 בימי אביהו ויפדה יהיה ויסל: ויתחוק
 אבהו וישא לו משים ארבע עשרה חיל
 22 עשרים ושמנים פלים ויש עשרה פתח: ויהי
 דמי אבה חרבו חסיו פתחים במדש
 23 ויבאו עדי: וישב אבה עם אסא ויקפו
 ארו בעד חיל וימלך אסא כו ותחזק בימי
 ששמה הארץ עשו שנים:

CAP. XIV. טד

1 ויש אסא המוב והאש בעמי יהיה אלהו:
 2 ויסר את מנחות הרב והמכות וישב את
 3 המצטרות ויבנו את האמותים: ויאמר
 ליהוה לחוש את יהוה אלה אבותיהם
 4 ולעלות יהודה המצטרות: ויסר מל עי
 יהוה את המכות ואת החמנים והשקט

דברי הימים ב יג חקמו

מִדְּבַר וּמִלֶּקֶךְ בַּיּוֹם הַהוּא בְּאֵר הַרְצִיִּים וּשְׂאִים
 12 וְהִשְׁבֵּם אֶל־יְהוָה הַרְצִיִּים וְהִדְפַּנְטוּ שָׁב מִפְּנֵי
 אֶת־יְהוָה וְלֹא לַשְׂטוּת לְכַלּוֹת וְגַם בַּיְהוּדָה
 13 הָיָה דָבָר טוֹב לָם וַיִּחַדְדוּ הַמֶּלֶךְ וְהַבָּעִם
 בַּיְהוּשָׁלִים וּמִלֶּךְ פִּי כָּן אֲרֻבָּעִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה
 הַרְבַּעַם בְּמִלֵּט וְשִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מִלֶּךְ
 בַּיְהוּשָׁלִים הָעִיר אֲשֶׁר־כָּדוֹר יְהוָה לְשֵׁם אֶת־
 שְׁמוֹ שֵׁם מִכַּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה
 14 הַעֲמִלִּית וַיַּעַשׂ דָּרַע פִּי לֹא הָיוּ לָּהּ לְדָוִד
 אֶת־יְהוָה וְהָיוּ הַרְבַּעַם הָאֲשֵׁנִים
 15 הַדְּאִחוּרִים הַלְּאִידִים פְּתִיחִים בְּדָבָר שְׁמֵעִיה
 דַּבְּרֵי וְעַד הַחֹדֶה לְהַחֲרֹשׁ וּמַלְחָמֹת וְהַרְבַּעַם
 וְיִרְבַּעַם מִל־הָאִמִּים וַיִּשְׁעֵב הַרְבַּעַם עִם
 16 אֲבִיו וַיִּקְרָן בְּעַד יְהוֹד וּמִלֶּךְ אֲבִיהָ בָּן
 פְּתִיחִי:

CAP. XIII. יג

בִּשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמֶלֶךְ יִרְבֵּעַם וּמִלֶּךְ
 1 אֲבִיהָ עַל־יְהוּדָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים מִלֶּךְ בַּיְהוּשָׁלִים
 2 וְשֵׁם אִמּוֹ מִכְיֹדֶה בַת־אֲדִירָאֵל מִן־נַעֲמָה
 3 וּמַלְחָמָה יְהוּדָה בֶּן־אֲבִיהָ וְכֵן יִרְבַּעַם וַיֵּאֵלֶּךְ
 אֲבִיהָ אֶת־הַמַּלְחָמָה בְּחֵלֶךְ גִּבּוֹרֵי מַלְחָמָה
 אֲרֻבַּע־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בַּחוֹד וְיִרְבַּעַם עִרְךָ
 עֲמַל מַלְחָמָה בְּשִׁמּוֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בַּחוֹד
 4 גִּבּוֹרֵי חֵיל וַיִּקָּם אֲבִיהָ מֵעַל לֶדָּב צְמִיחִים
 אִשׁוֹ בְּדָב אֲסוּרִים וְאִמּוֹ שְׁמֵעִי יִרְבַּעַם וְכָל־
 5 יִשְׂרָאֵל וְהָלָא לָבִם לְעַם פִּי יְהוָה וַיֵּאֵלֶּךְ
 יִשְׂרָאֵל כִּן מִמְלַכְתּוֹ לַיּוֹד עַל־יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵם
 6 לֹא לִמְנוֹ בְּרִית מַלְחָו וַיִּקָּם יִרְבַּעַם בְּרָגֶט
 עַבְד־שְׁלֹמֹה בֶּן־יְהוֹד וַיִּמָּד עַל־אֲדִירָו
 7 וַיִּקְבְּצוּ עִלָּיו אֲנָשִׁים רַקִּים בְּנֵי מִלֵּעַל וַחֲזָמִצּוֹ
 עַל־הַרְבַּעַם בְּרִשְׁלֹמֹה וְהַרְבַּעַם יְהוָה לְעַד וַיְהוּ
 8 לָבִב וְלֹא הִצְרִיחַ לְפָנָיו וְעַתָּה וְאִם אֲנִים
 לְהַחֲזִיק לְעַמִּי מִמְלַכְתּוֹ יְהוָה בֶּן־בְּנֵי יְהוֹד
 וְאִם הָיוּ לָב וְעַמָּם עַל־יְהוָה אִשׁוֹ עֲשֵׂה
 9 לָבִם יִרְבַּעַם לְאֲלֹהִים וְהָלָא הַחֲזָמִים אֶת־
 בָּחַר יְהוָה אֶת־דָּבָר אֲדוֹן הַחֲזָמִים וְהַעֲשֵׂה לָבִם
 פְּתִיחִים כַּעֲמֵי הַחֲזָמִים מִלְּגָמָה לְמֵלֵךְ חָוֹ בְּפִי
 10 בְּדָבָר וְאִלֵּם שְׁמֵעִי יְהוָה כִּן לֹא אֲלֹהִים:

18 בְּדָבָר יְהוָה שְׁלֹמֹה לְפָנָיו שְׁלֹשׁ וַיִּקְדָּלֵהוּ
 הַרְבַּעַם אִשָּׁה אֶת־מַלְכָּה בְּיְהוּדָה בְּיְהוֹד
 19 אֲבִיהָ בְּדָב אֲלָאָב בְּרִישׁוֹ וְהָלָו לָּהּ בָּנִים
 20 אֲדִירָעִשׁ וְהָדִשְׁמִיָּה וְהָדִוּרִים וְהָדִוּרָה
 לָקַח אֶת־מַעֲבָדֵי בַת־אֲשֵׁלֹם וְהָלָו לָּהּ אֶת־
 אֲבִיהָ אֶת־עַמִּי וְהָדִוּרָה וְהָדִוּרָה וְהָדִוּרָה
 21 וְהָרָבִב הַרְבַּעַם אֶת־מַעֲבָדֵי בַת־אֲשֵׁלֹם מִכַּל־
 נָשָׁיו וְסִלְשָׁנוֹ פִּי לְשֵׁם שְׁמִיָּה עֲשֵׂה לְשֵׁם
 22 וְסִלְשָׁנוֹ שְׁמִים וְהָדִוּרָה וְהָדִוּרָה וְהָדִוּרָה
 אֲבִיהָ בְּרִשְׁמֵעֵה לְגִדֵּה בָּחַר פִּי לְהַמְלִיכֵהוּ
 23 וַיִּבֶן יִשְׂרָאֵל מִכַּל־בָּחַר לְמַלְכָּה יְהוּדָה וְהַמְלִיכֵהוּ
 לְכָל־עַד הַחֲזָמִים וַיִּמָּן לָבִם הַחֲזָמִים לָבִם וַיִּשְׁאֵל
 הָיוּ לְשֵׁם:

CAP. XII. יב

1 וְהָיוּ בְּכָל־יְמֵי מַלְכּוֹ הַרְבַּעַם וְהַחֲזָמִים עִם אֶת־
 2 חֲזָמִים יְהוָה וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וְהָיוּ בְּשָׁנָה
 הַחֲזָמִים לְמֶלֶךְ הַרְבַּעַם עַלֶּה שִׁשְׁקֵי מִלֶּךְ
 3 מִצָּרִים עַל־יְהוּשָׁלִים פִּי מִכַּל־בַּיְהוּדָה בְּאֶלֶף
 וּמֵאוֹת וְכָב וְשִׁשְׁשִׁים אֶלֶף פְּרָשִׁים וְאִין מִסְפָּר
 4 לְעַם אֲשֶׁר־בָּאָו עִמּוֹ מִמִּצְרַיִם לְחַיִּים כְּסִיִּים
 5 וְכִסְיִים וְלָכֵן אֶת־עַרְיַת הַמַּעֲרֹחַ אֲשֶׁר לְיְהוּדָה
 6 וַיִּבֵּן עַל־יְהוּשָׁלִים וְשְׁמֵעִיה הַבְּנִיָּה
 בָּא אֶת־הַרְבַּעַם וְעַד יְהוָה אֲשֶׁר־חִסְסֵנוֹ אֶל־
 יְהוּשָׁלִים כַּעֲמֵי שִׁשְׁקֵי וְאִמּוֹ לָבִם כַּד־אֲמַר
 7 יְהוָה אִם עֲוֹנֵתִים אִישׁ וְאִי־אֵי עֲוֹנֵתִים אֲחֵם
 8 בְּתִי שִׁשְׁקֵי וַיִּבְנֵה שַׁד־יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ
 9 וְאִמּוֹ צִדִּיק וְהָיוּ וְהָיוּ אֶת־שְׁמֵעִיה וְאִמּוֹ כַּעֲמֵי לֹא
 אֲשִׁיחֵחֵם וְנִתְּנוּ לָבִם כַּעֲמֵי לְמִלְחָמָה וְלֹא־
 10 חָזַק וְהָיוּ בַּיְהוּשָׁלִים בְּתִי שִׁשְׁקֵי פִּי הָיָה
 לֹא לְעַבְדִּים וְיִדְעוּ עַתְדָּה וְעַתְדָּה מִמַּלְכּוֹ
 11 הַחֲזָמִים וַיַּעַל שִׁשְׁקֵי מִלֶּךְ מִצְרַיִם עַל־
 יְהוּשָׁלִים וַיִּקַּח אֶת־אֲשֵׁרֹת בַּת־יְהוָה וְהָיָה
 אֲשֵׁרֹת בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ לָקַח וַיִּקַּח אֶת־
 12 מִכַּל־הָרָבִב אִשׁוֹ עֲשֵׂה שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
 הַרְבַּעַם וְהַחֲזָמִים כַּעֲמֵי חֲזָמֹת וְהַחֲזָמִים עַל־יְהוֹד
 13 עַד הַרְצִיִּים הַשְׂמִיחִים פְּתַח בַּת־הַמֶּלֶךְ וְהָיוּ

CAP. X.

17 ויש איש לאליהו ישראל עשה וזה ביהוה
 חזו וילך כל ישראל לחזקו: ובני ישראל
 השתבסו בעת יהודה ומלכו עליהם רובעם:
 18 וישלח המלך רובעם את יהודם אשר
 על דמם ויבמרו בו בני ישראל אבן וימרו
 חמלוקי רובעם והצפיק לעלות במדבריה לטם
 19 וירשלום: וישמע ישראל בזה היום
 עד היום הזה:

CAP. XI.

1 ויבא רובעם וירשלום ויקראו את בניהו יהודה
 ובנימין מאה ושמונים אלף בזה עשה מלחמה
 להלחם עם ישראל לחשוב את הנפלות
 2 לרובעם: וזה הם יהודה אל שמעיה
 3 אשר האלזים לאמו: אמו אל רובעם בן
 שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה
 4 ובנימין לאמו: פה אמר יהודה למה עלו ולא
 הלחמו עם אדוהם שהם איש לבדו כי מאתי
 טיהו הדבר הזה ושמעו אדוהבני יהודה וישבו
 5 מלכת אל רובעם: וישב רובעם
 6 בירושלם ויבן ערים למצוד ביהודה: ויבן
 7 את ביהוה ללחם ואת עיטם ואת הקוק: ואת
 8 בית צד ואת שולח ואת עולם: ואת צפת
 9 ואת משה ואת חוף: ואת אדורים ואת
 10 לכיש ואת עוקה: ואת צעה ואת אלקון
 ואת תנחן אשר ביהודה ובנימין שני מצודות:
 11 ויהוק את הנפחות ויהן בהם נגידים ואנחות
 12 מאכל ושמן ויין: ובכל עד ועד צפוח
 13 וימרחם ויהוקם לרובה מאד ויהיה יהודה
 14 ובנימין: והנפחים הלחים אשר בכל
 15 ישראל התצננו עליו מכל נבלם: פירעו
 הלחים את מעשיהם ואחוזם וילכו ליהודה
 16 ולירושלם פירעוהם ורובעם ויבנו מצוד
 17 ליהודה: ויעמדו כלים לנכוח ולשערים
 18 ולעלים אשר עשה: ואחוזים מכל שבט
 19 ישראל הנפחים את לבבם לבלש את יהודה
 20 אליו ישראל באו וירשלום לרפח ליהודה אליו
 21 אביתים: ויהוק את מלכות יהודה ויאצו
 22 את רובעם בן שלמה לשנים שלש פי הלם

1 וילך רובעם שכמה פי שבם באו כל ישראל
 2 להמלך אתו: ויהי פלמל רובעם בן רבט
 והוא בכפזים אשר ברח מסן שלמה המלך
 3 וישב רובעם מפצרים: וישלחו ויקראו לו
 4 ויבא רובעם וכל ישראל ויהוה אל רובעם
 5 לאמו: אביו והגשה אדו עלט ועשה הקל
 6 מעבדה אביו הקשה ומעל רבבו אשר נתן
 7 עליו ועבדו: ויבא אלזים עד שלמה
 8 ימים ושבו אל וילך העם: וילך המלך
 9 רובעם את הזקנים אשר היו עמלים לטל
 10 שלמה אביו ביהוה וי לאמו אף אחם
 11 טעמים לחשוב לעם יהודה דבר: ויהוה אליו
 12 לאמו אסתודה לטוב להעם הזה הרצחים
 13 ויהוה אלזים דברים טובים והיו קץ עבדים
 14 מירימים: ויעזב את עצת הזקנים אשר
 15 יעצה וילך את הלחים אשר גדלו אתו
 16 הנפחים למח: ויבא אלזים מדה אחם
 17 טעמים לחשוב דבר אחר העם הזה אשר דברו
 18 אל לאמו דבר מן העל אשר נתן אביו
 19 עליו: ויהוה אלו הלחים אשר גדלו אתו
 20 לאמו פה האלז לעם אשר דברו אליו לאמו
 21 אביו הכפד את עלט ואשה הקל מעליט
 22 פה האמו אלזם קבצו ענה מפתח אביו
 23 ועשה אביו רועים עליהם על פה ואני אסוף
 24 על עלכם אביו ישר אחכם בשוטים ואני
 25 בעקבותי: ויבא רובעם וכל העם אל רובעם
 26 ביום השלישי פאשר דבר המלך לאמו שובו
 27 אלי ביום השלישי: ויעם המלך קשה ויעזב
 28 המלך רובעם את עצת הזקנים: ויהוה אלזים
 29 פנצת הלחים לאמו אביו הכפד את עלכם
 30 ואני אסוף עליו אביו ישר אחכם בשוטים
 31 ואני בעקבותי: ולא שמע המלך אל העם
 32 פירעוהו נספה מעם האלזים למען הקים
 33 יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיזו השלטי
 34 אל רובעם בן רבט: וכל ישראל ראו פי לא
 35 שמע המלך להם וישבו העם את המלך
 36 לאמו מהלכו חלק ביהוה ולא יחזקה בך

דברי הימים ב ט חקפה

14 וְהָבִי לִבְךָ מֵאֲשֵׁי הַחַיִּים וְהַסּוּחִים מִבְּיָאִים
 וְכָל־מִלְכֵי עָרֵב וְתַחֲוֹת הָאָרֶץ מִבְּיָאִים וְהָבִי
 15 וְכִסֵּף לְשִׁלְמֹה׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה מִבְּיָאִים
 צִנְיָה וְהָבִי שְׂחֹט שֵׁשׁ מֵאוֹת וְהָבִי שְׂחֹט יַעֲלֶה
 16 עַל־הַצֵּהָה הָאֵחָת׃ וְשִׁלֵּשׁ־מֵאוֹת מִבְּנֵי וְהָבִי
 שְׂחֹט שֵׁשׁ מֵאוֹת וְהָבִי יַעֲלֶה עַל־הַפָּנִן
 17 הָאֵחָת וַיַּחֲבֵם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יַעֲרֵב הַלְבָנוֹן וַיַּעַשׂ
 הַמֶּלֶךְ כִּפְסֵי־שֵׁן גָּדוֹל וַיַּצְפֵּהוּ וְהָבִי מְדוּרִי׃
 18 וְשֵׁשׁ מֵעֹלֹת לִפְסֹא וְכֹבֵשׁ הַרְבֵּי לִפְסֹא מִבְּיָאִים
 וַיְדוּחַ מֵאָה וּמֵאָה עַל־מִקְדָּם הַשְּׂבֹת וְשֵׁנִים
 19 אֲרוּחַ עֲמֻמִּים אֲצֵל הַדְּחֹת וְשֵׁנִים עֶשֶׂר
 אֲרוּחַ עֲמֻמִּים שֵׁשׁ עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלֹת מִזֶּה
 20 וּמִזֶּה לֹא־רַעֲשָׂה בֶן־לִבְרִמְמֶלֶכָה׃ וְכָל־כְּלֵי
 מִשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה וְהָבִי וְכָל־כְּלֵי בֵית־יַעֲרֵב
 הַלְבָנוֹן וְהָבִי כְּגֹר אֵין כָּכֵף תֹּשֵׁב בְּיַם־שִׁלְמֹה
 21 לְמִאֲמֹנָה׃ בְּ־אֵיחָת לַמֶּלֶךְ הַלְכִית תְּרִשֵׁשׁ
 עִם עַבְדֵי הַחַיִּים אוֹתָה לְשִׁלֹּשׁ שָׁנִים תְּבִיאָה׃
 22 אֵיחָת תְּרִשֵׁשׁ מֵאוֹת וְהָבִי וְכִסֵּף שְׂחֹבִים
 וְקִסְפִּים וְחַמְצִים׃ וַיַּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה מִזֶּל
 23 מִלְכֵי הָאָרֶץ לְעֶשֶׂר וְחֻכְמָה׃ וְכָל־מִלְכֵי הָאָרֶץ
 מִבְּקִשִׁים אֲחֻפְנֵי שִׁלְמֹה לְשִׁמֵּעַ אֶת־חֻכְמָתוֹ
 24 אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃ הֵם מִבְּיָאִים אִישׁ
 מִחֻרָיו כֹּל־כֶּסֶף וְכָל־וְהָבִי וְשִׁלְמֹה לְשֶׁקֶת
 וּמִשְׁלֵמִים סִיסִים וְסִיסִים דְּמִ־שֶׁהָ בְּשָׁה׃
 25 וַיְהִי לְשִׁלְמֹה אַרְבַּעַת אֲלֵטִים אֲרוּחַ סִיסִים
 וּמִפְּנֵחַת וַיִּשְׁעִם עֶשֶׂר אֵלֶף פְּרָשִׁים וַיַּיְחָל
 26 בְּעֵרֵי דָרָב וְעַם־הַמֶּלֶךְ בְּיְהוּשָׁלָם׃ וַיְהִי מִשֵּׁל
 בְּכָל־הַמְּלָכִים מִן־הַדָּגֵד וְעַד־אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד
 27 גִּבְלֵי מִצְרַיִם׃ וַיִּשְׁן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף בְּיְהוּשָׁלָם
 כַּאֲבָנִים וְאֵת הַדָּרָוִים כִּתְּוֹן בְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר
 28 בְּשִׁפְטָה לְרֹב׃ וּמוֹצִיאִים סִיסִים מִפְּצֻרָם
 29 לְשִׁלְמֹה וּמִגְדֵי־הַרְצֻצוֹת׃ וְשָׂאֵר דְּבַר־שִׁלְמֹה
 הָרִאשֹׁנִים וְהָאֲחֵרִים וְהָאֵלֶּם בְּרִיבִים עַל־
 30 דְּבַר־נְתַן הַגְּבִיא וְעַל־נְסִיחַת אוֹחִיהַ הַשִּׁלְטִי
 וּבְחֻזֹת יַעֲרֵב הַחֹזֶה עַל יִרְבָּעִם בְּרִנְבֹט׃ וַיִּמְלֹךְ
 31 שִׁלְמֹה בְּיְהוּשָׁלָם עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה׃
 וַיִּשָּׁבֵב שִׁלְמֹה עִם־אִמּוֹ וַיִּקְרָאוּ בְּעֵדֵי דָוִד
 אֲבִי וַיִּמְלֹךְ תְּרַבְעָם בֶּן־תַּחֲזִיז׃

וְהָבִי יָם וַיִּבְאֵהוּ עִם־עַבְדֵי שִׁלְמֹה אֲלֵיחֶה וַיִּקְרָאוּ
 מִשָּׁם אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים עֶשֶׂר וְהָבִי וַיִּבְאֵהוּ
 אֶל־הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה׃

CAP. IX. ט

1 וּמִלְכֵי־שֵׁבֶט שִׁמְשֹׁן אֲדִישְׁמַע שִׁלְמֹה וְחִבְיָהוּ
 לַעֲפָה אֶת־שִׁלְמֹה בְּיְדוּחַת בְּיְהוּשָׁלָם בְּחֹל
 2 כְּבֹד מֵאֵל הַמַּיִם לְשִׁאִים בְּשִׁקְמִים וְהָבִי לְרֹב
 וְאֵבֶן יִקְרָה וְחִבְיָהוּ אֶל־שִׁלְמֹה וַיְחַדְּרֵהוּ עֵשׂ אֶת־
 3 מִלְּאֲמָנָה דָּהָה עִם־לִבְכָהוּ׃ וַיַּרְדֵּהָ שִׁלְמֹה
 אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ וְלֹא־נִעְלַם דְּבַר־שִׁלְמֹה אֲשֶׁר־
 4 לֹא־הָיָה לָהּ׃ וַיִּתְּאֵר מִלְּשֵׁן־שִׁבְיָה אֶת־חֻכְמָתוֹ
 5 שִׁלְמֹה וְהַפִּירָה אֲשֶׁר־בָּהָה׃ וַיִּסְבֵּל שְׂחֹטָהוּ
 וּמִשְׁבֵּב עַבְדֵי וּמַעֲבָד מִשְׁרָחֹו וּמִלְּפִישֵׁיָהֶם
 6 וּמִשְׁקָהוּ וּמִלְּפִישֵׁיָהֶם וְעַל־אֵיחֵי אֲשֶׁר־יַעֲלֶה בְּיָד
 7 יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה עַד־כִּהֵּן הָיָה׃ וַיִּתְּאֵר אֶל־
 8 הַמֶּלֶךְ אֵמֶת וְהָרַב אֲשֶׁר־שָׁמְעִי פִּרְצֵי עַל־
 9 הַדְּחֹת וְעַל־חֻכְמָתוֹ׃ וְלֹא־הִיאֲמַנְתִּי לְדְבָרֶיהֶם
 10 עַד־אֲשֶׁר־כִּי־אֵתִי וְתִרְאֶנָּה עַלִי וְדָבָר לֹא־הָיָה
 11 לִי וְעַז מִרְבִּית חֻכְמָתוֹ וְלִפְנֵי עַל־הַשְּׂמִיעָה
 12 אֲשֶׁר־שָׁמְעִי׃ אֲשֶׁר־אֲשַׁדְּךָ וְאֲשֶׁר־עַבְדְּךָ
 13 אֵיחֶה הַעֲמֻמִּים לְפָנֶיךָ תִּמְדֵי וְשִׁמְעִים אֶת־
 14 חֻכְמָתוֹ׃ יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר׃ חֲפָץ
 15 בְּךָ לְחַפְּצֵךָ עַל־כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ לַיְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 16 כִּי־בִרְבִּיהַ אֱלֹהֶיךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִיד לְעֹלָם
 17 וַיַּחֲזֹק עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ לְעֹשֹׂת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה׃
 18 וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ כִּסֵּה וְעִשְׂרִים׃ כְּבֹד וְהָבִי וּבְשָׂמִים
 19 לְרֹב כַּאֲד וְאֵבֶן יִקְרָה וְלֹא־יִהְיֶה בְּנֶשֶׁם הַיָּהוּ
 20 אֲשֶׁר־נָתַח מִלְּשֵׁן־שִׁבְיָה לַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה׃ וְהֵם
 21 עַבְדֵי הַחַיִּים וְעַבְדֵי שִׁלְמֹה אֲשֶׁר־הִבִּיא וְהָבִי
 22 מִכּוֹסֵי־הַבִּיא עֲצֵי אֲלֵנֻמִּים וְאֵבֶן יִקְרָה׃
 23 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאֲלֵנֻמִּים מִסְּעִיחַ
 24 לְבִדֵי־הַיְדוּהָ וְלִבְנֵי הַמֶּלֶךְ וּבְפִיחַ וּבְקִלִּים
 25 לְשֵׁנִים וְלֹא־יִתְּאֵר כָּהֵם לְעִים פִּרְצֵי יְהוָה׃
 26 הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה נָתַן לְמִלְכֵי־שִׁבְיָה אֶת־כָּל־
 27 הַצִּנְיָה אֲשֶׁר־שָׁלְחָה מִלְכֵי אֲשֶׁר־הִבִּיא אֶל־
 28 הַמֶּלֶךְ וְהַחֲזֹק וְהַמֶּלֶךְ לְאַרְצָהּ הָיָה וְעַבְדֵיהָ׃
 29 וַיְהִי מִשְׁקֵל הַחֲזֵק אֲשֶׁר־פָּא לְשִׁלְמֹה
 30 בְּשָׁה אֵחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ כֶּסֶף

3 חרם לשלמה בנה שלמה אותם וישב שם
 4 אד בני ישראל: וילך שלמה חזק צבחה
 5 כל עיר הפסגות אשר בנה בחסד: וכן
 6 את בית חזק העליון ואת בית חזק התחתון
 7 עיר משור חומתו דלתים וברז: ואת צעלת
 8 ואח כל עיר הפסגות אשר בנה לשלמה ואת
 9 כל עיר הרבב ואת עיר הפרשים ואת כל
 10 חשק שלמה אשר חשק לבנות ביהושפט
 11 ובלבן ובכל ארץ ממשלו: כל ימים חזקו
 12 מן החזק והאמץ והחזק והחזק והחזק אשר
 13 לא מסאל הפתו מן בנידם אשר לחזקו
 14 אחרים ברוץ אשר לא יכלום בני ישראל
 15 ויעלם שלמה למס עד ימים ההם: ומן בני
 16 ישראל אשר לחרתו שלמה ל עבדים למאסו
 17 כי דמה אלשי מלחמה חזקו שלשי חזקו
 18 רכב ופרשיו: ואלה עיר הבצבים אשר
 19 לפתו שלמה חמשים ושמנים הימים בשם:
 20 ואת בית פעה העלה שלמה מעד חזקו
 21 לבית אשר בחדלה פי אשר לא חשב אשר
 22 לי בבית חזקו מלך ישראל פי עש ופיה
 23 אשר בנה אלהים ארץ זהו: או העלה
 24 שלמה עלות ליהוה על מצבת יהוה אשר
 25 בנה למס הארץ: ובני יום ביום להעלות
 26 כמצות משה לשפוח ולחזקים ולפועות
 27 שלוש פעמים בשנה ברג המצות ובה
 28 השפוח ובה הפסח: ויעמד כמשפט
 29 חזקו אמו את מחולות הפזים על עבדום
 30 הוללים על משמחתם להל ולשרה נגד
 31 חזקום לבריום פולו השערים במחולותם
 32 לשע ושעו פי מן מצות חזקו אשר האלהים:
 33 ולא סד מצות הפלך על החזים הוללים
 34 לכל דם ולא צחח: וכן פל מלאכת שלמה
 35 עד ימים מסד בית יהוה ועד פלזו שלם
 36 בית יהוה: או הלך שלמה לפעול ב
 37 ואל אלות על שפת דם ברוץ אדם:
 38 וישחלו חרם בן עבדו אמות ופזים

10 ימים והתן שבשח ימים: וכלום עשום
 11 ושלשה לחזק השבשי שלח את הדעם
 12 להוללים שומחים ומרבי לב על הפזיה אשר
 13 עשה יהוה לחזק ולשלמה וישאל עמו:
 14 וכל שלמה את בית יהוה ואת בית הפלך
 15 ואת כל המא על לב שלמה לעשות במיד
 16 יהוה ובמיד העליון: ואת יהוה אל
 17 שלמה בליה ואמר לו שבעתי את חסותך
 18 וחסותי במקום היה לי לבית וכו': וכן
 19 אעש השמים ולא יהיה מרן ויהי אשה על
 20 חב לאסל הארץ ואם אשלה דם בעמי:
 21 ויבטעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויחללו
 22 ויבטעו פלי וישב מוכרתם הימים ואל
 23 אשע מן השמים ואלה לחפאם ואל
 24 את אדם: עשה עמי יהוה פתחת ואני
 25 לשבת להפלת הפלום היה: ועשה ברוץ
 26 והקשתי את רבית היה לזכות שמי שלם
 27 עד עולם יהוה עמי וכל שם בלדמים: ואת
 28 אם תלך לפני פאמר וכן את ארץ ולעשות
 29 פכל אשר צוהו חזקו ומשפט חסור:
 30 ורקמותי את פסא מכותו פאמר פרוץ
 31 לזו אתך לאמי לא יפדת לו איש משל
 32 ישראל: ואם תשוכן אים ועומם ופזתי
 33 ומצו אשר נחזי לפניכם והלכום בעתם
 34 אלים אלים והשתחיתם להם: ונתשאים
 35 מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת רבית היה
 36 אשר הנישתי לשמי אשליך מעל פני ואמנו
 37 למשל ולשמה בכל העמים: ורבית היה
 38 אשר היה עליו לכל עבר עליו ישא ואמר
 39 בפה עשה יהוה ככה לארץ והאח וברח
 40 היה: ואמר על אשר עומ אדמתי: אמי
 41 אבותי אשר רוצים מארץ מצותם ויחזקו
 42 פאלים אלים ושתחו להם ויעבדם על
 43 פי הניא עליהם את כל חסד האמת:

CAP. VIII. ח

1 ויהי מקץ עשורים שנה אשר בנה שלמה
 2 את בית יהוה ואת ביתו: והשנים אשר בן

דברי הימים ב' חקפנ

בארץ שבתם לאמר חטאת העוית והשעט:
 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ שבתם
 אשר שבו ארם והתפללו הווי ארצם אשר
 נתתה לאבותם העוית אשר בחרת ולפניה
 אשר בניתי לשמך: ושמתה מן השמים
 ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם
 ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטא
 לך: עתה אלף יהוה נא עליך פתוחה
 ואמונה קשבת לחפלת הפקום הזה: ועתה
 קבלה יהוה אליהם לתקוף אתה ויארץ עוף
 פגמך יהוה אליהם לנפש השועה וחסדך
 ישמחו בשב: יהוה אללים אל תשוב פני
 משיחך ויטה לחסוי חיי עבדך:

CAP. VII.

וככלות שלמה להתפלל האל יהוה מהשמים
 ותאכל העלה החבוסים וכבוד יהוה מלא את
 הבית: ולא יכלו העמים לנא אל בית
 יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה:
 וכל בני ישראל ואים בדת האל וכבוד
 יהוה על הבית ומעו אפים ארצה על
 הרצפה ושתחוז הדות ליהוה כי טוב פי
 לעולם חסדו: והפלוז וכל העם זמרים ובה
 לפני יהוה: ויזבח הפלוז שלמה את זבח
 הבקר עשרים ושנים אלת וזמן מאה ועשרים
 אלת וזמב את בית האלים הפלוז וכל
 העם: והזמרים על משמרותם עמדים
 והזלים בכל שור יהוה אשר עשה חיד
 הפלוז להחיה ליהוה כי לשלם חסדו
 ברגל חיד בידם והזמרים מוצצרים ענדם
 וכל ישראל עמדים: ויקש שלמה
 את חוץ העצוד אשר לפני בית יהוה פי
 עשה שם העליות ואת חכבי השלמים פי
 מוצב הפולחן אשר עשה שלמה לא ימל
 להביל את העלה ואת הזמחה ואת
 החלמים: ויעש שלמה את חזו בית יהוה
 שבעת ימים וכל ישראל עמי קהל גדול מאד
 מלביא חמז עד גדל מצרים: ויעשו ביום
 השמיני עצרה פי וזמב המזבח עשו שבעת

24 ואסתר עמך ישראל לפני אויב פי חטאת
 לך ושבו חזרו את שמך והתפללו והתחנונו
 25 לפניה בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים
 וסלחת לחטאת עמך ישראל ויהשבותם אל
 יהוה אלהיך אשר נתתה להם ולאבותיהם:
 26 בוצעו השמים ולא יהיה מטר פי חטאת
 לך והתפללו אל הפקום הזה חזרו את שמך
 27 ממוטתם ישובו פי רעננם: ואתה תשמע
 השמים וסלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל
 פי חדם אל הדוד הפוכה אשר ילכד בה
 ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך
 28 לעולה: רעב פי יהוה בארץ דבר פי
 יהוה שפשו וירצו אויבה וחסלו פי יהוה פי
 יצרו אויב בארץ שערך בלנע וכל מחלה:
 29 בלחמלה כל חתפה אשר יהוה לכל האדם
 ולכל עמך ישראל אשר דעו איש מעו ומכאבו
 30 ופרש פשו אל הבית הזה: ואתה תשמע
 מן השמים מכן שבתך וסלחת ונתתה לאיש
 ככל דרכו אשר תודע את לבב פי אתה לבדך
 31 דעת אדלכב בני האדם: למען יראוהו לכת
 בדרבך בל הימים אשר דם חיים על פני
 32 החממה אשר נתתה לאבותי: וגם אל
 יבסי אשר לא מעמך ישראל הוא וכן
 כארץ החלה למען שמך גדול וידך החזקה
 ודועך בטויה וכן התפללו אל הבית הזה:
 33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית
 ככל אשר יקרא אליך הבנה למען דעו כל
 עמי הארץ את שמך ויהיה אחך עמך
 ישראל וזעזע פי שמך נקרא על הבית הזה
 34 אשר בניתי: פי יצא עמך לפחמה על
 אויב בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך
 הווי העוית האמת אשר בחרת בה הבית אשר
 35 בניתי לשמך: ושמתה מן השמים את
 חסותם ואת תחנונם ועשית משפטם: פי
 יחטא לך פי אין אדם אשר לא חטא ואספת
 עם ומתים לפני אויב ושבים שרידם אל
 37 ארץ החלה או קדוה: והשבו אל לבבם
 בארץ אשר לשפרשם ושבו והתחנונו אליך

9 לבקו: רק אשר לא תבנה ביתי כי בקו
 10 האבא מן הלבנה והאבנים יהיו לשמי: ויבס
 יהוה את דודו אמר דוד הלאים יהיה בית
 אני האבן: על פני ישראל פאש דוד יהוה
 11 והבנה ביתי לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמרו
 שם את דודאין אמר דוד ביתי יהוה אמר
 12 בית עש בני ישראל: ויאמרו לפני משה
 13 יהוה נגד מלך ישראל וישל פשו: כי
 עשה שלמה בית בלשון חסדי דוד דוד דוד
 חמש אמרו ארבו חקב אמרו חתב האבן
 שלש קמחו וישבו עליו ידוד על פניו פד
 14 מלך ישראל וישל פשו השומרה: ויאמרו
 יהוה אלהי ישראל אך כבוד אלוהים בשמים
 ויאמר שמו הריח החסד לעבודת האלוקים
 15 לבקו בני לבם: אשר שמחו לעבודתו
 אני את אשר יבנה לו וידוד בקו וידוד
 16 מלאת ביתו יהוה: וישל יהוה ויאמר ישראל
 שמו לעבודתו דוד אני את אשר בפרו על
 לבו לבישה לו איש מלפני יושב על פני
 17 ישראל רק אם ישמו בקו אדירתם ללבו
 פדודו פאש חלבת לפני: וישל יהוה אלהי
 18 ישראל יאמן דודו אשר בפרו לעבודתו דודו:
 כי האבנים ישב אלוהים אדירתם על דודו
 19 דוד בשמים ושמי השמים לא יכלעו את פי
 20 ביתו יהוה אשר בפרו: ויסת אל האבן
 עבדו והאבן יהוה אלהי אשר לשמו אל דודו
 21 ואל האבן אשר עבדו מחפל לבקו:
 לדודו עבדו סחורה אל דודו יהוה ויבס
 22 וליה אל האבן אמר אמרו לשום שמו
 שם לשמו אל האבן אשר החפל עבדו
 23 אל האבן יהוה: ושמו אל האבן עבדו
 ועמו ישראל אשר יחפל אל האבן יהוה
 והאבן חשמו מן האבן מן האבנים
 24 ושמו וסחורה: אם חסא איש ליהוה
 וישא אלה לאלוה ואלה לשמי מן האבן
 25 בבית יהוה: והאבן חשמו מן האבנים ועשית
 26 לשמו את עבדו לשוי לשע לתת דודו
 בראשו והצדק צדק לתת לו בצדקו:

עדה ישראל ויעדים עליו לשם האבן מן האבן
 צאן וכל אשר לא יספור ולא ימס מכו:
 7 ויבאו הבנים את אבן בית יהוה אל
 מקומו אל דודו ביתו אל קוש דודו שים אל
 8 תחת פניו הבנים: וידו הבנים פושם
 פננים על מקום האבן ויבס הבנים על
 9 האבן ועל פניו מלמלה: ויאמר הבנים
 ויאמר ראשי הבנים מן האבן על פניו הדוד
 ולא ירא הוצעה וידו שם עד דודו יהוה:
 10 אין פאון רק שמי הוצעה אמר טון משה
 בחוב אשר פרו יהוה עש בני ישראל בצאתם
 11 ממצרים: וידו פאון הבנים מן האבן
 כי כל הבנים הבנים והבנים אין לשמו
 12 למלכות: הלאים והמלחים לכלם אבן
 לדודו לדודו ולבנים ולבנים מלמלה בן
 13 במלכותם ובבנים ובנים מן האבן מן האבן
 ועדים בנים למשה ועשום מן האבן
 14 בתצורה: וידו אבן למלכות ולמלכות
 לשמוע קול אלהי לאלוה לדודו ויבס
 15 על בתצורה ובמלכות ובכל השם ויבס
 לדודו כי טוב כי לשלם חסדו תפוח מלא עין
 16 בית יהוה: ולא יכלו הבנים לעמוד לשוח מפני
 הענין כי מלא כבוד יהוה את בית האלוקים:

CAP. VI. 1

1 או אבן שלמה יהוה אשר לשמן צדקו:
 2 אני בנתי בחובל לו ומכן לשמוע שלמים:
 3 ויבס הפלך את פניו ויבס את מלך ישראל
 4 וכל קול ישראל עמו: ויאמר פרו יהוה
 אלהי ישראל אשר דוד בפרו את דודו אני
 5 וידו מלא לבני: מן האבן אשר הוצעה
 את עמי מארץ מצרים לבידודו בידו מלא
 6 שבטי ישראל לבנות בית לדודו שמו שם ואל
 בודו בראש לדודו עבדו על עמי ישראל:
 7 ואבן בודו שלם לדודו שמו שם ואבן
 8 בודו לדודו על עמי ישראל: וידו עש לבב
 דודו אבן לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל:
 9 ויאמר יהוה אל דודו אני ימן אשר יהוה עבד
 לבקו לבנות בית לשמי הטיבת כי יהוה עבד

דברי הימים ב ה תקפא

11 וַיַּעַשׂ חֲזָקִים אֶת־הַיְסוּדוֹת וְאֶת־הַעֲמִידִים וְאֶת־
הַמְּצֻקוֹת וְכָל־חֲזָקִים לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמִּלְאָכָה
אֲשֶׁר־עָשָׂה לְמִלְכּוֹ שְׁלֹמֹה בְּיַת הַיְהוָה:
12 עֲמֻדִים שְׁנַיִם הַצְּלוֹת הַדְּבָרֹת עַל־רֹאשׁ
הָעֲמֻדִים שְׁתֵּים־הַשְּׂבָכֹת שְׁתֵּים־לְסוֹחַ אֶת־
שָׂשִׂי צִלּוֹת הַדְּבָרֹת אֲשֶׁר־עָלָה עֲמֻדִים:
13 וְאֶת־הַפְּנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשָׂשִׂי הַשְּׂבָכֹת
שְׁנַיִם מֵרִים וּפְנִים לְשְׂבָכָה הָאַחַת לְסוֹחַ
אֶת־שָׂשִׂי צִלּוֹת הַדְּבָרֹת אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי הָעֲמֻדִים:
14 וְאֶת־הַמְּבִלֹת עָשָׂה וְאֶת־הַיְסוּדוֹת עָשָׂה עַל־
הַמְּבִלֹת: אֶת־הָאֵם אוֹדוֹ וְאֶת־הַדְּבָק שְׁנַיִם
15 עֲשׂוֹת הַחֻזָּו: וְאֶת־הַיְסוּדוֹת וְאֶת־הָעֲמֻדִים וְאֶת־
הַמְּבִלֹת וְאֶת־כָּל־פְּלִיִּים עָשָׂה חֲזָקִים אֲבֹת
16 לְמִלְכּוֹ שְׁלֹמֹה לְבִית יְהוָה חֲשֹׁשׁ מְרֹק: כִּבְשֵׁי
17 הַיָּהוֹן יִצְקֵם הַמֶּלֶךְ בְּעֵבֶי הַיְאֻדָּה בֶּן־כְּסֹחַ
18 וּבֶן־צִדְדִיָּה: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל־הַבְּלִים
הָאֵלֶּה לִבַּי מְאֹד כִּי־לֹא־הָיָה מִשְׁקֵל הַחֹשֶׁשׁ:
19 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַבְּלִים אֲשֶׁר־בֵּית הַיְהוָה
וְאֵת מוֹפֵת הַחֹב וְאֶת־הַשְּׂלֹחַת וְעִלְהֵם לָחֵם
20 וְהַקֵּיִם: וְאֶת־הַמְּבִלֹת וְהַחֻזָּוִים לְבָעִם פִּשְׁשֻׁט
21 לְכָל־הַדָּבָר וְהַבִּי שָׂרָה: וְהַפָּרָח וְהַדְּבָר
22 וְהַמְּקָרִים וְהַבִּי הֵאָּם מְכֻלּוֹת וְהַבִּי: וְהַמְּצֻמּוֹת
וְהַמְּצֻקוֹת וְהַיְסוּדוֹת וְהַמְּצֻמּוֹת וְהַבִּי שָׂרָה וְהַתַּחַ
וְהַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
וְהַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ

CAP. V. ה

וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
1 וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
2 וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
3 וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
4 וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
5 וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
6 וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ

הַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
12 הַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
13 הַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
14 הַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
15 הַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
16 הַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
17 הַיְסוּדוֹת וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ
וְהַחֻזָּוִים וְהַמְּצֻמּוֹת לְקוֹשׁ הַיְהוָה וְהַחֻזָּוִים וְהַתַּחַ

CAP. IV. ד

1 וַיַּעַשׂ מוֹפֵת חֲשֹׁשׁ עֲשׂוֹתֵם אִמְרָה אֲרָפָה וְעֲשׂוֹתֵם
2 אִמְרָה רַחֵם וְעֲשׂוֹתֵם אִמְרָה קוֹמְתוֹ: וַיַּעַשׂ
אֶת־הָאֵם מֵאֵק עֲשׂוֹתֵם בְּאִמְרָה מִשְׁחָרֵי אֶל־שְׂמֹרֵי
עַל־וְסִבֵּי וְהַחֻזָּוִים בְּאִמְרָה קוֹמְתוֹ וְכָל־שְׂלִישִׁים
3 בְּאִמְרָה וְכָל־אִמְרָה סִבֵּי: וְהַחֻזָּוִים בְּקִיִּים וְהַחֻזָּוִים
לֹא־סִבֵּי: סִבֵּי סִבֵּיִם אִמְרָה עֲשׂוֹתֵם בְּאִמְרָה
מִקִּישִׁים אֶת־הָאֵם סִבֵּי שְׁנַיִם מֵרִים הַבִּי
4 וְהַחֻזָּוִים בְּמִקְשָׁיו: עִמְדוֹת עַל־שְׂמֵים עֲשׂוֹתֵם בְּכָל־
שְׂלֹשָׁה סִבֵּי: וְצִמְרֵה וְשְׂלֹשָׁה סִבֵּי: וְהַחֻזָּוִים
וְשְׂלֹשָׁה סִבֵּי: וְשְׂלֹשָׁה סִבֵּי מוֹלָחֵה וְהַחֻזָּוִים
5 עֲלִיִּים מִמְּבִלָּה וְכָל־אִמְרָתוֹת בִּיתוֹ: וְעַמּוֹ
טָחָה וְשָׂשִׂי בְּמִקְשָׁה שְׂמֵרִים פְּרַח שְׂלֹשָׁה
6 מְצֻמּוֹת בְּיָמִים שְׁלֹשָׁה אֲלֵסִים יָמִין: וַיַּעַשׂ
מִיָּמִים עֲשׂוֹתֵם יָמִין וְהַחֻזָּוִים מִלְּפָנֶיךָ וְהַחֻזָּוִים
מִשְׂמָאל לְחֻזָּוִים בְּהֵם אֶת־מִקְשָׁה הַחֻזָּוִים
7 וְהַחֻזָּוִים בְּהֵם לְחֻזָּוִים לְפָנֶיךָ: וַיַּעַשׂ
אֶת־מְצֻמּוֹת וְהַחֻזָּוִים עֲשׂוֹתֵם בְּמִשְׁחָסֵם וְיָמִין בְּדִבְלֵי
8 הַחֻזָּוִים מִיָּמִין וְהַחֻזָּוִים מִשְׂמָאל:
שְׂמֵרִים עֲשׂוֹתֵם יָמִין בְּדִבְלֵי וְהַחֻזָּוִים מִיָּמִין
9 וְהַחֻזָּוִים מִשְׂמָאל: וַיַּעַשׂ מוֹפֵת וְהַחֻזָּוִים מִיָּמִין
10 לְעוֹרֵה וְהַחֻזָּוִים עֲשׂוֹתֵם חֲשֹׁשׁ: וְאֶת־הָאֵם
בְּכָל־מִקְשָׁה הַחֻזָּוִים קוֹמְתוֹ מִכָּל־נְבִיא:

13 בַּיּוֹם הַלְּחֹם אָמַר: בְּרַחֲמֵיךָ מִן־בְּרַחַת יְיָ הַחַי וְהַקַּי
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִרְעֵה לְעַמּוֹת בְּהַבִּיב וּבְפִסְתֵּךְ בְּפִתְחֵי
 בַּרְזֶל פְּתָחֵם וּבְמַעֲמֵם וּבְמַעֲמֵם בְּתַלְתֵּל וּבְכַפּוּץ
 וּבְכַרְמֵל וְלִשְׁתֵּיךְ לִישְׁתֵּיךְ וּלְחֹשֶׁבֶת כָּל־מַחְשַׁבְתֵּךְ
 אֲשֶׁר תִּפְתָּח לְעַם־הַכּוֹמֵץ וְהַכְּמִי אֲדֹנָי יְיָ
 אֱבֹרָה: וְעִשֵׂה הַחֲשֵׁם הַחֲשֵׁם הַשְּׂמֵן תִּבְרַן
 14 אֲשֶׁר־אָמַר אֲדֹנָי יִשְׁרָאֵל לְעַבְדֵּי: וְהִנֵּה
 נִבְרָא עַיִם כִּי־הִלְבֵּטִן כָּל־עַרְפֵּי וְהַיָּם לָךְ
 וְסִסְוֹתָ עַל־יָם יִסָּו וְאִשָּׁה הַעֲלֵה אִיִּם וְיִשְׁלֵם:
 15 וְיִסְפֹּר שְׁלֹמֹה כָּל־הַחֲשֵׁם וְהַיָּם וְאֲשֶׁר
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲחֵרֵי הַסֶּפֶר אֲשֶׁר סָפַר יְיָ
 אֲבִי הַמִּצְוָה מֵאֵה: וְחֲשֵׁם אֱלֹהֵי וְשִׁלְשָׁה
 16 אֱלֹסִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וַיַּעַשׂ מֵאֵם שְׁבַעִים אֱלֹהֵי
 סֹגֵל וְשִׁמְעִים אֱלֹהֵי חֶצֶב בְּדָר וְשִׁלְשָׁה אֱלֹסִים
 וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מִצְוִים לְעַבְדֵי אֲחֵרֵם:

CAP. III. 3

1 וַיְהִי שְׁלֹמֹה לְבָנָה אֶת־בֵּית־יְהוָה בְּיִרְשָׁלַם
 בְּדָר הַמִּצְוָה אֲשֶׁר נָתַח לְיָד אֲבִיהוּ אֲשֶׁר
 2 הָכִין בְּמִקְדָּם יְיָ בְּנֵן אֲדָנָי הַיָּסוּד: וַיְהִי
 לְמַטַּח בְּרוּשׁ הַשֵּׁלֵל בְּשֵׁלֵי בַשֶּׁט אַרְבַּע מֵלִמְכוֹת:
 3 וְאֵלֶּה הַיָּסוּד שְׁלֹמֹה לְבָנָה אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים
 הָאֶרֶץ אֲמֹת בַּמִּדְּבָר וְהָאֲשֵׁרֶה אֲמֹת שְׁשִׁים
 4 וְחֹב אֲמֹת עֶשְׂרִים: וְהָאֵלִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 הָאֶרֶץ עַל־פְּנֵי חֹב־הַבַּיִת אֲמֹת עֶשְׂרִים וְהַגִּבָּה
 5 מֵאֵה וְעֶשְׂרִים וַיְצַפּוּ מִסְּפִיחָה וְהַב סִדְרָה:
 6 וְחַת וְהַיָּת הַגָּדוֹל חֹשֶׁה עַצֵּי כְּרוֹשִׁים וְחֹשְׁפֵי
 7 וְהַב טוֹב וַיַּעַל עֲלֵיו חֲמִיִּם וְשִׁרְשֹׁתָי: וַיִּצַּף
 אֶת־הַיָּת אֶבֶן יָקָרָה לְתַפְאִיחָה וְהַיָּת וְהַב
 8 פְּרוּסִים: וַיְחַף אֶת־הַיָּת הַקִּיּוֹת הַשִּׁשִּׁים
 וְקִדְוָתוֹ וְחִלְוָתוֹ וְהַב וְתַחַת כְּרוֹשִׁים עַל־
 9 הַקִּיּוֹת: וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית־קֹדֶשׁ הַקִּיּוֹתִים
 אֲרָפֵו עַל־פְּנֵי חֹב־הַיָּת אֲמֹת עֶשְׂרִים וְהַחֶף
 10 אֲמֹת עֶשְׂרִים וַיְחַפְּרוּ וְהַב טוֹב לְכַפֵּית שֵׁשׁ
 11 מֵאוֹת: וּמִשְׁקַל לְמִסְמִיחָה לְשִׁקְלֵם חֲמִשִּׁים
 12 וְהַב הַהַעֲלִיחַ חֹשֶׁה וְהַב: וַיַּעַשׂ בְּבִיחַ
 קֹדֶשׁ הַקִּיּוֹתִים כְּרוֹשִׁים שְׁשִׁים מֵעֵשֶׂה צַעֲצָעִים
 וַיְצַפּוּ אִיִּם וְהַב: וּכְנָפֵי הַבַּחֲבִים אֲרָפֵם אֲמֹת
 13 עֶשְׂרִים כָּף הָאֲחָד לְאֲמֹת חֲמִשׁ כְּצִנֹּר לְקָדֵר

חָקֵם דְּבַר הַיָּסוּד כ ב

וְיִסְפֹּר אֲשֶׁר שְׁלֹמֹה מִצְוִים וְסֹגֵל סוּד
 17 הַפְּלִיךְ מִקְוָה יָקָדֵו בְּמִדְרֹ: וַיַּעַל וְהִצִּיחַ
 מִצְוִים כְּרֹפֶה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כָּסֵף וְסֵם
 18 בְּחֲמִשִּׁים מֵאוֹת וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחַיִּים וּמַלְכֵי
 אֲרָם בְּדָם וְהִצִּיחַ: וְאֲמַר שְׁלֹמֹה לְבָנָה בְּדָר
 19 לְשֵׁם יְהוָה וְהַיָּת מִלְכוֹת:

CAP. II. 3

1 וְיִסְפֹּר שְׁלֹמֹה שְׁבַעִים אֱלֹהֵי אִישׁ מִכָּל־הַשְּׂמֹנִים
 אֱלֹהֵי אִישׁ חֶצֶב בְּדָר וּמִצְוִים עַל־יָם שְׁלֹשָׁה
 2 אֱלֹסִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת־
 3 חֲדָם מִלְּךְ צֹר לְאֹמֵר בְּאֶרֶץ עֵשְׂרִים עַם־יְהוּד
 אֲבִי וְהַשְׁלִיחַ אֱלֹהִים לְבָנָה לֹ בֵּית לְשִׁנָּה בֹ:
 4 הַיָּה אֲבִי מִסְדֵּרֹת לְשֵׁם וְהַיָּה אֲלֹהֵי לְהַדִּישׁ
 5 לֹ לְהַקְטִיר לְפָנָי קָטֹר־סַפְרָם וּמִעֲרִיב חֲמֹד
 6 וְעֹלֹת בְּכֹף וְלִשְׁבֹּת לְשַׁחֲחָה וְלְחֹשֶׁם לְמַעֲדֵי
 7 יְהוָה אֱלֹהֵם לְעֵלִים וְחַת עַל־יִשְׂרָאֵל: וְהַיָּת
 8 אֲשֶׁר־אֲבִי בְּהָה גָּדוֹל מִגָּדוֹל אֱלֹהִים מִכָּל־
 9 הָאֱלֹהִים: וְכִי יַעֲזֹר־פָּה לְבָנָה לֹ בֵּית בִּי
 10 הַשְּׂמִים וְשִׁמֵּי הַשְּׂמִים לֹא וּמִלְּפָדוֹ וְכִי אֵל
 11 אֲשֶׁר אֲבִי־עַל בֵּית בִּי אִם־לְהַקְטִיר לְפָנָי:
 12 וְעִשֵׂה שְׁלֹמֹה לְאִישׁ־חֶסֶם לְעַמּוֹת בְּהַבִּיב וּבְפִסְתֵּי
 13 וּבְכַרְמֵשׁ וּבְכַרְמֵל וּבְכַרְמֵן וְכִמְלֵל וְחִבְלַת וַיַּעַל
 14 לְמַטַּח פְּתוּחִים עַם־הַכּוֹמֵץ אֲשֶׁר עַל־פְּתוּחֵי
 15 וּבְיִרְשָׁלַם אֲשֶׁר הָכִין יְיָ אֲבִי: וְשִׁלְשָׁה
 16 עַצֵּי אֲרָם בְּרוֹשִׁים וְהַגִּבָּה מִכְּרֹבֵן בִּי אֲבִי
 17 יְרַעֲפֵי אֲשֶׁר עַבְדֵּי יְהוֹשִׁים לְכֹחַ עַצֵּי לְבָטֵן
 18 הַיָּה עַבְדֵי עַם־עַבְדֵּי: וְהַיָּת לֹ עַיִם לֹב
 19 בִּי הַיָּת אֲשֶׁר־אֲבִי בְּהָה גָּדוֹל וְהַלְּאֵה: וְהַיָּה
 20 לְחֲמִיִּם לְכֹחֵי הַעַיִם נְחָלֵי חֲמִים מִפָּה
 21 לְעַבְדֵי פְרוּסִים עֶשְׂרִים אֱלֹהֵי מַעֲשִׂים פְרוּסִים
 22 עֶשְׂרִים אֱלֹהֵי יְיָ פְרוּסִים עֶשְׂרִים אֱלֹהֵי וְשִׁמֵּם פְרוּסִים
 23 עֶשְׂרִים אֱלֹהֵי: וְאֹמֵר חֲדָם מִלְּךְ צֹר
 24 בְּכַבֵּב וַיִּשְׁלַח אֶת־שְׁלֹמֹה בְּאֶרֶב־יְהוָה אֶת־
 25 שְׂפֵי נְתַךְ עַל־יָם מִלְּךְ: וְאֹמֵר חֲדָם בְּרֹךְ
 26 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲשִׂה אֶת־הַשְּׂמִים
 27 וְאֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְיָד הַפְּלִיךְ בֵּן חָקֵם
 28 וַיַּעַל שְׁכֵל וּמִלָּה אֲשֶׁר וּבְכַד־בֵּית לְהַיָּה: וְהַיָּת
 29 לְמַלְכוֹת: וְעִשֵׂה שְׁלֹמֹה אִישׁ־חֶסֶם יְהוָה

דברי הימים ב א תקעמ

למלך ותחזקתו ידו ויגדלו וישמעו אתו
 24 פלישתאלי: וכל העמים והגוים וגם כל
 בני המלך ידו סגסו יד תחת שלמה המלך:
 25 ויביל יהודה את שלמה למעלה לשני כל
 ישראל ויבן עליו רוד מלטה אשר לא ידעה
 26 על כל מלך לפניו על ישראל: ויחיד בן ישי
 27 מלך על פלישתאלי: והעמים אשר מלך על
 ישראל ארבעים שנה בתרון מלך שבע שנים
 28 והדוד שלם מלך שלשים ושלוש: וימת בשנה
 29 סנה שבע ימים עשר וכבוד ומלך שלמה בן
 תשעו: ודבר יהוה המלך הראשונים והאחרים
 30 הם פהלים על דביר שמואל דרור ועל
 דביר רון דבמא ועל דביר נד החזה: עם
 31 כל מלכו ונבחרו העמים אשר עבדו עליו
 ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות:

עשו ויבטאו אלה ראוי משאחז להחזיק
 18 לך: יהוה אלהי אבותינו יצחק וישראל
 אבותינו שמחה וחסד לשלום לנו כדשונה
 19 לב שפך ויבן לבכם אלה: ולשלמה בן
 20 דוד לב שנים לשמו כמחזיק פחדו וחסדו
 ולעשות רצו ולבטח הפיפה אשר דבמורו:
 21 וישמו יהוה לכל דברו אשר ידעה
 אלהים ויבן כל ישראל ליהוה אלהי אבותם
 22 ויבן וישמרו יהוה ולמלך: ויבנה ליהוה
 23 פהלים ויעלו עלות ליהוה למזבח האם והוא
 פהלים אלה אלהים אלה פהלים אלה ונספדים
 24 חסדים לרב לכל ישראל: והכלו וישאו לפני
 25 יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה ומלוה
 26 שמה לשלמה בן דוד וישמרו ליהוה לעד
 ולצדק לבן: וישב שלמה על יסא יהוה:

דברי הימים ב

LIBER II. CHRONICORUM.

CAP. I. A

יהוה אבי פי אהר המלכהני עלים רב בעפר
 10 דרור: עשה חכמה ומידע תן לי ואצא
 לפני העם הזה ואמא פרימי ישפט את
 11 עמו הזה הגדול: ואמר אלהים לשלמה
 וכן אשר דרור זאת עם לבך ולא שאלה
 עשר נכסים וכבוד ואת נפש שאחך ונס
 ימים רבים לא שאלת וישאלך חכמה ומידע
 אשר תשפוט את עמי אשר המלכות עלי:
 12 והחכמה והפיע רחן לך ועשר ונכסים וכבוד
 איתן לך אשר לא ידעה כן למלכים אשר
 13 לפניך ואחריך לא ידעה כן: ויבא שלמה
 14 לפמה אשר פגעו וישלם מלפני אהר מידע
 וימלך על ישראל: ויאסף שלמה רכב
 15 ופרשים ויהי לו אלה וארבע מאות רב
 ושישים עשר אלה פרשים ויחם בעת הרב
 16 ועם המלך ביהושלם: וימן המלך את דבמא
 ואת הרוב ביהושלם פאנים ואת דבמא
 17 רון פשקמים אשר בשטה לב: ומא

1 ויחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה
 2 אלה עמו ויגדלו למעלה: ואמר שלמה
 3 לכל ישראל אשרי האלמים והפואח ולשטים
 4 וכל משא לכל ישראל ראשי האבות: ויבנו
 5 שלמה וכל דברו עמו לפמה אשר פגעו פו
 6 עם היה אהר מידע האלמים אשר עשה משו
 7 עבד יהוה בפדור: אבל אהר האלמים העלה
 8 דוד מן הים ועל פדור ל יהוה פי משה
 9 אהר ביהושלם: ומשח החשת אשר עשה
 10 בצלאל בן אחי בדרור לשם לפני משכן יהוה
 11 ויהוה שלמה והשול: וישל שלמה שם
 12 על משח החשת לפני יהוה אשר לאהר
 13 מידע וישל עליו עלות אהר: בעליה יהוה
 14 טאה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה
 15 איתן לך: ויאמר שלמה לאלמים אהר
 16 עשית עם יהוה אבי חסד גדול המלכהני
 17 ותחתי: עשה יהוה אלמים ואבן דבמא עם

פתח פ' אלהים נש' ור'ו והמלאכה גדולה
 פי לא לאדם היתה פי ליהוה אלהים: וכל' 2
 שר' הכתוב לביד אלוה' והרב' ל'הרב' הנקט
 לנקט' והרחיק' לרחוק' הרבה' לפי'ו והעצום
 לעצום אמר' שר'ו ומלאכה אמר' שר'ו והקמה
 וכל' אמר' יקרה' ואמר' שר'ו לרב' ושד' ברחמי' 3
 בפת' אלוה' יש' ל' סגולה' הרב' ונקט' שר'ו
 לביד אלוה' למעלה' מל' דביתו' לביד' החדש:
 שלשה' אלהים' פני' הרב' מרוב' אשור' ושבעת' 4
 אלהים' פני' נקט' מלק' לטוב' קדחת' הפנים:
 ל'הרב' ל'הרב' ונקט' נקט' מכל' מלאכה' פד' 5
 חדשים' ומי' מרוב' למלאכה' יד' האם' ליהוה:
 ויתרבו' שר'ו האשר' ושור' ושב' ישראל' 6
 ושור' האלהים' המלאכה' ושור' מלאכה' המלך:
 ויתר' לעשרת' פד' האלהים' הרב' פנים' 7
 חמשת' אלהים' ואתר' רב' ונקט' פנים'
 עשרת' אלהים' וחסד' רב' ושמינת' אלהים'
 פנים' ור'ו משה' אלוה' פנים': והמבוא' 8
 אלוה' אבנים' חסד' לאשר' ביד' יהוה' על' יד'
 ויהי' הפרש'ו: ושמו' העם' על' החכמים' 9
 פי' בלב' שלום' החכמים' ליהוה' גם' חיד' המלך
 שמח' שמחה' גדולה': ויברך' חיד' 10
 אלוה' לעש' כל' היקל' ויאמר' חיד' שר'ו
 אלה' יהוה' אלוה' ישראל' אלהים' משולם' ועד'
 שלום': קח' יהוה' הנדולה' הנבונה' והחכמה'
 והנצח' והחיד' פיר' כל' בשמים' ובאש' קח' יהוה'
 המלאכה' והפתק' לכל' לראש': והעשר' 12
 והצמד' מלפניו' ואשה' מישל' לכל' ויברך' פח'
 תבנה' ויברך' ל'הרב' ולחוק' לכל': ועשה' 13
 אלוה' מידים' אבנים' לך' ומגילים' לשם'
 תפארתו': וכל' מי' אלוה' ומי' עמי' פיר' מצד' פח'
 לתר' כואח' פ' מפתח' הפל' ומידו' טר'ו
 לך': פיר'ים' אבנים' לפניו' והשבים' פל' 15
 אבנים' פל' ומי' של' האש' ואין' מלה':
 יהוה' אלוה' פל' והמין' היה' אשר' דב'טט'
 לביד' לך' ביד' לשם' קדשו' מידו' היא' אלוה'
 הפל': ודעתי' אלוה' פי' אלה' פח' ללב' ומשמים' 17
 ותרצה' אני' בשר' לבי' הרביבתי' כל' אלה' ועשה'

מבוא' יהוה' אלוהים' למן' חידו' אלוה'
 חפז' והנחלתם' למינים' אחרים' עד' עולם:
 ואתה' שלמה' בני' וע' את' אלוה' אביו' ועבדו'
 בלב' שלום' ובנקט' חפז' פי' כל' לבנה' חידו'
 יהוה' וכל' צד' מר'טט' מכן' אם' חידו' שר'
 ופצא' לך' ואם' חפז' ויחוק' לעד': ראה' ו'
 עשה' פי' יהוה' פד' פח' לבנה' בית' למקדש'
 חוק' ונשה': ויהי' חיד' לשלמה' בן'
 את' תבנית' האלים' ואת' פד'ו' תמסר' ועליו'
 וחדיו' הפנים' וביד' הפתח': והמכה' פל'
 אשר' יהוה' ביד' עמי' למעלה' ביד' יהוה' וכל'
 האשמה' סביב' למעלה' ביד' האלים' והאשמה'
 הששים': ומחלק' הפנים' האלים' וכל'
 מלאכה' עשרת' ביד' יהוה' וכל' מל' עשרה'
 ביד' יהוה': ל'הרב' במשקל' ל'הרב' לכל' על'
 עשרה' ועשרה' לכל' מל' הנקט' במשקל' לכל'
 מל' עשרה' ועשרה': ומשקל' למטות' הרב'
 וטוהים' הרב' במשקל' מניה' ומטרה' ונחיה'
 ולמטות' הנקט' במשקל' למטרה' ונחיה'
 ועבירה' מטרה' ומטרה': ואת' הרב' משקל'
 לשלוח' הפרש'ו' לשלוח' ושלוח' ונקט'
 לשלוח' הנקט': והמול' והמול' והמול' והמול'
 והקשה' הרב' טוה' ולכסוי' הרב' במשקל'
 לכסוי' וכסוי' ולכסוי' הנקט' במשקל' לכסוי'
 וכסוי': ומנפת' המטות' הרב' מוקף' במשקל'
 ותבנית' הפרש'ו' הפנים' הרב' לפנים'
 וסבבים' על' ארון' ביד' יהוה': הפל' בסבב'
 מיד' יהוה' על' השפל' פל' מלאכה' הפנים':
 ויאמר' חיד' לשלמה' בן' חוק' ויאמר' ונשה'
 אלוה' ואל' יהוה' פי' יהוה' אלוהים' אלוה'
 עמו' לא' ידעו' לא' ידעו' ע' למל' פל'
 מלאכה' עשרת' ביד' יהוה': והיה' מלאכה'
 הפנים' האלים' לכל' עשרת' ביד' האלהים' ועמו'
 בכל' מלאכה' לכל' מרוב' בחכמה' לכל' עשרה'
 האלים' וכל' העם' לכל' חידו':

ו יאמר חיד המלך לכל היקל לשלמה בני אהרן

זכרי הימים א כח תקעו

26 ועל עשר מלאכת השדה לעבודת האדמה
 27 עוזי בן-מלכ: ועל הכרמים שמשו
 28 והמזר ועל שפכמים לאפודת הזן ובני
 השמסו: ועל האיתנים והשקמים אשר
 29 בשילה בצל חגן הגזר ועל אפודת השמן
 ועש: ועל דבוקי הימים בשאון שמי
 השדות ועל-דבוק בעמקים ששט בן-עזרי:
 ועל דבמלים אביל השמעל ועל-הארוח
 30 החוד והפזו: ועל-הצאן חז והגזר
 כל-אלה שרי הימים אשר למקד יוד:
 32 והדמון חז-חזי ועץ אש-מזון וספר
 הוא ויהואל בן-הכמני עם-בני המלך:
 33 ואחיהאל ועץ למקד חשמי הארצי וע
 34 המלך: ואחיה אוחאל ודודע בן-פלוד
 ואחיהו תשרבא למקד יואב:

CAP. XXVIII. כח

1 ויקהל חזק את-פל שזי ושרא שרי השבטים
 ושאר הפולקות והמזרחים את-המלך ושזר
 האלמים ושזר המזרח ושזר כל-דמש ומקמו:
 למקד ולמנו עם-הדמוסים המפורים וכל-
 2 גבור חיל אל-השמים: ויבס חזק המלך
 על-דגליו ויאמר שמעוני אדני ועפני אני עם
 לבב לבנת בית מסודה לציון בית-יהודה
 ולהרים תגלי אלוט: והכניחו לבנות: האלזים
 3 אשר לי לרחובה בית לשמי כי אש מלחמות
 אחיה המום ששפחו: ויבחר יהודי אלה
 4 ישראל כי מפל בית-אבי לדוד למקד על-
 ישראל לשלם כי בחדרה בוד לגדה ובבת
 יהודה בית אבי ובבני אבי כי רצה להמקד על-
 5 כל-ישראל: ומגל-בני כי רבים בלם קחו לי
 יהודה ויבחר בשלמה בלי לשבת על-פסא
 6 מלכת יהודי על-ישראל: ויאמר לי שלמה
 בן-דוד הא-יבנה ביתו והתחזקו כי בחרתי בו
 7 לי לנן ויאני אהיה-לו לב: והכניסתי את
 8 מלכותו על-שלום אם-יחוק לעשות מעותי
 ומשפטי פיוס יהיה: ושעה לעלי כל-ישראל
 קהל-יהודה ובאניו אלוטו שמי ודשו כל-

6 ודודע הכן ראש ועל מולקו עשרים
 וארבעה אלף: הוא בגוד גבור השלשים
 ועל השלשים ומולקו עמובן בו:
 7 והביט לחוש דובשי עשואל אחי יואב
 חבירה בו אחיו ועל מולקו עשרים
 8 וארבעה אלף: החמישי לחוש החמישי
 הפך טמנתה הרוח ועל מולקו עשרים
 9 וארבעה אלף: הששי לחוש הששי
 ערא בן-עש החקש ועל מולקו עשרים
 10 וארבעה אלף: השביעי לחוש השביעי
 חלץ השליס מן-בני אפרים ועל מולקו
 11 עשרים וארבעה אלף: השמיני לחוש
 השמיני סבן הדשור לחוד ועל מולקו
 12 עשרים וארבעה אלף: התשיעי לחוש
 התשיעי אביעור העפודי לבנימי ועל
 13 מולקו עשרים וארבעה אלף: העשירי
 לחוש העשירי מרזר הכסופי לחוד ועל
 14 מולקו עשרים וארבעה אלף: עשירי
 עשיר לעשירי עשיר החוש בניה הפרשץ מן
 בני אפרים ועל מולקו עשרים וארבעה
 15 אלף: השנים עשיר לשנים עשיר החוש
 חלמי הכסופי לעזראל ועל מולקו עשרים
 16 וארבעה אלף: ועל שבטי ישראל
 לראובן בנד אלוטו בן-חסי לשמעל שסטרוה
 17 בן-מעכה: ללוי השביעי בן-מזאל לארון
 18 צדוק: ליהודה אלוטו מארזי חזי לששבו
 19 עמר בן-מסא: לובלן לשמיריה בן-עבדוד
 20 לבחלי חומות בן-עזראל: לבני אפרים
 21 דישע בן-עזריה לחצי שבט מנשה יואל
 בן-פרודי: לחצי המנשה גלעדו יודן
 22 ובני יוד לבחלן ועשאל בן-אבס: לזן עזראל
 23 בן-יהוס אלה שרי שבטי ישראל: ולא-נשא
 חזי מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי
 24 אבס יהיה לרבות את-ישראל כסבני השמים:
 יואב בן-צרויה החל למכות ולא מלה יהיה
 25 בחזק קצפי על-ישראל ולא ענה והכסר במספר
 דבני המום למקד יוד: ועל אצרות
 המלך עומת בן-עזראל ועל האצות פשוה

21 וְהָיָה עַל־אֶפְרַיִם בֵּית הָאֱלֹהִים וְלִפְנֵי־
 הַקְּדוֹשִׁים׃ בְּנֵי לֵעָן בְּנֵי דְרִשְׁיָא לֵעָן הָאֵשׁ׃
 22 הָאֵשׁ לֵעָן הַגִּרְשָׁי וְדָאֵל׃ מִן דְּדָאֵל
 דְּהִם וְדָאֵל אִדְוָה עַל־אֶפְרַת בֵּית דְּדָה׃
 23 לְעִמְרָם לְעִמְרָי לְחֹדְעֵי לְעֹזַיִל׃ וְשִׁמְרָא
 24 בְּגִרְשָׁוּם קִימְשָׁה בְּנִד עַל־אֶפְרַת׃ וְאִדְוָה
 לְאִלְעָזָר רִמְיָה בְנֵי וְשַׁעֲיָה בְנֵי וְיֹרָם בְנֵי
 25 חֲמִי בְנֵי אֶלְמָחַ בְנֵי׃ דְּהָא וְשִׁמְרָה וְאִדְוָה
 עַל בְּלִיָּה הַקְּדוֹשִׁים אֵשׁ הַקְּדוֹשִׁים וְיִדְד
 הַמְּלִיךְ הָאֵשׁ הָאֵשׁ לְשׁוֹר הָאֵשִׁים וְהַמְּלִיךְ
 27 וְשׁוֹר הַצִּבְּא׃ מִן דְּהַלְחֹמֶר וּמִן הַשִּׁלְל
 הַקְּדוֹשִׁים לְחָק לְמִת דְּדָה׃ וְכָל דְּהַקְּדוֹשִׁים
 28 שְׂמָאֵל דְּהָאֵשׁ וְשִׁמְרָא בְּקִישׁ וְאִבְנֵי בְּרִי
 וְאִבְנֵי בְּרִיָּה מִן הַמְּקִישׁ עַל דְּשִׁמְרָה
 29 וְאִדְוָה׃ לְיִצְחָר בְּנִידָה וְכִנֹּז לְמִלְכָּה
 דְּהַצִּבְּאָה עַל־יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹרִים וְלְשִׁמְרָה׃
 30 לְחֹדְעֵי וְשִׁבְרֵי וְאִדְוָה בְּרִיָּה אֵלָּה וְשִׁבְרֵי
 מִיָּה עַל קִפְתָּה יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ לִירֵן מִשְׁבָּה
 31 לְכָל מִלְכָּת דְּדָה וְלְעִבְדָּהּ הַמְּלִיךְ׃ לְחֹדְעֵי
 דְּיָה הָאֵשׁ לְחֹדְעֵי לְחֹדְעֵי אֵבְרָה אֵבְרָה מִשְׁבָּה
 דְּהַרְבַּעִים לְמִלְכָּת דְּדָה מִלְשׁוֹ וְיַמְצֵא סָבִים
 32 בְּפִדֵי חַל בְּפִדֵי גִלְעָד׃ וְאִדְוָה בְּרִיָּה אֵלָּהִים
 וְשִׁבְרֵי מִיָּה הָאֵשׁ הָאֵשׁ הָאֵשׁ וְהַמְּקִישׁ וְיִדְד
 הַמְּלִיךְ עַל דְּהַצִּבְּאָה וְדְּדָה וְהַצִּבְּאָה מִכְּשֵׁי
 לְכָל דְּבֵר הָאֵלֹהִים דְּבֵר הַמְּלִיךְ׃

CAP. XXVII. כו

1 וְכִנֹּז יִשְׂרָאֵל לְמִסְפָּהִים רָאשֵׁי הָאֵבְרָה וְשׁוֹרֵי
 הָאֵלֹהִים׃ וְהַמְּלִיךְ וְשִׁמְרָהִים הַמְּשׁוֹרִים אִדְוָה
 הַמְּלִיךְ לְכָל דְּבֵר הַמְּלִיכָה הַפָּאָה וְהַצִּבְּאָה
 חֹשֶׁשׁ בְּחֹשֶׁשׁ לְכָל חֹשֶׁשׁ הַשִּׁבְרֵי הַמְּלִיכָה
 2 הָאֵלֹהִים עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעֵה אֵלָּהִים׃ לְכָל
 הַמְּלִיכָה דְּהַצִּבְּאָה לְחֹדְעֵי הָרִאשׁוֹן וְשִׁבְרֵים
 בְּרִיָּהִים וְעַל מְלִיכָהִים עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעֵה אֵלָּהִים׃
 3 מִן בְּרִיָּהִים הָאֵשׁ לְכָל שׁוֹרֵי הַצִּבְּאָה לְחֹדְעֵי
 4 הָרִאשׁוֹן׃ וְעַל מְלִיכָהִים וְהַחֹשֶׁשׁ וְשִׁבְרֵי
 וְיִדְד הָאֵלֹהִים וְהַמְּלִיכָהִים וְהַמְּלִיכָהִים הַפָּאָה וְעַל
 5 מְלִיכָהִים עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעֵה אֵלָּהִים׃ מִן
 הַצִּבְּאָה הַשִּׁלְשִׁי לְחֹדְעֵי הַשִּׁלְשִׁי בְּנִידָה בְּנֵי

27 לְעֲשָׂרִים לְאֵלֹהֵי בְנֵי וְאִדְוָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים׃
 28 לְאִדְוָה וְשִׁבְרֵי לְחֹדְעֵי בְנֵי וְאִדְוָה שְׁנַיִם
 29 עֶשְׂרִים׃ לְשְׁנַיִם וְשִׁבְרֵי לְחֹדְעֵי בְנֵי
 30 וְאִדְוָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים׃ לְשִׁלְשֵׁה וְשִׁבְרֵי
 31 לְמִחְוִיאָה בְנֵי וְאִדְוָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים׃ לְאַרְבַּעֵה
 וְשִׁבְרֵי לְחֹמְכֵי עֶז בְּנֵי וְאִדְוָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים׃

CAP. XXVI. כו

1 לְמִחְוִיאָה לְשִׁבְרֵי לְשִׁבְרֵי מִשְׁלֵמִידָה בְּנֵי
 2 קִיָּא מִן בְּנֵי אֵלֹהִים׃ וְלְמִשְׁלֵמִידָה בְּנֵים וְכִנֹּז
 הַבְּכֹר הַשִּׁמְרָא הַשִּׁמְרָא וְבִרְיָה הַשִּׁלְשִׁי וְהַצִּבְּאָה
 3 דְּרִמְיָה׃ עֵלָּם הַתְּמִישִׁי וְיִדְדִּיָּן הַשִּׁמְרָא
 4 אֱלֹהֵי־עֲמִי הַשִּׁמְרָא׃ לְעִבְדֵי אִדְוָה בְּנֵים שְׁמַעֲיָה
 הַבְּכֹר וְיִדְדִּיָּן הַשִּׁמְרָא וְיִדְדִּיָּן הַשִּׁלְשִׁי וְשִׁבְרֵי
 5 דְּרִמְיָה וְהַצִּבְּאָה הַתְּמִישִׁי׃ עֲמִיָּה הַשִּׁמְרָא
 6 וְשִׁבְרֵי הַשִּׁמְרָא פִּתְרֵהּ הַשִּׁמְרָא פִּי חֹשֶׁשׁ
 7 אֱלֹהִים׃ וְלְשִׁמְרָה בְנֵי חֹשֶׁשׁ בְּנֵים הַמְּשִׁלִּים
 8 לְמִת אֱבָהִים בְּרִיָּהִים חַל הַפָּאָה׃ בְּנֵי שְׁמַעֲיָה
 9 שְׁנַיִם וְיִשְׂרָאֵל וְעִבְדֵי אֱלֹהִים וְאִדְוָה בְּנֵי־חַל
 10 אֱלֹהִים וְכִנֹּזֵיהֶם׃ כָּל־אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ עִבְדֵי אִדְוָה
 11 הַפָּאָה וְכִנֹּזֵיהֶם וְאִדְוָהִים אִשְׁחִדֵּל בְּפִת לְעִבְדָּה
 12 שְׁנַיִם וְשִׁבְרֵי עִבְדֵי אִדְוָה׃ וְלְמִשְׁלֵמִידָה בְּנֵים
 13 וְאִדְוָהִים בְּרִיָּהִים לְשִׁמְרָה עֶשְׂרִים׃ לְחֹשֶׁשׁ מִן־בְּנֵי
 14 מִדְּוֵי בְּנֵים שְׁמֵי הָאֵשׁ פִּי אֶרְדָּה בְּכֹר
 15 וְשִׁמְרָה אֱבָהִי לְאֵשׁ׃ וְהַקְּדוֹשִׁים הַשִּׁבְרֵי מִבְּנֵי־וֹד
 16 הַשִּׁלְשִׁי וְכִנֹּזֵיהֶם הַרְבַּעִי בְּבָנִים וְאִדְוָהִים לְחֹשֶׁשׁ
 17 שְׁלֹשֶׁה עֶשְׂרִים׃ לְאֵלֹהִים מְחֻלְקֵת הַשִּׁבְרֵי
 18 לְרִאשֵׁי הַבְּנֵים מִשְׁמֹרֹת לְעַמֵּת אֱלֹהִים לְשׁוֹרֵי
 19 בְּבֵית דְּדָה׃ וְיִשְׁלֵל וְגִלְעָד בְּקִשָּׁן בְּנִידָה
 20 לְמִת אֱבָהִים לְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ׃ וְעַל הַבְּכֹר מִחֹדְעֵי
 21 לְשִׁמְרָה וְכִנֹּזֵיהֶם בְּנֵי יַעֲקֹב בְּשִׁבְלֵי הַשִּׁלְל
 22 גִּלְעָד וְיִצְאָה גִּלְעָד אֶפְרָה׃ לְעִבְדֵי אִדְוָה
 23 גִּלְעָד וְכִנֹּזֵיהֶם בֵּית הָאֵסָפִים׃ לְשִׁבְרֵי לְחֹשֶׁשׁ
 24 לְמַעֲבָר עִם שְׁעֵי שְׁלִיטָה בְּמִסְכָּה הַשִּׁבְרֵי
 25 מִשְׁכָּה לְעַמֵּת מִשְׁכָּה׃ לְמִחְוִיאָה הַלֵּים שְׁשִׁי
 26 לְצִפְרָה לִים אֲרַבְּעָה לְגִלְעָד לִים אֲרַבְּעָה
 27 וְלְאֵסָפִים שְׁנַיִם שְׁנַיִם׃ לְשִׁבְרֵי לְמַעֲבָר
 28 אֲרַבְּעָה לְמִסְכָּה שְׁנַיִם לְשִׁבְרֵי׃ אֱלֹהִים מְחֻלְקֵת
 29 הַשִּׁבְרֵי לְכָל דְּשִׁבְרֵי וְכִנֹּזֵיהֶם מִדְּוֵי׃ וְהַלֵּים

דברי הימים א כה תקעה

ובמזלתיים ויהי מספרם אנשי מלאכה
 לעבדתם: לבני אסף וכן ויחסי ותנגדה
 ואשר אלה בני אסף על ירא אסף הנבא על
 ידי המלך: ליהוונן בני יהונן גדלוד וצוי
 וישעיהו חשביה ומתודה ששה על ידי
 אביתם יהונן בנפוד הנבא על הדורות והאל
 ליהודה: ליהונן בני יהונן בפקודו מתגדו עזיאל
 שבאל ויהימלח תנגה חנני אליאתה גדלתי
 וממתי עד ישב קשה מלודו יהוה מחוואיו:
 פל אלה בים ליהונן חוה המלך בדברי
 האזנים לדבים קן ויהיו האזנים ליהונן בים
 ארבעה עשר ובנות שלוש: פל אלה על ידי
 אביתם בשתי בית יהודה במזלתיים נבלים
 וכנולות לעבדת בית האזנים על ידי המלך
 אסף ויהונן ויהונן: ויהי מספרם עם אחיהם
 מלפני רשיו ליהודה פל המבין מאזנים שמונים
 ושמונה: וישלו פרולות משמרת לעמל פסמן
 פגול מבין עם תלמוד: וישא הגדול
 הראשון לאסף לוחם גדלודו השלי האזרחיו
 ובניו שנים עשר: השלטי וכן בניו
 ואחיו שנים עשר: הרביעי לצוי בניו
 ואחיו שנים עשר: והחמישי תנגדה בניו
 ואחיו שנים עשר: הששי בקוד בניו
 ואחיו שנים עשר: השבעי ישראלה
 בניו ואחיו שנים עשר: והשמיני ישעיה
 בניו ואחיו שנים עשר: והשניע מתנגדה
 בניו ואחיו שנים עשר: והשירי שמעי
 בניו ואחיו שנים עשר: עשתי עשר
 עוראל בניו ואחיו שנים עשר: השנים
 עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר:
 לשלשה עשר שבאל בניו ואחיו שנים עשר:
 לארבעה עשר מתגדה בניו ואחיו שנים
 עשר: לחמשה עשר ליהמלח בניו ואחיו
 שנים עשר: לששה עשר לחנגדה בניו
 ואחיו שנים עשר: לשבעה עשר לישב קשה
 בניו ואחיו שנים עשר: לשמונה עשר
 לחנני בניו ואחיו שנים עשר: לחשעה
 עשר למלוד בניו ואחיו שנים עשר:

שמונה: וחלקום בגדלות אלה עם אלה
 פידיו שר קיש ושור האזנים מבני אלעד
 ובני איהרם: וכתבם שמעיה בן
 סמאל השטר מן גדלודו לפני המלך והשורים
 הצדק והרון ואחיהם בן אביתו והאשי
 האבות לפדנים וללום בית אב אהוד אחו
 לאלעד ואחו ואחו לאיהרם: וישא
 הגדול הראשון לחיזויב לתעדה השני: לחום
 השלטי לשנים הרבעי: למלכה החמישי
 למימן הששי: לחוק השבעי לאביה
 השמיני: לשלש הששי לשכנדה העשירי:
 לאלשיב עשתי עשר לחים שנים עשר:
 לחפרה שלשה עשר לשבאב ארבעה עשר:
 למגדו חמשה עשר לאמר ששה עשר: לחוה
 שבעה עשר להפצף שמונה עשר: לפתודה
 הששה עשר לחוקאל העשירי: למכן אחו
 ועשירי למול שנים ועשירי: ללודה שלשה
 ועשירי למעודה ארבעה ועשירי: אלה
 סקודים לעבדתם לבוא לבית יהודה כמשפטים
 ביד אהרן אביתם כאשר צוה יהודה אלו
 ישראל: ולבני לוי הפרתים לבני עמרם שבאל
 לבני שבאל יהודה: לחנגדה לבני תנגדה
 דראש ישיה: לצדדי שלמות לבני שלמות
 יחתי: ובני יהודה אמורה השלי וחיהאל
 השלטי יבמסם הרביעי: בני עזיאל מכה
 לבני מכה שמור: אחו מכה ישיה לבני
 ישיה ובריה: בני מרדו מחל ומלש בני
 יעריה בנ: בני מרדו לו עריה בנ ושום
 חפר ועברי: מחל אלעד ולארודה לו בים:
 לקש בני קיש והמאל: ובני מלשי מחלו
 ועד ויהימלח אלה בני הלום לבית אביתם:
 וישלו בסדרם גדלות לעמל ואחיהם בנ
 אהרן לפני יהוה המלך הצדק ואחיהם
 והאשי האבות לפדנים וללום אמת דראש
 לעמל אחיו הקמן:

CAP. XXV. סה

ויביל חיד ושור הצבא לעבדה לבני אסף
 ויהונן ויהוונן והפזאים בכנולות נבלים

16 בני נרשום שבאל הראש: ויהי בני אלעזר
 17 ורחביה ראש ולא היה לאלעזר בנים אחים
 18 ובני רחביה רבו למעלה: בני יאזר
 19 שלמה הראש: בני חמון יהודה הראש
 אמרה השלי וחוואל השלישי וקמנם הרביעי:
 20 בני עזאל מכה הראש ושיה השני:
 21 בני מררי מחלי ומישו בני מחלי אלעזר
 22 וקישו: וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אב
 23 בנות וישאום בני קיש אחיהם: בני מישו
 24 מחלי ועזר וימרה שלושה: אלה בני לוי
 לביית אבותיהם ראשי האבות לשפחותם
 במספר שמות לנלולם עשה המלכה לעבדת
 בית יהודה מן עשרים שנה ומעלה: כי אב
 25 יהוד הגיח יהודה אביו ישראל לעמי וישבן
 פדושלם עד לעולם: וגם לויים ארלשאח
 26 את המשכן ואת כל פליו לעבדתו: כי
 27 בדמי יהוד האבותים הפה מספר בני לוי
 28 מן עשרים שנה ומעלה: כי מעמדם לד
 בני ארון לעבדת בית יהודה על התצות
 ועל האשכות ועל טוהה לכל קול ומעשה
 29 עבדת בית האלהים: וללחם המזבח ולמלח
 למטה ולקרבן הפעות ולפתת ולפדפת
 30 ולכל משורה ומדה: ולעמל בפקר בפקר
 31 לדות ולדגל ליהודה וכן לשב: ולכל העלה
 עלות ליהודה לשפחות לחדשים ולמעותם
 32 במספר כמשפט עליהם חמיד לפני יהודה:
 ושמו את משמרת ארלמיד ואת משמרת
 הקולש ומשמרת בני ארון אחיהם לעבדת
 בית יהודה:

CAP. XXIV. כד

1 ולבני ארון מזולקתם בני ארון רוב ואביהוא
 2 אלעזר ואחיו: וימת רוב ואביהוא לפני
 3 אביהם ובנים לאדויו להם וימרו אלעזר
 ואחיו: ויחלקם יהוד וצדוק מן בני אלעזר
 4 ואחיו: ויחלקם מן בני איתמר לפדותם בעבדתם:
 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי דברים מן
 בני איתמר ויחלקם לבני אלעזר ראשים לביית
 אבית ששה עשר ולבני איתמר לביית אביתם

מאוראלן וכסף אלק אלים פלים ולחשח
 ולפרול אין משלל פי לוב היה ועשים ואמנם
 14 הכוטי ויעלים חוסין: ועמך לוב עשו
 מלאכה הצנים והרשו אבן ועץ וכל דבם
 15 בכל מלאכה: ליהב לכסף ולחשח ולפרול
 16 אין מספר קום ועשה יהוד יהודה עפק: ויצו
 יהוד לכל שני ישראל לעו לשלמה בנו:
 17 הלא יהודה אלהם עמכם הנית לכם משיב
 פי ונתן יהוד את ישרי הארץ והכפשה הארץ
 18 לפני יהודה ולפני עמו: עשה חנו לכבכם
 ותשכם לחדש ליהודה אלהם וקמו ובנו
 את מקדש יהודה האלהים ליהוא את ארון
 פיות יהודה וכל קול האלהים לפות דבמה
 לשם יהודה:

CAP. XXIII. כג

1 ויהוד וכן ושבט ימים וימלך את שלמה בנו
 2 על ישראל: ויאסף את כל שני ישראל
 3 והפזים והגאים: ויספרו הלים מן שלמים
 שנה ומעלה יהוד מספרם לנלולם לבנים
 4 שלמים לשמנה אלק: מאלה לנצח על
 מלאכת בית יהודה עשרים וארבעה אלק
 5 ושנים ושמונים ששח אלים וארבעת אלים
 ששים וארבעת אלים מלולים ליהודה בכלים
 6 אשר עשיו להלל: ויחלקם יהוד מזולקת
 7 לבני לוי לנרון קות ומדי: לנרשני
 8 לעדן ושמו: בני לעדן הראש ויחאל
 9 חורם ויאל שלשה: בני שמעי שלמה
 10 ויחאל הרון שלשה אלה ראשי האבות
 ללעזן: ובני שמעי יח ויא וישש
 11 ומיכה אלה בני שמעי ארבעה: ויחידות
 יהואש חיה השני ועיש ומיכה לא ידבו
 12 בנים ויהוד לביית אב לסקיה אחת: בני
 קיה עמם יצור חסון ויחאל ארבעה:
 13 בני עמם ארון ומושה ויבול ארון להקישו
 קולש קדשים והאדביו עד שלם להקטול
 לפני יהודה לשרת ולמך בשמו עד עולם:
 14 ומושה איש האלהים בני ישראל על שבט
 15 הלוי: בני משה פרשום ואלעזר:

דברי הימים א כב תקענ

27 והעלה: ויאמר יהוה לפלאק ושבע חרב
 28 אלמנה: בעת ההיא בראה יהוה כי ענדה
 29 יהוה בגן ארנון והכניס ויחב שם: ומשכן
 יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העלה
 30 בעת ההיא בפקדה בגבעון: ולא יכל יהוה
 ללכת לפניו לדש אלזים כי נבעת מפני חרב
 31 מלאק יהוה: ויאמר יהוה זה הוא בית
 יהוה האלזים והה מזבח לעלה לישראל:

CAP. XXII. כב

1 ויאמר יהוה לבטל את הדגלים אשר בארץ ישראל
 ויעמד הצבים להצבוב אבני גזירה לבנות בית
 האלזים: ויבולו לרב למסכמים לדלוחה
 2 הששים ולמחפורות הבין יהוה ונחשת לרב אין
 משלה: ועצו ארזים לאון מספר פרהימא
 3 הצדילים והצבים עצי ארזים לרב לחוד: ויאמר
 4 יהוה לשלמה בני נשו ויהי הויית לבנות ליהוה
 להגדיל: למעלה לשם לחסותה לכל הארצות
 אביה פא לו ויבן יהוה לרב לפני מותו:
 5 ויקרא לשלמה בן ויצהר לבנות בית ליהוה
 6 אלזי ישראל: ויאמר יהוה לשלמה בנני
 7 אלזי: יהוה עלי דם יהוה לאמר דם לרב
 שפכת ומלחמות גדלות עשית ליתרנות בית
 לשמו כי דמים רפים שפכת ארצה לפני:
 8 ויהיה סלף לך הוא יהוה אל מנתה
 ויגדוהו לו מעל ארצו מסביב פי שלמה
 יהוה שלו ושלים ושקט אהן על ישראל
 9 פומה: והא ימנה בית לשמו והא יהוה ילי
 לכן ויאמר לא ויהי כן * פסא מלכות
 10 על ישראל עד שלום: עתה בני יהוה עשו
 הצלות ובלות בית יהוה אלזים כאשר דבר
 11 עליך: אך ויהן קח יהוה שכל ויבטל ויצחק
 על ישראל ולשמו את שמות יהוה אלזים:
 12 אז תצליח אבי השומר לעשות את הדגלים
 ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה
 על ישראל חוק ודמיון אל יהוה אל יהוה ואל יהוה:
 13 והנה בעניו הכיטורו לבנות יהוה חרב פנים

הדשים נספה מפני צרף חרב ארבוה
 למשנה ואם שלשה ימים חרב יהוה ורב
 בארץ ומלאק יהוה משוחה בכל גבול ישראל
 ועתה יהוה מה אשכח את שלמו דם:
 13 ויאמר יהוה אלנד צרלי מאז אלהימא ביד
 יהוה מי ימים החמול מאז ויבד אדם אל
 14 אפל: ויהן יהוה דם בישראל ושל מלוא
 15 שבעים אהן אשו: וישלה האלזים ומלאק
 ליהושלם להשוחה ויבשוחה הוא יהוה
 ויבנה על גבעה ויאמר לפלאק המשוחה
 רב עשה הרב יהוה ומלאק יהוה עמד עם
 16 בגן ארנון והכניס: וישא יהוה את
 שלמו וירא את מלאק יהוה עמד בגן הארץ
 ובין השמים חרב שלמה ביד מניה על
 17 יהושלם ושל יהוה חוקים מכסם בשקים
 על פניהם: ויאמר יהוה אל האלזים הלא
 18 אני ארתי למטה בעם ויאמר יהוה אשר
 השאיר הרב הערוד ואלה נשאן מה עשו
 יהוה אלזי יהוה נא יהוה כי ויבנת אלו ובעפר
 19 לא לבפחה: ומלאק יהוה אמר אל
 20 ד לאמר לחוד פי: ועלה יהוה להקים מזבח
 ליהוה בגן ארנון והכניס: ויעל יהוה בדר
 21 ד אשר דבר בשם יהוה: וישב ארנון וירא
 את המלאק והרבעת בגו עמו מתחבאים
 22 וארנון של חטים: ויבא יהוה עד ארנון ויבט
 ארנון וירא את יהוה ויצא מן הדגל וישחור
 23 לחוד אשם ארצה: ויאמר יהוה אל ארנון
 והסדיל מקום הדגן והבטתו מזבח ליהוה
 בבקט מלא חנדה לו והעצר הפפחה מעל
 24 העם: ויאמר ארנון אל יהוה קח לך ועש
 אדני המלך חפוב בעיני ראה לחוד הבקר
 לעלות המזבועים לנצח החטים למסדה הכל
 25 נחיו: ויאמר המלך יהוה לארנון ללא שרקה
 אכה בבקט מלא פי לא אשא אשר לך ליהוה
 26 והעלה עולה תבם: ויהן יהוה ארנון במקום
 שקלי חרב משקל שש מלות: ויבן שם יהוה
 מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים וירא אל
 יהוה ויענדה פאש מן השלמים על מזבח

3 כמדו ואת היום אשר פה והצא יצאו
 במערה ובחורגי הפול ובמערות וכן יעשה
 חיד לל פי בני עפון וישב חיד וכל היום
 יושלים ויהי אחר כך ויעמד מלחמה
 גבור עם פלשתים או הפה סבב הישר
 אדספי מלחי דרסאים ויבצעו ויחיד
 עד מלחמה את פלשתים ויד אלחזן בך
 יעד את לחמל אוד בליה דגלי ועץ החיץ
 פמנד ארנים ויחיד עד מלחמה פנת
 ויהי איש פיה והצפעה ששזשש עשרים
 וארבע ועשרה אלף לודסאו ויחיד את
 ישראל ויפדה יחזקן בן שמשא את יהוד
 אל מלחז לודסא פנת ושלל ביד חיד ויחיד
 עבדו

CAP. XXI. כא

1 ויעמד טען על ישראל ויסת את חיד למכות
 את ישראל ויאמר חיד אליו ואם יאמר
 היום לנו ספר את ישראל מאד שבע ועד
 הן הביאו אלי ואעשה אתכם פנים ויאמר
 יואב ויכס יהיה על עמי ובהם כמה סבבים
 והא אתי המלך פנים לאמר לעבדים לפה
 ויקש ואמר חיד לפה יהיה לאשמה לישראל
 ויהי המלך חוק עליו ואמר יואב ויחיד
 בכל ישראל ויבא יושלים ויחן יואב
 את מספר מסקן העם אל חיד ויהי כל
 ישראל אלף אלפים ומשה אלף איש שלף
 ורב ויהיה ארבע מאה ושבעים אלף איש
 שלף רבוב ומי וימקן לא סקד פחוכים פי
 חשב הם דמלך את יואב וירע בעיני
 דאמרים על דחבר הזה ויד את ישראל
 ויאמר חיד אל דאמרים חטאו מאד אשר
 עשיתו את דחבר הזה ועשה העם נא את
 עון עבדו פי נכבדתי מאד ויחיד
 יהיה אליו חזה חיד לאמר לך דפרת אל
 חיד לאמר פה אפך יהיה שלוש אי מצה
 שלף בוח לך אחת מצפה ואעשה לך
 ויבא נד אל חיד ויאמר לו בזה אפך יהיה
 לך לך ואם שלוש שנים רעב ואם שלשה

אלף פפ פפתי לשפר ליום מראים נהלים
 7 ומראים מעבה ומפודה רב ושרשים וישפר
 ליום שנים ושלשים אלף רבב ואת מלך
 מעבה ואת עופו ויבא ויחן לפני מרמא
 ויבן עמון וסבבו מעניהם ויבא למלחמה
 8 וישמע חיד ושלח את יואב ואת כל צבאו
 9 דגבורים ויבא בני עמון ויערה מלחמה
 פחה ועוד המלכים אשר פאו להם פשוה
 10 ויבא יואב ביהודה סר המלחמה אלי פנים
 ויחיד ויבדו מכל ביהוד בישראל וישף
 11 לקראת ארם ואת חיד היום מן פד אלף
 12 אחיו וישרם לקראת בני עמון ויאמר אבד
 פחוק מצלי ארם ויהיה לי לחשעה ואסבם
 13 עמון יחוק מפקד ודלשעשעו חוק ותחוקה
 מער עפנו ובעד עיר אלוס חיהו הפוב בעיני
 14 יעשה ויבא יואב והיום אשר עמי לפני
 15 ארם למלחמה ויטבו מספרו ובני עמון ראו
 פנים ארם ויטבו נבדום מפני אנשו אחיו
 16 ויבא העדה ויבא יואב ויחיד ויבא
 ארם פי מפני לפני ישראל ויחיד מלחמה
 ויצאו אדארים אשר מעט דוד ושופך
 17 שר צבא החיצו לספרו ויבד חיד ויאמר
 את כל ישראל ויעב דחין ויבא אלם
 18 וישף אלם וישף חיד לקראת ארם מלחמה
 ויחיד עמון ויבא ארם מלפני ישראל
 ויחיד חיד מארם שבעה אלפים רבב
 וארבעים אלף איש רבב ואת שופך שר
 19 הצבא החיה ויבא עבד החיצו פי מפני
 לפני ישראל ושלמו עם חיד ויעבדו ולא
 אבה ארם לחשע את דבר עמון עד

CAP. XX. כ

1 ויהי עת חשוכת השנה לעת צאת המלכים
 ויבא יואב את חיד הצבא ויחיד ויחיד
 בני עמון ויבא ויצו את דודת חיד ישב
 בירושלים ויד יואב את דודת ויחיד
 2 וישף חיד את עשרות מלכם מעל ראשו
 ויבא ויבא מלך פפ חוב ויבא אבן יחיד
 ויחיד על ראש חיד ושלל חיד ויצא דודת

דברי הימים א יט תקצא

7 הלקח: ויפקח דוד את שלטו והחזיק אתו רהו
 8 על עבדיו והיו עור ומימם וירשלים: ומסובות
 ומסות עור הדדעור לקח דוד חלשות רבה מאד
 9 פה: עשה שלמה את־ים החלשות ואת־
 העמקים ואת כל החלשות: ושמע חשו
 10 מלך חמת פי הפה דוד את־פלחיל הדדעור
 11 מלך צובה: וישלח את הדודים בנ אל־המלך
 דוד לשאל־לו לשלום ולברכה על אשר נלחם
 12 בו ידעור ויפדה פראש מלחמות חשו היה
 13 הדדעור וכל כל חזב וכסף ונחשת: גם
 14 אים הקניש המלך דוד ליהוה ע־הַדַּפְסָה
 15 והחזיק אשר משא מל־הַדַּפְסָה מאדום ומסוב
 16 ומבני עמון ומש־לְחָיִים ומעמלק: ואבשי בך
 17 צדיה היה את־אדום בנא המלח שמינה
 18 עשו אלק: וישם באדום צמרים ויהיו כל
 19 אדום עבדים לדוד וישע יהוה את־דוד בכל
 20 אשר הלך: וימלך דוד על־בְּלִישַׁתְיָאֵל ויהי
 21 עשה משפט הצדקה לכל־עמו: ויאב בך
 22 צדיה על־הַצָּבָא והוששט בן־אחיהו מופד:
 23 הצדק בן־אחישוב ואבימלך בן־אביתר פגים
 24 ושוא ססר: ובניהו בן־יהודע על־הַדְּבָר
 25 החלתי ובנ־דוד הראשם לד המלך:

CAP. XIX. ט

1 יהוה את־בְּנֵי־בֶן־יָמִית חזש מלך בני־עמון
 2 וימלך בן־יחזית: ויאמר דוד אעשה־חסד
 3 עם־הַתֵּן בן־חזש פ־עֲשֵׂה אביו עמי חסד
 4 וישלח דוד מלאכים לנחמו על־אביו חסא
 5 עבדו יהו אל־ארץ בני־עמון אל־חטן לנחמו:
 6 ויאמרו שרי בני־עמון לחטן המכפר דוד את
 7 אביו בענין פ־רְשָׁלוֹן לך מנחמים וכל
 8 פ־עֲבָד לְהִלְךְ וְלִדְבֹשׁ וְלִגְלַל הָאָרֶץ בְּיַד עֲבָדֵי
 9 אֱלֹהֵי: ויאקח חטן את־עבדו דוד ויגלום
 10 ויחלו את־מחיהם בְּחָצֵי עַד־הַמַּשְׁעָה
 11 וישלום: וילכו ויגדו לדוד על־הַנְּשִׂימִים
 12 וישלח לבראם פ־דְּבָרֵי הַנְּשִׂימִים נְכַלְמִים מאד
 13 ויאמר המלך שם בידו עד אשר־צִמַח
 14 והקבם ושחם: ויהו בני עמון פ
 15 החבאשו עם־דוד וישלח חטן ובני עמון

המלך דוד וישב לסע יהוה ויאמר מ־אֱלֹהֵי
 יהוה אלהים ומי בלוי פי הביאני עדהם:
 17 והקצו זאת בענין אלהים ותדבר על־בית
 עבדך למדוק והאיתי פתו האדם המעלה
 18 יהוה אלהים: מה־אסוף עד דוד אלק
 19 לכבוד את־עבדך ואמה את־עבדך דעה:
 20 יהוה בעבד עבדך וכל־בְּרַחַת עֲשִׂית אֵת־כָּל־
 21 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְהַדִּיעַ אֵת־מַלְּבָדוֹת: יהוה
 22 אֵין פ־מִשָּׁה ואין אלהים והלך כל אשר
 23 שִׁמְנֵה פ־אֲמִינוּ: וכל פ־עֲמֻה יִשְׂרָאֵל נִי אֲחִי
 24 פ־אֲרָץ אֲשֶׁר הִלְךְ הָאֲלֹהִים לַפְּחֹת לוֹ עִם
 25 לְשֹׁם לֹךְ שֵׁם גְּדֻלֹת וְנִדְרֹת לְנֹשׁ מִפְּנֵי
 26 עֲמֻה אֲשֶׁר־פָּדִית מִפְּעָרִים נָיִם: ויתן את־
 27 עֲמֻה יִשְׂרָאֵל לֹךְ לְעִם עַד־עֹלָם ואתה יהוה
 28 הַיּוֹם לְדֹם לְאֹלֵהִם: ועשה יהוה דבר אשר
 29 דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בְּיָרֵךְ וְאֵמֶן עַד־עֹלָם
 30 וְעֲשֵׂה פ־אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: ויאמן ויגל שמך עד־
 31 עֹלָם לְאֵמֶן יהוה צבאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
 32 לְיִשְׂרָאֵל וְבֵית־דָּוִד עַבְדְּךָ כְּכֹן לְסִמְךָ: פי
 33 אתה אלהי כלית אדאן עבדך לבח לו בית
 34 על־פֶּן מִצָּא עַבְדְּךָ לְחַפְּסֵל לַנְּחֹף: ועשה
 35 יהוה אמה הוא האלהים ותדבר על־עבדך
 36 הַפְּסָה הָאֵמֶת: ועשה האלה לְבָרֵךְ אֲתֵּיבִית
 37 עַבְדְּךָ לְהוֹת לְעֹלָם לְפָנֶיךָ פ־אֵמֶת יהוה
 38 בְּרַכָּה וּמְבָרֵךְ לְעֹלָם:

CAP. XVIII. ח

1 יהוה את־בְּנֵי־בֶן־יָמִית ויהו דוד את־שִׁלְשֻׁתִים ויכניעם
 2 ויאקח את־פָּת וּבְנֵיהָ מִיַּד פ־לְשִׁיתִים: ויהו
 3 את־מִאֵב ויהו מאב עבדים לדוד משא
 4 מכהו: ויהו דוד את־הַדְּעוֹר מִלֶּךְ־צֹבָה
 5 חמיה מלכו לחצב חז בדה פרח: ולכל
 6 דוד משה אלה רכב ושבעת אלפים פ־שִׁימִים
 7 ועשרים אלה אש וגל ויעצו דוד את־פל
 8 הֶרֶב ויחזו משה מאה רכב: ויבא אים
 9 וימשק לעוז לִדְבֹעוֹר מִלֶּךְ־צֹבָה ויהו
 10 דוד בִּאֵם עֲשִׂים וְשִׁימִים אֵת־אֵשׁ: וישם
 11 דוד בִּאֵם וימשק ויהו אים לדוד עבדים
 12 משא מכהו וישע יהוה לדוד בכל אשר

מקם בשמות לזוהר לזוהר כי שלם חסדו
 ועפרים הימן ויהואן הנצורים ומעלותם
 למשמעים וכל שיר האלזים וכל דהתן
 לשער: וילכו כל־העם איש לביתו ויבט יוד
 לברך את־יהוה:

CAP. XVII. ח

1 ויהי כאשר ישב יוד בביתו ואמר יהוה אל־
 נתן הנביא דבר אלהי ישב בבית הדארים
 2 ויאתן פת־היהיה פתח ידועות: ואמר נתן
 אל־יהוה כל אשר בלבבו עשה פי האלזים
 עמקו: ויהי בלילה ויהא יהוה דבר
 3 אלזים אל־נתן לאמר: לך ואמרת אל־יהוה
 עבדי זה אמר יהוה לא אחיה תמיד לי הבית
 4 לשבת: פי לא ישבתי בבית מנדחים אשר
 העליתי את־ישראל עד היום הזה ואחיה
 5 מאהל אלהי וממשכן: בכל אשר דרתי אבתי
 6 בכל־ישראל היום ופתי את־אדני לטפתי
 ישראל אשר צויתי לעשות את־עמך לאמר
 7 למה לרביתם לי בית אחוס: ועתה בוד
 חאמר לעבדי יהוה זה אמר יהוה צבאות אמי
 לקדושי מנדחה מן־אדני הצאן לזרות עבד
 8 על עמי ישראל: ואחיה עמקו בכל אשר
 הלכתי ואבית אדני כל־אויבך מפני עשיתי
 9 לך שם בשם הגדולים אשר בארץ: ושמוצי
 מקום לעמי ישראל תעמידו ושכן תחיה
 10 ולא ידון עוד ולא יאספו בני־עולה לבנות
 פאסן בראשות: ולמלכים אשר צויתי
 11 לשפטים על־עמי ישראל והכנעתי את־כל־
 אויבך ואבד לך ובה יבטח־לך יהוה: יהיה
 12 כירמלאה ישרו ללכת עם־אסיה ותקומתו
 את־רעק את־ידי אשר דחה מפניו תבטחו
 13 את־מלכותו: והא יבטח־לי בית ומלכתי את
 14 פסא עד־שלם: אל אחיה־לי לא יהא
 15 יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמי פאסן
 16 הסולתי מאשר היה לפני: ותעמדה
 בבתי ובמלכותי עד־העולם וכסא יהיה כסן
 עד־העולם: בכל הימים האלה וכלל החוון
 17 היה בן דבר נתן אל־יהוה: ויבא

12 סן חסד: וכי נפלאה אשר עשה מפתח
 13 ומשפט־פיה: ורע שחאל עבדו בני ועבד
 14 בחיה: והא יהיה אלזים בכל־הארץ
 15 משפטו: וכי שלם ברוח דבר צה לאלה
 16 ידו אשר פת את־אמרים ושמינו לצדקו
 17 ויעמידו ליעבד לוק לישראל בית שלם
 18 לאמר לך אתן ארץ־פלמן חבל נחלכם:
 19 ברוחכם מתי מספר פמעט ורום פה:
 20 ויתדלו מתי אלה וממלכה אלזים אתו:
 21 לא־דפיה איש לעשק ויחב עליהם מלכים:
 22 אל־תגע במשדו ובנביא אלתרשי: שיה
 23 לזוהר כל־הארץ בשנה מיום אלהים ושמינו:
 24 ספרו ביום את־עבדו בכל־העמים נלאונו:
 25 פי גדול יהיה ומדלי מאד וטרא הוא על־על
 26 אלזים: פי בלאו העמים אלזים יהיה
 27 שמים עשה: ודו חדר לפני עו חוהיה
 28 במקו: דב יהיה משפחה עמים המ
 29 לזוהר כבוד ועו: דב יהיה כבוד שמו שאו
 30 מכה וסא לפני השתחוה לזוהר בזהר
 31 קש: חלו מלפניו כל־הארץ איתפון חבל
 32 בל־תפוט: ישמחו השמים וחל הארץ ואמר
 33 ביום יהיה מלך: דעם הים ומלא ועלי
 34 השדה וכל אשר בו: או דעם עצי היער
 35 מלפני יהוה פירם לשפט את־הארץ: ויהי
 לזוהר פי טוב פי שלם חסדו: ואמר
 36 הישעתי אלהי ישעתי וקצצתי והצילתי מך
 37 דביום לזוהר לשם קדשו להשתבח ברוחתי:
 38 ברוך יהיה אלהי ישראל מן־העולם ועד
 39 העולם ואמר מל־העם אמן הגל לזוהר:
 40 ויעב־שם לפני און פת־יהוה לאמר
 41 ולאחיו לשבח לפני הארון תמיד לזכרונם
 38 בימי: ועבד אדם ואחיהם ששים ושמוכה
 39 ועבד אדם בדיתי וחסה לשעים: ואת
 40 צדק הבין ואחיו הגדלים לפני משכן יהיה
 בבמה אשר בנשנו: להעלות עלוה לזוהר
 על־מזבח העלה תמיד לפני וערב לכל
 41 הפתח ברוח יהוה אשר צה על־ישראל:
 ועפרים הימן ויהואן ושאר הפרחים אשר

דברי הימים א טו הקטמ

22 ובנייהו שר־החלים במשא ומ' במשא פי
 23 מבין הוא: וסכיה ואלקנה ששים לארון:
 24 ושבלדו וששפט ונחאל ועמשי חסידו
 ובנייהו ואלעזר הנזרים מתעצבים בתצלות
 לשם ארון האללים ועבד אדם ויהיה ששים
 לארון: ויהי יהודי והגב שוראל ומזו
 האללים והאלים להעלות את ארון פתו
 26 יהיה מן פיה עבד אדם בשמחה: ויהי
 בעוד האללים את האללים לשא ארון פתו
 יהיה יופיו שבעה שנים ושבעה אללים:
 27 חזיו מסביל ו במשל פץ ומל האלים והאלים
 ארדואון המשותים ובניהו השד הששא
 28 המלחים ועל חזיו אסוד פד: ומל ישראל
 מעלים את ארון פתו יהיה בתורה ובקל
 שטר וספצות ובכפלים משמלים בכלים
 ובפלות: ויהי ארון פתו יהיה פא ער עד
 29 יהוד ומל פד שאל משפדו: בעד החלון
 ונרא את דמלוקו יהוד מרפד ומשוק ותם
 לו בלפא:

CAP. XVI. טו

1 ויבא את ארון האללים ויצגו אליו בתוך
 האהל אשר נסדו לו יהוד ויחיים עליו
 2 ושלמים לשם האללים: ומל חזי מה עליו
 העלה והשלמים וסכו את דתם בשם יהודה:
 3 ויתקל למל אש ישראל מיש ועו אשה
 4 לאיש פנ בלום ואשפר ואטישה: ויהי
 5 לשם ארון יהיה מן האלים משותים ולהפיל
 להדוח ולהל ליהו אלד שוראל: אסף
 האש ומשנה וסכה וסיה ויעאל ושמחמת
 ויהאל ומחצה ואליאב ובניהו ועבד אדם
 ויעאל בכלי בכלים ובפלות וסכו במצלותים
 6 משמיע: ובניהו ויהואל הנזרים בתצלות
 7 חסיד לשם ארון פתו האללים: פים חזיו
 8 או טון יהוד פלאש להודת ליהוה פת האשמים
 ואחיו: יהוד ליהוה קרא מלכלמים מאד
 9 העמים עליו חזיו: שיה לו וס אש וצמח
 10 בכל משלחתו: והגדילו בשנה בני עפון פי
 11 לב מן קש יהודה: ויש יח חסן ובני עפון

2 והאללים וסדו אהל: ואו אסף יהוד
 לא לשא את ארון האללים פי את האלים
 פים: פון יהוד לשא את ארון האללים
 3 ולשרו ער שלום: ויקב יהוד את
 4 פל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון
 5 יהודה אל מקומו אשר דבן לו: ויאסף יהוד
 6 את פנ ארון ואת האלים: למי
 קדה אחיאל השד ואחיו משה ועשרים:
 7 למי סרו עשה השד ואחיו מאתים
 8 ועשרים: למי בלום יאל השד ואחיו
 9 משה ושלושים: למי אלפסן שמעיה
 10 השד ואחיו מאתים: למי חסון
 11 אילאל השד ואחיו שמונים: למי
 12 סאל עמיסב השד ואחיו משה ושנים עשר:
 13 ויהא יהוד לזוק ואסוד הנזרים וללים
 להרא עשה ואל שמעיה ואלא ועמיסבו:
 14 ויאס לום אום האש האסוד ללים והקישו
 15 אום ואתם והעלים את ארון יהודה אליו
 16 שוראל אל דבסו חזיו: פי למפאשונה לא
 17 אום פץ יהוד האלים פס פילא וישירו
 18 במשפט: ויהקישו הנזרים האלים להעלות
 19 את ארון יהודה אליו ישראל: וישא מן
 20 האלים את ארון האללים פאטו עה משה
 21 פדם יהיה בנתם בפלות עלידם: ויאס
 22 יהוד לשון האלים להעמיד את ארדום
 23 ובשוחים בכל שד בכלים ובפלות ובפלותים
 24 מסמיעים להים בקל לשמחה: ויעבדו
 25 האלים את דבן פן יואל ומן אחיו אסף פן
 26 פרכיהו ומן בני מלך ארדום איהו פן
 27 קשיהו: ועפרם ארדום הפשמים וסריו
 28 פן ויעאל ושמחמת ויהואל ועל אליאב
 29 ובניהו ומשחרו ומחצה ואלא סלדו ומקדהו
 30 ועבד אדם ויעאל השועים: המשותים
 31 דבן אסף וארון במצלותים סוסתו להשמוע:
 32 חסידו ויעאל ושמחמת ויהואל ועל אליאב
 33 ומשחרו ובניהו בכלים על עלמח:
 34 ובסחיהו ואלא סלדו ומקדהו ועבד אדם
 35 ויעאל ועזיהו בפלות על השמיעה לפח:

והוא לאמר ידוך אביא אלי את ארון האלהים
 ולא ידעו היות ארון האלהים אלו אל עד היות
 וישלח את בידו עד אדם רבתי וישב ארון
 האלהים עם בית עבד אדם בניהו שלמה
 תושב הרקוד ידוע את בית עבד אדם ואת
 כל אשר לו

CAP. XIV. י

1 וישלח היום מלך צו סוכים אל חוץ וישב
 אדם וחיש לו וחיש עמם לבנה לו בית
 2 וידע היות פרדכני ידוע למלך על ישראל
 פרשאה למעלה מלסוד בעבד עפר ישראל
 3 ויחזק היות עד נשים ביהושעם וילד היות
 עד בנים ובנות ויהיה שמות האלהים אשר
 הודלו ביהושעם שפוע ושוכב נקד ושלמה
 5 ויבדד ואלשע ואלשלט ונהג ונסג וישע
 6 ואלישמע בעלעוד ואלשלט וישמע
 8 פלשתיים ביהושע היות לקלך על כל
 ישראל ויעלו כל פלשתיים לבקש את היות
 9 וישמע היות וצא לפניהם וישלחו צא
 10 וישמעו בעמק רמסו וישאל היות פאלהם
 לאמר והעלה על פלשתיים ונתחם ביד
 11 ויאמר לו ידוע עלה ונתחם בידו ויעלו
 בעל פתחים וחס שם היות ויאמר היות פרו
 האלהים את ארצו בידו בפרץ מים על פן
 12 קרא שם דפגוס והוא בעל פתחים ויעבור
 שם את האלהים ויאמר היות וישמעו באש
 13 ויסעו עד פלשתיים וישמעו בעמק
 14 וישאל עד היות פאלהם ויאמר לו האלהים
 לא העלה אתיהם הכב מעליהם ויחזק להם
 15 מפול הבאים וידע פלשתיים את קול הצעדה
 פאלהם הבאים או תצא במלחמה פיהם
 16 האלהים לפקד לרבות את מותם פלשתיים
 וישלח היות פאלהם בידו האלהים ויחזק את
 17 מותם פלשתיים מבקען ועל גוהו ויצא
 שם היות בכל הארצות וידוע נקד את פתחו
 על פלשתיים

CAP. XV. יא

1 ויעשלו פתים בעיר היות ויבן מקום לחון

37 ויאמר וצא צבא לעוד מלחמה ארבעים
 38 אלהים וימשך ליהוה מן הארצות ויהו
 והצו ושמע משה בכל על צבא מלחמה
 39 משה וישלח אלהים מל אלה אנשי מלחמה
 עזרו משרה בלב שלם פא חמסה למלך
 את היות על על ישראל וגם כל שריו ישראל
 40 לב אתו למלך את היות ויהו עם עד
 היות ימים שלשה אלהים ושחים פרדכני
 41 להם ארצות וגם הקומים אלהים עד
 יששם חבלק ופסלי מכאים להם בחמסם
 ובמלטים ובפרטים והבדד מאלל מלח דבלים
 וצפלים ויבן ושמן וצבא וצא להם פי ססיה
 פשראל

CAP. XIII. יג

1 וישע היות עם סלח האלהים והמשה לכל
 2 נדוד ויאמר היות לכל וקדל ישראל אבד
 עליהם טוב ומקדחה אלהים נספה שלחה
 על ארצו השארים בכל ארצות ישראל
 וימסו הנדודים האלהים בעיר מנשה ויבאו
 3 אלהים ויבסו את ארון אלהים אליו פלא
 4 דש נדוד פירו שאלו ויאמר כל ויחזק
 לעשות בן פירש דבר בעיר להדעם
 5 ויקהל היות את כל ישראל מן שיתו מצרים
 ועל לבא חמת להבא את ארון האלהים
 6 מקדח ימים ויעל היות וכל ישראל בעלחה
 אלקיה ימים אשר לידוע להעלות משם
 את ארון האלהים וידוע וישב הפתחים אשר
 7 נקרא שם ויפית את ארון האלהים על
 עלה וישלח משה אביסב ועזר ויהו להם
 8 בעלחה היות וכל ישראל מן חמסם למן
 האלהים פלעו וישחים ובכפחת ובמלטים
 9 ובתחים ובמלחמות ובתצפחות ויבא עד
 10 בן פתח וישלח עזר את היות לאתו את הארון
 פי שמוסו הבקדו ויחזק את היות בעזר
 וישלח על אשר שלח הו על הארון ויבא
 11 שם למן אלהים ויחזק לידו פירש היות
 פרו בעזר וקרא למקום והוא פרו עזר עד
 12 היום הזה וידוע היות את האלהים פתח

דברי הימים א יב תקס

לסנהדרין וען ויאמר להם אמרשלים פתחם
 אלו לעזובי ויהיה עליכם לבב ליהוד ואם
 לפתחני לצדי בלא חכם כפשי ירא אלה
 אחריו ויבכו: ויהי למשה ארבעמשו ראש
 השלושים לת חייד ועמקו ברשי שלום ושלום
 לך ושלום לעזרף פי עורף אלהך והקבלם
 חייד ויתחם בראשי הצדוד: ומפגשה נסלו
 על חייד בבא עם פלשתים על שאל למלחמה
 ולא עזום פי מפגה שלוחו סרני מלשחים
 לאמר פראשית שול אלאדנני שאלו: בלכתו
 אל ציקלג נסלו עליו ומפגשה ערנח ויחבד
 ויהיאל ומכאל ויחבד ואלהיה וצלחי ראשי
 האלפים אשר למגשה: והמה עזרו עם חייד
 על הצוד פרנבחי חיל כלם ויהיו שרים
 בצבא: פי לעדיוס ביום יבאו על חייד לעזר
 עד למחנה גדול כמחנה אלזים: ואלה
 מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על חייד
 תחנה להבם מלחם שאלו אליו כפי ידיו:
 בני יהודה שלא צפה וימח שלשת אלפים
 ושמונה מאות חלוצי צבא: מן בני שמעון
 נבדו חיל לצבא שבעת אלפים ומאה:
 מן בני יהווי ארבעת אלפים ושש מאות:
 ויהודיע הנגיד לאהרן ועמלו שלשת אלפים
 ושבע מאות: וצדוק נער נבדו חיל ובית
 אביו שרים עשרים ואשנים: ומן בני בנימן
 ארבע שאלו שלשת אלפים ועוד יהיה מפורים
 שמונים משמרת פוח שאלו: ומן בני
 אשנים עשרים אלף ושמונה מאות נבדו חיל
 אנשיו שמחת לבת אטתום: ומחצו מפרה
 מפגשה שמונה עשר אלף אשר נקום בשמות
 נבוא לחמיתו אדודיוד: ומבני יששכר
 ודעי סנה לפתים לעזת מדי עשה ישראל
 ראשונים מאתים וכל אחיהם על שיהם:
 מכללן וצא צבא ערני מלחמה בכלכל
 מלחמה חמשים אלף ולעוד בלא לב לבב:
 ומספחלי שרים אלף ועמרים בצנה ורמיה
 שלשים ושבעה אלף: ומן יהויה ערני
 מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות:

44 השעלנני: בני השם יהווי יחזקו בך שנה
 45 יהודיו: אחיהם ברשם יהודי אלפל בך
 46 ארז: חסר המכוריו אודה ופלני: הצור
 47 הכרמלי נער בראפני: ואלו ארזו טרן מבר
 39 ברהגרו: צלק העמק סרני הפרוי משא
 40 פלי יאב ברהרה: ערא רתיו נרב רתיו:
 41 ארזיה החלו נבד בראפני: עדיא ברשיא
 42 וראובני ראש לחיבני ועליו שלשים: חן
 44 ברהמה וילשפט הפרזני: עמא העשורתי
 45 שמע וישאל בני חותם העשירי: וישאל
 46 ברהמלי ורחא ארזו רתיו: אלאל הפרחים
 וריו וילשדה בני אלכשם ויחמה המראבני:
 47 אלאל ועוד וישאל המצביה:

CAP. XII. י

1 ואלה הפאים אל חייד לציקלג עד עזר מפני
 שאלו ברקלש והמה בנפרים עזר המלחמה:
 2 נשקי קשור מומים ומשאלים באבנים
 3 ורצפים בקשת מארזי שאלו מפנימן: וראש
 אחיעזר וראש כל השמעה דבבעזי ויחאל
 וסלט בני עומרה וסרנה ויחא העשור:
 4 וישמעה דבבעזי נבד בשלשים ועל השלשים:
 5 ויחמה ויחאל ויחזק ויחבד הצדודי:
 6 אלשני ויחמה ובעלה ושמה ושפט יוד
 7 הירשי: אלקה וישירי ועורא ויעזר וישבעם
 8 ויחזים: ויעלה ויבדה בני חזם מך
 9 הצוד: ומרדכי נבדו אל חייד למצד מפרה
 נבדו החיל אנש צבא למלחמה ערני צפה
 וימח ופני ארזו פתים וכצבאים על החיים
 10 למרז: עוד רראש עבדיה השלי אלזב
 11 השלישי: משכפה ררביעי ימיה החמשי:
 12 עזי השלי אלאל השבעי: ויחזק השמיני
 13 אלזב והשעי: ויחמה העשירי מבני
 14 עשתי עשר: אלה מפני נבד ראשי
 הצבא ארז למאה ונשן והדודל לאלף:
 16 אלה רים אשר עברו אדודיוד ברוש והאשון
 ויחא ממלא על כל צויהו ויבחרו אדכל
 17 העמקים למרח ולמשכ: ויבאו מן בני
 18 בנימן ויהיה ער למצד לחייד: ויבאו חייד

12 ואדוני אלעזר קדוהו האחד והוא בשלשה
 13 הצפים: והוא יחד עם יהוד פסם ימים
 והשלשונים סמסור שם למלחמה והיה חלצת
 השדה מלחיה שערים העם כמו מפני
 14 שלשום: והצבנו בחוף ההלכה והלכה
 וכן את שלשום וישע ידה חשונה גדולה:
 15 ויהו שלשה מן השלשים ראש על העז
 אל יהוד אל מעשה עולם ומתה שלשום
 16 זה בעמק רפאים: יהוד אז בפעודה וציב
 17 שלשום אז במת לחם: והוא יהוד ואמר
 מי ישקי עם מפור בית לחם אשר בשער:
 18 ויבקע השלשה במתה שלשום וישאמר:
 מים מפור בית לחם אשר בשער וישא ויבא
 אל יהוד ולא ראהו חזר לשותם וינפץ אדם
 19 ליהוד: ואמר חלילה לי מאלה מעשה
 זאח הם האשים והלה אשתה בנפשותם
 כי בנפשותם הביאם ולא אבה לשותם אלה
 20 עשו שלשת הצפדים: ואבשי את יואב והוא
 והוא ראש השלשה והוא עזר את חנינו
 21 על שלש מאות חלל ולא ישם בשלשה: כך
 השלשה בשנים ככף יהוה לחם לשד ועז
 22 השלשה לא בא: מלה קדוהו יחד קדוהו
 חל רב פעלים מן קבאל הוא היה את שני
 23 אריאל מאב והוא יד הבה את הדודי בחוף
 הבור פום השלג: והוא הבה את האיש
 24 המצוי איש מדה: חמש באפה וכה המצוי
 תיה פמור אונים וירד אלו בשמש ויגל
 את הנהרות מיד המצוי ויהנהו בחנינו:
 25 אלה עשה בניו קדוהו וכן שם בשלשה
 הצפים: מן השלשים הן ככף הוא האל
 26 השלשה לא בא ושמרה יהוד על משמרו:
 27 ונפתי החלים עשהאל את יואב אלהו כך
 28 חזר קדוהו וישע ידה חשונה גדולה:
 29 סבלי החשוני עלי האחד: מדוי המצוי
 30 חלד קדוהו המצוי: איתו קדוהו
 31 מקבט בני בממך בניה הפרעני: חלד מכל
 32 נעש אביאל הערבי: עומת הפרעני אלהו

ויבא את שאול והוא יחד עם יהוד פסם ימים:
 9 וישלטה וישא את ראשו והתפלל וישלחו
 בארץ שלשום סביב לפרו את עצבתם
 10 והתעבם: וישמו את פיהו את אלהים
 11 והתפללו חקעו בית דגון: וישמעו כל
 יבש גלעד את פל אשר עשו שלשום לשאול:
 12 ויקמו פלאיש חילי וישא את נפשו שאול
 והח נפשו בלו ויבאום יבשה וקפלו את
 עצמותיהם החת האלה ביש ויצמו שבעת
 13 ימים: וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה
 על דם יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באב
 14 ליהוש: ולא דוש ביהוה וימחה ויפך את
 המלכה יהוד קדוהו:

CAP. XI. יא

1 ויבא כל ישראל אל יהוד חמסה לאמר
 2 הנה עצמך ונשדך אכחו: גם חמול גם
 שלשום גם ביהוה שאול מלך אתה המצוי
 והמניא את ישראל ואמר יהוה אלהיך לה
 איתו חרעו את עמל את ישראל והנה חרעה
 3 נהד על עמי ישראל: ויבא פלוקי ישראל
 אל המלך חמסה וימרו לחם יהוד ביהוה
 בחסון לפני יהוה וימשו את יהוד למלך
 4 על ישראל פדם יהוה פד שמואל: וילך
 יהוד וכל ישראל והשלם הוא יום ושם
 5 היום ישיב הארץ: ואמר ישיב יום ליהוד
 לא תבא הבה וילך יהוד את מצדה ציון
 6 היא עיר יהוד: ויאמר יהוד פלמפה יוסל
 פראשתה יהוה לראש ולשד ויפל פראשתה
 7 יואב קדוהו והוא לראש: וישב יהוד
 8 במצד על פן קראו עיר יהוד: ויבן העיר
 מפטיב מן המלוא ועד הפטיב ויואב יהוה
 9 את שאר העיר: וילך יהוד הלך ונדל
 10 ויהוה צבאות עמו: והנה ראש הצפדים
 אשר ליהוד המצויקים עמו במכותו עם
 פל ישראל להמליט פדם יהוה על ישראל:
 11 ואלה מספר הצפים אשר ליהוד ושבעם
 קדוהו ראש השלשים אשר ליהוד ושבעם
 חנינו על שלש מאות חלל בפסם אחר:

דברי הימים א' תקסה

32 באמה על מעשה התבנים: וכך בני
 הקורו מן אהרם על לזם המעכת להבין
 33 שפת שפת: ואלה המלשרים ראשי אבות
 לזים בלשכת פטרים פריזים ולילה עלים
 34 בלמאכה: אלה ראשי האבות לזים לתלדותם
 35 ראשים אלה ישבו בירושלם: ונבנען
 36 ישבו אבירנען ועאל ושם אשתו מעכה:
 37 ובני הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ועז ונדב:
 38 ונדור ואחיו וזכיה ומקלית: ומקלות הוליד
 את שמסם ואייהם נכד אהרם ישבו
 39 בירושלם עם אחיהם: ועז הוליד את קיש
 וקיש הוליד את שאל ושאל הוליד את
 40 יהונתן ואהרם מלפשוע ואהרם אבינדב ואהרם
 אשבעל: ובן יהונתן מרוב בעל ומירבעל
 41 הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתן ומקל
 42 ותורע: ואחיו הוליד את יערה וערה הוליד
 את עלמא ואהרם עומת ואהרם ומי הוליד
 את מוצא: ומוצא הוליד את בענא ורסה
 43 בני אלעשה בני אצל בני: ואצל ששה בנים
 44 ואלה שמותם עזריהם. בנדר ושמשאל ושעיה
 ועבדיה חזקן אלה בני אצל:

CAP. X.

1 ואלשחים נלחמו במראל ויגם איש ישראל
 משני שלשחים וישלו חללים בוד נלפע:
 2 וידבקו שלשחים אחיו שאל ואחיו בני ויפו
 שלשחים אחיהונן ואהרם אבינדב ואהרם מלפי
 3 שיע בני שאל: והבכור המלחמה על שאל
 4 ויכצאה המדים בעשה ויחל מן הימים:
 ואמר שאל אל נשא כליו שלף חרקה
 5 ודקרני מה פריבא העלים האלה התעללה
 כי ולא אבה נשא כליו פי ויא מאד ויקח
 שאל את החרב וישל עליה: וירא נשאר
 6 כליו פרימת שאל וישל גם ויהא על החרב
 ויחז: וימת שאל ושלשת בניו ומל ביתו
 7 יהיה כחיו: וירא בל איש ישראל אשר פנימק
 פי נסו וכימתו שאל ובניו ויעזבו שיהם
 8 וינסו ויבאו שלשחים וישבו בדם: ויהי
 9 מפורחת ויבאו שלשחים לשטט את התלליב

אלה אלשים ראשי אבות לבית אהרם:
 10 ומן הגדלים תענה ויהיה ויכון: ויערה
 11 בה הלה בן משלם בן צדוק בן מיריה בן
 12 אהרם ננד בית האלזים: וערה בן
 ירום בן פשהו בן מלפיה ועשוי בן עדיאל
 13 בן יהודה בן מלעם בן מלעמה בן אפר:
 14 ואהרם ראשים לבית אהרם אלה ישבע
 מאה וששים נפרי חל מלכות עבדה בית
 15 האלזים: ומן הזים שמעיה בן נחשוב
 16 בן עזריהם בן חשביה מרדכי מרזי וקציע
 חוש ונלל ופננה בן מיא בן זכרי בן
 17 אפי: ועבדיה בן שמעיה בן נלל בן יהונתן
 18 וזכיה בן אסא בן אלטה הושב פתרו
 19 כנאסחי: הושעיהם שלום ועשיו ומלמן
 20 ואהרם ואהרם שלום הראש: וערה
 21 בשער המלך מורחה המה השערים למחנות
 22 בני לזי: ושלום בן קטא בן אביסי בן לזי
 ואחיו לבית אביו והחרים על מלכות העבדה
 23 שמרי השפים לאה ואהרם על מחנה
 24 היה שמרי המטא: ופיסם בן אלעזר ננד
 25 היה עליהם לפסם וזדה עפו: ומיה בן
 26 משלמה שער פתח לאה מינד: פלם
 27 הפריים לשערים בפסים מרזים ושנים עשר
 28 המה בתצויהם והתחלם המה ישר היה
 29 ושמשאל הראה פאמטום: הם ומינד על
 30 השערים לביתיהוה לבית האהל למשמרה:
 31 לארבע חדות היה השערים מרחי ימה צפונה
 32 ובגבה: ואהרם בתצויהם לטא לשכנת
 33 האכים מעת ארשת עם אלה: פי באמטה המה
 34 ארבעת נפת השערים הם הזים יהיו על
 35 השטות ועל האפחות בית האלזים: ומינד
 36 בית האלזים וישו בן עלים משמרה חום
 37 על המפורחת ולבקר למקד: ומרם על גלי
 38 העבדה פי במספר יבאים ובמספר וציאים:
 39 ומרם מבצים על העלים ועל פל מל העלש
 40 ועל הפלח והיין והשמן והלחמה והמשמים:
 41 ומן פל המדים וקחוי המדקחת לבשמים:
 42 ומינד מן הזים הוא הבכור לשלם הערה

22 שמעי: וישפן ועבר ואלאל: ועבדן חכד
 23 חזקן: והגדה ועלים וענאחיה: והסדה
 24 וסאל בני שלק: ושמשי ושזיה ושזיה:
 25 ויששה ואליה חכד בני דלם: אלה ראשי
 26 אבות לחלוצים ראשים אלה ישבו ביהושע:
 27 ובבעזן ישבו בני נעמן ושם אשתו מבכה:
 28 ובט ובסר עבדן וצר וקש ובעל וסב:
 29 גדור ואחז חכד: ומגלות הולד את שמאה
 30 ואחיה נד אדום ישבו ביהושע עם
 31 אחיהם: ועל הולד את קש והולד
 32 את שאל ושלל הולד את יחזקאל ואת
 33 מלכישוע ואת אביעזב ואת אשבעל: וכן
 34 יחזקן מריב בעל ומריב בעל הולד את יחזקיה:
 35 ובני מביה שרתן ומלך והארע ואחז: ואחז
 36 הולד את יחזקיה ויחזקיה הולד את עזמיה
 37 ואת עזמיה ואת יחזקיה חכד הולד את
 38 מנאח: ומנאח הולד את עזמיה ואת
 39 אלעשה בנו אצל בנו: ולאלי ששה בנים
 40 ואלה שמותם עזריה ובסא ושמסאל ושעיה
 41 ועזיה חזקן כל אלה בני אצל: ובני שלק
 42 אחז אילם בכור ישש השלישי ואלעזר
 43 השלישי: ויהו בני אילם אלשים גפתיאל
 44 וזמי לקשה ומרבים בנים ובני מביה
 45 ואלשים כל אלה מפני בנימן:

CAP. IX. ט

1 וכל ישראל יחדיו והם פוזרים על ספר
 2 מלך ישראל יהודה הגלו לכל במעלים:
 3 והאלקים הראשונים אשר פתחוהם בשיתים
 4 ישראל הפזרים הלום הפזרים: ויהושע
 5 ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני
 6 אפרים ומנשה: שריו בן עמיאל בן עמיאל
 7 בן אמי בן עמיאל בן עמיאל בן עמיאל:
 8 השלישי עשה הפסד ובנו: ומר בני ורח ישאל
 9 ויהודה שלש מאות ותשעים: ומן בני
 10 בנימן סדא בן משלים בן יהודה בן יהודה:
 11 ויבמה בן יהודה ואלה בן עמי בן עמיאל
 12 בן עמיאל בן עמיאל בן עמיאל: ויהודה
 13 לחלוצים תשע מאות וחמשים וששה כל

29 ובסיה: ועליו בני מנשה ביהושע ובסיה
 30 ועקב ובסיה מנו ובסיה דוד ובסיה אלה
 31 ישבו בני יסא בן ישראל: בני אשר ומה
 32 וישוה וישוה וישיה ושור אחיהם: ובני
 33 ביהודה חכד ומלכאל הוא אבי ברוח: והם
 34 הולד את יסאל ואת שמוק ואת חיה
 35 ואת שווא אחיהם: ובני שלט ספק ובמה
 36 וישוה אלה בני שלט: ובני שמר אחז
 37 ויהודה יהיה ואים: ויהודה אחז צופח
 38 ומכע ושלש ועמל: בני צופח סח ורמפר
 39 וישוע ובני ומה: בצר הוד ושמה ושלשה
 40 יחזק וסרא: ובני יחזק וספה וספה:
 41 ובני עלא אחז ויהודה וספה כל אלה בני
 42 אשר ראשי ביהודה פזרים גפתיאל
 43 ראשי השמים והיהושע בצבא במלחמה
 44 מספרם אלשים עשרים וששה אילם:

CAP. VIII. ח

1 ובנימן הולד את גלע בכור אשבל השלי
 2 ואחז השלישי: טדה דביע וסא החמישי:
 3 יהוה בנים כללע אחז ונרא ואמיהו: ואבישע
 4 ובנימן ואחיה: ונרא ושפסן ויהודה:
 5 ואלה בני אחז אלה הם ראשי אבות לושבי
 6 גבע ויגלם אל מנחה: ובנימן ויהודה
 7 ונרא הוא גלם והולד את עזא ואת אחיהו:
 8 ושיתים הולד בשדה מאב מן ששלו אים
 9 חלשים ואת עזא נשיו: והולד מן חוש
 10 אשתו את יחזקאל ואת צבא ואת ישיא ואת
 11 מלכם: ואת יעזק ואת שלמה ואת מרמה
 12 אלה בני ראשי אבות: ואלשים הולד את
 13 אביטוב ואת אלפעל: ובני אלפעל עם
 14 ומשעם ושמו הוא מנה אדאש ואת יחזק
 15 ובסיה: וישיה ושמה יהוה ראשי האבות
 16 לושבי אילון יהוה ויהודה את יושבי נח:
 17 ואחז שלק וימחה: ויהודה [עז ועז]:
 18 ומסאל וישפה ויהוה בני ביעה: ויהודה
 19 ומשלם וחוקי חכד: וישמו ואליה ויחזק
 20 בני אלפעל: ויהוה חכד חכד: ואלעמי
 21 וצלתי ואלאל: ויהודה ויהודה ויהודה בני

דברי הימים א ו חקסג

- 5 נשים ובנים: ואחרתם לכל משפחת יששכר
 גבורי חילים שמונים ושבעה אלף החיילים
 6 לכל: בנימן בלע ובכר ודינאל שלשה: 6
 7 ובני בלע אצפון ועזי וצניאל וירמית ועזרי
 חמשה ראשי בית אמת גבורי חילים החיילים
 8 עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה: ובני
 בכר זמירה ויעש ואליעזר ואליעזרי ועמרי
 וירמור ונבאיה ועתות ועלמח בל אלה בני
 9 בכר: החיילים לחילותם ראשי בית אמתם 9
 10 גבורי חיל עשרים אלף ומאתים: ובני
 דינאל בלדן ובני בלדן יעיש ובנימן ואחוד
 11 וכבעה וחורן ותרשיש ואחישחר: בל אלה
 בני דינאל לראשי האמת גבורי חילים שבעה
 12 עשר אלף ומאתים יצא צבא למלחמה: ושם
 13 וחפם בני עזי השם בני אחז: בני נפתלי
 14 ודינאל וגני ויצר ושלוש בני בלדן: בני
 15 מנשה אשיאל אשר ילדה פלגשו הארמיה
 ולדה אדמכור בני נלעד: ומכור לקח אשה
 16 לחפים ולשפים ושם אחוזי מעבה ושם השני
 צלפחד ויהודה לצלפחד בנות: וחלד מעבה
 17 אשת מכור בן ויקרא שמו פוש ושם אחוזי
 18 שרש ובני אולם וקס: ובני אולם בדרן
 19 אלה בני נלעד בן מכור בן מנשה: ואחוזי
 הפלכת ילדה את אישוד ואת אביעזר ואת
 20 מחלה: ויהו בני שמיע אדן ושכם ולקחי
 21 ואינים: ובני אפרים שותלח ובנר בני
 22 ותוח בני האלעה בני ותוח בני: ובנר בני
 23 שותלח בני ועזר ואלעד וירגום אנשינת
 הפלחים בארץ פי ורדו לקחת את מקניהם:
 24 ויתאבל אפרים אבהם ימים רבים ויבאו אחוזי
 25 לחמו: ויבא אל אשוח וסוד ותלד בן ויקרא
 26 את שמו ביעשה פי ברעה דתה בביתו: ובתו
 27 שארה ובתן את בית חורן ונתחנן ואת
 28 העלון ואת און שארה: ונפח בני ושש
 29 ותלח בני ותחן בני: לעזר בני עפיהד בני
 30 אלשמע בני: נון בני דישע בני: ואחרתם
 31 ומשבתים בית אל ובטריה ולפמרח נעון
 32 ולמעב גור ובטריה ושכם ובטריה עד עתה

- הערים האלה אשר יקראו אותם בשמות:
 51 וממשפחת בני קרת יהיו עיר נבלים מנפה
 52 אפרים: ויחז לים את עני הנקלט את
 שכם ואת מנשה בדר אפרים ואת גור
 53 ואת מנשה: ואת קמעם ואת מנשה
 54 ואת בית חורן ואת מנשה: ואת אלון
 ואת מנשה ואת גרדמון ואת מנשה:
 55 ומפתחיות מנפה מנשה את עני ואת מנשה
 ואת בלעם ואת מנשה למשפחה לבני קרת
 56 הפתחים: לבני גרשום משפחת חצי
 מנפה מנשה את גלן בגשן ואת מנשה
 57 ואת עשוחות ואת מנשה: ומנפה
 יששכר את קדש ואת מנשה את דבר
 58 ואת מנשה: ואת דאמל ואת מנשה
 59 ואת דעם ואת מנשה: ומנפה אשר
 את משל ואת מנשה ואת עבון ואת
 60 מנשה: ואת חוקק ואת מנשה ואת
 61 רחב ואת מנשה: ומנפה נפתלי את
 קדש בגליל ואת מנשה ואת חפון ואת
 62 מנשה ואת קיריים ואת מנשה: לבני
 מררי הפתחים מנפה ובלקן את דמון ואת
 63 מנשה את יעזר ואת מנשה: ומעזר
 64 לידן ויהו למנחם החזן מנפה ראובן את
 בצר בפרזר ואת מנשה ואת יצעה ואת
 64 מנשה: ואת קדמור ואת מנשה ואת
 65 מנשה ואת מנשה: ומנפה גור את
 ראמת בגלעד ואת מנשה ואת מתנים
 66 ואת מנשה: ואת השבון ואת מנשה
 ואת עזר ואת מנשה:

CAP. VII. 1

- 1 ולבני יששכר חילע וסואה ישיב ושמון
 2 ארבעה: ובני חילע עז ורפיה ויריאל ויחמי
 וימש ושמואל ראשים לבית אמתם לחילע
 גבורי חיל לחילותם מספרם בימי יהו עשרים
 3 ושנים אלף ושש מאות: ובני עז ונחיה ובני
 4 ינחיה מיכאל ועבדיה ויחאל ישה חמשה ראשים
 5 כלם: ועלדום לחילותם לבית אמתם נחיה
 6 צבא מלחמה שלשים וששה אלף בן יהו

24 ואחז אסף העמד על ימים אסף בן
 25 פרכיהו בן שמעון בן מיכאל בן עשית
 26 בן מלכיה בן אחיז בן רחבי בן עזריה בן
 27 איתן בן ירמיה בן שמעי בן רחב בן גרשם
 28 בן לוי ובעז מרזי אהרן על השמאל
 29 איתן בן קלשי בן עבתי בן מלח בן רחשבה
 30 בן אמציה בן חלקיה בן אמצו בן בני בן
 31 שמר בן מרזל בן משי בן מרזי בן לוי
 32 ואחיהם הלויים נחלים לל עננת משכן
 33 בית האהלים וההרן ובעז מקטלים על
 34 מנזח העולה ועל מנזח הקטרת לכל מלאכת
 35 קולש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר
 36 צוה משה עבד האלהים ואלה בני אהרן
 37 אלעזר בן פינחס בן אבישת בן יצחק בן
 38 עמי בן ורדיה בן מרזח בן אמריה בן
 39 אחיטוב בן צדוק בן אחימעץ בן
 40 ואלה משבטם לשרותם בנבואם למען אהרן
 41 למשפחת הקהלי פי קדם דיה הדגל ויהיו
 42 להם אהרונן בארץ יהודה והוא מנרשיה
 43 מביניהו והוא שונה העני והוא צדיק טעו
 44 לכלב בן יפנה ולבני אהרן טעו אדעני
 45 המקלט אהרונן והוא לבנה והוא מנרשיה
 46 והוא יחור והוא אשתמע והוא מנרשיה והוא
 47 זלמן והוא מנרשיה את דוד והוא מנרשיה
 48 והוא עשן והוא מנרשיה והוא ביה שמש
 49 והוא מנרשיה וממפה בממן את גבע
 50 והוא מנרשיה והוא עלמת והוא מנרשיה והוא
 51 ענתח והוא מנרשיה פל עהדם שלש עשרה
 52 עור במשפחותיהם ולבני קהת הדפתים
 53 משפחות המפה מפתות מפה תצי מנשה
 54 בגול עים עשו ולבני גרשם למשפחותם
 55 ממפה מששב וממפה אשר וממפה נפתלי
 56 וממפה מנשה בבשן עים שלש עשרה
 57 לבני מרזי למשפחותם ממפה ראובן וממפה
 58 גד וממפה וכלן בגול עים שתיים עשרה
 59 ויהיו בני ישראל ללוח את יערים והוא
 60 מנרשיהם ויהיו בגול ממפה בני יהודה
 61 וממפה בני שמעון וממפה בני בנימן את

הולך את חורחה וחרדה הולך את מרזח
 33 מרזח הולך את אמריה ואמריה הולך את
 34 אחיטוב ואחיטוב הולך את צדוק וצדוק
 35 הולך את אחימעץ ואחימעץ הולך את
 36 עזריה ועזריה הולך את רחובן ורחובן הולך
 37 את עזריה והוא אשר פרו בפת אשר בנה
 38 שלמה בירושלם והולך עזריה את אמריה
 39 ואמריה הולך את אחיטוב ואחיטוב הולך
 40 את צדוק וצדוק הולך את שלום ושלום
 41 הולך את חלקיה וחלקיה הולך את עזריה
 42 ועזריה הולך את שורה ושורה הולך את
 43 יחזקאל ויחזקאל הולך פתלח ויהוה את
 44 יהודה וירושלם פי נבנאצי

CAP. VI.

1 בני לוי גרשם קהת ומרזי ואלה שמות
 2 בגרשם למען שמעו ובעז קהת עמרים
 3 ויצר ורחובן ועמיאל בני מרזי מחלי ומשי
 4 ואלה משפחות הלוי לאמיתם לגרשם
 5 למען בני ירח בן יצפה בן יואח בן עזר
 6 בן זרח בן אהרז בן בני קהת עמינדב
 7 בן קרח בן אשר בן אלקה בן אחימס
 8 בן ואסר בן יחזח בן אוריאל בן עזיה
 9 בן ושאל בן ובעל אלקה עמש ואחימח
 10 אלקה בן אלקה צופי בן נחח בן
 11 אליאב בן ירחם בן אלקה בן ובעל שמאל
 12 דבנן ושני ואביהו בני מרזי מחלי למען בן
 13 שמעו בן עזר בן שמעא בן חניה בן
 14 עזריה בן ואלה אשר העמד דוד על
 15 יד ישי בית דיה מפתח ההרן ויהיו
 16 משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד
 17 בנת שלמה את בית דיה בירושלם ויעמדו
 18 כמשפטם על עבודתם ואלה העמדים
 19 ומתים מפני הקהלי דימן המשוחר ביהואל
 20 בן שמאל בן אלקה בן ירחים בן אהיל
 21 בן יחיה בן צפי בן אלקה בן מרזי בן
 22 עמשו בן אלקה בן יואל בן עזריה בן
 23 צפניה בן יחזח בן אשר בן אחימס בן
 24 קרח בן יצר בן קהת בן לוי בן ישראל

זכרי הימים א ה תקסא

12 לנגזם ישיב בארץ הפשן עד סלכה: ויאמר
 הראש ושם המשקה ועניו ושפט בפשן:
 13 ואחרים לבית אבותיהם מיכאל ומשלם
 ושבע ויהי ועבדן ועבדן שבעה: אלה:
 14 בני אביהם בן יהוה בן יחזקאל בן צלעזר
 מיכאל בן ישישי בן יחזקאל בן צלעזר:
 15 עבדיאל בן צלעזר ראש לבית אבותם: ושבע
 בבלעזר בפשן ובכנעיה ובכל מגרשי שרון על
 16 היצאונים: פלם והחזקו: בימי יום מלך
 17 יהודה ובימי הדיקם מלך ישראל: בן
 ראובן ונזיר וחצי שבט מנשה מן בני יהודה
 18 אנשים מאד מגן חרב וחרב חרמי לשת ולמדי
 מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות
 19 וששים יצא צבא: וישעור מלחמה עם
 20 הדגריאים וטור ונכש ודוב: וישעור עליו
 21 ויחטו בדם הדגריאים וכל שעפרם פי לארץ
 22 ועל בבלחמה ונעשור להם מן כבודו:
 23 ושבע מקמיהם נמיהם חמשים אלף וצא
 24 מארץ חמשים אלף וחמשים אלפים ונכש
 25 אדם מאד אלה: פי חללים ופיס ללו פי
 26 מאלפים המלחמה ושבע תחיהם עד
 27 דגלה: ובני חצי שבט מנשה ישב בארץ
 28 מפשן עד בעל חמון ושמו והחזקו והיה
 29 רב: ואלה ראשי ביד אבותם ושם ושבע
 30 ואלה עבדיאל וימיה והזויה והחזקו
 31 אנשים נפדי חיל אנשי שמה ראשים לבית
 32 אבותם: ומעלזר באלוי אבותם ויהי
 33 אחיה אלוי עני הארץ אשר השמיד אלוים
 34 מפניהם: ועל אלוי ישראל אהרונה: פל
 35 מלך אשר והחזקו והיה פלם מלך אשר
 36 ויגלם להאבני ונזיר וחצי שבט מנשה
 37 ויבאם לחלח חמון ויהי ויהי על עד היום
 38 יהוה: בני לוי פרשון קרת ומדי: ובני
 39 קרת עמם יציר חמון ועמאל: ובני
 40 עמם אהרן ומשה וימים ובני אהרן מדי
 41 והחזקו אשר ואחמר: אלעזר חליל אהרן
 42 פסחם פסחם חליל אהרן ושבע: והחזקו
 43 חליל את מלך ובני חליל את עמי: ועל

32 עד מלך יהוה: והחזקו עמם ועין ופון
 33 והחזקו עמם חמון: ומל החזקו אשר
 34 סמיהו הערים האלה עד בעל ואת מושלם
 35 והחזקו להם: ומשורב ומלך ויהוה בן
 36 אכמה: וואל ויהוה בן ישישי בן צלעזר
 37 עבדיאל: והחזקו ויעלם וישעור ונעשה
 38 עבדיאל וישימאל וימיה: ויהוה בן צלעזר
 39 אלה: בן יהוה בן שמו בן שמעיה: אלה
 40 האנים בשמה משאים במשפחותם ויהוה
 41 אבותיהם פרוז לזב: ויגלו למסא נזר עד
 42 למרח הדגא לבקש מרעה לצאנם: ומשעור
 43 מרעה שמן ושור והארץ רחבת ימים ושקמת
 44 ואלה פי מדים והשבים שם לנכש: ויהוה
 45 אלה והחזקו בשמה בימי: והחזקו מלך
 46 יהודה ויהי את אהרונים ואת המעלים
 47 אשר נכשאו שמה ויחמם עד היום היה
 48 וישם תחיהם פי מרעה לצאנם שם:
 49 ומדי: מדין שמעון חליל לוי שבע אנשים
 50 חמש מאות ופלויה השדה ויהוה ועמאל
 51 בני ושם פאשם: ויהי את שארית הפלטה
 52 לעמלק וישם שם עד היום יהוה:

CAP. V. ה

1 ובני ראובן בטר ישראל פירח הפסול
 2 ובחליל יציע אלו חסיה בברו לבי יסף
 3 בן ישראל ולא להחזקו לבנה: פי יהודה
 4 בן אהרן ונעדי מצד והבנה לוסף:
 5 בני ראובן בטר ישראל חנוף ופלאו חנוף
 6 וברמי: בני ואל שמעיה בן זוג בן שבע
 7 בן: מכה בן ראה בן בעל בן: אהרן
 8 בן אשר דגלה חליל פלסחם מלך אשר
 9 היה מאד לחובבו: ואחז למשפחה
 10 ברחש לחלוחם הראש ועמאל חסיה:
 11 ויגלם בן עזר בן שמע בן וואל הוא ישב
 12 בישע ועדנו ובעל מען: ולפוחה ישב
 13 עד לנא מרעה למחזקו פוח פי מקניהם
 14 רב פארן נעז: ויהי שאל עשו מלחמה
 15 עסיהוים חליל בדם ושבע פאחלים
 16 על מל פני מרח לחליל: ובני נד

7 בני נשה: ובני חלמה צרם יצור ואחיו: 7
 8 וקץ דולד ארבעים אתר הצבחה ומשפחה
 9 אחרתל בן דרם: יחז יעצף נכבד משפחו
 10 ואפו קרחה שמו יעצף לאמו פי יחזוי בעצבו
 11 וקרא יעצף סלוד ישראל לאמו אם בן
 12 חסכמי הדפחה אתר צבלי החיה יחז עמי
 13 ועשרה מרעה למחי עצבו ויבא אלוים אתר
 14 אשר שאל: וכלוב אתר שקה דולד אתר
 15 מרוד דוא אבי אשוחן: ואשוחן דולד אתר
 16 בית רמא ואתר פסח ואתר יחזקה אבי ער
 17 נחש אלה אשר רכה: ובני קב שחמאל
 18 וסלה ובני שחמאל חתו: ומשפח דולד
 19 אתר עשרה תורה דולד אתר יואב אבי נוא
 20 חרשים פי חרשים היו: ובני פלב בן יוספה
 21 ער אלה ונעם ובני אלה קבו: ובני יחמאל
 22 ויח יוספה ויחיא ואשראל: ובן עורה ירד
 23 ומרד ועפר וילן ויחור אתר מרים ואתר שמי
 24 ואתר ישבון אבי אשחמנו: ואשרה ויהודה
 25 ללה אתר ירד אבי נדו ואתר נבו אבי סולי
 26 ואתר יחזקאל אבי ינח ואלה בני בתיה בת
 27 פרעה אשר לקח מרד: ובני אשרה ויהודה
 28 אתר לחם אבי קעילה דברמי ואשחמנו
 29 דפערבו: ובני שימן אמנון ויהוה בן חנון
 30 וחולן ובני ישי וחתן וקריות: בני שלה
 31 בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה
 32 ומשפחה בית עבדת חפץ לבח אשבע:
 33 וילים ואלי כבה וראש ושרף אשר בעל
 34 למאכ ושמי לחם חרמים שחיקים: דפה
 35 דאצרים ושמי נטעים תורה ער דפמלך
 36 במלכותו ושמי שום: בני שמעון נחמאל
 37 ומין ירוב ורח שאל: שלם בני מבשם בני
 38 משמע בני: ובני משמע חפואל בני ופר בני
 39 שמע בני: ולשמעי פנים שלה עשר ובנת
 40 שלש ולאחיו און בנים רבים וכל משפחתם לא
 41 דרפו ער בני יהודה: ושבו בנא שבע
 42 ומלדה ודצר טעל: ובבלדה ובנעם וחוילי:
 43 ובחואל וחרמה ובקלן: ובבית מרפחת ודצר
 44 סולם ובבית פרא וישערוים אלה ערדים

בן מלכה בת חלמי מלך גשור דביש אדניה
 2 בן דחיה: החמישי משפחה לאביתל הששי
 3 וחרם לעגלה אשוח: ששה טלודו בסחון
 4 חמלוד שלם שבע שנים וששה חדשים
 5 ושלושים וששט שנה מלך בירושלם:
 6 ואלה טלודו לו בירושלם שמעא ושורב
 7 ונחן ושלמה ארבעה לכת שש בת עמאל:
 8 ונודו והלישמע והלימלט: ונה ונע
 9 חסיע: והלישמע והלידע והלימלט וששה:
 10 כל בני יהו מלכוד בני סילנשים ונמי אחרים:
 11 וכן שלמה רבמם אביה בני אם בני
 12 דולשם בני: יום בני אחויה בני יואש
 13 בני: אבציה בני עורה בני חם בני: אהו
 14 בני חזקיה בני מרשה בני: אסון בני
 15 יאשיה בני: ובני יאשיה הנכור יחזן השני
 16 דחיקים השלש צדקיה דביש שלום: ובני
 17 דחיקים ימיה בני צדקיה בני: ובני ימיה
 18 אשר שאלחאל בני: ומלכים ופרה ושנא
 19 וקמיה דלשמע וקמיה: ובני פריה דרבל
 20 ושמי ובן דרבל משלם ובחנה ושלמה
 21 אחרים: ורחשה ואול ובריה וחסיה
 22 ישוב חסד חמס: ובן חנה פלמה וישיה
 23 בני ריה בני און בני עבדה בני שכמה:
 24 ובני שכמת שמעיה ובני שמעיה חפאל ונאל
 25 וברח וגעיה ושפט ששה: ובן נעיה
 26 אליעמי וחזקיה ועחיקם שלשה: ובני
 27 אליעמי דחיה ואלשיב ופליה ועשב ויחנן
 28 דלה ונמי שמעה:

CAP. IV. ד

1 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי חור ושורב:
 2 ויהוה בן שורב הליד אתר חתן ויחח הליד
 3 אתר ארמי ואתר לוד אלה משפחה דארעמי:
 4 ואלה אבי עולם חרמאל ושמא ודבש ושם
 5 אחרים הגלפוני: ומסאל אבי נדו ועור אבי
 6 חשה אלה בנחור בנר אסרתה אבי ביה
 7 לחם: ולאחוזר אבי חלע היו שתי נשים
 8 חלמה ונשה: וחלד לו נשה אתר אחרים
 9 ואתר מרד ואתר יומי ואתר דאחשוני אלה

דברי הימים א 1 חקנט

31 ואִשָּׁים וַיְמַת סָלָד לֹא בָּמִים: וַיְבִי אִשָּׁים
 32 לְשָׁעֵי וַיְבִי לְשָׁעֵי שִׁשָּׁן וַיְבִי שִׁשָּׁן אַחֲרָיו: וַיְבִי
 יָדַע אֲחִי שִׁפְי הָרֹד וַיִּתֵּן וַיְמַת יָרֹד לֹא בָּמִים:
 33 וַיְבִי וַיִּתֵּן פֶּלֶח וְזֹא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט:
 34 וְלֹא־יָדָה לְשִׁשָּׁן בָּמִים כִּי אֲדַבְּרָתָה וְלִשְׁשָׁן עֶבֶד
 35 מִצִּיר וְלִשְׁמֵי יָדָע: וַיִּתֵּן שִׁשָּׁן אֶת־בָּתּוֹ
 36 לְיָדָע עֶבֶדוֹ לְאִשָּׁה וַחֲלָל לֹא אֲדַעְתִּי: וְשָׁמַי
 37 הָלִיד אֶת־רִמְזָן וְרִמְזָן הָלִיד אֶת־זָבֹד: וְהָבֵד
 הָלִיד אֶת־אֶסְלָל וְאֶסְלָל הָלִיד אֶת־עֹבֵד:
 38 וְשֹׁבֵר הָלִיד אֶת־יְהוֹאָה וְיְהוֹאָה הָלִיד אֶת־עֲדֹנָה:
 39 וְעֲדֹנָה הָלִיד אֶת־חִזְקִי וְחִזְקִי הָלִיד אֶת־
 40 אֲלִעָשָׂה: וְאֲלִעָשָׂה הָלִיד אֶת־סֹסְמִי וְסֹסְמִי
 41 הָלִיד אֶת־שִׁלְמוֹ: וְשִׁלְמוֹ הָלִיד אֶת־יִקְמָה
 42 וְיִקְמָה הָלִיד אֶת־אֲלִישָׁמַע: וַיְבִי כָּלֵב אֲחִי
 יְהוֹמָל מִשָּׁע בְּכֹר זֹא אֲבִירֹתַי וַיְבִי מִשָּׁה
 43 אָבִי תַסְוֹן: וַיְבִי תַסְוֹן קָדָה וְחַפְזִי וְקָם
 44 וְשִׁמְעִי: וְשִׁמְעִי הָלִיד אֶת־דָּוִד אָבִי יְהוֹשָׁפָט
 45 וְקָם הָלִיד אֶת־שִׁמְעִי: וְבָרְשִׁי מִעֵן וּמִעֵן
 46 אָבִי בִרְצָדָה: וְשִׁפְי שִׁלְגָשׁ בְּלֵב יָדָה אֶת־
 תָּרֹן וְאֶת־מוֹצָא וְאֶת־גִּזּוֹן וְתָרֹן הָלִיד אֶת־גִּזּוֹן:
 47 וַיְבִי יְהוִי רֵגֶם וְרֵגֶם וְגִישָׁן וְטַלְטַל וְעִישָׁה וְשָׁעֵי:
 48 וְשִׁלְגָשׁ בְּלֵב מַעֲבָה יָלֵד שִׁבְרִי וְאֶת־חֲתָנָה:
 49 וְחֲלָד שָׁעֵי אָבִי מִמִּשָּׁה אֶת־שִׁבְרִי אָבִי מִבְּנֵי
 50 וְאָבִי נִבְעָא וְכֹד בְּלֵב עֲסָה: אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי
 כָּלֵב בְּרָחוֹד בְּסֹד אֲסֻרָה שֹׁמֵל אָבִי קִרְיָה
 51 יִשָּׁים: שְׁלֹמִי אָבִי בֵית־לָדָם תָּרֹן אָבִי
 52 בִּירְצָדָה: וַיְהִי בָנִים לְשֹׁמֵל אָבִי קִרְיָה יִשָּׁים
 53 הָיָה תְּצִי בְּסֻדָּה: וּמִשְׁפַּחַת קִרְיָה יִשָּׁים
 דָּחִיר וְהַצִּירִי וְהַשְּׁמִירִי וְהַמִּשְׁדֵּשׁ מֵאֵלֶּה
 54 יֵצְאוּ הַצִּירִי וְהַשְּׁמִירִי וְהַמִּשְׁדֵּשׁ: בְּנֵי שְׁלֹמִי בִּרְחֹ
 לָדָם וְנִסְפָּחִי עֲסֻרָה בִּרְחֹ יֵצְאוּ הַצִּירִי וְהַבְּנִיחִי
 55 הַצִּירִי: וּמִשְׁפַּחַת סִיסִים יִשָּׁם עֲבָץ
 חֲרֻעִים שְׁמִעִים שֹׁכְתִים הָמָה הַצִּירִים
 הָיָם מִחַפְזִי אָבִי בִּירְצָדָה:

CAP. III. 1

1 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי דָוִד אֲשֶׁר יָלְדָה לִּי בְּחֶבְרוֹן
 הַבְּכֹר אֲמֹן לְאֲחִיעֶזֶר וְדָוִדִּישָׁאִית שְׁלִי
 דָּבִיל לְאֲבִיגַיִל הַכַּמְלִית: הַשְּׁלִישִׁי לְאֲבִשָׁי

3 וְאֲשֶׁר: בְּנֵי יָדָה עַד וְאֵלֶּה שְׁלִישֵׁי
 סָלָד לֹא מִפְּתֻשָׁע הַבְּעֵמֶת וְיָדָה עַד בְּכֹר
 4 יָדָה רַע בְּעֵי יָדָה וַיְמַתוּהוּ: וְחַמְלִי בְּלֵלָה
 5 יָלְדָה לוֹ אֶת־סָפֵר וְאֶת־זָבֹד בְּבִנֵי יָדָה
 6 חַמְלָה: בְּנֵי סָפֵר תְּצֹוֹן וְחַמְלִי: וַיְבִי
 7 זָדָה זָמִר וְאֶרְוֹן וְהִמְן וְכַלְבַּל וְדָע פֶּלֶם
 8 חַמְלָה: וַיְבִי פֶרְמִי עֶבֶר עֶבֶר שְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 9 מַעַל בְּרוֹם: וַיְבִי אֲתָן עֲוִיָה: וַיְבִי תְצֹוֹן
 אֲשֶׁר יָלְדָה לִּי אֶת־יְהוֹמָל וְאֶת־דָּוִד
 10 פְּלֹזִי: וְהָם הָלִיד אֶת־עֲמִיסָב וְעֲמִיסָב
 11 הָלִיד אֶת־שִׁשָּׁן מִשָּׁה בְּנֵי יָדָה: וְהַשִּׁשָּׁן
 הָלִיד אֶת־שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה הָלִיד אֶת־בְּנֵי:
 12 וְבְנֵי הָלִיד אֶת־עֹבֵד וְעֹבֵד הָלִיד אֶת־יִשָּׁי:
 13 וְאִשָּׁי הָלִיד אֶת־בְּכֹר אֶת־אֵילָאָב וְאֲבִיסָב
 14 הַשְּׁלִישִׁי וְשְׁמֵאָה הַשְּׁלִישִׁי: כְּהֵנָּה הָרְבִיעִי הָיוּ
 15 הַחֲמִישִׁי: אֲצֵם הַשְּׁלִישִׁי הָיוּ הַשְּׁבִיעִי:
 16 וְאֶת־דָּוִד צִוְיָה וְאֲבִי־גִל וַיְבִי צִוְיָה אֲשֶׁר
 17 וְיָדָה וְעִשָׂה־אֵל שְׁלֵשָׁה: וְאֲבִי־לֵלָה אֶת־
 18 עֲמִיסָב וְהִמְן עֲמִיסָב יָרֹד הַשְּׁמֵאֵלִי: וְכַלְבַּ
 בְּ־תְצֹוֹן הָלִיד אֶת־עֲדֹנָה אֲשֶׁה וְאֶת־יְחִיעֵזֶר
 19 וְאֵלֶּה בְּנֵי יִשָּׁר וְשֹׁבֵב וְאֶרְוֹן: וְחַפְזִי שֹׁבֵב
 20 וְיִשָּׁי לֵבֵב אֶת־אֲסֻרָה וְחֲלָד לֹא אֶת־חֲרֹ:
 21 וְחֲלָד הָלִיד אֶת־אֲחִירִי וְאֲחִירִי הָלִיד אֶת־בְּנֵי־אֵל:
 22 וְאֲחִירִי פֶּה תְצֹוֹן אֶל־פְּתֻשָׁעֵי אָבִי נִלְדָה זֹא
 לְקָדָה הָיָה בְּ־שָׁשִׁים שָׁה וְחֲלָד לֹא אֶת־
 23 טָבִיב: וְטָבִיב הָלִיד אֶת־יָרֹד וְיָרֹד לֹא עֲשִׂים
 24 וְשִׁלְשִׁי שִׁים פֶּרְמִי הַבְּלֵד: וַיִּקַּח נָשָׂאֵר
 25 וְאִם אֶת־דָּוִד יָרֹד מֵאִתָּם אֶת־קָדָה וְאֶת־
 בְּנֵיהֶם שְׁשִׁים עַד מִל־אֵלֶּה בְּנֵי מִכָּד אָבִי
 26 נִלְדָה: וְאֲחִירִי מִת־תְּצֹוֹן בְּכָלֵב אֲסֻרָה
 וְאֲשֶׁה תְצֹוֹן אֵלֶּה וְחֲלָד לֹא אֶת־אֲשָׁחֹר אָבִי
 27 חֲקֻעִי: וַיְהִי בְּיְהוֹמָל בְּכֹר תְצֹוֹן הַבְּכֹר:
 28 רָם וְכֹהֵר וְאֵלֶּם אֲוִיָה: וְהָיוּ אֲשֶׁה
 אֲחִירִי לְיְהוֹמָל וְשִׁמְעִי עֲסָה הָיָה אִם אִם:
 29 וַיְהִי בְּנֵיהֶם בְּכֹר יְהוֹמָל מִצִּיר וְחִמְזִי וְעֶבֶר:
 30 וַיְהִי בְּנֵי־אִםִים יִשָּׁי וְדָע וַיְבִי שִׁפְי כָּד
 31 וְאֲבִישָׁו: וְשִׁם אֲשֶׁה אֲבִישָׁו אֲבִי־לֵלָה וְחֲלָד
 32 לֹא אֶת־אֲתָן וְאֶת־סָלָד: וַיְבִי כָּד סָלָד

דברי הימים א

LIBER I. CHRONICORUM.

CAP. I. א

33 וְשֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים וְשָׁנָה וַיְהִי מִלֵּךְ עֵשָׂא
 וְעַל רִשְׁתּוֹ וַיִּבְעַד וַיִּלְשֶׁן מִלְּאֵלָה בֶּן
 34 קַטְוֵהוּ וַיִּלְדוּ אֵתָּם אַחֲרָיו בֶּן יִצְחָק
 35 עֵשָׂא וְיִשְׂרָאֵל בֶּן עֵשָׂא אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל וְיִשָּׁשׁ
 36 וְיַעֲלֵם וְיִזְחָד בֶּן אֵלֶיךָ וְיִמְנָן וְיֹאבֵד בְּנֵי
 37 בְּנֵי־עֵשָׂא כֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ וְעַמְלִק בֶּן יִשְׂרָאֵל
 38 נֶחֱדָרָה וְשִׁמְהָ וְמֹהָר בֶּנֵי שֵׁלֹה לִמְנָן וְשֹׁבֵל
 39 וְצַבְעֹן וְעֵשָׂא וְיִשָּׁשׁ וְיִזְחָד בְּנֵי לִמְנָן
 40 חֹזֵי הַיַּמִּים וְיִזְחָד לִמְנָן וְיַמְעַד בֶּנֵי
 41 שֹׁבֵל עֲלֵיוֹן וְיַמְכָת וְיַעֲלֵם וְיִשָּׁשׁ וְיֹאבֵד וְיִמְנָן
 42 וְיִשָּׁשׁ אֵלֶיךָ וְעֵשָׂא בֶּן עֵשָׂא וְיִזְחָד וְיִמְנָן
 43 בְּלִדְתָם וְיִזְחָד וְעֵשָׂא בֶּן יִשָּׁשׁ עֹף וְיִזְחָד
 44 וְאֵלָה וְיַעֲלֵם אִשֵּׁר מִלֵּךְ בְּאֶרֶץ אֲדָמָה לְבָנֵי
 45 מִלְכָּם מִלְכָּם לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלִדְתָם וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵם
 46 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 47 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 48 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 49 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 50 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 51 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 52 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 53 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 54 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם

CAP. II. ב

1 אֵלָה בֶּן יִשְׂרָאֵל וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 2 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם

1 אֵלֶיךָ שֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים וְשָׁנָה מִלְּאֵלָה יְדִי
 2 תִּקְוֵהוּ מִיִּשְׂרָאֵל לְמֹדָע כֹּהֵן הָיָה וְיִשָּׁשׁ
 3 בֶּן יִשָּׁשׁ וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 4 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 5 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 6 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 7 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 8 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 9 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 10 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 11 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 12 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 13 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 14 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 15 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 16 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 17 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 18 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 19 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 20 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 21 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 22 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 23 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 24 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 25 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 26 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 27 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 28 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 29 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 30 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 31 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם
 32 וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם וְיִזְחָדוּ וְיִמְנָן בְּלִדְתָם

הקנו נהמיה יג

לאֲהַרְוֶהָ הָיָה וַתִּתְנַחֵף אֱלֹהִים מִלִּדְּעַל פְּלִישְׁתִּיָּא לְקַדֵּשׁ אֲדָרִים הַשְּׁנֵת גְּמֻזָּתָא וְכַדֵּלִי אֱלֹהֵי 23
 וְחִסְדָּא עַלֵי פִדְּ חִסְדָּא: גַּם וּפְנִימִים הָיִים
 רִאֲתִי אֲתֵּי־הַיְהוּדִים הַשִּׁיבֵי נְשִׁים אֲשֶׁר־הִיָּוּ 24
 עַמְלֻנִּית מֵאֲמֹנִית: וּבְנֵי־הָיִ חֲצִי מִדְּפֵי אֲשֶׁר־הִיָּוּ
 וְאִינִם מִפְּרִים לְדֵפֵי יְהוּדִית וּמִלְשׁוֹן עִם וְעַם: 25
 וְהָרִיב עַמִּים וְאֶלְלִים וְחַבְּהָ מִדָּם אֲנָשִׁים
 וְאֲמִרְטָם וְאֲשַׁפְּעִים פִּלְדִּים אֲסִרְחִנִי מִרְעִים
 לְבַנְיָם וְאֲסִרְחִנִי מִפְּנֵי־הֵם לְבַנְיָם וְלָכֵם: 26
 הָיָא עַלֵי אֵלֵה חֲטָא שְׁלֵמָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 וּבְנֵי־הָרִיבִים לֹא־יָדָה מֶלֶךְ כְּמֹדֵי וְהָרִיב
 אֱלֹהֵי לְשִׁיבָה:

לְקַדֵּשׁ אֲדָרִים הַשְּׁנֵת גְּמֻזָּתָא וְכַדֵּלִי אֱלֹהֵי 23
 וְחִסְדָּא עַלֵי פִדְּ חִסְדָּא: גַּם וּפְנִימִים הָיִים
 רִאֲתִי אֲתֵּי־הַיְהוּדִים הַשִּׁיבֵי נְשִׁים אֲשֶׁר־הִיָּוּ 24
 עַמְלֻנִּית מֵאֲמֹנִית: וּבְנֵי־הָיִ חֲצִי מִדְּפֵי אֲשֶׁר־הִיָּוּ
 וְאִינִם מִפְּרִים לְדֵפֵי יְהוּדִית וּמִלְשׁוֹן עִם וְעַם: 25
 וְהָרִיב עַמִּים וְאֶלְלִים וְחַבְּהָ מִדָּם אֲנָשִׁים
 וְאֲמִרְטָם וְאֲשַׁפְּעִים פִּלְדִּים אֲסִרְחִנִי מִרְעִים
 לְבַנְיָם וְאֲסִרְחִנִי מִפְּנֵי־הֵם לְבַנְיָם וְלָכֵם: 26
 הָיָא עַלֵי אֵלֵה חֲטָא שְׁלֵמָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 וּבְנֵי־הָרִיבִים לֹא־יָדָה מֶלֶךְ כְּמֹדֵי וְהָרִיב
 אֱלֹהֵי לְשִׁיבָה:

חוק

סכום פסוקי דעזרא ונחמיה שש מאות ושמונים ושמונה. וסימנו זכר יי חרפת עבדיך: וחציו
 ובין עלות הפסוק: וסודו עשרה. וסימנו על דה גבה, על לך מבשרת ציון:

6 הרחוקת הדברים: ובכל־ה' לא יהיה בידועים: ^א
 כי בשבת שלשים ושמונים לא יתחשבוהו מלך
 בכל פאריו אל דבילך ולקח ימים שאלוהיך מן
 7 הפולח: ואבוא לירושלם ואבינה בעיה אשר
 עשה אליהם לבינה לשבת ול משנה בנעמי
 8 בית האלהים: וירע לי מאוד ואשליכה את
 9 כל על ביד טיביה החוץ מן האשפה: ואמרה
 10 וישנה האשכחתי וישנה שם על בית האלהים
 את האפסיה האלהים: ואמרה כי מבינה
 האלים לא סתרה וסדרו אשר לשורה האלים
 11 והמשוחים עשי האשכחתי: ואמרה את
 האפנים ואמרה מדוע נענש בית האלהים
 12 ואפס ואעמדם על עמדם: וכל יודעה
 13 הכאו משור הנגן והחורש הצורה לאפסיה:
 ואצורה על אצורה שלמה הבן וצדק הספור
 14 וסיה מן האלים ולרלים תגן יגן וצדק
 מתינה כי נאמרים סתם ועלם לחלק
 15 לאהדם: וכהו לי אלה על זאת ואל תחם
 חסדי אשר עשיתי בבית אלה ובמשוחיו:
 16 פמים והמה אצור ביהודה וזכים נצור
 בשבת ומביאים הישמות ועמדם על זמרים
 17 ואנין עמם והמים וכל משא ומביאים
 18 ירושלם ביום השבת ואמר ביום מסר צדי:
 19 והצרים ישנו לה מביאים דא וכל מסר
 ומסרים בשבת לבני יהודה ומירושלם: ואמרה
 20 את חצי יהודה ואמרה להם מה יחסי וצע
 היה אשר אים עשים ומחללים את יום השבת:
 21 הלא כה עשו אבותיכם ויבא אלהי עזיבו
 את כל הדעה האת ועל העיר האת ואים
 22 מיסרים חרן על ישראל לחל את השבת:
 23 ויהי פאנו צללו שמי ירושלם לפני השבת
 ואמרה וישנה החלוחת ואמרה אשר לא ישתחים
 24 עד את השבת ומעשי העמדות על השמים
 לא יבאו משא ביום השבת: ולימי הרמלים
 25 ומסר כל ממך מחוץ לירושלם פעם ושנים:
 26 ואמרה ביום ואמרה אלהם מדוע אים לנים
 27 נגד הרחוקה אם תשטו ד אשכח בם מן
 28 העת תדא לא בא בשבת: ואמרה ללים

לרומה מעל לבת חויה ועל שש המים מרחו:
 29 והיודה השנית הרחבת למאל ואמר אתה
 ונצי השם מעל לרומה מעל למגדל והצחים
 30 ועד הרומה הרחבה: ומעל לשש אפסיה
 31 ועל שש הרומה ועל שש הרנים ומגדל הכנאל
 ומגדל הפאר ועד שש הפאן ועמדו בשש
 32 המצורה: והעמדות שתי היחיד בבית האלהים
 33 ואמר ונצי הפנים עמו: והפנים אלים
 מעשה ממין מבינה אלוהים וכה חבינה
 34 בנצרות: ומעשה ושענה ואלמו ועא
 35 ויהיה ומלביה ועילם ועור ושמיני המשותים
 36 ויחיה הפקוד: ויחיה ביום והוא נכרים
 37 גדלים וטמנו כי האלהם שפוח שלמה
 38 גדולה וגם הגשים והלים שמיני והשמע
 39 שמתח וירושלם: מרחק: חסדו ביום
 40 והוא אלים על השקמת לאפסיה לחחמה
 41 לאשית ולמשוחות לנים ביום לשני הערים
 42 מכאן החויה לנבים וללים כי שמתח יהיה
 43 על הדברים ועל האלים המורים: ושמיני
 44 משמתח אלהם ומשמתח החרה והמשוחים
 45 והשערים כשנות חויה שלמה בני: כי ימי
 46 חויה ואסף מקדם ראש המשוחים ושור
 47 חויה וחזרת לאלים: וכל ישראל ביום
 48 ורבב וימי חמה לנים מצות המשוחים
 49 והשערים הימים ביום ומקדשים ללים האלים
 מקדשים לבני ארון:

CAP. XIII. יג

1 פים יהוא נקרא בספר משה פאני השם
 2 ומשא פתוב פ אשר לא יבוא עממי ומאני
 3 בקול האלהים עושים: כי לא יקמו את
 4 בני ישראל בלחם ובמים ושמן על אדמלתם
 5 לללול ויהאן אלוהם: השקלה לסכה:
 6 ויהי פשמעם את החיה והחיל כל שב
 7 מיראל: ולפני מה אליהם הבן טון
 8 בלשפת בית אלהי קרב לטובה: ועש לו
 9 לשנה גדולה ושם היה לפנים לנים את
 10 הפסחה והלמה הפלים ומעור הנגן החישי
 11 והצורה מצות האלים והמשוחים והשערים

תקנה נחמיה יב

11 ויודיע הוליד את יחזקאל ויחזקאל הוליד את יחזקאל
 12 וכימי יחזקאל היו כדמים ראשי חמשה לשויה
 13 מיה לומיה זמניה: לעומא משלם לממיה
 14 יחזקאל: למסכ יחזקאל לשבמיה יחזקאל: לדום
 15 עמא למרחח חלקינ לעמא זמיה למחן
 16 משלם: לצבניה זמרי לממין למעמיה פלטי
 17 למנה שפיע לשמעה יחזקאל: לזחוב מתינ
 18 ליעדה ערי: לכלי ערי לעמוק ערי: לחלקיה
 19 דשביה ליעדה חסאל: הלום פיו אלישכ
 20 יודיע ויחזקאל ויחזקאל פחונים ראשי אחר חזקאל
 21 על מלכות דיוש דפרס: בני לוי ראשי
 22 האשה קנזים על ספר דברי הימים ועד ימי
 23 יתכן בן אלישכ: וראשי הלום חשביה
 24 שרביה וישוע בן קדמאל ואחרים לנבים
 25 לליל לזרח במנחה חוד אש האלום משמר
 26 לעמא משמר: מתניה ובקניה עבדיה
 27 משלם שלמן עקב שמרים שופים משמר
 28 פאספ השפרים: אלה בימי יחזקאל בישוע
 29 בן יצחק וכימי חמיה השפיה ועמא הבין
 30 השפר: ובחפז חומת ירושלים בלשו את
 31 הלום מל מקומים לחיבים לירושלם לעמא
 32 חנה ושמחה ובתודה ובשיר מצלמים נבלים
 33 ובכנזות: ואספו בני המשרים ומן הבין
 34 סביבת ירושלים ומן החוץ כנפתי: ומניה
 35 הללל ומשדות נבע ועמות פי תצרים בני
 36 לום המשרים סביבת ירושלים: וישרו
 37 הדגים הלום וישרו את הים ואת השרים
 38 ואת החומה: ואעלה את שרי הודה מעל
 39 לחומה ואעמידה שתי תודה גדולת ותדלכת
 40 לימן מעל לחומה לשש האשפור: וילך
 41 אתיהם השפיה ויחזקאל שרי הודה: ועוריה
 42 עמא ומשלם: הודה ובכמן ואמעה ודמיה:
 43 ומבני הדגים בנצרות זמיה ק יחזקאל
 44 בן שמעיה בן שמעיה בן מיה בן דביר בן
 45 אסף: ואחזו שמעיה ועוראל מללי גללי
 46 מי חסאל ויחזקאל חגי בכל שרי חוד אש
 47 האלום ועמא דאספו לנבים: ועל שש
 48 הפק ונגם על על מעלות ערי חוד בנעלה

16 בן עזריקם בן חשניה בן בנאי: ושפרו ויחזקאל
 על המלכה החפזת לכה האלום מראשי
 17 הלום: וישפיה בן מיה בן יבוי בן אסף
 ראשי החומה הודה למטה ובקניה משנה
 מאחז ועמא בן שפיע בן יבוי בן יחזקאל:
 18 כל האלום בעד יחזקאל מאתם שפיעם חפזת:
 19 והשפרים: עקב שלמן נאחזים השפרים
 20 בשפרים מאת שפיעים וסבים: ושא ישראל
 הדגים הלום בכל שרי הודה אש בנחז:
 21 החונים שבים ועל ועמא תשפא על
 22 השפרים: וספק חלום פרושלים ערי קנזי
 בן השפיה בן שמעיה בן מיה: מבני אסף
 23 השפרים לנדי מלכות בית האלום: בן
 24 ספיה הלך עינים: ואסף על המשרים
 25 השפרים בימי: וספיה בן שפיע מן
 26 יחזקאל בן יחזקאל לוי הלך ללום: ואל
 27 החפזים בשפרים מבני הודה אש בקניה
 28 האשפר ובניה ובניה ובניה ובניה
 29 ויחזקאל: וישוע ומלכה ובקניה ובמנה
 30 חשביה: ובני דמין ובקניה ובמנה: ועל
 31 עולם החפזים לליל וספיה עקב ובניה
 32 ויחזקאל שפיע ערי נאי הלום: ובני כמן
 33 כנזע מכמה עריה ובניה: עמא
 34 נב עמיה: ועמא חמה נחים: חוד צבלים
 35 נבלט: לוי ואש בן החפזים: ומן הלום
 36 מלכות הודה לנבמן:

CAP. XII. יב

1 ואלה הדגים הלום אש על עסודבל בן
 2 שאליאל וישוע שרי דמיה עמא: אמיה
 3 מאוז חפזת: שכניה חם מלכות: עמא נחזי
 4 אמיה: מימן מעמיה מלכות: שמעה ויחזקאל
 5 עמא ומשלם: הודה ובכמן ואמעה ודמיה:
 6 ומבני הדגים בנצרות זמיה ק יחזקאל
 7 בן שמעיה בן שמעיה בן מיה בן דביר בן
 8 אסף: ואחזו שמעיה ועוראל מללי גללי
 9 מי חסאל ויחזקאל חגי בכל שרי חוד אש
 10 האלום ועמא דאספו לנבים: ועל שש
 הפק ונגם על על מעלות ערי חוד בנעלה

לפניהם אל לשכח בית אלזט ומעשר אדמתם
 ללויים הם הלוים המעשלים בכל עני עבדתינו
 וזהו הביתן בן ארתן עם הלוים בעשר הלוים 39
 הלוים ועל אדמתם הפועל לבית אלזט
 אל הלשכח לבית האצו: פי אל הלשכח 40
 וביאו בני ישראל ומני העני את החומר הבנין
 התיחש והיצרו ושם פלי הפקולש הבוצרים
 המסורתים והשעירים המסורתים ולא נעזב
 אדמת בית אלזט:

CAP. XI. יא

והשם שר החעם בירושלם ושאר העם והשילו 1
 נדלוח לביאו אחד מן העשרה לשבח
 בירושלם עד העלש והשע והדוח בשיום:
 ויסיס העם לכל האלשים הפתחים לשבח 2
 בירושלם: והאלה ראשי הפרוטה אשר שבו 3
 בירושלם ומני העני החדה ישם אל פאחור
 בעירתם ישראל הפזים הלוים והפתחים ומני 4
 עבדי שלמה: ובירושלם ישם ממני החדה
 וממני בממן ממני החדה עזרה בן עזיה בן 5
 זכריה בן אכוריה בן ששמה בן מלאל ממני
 סרף: ומעשיה בן פרוץ בן פלחיה בן חחיה 6
 בן עזיה בן חייוב בן סמיה בן השלוי: כל 7
 בן סרף השבים בירושלם ארבע מאות ששים
 וששמה אלשרהל: והאלה בני בממן סלוא 8
 בן משלים בן יועד בן סרפיה בן קלניה בן 9
 מעשיה בן ארתאל בן ישעיה: והאחוז בני 10
 סלוא השע מאות עשרים ושמה: ואל בן 11
 זכרי פקד עליהם ויהיה בן הפטאה על העיר
 משטה: מן הבוצרים יהיה בן חייוב בן: 12
 שררה בן חלקיה בן משלים בן צוזק בן מריות 13
 בן אדשטוב נד בית האלזט: והאחוז עשה 14
 המלאכה ללוח שמנה מאות עשרים ושנים
 ו עזיה בן חיים בן פלחיה בן אכצו בן סמיה 15
 בן פשחור בן מלפיה: ואחוז ראשים לאסוח
 מאותם ארבעים ושנים ומשס בן עוראל בן 16
 אחוז בן משלמה בן אמר: והאחוז בני 17
 חל מאה עשרים ושמה ופקד עליהם ובניאל
 בן גדולים: ומן הלוים שמעיה בן השוב 18

מעשה בלוי שמעיה אלה הבוצים: הלוים 9
 ישוע בן אוניה נפי ממני חקד קרמאל: 10
 והאחוז שבניה יהיה קליטא פלחה חנן: 11
 מים חרוב השכיה: ונד שרביה שבניה: 12
 ויהיה בני בניו: ראש העם פועל פחה 14
 מאב עליהם ויזא בני: בני עוזד בני: ארתיה 15
 מני עזון: אמר חוקיה עזר: החדה השם 16
 בני: חרף ענתות מני: מפעלש משלים 17
 חוז: משחבל צוזק יהוע: פלמה חנן 18
 עניה: השע הבניה השוב: והלוש פלחא 19
 שרם: החום השמה מעשה: והאחוז 20
 חנן עני: מלוד חום בענה: ושאר העם 21
 הפזים הלוים השוערים המסורתים והפתחים 22
 וכל הגבול מעמי האצו: אל חיות האלזים 23
 לשום בניהם ובניהם על ידע ממני: 24
 ממוקים על אחיהם אחיהם וסלם פלח 25
 ובשמה ללוח פחית האלזים אשר נמנה 26
 פי משה עבד האלזים ולשמד ולעשות את 27
 כל מעשה יהוה אלזט ומשסתי חחוז: והאשר 28
 לאסמן פטוים לעמי הארץ ואת בניוים לא 29
 עזר לבניו: ועמי הארץ הנביאים את הפקוחות 30
 וכל שם ביום השבו למשד לא רכח מים 31
 בששם ויום קלש ונשש את השנה השבעית 32
 ומשא כל יד: והעמדת עליה מעוזות לוח 33
 עליו שלישית השקל בשטה לעבת בית 34
 אלזט: ללוח הפשט ומסוח החמיד 35
 ולעלית החמיד השפוחות החלשים לפועלים 36
 ולקששים ולחפאוח לכפר על ישראל וכל 37
 מלאכת בית אלזט: והעלית השלע על 38
 קרבן העצים הבוצים הלוים והעם לביאו
 לבית אלזט לבית אבזט לעתים מופמים שנה
 בשטה לכפר על מופח יהוה אלזט פתוב
 ביהוה: ולביאו את פמתי אדמתו ובפתי 39
 פלפח כל עץ שנה בשטה לבית יהוה: ואת 40
 נכוח בלעט ובדממת פתוב ביהוה ואת פסלי
 בקרטי וצאטו לביאו לבית אלזט לפועלים 41
 המסורתים בבית אלזט: ואת האשית פסוטי 42
 החומות והל כל עץ חיוש ויצד נביא

תקניה י נחמיה

27 ויִעָשׂוּ נִצְחָוֹת גְּדוּלוֹת וַתִּחַלְסוּ בְּיַד צְרוּרִים
 וַתִּצְרוּ לָהֶם וּבְשֵׁת צַרְחָם יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם
 מִשָּׁמַיִם וַיִּשְׁמַע וּבְחַמְדוֹ הִרְפִּים וַתִּתֵּן לָהֶם
 28 מִשְׁלֵשִׁים וּשְׁשֵׁעִים מִיַּד צְרוּרִים וַתִּבְחַר לָהֶם
 יִשׁוּרֵי לֵב עֲשׂוֹת רַע לִסְמָךְ וַתַּעֲזֹבם בְּיַד אֲבוֹתֵיהֶם
 וַיִּדְדוּ בָהֶם וַיִּשְׁבְּוּ וַיַּעֲלִקוּ וַתִּפְּחֵן מִשָּׁמַיִם
 29 וַיִּשְׁמַע וַתִּצְלַם בְּחַמְדוֹ רַבֹּת עֵינָיו וַתַּעַד
 בָּהֶם לְהַשִּׁיבֵם אֶל־יְהוָה וַתִּפְּחֵן הַיָּדָה וְהָאֵל
 שָׁמַע לְמַעֲרוֹף וּבְמִשְׁפָּטָה חֲסָאֵם אֱשֶׁר
 יַעֲשֶׂה אִם וַתִּיּוֹ בָהֶם וַיִּחַנְנוּ בְּחַף סוֹדוֹת
 30 וַתִּרְפֹּם הַקִּשּׁוֹ וְלֹא שָׁמַעוּ וַתִּמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם
 שָׁנִים רַבֹּת וַתַּעַד בָּם פְּרוֹדוֹף בְּיַד־נְבִיאָהּ וְלֹא
 31 הֶאֱמוּנָה וַתִּחַלְסוּ בְּיַד עַמֵּי הַגִּזְרֹת וּבְחַמְדוֹ
 הַרְפִּים לֹא־עָשִׂיתֶם כִּלְוֵה וְלֹא עֲזַבְתֶּם אֶל־
 32 חַפְזֵי וַתִּדְחֹם אֲבוֹתֵיכֶם וַתַּעַד אֲלוֹתֵי הָאֵל הַגִּזְלוֹל
 הַפְּגוֹר וַתִּצְרֹף שִׁמְרֵי הַפְּרִיָה הַחֹסֵף אֶל־יַמֵּינֵי
 לַפְּנֵיךְ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר־לְמַצְרַיִת מִלְּכִיטֵי
 לְשִׁרְיֹת וּלְכַרְמֵי וּלְבַאֲרֵי וּלְאֲבוֹתֵי וּלְכַל־עַמֻּךְ
 33 מִיָּמִי מִלְּכֵי אֲשֶׁר עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲבוֹתֵי צְדִיק
 עַל כָּל־הַיָּפֵא עֲלִיתִי בְּיַד אֲמֹת עֲשִׂיתִי אֲבֹחֵי
 34 הַשָּׁעִר וְהִתְמַלְכִיתִי שְׁרִיטֵי פִּרְעוֹנֵי אֲבֹחֵי
 לֹא עָשׂוֹ תוֹדוֹתֵי וְלֹא הִקְשִׁיבִי אֶל־מַעֲרוֹף
 35 וְלַעֲרוֹתֵיךְ אֲשֶׁר הִעִידוֹת בָּהֶם וְהֵם פְּלִמְסוֹתֶם
 וּבְטוֹבֵיךְ הִבֵּן אֲשֶׁר־תָּתֵן לָהֶם וּבְאֶרֶץ הַחֲבִיבָה
 הַשְּׂמֵמָה אֲשֶׁר־תָּתֵן לְשִׁמְרֵי לֹא עֲבָדוּךָ וְלֹא
 36 יָשָׁב מִפְּעֻלָּתֶם הִרְעִים וְהֵם אֲבֹחֵי הַיּוֹם
 עֲבָדִים הַיָּרֵץ אֲשֶׁר־תָּתֵת לְאֲבוֹתֵי לְכָל־אֵת
 פְּרִיָה וְאֶת־טוֹבָהּ הֵפֵא אֲבֹחֵי עֲבָדִים עֲלִיתִי
 37 וַחֲבֵאֲתוֹהֶם מִרְפֵּה לְפִלְכֵם אֲשֶׁר־תָּתֵת עֲלֵינוּ
 פְּחַפְּחוֹתֵינוּ וְעַל־חַיֹּתֵינוּ מִשְׁלֵם וּבְכַהֲמֵנוּ
 בְּרַצוֹנֵם וּבְכֹהֵן גְּדוּלָה אֲבֹחֵי

CAP. X.

1 וּבְכָל־זֹאת אֲבֹחֵי פִרְחִים אֲמַכָּה וּבְחַמְדֵם וְעַל
 2 הַחֲחֹלִים שְׁרִיטֵי לִיבֵי פִּרְעוֹנֵי וְעַל הַחֲחֹמַיִם
 3 נַחְמִיָה הַחַרְשָׁתָא בְּחַמְלָה וּצְדִיקָה וְשִׁיחָה
 4 עֲרִיבָה יִרְמִיָהוּ פִּשְׁחָה אֲמַרְיָה מִלְּבָיָה
 5 חַוֹּשׁ שְׁבַנְיָה מִלְּדוֹן חֹרֵם מִרְמָה עֲבָדִי
 6 הַיָּל גַּתְוֹן פְּרוֹדֵי מִשְׁלֵם אֲבוֹתֵי מִמֶּנּוּ
 7
 8

12 בְּמַעֲלוֹת כְּמֹאֵן בְּמֵים עֵינָי וּבְעַמְדֵי עֵין
 הַחֲחִים יוֹמָם וּבְעַמְדֵי אֵשׁ לִלְוֵה לְהֹאֵר לָהֶם
 13 אֶת־הַיָּרֵץ אֲשֶׁר לְכַרְבָּה וְעַל־נְדִסְיֵי יוֹדֵה
 וְרַב עֲפָרִים מִשָּׁמַיִם וַתִּתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים
 לְשִׁרְיֹת וַתִּזְחַח אֲמֹת הַקִּסֵּם וּבְעֲשׂוֹת סוֹבָבִים
 14 וְאֶת־שִׁפְחַת קִשְׁוֹף הִדְעַת לָהֶם וּבְעֲשׂוֹת הַקִּסֵּם
 15 וַתִּזְרֶה צְרוּרָה לָהֶם בְּיַד מִשְׁהָ עֲבָדֶיךָ וְלָהֶם
 מִשָּׁמַיִם כִּרְחֵה לָהֶם לְעֵינָם וַיִּמָּם מִשְׁלַע
 הַצְּבָאָה לָהֶם לְעַמָּם וַתִּמְאֹר לָהֶם לְכֹאֵל לְשִׁחַ
 אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַת אֶת־יָדֶיךָ לְחַח לָהֶם
 16 הֵם וְאֲבוֹתֵי הַיּוֹדֵה וַיִּקְשְׁוּ אֶת־עֵינָם וְלֹא
 17 שָׁמַעוּ אֶל־מַעֲרוֹף וַיִּמְאֹר לְשַׁלֵּם וְלֹא־זָכַר
 כְּסִלְּחֵיךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּם וַיִּקְשְׁוּ אֶת־עֵינָם
 וַיִּחַסְּוּ וַאֲשֶׁר לְשׁוֹב לְעַבְדֵיהֶם בְּמֵרִים וַתִּפְּחֵן אֱלֹהֵי
 סוֹדוֹתֵיךְ חַפְזֵי וַתִּדְחֹם אֶת־אֲבוֹתֵי וּבְחִיזְקֵי וְלֹא
 18 עֲזַבְתֶּם אֵת כָּרְעֵשׁוֹ לָהֶם עַל מַסְכָּה וְאֲמַרְיָה
 זֶה אֲלֹהֵיךְ אֲשֶׁר הִעֲלֵךְ מִצְרַיִם וַיַּעֲשֵׂה נִצְחָוֹת
 19 גְּדוּלוֹת וְאֲבוֹתֵי פְּרוֹדוֹף הִרְפִּים לֹא עֲזַבְתֶּם
 בְּמִדְבָר אֶת־עַמְדֵי הָעֵנָן לֹא־סָר מִפְּעֻלָּתֶם בְּיוֹמָם
 לְהַחֲרִים בְּהַיָּרֵץ וְאֶת־עַמְדֵי הָאֵשׁ כִּלְוֵה
 20 לְהֹאֵר לָהֶם וְאֶת־הַיָּרֵץ אֲשֶׁר לְכַרְבָּה וְהַחֲחֵף
 הַפְּרִיָה רַחַם לְהַשְׁפִּילֵם וּמִכָּה לֹא־רַמַּעַת מִפְּדִים
 21 וַיִּמָּם כִּרְחֵה לָהֶם לְעַמָּם וְהִרְפִּים שִׁנְה
 מִפְּעֻלָּתֶם בְּמִדְבָר לֹא חֲחֵף שְׁלִמְוֹתֶם לֹא כָלוּ
 22 וַתִּגְלִיֵם לֹא בְּצִק וַתִּתֵּן לָהֶם מִמְּלִכּוֹת
 וְעַמָּם וַתְּחַלְסֵם לְפָנֶיךָ וַיִּזְשׁוּ אֶת־אֶרֶץ סוֹדוֹן
 וְאֶת־אֶרֶץ מִלְּךְ חֲשַׁבֹן וְאֶת־אֶרֶץ עֵג מִלְּךְ
 23 הַבְּשָׁן וּבְמֵרִים הִרְפִּים כִּכְבְּבֵי הַשָּׁמַיִם וַתִּמְאֹר
 אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־אֲמַרְתָּ לְאֲבוֹתֵיהֶם לְכֹאֵל לְשִׁחַת
 24 וַיִּכָּה הַבָּמִים וַיִּזְשׁוּ אֶת־הָאֶרֶץ וַתִּכְבַּע לְפָנֶיךָ
 אֶת־יִשְׁבֵּי הָאֶרֶץ הַבְּנִינִים וַתִּתְּנֵם בְּיַד אֲמֹת
 מִלְּכִים וְאֶת־עַמְמֵי הָאֶרֶץ לְעֲשׂוֹת בָּהֶם
 25 פְּרִצוֹנִים וּלְכַוֵּשׁ עֵינָם בְּצַחַל וְהִתְמַהַם שְׂמֵחָה
 וַיִּזְשׁוּ פְּרִיִים מֵאֲבוֹתֵי־כָּל־סוֹדֵי פְּרוֹת תְּצוֹבִים
 פְּרִיִים וַתִּתֵּן וְעַץ מִכָּל־לֶבֶד וְהִאֲכִלֵה וַיִּשְׂבְּעוּ
 26 וַיִּשְׂמְטוּ וַתַּעֲרִיט בְּטוֹבֵיךְ הַגְּדוּל וּמִצְרֵי וּמִצְרֵי
 בְּיַד וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיָּרֵץ אֲחֵרֵי גֹם וְאֶת־
 נְבִיאָהּ וַתִּזְוֵן אֲשֶׁר־הִעִידוֹ בָּם לְהַשִּׁיבֵם אֶל־יָדֶיךָ

16 פתחו: ויצא העם ויביא ויעשו להם ספוח
 אש על צני ובצפזפוחם ובחצות בית האלים
 וכדובי שש הפים וכדובי שש אפנים:
 17 ויעשו כל הדקל השלבים מן השבוי וספוח
 וישבו בשפוח כי לא יעשו מימי ישוע קרמן פן
 בני ישראל עד היום הריא ויחד שמחה גדולה
 18 מאד: ויקרא בספר חרות האלים יום: ויום
 מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו דג
 שבעה ימים ויום השמיני עתה פמלשם:

CAP. IX. ט

1 ויום עשירי וארבעה לחודש הזה יספחו מן
 ישראל פנים וישלום ויאמרו עליהם:
 2 חבולו ורע ישראל מכל בני עבד ויחזרו
 על חפציהם ועתה אנוהם: ויקם על
 3 עמם וקרא בספר חרות ידה אלהים
 רבשה היום ורביה מחדים ומשתתים
 4 לידה אלהים: וקם עליהם עלה היום
 ישוע וכל קומא שבניה בני שבניה בני
 כנני ויעקב בקל גדול אל ידה אלהים:
 5 ויאמר היום ישוע וקומא בני השבועה
 שבניה וידיה שבניה פתחה קמו פני
 6 אדניה אלהים מן השלם עד השלם
 ויחס שם כבודו ומיחסם על כל פניה חזקה:
 7 אדניה ויהי את עשית אדניהם
 שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר
 8 עליה הימים וכל אשר פים ואמה מתיה
 אדניהם וצבא השמים קח משתתים: אמה
 9 הוא ידה האלים אשר בחרה פנים
 ויצאתו מאר פשים ושבת שמי אהיה:
 10 כמצאת את לבב נאמן לשקח וסוח עמי
 הפוח לחת את ארץ הבני עמי החזי ויאמר
 11 והפחי והביסו והתנשו לחת לרוע ולקם את
 פכיו פן צדיק אמה: ותרא אדני אפנים
 12 בכפרים ואד וקרחם שמעת עליהם סוף:
 13 וחתן אחת ומסחים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
 עם ארצו פן ידעת פן יהודי עליהם ויעשו להם
 14 שם פדוים הזה: והם בקשת לפניהם ויעשו
 15 בחור הים פיפשה ואת חסיהם השלם

2 ישראל: ויבא עזרא הבן את החיה לפני
 השקל מאש ועד אשה וכל מין לשלם ביום
 3 אחד לחוד השמיני: וקראו לפני הדוב
 אשר לפני שש הפים מן הארץ עד מחצית
 4 היום כגד האנשים והנשים והמננים ואמי
 כל היום אל ספר החיה: ויעשו עזרא הספר
 על מגדל עץ אשר יעשו להם ויעשו אגלו
 5 מתורה ושמע ובעה ואר יה חלקיה ומעשה
 על ימנם ומלמאלו פודה ומשאל ומלביה
 6 חזים וחשפיה וסיה משלים: והשוח עזרא
 7 הספר לעני כל היום פרמל כל היום היה
 8 וכשתיו עמו כל היום: ויבדק עזרא את
 9 ידה האלים הגדול ויעל כל היום אמן ו
 10 אמן במל היום ויקח ושתחה לידה אפי
 11 ארצה: וישוע וכל שבניה וימן עקב
 12 שפרו וידיה מעשה קישא עזרה יתב
 13 חנו פלאה ואלים מביים אדניהם לחיה
 14 והיום על עניהם: וקרא בספר חרות האלים
 15 מסוף ושום שלל ויבט בפקדא: ויאמר
 סמיה הוא החושטא ועזרא הבן והספר
 16 והלים המננים את היום לכל היום היום
 17 קוש הוא לידה אלהים אלתאמלו ואל
 18 חכפו פן סכים כל היום כשמעם את דבר
 19 החיה: ויאמר להם לכו אגלו משפלים ושו
 20 ממשלים ושלחו מזה אמן כמן לו פן קוש
 21 הים לארצו ואל תעצבו פן דוחת ידה הוא
 22 מעום: והלים מחשים לכל היום לאמו והס
 23 פן הים קוש ואל תעצבו: ואלו כל היום
 24 לאכל ולשתות ולשגח מלוח ולעשות שמחה
 25 גדולה פן היטו פדים אשר הדישי להם:
 26 ויום השלי כספו ראש האמת לכל היום
 27 הפנים הלים אל עזרא הספר והמל אל
 28 דבר החיה: ומצאו פתח פתחה אשר ציה
 29 ידה פן משה אשר ישו בני ישראל בפסח
 30 בנ בחוד השמיני: ואשר ישמש ויעשו
 31 קל בכל שיהם ובחשלים לאמר צא הדי
 32 חביא עלי יוד ועל עץ שכן ועל הים
 33 ועל תמים ועל עץ עתה לעשת ספר

הקנא נחמיה ח

54 בני הקנא בני חדרו: בני מצלח בני מרמחא
 55 בני חרשא: בני מרקס בני סיסא בני המו:
 56 בני מציה בני חספא: בני עבד שלמה בני
 57 סוטי בני ספרת בני פורא: בני יעלה בני
 58 דרקן בני גדלו בני שפטה בני החטל בני
 59 פסח הצמים בני אמון: בני דגחיים ובני
 60 עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים:
 61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב ארון
 ואמר ולא יכלו לרדוד בית אחרם חרשם אם
 62 מישראל הם: בני גדליה בני טוביה בני נקדא
 63 שלש מאות וארבעים ושנים: ומקדנאים בני
 64 חביה בני התוף בני סרזי אשר לקח מבטוח
 65 פרזי העלוי אשר יקרא על שמם: אלה
 66 בקשו כתבם הדתושים ולא נמצא ויגלו
 67 מקדנפוא: ואמר הירשוא להם אשר לא
 68 יאכלו מקול הדקושים עד עמוד הדבן לאחים
 69 וחמים: פלדקאל כאחד ארבע רגוא אלפים
 70 שלש מאות וששים: מלכד עבדיהם ואמהיהם
 71 אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה
 72 ולחם משודים ומשודות מאתם וארבעים
 73 וחמשה: ססדים שבע מאות שלשים וששה
 74 פדורים מאתם וארבעים וחמשה: זמלים
 75 ארבע מאות שלשים וחמשה חמלים שש
 76 אלפים שבע מאות ועשרים: ומקצת ראשו
 77 האמת נחמי למלאכה הירשוא כן לאמר
 78 וזב דרבמלים אלה מוקדו חמשים פתורה
 79 פדלים שלשים וחמש מאות: ומראשו
 80 האמת נחמי לאמר המלאכה וזב דרבמלים
 81 שתי רשוד וכסף מגים אלפים ומאתים: ואשר
 82 נחמי שארית המם וזב דרבמלים שתי רגוא
 83 וכסף מגים אלפים ורנח פדלים ששים
 84 ושבעה: וישבו הדבאים האלים השועים
 85 דמשודים ומדומים הדבאים וכל ישראל
 86 פשרים ויעל החלש השועי ובני ישראל פשרים:

CAP. VIII. ח

1 ויאספו כל העם פאש אחד אחד וידברו אחד
 לשני שש הדמים ויאמרו לעזרא הספר לכתוב
 את ספר היתר משה אשר צוה יהוה את

13 אלקי מאתים חמשים וארבעה: בני ויחא
 14 שמכה מאת ארבעים וחמשה: בני זפי שבע
 15 מאות וששים: בני בני שלש מאות ארבעים
 16 ושמה: בני בני שלש מאות עשרים ושמה:
 17 בני עזר אלפים שלש מאות עשרים ושנים:
 18 בני אדנלם שלש מאות ששים ושבעה: בני
 19 בני אלפים ששים ושבעה: בני עזקן שלש
 20 מאות חמשים וחמשה: בני אמר לחוקיה
 21 תשעים ושמה: בני חלום שלש מאות
 22 עשרים ושמה: בני בני שלש מאות עשרים
 23 וארבעה: בני חרף מאה שנים עשר: בני
 24 נבען תשעים וחמשה: אלשו בית לחם
 25 ומטה מאה שבעים ושמה: אלשו עמורה
 26 מאה עשרים ושמה: אלשו בית עמורה
 27 ארבעים ושנים: אלשו קרית ירים פסדה
 28 ובארות שבע מאות ארבעים וששה: אלשו
 29 דרמה ונבע שלש מאות עשרים ואחד: אלשו
 30 מכבס מאה ועשרים ושנים: אלשו בית אל
 31 הדעי מאה עשרים וששה: אלשו נבן אור
 32 חמשים ושנים: בני עילם אור אלקי מאתים
 33 חמשים וארבעה: בני חום שלש מאות
 34 ועשרים: בני דרו שלש מאות ארבעים
 35 וחמשה: בני לך חידד ואנו שבע מאות
 36 ועשרים ואחד: בני סנאה שלש מאות ושש
 37 מאות וששים: הדבאים בני דעיה למה
 38 ישוע ישוע מאת שבעים וששה: בני אמר
 39 אלקי חמשים ושנים: בני פשוזי אלקי מאתים
 40 ארבעים ושבעה: בני חום אלקי שבעה עשר:
 41 דללים בני ישוע לקדמאל לבני לחודיה
 42 שבעים וארבעה: המשודים בני אסף מאה
 43 ארבעים ושמה: השועים בני שלם בני
 44 אמר בני שלמן בני עקיב בני חסיא בני שבי
 45 מאה שלשים ושמה: הדבאים בני צדא
 46 בני חספא בני טעפה: בני מרקס בני סיסא
 47 בני פדון: בני לבנה בני חנא בני שלמי:
 48 בני חנן בני גדלו בני נחור: בני יאה בני
 49 רצין בני נקדא: בני נגום בני עזא בני פסח:
 50 בני יבסי בני מענים בני מלסאים: בני קבוק
 51 בני

14 להם לשם וע למשן ותחנני ו
 אלו לטובה ולסכלם במשור אלה גם
 לטעניה דמאחא לירח דבניאם אלו יד
 15 מרדום אדו: ושלם דחומה בשמים
 ודמשה לאלל לחמשים ושנים גם:
 16 ויהי כאלו שמש על ארצות יראו בלגזום
 עלת סבגאט ושלם מאו בעתה דידעו כי
 17 מאו אלוים בעתה דמאסר האחו: גם ו
 בימים דלים מרדום דני יהדת אמרדום
 דחומה על טוביה ואלו לטובה מאו
 אלוים: בדינים בעתה בעל שמיה לו
 18 פי דתו הא לשכניה בן ארם ודחנן פי
 19 ללח ארבע משלים בן עתה: גם סבגו
 דני אמיס לשן דמי היו מדינים לו אחת
 שלח טוביה לראוי:

CAP. VII.

1 ויהי כאשר נבחרה דמימה ודעמס דהלוח
 2 דחקו השועים המסחרים והלויים והעשרה
 3 אד חנני אדו ודוד דמגיד עו הפודה
 4 על ירושלם כדחא כאלו אלו ודוד אדו
 5 הלויים מביים: ואלו להם לו יתרו
 6 שפי דחלם ערדום השלם ועו דם ערדום
 7 וישו דחלוח ואחו דעמיד משמרו לשני
 8 ירושלם איש במאמו ואיש כג: דחלו
 9 דחב דים דגולה דחם משט בחובה וכן
 10 בשם בנים: וכן אלו אלפי דאבצה אד
 11 דחיים ודוד דפנים ודוד דחם לדחול
 12 ודמא סד דחש העלים דאשונה ודמא
 13 פחב בו: אלה ו בני דפודה העלים
 14 משם דגולה אלו דגלה בכדמסר מלך בבל
 15 וישם לירושלם ודודה איש לעוד: דבאים
 16 עב דבבל ישוע דמביה עודה רעמיה כחמי
 17 מרדי בלשן מסחר בני דחם בענה מסר
 18 אלשו עם ישראל: בני פולס אלפים מאה
 19 ושבעים ושנים: בני שסטיה שלש מאות
 20 ושבעים ושנים: בני ארם שלש מאות חמשים
 21 ושנים: בני שחת מאב לבני ישוע ויאב
 22 אלפים ושסטה מאות שסטה עשר: בני עלים

מאו ו חמשים אלף ודמיס אלף כדגזום
 18 אלו סבגאט על שלח: ואלו יהו בעשה
 לים אלו שור אלו מאו שור דחוח ודפום
 כעשו לו וכן עמרה מיס בל דין לחבה
 וסגיה להם דפודה לא בלשתי פי כמדה
 19 העבדה על דחם היה: וכדלעו אלו לטובה
 על אלו עשויו על דחם דחן:

CAP. VI.

1 ויהי כאשר נשמע לסכלם וטובה ולשם
 השפי לירח אמיס פי ביהו אדו דפודה
 2 ולרעיהו בה פוד גם ערדח דחא לחוח
 3 אדו בעתה בשעום: ושלח סבגלם ושלם
 4 אל לאכו לכה וכו ערה דחו בשמים כבקשה
 5 אלו ודפה חלום לשעו לו רשו: ושלח
 6 עלדום מלכום לאכו מלמכה דגולה אלו עשה
 7 ולא אוכל לדח למה חשנה דמלמכה כאלו
 8 אדו ודחוי אלכום: ושלח אל פדום דחיה
 9 ארבע פעמים ואשכ ארם כדו דחיו
 10 ושלח אל סבגלם כדו דחיה פעם חמישית
 11 אדו כעו ודחוי פודה כדו: כדו כה
 12 בשם נשמע ונשמע אלו אדו דחיים
 13 חשבים למוד על כן אלו כה דחמה
 14 ואלו היה להם למלך כדום דחיה: ונש
 15 כבאים דעמרה לקרא עליו כדושלם לאכו
 16 מלך כדודה ושפי ישמע למלך כדום
 17 דאלו ועשה לכה ונעצה דחיו: ושלח
 18 אלו לאכו לו סדה כדום דאלו אלו אלו
 19 אלו פי מלך אלו דחום: פי כלם מרדום
 20 אלו לאכו רשו דחום כדו דמלמכה ולא
 21 תעשה ועשה חוק אדו: ואלו מאו פי
 22 שמיה כדו דלוי כדו כדמאסר היא עשו
 23 ואלו כעו אל ביהו דאלום אל דחיו דחיל
 24 וכערה דחוח דחיל פי פאים לדחש ולחיה
 25 פאים לדחיו: ואלו דחיש כמלך יתח וכו
 26 כמיו אשר יא אל דחיל דח לא אדו:
 27 ודפודה דחיה לא אלום שלחו פי דמאח
 28 דבר על וטוביה וסבגלם מסר: למשן שכר
 29 הוא למשן ארם ודעשה בן דמאח דחיה

הקמט נחמיה ה

1 אֶנְחֹתֵי רַבִּים וְנִקְחָהּ הֲגַן וְסֹכְלָהּ וְנִחְיָה׃
 2 וְשֵׁשׁ אֲשֶׁר אִמְרִים שְׂדוּחֵי וּבְרִמְטֵי וְנִחְיָה׃
 3 אֶנְחֹתֵי עֶבְרִים וְנִקְחָהּ הֲגַן וְרַעְבֵּי׃ וְשֵׁשׁ אֲשֶׁר
 4 אִמְרִים לְעֵט כֶּסֶף לְמִתְּי הַפְּלֹךְ שְׂדוּחֵי וּבְרִמְטֵי׃
 5 וְעִתָּהּ בְּכַשְׂרֵי אֲדוּנֵי מִשְׁלֵי בְּנֵיהֶם בְּנֵי הַדָּבָר
 6 אֶנְחֹתֵי כְּבָשִׂים אֲחֵי בְּנֵי וְאֲחֵי בְּנֵי לְעֵבְרִים
 7 וְשֵׁשׁ מִפְּנֵי כְּבָשׂוֹר וְאֵן לֹא לְעֵט שְׂדוּחֵי
 8 וּבְרִמְטֵי לְאֲחֵרִים׃ וְיָדוּ לִי מִאֵד פֶּאֶשֶׁר
 9 שְׁמִעֵי אֲחֵי וְעֲרִים וְאֵת הַיְכִסִּים הָאֵלֶּה׃
 10 וַיִּפְלְקוּ לִי עַל וְאֵיכָה אֲחֵי הַיְכִסִּים וְאֵת־
 11 הַפְּנִים וְאֵמְרָה לָם מִשָּׂא אִישׁ פִּדְיוֹ אִתּוֹ
 12 לְשֵׂאִים וְאֵתֵן עֲלֵיהֶם קֹדֶלָה נְדוּלָה׃ וְאֵמְרָה
 13 לָם אֲנֹכֵי לְעֵט אֲחֵי אֲחֵי הַיְכִסִּים וְהַמְּשִׁים
 14 לְעֵט פְּדוּ בְנֵי וְגַם־אִתָּם חֲמִשְׁוֹ אֲחֵי אֲחֵי
 15 וְנִמְשָׁר לָנוּ וַיִּחְיֵשׁוּ וְלֹא מִצָּד דָּבָר׃ וַיֹּאמְרוּ
 16 לֹא־טוֹב נִדְבָר אֲשֶׁר אִתָּם עֲשִׂים הַלְוֹא בְּיָמֵי
 17 אֲדוּנֵי תִלְכוּ מִדֹּפֶת הַיָּם אֲיִמֵּי׃ וְגַם
 18 אֵלֵי אֲדוּנֵי וְעֵי מִשִּׁים בָּרִם כֶּסֶף הֲגַן כְּשׂוֹבֵד
 19 כֹּא אֲחֵי וְשָׂא הָהוּ׃ הַשִּׁבִּי לֹא לָם פְּדוּאִים
 20 שְׂדוּחֵים פְּמִידִים וְיִחְדָּם וְנִחְיָהִם וְמֵאֵת
 21 הַכֶּסֶף וְהַיָּגֵן הַיְחֹשׁ הַיָּצוּר אֲשֶׁר אִתָּם
 22 מִשִּׁים בָּרִם׃ וַיֹּאמְרוּ שִׁבִּי וְמָרָם לֹא בְּכֶשֶׁף
 23 פֶּן כְּעֵשֶׂה בְּאִשֶׁר אִתָּה אֲנִי וְאֵיכָה אֲחֵי
 24 הַבְּרִיִּים וְאֲשִׁבִּיעִם לַעֲשׂוֹת דְּבַר הָהוּ׃ וְגַם
 25 חֲצִנֵי כְּשִׁרֵי וְאֵמְרָה כֶּסֶף יַעַר הַאֲלֹהִים אֲחֵי
 26 פֶּלֶאֱשֵׁי אֲשֶׁר לֹא יִלְקִים אֲחֵי דְבַר הָהוּ מִפְּנֵי
 27 וּמִיַּעַשׂ וְכִכָּה הָיָה עָשׂוֹ וְחָק וַיֹּאמְרוּ כִּלְיָהוּאֵל
 28 אֲכֵן וְהַלְלוּ אֲחֵי הָהוּ וַיַּעַשׂ הֵם דְּבַר הָהוּ׃
 29 כֹּס מִלִּים אֲשֶׁר צִוָּה אֲדוּנֵי לְדוּחַ פֶּחֶם בְּאֵזֶן
 30 יְהוּדָה מִשְׁנַת עֲשׂוֹיִם וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשִּׁים
 31 לְאֲחֵי וְשִׁמְשִׁיָּהוּ הַפְּלֹךְ שְׁנַיִם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲנִי
 32 וְאֲדוּנֵי לָחֵם הַפְּחֹה לֹא אֶמְלֹחֵ׃ וְהַפְּחֹה
 33 הַדְּאִשׁוּנִים אֲשֶׁר־לָם הִבְדִּי עַל־הֵם וַיִּקְחוּ
 34 מִרֵם בְּרִחִים וַיִּגֹן אֲחֵי כֶסֶף שְׂקָלִים אֲרִבְעִים
 35 גַם כְּשִׁיחִים שְׁלֹשׁ עֶלְהֵם וְאֵלֵי לֹא־עֲשׂוּ
 36 כֵן מִפְּנֵי יָרַח אֲלֵהִים׃ וְגַם בְּמִלְאֵת הַחֹמֶה
 37 הָזֹאת הַחֹקֵי וְשָׂדָה לֹא קִמְטֵי וְכִלְיָהוּ
 38 קִבְּצִים שֵׁם עַל־הַפְּלֹאכָה׃ וְהַיְכִסִּים וְהַפְּנִים

3 בְּהַשְׁלֵם וְלַעֲשׂוֹת לוֹ תוֹעָה׃ וְהַפְּלֵל אֵלֵי
 4 אֲלֵהֵי וְנִפְעִיִד מִשְׁמֵר עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה
 5 מִפְּנֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ יְהוּדָה כִּשְׁלֵי כֹחַ הַפְּלֵל
 6 וְהַעֲשֵׂר יוֹרֵב וְאֶבְחֹת לֹא סִכְלָה לְנַחַח בְּחֹמֶה׃
 7 וַיֹּאמְרוּ צִוֵּנוּ לֹא יִדַּע וְלֹא יִדָּע אֶד אֲשֶׁר־נִבְּאוּ
 8 אֲלֵהֵיכֶם וְהַרְגָנוּם הַשְׁפִּיחוּ אֲחֵי הַפְּלֹאכָה׃
 9 וְהוּי כִּי־אֲשֶׁר־בָּא הַדְּאִשִּׁים הַלְשִׁים אֶעֱלֵם
 10 וַיֹּאמְרוּ לֵט עֲשׂוּ פְעִימִים מִלִּל־הַפְּלֹאכָה אֲשֶׁר־
 11 תִּשְׁמָעוּ עֲלֵינוּ׃ וַיֹּאמְרוּ מִתְּחִילִית לַפְּקִים
 12 מֵאֲחֵי לְחֹמֶה בְּחֹחִים וְאֶעֱמִיד אֲחֵיהֶם
 13 לְמִשְׁפָּחוֹת עִם יְדִבְרֵיהֶם רְמִיחֵם וְשִׁתְּחִידֵם׃
 14 וְהוּא וְאֵלֵם וְאֵלֵי אֲלֵהֵיכֶם וְאֵלֵי הַפְּנִים
 15 וְאֵלֵי יְדוּ הֵם אֲלֵי־הָרָא מִפְּעִידֵם אֲחֵי אֲחֵי
 16 הַגְּדוֹל וְהַפְּרָא וְלִדוּ הַחֲלֹמֵי עַל־אֲחֵיכֶם בְּיָמֵם
 17 וְכַתְּוֹלֵם מִשִּׁיכֶם וְנִחְיָהֶם׃ וַיִּדַּע פֶּאֶשֶׁר
 18 שְׁמֵעַ אֲיִבֵּי פִרְטֵד לֵט וַיִּסֵּר הָאֲלֹהִים אֲחֵי
 19 עֲצָהם וְשָׂבֵב פִּלְטֵי אֲלֵי־הַחֹמֶה אִישׁ אֲלֵי־
 20 מִלְאֵכָה׃ וַיִּדַּע מִן־יָדוּם הָיָה חֲצִי עֵי
 21 עֲשִׂים בְּמִלְאֵה וְחֲצִים מִחֹקִים וְרִמְחִים
 22 הַבְּנִים וְהַקְּשׁוֹת וְהַשְׁתֵּיִם הַשִּׁשִּׁים אֲחֵי
 23 מִלִּבֵּית יְהוּדָה׃ הַפְּקִים בְּחֹמֶה וְהַשִּׁשִּׁים
 24 פִּפְלֵי עֲמִשִּׁים פֶּאֶת־יָדוּ עֲשֵׂה בְּמִלְאֵה וְאֵתֵת
 25 מִתְּחִיל הַשְׁלֵחַ׃ וְהַפְּעִים אִישׁ חֹרֵף אִמְרִים
 26 עַל־מִתְּחֵי וְיָמִים הַחֹקֵעַ בְּשִׁיבֵר אֶעֱלֵי׃ וַיֹּאמְרוּ
 27 אֲלֵהֵיכֶם וְאֵלֵי הַפְּנִים וְאֵלֵי־יְדוּ הֵם הַפְּלֹאכָה
 28 הַרְבֵּה וְחֹחֶה וְאֶבְחֹת כְּסָרִים עַל־הַחֹמֶה
 29 חֹקִים אִישׁ מֵאֲחֵי׃ בְּכֹלִים אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ
 30 אֲחֵי־קוֹל הַשִּׁשִּׁים שְׁמַע תִּקְבְּצוּ אֲלֵינוּ אֲלֵהֵי
 31 יָדוּם לֵט׃ וְאֵנְחֵי עֲשִׂים בְּמִלְאֵה וְחֲצִים
 32 מִחֹקִים בְּרִמְחִים מֵעֲלוֹת הַשְּׁחֹר עַד צִאֵת
 33 הַפְּקִים׃ גַּם פְּעַח הָיָה אֲמֵרֵי לָעַם אִישׁ
 34 וְשֵׁשׁ יָלִים בְּחֹרֵף וְיִשְׁלֵם הָיָה לֵט הַיְלִיָּה
 35 מִשְׁמֵר הַיָּם מִלְאֵכָה׃ וְאֵן אֵלֵי וְיָדוּ וְעֵי
 36 וְאֵשֶׁר הַשְּׁמֵר אֲשֶׁר אֲחֵי אֲחֵי־שִׁשִּׁים
 37 בְּרִיִּים אִישׁ שְׁלֹחַ הַיָּם׃

CAP. V. ה

1 וְיָדוּ צִעֲקָת הֵם וְשִׁיחִים נְדוּלָה אֲלֵהֵי
 2 וְהַיְכִסִּים׃ וְשֵׁשׁ אֲשֶׁר אִמְרִים בְּנֵי וְנִחְיָה

23 הכפר: אחרי החוק בנימין חשבו כנגד
 ביתם אחרי החוק עזריה בן-משנה בן
 24 ענניה אצל פתו: אחרי החוק פני בן
 חמד מרה שמה משה עזריה עד-הקצוץ
 ועד-הקצוץ: פלל בן-ארי מנגד הקצוץ
 25 המעיל האצא מפת הפלך העליון אשר
 לתצר המפתח אחרי פתו בן-פרעש:
 והחילים היו יושבים בעמל עד כד שש הימים
 26 לפורח המגדל האצא: אחרי החוק
 הקצוץ משה שניה מנגד המעיל הגדול האצא
 ועד חומת העמל: מעל ו שש השבועים
 27 החוק הפתים איש לנגד ביתו: אחרי
 החוק צדוק בן-אפר נגד ביתו ואחרי החוק
 28 שמעיה בן-שכיה שמר שש המפתח: אחרי
 החוק חנניה בן-שלמה חזקן בן-צלקי הששי
 29 מיה שש אחרי החוק משעם בן-פרחיה נגד
 30 לשפתו: אחרי החוק מלפיה בן-נפטי עד
 בית החתים החבלים כגד שש המסקל ועד
 31 עלית הפסו: ובין עלית הפסו לשש המסן
 החוקי הצפונים החבלים: יהוי פאסר
 32 שמע סבבלט בן-אנתס בונים את-החומה
 ויהו לו וכעס הדף חלש על-הדודים:
 33 ואמר לשני אחיו וחיל שמותן ואמר מה
 הדודים האמללים עשים העינים להם החזרו
 34 היכלו ביום יהוה אלההבקים מ-שומח העשר
 והפה שחשוח: וטביה העפמי אצל ואמר
 35 גם אשר-הם פליס אם-יעלה שועל ופדף
 חומת אבנים: שמע אלהים פדחית סוה
 36 חושב חרפום אל-דאשום והם לבוה פארץ
 37 שניה: ואליהם על-עולם ופואום מלמסו
 אל-המפה פי הכעיס לנגד הפנים: ובנה
 38 את-החומה והקמט פלי-החומה עד-הציה ויהו
 לב לעם לעשות:

CAP. IV. 1

1 ויהו פאסר שמע סבבלט והטביה החתים
 והעפלים והאשודים פירעלהו אחיכה לחמה
 ויהשלם פדחולו הפראים להפחם ויהו להם
 2 סוה: וקמטו כלם יהו לטא להפחם

5 ועל-ידם החוקי העקיעים ואחיהם לא-
 6 הביא צלם בעבדה אלהם: ואח שש
 השטה החוקי יודע בן-פסח ומשלם בן-
 7 מסודה הפה קלוה ויעמלו לחלו ומעלו
 7 ובריהו: ועל-ידם החוק מלטה ובעמל
 ויהו הפרטוי אשר נבטח והמפפה לכסא פתח
 8 עם הפו: על-יד החוק עזאל בן-החיה
 צופים ועל-יד החוק חנניה בן-הצופים
 9 ויעם יהשלם עד החמה והתם: ועל-
 10 ידם החוק וסיה בן-יהו שר הצי פלך
 ועל-ידם החוק יהו בן-החמה
 11 ונגד ביתו ועל-יד החוק הפוש בן-השכמה:
 12 מיה שמה החוק מלפיה בן-חושב
 בן-פחה מאב ואח מגיל החתים: ועל-יד
 החוק שעלם בן-אילוש שר הצי פלך
 13 יהשלם הוא ובטרו: אח שש ברא החוק
 14 חסן חושב וטח הפה סוה ויעמלו לחלו
 מעלו ובריהו ואלף אפה בחמה עד שש
 15 השמות: ואח שש האשפות החוק מלפיה
 בן-דכ שר פלך בית-הפרם הוא ובנו
 16 ויעמד לחלו מעלו ובריהו: ואח שש
 העין החוק שלח בן-מל-חזה שר פלך הפנפה
 הוא ובנו ושלם ויעמלו לחלו מעלו
 ובריהו ואח חומת פתח השלח בן-דלקי
 17 ועד-המעלות האחרות מעד חיד: אחרי
 החוק חנניה בן-עזבק שר הצי פלך בית
 18 צד עד-סג קטו חיד ועד הפסה העשית
 19 ועד בית החתים: אחרי החוק הליים
 20 והם בן-פני על-יד החוק חשניה שר-
 19 הצי-פלך קעלה למלפ: אחרי החוק
 20 אחיהם פני בן-חמד שר הצי פלך קעלה:
 19 וחוק על-יד עזר בן-ישע שר הפנפה מיה
 20 שניה מנגד עלו דפק המפצע: אחרי
 21 היתה החוק פרו בן-רבי מיה שמה מן-
 המפצע עד-פחה בית אלישיב הפון גדול:
 21 אחרי החוק מרמה בן-אריה בן-הצוף
 מיה שמה מפתח בית אלישיב ועד-המלח
 22 בית אלישיב: אחרי החוק הדודים אשר

תקמו נחמיה ג

הפשיח את החקים ואת המשפטים אשר
 8 צוה את משה עבדך: וכן גם את דברי
 אשר צוה את משה עבדך לאמר: אהם
 9 תמלאו את אוזן אהם בעמים ושבחם
 אלה ושבתם מצותי ושמרתם אהם את
 היום מחרם בקצה השמים משם אקצצם
 10 והטחיתם אל המים אשר ברחמי לשון
 את שמי שם: הם עבדך ועמך אשר פיהו
 11 בפתח הדלת וברח הדוקף: אם אתי הווי
 גם אותך לשבת את הסלח עבדך ואל הסלח
 עבדך הנמצים לראו את שמך הצליחה
 גם לעבדך היום ותנוד לרחמים לפני האלה
 היום ואני הווי משקה למים:

CAP. II. ג

1 וידי בחול מים שנה עשרים לאתחשבה
 המלך יין לפני והפא את דברו ואתה למלך
 2 ולא דויתי רע לפני: ואמר לי המלך מדוע
 פניך רעים ואתה אהב ונלה את זה פראם
 3 רע לב וארא ודבר מאד: ואמר למלך המלך
 לשלם יהיה מדוע לא ידעו פני אשר העיר
 בית המלך אמרו תרבה ושעיה אבל באש:
 4 ואמר לי המלך על מה זה אתה מבקש
 5 והחפלי אל אלה השמים: ואמר למלך אמר
 על המלך טוב ואם ייטב עבדך לסיק את
 תשלחי אל יהודה אל עיר קבות אמר
 6 ואכנה: ואמר לי המלך השגל וישבת
 אצלי עד מתי יהיה מלכותי ומתי תשוב
 ייטב לפני המלך ושלחי ואתה לו וכן
 7 ואמר למלך עשר המלך טוב אהות ויט
 לי על פחות עם דבר אשר יעבדתי עד
 8 אשר אבא אל יהודה: והנה אל אהב שמ
 דברם אשר למלך אשר יתן לי עינים לקרות
 את שעי המידה אשר לפות לחמת העיר
 ולבית אשר אבא אלה ויתן לי המלך פד
 9 אלה הפתח עלי: ואבא אל פחות עם
 דברי האהה לום את אהות המלך וישלח
 10 עמי המלך שר חיל ושרשים: וישמע
 סבלט החיל וסביה העבר העמל ויער להם

CAP. III. ג

ויהם אלשיב רבון הכול ואחז הפדנים ויבט
 את שער המצן הפנה קדשוהו ויעמידו
 הלחוז וש ממגל הפאה קדשוהו עד מגול
 2 המגל: ועליו בני אשר ידעו ועליו בנה
 3 ופד בן אהו: ואת שער הדנים בן בני
 הסאה הפנה קדוהו ויעמידו הלחוז מעמול
 4 ובידו: ועל ידים החוקי מרמת בן אהיה
 בן הדין ועל ידים החוקי משלם בן פכיה
 בן משהאל ועל ידים החוקי צדוק בן בענאי:

22 וְאֵלֶּהָ וְשָׁמְעֶיהָ וַיְחַדֵּל וַעֲבִידָהּ: וּמִנֵּי פִשְׁעֹהָ
 23 אֲלוֹעֵי מַעֲשֵׂהָ שֶׁמֶטַל כְּסִמְלֵי יוֹדֵב
 24 וְאֲלֵעֲשָׂהּ: וּמִן הַלְּוִיִּם יוֹדֵב וְשִׁמְעִי וְקִלְיָהּ
 25 הָיָא קִלְיָא פְתוּחָהּ הַיְהוּדָה וְאַלְמִנֹּנִי: וּמִן
 26 הַמְּשֻׁרִים אֲלִישָׁב וּמִן הַיִּשְׁעִים שֶׁלֹּם וְטָלַם
 27 וְאַחִי: וּמִסְרָאֵל מִנֵּי פִרְעֹשׁ רִמְיָה וְיִזְיָה
 28 וּמִלְפִיָּה וּמִזָּנָן וְהַלְעֹז וּמִלְכִיָּה וּבְנֵיהּ: וּמִנֵּי
 29 שֶׁלֹּם מַטְנִיָּה וְזִרְיָה וַיְחַדֵּל וְעַבְדֵי וְיִמְכָר
 30 וְאֵלֶּיהָ: וּמִנֵּי וַחֲזָא אֲלִישָׁב מַטְנִיָּה
 31 וְיִמְכָר יוֹדֵב וְעִתָּא: וּמִנֵּי פִי יְהוֹנָן
 32 חֲמִיָּה וְבִי שַׁלְוִי: וּמִנֵּי פִי מִשְׁלֵם מִלִּיָּךְ
 33 וְעִידָה יְשׁוּב וְשָׂאֵל יִמְכָר: וּמִנֵּי פִיחַ
 34 מֵאֵב עֲדָא וְכָלָּא בְנֵיהּ מַעֲשֵׂה מַטְנִיָּה
 35 בְּצִלָּל וּפְזָא וּמַעֲשָׂהּ: וּבְנֵי חֲרֹם אֲלִיעֹזֵר
 36 יִשְׁיָה מִלְכִיָּה שְׁמַעְיָה שְׁמַעוֹן: פִּימָן מִלִּיָּךְ
 37 שְׁמִרְיָה: מִנֵּי חֲשׂוּם מִיָּמֵי מַטְנִיָּה וְכֵן אֲלִישָׁלֵם
 38 יִמְיָ מַעֲשֵׂה שְׁמַעִי: מִנֵּי בֵּי מַעֲנֵי עַמְרָם
 39 וְחִיָּאֵל: בְּנֵיהּ בְּרִיָּה פִּלְחָי: וְנִיָּה מִרְמִיָּה
 40 אֲלִישָׁבִי: מַטְנִיָּה מִנֵּי וְנִעְשׂוֹ: וּבְנֵי וּבְנֵי
 41 שְׁמַעִי וְשִׁלְמִיָּה וְרַחֵן וְעִידָה: מִכְּבֹדֵי שִׁשְׁיָ
 42 שְׁרִי: עֲזָרָא וְשִׁלְמִיָּה וְשְׁמִרְיָה: שֶׁלֹּם אֲחִרְיָה
 43 יוֹסֵף: מִנֵּי נָבִי וְעִיָּאֵל מַטְנִיָּה וְכֵן וְכֵנָּה יִחִי
 44 וְחִיָּאֵל בְּנֵיהּ: כֹּל אֵלֶּה כְּשָׂאֵי לְשֵׁם נְכִדִית וְיֵשׁ
 45 מֵרֵם לְשֵׁם וְיִשְׁיָמוּ בָּנִים:

אתם מעלם וחשיבו נשים נכדית לזכר
 11 על אשמת ישראל: ועשה חסד חזרה ליהודה
 12 אלו אנחתיכם ועשו רצון הדבול מעמי
 13 הָרָצָף וּמִן הַיִּשְׁעִים הַכְּסִיּוֹת: וְנִעְשֵׂי כָּל
 14 הַתְּהִלָּה וַיֵּאמְרוּ כָּל גֹּדֵל בֶּן כְּבֹדֵיָךְ עָלִים
 15 לַעֲשׂוֹת: אֲבָל הַעַם רַב הַחַטָּה נַשְׂמִים וְאֵין
 16 פֶּחַ לַעֲבֹד בְּחַוֵּץ וְהַמַּלְאכָה לֹא לִעֹלֵם אֲחִי
 17 וְלֹא לְשִׁלִּים כִּי הִרְעִיתִי לַשֶּׁטֶף בְּבֵית הָאֵל:
 18 יַעֲבֹדֵנָא שְׁרִיטִי לְכָל הַתְּהִלָּה וְכָל אֲשֶׁר
 19 בְּעִינֵי הַחֲשִׁיב לְשֵׁם נְכִדִית יִבֹּא לְעֵתִים
 20 מְזֻמָּים וְעַמְמֵם וְכִי עֵד וְעִד וְשִׁאֲמִיָּה עַד
 21 לְהִשָּׁב חֲרוֹן אַף אֲלוֹהֵי מִשְׁפַּח עַד לְדֵם הַדָּה:
 22 אֲחִי וְיִסְרוּ בְּנֵי עֲשָׂהֵאל וַיְחַוֶּה כִּי חֲקוּרָה
 23 עֲמִדָּה עַל הָאֵת וּמַשְׁלֵם וּשְׁבִרֵי הַעֲזִי עֹרֹם:
 24 וְנִעְשׂוּ כֵּן בְּנֵי הַתְּהִלָּה הַדְּבֹל עֲזָא הַכֹּזֵב
 25 אֲנָשִׁים רָאשֵׁי הָאֲחֵרָה לְבֵית אֲבֹתָם וְכֹלֵם
 26 בְּשִׁמְרָה וַיִּשְׁבֹּו בַּיּוֹם אֲחִי לְחֹדֶשׁ הַיְשָׁאִיל
 27 לְחֹדֶשׁ הַיְהוּדָה: וְהִלְכוּ כָּל אֲנָשִׁים הַיִּשְׁעִים
 28 לְשֵׁם נְכִדִית עַד חֵם אֲחִי לְחֹדֶשׁ הָרֵאשֹׁן:
 29 וּפְצִיא מִנֵּי הַדְּבֹלִים אֲשֶׁר הִשְׁבִּים לְשֵׁם
 30 נְכִדִית מִנֵּי יִשְׁעֵי בְּנֵי הַתְּהִלָּה וְאֲחִי מַעֲשֵׂה
 31 וְאֲלִיעֹזֵר וְיִזְבִּי תוֹלְיָהּ: וַחֲסִי תָם לְדִצְיָא
 32 לְשֵׁם וְאַשְׁמִים אֲלֵי־אֵין עַל אֲשִׁמְחָם:
 33 וּמִנֵּי אֲשֶׁר חֲסִי וְחִיָּהּ: וּמִנֵּי חֲרֹם מַעֲשֵׂה
 34 21

נחמיה

LIBER NEHEMIAE.

שכחתי ואכפרה ואחמלה ויסו ואהי צם ומחפיל
 5 לפני אלו השמים: ואמי אבא יהוה אלו
 6 השמים האל גדול והפרא אמר הפיה וחוד
 7 לאהבו ולסמו מעותיו: והווי נא אונף
 8 קשבת ועמך פתוחה לשמע אל תסלת עבדך
 9 אשר אנכי מחפיל לפניך דאם וימס וליה
 10 על בני ישראל עבדך ומתודה על חפצות
 11 בני ישראל אשר חטאתי לך: ואני ובית אבי
 12 חטאתי: חבל חבלתי לך ולא שמרתי אהי

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחודש גסס
 2 שנת עשרים וארבע ויחיו בשנת הפיה: ויבא
 3 חני אהר מארץ הוא והאשים מהודה
 4 ואשלים על יהודים והלטה אשר לשאר
 5 מן השבי ועל יהושלם: והאמר לי השאשים
 6 אשר לשאר מן השלש שם בפלתה פיעה
 7 גדלה ובחופה חומם ויהשלם מארצת ושעיה
 8 כצור באש: ויהי פשמי: אחיהיבקים האלה

עזרא י הקמה

בתיעבודתם אשר מלאוה משה אל־פה
 בטמאום: ועשה בנתיבים אל־היחזק לבניהם 12
 ובניהם אל־המזא לבניהם ולרחודשו שלום
 וטובתם עד־שלם למען תחזקו וי־אכלתם
 את־טוב הארץ הירושלם לבניהם עד־שלם:
 ויחזרו מל־הבא עלינו במעשיתנו הרעים 13
 ובאשמתנו הגולה כי אמה אליה חשבה
 למשה מעשנו ונחמה לנו פליטה בואה:
 הגשוב לרפא מצורות ולהחיותנו בעמם התעבתה 14
 האלה הלאו תאמר לנו עד־עלה לאן
 שארית ופליטה: יהיה אלו ישראל צדיק 15
 אמה פ־נשאנו פליטה בראים הויה הגנו
 לפלח באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על־ואת:

CAP. X.

וכהפיל עזרא וכהחיותו בכה ומתפלל לפני 1
 בית האלים מקצו אלו ישראל קהל רב
 מאד אנשים ונשים וילדים פירבם השם הרבה
 בכה: ויען שכלה בן־יהואל מפני 2
 שלם ואמר לעזרא אהיו מעלתו באלהינו
 ונשב משום נכרות מעמך הארץ ועשה ישר
 מקוה לישראל על־ואת: ועשה נכרות פניה 3
 לאלהינו להצויה כל־נשים והפולד מהם
 בצער אולי והיחידים במצורח אלהינו
 וכיחיה יעשה: קום פ־עלךו הדין והאמת 4
 עמך חזק ועשה: ויקם עזרא וישבע 5
 את־שרי הגדלים הילום ומל־ישראל לעשות
 פדור הויה וישבע: ויקם עזרא מלפני בית 6
 האלים וילך אל־לשפת הירדן בן־אלישב
 וילך שם ליום לא־אכל וימים לא־שחה פי
 מתאבל על־מעל הגולה: ויעבירו קול ביהודה 7
 וירושלם לכל בני הגולה להצב וירושלם:
 וכל אשר לא־יטא לשלשת הימים פ־צפה 8
 השרים והקלים יחם פ־רכשוו הויה ויפל
 מקול הגולה: ויקבצו כל־אשר 9
 יהודה ובנימן וירושלם לשלשת הימים והא
 חלש והחשושי בעשרים בחודש וישבו כל־
 השם פרוח בית האלים מעתים על־הדין
 ומרגשמים: וקם עזרא הבן־יהוא ואמר אלהים 10

מחשבי בני־הגולה הקיינו עלות ו לאלו
 ישראל פרים שנים עשר על־כל־ישראל אלים
 חלשים ויששה פמשים שבעים ושבעה צפירי
 חפאיה שנים עשר הכל עלה ליהודה:
 ויחזרו את־דתו הגלוק לאחשודרפני הגלוק 36
 וסחורו עבר הדין ונשא את־העם ואת־היה
 האלים:

CAP. IX. ט

וככלות אלה נגשו אל השרים לאמר לא־
 נבדל השם ישראל והגדלים הילום מעמך
 הארצה פתיעבודתם לפנינו החתי חפאיה
 דבסר העמלי המאבי המעזי והאמי: פ־ 2
 משא מבניהם ליום ולבניהם והחשבו ורע
 הילוש בעמם הארצה ויד השרים והמנים
 הויה במעל הויה ראשונה: ושמועו ארד 3
 הדין הויה קרעו את־בגדו ומעילו ואמרו
 משעו ראשו חקני ואשמה משומם: ואלו 4
 יאספו כל חרד בדברי אלו־ישראל על מעל
 הגולה ואלו ישב משומם עד למכת השרב:
 ובמכת השרב קמחי מהעניו וקבוע בגדי 5
 ומעילו ואכרעה על פני האשמה כפי אל־
 יהיה אלו: ואמה אלו בשחי ונכלמתי 6
 להיום אלו פני אלו פי שטנינו רבו למעלה
 ראש ואשמנו גדלה עד לשמים: מימי 7
 אלהינו אמת באשמה גדלה עד היום הויה
 ובועתנו תמו אמתו מלכנו סמנו פ־ד
 מלכי הארצות פרוח בשמו ובבהו ובנשח 8
 פנים בראים הויה: ועשה כמעט רגע הויה
 תחפה סאת ו יהיה אלהינו להשאר לנו
 פליטה ולחיה לנו יתו במקום קדשו להאר 9
 עינינו אלהינו ולחתי מניה מעט בעבדתו:
 פ־עבדים אמתו ובעבדתו לא עובנו אלהינו ויט־
 עלינו חסד לפני מלכי פלם לחיה לנו מודה לזמם
 את־בית אלהינו ולהעמיד את־דרכיו ולחיה לנו 10
 נוד ביהודה וירושלם: ועשה מיד פאמר אלהינו
 אחרי־ואת פי עובב מצורות: אשר ציית פ־ד
 עבדך הבניאום לאמר הארץ אשר אדם פאים
 לשחיה ארץ סיה ויא בנחה עמי הארצות

18 וְהַחֲנוּמִים בְּכִסְיָא הַמְּלִיכִים לְהִבְרִיא לֵט מִשְׁחָרִים
 לְבֵית אֱלֹהִים וְיִבְרִיא לֵט כִּי אֵלֶיזֶה הַיְצִיָּה
 19 עָלַי אִישׁ שָׁלַח מִפְּנֵי כְהֵלֵל בְּדַלִּי בְּיִשְׂרָאֵל
 וְשֹׁבֵיה וְיָמָן וְאִחָז שִׁמְשֵׁי עֶשְׂרִי וְאִתְּרֵשְׁבֵה
 19 וְאִתְּרֵשְׁבֵה מִפְּנֵי מִרְי אִחָז וְכִנְיָה עֶשְׂרִים
 20 וּמִקְדַּחְיָחִים שֶׁתָּן חֵד הַחֲפָרִים לְעִבְרֵי
 הָאִלִּים כְּחֻמִּים מִחֻמִּים וְעֶשְׂרִים בָּלִם מִקְּבֵי
 21 בְּשִׁמְחָה וְהִקְרָא שֵׁם צִים עַל הַיְצִיָּה אֲדִיָּה
 לְהַחֲפֹשֶׁת לִפְנֵי אֱלֹהִים לְמַעַשׂ מִפְּנֵי חֵד שִׁמְחָה
 22 לֵט וְלִמְשָׁה לְכַל דְּמִשְׁטָה כִּי בִּשְׁמֵי לִשְׁאֵל
 מִן הַמְּלִיךְ וְחַל וְשִׁלְשִׁים לְעֹרֵי מֵאִיב פְּרֻד
 כִּי אִמְרֵי לְמַלְךְ לֹאמֹר הֲאֵלֹהִים עַל צַל
 מְקַלְשֵׁי לְטוֹבָה וְעַז וְאִפִּי עַל פִּלְעֹזְבִי
 23 וְכַזְּבִיָּה וְכַזְּבִיָּה מֵאֲדִים עַל זִמְת וְיִעֲרֹד לֵט
 24 וְאִבְדִּיָּה מִשְׁוֵי הַבָּרִים שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי לְשֹׁבֵה
 25 חֲשֹׁבֵה וְעַמֻּם מִחֻדָּם עֶשְׂרֵה וְאִשְׁתִּילָה
 לֵט אֲחִדְבָּקִי וְאֲחִדְחָבִי וְאֲחִדְחָבִים וְחֻמִּים
 בֵּית אֱלֹהִים הַחֲיִים הַמְּלִיךְ וְעִצֵּי וְשִׁלְשִׁי וְכֵל
 26 יִשְׂרָאֵל דְּמִשְׁמָאִים וְאִשְׁתִּילָה עַל צִים כֶּסֶף
 פְּפִים שֶׁשֶׁר מֵאִיב וְחֻמִּים וְכֵל מִקְּבֵי מֵאִיב
 27 לְכַפֻּרִים חֵב מֵאִיב כֶּסֶף וְכִסֵּי חֵב עֶשְׂרִים
 לְחֻדְבָּנִים אֲלֵי וְכֵל נִחֲשֶׁת מִעֲבֵד טוֹבָה
 28 שְׁנַיִם חֲמֻדָּת פְּרָבִי וְאִמְרֵה אֱלֹהִים אִיִּם
 קֹדֶשׁ לְיִהוָה וְהַבָּלִים קֹדֶשׁ וְהַבָּקִי וְהַחֵב
 29 נִבְהָ לְיִהוָה אֱלֹהֵי אֲנֻחִים וְשִׁקֵּד וְשִׁמְרֵד
 עַד יִשְׁתַּלְּחֵל לִפְנֵי שֵׁר הַבָּרִים הָאִלִּים וְשִׁרֵי
 הַחֲסֵה לְשֹׁרָה בְּדִחְשִׁים הַלְשֻׁכֹת בֵּית יִהוָה
 30 וְקַבְּלֵי הַבָּרִים הָאִלִּים מִשְׁקֵל הַכֶּסֶף וְהַחֵב
 הַחֲפָלִים לְהִבְרִיא לְיִשְׂרָאֵל לְבֵית אֱלֹהִים
 31 וְכִסְפֵה מִפְּנֵי אֲדִיָּה בְּשִׁנַּיִם עֶשְׂרֵי לְחֻדֶשׁ
 הַחֲשׁוֹן לְכַח יִשְׂרָאֵל וְיָן אֱלֹהִים הַחֵב
 עָלַי וְיִצְלִיִּי מִפְּנֵי אֲוִיב וְאֲוִיב עַל יִהוָה
 32 וְכַפֻּרִים וְשִׁבֵּשׁ שֵׁם יָמִים שְׁלֹשֶׁה וְיָמִים
 33 חֲרִיבֵי לְשִׁקֵּל הַכֶּסֶף וְהַחֵב הַחֲפָלִים בְּכִי
 אֱלֹהִים עַל יִמְרֵי מִחֻדָּת בְּן אֲוִיב הַבָּרִים וְעַפֵּי
 אֲלֵעֵז בְּן שִׁיחֵם וְעַפֵּיִם חֵבֵד בְּן יִשְׁעֵי
 34 וְעַפֵּיִה בְּפִנֵי הָאִלִּים וְכַסְפֵּי בְּמִשְׁקֵל לֵט
 35 וְיִפְתֹּב בְּלִדְחָשְׁקֵל בְּשֵׁת הַחֵב וְהַפְּאִים

וְיָן יִרְלִיחֵן דְּאִין לְכַל עֶפְאֵי הֵי צַעַר נִהוּהָ
 לְכַל יִשְׂרָאֵל וְיָן אֲלֵהוּ דִּי לֹא יִעַז וְהַחֲדִישׁ
 26 וְכֵל יִרְלֵה לְיִהוָה עִבְרֵי יִהוָה וְהַמְּלִיךְ וְהַחֵב
 הֵי מִלְּפָא אֲסִפְרִים הֵיִה לְיִהוָה מִחֻדָּת מִפְּנֵי
 חֵד לְכֹחֵה הֵן לְשִׁלְשִׁי הֵן לְעֶשֶׂשׁ כֶּסֶף וְלִחֻמִּים
 27 פְּרֻד יִהוָה אֱלֹהֵי אֲנֻחֵי אִשְׁר עֵרָן מֵאִיב בְּכֵל
 הַמְּלִיךְ לְפָא אֲחִדְבִּית יִהוָה אִשְׁר בְּיִשְׂרָאֵל
 28 וְעַל וְשִׁרֵי חֵב לִפְנֵי הַמְּלִיךְ וְיִעֲצֵי וְכֵל שִׁרֵי
 הַמְּלִיךְ דְּפִיִּים וְאִן וְהַחֲרִיבֵי כִּי יִבְרִיָּה אֱלֹהֵי
 עַל וְהַכְּפֵיָה מִשְׁרָאֵל רִאשִׁים לְעֵלֹת עֶפֶי

CAP. VIII. ח

1 וְאֵלֵה רִאשֵׁי אֲנֻחִים וְהַחֲדִישׁם הַעֲלִים עֶפֶי
 2 בְּמִלְכֻת אֲרִיִּוִּשְׁטִיָּה הַמְּלִיךְ מִפְּלֵה מִפְּנֵי
 סִיחִים גְּרֻשִׁים מִפְּנֵי אִחְמֵר דְּיִבְרִיא מִפְּנֵי חֵד
 3 חֻשֵׁל מִפְּנֵי שְׁכִינָה מִפְּנֵי פֶרֶשׁ וְכִרְיָה וְעַפֵּי
 4 הַחֲדִישׁ לְכֻרִים מֵאִיב וְחֻמִּים מִפְּנֵי פֶרֶח
 מֵאִיב אֲלֵדְעֵפִי בְּן וְרִחִיָּה וְעַפֵּי מִחֻמִּים
 5 הַחֲרִים מִפְּנֵי שְׁכִינָה בְּן חֻדָּל וְעַפֵּי שֶׁלֶשׁ
 6 מֵאִיב הַחֲרִים וּמִפְּנֵי עֵרָן עֵבֵד בְּן יִשְׂרָאֵל
 7 וְעַפֵּי חֻשֵׁל הַחֲרִים וּמִפְּנֵי עֵלִים וְשִׁעִיָּה
 8 בְּן עֲחִלְיָה וְעַפֵּי שְׁבַעִים הַחֲרִים וּמִפְּנֵי
 9 שְׁפִטִיָּה וְכִרְיָה בְּרִמְכֵאל וְעַפֵּי שְׁכִלִים הַחֲרִים
 10 מִפְּנֵי יִאֵב עֲבִדָּה בְּן חֻדָּל וְעַפֵּי מִחֻמִּים
 11 וְשִׁמְרֵה עֶשְׂרֵי הַחֲרִים וּמִפְּנֵי שְׁלֹמִית בְּן
 12 יִסְסִיָּה וְעַפֵּי מֵאִיב וְשִׁשִׁים הַחֲרִים וּמִפְּנֵי
 13 בְּן יִסְיָה בְּן בְּנֵי וְעַפֵּי עֶשְׂרִים וְשִׁשִׁים
 14 הַחֲרִים וּמִפְּנֵי עֹזֵד יִחְזֵן בְּן דְּחָשֵׁן וְעַפֵּי
 15 מֵאִיב וְעֶשְׂרֵה הַחֲרִים וּמִפְּנֵי אֲדִיָּה אֲחֻרִיָּים
 16 וְאֵלֵה שְׁמוֹת אֲלִפְלֵט יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעִיָּה וְעַפֵּיִם
 17 שִׁשִׁים הַחֲרִים וּמִפְּנֵי בְנֵי עֵרָן חֲבֵד וְעַפֵּיִם
 18 שְׁבַעִים הַחֲרִים וְהַכְּפֵיָה אֲלֵדְבֵר
 19 דְּבֵא אֲלֵדְבֵר וְנַחֲשֵׁה שֵׁם יָמִים שְׁלֹשֶׁה
 20 וְיִבְרִיָּה מִפְּנֵי וְכַפֻּרִים וּמִפְּנֵי לִי לְאֲרִמְשָׁחֵי
 21 שֵׁם וְאִשְׁתִּילָה לְאִלְעִזֵּר לְאִשְׁרָאֵל לְשִׁמְעִיָּה
 22 וְלִאֲלֵתֵן אֲוִיב וְלִאֲלֵתֵן לְכֻרֵן וְלִכְרִיָּה וְלִמְשָׁלִים
 23 רִאשִׁים וְלִיִּיב וְלִאֲלֵתֵן מִכְּנִים וְהַחֲפֵיָה
 24 אִיִּים עַל אֲוִיב הָאִשׁ בְּכִסְיָא הַמְּלִיכִים
 25 וְאִשְׁתִּילָה בְּפִיִּים דְּפִיִּים לְפִי אֲלֵדְבֵר אֲוִיב

עזרא ו חקמו

והוא יסד דבמעלה מבבל ובאחד
 לחוש החמישי בא אל ירושלים בן אלחנן
 הצופה עליו: פי עזרא הבין לבט לחדש אחד
 חזרה יהיה ולעשות חלמוד בישראל חק
 ומשפט: זה ה' פרשני דגשחון אשר נתן
 הפלך ארתושסטא לעזרא הבין דהפס ספר
 דבני מצות יהיה חקון על ישראל ו
 ארתושסטא מלך מלכיא לעזרא כדכא ספר
 דהא יהי אלה שמיא נמד ועמנו: מלי שום
 טעם די מ' מרובב במלכותו מן עמא ישראל
 ובקודו וזיא למקד לירושלם עפון חקו:
 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת עטה
 שליח למעה על ידו ולירושלם ביה אלחנן
 די מלך: ולדעלה כפי חרב יהי מלכא
 ויעטודו חרבו לאלה ישראל די בירושלם
 משמנה: וכל כפי חרב די תחשפה בכל
 מדינתו בל עם הרבירו עפא וכדכיא מחסיון
 לביח אלהים די בירושלם: כל קבל דיה
 אספרא וקמא בכספא דיה חרותו דכין אמין
 ומנחותו ומסדותו וחרבו דלו על מרפא
 די בית אלהים די בירושלם: ומה די עליו
 ועל ארדו יטב בשאר כספא ורובה למעבד
 פרעה אלהים תעבדו: ומכא די מדינתו
 לך ללחן בית אלחנן השלם קדם אלה
 וירושלם: ושאר חשדות בית אלחנן די יפל
 לך למסון חסון מן בית בני מלכא: ומי
 אלה ארתושסטא מלכא שום טעם לכל
 גוסריא די בעב גררה די כלדי ישראל
 עזרא כדכא ספר דהא יהי אלה שמיא אספרא
 יתעבד: ערמק פברן מאה ועדגמסן פורין
 מאה ועד חמסן פורין מאה ועד פורין משח
 מאה ומלך יהי לא סוב: כל די מרשעים
 אלה שמיא יתעבד ארתוא לבח אלה שמיא
 די למח לזיא קפף על מלכות מלכא ומנדו:
 ולכס מרודעין די כל כדגיא וזיא ופריא
 תרשיא נתיא ופלח בית אלה דיה מכה
 מל ורלך לא שלים למכא עליהם: ומת
 עזרא פדכמא אלחנן די בידו מי שסטו

ובחורון לקבל השליח דירוש מלכא פנמא
 אספרא עבדו: ושבי דהיא בנן ומלחון
 בבניא חני בניאה חסיה פרעזא ונא
 ושכלל מן טעם אלה ישראל ומטעם פוש
 ודלוש וארתושסטא מלך פרס: ושציה
 ביתה דיה עד יום חלתה ליהן אוד יהי
 שטרשת למלכות דירוש מלכא: ועבד בנ
 ישראל כדגיא וזיא ושאר בני גלחא חפח
 בית אלה דיה בחודו: וקדם לחפח
 בית אלה דיה חרות מאה חסון מאין
 אפרון ארבע מאה וצפדי עין לחפח על
 כל ישראל חני עטר למנין שבטי ישראל:
 וקדם כדכא פלחורון וזיא במלחורון
 על עיבת אלה די בירושלם ככתב ספר
 משה: ויעשו בני גלחא ארתושסטא
 בארבעה עשר לחוש הראשון: פי הפרח
 הפרים והאים פאחד פלם טרודים ושחמו
 הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הפרים
 ולים: ויאכלו בני ישראל השבים מרגלה
 וכל דבדל מסמנתו בני דהא אלה לזיש
 לידה אלחנן ישראל: ויעשו חכמיה שבעת
 ימים בשמחה פירשפום יהיה חרב לב מלך
 אשר עליהם לחק יתים במלכות בית
 האלזים אלחנן ישראל:

CAP. VII. 1

ואחר יהימים האלה במלכות ארתושסטא
 מלך שום עזרא כן שורה כן עזריה כן חלקיה:
 כן שלום כן צדוק כן אחיטוב: כן אמריה
 כן עזריה כן יסחון: כן חזקיה כן עזי כן
 כן: כן ראבישוע כן שיסום כן אלעזר כן
 ארתן הבין הראש: והא עזרא עלה מבבל
 והא ספר מרד בחרות משה אשר נתן
 יהיה אלחנן ישראל ויתקלו הפלך פיה יהיה
 אלחנן עליו כל פשחיו: ויעל מבני ישראל
 וכן הפרים והאים והמסותים והשעים
 והפרטים אירושלם בשנת שבע לארתושסטא
 הפלך: ויבא וירשם בחוש החמישי היא
 שטר השביעית למלך: פי פאחד לחוש

פחה עמ־נדרה ושנה פזני וכנחזין וכן
 אמרין להם מן־שם לכם טעם פתחיה דמל
 4 לנמא ואשתיה דנה לשכללה: ארין פנמא
 אמרנא להם מן־אפון שמנה גבריא דידנה
 5 במנא בנן: ועי אלהים תח על־שמי דדריא
 ולא־נפול דמי עד־טעמא לדריש דיה וארין
 6 דזכון נאעמא על־דנה: פרשנן ארתא דר
 שלח תחמי פחה עמ־נדרה ושנה פזני
 וכנחזיה אמרסימא די בעבר נדרה על־דריש
 7 מלמא: פחמא שלחו עליו וכדמל פחיב
 8 פנה לדריש מלמא שלמא כלאו דיע ולחוא
 למלמא דראולא לחד מדינתא לבית אלהא
 רבא דחא מתפמא אבן גלל ואע מתשם
 9 בתליא ועבדחא דן אספמא מתעברא
 וכפלה פדחם: ארין שאלא לשביא ארין
 פנמא אמרנא להם מן־שם לכם טעם פתח
 10 דנה למננה ואשתיה דנה לשכללה: ואר
 שמחזיהם שאלא להם לדוערזון די מכתב
 11 שם־גבריא די מאשחם: וכמא
 פחמא דחוימא למכר אנתא דמי עבדו
 12 דראליה לשביא וארמא ובגן ביתא דירגיא
 בה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל
 רב גבר ושכללה: לון מרדי דגוז אברחם
 לאלה שמאי דב דמי פד נכודנר מלך
 13 בכל פסדיא וביתה דנה סתרה ועמה תגל
 לבבל: בהם בשנת חזיה לכוש מלמא די בכל
 פדש מלמא שם טעם בית־אלהא דנה לבנא:
 14 ואר מאניא דירבית־אלהא די דנה וכספא
 די נכודנר הגסל מן־היכלא די ברושלים
 דחבל המל לחכלא די בכל הגסל המל פדש
 מלמא מן־היכלא די בכל ודריב לשפצר שמה
 15 די פחה שמה: ואמר־לה אלה מאניא
 שא אול אחת המל פדכלא די ברושלים בית
 16 אלהא יתבא על־ארחה: ארין ששפצר
 דן אלא דב אשיא דר־בית אלהא די
 ברושלים ומן־ארין ועד־פען מתפמא ולא
 17 שלים: וכפן דן על־מלמא טב יתפצר בבית
 גבריא דירמלמא חפה די בבבל דן ארין די

CAP. VI. 1

בארין דריש מלמא שם טעם ופחה | במיה
 1 ספמא די גבריא מנחזין פחה בבבל:
 2 והשוחב פחמא גבריתא די במדי מתפמא
 מעלה חדה וקפחתיב פנה דחוסה:
 3 בשנת חזיה לכוש מלמא פדש מלמא שם
 טעם בית־אלהא ברושלים ביתא יתבא אר
 4 דירביתין דבזין ואשחי מסכלן חמה אפון
 שלח פחה אפון שחין: דפכין דירמא גלל
 5 הלחא וכדן דיראע חדה ולפמא מן־בית
 מלמא וחדב: ואר מאני בית־אלהא די דנה
 6 וכספא די נכודנר הגסל מן־היכלא די
 ברושלים דחבל לבבל ודריבין ודן לחכלא
 7 דירביתים לאחיה וחתח בבית אלהא:
 8 פען תחמי פחה עמ־נדרה שנה פזני
 וכנחזין אמרסימא די בעבר נדרה וזכין
 9 דן מן־תפחה: שפך לעבית בית־אלהא דן
 פחה דדריא ושמי דדריא בית־אלהא דן
 10 ימין על־ארחה: ומל שם טעם למא דר
 חעברן עמ־שמי דדריא ארין למנא פד
 11 אלהא דן ומכסר מלמא די מדה עבר נדרה
 אספמא נקתא דהוא מתיבא לבניא
 12 ארין דירמא לבסלא: ומה חשון ונני חירין
 דזכין ואפון: לעלון: לאלה שמאי חשון
 13 מל: חמר ומשח במאמר פדניא דירביתים
 לדוא מתיב להם חם פום דירמא של:
 14 דירלחן מתקריבן מתחין לאלה שמאי
 15 ומצלין לחי מלמא ובניה: ומל שם טעם
 16 די כל־אש די יהשא פחמא דנה ויתכח אל
 מן־ביתה חקתי יתמחא עליו וביתה מל
 17 יתעבר על־דנה: וארמא דרשון שמה תפחה
 ומל מל־מלך ועם די ושלח דיה להשניא
 לחבלה בית־אלהא דן דירביתים אר
 18 דריש שמת טעם אספמא יתעבר:
 19 ארין פזני פחה עמ־נדרה שנה פזני

עורא ה חקמא

13 בלן ושוריא אשכללו ואשיא חייטו: פנן תיע
 להווא למלא די הן קריחא דן תתבא
 ושוריא אשכללון מנהי בלו ונהלן לא תמלון
 ואפוח מלכס תחוקו: פנן פלגבל די מלח
 דזכלא מלחא ועתח מלכא לא ארדן לא
 למחא על דהה שלחא חודעמא למלא: די
 14 יבן בספר דכתיב די אבדוהן ותושבא
 בספר דסינא ותבדע די קריחא דן קריחא
 מרדא ומדוכת מלכין ומילן ואשתיהל עבדן
 פנה מן ימח עלמא על דהה קריחא דן
 15 החרבת: מדוען אהיה למלא די הן
 קריחא דן תתבא ושוריא אשכללן לקבל
 דהה תלק ב עבר נרדא לא ארדן דן:

17 פתבא שלח מלכא על דחום בעל טעב
 ושמש ספרא אשא כנ תחון די תבן בשמון
 18 ואשאר עבר מדה שלם וכעת: שחורא די
 שלחון עלמא ממש קר דקמ: ומלי טום
 19 טעב וקשה תושבוי די קריחא דן מן ימח
 עלמא על מלכין מתבאה ומרד ואשתיהל
 20 מתעבר פה: ומלכין תישון דו על דישלם
 ושלטין בכל עבר כדה ומיה בלו ונהלן
 21 מתרב לדון: פנן טימו טעב נפלא נביא
 ארדן וקריחא דן לא תתבא עד כע טעמא
 22 ותחום: ויהיון דו שלו למעבר על דנה
 23 למי ישא תבלא להקח מלכין: ארין
 מדי פושטן לשחורא די ארתוששחא מלכא
 קר קוס דחום ושמש ספרא ומנחון אלו
 כדהו לירושלם על דהדוא ופלו הפ
 24 באדע חלו: בארין בשלח עבדת בית אלה
 די בירושלם ודח בשלא עד שנת תחון
 למלכא דיוש מלך פוס:

CAP. V. ה

1 דהרבי תני נבאה וסריה ס עורא נביא
 על דהדוא די ביהו וברושלם בשם אלה
 2 ישראל עליהן: בארין קמו ורבל פר
 שאותיא וישוע ברוצק ושור למכא ביה
 אלה די בירושלם ועמון נביאה די אלה
 3 מס עין לון: ביהובא אלה עליהן תמי

חסיו על ישראל וכל העם היעזר תועה גדולה
 12 גדול ליהוה על חסד ביה יהוה: ורבים
 מהדוכים הגלים וראש האבות הקלים אשר
 רא את היות הראשון פסו זה היות בעניהם
 בנים בקל גדול ורבים בתועה בשמחה לרבים
 13 קל: ואן העם מפחים קל תועה השמחה
 לקל בני העם פי העם מרעים תועה גדולה
 והקול לשמע על למחוק:

CAP. IV. ד

1 וישמשו צר יהודה וממון פרב גדולה פנים
 2 והכל ליהוה אלהי ישראל: וישא אל ורבל
 ואלדאש האבות ואמור להם נכח עפכם פי
 כסם מדוש לאדום ולא אמת ונחום מימי
 אסר חון מלך אשר המעלה ארץ פה:
 3 ואמר להם ורבל וישע ושאר ראשי האבות
 לישראל אלכם ולט נכח פיה לאדום פי
 אמת וחד נכח ליהוה אלהי ישראל פאשר
 4 צלו המלך פרש מלך פוס: ודו עם
 הארץ מרפוס די עס יהודה ומכלום ארם
 5 נכח: וסרים עליהם ויעצו להפר עצתם
 פלימי פרש מלך פוס ועד מלכא דיוש
 6 מלך פוס: ובמלכא אדושחוש בתחלה
 מלכא פתבי טעב על שבי יהודה וירושלם:
 7 וימי ארתוששחא פתב בשלם מתרח
 טבאל ושאר טעב על ארתוששחא מלך פוס
 8 וכתב דאשתון כתיב ארמח ומתבם ארמח:
 דחום בעל טעב ושמש ספרא פתבי
 ארמח דוא על דירושלם לארתוששחא מלכא
 9 פנמא: ארין דחום בעל טעב ושמש ספרא
 ושאר כנ תחון וימי וארסותיא טרפליא
 ארסותיא ארין בכליא שושבמא דוא
 10 עלמא: ושאר אפא די דגל אספר רבא
 ותקרא דהרב הפ כדיה די שמרון ושאר
 11 עבר דהה וכעת: דה פושטן ארתוא
 די שלח עליה על ארתוששחא מלכא
 12 עבדן אלש עבר דהה וכעת: ויע
 להווא למלא די יהוה די סלכו מן לחון
 עלמא ארין לירושלם קריחא מרדא ואשתחא

אלפים שבע מאות ועשרים: ומאשי האבות
 68 בראש לבית דודא אשר בירושלם החזקו לבית
 האלילים להעמוד על מבט: ככחם נתמל לאצד
 69 המלאכה ורב הדמנים ששרפאוח ואלף וכספ
 כמים חמשת אלפים וכחמס פדנים מאה:
 70 וישבו הפדנים והמים ומן העם והמשתתים
 והשועים והדחנים בשוים וכל ישראל
 71 בשוים:

CAP. III. ג

1 וצע החולש השבועי ובני ישראל בעתם ואספו
 2 העם פאיש אחד אל ירושלים: ויקם ישוע
 3 בן יצחק ואחיו הפדנים ורובל בן שאולתיאל
 4 ואחיו ויבנו אדמונת אלוי ישאל להגלות
 עליו עלות פתוב בתוח משה אשדאלילים:
 5 ויכינו המופח על מבטו פי פאמה עלתם
 מעמי החיצות ויעלי עתו עלות ליהוד
 6 עלת לבד ולערב: ויעשו אדנת הפסחה
 פתוב ועלת יום ביום בססר פמשפט דבר
 7 יום ביומו: ואחוריק עלת חסוד ולחשים
 8 לכל מועדי יהוד המקדשים לכל מתחב
 נדבה ליהוד: מיום אחד לחולש השבועי
 9 הולדו להגלות עלות ליהוד ודבל יהוד לא
 יסד: וחסת כספ לדחנים ולחשים ומאלל
 10 ומשתיה ושמן לגחנים ולגלים לדיא עמי
 ארום מן הדלנון אלום יפוא פרשון פרש
 11 מלדפרם עלתם: ובשנה השנית לבואם
 אל בית האלילים לירושלם בחולש השני הולדו
 ורובל בן שאולתיאל וישוע בן יצחק ואשר
 אחיהם: והפדנים חלום וכליפאים מושמ
 12 ירושלים ויעמידו אד חלום מן עשנים שדו
 13 ומעלה לפח על מלאכת פתיהוד: ויעמד
 14 ישוע בננו ואחיו קדמיאל ובנו בננו חתדו
 פאלד לבח על עשה המלאכה במה האלילים
 15 בני חמד בניהם ואחוריק חלום: ויסודו
 16 הפנים אד ידכל יהוד ויעמידו הפדנים
 מלכשים פתצוח חלום בנראם בנפוליום
 17 לחלל אתיהוד עלתו חוד מלד ישראל
 18 ויעמ בנאל וברודת ליהוד פי טוב פרעלם

36 ויש מאות שלשים: והפדנים בני דיעה
 37 לבית ישוע חשע מאות שבעים ושלושה: בני
 38 אפי אלף חלשים ושנים: בני פשוהו אלף
 39 מאתים ארבעים ושבעה: בני חום אלף
 40 ושבעה עשר: והלום בנר ישוע וקדמיאל לבנו
 41 הדודיה שבעים וארבעה: המשתתים בני אספ
 42 מאה עשנים ושמונה: בני השועים בנר שלום
 בנראסר בנר טלמן בנר עקב בנר חטיטא בנ
 43 שבי דבל מאה שלשים וחשעה: הפחנים
 44 בנר ציחא בנר חסופא בנר פנעו: בנר קס
 45 בנר סיערא בנר פדון: בנר לבנה בנר תנבה
 46 בנר עקוב: בנר רוב בנר שמלל בנר חק: בנר
 47 גל בנר נדח בנר אדו: בנר דצן בנר לודא
 48 בנר נום: בנר עזא בנר ססח בנר כסי: בנר
 50 אסר בנר מענים בנר נסיסום: בנר בקפוק
 51 בנר דקסא בנר חודו: בנר פאלוח בנר מודא
 52 בנר חשוא: בנר סקום בנר סיסרא בנר חמו:
 53 בנר טיח בנר חטפא: בנר עבתי שלמה בנר
 54 סר בנר חספחה בנר סודא: בנר עלה בנר
 55 דקן בנר נול: בנר שסמיה בנר חפול בנר
 56 פסח הצמיים בנר אמי: פל דתחלים ובנ
 עבתי שלמה שלש מאות חשעים ושנים:
 57 ואלה העללים מלל מלול חל חשוא פדו אדן
 58 אפי ולא יכלו להגיד בית אבותם ודנים אם
 59 מישראל הם: בנר דלה בנר טביה בנר לודא
 60 שלש מאות חמשים ושנים: ובננו הפדנים
 61 בנר תביה בנר דקוף בנר ברזלי אשר לקח
 62 מנחת פרזלי הלקעו אשה ויקרא על שמם:
 63 אלה בלש כתבם המודחשים ולא מנצא
 64 ויאלדו מן הדפחה: ויאמר דירושלם להם
 65 אשר לראכלו מןוש האששים עד עמד פדן
 66 לאתים ולחנים: פל דקעל פאחד ארבע רפוא
 67 אלפים שלש מאות ששים: מלוד עבדיהם
 68 ואמדותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות
 69 שלשים ושבעה ולחם משותים ומשתרות
 70 מאתים: סיסום שבע מאות שלשים וששה
 71 פדנים מאתים ארבעים וחשעה: גמלים
 72 ארבע מאות שלשים וחמשה חמשים ששה

CAP. I. א

1 ובשנת אחת לנחש מלך פרס למלח דבר
 יהוה מפי ירמיה העזר יהוה אלהיהו פלש
 מלך פרס ויעשר קול בכל מלכותו ונב
 2 במכתב לאמר: פה אמר פלש מלך פרס על
 ממלכות הארץ נחן לי יהוה אלהי השמים
 והוא רפקו עלי לבנותו בית בירושלם אשר
 3 בירודה: מרובכם מפל עמו דוד אלהו עמו
 ועל בירושלם אשר בירודה וכן אחי בית
 יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם:
 4 וכל הישר מפל המגור אשר הוא גרשם
 וישארו אשר מקלו בכסף ובהב וברכש
 ובהמה עבד ודבדו לבית האלהים אשר
 5 בירושלם: וקצמו ראשי האבנים לירודה
 ונכמן הדפוסים והגלים לכל העיר האלהים
 את החו לעלות לבנות אחי בית יהוה אשר
 6 בירושלם: וכל סממניהם חזקו בידים
 בכלי כסף בהב וברכש ובהמה ובפעולה
 7 לבד על פל הדבדב: והמלך פלש
 דוציא אדפלי בית יהוה אשר הוציא נכדספר
 8 מירושלם ויחם בבית אלהו: ויציאם פלש
 מלך פרס על יד מנחה דוצור ויספורם
 9 לשפצר הישיא לירודה: ואלה מספורם
 אנטלי ורב שלשים אנטלי כסף אסף
 10 מוקפים חשעה ועשרים: כפורי ורב שלשים
 כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה פלים
 11 אחים אסף: על פלים לרב ולכסף חמשה
 אלים וארבע מאות רבלי העלה שפצר עם
 העלח והלה מבבל לירושלם:

CAP. II. ב

1 ואלה בני המדינה העלים משני הוצלה אשר
 הגלה נכדספר מלך בבל לבבל וישאו

2 לירושלם ויהודה אל לעזרו: אשר פא עם
 ודבבל ישוע נחמיה שריה ועליה מרדכי בלשן
 מספר בני רדום בענה מספר אנשי עם
 3 ישראל: בני פרעל אלים מאה שבעים
 ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים
 4 ושנים: בני ארם שבע מאות חמשה ושבעים:
 5 בני פתח מאב לבני ישוע ויאב אלים שמנה
 6 מאות ושנים עשר: בני עילם אסף מאתים
 7 חמשים וארבעה: בני יהוא השע מאות
 8 וארבעים וחמשה: בני זפי שבע מאות
 9 ושנים: בני בני שלש מאות עשרים ושנים:
 10 בני בני שלש מאות עשרים ושנים: בני ענני
 11 אסף מאתים עשרים ושנים: בני אדניקם של
 12 מאות ששים וששה: בני בני אלים חמשים
 13 וששה: בני עזר ארבע מאות חמשים
 14 וארבעה: בני אמר ליהודה חששים ושמה:
 15 בני בני שלש מאות עשרים וששה: בני
 16 יהוה מאה ושנים עשר: בני חשם מאתים
 17 עשרים וששה: בני נפ חששים וחמשה:
 18 בני בית להם מאה עשרים וששה: אנשי
 19 נטפה חמשים וששה: אנשי עזרח מאה
 20 עשרים ושמה: בני עזרח ארבעים ושנים:
 21 בני כרית ערים פסודה ובאות שבע מאות
 22 וארבעים וששה: בני דמיה ורבע שש מאות
 23 עשרים ואחד: אנשי מכמם מאה עשרים
 24 ושנים: אנשי בית אל ודעי מאתים עשרים
 25 וששה: בני נב חמשים ושנים: בני כפיש
 26 מאה חמשים וששה: בני עילם אחד אסף
 27 מאתים חמשים וארבעה: בני חרים שלש
 28 מאות ועשרים: בני רלי חרדי ואיל שבע
 29 מאות עשרים וחמשה: בני יהו שלש מאות
 30 ארבעים וחמשה: בני סאה שלש אלים

3 לְחַסְדָּו לְחַדְוֹן עֲלֵימִים וְהַמְשַׁלִּים יַחְדָּו
 בְּיַד הַרְעָה וּמְצִיָּקֵי הַדְּבִים פְּנֹכְתִים לְעֹלָם
 4 וְעַד וְאַחֶרֶת דְּמֵאל סִכּוּם הַדְּבִים
 וְחַתֵּם הַפֶּסֶד עַד־עַתָּה קָץ לִשְׁמֹנוּ רַבִּים וְחַרְבֵּי
 הַיָּמִים וְהַיָּרֵחַ אֵלֶּי דְמֵאל הַרְעָה שְׂמִים אֲחֵרִים
 5 עֲמִידִים אַחֲרֵי דְבָרָה לְשֹׁפֵט הָאֵל וְאַחֲרֵי דְבָרָה
 לְשֹׁפֵט הָאֵל וְאַחֲרֵי לֵאשׁ לְבַשׁ הַבְּרִיִּים
 6 אֲשֶׁר מִפְּעֵל לְמִיכָה הָאֵל עַד־מָוֶה קָץ הַפְּלֹאֲתִים
 7 וְהַשְׁלֵמֶת אֶת־דָּאֵשׁ וְלִבֹּשׁ הַבְּרִיִּים אֲשֶׁר
 מִפְּעֵל לְמִיכָה הָאֵל וְלִמְנוּת הַשְׁמַמִּים אֶת־
 8 הַשְּׁלֵמִים וְיִשְׁבַּע בְּיַד הָעֹלָם כִּי לְמַעַד מַעֲדִים
 וְחֲצִי וּמְקֻלֹת בְּפִי יִשְׁבַּע קֹדֶשׁ וְיִכְלְקֶה כָּל־
 9 אֱלֹהֵי וְיֵאֱמַר שְׁמַעְיָד וְלֹא אֲבִין וְאַכְרֵה אֲדִילִי
 10 סַחֲמִים וְחַרְמִים וְחַרְמִים עַד־עַתָּה קָץ וְיַחְבְּרוּ
 וְיַחְבְּנוּ וְיַצְרִיּוּ רַבִּים וְחַרְשִׁיעוּ רַשְׁעִים וְלֹא יִכְטוּ
 11 כָּל־רַשְׁעִים וְהַמְשַׁלִּים יִכְטוּ וְיִשְׁתַּחֲוּ וְיִכְטוּ
 וְיִתְמָדוּ וְלִחַת שִׁשְׁפָּץ שִׁמְמִים יִלְמִים אֲלֵיךְ מֵאֲחֵיִם
 12 וְחַרְשִׁיעִים וְאֲשֶׁרֵי הַמְחַבֵּה תִּנְעֵה לְלִמִּים אֲלֵיךְ
 13 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחַמְשֵׁהוּ וְאַחֶרֶת לְךָ לְקָץ
 וְחֲצִיתָ וְחֲתֻמָּה לְגֻלְתָּה לְקָץ הַיָּמִין וְ

לֹא־יִדְעוּ אֲחֵיךָ וְכִבְדֵהוּ בְּהַרְבֵּה וּבְכֹסֶת וְכֹסֶת
 39 יִקְרָה וּבְחֻמְרוֹת וְעֵשֶׂה לְמַכְזֹרֵי מַעֲשִׂים עִבְרִי
 אֱלֹהֵי כְבֹד אֲשֶׁר יִבְרָח יִבְרָח כְּבוֹד הַמְשַׁלִּים
 40 בְּרַבִּים וְאֲדֻמָּה חֶלֶק בְּמַחְדוֹ וְיִבְעַת לְךָ
 הַרְבֵּה עַמֵּל מְלֹךְ הַגִּבּוֹר וְיִשְׁמָעֵל עֲלֵיךְ מְלֹךְ הַצִּפּוֹן
 בְּרִכְבִּי וּבְרַשְׁתִּים וְכֹסֶת רַבִּית וְכֹסֶת בְּרַשְׁתִּים
 41 וְשִׁמְעִי וְעַמֵּל וְכֹסֶת בְּרַכֵּי הַגִּבּוֹר וְהַפְּחָה יִשְׁלַח
 וְאֱלֹהֵי יִמְלֹכוֹ מִיּוֹד אֲדָמָה וְכֹסֶת הַאֲשִׁיחַ בְּנֵי
 42 עַמֵּל וְיִשְׁלַח יְהוָה בְּרַשְׁתִּים וְהַרְבֵּה מַעֲשִׂים לֹא
 43 תִדְרֹה לְשִׁלְמֹה וְיִשְׁלַח בְּכֹסֶת הַהַרְבֵּה וְהַקִּסֵּת
 וְכֹסֶת חֲמוֹת מַעֲשִׂים וְלִבִּים וְכֹסֶת בְּמַצְעֵיךָ וְ
 44 וְשִׁמְעֵת וְיִבְרָח מִמְּחֹד וּמִצִּפּוֹן וְיִצְא בְּרַכֵּה
 45 גְּדֻלָּה לְהַשְׁמִיד לְרַשְׁעִים רַבִּים וְיִשְׁעֵה אֲדִילִי
 אֲשֶׁרֵי בֵּין יָפִים לְךָ צִבְרָתֵךְ וְכֹסֶת עַד־קָץ
 וְאֵין עוֹר לִי וְ

CAP. XII. יב

1 וְיִבְעַת הָאֵל וְעַמֵּל מִכֹּסֶת הַשֶּׁד הַגִּבּוֹר הַעֲמֹל
 עַל־בְּנֵי עַמֵּל וְהַרְבֵּה עַד צִדָּה אֲשֶׁר לֹא־יִדְרֹה
 מַדְחָה לְךָ עַד הָעַתָּה הָאֵל וְיִבְעַת הָאֵל וְיִמְלֹכֵה
 2 עַמֵּל כָּל־בְּמַצְאָה בְּרַבֵּי בְּפֶסֶד וְהַרְבֵּה מַעֲשִׂים
 אֲדֻמָּה עַסֵּר יִקְרָה אֱלֹהֵי לְחַיֵּי שְׁלֵמִים וְאֱלֹהֵי

חוק

סכס ססר דסר דמל שלש מאות חמשים ושבעה, וסימנ כי חח יי נשכרה בו וצנח אדן
 גבריא אלק ו ייב: ושרקו שנים עשר. הברה לט עוחה מצר סימן: וסרדו שבעה, וסימנ ועני
 ששים תכליה ומסנ אבר מסנ ודקוחם מסנ נשש :

דניאל י"א חקלו

18 להשחיתיה ולא רעמד ולא ל תדהה: וישבו
 פניו לאים ולכד רבים והשפית קצין הרפוא
 לו בלתי דרפתי ישיב לו: וישב פניו למעתי
 19 ארצו ונכשל ונפל ולא יפצא: ועמד על פני
 20 מעבדו טנש הדר מלכות גימנים אחדים ישטר
 21 ולא באפים ולא במלחמה: ועמד על פני
 22 נבזה ולא יתנו עליו רוד מלכות ובה נשלוה:
 23 והחזיק מלכות בדת אלוהות: ורעות השטן
 24 ישטטו מלפניו וישבה גם עני פיה: ומך
 25 התחרות אלו ישעה מרמה ועלה ועצם
 26 במעט עני: בשלוה ובמשפץ מדינה יבא
 27 ועשה אשר לא עשו אבותיו ויבנות אבות
 28 ביה ושלוה וחסד להם יבחר ועל מוצרים
 29 יחשב מושבותיו ועמיתו: ועל פניו לבבו
 30 על מלך העב פחול גדול ומלך העב יתרה
 31 למלחמה בחיל גדול ועצם עד מאד ולא יעמד
 32 כי יחשבו עליו מחשבתו: ואכלו פת בני
 33 ישפחה חילי ישטוף ונפלו חלקים רבים:
 34 וישניהם המלכים לבנם למע ועל שלחן אחד
 35 פוז דברו ולא הצליח ביעד קץ לפועד: וישב
 36 ארצו פרטש גדול לבבו על פיות קולש ועשה
 37 ושב לארצו: לפועד ישוב ובה בנבג ולא
 38 תדהה כראשטה וכאחוזקה: ובה בו ציים
 39 פחים ונבאה ושב ונעם על פיות קולש ועשה
 40 ושב ויבן על עזבי בריח קולש: ורעים ממנו
 41 יעמדו וחילו המקדש הפועל והסוד התמיד
 42 ונחש השקוף משמם: ומרשיע ביות יחנק
 43 בחלקות ועם ידע אלוהו יחזקו ועשו: ומשפלי
 44 עם יביט לרבים ונכשלו ברחב ובלהבה בשבי
 45 ויבדה ימים: ובהשלים יעוה עוד מעט
 46 ואלו עוליהם רבים בחלקות: ומרהמשפלים
 47 ישלד לצרף פדם ולכד וללבו עד עת קץ
 48 ביעד לפועד: ועשה כרצו המלך ויתרומם
 49 ויחזק על כל אל ועל אל אלים ידפ
 50 נפלאות ויחזקו עד פלה ועם פרי מוצרה
 51 נעשתה: ועל אלה אבותיו לא יבין ועל חכמת
 52 משים ועל מלאכה לא יבין כי על כל ויחזקו
 53 ולאליה מעלים על פניו וכבר ולאליה אשר

21 ודברו שריון בא: אבל אבד לך אדירתו
 22 בבחב אמה ואין אחד מוחזק עמו על אלה
 23 כי אדם מכלל שרבים:

CAP. XI. י"א

1 יבא בשנת אחת לחייוש הדבר עמדו למחזיק
 2 ולמעו לו: ושלה אמת אבד לך הדבר עמו
 3 שלשה מלכים עמדים לפנים הרביעי ישטר
 4 עמו גדול מכל וכחזקו בשלשו יעד הפל
 5 את מלכותו ויו: ועמד מלך צדור ומשל
 6 ממשל רב ועשה פרצו: וכעמד השטר
 7 מלכוהו ויחזק לארבע רוחות השמים ולא
 8 להחזיקו ולא כמשלו אשר משל פי תחש
 9 מלכוהו ולאחרים מלכוהו אלה: ויחזק מלך
 10 העב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב
 11 ממשלתו: ולקץ שנים יתחזקו ובה מלך
 12 העב יבא אל מלך הצפון לעשות משרים
 13 ולא יחזקו פרו החלוע ולא יעמד וירען
 14 היא ומבאהו ואלהה ומחזקה בעמים: ועמד
 15 מצדו שרשיה פני ויבא אל החיל ויבא במעו
 16 מלך הצפון ועשה בים החזוק: וגם אחרים
 17 עם נכבדים עם פלי חמדתם כפי חרב בשטר
 18 יבא מצרים היא שנים יעמד ממלך הצפון:
 19 ובה במלכות מלך העב ושב אל ארצו:
 20 ובני יתרה ואסור המון חלקים רבים ובה בא
 21 וישטוף ועבו וישב ויחזקו עד מעוה: ויחזקו
 22 מלך העב ויבא וילחם עמו עם מלך הצפון
 23 והעמיד המון רב ועמן החזק פירו: ונשאו
 24 החזק יתום לבבו והשל רפאות ולא יעו:
 25 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון
 26 ולקץ העתים שנים יבא טא פחול גדול
 27 ויכתיש רב: ובעתים הרים רבים יעמדו על
 28 מלך העב ויבן: ופריצי עמקו יעשו להעמיד
 29 חזון ונכשלו: ובה מלך הצפון וישפך סוללה
 30 ולכד עד ממצות חרשת העב לא יעמדו ועם
 31 מכתיו ואין פרו לעמד: ועש דבא אלו
 32 פרצו ואין עמד לפניו ועמד בארץ העב
 33 וכלה מרו: ושם פניו לטא בחזקו כל
 34 מלכוהו ושרים עמו ועשה ובה השנים יתדלו

15 על־יך הִרְדֵּךְ דְּגוּלֵךְ דָּמָּה חֲזָקָה וְאִשְׁמָה אֲדָר׃
 עֵלֶי וְאִמָּה דְּרָבָה אִישׁ־אֲדָר לְמִשְׁכַּב בְּדַיִם וּמְחַנֵּה
 16 תַּרְגִּים בְּכַתֵּם אֲסֹפֹת׃ וְחַיְתוֹ כְּחַרְשִׁישׁ וּפְלִיֵּן
 כְּמִצְרָה חֵק וְעֵינָיו בְּלִשְׁתֵּי אֲשׁוּר וְחַרְשִׁישׁוֹ
 וּמְרַגְלָתוֹ מִעַן חֲרָשָׁת קָלָל וְקָל דְּרִיבֵי מְקָל
 17 הַמֶּן׃ וְהָיְתָה אֵיךְ דְּנִיָּאל לְבִדּוֹ אֲדָר־הַפְּרָאָה
 הַהַאֲשִׁים אֲשֶׁר־הָיוּ עִמּוֹ לֹא־רָאָה אֲדָר־הַפְּרָאָה
 אֲבָל חֲרָדָה גְּדֻלָּה מְסֻלָּה עֲלֵיהֶם וַיִּסְרָד
 18 בְּרַחֲבָא׃ וְהָיוּ לְשֹׂאֲרֵי לְבָבֵי וְרָאָה אֲדָר
 הַפְּרָאָה דְּגֻלָּה הָאֲדָר וְלֹא־לִשְׁאָר בִּי פִּזֵּן
 וְחָדַד סְרַפָּךְ עַל לְמַשְׁחֵיכֶם וְלֹא־עָצְרוּ פִּזֵּן׃
 19 וְאִשְׁמַע אֲדָר־קָל דְּרִיבֵי וּלְשִׁמְשֵׁי אֲדָר־קָל
 דְּרִיבֵי וְאֵיךְ הָיְתָה סִדֵּם עַל־פְּנֵי וַסְּמֵי אֲרָצָה׃
 20 וְהַפְּרָאָה נִגְעָה בִּי וַחֲמִיעֵי עַל־פְּנֵי וּכְפֻרָה
 21 יָדִי׃ וְאִמָּר אֵלַי דְּנִיָּאל אִישׁ־הַמְּזוּחַ הַבֵּן
 בְּדַבְרֵים אֲשֶׁר־אָבְדוּ דְּבַר אֱלֹהִים וְעָמַד עַל־עַמֻּדָךְ
 22 בִּי עִמָּה שְׁלַחְתִּי אֱלֹהִים וְנִדְּבַר עִמּוֹ אֲדָר־הַסֵּר
 הַזֶּה עִמָּהּ מִעֵדֶי׃ וְאִמָּר אֵלַי אֲדָר־הַפְּרָאָה
 23 דְּנִיָּאל בִּי מִן־הַיָּמִים הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־נִחַת אֲדָר
 לְפָנַי לְהִבָּן וְלְהַרְעוֹת לְפָנַי אֲדָרֵךְ לְשִׁמְשֵׁי
 24 דְּרִיבֵי וְאֵיךְ בָּרָא דְּבַר־הַחַיִּים וְלִבְנֵי
 פָּרִס עָמַד לְגֻבְלֵי עֲשָׂרִים וְאַחַד יוֹם הַיְּהִי
 25 מִכֶּסֶל אֲדָר הַחַיִּים הָרִאשׁוֹנִים בְּאֵי לְעוֹרֵי
 26 וְאֵיךְ נִחְרָה שֵׁם אֲבָל מִלֵּךְ פָּרִס׃ וְבָרָא
 לְהַבִּיקֵךְ אֶת־אֲשֶׁר־יָרָד לַעֲמֻד בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
 27 בִּי עַד חוֹן לַיָּמִים׃ וְנִדְּבַר עִמּוֹ פְּדִיָּים
 הָאֵלֶּה נִחְרָו פְּנֵי אֲרָצָה וְנִחְרָמוּ׃ הַיְּהִי
 28 כְּדִמּוֹת בְּנֵי אָדָם נֶעַם עַל־שֹׁפְרֵי וְאִסְתַּחֲפֻר־שֵׁי
 29 וְאֲדָרָה וְאִמָּרָה אֲדָר־עָמַד לְגֻבְלֵי אֲדָרֵי בְּפִרְאָה
 30 כְּהַסְכּוֹ צִיּוֹר עֲלֵי לֹא־עָצְרוּ פִּזֵּן׃ הַתְּקֵן וַיְבַל
 עַבְדֵי אֲדָרֵי אֵלֶּיךָ לְפָנַי עַבְדֵי אֲדָרֵי הָיוּ מִשְׁחֵי
 31 לֹא־יְעֻמְּוּ בִּי כִּזֵּב וְלִשְׁמָה לֹא־לִשְׁמָה־בִּי׃
 32 וַיִּסַּף וַיַּעַב־בִּי כְּמִצְרָה אָדָם וַחֲזָקָתִי וְאִמָּר
 33 אֲלֵהִימָה אִישׁ־הַמְּזוּחַ שְׁלֹמֹס לֵךְ חוֹן וְחוֹן
 34 וְנִדְּבַר עִמּוֹ הַתְּחַלְקֵתִי וְאִמָּרָה דְּבַר אֲדָרֵי בִּי
 35 חֲזָקָתִי׃ וְאִמָּר הַיְּעֻמְּוּ לְפָנַי בָּרָא אֱלֹהִים
 36 וְעִמָּה אֲשׁוּב לְהַלְלוֹם עַבְדֵּךְ פָּרִס וְאֵיךְ יִצְאֵ

18 אֲדָרֵי׃ הַיְּהִי אֲדָר׃ אֲדָרֵךְ וְשִׁמְשֵׁי כְּכֹחֵךְ עֵינֶיךָ
 הָיְתָה לְשִׁמְשֵׁי וְהָיְתָה אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהֶם
 19 בִּי לֹא־עַל־צְדֻקָתִי אֲדָרֵךְ מִשְׁכִּילִים הַחַנּוּכִים
 20 לְשִׁמְשֵׁי בִּי עַל־הַחֲמוֹךְ דְּבָבִים׃ אֲדָרֵי וְשִׁמְשֵׁי
 אֲדָרֵי סְלִיחָה אֲדָרֵי הַקְּשִׁיבָה וְעָשָׂה אֲלֵהִימָה
 21 לְמַעַן אֲדָרֵי בִּי שְׁמֶךָ כְּקָרָא עַל־עֵינֶיךָ וְעַל־
 22 עַמְּךָ׃ וְעַד אֵיךְ מִדְּבַר וּמְחַפְּלֵל וּמְחַרְדָּה
 חֲטָאֵי וְחַטָּאָה עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל וּמְכַלֵּל חַרְשֵׁי
 23 לְפָנַי יְהִי אֲדָרֵי עַל־דְּרִיבֵי אֲדָרֵי׃ וְעַד אֵיךְ
 24 מִדְּבַר בְּחַפְּזָה וְהָיְתָה נְדִיָּאל אֲשֶׁר־רָאִיתִי
 25 בְּחוֹן בְּחַלְלוֹ מִעַתָּה בִּישָׁף נֶעַם אֵלַי פֶּשַׁח
 26 מִכְּחַרְשֵׁי׃ וַיְבַן וַיְדַבֵּר עִמּוֹ וַיִּאֲמַר דְּנִיָּאל
 27 עִמָּה וְאִמָּרֵי לְהַשְׁכִּילֵךְ בִּיהִי׃ בְּתַחֲלַת חַחֲמִיךָ
 28 יִצְאֵ דְבַר וְאֵיךְ בָּרָא לְגֻבְלֵי בִּי הַמְּזוּחַ אֲדָרֵי
 29 וְבֵן דְּרִיבֵי הַבֵּן בְּפִרְאָה׃ שְׁמַיִם שְׁבַעִים
 30 נְחֻמָּךְ עַל־עַמְּךָ׃ וְעַל־עֵדֶי קִישָׁף לְכֵלֵא הַשֵּׁשׁ
 31 וְלַחֲרָם חֲטָאֵה וְלַמַּסַּךְ עֵן וְלַחֲרָם צִדֵּק עַל־מַיִם
 32 לְחַרָם חוֹן וְנִבְיָא וְלַמַּשַׁח קִישָׁף קִישָׁף־שֵׁשׁ׃
 33 וְחָרַד וְחַפְּלֵל מִן־מִצְרָא דְּבַר לְהַשְׁכִּיב וּלְבַטָּח
 34 יְהוֹשִׁילֵם עַד־מִשְׁחֵי גִבְדֵי שְׁבַעִים שְׁבַעִה
 35 וְשַׁבְעִים שְׁשִׁים וְשֵׁשִׁים חֲשׁוֹב וְנִבְנָה וְהוֹב
 36 וְחָרַץ וְכַזֵּק הַעֲתִים׃ וְאַחַר הַשְׁבַּעִים שְׁשִׁים
 37 וְשֵׁשִׁים יִפְתַּח מִשְׁחֵי וַאֲנִי לֹא־הָיְתָה וְהָיְתָה
 38 לְשַׁחֲתָה עִם גִּבְדֵי הַכָּזָב בְּשִׁטָּה וְעַד קֶץ
 39 מִלְחָמָה כְּחַרְצָה לְשִׁמְשֵׁי׃ הַגְּבִיר בְּחַת לְפָנַי
 40 שְׁבַעִי אֲדָרֵי וְחָזֵי הַשְׁבַּעִי לְשַׁחֲתָה וְנִבְחַ וְכַזֵּה
 41 וְעַל בְּנֵי שְׁקָצִים מִשְׁלָמִים וְעַד־מְלָה וְנִחְרָצָה
 42 חַתָּךְ עַל־שִׁמְשֵׁי׃

CAP. X.

1 בְּשַׁחַת שְׁלֹשׁ לְחַדֵּשׁ מְלֶךְ פָּרִס דָּבַר גְּדֻלָּה
 2 לְדִיָּאל אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמוֹ בְּלִשְׁמֹנֶשׁ וְאִמָּרָה
 3 הַיְּהִי וְצָאָה גֻזֵּל וְבֵן אֲדָרֵיךָ וְיִמְסָה לֹא־
 4 בְּפִרְאָה׃ בְּיָמֵם הַזֶּם אֵיךְ דְּנִיָּאל הָיְתָה מְחַפְּלֵל
 5 שְׁלֹשָׁה שְׁבַעִים יָמִים׃ לְחֹם חֲמוֹת לֹא־אֲכַלְתִּי
 6 וּבְשָׂר וַיִּבֵן לֹא־כָאֵלֶּיךָ וְיִסְרָד לֹא־סָכַחְתִּי עַד־
 7 מִלְּאֵחַ שְׁלֹשָׁה שְׁבַעִים יָמִים׃ וְכִיּוֹם
 8 עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וְאֵיךְ הָיְתָה

אשר היה דבר ידוע אל ידמיה דבמא למלאות
 לחרבות וירושלם שבעים שנה: ואחמה את 3
 פני אל אדני האלמים לבקש תפלה ותחנונים
 בצום ושק ואסר: ואחפלה לידה אלה 4
 ואחנה ואמרה אנה אדני האל הגדול
 ופולא שמך הפרת החסד לארצנו ולשמנו
 מפצותי: חטאתו עיניו הרשענו ומדנו וסוד 5
 מפצותינו ומשפטנו: ולא שמענו אל עבדך 6
 ונבואים אשר דברו בשמך אל מלכתי שרית
 ונבואינו ולא פלעם הארץ: קח אדני הצדקה 7
 ולנו בשת הפנים פנים הזה לאש ידודה
 ולשמך ירושלם לכל ישראל הימים והדורות
 בכל הארצות אשר יהיו שם במעלה 8
 אשר מעלך: ידוע לנו בשת הפנים
 למלכתי לשרית ולאמנו אשר חטאת קח: 9
 לאדני אלהי החיים והפולחן פי מדנו
 פי: ולא שמענו בקול הזה אלהי לבח 10
 בחורו אשר טון לפלנו ביד עבדו דבמאם:
 וכל ישראל עברו את החוק וסורו למח 11
 שמע בקול ותחך עלינו האלה השבעה
 אשר בחובה בחורו משה עבד האלמים פי
 חטאתו לו: וקם את דברו אשר דבר 12
 עלינו ועל שאפטינו אשר שפטנו לביא עלינו
 רעה גדלה אשר לא כעסנוה תחת כל השמים
 פאשר נעשתה בירושלם: פאשר בחוב 13
 בתורת משה את כל דעה הזאת פאה עלינו
 ולא חלוט את דפני: ידוע אלהי לנו
 משלינו ולהשפיל באמתו: וישקף ידוע 14
 על הדעה ויביאה עלינו פי צדיק ידוע
 אלהינו על כל מעשלו אשר עשה ולא שמענו
 בקלו: ועתה אדני אלהי אשר הצארת 15
 את עמך מצרץ מצילים ביד חזקה ותעש לקח
 שם פנים ידוע חטאתו ושענו: אדני בכל 16
 צדקותו ישוב נא אפך וחמך מעדת
 ירושלם וד קדשו פי בחטאתנו ובשעור
 אבוינו וירושלם ועמך לחופה לכל סביבותי: 17
 ועתה ושמע אלהי את תפלת עבדך ואל
 תחנותי והאר פלתי על מקדשך השמים למען

מפצותיה ותגדל יתו אל הגב ואל המזרח
 10 ואל הצמי: ותגדל עד צבא השמים והפל
 ארצה מן הצבא ומן הצבאים והרמסם:
 11 ועד שר הצבא הגדול ומפני הרים הימית
 12 והשקף מכוון מקדשו: וצבא תפתן על
 הימית בפשע והשקף אמת ארצה ועשנה
 13 הצלחה: ואשמעה אחד קדוש מדבר ואמר
 אחד קדוש לשמנו המדבר עד מתי החון
 הימית והפשע שלם תח וקדש וצבא מרמס:
 14 ויאמר אלי עד ערב נקר אפים ושלם מאת
 15 ונצדק קדוש: יהי בראי אני הניאל את
 החון ונבא קשה ביה חפה עמו לנביא פמאה
 16 נב: ואשמע קול אדם בן איל ויקרא ואמר
 17 נביאל הנו להלו את הפראה: ונא אצל
 עמלי ונבא נבעתי והפלה על פני ואמר אלי
 18 הנו בן אדם פי לעת קץ החון: ובדבר
 עפש סדמתי על פני ארצה ונעבדי ועמדי
 19 על עמדי: ואמר דגמי מודעה את אשר
 20 ידוע פאחורח היום פי למעד קח: האל
 אשר דאח בעל הצרכים מלכי מדי ופרס:
 21 והצמד השער מלך ון והקן והדולה אשר
 22 ביד עלינו הוא המלך הראשון: והצבור
 ותעמלה ארבע תוחה ארבע מלכות מצו
 23 ועמדה ולא נכו: ובאותיות מלכותם פדתם
 הששעים ועמד מלך ערפנים ומכוון חדור:
 24 וצעם פרו ולא נכו: ונשלאת ושחית הצלח
 25 ועשה השחית עצומים ועם קדשים: ועל
 סכלו הצלח מרמה פרו וכלבם תגיל
 ובשורה ישחית רבים ועל שר שרים: עמד
 26 וחסס תי אשר: ובראה הערב תפך אשר
 נאמר אמת הוא ואחיה סחם החון פי לימים
 27 רבים: ואני הניאל סדיתי ונלחתי לימים
 והלם ואעשה את מלאכה המלך והשחיתם
 על הפראה וכן מנין:

CAP. IX. ט

1 בשנת אחת לדינש בן אחשורוש מורת מדי
 2 אשר המלך על מלכות פשדים: בשנת אחת
 למלכו אני הניאל ביטוי בפסחים מספר השנים

קדושים: פן יאכלו חיותיו וביעורו מלכך
 23 וביעורו החיות בארצו כי תשגא מן קד-
 מלכותו והאכל כל ארצו והדששה והדבשה:
 24 וקרנא עשר כפה מלכותו עשרה מלכו יקבון
 והחיון יקום אחריהו והוא ישא מן קרמיה
 25 והלחה מלכו השפל: ומלכו לצד עילא
 וכלל לקדושי עליון וכלא ויספ להשגדה
 ומנן חת וחתיהסן ביה ערען ועדנן
 26 ופל עקן: ודיסא יתב ושלטנה העדוה להשגדה
 ולהדבדה עד סופא: ומלכותו ושלטנו דרבנא
 27 די מלכות תחת כל שמיא יהיב לעם קדושי
 עליון מלכותה מלכות שלם וכל שלטנא לה
 28 יסלחון וישתפשו: עד פה סופא דמלכותא
 אבה דניאל שגיא: ועדני ובהלמי חתו ושתפון
 על ומלכותא בלבי נסח:

CAP. VIII. ח

בשנת שלש למלכות בלשאצר המלך בחון
 1 נראה אלי אני דניאל אחוזי הפראה אל
 בחזקתי: ואראה בחזון חתו בראמי ואל
 2 בשיוען הכתה אשר בעולם דבדוניה ואראה
 בחזון ואני רחוק על ראובל אילוי: ואשא עיני
 3 ואראה הדגה: אל אחוז עמד לפני האבל וכל
 קרנים והקרנים נבדחו והאחוז נבדה מן
 4 השלית והנבדה עלה פאדוניה: ראיתי את
 האל מנחה ופנה וצופנה ונבדה וכל דיוח לא
 5 עמדו לפניו ואין מפיל מידו ועשה סעסע
 הגדול: ואני: והיו מן הדגה צמיד
 6 והיום בא מן הדגה שב על פני כל הארץ
 ואין טבע פארץ והצמיד כן חזות פני עיני:
 7 ויבא עד האיל בעל העולם אשר ראיתי עמד
 לפני האבל וירץ אלי בחמת פזו: והאחוז
 8 מצע: ואני האל והתמרס אלי ויך את
 האל וישפ את שתי קרניו ולא היה פה פאל
 9 ל עמד לפניו ושלטה ארצה והמסדה ולא
 חיה מציל לאיל מידו: וצמיד הענים הגדול
 10 עד מאד וכעצמו נשפרה היקון הגדולה
 11 ותעלטה חזות ארבע פתוחיה לארבע החזות
 12 השמים: ימך דאחתי מום ונא קד אחתי

רבוך אכלה ומדקה ושאר פתגליה רססה
 1 והיא משניה מן כל חיותה די קרמיה וקרנן
 2 עשו לה: משתפל דחיה בקרמיה ואל קר
 3 אחוז ועדוה מלכת פינתון והלח מן קרמיה
 4 קרמיה אחערק מן קרמיה ואילו עיניו פעני
 5 אנשא בקרמיה ואם ממלל רבסן: חוה
 6 הויה עד די ססון רמח ועמיק ימון תב
 7 לבשה: פתלח חת ושש ראשה בעמר ללא
 8 פסיה שביכו דרטר נפלחה כו דלקו: חת
 9 דיטר נגד ונפק מן קרמיה אלק אשם
 10 לשמשלה ודפ רבון קרמיה יקבון דיסא
 11 תב וססון פתוהו: חוה הויה פאחין מן
 12 קל מליא דרבנא די קרמיה ממללא חוה
 13 הויה עד די קטלח חיותה והדב נשמה
 14 ויהיב למקח אשא: ושאר חיותה העדוה
 15 שלטנחון וארבה בימן דיהב לחן עד ימן
 16 ועקן: חוה הויה פחוזי לילא ואל עם עמי
 17 שמיא פס אלש אתה הוא ועד עתק ומיא
 18 משה וקרמיהו הקרסוד: ולה דב שלטון
 19 ויקר ומלכו וכל עממא אמנא ולשגיא לה
 20 יסלחון שלטנה שלטון עלם די לא יעדה
 21 ומלכותה די לא תתפל: אחסרה
 22 רחוי אבה דניאל בנו סנה חוזי ראשי
 23 ובהלמי: קרב על חת מן קרמיה וצמיא
 24 אבנא משה על פל דנה ואמלי וישד מליא
 25 והדעשמי: אליה חיותה רבסנא די אפן ארבע
 26 ארבעה מלכו יקבון מן אשמו: ויקבון
 27 מלכותא קדושי עליון ויחזטן מלכותא עד
 28 עלמא ועד עלם שלמיא: אהין צמת לצמא
 29 על חיותה וביעורו ויהדות שניה מן עליון
 30 והדילה יתורה שניה דרסחל וטפתיה דירמחש
 31 אכלה מדקה ושאר פתגליה רססה: ועל
 32 קרמיה עשו די ראשה ואחוז די מלכת ונפל
 33 מן קרמיה חלת וקרמיה דפן ועיני לה וסם
 34 ממלל רבון חוהה רב מן חסרתה: חוה
 35 הויה וקרמיה דפן עבדא קרב עם קדושי וכלה
 36 לחן: עד דראשה עמיק ומיא ודיסא תב
 37 לקדושי עליון וחמא משה ומלכותה רססה

דניאל ו חקלו

23 לעלמן חיי: אלו שלח מלאכה וכן עם
 איותא ולא חבולני מל קבל די קדמוי וכו
 השתכחה לי ואף קדמוי מלא חבולה לא
 24 עבתי: בארין מלא שניא טאב עלווי
 ולמיאל אמר להקסתי מן נפא דהפק דמיאל
 מן נפא וקל חבל לא השתכח בה די דימן
 25 פאלהי: ואמר מלא דהתוי נביא אלו
 די אכלו קדווי די דמיאל ולב איותא וכו
 אפון בעידון ושהיון ולא מלו לארשת נפא
 עד די שלמו כדון איותא וכל עמידון
 26 דיקו: בארין די ויש מלא פתב לכל עממא
 אמיא ולשניא די דארין בכל ארשא שלמסן
 27 ישנא: מן קדמוי שום טעם די וכל שלטון
 מלכווי לדון ואפון ודחלון מן קדם אלוה
 די דניאל די דנא אלו חיי וקאם לעלמן
 וכלכותה די לא תחפול ושלטנה עד סופא:
 28 משיב ומאל ועבד ארין ותמדין נשמיא
 ובארשא די שויב לדמיאל מרדן איותא:
 29 דניאל דה האלו במלכותה די ויש ובמלכות
 פדש פריא:

CAP. VII. 1

1 בשנת חיה למלשאר מלך בבל דניאל חלם
 חזה וחזוי ראשה על משכבה בארין חלמא
 2 סב ראש מלון אמר: ענה דניאל ואמר
 חזה רזיה בחזוי עם ליליא ואף אפע חזי
 3 שמיא מעידון לפנא רבא: ואפע חזון רבין
 4 סלן מריפא שנין דא מרדא: קדמויא
 סאיה תפסן די משד לה חזה רזיה עד די
 5 מילטו נפיה וטילח מן ארשא ועל דחלון
 פאלש הקמת ולב אנש דרב לה: וארין
 6 חזה ארזי תגיט דמיה לב ולשטן דה
 הקמת תחל עלון בפפה פון שניה וכן
 7 אמרון לה קומי אכלי פשו שניא: פאר
 דה חזה רזיה וארין ארזי פנמ ולה נפון
 אפע די שפן על צפיה וארפע ראשון
 לחזותא ושלטן דרב לה: פאר דה חזה
 רזיה בחזוי ליליא וארין חזיה רביעיה חזיה
 ואמרין ותקשא חזיה ושפן די פתל לי

יבא בש מן כל אלה ואלש עד יומין חלון
 9 לון מן מלא יתרמא לב איותא: פון
 מלא חקם אסרא ורשם כחבא די לא
 10 להשנה פדדמוי ופום די לא חעדא: מל
 קבל דה מלא דחוש רשם פתבא ואסרא:
 11 דניאל פוי דע די דשם פתבא על לבתיה
 וכן פחיון לה בעליתה מן דהשלם וכן
 חלטה בימא הוא: פון על פרסוד ומעלה
 ומדא קום אלוה מל קבל די הוא עבד
 12 מן קדמת דה: ארין נביא אלו דהש
 והשפוד לדניאל ענה ומחפון קום אלוה:
 13 בארין קבו ואמרין קום מלא על אסר מלא
 דהא אסר רשמת די כל אלש די יבא מן
 מל אלוה ואלש עד יומין חלון לון מן
 מלא יתרמא לב איותא ענה מלא ואמר
 וצבא מלחא פדדמוי ופום די לא חעדא:
 14 בארין עט ואמרין קום מלא די דמיאל די מן
 בני בלחא די דידי לא שם עליו מלא טעם
 ועל אסרא די רשמת חמון חלטה בימא ענה
 15 בעתה: ארין מלא פדי מלחא שלמע שניא
 באש עלווי ועל דניאל שם כל לשונותיה ועל
 16 מעלי שמשא הוה משתדו להצלותה: בארין
 נביא אלו דהשעו על מלא ואמרין למלא
 דע מלא דידי למדי ופום די כל אסר וקם
 17 די מלא דקום לא להשנה: בארין מלא
 אמר דהתוי לדמיאל דימי לבא די איותא
 ענה מלא ואמר לדמיאל אלו די אסרה
 18 פלדלה בחזיה הוא ושתכנה: דהתוי
 ארין חזה ושלטן על שם נפא ותחמה מלא
 בעוקתה ובעוקת רבסוד די לא חשט אבו
 19 פניאל: ארין אול מלא להכלה וכן סור
 דחזון לא רדעל קדמוי ושטה פת עלווי:
 20 בארין מלא בשפר פריא חקם פגדא
 21 ובחפלה לבא די איותא אול וכמקסה
 לבא לדניאל בכל צפון ועק ענה מלא ואמר
 לדניאל דימאל עבד אלוה חיי אלו די
 אפה פלדלה בחזיה וכל לשונות מן
 22 איותא: ארין דימאל עם מלא מל מלא

בְּשֹׁמֵר לֹא הִשְׁמַח לִבְךָ מִלֶּבֶל יוֹ כֹּל
 23 דַּהּ דַּעְתּוֹ וְעַל מַרָּא שְׁמִיָּא | וְדַהּ מְכַוֵּן
 וְלִמְאֵיָּא דִּי בִּיחָה דִּיחָו קְדָמָךְ וְאַחֵרָה
 וְתַרְבִּיחָךְ שְׁלַחְךָ וְלִתְרַחֵף תִּמְרָא שְׁתַּחַן פִּדְוֹן
 וְלֵאלֹהֵי כִסְפָּא וְדִבְרָא נְחֵשָׁא פְּרִילִיא אֵתָּא
 וְאִנְטָא דִּי לֹא תִּחְוֶי וְלֹא שְׁמַעְתָּ וְלֹא דַעְוֹן
 שְׁבַחְתָּ וְלֵאלֹהִיא דִּי שְׁלַחְךָ בִּידָהּ וְכֹל אֲדִרְתִּיחָךְ
 24 לֵה לֹא הִתְרַחֵף | פִּדְוִין מִן קְדָמֵיךְ שְׁלַחְךָ
 25 כִּסְפָּא דִּירִידָא וְכִסְפָּא דַּהּ שְׁמִיָּא | דַּעְוֹן כִּתְבָּא
 26 יוֹ שְׁמִיָּא מִכָּא מִכָּא תִּקַּל וְפִרְסִין | דַּהּ פִּשְׁוֹר
 מִלְּחָא מִכָּא מִכָּא אֵלֹהִיא מִלְּכִיחָךְ וְהַשְׁמִיעָה |
 27 תִּקַּל תִּקְרִיאָתָּא בְּמִסְכֵּיָּא וְהַשְׁתַּכְּחַת חֲסִיר |
 28 פִּרְסִין פִּרְסִין מִלְּכִיחָךְ וְהִדְבַח לְמַדֵּי וְפִרְסִין |
 29 פִּדְוִין | אֲכַר בְּשֹׁמֵר תִּלְבַּשׁ לְדִנְיָאֵל אֲרִנְטָא
 וְתַמְכֵּא דִּירִידָא עַל צִוְיָהּ וְתַכְרֹז עַל־יָדֵי
 30 דִּירִידָא שְׁלִיט תִּלְבַּח בְּמִלְּחָתָּא | פִּה בְּלִילִיא
 קָשִׁיל בְּשֹׁמֵר מִלְּפָא בְּשִׂידָא |

CAP. VI 1

1 חדווש מדיא קבל מלכותא פבר שמן שתיין
 2 ורחוקן : שפר קדם היולש והקדם על מלכותא
 3 לאחשודפניא מאה ועשורין וי לחון כל
 4 מלכותא : ועלא מדון סוכין חלטה וי דניאל
 5 חד מדון וי לחון אחשודפניא אפון היבן
 6 לחון טעמא ומלפא לא יהווא נקו : ארון
 7 דניאל דהה הרה מרספה על סוכיניא
 8 ואחשודפניא כל קבל דירוח ויורא פה
 9 ומלפא עשית להקמותה על כל מלכותא :
 10 ארון סוכיניא ואחשודפניא הוה בעין ערה
 11 להשפחה להניאל מצד מלכותא וכל ערה
 12 ושחורה לא יוכלין להשפחה כל קבל וי
 13 מרועין הוא וכל שלו ושחורה לא השתכחת
 14 עלויה : ארון נבייא אפון ארון וי לא
 15 מהשפח להניאל דהה כל ערה לחן והשפחת
 16 עלויה בדת אלהיה : ארון סוכיניא ואחשודפניא
 17 אפון דהגש על מלפא וכן אמרון לה היולש
 18 מלפא לעמון חיי ארעטו כל סוכיניא מלכותא
 19 סוכיניא ואחשודפניא היבניא ושחורה
 20 לקמה קדם מלפא ולהקפה אכר וי כל וי

מלי מלפא ורברגלדי לבח משתייא עללה
 ענה מלפא ואכרח מלפא לעמון חיי אל
 11 ובהלך רעיון ויחך אל ששפן : ארו נב
 במלכותך וי רח ארון קישין פה ובזמי
 ארון פדוה ושלתה חכמה פחכמה ארון
 השתכחת פה ומלפא נכרספא אכר רב
 הרמון אשפן פשדאין גורין והזמה אכר
 12 מלפא : כל קבל וי רח | ויורה ומכע
 ושלתה משפר חלמן ואחורא ארון ומשורא
 קטרין השתכחת פה בדיאל וי מלפא שר
 שמה בלששאפ פון דניאל ויחרי ופשרה
 13 יתורה : פדון גילא ושל קדם מלפא
 ענה מלפא ואכר להניאל אפון הוא דניאל
 ויכר בע גלחא וי חד וי דרו מלפא אכר
 14 מן ידו : ושמען עליו וי רח ארון פד
 ופדוה ושלתה חכמה ויורה השתכחת פד
 15 וכלן העלו קדמי חפמיא אשפיא וי כתבה
 דהה יקרון ופשרה להדעתי ולא כהלך פשר
 16 מלחא להדויה : ואכר שמעת עליו וי
 חפל פשרין למשפר וקטרין למשורא פון וי
 חפל פתבא למקרא ופשרה להדעתי
 ארנטא חלפא והמכא דירדבא על צוויח
 17 ותלחא במלכותא ושלט : פדון ענה
 דניאל ואמר קדם מלפא מתחך קד לחון
 ונכרספא לארון חכ ברם פתבא אכר למלפא
 18 ופשרה אודעפה : אפנה מלפא אלה עליא
 מלכותא ורבותא וקרא וחורא חב לבכרספ
 19 אכר : וכן רבותא וי תב ליה כל עממיא
 אפניא ולשניא הוה ואפון ודחלן מן קדמויה
 וי ירוא צבא הוה קטל וי יהוה צבא הוה
 20 קטל וי יהוה צבא הוה מים וי יהוה צבא
 הוה משפלו וכד רם לבנה ודחה הקפח
 21 להוה דחול מן פרסא מלכותא וקרה דעיו
 כפה : וכן כל אשא מיד ולבנה | עם
 ויחוח שיי ועם ערדיא מדוזה עשפא כתרין
 22 יט עמליה וכפל שמיא נשמה יצטבע עד וי
 דע וי שליט אלה עליא במלכות אשא
 וכן וי יצא דקום עליה : ואפנה פה

חקלא דינאל ה

בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע עַד דְּי שְׁעֵה פְּלִשְׁתִּין רִבְה
 31 וּמְסֻרְדֵי בְּצַפְרִין וְלִקְצַת וְיִמְא אִהָּ נְבִיכְדָנְצַר
 עֵינִי וְלִשְׂמִיא נְטִלָּה וּמְדַעֵי עַלִּי יִרְבֵּב וְעֵלְיָ
 בְּרַכְתָּ לְחַיִּי עֲלֵמָּה שְׁבַחְתָּ הַדְּהִרְתָּ דִּי שְׁלֵמְהָ
 32 שְׁלֵמִן עֲלֵם וּמְלִכְתָּהּ עִסְדִּי חַדִּי וְכֹל דְּאִירִי
 אֲרַעָּא פְּלֵה חֲשִׁיבִין וּמְצַפְיָה עַבְדִּי בְּחַל שְׂמִיא
 וְהֲרִי אֲרַעָּא וְלֹא אִירִי דִּירִימְחָא בְּדֵה וְיִאמְר
 33 לֵה מַה עֲבַדְתָּ בְּהִי וְיִמְא מְדַעֵי וְיִרְבֵּב עַלִּי
 וְלִקְצַת מְלִכְתָּהּ הַדְּרִי וְחַיִּי יִרְבֵּב עַלִּי וְלִי הַדְּרִי
 וְרִבְרֵבִי יִרְעֵן עַלִּי מְלִכְתָּהּ הַחֲקִירְתָּ וְרִבֵּב יִתִּירָה
 34 דִּי־סַפְרֵי לִי פִּלְן אִהָּ נְבִיכְדָנְצַר מְשַׁבַּח
 וּמְרֻמָּם וּמְהִיר מְלִיךָ שְׂמִיא דִּי מִלְּמַעְבְּרֵהּ
 קִשׁוּט וְאַחֲרֵהּ דִּין וְדִי מְהִלְכֵן בְּנֵהּ יִכַּל
 לְהַשְׁפִּילָה :

CAP. V. ה

בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע עַד לְחֹם רִבֵּב וְרִבְרֵבֵה אִלְיָ
 2 וְלִקְבַל אִלְפָּא חֲמֵרָא שְׁחָה : בְּשֵׁמֶה אִמְרִי
 בְּטַעַם חֲמֵרָא לְהִיחֵדָּה לְמַאֲלֵי דְהִבָּא וּכְסָפָא דִּי
 הַנְּפִל נְבִיכְדָנְצַר אִמְרֵהּ מִן דְּיִכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם
 וְיִשְׁתַּחֲוֵי בְּדִין מִלְּפָּא וְרִבְרֵבֵהוּ שְׁגֻלְתָּהּ וְלַחֲנֻתָּהּ :
 3 בְּאִזִּין דִּיחֵל מַאֲנֵי דְהִבָּא דִּי הַנְּפִקוּ מִן
 דְּיִכְלָא דִּי־בֵית אֱלֹהֵי דִּי בִירוּשָׁלַם וְאִשְׁתִּין
 בְּדִין מִלְּפָּא וְרִבְרֵבֵהוּ שְׁגֻלְתָּהּ וְלַחֲנֻתָּהּ :
 4 אִשְׁתִּין חֲמֵרָא וְשַׁבְחֵה לְאֱלֹהֵי דְהִבָּא וּכְסָפָא
 5 נְחֻשָׁא פְּחֻלָּא אֲרַעָּא וְאִבְנָא : בְּהִשְׁעֵהָ לְפָקוּ
 אֲצַבְעֵן דִּי יִרְאֵשׁ וְכַתְּבִין לְקַבֵּל בְּרִשְׁתָּהּ עַלִּי
 6 בְּיָהּ דִּי־כֹל דְּיִכְלָא דִּי מִלְּפָּא וּמִלְּפָּא חֲזֵה
 פֶּס דִּיא דִּי כְּתָבָא : אִזִּין מִלְּפָּא וְיִזְדֵּי שְׁלֵדִי
 וְעֵלְיָ וּבְהִלְזֵנָּה וְקִטְמֵי חֲרָצָה מִשְׁתַּחֲוִין
 7 וְאַיְפְּתִיָּה דִּיא לְדָא נְקֻשׁוּ : קִרָּא מִלְּפָּא בְּחַל
 לְהַעֲלֵה לְאִשְׁפִּיא בְּשִׂיאָּהּ וְגִירָּא עֵה מִלְּפָּא
 וְאִמְרִי : לְחִימֵי בָּל דִּי כֹל־אֲנֵשׁ דִּי־יִקְרָה
 פְּתַבְּהּ דְּרָה וּשְׁטֵרָה יִזְעֵמֵי אֲרַעָּא יִפְשׁ
 8 וְהִמְנֵבֵת דִּירְהִבָּא עַל־צִוְיָהּ וְחֵלְיָהּ בְּמִלְּכֻתָּהּ
 יִשְׁלֵט : אִזִּין עֲלִילִין כֹּל חֲפִימֵי מִלְּפָּא וְלֹא־
 9 כְּדִלִין פְּתַבָּא לְמִקְרָא וּשְׁרָא לְהִידְעָה לְמִלְּפָּא :
 אִזִּין מִלְּפָּא בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע שְׂמִיא מְבַדֵּל וְיִזְדֵּי שְׁכִין
 10 עֵלְיָ וְרִבְרֵבֵהוּ מִשְׁתַּחֲבִּין : מִלְּפָּא לְקַבֵּל

בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע אֲשֵׁרְתִּים כְּשֵׁה חֲדָה וְעֵלְיָ
 יִבְהִלְזֵנָּה עֵה מִלְּפָּא וְאִמְר בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע חֲלֵמָא
 וּשְׁטֵרָא אֲלִי־בְּרִדְךָ עֵה בְּשֵׁמֶה יִצְטַבַּע וְאִמְר
 17 מִיָּא חֲלֵמָא לְשִׁאֲרֵי וּשְׁטֵרָה לְעֵרְךָ : אִלְפָּא
 דִּי חֲזִית דִּי רִבְה וְהִקְרָה וְרִמְסָה וְיִמְא לְשִׁמְיָ
 18 וְחֻרְרָה לְכֹל־אֲרַעָּא : וְעַסְיָה שְׁפִיר וְאִבְהָה
 שְׂמִיא וּמוֹן לְכֵלֵי־בְּהַ תְּחַרְוֵהּ תְּחַדֵּל חֲזִירָה
 19 בְּיָה וּבְעַסְפֵּדֵי יִשְׁכְּנֵן צַפְרֵי שְׂמִיא וְאִתְּרֵהּ
 וְיָא מִלְּפָּא דִּי רִבְתָּה וְהִקְרָתָה וְרִבְרֵבֵהוּ רִבֵּב וּמְטַח
 20 לְשִׁמְיָ וְשְׁלֵמְדֵי לְסוּף אֲרַעָּא : וְדִי חֲזֵה
 מִלְּפָּא עֵי וְקִיִּשׁ נַחֵן וְכֹל־שְׂמִיא וְאִמְר בְּיָה
 אִלְפָּא וְחֵלְיָהּ בְּרַם עֵרְ שְׁטֵרָה פְּאֲרַעָּא
 שְׁבִק וּבְאִסְרֵה דִּירְפִרְלֵה וְהִזֵּשׁ בְּדַחֲמָא דִּי בְּרָא
 וְהַטֵּל שְׂמִיא יִצְטַבַּע וְעַסְ חֲזִירָה בְּיָה חֲלָקָה
 21 עַד דִּי־שְׁבַעֵה עֵדִין יִחְלֹפֵן עֵלְיָ : דִּי־הָה
 פְּשִׂרָא מִלְּפָּא תְּגֻרְתָּ עֵלְיָ וְיָא דִּי מְטַח עַלִּי
 22 מִיָּא מִלְּפָּא : וְלֵךְ מִרְדִּין מִן־אֲנֵשָׁא וְעַסְ
 חֲזִירָה בְּיָה לְהִוָּא מְרֻדֵי וְעַשְׂפָּא כְּתִירִין וְלֵךְ
 יִטְעִמִין וּמְפַל שְׂמִיא לֵךְ מְצַבְעִין וּשְׁבַעֵה
 עֵדִין יִחְלֹפֵן עֵלְיָ עַד דִּי תְּבַדַּע דִּי־שְׁלֵט
 עֵלְיָ בְּמִלְּכֻתָּהּ אֲנֵשָׁא וְלִמְן דִּי־יִצְבָּא יִתְנַבֵּה :
 23 דִּי אִמְרֵה לְמַשְׁכֵּן עֵרְ שְׁטֵרָה דִּי אִלְפָּא
 מְלִכְתָּהּ לֵךְ לְאִמָּה מִן־דִּי תְּבַדַּע דִּי שְׁלֵמִן
 24 שְׂמִיא : לֵךְ מִלְּפָּא מִלְּפָּא לְשִׁפְרֵי עֵלְיָ וְחֲמֻדֵי
 בְּצִדְקָה פִּרְקֵי וְעִוְיָהּ בְּמִתָּן עֵרְן הֵן תְּהִירָה
 25 אִרְכָּא לְשִׁלְחֻתָּהּ : כִּלְמָא מִשָּׂא עַל־נְבִיכְדָנְצַר
 26 לִקְצַת יִרְחִין וְרִבֵּב עֵשֶׁר עַל־
 27 הַכֵּל מְלִכְתָּהּ דִּי בְּבַל מְרַדֵּף וְהָהּ עֵה
 מִלְּפָּא וְאִמְר הֲלָא דִּיא־דִּיא בְּבַל רִבְחָא דִּי
 אִהָּ בְּנִיחָה לְבִית מִלֵּט בְּחֻקֵּי חֲסִי וְלִקְצַת
 28 הַדְּרִי : עֵד מִלְּחָא בְּפֶס מִלְּפָּא קֹל מִן־שְׂמִיא
 כֹּל לֵךְ אִמְרִין נְבִיכְדָנְצַר מִלְּפָּא מְלִכְתָּהּ עֵרְ
 29 מְרֻדֵי : וְכֹן אֲנֵשָׁא לֵךְ מִרְדִּין וְעַסְ חֲזִירָה בְּיָה
 מְרֻדֵי וְעַשְׂפָּא כְּתִירִין לֵךְ יִטְעִמִין וּשְׁבַעֵה עֵדִין
 יִחְלֹפֵן עֵלְיָ עַד דִּי תְּבַדַּע דִּי־שְׁלֵט עֵלְיָ
 30 בְּמִלְּכֻתָּהּ אֲנֵשָׁא וְלִמְן דִּי־יִצְבָּא יִתְנַבֵּה : בְּהִי
 שְׁעֵה מִלְּפָּא סַחַח עַל־נְבִיכְדָנְצַר וְכֹן־אֲנֵשָׁא
 סִידֵי וְעַשְׂפָּא כְּתִירִין וְאִלְ וּמְפַל שְׂמִיא

33 לחייה: אחיה פמה רבין והמדיד פמה
 תישן מלכותה מלכות עלם ולשונה עבד
 די חר:

CAP. IV. ד

1 אנה נבכדנצר שלח דתת צביה ורענן פדכיל:
 2 חלם חתח וחדאנני החדון על משכבו וחוני
 3 ראשי יבדלמי: וכל שים טעם לדעלה
 4 קרמי לכל חפסי בבל דירשור חלמא דדועמי:
 5 פארון עללין דרמפוא אשמיא פארויא נדריא
 6 וחלמא אכר אכר קרמיון ופסחה לא מחדוען
 7 לוי ועד אחרון על קרמי דנאל דירשמה
 8 בלששאפי בשם אלה ודי וחד אלוך קישין
 9 פה חלמא קרמדי אכרו: בלששאפי רב
 10 דרמפוא די אנה דתת די רח אלוך קישין
 11 דך וכלדך לאראם לך חוני חלמי דחוויה
 12 ופסחה אכר: חוני ראשי על משכבי חורה
 13 דתיר ונאל אלוך פוא ארמא דומה טעמיא
 14 רבה אילא חקת דומה מיטא לשמיא וחדויה
 15 לכוף פל ארמא: עסיה שפיר ואבנה טעמיא
 16 ומון לכלארה תחורה חסיל: דתת פרא
 17 ופעסוד דרון צפור שמיא ומה חתון פל
 18 בשרא: חוה דתת פחווי ראשי על משכבי
 19 ונאל ער וקיש מן שמיא חתו: קרא
 20 ביזל וכן אכר פוי אילא וקצצו עפודה אחר
 21 עסיה וביד אבנה חבד דחומא מן תחורה
 22 וצפריא מן עפודה: פים עפן שפודה
 23 פארמא שביק ונאסר דירסול ונאל פדחא
 24 די ברא ונאל שמיא וצפצע ועם דחומא
 25 חלקה בצעב ארמא: לבנה מן ארשמיא
 26 ישון חבב דחוא דחבב לה ושבעה עדין
 27 דלסם עלויה: בנורת עדין פחבמא ומאמר
 28 קדישן שאלמא ער דחבב דירבען דחיא די
 29 שליט עליא במלכות אלשוא חמן די תצבא
 30 ותפנה ושאל אנשים וקים עלויה: דנה חלמא
 31 חויה אנה מלמא נבכדנצר ואסיה בלששאפי
 32 פשרא: אכר פל קבל די: פל חפמי מלכות
 33 לאיכלן פשרא לדועתמי ואסיה פל די
 34 וחדאלוך קישין בן: ארוך דנאל דירשמה

18 לו ענה ואמר למוא לחלמא וחדשלה על
 19 די חוה למויה: ולסין נבדליל די חזילה
 20 אכר לפסחה לשדוך מישוך ועבד לו למלמא
 21 פארון טרא וקחמא: פארון נבדיא אלוך פסחה
 22 פסדליון פסישיון וסדליון ולבשיון
 23 חלמי לוא ארוך טרא וקחמא: פל קבל דנה
 24 קרמי מלח מלמא מרצסה וארוחא אנה
 25 ויחיה נבדיא אלוך די הפק לשדוך מישוך
 26 ועבד לו כפל הפון שכיב די טרא: נבדיא
 27 אלוך תלחיון שדוך מישוך ועבד לו כפל
 28 לוא ארוך טרא וקחמא מספון: ארוך
 29 נבכדנצר מלמא חוה וקם דרפחלה ענה
 30 ואמר לדעסוד חלמא נבין חלמה ומסי
 31 לטריא מספון עינו וארוך למלמא שכיב
 32 מלמא: ענה ואמר דא אנה חוה נבין
 33 ארבעה שרון מלכין פארטרא וחבל לא
 34 ארוך פרון חוה די רביעיא דמה לס אלוך:
 35 פארון קרב נבכדנצר לחי ארוך טרא
 36 וקחמא ענה ואמר שדוך מישוך ועבד לו
 37 עבודה די אילמא עליא פקי וארוך פארון
 38 נבין שדוך מישוך ועבד לו מן פוא טרא:
 39 ומחבשין ארשודפליא סניא ופחורמא דחסי
 40 מלמא חוין נבדיא אלוך די לא שלט טרא
 41 פנשמיון ושפי ראשוך לא היחוד וסדליון
 42 לא טען דתת טי לא ערת פרון: ענה
 43 נבכדנצר ואמר פרוך אלוך די שדוך מישוך
 44 ועבד לו די שלח מלכיה ושויב לעבודה די
 45 דרפחצו עלויה ומלח מלמא שפיר ורבו
 46 נשמיון די לאיסליון ולא יסדוין לכל אלה
 47 לון לאלוך: וכל שים טעם די כל עם
 48 אפה ולשון די יאמר שלח על אלוך די
 49 שדוך מישוך ועבד לוא דחמן ויעבד ויחיה
 50 סלי ושתוה פל קבל די לא ארוך אלה ארוך
 51 די יימל להצלה פדסה: פארון מלמא וצלה
 52 לשדוך מישוך ועבד לו במדינת בבל:
 53 נבכדנצר מלמא לכל עממא אפריא ולשניא
 54 די דארוך בבל ארמא שלמסן ושנא: ארוך
 55 וחמדיא די עבד עמי אילמא עליא שפיר קרמי

דניאל ג ו הקבט

6 וְהָיָה בְּהַיְבֹאֵם בְּכִבְדֵי מַלְאָךְ וּמִן־יָדֵי
 לֹא יִפֹּל וַיִּסְבּוּ בְּיַד שִׁשְׁמַי וַיִּרְמָם לְגֹאֲ אֶת־
 7 מַרְאֵה יְהוָה וְהָיָה כִּלְקַבֵּל דָּתָהּ בְּהָ זְמַנָּה כִּי
 שָׁמְעוּ מִלְּעַמְמֵיָא קָל קִרְנָה מִשְׁוֹקֵימָה קְרוֹתִים
 שָׁבַב סַסְטִיִּין וְכֹל וְנִי זְמַרָה נְפִילִין מִלְּעַמְמֵיָא
 אֲמִיָּא וְלִשְׁמֵיָא סְגֻדִין לְעֵלִים וְהָיָה בְּיַד־הַיָּמִים
 8 נְכִיבְדֵי מַלְאָךְ לְקַבֵּל דָּתָהּ בְּהָ זְמַנָּה וְהָיָה
 קִרְבֵּי נִמְרִין מִשְׁדִּיָּין וְאַכְלֵי קִרְצִיָּין וְיִהְיֶינָה
 9 עַל וְאֲמִיָּין לְנְכִיבְדֵי מַלְאָךְ מַלְאָךְ לְעַלְמִין
 10 הָיָה אֲתֵיה מַלְאָךְ שִׁמְשֵׁי סִמְסֵי זִרְכֵּי אֱלֹהִים וְיִ
 יִשְׁמַע קָל קִרְנָה מִשְׁוֹקֵימָה קְרוֹתִים שָׁבַב
 סַסְטִיִּין וְסִפְּלֵיה וְכֹל וְנִי זְמַרָה יִפֹּל וַיִּסְבּוּ
 11 לְעֵלִים וְהָיָה וּמִן־יָדֵי לֹא יִפֹּל וַיִּסְבּוּ וַיִּרְמָם
 12 לְגֹאֲ אֶת־אֶתֵין מַרְאֵה יְהוָה אִתֵּי נִמְרִין וְהָיָה
 יִדְמֵיהֶן יִחְדָּן עַל־עֵבֵרָה מְדִינָה בְּלִי שְׁדֻךְ
 מִשְׁדֵּן וְעַבְדֵּי מִן נְבִיָּיָא אֶתֵּךְ לֹא־שָׁמַע עֲלֵיךְ
 13 מַלְאָךְ שִׁמְסֵי לְאַלְהֵיךְ לֹא מִלְּחִין וְלְעֵלִים וְהָיָה
 יִדְמֵיהֶן לֹא סְגֻדִין בְּאִתֵּין נְכִיבְדֵי
 14 בְּהָ זְמַנָּה אֲמִיָּין אֶתֵּךְ לְהִתְחַלֵּל לְשִׁדְךָ מִשְׁדֵּן וְעַבְדֵּי
 מִן נְבִיָּיָא אֶתֵּךְ וְהָיָה קִרְבֵּי מַלְאָךְ
 15 עַנְה נְכִיבְדֵי וְאֲמִיָּין לִיָּין וְהָיָה שְׁדֻךְ מִשְׁדֵּן
 וְעַבְדֵּי מִן לְאַלְהֵי לֹא אִתְחַסְּן מִלְּחִין וְלְעֵלִים
 16 וְהָיָה יִדְמֵיהֶן לֹא־סְגֻדִין וְעַל־הֵן אִתְחַסְּן
 שְׁדֻךְ יִדְמֵיהֶן בְּעֵדָה יִדְמֵיהֶן קָל קִרְנָה
 מִשְׁוֹקֵימָה קְרוֹתִים שָׁבַב סַסְטִיִּין וְסִפְּלֵיה
 17 וְכֹל וְנִי זְמַרָה תְּפִלִין וְהַסְדָּן לְעֵלִים וְיִ
 עֵבֵרָה הֵן לֹא הַסְדָּן בְּהָ שְׁעֵתָה תְּחַסְּן
 18 לְגֹאֲ אֶתֵין מַרְאֵה יְהוָה וּמִן־יָדֵי אֶתֵּיה יִדְמֵיהֶן
 יִשְׁוֹבְנִין מִן־יָדֵי עַל שְׁדֻךְ מִשְׁדֵּן וְעַבְדֵּי
 19 מִן וְאֲמִיָּין לְמַלְאָךְ נְכִיבְדֵי לֹא־הִשְׁתִּיָּין
 אֲסֻחָה עַל־דֵּתָה שְׁתֵּי לְהַתְחַבֵּד וְהָיָה אִתֵּי
 20 אֶלְהֵיָה וְאֲסֻחָה מִלְּחִין וְכֹל לְשׁוֹבְרֵיהֶן מִן
 21 אֶתֵין מַרְאֵה יְהוָה וּמִן־יָדֵי מַלְאָךְ שְׁוִיבֵי וְהָיָה
 22 לֹא יִדְעֵי לְהֹאֲרֵךְ מַלְאָךְ יִדְמֵיהֶן לְאַלְהֵיךְ לֹא־
 אִתְחַסְּן מִלְּחִין וְלְעֵלִים וְהָיָה יִדְמֵיהֶן לֹא־
 23 נְסֻדִין בְּאִתֵּין נְכִיבְדֵי וְהָיָה קִרְבֵּי מַלְאָךְ
 24 וְעֵלִים אֲפֻדֵי אֲשִׁתֵּיה עַל־שְׁדֻךְ מִשְׁדֵּן וְעַבְדֵּי

וְכִבְדֵיהֶן לְהֹאֲרֵיהֶן לְהֹאֲרֵיהֶן לְהֹאֲרֵיהֶן
 25 הַיְהוּה שְׁוֹלָה מִשְׁבֵּי בְּחֵסֵי שִׁמְסֵי וְאַצְעֵת
 26 תְּנִיָּה מִשְׁדֵּן פְּרֹל וּמִשְׁדֵּן חֵסֵי מִן־קִרְצֵיהֶן
 27 מִלְּחֵיהֶן הַיְהוּה תִּקְרָא וּמִשְׁדֵּן הַיְהוּה תְּכִירָה
 28 יִדְמֵיהֶן שְׁוֹלָה מִשְׁבֵּי בְּחֵסֵי מִן־מַחְסְרֵיהֶן
 29 לְחֵן פְּרֹעַ אֲלֵיהֶן וְלֹא־יִחְדָּן דְּמִן־דָּתָה עַשֵּׂה
 30 דָּתָה וְאִתֵּי שְׁוֹלָה לֹא מִחְסְרֵיהֶן עַבְדֵּי־הַסִּפְּלֵי
 31 וּמִשְׁתִּיָּין יִדְמֵיהֶן לְכִבְדֵי אֶתֵּי קִרְבֵּי אֶתֵּיה שְׁמֵיָא
 32 מִלְּחֵי יִדְמֵיהֶן לֹא תְּחַפְּלֵי וְלִמְלִיָּה לְעַם
 33 אִתְחַסְּן לֹא־הִשְׁתִּיָּין חֵסֵי מִן־לְחִין מִלְּחֵיהֶן
 34 הָיָה קִרְבֵּי מִלְּחֵיָא מִן־מִלְּחֵיָא מִן־יִחְדָּן יִדְמֵיהֶן
 35 מִשְׁוֹלָה אֲתֵיהֶן אֶתֵּי לֹא־יִחְדָּן יִדְמֵיהֶן יִדְמֵיהֶן
 36 שְׁוֹלָה מִשְׁבֵּי חֵסֵיָה נְסֻחָה וְהָיָה אֶתֵּיה רַב
 37 וְדָעֵי לְמַלְאָךְ מִן־יִדְמֵיהֶן אִתְחַסְּן וְהָיָה וְיִצִּיב
 38 הַלְמָה וּמִן־יָדֵי מַלְאָךְ בְּאִתֵּין מַלְאָךְ
 39 נְכִיבְדֵי עַל־אֲפֻדֵי וְדִנְיָל מִן־וּמְסֻדֵי
 40 וּמִשְׁדֵּן אֲמִיָּין לְעַסְרֵיהֶן עַתָּה מַלְאָךְ לְדִנְיָל
 41 וְאֲמִיָּין מִן־קִרְצֵיהֶן יִדְמֵיהֶן הָיָה אֶתֵּיה אִתְחַסְּן
 42 וְהָיָה מִלְּחֵיָא וְנִיָּה חֵסֵי יִדְמֵיהֶן לְמַלְאָךְ וְהָיָה
 43 אִתְחַסְּן מִלְּחֵיָא לְדִנְיָל רַב־וּמְסֻדֵי רַב־וּמְסֻדֵי
 44 שְׁוֹלָה תְּכִירָה עַל־הַיְהוּה מִן־מִלְּחֵיָא בְּלִי
 45 וְהָיָה מִן־יִדְמֵיהֶן עַל־מִלְּחֵיָא עַל־מִלְּחֵיָא בְּלִי
 46 וְהָיָה מִן־יִדְמֵיהֶן עַל־מִלְּחֵיָא עַל־מִלְּחֵיָא בְּלִי
 47 לְשְׁדֻךְ מִשְׁדֵּן וְעַבְדֵּי מִן־וּמְסֻדֵי מַלְאָךְ
 48

CAP. III. 2

1 נְכִיבְדֵי מַלְאָךְ עַבְדֵּי אֶתֵּי וְיִדְמֵיהֶן אֶתֵּין
 2 שְׁוֹלָה פְּרֹל וְהָיָה אֶתֵּין שְׁוֹלָה בְּקִרְצֵיהֶן וְהָיָה
 3 בְּמִדְתָּה בְּלִי וְנְכִיבְדֵי מַלְאָךְ שְׁוֹלָה לְמַכְשֵׁי
 4 לְאַחְשֵׁרִשִׁימָיָה סְגֻדִיָּא וְשְׁוֹתֵיהֶן אֲתֵיהֶן
 5 גְּדִיָּיָה וְהָיָה הַסְדָּן וְכֹל שְׁלִטֵי מִדְּמֵיהֶן
 6 לְמַתָּה לְתַפְּתָה צֵלְמָה יִדְמֵיהֶן נְכִיבְדֵי
 7 מַלְאָךְ בְּאִתֵּין מִן־מִשְׁתִּיָּין אֲחִישֵׁרִשִׁמָיָה סְגֻדִיָּא
 8 וְהָיָה אֲתֵיהֶן אֲתֵיהֶן גְּדִיָּיָה וְהָיָה הַסְדָּן
 9 וְכֹל שְׁלִטֵי מִדְּמֵיהֶן לְתַפְּתָה צֵלְמָה יִדְמֵיהֶן
 10 נְכִיבְדֵי מַלְאָךְ וְאֲמִיָּין לְקַבֵּל צֵלְמָה יִדְמֵיהֶן
 11 נְכִיבְדֵי וְהָיָה קִרְבֵּי מִן־כְּחֵל לְכֵן אֲמִיָּין
 12 עַמְמֵיָא אֲמִיָּיָה וְלִשְׁמֵיָא בְּעֵדָה יִדְמֵיהֶן
 13 קָל קִרְנָה מִשְׁוֹקֵימָה קְרוֹתִים שָׁבַב סַסְטִיִּין

וכן אמר להי' והשפוח נבי' מן צמי גלמא
 הי' ודע הי' משרא למלא דודע: ענה מלאכ
 ואמר להמלך הי' שמה בלשונאפי דאחור
 פדל להודיעי חלמא דייחויח וטשרה:
 ענה דניאל קדם מלאכ ואמר חא דיי מלאכ
 שאל לא חמינן אסטין דרשמינן גזרין יכלין
 להשיה למלאכ: פום אחיז אלה בשמיא
 גלא רין וידע למלאכ נביכדנצר מה הי'
 להוא באחרית וימא חלמך חווי ויאשד
 על משפחך דתה דחא: אטעה מלאכ
 דעומד על משפחך סליק מה הי' להוא אחרי
 דתה וגלא חייא הידעך מדידי להוא: ואכה
 לא בחכמה הי' ארעו פו מן פל דניאל חא דתה
 גלי לי מן על דברך הי' משרא למלאכ וידעשן
 ודעו מן בחד דחכמו: אטעה מלאכ חוזה
 דחיל ואלו צלם חור עליה צלמא דבן רב חוזה
 דחור קאם לבבך דחיה דחיל: דחא צלמא
 ראשה הי' דרב סב דחיה דדערד הי' כסוף
 מעוד ודכחה הי' כסף: שקודה הי' פדול
 דלחיה מדון הי' פדול ומדון הי' חסד: חוזה
 דחור פד הי' דהגורת אבן דילא בילין ומח
 לצלמא על דלחיה הי' פחלא וחספא דחיקת
 דפון: פאדון דקו בחיה פחלא חספא טרשא
 כספא דחבא ודור פער מן אדריה לט וקלא
 דפון דחא וכל אדרי לא השוכח לין וחספא
 דרמח לצלמא הוח למור רב ומלאת פל
 ארשא: דתה חלמא וטשרה נאמר קדם
 מלאכ: אטעה מלאכ מלך מלכיא הי' אלה
 שמיא מלכיה חספא וחקפא ויקרא דב לבך:
 ובכל הי' דאין פני אלשא דחור פרא ושד
 שמיא דב פדך דחלמך בלדון אטעה דחא
 ראשה הי' דבא: ובדך חקום מלכו אחרי
 ארשא מנדך ומלכו חלחיא אחרי הי' חשא
 הי' חשלט בכל ארשא: ומלכו רביעיא דחא
 חקופה פפחלא פל קבל הי' פחלא מהיק
 וחשל פלה וכפחלא הי' מרעע פל אדן חיק
 ורע: דיי חויה רגליא ואצפחא מדון
 חסד הי' פחל וכפון פחל מלכו פלחיה חויה

ודניאל דחמן ומלה כדבר ושידעיה
 דחלמון למאכ קדמי עד הי' עמא שחפא
 לין חלמא אכור לי ואפע הי' טשרה וטשרמי:
 עט כשידא קדם מלאכ ואמין לארעו אלש
 על יבשטיא הי' מלח מלאכ יכל להחיה פל
 קבל הי' פל מלך רב ושליט מלה כדור לא
 שאל לכל דכסם ואשד וכשרי: ומלוא דר
 מלאכ שאל חיה דחיל לא אחיז הי' חוזה
 קדם מלאכ לין אדון הי' מדון עם משרא
 לא אחרי: פל קבל דתה מלאכ פום דעפ
 שמיא חמל להבדה לכל חמינן בבלו: דחא
 נפלת ודמיא מתפולן ובעו דניאל וחסדי
 להחמיה: פאדון דניאל דרב עמא
 וטעם לא ידוך רב טפחיא הי' מלאכ הי' נסק
 לפלה לחמינן בבלו: ענה ואמר לאחור
 שליטה דר מלאכ על מיא דחא מרצפסה מן
 קדם מלאכ אדן מלחא ודע אדוך להמלך:
 דניאל על ובעא מן מלאכ הי' זמן וסוף לה
 ופשרא להחיה למלאכ: אדון דניאל
 לבחיה אול להחיה מישאל וטשרה חסדי
 מלחא ודע: ודחמן למכשא מן קדם אלה
 שמיא על דחא דתה הי' לא דחבון דניאל
 וחסדי עם שמיא וחמינן בבלו: אדון דניאל
 בחויה דליליא רוא גלי אדון דניאל פדך
 לאלה שמיא: ענה דניאל ואמר לדחא שמה
 הי' אלהא מסך מן עלמא ועל עלמא הי'
 חכמתא גבדחתא דרלה דחא: ודחא מהשטא
 עדיא חכמא מהערה מלכן וכפדום מלכן
 דב חכמתא לחימין ומיעא לידעי ביה:
 דחא גלא עסקיא ומסורתא דע מה בחשוכא
 וסדריא עפה שרא: לך אלה אדרי
 מדרא ומשבח אלה הי' חכמתא גבדחתא דתה
 לי וכען ודעמלי הי' בעשא מנדך דרמח מלאכ
 ודעמא: פל קבל דתה דניאל על על אדוך
 הי' מן מלאכ להבדה לחמינן בבל אול וכן
 אמר לה לחמינן בבל אדרי חבד העלי קדם
 מלאכ ופשרא למלאכ אחרי: אדון
 אדוך דחחיה דעל דניאל קדם מלאכ

LIBER DANIELIS.

CAP. I. א

1 בשנת שלוש למלכות הדיקים מלך יחזקיה בא
 2 נביקראצ מלך בבל וישלם יצר עליה:
 3 ויחן את בניו את הדיקים מלך יחזקיה ומקצת
 4 כלי בית האלילים ויביאם אצל שבע בניו
 5 אלהו ואת הכלים הביא בית אצל אלהו:
 6 ויאמר המלך לאשפניו רב סריסו לחביא מבני
 7 ישראל ומזרע המלוכה ומישרי חמסם: לדים
 8 אשר אירצתם על מאסו וטובי מראה ומשגלים
 9 בכל חכמה ודעי דעת ומבני מדע ואשר פח
 10 פתם לעמד בדומל המלך וללמוד סוד לשון
 11 פשדים: וימן להם המלך הפרזום פחמי
 12 משתבג המלך ומיין משויחו ולגדלם שנים שלוש
 13 ומקצתם יעמדו לפני המלך: ויהי להם
 14 מבני יהודה הנניא הנגיה מישאל ועזריה:
 15 וישם להם שר הפריסים שמות וישם לרניאל
 16 מלמסאצ ולתנניה שדוך ומלמסאל מישף
 17 ולעזריה עבד נטו: וישם הנניאל על לבו אשר
 18 לא יתבוא בשתבג המלך ובנין משוחו ויבקש
 19 מעשר הפריסים אשר לא יתבוא: ויחן האלילים
 20 את הנניאל לחסד ולרחמים לפני שר הפריסים:
 21 ויאמר שר הפריסים לרניאל ומה אני את אדני
 22 המלך אשר כפה את מצותכם ואת משחיתכם
 23 אשר לפנה וראה את שחיתכם ועשים כמדאלילים
 24 אשר כילכם וחיסם את דאשי למלך: ויאמר
 25 הנניאל אל המלך אשר כפה שר הפריסים על
 26 הנניאל הנגיה מישאל ועזריה: נסגנו את
 27 עבדך ימים עשרה ויחמר לנו מדה ויחם
 28 וסאכלה ימים ומשחה: ויהא לפניך מראשו
 29 ומראה דלילים האכלים את שתבג המלך
 30 וכאשר ראה עשה עשר עבדך: וישמע להם
 31 לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ומקצת ימים

עשרה טראה מראהו טוב וביא בשך כך
 2 על דלילים האכלים את שתבג המלך: ויהי
 3 המלך נשא אדפת פנים ויין מזוהדים וטון
 4 להם ורענים: ודלילים האלה ארבעתם נתן
 5 להם האלילים מדע והשכל בכל סוד חכמה
 6 הנניאל הבין בכל חזון וחלמיה: ולמקצת
 7 הימים אשר אצל המלך להביאם ויביאם שר
 8 הפריסים לפני נבכדנצר: וידבר איתם המלך
 9 ולא נמצא מפלס פדניאל הנגיה מישאל
 10 ועזריה ויעמדו לפני המלך: וכל דבר
 11 חכמה פנה אשר בקש מזה המלך וימצאם
 12 עשר רוח על כל החוטמים האששים אשר
 13 בכל מלכותו: ויהי הנניאל עד שנת אתה
 14 לכדוש המלך:

CAP. II. ב

1 ובשנת שנים למלוכה נבכדנצר חלם נבכדנצר
 2 חלמיה ותחפסם רוחו ושחן סדחה עליו:
 3 ויאמר המלך לקרא לדרטמים ולאשפים
 4 ולמבשטים ולפשוים להביא למלך חלמיו
 5 ויאמר ויעמדו לפני המלך: ויאמר להם המלך
 6 חלום חלמתי ותחפסם רוחי לדעת את דלילים:
 7 וידבר הפשוים למלך ארימח מלפא לעמון
 8 חיי אצל חלמא לעבדך ושחן סדחה ענה
 9 מלפא ואמר לכשדיא מלחה מני אודיא הן
 10 לא תודיעני חלמא ושחיה הדמין ותעבדון
 11 ויחסיין טלי יחסימן: והן חלמא ושחיה
 12 תהחון מתנן ונבנה ויך שגיא ותקלון כך
 13 קדמו לך חלמא ושחיה הדלילי: עט תניח
 14 ואמון מלפא חלמא ואמר לעבדך ושחיה
 15 סדחה: ענה מלפא ואמר מרעיל דע אמא
 16 די עטא אתון ובין כל קבל די חזרון די
 17 אודיא מני מלחא: די חלמא לא תודיעני

2 וְהָיָה: וְכָל־מַעֲשֵׂה הַקָּפוֹ תִּגְבְּרוּ וְיִשְׁרָשׁוּ | כִּי וּמַדְבַּר הַיְהוּדִים מִשְׁטֵה לַמֶּלֶךְ אֲחִישֶׁרֶשׁ 3
 נִדְעָה מִדְּבַר אֶסְתֵר נִדְעָה הַמֶּלֶךְ הַלְאֵה־הֵם | תְּדוּל לַיְהוּדִים וְצִי לֵב אֲחִיו דָּוִד מִבֶּן לְעַמּוּ
 פְּרָעִים עַל־כֵּן דָּבַר הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ מִדָּו וְפָתָם: | וְדָבַר שָׁלֵם לְכָל־יְהוּדֵי:

חוק

סכס ססדק דמגלח אסתר מאה וששים ושבעה. וסימנ כבדני טו נד זקני עמי: וחציו וחזקן
 אסתר ותאמר: ופרקו עשרה בא גר סימן: וחציו חמשה. וסימנ חה גב המוסח:

מגלת אסתר י חקבה

1 וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל
 מדינת המלך אחשורוש והקדים והדדקים:
 21 לקם עליהם להיות עמים את יום ארבעה
 עשר לחודש אדר ואת יום המשה עשר ב'
 22 בכל שנה ושנה: פילים אשר ירו בהם
 היהודים מאנניהם החולש אשר מרפד
 להם מעין למסדה ומאכל להם טוב לעשות
 אדום וכו' משתה ושמחה ומשלח מנה
 23 איש לרעה ומסחה לאנשים: וקבל היהודים
 את אשר יחלו לעשות ואת אשר כתב
 24 מרדכי אלהם: כי רמן בן המרתא האבני
 צד מל'יהודים חשב על היהודים לאדם
 25 והפל פד רמא דגול להם ולאדם: ונבא
 26 לפני המלך אמר עם הספר ישבו מושבעי
 הרעה אשר חשב על היהודים על ראש וחלו
 אורו וארבעתו על העץ: על פן קרא ל'מים
 27 האלה פורים על שם הפד על פן על
 דברי האגרת האת ומרדכי על פכה ומה
 הגיע אלהם: קמו וקבל היהודים עליהם
 ועל ידעם ועל כל הגוים עליהם ולא יעמד
 28 להיות עמים את שני המים האלה פכתם
 29 וכמנס בכל שנה ושנה: הימים האלה
 מפדים ונעשים בכל יוד ויוד משפחה
 ומשפחה מדינה ומדינה ועד ועד וימי
 הפדים האלה לא יעמד מנוח היהודים
 30 חכם לא יסוף מועם: והכתב אסתר
 31 המלכה בת אביהול ומרדכי היהודי את כל
 תפק להם את אגרת הפדים האת השמח:
 32 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע
 ועשרים ומאה מדינה מלכת אחשורוש
 31 דברי שלום ואמת: לקם אדוני הפדים
 האלה בנפיהם פאשו קם עליהם מרדכי
 היהודי ואסתר המלכה וכתבו קמו על
 32 בששם ועל ידעם דברי הצמחה וועקם:
 ומאמר אסתר קם דברי הפדים האלה ונספב
 בספר:

4 מרדכי עליהם כי יגדל מרדכי בבת המלך
 ושמו ורלו כל עמיתו בראש מרדכי
 5 והלך ונולדו ויש יהודים בכל אנניהם ספר
 דוד ודוד ונבדו ויעשו משאדם פרום:
 6 וישלח הפדוה דברי היהודים ואבד המש מאת
 7 איש ואת פרשתא ואת
 8 דלמן ואת אספרא ואת
 9 פודא ואת אדלא ואת
 10 אדדא ואת פרשתא ואת
 11 אדש ואת אדרי ואת
 12 עשרה
 13 פני רמן בן המרתא צד היהודים דברי ונבא
 14 לא שלח אד'יהודים: פים יהיא פא מספ
 15 היהודים בששם הפדה לפני המלך: ואמר
 16 המלך לאסתר המלכה בששם הפדה דברי
 17 היהודים ואבד המש מאת איש את עשרה
 18 בני רמן בשאר מדינת המלך מה עשו ומה
 19 שאלתו ופרו לך ומה בששם עד ותעש:
 20 והואמר אסתר אם על המלך טוב יפרן גם
 21 מרד יהודים אשר בששם לעשות פדו
 22 האם ואת עשרה בני רמן יחלו על העץ:
 23 ואמר המלך להעשות פן ותפרן דח בששם
 24 ואת עשרה בני רמן חלו: ויקללו היהודים
 25 אשר בששם גם פיום ארבעה עשר לחודש
 26 אדר ויהיו בששם שלש מאת איש ונבא
 27 לא שלח אד'יהודים: ושאר היהודים אשר
 28 במדינת המלך קבלו ועמד על נפשם
 29 וטרם מאניהם הדוד בשמחה המשה
 30 ושבעים אלף ונבא לא שלח אד'יהודים:
 31 פים שלשה עשר לחודש אדר וטרם פארבעה
 32 עשר ב' ועשה אורו יום משתה ושמחה:
 33 היהודים אשר בששם מקללו בשלשה עשר
 34 ב' וארבעה עשר ב' וטרם בהמשה עשר ב'
 35 ועשה אורו יום משתה ושמחה: על פן
 36 היהודים הפורים יהששם בעד הפדור
 37 עמים את יום ארבעה עשר לחודש אדר
 38 שמחה ומשחה ויום טוב ומשלח מנה איש
 39 לעדה: ויסת מרדכי את היהודים האלה

CAP. X.

1 ושם המלך אחשורוש. קם על הראש ויא

7 המלך והמלכה: והמלך גם פתחו מלכותו
 הין אלנת הירון והמן עמד לבקש על נששו
 מאסר המלכה כי ראה פרמלחה אלה הרעה
 8 טח המלך: והמלך שב מפת הירון אל
 ביתו משתה הין והמן נל על המטה אסר
 אסר עליה ואסר המלך רגם לבוש אד
 המלכה עמי בנה והמר יצא משי המלך וטני
 9 המן חסו: ואמר הרעסה אדו מדתפסטים
 לגני המלך גם הדו הנין אסר עשה המן
 למרדכי אסר דם טוב על המלך עמו בבת
 המן גבה החשים אמה ואמר המלך וילדו
 10 עליו: וילדו ארדלמן על הנין אסר והמן
 למרדכי וחסת המלך שכחה:

CAP. VIII. ח

1 ביום הדיא טמן המלך אחשוורוש לאסר
 המלכה אדפיה המן צור הדידלים ומרדכי
 2 פא לפני המלך פרדיניה אסר מה הדיא
 לה: ויסר המלך אד-טפשו אסר והעבד
 מרמן ויתמה למרדכי ותטם אסר אדמרדכי
 3 על פיה המן: ותיקף אסר ותנפם לפני
 המלך ותפל לפני רגליו ותקד ותחונן לו
 להעבד אדדעת המן האני את מתישמו
 4 אסר ושב על הדידלים: וישט המלך לאסר
 את שרבו הדיב והקם אסר ותעמד לפני
 5 המלך: ויאמר אם על המלך טוב ואם
 מצאני הן לפני וכשר הדבר לפני המלך
 ויטבה אני בעיניו ויחב להשיב את הפסחים
 מתישבת המן בן המדיא האני אסר פנב
 לאמר אדדידלים אסר בכל מדינת המלך:
 6 כי איככה אכל וראיתי פרעה אשר ומצא את
 עמי ואיככה אכל וראיתי באבן מלכותי:
 7 ויאמר המלך אחשוורוש לאסר המלכה למרדכי
 הדידי רפה בית המן טתני לאסר ואתי וילדו
 8 על הנין על אשר שלח הו בדידלים: ואחם
 פתני על הדידלים פניב בעיניכם בשם המלך
 ותחמו בטבעת המלך פר-טוב אסר נכתב
 בשם המלך ותחיים בטבעת המלך אין
 9 להשיב: ויערא ספר המלך בעת הדיא

בחוש השלישי הוא חוש סוף בשלושה
 ועשרים פ' וכתב בכל אסר צדו מרדכי אל
 הדידלים ואל האדשדפנים והפוחה ושלי
 המדינת אסר: מהו ועד פש שבע ועשרים
 ותשה מדינה מדינה ומדינה ככתבה עם ועם
 10 מלשו ואל הדידלים פתכם ומלשום: וכתב
 בשם המלך אחשוורוש ותחיים בטבעת המלך
 וישלח ספרים בן הדידלים פסחים רבני הרקש
 11 הדידשודפים בני הדידלים: אסר טמן המלך
 לדידלים אסר: וכל עיר ועיר להקורא לעמוד
 על נששם למרדכי לדגל לאמר אד-פל ויל
 עם ומדינה הדיים אדם סף ונשים ושלום
 12 לבו: ביום אדו בכל מדינת המלך אחשוורוש
 בשלושה עשר לחוש שלים עשר הדידלים
 13 אדו: פחשנן הפרב להנין דת בכל מדינה
 ומדינה נלי לכל העמים ולדיה הדידלים
 14 ערדים ליום הזה להקם מאבניהם: הדיים
 רבני הרקש הדידשודפים יצא מדידלים
 15 הדידלים בדי המלך ודיה טתה בששון
 המדיה: ומרדכי יצא מלשני המלך מבלש
 16 מלכה וכלת וילדו ועטרה ויל וילדה ותחנן
 פדף וארמון ודעיר שישן צדלה ושמוחה:
 17 לדידלים ודיה אדה ושמוחה וששן ויקר:
 ובכל מדינה ומדינה וכל עיר ועיר מקום אסר
 18 דבר המלך ודלו מלפי שמוחה וששון לדידלים
 משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתדידלים
 פר-טל פתח הדידלים עליהם:

CAP. IX. ט

1 ונשנים עשר חוש הוא חוש אד בשלושה
 עשר יום פ' אשר דיעה דבר המלך ודדי
 להעשור ביום אשר שפדו אבני הדידלים
 2 לשלם פלים ונהפוך ויא אסר ישלמו הדידלים
 הפה בשמחהם: מקורא הדידלים בעייהם
 3 בכל מדינת המלך אחשוורוש לשלח יד
 במבוקש רעום ואיש לא עמד לפניהם פר-
 4 כל פחדם על פל העמים: וכל שרי המדינות
 5 הדידשודפים והפוחה ועל המלכה אסר
 למלך מכתבים אד הדידלים פר-טל פתח

1 ביום הדיא טמן המלך אחשוורוש לאסר
 המלכה אדפיה המן צור הדידלים ומרדכי
 2 פא לפני המלך פרדיניה אסר מה הדיא
 לה: ויסר המלך אד-טפשו אסר והעבד
 מרמן ויתמה למרדכי ותטם אסר אדמרדכי
 3 על פיה המן: ותיקף אסר ותנפם לפני
 המלך ותפל לפני רגליו ותקד ותחונן לו
 להעבד אדדעת המן האני את מתישמו
 4 אסר ושב על הדידלים: וישט המלך לאסר
 את שרבו הדיב והקם אסר ותעמד לפני
 5 המלך: ויאמר אם על המלך טוב ואם
 מצאני הן לפני וכשר הדבר לפני המלך
 ויטבה אני בעיניו ויחב להשיב את הפסחים
 מתישבת המן בן המדיא האני אסר פנב
 לאמר אדדידלים אסר בכל מדינת המלך:
 6 כי איככה אכל וראיתי פרעה אשר ומצא את
 עמי ואיככה אכל וראיתי באבן מלכותי:
 7 ויאמר המלך אחשוורוש לאסר המלכה למרדכי
 הדידי רפה בית המן טתני לאסר ואתי וילדו
 8 על הנין על אשר שלח הו בדידלים: ואחם
 פתני על הדידלים פניב בעיניכם בשם המלך
 ותחמו בטבעת המלך פר-טוב אסר נכתב
 בשם המלך ותחיים בטבעת המלך אין
 9 להשיב: ויערא ספר המלך בעת הדיא

מגלה אסתר ו חקבו

1 ואמר המלך גלפו למו יחפץ המלך לעשות
 2 יקר ויהי מפני: ויאמר המלך אל המלך אש
 3 אשר המלך חפץ בקרבו: וביא לבוש מלכות
 4 אשר לבוש פו המלך וסוס אשר רכב עליו
 5 המלך ויאמר נתן פרו מלכות פראשו: ונתן
 6 הגבש והפסם על ידו אש משעו המלך
 7 הפרחיים והגבשו את האיש אשר המלך
 8 חפץ בקרבו והפסדו על הפסם ברחוב העיר
 9 וקרא לשמו פכה יעשה לאיש אשר המלך
 10 חפץ בקרבו: ויאמר המלך להמן מחר נח
 11 את הגבלש ואת הפסם פאשר דברו ועשה
 12 כן למדכי והדודי והאשב פשע המלך אל
 13 חפל דבר מכל אשר דברו: ויפתח המלך את
 14 העלם ואת הפסם והגבש את מדרכי ותפילה
 15 ברחוב העיר וקרא לשמו פכה יעשה לאיש
 16 אשר המלך חפץ בקרבו: וישב מדרכי אל
 17 שש המלך והמן נדחה אל ביתו אבל נחשי
 18 ראש: וספר המלך לורש אשתו ולכל אחיבת
 19 את כל אשר קרה ויאמר לו חכמו וורש
 20 אשתו אם מודע יהודים מדרכי אשר התולת
 21 לפל לשמו לרחובל לו פרסול תפול לשמו:
 22 עדים מדברים עמו וסרסר המלך הדוע
 23 ויסגלו להביא את המלך אל המשתה אשר
 24 עשתה אסתר:

CAP. VII. 1

1 וביא המלך והמן לשמות עם אסתר המלכה:
 2 ויאמר המלך לאסתר גם כיום השני במשתה
 3 הן מה שאמרתו אסתר המלכה ותנתן לך
 4 ומה בקשיתו עד תצאי המלכות ותעשי: ותמן
 5 אסתר המלכה ותאמר אסמכאיתו תן בענין
 6 המלך וחס על המלך טוב ותתן לו כשש
 7 בראשית ועפן בקשיתו: פי מפרטת אני ועמי
 8 להשמד להדג ולפדו ואלו לעמים ולשונות
 9 נמשרתו החושתי פי אין דבר שיה ברוך
 10 המלך: ויאמר המלך אחשורוש ויאמר
 11 לאסתר המלכה מי דבר זה ואיזה דבר אשר
 12 מלא לבו לעשות קו: ויאמר אסתר אש
 13 צו ואוב המלך דבר יהיה והמן נכסו מלפני

1 וביא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה
 2 אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשתה הן
 3 מה שאמרתו ותנתן לך ומה בקשיתו עד תצאי
 4 המלכות ותעשי: ותמן אסתר ותאמר שאלתי
 5 ותקשתי: אסמכאיתו הן בשני המלך וחס
 6 על המלך טוב לזה את שאלתי ולעשה
 7 את בקשתי וביא המלך והמן אל המשתה
 8 אשר עשתה להם ומה עשתה ביום המלך:
 9 ויצא המלך ביום ההוא שמת טוב לב וכראו
 10 המלך את מדרכי פשע המלך ולא קם ולא
 11 ועמסו ופלא המלך על מדרכי חמה: והתאפק
 12 המלך ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אחיבת
 13 ואחורוש אשתו: ויספר להם המלך את דבר
 14 עשו ותב פניו ואת כל אשר נדח המלך ואת
 15 אשר נשאר על הדשים ועבד המלך: ויאמר
 16 המלך אף לא רגעתה אסתר המלכה עם המלך
 17 אל המשתה אשר עשתה פי אסתרתי וחס
 18 למחר אני קרא לזה עם המלך: וכל זה
 19 אינני שונה לו בכל עת אשר אני ואת אסתר
 20 מדרכי והדודי וישב פשע המלך: ויאמר לו
 21 ורש אשתו ולכל אחיבתו יעשו עץ גבה המשים
 22 אמה ויבנהו: אמר למלך ויחלו את מדרכי
 23 עליו וכן עם המלך אל המשתה שמת וישב
 24 הדין לפני המלך ויעש המלך:

CAP. VI. 1

1 פלילה יהיא מדה שנת המלך ויאמר להביא
 2 אחסורו הכסות דברי הדמים ויהי מרואם
 3 לשני המלך: וימצא סובב אשר הדור מדרכי
 4 על בגדו ורש שני סרסר המלך משמתי
 5 הפך אשר בקשו לשלח לו בפלך אחשורוש:
 6 ויאמר המלך מה בעשה הן גדולה למדרכי
 7 עליה ויאמר נשד המלך משחיתו לרג עשה
 8 עמו דבר: ויאמר המלך מי בחר המלך פא
 9 לחצר בית המלך והצוה לאמר למלך
 10 לחלל את מדרכי על המלך אשר הן לו:
 11 ויאמר נשד המלך אליו הנה המלך עמו בקצו
 12 ויאמר המלך וביא: ויבא המלך ויאמר לו המלך
 13 מה לעשות פאש אשר המלך חפץ בקרבו

מִלֵּשׁ וְאִתְּחַדְתִּי הַמֶּלֶךְ אִינְם עֲשִׂים וְלִמְלֹךְ
 9 אִךְ לֵשׁוֹת לְדַחֵם: אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִתֵּן
 לְאִדָּם: וְעֲשׂוֹת אֱלֹהִים פִּשְׁפֹּסֵת אֲשֶׁר לֵי עַל
 10 חַי עֲשֵׂי הַמַּלְכָה לְהִיא אֶל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וְיִסַּר
 הַמֶּלֶךְ אֶת שִׁבְעֵינָה מִעַל יָדוֹ וְיִחַדֵּה לְרַגְלָם בְּדֶ
 11 הַמְּדוּתָהּ וְיִבְנֶה צִדֵּי הַדְּחִים: וְיִאֲסֵר הַמֶּלֶךְ
 לְרַגְלָם הַקִּבֵּי כִּינּוֹן לֵךְ וְחָלֵם לֵעֲשׂוֹת בּוֹ פִּנְסוֹ
 12 בְּעֵינָיו: וְיִקְרָא סִמּוֹן הַמֶּלֶךְ בְּרוּשׁ וְהֵאֵשֶׁן
 בְּשִׁלְשֵׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וְיִכְתֹּב כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה
 הַמֶּלֶךְ אֶל אֲחֻשְׁתִּירֵשׁ הַמֶּלֶךְ וְאֶל־נְפֻחֹת אֲשֶׁר
 עַל מְדִינָה וּמְדִינָה וְהֵאֵשֶׁן עִם וְעַם מְדִינָה
 13 וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם פִּלְסוֹט בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
 אֲדֻשְׁוֹשׁ כִּסְפֵי וְחֹמֶם בְּמִשְׁתֵּי הַמֶּלֶךְ: וְנִשְׁלַח
 סָרִיסִים בְּיַד הַרְצִיִם אֶל־כְּמוֹסֵת הַמֶּלֶךְ
 לְהִשְׁמִיד לְרַגְלָם וְלִמְכַר אֶת־כָּל־הָדָחִים כְּעֵשׂ
 וְעַד זֶקֶן טָף וְנָשִׁים בָּתָם אֲחֻד בְּשִׁלְשֵׁה עָשָׂר
 לְחֹדֶשׁ שָׁנִים עָשָׂר הָאֵל־חֹדֶשׁ אֲחֻד וְשָׁלֹם
 14 לְכֹחַ: פִּתְשֶׁן הַרְבֵּב לְרַגְלָם חַי כָּל־מְדִינָה
 וּמְדִינָה כְּלֹי לְכָל־הַעַמִּים לְהוֹת עֲדוּתִים לְיָוִם
 15 הַזֶּה: הַרְצִיִם וְצֹא וְחֹמֶם בְּיַם הַמֶּלֶךְ הַזֶּה
 סִמְנָה בְּשִׁשֶׁן הַבְּיָהוּ הַמֶּלֶךְ וְהִמְן שִׁשֶׁן לְשֹׁחַת
 הַדְּעִי שִׁשֶׁן בְּכֹחַ:

CAP. IV. ד

1 וּמְדִינָה יַעֲלֵ אֶת־מֶלֶךְ אֲשֶׁר נִעְשֶׂה וְיִבְעֵ מְדִינָה
 אֶת־בְּנָיו וְיִלְבַּשׁ שָׂק וְיִסַּר וְיִצֵּא בְּרוּךְ הַשֵּׁד
 2 וְיִזְעַק וְעִקָּה נְדוּלָה וְמָה: וְיִטָּא עַד לִמֵּן
 שֶׁעַר הַמֶּלֶךְ פִּי אֵין לֵטָא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 3 בְּלִבֹּשׁ שָׂק: וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מִקִּיָּם אֲשֶׁר
 הֵם־הַמֶּלֶךְ וְחַדָּו כְּלִיבֵי אֲבָל בְּדוּלָה לְהַדְּחִים
 וְצָחַם וְכִבֵּי וּמִסְפַּד שָׂק וְיִסַּר חֵצֵי לְרִפְסִים:
 4 וְתִבְנִי־מִיָּה נִעְשׂוֹת אֲסִינָה וְכִסְיָהּ וְיִגִּיד לָהּ
 וְתִחַדְתִּל הַמַּלְכָה מֵאֵי וְתִשְׁלַח בְּרוּסִים לְהַלְבִּישׁ
 אֶת־מְדִינָה וְחֹסֵד שִׁשֶׁן מַעֲלֹה וְלֹא קָבַל:
 5 וְיִקְרָא אֲסִינָה לְרַגְלָם מִסְרִים הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 הַעֲמִיד לְפָנָיו וְיִצְוֶה עַל־מְדִינָה לְרַעַת מִדֶּ
 6 הַזֶּה וְעַל־מְדִינָה: וְיִצֵּא וְיִתֵּן אֶל־מְדִינָה אֶל־
 7 רְחֹב הַיָּדִי אֲשֶׁר לִמֵּן שֶׁעַר הַמֶּלֶךְ: וְיַגִּיד לִ
 מְדִינָה אֶת־מֶלֶךְ אֲשֶׁר קָרָה וְחַו וְפִרְשֵׁת הַקִּבֵּי

CAP. V. ה

וְחַדָּו בָּתָם הַשְּׁלִישִׁי וְחַלְבֵשׁ אֲסִינָה מְלִכּוֹת
 וְהַעֲמִיד בְּחֻצֵי בְּיַד־הַמֶּלֶךְ הַשְּׁמִיחִת נִכַח בְּיַד
 הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאוֹ מְלִכּוֹתוֹ בְּבִיר
 הַמְּלִכּוֹת נִכַח פָּנָה הַבְּיָה: וְחַדָּו כִּי־אֵת הַמֶּלֶךְ
 אֶת־אֲסִינָה וְהַלְבִּישׁ עֲמִילָה בְּחֻצֵי מִשְׁאֵה חֹן
 בְּעֵינָיו וְשִׁשֶׁת הַמֶּלֶךְ לְאִסְתֵּר אֶת־שְׂרָבִיט הַרְבֵּב
 אֲשֶׁר בְּיַדוֹ וְיִקְרַב אֲסִינָה וְחִצֵּנָה פִּדְאֵשׁ הַפְּרִיטָה:
 וְיִאֲסֵר לָהּ הַמֶּלֶךְ מִדֵּעַ אֲסִינָה הַמַּלְכָה וְמִדֶּ
 3 בְּעִשְׂתָּהּ עַד־חֻצֵי הַמְּלִכּוֹת וְיִתֵּן לָהּ: וְיִאֲסֵר
 אֲסִינָה אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִטָּא הַמֶּלֶךְ וְהִמְן
 4 דָּחִים אֶל־הַמְּשֻׁחֵתָה אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לּוֹ: וְיִאֲסֵר
 5 הַמֶּלֶךְ מִרְחֹו אֶת־הִמְן לְעֲשׂוֹת אֶת־דָּבָר אֲסִינָה

מגלה אסתר ג הקמא

אד אסתר מכל־דבשים ותשא־הן וחסד למסד
 מכל־דפחולות ושם פרו־מלכות בראשה
 18 וימליכה תחת ושתי: וישע הפלך משתה
 גדול לכל־שירי ובעביו את משתה אסתר
 והכחה למיטות עשה והמן משתה פיד הפלך:
 19 ובהקבץ פחולות שנית ומדכי ישב בשער
 20 הפלך: אן אסתר מנדה מלחמה ואת
 עשה פאשר ציה עליה מדכי ואת־מאמר
 מדכי אסתר עשה פאשר דתיה באמרה
 21 אית: בימים היום ומדכי וישב בשער
 הפלך קצת עתון וירש שני־סייס הפלך
 משמרן הפת ונקמש לשלח יד בפלך
 22 אחשווש: וידע הדבר למדכי ונד לאסתר
 הפלה ותאמר אסתר לפלך בשם מדכי:
 23 ויקש הדבר ויצא והילל שנים על־קצ ויפרכ
 בספר דברי האים לפני הפלך:

CAP. III. ג

אדו ודבסם האלה בול הפלך אחשווש
 ארדמן בן־הפוחא דאעני ונשאהו ושם
 2 ארפסא מלל בל־השום אשר איתו: וכל־
 עבדו הפלך אשר־בשער הפלך פרים
 ומשתחים להמן פרכ ציה לו הפלך ומדכי
 3 לא יכרע ולא ישת־תה: ואמר עבד הפלך
 אשר־בשער הפלך למדכי מהרע איתח עמי
 4 את מצות הפלך: ודו פאמם אלו יום
 יום ולא שמע אלהם וצידו להמן לראר
 היעמדו דברי מדכי פרהר להם אשר־הוא
 5 דהדי: וירא המן פראן מדכי פדע ומשתחה:
 6 לו וימלא דמן חמה: ויב בשניו לשלח יד
 פמדכי לבח פרהרו לו את־עם מדכי
 ויקש המן להסמיד את־פל־דהויים אשר
 7 בכל־מלכות אחשווש עם מדכי: פחוש
 הראשון והאחדש נימן בשנת שתיים עשרה
 למלך אחשווש הפיל פול הוא העל לפני
 המן מים: ליום ומחוש לחוש שים עשר
 8 והאחדש אדו: ויאמר דמן למלך
 אחשווש לשט עם־אדו מסור ומסור בן
 העלים בכל מדינות מלכותו ודחיים שטר

4 תכר קהן: והז ערה אשר ויטב בעיני הפלך
 ומלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני הפלך
 5 ויש פן: אש דהדי דה בשמן הדיה
 ושמן מדכי בן יאר בן־שמי פקיש אש
 6 וימין: אשר דגלה מוחשלים עם־דגלה
 אשר דגלה עם ויכיה מלך־יהודה אשר
 7 דגלה נסמכא מלך בל: ודו אמר אד
 דשה דוא אסתר פתידו פי אן לה אב ואם
 8 והנשה וסדחא ומכת מראה וכמה אמה
 8 ואמה לקחה מדכי לו לבח: ודו פדאמע
 דב־הפלך דדו והאבד בשח רפה אל־
 9 שלחן השיה אל־יד הג וחקלק אסתר אל־
 9 פח הפלך אל־יד הגי שמר דבשים: ותיטב
 10 הנשה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבול את־
 10 המרקה ואת־משתה לתח לה ואל שבע
 דשח האוח לתח לה מפת הפלך וישח
 10 והדנשהוה לטוב פח דבשים: לא־דגדה
 אסתר אדעמה וחד־מלחמה פי מדכי ציה
 11 עליה אשר לא־תגד ויבליים ליום מדכי
 11 מתפלך לפני דצר פח־דבשים להעל אד
 12 שלים אסתר ומדעשה בה: ובהגיע וי
 12 ג ערה ונ ערה לבא אל־הפלך אחשווש מלך
 13 דוח לה פח דבשים שנים עשר חוש פי בן
 13 ומלאו ימ מרדכוו ששה חולשים בשמן הפי
 13 וששה חולשים בפאמים ובהמחץ דבשים:
 14 ובה הנשה פחה אל־הפלך את־כל־אשר
 14 ותאמר ונתן לה לבח עשה מפת דבשים עד־
 14 פח הפלך: בשב ודוא פחה ובעדו דוא
 15 שיה אל־פח דבשים שני אל־יד שמשן סיס
 15 הפלך שמר השלשים לא־תבוא עד־אל־
 15 הפלך פי אסתר פה הפלך ונקראה בשם:
 15 וסרע וי־אסתר פח־אביהו: וד מדכי
 15 אשר לקדלו לבח לבא אל־הפלך לא בקשה
 15 דבר פי אם את־אשר יאמר תג סיס־הפלך
 15 שמר דבשים ודו אסתר לשאח חן בעיני
 16 פל־דהי: ותלקח אסתר אל־הפלך אחשווש
 16 אל־פח מלחיו פחוש העשירי הוא־חדש
 17 מכת בשנת־שבע למלכותו: ויאחב הפלך

CAP. I. א

1 ויהי בימי אחשוורוש המלך אחשוורוש המלך
 2 מימי ועד שלש שבע ועשרים ומאה מדינתו
 3 מימים ההם בשנת המלך אחשוורוש על
 4 פסח מלכו אשר בששון היתה: בשנה
 5 שלש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו
 6 חיל וסרס ומדי הפרתקים ושיר המדינות למנו:
 7 בזה ארצו את אשר כבוד מלכו ואחד יקר
 8 תסאת גדלתו ימים רבים שמונים ומאת יום:
 9 ובמלאת המים האלה עשה המלך לכל
 10 העם הנמצאים בששון היתה למגדול ועד
 11 קצו משתה שלשת ימים בזה גת ביתן
 12 המלך: ויהי פרסם שחבלת ארצו בחבל
 13 בי ואחזקו על גלגלי כסף ועפרו של מפוח:
 14 והבי וכסף על הצפת בהרד של חד וכחוח:
 15 והשקה בכלי הזה וכלים מגלים שונים וכן
 16 מלכת רב פיד המלך: והשתיה כדח אין
 17 אגם פירן: ויש המלך על כל דב ביתו
 18 לעשות פרצון איש ואיש: גם ושאי
 19 המלכה עשתה משתה נשים בית המלכה
 20 אשר למלך אחשוורוש: ביום השמיני פטוב
 21 לב המלך ביון אמר למזכרן ברתא דרובסא
 22 פרתא ואבנתא ותר וכרפם שבעת הפרטים
 23 המשרתים את פני המלך אחשוורוש: להביא
 24 אדנישוי המלכה למי המלך בבית מלכה
 25 להראת העמים והשרים את ישיה פירטוב
 26 מראה היא: וחמאן המלכה ושאי לבוא פד
 27 המלך אשר פד הפרטים וקצף המלך מאד
 28 וחסרו בשדה ט: ויאמר המלך לחכמים
 29 ויעי השנים פירן דבר המלך לפני פלדועי
 30 דת דין: והקרב אליו פרשטא שר אדמתא
 31 תרשש מים מרסא ממכון שבעת שר:

פרס ומזוי וא פני המלך השנים ראשון
 1 בפלכות: פדו מדי עשות במלכה ושאי
 2 על אשר לא עשתה את מאמר המלך
 3 אחשוורוש פד הפרטים: ויאמר ממכון
 4 למי המלך והשרים לא על המלך לבד עתה
 5 ושאי המלכה פי על על השרים ועל פד העמים
 6 אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש: פירצא
 7 דבר המלכה על פד הגשים להכות בעליתן
 8 בעמדתן חכום המלך אחשוורוש אמר להביא
 9 אחשוורוש המלכה לפני ולא סבה: וראם
 10 היה תאמרה: שדח פרס ומזוי אשר שמעו
 11 את דבר המלכה לכל שריו המלך וכו פירן
 12 וקצף: אם על המלך טוב פא דבר מלכה
 13 מלפני וישב בדת פרס ומזוי ולא יעמד
 14 אשר לא רבוא ושאי לפני המלך אחשוורוש
 15 ומלכותה וכן המלך לעשותה הצורה מפתו:
 16 ושכמו פתגם המלך אשר עשה בקל מלכו
 17 פי רבה היא וכל הגשים יתבי וכו לבעליתן
 18 למגדול ועד קצו: ויטב דבר בעיני המלך
 19 והשרים ויעש המלך פד ממכון: וישלח
 20 סרסים אל פל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
 21 ככתבה ואלעם ועם פלשט להראת פל איש
 22 שר בביתו ומדפ פלשט עפו:

CAP. II. ב

1 אתר הימים האלה פשוך הכח המלך
 2 אחשוורוש וכו את ושאי ואת אשר עשתה:
 3 ואת אשר רגו עליה: ויאמר גשר המלך
 4 משרתו וקצף לפקד מעזח פתולח סרס
 5 מראה: ויפקד המלך סרסים בכל מדינות
 6 מלכו וקצף את פל עשה סאלה סרס
 7 מראה אל ששון היתה אל בית הגשים אל
 8 יד הנא סים המלך שמר הגשים ומן

CAP. XI. י"א

1 שֶׁלַח לַחֲמוֹץ עַל-פְּנֵי הַיָּמִים פֶּרֶטְבַּן הַיָּמִים
 2 הַמִּצְטָנֵף: תֵּן-הֶלֶק לַשֶּׁבִיעָה גַם לַשְּׂמִינִי בִּי
 3 לֹא תִדַע מַה יִּזְדֶּה וְעַד עַל-הָאָרֶץ: אִם-
 יִפְּלֹא הָעֵבֶרִים שֶׁשָׁם עַל-הָאָרֶץ וְיִדְּקוּ וְאִם יִפְּוֹל
 עַץ בְּדָרוֹם וְאִם בְּצִפּוֹן מָקוֹם שִׁשִּׁיִּל הַעֵץ שָׁם
 4 יִדְּוֹא: שֹׁמֵר רֵחַ לֹא יִרְעַע וְהָאֵר וְעֵבֶרִים לֹא
 5 יִפְּצֹרוּ: פֶּאֶסֶר אֵינְךָ יוֹדֵעַ מִהֶ-יָּדוּךָ רֵחַ
 6 בְּעֵצִים בְּטֶבֶן הַמַּלְאָה כִּכֹּה לֹא תִדַע אֶת-
 6 מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת-הַכֹּל: בִּפְנֵי
 וְעַד אֶת-הַעֵץ וְלִשְׂרֵב אֶל-תַּחַח הָרֵץ בִּי אֵינְךָ
 יוֹדֵעַ אִי זֶה יִקְשֹׁר הַזֶּה וְאִם שְׁנֵימָה פֶּאֶסֶר
 7 טוֹבִים: וּמְחֹק הָאֵר וְטוֹב לַעֲנִים לַרְאוּחַ אֶת-
 8 הַשֶּׁמֶשׁ: בִּי אִם-שָׁמֵם הַרְפֵּה יִדְּוֹה הָאֵר
 9 כִּלְמֵשׁ שִׁמְחַ וְחֹפֵר אֶת-יָמֵי הַחַשְׁקִי בִּי-דְבָרָה
 9 דְּהוּ פֶל-שִׁבְא הַכֹּל: שִׁמְחַ בְּחַד בִּלְהַחֲקֹךְ
 וְיִטְבִּיחַ לְבָךְ בִּימֵי כַחֲזוֹתֶיךָ חֲזָן בְּדַרְכֵי לְבָךְ
 וּבְמַרְאֵ עֵינַי וְעַד עַל פֶּל-אֱלֹהֵי יִבְרָא הָאֱלֹהִים
 10 בְּמַשְׁפָּט: וְחֹסֵר פֶּעַם מִלְּבָב וְהַעֲבֵר וְעַד
 מַשְׁרֹף בִּי-הַלְחֹחַ הַשִּׁחֲחֹחַ הַכֹּל:

CAP. XII. י"ב

1 הַכֹּל אֶת-בְּרִאֲתוֹ בִּימֵי בְּחֻדְתֶּיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא
 יֵאָדָּו יָמֵי דְעֵלָה חֲזִיעַ שְׁלִים אֲשֶׁר וְחָמֵר אֵיךְ
 2 לִי בָרִים וְחָפֵץ: עַד אֲשֶׁר לֹא-חֲחֹשֶׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ

קהלת יב חקים

וְהָאֵר וְהַיָּרֵחַ הַיּוֹפְיִים וְשִׁבְי הָעֵבֶרִים אֶת-
 3 הַגִּישָׁם: בַּיּוֹם שִׁשִּׁיִּי שִׁמְרֵי שְׁמֵרֵי הַצִּיֹּת הַתְּחַשְׁתֵּי
 4 הַרְאוּת פֶּאֶרְפוֹת: וְסִבְרֵי דְלִוְיָם בְּשִׁבְךָ בְּשִׁפְלֵי
 4 קָל הַתְּחַסָּה וְקִיָּם לְקָל הַצִּפּוֹר וְיִשְׁחַד פֶּל-
 5 בְּטַח הַשִּׁיִּי: בְּגַם מִבְּנֵי יִרְאֵה הַתְּחַתְּתִים בְּרִדְךָ
 5 וְיִמְאֵץ הַשֶּׁקֶד וְיִסְתַּבֵּל הַתְּנַב וְחֹפֵר הַאֲבִימָה
 6 בִּי-הַלְךָ הָאֵדָם אֶל-בֵּית עֵלְיוֹ וְסִבְנֵי בְּשִׁבְךָ
 6 הַיּוֹפְיִים: עַד אֲשֶׁר לֹא-יִחַדְקֵךְ הַכֹּל הַכֶּסֶף
 7 וְחֹרֵץ גֵּלַח הַהַיָּב וְחַשְׁבֵּר בִּי עַל-הַמִּפְתֵּי וְטָץ
 7 הַפְּלִל אֶל-הַפּוֹר: וְיִשָּׁב הַעֲמֹר עַל-הָאָרֶץ
 8 פְּשֻׁרָה הַחַיִּים וְשִׁבְי אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְקַהּ:
 8 הַכֹּל הַכִּלְמֵשׁ אֲמֹר הַתְּחַלְתֵּה הַכֹּל הַכֹּל: וְיִחַר
 9 שִׁדְּוֵה קִדְּלַח חֹסֵם עַד לַפּוֹר-עֵשֶׂה אֶת-הָעֵם
 10 וְאִין וְחֹרֵץ חֲזָן מִשְׁלִים דְּבָרָה: בְּקִשָּׁת קִדְּלַח
 11 לַמִּצָּא דְבִי-תַפֵּץ וְכַחֲבֵי יִשָּׁר דְּבִי אִמְרָה:
 11 דְּבִרֵי חֲכָמִים בְּפִרְעוֹת וּבְמַשְׁמֹרוֹת טְבוּעִים
 12 בְּעַלֵי אֲסַפּוֹר טִיטֵי מַעֲרָה אֲחֻד: וְיִחַר
 12 מִזְמֵרָה בִּי הַיָּד עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְפֵּה אֵין
 13 לְקֵץ וְלִדְג הַרְפֵּה יַעֲשֶׂה בְּשָׂר: סוֹף דְּבִרֵי הַכֹּל
 13 לַשִּׁמְעֵ אֶת-הָאֱלֹהִים יֵדָה וְאֶת-מַצְחֹוֹ שִׁמְד
 14 פִּירוֹה פֶל-הָאֵדָם: בִּי אֶת-פֶּל-מַעֲשֵׂה
 14 הָאֱלֹהִים וְאֶ-בְּמַשְׁפָּט עַל פֶּל-נַעֲלֵם אִם-טוֹב
 וְאִם-רָע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ידא ואת מצותיו שמר כי זה כל האדם: סימן יח"ק"ק

חוק

סבם סכרין דסר קהלת מארים ועשרים ושנים. וסימט מה שדעה כבר נקרא שמו: וגם חצוי מה שדעה כבר נקרא שמו: וסרקו שנים עשר כי זה כל האדם סימן: וסדתי ארבעה. וסימט אכא במ אדה יה:

נעשה תחוד השמש לשל אשר ועל האדם
 לעשות ולא תפא וגם אסאמר החכם לעשה
 לא יכל להפא:

15 המצא בה איש סכסן חכם ומלש דא ארז
 העיר בחכמו ודאם לא יזר את דאיש
 הפסן דדא: ואמרזו אי טובה חכמה
 מכסדה וחכמת הפסן בודה דדמזו אינם
 לשמעים: דמי חכמים בנח משמעים מועקת
 17 מושל בפסלים: טובה חכמה מכל קרב
 ודומא ארז יאמר טובה דדמזו:

CAP. X.

1 וטובי מוח יאיש יעש שקן וקח יד מחכמה
 2 סכוד סבלה מעט: לב חכם לימש ולב
 3 פסל לשמאל: וגם בנחזו שישכיל הקו לב
 4 חכו ואמר לכל סל דא: אסר דח המושל
 הועלה עליו מקמו אל תחפ פי מלש יפה
 5 חמאים גדלים: יש רעה ראוי תחח השמש
 6 בשנה שאמא מלסן השליט: סתן חכבל
 7 בפחמים רפים ועשירים בשל ישבו: ראוי
 עבדים על סיסים וסרים חכמים בעבדים על
 8 דארץ: חסר נספז בו ישל וספז נזר ישכס
 9 נחש: מסע אמלים יעצב דמס בזקע עמים
 10 יסן עם: אסר קרה הפול חווא לא סנים
 11 ללל ודחלים תפר ודחון הכשיר חכמה: אס
 ישן הפחש בלא חש ואן דחון לבעל השון:
 12 דמי פי חכם חן השמיות פסל חכמה:
 13 ודחל דמי שדה סבלה ודחיות שדה דחלמה
 14 רעה: חכבל דמס דמים לא יודע האדם מיד
 שידה ויאמר יהיה סתחיו מי יוד לו:
 15 עמל הפסלים ותענש אשר לא יודע ללכת
 אל עיר: אל יד ארץ שמלפניו עש וסתר
 16 בנך יאכלו: אשתו ארץ שמלפניו בן דחיים
 וסודו בעת אכלו בנמיה ולא בשד:
 17 בפעלותים יפד הפסרה וכסבלות דים דלק
 18 דפח: לשחוק עשים לחם ויין ישפח חיים
 19 דבכא יענה את דכל: גם במועק מלך
 20 אל דקל ובחודי משכבו א-תקבל עשוי פי
 שף השמים ילקו את דקל ובעל הפנסים
 יוד דב:

נעשה תחוד השמש לשל אשר ועל האדם
 לעשות ולא תפא וגם אסאמר החכם לעשה
 לא יכל להפא:

CAP. IX.

1 כי את מלוה קחו אל לבי ולמד את מלוה
 אשר הפחיתים והחכמים בעבדים פי האלום
 גם אתמה גם שסאה אן יודע האדם הכל
 2 לשמעים: דכל פאמר לכל מרה ארז לפיק
 ודלשל לשור ולפוד ולסמא ולבדח ולאמר
 אינפ ונח פפוד פחמא השלפע פאמר שבעה
 3 דא: זה וע כל אשר עשה תחח השמש
 פי מרה ארז לכל וגם לב פי דאמס מלא
 4 וע הדלחה בלבם בודים ודחיות אל דחיים:
 5 פי כי אשר ידו אל מל דחיים יש פחון פי
 6 ללב דו דא טוב מן דדחיה דפח: פי
 דחיים ודעים שימיו דפחיים אים ודעים
 7 מאמה וארעד להם שכו פי לשח וסם:
 8 גם אריתם גם שאתם גם קמחם פד
 אבדה חלה אן דים עד לשלם בכל אשר
 9 נעשה תחח השמש: לך אכל בשמחה לחמו
 וסודה מל טוב י נקו פי סר רעה האלום
 10 אר מועקו: בכל עה היה בנדח לבנים
 11 ושמן על דאשן אל יחוס: ראה דים עב
 אשר אשר איתם מל ימי וי הבלו אשר
 12 כן לך תחח השמש על ימי הבלו פי ויא
 חלקו בדים ובמלקו אשר אשה עמל תחח
 10 השמש: כל אשר תמצא ידו לעשה בנחזו
 עשה פי אן מעשה חשבוך חשת חכמה
 11 בשאל אשר אשה דקו שפה: שסי ודא
 תחוד השמש פי לא לעלים הפדו ולא לעפרים
 הפחיתים וגם לא לחכמים להם וגם לא
 לבנים עש וגם לא לודים חן פי עת ופנע
 12 קרה אדעלים: פי גם לא יודע האדם אד
 ערו פנים שפחיתים במצודה רעה וכפחים
 האחות פח דמס יקשים בני האדם לעה
 13 רעה כשחפל עדים פחם: גם היה ראוי
 14 חכמה תחח השמש ודולה דא אל: ער
 קספה ואשים בה מעט וכא אלה מלך

קחלח ח קחיו

בבל אלה לא מצאנו: לכו ודעוהו כמאזו
אלו עשה האללים את דעותם אשר הרעוה
בקשו והשבעו רפים:

CAP. VIII. ח

מי ברחמם וכו' ידע פשו דבר חכמת אדם
תאזר פניו וכו' פניו לשאון: אי פ' מלכו שמו
ועל דברו שבעת אלפים: אל תפדלו משמו
תלך אל העמו' בדבר רע פי פל אשר יחפץ
יעשה: באשר דם מלכו שלטון וכו' ואמר
לו מדהעשה: שומר מצוה לא ידע דבר רע
ועו ומשפט ידע לב חכם: פי לכל חפץ יש
עו ומשפט פי דעת האדם רפה עליו: פי
אינו ידע מדהשירה פי באשר יהיה מי יגיד
לו: אין אדם שליט פתח לכלוא את דעתו
ואין שלטון ביום הדין ואין משלוח בפלחמה
ולא ימלט נשע אד בעליו: את פלוה ראתי
ותחן את ל' לכל מעשה אשר נעשה תחת
השמש עו אשר שלט האדם באדם לרע לו:
תבן ראתי רשעים קמים וכו' ומקמם קדוש
הלום וישתחוו בעד אשר נ' עשו בטהוה
הבל: אשר אין עשה סתם מעשה הרעה
מצוה עליו מלא לב פיר האדם בדם לעשות
רע: אשר הוא עשה רע מאו ומאריך לו
פי בטהוה אי אשר יהיה טוב לראי האללים
אשר יראו מלפניו: וטוב לא יהיה לרשע
ולא יאריך ימים בכל אשר אינו ירא מפני
אללים: יש הגבל אשר נעשה על הארץ
אשר ו' ש צדיקים אשר מציע אלם כמעשה
הרשעים ויש רשעים שפגיע אלם כמעשה
הצדיקים אמרו שבעה הגבל: ושפתי אי
את השלמה אשר אין טוב לאדם תחת
השמש פי אם לאכל ולשתות ולסמוח והוא
לרפ בעמלו וכו' וראי אשר טעו האללים
תחת השמש: פאשר טעו את ל' לרע
חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על
הארץ פי גם ביום ובעליה שטי בעיני אינו
ראי: ראתי את כל מעשה האללים פי
לא יכל האדם למצוא את דפועשה אשר

טוב בעם משוחק פי ידע פנים יטוב לב: לב
החכם נבית אמל וכו' כסילים בבית שלמה:
לבו לשמע צדק חכם מאלו שמעו שר
כסילים: פי כקול הדיןם תחת הסד בן
שחק העסל וטבוה הגל פי העשק הדלל
חכם יאמר אד לב משה: טוב אחיות הר
מאשיתו טוב אחיות מבה רח: אל תסבל
ברחוק למעט פי לעם ברוה כסילים וכו': אל
תאמר מה יהי שדאמם האללים דרי טובים
מאלו פי לא מחכמה שאלת עליו: טובה
חכמה עבר דלה ויתור לא השמטו פי בצל
החכמה בצל הנקם ויתור דעת החכמה ויתור
בעליו: ראה את מעשה האללים פי מי
יכל לתקן את אשר עשו: ביום טובה יהי
בטוב וטוב ועו ראה גם אתוה לעפדוה
עשה האללים על דברת שלא ימצא האדם
אחיו מאמה: את הגבל ראתי ביום הגבל
יש צדיק אבר בצדק יש רשע מאריך פרעו:
אל אשר צדיק דרפה ואל יתוכם ידע למה
ולשומם: אל ירשע דרפה ואל ידע כל
לפה חמה בלא עשו: טוב אשר ראתו ביה
תבטוה אל תרצה את דיו פי ירא אללים
יבא את פלים: החכמה תעו לחכם מעשה
שליטים אשר דרו בעד: פי אדם אין צדיק
בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם לכל
הדברים אשר דרפה אל יתון לבו אשר לא
חשכו את עבדו מקלקו: פי גם פועים
רבות דע לבו אשר גם את קולת אחרים:
פל זה נסוד בחכמה אמרו ארמיה ודא
דחקה מפני: דחוק מה שדחה ועסק ו עסק
מי ימצאו: פלוו אי ולפי לרע ולרע ובעש
חכמה וחשון ולרע רשע לכל החכמה
הדלוח: ומצא אי כד מצוה את האשר
אשר ירא מצוים ודמים לפה אחרים יהי
לבו לפני האללים וימלט מפני חוטא וכו'
בה: ראה זה מצאו אמה קדלה אחר
לחת למצא חשון: אשר ער בקשה נשט
ולא מצאו אדם אחד כמלך מצאו והשה

16 זה רעה חוליה מל עפנת שמא בן ילק ויחד
 17 ידון לו שי עמל לחיו: גם מלימת ביהשו
 18 יחבל ויכעס ודפה חוליו וקפא: דפה אשר
 19 ראוי אני טוב אשר יספה ליחבל ולשחית
 20 ולחיות טובה בכל עמלו: שי עמל ויחד
 21 השמש מספר ימי דה אשר יגדלו האלמים
 22 מידה חלק: גם מל האדם אשר יגדלו
 23 האלמים אשר תבסס ותשלימו ליחבל מפני
 24 ולשאת את דולק ולשמש ב עמלו זה כפח
 25 אלזים הוא: כי לא דרבה חסד אדמי ויהי
 26 כי האלמים מ ענה בשמחה לפי

CAP. VI. 1

1 יש רעה אשר ראוי תודה השמש ודפה היא
 2 על האדם: איש אשר יתן לו האלמים עמל
 3 ותבסס ותבדו ואיש חסד לנסאו: מכל אשר
 4 יתאזה ולא ישימו האלמים ליחבל מפני כי
 5 איש כחי יחבלו זה הגל וחוליו רע והוא:
 6 אם יוליד איש מהו ושנים רבות יחיה ורב
 7 שיהיו ימי שולו ונסאו לחרשוע מן הצורה
 8 ותבססה לא ידעה כי אחריו טוב מפני
 9 הצפלו: כי יבדלו בא ובישוש יקו ובישוש שמו
 10 יספה: גם שמש לא יראה ולא ידע מתי
 11 לזה מהו: ואזי דהי אף שנים ב עמלים ותבסס
 12 לא יראה והוא אל מקום אחד הגל והקפו: מל
 13 עמל האדם לחדו ותבדשש לא חמלאו: כי
 14 מה יחד לחכם מן הצפלו מה עמל יחד
 15 לזקו עני החיים: טוב מראה עינים מן הקו
 16 נפש בניהו רכל חשית חיו: מה שדחה פני
 17 לקרא שמו וסוד אשר דהא אדם ולא יחבל
 18 לזין עם שתיקוף מפני: כי יש דמים ודפה
 19 מרפם רכל מה יחד לאדם: כי מן יחד
 20 מה ישוב לאדם בדיים מספר ימי דהי רכל
 21 ויעשם בכל אשר מ יחד לאדם מה יחד
 22 אחריו תודה השמש:

CAP. VII. 1

1 טוב שם משמן טוב ויום היתה מהם דהלו: 1
 2 טוב ללכת אל יחד אכל מלכת אל בית משאה: 2
 3 כאשר הוא סוף כל האדם תודו יתן אל לפי:

12 שנים הם להם ולאחד אף יחס: ואם יחד
 13 האחד השנים ועמד מתי הוחם המשלש לא
 14 במדה ופח: טוב ידל מספן וחכם מפלץ
 15 זקן וקטל אשר לא ידע להחד עוד: כי
 16 כפיה החלים קא למלץ כי גם במלכות טלד
 17 רשו: ראוי אד על ימים המהולכים תודו
 18 השמש עם היול השני אשר י עמד ותודו:
 19 אדקש ללדהים לכל אשר דהי לטעים גם
 20 האחרותם לא ישמחו בו פ יעם זה רכל
 21 ותקין וחי: שמו תגלוף פאשו חלק אל פיה
 22 האלמים וקוב לשמע מתי החסלים וכן
 23 פ ימים ידשים לפעוה רע:

CAP. V. 1

1 אל יחבל על שוף ולבו אל יסודו לרצוא דה
 2 לפני האלמים כי האלמים בשמים ואפה על
 3 הארץ על עין יהי דביקו מעשים: כי בא
 4 החלום בנד ענין וקל כסל פוב דברים:
 5 פ אשר תודו מר האלמים אל יתאזה לשלמו
 6 פ אין חסד בעסלים אח אשר תודו שנים:
 7 טוב אשר לרחוד משחוד ולא השלים: אל
 8 יתן אד שוף לרוא אד דשלוף ואל יחמל
 9 לפני הפלץ כי שעה הוא למה יקפא
 10 האלמים על קלוף רכל אדם עשה דהי: כי
 11 עב הלמה ורבלים ודברים דפה פ אד
 12 האלמים הוא: אם עשק יש גל משפט
 13 וצדק יראה בפחטי: אל יחמלה על דהפץ
 14 כי נטה מל צבה שמו תבדים עליהם: ויחד
 15 ארץ ככל הוא מקו לשדה נעבד: אוב
 16 פסא לא ישבע פסא וי אוב ברוסן לא
 17 חמאה גם זה רכל: מדה הפטה רבו
 18 אומיה ומה משדון לבעליה פ אד דהיא
 19 עינו: מחוקה שתי העבד אם מעט ואם
 20 דרבה יחבל והשבע לעשוי א נפ מתי לו
 21 לשון: יש רעה חוליה ראוי תודה השמש
 22 עשו שמד לבעלי לעשו: ואוב דגשו דהיא
 23 בענין רע וחוליו פן ויא פדו מאמה: פאשו
 24 קא מפני אלו שום שוב ללכת בשפה
 25 ומאמה לא ירא בעמלו שילד בוד: תם

קהלת ד קצמו

15 עשה שרא מלפניו: מה שיהיה פניו וזאת
 ואשר ליהות פניו זהו האלוהים יקום את
 16 נדחה: עוד ראיתי תורה השמש מקום
 המושב שמה חלשע ומקום הצדק שמה
 17 הלשע: אמרו אי מלפני את הצידיק ואחר
 דלשע ישב האלוהים פי עת לכל יחזק ועל
 18 כל הפעולה טוב: אמרו אי מלפני על
 דברת פני האדם לטוב האלוהים ולאחר שרם
 19 בזהמה הפה לטוב: פי מזהה ביה האדם ומקרה
 הפתחה ומקרה אחד לטוב פתח זה פן מזה
 זה תוח אחד לכל ומזהו האדם מן הפתחה
 20 אן פי הכל הכל: הכל חלקו אל מקום אחד
 21 הכל זהו מן הדין והכל טוב אל הדין: מן
 ידוע זהו פני האדם הגולה וזאת למעלה והוא
 22 הפתחה ודברת זהו למטה לאדן: והוא
 פי אן טוב ממשו שמחו האדם במעשיו פי
 וזאת חלקו פי מן יבאש לראות בפה שדורה
 אדן:

CAP. IV. 7

1 ושבו אי וראוהו את כל העשקים אשר
 נעשאו תוח השמש דפה: דמעה העשקים
 ואן להם מלחם ומד עשקדם פה ואן להם
 2 מלחם: ושפח אי את המזים שפח מזה
 3 מן הדין אשר הפה הדין עתה: ומל
 מלשחם את אשר עת לא היה אי אדן
 4 את הפעולה דוע אשר נעשה תוח השמש:
 והוא אי את כל עמל ואת כל משחן
 5 הפעולה פי הוא קטא איש מרעה גם זה
 הכל השח חתו: הנקל תבן אדן ואל
 6 אדן: טוב מלא קי נח מלא חסדים
 7 עמל השח חתו: ושפח אי וראוהו הכל
 8 תוח השמש: יש אדן ואן של גם בן ואן
 אדן לא ואן קץ לכל עמלו גם שילו אר השמש
 9 עשד למי: אי עמל ומחשד אדן עשד מזה
 גם זה הכל ועבן רע הוא: טובים השמים
 10 מן האדן אשר יש להם שר טוב נעמלם:
 פי אדן ישל האדן קים אדן ואיל והוא
 11 שיל ואן שר לזקמו: גם אדן שפח

18 חתו: וראוהו אי אדן עמלו שפח עמל
 תוח השמש שאדן: אדם שיהיה אדן:
 19 ומ ידוע החכם ידוע או סכל ושלם בכל
 עמלו שעמלו ושחממו תוח השמש גם
 20 זה הכל: ושפח אי לאש את לפי על פי
 21 העמל שעמלו תוח השמש: פירש אדם
 שעמל בזכמה ובעת ובכשחן לאדם שלא
 עמל פי ויחנן חלק גם זה הכל ועד וזהו
 22 פי מה דזה לאדם בכל עמלו ובעתו לפי
 23 שדא עמל תוח השמש: פי כל ימיו מכאנים
 ולעם עמל גם בליה לא ישב לפי גם זה
 24 הכל הוא: אן טוב אדם שיאכל ושחה
 והוא אדן טוב טוב בעמלו גם זה וזהו
 25 אי פי מד האלוהים הוא: פי מן אכל ומן
 26 השל דין מופי: פי אדם שערב לפניו כן
 הזכמה ועד ושמוה ולחשטו כן עמל לאש
 ולטוב תוח לטוב לפני האלוהים גם זה הכל
 השח חתו:

CAP. III. 7

1 לכל זמן ועד לכל יחזק תוח השמים: שר
 2 ללדח ועד למח שר למעה ועד לעקוד נאע:
 3 שר לרדח ועד לשיא שר לשחזק ועד למחן:
 4 שר לנפח ועד לשחזק שר מסוד ועד קודי:
 5 שר להשליך אבנים ועד פטס אבנים שר לחטק
 6 ועד לדקדק מוצק: שר לבקש ועד לאפד שר
 7 לשכוד ועד להשליך: שר לקדוע ועד לחפור
 8 שר לחטות ועד לרפד: שר לארוב ועד לשלא
 9 שר מלחמה ועד שלום: מה יחזק העשירה
 10 באשר הוא עמל: ראוי אדן עמל אשר כן
 11 אלוהים לפני האדם לעטח פו: אדן עמל עשה
 12 ועד בשח גם אדן העלם כן מלפני מל
 אשר לרמזא דאדם את הפעולה אשר
 12 עשה האלוהים מראש ועד סוף: דיעוי פי
 אן טוב גם פי אדן לשמוח ולעשות טוב
 13 בראוי: גם פי האדם שיאכל ושחה והוא
 14 טוב בכל עמלו מוח אלוהים הוא: דיעוי פי
 כל אשר נעשה האלוהים הוא דעה לשלם
 עלו אן להשח ומפני אן לטע האלוהים

קהלת

LIBER ECCLESIASTÆ.

CAP. I. א

2 אראה בסוב וזהו נסדודא הנל: לשחוק
 3 אכחוי מרלל לשמחה מדה עשה: ויהי
 4 מלי למשח בין אדשמי ולי מל בחכמה
 5 ולאחז בסבלות עד אשר אראה איה סוב
 6 למי האדם אשר עשו תוח השמים מספר
 7 ימי חיאתו: הגלוי מעשי בניו לי בחיים
 8 נטעיו לי פרמם: עשיתי לי נפת ופרדסם
 9 ונטעתי בהם עץ פלמי: עשיתי לי פרסת
 10 מים למשקה מים יש צמח עמים: קחיל
 11 עבדים ושפלות וברמיח היה לי גם מקחיל
 12 בקך וצאן דרבה היה לי מכל שהיו לפני
 13 בירושלם: פנסוי לי גם פנסוי חרב ובקלה
 14 מלכים והשפיתת עשיתי לי שרים ושוח
 15 ותעבתי בני האדם שהיו לשוח: הגלוי
 16 חלסתי מכל שהיה לפני בירושלם אי חכמו
 17 עמדה לי: וכל אשר שאלו עלי לא אצליח
 18 מדם לא מעשוי אחלף מכל שמחה פרלפי
 19 שמת מכל עמלי ויהיה חלקי מכל עמלי:
 20 ופחתי אל בכל מעשוי שעשו לי ועמל
 21 שעמלתי לעשות וזהו הנל הנל העת וח
 22 ואין יחזק תוח השמש: ופחתי אל לאירה
 23 חכמה ודללות וסבלות פי מל האדם שיסא
 24 איתי המלך או אשר נבד עשיתי: ויהי
 25 אף שיש יחזק לחכמה מן הסבלות ביהחז
 26 יהי מן החסון: החכם עינו פראם החסיל
 27 בחשך הלך ויעשו גם אני שמחה אה
 28 יקרה את עולם: ואמרו אל מלי פמקרה
 29 הנסל גם אני יקני ולמה חכמו אי או יז
 30 ויפחתי מלי שגם זה הנל: פי אין וסון
 31 לחכם עם הנסיל לעלם בשופר האים הפאים
 32 הנל לשפח ואין ימות החכם עם הנסיל:
 33 וסארת את החיים פי רע עלי המעשה
 34 שבעשה תוח השמש פרדל הנל העת

1 דמי קולת פרדל מלך בירושלם: הנל
 2 המים אמר קולת הנל המים הנל הנל:
 3 מה יחזק לאדם בכל עמלו שי עמל תוח
 4 השמש: יוד הלך וזהו פא והאף לשלם
 5 עמיתו וזה השמש תא השמש והל מקלו
 6 שאף וזהו הוא שם: והלך אל ילום וסוב
 7 אל צפון סוב: מכל הלך וזהו על מביטיו
 8 שב וזהו: מלדחלים הלכים אל האם האם
 9 אינו מלא אל מקום שפחלים הלכים שם
 10 הם שבים ללחם: מלדחמים ילום אריכל
 11 איש לרפ לא השבע עין לאחז ולא הפלא
 12 און משמע: מלד שהיה הוא שהיה ומלד
 13 שבעשה הוא שיעשה ואין מלד חש תוח
 14 השמש: יש דבר שאמר ואהיה חש הוא
 15 פס היה לעלמים אשר דה מלפניה אין
 16 וסון לאשנים וגם לאחזתים שהיה לאירה
 17 להם ופון עם שהיה לאחזתים: אמר קולת
 18 יהי מלך על ישראל בירושלם: ויהי אד
 19 לפי לדוש ותחל בחכמה על כל אשר נעשה
 20 תוח השמים הוא: ענין רע סון אלהים לפני
 21 האדם לעשה בו: יהי אד על דח עשים
 22 שבעשו תוח השמש וזהו הנל הנל העת
 23 וח: מעות לא יוכל לזקן וחסון לא יוכל
 24 להפחתי: דפחתי אף עמלי לאמר אי זהו
 25 הגלוי חלסתי חכמה על מל אשר היה
 26 לפני על ירושלם וזהו אה דרבה חכמה
 27 העת: ואחנה לפי לדעת חכמה העת
 28 דללות וסבלות ילשי שגם זה הוא ועון
 29 וח: פי פח חכמה רב פעם וסוף דשה
 30 וסוף מסוב:

CAP. II. ב

1 אכחוי אל מלי לכה נא אפסה משמחה

איכה ה חקין

1 יהיה חלקם לא יוסף להיבטם פני כגבים לא
 17 משא זקנים לא חנונו עזיזה הכליזה עלינו
 אל עורחנו דבל בצפאנת צפית ארצנו לא
 18 וישעי צדו צעונו מלכת ברחובינו קרב
 19 קצט מלא וימנו פריבא קצנו קלים היו
 18 חלשנו כמשני שמנים על הדודים דלנו בצדוד
 20 ארבו לנו ויה אפילו משיח יהיה לנו
 בשחורותם אשר ארצנו בצלו חיה בנאים
 21 שישו ושמחו בראדום וישבדו פארץ עוף
 22 גם עליו תעברו שם חשברי וחשירו יחס
 עמך ברחציון לא יוסף להגלותך פקד עמך
 בראדום גלה על השמחה

CAP. V. ה

1 וכל יהיה מה יהיה לנו דפיט ויהיה אוד
 2 חרפתנו נחלתנו סרסכה לוחים פתנו
 3 לנכרים יחזיקים דלנו אין אב אפוזינו
 4 פאלמחז מימנו בכסו שחיתו צעונו בצדוד
 5 יבא על צארטו סרסכה תענע לא יהימולט
 6 מצלים סרסכה ד אשרו לשבע לחם אבדנו
 7 חסא אינם ארצנו עטודים סכלנו עבדים
 8 משלו סט פוק אין מידום פמשטה נבא
 9 לחלנו מפני חרב דהמדוד עזנו פחצוד
 10 נכמרו מפני העסות רעב נשים בציון ענו
 11 בחלת בעני יהודה שרים ביום סרסכה פני
 12 זקנים לא סרסכה בחורים סתון משא ויערים
 13 בעץ משלו זקנים משע שבתו בחורים
 14 מענתום שבת משוש ללנו סרסכה לאכל
 15 מחולטו נסלה עמרת ראשנו ארצנו לנו פי
 16 חסאנו עלוה יהיה חלה ללנו על אדה חשכו
 17 עינינו על ד ציון ששלמם שיעלים האב
 18 בו איהו יהיה לעולם חשבו סמאך לוד
 19 ודוד למה לצח חשפודו תעובט לאד
 20 ימים השבינו ויהיה אלקו ומארב חוש
 21 וימנו פקדם פי אב מאם מסאמנו קצפת
 22 עלינו ערמאד

57 תעלם אוקו להדעו לשועיו לרבת ביום
 58 אקרה אמת אל ירחא רבת אדני רוב
 59 נפש נאלה חיו ראותה יהיה עורתי סמטה
 60 משפטי ראותה פלקמחם פלמחשבתם
 61 לי שמעת חרפתם יהיה פלמחשבתם עליו
 62 שפתי קמי דגוינם עלו פל דאום שבתם
 63 וקמחם היסיה אני מכניסום חשיב לחם
 64 נמל יהיה פמשטה יחידם חרון לחם
 65 מנפד לוב האלחוד לחם ויהיה פלי חשמידם
 מתחח שמך יהיה

CAP. IV. ד

1 איכה יעם זרב ושם הרים הפוז וישפכתי
 2 אבני קוש בראש פלדחצו פני ציון דהקים
 3 דדי יצא נסרסכה חלצו שד דניקו נחיהן
 4 פדעפו לאכוד פי עינים פמורו דנק לשון
 5 ימק אלחש בצמא סללים שאילו לחם פוש
 6 אין לחם האכלים למעדים נשמו בחוצות
 7 דהאכנים עלו חלע חובקו אשפתותו ונהל
 8 עון פדעפו מחפאת סום דהסכה כמדיע
 9 ולא רהלו בה חיים ופי סויהו משלג צדו
 10 מחלב אדמו עצם מפנילים ספור גודתם
 11 חשוד משחוד יחלים לא נחוד בחוצות צמד
 12 עדים על עצמם יש יהיה כקו טובים יה
 13 חלל חרב מואלו רעב שדם זום מוערים
 14 מחסיה סודו דיו נשים רחמלות פשו
 15 מלדיהן יהו לחות למו בשב פדעפמי פלה
 16 יהיה איה חכמו ששוד חרון אפו ויצת אש
 17 בציון ויאכל יסודיה לא האמינו מלס
 18 ארץ וכל ישיב חבל פי יבא צד ואלב בשעי
 19 דהשלים מנפארה נביאה עטת פדעה
 20 השסכים בקרה דם צייקים נעו ערים
 21 בחוצות נבאלו בדם בלא ויכלו תעו בלשודים
 22 סודו סמא קראו למו סודו סודו אלהינו פי
 נצו גם נעו איהו בנאים לא יוספו לנוד פני

השינו יהיה אלק ונשובה חדש ימנו כקדם סימן יח"ק

חוק

סבוב סוסף איכה מהו וחמשים וארבעה וסימני יסע קדים בשמים ויצאו לדכא חתח רגלי

9 תִּשְׁלַח: בַּד הָיִי מִלִּי בְּחַיֵּי טַרְחָנָי שָׁחַד: דָּבַר
 10 אֲבִי הָאֵל לִי אֲדֹנָי בְּמִסְתָּרִים: דָּבַר סִדֵּר
 11 וַיִּפְשַׁחַי שִׁכְמִי שׂוֹמֵם: דָּרָךְ קִשְׁתִּי וַיִּצְבַּעַי
 12 כַּמְצָרָא לְחַי: הִבֵּיא בְּכַלְחֵי בְּנֵי אֲשֻׁפְחָי:
 13 וַיִּיחַד שׂוֹק לְכָל־עַלְפִי נִטְטַם כָּל־הַיָּאָם:
 14 הַשְׁמַעְנִי בְּרוּחִים הַזֵּמִי לַעֲבֹד: וַתִּרַם בְּרִחְקֵי
 15 שְׁפֵי הַבְּשָׁטַי פֶּאֶסָר: וַתִּנְחַ מְשָׁלִים נִשְׁפֵּי
 16 לְשִׁירֵי טַרְחָנָי: וְאִמְרֵי אֲבִי מַצִּיחַ וַחֲדָלְחֵי
 17 מִדְּדָה: וְכַרְעִמִי וְכַרְעִי לַעֲשֵׂה הָאֵשׁ: וְכַד
 18 תּוֹצֵר וַחֲשִׁיה עָלַי נִשְׁפֵּי: וְזַח אֲשֵׁי אֶלְפֵי
 19 עַל־כֵּן אֲדַחֵל: חֲסִי דְדָה כִּי אִל־תִּמְטֵי כִּי
 20 לֹא־כִמֵּי חֲסִי: תְּחִשִּׁים לְכַלִּים רַבֵּי אֲמִיחְתָּ:
 21 חֲלַק דְּדָה אֲמִיה נִשְׁפֵּי עַל־כֵּן אֲדַחֵל לִי:
 22 טַב דְּדָה לְחַי לְנִשְׁפֵּי תַחֲשֻׁבֵי: טַב וַחֲדָל
 23 וְהָאָם לְחַשְׁבֵּת דְּדָה: טַב לְכַר כִּי־שָׂא עַל
 24 בְּנִשְׁפֵּי: יִשֵּׁב בְּדָר הָאָם כִּי נִשְׁפֵּי: יִתֵּן
 25 בְּעַסֵּי שְׂדֵה אֵלֵי יֵשׁ תְּקוּוּה: יִתֵּן לְמַצֵּה לְחַי
 26 יִשְׁבַּע בְּרַפְחָה: כִּי אִל תִּחַד לְשֵׁלֵם אֲדִי: כִּי
 27 אִם־דְּדָה וְהָאָם כִּי חֲסִי: כִּי אִל עֲבֹד
 28 מַלְטָ וַחֲדָ בְּנִי־אֵשׁ: לְכַפֵּא תַחַד תְּלִיל כִּל
 29 אֲסִידֵי אֲרִץ: לְהַשִּׁיחַ מִשְׁפַּט־לְכַר כַּד כִּי
 30 עֲלוּ: לְעִנֵּת אֲדָם בְּרִיחַ אֲדִי אִל וַחֲדָ: כִּי
 31 זֶה אֲכִל וַחֲדָ אֲדִי לֹא צְדִיק: מִשׁ עֲלוּ לֹא
 32 תִּצְאֵי דְעִשָׁת וְהַפּוֹב: מִדֵּי־הַיָּאָם אֲדָם לִי
 33 גַּם עַל־חֲסָא: כַּשְׁמֵחַ וְהִכְטֵי וְהַלְלֵה
 34 וְנִשְׁבַּח עַד־דְּדָה: מִשָּׂא לְכַמֵּי אִל לְשֵׁלֵם אֵל־
 35 אִל בְּשָׂמִים: כַּחַס מְשָׁעֵי וְקִלִּית אֲדָה לֹא
 36 מִלְחָה: סַבְחָה כַּחַי וַחֲדָטֵי דְחַחֵי לֹא
 37 חֲמִלָה: סַבְחָה בַּעַל לְחַי מִעֲבֹד חֲמִלָה: סִיד
 38 וְכַמֵּס חֲשִׁימַס בְּקִרְבֵי הַעֲמִים: פִּצְנֵי עֲלִית
 39 פִּדָם מִל־אֲבִיט: פִּחַד וַחֲדָ דְדָה לֵעֵי הַשְׁמַח
 40 וְהַשְׁבִּי: פִּלְגֵרִימֵי תַחַד עֲלֵי גֵל־שִׁבֵּר בְּרִד
 41 עַמֵּי: עֲמִי טַרְחָנָי וְלֹא חֲמִקָה מִכָּן הַטְּרָחָי:
 42 עַד־יִשְׁקִיחַ וְלֹא דְדָה מִשְׁמִים: עֲלֵי עֲלִלָה
 43 לְנִשְׁפֵּי מַלְטָ בְּחַי עֲמִי: צַד צְדִיקֵי בְּצַפֵּי
 44 אֲדִי חָסֵם: צְמַח בְּכֹל חַי וַיִּיחַ אֲבִי כִּי
 45 צְפֹרֵמִים עַל־הָאֵשׁ אֲמִיחַ טַרְחָנָי: קְרָחֵי
 46 שְׂמֵךְ דְּדָה מִפְּדֵי תַחֲוִחָה: קִלְי שְׂמַעֵת אֵל־

תַּחַד שְׂעִים דְּדָה לְחַי הָאָם בְּרִחֵל
 11 דְּהַשְׁלֵם: מַלְטָ כַּשְׁמֵחַ עֲלֵי חֲמִרָה מִשׁ
 12 לְשִׁפֵּי לְחַי כַּבְדֵי עַל־שִׁבֵּר בְּרַעַפֵּי בְּעַמֵּי
 13 עֲלֵי וַחֲדָ בְּרַחֲוִה קִרְוָה: לְאִפְרָם אֲמִיחַ
 14 אִיהֵי דְגֵן וַיִּתֵּן בְּרַחֲשֵׁמֵם כַּחֲלֵי בְּרַחֲוִה עֵר
 15 בְּהַשְׁמַחֵךְ מְשָׁלִים אִל־חַק אֲהָאָם: מִדֵּי־אֲשֻׁרָךְ
 16 מִדֵּי אֲזַמְרֵי־לְחַי בְּרַחֲוִה דְּהַשְׁלֵם מִדֵּי אֲשֻׁרָךְ
 17 וְאִבְחַדֵּךְ בְּחַלְחָה בְּרַחֲוִה כִּי־נִדְּוֵל מִסֵּבְרָךְ
 18 כִּי יִפְרִיחֵךְ: וְכִי־אֲדִי חַי לְחַי שְׂמַח וְחַלֵּל וְלֹא
 19 גַּל עַל־שִׁבֵּר לְחַשֵּׁב שְׂמִיחֵךְ וַיִּיחַד לְחַי מִשְׁמַח
 20 שְׂמַח וְיִמְחִידִים: סַבְכֵי עֲלֵיךְ בְּשִׁיבֵם כִּי־עַבְדֵי
 21 דְּרָךְ שְׂרָךְ וַיִּמְשֵׁחַ הָאָם עַל־כֵּן דְּהַשְׁלֵם הַחַח
 22 הַעִיר שְׂמַחֵה כִּלְחָה יֵשׁ מִשְׁפֵּי לְכָל־אֲרִץ:
 23 פִּצְנֵי עֲלֵיךְ פִּדָם כִּי־אֲבִיחֵךְ שְׂרָךְ וַחֲדָ־לְחַי
 24 אֲמִיחַ בְּעֵטֵי אֲדִי זֶה הָאָם שְׂפִיכֵי־כַד מִפְּסָם
 25 רִאֵינוּ: עֲשֵׂה דְדָה אֲשֵׁר וְקַם בְּצַע אֲמִיחַ
 26 אֲשֵׁר צְדִיק מִיִּם־קֶדֶם הָאָם וְלֹא חֲמֵל וַחֲשִׁיחַ
 27 עֲלֵיךְ אֲוִיב הָאָם כִּן צְדִיקֵי: צַעַק לִבִּם אֵל־
 28 אֲדִי חֲמִת בְּרַחֲוִה הַזֵּמִי מַלְטָ חֲמֵחַ וַחֲמֵם
 29 וְלִילָה אִל־תַּחַח טַרְחָנָי לְחַי אִל־חַחֵם בְּרַעַפֵּי:
 30 קִרְבֵי וְכִי בְּכַלֵּי לְהָאֵשׁ אֲשִׁמֹּחַ שְׂמִי כַּמֵּס
 31 לְחַי כַּחַס כִּי אֲדִי שְׂמַח אֵלֵי פִּשְׁחֵי עַל־נִשְׁפֵּי
 32 עֲלֵיךְ וְהַשְׁטִימִים כַּחַס בְּרִאֵשׁ מִל־חֲוִחָה:
 33 רִאֵי דְדָה הַיִּשְׁטִיחַ לְחַי שְׂלַחַת כַּח אֲבִי־
 34 הַאֲמִלְחָה מְשִׁים פִּדָם עֲלֵי מְשִׁימִים אִם־יִתֵּן
 35 בְּמַקְשֵׁי אֲדִי כִּן וְכַבֵּי לְחַי
 36 חֲוִחָה כִּשׁ חֲכַן בְּרִחֵלֵי תַחֲוִה כַּחֲלֵי
 37 בְּחַרְבֵי דְחַחֵי בִּימֵם אֲפִשׁ כַּחֲחֵי לֹא חֲמִלָה:
 38 תְּקַרֵּא כַּחַס מַעֲד מַעֲדֵי מִסְכִּיב וְלֹא דְדָה פִּדָם
 39 אִי־יִחַדֵּי פִלְטֵי וַחֲדָ אֲשֵׁר מִשְׁחֵי וְהַפּוֹב
 40 אֲוִיב כַּחֵם

CAP. III. ג

1 אִי דְבַר רִאֵה עֲלֵי בְּשִׁבֵט עֲבָדֵי: אֲדִי כַּד
 2 וְלִי־חַי וְלֹא־רִאֵה: אֲדִי כִּי יִשֵּׁב וַחֲדָ חַי
 3 מִל־הָאָם: פִּדָה מְשִׁחַל וְעִלֵּי שִׁבֵּר עַמְרָה:
 4 בְּרַחֲוִה עֲלֵי וַיִּשְׁקֵי רִאֵשׁ חֲמִלָה: בְּמִשְׁמִים
 5 הַשְׁבִּי מִכָּן עֲלֵי: בַּד בְּעַד וְלֹא אֲמִיחַ
 6 הַבְּכִיד כַּחֲוִחֵי: גַּם כִּי אֲעַל וְאֲשִׁיעַ שְׂחָם

LIBER THRENORUM.

CAP. I. א

17 יהי כלי שוממים כי נבד אייב: פְּרִשָׁה צִיּוֹן
 בְּחַיִּיהָ אֵינן מִנְחָם לָהּ צָרָה יְהוָה לִי עֲקָב מִיַּמִּי
 18 צָרוּ יְהוָה וְיִשְׁרָאֵל לְנֶדָה בְּיָמֵינוּ: צִוּק הוּא
 יְהוָה פִּי שִׁחַו מִרוּחַ שְׁמַעְרֵמָה כָּל־עַפְמִים
 וְהוּא מִכְאֵבִי פְתוּלָה וְחֲזָרִי הִלְכֵוּ בְּשָׁבִי:
 19 קָרָאתִי לַמַּצְרַיִם הַמָּה רִפְיָי כְּדָרָה וְהִקְנִי בְּעִיר
 נֹשֶׁה פִּי־בִקְשׁוּ אֶכְלֵ לֶמֶךְ וְיִשְׁבוּ אֶת־נַפְשׁוֹם:
 20 רָאִה יְהוָה פִּי־צָרִי מִעַתְּ מִמְרֹד־הַדָּפֶן לִפִּי
 בְּקָרְבִי מִי מִרוּחַ מִדְּפַן שֶׁלֹּה־חֵב בְּפִתַּח
 21 בְּפִתּוֹת: שְׁמַעֵנִי כִּי נִאֲדָה אֲנִי אֵינן מִנְחָם לִי
 פִּלְאֵי־אֵיבִי שְׁמַעֵנִי רַחֵם לִשְׁבוּ כִּי אִתְּךָ עֲשִׂיתָ
 22 הַבָּחַת יִסְבְּרָאת וְיִהְיֶה כְּמֵנִי: תָּבֵא בְּלִדְעֵימֹם
 לַסִּדְּקָה וְשַׁלַּל לִמֵּן פֶּאֶשֶׁר עֲלִילַת לִי עַל־פִּלְאֵי
 פִּשְׁעֵי פִּדְבּוֹת אֲנִיחֵוּ וּלְפִי דָוִ:

CAP. II. ב

1 איכה יעבב אפסו אדמי את פת ציון השליקו
 משמים ארץ תפארת ישראל ולא יזכר הים
 2 תליו ביום אפסו: בעע אדמי לא חמל את
 בלתיאח יעלב דום בעשרו מבצור בתי יהודה
 3 דיעו לארץ חלל ממלכה ושדוה: נדע ברחמי
 אפ כל קרן ישראל השיב אחור ימט משפט
 אייב ויבער בני עקב כאש להיה אכלה סביב:
 4 דרך קשור פאייב כצב ימט כצד ניהת כל
 מחמיר עין פאדל בתי ציון שפד כאש חמרו:
 5 דיה אדמי ופאייב בעע ישראל בעע פל אמתיה
 שחת מבצור ורב בתי יהודה תחיה ויחיה:
 6 ויחמס פנן שבו שחת מעדו שבת יהודה
 ציון מעד ושפת וינאץ בועם אפ מלך וכתב:
 7 ונח אדמי מובדל סור מקדשו הבניו בתי אייב
 חמת אמתיה קול תנע בבית יהודה פיום
 8 מעד: השב יהודה לתשוחת חומת בתי
 ציון נפה לו לא השיב דו מפעע ויאכל חל
 9 וחומה יחיה אכלו: פגע בארץ שטייה
 אבד ושפד ברחיה מלפיה ושדוה ביום אין
 10 תולה במינייה איה לא מצא חון מודה: ישבו
 לארץ דימו וקנ בתי ציון העלו עפר על ראשם

1 איכה | ושכה בך העיר ורבו עם היתה
 פאלמה רבו ביום שורו בפדיות היתה
 2 למס: וכל תכנה בלילה דמעחה על לחיה
 אין לה מנחם מפל אויבה פל דיעה בנדו בה
 3 היה לה לאיבום: גלחה יהודה מעל ומב
 עמיה דיה ושכה ביום לא מצאה מנחם פל
 4 חשה השניה פון המצרים: דרכי ציון אכלת
 מפל פא מעד פל שטייה שוממין פגייה
 5 נאנחום בתולדה נגות דיה מרלה: דיה
 צרה לאש איכה שלו פירייה דונה על
 6 רב פשעה עלליה הלכו שמי לפני צו ויצא
 מן בתי ציון פל יהודה דיה שטייה פאליים לא
 7 מצא מרה ולכו בל ארכ לפי ודקו: ומה
 וישלם וכו ענה ומרודה פל מתמיה אשר
 8 היה מימי קדם פנטל עמה פתי צו ואין עזר
 9 לה ראה ציום שחזו על משפחה: חטא
 חטאה וישלם על מן ניהו דיה פל מכבדיה
 10 היליה פירא ערהו בשרא אכדיה וישב
 9 אדור: ממאחה בשוליה לא וסרה אדויה
 ותרד פלאים אין מנחם לה ראה דיה אד
 10 עני פי הגיל אייב: דו פתש צו על פל
 מחמירה פיראחה גוים בא מקדשו אשר
 11 ציהו לא יבא בקול לך: פל עמה אכדיים
 מבקשים לחם חנו מן החמדיים פאכל להשיב
 12 נפש ראה דיה היפטה פי דיווי חולה: לא
 אליים פל עשרי דרך היפסו דיה אידוש מכאוב
 13 פמכאבי אשר עלל לי אשר חונה דיה פיום
 חון אפסו: מסום שלח אש בעצמוי ויהיה
 14 פתש רשת לגילי השכני אחור נחמי שמייה
 פל דהים דיה: נשקו על פשעי בתי שחורגו
 15 על על צדאי השל פיו חנע אדמי בתי לא
 איכל קום: סלה כל אפמי אדמי בקרפי קרא
 16 על מעד לשפד בחור פח דרך אדמי לחולת
 בתי יהודה: על איה | אני חכה עני | עיל
 ידה פיום פיר דתק מפני מנחם משיב נשמי

1 אִשָּׁה בָּשֵׁט וְהִקְדַּם עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת־
 הָאִשָּׁה הַבָּחֳרָה אֶל בְּרוּךְ כְּדָל וְכֹלְאֵה אִשָּׁה
 בְּנֵי שְׁוֵדִים אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־הוּא
 12 כְּאִשְׁתּוֹה וְהָרָא שָׁם בְּבֵית לֵוִי וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ
 כְּבֵית פְּרֹץ אִשְׁוֵלִידָה חֲמוֹר לַיהוָה כְּמִן־הַרֵע
 13 אִשָּׁה וַיֵּקֶם יְהוָה לָהּ כְּמִן־נְעֻמָה הַחַמִּית וַיִּקַּח
 בָּעַן אֶת־רוּחַ וַתֵּיֶדֶל לָאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן
 14 יְהוָה לָהּ הַרְיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּאמְרֵהּ הַבָּשִׂים
 אֶל־נַעֲמִי בְרוּךְ יְהוָה אִשָּׁה לֹא הִשְׁפִּיתָ לָךְ נָאֵל
 15 הָיִים וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי לָהּ לְבָשֶׁת
 נָשׁ וְלִכְלֵם אֶת־שִׁבְתָּךְ כִּי כִלְוָה אִשָּׁה
 אֶת־בְּרוּךְ וַיִּלְדוּ אִשְׁוֵלִידָה טִיבָה לָךְ מִשְׁבַּעַה
 16 בָּנִים וַחֲפָזָה נַעֲמִי אֶת־הַלֵּל וַתִּשְׁתַּחֲוֶה בַּחֲזִקָה
 17 וַתְּהַרְלֵל לְאִמָּתָה וַתִּקְרָאֶה לּוֹ הַשְׂכֵּלֶת שֵׁם
 לְאִמֹּת יַעֲרֹן לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאֶה שְׁמוֹ עִיבֵד הוּא
 18 אֶבְרָתָשׁ אֶבְרָתָשׁ הוּד וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרֹץ פְּרֹץ
 19 הוּלִיד אֶת־חֲצוּן וַחֲצוּן הוּלִיד אֶת־דָּם
 20 וְדָם הוּלִיד אֶת־עֲמִיבֵד וְעֲמִיבֵד הוּלִיד אֶת־
 21 כְּחָשׁוּן וְכְחָשׁוּן הוּלִיד אֶת־שְׁלֵמָה וְשְׁלֵמָה
 22 הוּלִיד אֶת־בָּעַן וּבָעַן הוּלִיד אֶת־עֲבֵד וְעֲבֵד
 הוּלִיד אֶת־יֵשׁוּ וְיֵשׁ הוּלִיד אֶת־הוּדוֹ

3 הָעִיר וַיֵּאמֶר שְׁבִי־סָה וַיִּשָּׂם וַיֵּאמֶר לְנָאֵל
 חָלַתְהָ הַשָּׂדֶה אִשָּׁה לְאִדְוִי לְאִלְמִלְךָ מִסָּדֶה
 4 כְּעַלְמֵ הַשָּׂדֶה מִשָּׂדֶה מִזֵּאבֵו וַיֵּאֵץ אִמְרוֹתִי
 אֲנִלְה אִמְרוֹ לְאִמֹּת לָקַח כְּנֵד הַשָּׂמִים וְכֵד וְכֵד
 עַפְפִּי אִמְרוֹנָל נָאֵל וְאִם לֹא נָאֵל הַנְּחִידָה לִי
 וְאִדְוִי כִּי אֵין וְחֲלוֹתִי לְנָאֵל וְאִם אֶתְחַדֵּךְ וַיֵּאמֶר
 5 אֲנִי אֲנָאֵל וַיֵּאמֶר בָּעַן כִּי־אֵין לְחֲלוֹתִי הַשָּׂדֶה
 מִיֵּד כְּעַמִּי וְאִם רַחֵם הַמֵּאֲבִיָּה אִשְׁוֵלִידָה
 6 קָנִיתִי לְהִקָּם שְׁסִדְמָת עַל־כְּחֲלוֹתִי וַיֵּאמֶר
 הַנָּאֵל לֹא אִכְלֵי לְנָאֵל לִי פֶן־אִשְׁוֹחַת אֶד
 7 כְּחֲלוֹתִי נָאֵל לָךְ אִתּוֹ אֶד־נָאֵלִיתִי כִּי לֹא־אִכְלֵי
 לְנָאֵל וְחַמִּית לְנָשִׁים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַנָּאֵלָה וְעַל־
 הַחֲמוֹתָה לְקִיָּם כְּלִדְתִּי שְׁלָלָה אִשָּׁה כְּעַל וְעַתָּה
 8 לְעַשֵׂה חַמִּית הַחֲמוֹתָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר הַנָּאֵל
 9 לְבָעַן כְּהִלָּךְ וַיִּשְׁלָלָה נַעֲמִי וַיֵּאמֶר בָּעַן לְהִקָּם
 וְכִלְהִיָּם עֵדִים אִתָּם הָיִים כִּי קָנִיתִי אֶת־כְּלִי
 אִשָּׁה לְאִלְמִלְךָ וַיֵּאֵץ כִּי־אִשָּׁה לְכִלְוֹן וּמִתְלִין
 10 מִיֵּד נַעֲמִי וְגַם אֶת־רוּחַ הַמֵּאֲבִיָּה אִשָּׁה
 מִתְלִין קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהִקָּם שְׁסִדְמָת עַל־
 כְּחֲלוֹתִי וְלֹא־יִפְרַח שְׁסִדְמָת מִעַם אֲדוּוֹ וְיִשְׁעַר
 11 מִקְדָּם עֵדִים אִתָּם הָיִים וַיֵּאמֶר כְּלִדְהֵם

חוק

סכום פסוקי דספר רוח שמונים חמשה. וסימני סודה שבה פה פלוני אלמני: ופרקי ארבעה.
 אבא במדות אדי סימן: וחציו וחמור רוח המאכיה גם כי אמר אלי:

2 לך מִטָּה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב לָךְ; וְעִוָּה הִלֵּא לְעַן
 מִדְּעֵינִי אֲשֶׁר דָּוִית אֶת־נַעֲרֹתֶיךָ הַגֵּדוּ־הֵיא
 3 וְזֶה אֲדַבֵּר בְּעֵינֵי הַשְּׂעִימִים הַלְלוּהָ; וְהִנֵּחַת | וְלִמָּחָה
 וְשִׁמְתָה שְׂמֹלְחֶיךָ עֲלֶיךָ וְיִדְדֶיךָ הַגָּזָן אֶל־חֲתוּמֵי
 4 לְאִישׁ עַד פְּלוּזָה לְאֹכֵל וְלַשְׂחֹתָ; וְיָדִי בְשִׁכְבִּי
 וְדִשַׁת אֶת־הַדְּמֹקִים אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וְיִבְרָח
 וְנִלְחָה מִרְגַּלְתּוֹ וְשִׁכְבְּתִי הוּא יְעִד לְךָ אֵת
 5 אֲשֶׁר תִּשְׁמָר; וְהִיא אֵלֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־תִּחְמָד
 6 אֲנִי אֲנַשְׂהָ; וְיִדְדֶה הַגָּזָן וְהַשֵּׁשׁ כָּל אֲשֶׁר
 7 צְוִיחָה חֲמֹתָה; וְיֹאכֵל בְּעַן וְהַשֵּׁת וַיִּשְׁכַּב לְעַן
 וְיָלַח לְשֹׁכֵב בְּקֶצֶה הַשְּׂעִימָה וְיִבְרָח בְּלֵט וְהַעֲלֵ
 8 מִרְגַּלְתּוֹ וְיִשְׁכַּב; וְיָדִי בְּחֻצֵי הַלְלוּהָ וַיִּחַד
 הָאִישׁ וַיִּלְמַח וְהִנֵּה אֵלֶיךָ שֹׁכֵב מִרְגַּלְתּוֹ;
 9 וַיֹּאמֶר מֵרֵאשִׁית וַיֹּאמֶר אֲנִי וְזֶה אֲמַתְּךָ וְפִרְשֵׁת
 10 כְּסֻפּוֹ עַל־אֲחֵיךָ כִּי נָגַל אֲתָהּ; וַיֹּאמֶר פְּרוּכָה
 אַתְּ לַיהוָה בְּחַי דַּמְטָת חֲסִידוֹ הַדְּאוּרוֹן מִן־
 הָרֵאשִׁית לְמַלְחֵי לִבָּת אֲחֵי הַבְּחוּתִים אֲסִדֵּל
 11 וְאִם־עֲשִׂי; וְעִוָּה בְחַי אֶל־חֵירָא כֹּל אֲשֶׁר
 תֹּאמְרִי אַעֲשֶׂה לָּךְ כִּי יִדְעֶה כֹּל־שֵׁשׁ עֲלֵי כִּי
 12 אֲשֶׁת חַד אֲתָּה; וְעִוָּה כִּי אֲמַלֵּם כִּי אִם נָגַל
 13 אֲנִי וְגַם יֵשׁ נָגַל קְרוֹב מִמֶּנִּי; לִיכֹן | הַלְלוּהָ
 וְהִנֵּה בְּכַף אֲסִי־תֵאָלֵךְ טוֹב נָגַל וְאִם־לֵא
 14 תִּחַץ לְנֶאֱלָךְ וְנִאֲחִיךָ אֲנִי וְיִדְדֶה שְׁכִבִי
 עַד־הַבֶּקֶר; וְתִשְׁכַּב מִרְגַּלְתּוֹ עַד־הַבֶּקֶר וְתִקֵּם
 15 בְּטֹחַם יְעִד אִישׁ אֶת־יְעִדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־יְעִד
 16 כִּי־בָּהּ הָאֵשֶׁה הַגָּזָן; וַיֹּאמֶר רָבִי הַמְּטַפֶּחֶת
 17 אֲשֶׁר עֲלֶיךָ וְאֲחֵרֶיךָ וְתֵאָחֲזֶהּ כִּי יִכְדֶּה שֵׁשׁ
 18 שְׂעִימִים וַיֵּשֶׁת עֲלֶיהָ וַיִּבֶא הַעֵד; וְיִבְרָח אֶל־
 19 חֲמוּתָהּ וַיֹּאמֶר מֵרֵאשִׁית וַיֹּאמֶר אֶת־אֲשֶׁר
 20 הִדְרָה מְשֻׁבָּה; וְהִיא אֵלֶיךָ לֵה חֲמוּתָה אִשָּׁה
 לְקַטָּה רֹאם וְהִנֵּה עֲשִׂית דֵּי מִכְרֶךָ פְּרוּךְ
 21 וְהַגָּד לַחֲמוּתָה אֶת־אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָ עִלַּי וְהִיא
 22 שֵׁשׁ הָאִישׁ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּי דָּאם בְּעַן; וְהִיא
 23 נִעְמִי לְכַלְתּוֹהִי פְּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עֹבֵד
 חֲסִידוֹ אֶת־הַיְהוּדִים וְאֶת־הַמִּצְרִים וְהִיא לֵה
 24 נִעְמִי קְרוֹב לְעַן הָאִישׁ מִכְּאֵלֵּי הוּא; וְהִיא
 25 רַח הַמְּאֹבָיָה גַם כִּי־אִם אֵלֵי עַם־הַשְּׂעִימִים
 26 אֲשֶׁר לִי תִדְבְּלוּן עַד אִם־פְּלוּ אֶת־כֹּל־הַצִּיר
 27 אֲשֶׁר לִי; וְהִיא כִּי עֲמֵי אֶל־חֵירָא פְּלוּתָה טוֹב
 28 בְּחַי כִּי תִצְאֵי עִם־שְׂרָאִי וְלֹא יִפְגַּעֲכֶךָ בְּשִׁדְהָ
 29 אֲחֵר; וְתִדְבְּקִי בְּנֶעֱמִי בְּעַן לְקַטָּה עַד־פְּלוּת קַצֵּי־
 הַשְּׂעִימִים וְקַצֵּי הַחֲמוּתִים וְתִשְׁכַּב אֶת־חֲמוּתָה;

בְּשִׁדְהָ אֲשֶׁר־קִצְוִן חֲלֵמָת הַחֲרוּזִין הִלֵּא
 צִירֵי אֶת־הַשְּׂעִימִים לְמַלְחֵי נִגְנָךְ וְצִמְרֵי חֲלֵמָת
 10 אֶל־הַבָּלִים וְשִׁחִית מִיֹּאמֶר שְׂאֵמֹן הַשְּׂעִימִים;
 11 וְתִפְּלֵי עַל־פְּלוּתֵי וְתִשְׁתַּחֲוֶה אֵצֶה וְהִיא אֵלֶיךָ
 מִדְּעֵי מִצְרַיִתוֹ וְהַן בְּעֵינֶיךָ הַרְפוּתִי וְאֲנִי נִכְרָה;
 12 וַיִּשָּׁן בְּעַן וַיֹּאמֶר לֵה הַגָּד הַגָּד לִי כֹּל אֲשֶׁר־
 עֲשִׂית אֶת־הַמְּלוּךְ אֲחֵרֵי מִת אִישׁוֹךְ וְתִשְׁמְרֵי
 אֲבִיךָ וְהַאֲפוֹךְ וְהִנֵּה מִלְּחֶיךָ וְתִלְכֵי אֶל־עַם אֲשֶׁר
 13 לֹא־יִדְעֵת חֲמוּל שְׁלֵמֹם; וְשֵׁשׁ הָיָה פְּעִלְךָ
 הַחַד מִשְׂפַּחֲרוֹךְ שְׁלֵמָה מִעַם הַזֶּה אֶל־יִשְׂרָאֵל
 14 אֲשֶׁר־בָּהּ לְחֹסֶת וְתַחֲרֵי־נַפְשׁוֹ; וְהִיא
 אֲכַמֶּה וְהַן בְּעֵינֶיךָ אֲדִיל כִּי נִחְמָלְתִי וְכִי דַבַּרְתָּ
 עַל־לֵב שְׂפַחֲרוֹךְ וְאֲנִי לֹא אֵלֶיךָ פִּתְוָה
 15 שְׂפַחֲרוֹךְ; וַיֹּאמֶר לֵה בְּעַן לַעַת הָאֵבֵל נִשֵּׁי
 דָאֵם וְאֲבֵלָת מִן־הַדָּאֵם וְתִבְרַח פְּרוּךְ בְּחֻצֵי
 16 וְתִשְׁכַּב מִצַּד הַקְּצִימִים וְצִבְטָה לֵה קְלִי וְתֹאכֵל
 17 וְתִשְׁטַעַע וְיִחַר; וְתִקֵּם לְקַטָּה וְעַן אֶת־
 18 כְּפִי לְאֵבֵי גַם כִּי־רַחֲמֵימִים תִּלְקַט וְלֹא
 19 תִּלְמִסֶּה; וְגַם שֶׁל־חֲשֵׁלוֹ לֵה מִן־הַצְּבָחִים
 20 עֲבוּתִים וְלִמְסָה וְלֹא תִעֲשֶׂה כִּי; וְתִלְקַט בְּשִׁדְהָ
 עַד־הַעֵיב וְתִחְבֹּט אֶת־אֲשֶׁר לְקַטָּה וְיָדִי פִּאֲסָה
 18 שְׂעִימִים; וְהִיא וְיִבְרָח הַעֵד וְתֵרָא חֲמוּתָה
 19 אֶת־אֲשֶׁר לְקַטָּה וְתִצְאֵי וְתִתֵּן לֵה אֶת־אֲשֶׁר־
 19 הִדְרָה מְשֻׁבָּה; וְהִיא אֵלֶיךָ לֵה חֲמוּתָה אִשָּׁה
 לְקַטָּה רֹאם וְהִנֵּה עֲשִׂית דֵּי מִכְרֶךָ פְּרוּךְ
 20 וְהַגָּד לַחֲמוּתָה אֶת־אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָ עִלַּי וְהִיא
 21 שֵׁשׁ הָאִישׁ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּי דָּאם בְּעַן; וְהִיא
 22 נִעְמִי לְכַלְתּוֹהִי פְּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עֹבֵד
 חֲסִידוֹ אֶת־הַיְהוּדִים וְאֶת־הַמִּצְרִים וְהִיא לֵה
 23 נִעְמִי קְרוֹב לְעַן הָאִישׁ מִכְּאֵלֵּי הוּא; וְהִיא
 24 רַח הַמְּאֹבָיָה גַם כִּי־אִם אֵלֵי עַם־הַשְּׂעִימִים
 25 אֲשֶׁר לִי תִדְבְּלוּן עַד אִם־פְּלוּ אֶת־כֹּל־הַצִּיר
 26 אֲשֶׁר לִי; וְהִיא כִּי עֲמֵי אֶל־חֵירָא פְּלוּתָה טוֹב
 27 בְּחַי כִּי תִצְאֵי עִם־שְׂרָאִי וְלֹא יִפְגַּעֲכֶךָ בְּשִׁדְהָ
 28 אֲחֵר; וְתִדְבְּקִי בְּנֶעֱמִי בְּעַן לְקַטָּה עַד־פְּלוּת קַצֵּי־
 הַשְּׂעִימִים וְקַצֵּי הַחֲמוּתִים וְתִשְׁכַּב אֶת־חֲמוּתָה;

CAP. IV. 7

1 וּבְעַן עֲלָה הַשְּׂעִי וַיִּשְׁכַּב שָׁם וְהִנֵּה הַזֶּאֱבֵל עָלָה
 2 אֲשֶׁר דַּבֵּר בְּעַן וַיֹּאמֶר סִדְהָ שְׂבִדֵּה־סָה פְּלוּ
 3 אֲלֵכֶם וַיִּסַּר וַיִּשְׁכַּב; וַיִּקַּח עֲשָׂה אֲנָשִׁים מִקֵּצֵי

CAP. III. 1

1 וַיֹּאמֶר לֵה כִּי עֲמֵי חֲמוּתָה בְּחַי הִיא אֲבִישֵׁת

LIBER RUTH.

CAP. I. A

1 ויהי בימי שטט השטטים ויהי רעב בארץ וילך
 אש מצות לזם יהודה לנו בשדי מאוב היא
 2 והשתי ושני בניו ושם האיש אלמלך ושם
 השתי נעמי ושם שני בניו מוזלון וכלון
 אפראים מצות לזם יהודה ויבאו שדו מאוב
 3 ויהי ששם ומט אלמלך איש נעמי והשאר
 4 היא ושני בניו והשאר לזם נשים מאבות
 שם האחת ערפה ושם השנית רח ושני שם
 5 נעמי שנים וימרו גם השנים מוזלון וכלון
 6 והשאר השפה משני ליהו ומאשה והיום
 היא וכליה והשג משדי מאוב פי שמעה
 בשדה מאוב פי שקן יהוה את עמי לתר
 7 לזם לזם והצא מדינקום אשר יהוה
 שפה ושתי בלחה עמה ותלכה בדרך לשוב
 8 אל ארץ יהודה ותאמר נעמי לשתי בלחה
 לכה לשמה אשה לבח אמה נעשה יהוה
 עמכם חסד פאשר עשיתם עם דמיות ועמדו
 9 יתן יהוה ללם ומצא מסודה אשה בית אישה
 10 והשק לזן והשאה קלן ותבניה ותאמרה
 11 ליה פי אהיון לשוב לעמך ותאמר נעמי
 לכה בטוי לפנה תלכה עמי העוד לי כיום
 12 כמע יהו לכם לאנשים לכה בטוי לכן
 פי וקמי מהות איש פי אמתו שלי תקוה
 גם יהיו תלילה לאש וגם ילדתי כמים
 13 הלקן והשפרה עד אשר תגילו והקן תענה
 לבלתי יהוה לאש אל בטוי פי מלי מאו
 14 מכם פי תאה ב יהודה ותשפה קלן
 ותבניה עד ותשק ערפה לחמותה ורחו
 15 הבלה פיה ותאמר פיה שבה ובמלך אל
 16 עמה ואל אלהיה שבי אחי ובמקו ותאמר
 רח איתאנני כי לעקבך לשוב מאחורי פי

אל אשר תלכי אלך ובאשר תלילי אלן עמך
 עמי ואלדך אלהי פאשר רחמיה אמה
 17 ושם אקם פה נעשה יהוה לי וכה יסוף פי
 18 הפנה וסודי ביע ויבקי ותרא פי מתאמצת
 היא ללכת אמה ותחיל לבן אלהי ותלכה
 שותים עד פאנה פוח לזם יהוה פמאה בית
 לזם ותרים על העיר עליך ותאמרה האמת
 נעמי ותאמר אלך אל יקרמה פי נעמי
 20 קרא לי קרא פי הבר שדי לי מאו אני
 21 מלכה הלקתי ורקם השכימי יהוה לפנה
 תקרמה פי נעמי ויהו ענה לי ושדי רע
 22 לי ותשב נעמי רח הפאנה כלה עמה
 השקה משדי מאוב והפה באו בית לזם
 פחולת קציו ששים

CAP. II. A

1 וכן עמי מידע מאשה איש נבדו ואל ממשפחת
 2 אלמלך וקמו בעו ותאמר רח המאבירה
 אל נעמי אלהי נא השדה ואלקטה בשבילים
 אחר אשר אמצאן ופיניו ותאמר ליה לבי
 3 כיו והלקן ותבוא ותלעט בשדה אחתי
 והקצים ויבך מרה חלקת השדה ללע אשר
 4 ממשפחת אלמלך והנה נלע בא מצות
 לזם ואמר לקצרים יהוה עמכם ואמרו לו
 5 ויבכו יהוה ואמר בעו לנעמי הנצב על
 6 הקצרים למי רבשה הזאת ועין רבש
 הנצב על הקצרים ואמר נעשה מאבירה היא
 7 השפה עם נעמי משדי מאוב ותאמר אקמה
 נא ואמרי בעמים אחתי הקצרים ותבוא
 ורח עבוד מאו הנקו ועד עתה זה שבתיה
 8 הבית מעט ואמר בעו אלהות הלא שמעת
 פתי אל תלכי ללקט בשדה אוד וגם לא
 9 תעברי מנה וכה תודקן עם שתי עינך

CAP. VIII. ח

- 1 כִּי יִחַקֶּךָ כְּאִךּ לִי יִחַקֶּךָ שְׂדֵי אִמִּי אֲמַצְתָּ בְדוּדֶיךָ
- 2 אֲשַׁקֶּךָ בַּסֵּךְ לִי אֲהַרְגֶךָ אֲבִיאתֶךָ אֵל בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיַּן הַדֶּקֶחַ מִעֲסִים רַפְעִי שִׂמְלֹתַי תַּחַת רֹאשִׁי וּמִמֶּנִּי תִחַבְּקֵנִי
- 3 הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה־תַּעֲרֹרוּ וּמִה־תַּעֲרֹרוּ אֶת־הָאֲדָמָה עַד־שִׁתְּחַפְּצִי מִי זֹאת עָלַי מִן־הַדְּמוּדִים מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוּדֵיהָ תַּחַת הַתְּפִלִּת עוֹרֵהֶיךָ שְׁמֵהָ הַבְּלִחָה אִפְּךָ שְׁמֵהָ חֲבֵלָה לִדְחָף שִׁמְמִי כְדוּחָם עַל־לִבֶּךָ כְּדוּחָם עַל־דוּדֶיךָ פִּרְעָה כַּפֶּתֶת אֲדָמָה קֹשֶׁה כִּשְׂאֹל קֹשֶׁה רִשְׁפָה רִשְׁפִי אֵשׁ שְׁלֵחֲכֶתִי מִיָּם רַבִּים לֹא יִכְלֹוּ לִכְפֹּת אֶת־הָאֲדָמָה וּסְדוּחַת לֹא יִשְׁטַסֶּה אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כֶּלֶּד הָעֵץ בִּחַוֵּי בְּאֲדָמָה בּוֹ יִבְנוּ לִי אֲדוּחַ לֵנוֹ קִמְצָה וְשִׂדִים אֵין לָהּ מִה־עֲשֶׂה לְאֲחוּרָתִי בַיּוֹם שִׂדֵי־רַבִּיהָ אִם־דוּמָה הִיא נִבְהָה עָלֶיהָ מִיֵּת בְּסֶף וְאִם־דִּלַח הִיא נִצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹ
- 9 אֲנִי חוּמָה וְשִׂדִי בַּפְּעֻלֹת אֲוֹ הַיְיִתִי בְּעִינֵי כִּמְצֵאתָ שְׁלוֹם פֶּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל דְּמֵן טָרַן אֶת־דְּפָרִים לְנִטְוִים אִישׁ יִבֵּא בְּסוּרוֹ אֶלֶף בְּסֶף פֶּרֶם שְׁלֵי לִסְנֵי הָאֶלֶף לֶךָ שְׁלֹמָה וּמֵאתִים לְנִטְוִים אֶת־סוּרוֹ הַיּוֹשֵׁבֶת בְּפָנָיִם תְּבוֹיִם מְלֻשְׁבִים לְקֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי פֶּרֶחַ וְדוּדֵי דְמָה לֶךָ לְצִבִּי אוֹ לְעֶשֶׂר הָאֶלֶיִם עַל דְּרֵי מְשֻׁמִּים

- כִּמְצֵאתָ שְׂדֵי בְּרַהּ בְּחַמְרֵה אִימָה
- 11 בַּפְּעֻלֹת אֶל־נֶפֶת אֲנִי יְדוּדֵי לְרֹאשׁ בְּאִמִּי הַחֹל לְרֹאשׁ הַמְּרוּחָה הַדֶּקֶחַ הַכֶּזֶו הַרְפִּלִים
- 12 לֹא יִדְעוּי נַשְׁשֵׁי שְׁמִרְתִּי מִרַבְּבוֹת עִמִּי מְדִיבִי

CAP. VII. ז

- 1 שְׁבִי שׁוּבִי הַשׁוּלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחֲוֹדֶיךָ
- 2 מִה־הַחֹל בְּשׁוּלְמִית בְּמַחֲלֹת הַמַּחְמִים מִה־יָדָי פַּעֲמֶיךָ בְּנַעֲלִים בַּת־מְדִיב חֲמֻרָךְ יִרְכָּךְ
- 3 כִּמְצֵאתָ מַעֲשֶׂה יְדֵי אִמִּי שְׂרָרְךָ אֲנִי הַסּוּר אֶל־יְחֹסֵי הַזֶּמֶן בְּטָרַן עִמַת חֲסִים
- 4 סִיגָה בְּשׁוּשָׁנִים שְׁנֵי שְׂדֵיךָ פֶּשֶׁת עֲפָרִים
- 5 הַיָּמִי צִבִּיהָ צִוְּרָךְ כְּמַגֵּל הַשֶּׁן עֵינֶיךָ בְּרוּחַ בְּהַשְׁבֵּן עַל־שֵׁשׁ בַּת־רַבִּים אִפְּךָ כְּמַגֵּל הַלְבָטֵן
- 6 צִוְּרָה פִּי דְמַשְׁק רֹאשְׁךָ עַלֶיךָ בְּכִרְמֵל חֶלֶת
- 7 רֹאשְׁךָ פֶּתַח־מֵן מִלֶּךָ אִם־בְּרִדָּתִים מִה־יִשִּׁית
- 8 וּמִה־עֲמַת אֲדָמָה בַּחֲנֻנִים זֹאת קִדְמֶיךָ
- 9 הִמְתָּה לְחֹמֶה וְשִׂדֵיךָ לְאֲשְׁפֹלֹת אִמְרֹתֶי אֲעֲלֶה בְּכֶם אֲחֹזֶה בְּסִכְסִיבֹי וְדוּדֵי נָה שְׂדֵיךָ בְּאֲשְׁפֹלֹת
- 10 הַדֶּקֶחַ וְיֵית אִפְּךָ בַּחֲפּוּחִים וְהַדֶּף מִיַּן הַטֹּב
- 11 הַדֶּלֶף לְדוּדֵי לְמִשְׁוִים דוּבֵב שִׁפְתֵי וְשִׁנִּים אֲנִי
- 12 לְדוּדֵי תַעֲלִי חֲשִׁיקְרוֹ לֵבָה דוּדֵי נִצָּה הַשִּׁדָּה
- 13 כְּלִיָּה בְּכַפְרִים נִשְׁפִּימָה לְפִרְמִים טִרְחָה אִם־פֶּרֶחַ הַדֶּקֶחַ פֶּתַח הַסְּמֹד הַנִּצּוֹ דְּרַמְנוֹטִים שֵׁם
- 14 אֲתָן אֶת־דוּדֵי לֶךָ הַיְיִדְאִים נְחַרְדִּית וְעַל־פְּתוּחֵי כֶּלֶם מְצוּיִם חֲדָשִׁים בְּסִיִּשְׁנִים דוּדֵי צִפְנֵי לֶךָ

חוק

סכס ססוק ושיר השירים מאה ושבעה עשר. וסימני אשר דבר טוב על המלך: ופרקו שמנה, נגלה ונשמחה בו סימן: וחצוי סד וסכסם:

לפי ער קול ודודי חזק פתוחי לי אחוזי
 רעתי ויחזי חפוזי שראשני נמלא מל קובצי
 רסיסי ליה: פשטיו את פתחיו איכה 3
 אבשנה רחמי את גלגלי איכה אנסים
 דודי שלח רחן מן רחליו ומעו המו עליו: 4
 קמצי אני לפתח לדודי ודודי מסור מוד ואצבעתי
 מוד עבר על פסות הפנעלו: פתוחי אני לדודי 5
 דודי חמוק עבר נפשי יצאה בריח בשפתיה
 ולא מצאיהו קרואו ולא עמי: מצאמי 7
 השמרים הסובים בעד הפני פצעמי משאו
 את דודי מעלי שמרי החמות: השבעתי 8
 אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי
 מדי עיניו לו שדולת ארבה אני: מדי דודי 9
 מלוד היפה בנשים מדי דודי מלוד שפכה
 השבעתו: דודי זה ואחרים תגל מרבם: 10
 ראשו כהם פו קוצתו תלילים שחיות בערבו: 11
 עיניו פוטים על אפיקו מים רחצות בחלב 12
 ושנתו על מלאתו: רחוק בשנתת הנשים 13
 מדיעות מקדחם שפתוחיו שושנים נסוח מוד
 עבר: דודי גלגל וזב מלאים פורשש מעו 14
 עשת שן מעלות ספרים: שוקו עמדי שש 15
 מוסרים על אדמי פו מראה בלבנון בחד
 פרחים: הפל ממתיקים וכעל מחמדים זה 16
 דודי זה רש בנות ירושלים:

CAP. VI.

אמה הגוף דודי האפה בנשים אמה פנה דודי 1
 ובקלשנו עמק: דודי יד לנפ ל שנתות הנשים 2
 לרעות בנפים ולקטם שושנים: אני לדודי דודי 3
 לי הרעה בשושנים: יפה את רעיהו פרחיה 4
 אמה פירושלם איפה פננלות: הדמי עמק 5
 סבדי שרם ורדדמי שערך בעדו העלים שגלשו
 מן דלעד: שפך פערדו הדחלים שערך מך 6
 הרחצה שגלם מראמות ושפלה אין בהם: 7
 פפלה דומון רחוק מבעד לצפוח: ששים 8
 הפה מלכות לשמים פלגשים ועלמות אין 9
 מספר: אחת היא ויחזי חפוזי אחת היא 10
 לאמה פרה היא ללוליה ראה בנות וראשוה
 מלכות ופילגשים ויהללה: מראות השקפה 10

8 ששים בנפים סביב לה מצפני ישראל: פלם
 אחוזי וזב מלפני מלכותה איש דודי על
 9 דים מפור בלילות: אפרון עשה לו המלך
 10 שלמה מצפי הלמון: עפודו עשה כסח
 רשדו וזב מרפם אתמון חום רחמי ארבה
 11 מפתח ירושלים: צאניה וראיה בנות צאן
 בפלך שלמה ב עסרה שעפדה לו אפני ביום
 חתולו ויום שמתת לפ:

CAP. IV. ד

1 הדף יפה רעיהו הדף יפה עתך ולם מבעד
 לצפוח שערך פערדו העלים שגלשו מוד
 2 גלעד: שפך פערדו הקצבות שערך מך
 הרחצה שגלם מראמות ושפלה אין בהם
 3 פפלה השל שפתוחיו ומדוך נארה פפלה
 4 דומון רחוק מבעד לצפוח: ממגל חיל
 צאנה פני להלפות אלה הפנן תלוי עליו
 5 כל שלמי הבפחים: שני שדך פשמי עפרים
 6 ויחמי צניה העים בשושנים: עד שיעה
 האם וכסו הפללים אלה לי אדיר הפור ואל
 7 גבעת הלכות: פלך יפה רעיהו ומם אין
 8 פך: אחי מלמן פלה אחי מלמן תבוא
 תשורו מראש אמה מראש שער דומון
 9 מפעלות אלות מדודי נמים: לבסמי אחוזי
 פלה לבסמי פאח מעניך פאח עק מצפוח:
 10 מדי דודי דודי אחוזי כלה מדי שבו דודי מין
 11 ורתי שמך מל בשמים: נסות חפססה
 שפתוחי פלה דבש חלב פרות לשוק ורתי
 12 שלמוך פרח לבסן: גן ועל אחוזי כלה
 13 גל ועל מעין חוחים: שלוח פרחים רפלים
 14 עם פרי מנדים פפרים עם נחים: רח וסרפם
 קה הקמן עם פלעצי לטסה מן והאלות עם
 15 פל ראשי בשמים: מעין פים פא מים דים
 16 ובלים מרלבן: שרי צאן וסאי חיקו רעיהו
 גפ ידו בשמו וראוהו לנפ ואל פרי מנדה:

CAP. V. ה

1 פחיו לנפ אחוזי כלה אחוזי מוד עם בשמי
 אכלתי עיר עם דבשי שורתי ויני עם הלבי
 2 אכלו רעים שרתי ושכו דודים: אני ושנה

שיר השירים CANTICUM CANTICORUM.

CAP. I. א

באלות השדה אסתעוד ו אסתעודה את
 8 הארבה עד שתתפס; קול דודי הדודה פא
 9 מדלג על הדילים מקפץ על הדבשנות; דומה
 דודי לצבי או לעשר האילים הדודה עמל
 את פולס משפתו מן הדלילות מצוץ מן
 10 החופים; ענה דודי ואמר לי קמו לך רעתי
 11 וסרו לבי לך; פידעה הפתח עבר הַשָּׁמַיִם
 12 חלף הקול לו; הנצמים סרא כמרץ עת
 דמיר הגיע וקול היחוד לשמע בארצנו;
 13 היאמה הנמה פניה והנמים סמךו נתנו
 14 רוח קמו לבי רעתי וסרו לבי לך; וסרו
 בנצני הפלע פסור הדפונה נראלי את
 סראך תשמעני את קולך פירוקך ערב
 15 ומראך נאה; אחור לני שעלים שעלים
 16 קמנים מנפלים פרמים וכמיט סמךו; דודי
 17 לו ואני לו דעה בשלשים; עד שישתה
 דאום ונסו הצללים סך הדמלק דודי לצבי או
 לעשר האילים על דודי נרו;

CAP. III. ג

1 על משעבלי בגללות בקשתי את שארבה
 2 נכשי בקשתי ולא מצאתי; אקמה פא
 ו אארבה מעד פשוים ובידוה אבקשה את
 שארבה נכשי בקשתי ולא מצאתי;
 3 מצאתי השמלים הסבנים בעד את שארבה
 4 נכשי ראיתם; כמעט שעברתי מרים עד
 5 שפצאתי את שארבה נכשי אחורו ולא
 ארשע עד שביארתי אל בית אמי ואל אחי
 6 דודי; השבעתי אתכם מרח הדשלים
 בצבאות או באלות השדה אסתעוד ו אסת
 7 תעודו את דודי ארבה עד שתתפס; מי זאת
 עלה מן הדמדומ פתיחת לשון מקפצת מן
 8 לבנה מכל אקת וקול; הפה מפתו של שלמה או

1 עור השמים אפר לשלמה; ישלני משקוח
 2 פידע בירטובים דודי מין; ליה שמקח
 סובים שמן ותק שקף על בן עלמות ארבה;
 4 משכני אחור סדפה הביאני הפלך דודי
 5 בעלה ושלמה פד מפידה דודי מין משלים
 6 ארבה; שדודה אלו וסאה מרח ושלם
 7 סאדלי קוד פידעה שלמה; אל תראי שאני
 שדודה ששופתי השמש פני אמי נחור
 8 כי שלם מרה את הדמנים פמי שלי לא
 9 נסרו; דודה על שארבה נכשי ארבה
 10 תעה ארבה חרפץ פדדים שלמה אודה
 11 בעטה על עדי החרף; אם לא תדע לך
 12 דעה פנשים צא לך בעקב האמן דע את
 13 גודיך על משנת העים; לסתי פרכי
 14 פולה דמורד רעתי; סא דודי פתים
 15 צאך בדרחום; חורי דע נעשה לך עם
 16 מקוח הרכי; עד שהפוק במספ סדי כן
 17 דודי; צוד הפו דודי לי פון שדי ילני;
 14 אשכל הנסר דודי לי פרכי ען גדי הנפ
 15 יפה רעתי דודי יפה עינד ימים; דודי יפה
 17 דודי את מים את עשט רעמה; קוח פשת
 ארום רחום פתים;

CAP. II. ב

1 אלי תבאלת דודיך שושפת העמקים;
 2 משושפי פון החורים פון רעתי פון הנסר;
 3 פופחה בעצי דעס פון דודי פון הפנים בצלו
 4 הדודי ולשמי וסרו מרזק לחם; הביאני
 5 אל סור הין הנל על ארבה; סמלני
 6 פאשלות רדתי פופחים פידולה ארבה
 7 אמי; סמלני פתח לראש הימס וחופקי;
 8 השבעתי אתכם מרח ושלם בצבאות או

	יִשָּׁה פָּנֵתָה אִיּוֹב בְּלִדְהָרָץ וַיִּלֶּן לָהֶם אֲנִיָּהֶם	מִרְאֵיחֶיהָ וַיְהִי לֹא אֲרִבְעָה עָשָׂר אֱלֹהֵי זִמָּן
10	כִּדְלָהּ בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: וַיְהִי אִיּוֹב אֲחֵיהֶם אֶלֶּה	וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים גְּמֹלִים וְאֵלֶּה זָמֵד בְּקֶדֶת וְאֵלֶּה
	מֵאֵלֶּה וְאֲרִבְעִים שְׁמֵהּ וַיְהִי אֵלֶּה בְּמִן וְאֵלֶּה	13 אֲחֵיהֶם: וַיְהִי לֹא שִׁבְעִים בָּנָם וְשָׁלֹשׁ בָּתוּלֹת:
17	בְּמִן בְּמִן אֲרִבְעֵה דְלוֹת: וַיָּמָת אִיּוֹב זָקֵן	14 וַיִּקְרָא שְׁבִדְהָרָתָהּ יְמִינָהּ וְשֵׁם הַשְּׁמִינָה קִצְיֵהָ:
	וְשִׁבְעֵי יָמָם:	15 וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָן הַחֲסִיד: וְלֹא נִמְצָא לָשִׁים

חֲקֵד

סבם סוסין איוב אלה ושבעים. וסימני נליח להם עתרת שלום ואמת: וחציו אשר קממו ולא עת: וסרפון ארבעים ושנים. וסימני זה במ סיני בקדש: וסרפון שמנה. וסימני אהב זה שער צינ:

איוב מב תקן

14 וְלָקַח מִפִּי יִצְאוּ בְּצִוּוֹתַי וְלִנְיָ עַל וְלַפְתֵּי
 15 חֲרוֹץ הָאֵמָרָה׃ מִפִּי מִשֹּׁר דְּבַר צִוּוֹת עֲלֵי
 16 בְּלִיפְמוֹט׃ לִפִּי צִוּוֹת כִּמְצִיבֵי אֵבֶן וְיִצְוֹת כִּפְלֹחַ
 17 הַחֲרוֹתִית׃ מִשֹּׁר יִנְדֹּד אֱלֹהִים מִשְׁמַיִם׃
 18 וְתִחַפְּצֶנּוּ׃ מִשְׁמַרְעוֹ יִדְבֹּב בְּלֵיל הַקֹּדֶם הַזֶּה׃
 19 מִסַּע וְשׁוּדָה׃ הַחֹלֵב לִרְכֹּב פִּי וְלֵךְ וְיִחַזֵּן׃
 20 כְּחֹשֶׁה׃ לֹא יִבְחָדוּהוּ בִּן לֵאשָׁח לֶקֶחַ סִפְסֵר׃
 21 לֹא אֲבִירֶנּוּ קֶלַע׃ בְּקֶשׁ כְּחֹשֶׁה תֹּרֵחַ וְיִשְׁחָק׃
 22 לֹדֵשׁ פִּדְיוֹן׃ הַחֲחֹחַ חֲחֹדֵי חֹשֶׁה יִשְׁפֹּד׃
 23 חֲרוֹץ עֲלֵי־יָטוּ׃ יִחַזֵּן פִּסְדֵי מִצְדָּה יִם יֵשִׁים׃
 24 פִּמְקֻדָּה׃ אֲחֻזֵּי יָדוֹ כִּיב הַחֹלֵב תִּדְרֹם׃
 25 לִשְׁבִיחַ׃ אִין עַל עֵשֶׂר מִשְׁלוֹ הַעֲשׂוֹ לְמַלְחָת׃
 26 אֲדָר בְּלִבָּהּ יִדְבָּר וְדָמָּה מִלֶּדֶּל בְּנֵי שְׁחָף׃

מב CAP. XLII.

1 וַיֵּן אִיּוֹב אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר׃ יָדַעַת פִּי כִּלֵּי
 2 חַיִּיל וְלֹא יִרְבֹּצַד מִפִּי מִפִּיהוּ׃ מִי זֶה וְהִי מַעֲלִים
 3 עֲצָה בְּלִי יָדַעַת לִכֹּן בְּדַוְדוֹ וְלֹא אֲנִי כִּפְלֹאֲחַ
 4 מִפִּי וְלֹא אֲדַע׃ שָׁמַעְתָּ וְהִנֵּה אֲדַבֵּר׃
 5 אֲשַׁאלְךָ וְהַדִּוּעֵנִי׃ לִשְׁמַע אִין שְׁמַעְתָּהּ
 6 וְעַתָּה עֵינִי רִאחֻף׃ עַל־פִּי אֲמַסֵּם וּמְכַרְדֵּי
 7 עַל עֵשֶׂר וַיֹּאמֶר׃ יְהוָה אֲדָר דִּבְרֵי יְהוָה׃
 8 אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶת־אִיּוֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה
 9 אֶל־אֱלֹהֵי הַתְּיִמָּה יְהוָה אֵשֶׁר בְּךָ וּבְשִׁבְעֵי רַעֲוֵי
 10 פִי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵל נְכוּסֵי פַעְמֵי אִיּוֹב׃ וְעַתָּה
 11 קִדְדוּ לָכֶם שְׁבַע־סָרִיסִים וּשְׁבַע־אֵילֹס־לִבָּה׃
 12 אֶל־עֲבָדֵי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם עֲלֵיהֶם בַּעֲדֵם וְאִיּוֹב
 13 עֲבָדֵי יִחַפְּצֵל עֲלֵיהֶם פִּי וְאִסְפְּנוּ אִשָּׁה לְבָלְעֵי
 14 עֲשִׂיתִם עִמָּם בְּגִלְהֵי פִי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלֵי נְכוּסֵי
 15 פַעְמֵי אִיּוֹב׃ וְגַלְמֵי אֱלֹהֵי הַתְּיִמָּה וּבְלִבְדֵי
 16 הַשְׁחָף צִלְּוֵי הַבְּעֵמְוִי וְיַעֲשֶׂוּ פִּאֲסֹן דִּבְרֵי
 17 אֱלֹהִים יְהוָה וְיִשְׂאוּ יְהוָה אֲדַבֵּר אִיּוֹב׃
 18 וְיְהוָה שָׁב אֶת־שִׁבְעֵי אִיּוֹב בְּהַחֲפִלּוֹ בַעַד
 19 רַעֲוֵי וַיִּסַּף יְהוָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמַשְׁחֵהוּ׃
 20 וַיָּבֵא אֱלֹהֵי פִלִּי אֲחֻזֵּי וְכָל־אֲחֻזֵּי וְכָל־יָעֵנִי
 21 לְפָנַי וְאֶכְלֵ עִמּוֹ לֶחֶם בֵּיחַוֵּי וַיִּכְדּוּ לִי
 22 וַיַּחֲכֹמוּ אִין עַל לִבִּי לְעֵלֶּה אֲשֶׁר־בְּיָמֵי יְהוָה׃
 23 עַל־וַיִּחַסֵּם לִי אִישׁ קָשִׁיטָה אֲחִירֵי וְאִישׁ נְכוּסֵי
 24 דִבֵּב אֲחִירֵי וְיְהוָה פָּקַד אֶת־אֲחֻזֵּי אִיּוֹב׃

9 וְתִשְׁמַעְנִי לִמְעַן תִּצְדַּק׃ וְאִסְרוּצֵי פִלִּי לִי
 10 וּבְקֹל כְּמַדְרֵי חֹרֵם׃ עֲדוּתֵנִי נִצָּחַת וְנִצָּחַת
 11 יְהוָה הַחֲדָד תִּלְבַּשׁ׃ הַפֶּסֶף עֲבֹדוֹת אֲשֶׁר וְיִדְבָּר
 12 לְמַלְאָה וְהַשְׁמַלְמֵד׃ וְאֵה לְמַלְאָה הַכְּמִיעֵהוּ
 13 וְהַחֲדָד וְשִׁעִים תִּחַחֵם׃ טַמְכֵם בַּעֲפֵר יְהוָה
 14 פְּרִיִם חֹשֶׁה בַּצִּמּוֹן׃ וְגַם אֵין אֲדָרָה פִּי
 15 תוֹשִׁיעַ לִי יִמְנֹעַ׃ הַיְהוָה כִּי בְרַחֵם אֲשֶׁר
 16 עֲשִׂיתָ עִמָּדִי וְחַדֵּד בְּפִנְיִי יִכְלֵ׃ הַיְהוָה כִּי
 17 כִדֵּד בְּמַחְמֵי וְאוֹתוֹ בְּשׁוּרֵי כִסֵּי׃ חַפְצֵי זָכֵב
 18 כִּמְ־אֶחָד נִחַד סִחַח יִשְׁרֹף׃ עֲצָמֵי אֲסִיף
 19 כְּחֹשֶׁה תִּרְמֹו כְּמַטְוֵי בְחֹל׃ הִיא רֵאשִׁית
 20 הַיְהוָה אֵל הַעֲשׂוֹ וְיֵשֶׁת חֲרָפִי׃ פִּי־בַל הַיְהוָה
 21 יִשְׂאוּ־לִי וְכָל־דַּחַת הַשְׁוּדָה יִשְׁחָף־שָׁמַיִם׃
 22 וְהַחֲדָד־אֱלֹהִים יִשְׁכַּח כְּסִחַח קֶסֶף וּבַצִּוּוֹת יִסְפְּרוּ
 23 צִאֲלִים צִלְּוֵי יִסְפְּרוּ עֲבָרֵי־נִחַד׃ הַיְהוָה יִשְׁחָק
 24 כִדֵּד לֹא יִחַפְּצֵי יִכְחֹ׃ פִּי־יִנְדֹּד וְיִחַן אֶל־שִׁדְוֵי׃
 25 בְּעֵינֵי יִחַפְּצֵי בְּמַלְטִים וְיִכְבֵּד אֵין הַחֲשׁוֹף
 26 לִחֲרוֹן כְּפֹהָה וְכֹחַל תִּשְׁרַע לְשׁוֹן׃ הַחֲשִׁים
 27 וְאֲנִי כְּפֹהָה וְכֹחַל תִּקַּב לִחַו׃ יְהוָה אֱלֹהֵי
 28 חַחֲמִים אֲסִיפְךָ אֱלֹהֵי רַחֲמוֹ׃ דִּמְיוֹת פִּיֵה
 29 עֲשׂוֹת תִּיחַפְּצֵי לְעַבְדֵי עֲלֵים׃ הַחֲשׁוֹקִיבֵי בַּצִּוּוֹת
 30 וְהַקְּשִׁיעֵי לְכַשְׁתִּיחֵי׃ יִכְדוּ עֲלֵי חַחֲמֵי הַחֲדָד
 31 פִּי כִּי־עֵינִים׃ הַחֲמֵלָה מִשְׁלַח עִוֹ וּבְצִלְצֵל
 32 גֵּימִים וְאֲשֶׁר׃ שִׁים עֲלֵי פִּי וְכִי מִלְחָמָה
 33 אֶל־יִחַפְּצֵי׃

מא CAP. XLI.

1 הַיְהוָה יְהַחֲלֵהוּ נְכוּסֵי הַיְהוָה אֶל־מִרְאֵי יִלְלוּ
 2 לֹא־אֲכֹד פִּי וְעֲרַשׁ וְכִי דָמָּה לְפָנַי וְיִחַצְבוּ׃
 3 מִי הַתְּיִמָּה וְאֲשֵׁרִים תִּחַח פִּלִּי־הַשְׁמִים לִי
 4 דָמָּה׃ לֹא־אֲדַרְשׁ בְּפִי דִבְרֵי נְבוּחֹת וְיִחַן
 5 עֲרַפִּי׃ מִי־גִלְהֵי פִּי לְבִשֵׁוֹ כְּכַסֵּל חֲסֵי מִי
 6 יִמְאֵ׃ יִחַדֵּד סִחַח מִי פִיֵה כְּמִיבֹחַד שִׁעֵי
 7 אֲמַסֵּה׃ בְּאֵה אֲסִיף מִכְּמֵים כִּסֵּר חֲרָם צַדִּי׃
 8 אֲחִירֵי בַחֲדוֹ וְיִשֵׁוּ יְחַח לֹא־יִמְאֵי בִיעֵדִים׃ אִישׁ
 9 בְּאֲדָרָה תִּדְבֹּק וְהַחֲפִדוֹ וְלֹא יִחַפְּצֵהוּ׃ עֲשִׂיתָהוּ
 10 הַיְהוָה אֲדוּ וְעֵינֵי עֵשֶׂר־שְׁחָדוֹ׃ מִפִּי לִשְׁדִּים
 11 וְהִלְכוּ פִדְוֵי אִישׁ וְחַמְלָמוֹ׃ מִפְּדֻחֵי נִצָּחַת
 12 עֲשֵׂן פִדְדוֹ כְּסִחַח וְאֲנִי׃ כְּפִשֵׁוֹ בְּחַלִּים מְלֹחַת

3 לְחַסְדֵּי הַתְּכֵנִיחַ הַיְדֵדִים הַמְשַׁלְחִים הַמְלִידִים
 4 וְהַשְׁלֹחֵהוּ: הַלְמֵי בְרִיתֵיךָ בְּפִי יֵצֵא וְלֹא יִשָּׁב לָמוֹ:
 5 מִי־שֶׁלַח פִּיךָ חֲפָזִים וּמְסֻחֹת עֲדוּ מִי־פִתְחוֹ: אֵלֶי שְׁמָעֵי עֲבָדֶיךָ
 6 וּמְשַׁלְּטֹתֶיךָ מְלִיחָה: יִשְׁחַק לְהִמָּן קִיּוֹה
 7 וְהַשְׂמֵחַ טֹבֵשׁ לֹא יִשְׁמַע: יִחַד הָיִים מִרְעוּהוּ
 8 וְהֵאָדָּר מִלִּיחָה יְהוֹשֵׁעַ: הָאָדָּמָה הַיָּם עֲבָדֶיךָ
 9 אֵם־לִי עַל־אֲסִיפּוֹ: הַיְהוֹשֵׁעַ הַיָּם בְּרָחֹם
 10 עֲבָדֶיךָ אֵם־יִשְׁחַד עֲמִיקִים אֲדִירָהוּ: הַיְהוֹשֵׁעַ
 11 בֹּא מִי־דָבַר פִּיךָ הַיְהוֹשֵׁעַ אֵלַי תִּעֲשֶׂה: הַיְהוֹשֵׁעַ
 12 בֹּא מִי־יִשְׁחַד וְעֵדֶךָ וְגִרְפֵּי חֲסִידֶיךָ: מִי־יִתְּנֵם
 13 כְּעֵלְמָה אֵם־אֲמִירָה חֲסִידָה וְעֲבָדֶיהָ: מִי־יִתְּנֵם
 14 לְאַרְצֵךָ בְּצִדָּה וְעַל־עֲשֵׂי תַחֲמוֹם: וְהַשְׁפִּיחַ מִי־
 15 רַגְלֵי תְהוֹרָה וְתַת־הַשְׂמֵחַ תְּהוֹשֵׁעַ: הַקְּשִׁיחַ
 16 בְּנֵיהָ לֹא־לֵהָ לִדְבַר יִעֲשֶׂה בְּלִי־שִׁחַד: מִי־
 17 יִשְׁעֵהָ אֱלֹהִים חֲכָמָה וְלֹא־יִחַלֵּק לָהּ בְּפִתְיוֹ:
 18 עֲשֵׂה בְּמִזְם תִּמְרָה תִּשְׁחַק לְפָנֶיךָ וּלְכָבוֹ:
 19 הַיְהוֹשֵׁעַ לְפָנֶיךָ בְּנֵיהָ תְהוֹשֵׁעַ צִדָּה וְעֲבָדֶיהָ:
 20 הַיְהוֹשֵׁעַ שְׂמֵחָה בְּרִיתֵךָ הַיָּם אֲמִירָה: הַיְהוֹשֵׁעַ
 21 בְּעֵמֶק וְיִשֵׁשׁ בְּכַף יֵצֵא לְקִרְיַת־שֹׁשָׁן: יִשְׁחַק
 22 לְשִׁחַד וְלֹא־יִחַד וְלֹא־יִשְׁחַד מִשְׁפַּח־יָדָיו: עֲלֵי
 23 תְהוֹרָה אֲשַׁפֵּה לְבַב חֵמָה וּכְדוֹן: בְּרַעַשׁ וְרוּחַ
 24 תִּפְמַר־אֲרָץ וְלֹא־יִחַמָּן מִי־קַל שֹׁמֵר: בְּיָד
 25 שֹׁשָׁן וְאֵיכָרֵךְ רָחֵם וּמְרוּחַ יִחַד מִלְחָמָה
 26 רַעַם שְׁלִימִים וְחִזְעֵיהֶם: הַמְשִׁיבֵיהֶם יִחַד־נֶפֶשׁ
 27 יִשְׁחַד נֶפֶשׁ לְחִמָּן: אֵם־עַל־שִׁיחַ יִתְּנֵהָ
 28 לְשׂוֹר וְלִי־הָיִים קֶפֶץ: מִלֵּעַ יִשְׁחַן וְיִחַלְנֵן עַל־
 29 שְׂדֵי־מֵלַע וּמְצֻדָּה: מִשֵּׁם חֲסִידֵי אֵם־לְמְרוּחַ
 30 עֵינֵי יִמְסוּ: וְאֲסִירֵי יַעֲלֵדִים וְיִחַסְרֵי אֲלֵלִים
 31 שֵׁם הָיָה:

CAP. XL. מ

1 וַיִּשֶׁן יְהוָה אֶת־אֵיּוֹב וַיֹּאמֶר: רִבֵּב עַם־שֵׁשׁ
 2 יִשְׂרָאֵל מִכִּתְּיָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיִּשֶׁן אֵיּוֹב
 3 אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר: הֵן קָלוּז מִה אֲשַׁכְּנֶה
 4 יְהוָה שִׁמְעֵי לִמְסִי: אֲחֹת דְּבָרָיו לֹא אֲעֲשֶׂה
 5 וְהָיִים וְלֹא אֲסִיף: וַיִּשֶׁן יְהוָה אֶת־
 6 אֵיּוֹב מִכַּסְעֵהוּ וַיֹּאמֶר: אֲדֹרֵם כִּנְבֵר חֲלִצֵיךָ
 7 אֲשַׁלְּחֵךְ הַיְדֵדִים עֲשֵׂה: הָאָדָּמָה הַיָּם מִשְׁפַּח־

9 יֵצֵא: בְּשִׂמְךָ עָנָן לְכֶשֶׁת וְיִשְׁלַח תְּחִלָּתוֹ:
 10 וְאֲשַׁפֵּה עַל־יָדָיו אֲשִׁים בְּרִיתֵי דִלְחִים:
 11 וְיִחַד עַל־פִּיהָ תְּבוֹא וְלֹא חֲסִידֵי וְלֹא־יִשְׁחַד
 12 בְּנֵיהֶן בְּלִיחָה: הַיְהוֹשֵׁעַ צִוִּיתִי בְּכָר הַיְהוֹשֵׁעַ
 13 שְׂדֵי מִקְוֵי: לְחִיחָה בְּכַסְעֵהוּ דְבָרָיו וְיִעֲשֶׂה
 14 לְשִׁלְיָם מְצֻדָּה: תְּחִלָּתוֹ פְּתוּחַ חֲרוֹם וְיִתְּנֵם
 15 כְּמוֹ לְכֶשֶׁת: וְיִפְעַע מִשְׁלֵימִים אֲדָם הַיְהוֹשֵׁעַ וְכִמָּה
 16 תִּשְׁחַד: הַיְהוֹשֵׁעַ עַל־נֶבְכֵיהֶם וְיִחַד־חֲרוֹם
 17 הַיְהוֹשֵׁעַ: וְיִגְלוּ לְךָ שְׂשֵׁי־מִוְתָה וְשֵׁשׁ
 18 צִלְמוֹת תְּהוֹרָה: הַיְהוֹשֵׁעַ עַל־יְהוֹשֵׁעַ הַיָּד
 19 אֵם־יִדְעַת כְּלֵה: אֵיזֵה הַיְהוֹשֵׁעַ יִשְׁחַד אֲדָם
 20 וְיִשְׁחַד אֵיזֵה מִקְוֵי: מִי־יִתְּנֵם אֵם־יִגְלוּ
 21 וְכִי תִּבְנֶה תְּחִלָּתֵךְ בְּרִיתֵךְ: יִדְעַת מִי־אֵם תְּחִלָּתֵךְ
 22 וּמִי־יִתְּנֵם יִקְרָע רִימִים: הַיְהוֹשֵׁעַ אֵם־אֲצִוֶּה שְׂלֵם
 23 וְאֲצִוֶּה בְּרִיתֵךְ תְּהוֹרָה: אֲשֶׁר תִּשְׁמָעֵי לֵשׁ צַדִּיק
 24 לְיָם קֶבֶץ וּמְלֻמָּה: אֵיזֵה הַיְהוֹשֵׁעַ יִחַלֵּק אֲדָם
 25 וְיִשְׁחַד קְרוֹם עַל־אֲרָץ: מִרְסַלֵּעַ לְשִׁמְחָה תְּהוֹרָה
 26 וְיִדְרֹךְ לְחִיחָה קִלְחֹת: לְמִסְעֵד עַל־אֲרָץ לֹא־
 27 אֵיזֵה מִדְּבַר לֹא־אֲדָם בֹּא: לְהַשְׁפִּיעַ שְׂמֵחָה
 28 וּמְשֻׁחָה לְהַצְמִיחַ מִצֵּא דְשָׂא: הַיָּם לְפָנֶיךָ
 29 אֵם־אֵם מִי־אֲזִלֵּה אֲנִי־לֵךְ: מִכְּסֵן מִי־חֲסִידֵי
 30 הַיְהוֹשֵׁעַ וּכְסֵן לְשִׁלְיָם מִי־יִלְדוּ: פִּתְּחֵן מִי־
 31 תְּחִלָּתֵךְ וְכִי־חֲרוֹם וְיִתְּנֵם: הַיְהוֹשֵׁעַ
 32 מִעֲשֵׂהוּ פִימָה אֵם־מִשְׁכַּח כְּסִיל תִּפְתָּח:
 33 הַיְהוֹשֵׁעַ מִזֹּחַ בְּעֵשֶׂה וְעֵשֶׂה עַל־בְּנֵיהֶם חֲתָם:
 34 הַיְהוֹשֵׁעַ תְּחִלָּתֵךְ לְשִׁמְיָם אֵם־יִשְׁחַד מִשְׁכַּח
 35 מִכִּי־יִתְּנֵם: הַיְהוֹשֵׁעַ לְעַבְדֵי קִלְחָה וְשִׁשְׁעֵת־מִי־
 36 תְּחִלָּתֵךְ: הַיְהוֹשֵׁעַ פְּתוּחַ חֲכָמָה אֵם־מִרְסַלֵּעַ
 37 לְשִׁלְיָם מִכָּה: מִי־יִסְפֵּר שְׁחִיקִים מִכְּכָמָה וְיִגְלוּ
 38 לְשִׁמְיָם מִי־יִשְׁכַּח: בְּצִדָּה עֲשֵׂה לְפִדְיָן הַיְהוֹשֵׁעַ
 39 וְיִדְבֹּק: הַיְהוֹשֵׁעַ לְמִיָּה טִרְף וְיִחַד כְּסִידִים
 40 תְּחִלָּתֵךְ: מִי־יִשְׁחַד בְּמִשְׁלַחַת יִשְׁחַד בְּכַסְעֵה לֹא־
 41 אֲדָם מִי־יִכֵּן לְשִׁבְעֵי יְהוָה מִי־יִלְחַם אֵם־אֵם
 42 יִשְׁעֵה וְחֵשֶׁה לְכִלְיָהֶל:

CAP. XXXIX. לו

1 וְהִזְעֵת עַת לֵדָה וְעַל־מֵלַע הַלֵּל אֲזִלֵּה
 2 תִּשְׁמָעֵי: הַיְהוֹשֵׁעַ יְהוֹשֵׁעַ תְּחִלָּתֵךְ וְיִדְעַת עַת

אך לזאת יתור לבי תתור ממקום: שמשו 1
 שמע פתו קלל ותגה ספו צא: תחח גל 2
 השמים יגדה ואזו על פנסתו הארץ: 3
 אדוהו וישא קול יעם בקל נאמי ולא 4
 יעצם פישמע קלו יעם אל בקלו 5
 נסלאות עשה גדלות ולא נדע: פי שלגו 6
 יאמר וזה יתן תשם ספר ונשם מסורת 7
 עז: פי על אדם יתוים לדעת פל אנשו 7
 מעשדו ותבא ויה במד אב ובמעולתיה 8
 תשקו: מן היתוד תבא ספה וממורים 9
 קרה: משמרת אל יתן קרה וחוב מים 10
 במצק: אך פי יסחה עב יסוף ען אדו: 11
 והיא מסבותו מתהפף בתהפלותו לעולם 12
 פל אש צים: על פי תבל ארצה: אם 13
 לשבת אם לארץ אם לחרו ומצאדו: 14
 והאיה ואח אב עמו והתפנן: נסלאות 15
 אלו הווע בשום אלה עליהם הוועי אז 16
 ענו: הווע על משלש עב מסלאות תמים 17
 יעים: אש פתרו תמים בהשקט ארץ 17
 מודם: תרוע עפו לשחקם חוקים פרא 18
 מצק: והוועי מדאמר ל לא נשף ספר 19
 והשן: והספר ל פי אדבר אם אב אש 20
 פי יבלע: ועשה: לא ראו אז פדו ראו 21
 בשחקים רוח עברה ותמדם: מצפון חב 22
 יאחה על אלה נרא רד: שפי לא רמסאדו 23
 שניא כח ומששם רב צדקה לא יפה: לכן 24
 יהאדו אנשים לא ראה פל חכמי לב:

CAP. XXXVIII. לה

וינן יהיה את אויב משהעדה ואמר פי 1
 זה: מושק ענה ממלן בלי עשה: אן 2
 סא סבד הוציח ואשאלו הוועיני אשה 3
 ויה פסר יתן ובר אמר עשה בינה: מר 4
 שם משה פי תדע או מר טה עליה קו 5
 על מה אדניה והבוע או מר יהי אבן 6
 פתיה: פד יתד סכמי בק וליעו פל פני 7
 אלים: ויסף בלמים ים פתיו מרים 8

ועודה פראן פנן אפו ולא יתע פשו 15
 מאד: והאב רבל וספה פדה בבל לער 16
 מלן יבר:

CAP. XXXVI. לו

1 תסא אלוהא ואמר: פתו ל ועד אחוה 1
 פי עד לאלה מלים: אשא דע למחוק 2
 אלעלי אתו צדק: פי אמנם לא שיק 3
 מעי תמים עשה עפוד: הן אל פבד ולא 4
 ימאס פבד פז לב: לא יתירה רשע ומשפט 5
 ענים יתן: לא יתע מפדוק עיניו אחר 6
 מלים לפא וישים לצדח ויפדה: אם 7
 אדיום פים ילכוז בתל עו: ונד לם 8
 פעלים ומשעולם פי ויפדה: וינל אום 9
 לפסר ואמר פי יסמן מאן: אם ישמעו 10
 ויעבו וקלו יסדם פסוב וישדם פנימים: 11
 ואם לא ישמעו בשלה ועד ויעו בבל 12
 דעו: והשן לב ישמו אך לא ישוע פי 13
 אדם: תמח פשו נשם ודום בקשים: 14
 יתרו ען בענו ונל פדוץ אום: ואך וסחורו 15
 מפי רב לא ימצק ותתיה נסח שלחוק 16
 מלא ושו: הוועי שע מלא דן ומשפט 17
 יחמו: פי חמה פריסיתו משק רב פס 18
 אל יפד: הוועי שוק לא בעו אל 19
 מן אש נח: אל ושאף היללה ל עלוח 20
 עפים תחום: השמר אל תסן אל את פי 21
 עלוה פתו מעו: הן אל ישגוב פדו מר 22
 כמה מרה: מר שכן עלו דפו ומר אב 23
 פעלו עליה: וכ פי חמוצא פעלו אש 24
 שרו אנשים: מל אדם חוים אש ופט 25
 מרוקו: הן אל שניא ולא נדע מספר שמו 26
 ולא יתרו: פי יתע נספמים יתו ספר לאדו: 27
 אשר יל שחקים יעשו עלו: אדם רב: 28
 אך אם יבין מסרשע על השאות ספרו: הן 29
 פשו עלו אדו ושוש רם פשה: פי עם 30
 דין עפים ותר אכל למכדו: על פים פשה 31
 אד ופן עליה פמפני: ית עלו רע מקנה 32
 אך על עליה:

19 למלך בלי על ושע אל תימים: אשר לא
 20 משא. פני שמים ולא נפשו שוע לפניו: כי
 21 מעשה ידיו פלס: ונעו ימיו ונתצה לילה
 22 תעשע עם ויעשו ויסרו אפוד לא ידו: כי
 23 עינו על דרכי אש וכל צעדי יראו: אך
 24 חשך ואין צלמורה לדורו: קם לפניו און:
 25 כי לא על אש ישים עד להלך אלא
 26 במשפט: ידע פדיום לא ידור ויעמד אדום
 27 תחום: לכן יפד מעבדיו חשך לילה
 28 וידפאו: תחוד השעים ספקם במקום ואים:
 29 אשר על לבן סוד מרחו וכל זרעו לא
 30 חספלו: להביא עליו צעקתו וכל זרעו
 31 עמים שמעו: הוא ישקט וימי יושע ויסור
 32 פנים וימי ישרופ ועליו ועל אדם ידו:
 33 כמלך אדם חק ממשע עם: פי אל אל
 34 האמר משאוי לא אחלו: בלעדי אחזה
 35 איתו ודני אם עול פלעתי לא אסור:
 36 ובעמל ישלמה: פי פאכה פי אחזה וברו
 37 ולא יאס ומדועת דפו: אשר לבב האמר
 38 לו ונבר רום שמע לי: איוב ארבעת דבר
 39 ודעתי לא בהשגלו: אם יבון איוב עד נצח
 40 על הששת פאש און: פי יסוף על השאר
 41 ששע ביעט יסוף וירב אחזי לאל

ח. XXXV.

1 ויען אלהי ואמר: הלא חשבת למשפט
 2 אסחה צדק מאלו: פי האמר מה יסוף לך
 3 מה אעיל מחפאחי: אני אשוכח מלון ואד
 4 רעוף ענף: ודפט שקום היאה ושאו שחקים
 5 גברו מקו: אם חסאת מה חסעל פ ורפו
 6 פשעיו מה היעשלו לו: אם צדקת מה
 7 חתלו אמה מידה יסוף: לאש כמקו
 8 ושעף וכן אדם צדקתו: מרוב עשוקים
 9 חעוף ושוע מרוע רבים: ולא אמר איה
 10 אלוה עשו סון ומחה בגללה: מלפטו
 11 מפרמה ארץ ומשק השמים והכמו: שם
 12 יצדק ולא יענה מפני נאור רעים: אך שרא
 13 לא שמעו: אל ושפי לא ישחפה: אך פי
 14 האמר לא חשדתי דין לפניו וחזול לו:

17 תלה און אשים והמסם רחם: לדור
 18 אדם מעשה ונה מבר יספו: חשך
 19 נשאו מרשחת וחורו מעט בשלחו: והכה
 20 במסאוב על משפט חרב עצמו און:
 21 ודמיו דתרו לחם ונשאו מאכל תארו:
 22 וכל בשור מרא ושפי עצמו לא יאו:
 23 והקרב לשוח נשאו ודורו למסוים: אד
 24 יש עליו: מלך מלך אחד מר אלה לרד
 25 לאדם יסור: וחשף ואמר פדעו מדה
 26 שוח מצאוי כסו: השפס בשור מלע שוב
 27 לימי עלמו: עשו אל אלה וירצו וירא
 28 פניו בחרחה ושוב לאיש צדקו: שור
 29 על אשים ואמר חסודו ושור העידו ולא
 30 שיה לו: פדה נשאו מעט בשוח ודורו
 31 פאר וראו: דן על אלה יעל אל פעמים
 32 שלש עם נבר: להשוב נשאו מרשחת לאד
 33 פאר ורחים: הקטב איוב שמע לי ודש
 34 ואני דובר: אם ישמון ושיבני דפר פי
 35 חסעתי צדק: אם און אנה שמע לי ודש
 36 ואלפשו חכמה:

ח. XXXIV.

1 ויען אלהי ואמר: שמעו חכמים מלי ודעים
 2 האנוס לי: כי און מלון תבון ודך יעם
 3 לאל: משפט נחודה על נשע ביעט מה
 4 פוב: פי אמר איוב צדקתי ואל הסד משפטו:
 5 על משפט אבוב אש חצילי ששע: מר
 6 נבר פאיוב ושותדעע פנים: וארו לחנה
 7 עם פעלי און וללח עם אש ושע: פי
 8 אמר לא יסוף גבר פראש עם אלוה:
 9 לבן ואלש לבב שמפלי חלה לאל מישע
 10 ושד מעל: פי פעל אדם ישום לו ואלה
 11 אש ומצאו: אך אמנם אל לא יושע
 12 ושפי לא ישרח משפטו: מרפק עלו ארצה
 13 וי שום תבל נעה: אם שים אלו לפ
 14 חדו ושמרו אלו ואסוף: תוע פל בשור
 15 דן ואים על עשו שוב: ואם ביעט שמעה
 16 ואת ראויה לל מלי: האף שוטא משפט
 17 תבוש ואם צדק פבר תושע: האמר

איוב לג הצט

אֵלֹהִים כִּי אֵין מַעֲרָה בְּפִי שְׁלֹשָׁת הַאֲנָשִׁים
 וַיְהִי אִפְּסִי וַיִּסַּן אֱלֹהִים בְּרִפְּתָאֵל
 הַבְּנוֹי וַיֹּאמֶר צַעַר אֲנִי לִמְעַם וְאֵמֶם יִשְׁלִימֶם
 עַל־כֵּן וַחֲלָמִי וַאֲדֹאֵ אֶמְחֶה דַע אֲחֻמֶּם
 אֲמַרְתִּי יָמוּם דִּבְרוּ וְרַב שְׁטִים דִּיעוּ הַחֲכָמִי
 אֵבֶן חִדָּה דִּיאָא בְּאֵלֶשׁ וְנִשְׁמַרְתָּ שְׁדֵי תַחֲבִים
 לֹא־דַבַּרִּים דִּחְכַּם וְהַלְלִים יִבְטֵי מִשְׁפָּט
 אֲמַרְתִּי שְׂמַעְתֶּם לִי אַחֲרָי דַע אֲנִי אֲנִי
 הֵן הִחֲלֵיתִי לְדַבְרֵיכֶם אֲזִין עַד־הִבְטִיתֶם
 עַד־הִחֲזַקְתֶּן מִלִּין וְעַד־כֵּם אַחֲפָזְנָן הַיְהוּדֵי
 אֵין לֵאמֹר מִכִּיחַ עֲשֵׂה אֲמַרְתִּי מַמַּם פֶּךָ
 הֵאֱמַר מִצַּחַת הַחֲכָמִי אֵל דִּשְׁפֹר לֹא־אִשׁ
 וְלֹא־עֲדָן אֵל מִלִּין וְכַאֲמֵרֶם לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ
 וַחֲדָי לֹא־עֲשֵׂנוּ עַד דִּשְׁחָקוּ מִדָּם מַלְאִים
 הַחֲחֵלְתִי כִּי־לֹא דִבְרוּ כִּי עֲמַדִּי לֹא־עֲשֵׂנוּ
 עַד אֲעַבְדָּה אֲךָ אֲנִי הַלְלֵךְ אַחֲרָי דַע
 אֲךָ־אֲנִי כִּי מִלְּתֵי מַלְאִים הִאֲבִיחֵנִי וַחֲ
 בִטְנִי הַיְהוּדֵי בִטְנֵי פִינָן לֹא יִשְׁחָת כְּאַחֲרָה
 הַחֲשִׁים יִבְקַע אַדְרֵבְרָה וַיְחַדֵּל לִי אֶסְפַּח
 שְׁחָתִי וְאֶעֱבֹד אֵלִיָּה אִשָּׁא סְרִיאֵשׁ וְאֵל
 אִדָּם לֹא אֲכַבֵּד כִּי לֹא דַעֲתִי אֲכַבֵּד כִּמְעַט
 יִשְׂאֵנִי שְׁלֵטִי

CAP. XXXIII. לג

וְאֵלִים שְׂמַעְתֶּם אֲיֹב מִלִּי וְכַל דְּבִי הִאֲזִינֶה
 דִּבְרֵיכֶם פְּתַחִי כִּי דִּבְרָה לִשְׁמוֹתֵי בַחֲבִי יִשְׂרָאֵל
 לִפְּנֵי אֲמַרְתִּי וְעַתָּה שִׁפְטֵי פִדִי מִלְּלִי רַחֵם אֵל
 עֲשֵׂתִנִּי וְנִשְׁמַתִּי שְׁדֵי תַחֲבִי אֲסִיחֶבֶל הַשִּׁיבִינִי
 שִׁיבֵה לִפְּנֵי הַתַּצְרָחָה הֵן אֲנִי כִסְפָה לֹא־
 מִחֲכַם קִצְצִיתִי בַם־אֲנִי הַיְהוּדֵי אֲמַרְתִּי לֹא
 תִּבְעַרְתָּ וְאֲכַפֵּי עֲלֶיךָ לֹא־יִכְבֵּד אֲךָ אֲמַרְתִּי
 כִּאֲזִי וְקָל מִלִּין אֲשַׁמֵּעַ יָךְ אֲנִי כִּלְ־שִׁמְעֵה
 הֵן אֲבִי וְלֹא עָן לִי הֵן תִּסְמָחַת עָלַי וְיִצְחָק
 וְחִשְׁבֵנִי לֵאמֹר לִי יִשָּׂם בְּפִי רַגְלִי יִשְׁכַּח כִּלְ־
 אֲדִוְתִי הַיְהוּדֵי לֹא־עֲזַבְתָּ אֲעַבְדָּךְ כִּי־דִבְרָה
 אֱלֹהִים מֵאֲנָשׁ מִדַּע אֲלִין וְרַחֵם כִּי כִלְ־
 דְּבִי לֹא יִעֲשֶׂה כִּי־בִאחֲזֵה דִּבְרָאֵל וְבִשְׁתִּים
 לֹא שְׁוֹרְפֶנּוּ בַחֲלִים חַיִּין לִלְחָה בְּכַסֵּל
 תַּחֲדָמָה עַל־אֲנָשִׁים פְּתֹנֹטִית עָלַי מִשְׁכֵּב יֵאָדָם

14 דַבַּרִּים עֲמִידִי וְכִהָ אֶעֱשֶׂה כִּי־יִקָּרָם אֵל וְכִהָ
 15 יִסְקָד מִהָ אֲשִׁיבִי הַלֹּא־רַבִּמְטָן עֲשֵׂתִי עֲשֵׂהוּ
 16 וְכִלְ־נִפְתֵי בְרַחַם אַחֲדִי אֲסִיחֶבֶל מִחֲפָז הַלִּים
 17 וְעֵינֵי אֲלִמְתָה אֲכַבֵּד וְאֲבֵל פִּתֵי לִבִּי וְלֹא־
 18 אֲכַל יַחֲסִים מִמֶּנֶּה כִּי מִשְׁעָרֵי דִלְדֵי מִכָּב
 19 וְכַבִּמְטָן אֲפִי אֲתַחֲבֶה אֲסִיחֶבֶל אֲיִבִי מִכְּלִי
 20 כִּבְשֵׁי וְאֵין פִּסְחָה לֵאמֹר אֲסִיחֶבֶל לֹא־לֹא־מִכְּבֵי
 21 הַלְלֵךְ וְכַסֵּל כִּבְשֵׁי יַחֲפָזֶם אֲסִיחֶבֶל עָלַי
 22 יַחֲסִים הִי כִּי־אֲרֹאֶה בְּשַׁעַר עֲזַרְתִּי שְׁחָפִי
 23 מִשְׁכַּבְתִּי חֲפָל וְחֲדָתִי מִכֶּסֶף תִּשְׁמֹר כִּי־
 24 פִּחַד אֵלִי אֵיךְ אֵל וְשִׂאֲרֵי לֹא אֲכַלֵּן אֲסִיחֶבֶל
 25 שְׂמַיִי וְדַבַּר כִּסְלִי וְלִפְּנֵים אֲמַרְתִּי מִכְּסִי
 26 אֲסִיחֶבֶל אֵל כִּי יִדָּל וְכִי־יִפְדֵי מִצַּחַת דִּבְרֵי
 27 אֲסִיחֶבֶל אֵל כִּי יִדָּל וְכִי־יִפְדֵי מִצַּחַת דִּבְרֵי
 28 פִּסְחָתִי לִפְּנֵי וְחֲשָׁקִי הִי לִפְּנֵי בְּסִדְּהוּ עָן פִּלְלִי
 29 כִּי־כַחֲשִׁיתִי לֹא־מִשְׁפָּל אֲסִיחֶבֶל אֲסִיחֶבֶל פִּסְחָתִי
 30 מִשִּׂאֵל וְחֲדָתִי כִּי־מִצַּחַת עָן וְלֹא־תַחֲבִי
 31 לִחֲסָא חֲפִי לִשְׂאֵל פִּלְלִי בַּחֲדָה שְׁשֵׁט אֲסִיחֶבֶל
 אֲמַרְתִּי מִיךְ אֲדִלְּךְ מִיַּחֲזֵן מִשְׁפָּל לֹא־מִשְׁפָּע
 32 בַּחֲזִי לֵאמֹר כִּי יִלְחִי לֵאמֹר אֲסִיחֶבֶל אֲסִיחֶבֶל
 33 כִּי־פִּסְחָתִי כַחֲסִים פִּשְׁעֵי לִמְטֹן חֲבִי עֲשֵׂנִי כִּי־
 אֲעֲזֹף וְיִמְיָן רַבָּה וְכִי־מִשְׁפָּחַת יַחֲזִי
 35 וְיִהְיֶה לֹא־אֲצַח פְּתַחִי כִּי יִתְקַלֵּי וְלִשְׁמַע
 לִי הֵן הִי שְׁדֵי יִעֲנֵנִי וְכַסֵּר פְּתַח אִשׁ רַבִּי
 36 אֲסִיחֶבֶל עַל־שְׂכַמִי אֲשִׁיבֵנִי אֲעַבְדֶּה עֲשֵׂרֹת לִי
 37 מִכֶּסֶף צַעַר אֲדַרְשֶׁה כִּמֹּן לִדְרֹ אֲבַרְבֵּנוּ אֲסִיחֶבֶל
 38 עָלַי אֲדַמְרִי חֲזַק וְחֵד הַחֲלֵמָה יִבְכִּין אֲסִיחֶבֶל
 39 פִּחַד אֲכַלְתִּי בְּלִי־כֶסֶף וְנִפְשֵׁי בַעֲלִיהָ הַחֲחֵדִי
 40 תַחֲתֵי חֲפָה וְיֵאָדָם וְחֲחֵדִי שְׁשֵׁה אֲשִׁיבֵנִי
 חֲפִי דְּבִי אֲיֹב

CAP. XXXII. לג

1 וְשִׁבְחֵי שְׁלֹשָׁת הַאֲנָשִׁים הֵאֱמַר מִעֲטָת אֲדָם
 2 אֲיֹב כִּי יִהְיֶה צְדִיק בְּעֵינֵי וַיְהִי אֲךָ אֵל
 אֱלֹהִים כִּי־פְרַמָּאֵל הַבְּנוֹי מִלְּשׁוֹנֹת רַם אֲיֹב
 3 תַחֲדָה אֲפִי עַל־צַדִּיק כִּשְׁשֵׁי מִחֲחֵסִים וְבִשְׁלֹשָׁת
 רַעֲוֵי חֲדָה אֲפִי עַל אִשָּׁר לֹא־מִצַּחַת מַעֲרָה
 4 וְחִשְׁבֵנִי אֲדִיאֵבִי וְאֵלִידִי חֲפָה אֲדִיאֵבִי
 5 בְּחֵסִים כִּי וְכַסֵּר דִּבְרָה מִכְּפֵי לִמְעַם וְיִהְיֶה

27
28
אז ראיה יספדה ורכילה נסחוקה: ואמר
לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסוד סוד
פיה:

CAP. XXIX. כט

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
תקף איוב שאת משלו ואמר: מ-
יחזקתם עיני פני אלה ישמתי: פהו מד
עלי ראוי לאוזן אלה השוף: פאשר הייתי
פיה דברי בסד אלה על אהלי: בעד שדי
עפדי סבבו עמי: פרחץ הליכי פדמה רצו
צחק עפדי פלג-שמון: פצארו שדי על-
קח פדדוב איני משיבו: ואני נעים ונדבא
וישליש קמו עמדי: שלים עפדי במלים ופי
ישבו לשדום: קול-עתיים סובבא ולשום
לחכם פדבה: פי און שמעה והאשרתי וען
ראיה וקשיתי: פי-אמלט עני משע וירום
ולא רעו לי: פרת ארבי על סבא לב אלמה
ארנו: צחק לבשתי ופישתי כמעל וצחתי
מששטי: עיני הייתי לעור ורגלים לשפח
אני: אב אימי לאחמים ורב לא רדעתי
אדוקרדי: והאשרה מחלשת עול ומשפתי
אשליף סוד: ואמר עב-רגי אנוע וכחול
ארפה ימים: שושני פוחח אל-מים ומל
תין פקציתי: בסדי חדש עפדי וקשתי פדי
רוחלתי: לי-לשמע ותדע ודמי לב עצתי:
אחתי רבי לא ישע ועלימו תפח מלוד: ותדע
כמסר לי וסדום פשעו למלש: אשחק אלם
לא ואמסו ואר פני לא ישלון: אסוד הרפם
ואשב ראש ואששון כמעל פדוד פאשר
אמלים יסום:

CAP. XXX. ל

1
2
3
4
5
6
7
ועשה: אשחק על צעדים מפני למים אשר
מסחתי אדום לשיה עם-עלמי צאני: גס
פז תדום לפה לי עלימו אבד פלח: בסוד
וכבש פלחוד הערקום ציה אקש שזרה
ומשאיה: ותקספם מלח על-שדה ואלש
הרמים לרמם: מן-ג ורשו דיעש עלימו
פנפני: בשדף סדלים לשון חוי עסר וכפסי:
פן-שיחום ונדק תחת חול יספוח: פני

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
גבל גספני בל-שם נפאי כד-הארץ: ועשה
מניחם ויחזו וארז לום למלה: העבתי
רוחזי מני וכפתי לא-השטו רק: פי-יחזרו
פיה ותעני וסן מפני שלוד: על-מין פרוח
תקמו תגלי שלוד וסלו על אחרות אדם:
סחבו סרמתי להתי עלול לא עזר למו: פספף
רוב יאחזי תחת שאה התגלגלי: התפוף
עלי פלודת תרתי פרוח סרדי וכעב עבדי
לשעתי: ועשה: על השתפוף מששו אחותי
וכרעתי: לילה עצמי כען מעלי ועדן לא
לשפן: פרישתי ותפשל לבמי פני כמתי
יאחזי: ודני לומר והתמשל כעסר ואמר:
אשע אלהי ולא רועני עמדי ותחבן פי:
התפוף סאכור לי בשום דוד השטמני:
תשאני אלהת תרפני ותמנני תשנה:
פי-דעתי מוח תשיבני ויהי מועד לכל-דוד:
אך לא כשי ישלודתי אם-פסוד לון שיע:
אכלא כמתי לקשדיום עבדי נפשי לאכיון:
פי סוב קחתי ויבא רע ואי-חלה לאר ויבא
אשלי משי ותחז ולא רופ קומי וכרעתי:
קוד תמסי בלא חפה קמתי כעל אשוע: את
הייתי לתנים ורע לבסח יעשה: עדי שדוד
מעלי ועצמי-תדע כפי-תוב: ויה לאכל פפי
ושבתי לקל בנים:

CAP. XXXI. לא

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
פיה פדתי לעני ומה ארפנן על-פדלה:
ומה: חלק אלהת מפעל ונחלת שדי
מפדמים: ואל-אד לעול וקם לפעלי און:
והאדוא יראה דרכי וכל-צעתי יספוד: אם
הלכתי עם-שוא ותחש על-סרמה תגלי:
לשקלתי כמאמי צחק ודע אלהת חפתי: אם
תפח אשתי מני יהודי ואת עי תהן לפי
וככפי דבק מאים: אודעה וארז איכל וסאצא
לשדוד: אכנספתה לפי על-אשפה ועל-פוח
רע ארסתי: חסון לארז אשתי ועלתי
יסעתי ארזתי: פי-דוא ומה ודוא ען פללים:
פי אש היא ער-אכיון ואלכל וכל-תמאתי
תשש: אם-אמאם משפטי עבדי ואמתי

איוב כח הצא

14 ויחלל ערצים משחי יקחו: אסריו בנין
 15 למחורב ואצאיו לא ישבע לחם: שרדיו
 16 בפוח יקברו ואלמלו לא תבטיח: אסריו
 17 פעפר בסף וכחור ימן מלפוש: יכון וצדיק
 18 ולבש וכסף מן החלק: פדה כעש פירו וחספה
 19 עשה סף: עשיר ישב ולא יאסף עינו פקה
 20 ואינסף: תשיגוהו במים פדחת לילה גבשו
 21 סופה: ישארוהו קתים וקלף וישערה מפקו:
 22 וישלף עליו ולא יחמל מידו פדח יסוף: ישלף
 23 עליו כפסו וישלף עליו מפקו:

CAP. XXVIII. סו

1 פי יש לפספ סוצא ומקום להב יקח: פדל
 2 מעפר יקח ואבן יצק חושיה: קץ ו טוב
 3 לחשף ולכל תכלית היא חוקך אבן אשל
 4 וצלמיה: פדף נחל ו מעש פו וישפוז מפר
 5 תל ילו מאגש עש: ארץ מופה תצא לחם
 6 וחרויה סדוף כפר אש: מקום ססד אבניה
 7 ועפרתו חב לו: חרב לא ידע עש ולא
 8 שופחו ען איה: לא יתרחיבה בני שחף לא
 9 עדה עליו שחל: בחמש אלה יד הפוף
 10 משלש דרים: פפדחת אלים ביע וכל יק
 11 רחיה עש: מבני סדחת חבש והעלמה
 12 יצא אר: תחזמה מאן חפצא וא זה
 13 מקום פיה: לא ידע אש עפה ולא חפצא
 14 פארץ תחום: תודם אמר לא בידא וים
 15 אמר אין עפדי: לא יתן סנד פוחיה ולא
 16 ישלף בסף מודה: לא הסלה פכום אסד
 17 בשדם יקר וספר: ארי שכהו חב חסכה
 18 וחמרהו פלרפו: ראמתו תבש לא יקר
 19 ומשך חממה כפנימם: ארי שכהו פסרה
 20 פלש פכום פודו לא חסדה: תחזמה
 21 מאן תמא וא זה מקום פיה: ונעלמה
 22 משע מרד ומעוף השמים כסדה: אבון
 23 וכוח אמר פאוסטי שמשע שמעה: אלים
 24 תמן פדפה ודוא ידע את מקומה: פדוא
 25 לכשוח לדיח משלף אלים תמן כסדה:
 26 כעשורו לפטר דק ודוד לוחי קלוח:

25 יפלו: ואם לא אסר מי יבובמי ושם לאל
 כפדו:

CAP. XXV. סו

1 וישן פדח השחי ואמר: דמל פדח עפ
 2 עשה שלום במחמו: דש מספר לדודו
 3 ועל מי לא יקום אודיה: וזה יצוק אש
 4 עם אל ומה יפה ידו אשה: דן ערדה ולא
 5 יאודל וכסבים לא יפד בעימי: אף פראש
 6 רפה וכן אלים חלעה:

CAP. XXVI. סו

1 וישן איוב ואמר: מדערת לא רכח חלשת
 2 ודע ארעו: מה יעצת ללא חכמה ורשיה
 3 לזב ודעתי: אדמי ודנה מלן תשמת לי
 4 תצאה מפר: דדסאים יחללו מיתח למם
 5 ולשכיחם: עדם שאל נגדו ואן פסה לאבון:
 6 נסה צפון על חודו תלה ארץ על פלמה:
 7 צד מם פנבו ולא נבקע ענן פחום: מאחו
 8 פנרכסה פרוש עליו ענן: דק תן על פמר
 9 כמים ערובלית אור עב חשך: עפדי
 10 שמים וחספה וחמרה כעשרו: כדור תע
 11 הים ובה נבחרו כדור חבו: כדור שמים שמה
 12 חלה ידו חוש פדו: דק אלה וקצת חרבו
 13 ומה שפמו דם לשמעה ודעם פפדו מי
 14 יתבונן:

CAP. XXVII. סו

1 וישן איוב טאה משלו ואמר: דדאל הסד
 2 מלפמי ושחי היב משחי: פרי מעד משחי
 3 כי ודח אלה מאפי: אס חודפה שפחי
 4 עולה לשחי אס חודה ומיה: חלמה לי
 5 אס אציק חכם ערדנו לא ראסד חפחי
 6 כפחי: כצדקתו דחוקתו ולא אפיה ארי חרף
 7 לכבי כמי: יד כשע אבי ומחוקמו כעלו
 8 פי מה חקורת חקי פי כצע פי של אלה
 9 משחי: דצ קחו לשמע אל פרתמא עליו
 10 צדה: אס על שחי ידע נג יקד אלה בכל
 11 עת: אודה אתם פידאל אסר עם שחי לא
 12 אכד: דק אלים פלם חיתם ולפה זה רכל
 13 תרפלו: זה חלק אדם רשע עם אל

8 מַשְׁטֵמִי: הֵן קֹדֶם אֲדַרְשׁ וְהִנֵּה אֲחִירֵי וְלֹא
 9 אֶבֶן לִי: שִׁמְאֵל בְּעִשְׂתּוֹ וְלֹא-יִחַד עֲנָפוֹ
 10 יִמְן וְלֹא אֲרָאָה: פִּרְעֵה דָוָד עֲפָדִי בְּחֻנִּי
 11 בְּהַב אֲצִא: בְּאִסּוֹ אֲחִידֵה תַלְדֵי דְרַפֵּי שְׁמִי
 12 וְלֹא-אֲטוּ: כִּצְרוֹת שִׁמְרֵי וְלֹא אִישׁ מִדְּבָר
 13 צִפְסִי אֲמִי-סוּ: וְהָאֵל בְּחִיד וְכוּ וְשִׁבְעוּ
 14 תַפְסוּ אֲחִידֵה וְעִשׂוּ: כִּי יִשְׁלַם חַיֵּי וְכִדְבָר
 15 רָפָח עֲפֹ: עַל-כֵּן מִכְּפֵי אֲפִילֵי אֲחַפְתָּן
 16 וְאִסְדוּ מִכְּפֵי וְהֵן הַרְף לְפִי וְשִׁבֵי הִבְדִּילֵנִי
 17 כִּי לֹא כִמְדוּ מִכְּפֵי חֲשׂוֹף וְכִפֵּי כִפְרֵי אֲסֵלִי

CAP. XXIV. כד

1 מִדְּבַר מִשְׁפִּי לֹא-כִפְסוּ עֵינַי וְיָדַע לֹא-יִחַדוּ
 2 יָמוֹ: נִבְלָחַת שִׁבְעוּ עַד גִּלְלוֹ וְיָשׁוּ: חֲמוֹד
 3 יְחֹמִים יִתְנוּ תַפְלֵל שׁוֹר אֲלֵמָה: יַפֵּי אֲבִיטִים
 4 מִדְּבָר יָחַד רָפָח עֲנֵי-רַפֵּי: הֵן פְּרָאִים |
 5 בְּמִדְּבָר יִצָּא בַּעַל עֵלֶם מִשְׁחָרֵי לְשׁוֹן שִׁבְיָ לִי
 6 לְחֵם לְפָנָי: בְּשִׂדֵה בָלִיל יִצְדֵי וְכוּם וְשִׁעַ
 7 לְקִשּׁוֹ: עֵדִים יִלְטוּ מִבְּלֵי לִבִּישׁ וְהֵן פְּסָחָה
 8 בְּשִׂדֵה: מִזֶּם הָרִים יִדְמֵוּ וּמְבִלֵי מִרְחֵבָה
 9 תִּבְקֵר-צִדֵי: תִּגְלוּ מִשֵּׁד הָרִים וְעַל-עֵנִי יִחַלְלוּ:
 10 עֵדִים הָרִים בָּלִי לִבִּישׁ וְדַעֲבִים נִשְׂאוּ עִמּוֹ: בֵּין
 11 שְׂדֵהֵם יִצְדֵדוּ יִקְבִים דְּרִים וְיִצְמָאוּ: מִעֵד
 12 מָחִים | יִסְאֵל וְתַפְסֵי דְהַלִּים חֲשׂוֹעַ וְאֲדִיָּה
 13 לֹא-יִשְׁמֵם חֲסִילָה: הַדְּבָר הֵן בְּמִדְּבָר אִיד
 14 לֹא-יִבְדִּיחוּ דְבָרָה וְלֹא יִשְׁבֵי בְּתַעֲבוֹתָי: לֹא-וּ |
 15 יִקָּם רֹצֵחַ יִקְטֹל עֵמִי וְאֶבְיָחֵה יָד כַּכֵּב:
 16 וְעֵן סֵאֵן | שְׂמֵרָה נִשְׁפָּךְ לֹא-וּ אֲחֻשְׁתֵּנִי
 17 עֵין וְסָר פָּנַי וְשִׁים: חַדֵּי בְּחֻשְׁךָ פָּתִים
 18 יִקָּם חַדֵּי-לְמוֹ לֹא-יִדְעֵשׂ אִיד: כִּי יִחַד |
 19 בְּדָר לְמוֹ צִלְמוֹתָ כִּי יִבְדֵי בְּלֵחָה צִלְמוֹתָ קָדִי
 20 הָאֵל | עַל-פְּנֵי-מַיִם תִּקְבֵּל חֲלָתֶם בְּרַפֵּי לֹא-
 21 יִסְבֵה דָבָר פְּרִמִים: צִיָּה בְּפִדְיִם תִּגְלוּ מִיָּמֶד
 22 שְׁלֵן שְׂאֵל חֲטָאוֹ: יִשְׁפָּחֵדוּ רָחֵם | מִכְּלָךְ
 23 רָפָח עַד לֹא-יִזְכַּר וְתִשְׁכַּח עֵצֵי עֵלְיָה: וְעֵה |
 24 עֵקֶדָה לֹא תַחַל וְאֲלֵמָה לֹא יִשְׁבֵי: וְקִשְׁף
 25 אֲבִיטִים כְּבוֹד יִקָּם וְלֹא-יִצְמָן פְּרִיָּתָן: יִתֵּן
 26 לִי לְכַסּוֹת וְשִׁעֵי וְשִׁעִידֵי עַל-יְרֵמָהֵם: חֲמֵי
 27 מַעֲטָה | וְהִינֵנִי דְהִמְכֵר כִּפֵּל יִקְסָצֵן וְכִרְאֵשׁ שִׁבְלָתָה

CAP. XXII. כב

1 יִתֵּן אֱלֹהִים הַחֲמוֹת וְיִאֲמַר: הֲלֹא יִסְפָּדְבֵר כִּי-
 2 יִסְפָן עֲלֵימוֹ מִשְׁפָּל: הַחֲפֵץ לִשְׁפִי כִּי תִצְדָק וְאִם-
 3 יִצְעַע כִּי-תִחַם דְּרִמְיוֹ הַמִּדְּבָר אֲחִידֵה יִבְרָא עֲפָדִי
 4 בְּמִשְׁפָּט: הָאֵל עֲתִיד רַבֵּי וְהֵן לְקוֹץ לְעִשְׂתֵּי-
 5 כִּי-תִחַל אֲחִידֵה הָעֵם וְכִנְיֵי עֲרִיפִים תַּפְסִיטוּ:
 6 לֹא-יָמִים עֵתֵי תִשְׁפָּדֵה וְזִמְרַע חֲמַמֵּי לְחֵם:
 7 וְאִישׁ וְדַע לִי הַרְפֵּץ וְשִׂאוֹ פָּנַי לִשְׁבֵי בְהַ:
 8 אֲמַטָּה שְׁלָחַת יִקָּם חֲשֵׁלֵת וְיִחַם יִרְכֵא:
 9 עַל-כֵּן כִּיבְיָתֵךְ פָּחִים יִבְרָאָה פִּתּוֹ פְּרָאִים:
 10 אֲחֻשְׁךָ לֹא תִרְאֵה וְשִׁפְעֵת-מַיִם תִּכְסֹף:
 11 הָאֵל אֲדִיָּה נִבְרָא שְׁמִים וְהָאֵל הָאֵשׁ פִּכְכִים
 12 כִּי-רַמְדוּ: וְאִסְדוּ מִדְּבָר דַּע אֵל הַבְּעַד שְׂפֵל
 13 יִשְׁפֹט: עֵבִים סִחֲרָל וְלֹא יִרְאֵה חֲדָת שְׁמִים
 14 יִתְהַדָּק: הָאֵלֵךְ עֵלֶם וְתִשְׁכֹּד אִישׁ דְּרִים
 15 מִדְּבָרָה: אֲשֶׁר-קִפְסוּ וְלֹא-רַעַח כִּדֵי וְיִצְק
 16 יִסְדֵם: הָאֲמִים לֹא-כִדֵי מִכְּפֵי וְהִדְיָעַל שְׁפִי
 17 לְמוֹ: הָאֵל מִלֵּא בְּתֵהֵם טֹב וְרַעַת וְשִׁעִים
 18 רַחֲקָה פְּנֵי: יִרְאֵי צִדִיקִים וְתִשְׁמָחוּ וְלֵךְ
 19 לַעֲבֹד-לְמוֹ: אִם-לֹא נִכְחַד קִימְנוּ וְיִחַרֵם
 20 אֲבִלָה אִישׁ: הַסִּבְרָנָה עֲפֹ וְשִׁלֵּם דָּרִים
 21 תִּבְרָאָה טֹבֵה: קִדְרָנָה מִשֵּׁד תִּחַדֵה וְשִׁים
 22 אֲמִידֵי מִבְּכָה: אִם-תִּשְׁכַּח עַד-שִׁבֵי תִבְרָה
 23 תִּרְדֵק עֵלְיָה מִחֲשִׁילָה: וְשִׁבֵי עַל-עַרְפֵי צִדֵי
 24 וְכַסּוֹת חֲלִים אֲסִיד: וְהָאֵל שְׁפִי בְּצִדֵק וְכַסֵּף
 25 תִּשְׁפָּדֵר לָךְ: כִּי-אֵל עַל-שִׁבֵי תִחְשַׁב וְחֲשָׂא
 26 אֶל-אֲדִיָּה פִּתְיוֹ: כִּי-עֲתִיד אֲדִיָּה וְשִׁמְעֵךְ
 27 תִּבְדֵק חֲשֵׁלֵם: וְתַגֵּר-אִמֵר וְיִקָּם לָךְ וְעַל-
 28 הַדִּבְקָה נִבְרָה אִיד: כִּי-יִשְׁפָּלֵה וְתִאֲמַר נִבְרָה
 29 וְשֵׁשׁ עֵתִים וְשִׁעֵי: יִמְלֵט אֲרֵכָה וְכִמְלֵט
 30 בְּנֵי פִשְׁףִי:

CAP. XXIII. כג

1 וְיִבֵן אִיּוֹב וְיִאֲמַר: בְּסִדְרָם מִדֵי שִׁדֵי יָדִי בְּכַדָה
 2 עַל-אֲחִידֵי: מִי-יִתֵּן דְּעִי וְאִמְצָאוֹת אֲבִיָּה
 3 עַד-חֲבוֹתָי: אֲעִיבֵה לְפָנַי מִשְׁפָּט וְשִׁי אֲמַלֵּא
 4 וְחֲבוֹתָי: אֲדַעַה מַלִּים יִעֲנֵנִי וְאֲבִיבֵה מִדֵי
 5 וְיִאֲמַר לִי: הַרְפֵּי-פִתְחֵי רִיבֵי עֲפָדִי לֹא-אֲדִירָא
 6 יָשׁוּ כִּי: שֵׁם יִשָּׂר טִיבֵךְ עֲפֹ וְאִפְסָלוֹת לְצִדֵקָה

28 לו: תל יבול פתו פירות פיוס אפס: זה ה' חלק
 29 אדם רשע מאדלים ונחלה אמוס מאל:

CAP. XXI. כא

1 ויען איוב ויאמר: שמעו שמעו מלתו וחדדו
 2 זאח תהדומותכם: שאנו ואנכי אדבר ואחד
 3 דברי תלעתי: האנכי לאדם שחיו ואם מדוע
 4 לא תקצצו דחיו: פטר אלי השמש ושמו יד
 5 על פה: ואם יסחתי ונבדלתי ואתו בשרי
 6 פלצתי: מדוע לשעים יהיו שחוק עם גבור
 7 חיל: ורעם נכון לפניהם עמם וישאצוהם
 8 לעיניהם: בתיהם שלום מפחד ולא רשבת
 9 אלה עליהם: שודו עבר ולא יגעל תפלט
 10 פרוו ולא תשפלו: ישלחו בצאן עויליהם
 11 וילחיהם ויקדו: ישא ברוח וכבוד ושמחה
 12 לקול עגב: יבול בפאב ימדם וברגע שאל חתו:
 13 ויאמרו לא סוד מפני דעת דזכרו לא חצצנו:
 14 מד שחי פרי נעבדו ומה טעל פי נפגענו:
 15 הן לא יבדם טובם עצת רשעים רחוק מני:
 16 פמה: ורשעים ידעו ויבא עלינו אדם
 17 חבלים חלק פאפו: יהיו פתקו למני רוח
 18 וזכפו נבחרו סוסה: אלה יצפן לבנו אוט
 19 שלום אליו ודע: דא עת פידו ומחמת שחי
 20 לשתה: פי מה חסצו פברו אחתו ומספר
 21 חדשיו חצצו: הלא ללמד דעת והיא רמים
 22 ישפוט: זה ימות בעצם תפול פלו של אבן
 23 ושלי: עמינו מלא חלב ומז עצמותו
 24 לשה: זה ימות בנפש מדה ולא אכל
 25 בפטה: יחד על עפר ושכבו ורפה תכסה
 26 עליהם: הן דעתו מהשבותים ומפולת על
 27 תדמסו: פי תאמרו איה בית דניב ויהי אהל
 28 משפחת רשעים: והא שאהם עבדי דרו
 29 ואורם לא תפדו: פי ליום איד יחשקו רע
 30 ליום עבודת יבול: מתייד על פניו דרפו
 31 והוא עשה מי שלם לי: והוא לכבוד יוכל
 32 ועל גדיש יסקו: מתקדלו תבי נח ואחריו
 33 פל אדם משודו ולפניו אין מספר: ואחד
 34 הנב חמני רבל תשובתים לשאר מעל:

21 חלני ושמ אדם רע פי ואלה נגעה פי:
 22 למה תרפטי כמו אל ומפשו לא תשבט:
 23 מרתון אפו ויתתן מלי מרתון בפטר ויחזק:
 24 עמט פול ועשרת ליד באר תזבון: ואני
 25 דעתי פאלי חו ואחרון על עפר יום: ואחר
 27 שדי מקפראת ומפשו אחזה אלה: אשר
 30 אלו אחזה לי ועני ראו ולאחר פלו כליו
 28 בדקו: פי תאמרו מה פדקו לו ולשו דבר
 29 נכפארו: נזה לכם ומפני רוב פירחיה
 30 עתה רוב למון תדעו שחי:

CAP. XX. כ

1 ויען צטר הרעמתי ואמר: לכן טעפו לשימי
 2 ובעבד דלשו בי: מכר פלפרי אשמע ירח
 3 מניתי וענני: הוחח דעת מניע מני סים
 4 אדם על ארץ: פי רעט רשעים מרוב וסמחה
 5 חנק עדרגע: אם עלה לשמים שיו
 6 וראשו לעב גיע: פללס לכצח יאבר ראו
 7 יאמרו איו: פחלום יעוף ולא ימצאו וחד
 8 פדיון ללה: ען שופרו ולא חסד ולא עוד
 9 תשחי מקומו: פני רצו דלים יהיו תשכבה
 10 אים: עממרו מלא עלימו ועפו על עפר
 11 תשכב: אם תמתיק פשו ועד יכודפה תחת
 12 לשוט: תמל עליה ולא יעובדה וימלעה
 13 ברוך חפו: לחמו במעיו סרפד מורת פחנים
 14 בקרם: דל פלו וקאפו מנטו וישפו אל:
 15 ואש פחנים ינק תודנה לשון אשה: אל
 16 ירא בפלוח סדי ל חיל דכש תממה: משיב
 17 תע ולא יבלע פול חמורו ולא יעלט: פי
 18 רצף עב דלים פיה פול ולא יכרה: פי לא
 19 דע שקו בנטו פכוחו לא ימלט: אך שרוד
 20 לאכלו עלין לא יחיל טוב: במלוח ספון
 21 יצו לו פלדי עמל תבאפו: דו לללא בטו
 22 לשודו דיון אפו וימסר עלמו בלחמו: יבד
 23 ממשק פחל תלפוד קשת חלושה: שקו וצא
 24 מנה ויסק מפרחו ויהיו עלי אמים: פל
 25 חשף טמון לצפוני ויאמרו אש לא נפח רע
 26 שרוד באהלו: יפלו שמים עני וארץ מרדממה

4 כְּדַמְתָּהּ לְטַמְאֵי עֵינַיִם; טוֹרַף נִשְׁלוּ אֶפְסָי
 וְדַמְעָתִי הֵעִיב אֶרֶץ וְיִשְׁחַק עָלַי מִמְּקוֹמִי;
 5 וְגַם אִיר רַשְׁעִים יִדְעֶה וְלֹא יִרְאֶה שׁוֹבֵי אֶפְסָי;
 6 אִיר חֲשׂוֹךְ בְּאֶהְלוֹ וְיִרְדּוּ עָלַי הַעֲדָוָה; יִצְרֶה עֵינַי
 7 אִישׁ וְתִשְׁלַחְנֵהוּ עֲצָרוֹ; כִּי שִׁלַּח בְּרִשְׁתּוֹ בְּרַגְלֵי
 8 וְעַל-שִׁבְכָה יִתְהַלֵּךְ; יִתְחַוּ בַּעֲבֹר פִּי יִחַק
 9 עָלַי צַמְסִים; טָמֹן בְּאֶרֶץ חֲבָל וּמִלְּהוֹתָי עָלַי
 10 נִרְוֵי; מִכִּי בַעֲדָה מְלוּחַ וְהַמְצוּדָה לְתַלְמוֹתָי;
 11 הֲרֵי רָעַב אֲנִי וְיָדַי כַּכֵּן לִצְלוֹ; יִמְלֵךְ בְּרִי
 12 עָדָה יִמְלֵךְ בְּרִי בְּכֹד מוֹת; יִתְחַק מִבְּאֶהְלוֹ
 14 מִכְּשֹׁתָיו וְתִצְעָדֵהוּ לְמַלְךְ בְּדַחְרוֹ; תִּשְׁשֹׁן
 15 בְּאֶהְלוֹ מִלְּגֹל חוּדָה עַל-גְּדוּד נְסוּחָה; מִתַּחַת
 16 שְׁלֹשֵׁי יָמִים וּמִפְעֵל יִמְלֵךְ קִצְרוֹ; וְכִזְ אֲבִד
 17 מִבְּרִי אֶרֶץ וְלֹא-שָׁם לֹא עַל-פְּנֵי-רוּחִי; הִדְסָה
 18 מִבְּאֵר אֶל-חֲשׂוֹךְ וּמִתְּבֵל יִתְדוּ; לֹא-יִתֵּן לִי
 19 וְלֹא-יִכְדּוּ בַּעֲמֵל וְאֵין קִצְרוֹ בְּמַגְדָּרוֹ; עַל-יָמַי
 20 נִשְׁפָּה אֲחֻרָיִם וְקִרְמָסִים אֲחֻרָי שָׁעָה; אֲדָר
 21 אֱלֹהִים מִשְׁנַחַת עָלַי וְהָ מָקוֹם לֹא-יִתֵּן אֱלֹהִים

CAP. XIX. יט

1 ויבן איוב ואמר: עד-אכה תהיה נשתי
 2 הודפאמתי במלים: זה ועשר פעמים תכלמני
 3 לא-תבלשו תהפדו לי: ואף-אמנם שנתי אחי
 4 תלת משותפי: אס-אמנם עלי תגידו ותוכיחו
 5 עלי ורפחי: דש-אסף פי-אלה ערומי ומצרו
 6 עלי ודקף: הן אצק חסם ולא אגדה אשע
 7 ואין משפט: ארדו נד ולא אעמד ועל-
 8 תביאתי חשק ישום: פבדי מעלי הששית
 9 ויכר עשרת ראשי: ויתצמי סביב ואלקי ישע
 10 פעף תקחתי: ויגדו עלי אפי' וחשבו לי כצורי:
 11 יחד: ויבאו גרדתי ומלדו עלי הימים ויחטו
 12 סביב לאהלי: ארד מעלי הרוח וידיע ארד
 13 ורו ממפי: חדלו קרבי ומדעי שכרתי: ותי
 14 ביתי ואמרו: לור תחשבוני כמי דאיתי בשעתם:
 15 לעבתי קראתי ולא יענה במו-פי אחרתי לי:
 16 רדתי ורה לאשתי ורפחי לכני בטני: גם-
 17 עוילים מאסו בי אקמה ותפדו-בי: תעבבתי
 18 פל-מתי סודי חוד ארמתי סופר-בי: בעדתי
 19 ובבשתי דבקה עצמי ואחמלטה בעד שתי:

7 כִּי אֲחֻלְתָּה מִדַּמְעֵי יְהִלְתִּי: אֲדָר עֲתוּהוּ
 8 הֲלֹא אֲשַׁפֹּחַ פִּל עֲדוּתִי וְהַקְמָסִים לַעַד הָיָה
 9 וְיָקָם בִּי כְּרֹשֵׁי בְּסִמֵּי יַעֲנֵהוּ: אֶפְסֵי טוֹרַף |
 10 וְהַטְּמָאֵי חֲרַק עָלַי בַּשָּׁמַיִם צָרִי: וְלִטְשׁוּ עֵינַי
 11 לִי: פִּעְרוּ עָלַי בְּפִסְתֵּים בְּחֻפְזָה הֲבִי לִחְיוֹ יָחַד
 12 עָלַי וְתִמְלְאוּן: יִבְיֹחֵ אֵל אֵל עוֹל וְעַל-יָדִי
 13 רַשְׁעִים יִתְנֶה: שִׁלְלו הַיְיִוִי וְיִשְׁרָפוּ וְאֲחֻת
 14 בַּעֲפֵי וְהַצְּפֵצְפֵי וְיִקְמֵם לֹא לְמַשְׁרָה: וְסִפֵּי
 15 עָלַי: רַבִּי וְשִׁלְחָה מְלוּחַ וְלֹא יִחְמַל יִשְׁפֹּף
 16 לְאֶרֶץ מוֹדוֹתִי: יִשְׁצַנֵּי סוֹף עַל-פְּנֵי-סוֹף יָדָךְ
 17 עָלַי כְּגֹדוֹ: שָׂק וְתַפְחֵי עָלַי גְּלוּ וְעַלְלוּ
 18 בַּעֲשֵׂר קִצְרִי: פִּנֵי חַסְרֵי מִכְּרָבִי וְעַל עַפְעַף
 19 צַלְמוֹתִי: עַל אֵל-חַסֵּם בְּכַפֵּי הַחֲשֵׁלוֹת וְפָה:
 20 אֶרֶץ אֵל-חַבְסֵי דָמִי וְאֵלֵיהֶּ מָקוֹם לֹא עֲדוּתִי:
 21 גַּם-עֲשָׂה הָפָה בַּשָּׁמַיִם עַד תִּשְׁחָפוּ בְּפִרוֹמָם:
 22 מִלְּצוּ יָדֵי אֵל אֱלֹהֵי הַלְשָׁה עֵינַי: וְיִחַק לִנְכַר
 23 עַם-אֱלֹהֵי וְבִרְאוּם לִשְׁעָרוֹ: כִּי-שִׁנַּח מִסְפֵּר
 24 יִתְחַו וְאִיר לֹא-אֲשׁוּב אֲהֵלְךָ

CAP. XVII. יז

1 חדו חבלה ימי מעם כרמם לי: אס-לא
 2 תחלים עפחי ובהפחיתם תלן עמי: שימה
 3 לא ערבי עמך מרצא לדי יתקע: פר-לכם
 4 צננת משכל עלין לא תחמם: לחק גיד
 5 רעם ועמי מני תכליקה: תצינני למשל עפם
 6 וחמת לפנים אהיה: ותבה מעש עמי ויצו
 7 בצל פלם: שמש ישום על-ואח וקץ על-
 8 חנף ויער: ויחוו צדיק דרפ וטור-זרים
 9 יסוף אמוץ: ואלים פלם תחשו ויבא
 10 לא ולא-אמצא בכם חסם: ימי עבה
 11 וצמי סקף מרשי לכבי: לילה ליום שימו
 12 ארד קרוב מפני חשק: אס-אקמה שאל ביתי
 13 ברחשך רפחתי יצעתי: לשחת קראתי אבי אמה
 14 אמי ויאתתי לרפה: ויאה אפי' תקחתי ותקחתי
 15 מי ישופה: בתי שאל תרדה אס-יחד על-
 16 עשר כחתי:

CAP. XVIII. יח

1 ויבן גלדו השחי ואמר: עד-אכה תשימון
 2 קצתי למלך תביטו וארד דפי: מדעי נחשבוני

6 ותבדור לשון ערומים: תשיעך פיה ולא ראני
 7 וטפחך יענר בקי: וראשון אדם תלד לפני
 8 נבעת חוללת: הבסד אלה תשמע ותגוע
 9 אלקי חכמה: מה ידעת ולא מדע תבין ולא
 10 עמני דוא: נס שוב בסיגלש בני פניד מאבוק
 11 ימים: דקעט מקוק תכחילמה אל דבר לאט
 12 עמק: מה יתקו לבק ומד תומן עמק:
 13 פרחיב אל אל רחוק והצאת מפיך מלן:
 14 מה אש פרחיב וכי צדק לוד אשה: הן
 15 בקדש לא יאמן ושמים ארצו בעמנו: אף
 16 פרחיב וט אלה איש שחה כמים עולה:
 17 ארוך שמעלי ויהי חיות ואספה: אשר
 18 חכמים יגדו ולא כחוד מאסתם: לום לבדם
 19 תטה הארץ ולא עבר זר פחם: פל ימו
 20 רשע הוא מחולל ומסר שנים כפני לערף
 21 קל פחים פאומי פשלים שדד יבאנו: לא
 22 יאמן שוב מרחשוק וצפו הוא אלי דוב:
 23 לוד הוא לוחם איה יע: פרחיב פדו יום
 24 חשך: יבעתו צר ומעקה תחקפו כמקד:
 25 ערד לפדו: פרחיב אל אל תו ולא שיו
 26 וצפר: רחץ אלה בצואר עמו בני מצו:
 27 פרחיב פנו פולפו ויעש סימה על כסל:
 28 וישפן: אלים נכחוח פחים לא ישובו למי
 29 אשר רחשתי לעלים: לא יעשו ולא יקום
 30 חילד ולא יפיה לארץ מכלם: לא יסור מפר
 31 חשך יקחו תיגש שלרבת יסור פרח פו:
 32 אלו יאמן פשו נחעה פרחיב תודה תמרה:
 33 בלא ימו תמלא וכפחו לא רענה: חמם
 34 פגסן בסד וישלף פרח כחו: פרחיב חנוף
 35 בלמוד ואש אכלה אהל שחוד: הרה עמל
 36 וילד און וסמם חכין ממה:

CAP. XVI. סו

1 וען איוב ויאמר: שמעתי כאשה רפוח מחמי
 2 עמל פלם: הקץ לדברי דתי או מה ימחצף
 3 פי רענה: גם אני פכס אפרה לו יש
 4 נפשלם תחת נפשי אחיפה עליכם במלים
 5 ואיעה עליכם בני ראשי: אאמצכם במיסי
 6 ונד שפתי חשך: אם אפרה לא יחשך

22 כפף מעלי רחוק ואמחוק אל תבעתי: וקרא
 23 ואנני אענה או אדבר והשיבני: פמה לי
 24 ענתה ופאפוח פשעו ופאפוחי היעני: למד
 25 פקח חספוד ותחשבני לאיב קז: העלה קח
 26 תשרץ ותחוקש יגש תרדף: פרחיב על
 27 מולוח ותחילשני עורה נערו: והשם בפד
 28 גלי ותשמד פל ארוץ על שרשי וגלי
 29 ותחוקה: הדה פרחיב יגלה פכדו אכלו עש:

CAP. XIV. יד

1 אדם ילד אשה קצר ימים ותבעדנו: פצוק
 2 צא חמל ויכדו פכל ולא יעמד: אף על זה
 3 פקוח עקו ואזי תביא במשפט עמק: מי
 4 יתן טרוד מפלח לא אחד: אם תרוצים
 5 ימו מסר חרשו אהף חף עשית ולא יעב:
 6 שעה מעלו וחול עררצה פשכור ימו: פי
 7 יש לעץ חקה אפירוח ועד יחלף ויחקה
 8 לא תחול: אם יתקן פארץ שרשו ובעפר
 9 ימות נעו: מרחי מים יסרו ועשה צדו כמ
 10 כסע: וגבר ימות ויחלש יגיע אדם ואז:
 11 אלה מים מפרים וטרי ורוב ויבשו ואש
 12 שוב ולא יקום ער פלחו שמים לא יקפו ולא
 13 יעוד משנתם: מי יתן בשאל תצפני חסרתי
 14 ער שוב אפף תשיח לי חן וחופתי: אם
 15 ימח גבר ויחיה פל ימו צבא אהל ער פא
 16 חילשתי: הקרא ואנני אענה למעשה רח
 17 חכסך: פרחיב צעני חספוד לא חשמי
 18 על הפאפוח: חחם בצור פשעו ותטפל על
 19 עתי: ואקים דר טפל ופל אצי עתק מפרכו:
 20 אכבים: שחף מים חשטו ספיריה עפר ארץ
 21 ותקנת אש האבות: תחשפה למח ויהלך
 22 משה פלו ותשלוהו: יכדו בני ולא יע
 23 ויצעה ולרובו למי: אף פשו עלו יכאב
 24 ונסשו עלו האבול:

CAP. XV. סו

1 וען אלסו חילמי ואמר: החכם יענה דעדי
 2 רח וימלא קדים פטו: דוכ פדו לא יספן
 3 במלים לא יעיל גם: אף אהף חסר דאה
 4 ורנע שיהו לפי אל: פרחיב ענת פח

9 כי אִרְדֵּעַ בְּכַל אֲדָמָה כִּי יִרְדֹּה עֲשׂוּהָ וְאֵת: 10
 10 אֲשֶׁר בִּידוֹ נִשְׁפָּךְ מִיַּד וְרוּחַ פֶּלֶא בְּשֵׁי אֱלֹהִים: 11
 11 הֲלֹא אֲנִי מִלִּין תִּבְחָן וְרוּחַ אֱלֹהִים יִשְׁעֵם לִי: 12
 12 בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה וְאִדָּךְ יוֹמֹם תִּסְמְכֵהוּ: עֲמֹ 13
 13 חֲכָמָה תִּבְמָדָה לִי טָעָה חֲבִיבָה: הֲיֵן יִרְחֹס 14
 14 וְלֹא יִבְנֶה יִסָּךְ עַל אֲשֶׁר וְלֹא יִפְחֹחַ: הֲיֵן יִצְעַךְ 15
 15 בְּפָנַי וְיִבְשׂוּ יִשְׁלֹחַם וְתִסְכַּר אֲדָרְךָ: עֲמֹ עַן 16
 16 וְחִישִׁיָה לִּי שֶׁנֶּה וּמִשְׁנֵהוּ: מִלִּיךְ יִצְעִים שׁוֹלֵל 17
 17 וְשֹׁטְטִים יִדְוֵלְלִי: מִסֹּךְ מַלְכִים פִּתְחֵה וְיִאֲסֹר 18
 18 אֲזוּר בַּחֲתָמִים: מִלִּיךְ פְּדִים שׁוֹלֵל וְחִוּתִים 19
 19 וְסִלְפֵה: מִסֹּךְ שִׁפְהָ לֹא־מִנִּים וְשִׁעֵם וְהִנֵּים 20
 20 יִשָּׁח: שֹׁטְףֵךְ פִּזֵּי עַל מִיִּנִים וּמִוִּדֵי אֲסִיקִים 21
 21 וְשִׁפְהָ: מַעֲלָה עֲמִקָּה מִכִּי־חֶשֶׁךְ יִצְאֵה לְאֹר 22
 22 צִלְמוֹת: מִשְׁנֵיָה לְטִים וְיִאֲבֹדֵם שִׁטְחֵ לְטִים 23
 23 וְיִחֹס: מִסֹּךְ לֵב רֵאשִׁי עִם דִּיֶּרֶךְ וְיִחֹס 24
 24 בַּחֲדָה לִירְדֹךְ: יִמְשִׁשׁוּ־חֶשֶׁךְ וְלֹא־אֲזוּר וְיִחֹס 25
 25 בְּשִׁפְרֵךְ:

19 הַצֹּמְחֵי אֲנִי וְעֵינַי לֹא־חִרְאֵי: אֲשֶׁר לֹא־ 20
 20 דִּיחֵי אֲדֹה מִכֶּסֶף לְעֹבֵר אֲנִי: הֲלֹא־מִעֵט 21
 21 כִּי יִדְוֵל יִשָּׁח מִפִּי וְאִבְלִיָה מִעַם: בְּטֹרֵם 22
 22 אֲדָךְ וְלֹא אֲשׁוּב אֶל־אֲדָרְךָ חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת: אֲדָךְ 23
 23 עֲשִׂתָהּ | כִּמֹּךְ אֲסֵל צִלְמוֹת וְלֹא־סִדְרִים וְיִשְׁפַע 24
 24 כִּמֹּךְ אֲסֵל:

CAP. XI. יא

1 וְעֵינַי צִפְרֵה הַנִּעְמָה וְיִאֲמֹר: הֲיֵן דְרִים לֹא־ 2
 2 יִעֲסֵה וְחִבֵּאֵשׁ שִׁפְתִים יִצְדֵק: בְּדִיךְ מִרוּם 3
 3 יִחַלְשֵׁה וְיִחַלְשֵׁה וְאֵין מַכְלֵם: וְחִאֲסֹךְ וְךָ לְחַדֵּי 4
 4 וְכִי דִיחֵי בְעֵינֶיךָ: וְאֵלִים מִיִּתֵּן אֱלֹהֵי דִפְרֵ 5
 5 וְיִשְׁפָּחֵה שִׁפְתֵיךְ עֲמֹךְ: וְיִגְדֵלְךָ | תִּפְלַמֵּת 6
 6 חֲכָמָה כִּי־כִסְלִים לְחִישִׁיָה וְעַן | כִּי־שִׁפְהָ לִךְ 7
 7 אֱלֹהֵי מַעֲלָה: הֲיִחַדֵּךְ אֱלֹהֵי חֲמַמָּה אִם עַד 8
 8 חֲמַלְתָה שִׁפְהָ חֲמַמָּה: בְּדִי שִׁמְסֵם מִדֵּה־שִׁפְעֵל 9
 9 עֲמִקָּה מִשְׁאֵל מִדֵּה־שִׁפְעֵל: אֲדָרְכֵה מִיֶּדֶךְ מִדֵּה 10
 10 וְהִתְכַּה מִפְּרִים: אִם־יִחַלְךָ חֲסִידֵךְ וְיִקְרָאֵל 11
 11 וְכִי יִשְׁכַּבְךָ: כִּי־הוּא יִתֵּן מִי־שִׁמְשׁוֹ וְיִרְאֶה־אֲנִי 12
 12 וְלֹא יִתְפָּחֵךְ: וְאִשׁ נִכְסֵי לֵעָבֵד וְעַד פִּרְאֵה אֲדֹם 13
 13 וְיִדְלֵךְ: אִם־אֲדֹה הִבְטַח לְבָבֵךְ וְשִׁרְשֵׁתֵךְ אֵלַי 14
 14 כִּפְשֵׁךְ: אִם־אֲנִי בְּדִיךְ וְהִיִּקְרָה וְאֵל־תִּשְׁבֹּן 15
 15 כִּי־חֲלִיךְ שִׁלְחָה: כִּי־אֵן | תִּשְׁאֵל כִּפְשֵׁךְ מִמֶּם 16
 16 וְהִיִּת מִכֶּסֶף וְלֹא חֲדָה: כִּי־אֲדֹה עֲמַל תִּשְׁפַח 17
 17 כִּפְשֵׁךְ עַד־יִתְנֵהוּ: וּמַצְדִּים יִקֹּם חֲלֵל וְיִעֲשֶׂה 18
 18 כִּי־לֵךְ חֲדָה: וּבִטְחֹתֵךְ כִּי־שִׁפְהָ חֲקוּרָה וְחִפְשֵׁה 19
 19 לְכַמֵּחַ חֲשָׁבֵךְ: וְרִבְצָתֵךְ וְאֵין מִחֲדָה וְיִדְלֵךְ כִּפְשֵׁךְ 20
 20 רִבִּים: וְעֵינַי וְשִׁעֵם אִי־חֲמַלְתָה וּמִטַּס אֲבֵךְ מִמֶּם | 21
 21 וְחִקְרוֹם מִשְׁפֹּךְ־נִשְׁפָּךְ:

CAP. XII. יב

1 וְעֵינַי אִיּוֹב וְיִאֲמֹר: אֲמַנֵּם כִּי אֲתִים־עִם וְעַמְכֵם 2
 2 חֲמַת חֲכָמָה: נִסְלֵי לֵעָבֵד | כִּי־מַכְלֵם לֹא־נִסְלֵ 3
 3 אֲבִי מִכֶּם וְחִדֵּי מִיֶּדֶךְ כִּי־אֲדֹה: שִׁחֵךְ 4
 4 לְעַד | אֲדֹה קָמָה לֵאמֹרָה וְיִעֲבֹדֵה שִׁחֵךְ 5
 5 צִדִּיק תִּמְסֵם: לְשִׁדֵּי בֹזֵי לְעִשְׂוֹתֵיךְ שִׁאֲנֵךְ נִכְוֵן 6
 6 לְמַעֲדֵי תֵלֵךְ: שִׁלְחֵי אֲדֹלִים | לְשִׁדְרִים וּבִטְחֹת 7
 7 לְמַתְנֵי אֵל לְאֲשֶׁר הִמָּה אֱלֹהֵי בְדוּךְ: וְאֵלִים 8
 8 שִׁאֲלֵי־אֵם בְּחֵמָה וְחֲדָךְ וְעַתָּה וְשִׁמְסֵם וְיִחַדֵּךְ: 9
 9 אִ שִׁיחֵה לְאֲדָרְךָ וְחֲדָךְ וְיִסְכַּר לִךְ הֵן הֵן הֵם:

CAP. XIII. יג

1 הֲיֵן־כִּי רִאֲחֵתָ עֵינַי שְׁמַעְתָּ אֲנִי וְתִבֵּן לִי: 2
 2 כִּי־עֲשִׂיתֶם דִּישִׁי נִסְדָּתִי לֹא־נִסְלֵ אֲנִי מִכֶּם: 3
 3 אֵלִים אִם־אֵל־שִׁפְהָ אֲדָרְכֵה וְהִזְכַּתֵּה אֶל־אֵל 4
 4 אֲחִיפָּךְ: וְאֵלִים אֲתִים מִסְלֵ־שִׁפְהָ רִשָּׁאֵה אֵלֵךְ 5
 5 מִכֶּם: מִיִּתֵּן רִדְוֵשׁ הַחֲדוּשֹׁן וְחֲדָךְ לְכֶם 6
 6 לְחֲכָמָה: שְׁמַעְתָּ־אֵם חִסְדוֹתַי וְהִדַּת שִׁפְתֵי 7
 7 הַקִּשְׁיִים: הֲאֵל חֲדָרְךָ עֲלֵה וְלֹךְ חֲדָרְךָ רִמְיָה: 8
 8 הַפִּי תִשְׁאֵל אִם־לֹא חֲרִיבֵן: הַטֹּב כִּי־ 9
 9 יִדְלֵךְ אֲתִים אִם־כִּדְוֵל פִּטְשֵׁי חֲדָרְךָ בֹּ: 10
 10 דִּזְכַּת יִזְכֵּךְ אֲתִים אִם־כִּפְשֵׁךְ פִּנִים תִּשְׁאֵל: 11
 11 הֲאֵל שִׁאֲחֵה תִבְעֵת אֲתִים וְשִׁחֲדוּ יִשָּׁל עֲלֵיכֶם: 12
 12 וְכִרְוִיכֵם מִסְלֵ־אֲסֹר לְעַבְדֵי־חֲסֵר צִפְיִים: 13
 13 הַחֲדוּשֵׁי מִפִּי וְאֲדָרְכֵי־אֲנִי וְיִעַבֵּד עֲלֵי מֵה: 14
 14 עַל־מֵה | תִּשְׁאֵל מִשִּׁי בְּשִׁפְהָ וְנִשְׁפָּחֵה אֲשִׁים בְּכַפְיָה: 15
 15 הַיִּקְבֵּלְתֵי לֹא אֲדֹה אֲדָרְכֵי־אֶל־פִּנֵי אֲכִיחֵ: 16
 16 כִּי־חֲדָרְכֵי לִישׁוּעָה כִּי־לֹא לְפָנֶיךָ חֲנֹף יִבֹּא: 17
 17 שְׁמַעְתָּ שְׁמַעְתָּ מִלְחָה וְאֲחִיחֵי בְּחֻמְכֵם: הֲיִדֵּה 18
 18 כִּי־שִׁכְחֵי מִשְׁפַּטֵּי דִישִׁי כִּי־אֵן אֲצִדֵּךְ: כִּי־ 19
 19 דִּיחֵי יִרֵב עֲפֹתֵיךְ כִּי־שִׁפְהָ אֲדֹרְשֵׁה וְאֲנִיעַ: אֲדָךְ 20
 20 שִׁחִים אֶל־יִתְעַשׂ עֲמֵךְ אִם־מִכְּפָךְ לֹא־אֲסַחֵךְ:

19 השב ורחו פי לשבעי מפחדים: אם לנח
 20 אפיץ דעה ואם למשפט מי יודעני: אם
 21 אצדק פי יושעני הם אם יעקשני: הם אם
 22 לא אדע נפשי אמנם דאי: אחזיהא על פני
 23 אמוצי הם וישע הוא מכלו: אם ליש ומיה
 24 פתאם למפת מקום לענו: אפיץ ו סתיה ביד
 25 רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא טיהווא:
 26 וימי קלו מירדף פדו לא דאי טובה: חלפו
 27 עם אמונת אבה נכשו וטוש על אכל: אם
 28 אמי אשפיה שחי אטובה פני ואבליה:
 29 נהויו כל שפחו ויעמי פירלא חקמי: אפי
 30 ארשע לפה זה הכל אינע: אם הדרחצתי
 31 בכמי שלג ורחצתי בבר פפוי או בשנתה
 32 הסבלי ויעבתי שלמתי: פירלא איש פמיני
 33 אענפו נמא יהוה במשפט: לא יש ביני
 34 מכה ישח יד על שמיני: וכי מעלי שבמו
 35 ואמרו אליהם עמי: אדברה ולא אדאנו פיר
 36 לרכן אפי עמי:

CAP. X.

1 נהמה נפשי בראי אטובה עלי שחי אדברה
 2 בבר נפשי: אמר אל אלהי תושבתי
 3 ודעתי על מה תרומי: השוב לקי פיר
 4 תעשק פי חמאם תיע פפוח ועל צפת רשעים
 5 דרשתי: היעני בשד לקי אם פיראח אגוש
 6 תראה: דכימי אשש ימקח אם לשתותי פיסו
 7 נב: פירתיקוש לענו ורחצתי תדוש: על
 8 דעתי פירלא ארשע ואין מידה מצלו דדח
 9 עבתי וישמי יד סביב ותבלעני: וזכרתי
 10 פירכמי עשיתי ואל עפר השיבי: הלא
 11 כחלב פתיכמי וכנבנה תפאצי: עד וכמי
 12 תלבישני ובעצמותי תניח הסלכמי: חיים
 13 וחסד עשית עמי וספדתי שמיה רחי:
 14 ואלה צפתי בלבבי דיעמי פירזאת עמי:
 15 אם תשאחי ושמרתי ומעלי לא תפני: אם
 16 רשעתי ואללי לי וצדקתי לא אפוא ראשי
 17 שבע לקחן רחיה עמי: ותאה פשתל הצדמי
 18 ותשב תרפואי כי תחדש עיני: נגדי ותבי
 19 פעשתי עמי חליפות וצבא עמי ולפיה מדתי

4 ואם לשי עור צדק: אם בנקח חטאנו
 5 וישלחם ביד פשעם: אם אפיה השדו אל
 6 אל ואלשי תחונן: אם יד וישו איה פיר
 7 עמה יעו עליו ושלם טח צדקתי: והיה
 8 ראשיתו מעד ואחריהו טעה מאו: פיר
 9 שאלתי לך רישון וסכן לחך אבותם: פיר
 10 תמל אנתו ולא מע פי על ימיני על אפי:
 11 הלא הם ירחו ואמרו לקי ומלפם יצאו מלים:
 12 והאיה נמא בלא כזה ישנא איה בל מים:
 13 עדי כחו לא ימית ולמך כל הצני יימש: פן
 14 ארחוה פל שכחי אל וחכות חקת חאבד:
 15 אשר יקוט פסלו וביח פבלש במטו: ישע
 16 על ביתו ולא יעמי וזוקי לו ולא יקום: רטב
 17 היא למי שמש ועל צפתי ונקלו חצאי על
 18 כל שרשי סבכתי פיה אבנים תווה: אם יבלעני
 19 ממקמי וכדש פו לא רחצתי: ון דהיא
 20 משוש דתו ומעפר איה תכמו: היראל לא
 21 ימאסתם ולא חוקי בדי מרעים: עדימלה
 22 שדוקי פיה שפדתי תרועה: שחיה ויבשר
 23 בשר ואיל רשעים אינו:

CAP. IX.

1 וינן איוב ואמרו: אמנם תעמי פירכן ומד
 2 צדק אשש עבאלי: אם יחפץ ליוב עמו לא
 3 יעננו איה מר אפי: חכם לבב ואפיץ פח
 4 מי דקשה אלו וישלם: הפעתיק דדים ולא
 5 דע אשו דכסם באפו: הפדתי אפי ממלמה
 6 ועמדיה ויחלצוני: ואמרו לדום ולא ירח
 7 ובעד פכמים יחיים: נאה שמים לבוי ורחק
 8 על במתורים: עשה עש פסל וכמה רחתי
 9 תמן: עשה גדלות עראן וקד וסלאר
 10 עראן מספר: ון יעב עלי ולא אראה
 11 תהילתי ולא אבין לו: ון ירחי מי שיב
 12 מי אמר אלו מה יעשהו: אלהי לא ישוב
 13 אפו תחתי שחתי עורי דב: אפי פיראמי
 14 אעפא אכורה דמי עמו: אמר אם צדקתי
 15 לא אענה למשפטי אחונני: אם צדקתי
 16 ויענמי לא אמון פיראיון קלי: אשר
 17 בשפתי יאומרי ודפה מצע דחם: לא יחוני

21 כִּרְמֵטָה בָּא עֲלֵיהֶּ וַיִּחַשׁוּ׃ כִּי עֲשֵׂהָ הָיִתָּם׃
 22 לֹא הָיְרָא דְרַחַם וַתִּירָא׃ הִכִּי אֲמַרְתִּי יָהּ לִי׃
 23 וּמְצֹלָם שָׁחַדוּ בְּעֵדִי׃ וּמְלֹאֲנֵי מִדְּעָז וּמֵד׃
 24 עֲרֵצִים חִפְּזוּ׃ דָּחֲזוּ וְהִנֵּה אֲדֹרְשֵׁל וְקֵד׃
 25 שִׁנְתֵּהוּ הַבֵּית לִי׃ מִדֶּבֶר נִכְרַעְזוּ אֲמִרְשֵׁל וְקֵד׃
 26 חִכְתָּ הַרְבֵּחַ מִכֶּסֶף׃ הִלְחִצְתָּ מַלְּיָם תַּחֲלֹם׃
 27 וְלִדְחָ אֲמִרְ שֵׁאֵשׁ׃ אֵף עַל־יָדֵיכֶם חִפְּזוּ וְחִבְּזוּ׃
 28 עַל־יָדֵיכֶם׃ וַעֲשֵׂה הַדְּאִילֵי פִּטְרֵי וְעַל־פְּלִיכִים׃
 29 אִם־אֲבֹב׃ שָׁבוּ אִם־אֶל־הַדֵּי עֲוֹלָה וּשְׁבוּ עַד׃
 30 צַד־קִרְבָּה׃ הֲשֵׁב פְּלֹשֶׁטִי עֲוֹלָה אִם־חֲזִי לֹא־׃
 יָבֵן הַחַח׃

CAP. VII. 1

1 וְהִלְצָבָא לְאֵשׁ עַל־עַד אֲרָץ וְכִימֵי שָׂכִיד וְיָמֵד׃
 2 כְּעֵבֶר יִשְׁאֲרֵץ אֶל־וְשִׁלְטֵי תְקוּהָ פִּעְלֵו׃ בֵּן׃
 3 וְהַלְחִיץ לִי הַדֵּי שֵׁאֵשׁ וּלְחֹלַת עַל־מִדְּעָז׃ אִם־׃
 4 שִׁכְבְּתִי וְאֲמַרְתִּי מִדֵּי אֶקַּם וּמִדְּעָרֵב וּשְׁבַעֲתִי׃
 5 מַדִּים עֲרִינְשָׁתִי׃ לֵבֶשׂ בְּשָׂרִי רִפְּהָ וְגִישׁ עֲשָׂר׃
 6 עֲוִי יָרַע וַיִּפְּסֹם׃ יָמֵי קִדְוָה כִּי־אֲבִי וְיִכְלֹ׃
 7 פֶּאֶסֶס תִּקְוָה׃ חֹב פִּדְחָה וְהִי לֹא־חֲשׁוֹב עֲלֵי׃
 8 לְרַחֵם טוֹב׃ לֹא־חֲשׁוֹנִי עֵן רַחֵם וְרַחֵם יָי׃
 9 וְאֲנִי׃ פְּלָה עֵן אֲחִי בֵּן יוֹדֵי שְׂאֵל לֹא־׃
 10 יַעֲלֶה׃ לֹא־חֲשׁוֹב עַד לְבוֹרֵו וְלֹא יִכְרַע עַד׃
 11 מִקְּצֵו׃ נִסֵּ אֵל לֹא אֲחַשְׁבֵּהּ שִׁי אֲדַבֵּר בְּצַד׃
 12 וְהִי אֲשִׁירָה בְּכִי נִפְשִׁי׃ הֵיכֵם אֵל אִם־יִתְּנִי׃
 13 פִּדְחֹשֶׁם עַל־מִשְׁמֵר׃ פִּי־אֲמַרְתִּי תַחֲזִינִי׃
 14 עֲשֵׂה יִשָּׂא מִשְׁמֵר מִשְׁבֵּר׃ וְחֲזִינִי בְּדִלְמָה׃
 15 וּמְחִיזוֹת תֵּב עֲשֵׂה׃ וְחִבְּזוּ מִתְּנֵב נִפְשֵׁי מִדֵּי׃
 16 מִצְצֹמְרוֹ׃ מִאֲחִי לֹא־עֲלֵם אֲחִיהָ חֹדֶל לִמְפֵי׃
 17 פִּדְחֵל יָמֵי׃ מִדְּחֹשֶׁשׁ פִּי תִגְדַּלְשֵׁי וְכִרְחֹשֶׁשׁ׃
 18 אֲחִי לְבָרֵךְ׃ וְחִסְדֵּיכֶם לְתַנְיָם חֲתִינֵי׃
 19 כְּפֹה לֹא־חֲשֵׁנִי מִפְּנֵי לֹא תִרְפָּי עַד־מַלְעֵי רֵקִי׃
 20 חֲטֹאֲתִי מִדֵּי אֲפִיל׃ לֵךְ אֶפֶס הַאֲדָם לְמֵד׃
 21 שִׁמְחֵנִי לְמִסְבֵּעַ לֵךְ וְאֲרִידָה עַל־לְמִשָּׂא׃ וְכֹה׃
 לֹא־חֲשָׂא פִשְׁעֵי וְרַעֲבִיד אֶת־עֲוֹנֵי פִי־עֲשֵׂה׃
 לְעִשָּׂר אֲשַׁבֵּעַ וְשִׁחְזֹתִי וְאֲנִינִי׃

CAP. VIII. 1

1 וַיִּעַן בְּלִדֵּי הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמְרוּ׃ עַד־אֵךְ תִּמְלֹל־׃
 2 אֲחֵה דְרַחַם בְּכִיד אֲמִרְ־שֵׁיךָ׃ הֲאֵל יִשָּׂא מִשְׁפָּט׃

12 לְשִׁפְלִים לְמִרְוֹם וְקִדְוִים שָׁנִים יִשַׁע׃ מִדֵּי׃
 13 מִחֲשֵׁבֶתָ עֲרֻמִּים וְלֹא־חֲשֵׁבֶתָ יָדֵיכֶם הַשְׁהִי׃
 14 לְכֵד חֲכָמִים בְּעִינֵי וּבְעֵצָה נִפְלִיִים כְּמִדְּרָה׃
 15 וַיִּמָּם וּפְנִישׁ־חֲשֹׁד וּכְלִילָה מִלְּשֹׁן בְּצִדְרוֹם׃
 16 וְיִשַׁע מִחֻרֵב מִשְׁפָּתֵם וּמִדֵּי חֹק אֲמִן׃ וְהִדֵּי׃
 17 לְלֵל תִּקְוָה וְעֲלִיָּה קִצְצָה פִּיהֶ׃ הִדֵּי אֲשִׁרִי׃
 18 אֲנִשׁ וַיִּחְזְקֵנִי אֱלֹהִים וּמִסַּח שִׁדִּי אֶל־חֲמָסִים׃
 19 פִּי הָיָא יִכְאֵב וְהַדְּשֵׁל יִמְחֹץ וְהִדֵּי תִרְפִּיעִי׃
 20 בְּשֵׁשׁ צִדְוֹת הַלְּחֵל וּבְשֵׁבַע וְלֹא־יָרַע בְּחֵרֵעִי׃
 21 פִּדְעֵב פִּדְעֵי מִפְּרוֹחַ וּבְמִלְחָמָה מִדֵּי חֻרֵב׃
 22 בְּשֵׁשׁ לְשׁוֹן תַּחֲבֹם וְלֹא־חֲרַחֵם מִשֵּׁד פִּי יִטָּא׃
 23 לְשֵׁד וּלְכַסֵּף תִּשְׁלַח וּמְחִיחַ הָאֲרָץ אֶל־יְהוָה׃ פִּי׃
 24 עֵם אֲבִינִי הַשְׁהִי בִּי־חֹד וְחִית הַשְׁהִי וְהַשְׁהִי וְהַשְׁהִי׃
 25 לֵךְ׃ וַיִּדְעַת פִּי־שָׁלֹם אֶל־לֵךְ וּפְקוּדוֹת לִדְוָה וְלֹא־׃
 26 רְחֻמָּים׃ וַיִּדְעַת פִּי־בֵּב וְרַעַץ וְצִיִּי־עֲשָׂרָה פִּעְשֵׁב׃
 27 הָאֲרָץ׃ תִּטָּא בְּכִלְחֵ אֶל־כָּסֶף פִּעְלֹת צִדְוֹת׃
 28 בְּעֵשֶׂר׃ הַיְהוּדָתָם וְהַקְּרִינָה פִּי־הָיָא שִׁמְעַדָּה וְאִתְּהָ וְעַל־קִי׃

CAP. VI. 1

1 וַיִּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃ לֹא־שָׁקַל שִׁקְלִי בְּעֵשֶׂר וְהָיָי׃
 2 בְּמִאֲזִינִים יִשָּׂא־יָחֹד׃ פִּי עֲשֵׂה מִדְּעָל וַיִּמָּם׃
 3 רִבְּבַ עַל־בֵּן הַדֵּי לֵעֵ׃ פִּי חֲצָץ שִׁדִּי עֲמַדִּי׃
 4 אֲשֶׁר חֲמַתִּים שָׁחַה וְהִדֵּי בְּעֲרִי אֱלֹהִים יַעֲרֻכֵנִי׃
 5 הַיִּמְתֵּק פִּירָא עַל־דִּשָּׂא אִם־יִגְשֵׁד־שׁוֹר עַל־מַלְּוִ׃
 6 הַיִּמְתֵּק חִפְּל מִמְּלֵךְ מִלְּחָ אִם־יִשִּׁי־טִיִּים פִּדִי׃
 7 הַלְמָתָ׃ מִאֲחֵה לְנַעֵב נִפְשֵׁי רִפְּהָ פִדְוִי לְחִמִּי׃
 8 מִי־יִתֵּן תַּחֲבֹם שְׁמַלְתִּי וְתִקְוֵי יִתֵּן אֱלֹהִים׃
 9 וְיִתֵּן אֱלֹהִים וְיִפְסָקִי וְיִתֵּן יָדִי וְיִבְעִנֵנִי׃ וְהִדֵּי׃
 10 עַד לְחִמִּי וְאֲסַדְהָ בְּחִזְקָה לֹא־תִמְלֹל פִּירָא־׃
 11 כְּחִדְוִי אֲמִרְ קִדְוֹשׁ׃ מִדֵּי פִדִי פִי אֲדַבֵּר וְיִמְדֵּי׃
 12 עֲשֵׂה פִי־אֲחִירֵךְ נִפְשִׁי׃ אִם־פִּחֵ אֲנִיכֶם פִּדִי׃
 13 אִם־בְּשָׂרִי חֲשֵׁשׁ׃ הָאֵם אֵן עֲוֹרָה בִּי וְרִשְׁוִיהָ׃
 14 מִדְּוָה מִפְּנֵי׃ לִפְנֵם מִרְעַדִּי חֲסֵד וְהָדָת שִׁדִּי׃
 15 יַעֲרֹב׃ אֲחִי בְּגִדִי כְּמִדְּעָל פֶּאֶסֶס־חֲלִיִים וְעֵבֶדִי׃
 16 הַקְּדוֹשִׁים מִפִּי־קִרְחָה עֲלֵימִי וְיִעֲלֵם־שִׁלְּוִי בְּעֵרִי׃
 17 חֲדִים כְּצִמְרוֹ בְּחֵי מִדְּעֵם מִמְּלֹכִים׃ יִלְפִדֵּי׃
 18 אֲחִירֵה יִרְפָּם יַעֲלֵי פִדְוִי וְחִבְּזֵי הַיִּפְטוֹ׃
 19 אֲחִירֵה תַחֲבֹם וְהִיכָה שִׁבָּא קִדְ־לִמֵּו׃ בְּשֵׁ׃

15 וְחַסְדֵי כְּלִים שֶׁאֵינִי מִן פֶּה פִּתְחוּ וְהַתִּיבִי
 16 וְאִשְׁרֵי יְעָרְוּ בִּי לִי לֹא שְׁלוֹחֵי וְלֹא רִשְׁקוֹתֵי
 וְלֹא רִחְוֵי וְיִבֹא רִחוֹ

CAP. IV. 7

1 וַיַּעַן אֱלִישֵׁן הַתִּימְנִי וַיֹּאמֶר: הִנֵּה דָבַר אֱלֹהִים
 2 חֲלָה וְעָצוּ בְּמִלִּין מִי יִכְלֹ: הִנֵּה יִפְתַּח רִפְיָם
 3 וְיִדְוּם רִפְוֹת תְּחֻקֵי: פֶּשֶׁל הַקִּמְצֵן מִלִּישׁ וּבָפִים
 4 פִּיעוֹת תִּאֲמָר: פִּי עֲתִיד: תִּבְטֵא אֱלֹהִים וְהִלָּא
 5 תִּצַּע עֲדִיד וְתִפְתַּל: הֲלֹא יִדְחֶנּוּ כִסְלֵי
 6 הַקִּחְוֹת וְחֵם דְּרִיכֹ: זְכַרְטֵא מִי וְדֵא נֶקֶץ אֲבָר
 7 וְאִישׁוֹת יִשְׂרָיִם נִכְחָדוּ: פֶּאֶשֶׁר רִאִיתִי חֹלֵשׁ
 8 אֲנִי וְחֵעַ עֲמַל הַצְּהָדִי: מִשְׁמַחַת אֱלֹהִים יִאֲבֹד
 9 וּמְדַח אִפְסוּ יִכְלֹ: שֶׁאֲנִי אֵינִי וְקוֹל שְׁחָל
 10 וְשִׁנֵּי כְּפֻרִים תִּעֲשֶׂ: לֵישׁ אֲבָד מִפְּלִי טוֹת
 11 וְנִנֵּי לְבֵא יִחְפָּדוּ: וְאֵלֵי דָבַר יִנְבֵב וְתִקַּח אֲוִי
 12 שֶׁמֶץ מִדָּד: בְּשִׁעִים מִחֻיִּלּוֹת לִילֵה בְּכֶסֶל
 13 וְחֲדָמָה עַל אֲנָשִׁים: פִּתּוּ כְּרָאִי וְעֲדֵה וְרֵב
 14 עֲצֻמוֹת הַחֲסִידִי: וְרוּחַ עַל פִּי יִתְלַף חֲסִידִי
 15 שֶׁעֵת בְּשָׂרוֹ: יִעֲמֹד: וְלֹא אֲפִיד מֵרֵאדוּ
 16 חֲמוֹסָה לִבְדוּ עֵינֵי חֲמוֹסָה וְקוֹל אֲשֻׁמֵעוּ: הֲאִשֵּׁל
 17 מִשְׁמַחַת יִצְקֵן אִם מִעֲשֵׂדוֹ יִטְרֹף נֶבֶר: הֵן
 18 בְּעִבְדֵי לֹא יִאֲבֹד וּבְמַלְאֲכֵי שָׁמַיִם חֲדָדוּ: אֵינִי
 19 שֶׁכֵּל בְּחַיִּי וְדָבַר אֲשֶׁר בְּעֵפֶר יִסְדֹם וְהַעָמֹם
 20 לְכַמֵּי עֵשׂוֹ: מִבְּדָךְ לְעֵיב וּבְחַוֵּי מִבְּלֵי מִשִּׁים
 21 לְכַצֵּחַ יִאֲבֹדוּ: הֲאִרְשָׁעֵת יִחְרֹם בְּסִי מִחֻדוֹ וְלֹא
 בְּחֻכָּהוּ

CAP. III. 7

10 אֱלֹהִים וְמָתוּ: וְאֲבָר אֱלִידָה מִפֶּה אֲחַת הַבְּהֵמָה
 תִּדְפְּרִי בָם אֲחֻד־תִּפְוֹב קִבְּלֵ מִחַת הַאֱלֹהִים
 וְאֲחֻדְדֵעַ לֹא קִבְּלֵ בְּכֻלָּהֶם לֹא חֲדָמָה אֲבִיד
 בְּשִׁפְחוֹ: וְיִשְׁמַעֵת שְׁלֵשׁ: רַעֵי אֲיִיב אֲחִי
 פֶּלִדְדָעָה הַחֲדָדִי הַפִּיָּה עֲלֵי וְיִבְטֵא אִישׁ מִמִּקְוֵי
 אֱלִישֵׁן הַתִּימְנִי וְיִמְדוּ הַשְּׁחִדִי וְצִפְרֵי הַבְּעִמְרִי
 12 וְיִוֹעַדוּ יִחְוֹד לְמֵאָה לְסוּחֵלֵל הַבְּחֻמוֹ: וְשִׁמְעוּ
 אֲדַעֲשִׂינְהֶם מִדְּחֹק וְלֹא הַפִּידוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלֵם
 וְיִבְטֵוּ וְקִיעֵשׁ אִישׁ מִעֲלֵי וְיִזְרִיק עֵשׂוֹ עַל דְּאִשְׁתֵּם
 13 הַשְּׁמִימָהוּ: וְיִשְׁבֵּי אֲוִי לְאֶרֶץ שְׁבַעַת יָמִים
 וְשִׁבַעַת לֵילֹת וְאֲדַרְבֵּי אֱלֹהִים דָּבַר בִּי רֵאָה בִּי
 גִּלְדֵי הַבָּאָב מֵאֵד:

1 אֲחֻדְרֵבֵן פִּתַח אֲיִיב אֲדַשִּׁידוּ וְקִבְּלֵ אֲחֻדְמוֹ:
 2 וַיַּעַן אֲיִיב וַיֹּאמֶר: יִאֲבִיד יִסֵּם אֲלֵי בִּי וְהִצִּילָה
 3 אֲמֹר וְדָה נֶבֶר: הָאִם וְהִיא וְהִרְחִשׁוּ אֵלֵי
 4 חֲדָשׁוֹת אֱלֹהִים מִפְּעֵל וְאֵלֵי תִּפְסַע עֲלֵי מִדְּחָה:
 5 תִּאֲדָדוּ חֲשׁוֹן וְצִלְמוֹת חֲשׁוֹן עֲלֵי עֵמֶה וּבְעִתְדוֹ
 6 בְּצִמְדֵי יִסֵּם: הַצִּילָה חֲדָדוּת יִתְחַדֵּוּ אִשֵּׁל אֵלֵי
 7 יִחְדוּ בִּימֵי שֶׁסֶה בְּכִסְפֵי רִחִים אֲלֵיבֹא: הִנֵּה
 8 הַצִּילָה וְהִיא יִדֵּי גִלְמָד אֵלֵי תִּבְטֵא וְנִבְהוּ בִּי:
 9 יִעֲבֹדוּ אֲחֻדְרֵי וְהַעֲדוּרִים עַד לְחֻדוֹ:
 10 הַחֲשֵׁשׁ פִּתְחֵי מִשְׁפֹּחַ קִרְוֵי לֵאמֹר וְאֵין אֱלֹהֵי אֵינִי
 11 עֲמַל מִעֵינִי: לִמְהָ לֹא מִדְּחָם אֲמוֹת מִפְּעֵן
 12 יִצְאֻרִי וְאֲנֹעִי: מִחֻדֵי קוֹדְמֵי כִּרְפִים וְיִמֵּה שְׁדִים
 13 בִּי אֲנִיק: פִּי עֲתִידָה שֶׁכֵּחֵי וְאִשְׁקוֹת אֲשִׁנֵּי
 14 אֲנִי וְיִתֵּן לִי: עֲשֵׂר מַלְאָכִים וְיִעֲשֶׂי אֶרֶץ הַבְּנִים
 15 חֲדָדוֹת לִמֵּי: אִם עֲשֵׂר שָׁלִים וְהֵב לָרֵם הַמִּמְלָאִים
 16 פִּתְחֵם בְּכֹף: אִם כִּנְסֵל מִמֵּן לֹא אֲדָדוּ מִעֲלָלִים
 17 לֹא רֵדָה אֲדוּ: שֵׁם רִשְׁעִים חֲדָלוּ רָגוּ וְשֵׁם
 18 יִחְדוּ וְיִחֵי כֹחַ: יִחַד אֲסִידִים שֶׁאֲנִי לֹא שִׁמְעוּ
 19 קוֹל נִשְׁט: קִטְוֵן תְּדוּל שֵׁם הוּא וְעִבְדֵי חֲשִׁנֵי
 20 מִיִּדְוֵי: לִמְהָ יִתֵּן לְעַמֵּל אֲדוּ וְרִחִים לְמִי
 21 מִשִּׁ: הַמִּצְוִים לְפִתּוֹ וְאֲנִשֵּׁי וְיִחְפָּדוּ
 22 מִמִּשְׁמָחִים: הַשְּׁמַחִים אֲלֵי־גֵל וְשִׁשְׁטֵי בִּי
 23 יִבְצֻרֵי קֶרֶב: לִבְדוּ אֲשֶׁר יִדְפֵי כִסְחָדוֹ וְיִסְקוּ
 24 אֱלֹהִים בְּעֵדוֹ: פִּי לִמְהָ לְחֵמִי אֲחֻדְרֵי תִּבְטֵא

CAP. V. 7

1 קְרָאִטֵא דִּישׁ עֵינֵי וְאֲלֵי מִקְוִשִׁים תִּסְתַּהֵר:
 2 פִּי לֵאֱוִיל יִדְבַר עֲשֵׂשׁ וְפִתּוֹת מִחֻת כִּסְחָדוֹ: אֲנִי
 3 רִאִיתִי אֲוִיל מִשְׁחֵשׁ וְאֲחֻיב נִוָּדֵה פִּתְחָם: חֲדָדוּ
 4 בְּמִי מִיִּשְׁעֵי וְחִפְאֵי בְּשֵׁעַ וְאֵין מִצִּיל: אֲשֶׁר
 5 קִצְוֹ: רַעֵב יִאֲבֵל וְאֵל מִצְצִים יִתְחַדֵּוּ וְשִׁשְׁטֵי
 6 צִמְוִים חִילֵם: פִּי לֹא יִצְאָה מִפֶּה אֲנִי וּמִאֲחֻדְרֵי
 7 לֹא יִצְמַח עֲמַל: פִּי אֲדָם לְעַמֵּל יִתֵּן וְנִבְהוּ רִשְׁעֵי
 8 וְיִבְחָדוּ עֵינֵי: אֵלֵם אֲנִי אֲדוּשׁ אֲלֵאֵל וְאֵלֵי
 9 אֱלֹהִים אֲשִׁים חֲסִידֵי: עֲשֵׂה גִדְלוֹת וְאֵין חֲדָךְ
 10 לְכִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפֵּר: הַפִּתּוֹן מִסֵּר עַל־פִּי
 11 אֶרֶץ וְשִׁלְחָה מִים עַל־פִּי חֻצְוֹ: לְשִׁים

CAP. I. א

אלהים נסלה מן השמים ותבע צפון ויבשמים
 ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להציד לך:
 17 עד זה מדבר היה באיוב ואמרו עשויים טמאי
 שלשה ראשים וישטמו על הנמלים ויקחוים
 ואחד דבשנים הזי לשרתוב ואמלטה רק אני
 לבדי להציד לך: עד זה מדבר היה באיוב
 18 בנפש ובשרו ואכלם ושחיתו מן בניה אהיהם
 הפסדו: והיה רוח גדולה באה ומעבר המדבר
 19 ויצע בארבע פנות הרוח וישל על דבשנים ומחור
 ואמלטה רק אני לבדי להציד לך: ויבס איוב
 20 ויקע אדמעלו ויגו אחראמו וישל ארצה
 וישחורו: ואמר עים נצרו מבטן אמי ושם
 21 אשוב שפה ידה לן וידה לקח ידי שם
 22 ידה מבדן: בכלוחא אחרטא איוב ולא
 טון חסלה לאהים:

CAP. II. ב

ויהי היום ויבא בני האלים להוציב על ידה
 ויבוא גם השטן בתום להוציב על ידה:
 2 ואמר ידה אל השטן אי מזה תבא ויען
 השטן את ידה ואמר משט בארץ ומדת הרוח
 3 פה: ואמר ידה אל השטן השמעת לבך אל
 עבדי איוב כי אין כמורו בארץ איש חם וישד
 4 ירא אלהים וכן מרע ועליו מחזיק פתחו
 וחסתני ב למלש חם: ויען השטן את
 5 ידה ואמר עד בעד עור וכל אשר לאיש יתן
 בעד נשטו: אולם שלחטא הוה נע אל עצמו
 6 ולא בשחו אם לא אל פקדי ויבדק: ואמר
 7 ידה אל השטן הוה ברוח אק את נשטו
 8 שמו: ויצא השטן מאת פני ידה ויגו את
 9 איוב בשחו לע מפת תלו סעד מקדו: וישד
 10 לו חרש להוצרד פו ודוא ישב בתוך האסו:
 11 ויאמר לו אשורו ערוך מחזיק פתחו ברוך

1 איש היה בארץ עוף איוב שמו היה: ואיש
 2 יהיה חם וישד וירא אלהים וכן מרע: ויולדו
 3 לו שבעה בנים ושלוש בנות: ויהי מקדו
 4 שבעת אלפי צאן ושלוש אלפי נמלים ויחלש
 5 מאות צמור בקר ויחמש מאות אדמתה ויעבדה
 6 רבה מאד ויהי האיש גדול מכל בני
 7 קדם: והלכו בנל ועשו משתה בית איש וימו
 8 ושלחו וקרא לשלושת אחיהם לאכל ולשתות
 9 עמם: ויהי כי הקיפו ימו המשתה וישלח
 10 איוב ויקחם והשנים בבקר והגולה עלות
 11 מספר פלם כי אמר איוב אולי חטאו בני
 12 ויבכו אלהים מלבם ככה יעשה איוב על
 13 האים: ויהי היום ויבאו בני האלים להוציב
 14 על ידה ויבוא גם השטן בתום: ואמר
 15 ידה אל השטן מאין תבא ויען השטן את
 16 ידה ואמר משום פארץ ומדת הרוח פה: ואמר
 17 ידה אל השטן השמעת לבך על עבדי איוב
 18 כי אין כמורו בארץ איש חם וישד וירא אלהים
 19 וכן מרע: ויען השטן את ידה ואמר והאם
 20 ירא איוב אלהים: הלא אית שכת בעד
 21 וקער ביתו ובעד כל אשר לו מסכוב מ מעשה
 22 ידיו ברכה ומקנוד פרץ פארץ: ואולם שלח
 23 אה ידו נע בכל אשר לו אם לא על פקדי
 24 ויבדק: ואמר ידה אל השטן דפה כל אשר
 25 לו פתח רק אולי אל תשלחו ידך ויצא השטן
 26 משם פני ידה: ויהי היום ויבאו ומתו אכלים
 27 ושחיתו מן בניה אהיהם הפסדו: ומלך פו
 28 אל איוב ואמר הבקל הוה חרשתה ויאמר
 29 ויעת על ידיו: והשל שכא והשלים וחד
 30 השנים הזי לשרתוב ואמלטה רק אני לבדי
 31 להציד לך: עד זה מדבר היה באיוב איש

CAP. XXXI. לא

1 דברי למאיל מלך משא אשר יסרתו אפו :
 2 מדברי ומדברי בטמי ומה פרסו : אל
 3 תתן לנשים דרך דרכיו למחוח מלכו :
 4 אל למלכים | למאיל אל למלכים שחיון
 5 ולחיים אן שבר : פן ישחה וישפח מחסוק
 6 וישנה דין פל בנינו : חט שבר לאבד ויה
 7 למי נפש : ישחה וישפח ישו | עמל לא
 8 חר שרו | פחד שף לאים אל דין פל בני
 9 ויה : פחד שף טמט צדק ויה עמ ואביון
 10 אשת חיל מי ימצא ודק מפנים מרה :
 11 בשה בה לב בעלה ושל לא יחבר | נמלחה
 12 טוב ולא דע כל ימי חייה : דרשה צמר
 14 השמים ותעש פוסק פשה : דחה פאמה
 15 סוד מרחוק תביא לחמה : וחקם | בעד
 לילה ותתן טרה למחה וחק לנ שוחיה :

משלי לא תמו

16 זמרה שדה ותקחה מפרי כפיה נמט פרי :
 17 חנה בעוז כחנה ותאמץ ודעתיה : טעמה
 18 פרי טוב סחיה לא יכפה בלילס טיה : דיה
 20 שלחה בנישו וכפיה תמכו פלך : פשה
 21 פשה לעמ ויה שלחה לאכזו : לא חיוא
 22 לביתה משלג פי כל פיתה לבש שנים : מרבים
 23 עשתה ליה שש וארמון לבשה : טדע בשערים
 24 בעלה בשבחו עם וקנ ארץ : סדון עשחה
 25 ותמכו וחור טמה לבנעמי : שדה חדד לבשה
 26 ותשדק ליום אחרון : פיה פתחה בהכמה
 27 ודחה חסד על לשונה : צפיה דלסרת
 28 פיתה ולחם עצלות לא תאכל : קמו בניה
 29 ויאשרה בעלה ודללה : רפח בוח עשו חיל
 30 ואית עליות על פלנה : שקר דתו חבל דאפי
 31 אשה יראת יהוה היא תתחיל : חס ליה
 מפני דיה ותללה בשערים מעשה :

חוק

כסם פוסקים של ספר משל חשע מאוח חמשה עשר . והנשר דבדה סימן : וסדיו שמטה .
 אז חלך לבטח דרך סימן : ותצי לפני שבר נאן :

אסירותיו | בנסתו מי צדקמים | בשמלה מי
 הקים | מלמסר ארץ | מהשמו ומדשמוט-
 פי תדע | מל אמת אלה | צדקה מן ואי 5
 לחיים פי | אל חוסה | ערבותו פרוכות פי 6
 וכבות | שמים שאלתי מאתך | אל חמנע 7
 מפני בטח אמות | שא | ודמ-בב הרחק 8
 מפני ראש ועשר | אל תתקלי | הכוסימי לחם
 הקי | פן אטבע | וכחשתי ואמרוי מי יהיה 9
 ופן אדוש | תנבתי | חסותי שם אלה |
 אל תלשן | עבד אדוני | פן יקלעו ואשמות | 10
 וד אבוי | וקל ואחראפו | לא יבדו | וד סודו 11
 בעינו ומצאתו | לא רחש | וד מו-דנמי עינו 12
 ועשפו | נשאו | וד | חרבת שפוי ומאכלת 14
 מתלשתי | לכלל עינים | מארץ ואבולים כאדם |
 לעלוקה | שתי כח | ה' | רב שלש ה' 15
 לא תסבעה | ארבע לא אמרו | הן | שאלי 16
 ועצו | חם ארץ | ארבעה פים ואש לא אמרה
 הן | עין | חלע לאב | וחבו לקריתאם יקרה 17
 ערבי-סל | ואכלה | במי-נשו | שלשה ה' 18
 נסלא | מפני וארבע | לא ידעתי | ה' | ונשו | 19
 בשמים | ה' | חש | על-צו | ה' | אמה | בלב
 ים | ה' | גב | בעלמה | בן | ה' | אשה 20
 מלמסח | אכלה | ומחחה | פיה | ואמרה | ארבעלתי
 און | יתוח | שלוש | תנה | ארץ | ותוח | ארבע 21
 לא תוכל | שאת | תוח | עבד | פי | ומלך | וכל | פי 22
 ישבע | לחם | תוח | שאתה | פי | תבעל | ושפוחה 23
 פי | חוש | נחיתה | ארבעה | הם | קמפי | ארץ 24
 והמה | חכמים | מתחמים | הנמלים | עם | לארעו 25
 ויכיס | בקוף | לחיים | שפנים | עם | לארעו 26
 וישלמו | בשלע | ביהם | מלך | ון | לארעה | וצא 27
 הצץ | פלו | שממת | בדים | החפש | והיא 28
 בתיכל | מלך | שלשה | ה' | מיטיבי 29
 צעד | וארבעה | מיטיב | לכה | לש | גבור 30
 בבהמה | ולא ישוב | מפני-כל | וחדו | מותים 31
 או-חוש | ומלך | אלקים | עפו | אם | נבלת 32
 בחנשא | ואם | ופית | ד | לפה | פי | מץ | חלב 33
 וצאו | חמאה | ומץ | אף | וצאו | הם | ומץ | אפים
 וצאו | רוב |

27 הוא כסל ודלק | צדקה הוא ימלט | מן
 לש | אין מחסר | ומעלים | עינו | רב | מאורח |
 28 בקום | רשעים | ישור | אדם | ומהם | ירבו | צדיקים |
 CAP. XXIX. כט
 1 איש | תוכחות | מקשה | עוף | פתע | ישור | ואין
 2 מרפא | פרות | צדיקים | ישמח | העם | ובמשל
 3 רשע | יאבה | עם | איש | ארוב | חכמה | ישמח
 4 אמו | ודעה | זולת | יאבד-הון | מלך | במשפט
 5 עמד | ארץ | ואיש | תרומה | ודכסה | גב
 6 מחוק | על-דעה | רשת | פורש | על-שמו | בשפע
 7 איש | רע | מלש | וצדיק | ירן | ושמח | ידע | צדיק
 8 ירן | דלים | רשע | לא-יבין | דעת | אמש | לצן
 9 ישור | קריה | חכמים | שיום | אף | איש-חכם
 10 משפט | אה-איש | אול | ורנו | ושלח | וין | נחיו
 11 אמש | דמים | ישא-אדם | וישום | יקשו | נפשו |
 12 בלדחו | ויצא | כסל | חכם | באור | לשבחה |
 13 משל | מקשוב | על-דמ-שק | כל-משרתו
 14 רשעים | רש | ואיש | חכמים | נפשו | מאד | עינו
 15 שניהם | יהיו | מלך | שופט | באמת | דלים | פסא
 16 לעד | יפן | שטט | ותוכחות | יתן | חכמה | ונעו
 17 למשל | ממש | אמו | פרות | רשעים | יהיה | פשע
 18 וצדיקים | בשפלות | דאו | יפן | בקו | ויחיד
 19 ויחן | מעדנים | לנפשו | פאן | חוזן | יפיע | עם
 20 ושמו | תורה | אשה | בדרים | לא-יוס | עבד
 21 פירין | וין | מעשה | הויה | איש | ארץ | בדריו
 22 תקנה | לכסל | מפני | מפני | מלש | עבדו | ואחוריו
 23 יהיה | מן | איש | אף | תנה | מון | ובעל | חמה
 24 רב-פשע | גאות | אדם | תשפלה | ושל-דוח
 25 ותמו | כבוד | חלק | עם | נגב | שונא | נפשו | אלה
 26 לשמע | ולא | יניד | הדרה | אדם | יתן | מלש
 27 ויסח | ביה | ושב | רבים | מבלשים | פרי-משל
 28 ומדה | משפט-איש | תועבת | צדיקים | איש
 29 על | תועבת | רשע | יש-ה' |
 CAP. XXX. ל

1 דסיו | אגור | פרקה | הפשא | סאם | תגב | לא-חילאל
 2 לא-חילאל | ואל | פי | בעו | אגבי | מאש | ולא-
 3 בית | אדם | לו | ולא | למחוי | חכמה | ודח
 4 קדשים | אדע | מי | עלה | שמים | וחד | מי

משלי כח תפה

21 האדם לא תשבענה: מצות לפסח ובר לזהב
 22 ואיש לפי מהללו: אם תכתוש את האדמה
 בפתוש ברוח הרוחות בעלי לא תחסור מעלו
 23 אולתו: ידע פני צאנף שיה לנב
 24 לעורים: פי לא לעולם חסן ואם יורו לך
 25 חור: גלה חציו וטאה דשא וטאסו עשבות
 26 הרים: פגשים לבלשח ומחור שדה עתהים:
 27 ודו חלב עינים ללחמך ללחם ברוח וחיים
 לנעוהך:

CAP. XXVIII. כח

1 כס ואין ידו רשע וצדיקים כפסור יבטח:
 2 בפשע ארץ רבים שרה ובאדם מבין ידע פן
 3 יארו: נב רש ועשק דלים ממר סוף ואין
 4 לחם: עובי תורה חלל רשע ושמרי תורה
 5 יחגרו בם: אשירע לא יבט משפט ומבליש
 6 ירה יבט כל: טוב דש הולך בחפז מעקש
 7 חרכים והוא עשיר: טצר תורה פן מבין ידעה
 8 ווללים מלם אמו: מרה דוט פשח ובחובות
 9 לחונן דלים וקפצו: מסר אונט משמע תורה
 10 גם תפלות תועבה: משנה ישלים ברוך רע
 11 בשחתי דאישול וחמימים יחלר טוב: חכם
 12 בעינו איש עשיר חל מבין חקרו: בעלץ
 צדיקים רבה תמארת וקדם רשעים יחפש
 13 אדם: מכסה פשעיו לא יצליח ומדה ועזב
 14 ירחם: אשור אדם משחז תמיד ומקשה לפי
 15 יפול פרה: אירחם רב שוקק מוטל רשע
 16 על עמ דל: נדח חסר תבטח ורב מעשקוה
 17 שלא בצע יארו ימים: אדם עשק פדם
 18 נפש ער פו יטם אל יתמכרם: הולך
 19 תמים ישע ומקש חרכים יפול באחת: עבד
 20 ארמתי תפגע לחם ומחף ירחים תפגעו יוש:
 21 איש אמנות רב ברכות ואץ להעשיר לא
 22 יבקה: הפרסים לא טוב ועל פה לחם
 23 יששע נב: נבאל לזון איש רע עין ולא ידע
 24 פי חסר יבא: מביח אדם אחרי חן יבא
 25 מפחליק לשון: טול ו אפני ואמר אך
 26 פשע חסר הוא לאיש משחתי: רחכרפש
 27 ירה מזון ובטח על ידוה קשן: בוסח בלפ

14 דהילת תפיב על צורה ועצל על פחא: טמן
 15 עצל יד בצלחת לאה להשיבה אל פור:
 16 חכם עצל בעינו משבעה משיבי טעם: מחוק
 17 פאור כלב עבד מתעפר על יד לא לו:
 18 פמתלמה דאה וקום תצים ומות: פראש
 19 רמה ארדעו ואמר דלא משחק אני באס
 20 עצים תפדה אש ובאין טרן ישחק מזון: פום
 21 לנחלים ועצים לאש ואש מהינים לתור
 22 ריב: דברי טרן פמתלמים וים ידו חדור
 23 בטן: פקס טינים מצפה על חוש שפחים
 24 דלקים ולבדע: בשפתו יבכר שאט ובקפו
 25 ישות מרמה: פירחון קלו אל האמון פו
 26 פי שבע תועבות בלבו: תפסה שטאה במשאון
 27 תגלה רעו בקול: פרה שחח פה יפל וגלל
 28 און אלו תשוב: לשון שקר ישא דמי ופה
 חלק יעשה מרחה:

CAP. XXVII. כ

1 אל תחולל ביום מור פי לרחוץ מדי יל
 2 ום: דהלקו וו לארפקו כפי ואל שפחוק:
 3 פבד אמן ונטל החול ולעם איל פבד משניום:
 4 אכוריה חמה ושטף איו ומי יעמד לפני קטאה:
 5 טובה הויסח מעלה מאהבה מסחתי:
 6 נאמיים פצע אודב ועשרות נשקוח שאט:
 7 נפש טובה תביס נחש וכשל רעה פלמר
 8 מחוק: בצפור טרדת מקרה פן איש טד
 9 מפקוס: שמן קטות שפחלכ ומתק רעו
 10 מעצד נפש: וקו וועה אבך אל העזב
 11 ובת אדוק אל חטא ביום אדוק טוב טכן
 12 קוב מאח רחוק: חכם בני ושפח לפי ואשיבה
 13 חוסי דבר: עום ואה רעה מסר פחאים
 14 עברו נענשו: קד פגרו פיערב ור ובעד כמיה
 15 חלדו: מסך רעו בקול גזול בפנך השפים
 16 קלה תחשב לו: דלף טרה ביום סחור
 17 ואשת מהינים לשחתי: צפניה צפודיה ושמן
 18 ימט יקרא: בול במל ידו ואיש ידו פיר
 19 רעו: טר תמנה יאכל פריה ושמר אדלו
 20 יבדו: פנים רפנים לפנים פן לב דאדם
 21 לאדם: שאול ואבדה לא תשבענה ועינו

8 אֲלֹמָה לֵב מְדַבֵּר פֶּן מַדְהִיעֶשָׂה אֶת־הַחַיִּים
 9 בְּדַבְלִים אֶתְּךָ רַעְיָו; רִבְיָה רִיב אֶת־רַעְיָו
 10 וְסֹד אִתּוֹ אֲלֹמָה; פְּרִי־חֶסֶד שָׁמַע וְדַבְחָהּ
 11 לֹא חָשׂוּ; חִפְזֵי דָבַר בְּמִשְׁפָּחַת כַּסֵּף דָּבַר
 12 דָּבַר עַל־אִמּוֹ; נֹכַח דָּבַר וְהִלְכִים מִכִּיחַ
 13 חֹכֵם עַל־אֵן שִׁמְעָה; בְּצַד שִׁלֵּי | פֶּה־עֲצִיר
 14 צִיר טֹמֵן לַשְּׁלֹחַ וְנֹשֵׂא אֲדֹמִי וְשׂוֹיב; מְשִׁימִים
 15 וְרוּחַ גִּישָׁם אֵין אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמִצַּת־שִׁקְרָה
 16 פֶּה־אִשִּׁים יִסְתַּח קֶצֶף וְלִשׁוֹן רָעָה תִּשְׁפֹּר
 17 וְהִלְכִי; הִדָּךְ תִּלְקַח מִכִּיחַ רַעְיָו פֶּן־יִשְׁבַּעְךָ
 18 וְשִׁמְךָ; מִפֶּה רִיבִיב וְהָיָה שִׁמְךָ אִישׁ־עֵמֶה
 19 מְרֵדָה עַד שִׁקְרָה; שֵׁן רָעָה וְהָלַל מְעַדֵּחַ מִכְּסוּחַ
 20 פֶּה־דָבַר בְּזֵם צֹדֵק; מְעַדֵּה־בְּנֵי | פֶּה־קָדָה חֲמִץ
 21 עַל־טֹרֵף וְשׁוֹר בְּשָׂרִים עַל לִב־רַע; אִם־רַעֲב
 22 שִׁמְךָ הֶאֱכִילָה לָחֵם וְאִם־צָלַם הִשְׁקֵה מִיָּם;
 23 פֶּן נִחְלִים אִתָּה חַיִּים עַל־אִשׁוֹ וְהָיָה שִׁלֵּם
 24 לָךְ; רַחַץ צִפּוֹן תִּחְלַל גִּישָׁם וְנִסְמִים מְעַמִּים
 25 לִשׁוֹן סֹרֵף; לֹבֵב שִׁכְחָה עַל־פִּתְחֵי־גַּב מֵאִשְׁחָה
 26 מִתְנַסֵּם וּבִית חָסֵד; מִיָּם קָרִים עַל־נֶפֶשׁ עִיסָה
 27 וְשִׁמְעֵה טֹבָה מֵאֶרֶץ מִדְּבָר; מַעֲיֵן מִרְשָׁשׁ
 28 וּמְקוֹד מִשְׁחָה צִדִּיק מִטּ לִפְנֵי רָעֵי; אֲכָל
 29 דְּבַשׁ הַרְבִּיחַ לֹא־טֹיֵב וְחֹקֵר בְּכֹחַ בְּסֹד; עַד
 30 פְּרוּצָה אֵין חֲכָמָה אִישׁ אִישׁ | אֵין מִצַּד לַחֲחֹה;

CAP. XXVI. ס

1 פִּשְׁלָה | פִּעֵץ וְכַמְצֵר בְּעֲצִיר בֵּן לֹא־טָעָה
 2 לְכֹסֶל בְּסֹד; בְּצַפּוֹר לֵטֵד פְּחָדוֹ לִעֵף בֵּן מְלֹלַח
 3 רָחֵם לֹא תָסֹף; שׁוֹט לִפְנֵים מִרַג לַחֲמוֹד וְשִׁבְט
 4 לֵטוֹ כְּסִלִּים; אֲלֵתֶנן כְּסִיל פֶּן־תִּשְׁחָד
 5 לוֹ גַם־אִתָּה; עֵמֶה כְּסִיל פֶּחֲלָתוֹ פֶּן־יִדְהֶה
 6 חֹכֵם בְּעֵינָיו; מִקְצֵה גְּלִים חֹמֶם שִׁחָה שִׁלְחָה
 7 דְּבָרִים בְּרִפְסִיל; הָלִי שִׁלְחָם מִשְׁפָּח וּמִשְׁל
 8 בְּפִי כְּסִלִּים; פֶּחֲזוֹ אֵין בְּמִרְמָה בְּרִטְרוֹן
 9 לְכֹסֶל בְּסֹד; חֹדֶה עֲלֵה בִד־שִׁפּוֹד וּמִשְׁל בְּפִי
 10 כְּסִלִּים; רֵב מִתְהַלֵּל כֹּל תִּשְׁכַּח לְכֹסֶל תִּשְׁכַּח
 11 עֵרִים; כֹּכֶלֶב עֹבֵד עַל־מָוֶה כְּסִיל שִׁמְרָה
 12 כֶּחֱלָתוֹ; רֹאִית אִישׁ חֹכֵם בְּעֵינָיו תִּקְדָה לְכֹסֶל
 13 מִמֶּנּוּ; אִמֵּךְ עַל־שֹׁד בְּרוּךְ אִיִּר בֵּן דִּרְתִּיבֹת;

11 בְּזֵם צֹדֵק צֵד פִּזְחָה; רַעַל לִשְׁחִים לְמוֹחַ וּמִטְּסִים
 12 לְדַבֵּר אִם־תִּחְסָדְךָ; פֶּרִי־חֶסֶד רֵן לֹא־יִדְעֵנִי
 13 וְהָאֲרִתְּגֵן לַפֶּה | רֹאֵי־בֵית וְכַזֵּר בְּשִׁפּוֹד
 14 דָּבָר יֵדַע וְהִשְׁבִּיב לְאָדָם כַּסֵּף עֵלִי; אֲכָל־בְּנֵי דְבַשׁ
 15 פֶּן טֹב וְנֹשֵׂא מִרְזָק עַל־הַקֶּף; בֵּן־רַעְיָו חֲכָמָה
 16 לְשִׁשָּׁף אִם־מִצַּחַת וְשֵׁן אֲחִירָת וְרִקְחָהּ לֹא
 17 חִפְרָה; אֲלֵה־חֲמוֹרֵי רֵשַׁע לֵטֵד צִדִּיק אֲלֵה־שִׁפּוֹד
 18 רַבְצוּ; פֶּן־יִשְׁבַּע וְיִשְׁלַח צִדִּיק רֵבֵם וְרִשְׁעִים יִשְׁלַח
 19 מְרֵדָה; בְּנִסְל אִיִּבְיָה אֲלֵה־מִסְמָח וּבְנִסְלֵי אֲלֵה־
 20 נִגַל לְבָב; פֶּן־יִרְאֶה יִדְהָה רַעְיָו בְּעֵינָיו וְהִשְׁבִּיב
 21 מִמֶּנּוּ אִפְסֹ; אֲלֵה־חֲמוֹרֵי בְּרַעִים אֲלֵה־חֲכָמָה
 22 בְּרִשְׁעִים; פֶּן | לֹא־יִדְהֶה אֲחִירָת לֵטֵד ט
 23 רִשְׁעִים רַעְיָו; יֵדָה אֲחִירָתָהּ בְּפִי וּמְקוֹד עַם־
 24 שְׂוִים אֲלֵה־חֲשָׁבִיב; כִּי־טֹמֵם קִיָּם אִדָּם
 25 וְסֹד שְׁוִים מִי יִדְעֵ; גַם־אִתָּה לְחֹכְמִים
 26 הֶרֶב פִּים בְּמִשְׁפַּט בְּל־טֹב; אִמֵּךְ | לִשְׁעַל
 27 צִדִּיק אִתָּה תִּקְבֹּד עַמּוֹם תִּעֲמֹדָה לְאִמִּים;
 28 וְלַפְּרִיחִים יִנְעַם | עֲלֵיָם תִּבְּרָה מִבֶּת־טֹבִיב;
 29 שִׁפְחִים יִשְׁק מְשִׁיב דְּבָרִים כְּכֹחִים; רֵבֵן בְּרוּךְ
 30 מֵאֲכָתָה וְעִתְדָה בְּשִׁדְהָ לָךְ אֲחִיר וּבְנֵית בִּיתְךָ;
 31 אֲלֵה־רֵוֹ עַד־רֵבֵם פֶּרְעָה וְרִשְׁעִים בְּשִׁפְחָתְךָ;
 32 אֲלֵה־חֲמוֹרֵי פֶּחֲזוֹ עֲשֵׂה־לִי בֵּן אֶשְׁחָה לִי אִשְׁבִּיב
 33 לְאִישׁ כַּסֵּף; עַל־שִׁדְהָ אִישׁ־עַל עַתְדָה וְעַל־
 34 פִּים אָדָם חֲסֹר־לֵב; וְהָיָה עֲלֵה כֹּל |
 35 קְמוֹשִׁים כַּסֵּף פֶּחֶף חֲדָלִים תְּרוֹד אֲבָנֵי מְדֻסָּה;
 36 וְהִתְחַוָּה אֲכָלֵי אִשְׁחָה לְפִי רֹאִיתוֹ לִקְרֹחַ מִסֹּר;
 37 מַעֲט מַעֲט שִׁטְחָה מַעֲט חֲטִימָה מַעֲט | חֲנֵק דְּבָרִים
 38 לְשׂוֹכֵב; וְכִי־מִרְזָקֵךְ רִשְׁף וּמִחְסָדְךָ
 39 פֶּה־מֶן;

CAP. XXV. כה

1 גַם־אִתָּה מִשְׁלֵל שְׁלֵמָה אִשְׁד וְהַעֲתִיק אִנְשֵׁי |
 2 חֲזִקָה מְלֹךְ־יִהוּדָה; כֹּכֵב אֲרִזִּים חֲסִיר דָּבַר
 3 וְכֹכֵב מְלָכִים חֲזִק דָּבַר; שְׂמִים לְרוּם וְהָרֵץ
 4 לְעַמֵּק וְכֹכֵב מְלָכִים אֵין חֲזִק; הֵנָּה סִתּוּם מִכַּסֵּף
 5 וְצָדֵק לְצוּף כֶּלִי; הֵנָּה רֵשַׁע לְסִימְלֹךְ וְיִפּוֹן
 6 בְּצַדֵק כְּסִיף; אֲלֵה־תִּתְחַדֵּד לְסִימְלֹךְ וּבְמִקְדָם
 7 גְּדָלִים אֲלֵה־תִּעֲמֹד; פֶּן טֹיֵב אֲמַרְךָ עֲלֵה־
 8 רַעָה מִשְׁשִׁפְיָה לְפִנֵי מִיִּב אִשְׁד רַעָה עֵינֶיךָ;

משלי כד חפג

9 הצעמים: באזני כסל אל חדרך פריצו לשכל
 10 מלך: אל חפג גבל עלם ובשרו יחמים
 11 אל תבא: פרנאים חוק האריות את יונם
 12 אהד: הביאה למסר לבך ואונק לאמר
 13 דעת: אל תמכע מפני מסר פירבנו בשבט
 14 לא ימתו: איהו בשבט חפנו ונפשו משאל
 15 תציל: בני אדם לבק ישמח לפי נב איו
 16 ותעלנה כליוה דבר שפירק משמים: אל
 17 יבא לבק בחפאים פי אם פיראח יהיה פל
 18 יאום: פי אם יש אחרת ותקוח לא חפרת
 19 שמע איהו בני וחסם ואשר פדק לבק: אל
 20 תהי בסכא יון בולל מטר למו: פירסב
 21 חולל יש הרעים תלפש נמה: שמע לאבך
 22 זה לדך ולא תבנו פירבנה אפוק: אמת קנה
 23 ואל תמכר חכמה ומסר וביסו: פל יגל אבי
 24 צדיק ילד חכם ותלמח פו: ישמח אבך
 25 ואפוק ותגל ילדך: תסה בני לבק לי ועינך
 26 דרכי תרפסה: פירשחה עמקה וזה יבאר
 27 צדה נכיה: אידוא פתק האוב ובגדים
 28 באום תוסף: למי אי למי אמי למי מדנים
 29 למי שיה למי פצעום חם למי חכללות
 30 עינים: למי אחרים על דיון לבאים לדוד
 31 מסקו: אל תרא יון פי יתאים פיריתן בגום
 32 עט ותלך במשמים: אחריתו פנחש ישך
 33 וכצטעי יפוש: עינך ירא ורח ולפך דפ
 34 תופכות: הייה משכב פברים וכשכב פראש
 35 חפל: הפוי בל חליהו הלמני פלדעתי מתי
 יקץ ארסו אבקשו עדי

CAP. XXIV. כד

1 אל תבא באש רעה ואל תתא לדוח
 2 אים: פירש יהיה לפם ועמל שפחים
 3 חדורסה: בחכמה יבה בית וכתבנה ויפנו:
 4 ובדעת חדים: ופלאו פלדיון יקר וכעם:
 5 גר חכם פנח ואיש דעת מאפץ עוז: פי
 6 בתופלת העשה קו מלחמה והשעה פב
 7 יקץ: ראמה לאויל חכמה פשע לא יפחד
 8 פדו: מחשב לדע לו בעל מופת ירא:
 9 ופח אלה חפאח וחיעתן אדם לץ: הדפיה
 10

5 שטה ירא יהיה עשר וכסד חיים: צנים
 פרוים פדק עקש ש'מר נפשו ידק מרם:
 6 חקך לשע על פי דפך גם פירקן לא יסר
 7 מופה: עשיר פרוים ומשול ועבר לזה לאיש
 8 מלה: וזע עולה יקצור יון ושבת עברו
 9 יכלה: ט'ברעין הוא יבדך פירתן מלחמו
 10 לל: ג'רש לץ וצא מדון וישפח דין וקלן:
 11 ארז ט'ה'לב חן שפחו רעד מלך: עיני
 12 יהיה נצור דעת יסלף דברי נבו: אמו עצל
 14 ארז בחף פדק וחכות ארצה: שחזה עמקה
 15 פי ורח זעם יהיה יפולשם: אמת קשחה
 16 בלב נש שבט מסר ידקחה מפני: עשק
 17 הל לדפוח לו חן לעשיר און למסוד: הט
 אוקו לשמע דברי חכמים ולבך חשיח לעתי:
 18 פירשם פירשטמם בבת נה ופני יחיו על
 19 שפחו: לחיו פודה מבחוק דועתה
 20 יאום אר איהו: הלא סתפיו קו שלשום
 21 במצות דעה: לדועתה קטט אמו אמת
 22 להשיב אורים אמת לשלוח: אל תגול
 23 ול פי לדוא ואל תפא עב בשע: פירודה
 24 דרב רובם וקבע אדקבעיהם נפש: אל תרע
 25 אד בעל אף ותדאש חמות לא תבוא: פך
 26 ותלף אדיו וקלחת מוקש לנששו: אל
 27 תהי בתלש'ת פערבם משאח: אם און
 28 לך לשלם למדיקה למשכך מועתה: אל
 29 חסג גבל עולם אשע עשו אחרת: חיה
 אש' מ'עוד במלאכה לסר מלכים ורצב פל
 ירצב לפני חשפים:

CAP. XXIII. כג

1 פירושב לחים אדמוטל פן תמן אדאש
 2 למך: שמח טפין בלעו אם בעל נשש איהו:
 3 אל תרעו למטעמיהו יהיה לחם פונםו אל
 4 תבע לה עשיר מבעיקו חול: דתעש עינך
 5 פו ואיני פי עשה ויעשה לו כפסם פלש
 6 ועש השכום: אל תלום את לחם רע
 7 עין ואל תרע למטעמיהו: פי כמי שש
 8 בנששו פרהי אכל ושהו יאמר לך ולפ פל
 9 עמך: פתח אמת היאמה ושלח דבריך

CAP. XXI. כא

1 פלגמים לב מלך בית יהודה על כל אשר
 2 חרף ונפו: כל דרך אש אשר בשני וחבן
 3 לפוח יהוה: עשה צדקה ומשפט כבוד ליהוה
 4 מכה: הם עינים וחזק לב סר רשעים
 5 תפארתו: מהשבת חרף אף למודו וכל אף
 6 אף למחסו: פעל אפוח בלשון שקר הבל
 7 נהף מבלש מכה: שר רשעים יגרום פי כסאו
 8 לעשות משפט: והכסף דרך אש וור ורף
 9 אשר פעלו: טוב לשבת על שפתג משפח
 10 מחלים ובה חס: משל רשע אחרודע לא
 11 יחן בשניו יהוה: בעש לך יחם פחי
 12 ובתשליל לחכם יחן דעתו: משפל צדיק
 13 לבח רשע מכות רשעים לזע: אדם אדם
 14 מן עשדל נכדא יקרא ולא יענה: מתן
 15 פסור יספה אף לשחד זקח חמה ענה:
 16 טמחה לצדיק עשות משפט ומחיה לעליל
 17 און: אדם חסיה מיהו ושלל בקול רפאים
 18 יסח: אש מחסו אוב טמחה אוב יין ושמן
 19 לא יעשה: פסר לצדיק רשע וחוח ישים
 20 בנדו: טוב שבת פארץ מדבר משפח מדנים
 21 וכעס: ארצו: נחמד ושמן פנה חכם וסכל
 22 אדם יבלעפו: רחף צדקה וחסו יפצא ימים
 23 צדקה וכבוד: ער נפלים ענה חכם יחד עז
 24 מכתחה: שמר פיו ולשון שמר מערות נפשו:
 25 וד יחד לך שמר עשנה בענת ודון: תאנת
 26 עכל תמחה פרימאס תוד לעשות: פלדאם
 27 התאנה תאנה הצדיק יחן ולא יחשוף: ובה
 28 רשעים ותעבה אף פי בנפחה יבאפו: ערנבים
 29 יאבד ואש שמע לבנה דברו: הלם אש רשע
 30 פסמו וישו דמא: ימן ורפיו: און תכמה
 31 ואון תסטה ואון ענה לבד יהוה: פום מוכן
 ליום מלחמה וליהוה תחשבה:

CAP. XXII. כב

1 כבוד שם מעשר רב מכסף ומחוב חן טוב:
 2 עשיר ורש כנשוט עשה כלם יהוה: עוהם
 3 ראה רעה יסתר וסתרם עברו ונעשו: עקב

26 וסתר יסתר והלכות ללבן יבין דעתו: משדד
 27 אב יסתר אם בן מניש ומסתר: חול בני
 28 לשמע מוסר לעשות מאמר דעת: עד בליעל
 29 ילף משפט ופי רשעים יבלע און: נבנו
 לעצים שטטים ומתאפוח לנן פסלים:

CAP. XX. כ

1 לך יחן דמה שטר וכל שנה לו לא יחם:
 2 הם פפסור אמת מלך מחפזו חושא נפשו:
 3 כבוד לאש שבת מרוב וכל אול יחלע:
 4 מוחף עכל לא יחוש ישאל בעצד האון:
 5 מים עמקים ענה לב אש ואש חמיה
 6 תלעה: רב אדם יקרא אש חסוד ואש
 7 אכלים מי יפצא: מוחף פחמי צדיק אש
 8 בניו יחיו: מלך ישוב על פסאדן מודה
 9 בשניו פלדע: מי יאמר ופיהו לפי שדחיו
 10 מוחפאיו: און ואון אשה ואשה חושב
 11 יהוה גם שטטים: גם במעליו תכפר נע
 12 אסרף ואם ישו פלעו: און שמעע וען
 13 ראה יהוה עשה גם שטטים: אלה יחוב שנה
 14 פן יחוש פח עניף טובע לחם: רע רע
 15 יאמר החנה ואל לו אן יחלעו: יש ורב
 16 ורב פנינים וכל לך שפחידעת: לקח פנדו
 17 פירשב ור ובעד נרבים תמלדו: ערב לאש
 18 לחם שקר יאמר ופלא יסודה וצדו: מחשבות
 19 בענה חפן ובתחלוח עשה מלחמה: נלדה
 20 פוד ודלף רכיל ולסודה משפח לא תחשוב:
 21 מקבל אביו ואפו ידעו לו פאישון חשד:
 22 סודה מכלח פראשונה ואחרונה לא תבדו:
 23 אלה יאמר אש למחידע קנה ליהוה וישע לך:
 24 ותעבה יהוה און ואון ומאון כרמה ארשוב:
 25 מודה מצעור גם ואדם מה יבין דרפו:
 26 מוקש אדם ילע קול אודו מדים למדו: מודה
 27 רשעים מלך חכם ישוב עליהם אפון: פ
 28 יהוה לשמת אדם חוש פלדחיה כמון: חסד
 29 ואמת יחד מלך וסעד בחסד פסאו: תפארת
 30 בדיחים פום ורדו וזגים שיהו: תחלה פצע
 ומרוב פרה ומפוח וחדר כמון:

משלי יט הפא

15 ורחק נבאה מי ואספה: לב נבון יקנה דעה
 16 ואון חכמים תבקש דעת: מתון אדם ירדב
 17 לו ולפני גדולים יחפז: צדיק יראשון פריה
 18 יבא ירשו וחקרו: מדינים ישבית הגדול וכן
 19 עצומים יסרו: און כפישע מקורית עז ומדונים
 20 כפריה אכון: מפני פראש השבע בטט
 21 תבואה שפתיו ישבע: מתו רחיים ביד לשון
 22 ואזביה יאכל פריה: מצא אשה מצא טוב
 23 ויסק רצון מידוה: תחתים תפירש ועשיר
 24 יענה עוזת: אש רעים לתרועע ויש ארוב
 יבק מכה:

CAP. XIX. יט

1 טוב רש החלוץ הפזז מעקש שפתיו הוא
 2 כסול: גם בלא דעת נפש לא טוב וחק
 3 פרנלים חומא: אאלת אדם חסלס דרפו ועל
 4 יהיה יועק לפו: דון יסוף רעים רבים ואל
 5 מענה יסרו: עד שקרים לא יקה ויפית
 6 פובים לא ימלט: רבים יחלו פני ריב וכל
 7 דע איש מתון: כל אידולש וטאה אף
 8 פי מענה רחוק מפני מדף אמנים לארמה:
 9 קהילב ארוב נפשו שמר תביה למצאר טוב:
 10 עד שקרים לא יקה ויפית פובים יאבד: לא
 טאה לכסל תענה אף פרלעב ומשל בשחים:
 11 שכל אדם האריך אפר ותפארו עב על
 12 פישע: סים כפסור ועף מלך וכל על עשב
 13 רצון: הוא לאביו בן כסל תלף טור מדוני
 14 אשה: פית דון תלת אמת ומיהוה אשה
 15 משפלת: עצלה פסל תרדמה ונפש ומיה
 16 תרעב: שמר מצנה שמר נפשו פיה דרבו
 17 חמת: מלה יהיה חוקן דל ומליו ישלם לו:
 18 יסר בקד פירש תורה וארומיו אל חשאי
 19 נששו: גיל חמה לשא ענש פי אם תציל
 20 ועד תוסף: שמע עצה קבל מוסר למען
 21 תחכם באחיוחוק: רפות מחשבת גבר אש
 22 ושמח יהיה דא חקום: תאמת אדם חסו
 23 וטוב רש מאיש כוב: יראת יהיה לחיים
 24 ושמע ליון בליפקר וע: למען עצל יד
 25 בצלחת גם אל שדה לא שוביה: לץ תפה

8 אכרתן השלח בעיני בעליו אל פלא אשר יסרה
 9 ישביל: מכסוד פישע מקוש אדבה ושמה
 10 בדבר מסודי אלקות: תחת נעה במבון מהפוח
 11 כסל מכה: און מרי יבקש דע ומלאך אכרו
 12 ישלדו בו: פלוש דב שפל באש ואל כסל
 13 באקלו: משיב רעה תחת טובה לא חמלש
 14 רעה מפרו: פטר מים האשית מון ולפני
 15 התנעל דוב נטוש: מצדק רשע ומישע
 16 צדיק תועבת יהיה גם שתיים: לפיה זה
 17 מריו פרנסל לקחת חכמה ולבאון: ככל
 18 עת ארוב דעו וחו לצדו ילד: אדם חסר
 19 לב היקע בף עוב ערה לפני עשו: ארוב
 20 פישע ארוב מצה מבנה פתחו מקוש שר:
 21 עקש לב לא ומצאר טוב ותרפף מלשוט ופול
 22 ברעה: ילד כסל לתנה לו ולא ישמח אפי
 22 נבל: לב שמח ויטיב גוה וחת לכמה חיבש
 23 גום: שחוד מוחק רשע יפה להפוח אדורה
 24 מלפוט: אד פני מבון חכמה ועיני כסל
 25 בקצה ארץ: בעם לאביו בן כסל ומר לו לחו
 26 גם ענש לצדיק לא טוב להפוח מים על
 27 יסר: חושף אמרו ודע דעת וקרוח אש
 28 תביה: גם איל מחורש חכם חושב אטם
 שפתיו נבון:

CAP. XVIII. יח

1 לרעה יבקש נסר בכל השלחה יחלע:
 2 לא יחפץ כסל בתביה פי אם תתנולח
 3 לפי: ברא רשע פא גם פה ועם קלון חופה:
 4 מים עמקים דמי פראש טל נע מקור
 5 חכמה: טאה פירשע לא טוב להפוח צדיק
 6 בפשט: שטרו כסל ויא ריב ושו למלאפוח
 7 יקרא: פי כסל מתוה על שפתו מוש
 8 נפשו: דמי הנן כמתלדמים חום ירח חודר
 9 נמן: גם מתרפה בכמאכחו און הוא לבעל
 10 משוחח: מגדל עז שם יהיה פו ירוץ צדיק
 11 ומשגב: דון עשיר קרית עז וכוונה משגבה
 12 במשפתו: לפני שר תבנה לב אש ולפני
 13 כבוד עשה: משיב דב פטרם ושמע אלת
 14 דיאלו וכלמה: רח אש וכלכל מחלחו

7 פְּרִיצֵת דָּוָה דְּבַרְכֵי אֱלֹהִים בְּסִימָיו יִשְׁלַם אִתּוֹ :
 8 טוֹב מִמֶּנּוּ בַצְדָקָה מִרַב חֲסִידָה מִלֵּא מִשְׁפָּט :
 9 לֵב אָדָם יִחְשָׁב וְרוּחַ יְהוָה יִדְוֶה יָכוֹן צִדְקוֹ : קָסָם
 10 עַל שִׁשְׁתֵּי מִלְּקָה בְּמִשְׁפָּט לֹא יִמְעַלְפוּ : פִּלְס
 11 וּמֵאִמֹן מִשְׁפָּט לַיהוָה מַעֲשֵׂהוּ פֶלֶא אֲבִירֹתָיו :
 12 תֹּעֲבַת מַלְכִים עֲשׂוֹה רָשָׁע פִּי בַצְדָקָה יִפְתָּן
 13 כְּפֹאֵהוּ : רֵצוֹן מַלְכִים שִׂמְחָה צְדָקָה וְרוּחַ יִשְׂרָאֵל
 14 יִיאֲהָבֵהוּ : חֲמֹת־מִלְּקָה מֵאַכְרִימָה וְאִישׁ חָכָם
 15 יִכְפָּרֶהָ : בְּאוֹר פִּי־מִלְּקָה חַיִּים הֲצִטֵּן עֵבֶר
 16 מִלְּקָשׁ : קְהֵל־הַכְּהֵנָה מִדְּרֹבִיב מִחוּדֹף הַצִּהָה
 17 יִבְרַח נְבוֹד מִכֶּסֶף : מִסְּלַת יִשְׂרָאֵל סוֹד מִרַע
 18 שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ לֹא יִדְּפֹ : לִפְתֵּי שֹׁמֵר בָּאֵן
 19 וְלִפְתֵּי כְּלִיזֹן בָּהֶן רָחֵם : טוֹב שִׂמְחָתֵךְ אֲדָר
 20 עֲמִים מִחֶקֶךְ לִלְלֵי אֲדָר־נָאִים : מִגִּבְלֵי עַל
 21 דָּבָר יִכְאַרְטִיב וּבִיטָח בְּדָהָה אֲשֶׁר־וּ : לֹחֶם
 22 לֵב יִצְרָא נָבִין וְחֶקֶךְ שִׁפְתָיו יִסְתֵּר לִקְחָ : מִקּוֹד
 23 חַיִּים שָׂכַל בַּעֲלוֹ וּמִסָּר אֱלֹהִים אֵלָתָ : לֵב
 24 חָכָם יִשְׁפֹּל פִּדְיוֹ וְעַל שִׁפְחוֹ יִסְתֵּר לִקְחָ : צִדְקָה
 25 דִּבְשׁ אֲמִירֵלֶם מִקּוֹךְ לִנְשֵׁשׁ וּמִרַפָּא לַעֲצִים :
 26 יֵשׁ דְּרוֹךְ יִשְׂרָאֵל לִפְתֵּי אֱלֹהִים יִחַדְוִיחֶהּ בְּדַבְרֵי מִתָּה :
 27 נַפְשׁ עֹמֵל עֲמָלָה עַל פִּי־אָבִיב עֲלוֹ פִדְיוֹ :
 28 אִישׁ בֹּלֵעַ כֹּהֵל רַעַה וְעַל שִׁפְחוֹ פֹאֵס צָרָתָ :
 29 אִישׁ תְּהַפְּסֹת יִשְׁלַח מִקּוֹן וְסִינֵן מִסִּדֵּי אֲלֹהִים :
 30 אִישׁ חָכָם יִפְתָּה רַעַה וְהַזְלִילוֹ בְּרוֹךְ לֹא־טוֹב :
 31 עֲצָה עֵינָיו לְחֹטֵב תְּהַפְּסֹת קֶרֶף שִׁפְחוֹ כֶּלֶה
 32 רַעַה : עֲטֹרָה חֲפָצָה שִׁיבָה בְּרוֹךְ צְדָקָה
 33 חֲפָצָא : טוֹב אֲדָר אֲפִים מִנְּבוֹד וּמִשֵּׁל בְּרוּחוֹ
 34 מִלְּבַד עֵיד : בְּרוֹךְ חֵטֵל אֲדָר־הַגִּדֵּל וּמִחֲדָה
 35 פֶּלִי־מִשְׁפָּט :

CAP. XVII. 1

1 טוֹב פֶּת דְּבָרָה וְשִׁלְה־בָה מִפִּיָּה מִלֵּא וּבְדָר
 2 רִיב : עֵבֶר מִגִּבְלֵי יִשְׁלַח בְּגַד־מִבֶּשֶׁל וּבְרוּךְ
 3 אֲפִים וְחֶקֶךְ נְחִלָּה : מִצָּרָה לִכְפֹּף וּבִד לְהַב
 4 וּבִחוֹן לִפְתֵי יְהוָה : מִרַע מִקְשִׁיב עַל־שִׁפְחָת
 5 בָּאֵן שֶׁקֶר מִזִּיֹן עַל־לִשׁוֹן הָאֵת : לַעַג לִדַּשׁ חֲרוֹף
 6 עֲשׂוֹה שִׁמְחָה לְאִיד לֹא יִקְהָ : עֲטֹרָה וְכִמִּים
 7 בְּנֵי בָיִם וְחֲפָצָה בָנִים אֲפִים : לֹא־טוֹה
 8 לְנַבֵּל שִׁפְחָת יִרְוֶה אִם פֶּלִי־לַמִּיִּב שִׁפְחָת שֶׁקֶר :

5 שֶׁקֶר בְּרוּחַ : אֵיל יִמְאָץ מִסָּר אֲבִד וְשֹׁמֵר
 6 תֹּכִיחַת יָעִים : פִּי צְדִיק חֲסֹן רַב וּבְחִיבֵי־רָשָׁע
 7 מַעֲדָה : שִׁפְחוֹ חֲכָמִים יִוָּד דַּעַה וְלֵב פְּסִילִים
 8 לֹא־יָ : וְרַב רָשָׁעִים תֹּעֲבַת־יְהוָה וְהַסְּלִיחַ
 9 לְשׂוֹמֵר הַצִּוֹן : תֹּעֲבַת יְהוָה דְּרוֹךְ רָשָׁע וּבְרוּךְ
 10 צְדָקָה יִיאֲהָבֵהוּ : מִסָּר וְרַע לַעֲוֹב אֲדָר שְׂוִיָה
 11 תֹּכִיחַת יִמְחָ : שֶׁאֵל וְהַבִּיחַן עַבְדֵי יְהוָה אִם
 12 פֶּלִי־נֹחַ בְּנֵי־אָדָם : לֹא־יִיאֲהָבֵהוּ לֵךְ דִּיכַח לֹ
 13 אֵל־חֲכָמִים לֹא יִקְוֶ : לֵב שֹׁמֵר יִטַּב פִּטְמִים
 14 וּבַעֲצָבֵת לֵב חַיִּים נִסְחָה : לֵב נָבוֹן יִקְשֹׁעַ־דַּעַת
 15 וְסִלֵּי כְּסִילִים יִדַּע אֵלָתָ : פֶּלִי־מִי עַנְי רַעִים
 16 וְטוֹב לֵב מִשְׁחָה חֲמוּד : טוֹב־מִמֶּנּוּ בְּרִיחַת
 17 יְהוָה מֵאֲרָצָה רַב וּמִחֲמָה פִּי טוֹב אֵתְרָה
 18 יִקֶּן וְאֲבִירֵי־שֵׁם מִשְׁוֹ אֲמִים וְשִׁטְהֵרֵי : אִישׁ
 19 חֲמָה יִבְרַח מִזִּיֹן וְהַרְף אֲפִים יִשְׁקֹט רִיב :
 20 דְּרוֹךְ עֹמֵל בְּמִשְׁחָת חֶקֶךְ וְאֵת חַיִּים סִלְלָה :
 21 חָכָם תִּפְמַח־אֵב וְכִסֵּל אֲדָם בְּרוּחַ אֲפִי :
 22 אֵלָתָ שִׁמְחָה לְחֹסֵר־לֵב וְאִישׁ חֲסִידָה יִשְׂרָאֵל
 23 לִכְחָ : הַסָּר מִחֲשֻׁבָּת בָּאֵן סוֹד וּבִדֵּי וְעֲצִים
 24 תִּקְהָם : שִׁמְחָה לֹא־יֵשׁ בַּמַּעֲדָה־סוֹ וְרוּחַ בַּעֲלוֹ
 25 מִדְּרֹבִיב : אֲדָר חַיִּים לַעֲשֵׂה מִשְׁכִּיל לַמַּעַן
 26 סוֹד מִשְׁאֵל מִטָּה : פִּיחַ נָאִים יִסְחֹ וְיִדְוֶה וְצַב
 27 גִּבֵּל אֲלֵמָה : תֹּעֲבַת יְהוָה מִחֲשֻׁבָּת רַע
 28 וּמִטְרִיִּים אֲמִירֵלֶם : עֵבֶר בְּרוּחַ בּוֹצֵעַ בּוֹצֵעַ
 29 וְשׂוִיָה מִחֵטֵל יְהוָה : לֵב צְדִיק הֲצָה לַעֲבֹר
 30 וְסִר רָשָׁעִים יִבּוֹעַ רַעִת : רִחֹק יְהוָה מִרָשָׁעִים
 31 וְהַסְּלִיחַ צְדִיקִים וְשִׁמְחָה מֵאֲדָר־עֵינִים יִשְׁמַח
 32 לֵב שִׁמְחָה טוֹבָה תִּשְׁמַח־עֲצִים : אֵין שִׁמְחָה
 33 תֹּכִיחַת חַיִּים בְּקַבֵּי חֲכָמִים הַלִּין : פִּדְיוֹ מִסָּר
 34 מֵאִים נַפְשׁוֹ וְשִׁמְחָה תֹּכִיחַת קִינָה לֵב : יִדְּרָח
 35 יְהוָה מִסָּר חֲכָמָה וְלִפְתֵּי כְּבֹד עֲמָה :

CAP. XVI. 1

1 לֹאֲדָם מַעֲרִיב־לֵב מִדְּוִיָה מַעֲהָ לִשׁוֹן : פֶּלִי
 2 בְּדַבְרֵי־אִישׁ וְיָד בַּעֲנוֹת וְהַלֵּן רִיחַת יְהוָה : גִּל
 3 אֲלִי־יְהוָה מַעֲשֵׂהוּ וְכִפְלֵי מִחֲשֻׁבָּתוֹ : פֶּלִי פִעַל
 4 יְהוָה לַמַּעֲבָד וְגַם רָשָׁע לִים רַעַה : תֹּעֲבַת
 5 יְהוָה פֶּלִי־בִמָּה לֵב דִּי לִיד לֹא יִקְהָ : בַּחֲסוֹד
 6 וְאֲמָרָה יִכְפֹּר עַן וּבְרִיחַת יְהוָה סוֹד מִרַע :

משלי טו העט

4 תשמחה: באין אפים אדם בר ובראבאות
 5 בכח שור: עד אמונים לא יכוב ויפיה פונים
 6 עד שקר: בקלש לץ חכמה ואין דעת לבון
 7 נקל: לך מנען איש כסל ובלדעת שפתי
 8 דעת: חכמת עוים הבין ורפו ואלת כסלים
 9 מרמה: אדלים ילץ אדם ובין ישנים רצון
 10 לב ידע מרת נפשו ובשמחתו לא יתעבר וד
 11 בית רשעים ישמד ואהל ישנים יפחת: יש
 12 דרך ישור לסל אלש ואזותיה חכמתו: גם
 13 בשוק יאמר לב ואזותיה שמחה חנה:
 14 מדינת ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: פתי
 15 יאמון לכל דבר ועוים יבין לאשור: חכם
 16 ורא וסר מעד וכסל מעצפ ובטוח: קצר
 17 אפים ישנה אילה ואיש מופת ישא:
 18 נחלו פחמים אלה ערומים וכפרו דעה:
 19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שעי
 20 צדיק: גם לנדה ישא רש ואזבי עשוד
 21 רבים: בו לנדה חוטא ומחנן עניים אשרו:
 22 הלא יחשו חלשי רע חסד ואמת חלשי טוב:
 23 בכל עצב ידעה מרתו ודבר שפתים אף
 24 למחסור: עמרת חכמים עשום אלה כסלים
 25 אלה: מעל נפשות עד אמת ויפה פונים
 26 מרמה: ביראת יהוה מבטחעו ולבנו יהוה
 27 מחסה: ויראת יהוה מקור חיים לסור מפלטי
 28 מות: ברבעם יהוה מלך ובאסם לאם
 29 מחתת רון: ארך אפים ורחמים קצר
 30 ורח מים אלה: חי בשמים לב מרפא
 31 וקב עצמות קאה: עשק הל תרף עשוד
 32 ומכבוד וכן איוון ברעו יהוה רשע וחסד
 33 במותו צדיק: בלב טון תמח חכמה וקרב
 34 כסלים חודע: צדקה חרומם פי חסד
 35 לאמים חפאת: רצון מלך לעבד משפל ועברו
 יהוה ממש:

CAP. XV. טו

1 מעשה דף ישיב חמה ודם עשב ויעלה אף:
 2 לשון חכמים חמיט דעת ופי כסלים יביע
 3 אלה: בכל מקום עיני יהוה צופות רעים
 וטובים: מרפא לשון עץ חיים וסלף

22 לצדיק כל און ורשעים מלאי רע: תועבה
 23 ידעה שפתו שקר ועשו אמונה רצון: אדם
 24 עוים פסה דעת ולב כסלים יקרא אלה: יד
 25 חרצים תמשול ורמה תדעה למס: האנה
 26 מלאי ישחפה ודבר טוב ישמחה: ותר
 27 מעשו צדיק ודוד רשעים תחנם: לא יתרחף
 28 רמיה צידו ודוד אדם יבן חרף: פארה צדקה
 חיים ודוד מרמה אלמות:

CAP. XIII. יג

1 בן חכם מסר אב ורץ לארשמע נשדה: מפרי
 2 סראש יאלכ טוב ונפש בנדים חכום: פצר
 3 פור שמר נפשו פשק שפתו מחתה לו:
 4 מתאנה ואין נפשו עצל ונפש חרצים חושן:
 5 דם שקר ישא צדיק ורשע יאיש ויחפר:
 6 צדקה תצו פס דוד ורשעה תסלף חפאת:
 7 יש מתעשר ואין כל מחושש ודון רב: פסר
 8 נפש איש עשוד ורש לארשמע נשדה: אור
 9 צדיקים ישלחו ור רשעים ידעו: רק פדון
 10 יהו מנה ואחר רשעים חכמה: דון מדל
 11 ומטב וקבץ על ידי רבה: תוחלת ממשכה
 12 מחלה לב ועץ חיים תאנה באה: בו לדבר
 13 תחל לו וירא מצדה הוא ישלם: תורת חכם
 14 מקור חיים לסור מפלטי מות: שכל טוב
 15 יתרון ודוד בנדים ארון: כל עוים ישנה
 16 בעת וכסל יפול אלה: מלאך רשע ופל
 17 ברע וצור אמונים מרפא: חש הקלון פורע
 18 מסר ולמר תוכחת וכבוד: הוצה מדה הערב
 19 לנפש ותועבה כסלים סור מעד: הגוף אתר
 20 חכמים וחסם ורעה כסלים יודע: תפאים
 21 יהוה רש ואת צדיקים ישלם טוב: טוב
 22 יסל בני ננים וחסון לצדיק חיל חוטא:
 23 וראכל מד ראשים ורש נספה בלא משפט:
 24 חושף שבתו שאמ בט ואזבו שחרו מסר:
 25 צדיק אבל לשבע נפשו ובטן רשעים יחסר:

CAP. XIV. יד

1 חכמה משים בניה ואלה בדיה
 2 חרצום: הלקד בשרו ורא יהוה ואלו דרכו
 3 חודע: פפראול חסר נאנה ושפתו חכמים

16 פִּטְחָהּ: אִשָּׁה חֵן חֲמוּקָה בְּכֹחַ וְעֵצִים יִחְמְדוּ
 17 עֵשׂוֹ: בְּמַל כֹּסֶף אִישׁ חֹסֵד וְעַבְדוֹ שֵׂאֵל אֲבוּיוֹ
 18 לְשֵׁעַ עֲשֵׂה פְעֻלַּת שֹׂכֵר וְדַע צְדָקָה טוֹב אִמְתוֹ:
 19 כִּי צְדָקָה לְחַיִּים וּמִדָּה רַחֵם לְמִיתוֹ: תִּחְבֵּט
 20 יְהוָה עַקְשֵׁי־לֵב וְיִצְלוּ תִּמְנוּ דָּהָר: יְד לֵד
 21 לֹא יִצְקָה יָד וְרַע צְדִיקִים מַמְלֵט: כָּזֹב דֹּב
 22 בְּאֵץ חַיִּים אִשָּׁה יִשָּׂה וְסִרְתָּ טַעַם: הַמֵּת צְדִיקִים
 23 אֵד טוֹב מִחַיִּים וְשֵׁשׁ עֶבֶד: יֵשׁ מִסּוֹ וְטָסָה
 24 עֵד וְחֲשׂוּ מִיִּשְׂרָאֵל לְמַחְסוֹר: כֹּסֶף פְּרִיָה
 25 תִּדְשֵׁן וּמְדָה בַּסֵּדוּא יוֹרָא: מַעַע בַּר יִקְבְּרֵהוּ
 26 לְאֵם וּמְרִיָה לְרֹאשׁ מִשְׁפָּחָהּ: שׂוֹר טוֹב יִקָּשׁ
 27 רָצוֹן וְחַשׂוּ רַחֵם תְּבַאֵר: פִּטְחָהּ בְּעֵשׂוֹ דֵּא
 28 יִשָּׂא וּמְדָה צְדִיקִים יִפְדּוּ: עַבְדוֹ בְּתוֹ וְחַל
 29 וְחַי וְעַבְדוֹ אֵל לְחַבְּסֵי־לֵב: פִּר צְדִיק עַם חַיִּים
 30 וְלִקַּח נִפְשׁוֹת חַכְמִים: הֵן צְדִיק בְּאֵרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵף
 31 פְּרִישֵׁעַ וְחַסָּא:

CAP. XII. יב

אֲדָב מִסּוֹר אֲדָב דַּעַת וְשֵׂאֵל תִּכְרֹה בַּעַד: 1
 טוֹב יִסָּק רָצוֹן מִדְּוָה וְאִישׁ מִמְּלַח דְּשִׁיעַ: 2
 לֹא יִרְבֵּן אָדָם בְּדַשֵּׁעַ וְשֵׂאֵל צְדִיקִים בְּלִמְטוֹ: 3
 אִשָּׁה חַל עֲטַרְתָּ בְּעֵלָהּ וּמְרִיב בַּעֲמֻתָּיו: 4
 מִיִּשְׂשָׁה: מִחֲשִׁבֵת צְדִיקִים מִשְׁפַּט תְּחַבֵּלֶת: 5
 רְשָׁעִים מִרְמָה: דְּבַר רְשָׁעִים אֲבִי־דָם וְפִי
 יִשְׂרִים יִצְלָם: הַפֹּה רְשָׁעִים וְאִיִּם וְרִיחַ
 צְדִיקִים יִעֲמֵד: לִפִּי מַכְלוֹ יְהוָה אִישׁ וְעֵדוֹ
 לֵב יְהוָה לְבוֹ: טוֹב נְקֵלָה וְעַבְדוֹ לֹא מִמְחַבֵּף
 וְחֹסֵר־לֶחֶם: יִדְעֵה צְדִיק נִפְשׁ בְּדַמְתּוֹ וְחַמְדוֹ
 לְרְשָׁעִים אֲכוּרִי: עַבְדוֹ אֲדַמְתִּי יִשְׁפֹּעַ לֶחֶם
 וְיִמְדֹף רִיקוּם חֲסֵר־לֵב: חֲמַד רְשָׁע מַצִּיד רַעִים
 וְשֵׂאֵל צְדִיקִים יְהוֹ: בְּפִישֵׁעַ שִׁפְחִים מִקָּשׁ
 רַע וְצֹא מַצְרָה צְדִיק: מִשְׁר פִּרְאִישׁ יִשְׁפֹּעַ
 טוֹב תְּמַל יְרֵאָה שֹׂבוֹ לֹא: דָּהָר אֵיל יִשָּׂר
 בַּעֲמֻתּוֹ וְשִׁמְעַ לַעֲצָה חַכְמִים: אֵיל בָּיִם יִדְעֵה
 פְּעֵס וְכֹסֶה קִלְקוֹ עֵרֹם: יִשִּׁחַ אֲמִיָּה יָגִיד
 צְדִיק וְעַד שֹׁקִים מִרְמָה: יֵשׁ בֹּטָה בְּמִקְרוֹת
 חֹרֵב לְשׁוֹן חַכְמִים מִפֶּה: שִׁפְחָה אִמְתוֹ תִּפְּזוֹ
 לַעַד וְעַד אֲרִיָּה לְשׁוֹן שֹׁקֵר: מִרְמָה בְּלֵב
 חֹשֶׁרֶת וְלִשְׁנֵי שְׁלֹם שִׁמְחָה: לֹא יִרְאֶה

13 וְעַל פִּלְשָׁעִים חֲכָמָה אֲהַבָהּ: בַּמַּשְׁתִּי נִבֵּן
 14 חֲמַצָּה חֲכָמָה וְשֹׂבֵט לֵב חֹסֵר־לֵב: חַכְמִים
 15 יִצְפְּטוּ־דַעַת וְפִי אֵיל מִתְחַה קִרְבָּה: דָּהָן
 16 עֲשִׂיד קְרִיַת עֹז מִחַחַת דְּלִים רְשָׁעִים: פְּעֵלֶד
 17 צְדִיק לְחַיִּים תְּבַאֵר לְשֵׁעַ לְחַסָּא: אֵלֶּה
 18 לְחַיִּים שֹׁמֵר מִסּוֹר וְעוֹב וְיִחְכַּח מִתְּעַה: מִכְּסָה
 19 שִׁמְחָה שִׁפְחָה שֹׁקֵר וּמְצֹא דָּבָה דֵּא כִּסְלִי:
 19 בַּר דְּבַרִּים לֹא יִחַל־פִּישֵׁעַ וְחֲשִׁשׁוּ שִׁמְחָה
 20 מִשְׁבִּיל: כִּסָּף נִבְדָּר לְשׁוֹן צְדִיק לֵב רְשָׁעִים
 21 פְּמַעַט: שִׁמְחָה צְדִיק יִשָּׂה רִיִּם וְאִיִּלִּים
 22 בְּחֹסֶר־לֵב יִמְרוּ: בְּרַחַת יְהוָה הוּא רְעִישׁוֹ
 23 וְלֹא־יִסָּק עֲצֵב עֵמֶה: מִשְׁחֹק לְכִסְלִי עֲשִׂיה
 24 וְעַד וְחֲכָמָה לְאִישׁ חֲמוּקָה: מַגִּיד רְשָׁע הוּא
 25 תְּבַאֵר וְחַסָּא צְדִיקִים יְהוֹ: פְּעֵסוֹ מִסָּה
 26 וְאִין רְשָׁע וְצְדִיק יִסֹּד עֵלָם: פְּחַמְסוֹ לְשִׁפְחִים
 27 וְכַעֲשֵׂן לְעֵינִים כִּן הַעֲצֵל לְשַׁחֲוֹ: יִרְאֵת יְהוָה
 28 חֲסִיף יָמוֹם וְשִׁחַת רְשָׁעִים תִּקְצָרֶה: תִּיחַלַּת
 29 צְדִיקִים שִׁמְחָה וְחֲקוּת רְשָׁעִים חֲמוּב: מַעַע
 30 לְחֵם דָּהָר יְהוָה וּמְחַחֵה לְפַעֲלֵי אֵין: צְדִיק
 31 לְעֵלָם בְּלִמְטוֹ וְרְשָׁעִים לֹא יִשְׁבַּר־אֶרֶץ:
 32 פִּר צְדִיק יִטֹּב חֲכָמָה וְלְשׁוֹן תְּרַפְסֹת חֲפֹרֹת:
 32 שִׁפְחָה צְדִיק יִדְעוֹן רָצוֹן וְפִי רְשָׁעִים תְּרַפְסֹת:

CAP. XI. יא

1 מִאוּרֵי מִרְמָה תִּחְבֵּט יְהוָה וְאֵין שְׁלֵמָה רָצוֹן:
 2 פֶּה דָּהָן וְיִבֵּא קִלְקוֹ וְאִתְּצַמְעִים חֲכָמָה: תְּמַר
 3 לְשׁוֹן תְּנַחַם וּסְלַף בְּגֵדִים וְשֵׁשׁ: לֹא־יִעֲלֵל
 4 דָּהָן בָּיִם עֲבֹדָה וְצְדָקָה תִּצְלַל מִכְּסָה: צְדָקָה
 5 תְּמַיִם תִּשְׂדוּ דְּרַבּוֹ וּבְרַשְׁעוֹ יִשָּׂא רְשָׁע: צְדָקָה
 6 לְשׁוֹן תִּצְלַל וּבְרַחַת בְּגֵדִים יִלְכוּ: בְּמִלַּח
 7 אָדָם רְשָׁע הַאֲבִיר תִּקְרָה וְחַחֵה אִוִּים אֲבֹהֵה:
 8 צְדִיק מַצְרָה נִחְלָץ וְחַמַּד רְשָׁע תְּחַחֲוֹ: בְּפֹה
 9 חֲקֵף לְשִׁחַת רְעוּהוֹ וּבִדְעַת צְדִיקִים יִחְלָצוּ:
 10 בְּטוֹב צְדִיקִים תִּעֲלֶץ קְרִיָה וְסַבֵּד רְשָׁעִים
 11 רַחֵם: בְּרַחַת לְשׁוֹן תְּרַם קִרַח וּבִפִּי רְשָׁעִים
 12 תְּדוּרִים: כִּן לְעַד חֲסֵר־לֵב וְאִישׁ תְּבַרַח
 13 יְדוּשִׁי: דְּהָלֵף כֹּמֵל מִגִּלְהָ סִיד וְנִאֲמַר־רוּחַ
 14 מִכְּסָה דְּבַר: פִּתְּחַת תְּחַבֵּלֶת וְשִׁלְעִים וְחַשׁוּעֵה
 15 בַּר יִעֲזֵב: רַע יִדְעֵה פְּרַעֲבֹב וְרַשָּׁא תְּחַקְעִים

משלו ט ו חנו

32 וְשָׁעֵשֶׁי אֶחָדָבֵנִי אָדָם׃ וְעַתָּה בְּנִים שִׁמְעוּ-
 33 לִי וְאֲשֹׁרֵי דַרְכֵי יְשׁוּבוּ׃ שִׁמְעוּ מִיִּסְר וְחִלְמוּ
 34 וְאַל תִּסְרְעוּ׃ אֲשֹׁרֵי אָדָם שִׁמְעֵל לִי לִשְׁקֹד עַל-
 35 הַתְּלִיזִי יוֹם׃ יוֹם לִשְׁמֹר מוֹזוֹת פְּתוּחַ׃ פִּי
 36 כִּצְאוּ מִצְאֵי חַיִּים וְיִסְקוּ רִצְוֹן מִדְּוָה׃ הַחַטָּא
 הַכֹּס נִפְשׁוּ מִלִּמְשָׁאֵי אֶדְבֵי מוֹת׃

CAP. IX. ט

1 חֲכִמָּה בָּנְתָה בֵּיתָה חֲצִבָה עֲמֻדוֹתֶיהָ שִׁבְעָה׃ 1
 2 טַבְחָה טַבְחָה מִכָּה יִשָּׂה אֵף עִרְבָה שְׁלֹחָה׃ 2
 3 שְׁלֹחָה נִשְׁוֹתָה תִּקְרָא עַל-שֵׁפַר מַרְמֵי קָרָה׃ 3
 4 מִרְפְּתֵי יִסְר דִּבְרָה חֶסֶד לֵב אִמְרָה לִּי׃ לִבִּי 4
 5 לְחִמּוֹ בְּחִמּוֹ וְשֹׁרֵי בִּינָה מִכְּחֵי׃ עוֹם פְּתָאִים 6
 6 וְחַי וְאֲשֹׁרֵי בְּדָךְ בִּינָה׃ יִסְר׃ לִץ לִקָּח לִי 7
 7 קְלוֹן וּמוֹכִיחַ לְיָשֵׁעַ מִיִּסְר׃ אֶל-תּוֹכַח לִץ פֶּךְ 8
 8 יִשְׁטָף הַיֵּכָב לְחֶסֶד וְיִאֲדָבֵךְ׃ תֵּן לְחֶסֶם 9
 9 וַיִּחַסֵּם עוֹד וְדַע לְצִדִּיק וּיִסְקֵי לְקוֹח׃ הַחֻזְלָת 10
 10 חֲכִמָּה יָאֵת יְהוָה וְדַעַת קוֹשִׁים בִּינָה׃ פִּרְבִּי 11
 11 יִדְבֹר יִמְקֹד וְיִסְפֹד לִץ שְׁטוֹת חַיִּים׃ אִסְחֲכִמָת 12
 12 חֲכִמָּה לִן וְלִצְפָה לְבָדָךְ חֲשָׂא׃ אֲשֶׁת בַּסְלוֹת 13
 13 דְבָרֶיהָ פְּתוּחַת וּבִלְיִדְעָהּ פֶּה׃ וַיִּשְׁבַּח לְפִתַח 14
 14 בֵּיתָה עַל-כִּפְסָא מַרְמֵי קָרָה׃ לְקוֹרָא לְעִבְרֵי דְרַף 15
 15 וְלְמוֹשָׁרִים אֲרוּחֹתִם׃ מִרְפְּתֵי יִסְר דִּבְרָה וְחֶסֶד 16
 16 לֵב וְאִמְרָה לִּי׃ מִיִּסְר-נְנִיבִים יִמְתָקוּ וְלֹחֵם 17
 17 סוֹרִים יַעֲמֵם׃ וְלֹא יִדַע פִּירְפָּאִים שֵׁם בְּעִמְקֵי 18
 18 שְׂאֵל קְרֵאֶיהָ׃

CAP. X. י

1 מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן חֲכִים יִשְׁפֹד־אֵב וְבֵן פִּסְלִי 1
 2 תּוֹתֵת אִמּוֹ׃ לֹא-יִשְׁעוּלֵו אֲצִרָתָה רִשְׁעֵי וְצִדִּיקָה 2
 3 תִּצְלַל מִפְּתוֹ׃ לֹא-יִתְעִיב דְּהִיא נִפְשׁ צִדִּיק 3
 4 וְהוֹת רִשְׁעִים הַיְדֹף׃ רָאֵשׁ עֲשֵׂה כַּס-דְּמִיָּה 4
 5 וְהַי חוֹרָצִים הַזְשֹׁר׃ אֲרָךְ בְּעוֹן בֶּן מִזְפָּל 5
 6 טָרָם בְּעִצְיוֹ בֶּן מִיִּשׁ׃ פִּרְסַת לֹאֵשׁ צִדִּיק 6
 7 וְפִי רִשְׁעִים יִכְפֹּה חֲמִס׃ זֶם צִדִּיק לְכִסְיָה 7
 8 וְשֵׁם רִשְׁעִים יִקְבֵ׃ חֲכִם-לֵב יִשְׁחַ מִצְוֹת 8
 9 וְיִאֵיל לְפִתְחִים יִבְטֵ׃ הַיְלָךְ בְּתִים לִקָּח בְּטַח 9
 10 וְיִמְעַקֵּשׁ דְּחִיבוּ יִדַע׃ לִקָּץ עַן יִתֵּן עֲצָבָה 10
 11 וְיִאֵיל לְשִׁתִּים יִבְטֵ׃ מִקְוֹ חַיִּים פִּי צִדִּיק 11
 12 וְפִי רִשְׁעִים יִכְפֹּה חֲמִס׃ שִׂאֵה תַעֲרֵר מִדְּנִים 12

24 דָּע פִּרְבִּנְפִשׁוֹ דְּהֹא׃ וְעַתָּה בְּנִים שִׁמְעוּ-לוֹ
 25 וְהִקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי פִי׃ אֶל-יִשְׁטֵם אֶל-דְּרִכָּה לְבָךְ
 26 אֶל-יִתְעֵעַ בְּתוֹבוֹתֶיהָ׃ פִּרְבִּים וְחִלִּים הַפִּילָה
 27 וְעֲצָמִם פִּלְיִדְוֶנְהָ׃ דְּרִכֵּי שְׂאֵל בֵּיתָה וְיִדְוֹת
 אֶל-חִדְרֵי-מוֹת׃

CAP. VIII. ח

1 הֲלֹא-חֲכִמָּה תִּקְרָא וְהַבְּנָה תִּתֵּן קִלְיָה׃ פִּרְאֵשׁ 1
 2 מַרְמֵם עַל-יְהָרֹךְ בֵּית תְּבוֹתָתָה כַּצְבָּה׃ לִידֵי 3
 4 שְׁעִים לִפְתָח מְכוֹא פְּתוּחִים תְּרִינָה׃ אֵלִיכֶם 4
 5 אֵיזִים אִמְרָא וְקִלְיֵי אֶל-בְּנֵי אָדָם׃ הַבִּיט 5
 6 פְּתָאִים עֲרָמָה וְכִסְלִים הַבִּיט לֵב׃ שִׁמְעוּ פִּי 6
 7 נְנִידִים אֲדַפֵּר וּמִשְׁתַּח שִׁשְׁתֵּי מִשְׁלֹים׃ פִּי 7
 8 אִמָּת דְּהִנֵּה חֲפִי וְחַעֲבַת שִׁפְתֵי רִשְׁעֵי׃ בְּצִדִּיק 8
 9 פִּלְיִ אִמְרֵי-פִי אֵין בְּהֵם נִפְתַּל וְעִקֵּשׁ׃ פִּלְם 9
 10 כְּכֹדִים לְמִנְבֵן וְיִשְׁרִים לְמִצְאֵי דַעַת׃ קוֹדֵי 10
 11 מִיִּסְרֵי וְאֶל-כִּפְסָא וְדַעַת מוֹרוּץ נְבָדוֹ׃ פִּי 11
 12 טִיבָה חֲכִמָּה מִפְּתִינִם וְכֹל-חֲפָצִים לֹא יִשׁוּר 12
 13 בָּה׃ אִמֵּי חֲכִמָּה שִׁכְחוּ עֲרָמָה וְדַעַת מוֹפְתָה 13
 13 אִמְצָא׃ יָאֵת יְהוָה שְׁטָאֵה רַע נָאֵה וְנִאֵן׃ 13
 14 וְהָרֹךְ רַע וְפִי תִרְפֹּלֹת שִׁנְאוֹתֵי׃ לְיַעֲזָה 14
 15 יִרְשִׁיָּה אִמֵּי בִינָה לִי נְבוּהָ׃ פִּי מַלְכִים 15
 16 וְכֹלֵם וְרוֹמִם יִתְקַךְ צִדִּיק׃ פִּי שְׁרִים עֲשֵׂה 16
 17 תְּרִיבִים מִלִּ-שִׁשְׁטֵי צִדִּיק׃ אִמֵּי אֲדוּבִיהָ אֲרַב 17
 18 וְלִמְשֹׁרֵי וּמִצְאֵי׃ עֲשִׂרְכִמְבֹד אִמֵּי דֵין עֲתִק 18
 19 וְצִדִּיקָה׃ טִיב פִּי מוֹרוּץ וּמִפְּו וְתוֹבֵאוֹרֵי 19
 20 מִכְּפִי נְבָדוֹ׃ פִּאֵה צִדִּיקָה אֲרַבֵּי פִתְוֹךְ 20
 21 תְּרִיבֹת מִשְׁפָּט׃ לְהַחֵל אֲדוּבֵי׃ וְשֵׁם וְאַצְרוּרֵם 21
 22 אִמְלֵא׃ יְהוָה קִנְיֵי רִאֲשׁוֹת דְּרַבֵּי קוֹם 22
 23 מִשְׁעֻלֵי מָוֹ׃ מַעֲלִם נִפְכְּתֵי מִלֵּאֵשׁ מִקְדָּמֵר 23
 24 אֲרָץ׃ פִּאֵךְ-תְּרִיבֹת חוֹלְלֵי פִאֵךְ מִשְׁעֻר 24
 25 כַּבְּדֵי-קוֹם׃ בְּטוֹם הַיִּם הַטְּבַעוּ לִפְנֵי נְבַעִיהָ 25
 26 חוֹלְלֵי׃ עַד-לֹא עֲשֵׂה אֲרָץ וְחַצוֹת וְרִאֵשׁ 26
 27 עֲשׂוֹת חַבְל׃ בְּרִבְבֵי שָׁמַיִם שֵׁם אִמֵּי פִתְוֹךְ 27
 28 דַעַת עַל-פְּנֵי תְרוֹם׃ בְּאִמְצָא שְׁחָקִים מִמַּעַל 28
 29 בְּעוֹשׂ עֵילַת תְּרוֹם׃ בְּשׁוֹמֵי לֵים׃ חֲלָן וּמִים 29
 30 לֹא יַעֲבִד-פִּי פִתְוֹךְ מִיִּסְרֵי אֲרָץ׃ וְיִאֲדוּרָה 30
 אֲצִיל אִמֵּין וְאִדְוָה שְׁעֵשׂוּעִים וּכֹם׃ וְכֹם 30
 31 מִשְׁחָקָה לִפְנֵי בְלִשְׁתֵּי׃ מִשְׁחָקָה חַבְלֵי אֲרָץ 31

14 חיים תוכחות מסר: לשמוך מאשת רע
 15 מוחלת לשון נכיה: אל תחזק יסיה בלבך
 16 והלחיקתך בעשפיה: פי בעי אשה זונה
 עד פפר לחם ואשת איש נפש יקרה חצוד:
 17 והחיה איש אל פתקו ובריו לא תחוסנה:
 18 אם תלך איש על הגולים תלכי לא תחסינה:
 19 פן הבא אל אשת רעה לא יקרה כל דבצע
 20 פה: לא יסיוו לגנב פי יגנב למלא נפשו פי
 21 ירעב: וכפא ישלם שבתיים את פלדון
 22 בורו יתן: טף אשה חסר לב משחית נפשו
 23 היא יעשפה: כנע קלון ימצא וחרפתו לא
 24 תפחה: פי קמה חמדתו ולא יחמו ביום
 25 נקם: לא ישא פני כל גפר ולא יאבה פי
 26 תרבה שחוד:

12 ושאף: ואמרף אף שאתי מסר ותוכחות
 13 נאץ לפי: ולא שמעתי בקול מתי ולמלמי
 14 לא יפחיו אומי: כמעט היחי בכלדע ברוך
 15 קהל ועדה: שתה מסם מפורף וכולים מתוך
 16 פארף: וסונו מענתך חוצה פרנחור פלגר
 17 מים: יהיר לקך לבדך ואין לזרים אתך:
 18 יהיר מקורך ברוך ושלח מאשת נשורף:
 19 אלת אהבים וי עלתהו הידיה ירוך בכלעת
 20 בארבתה חשנה תמיד: ולמה חשנה בני
 21 בורה ותחפך חק כרביה: פי נחם עמי יהיה
 22 ורכי איש וכל מעלתו מפלס: עזרתו
 23 ילדנו אחרדשע ובחבלי חפארו יחמד: הוא
 ימות פאן מסר וסב אלתו ישנה:

CAP. VI.

CAP. VII.

1 בני שמד אמרו ומצותי תצפן אתך: שמד
 2 מצותי וחיה ותדתי פאישון עיניך: קשרם
 3 על אצבעותך פתבם על לוח לבך: אמר
 4 לחכמה אחרתי את ומלע ליביה חקיה:
 5 לשמוך מאשה ורה מכרה אמיה החליקה:
 6 פי בחלון ביתו בעד אשנפי נקשפתי: וארא
 7 בפתיים אמינה בפנים נע חסר לב: עבר
 8 בשוק אצל פה דרוך ביתה יצעד: בנשף
 9 בערב יום פאישון לילה ואסלה: יהיה אשה
 10 לקראתו שיח זונה וכצח לב: המיה היא
 11 וסירה בבתה לא יושכני תגליה: פעם בחוץ
 12 פעם ברחוב ואצל כל פנה הרוב: והחוקה
 13 פו ונשקה לו העדה פניה ותאמר לו: ובתי
 14 שלמים עלי היום שלמתי כתי: על פן יצאני
 15 לקראתי לשדו פניך ואמצאך: מרבים
 16 רבתי ששי חסות אטון מצרים: נפתי
 17 משפב מו אהלים וקמון: לכה מיה דיים
 18 עד תבך תעלסה פאתים: פי אין היאש
 19 בביתו חלף ברוך מרוח: צור דבס ללח
 20 ברו לוח דכסא יבא ביתו דפוחי ברג לקחה
 21 בחלק שפחה חיינה: חלף אחריה פתאם
 22 כשור אל טבח ויא וכעכס אל מוסר איל:
 23 עד יפלה חץ פבוו פמרו צפור אל פח ולא

1 בני אם עבת לרעה תקעם לור פפוח: נקשת
 2 באמר יסוף נלפית באמר יסוף: עשה ואתו
 3 אשא בני והצל פי באר במד יעקף קף
 4 הירפס ורב רעף: אל תבין שפה לעניך
 5 ותמיה לעשפיה: הפצל פאני מיד וכפוד
 6 מיד יקש: קף אל נמלה אצל ראה
 7 דוכה חכם: אשר אין ליה קצין שטר ומשל:
 8 תבין בקץ לחמה אנה בשאר מאכלה:
 9 עד מתי אצל השפב מתי תקום משנתך:
 10 מעט שטח מעט תגמות מעט חק דים
 11 לשכב: ובא כמדון ראשך ומסורף פאיש
 12 מן: אדם למעל איש את הולף עששת
 13 פה: קרף בעינו מלל פרנל מיה פאצעתו:
 14 הפרנור ובלו חוש רע בכל עת מדיים
 15 ישלח: על פן פתאם יבא אירי פתע ישטר
 16 ואין מרפא: שש יהיה שטא יהיה ושבע
 17 העפת נפשו: עינים רמות לשון שקר ודיים
 18 שפלות דם יקף: לב חוש מחשבת את
 19 תלים למחורות לרוץ לרעה: יסיה פמים עד
 20 שקר ומשלח מדיים בין אחים: טעו בני
 21 מצות אנה ואל תפוש תורת אמה: קשרם
 22 על לבך תמיד עדים על בנתותך: ברוח חק
 23 תסיה אתך בשכח השמו עלך והקצות
 24 היא תשחך: פי טר מצה ותורה אור ורוך

משלי ה תעה

ויאמר לי יתקן דברי לבך שמו מצורתי
 5 וחדו: קנה חכמה קנה בינה אל השפחה
 6 ואל חט מאמרו פי: אל העונה וחשמוך
 7 אהבה ותצוד: ראשית חכמה קנה חכמה
 8 ובכל מקנה קנה בינה: סלסלה ותחמוק
 9 חכמהך פי תחזקנה: תתן לאישך לומר
 10 חן עטרה חסרת חכמהך: שמע בגדוקה
 11 אמרי וידפו לך שלת חיים: בדרך חכמה
 12 דליתוך חרמתיך במעלה ישו: בלבך לא
 13 יצ צדוק ואם תרוץ לא תשלי: החוק
 14 במסר אלהיך לצד פדויה חיוך: פאה
 15 רשעים אל תבא ואל תאיש בדרך רעים:
 16 פריעה אלהי ער פ טטה מעלו ועט: פי
 17 לא יש אלא ויע ונגלה שרם אלא
 18 יכשלו: פי לחמו לחם רשע ויון המסם
 19 אשמו: וארז צדיקים פאר גלה הלק ואו
 20 עד נסן האם: דרך רשעים פאפלה לא
 21 ידע בפנה ישלו: בני לדמי הקשבה
 22 לאמרי דט אונק: אל יליו מעיניך שמרם
 23 בתוך לבך: פרחים הם למצודם ולכל
 24 בשור מפא: מבל משמר נצו לבך פי מנפו
 25 ותצאות חיים: הסר מקו עששות פה ולוח
 26 טאחים החוק מקך: עקו לבנה יכשו
 27 ועשפוף ישור נהך: פלם מעגל רגלך
 28 ומל דוכך יפלו: אלהט ימן ושמואל דכר
 29 רגלך מע:

CAP. V. ה

1 בני לחכמתי הקשבה לחכמתי הט אונק:
 2 לשמו מופח ודע ששתוך יצור: פי נטר
 3 השפחה שפרו ורה חלק משמן חנה:
 4 ואחיתה מדה מעשה חנה פדוב פורה:
 5 רגלה ודוח מוח שאל צעיה חכמה: אה
 6 חיים פחפלים נעו מעלתיה לא חדע:
 7 וציה בנים שמש לי ואל חסרו מאמרי פי:
 8 החוק מעליה דכך ואל אהב אל פחה
 9 ביתה: פחיתת לאחורם הוה ואתך
 10 לאכור: פחישעו ויום פחך וצבך בבית
 11 נכרו: ודמה באחוריהו בכלח גשוך

4 פתכם על לוח לבך: ומצאתון ושכל טוב
 5 בעיני אדם ואדם: בטח אל יודה בכל לבך
 6 ואל יפחה אל השען: בכל דוכך דעה ודוא
 7 ישור אדוהי: אלתו חכם בעיניו רח אה
 8 ידוה וסר מע: רפאת חוה לשוה ושלי
 9 לעצמותי: פד אדוהיה מדוכך ומראשית
 10 מל תבאחתי: ופלא אכמוך טבע ותדוש
 11 הקיף יפצו: מסר ידוה בני אלהמם ואל
 12 תקיף פחכוחו: פי את אשר אהב ידוה
 13 יחיה וכאב אהבן רעה: אשרי אדם מצא
 14 חכמה ואדם יסר תבונה: פי טוב סחה
 15 מסור צסק ומרוץ תבאחתי: וקה היא
 16 מפלים וכל חשקה לא שארבה: אף ימם
 17 פומה בשמאליה עשר וכבוד: דמה דוכר
 18 עם וכל רעוהתיה שלום: עף חיים היא
 19 לפחוקים פה והמכה מאשר: ידוה
 20 בחמה יסר אף פוכן טמים פחמה: בדעתי
 21 חודמה נכקו ושחלים דעפ טל: בני
 22 אל יליו מעיניך נצו תשיה ומפיה: ודוה
 23 חיים נפשך וון לגרוהי: אז חלק לבטח
 24 דכך ותלך לא תפח: אסחשפב לאתפוח
 25 ושכח וערבה שטח: אלתיה מפח פחם
 26 ומשאת רשעים פי תבא: פי ידוה ידוה
 27 בכסך ושמי רגלך מלכ: אל תמגע טוב
 28 מעלו פדוח אלא דוף לעשות: אל תאמר
 29 לעיך לך ושוב ומוח אתן ויש אה: אל
 30 תחוש על ד עף רעה היא ושב לבטח
 31 אה: אל תרוב עם אדם חם אלא
 32 נכוס רעה: אל תקפא באיש חכם ואל
 33 חבו בכל דוכו: פי חעם ידוה כלו ואד
 34 ישורם סדו: מאר ידוה בנת רשע וטה
 35 צדיקים יכרו: אם ללצים הוא ליץ ולעניים
 36 יתן חן: פנד חכמים יתלו וכסילים
 37 מים קלון:

CAP. IV. ד

1 שמעו בנים מסר אב וקשבה לדע בינה:
 2 פי לבך טוב נתתי לכם תדוה אל העונה:
 3 פדן יהיו לאבי רך וידוה לפני אפי: וילני

LIBER PROVERBIORUM.

30 לא ראובן לעצור טבא על היתכחתי : ואכלו מפרי
 31 דבש וממלצותיהם יאבשו : פי משנת פחים
 32 היתרם ושלוח בסלים תאבדם : ושמע לי
 33 ישקר בטח ושואק מפחד רעה :

CAP. II ב

1 בני אדם יתקח אמת ומצותיו תצפן אהיה :
 2 להקשיב לחכמה אונקו תפסה לבבך לתבונה :
 3 פי אם לפניך תדא לא תבטח תתן קולך :
 4 אם תבקשנה כפאת וכפמטמים תרפסשה :
 5 או תבין ידאך ידעה דעה אלהים תמצא : פי
 6 ידעה יתן חכמה מפיו דעה ותבונה : וצפן
 7 לשונם תשגיה מלך להלכי חס : לטוב אודות
 8 משפט ודוד חסיד ישמו : או תבין צדק
 9 ומשפט ומשלים על מעל טוב : פי תבוא
 10 חכמה בלבך ודעת לנפשך יעם : מופה
 11 תשמו עליו תבונה תסודה : להצילך
 12 מהיה וע משש מופר תרפסות : העובים
 13 אודות ישר ללכת בדרך חשף : השמים
 14 לעשות רע תגלו בהם סוד רע : אשר
 15 אריותם עקשים ומלים במעלותם : להצילך
 16 מאשה ורה כפסיה אמהיה החלוקה : העובת
 17 אלוף נערה ואחר פיה אלהיה שכחה : פי
 18 שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעלתיה :
 19 כל ביה לא ישבון ולא ישגו אודות חיים :
 20 למען תלך בדרך טובים ואחרות צדיקים
 21 השמו : פירשים ישפנו אף והממים
 22 יודרו בה : וישעים מארץ יברתו ובגדים
 יפחו מופה :

CAP. III ג

1 בני תודרו אל חשפת ומצותי תצ לבך : פי
 2 אוד ימים ושנות חיים ושלום תסור לך :
 3 חסד ואמת אל עבדך קשרם על צנור חרף

CAP. I א

1 משל שלמה בן דוד מלך ישראל : לדעה
 2 חכמה ומסר להבין אמת ביה : לקחה
 3 מסר השפל צדק ומשפט ומשום : לחה
 4 לפתאים ערמה ללש דעה ומופה : ישמע
 5 חכם ויחף לקח ויבן תחבלת יקנה : להבין
 6 משל ומלצה דבר חכמים והיותם : דעה
 7 ידעה ראשית דעה חכמה ומסר אילים בזה :
 8 ישמע בני מסר אביו ואל תפשו תודרה
 9 אפיו : פי לורה ון הם לאשף ועלבים
 10 לנרדוף : פי אם ישחף תפאים אל הובא :
 11 אם יאמר לכה אהם סודה להם כפסה
 12 לנך חכם : נבלעם פשאל חיים והממים
 13 פודתי בוד : פלדון יר נמצא נמצא חיים
 14 שלל : נדלך תפול פוחס פים אוד ידעה
 15 ללש : פי אל תלך בדרך אדם מעד ונלך
 16 מפורבים : פי תלדים לרע ידעו ומדור
 17 לשפודים : פירחם מודה תלשת פעלי על
 18 בעל פק : והם לרמם יאבשו יצפנו לנפשותם :
 19 פי אודות על בצע בצע את נפש בעליו יקח :
 20 תכמה בדרך תרפה פחלות ותתן קולה :
 21 בראש דמחה הקרא פתודי שעים בעד
 22 אמרה תאמר : ערמו | פחם תהיה פרו
 23 ולעים לצנן חמדו להם וכללים תסאודעת :
 24 תשום להיתכחתי וזה אביעה להם ודוד אודיעה
 25 דבי אהם : יען קראתי ותקמא נטיתי
 26 יד וכן משגיב : ותפרע על עצמי ותוכחתי
 27 לא אבהם : בסאמי פאדכם אסדוק אלע
 28 במ סודכם : במא משודה | פחדכם ואודם
 29 כסופה יאחה במא עליכם צרה וצדקה : או
 30 יקראני ולא אענה שתחלמי ולא ימצאמי :
 31 ותחן פירשאי דעה ודעה ידעה לא בחיה :

תהלים קנ

תעג

- 2 עז: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ סֶרֶב גְּדֹלוֹ:
 3 הַלְלוּהוּ בְּרַקַּע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹר:
 4 הַלְלוּהוּ בְּחָף וּמְזוּל הַלְלוּהוּ בְּמִצֵּים וּשְׁנָב:
 5 הַלְלוּהוּ בַצִּלְצֵל שִׁמְעֵ הַלְלוּהוּ בַצִּלְצֵל תְּרוּעָה:
 6 כָּל הַנְּשִׁמָּה תִדְבַּל יְהִי הַלְלוּיָהּ

חוק

- 6 הַמְמֹרָה אֵל בְּנוֹתָם תִּרְבֵּי פִּישׁוֹת בָּיָדָם:
 7 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּיּוֹם הַיּוֹכֵחַוֹת בְּלִאֲפִים: לֹאֲסֹ
 9 מַלְכֵיהֶם בְּנִקְמָם וְנִכְבְּדֵיהֶם כְּכֹלֵי סוֹלֵל לַעֲשׂוֹת
 פָּתָם | מִשָּׁפֵט פָּתוּב וְהַיָּד הוּא לְכֹל חֲסִידָיו
 הַלְלוּיָהּ:

PSAL. CL. קנ

- 1 הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקוֹרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַקַּע

ססס פסוק דססר תהלים אלסס חמס מאח ועשרים ושבעה. וסימט כך אככד. וחציו
 ישחודו בסידיס. וסריו חשעה עשר. וסימט דמשיבע כטוב עידך: ומומריו מאה וחמשים
 וסימט ודוד קן לה:

7 ענו ליהודה בתידה וצור אלהינו בכבוד
 8 המכסה שמים בעבים הפקנו לארץ מטר
 9 הפצמנו הרים וצירי נתנו למהמה לחמה
 10 לבני ערב אשר יקראו לא נבחרת הרים
 11 ירפץ לארבישקו האש ירצה והנה יהיה
 12 את יראו את הגמלים לחסו: שבוע
 13 יושלם את יהיה הלל אלהינו ציון: פר
 14 חוק בתינו שערנו פרך בנהו בקרבנו: הרים
 15 נמלכו שלום חלב הרים משפיקו: השלח
 16 אמרו ארץ ער מרה ירץ דמו: הרוץ
 17 שלג בצמר פסוד פאר יסוד: משלך קדו
 18 סבחים לפני קדו מי יעמו: ישלח דמו
 19 וממס ישב רחוק חלד מים: מעד דמו
 20 לי עקב חסד ומשפטו לשואל: לא עשה
 כן לכל גוי ומשפטים בלתי עמים ואלהיה:

7 אספיה: וכן בטרובק ויעו הזקוקו דמי:
 8 חנן ורחום יהוה ארץ אפים תהילתו:
 9 מוכיחה לכל זר חמו על כל ממשו: ירחו
 11 יהוה כל ממשו וחסדו יברכה: פחד
 12 מלכתו אמרו תבחרו דברו: לידוע לבני
 13 האדם נבחרו וכבוד יהוה מלכתו: מלכתו
 14 מלכת כל עלמים ומשלטתו בכל דור דור:
 14 סמוך יהוה לכל גשלים חוקה לכל דבשוטים:
 15 עני כל ארץ ישפח ואיה נתן לים את
 16 אכלם בעתו: פרחו את ירחו ומשפיע לכל
 17 דו רצון: צדיק יהוה בכל דרכו וחסדו בכל
 18 מעשיו: קרב יהוה לכל יראו לכל אשר
 19 יקראו באמת: רצון יראו יעשה ואת
 20 שולחם ישמע וישמע: שומר יהוה את
 21 כל אבותו ואת כל דרשעים לשמיד: תהלה
 יהוה ירץ פ ירחו כל אשר שם קדשו
 לשלם עו:

PSAL. CXLVIII. קמו

1 הגללה והלל את יהודה מן השמים והללה
 2 בפומים: והללה כל מלאכי הגללה כל
 3 צבאו: הגללה שמש וירח והללה כל
 4 סוכני אור: הגללה שמי השמים והמים
 5 אשר מעל השמים: הגלל את שש יהוה
 6 כי הוא צה וברא: ויעמדם עד לעולם
 7 חק טוון ולא יעמו: הגלל את יהוה מן
 8 הארץ תמימים ומל תודמות: אש ובר שלג
 9 וקטור חם סעה עשה דמו: הרים וכל
 10 נבעות קץ פרי וכל אחים: יהוה וכל פהמה
 11 רמש וצפור פנה: מלך ארץ וכל שאפים
 12 שרים וכל שפטי ארץ: בחרים ונס פהמות
 13 הקים עשננים: יהללו את שם יהוה פר
 14 משגב שמו לפני יהוה על ארץ ושמים: וירם
 קנו לעפר תהלה לכל חסדיו לבני ישראל
 עם קדו הגללה:

PSAL. CXLIX. קמו

1 הגללה: שיהו ליהוה שיר חדש תהלה בקול
 2 חסידים: ישמח ישראל בעשיו בנצחון גילו
 3 במלכם: הגללו שמו במחול פהו וכבוד ופדו
 4 לו: פירצה יהוה בעמל יפאר עמים בשועה:
 5 יעלו חסידים בכבוד ירננו על משפחותם:

PSAL. CXLVI. קמו

1 הגללה הלל נפשו את יהוה: אהללה
 2 יהוה בדי אומרה לארץ בעודי: אל תבטחו
 4 בבינים בן אדם: שאן לו השועה: תצא
 רחוק ישב לארמנו פים והוא אבד עשוניו:
 5 אשרי שאל יעקב בעורו שבו על יהוה אלהי:
 6 עשה ושלום וארץ את הים ואת כל אשר
 7 עם השמר אמת לעולם: עשה משפט
 8 לעשוקים נתן לים לרעבים יהוה מצוי
 8 אמונים: יהוה: פקח עינים יהוה וקץ
 9 פספים יהוה ארב צדיקים: יהוה לשמר את
 10 גלים יחם ואלמנה יסוד ורחו ושעים עשה:
 ומוך יהוה ולעולם אלהינו ציון לך וך
 הגללה:

PSAL. CXLVII. קמו

1 הגללה: פירטוב ופדה אלהנו פירענים
 2 נחה תהלה: בנה יהושלם יהוה כדו ישראל
 3 יכנס: ודפא לשבתי לב ומתפש לעצמותם:
 4 מטה מספר לביבתם לכלם שמוח קרא:
 5 פחל אומנו רב פח לתבטו: אן מספר:
 6 מעוד עמים יהוה משפל רשעים עד ארץ:

חזילים קמו קמו חנא

7 עִיפֵה לֵךְ סִלְהִי: לְמַד עֲנִי וְדַוְהַ לְבָרְךָ:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמֶּנּוּ וְנִמְשְׁלוּנוּ עִם יְהוָה
 8 בָרֵךְ: וְהִשְׁמַעֲנֵנוּ בְּבָרֶךְ | חִסְדְּךָ כִּי רַבֵּה לְבִחוּתֵנוּ
 וְהִדְלַעֲנוּ הַדְּחִי אֱלֹהֵי כִרְאֵיךָ לְשִׁבְעֵנוּ נִשְׁשֵׁי:
 9 וְהַצִּילֵנוּ מֵאֵיבֵן | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּסְיוֹ: לְפָדֵנוּ אֲנִי
 10 לְעֵשׂוֹת רַצְוֹנְךָ כִּי אֲתָה אֱלֹהֵינוּ וְהוֹדוּ טוֹבָה
 תְּהַיְהִי בְּאָרֶץ מִשְׁוֹר: לְמַעַן שִׂמְךָ יְהוָה
 11 תְּהַיְהִי בְּצִדְקָתְךָ | וְהַצִּיאָנוּ מִצָּרֵינוּ נִשְׁשֵׁי: וּבְחִסְדְּךָ
 12 תַּצְמִיחַ אֱמִי וְהַחֲבִיטָה לִּי צָדִיק נִשְׁשֵׁי כִי אֲנִי
 עֲבָדְךָ:

PSAL. CXLIV. קמו

1 לְדוֹד | בָּרַךְ יְהוָה | צוּרֵי הַבְּלִמְדֵי יְהוָה לְקִיבֵן
 2 אֲצַבְעוּלָי לְמַלְחָמָה: חִסְדֵי וּמִצְדֵיךָ מִשְׁנֵבֵי
 וּמְסַלְּסֵי לִי מִגִּבֹּרֵי וְכִי חִסְדֵי יְהוָה עִם חַחְוֵנוּ
 3 יְהוָה מִהָאָדָם וְהוֹשִׁיעַנו מִכָּל הַתְּחַלְשָׁנוּ:
 4 אָדָם לְהַגִּיל דְּמָה לְמִן פָּצַל עֵינָיו: יְהוָה יִמְצֵא
 5 שִׁמְךָ וְיִחַד עֵינֵינוּ וְהוֹשִׁיעַנו: בְּרוּךְ בְּרוּךְ
 6 וְהוֹשִׁיעַנו שְׁלֵחַ הַצִּדִיק וְהוֹשִׁיעַנו: שְׁלֵחַ יְהוָה
 7 מִפְּרוֹס פָּצַי וְהַצִּילֵנוּ מִיָּמִים רַבִּים מִיָּד בְּנֵי
 8 נְכָרִים: אֲשֶׁר שָׂדֵם דְּפֵר שָׂדֵם וְיָמִים יָמֵן
 9 שָׂרָף: אֱלֹהִים שִׁיר חַדֵּשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּנִבְלֵי
 10 עֲשׂוֹר אֲמַנְהֵיךָ: הַתִּקַּן הַשׁוֹפֵט לְמַלְכִים
 11 הַרְפֹּצֵה אֶת יְהוָה עֲבֹד מִתְּכֵי וְעַד: פָּצַי
 12 וְהַצִּילֵנוּ מִיָּד בְּנֵי נְכָרִים אֲשֶׁר שָׂדֵם דְּפֵר שָׂדֵם
 13 וְיָמִים יָמֵן שָׂרָף: אֲשֶׁר בְּנֵי וּפְתַעֲנִים
 14 מְגַדִּים מַעֲרִיבִים פְּתַח כְּוָחַת מִחַשְׁבֹּתָה
 15 תַּבְּנִית וְהִבֵּל: מוֹשִׁיעַ מַלְאִים מִסְּרִים מִן אֵל
 16 וְן צִוִּיתֵנוּ מִלְּשׁוֹן מְרַבֶּטָה בְּחַזְצֹתֵנוּ:
 17 אֱלֹהִים מִסְּרִים אֵין שָׂרָף וְאֵין יִצְחָק וְאֵין
 18 צְלוּתָה בְּחַזְצֹתֵנוּ: אֲשֶׁר הָעַם שָׁבְכָה לֹא
 אֲשֶׁר וְהָעַם שָׁרְהָה אֱלֹהֵי:

PSAL. CXLV. קמו

1 הַחֲזִיקָה לְדוֹד אֲדוֹמְךָ אֱלֹהֵי הַמִּלְכָּה וְהַיְהוּדָה
 2 שִׁמְךָ לְעֵלְמֵנוּ: בְּכָל יָמֵינוּ אֲבִירְךָ וְהַחֲזִיקָה
 3 שִׁמְךָ לְעֵלְמֵנוּ: יְהוָה יְהוָה וְהַחֲזִיקָה מִן
 4 וְלַגְּדוּלוֹתָ אֵין תְּהַיְהִי: יְהוָה יְהוָה וְהַחֲזִיקָה
 5 תְּהַיְהִי וְהַחֲזִיקָה: יְהוָה יְהוָה וְהַחֲזִיקָה מִן
 6 אֲשִׁירָה: וְהַחֲזִיקָה מִן אֲשִׁירָה וְהַחֲזִיקָה

14 אֵין צְדִיקִים יְהוָה לְשִׁמְךָ וְהַחֲזִיקָה מִן אֲשִׁירָה
 פְּתַח:

PSAL. CXXLI. קמו

1 מוֹמָד לְדוֹד יְהוָה כְּרִאֲוֹךְ חוֹשֶׁה לִי וְהַחֲזִיקָה
 2 קִלְיִי בְּקִרְאֵיךָ: תַּפְּחֵן תַּסְלִיחֵנוּ קִטְרוֹת לְפָנֶיךָ
 3 מִשְׁמַח פִּי מִבְּחֻרֵי עֵינָיו: שִׁתְּהָה יְהוָה שְׂמֵחָה
 4 לֹא מִפְּהַל עַל הַלְּשׁוֹנוֹ: אֲלֵהֵם לִפְיִי לְדַבֵּר |
 5 רַע לְהַשְׁלִיל עֲלֵיהֶם | בְּשִׁשֶׁשׁ אֲדִיאִשִׁים פִּעֲלֵי
 6 אֵין וְכִי אֱלֹהִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם: הִדְמַנְתִּי צִדִיק |
 7 חֶסֶד וְיִחְבְּדֵנוּ שִׁמְךָ וְהַחֲזִיקָה מִן אֲשִׁירָה וְהַחֲזִיקָה מִן עַד
 8 הַחֲזִיקָה בְּעֻזְתְּךָ: כְּשִׁמְךָ בְּדֵרֶסֶל
 9 שִׁמְךָ וְשִׁמְךָ אֲמִי כִי נַעֲמֵנוּ: כִּי פִלַח
 10 וְיִבְקַע בְּאָרֶץ נִשְׁוֹת צִמְיָנוּ לֹא שְׂאֵל: כִּי
 11 אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִם בְּנֵי וְהוֹשִׁיעַנו אֱלֹהֵינוּ
 12 נִשְׁשֵׁי: שְׂמֵחָה מִיְּהוָה וְהוֹשִׁיעַנו לִי מִקְשָׁתוֹ
 13 פִּעֲלֵי אֵין: יִשְׁלֵם בְּמִכְסֵיךָ לְשֵׁעִים יְהוָה אֲנִי
 עַד אֲעֻבֵד:

PSAL. CXLII. קמו

1 מוֹמָד לְדוֹד בְּרוּחוֹ בְּמִשְׁחָה תַּסְלִיחֵנוּ: קִלְיִי
 2 אֶת יְהוָה אֲעֻקֵּךָ קִלְיִי אֶת יְהוָה אֲתַחַנֵּן:
 3 אֲשֶׁפֶף לְפָנֶיךָ שִׁירֵי צְרוּרֵי לְפָנֶיךָ אֲנִי:
 4 בְּחַזְצֹתֵנוּ | עֲלֵי | יְהוָה וְהַחֲזִיקָה מִן אֲשִׁירָה
 5 בְּאִדְרוֹ אֲרִיךְ מִמֶּנּוּ פִח לִי הַיָּמִים יָמֵן |
 6 הַיָּמִים יָמֵן לִי מִיָּד אֲבִד מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ אֵין
 7 הַיָּמִים יָמֵן: וְעַקְוֵה אֱלֹהֵי יְהוָה אֲמַנְהֵי
 8 אֲתָה מִחַסֵּי וְהַחֲזִיקָה מִן אֲשִׁירָה: וְהַחֲזִיקָה
 9 אֶת יְהוָה בְּרִדְוֹתָי מִיָּד וְהַחֲזִיקָה מִן אֲשִׁירָה
 10 אֲנִי מִמֶּנּוּ: וְהַחֲזִיקָה מִן אֲשִׁירָה: וְהַחֲזִיקָה
 11 אֶת שִׁמְךָ כִּי יְחַבְּדֵנוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עֲלֵי:

PSAL. CXLIII. קמו

1 מוֹמָד לְדוֹד יְהוָה שִׁמְךָ תַּסְלִיחֵנוּ הַחֲזִיקָה אֶת
 2 תַּחֲנוּלֵי בְּאִמְחָתְךָ עֲנֵנוּ בְּצִדְקָתְךָ: וְהַחֲזִיקָה
 3 בְּמִשְׁפַּט אֶת עֲבָדֶיךָ כִּי לֹא יִצְדָק לְפָנֶיךָ מִלֵּי
 4 יְהוָה: כִּי יְדַבֵּר אֱמִי בְּשִׁשֶׁשׁ דְּבַר לְפָנֶיךָ וְהַחֲזִיקָה
 5 הַחֲזִיקָה מִן אֲשִׁירָה מִיָּד עֵלְמֵנוּ: וְהַחֲזִיקָה
 6 עֲלֵי יְהוָה פְּתַח יְשׁוּעָתֵנוּ לִפְיִי: וְהַחֲזִיקָה מִן
 7 מִשְׁפַּט יְהוָה כִּי יְחַבְּדֵנוּ צְדִיקִים בְּמִשְׁפַּחַת יְהוָה
 8 אֲשִׁירָה: שִׁשֶׁשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִשְׁשֵׁי | פְּתַח

תע הוהלים קלו קלח קלט

21 מוחה ואה מפקח אסיה: אמפק שמעם
 22 שם איה ואציה שאל הד: אשא כפר
 23 שדו אשנה באריות ים: גס לשם דה
 24 תחני ותחוני ומנה: ואז אף ושה
 25 ישופי וללה אד בעמי: גס השף לא
 26 ו'השף למק וללה פים יאר פחשה
 פאדה: פ' איה קנת כליו חסני בנטן
 14 אמי: אדף על פי טראת פלחי נסלים
 15 מ'עשד ונשד ידע מוא: לא נכד עמי
 16 למק אשר עשיו בשדו רממי בתחוח
 17 ארץ: נלמי ו'א עימו ועל ססוף פלם
 18 יתבו ימים נצו ולא אחד בדם: ו'י מר
 19 יקר רעף אל מה עצמו ראשום: אסום
 20 מחול רבון וקצווי ועדי עקו: אסתמל
 21 אלה ו'שע ואשד ומים סדו מפי: אשר
 22 ימדו למזנה נשא לשדא שדו: הלא
 23 מסאף דה ו' אטא ומקמקו אקוטט:
 24 תכלית נאה שאחים לאחים הו ל:
 25 חרני אל דע לבנ בחני דע שרשפי:
 26 ו'אה אסתד עבב פי אמי ברהו ע'ים:

21 פי לעלם חסדו: ונתן ארצם לחלה פי
 22 לעלם חסדו: נחלה לישראל עבדו פי לעלם
 23 חסדו: שששאלנו וברלנו פי לעלם חסדו:
 24 ו'יפקנו מצרנו פי לעלם חסדו: נתן לחם
 25 לכל נצור פי לעלם חסדו: ודוד לא השמים
 26 פי לעלם חסדו:

קל PSAL. CXXXVII.

1 על נהרוח ו'בל שם ישנב גס בכני זוכר
 2 אד ציון: על ערבים בתוכה חליתי פזוחתי:
 3 פי שם שארתי שובתי דמ'רשד וחליתי
 4 סמחה שדו לט משיד ציון ו'אד נשד
 5 אה שדו דה על אמת נר: אמ'שפוקו
 6 ד'שלים חשבה ימי: חדבק לשוני לחי
 7 אמ'לא אופרי אמ'לא אעלה אד ירושלים
 8 על ראש סמחתי: וכד דה ו'לבנ אדום
 9 אף יום ירושלים האמרים עדי עד עד היסוד
 10 בהו בת'בבל השוחה אשני שלשם ד'
 11 אד מכלי שפלות לט: אשר ו'שאו
 12 ו'פץ אד על לף אל הפלע:

קל PSAL. CXXXVIII.

1 לוח ו'אדף בכל לפי נגד אלהים אופד:
 2 אשתוחה ו' אל'הבל קושף ו'אדה אד'שפוק
 3 על חסדך ועל אמתך פ'התבל על כל
 4 סמך אמרתך: פום קראתי ותענני תרהבני
 5 בנשתי עז: ידוד דה פל מלכ'ארץ פי
 6 שמוע אמר'סוד: ו'שדו ברכו דה פ'
 7 גול פנד דה: פידם דה ו'שפל דה
 8 תבה מפרוק ידע: אמ'אף בקרב צד
 9 תחמי על אף אבי חשלה ידך ותושעני
 10 ימנך: דה נמ' בעדי דה חסדך לעלם
 11 מעשי דך אל תהפ:

קלט PSAL. CXXXIX.

1 למצפה לוד מומר דה דה דה דה דה
 2 איה דעת שבו ו'קמי בנטה לתי מוחק:
 3 אדו ורמי ורמי ו'כל'ח' הסנטה: פי אן
 4 מלה בלשתי ד' דה דעת מלה: אדו
 5 ו'קדם צרתי וחשתי על פכתי: פלתי
 6 דע ממי נשנה לא'אובל לה: אה אף

קמ PSAL. CXL.

1 למצפה מומר לוד: חלצני דה מ'אדם
 2 רע מאש חסום חסמי: אשר חשבו רעות
 3 בלב פל'ח'ם תרו מחמת: שנני לשונם
 4 כמי נהש חמת עכשבו תחח שפחמו סלה:
 5 שמרני דה ו'מדי רשע מאש חסום
 6 תצרני אשר חשבו לדחות פעמי: טמני
 7 נאם פד'לי ו'חלים פשו רשח לוד מעל
 8 מלשים שדו לי סלה: אמרתי לד'ה אלי
 9 איה ו'אוסה דה קל תחטני: דה
 10 אדני עז ישעתי ספוח לראשי פום נשק:
 11 אל'תתן דה מאד רשע וממו אל'תפק
 12 יחמי סלה: ראש סכפי עמל שפתימו
 13 יכסמו: ימטו עלים גללים נאש יפלם
 14 ב'מ'וחל פל'קומ: אש לשון פל'פון
 15 ארץ אש חום רע יצוה למדחח:
 16 דעת פרי עשה דה דן עז משפט אבנים:

הזהלים קלו חסמ

7 וְבִאֲרָץ פְּיָסִים וּמְלֵךְ תִּהְיֶה עֲשֵׂה מַעֲלָה מֵאֲמָרָה
 8 מִמַּעַל הָאָרֶץ בְּרָדִים לְמַטְוֵי עֲשֵׂה מִצָּא רֹחַ
 9 מִמַּצְוֹתָיו שִׁדְדָה בְּכֹחַ מִצְוֹת מֵאֲדָם עַד
 10 בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבֹדָיו שִׁדְדָה גַּם רַפְסֵי וְהִרְגַּ
 11 מַלְכִים עֲצוּמִים לְסוּחַן מֶלֶךְ הָאֲמֹלִי לְשׁוֹן
 12 מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלֹל מִמְּלֹחַת פִּנְעֵן וְהָרָן
 13 אֲרָצִים נִחְלָה נִחְלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ יְהוָה
 14 שִׁמְךָ לְעֹלָם יְהוָה וְכֹחַ לֹד־וְדוֹ פִּי־הָרָן
 15 יְהוָה עִמּוֹ וְעַל עֲבֹדָיו יִחַחֵם עֲצַפְי הַגִּזְמִים
 16 כִּסַּף הַדָּבָר מֵעֲשֵׂה דֵין אֲדָם פִּי־הַלֵּלִים וְלֹא
 17 יִדְבֹר עֲנִיִּים לְדָם וְלֹא יִדְאֶה אֲנִיִּים לְדָם
 18 וְלֹא יִאֲוִיט יָדָי אֶת־שִׁדְדוֹת בְּפִי־הֵם כְּמֵדָם
 19 יִדְבֹר עֲשִׂיָהֵם כֹּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם פִּי־הָ
 20 יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה פִּתְחֵי אֲזִינוֹ בְּרַכּוֹ
 21 אֶת־יְהוָה פִּתְחֵי רֵגְלוֹ בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה יִדְאֶה
 22 יְהוָה בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה פִּי־הָרָן יְהוָה מִצִּיּוֹן
 שִׁבְחֵי יְהִשְׁלַם הַגְּלוּתָהּ:

PSAL CXXXVI קל

1 הוֹדוּ לַיהוָה בְּרַטוֹב פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ הוֹדוּ
 2 לְאֵלֹהֵי הַגְּלוּתִים פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ הוֹדוּ
 3 לְאֵלֹהֵי הַיָּמִים פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ לְעֲשֵׂה
 4 נִפְלְאוֹת גִּדְלוֹת לְבָבוֹ פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ לְעֲשֵׂה
 5 הַשָּׁמַיִם חֲבוּתוֹ פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ לְדֹבֵעַ
 6 הָאָרֶץ עַל־הַיָּם פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ לְעֲשֵׂה
 7 אוֹרִים גְּדִלִים פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ אֶת־הַשָּׁמַשׁ
 8 לְמַמְשֶׁלֶת יוֹם פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ אֶת־הַיָּרֵחַ
 9 וְכֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בְּלַיְלָה פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ
 10 לְמַפֵּה מַצְרַיִם בְּבִטְחֵיהֶם פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ
 11 וַיִּצַּח יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ בְּדֵי
 12 חֹזֶק וּבְחֹדֶע נְטוּיָה פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ לְגֹרֹ
 13 יִסְסֹף לְנוֹחַם פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ הֵה עֲבֹד
 14 יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכֵי פִי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ וְנֶעַם פִּי־עֲשֵׂה
 15 וְהִלֵּל בִּי־סוֹף פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ לְמַלְכֵךְ
 16 עִמּוֹ בְּמִדְבָר פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ לְמַפֵּה מַלְכִים
 17 גְּדִלִים פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ וַיִּדְרַג מַלְכִים
 18 אֲדִיחִים פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ לְסוּחַן מֶלֶךְ
 19 הָאֲמֹלִי פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ וְלַעֲגֵי מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 20 הָאֲמֹלִי פִּי לְעֹלָם חֲסֹדוֹ וְלַעֲגֵי מֶלֶךְ הַבְּשָׁן

PSAL CXXXII. קלב

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת וְכֹרֵה־הַיָּדוֹת לְדָוִד אֶת־פִּי־עֲשֵׂה
 2 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַיהוָה כִּדֹּר לֵאבִיר וְעָקַב אֲדָם
 3 אֲבֹא בְּחֹל בְּיַד אֲדָם־עֲלֵה עַל־עַשׂ יִצְעֹר
 4 אֲדָמָאן שָׁמַר לַעֲנִי לַעֲסֹפִי תַטְמִיחַ עַד
 5 אֲמַצָּא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁבֹּחַ לֵאבִיר וְעָקַב
 6 יְהוָה שִׁמְעֵנִי בְּחַסְדֵיךָ מִצְּאֹנֶה בְּשִׁדְדֵי־עַד
 7 כְּבוֹדָה לְמַשְׁפַּחְתּוֹ לְשִׁתְּחוּתָהּ לְדָם נְגִלוֹ
 8 קִמְצָה יְהוָה לְמִשְׁחֹתָי אֲפִי וְיִתְּנֵי עֲזָרָה
 9 בְּדַבְּרֵךְ לִבְשֵׁי צִדִק וְיִסְדְּרֵךְ יְרֵכֵי בְעֲבֹד
 10 יְהוָה עֲבֹדָי אֲל־יִשָּׁב פִּנְי מִשִּׁיחֵךְ לְשַׁבַּע
 11 יְהוָה וְלֹד־וְדוֹ אֲמֵן לֹא־יִשׁוּב כִּפְפֵי מִשְׁחֵי
 12 כִּסְפֵי אֲשִׁיחַ לְכַפָּרְךָ אֲדָם־שִׁמְכֹךְ בְּנֵךְ
 13 פִּי־הָרָן וְעֲדוֹף זֶה אֶלְפָּתִים בְּמִשְׁכַּתֵּם עֲרִיעַד
 14 יִשָּׁב לְכַפָּרְךָ פִּי־בְחֹר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֲפִי
 15 לְמַשָּׁב לוֹ וְחַדְמִטְחֵה עֲרִיעַד פִּה אֲשִׁיב פִּי
 16 אֲיִתְּחֵה אֲצִדֵּה בְּךָ אֲמִיךָ אֲבִינִי אֲשַׁבֵּעַ לָחֵם
 17 וְכֹרֵה־הַיָּדוֹת אֲל־יִשָּׁב יִשְׁעֵי וְחִסְדֵיךָ רַבֵּן יִבְנֵנִי שֵׁם
 18 אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרִיעַד לְמַשְׁחֵי
 19 אֲיִיכֹךְ אֲל־יִשָּׁב שִׁשַׁת וְעִלְיוֹן יִצְעֹף מִדֹּ:

PSAL CXXXIII. קלג

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הַזֶּה מִדְּרֹשׁ וּמִהַפְּעִים
 2 שִׁבַּח אֲדָם בְּיַחְדוֹ בְּשִׁמְךָ הַרְבֵּב עַל־יְהוָה
 3 יְהוָה עַל־הַיָּם וְקֵן אֲזִינוֹ שִׁירֵי עַל־פִּי מִדְּחֵי
 4 כִּסְפֵי הַיָּם עַל־יְהוָה עַל־יְהוָה צִיּוֹן פִּי שֵׁם אֲצִה
 5 יְהוָה אֶת־הַפְּרִיחַ חַיִּים עַד־הָעוֹלָם:

PSAL CXXXIV. קלד

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַזֶּה בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה פִּלְעֵבֹר
 2 יְהוָה הַעַמִּים בְּכֹחַ יְהוָה בְּפִלְאוֹת שִׁיר
 3 יְדִבְכֵם קוֹשׁ וּבְרַכּוֹ אֶת־יְהוָה וּבְכֹכַב יְהוָה
 4 מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שִׁמּוֹת וְאֲרָץ:

PSAL CXXXV. קלה

1 הַגְּלוּתָהּ הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַגְּלוּ עֲבֹד
 2 יְהוָה שְׁעֵמִיִם בְּכֹחַ יְהוָה בְּחֲצוֹת פִּי־הָרָן
 3 אֲלֹהֵינוּ הַגְּלוּתָהּ פִּי־רַטוֹב יְהוָה וּמִדֹּ לְשִׁבּוֹ
 4 פִּי עִיִּים פִּי־עָקַב פִּדּוֹ לוֹ הֵה יִשְׂרָאֵל לְמַלְכוּתוֹ
 5 פִּי אֲנִי יִרְעָשׂ פִּי־נִחַל יְהוָה וְאֲדִלְתֵי מַעַל
 6 אֲלֹהִים פִּלְ אֲשֶׁר־הִצִּיף יְהוָה עֲשֵׂה בְּשִׁמּוֹת

- 2 עֵד שְׂוֹא | שֶׁקֶד שׂוֹמֵר : שְׂוֹא לָבֵם מִשְׁפִּימִי
- לָבֵם מִאֲחֵרֵי שִׁבְחַת אֱלֹהֵי לָבֵם הַעֲצִיבִים בְּן יוֹן
- 3 לְדִרְדֹר שְׂוֹא : הַדָּה נִחַלְתָּ הַדָּה בְּנֵי הַדָּה בְּנֵים שֶׁטֶר
- 4 פֶּחַי הַבְּטֹן : הַחֲצִים בְּדַגְדָּגוֹ פֶּן בְּנֵי הַעֲשִׂימִים :
- 5 אֲשֶׁר הַזְכִּיר אֲשֶׁר מִלֵּא אֲחֵרֵי אֲשֶׁפְרוֹ מֵרֵם לֹא
- יָבִשׁוּ כִּי־דָבְרוּ אֲחֵרֵי אֲבֹתֵים בְּשֶׁפֶר :

PSAL CXXVIII קב

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר לַיהוָה הַדָּה וְהַלֵּל
- 2 בְּדַמְכִי : תַּעֲבֹד פִּי הַאֵל אֲשֶׁרֶךָ וְטוֹב לָךְ :
- 3 אֲשֶׁתוֹךְ | בְּנַפְנֵן פִּי־הָהוּ בְּדַבְרוֹ בִּיתוֹךְ בְּנִיךְ מִשְׁחֵלִי
- 4 וְיָחִים סָבִיב לְשִׁלְחָנֶךָ : הַדָּה כִּי־כֵן יִבְרַךְ נֶפֶשׁ
- 5 יְהוָה הַדָּה : יִבְרַךְ הַדָּה מִצִּיּוֹן יְהוָה בְּטוֹב
- 6 יְרוּשָׁלַם כִּי יָמִי חִיָּהוּ : וְיִאֲדָבְרֵם לְבַחֶךָ שְׁלֹמֹם
- עַל־יִשְׂרָאֵל :

PSAL CXXXIX קכט

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַב־צַדִּיק צִוְּהִי מַעֲשֵׂי אִמְרוֹ לֹא
- 2 יִשְׂרָאֵל : רַב־צַדִּיק צִוְּהִי מַעֲשֵׂי יָם לֹא יִמְלִיכִי :
- 3 עַל־צִפִּי חֲשׂוֹ חֲשׂוֹם הַאֲרִיִּבִי לְמַעַתְהֹם :
- 4 הַדָּה צִדִּיק לִצְדָק עֲבַד וְשָׁעִים : יָבִשׁוּ וַיִּשְׁנֹו
- 6 אֲחֹדוֹ כִּי־לֹא מִלֵּא צִיּוֹן : הַדָּה בְּחִצּוֹ נִצַּח שְׁלֹמֹת
- 7 שְׁלָף יָבִשׁ : שְׁלֵא מִלֵּא כִּפֹּו קִצְרוֹ חֲדָצְתוֹ מַעֲשֵׂי :
- 8 וְלֹא אִמְרוֹ | הַעֲשִׂים דַּרְבַּת הַדָּה אֲלֵיכֶם פִּרְכֵנוֹ
- אֲלֵיכֶם בְּשֵׁם הַדָּה :

PSAL CXXX קל

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרָאֲתוֹךְ הַדָּה : אֲדָרְי
- 2 שְׁמַעְהוּ בְּקוֹלִי תְהִי־יְהוָה אֲזִיכָה קִשְׁבֹת לִשְׁלֹו
- 3 תְּחַסְתִּי : אִם־עֲשִׂיתָ חֲשָׁמְרִי־הָהוּ אֲדָרְי כִי־יַעֲמֹד :
- 4 כִּי־עֲמַקְתָּ הַפְּלִיחָה לְמַעַן תִּירָא : קִי־תִי הַדָּה
- 5 קִתְּהוּ נַפְשִׁי וְהִדְבִּחוּ הַדּוֹלִמִּים : נַפְשִׁי לֹאֲדָרְי
- 6 מִשְׁמָרִים לְצַדִּיק שְׁמָרִים לְצַדִּיק : יְהִל יִשְׂרָאֵל
- 7 אֶל־הַדָּה כִּי־עַם־הַדָּה חֲחָסוֹ הַדּוֹבָה עֲמִי
- 8 פִּדְחִי : הַדָּה יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־עוֹנֵי־חַוֹת :

PSAL CXXXI קלא

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הַדָּה | לֹא־יָבִיחַ לִפִּי וְלֹא־
- יָמִי עֵינִי וְלֹא־הִדְבַחְתִּי | בְּגוֹלוֹת וּבְנַפְלָאוֹת
- 2 מַצְרַי : אִם־לֹא שְׁלִיחִי | וְחַמְדִּמְתִּי נַפְשִׁי בְּנַמְל
- 3 עָלַי אִמְרוֹ בְּנַמְל עָלַי נַפְשִׁי : יְהִל יִשְׂרָאֵל אֶל־
- הַדָּה מַעֲשֵׂה וְעַד־עֲלֵם :

PSAL CXXIII קכג

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲלִיךָ מִשְׁאֲרֵי אֲדִיעֵנִי הַיָּשִׁי
- 2 בְּשָׂמִים : הַדָּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֲלִיךָ אֲדִיעֵם
- 3 כְּעֵינֵי שְׂפָחוֹת אֲלִיךָ בְּנִתְחַהֵן בְּן עֵינֵי אֶל־הַדָּה
- 4 אֲלִיעֵנִי עַד שִׁחְתָּם : חֲנַנִּי הַדָּה חֲנַנִּי כִּי־רַב
- 5 שְׂבַעְתִּי בָּיָו : רַב־תְּשַׁבְּחֵה לְפָנֶיךָ נַפְשִׁי וְדַעַן
- הַשְּׂאֲפִים הַרְבֵּה לְנִאֲוִיִּים :

PSAL CXXIV קכד

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לֵלֵל הַדָּה שְׂדֵהֶה לֵנוֹ
- 2 יִאֲמָרְנָה מִשְׂאֵל : לֵלֵל הַדָּה שְׂדֵהֶה לֵנוֹ בְּקָמֹם
- 3 עֲלִינוֹ אֲדָם : אִי־וֹ חַיִּים בְּלַעֲטֵי בְּחֹחַ אֲפִם
- 4 בְּנֵי : אִי־וֹ הַמִּים שְׂטָפוֹת מְחֹלָה עָבַר עַל־
- 5 נַפְשִׁנוֹ : אִי־וֹ עָבַר עַל־נַפְשִׁנוֹ הַמִּים הַיְהוֹנִים :
- 6 בְּרַחֵךְ הַדָּה שְׁלֵא חֲנַנִּי טָרַף לְשִׁיחֵם : נַפְשִׁנוֹ
- 7 כַּפְסוֹד נַמְלִטָה מִפֶּחַי וְקִשְׁיִם הַפֶּחַ לְשִׁפְר
- 8 וְאִמְחַסֵנוֹ נַמְלִטָנוֹ : עוֹרֵנוֹ בְּשֵׁם הַדָּה עֲשֵׂהֶה
- שְׂמִים וְדָרְי :

PSAL CXXV קכה

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּשֻׁחִים בְּיַהֲדוֹת פְּרִי־צִיּוֹן לֹא־
- 2 לִמְטֵ לְשִׁלֵם יָשִׁב : יְרוּשָׁלַם הַרִים סָבִיב לֵה
- 3 וְהַדָּה סָבִיב לַעֲמֹד מַעֲשֵׂה וְעַד־עֲלֵם : כִּי־לֹא
- 4 יִתְחַוֵּ שְׂבַח הַדָּשֵׁעַ עַל־גּוֹלֵל הַצִּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־
- 5 יִשְׁלַחֵ הַצִּדִּיקִים | בְּעוֹלָתָה הַדָּה : הַיְטִיבָה
- 6 הַדָּה לְשֹׁבִים וְלִשְׁוִים בְּלִבְחָם : הַדְּפִסִים
- עַל־קִלְיוֹתֵם וְלִיכֶם הַדָּה אֲתִפְעֵלִי הַאֲנֹן שְׁלֹמֹם
- עַל־יִשְׂרָאֵל :

PSAL CXXVI קכז

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב הַדָּה אֶת־שִׁיבָה צִיּוֹן
- 2 הָיִינוּ בְּחַלְמִים : אִוֹ יִמְלֵא שִׂחֹק פִּיֵנוֹ וְאִשׁוֹ נֶטֶו
- 3 רַב־הוּ אִוֹ יִאֲמָרוּ בְּיָוִים הַגּוֹלֵל הַדָּה לַעֲשׂוֹת עִם־
- 4 אֲהֹוֹ : הַגּוֹלֵל הַדָּה לַעֲשׂוֹת עֲמֵנוֹ הָיִינוּ שְׂמֹחִים :
- 5 שׁוֹבֵה הַדָּה אֶת־שְׂמֵחָה כַּאֲסִיקִים בְּנֵב :
- 6 הַיְעִים כְּדַמְעָה בְּדַבֵּה וְקִצְרוֹ : הַיְלֹךְ לִיךְ |
- וּבַכָּה לֹא־ מִשְׁוֹךְ הַדָּרַע בְּאִיבָה בְּדַבֵּה לֹא־
- אֶלְמִצְרוֹ :

PSAL CXXVII קכו

- 1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה אֶם־הַדָּה | לֹא־יָבִיחַ
- בְּחַוֵּ שְׂוֹא עַמְלֹו בְּיָנוֹ כִּי אִם־הַדָּה לֹא־יִשְׁמָר

ההלים קכ קכא קכב תסו

169 נגדך : תתקב ופני לפניך יהיה דברך
 170 הבינני : תבא תרחמי לפניך פאמרתך הצילני
 171 תפגדה שאתי תהלה כי תלמדי חוקי : תען
 172 לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק : תדר
 173 יהי לעוני כי פקודיך ברחמי : תאבתי
 174 לישועתך יהיה ותורתך שעשעי : תחן
 175 נפשי ותהלתי ומשפטק עורני : תערוני פגה
 176 אבך בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי :

PSAL. CXX. קכ

1 שיר המעלות אל יהודה בצרתה לי קראתי
 2 ויעבני : יהיה הצילה נפשי משפת שוק
 3 מלשון רמיה : מהתתן לך ומחיתוק לך
 4 לשון רמיה : חצי נפוד שטנים עם בחלי
 5 רחמים : איה לי ברחמי משך שכתני עם
 6 יהולי קוד : רפת שכבדה ליה נפשי עם
 7 שוים שלום : אני שלום וכי אדבר המה
 למלחמה :

PSAL. CXXI. קכא

1 שיר המעלות אשא עיני אל ההרים מאן
 2 ולא עזרי : עזרי מעם יהיה עשה שמים וארץ
 3 אליהם למוט ונלקח אל תמים שמרה : הנה
 4 לא יתנם ולא יישש שמר ישראל : יהיה שמרה
 5 יהיה צלוק ערד ימקח : וחס השמש לא
 6 יפדה ורח בלילה : יהיה ישמרה מפלדע
 7 ישלח אוד נשטק : יהיה ישמר צאתך ובאתך
 8 מעשה ועד עולם :

PSAL. CXXII. קכב

1 שיר המעלות לוד שמחתי באמרים לי פור
 2 יהיה נלד : עמדות יהי נלדו בשערך
 3 וירושלם : וירושלם הבטייה פעור שחפדה ליה
 4 ורחו : ששם עלו שכמים שבטייה עזרה
 5 לישראל ליהודת לשם יהיה : פי שמה ושבו
 6 כסאות למשפט כסאות לבית הוד : שאלו
 7 שלום וירושלם ישלח אדבתך : הדי שלום
 8 בחלקך שלחה בארמיותיך : למען אתי ויעי
 9 אדברה לא שלום בך : למען בית יהיה אליה
 אבקשה טוב לך :

פקודי כל ישרי בלתי שך שאתי :
 129 פלאה עזרתך על פני בצרם נפשי : פחה
 130 דברך ואוד מנין פתיים : פשרתי ואשאה
 131 כי למצותך ואבתי : פדה אלו חונני כמשפט
 132 לאחרי שמך : פעמי רבן באמרתך ואל
 133 תשלט פי כל און : פדני מעשק אדם
 134 ואשמרה פקודיך : פניך יהי בעבדך ולמדי
 135 את דוקך : פלגמים יהי עיני על לא שמה
 136 תורתך : צדק אתה יהיה ולשו משפטך
 137 ציח צדק עזרתך ואמנה מאד : צפתני
 138 קאתי פרשכח דברך צרו צדפה אמרתך
 141 מאד ועבדך אהבה צעור אנכי וכבוד פקודיך
 142 לא שכחתי : צדקה צדק לעולם ותורתך
 143 אמת : צדק צדק מאמי מצותיך שעשעי
 144 צדק עזרתך לעולם הבעני ואחיה
 145 קראתי בכל לב עני יהיה חוקי אציה
 146 קראתך השיעני ואשמרה עזרתך : קדמתי
 147 בנשך ואשועה לדברך יחלמי : קדמי עני
 148 אשמרה לשיח באמרתך : קלי שמעה
 150 כחשך יהיה כמשפטך חמי : קדמי דפי
 151 ומה מתורתך רחמי : קרוב אתה יהיה וכל
 152 מצותך אמת : קדם ידעתי מעזרתך פי
 153 לעולם יסרחם : ראה עניי וחצני
 154 כרתיתך לא שכחתי : ריבה ריבי האלני
 155 לאמרתך חמי : רחוק מלשעים ושועה פי
 156 דוקך לא דשו : רחמי רבים יהיה
 157 כמשפטך חמי : רבים דפי וצרי מעזרתך
 158 לא נתיחי : ראיתי בדים וארדשמה אשר
 159 אמרתך לא שמרו : ראה כרסותך אדבתי
 160 יהיה כחשך חמי : ראש דברך אמת ולעולם
 161 כל משפט צדקך : שמים דפמי חסם
 162 ומברךך פחד לפי : שש אנכי על אמרתך
 163 כמצא שלל רב : שך שאיתי ואחעבה
 164 תורתך אדבתי : שבע בים הלתתך על
 165 משפטי צדקך : שלום רב לאחרי תורתך
 166 ואן למי מכשול : שפרתי לישועתך יהיה
 167 ומצותך עשיתי : שמרה נפשי עזרתך ואחם
 168 מאד : שמתי פקודיך ועזרתך פי מלחמי

88 פלתי בארץ רגלי לא יעבתי פקדתי : פקדתי
 89 חיתי ואשכחתי עדות פקתי : לעולם יהיה
 90 דברך נצב בשמים : לדוד אמונתך פנתה
 91 ארץ ותעמד : למשפטך עמדו האם פי
 92 הכל עבדתי : לולי תורתך שלשתי או אבדתי
 93 בעיני : לעולם לא אשכח פקדתי פי
 94 וחיתי : לך אני ודשעמי פי פקדתי חשיתי
 95 לי קח רשעים לאבדתי עדותך אהבתי : לכל
 96 תכלה ואיתי קח דבתי מצותך מאד :
 97 מד אבדתי תורתך בל דאם היא שדתי
 98 מאמי תחבמני מצותך פי לעולם היא לי :
 99 מכל מלפני השפלות פי עדותך שיהי לי :
 100 מוכנים אהבתי פי פקדתי צדתי : מכל אה
 101 רע בלאתי תלי למען אשמך דברך : משפטך
 102 לא אסתי פי איהו ודתי : מד מלצ לחי
 103 אמתך מבטל לפי : מפקדתי אהבתי על
 104 פן אסתי : בלא אה שקר : בל תגלי
 105 דברך ואד לטובתי : משפטתי ואקיימה לשלמי
 106 משפט צדקתי : נעיתי עד מאד יהיה חיתי
 107 כדברך : כדבתי פי רדתי יהיה ומשפטך
 108 למדתי : נפשי כבש תמו ודתי לא שכחתי :
 109 נתתי רשעים פח לי ומפקדתי לא תעיתי :
 110 טלתי עדותך לעולם פי אשון לפי דפתי :
 111 נתיי לפי לעשות תורתך לעולם עקב :
 112 סעפים אסתי ותורתך אהבתי : סתי ומני
 113 אהיה לדברך תלמי : סוד מפני כרעים
 114 ואפתי מצות אלהי : סמכתי אמתך ואהיה
 115 ואל תבטלי משפתי : סעתי ואשעה ואשעה
 116 דברך תמו : סלתי בל שנים מחקתי פי
 117 שקר ורמתים : סלים השפתי בל דשע ארץ
 118 לך אהבתי עדותי : סמך משפתי בשתי
 119 ומשפטך יהאיתי : עשיתי משפתי
 120 וצדק בל תפחתי לעשתי : עוב עבדתי למוכר
 121 אל עשקתי ויום : עיני בלו לישועתי ואמרת
 122 צדקתי : עשתי עם עבדתי כחסדך ותקתי
 123 למדתי : עבדתי אני ובימי ואדתי עדותך :
 124 עת לעשות ליהוה דברי תורתך : על פן
 125 אהבתי מצותך מזהב ומפז : על פן בל
 126
 127
 128

48 ואשמ כפי אל מצותך אשר אהבתי ואשחיה
 49 בזקתי : וסדתי לעבדתי על אשר
 50 תלמי : ואח סמכתי בעיני פי אמתך ודתי
 51 ויום דלי עמי עד מאד מצותך לא מתיי :
 52 וברתי משפטך מעולם יהיה ואתכם
 53 ולעשה אהבתי משעים עמי תורתך : ומדתי
 54 ודלי תורתך בתי מתיי : ומתי בליה שקתי
 55 יהיה ואשכחתי תורתך : ואח ודתי פי
 56 פקדתי צדתי : תלמי יהיה אהבתי
 57 לשלמי דברך : חלתי פקתי בכל עב חתי
 58 כאמתך : חשיתי דמי ואשתי תגלי אל
 60 עדותך : חשתי ולא החמתי לשלמי
 61 מצותך : תכלי רשעים עמי תורתך לא
 62 שכחתי : חשתי בליה אקם לדודתי לך על
 63 משפתי צדקתי : חב אני לכל אשר יראתי
 64 לשלמי פקדתי : חסדך יהיה מלאה וארץ
 65 תורתך למדתי : טוב עשיתי עם עבדתי
 66 יהיה דברך : טוב טעם תעתי למדתי פי
 67 במצותך ואמתי : טוב אעשה אני טע
 68 ועתי אמתך שדתי : טוב אהיה ומטיב
 69 למדתי תורתך : טמלי עלי שקר ויום אל בלי
 70 לב אפי פקדתי : טמט פדתי לבם אני
 71 תורתך שלשתי : טוב לי כעמתי למען
 72 אלמד תורתך : טוב לי ודתי פקתי מאלי ודתי
 73 וכספי : דתי עשיתי ויבטלי דמיני
 74 ואמרה מצותך : יראתי יהי ושמתי פי
 75 לדברך תלמי : דעתי יהיה פי צדק משפטך
 76 ואמתי עיתי : ידתי חסדך לנחמי
 77 כאמתך לעבדתי : יאמי רחמי ואהיה פי
 78 תורתך שלשתי : יבשתי ויום פי שקר עתי
 79 אני אהיה בפקדתי : יטמלי יראתי ודתי
 80 עדותך : ידתי תמים פקדתי למען לא
 81 אבש : בליה לחשתי נפשי לדברך
 82 תלמי : בלי עמי לאמתך לאמי כתי חכמי
 83 פי דתי פתא בקדתי תורתך לא שכחתי
 84 כפה ימי עבדתי מתי תעשה בודפי משפתי
 85 פדתי ויום שדתי אשר לא כחתי : בלי
 86 מצותך אהיה שקר דמיני עתי : במעמי

החסה הדלים קיט

6 אֵל לֹא אֵשׁוּב מִיָּמַי אֵל כִּלְמַצְחָהּ: אֲדַבֵּר
 7 בְּלִשׁוֹן לִבִּי בְלִמְדוֹ מִשְׁפָּט צְדָקָה: אֲתִירְדָה
 8 אֲשֶׁמֶל אֶל חֲמוֹנֵי עַד מָאֵד: בְּפִהּ וּפְדֵה
 9 נַעַר אֶת אֲדוֹתַי לְשֵׁמוֹ כְּדָבָר: בְּכָל לִבִּי
 10 הִשְׁתַּחֲוֵה אֶל חֲמוֹנֵי מִצְעֲרוֹתָ: בְּלִבִּי צָפַנְתָּ
 11 אֲמִרְתָּ לְעֵמֶן לֹא אֲחַטְאוּלָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה
 12 יְהוָה לְפָנַי חֲקֹךְ: בְּשִׁפְטֵי סִפְרוֹי כֹל מִשְׁפָּט
 13 סֶךְ: בְּרוּךְ עֲדוּתְךָ שְׁשׁוֹי כְּעַל כָּל הָעוֹלָם
 14 בְּשִׁפְטֵיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲבִיחָה אֶת חֲקֹךְ: בְּחֲקֵיךָ
 15 אֲשִׁיחַשְׁעֵשׁ לֹא אֲשַׁחֵב דְּבָרְךָ: כֹּמֵל עַל
 16 עֲבֹדְךָ אֲזִיחָה וְאֲשַׁמְדָה דְּבָרְךָ: גִּלְעָנִי וְאֲבִיחָה
 17 לְפִלְאוֹת מִתְחַדָּךְ: גַּר אֲבִי בְּאֶרֶץ אֶל חֲסִדֹךָ
 18 מִמִּנִּי מִצְעֲרוֹתָ: גִּרְסָה נַפְשִׁי לְחַאבְדָה אֶל
 19 מִשְׁפָּטְךָ כְּכֹחַ: גִּרְסָתִי דִּים אֲדוֹתַי הַגְּלוּת
 20 מִצְעֲרוֹתָ: גַּל מַעַל חֲפָצָה וְבוֹ כִּי עֲדוּתְךָ
 21 נִצְרוֹתִי: גַּם יִשְׁבֵּן שָׂרִים כִּי כִדְפָה עֲבָדְךָ יִשׁוּח
 22 בְּחֲקֵיךָ: גַּם עֲדוּתְךָ שְׁלֵשֶׁטֶנִי אֲשֶׁר עֲצוּתִי
 23 דָּבַקָה לְעֹשֶׂר נַפְשִׁי וְלִמֵּי כְּדָבָר: דְּרַבִּי
 24 סִפְרוֹי וְהִעֲלֵנִי לְפָנַי חֲקֹךְ: הֲרֵף שִׁפְטֵיךָ
 25 הִבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִסְלֹאחֹתָ: הִלְפָה נַפְשִׁי
 26 מִתְחַדָה לְכִמֵּי כְּדָבָר: הֲרֵף שִׁדְךָ הִסֵּר מִמִּנִּי
 27 וְחֲרֹתְךָ חֲפָצִי: הֲרֵף אֲמִיחָה בְּדוּחֵי מִשְׁפָּטְךָ
 28 שְׁוִיחִי: דִּבְקָחִי כְּעֲדוּתְךָ יְהוָה אֶל חֲמִשְׁטִי
 29 הֲרֵף מִצְעֲרוֹתָ אֲדוֹתַי כִּי תִרְחֹב לִבִּי
 30 דְרַבִּי יְהוָה הֲרֵף חֲקֹךְ וְאֲצַרְפָה עֵקֶב: הִבִּינֵנִי
 31 וְאֲצַרְפָה תִרְחֹף וְאֲשַׁמְדָה כְּכֹל לֵב: הִרְחִיבֵנִי
 32 בְּחֹבֵב מִצְעֲרוֹתָ כִּי בִּחְשָׁנִי: הִטְלֵנִי אֶל
 33 עֲדוּתְךָ וְאֶל אֶל צַעַר: הִעֲבֵר עֵינֵי מֵאִיחָה
 34 שׂוֹא בְּדִרְכֵיךָ חַיִּי: הִקֵּם לְעִבְדְךָ אֲמִרְתָּ
 35 אֲשֶׁר לְרִאחֹתָ: הִעֲבֵר חֲפָצִי אֲשֶׁר עָרַחִי כִּי
 36 מִשְׁפָּטְךָ טוֹבִים: הִפָּה תִּאבְחֵי לְשִׁפְטֵיךָ
 37 בְּצִדְקֹתָי חַיִּי: יִבְאֵנִי חֲסִדְךָ יְהוָה
 38 תְּשׁוּעֹתָ כְּאֲמִרְתָּ: יִאֲעֲנֵה חֲרָפֵי דָבַר
 39 מִלְּחֹמֵי כְּדָבָר: וְאֶל תִּפְלֵל מִכִּי דִם אֲמִיחָה
 40 עַד מָאֵד כִּי לְמִשְׁפָּטֵי יְהוָה: וְאֲשַׁמְדָה תִרְחֹף
 41 רֹאמֵד לְעֹלָם וְעַד: וְאֲחַטְאוּלָה כִּי סִפְרוֹי
 42 דְרַשׁוּתִי: וְאֲדַבְרָה כְּעֲדוּתְךָ מִגַּר מַלְכִים וְלֹא
 43 אֲבִישׁ: וְאֲשִׁיחַשְׁעֵשׁ מִצְעֲרוֹתָ אֲשֶׁר אֲדַבְרָתִי:

19 בְּצַדְרוֹת. פִּתְּ יְהוָה בְּרִצְחֵי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּהָ:
 PSAL. CXVII. קו
 1 הִלְלוּ אֲדוֹתֵיךָ כְּלִנְיִים שְׁבַחְתָּה כְּלִדְמוֹתֵי
 2 כִּי גִבֹר עֲלֵינוּ. חֲסִדֹךָ וְאֲמִיחָתְךָ לְעֹלָם
 הִלְלוּהָ:

PSAL. CXVIII. קח

1 יְהוָה לִיחָה פִּרְטוֹב כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ: יֹאמֵר
 2 כָּא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ: יֹאמְרוּ כָא בִּירַד
 3 אֲדַבֵּר כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ: יֹאמְרוּ כָא הֵיא יְהוָה
 4 כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ: מִיִּדְבַּעַר כִּי אֲרֵאִי הֵיא עֲנִי
 5 בְּפִרְחִיבָה: יְהוָה לִי לֹא אֲדָא מִיִּדְבַעַשׁ לִי
 6 אֲדָם: יְהוָה לִי בַעֲזָה וְאֶל אֲרֵאִי מִשְׁטָא:
 7 טוֹב לְחַסוֹת בַּיְהוָה מִכְּפִטָּח בְּאֲדָם: טוֹב לְחַסוֹת
 8 בַּיְהוָה מִכְּפִטָּח בְּנִיבִים: כְּלִנְיִים סִבְבֵי
 9 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִלֵּם: סִפְרֵי גַם סִבְבֵי
 10 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִלֵּם: סִבְבֵי כְּרִסִּים דְּעִבִּי
 11 כַּאֲשֶׁר קָצַם בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִלֵּם: יְהוָה
 12 דִּחְיַנִּי לְפָנַי יְהוָה עֲוִרִי: עַן חֲמַרְתָּ הֵיא
 13 וְהִרְלִי לְשׁוּעָה: קַל רַחֵף וְשׁוּעָה בְּאֲדָלִי
 14 צִדְקִים יִמֵּן יְהוָה עֲשֵׂה חֵלֶל: יִמֵּן יְהוָה
 15 וְכִמְכָה יִמֵּן יְהוָה עֲשֵׂה חֵלֶל: לֹא אֲמִיחָה כִּי
 16 אֲדָוִה וְאֲסַפֵּר מִעֲשֵׂי הֵיא: יִפֵּל יִסְרֵפִי הֵיא וְלִפְתַּח
 17 לֹא סִבְבֵי: פִּתְחוּ לִי שַׁעַר צְדָקָה אֲבִיחָם
 18 אֲדָוִה הֵיא: וְהִדְשֵׁשׁ לִיחָה צִדְקִים לֹא בִי
 19 אֲדָוִה כִּי עֲוִרִי וְחִרְלִי לְשׁוּעָה: אֲבָן מִאֲסִי
 20 הַכּוֹסִים יְהוָה לְרֵאֵשׁ סִפְרֵי: מִתַּת יְהוָה יְהוָה
 21 זִמְרָה דִּיא נְסִלַחַת עֵינֵינוּ: וְהִדְשֵׁשׁ עֲשֵׂה
 22 יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּי: אֲנִי יְהוָה הִלְשִׁיעָה
 23 כָּא אֲנִי יְהוָה הִצִּילֵנִי כָא: בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם
 24 יְהוָה פִּרְכַתְכֶם מִפִּתְּ יְהוָה: אֵל יְהוָה וְיֵאָר
 25 לֵעַן אֲסִידֵךְ עֲבַתְרִים עַד קִרְחַת הַמּוֹחַב: אֵלֵי
 26 אֲתֵה וְאֲדַבֵּר אֲדָוִה אֲדוֹמְקָה: יְהוָה לִיחָה כִּי
 27 טוֹב כִּי לְעֹלָם חֲסִדֹךָ:

PSAL. CXIX. קיט

1 אֲשִׁי תְּמַנֵּי חֲקֵי הַדְּלוֹתִים פִּלְחַת יְהוָה:
 2 אֲשִׁי צַחֵי עֲרַחֵי כְּכֹלֵב הִשְׁתַּחֲוֵה: אֵל לֹא
 3 פִּעֵלו עֲלֵה בְּדוּחֵי הַלֵּם: אֲתֵה צִוִּיחָה סִפְרוֹי
 4 לְשֵׁם מָאֵד: אֲזִלִּי וְכֵן דְּרַבִּי לְשֵׁם חֲקֹךְ:

PSAL. CXV. קמ

1 לא לט יהיה לא לט כי לשמוך תן כבוד
 2 על זכויותך על אבותינו: לפני אבות הגוים
 3 אלהים אלהינו: ואלוהים בשמים על אשר
 4 תספ עשה: עובדים פניו תוב מעשה ידו
 5 אדם: פה לזרם ולא תדברו לעינים לזרם ולא
 6 ירא: אומים לזרם ולא ישמעו את לזרם ולא
 7 יתחזקו: יהוים: ולא ימשחו רגליהם ולא
 8 יתקם לא ידברו פניהם: פניהם יהיו עשירים
 9 כל אשר נטחו בהם: ישראל פנה פניה
 10 עולם ונצחם הוא: פה ארצו נטחו בידה
 11 עולם ונצחם הוא: ירא יהוה נטחו בידה
 12 עולם ונצחם הוא: יהוה זכרנו יתן יתן
 13 ארצינו ישראל יתן ארצינו ארצו יתן
 14 ירא יהוה הקטנים שדגולים: יתן יהוה
 15 עליכם עליכם ועל צינכם: פרוצים אים
 16 ליהוה עשה שמם וירא: השמים שמים
 17 ליהוה וירא: יתן למי אדם: לא ידמו
 18 הגלגלים ולא בלי ידו וזכרו: ויבטחו יתן
 יה מעשה ועו שלם הגלגלים:

PSAL. CXVI. קמא

1 ארבו כי ישמעו יהוה את קולי תחנני: כי
 2 רפה אנו ל ויבטי אקרא: אסלתי ונתל
 3 מות ומצוי שאל מצאני צרה ותן אמצא
 4 ובשם יהוה אקרא אלה יהוה מלטה נפשי
 5 חפן יהוה וצדיק ואלוהי מרחם: שמי פתאים
 6 יהוה ואלו ולי הוליע: שמי נפשי למצוהי
 7 כי יהוה מל עלי: כי הצצתי נפשי מצוה
 8 ארעתי כן ידמעה ארצתי מודו: ארעתי
 9 לשמי יהוה פארצתי יהוים: האמנתי כי אדבר
 10 אני עמדי כאלו: אני אכרתי בחסדי כל האדם
 11 פנב: מדי אשוב ליהוה כל יגמלוהי עלי
 12 פסי ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: מדי
 13 ליהוה אשם מודה לא לכל עמי: יד בעיני
 14 יהוה ופתחה לחסדו: אפה יהוה כי
 15 אני עבדו אני עבדו בן אמתו פתוחה
 16 למסו: לך ארבו וכן תודה ובשם יהוה
 17 אקרא: מדי ליהוה אשם מודה לא לכל עמי: 18

הסד ההלים קיב קיג קיד

מנשו הניד לעמי לחר לזרם נתלה זרם
 7 מעשו ידו אמת ומשפט סמנים כל פקודו
 8 סמנים לעד לעולם עשירים פאמת וישו
 9 פדת: שלח לעמי צה לעולם פדת קודש
 10 וטרא שמו: ראשית חכמה: יראת יהוה טבל
 טוב לכל עשירם ורחמי עמדה לעד:

PSAL. CXII. קיב

1 הגלגליה: אשר אש ירא ארצהו פמנח
 2 תספ כאלו: נפר פארץ יהוה ורע חוד ישום
 3 יתן: וידועלש בידו וצדקו עמדה לעד
 4 וירח פחשו או לישים תפן ורחם צדיק
 5 טוב אש חונן ומלה יכלל דברו במשפט
 6 כי לעולם לא יפוט לזרם שלם יהוה צדיק
 7 משמעה ורע לא ירא כן לז פטח בידה:
 8 סכף לז לא ירא ע אשר יאה מצוה: פו
 9 יתן לאומים צדקו עמדה לעד קרע ורחם
 10 ככסדו: רשע יראה: ומעם שפן יחוק ומעם
 האמת ורשעים תאבד:

PSAL. CXIII. קיג

1 הגלגליה: הגלו עמי יהוה הגלו את שם יהוה
 2 יד שם יהוה מברך משנה ועו שלם
 3 מפורד שמש ער מסאו מהלל שם יהוה:
 4 רם על עליונים: יהוה על השמים פתח: כי
 5 בידה אלוהי הפגיה לשבת: הפושלי
 6 לחאה בשמים וירא: מקמי מעפר דל
 7 מאשפת הים אמת: לולשי עם מרובים
 8 עם מדי עמי: מושי: ועתה הפית אם
 הגנים שמחה הגלגליה:

PSAL. CXIV. קיד

1 בצאת ישראל מפצעים בית יקרב מעם לעו
 2 ודחה יהוה לקולו ישראל ממלוחו: רם
 3 ראה יום ארצו יב ארצו: יהוים ראו
 4 כאלים נפשת פני צאן: מדי לזרם
 5 כי תס ארצו חסב ארצו: יהוים תרבו
 6 כאלים נפשת פני צאן: מלשם ארצו חולי
 7 ארץ מלשם אלה יקרב: יהוים תצר אדם
 פים ולמיש למעט מים: 0

תהלים קי קיא חסג

13 משך חסד ואלהיו חזן לחמו: יהי אהבתו
 14 להכיר בדרך אהו יפח שמם: יחזר ועת
 15 אהבו אל יהוה וחסות אלו אל תפחו: יהיו
 16 נגד יהוה חסידים ויכתב מאד: וכן: וען אשו
 17 לא זכ עשות חסד וירחף אשו עני ואבון
 18 ונבאה ללב למוחת: ויאהב קללה ותבארו
 19 ולא יחפץ בברכה ותרחק מפני: וילבש קללה
 20 כמלו ותבא כמים בקרבו וכלשון בעצמותו:
 21 ותיר לו פגד יטסה ולמחו חסידו יחנה:
 22 ואת פעלת שטני מאת יהוה והרבים לע
 23 על נפשו: והתה יהוה אדני עשות אהו
 24 למען שמך כי טוב חסדך הציני: פיעני
 25 ואבון אנכי לפני חלל בקרבי: כצל פנטותו
 26 כהלכתי לנעוטי פארבה: בפי פשלו מצום
 27 וכשתי פחש משמן: ואני יהיתי דופה לים
 28 ידאני יעקן ראשם: עזתי יהוה אלו השמיני
 29 כחסדך: וידעתי כי ידך ואח אהיה יהוה שתיחה:
 30 יקללו דפיה והתה תהרן כמו: וילבשו ועבדך
 31 ישמחו: וילבשו שטני פלפה ויעטו כמעיל
 32 בשמים: איהו יהוה מאד פסי וברוך רבים
 33 אהלפי: פיעמוד ימינו אבון לו יושיע
 34 משטמי נפשו:

PSAL. CX. קי

1 לוד מומד סם יהוה: לאדני שב לימני עד
 2 אשתי אבתי חם לנגלתי: משה עוף שלח
 3 יהוה מציון ודה בקרב אבתי: עמך קרבת
 4 ביום חלף ביהוה יקש מרם משתו לך
 5 סל ויהוה: משע יהוה: ולא יפח אהו
 6 כן לעולם על דברתי מפי צוק: אדני על
 7 ימית מחץ פום אפו מלמם: דין פנים מלא
 8 נואח מחץ ראש על ארץ ופה: מעת פרח
 9 ישחה על פני ימים ראש:

PSAL. CXI. קיא

1 וכליהו: איהו יהוה בכל לבב בחד לשחם
 2 ועדה: גדלים מעש יהוה החשים לכל
 3 חפציהם: הדרהו פ על וצדקו עמות
 4 לעד: ובר עשה לפלאותיו חן ורחם יהוה:
 5 טרף נתן ליהוה חפ לעולם פיתו: פה

34 ארץ פרי למלחה מלפת וישבי בה: ישם
 35 מדבר לאבם פום וארץ ציה למצוא מום:
 36 וישב שם ועבים ויכנעו עד משוב: וירשו
 37 שולח וישע כרמם ויעשו פרי תבואה:
 38 ויבכם וירפו מאד ויהמם לא ימיעטו: ויעטו
 39 וישחו מעצו רעה ונון: וטפף פה על
 40 נדיבים וחתם פתרו אהדך: וישגב אבון
 41 מעמי וישם פצאן משפחתו: ירא ישרים ושמחו
 42 וכל שליה קפצה פיה: כי דחם וישמ איהו
 43 ותפיל חסידו יהוה:

PSAL. CVIII. קח

1 שיר מומד לוד: כהן לבי אלהים אשהו
 2 ואומרה אד פנתי: עדה דבבל ופנד אעדה
 3 שיר: ארץ בעמים: יהוה ואומרה בלאמים:
 4 פירגול מעל שמם חסדך ועו שחוקים
 5 אמה: ומה על שמם אלהים ועל פל הארץ
 6 פסדך: למען ידעצן יהוה וישע וימח
 7 ועני: אלהים דבר קדשו אעלה אהלקה
 8 שכם ועמק סדה אהוד: לי נלעד ולי משה
 9 ואחרים מעו ראש יהוה מוקדך: מאב
 10 סד ורצי על אהום אשלקו בעלי על
 11 פלשת ארבע: כי ויבילני עד מבצו כי
 12 כתי עד אהום: והיא אלהים ונחתי ולא
 13 תנא אלהים בצמתי: הדה על ערת מצר
 14 וישא וישועת אדם: באלהים מעשה חיל ויהו
 15 ימים ציתי:

PSAL. CIX. קט

1 למנצח לוד מומד אלו יהוה אל תהוה:
 2 כי פי ישע ובר מרמה על פתחו דבר אהו
 3 לשון שקר: ודברו סטרה סבתי ויפחמי
 4 דחם: תחת אהתי וישטנתי ואני חסדה:
 5 וישמו על רעה תחת סובה וסטרה תחת
 6 אהתי: ודקד עלו רשע ושלן ועמד על
 7 ימני: פהשטמי תנא רשע וחסלו תהיה
 8 לחטאה: הדימו מעום פתרו יפח אהו:
 9 הדימתי יומים ואשלו אלמדה: וישע וישע
 10 מני ואלו הדרו מרדחיהם: יקש טשה
 11 לכל אשו לו ובהו יום יעש: אהדך לו

אֲלֹהֵינוּ וְכַפַּרְנוּ מִדַּעְוֵינוּ לִדְרוֹת לִשְׁמֵךְ קוֹשֵׁךְ
 לְהַשְׁתַּחֲוֶה פְתַלְמוֹתָי: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׂרָאֵל מִן הַשָּׁמַיִם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמֵן מִלְּהַעַם
 אֲבוֹנֵי הַלְלוּיָהּ:

PSAL. CVII. קו

1 זָדוֹ לִדְרוֹת פִּרְטוֹב פִּי לִשְׁלֹם חֲסוֹדוֹ: אָמֵן 1/2
 2 נִגְלוּ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲנֹכִי אֱלֹהִים מִדַּעְוֵי: וּמַחֲרֹצוֹת 3
 3 לְפָנַי מִמַּחְדָּה וּמִמַּשְׁבֵּב מִצָּפוֹן וּמִמֶּנִּי: תַעֲ 4
 4 בְּמִדְבַר פְּשִׁימוֹן דָּדָךְ עַד מוֹשֵׁב לֹא מִצָּנֵא:
 5 רַעֲמִים בְּרִצְמָאִים נִשְׁעִים בָּהֶם וַחֲתָפְתָּ: 5
 6 וַיַּעֲקֹב אֶל־יְהוָה בְּצַד לִבּוֹ מִמַּעֲוֹתָיו 6
 7 וַיִּצְלַם: וַיִּתְחַבֵּם בְּרוּךְ יְהוָה לִלְבַת אֶל־עַד 7
 8 מוֹשֵׁב: זָדוֹ לִדְרוֹת חֲסוֹד וּנְסִלְאוֹתָיו לִבְנֵי 8
 9 אָדָם: פִּרְהִשְׁפֵּעַ פֶּשַׁע שֹׁקֵי קֶדֶשׁ וְנִשְׁבַּח וְעִבְדָּה 9
 10 מִלֹּא־טוֹב: לִשְׁבֵי חֲשׂוֹךְ וְצִלְמוֹת אֲסוּרֵי עֵינַי 10
 11 וַחֲלוּ: פִּרְהִמְרוּ אֲמִרָתְךָ יָצָתָה עֵלְיוֹן מִצָּנֵא: 11
 12 וַיִּכְעַר בְּעַמְלֵי לֵבָם מִשְׁלֵי יָתֵן עֹד: וַיַּעֲקֹב 12
 13 אֶל־יְהוָה בְּצַד לִבּוֹ מִמַּעֲוֹתָיו וַיִּשְׁעִים:
 14 וַיִּצְאִים מִחֲשׂוֹךְ וְצִלְמוֹת וּמִסִּתְוֵיהֶם יַעֲקֹב: 14
 15 זָדוֹ לִדְרוֹת חֲסוֹד וּנְסִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: פִּרְ 15
 16 שְׁבֵי מִלְּחֹת טוֹשֵׁת וּבְרִיתוֹ בְּרוּךְ נִשְׁבַּח: אֱלֹהִים 16
 17 מִיַּחַד פִּשְׁעִים וּמַעֲוֹתָיו וַחֲתָפְתָּ: פִּלְאֵל אֲכַל 17
 18 וַחֲתָפְתָּ נִשְׁעִים וַיִּתֵּן עַד־שֵׁעֵי מַחַ: וַיַּעֲקֹב 18
 19 אֶל־יְהוָה בְּצַד לִבּוֹ מִמַּעֲוֹתָיו וַיִּשְׁעִים:
 20 וַשְׁלַח דָּבָר וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחֹתוֹתָם: 20
 21 זָדוֹ לִדְרוֹת חֲסוֹד וּנְסִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיּוֹבִדוּ 21
 22 וּבְדוּ תִהְיֶה וַיִּסְפוּ מִשְׁלֵי פִּיפָה: ל יִדְרֵי 22
 23 הַיָּם פִּאֲלוֹת עֵשֶׂי מִלֹּאֲהָ בְּמִים רַבִּים: ל הַיָּמָה 23
 24 רָאָ מִשְׁלֵי יְהוָה וּנְסִלְאוֹתָיו בְּמַצְלוֹה: ל וַיִּאֲמֹר 24
 25 וַיַּעֲמֵד רִחַ סִעֵדָה וַחֲרוֹמִים נִלְיוּ: ל יַעֲלוּ 25
 26 שְׁמִיִם יְהוָה תִּדְרֹמֹת נִשְׁעִים בָּרַעָה תַחֲמוֹנֵג: 26
 27 ל יִדְוֶנוּ וַיִּטְעוּ פִּשְׁפֹּד וּמִלְּחֻכְמוֹת תַּחֲבֹלַע: 27
 28 ל וַיַּעֲקֹב אֶל־יְהוָה בְּצַד לִבּוֹ מִמַּעֲוֹתָיו 28
 29 וַיִּצְאִים: יָקָם סִעֵדָה לְדִמְיוֹהָ וַיִּדְוֶשׁוּ בְּלִיָּהּ: 29
 30 וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־שִׁחֲקוּ וַיִּחַם אֶל־מִדְּוָה חֲסָצִים: 30
 31 זָדוֹ לִדְרוֹת חֲסוֹד וּנְסִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: 31
 32 וַיּוֹמְמוּהוּ בְּקֹל־עַם וּבְמִשְׁבַּח וְהִמָּה הַלְלוּהָ: 32
 33 יִשְׁחֵם מִדְּרוֹת לְמוֹדָב וּבְצָנֵא מִים לְצַפְסָנוֹן: 33

10 וַיִּחַרְבּ וַחֲלוּכִים פִּתְרוֹמֵת בְּמִדְבַר: וַיִּשְׁעִים 10
 11 מִיַּד שׁוֹטָא וַיִּנְאֵלֵם מִיַּד אֵיבֵי: וַיִּפְסְדוּ מִים 11
 12 צְרוּרִים אֲדוּ מִים לֹא טָרוּ: וַיִּיאַמְטוּ 12
 13 בְּדַמְיוֹ לִשְׁבֵי תִהְלָחוּ: מִדְּוָה שִׁכְחוּ מַעֲשֵׂי 13
 14 אֱלֹהֵם לְעַצְתָּ: וַיִּתְחַבֵּה תַחֲבָה בְּמִדְבַר וַיִּפְסַד 14
 15 אֶל־פְּשִׁימוֹן: וַיִּתֵּן לִבּוֹ שְׁאֵלָתוֹ וַיִּשְׁלַח 15
 16 חֲזוֹן בְּנִשְׁעִים: וַיִּקְבַּח לְמִשְׁה בְּמִדְבָרָה לְאוֹרוֹן 16
 17 קְדוֹשׁ יְהוָה: וַיִּסְחַדוּ אֶרֶץ וַיִּבְלַע דָּרוֹן וַיִּחַם 17
 18 עַל־עֵדֶת אֲבוֹתָם: וַתַּעֲבֵרֵאֵשׁ בְּעֵדָתָם לְהִנֵּה 18
 19 תִּלְחָטוּ וַשְׁעִים: וַיַּעֲשֵׂה עַל־כְּחוֹב וַיִּשְׁתַּחֲוֶה 19
 20 לְמַסְכָּה וַיִּמְדוּ אֶת־בְּנֵיהֶם בְּחִמְיָה שׁוֹד 20
 21 אֲכַל עֵשֶׂב: שִׁכְחוּ אֶל־מִשְׁעִים עֵשֶׂה נְדָלוֹת 21
 22 בְּמַצְעִים: נִפְלְאוּת פִּאֲרָץ חֵם טְרוּאֵת עַל־יַד 22
 23 סוֹף: וַיִּאֲמֹר לְהַשְׁמִידֵם לְלֵיל מִשְׁה בְּרוּךְ 23
 24 עַמְד בְּפִרְץ לִפְנֵי לְהַשְׁבִּיב חֲסוֹד מִדְּשַׁחֲרוּ: 24
 25 וַיִּיאַסֵּר פִּאֲרָץ חֲמִידָה לֹא וַיִּיאַמְטוּ לְדָרוֹ: 25
 26 וַיִּתְנַם בְּאוֹרְהֶם לֹא שְׁמֵלֵי בְקֹל יְהוָה: וַיִּשְׂא 26
 27 חֲדוֹ לִבּוֹ לְהַשִּׁיל אֹרְחִים בְּמִדְבַר: וַחֲפִיל וְרַעַם 27
 28 בְּרַעִים לְאוֹרְחֵם בְּיַצְוָתוֹ: וַיִּאֲמָדוּ לְבַעַל פִּעוֹר 28
 29 וַיִּאֲכִלוּ וּבְדוּ מַחֲסִים: וַיִּכְעִסוּ בְּמַעֲלֵיהֶם 29
 30 וַיִּסְחַדוּ בָּם מַצְלוֹה: וַיַּעֲמֵד פִּיטָחֵם וַיַּפְלֵל 30
 31 וַחֲתָפְתָּ הַמַּצְפָּה: וַחֲתָפְתָּ לֹל לְעֹדָה לֹד 31
 32 זָדוֹ עַד־שְׁעִים: וַיַּקְצִיפוּ עַל־מַי מִיַּד וַיַּרְעוּ 32
 33 לְמִשְׁה בְּעֵבְרָם: פִּרְהִמְרוּ אֲדִירוֹת וַיִּפְסַד 33
 34 בְּשִׁחֲחוּ: לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר 34
 35 אֲמַר יְהוָה לִבּוֹ: וַחֲתָפְתָּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמוּ 35
 36 מַעֲשֵׂיהֶם: וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־עַצְמוֹתָם וַיִּחַד לִבּוֹ 36
 37 לְמַלְּשָׁ: וַיּוֹבִדוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וַאֲת־בְּטוֹתָם 37
 38 לְשִׁדְּוִים: וַיִּשְׁפֹּדוּ דָם מִן־יַד־בְּנֵיהֶם וּבְטוֹתָם 38
 39 אֲשֶׁר וּבְדוּ לְעַצְפֵי כְּנַעַן וַיִּתְחַקֵּף וַיִּאֲרָץ 39
 40 בְּדִמְיוֹ: וַיִּטְמֵא כְּמַעֲשֵׂיהֶם וַחֲסֵי בְּמַעֲלֵיהֶם: 40
 41 וַיִּדְרֹם אֶף יְהוָה בְּעַמְּוֹ וַיִּחַרְבֵּם אֶת־חִלְמוֹ: 41
 42 וַיִּחַם פְּרוּצִים וַיִּמְשְׁלוּ בָּהֶם שִׁאֲמוֹת: 42
 43 וַלְחָצֵם אִוְיָהֶם וַחֲנֵשׁוּ תַחֲרוֹת יָדָם: פְּעַמִּים 43
 44 רַפְחוּ וַיִּצְלַם הַיָּמָה יַחַד בְּעַצְמֵם וַחֲנֵשׁוּ בְּעַמְּוִם: 44
 45 וַיִּרְאָ בְּצַד לִבּוֹ מִשְׁלֵי אֶת־רַפְחוֹ: וַיּוֹפֵ 45
 46 לִבּוֹ פִּיתוֹ וַיִּחַם פִּיֵּי חֲסוֹד: וַיִּתֵּן אֹרְחֵם 46
 47 לְדִמְיוֹם לִפְנֵי פִלְשׁוּמֵיהֶם: וַחֲשִׁיעֵתוּ יְהוָה 47

תהלים קו תסא

18 לַמִּיָּדָאֵשׁ לְעַבְדֵי נִמְצָא יוֹקֵד עַד בְּבֹל
 19 רָגְלוֹ יִהְיֶה בַּיָּד בַּיָּד נִשְׁטָף עֵדֶנָה פְּאֵדוֹ
 20 אִמְרָת יְהוָה צִדְקָתוֹ שִׁלְחַת מִלְחָה וַיַּחֲדָדֶה
 21 מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתָּחֵהוּ שִׁמּוֹ אֶרֶץ לְבָנוֹ וַיִּשְׁלַח
 22 בְּבִלְקִינִי לֵאמֹר שִׁדְדוּ בְּנִפְשׁוֹ וַיִּקְרַע חֲבָסִים
 23 וַיִּבֶא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲבֹד בְּרַב אֲרָצֵי הָעַם
 24 וַיִּשְׂרֹ אֶת עַמּוֹ מִמֶּה אִי עֲצָמָה מֵעֲצוֹ וַיִּפְקֹ
 25 לִבָּם לְשֹׂא עֵפֶס לְהִרְגִיל בְּעַבְדוֹ שִׁלְחַ
 26 מִשֶּׁה עַבְדוֹ אֶרֶץ אֲשֶׁר פָּתַח שִׁמּוֹ בָּם
 27 דָּבַר אֲתוֹרָה וּמְפִתִּים פִּאֲרָץ הָעַם שִׁלְחַ
 28 חֲשׂוֹ וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא מָדַ אֶת דִּבְרוֹ וַיִּפְקֹ
 29 אֶת מַמְיָדִים לֹם וַיִּמַּח אֶת דִּבְרוֹתָם שִׁחַץ
 30 אֲרָצִים צִפְרָדִים בְּחַדוֹ מִלְכֻדִים אִמְר וַיִּבֶא
 31 עַד פְּלִים בְּבִלְבָּלִים נִתְּן נִשְׁמִידִים פִּד
 32 אֵשׁ לִבְחַת פִּאֲרָצִים וַיִּדְּ נִפְסָם וַיַּחֲאֲמֵם
 33 וַיִּשְׁפֹּר עַץ בְּבִלְבָּלִים אִמְר וַיִּבֶא אֶתֶּה וַיִּלְקַח
 34 וַיִּתֵּן מִסְפָּר וַיִּאֲמַל בְּלִעֵשֶׁב פִּאֲרָצִים וַיִּאֲמַל
 35 פִּרְי אֲדָמָה וַיִּדְּ בְּלִבְבוֹ פִּאֲרָצִים וְאִשִּׁית
 36 לְכֹל אֹמִים וַיִּצְיָאָם בְּכַסֵּף חֲדָב וַאֲן בִּשְׂכָרָם
 37 פִּשְׁלֵה שִׁמְחַת מִצְרַיִם בְּצִאֲתָם בְּרִנְפֵל פִּדוּחִים
 38 עֲלִיחִים פִּשְׁשׁ עַד לְמִסְפָּד וַאֲשׁ לְאִדָּה לִלְהוֹ
 39 שְׂאֵל וַיִּבֶא שִׁלְחַ וְלָחֵם שְׁמִים וַשְׁבִּיעַם פִּתַח
 40 צִד וַיּוֹבֵד מִים וְלָכֵן בְּצִיחַת נָדָר בְּרִיבֹב
 41 אֶת דִּבְרֵי קִדְשׁוֹ אֶת אֲמִרָתָם עַבְדוֹ וַיִּצְאֵהוּ
 42 עַמּוֹ בְּשִׁשְׁוֹן בְּרִיבֹב אֶת דִּבְרוֹתָיו וַיִּתֵּן לָחֵם
 43 אֲרָצֵה פִּים וְעַמֵּל לִפְנֵים וַיִּשְׁלַח בְּעַבְדוֹ
 44 לִשְׂכָרוֹ חֲקֵקוֹ וַתּוֹרִיתוֹ לְכַזֵּב הַלְלוּהוּ

PSPL. CVI. ק

1 הַלְלוּהוּ הַחַד לְהַדָּה פִּרְשׁוֹב בְּי לְעֹלָם
 2 חֲסִדוֹ כֹּי יִמְלַל בְּמִחַת יְהוָה יִשְׁמֵעַ בְּל
 3 תְּהַלְלוּהוּ אֲשֶׁה שְׁמִי מִשְׁפַּט עֲשֵׂה צִדְקָה
 4 בְּכֹל עַם וְכִרְמֵ יְהוָה פִּרְצוֹן עִפְקוֹ פִּקְוִי
 5 בִּישְׁתֵּהוּ לְחַח וְבִטְחַת בְּרוּיָה לְשִׁמְחַ
 6 בְּשִׁמְחַת בְּרוּיָה לְחַחֲלֵל עַם־חַלְתָּהוּ חֲטָאֵהוּ
 7 עַם־אֲבִיחַת הַשִּׁיט וְהַשְׁעִי אֲבִיחַת בְּמִצְרַיִם
 8 לֹא־הִשְׁפִּיל נִסְלֵאֲרוּיָה לֹא וְכִרְ אֶתֶּדָב
 9 חֲסִדוֹ וַיִּמְדֵּ עֲלִים בִּים־סִקֵּה וַיִּשְׁמֵעַ לְמַעַן
 10 שְׁמִי לְהַדָּע אֶת־בְּחַתוֹ וַיַּעֲשֵׂה בִים־סִקֵּה

18 וְכִנְנוּ חֲסִדוֹ בְרוּשִׁים פִּתַּח הַדִּים הַבְּחִים
 19 לְעֵלָם מְלָעִים מַחֲסֵה לְשִׁפְסִים עֲשֵׂה יִרַח
 20 לְמַעֲדִים שְׁמֵשׁ יִזַּע מְבֹאֵה הַחַח חֲשׂוֹ
 21 וְהוּי לִלְהַ בְּרַחֲמֵשׁ בְּלִחְזוֹתֵי הַפְּסִיחִים
 22 שְׁאֵנִים לְשִׁרָף לְבָשׁ מֵאֵל אֲכֹלִים הַחֲד
 23 הַשְׂמֵשׁ יִסְפָּן וְלֹא מְעִלָּתָם יִרְצָוּן יִצֵּא
 24 אֲדָם לִשׁ עֵל וְלִעֲבָדוֹ עֵד־עֵבֵב מִהַדָּע
 25 מֵעֲשִׂוֹ יְהוָה פִּלִּם בְּחִכְמָה עֲשִׂית מִלֵּאֵה
 26 הַפֶּרֶץ הַנְּקָדָה וְהַיָּם נִדְלָה חֲדָב הַדִּים
 27 יִסְם רִמְשׁ וַאֲן מִסְפָּר חֲחַת קִטְפַת עַם־זִלְחַ
 28 שֵׁם אִמְרָת הַלְסָן לְחֲזוֹן הַיָּם לְשִׁחַק
 29 בָּי פִּלִּם אֲלִיָּה יִשְׁפָּן לְחַח אֲכֹלִם בְּעִתוֹ
 30 וַיִּתֵּן לָחֵם לְלִטְוֹן חֲסִפַּח יִדְּוֹ יִשְׁפָּעוֹן מִבֵּב
 31 חֲסִיחֵי פִקְוֹ יִבְלִחוּ חֲסִקָה הַחֵם יַעֲוֵן וְלֹא
 32 עֲפָרִים לִשְׁאֵן חֲשִׁלְחַ חֲחַח וְבִאֲן אֲתוֹרָשׁ
 33 פִּרְי אֲדָמָה הַחַח כְּבוֹד יְהוָה לְעֹלָם יִשְׁמַח
 34 יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו הַפְּסִיט לְאֲרָץ וַתִּרְעַד יַעַ
 35 בְּהַיָּם וַיַּעֲשֵׂה אִשִּׁיתָה לְהַדָּה בְּרִיבֹב אֲמִיבֵה
 36 לְאֲרָץ עַבְדוֹ יַעֲבֹד עֲלָיו שִׁדְדוֹ אֲכֹלִ אֲשִׁמַּח
 37 בְּרוּיָה וַיַּחֲמַד חֲטָאִים מִן־הַפֶּרֶץ וַיִּשְׁעִים
 38 עַד אֲכֹם בְּרִכַּב נִפְשׁוֹ אֲתוֹרָה הַלְלוּהוּ

PSAL. CV. קי

1 הַחַד לְהַדָּה קִדְשׁוֹ בְּשִׁמְי הַחַדִּישׁ בְּעַמִּים
 2 עֲלִיחֻתוֹ שִׁדְדוֹ לֹ וַיִּמְדֵּ לְשִׁחַ בְּכֹל
 3 נִסְלֵאֲרוֹתוֹ הַחַחֲלֵי בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ לְשִׁמְחַ לֵב
 4 מִבְּלִי יְהוָה הַחַחֲלֵי יְהוָה וְעוֹ בְּקִשְׁוֹ פִּי
 5 חֲמִידוֹ וְכִרְ נִסְלֵאֲרוֹתוֹ אֲשֶׁר עֲשֵׂה מִסְחַח
 6 וְכִשְׂפִטְרִישׁוֹ וְדַע אֲבָחֵם עַבְדוֹ בְּמִי יַעֲבֹד
 7 בְּרוּיָה הַחַח יְהוָה אֲלֵהוּ בְּכֹל־הַפֶּרֶץ
 8 מִשְׁפָּטוֹ וְכִרְ לְעֹלָם בְּרוּיָה דָּבַר צִדְה לְאִיָּה
 9 חֲדוֹ אֲשֶׁר פִּתַּח אֶת־אֲבָחֵם וַשְׁמִעֵהוּ לְשִׁחַק
 10 וַיַּעֲמִידֵה לְיַעֲבֹד לְחַק לְשִׁיבָאֵל בְּרוּיָה עֹלָם
 11 לֵאמֹר כֹּי אִתֵּן אֶת־הַפֶּרֶץ פִּנְעַן חֲכַל בְּחֹלְבִים
 12 בְּרוּיָה מִרְיָ מִסְפָּר פִּמְעֵט וְגִרְמֵם בְּהַ
 13 וַיִּחַחֲלֵם מִצֵּוֹ אֲלֵהוּ מִמְּמַלְכָה אֲלֵהֵם אֲחִיר
 14 לְהַדָּעֵה אֲדָם לְעִשָּׂק וַיִּבַּח עֲלֵהֵם מִלְכִים
 15 אֲלֵהוּ עַשֵׂה בְּמִשְׁחֵה וְלִנְבִיאֵי אֲלֵהוּ וַיִּקְרָא
 16 וְרַעַב עַל־הַפֶּרֶץ בְּלִי־מַעֲוָה־לָחֵם שְׁמִי שִׁלְחַ

7 לְבַעֲשָׂהֶם יִדְעֵה וְרַמְּךָ לַמִּשְׁחָה לְמַעַן אֲשַׁחֵל
 8 עַל־לִחְתֹּי רַחֵם וְחַנּוּן הַיְהִי אֵיךְ אֵיךְ אִפְסֵי וְרַב
 9 חֶסֶד לֹא־לִנְצַח חַיֵּי וְלֹא לְעוֹלָם יִשְׂרָאֵל לֹא
 10 כִּחְסֵי־אֵינִי עֲשֵׂה לְךָ וְלֹא כְעוֹשֵׂי־יָמַי מְלֵאֵי
 11 בְּיַ כְּבֹהֵה שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ נָתַן חֶסֶד עַל־
 12 יְהוָה פִּדְיוֹן מוֹחַ מוֹשֵׁב מִדְּרוֹק הַדְּרוֹק מִפְּנֵי
 13 אֲדִרְשָׁעֵינִי פִּדְיוֹן אֵב עַל־בְּנֵי־הָרָם הָרָם הַיְהִי
 14 עַל־יְהוָה כִּי הוּא יָדַע יַצְרֵנוּ וְזָכַר מִי־עֲשֵׂה
 15 אֲנַחְסֵי אֲנֹשׁ פִּתְעוֹי יָמֹי כִּצְצֵי הַשֶּׁזֶה בֶּן
 16 יָצִיף כִּי חַח עֲבוּדָיו וְאֲנֹכִי וְלֹא־יִכְרַפֵּה
 17 עַד מְקוֹמוֹ חֶסֶד הַיְהִי מִעַלְיָם וְעַד־עוֹלָם
 18 עַל־יְהוָה וְאֲזַכְּרוֹ לְבִנֵי בָנִים לְשִׁמְרֵי בֵיתוֹ
 19 וְלוֹשְׁרֵי שְׂקוֹי לְעֹשֵׂהֶם הַיְהִי בְשִׁמְיֵם הַכֵּן
 20 כִּסְאֵי וְלִמְלֹחֵי בְּכָל מְשֻׁלָּה בְּרַם הַיְהִי
 21 מִלְּאֲכֹי גִבּוֹר כֹּחַ עֲשֵׂה דָבָר לְשִׁמְעַי בְּקוֹל
 22 דְּבָרוֹ בְּרַם הַיְהִי פִלְמִעֲשׂוֹי בְּכָל־מְקוֹמֹה
 23 מִמְּשֻׁלָּהוֹ בְּרַב נַפְשֵׁי אֲדִי־יְהוָה

PSAL. CIV. קב

1 בְּרַם נַפְשֵׁי אֲדִי־יְהוָה הַיְהִי אֲלֵיךְ גְּלוּלָה פִּאֹד
 2 הַיְהִי וְהַיְהִי לְבַשְׂתִּי עֲשֵׂה אִד פִּשְׁלֵמָה לְמַעַן
 3 שָׁמַיִם פְּרִי־יָהּ הַמְקַדֵּה בְּפִיִּם עַל־לִיחֵי הַשָּׁמַיִם
 4 עֵינַי רַמְּכֵי וְהַיְהִי עַל־בְּנֵי־יְהוָה עֲשֵׂה
 5 מִלְּאֲכֹי הַיְהִי מִשְׁרָחֵי אֵשׁ לְהוֹט יִסֵּד אֲרֶץ
 6 עַל־מִכְנֹהֶה בְּלִפְנֵי־פְעוֹם עוֹלָם וְעַד תְּהוֹמֵם
 7 פִּלְבִּישׁ בְּשִׂתוֹ עַל־רֵיִים יַעֲמֹד מוֹם מֶךְ
 8 גְּעִיחֹף יִסְתֹּן מִן־קוֹל רַעֲמֵי חִסְפוֹן יַעֲלוֹ
 9 הַיִּים יִרְדוּ בְּקֻצֹת אֵל־מְקוֹם זֶה יִסְדֹּף לְהַיִּם
 10 גְּבוּל־שָׁמַיִם בְּלִי־עֲבוּר בְּלִי־שִׁבּוּן לְפִסּוֹת
 11 הָאָרֶץ הַמְשַׁלֵּחַ מַעֲיָם בְּנֹחִים בֵּין הַיִּים
 12 יִתְלַכֵּן יִשְׁקֵי בְּלִיחֵתוֹ שִׁחַי וְשִׁפְרֵי פְרָאִים
 13 צִמְחָם עוֹלָדִים עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁפֹּן מִפֶּן
 14 עֲשָׂאִים יִתְמַקְּלוּ מִשְׁקֵה הַיִּים מְעַלְיָחֵי
 15 מִשְׁרֵי מְעַשְׂשֵׁף חֲשׁוֹבֵה הָאָרֶץ מִצְמִיחַ תְּצִיר
 16 לְהַמְדֵה וְעֹשֵׂב לְעִבְחַת הָאָדָם לְרֹצֵה מֶךְ
 17 הָאָרֶץ וַיִּנֶן וַיִּשְׁפֹּחַ לְבָרֵאשִׁיף לְהַצְדִּיל פִּסְמֵם
 18 מִשְׁמֹן וְלֶחֶם לְבָרֵאשִׁיף יִסְעֵד וְשִׁמְעֵי עֲצֵי יְהוָה
 19 אֲרוֹן לְבָנוֹן אֲמֹר נָעַד אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים

1 הַמְשִׁלָּה לְעַמִּי כִּי־עֲשָׂה וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּן שִׁחֵי
 2 יְהוָה שְׁמֵעֵה חֲסִלְחֵי וְשִׁעֲרֵי אֱלֹהֵי תְהוֹמֵם
 3 אֶל־חֲסִיֵּי פְרִיחֵי מִפְּנֵי בָּיִם צַד לִי הַמְּדֵה־אֵלֵי
 4 אֲנֹכִי בָּיִם אֵיךְ אֵיךְ לְדוֹד עֵינִי כִּי־קוֹל מְעַשֵּׂן
 5 יָמֵי וְעֲמֻלְחֵי פִּלְמִקוֹר מְדוֹד הַיְהִי מְעַשֵּׂב
 6 וְיָבֵשׁ לִי כִּי־שִׁכְחֵי כִּמְכֹל לְחַיִּי מְקוֹל
 7 אֲנַחְסֵי הַמְקַדֵּה עֲצָמֵי לְבַשְׂתִּי וְיִמְחִי לְקִיחֵי
 8 מְדוֹר הַיִּחִי פְכֹס חֲרִיבֵי שְׂקוֹי וְאֲהַיְהִי
 9 כְּצִפּוֹר קִדּוֹד עַל־גַּב פִּלְדָּהִם חֲרִיבֵי אֵיבֵי
 10 מְדוֹלָלֵי כִּי־לְשׁוֹנֵי כִּי־אֲשֶׁר פִּלְחֵם אֲכַלְחֵי
 11 וְשִׁעֵי בְּבִי מִכְּסֵי מִפְּנֵי־וַעֲמֻלָּה וְקִצְפוֹ כִּי
 12 מְשֻׁלָּחֵי וְשִׁלְכֵנִי יָמֵי כִּי־כָל מְדוֹר וְאֵלֵי מְעַשֵּׂב
 13 אֲבִישׁ וְאֲהַיְהִי יְהוָה לְעוֹלָם תְּשֻׁב וְחֲסִדוֹ לְדוֹד
 14 וְדוֹד אֲהַיְהִי חֶסֶם תְּחַחֵם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחַבְּהָ
 15 כִּי־בָא מֵעַד כִּי־יִצְעֹ עֲבוּרָה אֲדִי־אֲבִיחָה
 16 וְאֲחֵי עֲפֹרֵה יְחַנְטֵי וַיִּירָא נַיִם אֲדִי־שָׁם הַיְהִי
 17 וְכִל־מִלְּכֵי הָאָרֶץ אֲדִי־בְּיָדֵי כִּי־פִּרְכְּהָ הַיְהִי
 18 צִיּוֹן תְּהוֹה בְּכִסְדוֹ פִּתַּח אֶל־חַסְפֵּי הַעֲשֵׂה
 19 וְלֹא־יִכְוֵה אֶת־חַסְפֵּי־הֶם תִּפְתַּח וְאֲחֵי לְדוֹד
 20 אֲחִירֹן וְעַם גְּבוּרָה וְהַיְהִי עוֹף־הַשָּׁמַיִם
 21 מִמְּחֹם קוֹדֵשׁ יְהוָה מִשְׁמֵם אֶל־אֲרֶץ הַיִּפְטִי
 22 לְשִׁמְעַי אֲנִיךְ אֲסוֹר לְשִׁיחָה בְּנֵי חַמְחֵה
 23 לְסִפְרֵי צִיּוֹן שָׁם הַיְהִי הַיְהִי חֲסִיֵּי בְּחַסְפֵּי־הֶם
 24 בְּהַפְּכֵי עַמִּים יְהוֹדוּ וּמְלַכּוֹת לְעַבֵּד אֲדִי
 25 יְהוָה עֲשֵׂה בְּדִרְךָ פִּתּוֹ קִצְפוֹ יָמֵי אֲמֹר
 26 אֵלֵי אֶת־עַלְמֵי בְּרִיחֵי יָמֵי דְדוֹד הַיִּים שְׁנִיחֵי
 27 לְפִסְמֵם הָאָרֶץ יִסְדֹּף וּמְעַשֵׂה יְהוָה שָׁמַיִם
 28 הַיְהִי וְיִאֲבֹד וְאֲהַיְהִי רַעֲמֹד וְכֹלֵם פְּנֵי־יָבֵל
 29 פִּלְמִשׁ תִּתְלַכֵּם וְיִחַלְשׁוּ וְאֲהַיְהִי הוּא וְשִׁנִּיחֵי
 30 לֹא יִחַמוּ כִּי־עֲבוּרָה יִשְׁמְעוּ וְרַעֲמֵי לְקִדּוֹת יִפְּוֹן

PSAL. CIII. קב

1 לְדוֹד בְּרַם נַפְשֵׁי אֲדִי־יְהוָה וּמְלַכְרֵי אֲדִי
 2 שָׁם קוֹדֵשׁ בְּרַם נַפְשֵׁי אֲדִי־יְהוָה וְאֲדִי־שִׁבּוֹד
 3 בְּלִי־מְלִיחֵי חַסְפֵּי לְמַעַן כִּי־הוֹפֵא לְמַעַן
 4 תִּתְלַכֵּי הַצֹּהֵל מִשְׁחַח חַיִּיבֵי הַמְּשַׁרְכֵי
 5 חֶסֶד וְחַמִּים הַמְּשַׁפֵּעַ פְּסִיב עֲדִיךְ תִּתְחַדֵּשׁ
 6 בְּפִשֵׁר עֲבוּרָה עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמְשַׁפֵּים

ההלים צט ק קא הנט

8 תבל ותשבי בה: נחוח ימחא בקרף יחד הרים
9 רפסי: לפני הדה כי בא לשפט הארץ ישפט
תבל בצדק ועמים במישים:

PSAL. XCIX. צט

1 יהיה מלך יהוה עמים יושב כרזים הנט
2 הארץ: יהיה בציון גדול רם הוא על כל
3 העמים: יחד שמך גדול ונרא קדוש הוא:
4 ועו מלך משפט אהב אהה פונת מישרים
5 משפט וצדקה בימנו: אמה עשית: רכמנו
6 יהיה אלהי השתחוה להים רגלי קדוש
7 הוא: משה ואהרן: בכלנו ושמואל בקרא
8 שמו לראים אל יהוה והוא יענם: בעמד
9 עבדך אלהים שמרו עוזו וחק כבודלמו:
10 יהיה אלהי אהה עליכם אל נשא היתה להם
11 ולכם על עליהם: רכמנו יהיה אלהי
12 השתחוה לך קדשו כי קדוש יהיה אלהי:

PSAL. C. ק

1 מומד לחודה ירעו ליהוה כל הארץ:
2 עבדו את יהוה בשמחה בא לפני פננה:
3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשט ולא
4 אנתנו עמי וצאן מעיתו: בא ששעו
5 בחודה וצדו בחודה יהוה לו צרכי שמו:
6 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועודו ודו
7 אמתו:

PSAL. CI. קא

1 לדוד מומד חסד ומשפט אשירה לך יהוה
2 אומרה: אשפלה בדת חמים מז תבוא אלי
3 אהלהם חם לבי בקרב בירי: לא אשירה ונגד
4 עיני ופס בלי על עשורסום סאתי לא דבק
5 פי: ללב עקש יסוד מפני רע לא אדע:
6 מלשלי בסתר: ועלו אחרו אצמח גבה
7 עינים ורחב ללב אולו לא אוכל: עמי
8 פטאמי ארץ לשח עמתי הלק בדת חמים
9 דהא ישראל: לא יושב בקרב בירי עשה
10 רמיה דב שקחים לא רפון לנגד עיני: לכחים
11 אצמח כל ושע ארץ להסית מעו יהוה
12 כל פעלי און:

3 וישערו: ספרו בגוים פנודו בכל העמים
4 נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד לרא
5 דהא על כל אלהים: פי כל אלה העמים
6 אלהים ויהוה שמם עשה: דוד יהוה לפני עו
7 והפאת במקדשו: דב ליהוה משפחות עמים
8 וכן ליהוה פנודו: דב ליהוה בנד שמו
9 שאר מטה וכו' וצדו: השתחוה ליהוה
10 בדת קדש חילו מפניו כל הארץ: אמו
11 בגוים: יהוה מלך את חפון תבל כל הפוט
12 וכן עמים במישים: ישמחו השמים ותגל
13 הארץ ירעם הים ומלא: ועלו שדי וכל אשר
14 בו אז ירכנו כל ישרימו: לפני יהוה: פי בא
15 כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
16 באמתו:

PSAL. XCVII. צו

1 יהיה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים:
2 ענו ועפל סביח צדק ומשפט מבן בסאו
3 אש לפני תלך והלאת פנב צדו: הארו
4 סכח תבל ראתה ותהל הארץ: הים פדע
5 נמסו מלשני יהוה מלפני און כל הארץ:
6 ודידו השמים צדק ורא כל העמים פנודו:
7 יבשו: כל עבדי פסל והפחילים באלים
8 והשתחוה לו כל אלהים: שמה והשלחו
9 ציון ותגלה פתח יהוה למען משפט יהוה:
10 כי אשה: יהוה עליון על כל הארץ מאד
11 ופליח על כל אלהים: אהי יהוה שטאו
12 וע שמו נפשות חסדיו מר ושעים יצאלם
13 אור ורע לצדיק ולשור לב שמוהו: שמו
14 צדיקים ביהוה יהוה לונר קדשו:

PSAL. XCVIII. צח

1 מומד שדו ליהוה: שד חוש פנפלאות
2 עשה השיעה לו ימינו חודש קדשו: הדיע
3 יהוה ישעתי לעיני רבים גדל צדקו: וכו
4 חסדו: והמית לבית ישראל רא כל אסר
5 ארץ את ישועת אלהי: דדיש ליהוה כל
6 הארץ פנודו ורכה חפוד: ופרי ליהוה בכבוד
7 בפנוד וקל זמרה: בתצדו וקל שופר
8 ודיש לפני המלך יהוה: ירעם הים ומלא

1 ידבר עזק ויאמרו כל פסלי אה: עמתי יזה
 2 ויפאו ויחלוקו יפאו: אלמטה ותר ירתנו
 3 ויהימים יצאנו: ויאמרו לא יהאיה ולא
 4 ימן אלזי ויקב: פני בשים צנם וכלים
 5 למדו תשפילו: הנטע און הלא ישמע אה
 6 יצר ען הלא יפט: ידבר צום הלא ימח
 7 והכלמד אהם דעתו: ידזה דע מחשבות אהם
 8 פי דפיה תבלו: אשה דפני אשה וישפיה
 9 ומתרחק תלמדו: להשקט לו מימי רע עד
 10 יפיה לישע שחתו: פי אריש ידזה עמי
 11 ונתלדו לא יענ: פי עזק וצב וצב משפט
 12 ויאדו מלישור לב: מיקום לו עם פרעם
 13 מיהוצב לי עשפלי און: לזל ידזה עורה
 14 לי פמלט: וסכה דמיה נפשו: אה אמהי
 15 מטה תלי חסדו ידזה יסעמי: פני שרשי
 16 בקרבי חסדו ישעשע נפשו: ודחמו
 17 נפשו ידזה יצר עמל על דק: תדע על
 18 נפש צדיק הם נק יושע: ידזה ידזה לו
 19 למשנב ואלזי לצד מרס: וצב עליהם
 20 אה אהם ורשעם יצמחם אצמחם ידזה
 21 אהיהם:

PSAL XCV. צה

1 לכו פנכה לידזה ליעה לצד ישעם: מדימה
 2 פמ חתיה כומות ציע לו: פי אל גדול
 3 ידזה ומלך גדול על פל אלהים: אשר בידו
 4 מרדף ארץ ודעפות דהים לו: אשר לו דהם
 5 והא עשה וישח ידו יצו: בא לשחיה
 6 והכעה נרבה לפני ידזה עשנו: פי דהא
 7 אלהים ויגהס עם פרעיה וצאן דו ויהם
 8 אה בלזי תשמע: אה תלש לבכם כמריה
 9 פים מפה פנפדו: אשר לפני אה תבכם
 10 פחלמי פס יא פללי: א צעים שנה: אקט
 11 בדור ואמר עם תע לבב דהם אה ידע
 12 דרכו: אשר לשפיעי בא אה יאן אל
 13 מחדו:

PSAL XCVI. צז

1 שדח לידזה שד חוש שדח לידזה פל דחשו:
 2 שדח לידזה ברכו שדח בשח מים ליום

10 אמה ידזה מרס עילין סמית מסוק: לא
 11 תאפה אלה רעה ובע לא יקרב פאהלו: פי
 12 מלאכו תצדלו: לשוקו בכל דרכו: על
 13 כפסם ישאקו פדעמו צאנה תלשו: על
 14 שדח ופדח ידחו ורמס כפד ורפון: פי כי
 15 חשק ואלמטה אלמטה פדעו שמי:
 16 ורמי ורעיה עמי אה מצדה אהלה
 17 ואלמטה: אה ימים אלמטה ורמי
 18 בלשעמי:

PSAL XCII. צב

1 ממדו שד לום השפתו: טיב לדוח לידזה
 2 ולצד לשמח עילין: לצד בפני חסדו
 3 ואלמטה פלית: על עשור ועל נבל על
 4 דבין כפדו: פי שמחתי ידזה בפעלו
 5 כמשע ידו און: מה גדול מעשיו ידזה
 6 מאד עמקו מחשבותו: אשר בע לא דע
 7 וכלל לא יתן אה אה: פשה ורעים וכו
 8 קשב ויצו פלפלי און לשמחם ערעד:
 9 ומה ליום לעלם ידזה: פי דפה אלה
 10 ידזה פדפה אהו יאנה ופחה פלפלי
 11 און: ודחם פראם קרי פלז בשמן דעק:
 12 ופמט עמי בשחי בקמים על מרלים תשמעה
 13 אומי: צדיק פחמו יפוח סחו פלבטן תשה:
 14 שדחלים בניה דזה פפחות אלה ופדח:
 15 עד וטובן בשניה דשנים וד עפנים דהו: לצד
 16 פדשור ידזה צלז ולא ע לתה פי:

PSAL XCIII. צג

1 ידזה מלך נחיה לכו לכו ידזה עו דחמו
 2 אה יתפן תבל פל המוט: מן כחמו סחו
 3 משלם אהו: משא דחות: ידזה משא
 4 דחות קלם ישא דחות דכים: מקלות
 5 מים רפים אהים משפריים אהו פנחם
 6 ידזה: ערוקו: וסכט מאד לביהו נאדה קלש
 7 ידזה לא ד ימים:

PSAL XCVI. צד

1 אה מקמות ידזה אל מקמות דרשע: דפשו
 2 שפט דארץ וצב כמל על פאים: ערמו
 3 ורשעים: ידזה ערמו ורשעים יעלו: יפיע

הנה תהלים צ צא

48 צבאות מ' כמנוח חסן | יה ואמנותך כבינותך ;
 49 אהיה משלל בנאות הים בשוא גליו אהיה
 10 חשבונם : אהיה דפאת סדלל רוב בודע עוף
 12 פורת אויביו : לך שמים אהל לך אהל תבל
 13 ומלאה אהיה יסודם : צפון ומזן אהיה סודם
 14 תגדור ותרמון בשמך תנני : לך ודע עם
 15 בבחיה תלעו תוף תרסן ימנף : גדלך ומשפט
 16 מכון פסאדך חסד ואמת יקדמו שמך : אשר
 העם ידעי תרעה יהיה באור פתחך יתאבן :
 17 בשמך יתלון פלדאם ובצלכותך תדמו : פד
 18 תפארת עמי אהיה ומרצפה תרסן קרמני : פד
 20 ליהיה מ' כנני ולקדוש ישראל מלכני : או דפתי
 כחון לחסידיו ותאמר שמיני עור על גבד
 21 ותימתי בחור מעם : מצאחי יד עבדי בשמן
 22 קדש משוחיו : אשר די תבן עמי אהיויע
 23 תאמנני : לא ישיר אויב פו ובן עליה לא
 24 תפגו : וכחתי מפני צדו ומלאה אהיה
 25 ואמנתי וחסדי עמי ושלמי תרסן קרני : ושמיני
 26 כסן די ובפירות מיני : הוא יקראני אבי אהיה
 28 אהי וצד יאמרו : אהיא כבוד אהיה עליו
 29 למלך ארץ : לעולם אשמר לך חסדי ובריית
 30 ואמנה לו : ושמיני לעד ודע וכסא פימי
 31 שסום : אסיעוב בני חורתי ובמשפט לא
 32 ילסן : אסדקתי חללו ומצותי לא ישמרו
 33 וסדקתי בשבט פשעים ובנעלים עולם : וחסדי
 34 לא יאסור מעמי ולא אשקר אהמנתי לא
 36 אהיל בריתי ומצא שפתי לא אשפה : אהיה
 37 לשפתי בקדשי אס ללוד אכבו : ודע לעולם
 38 יהיה וכסא בשמש מיני : פדה יבן עלם
 39 ועד פשודך לאמן סלה : אהיה נוחת ותמאס
 40 ותעברתי עם משיחוי : בארתי פרח עבדך
 41 חלתי לארץ חור : פריצת כל בודותי שמיני
 42 מצדתי מחתתי : שפדו פל עבדי דרך יהיה
 43 דרשתי לשכמי : ודימות ימון צדתי השמחתי
 44 פל אויביו : אהי תשוב צד תרפו ולא תקמו
 45 בפלחמיהו השפתי מסדתי וכסא לארץ
 46 מצדתי : הקצתי ימי עלאמז וועשתי עליו
 47 פטיה סלה : ערמתי יהיה חסדי למצח תבעי

PSAL. XC. צ

1 תפלה למשה אשר האלהים אדני מעון אהיה
 2 היות לט פד דוד : בטום ודעים ילוד ותחולל
 3 ארץ ותבל ומעולם עד עולם אהיה אל : תשוב
 4 אהל ער דבא ותאמר שובו בני אדם : פי
 5 אהל שלום בעיניך פיוס אהמל פי עבד
 6 ואשמרה בלידה : וזממם שנה יהו בפדך
 7 פלצתי יחלתי : בפדך תניף חולף לשב ימלל
 8 ויבש : פד כליתי באפה ובחמתך נהלתי שתי
 9 עתונו לנדיך פלמתי למאוד פתי : פי כל
 10 ימיני פני בעברתי פליתי שמיני כמדינה : ימי
 שתיני | פדום שבבים שמה ואס פגבולו |
 שליבים שמה ודריבם עמל ואון פי גו ויש
 11 ופעשה : מריודע עז אפה ויהי אחת עברתי
 12 למנת מיני פו הודע וכבא לבב חכמה : שובה
 13 יהיה ערמיני ודריבם על עברתי : שפנתי
 14 בפדך חסדך תר'נתי ומשמחה בכל מיני :
 15 שפחתי פימות עניתי טלתי וצאתי רעה : וראה
 16 אל עבדך פלעף | והודי על פניתי : יהו |
 17 נעם אדני אדתי עלתי ומעשה ידתי פימה
 עלתי ומעשה ידתי פונדתי :

PSAL. XCI. צא

1 ישב בסתר עליון בצל שמי ותאנו : אמי ליהיה
 2 מחסו ומצדתי אלו אבטחתי : פי יהא
 3 אהלך משה קדש מדיב היות : אהברו | וסן
 4 לך ותחת פנתי תדסקה צפה וכחתי אמיני :
 5 לא תירא מפחד לילה מפני עשן ומים :
 6 מדיב פאסל תהלך מקטב משה צדריהם : ופל
 7 מצדתי | אהל דרכה ממנוקף אהלך לא ישש
 8 רק בעיניך תמיט ושלמתי ושעים תראה : פד
 9

3 כבודו מדבר בך עד האזנים סלה: אפס |
 4 רב וכלל לזרע רבה סלשה ואז עם עש
 5 זה ילד שום: ולציון | אפס אש ואש ילד
 6 בה הוא יבנה עליו: ידה יספד ברחוב
 7 עפים זה ילד שום סלה: ושום פהלים פל |
 מעני בך:

PSAL. LXXXVIII. פו

1 שר מזמור לנבי קדח למסכה על מנחה לפת |
 2 משלל לאתן הארזי: ידה אלה ישעיה |
 3 וים עשקתי בלילה נהג: חמא לפתח תסחתי |
 4 הנה אוקף לזרתי: פר שבעה בעת עשתי |
 5 וחי לשאל רצוני: חוששתי עם יחודי נד |
 6 הייתי פנב אך אלו: בפתיים חשתי פמו |
 תהלים לשבם לב אש לא זכרתי עד חלפה |
 7 מידו נהג: שחתי בנוד תחיתח במחשבים |
 8 במצלות: עלו סמכה תמרוח וכל משפתי |
 9 עיני סלה: ודדקתי מידעי למפני שחתי תעשתי |
 10 למו פליא ולא אפאי: עני דאבה כפי עני |
 קראתו ידה בכליים ששוחתי אלה פסי |
 11 הלפתום תעשתי שלא אב רמתי לקמו ידו |
 12 סלה: היספד בקטר חסדו אמנותו פתיון: |
 13 הידע בחשדו פלאה וצדקתו פתו לשיה: |
 14 ואני | אלה ידה ששחתי וכלק חלפתי |
 15 תדבק: למה ידה חונק נשתי חסדו פתו |
 16 מפני: עני אני ונע מעש משחתי אמרו |
 17 אפסי: על עבר דודוק בשחתי צמחתי: |
 18 ספתי כפתי פלדאם חשתי על ידו: ודדקתי |
 19 מפני אהב ורע מידעי מחשתי:

PSAL. LXXXIX. סט

1 משלל לאתן הארזי: חסדו ידה עלים |
 2 אשירה לד ודו | אודיע אמנותו פסי: פר |
 אמרתי שלום חסד יפנה שלום | חבן אמנותו |
 4 ביום: פתתי מיה לבידו משפתי לדוד עבתי: |
 5 ערשולם אמן ועקו ונמרו לדודו כסאתו |
 6 סלה: וידע שלום פלאה ידה אני אמנותו |
 7 בקול קוליים: פי מי בשדק יעשו לידו |
 8 דמה לידו פנמי אלום: אל גשע בסד |
 9 קדשום רבה וטרא על פל סממי: ידה | אלה |

3 שבת שבת יעקב: משחתי ען עמק פפת כל |
 4 חפאתם סלה: אפס מלשחתי השחתי |
 5 מדון אפס: שבעה אלה ישעתי דודו פסח |
 6 עמתי: הועלים תאמר בפי תמלשך אפס לד |
 7 ודו: הלא אפיה חשבו תחתי ועפתי ישחתי |
 8 בך: היאני ידה חסדו ישעתי תתקלס: |
 9 אשכמה מה ידבר האל | ידה פתדבר שלום |
 10 אל עמי ואל חסדיו ואל ישעתי לסלה: אף |
 11 קרב לראו ישעתי לשמן פנב פאצתי: חסד |
 12 ואמת פננשתי צדק שלום לשקו: אמת מאפי |
 13 תצמח וצדק משמים לשקו: בן ידה יתן |
 14 דודו וארצתי יתן וסלה: צדק לשמי תצדק |
 ושם לדוד פסח:

PSAL. LXXXVI. פ

1 תפלה לדוד | רבה ידה אהב עמי פרעתי |
 2 ואמון אני: שמרה נשתי פרחסר אני דלעתי |
 3 עברתי אפיה אלה השמח אלה: רפי אדתי |
 4 פראקו אקרא פלדאם: שפתי נשתי עברתי |
 5 פי אלה אדתי נשתי אפאי: פראתה אדתי |
 6 טוב וסלה ורב חסד למלך אלה: ואחיה |
 7 ידה תפלתו ותקשיבה בקול תחטטו: ביום |
 8 צרתי אקרא פי תעמי: אך כמתי מאלום |
 9 אדתי ואן פמעשתי: פלדאם | אשר עשיתי |
 10 יסא וישחתי לפתח אדתי ויבדד לשקו: פר |
 גדול אפיה ועשה נסלות אפיה אלום לבתי: |
 11 דודתי ידה חרפה אדתי פאמתי ידו לנבי |
 12 לזרה שקו: אדתי | אדתי אלה בכל עמי |
 13 ואבדתי שקו לעלם: פרחסר גדול על |
 14 ותעלה נשתי משאל תחתי: אלום | אלים |
 קמו עלו ונתן ערצים בקשתי נשתי ולא שקו |
 15 לנחם: ואפיה אדתי אלדתיים ונתן אתו אפיים |
 16 ורב חסד ואמת: פנה אלה רחמי חסד עשתי |
 17 לשחתי ודמה שחתי לבן אמנות: עשתי עמי אוח |
 לטובה ודמה שחתי ויבשו פראתה ידה ערצתי |
 ותחמתי:

PSAL. LXXXVII. פ

1 לנבי קדח מזמור שר יסדתי דודתי קולש: |
 2 אהב ידה ששתי ציון מפל משחתי יעקב:

הנה תהלים פד פה

1 החוש ואל תשקט אל: פיה אביהו.
 2 ודמיון ומטאור מלא ראש: על עמק ערמו.
 3 סוד ותינועו על צמחיה: אמרו לנו ונכודים.
 4 פשו ולא יחזק שם ישראל עד: פי טעמו לב.
 5 ידוע עמקו פתח יבנה: אהלו אדם.
 6 ושמעאלים לראב הגרים: נבל ועפוז ועמלק.
 7 פלשו עמי שבי צור: בראשו נלה לפים.
 8 היו ודע לבני לום סלה: עשה להם כמדין.
 9 כססרא כעבו בנחל קישון: נשמרו בעין דאר.
 10 היו דמן לאדמה: שיחמו דיבמו עיני וכואב.
 11 וקובח וכצלע על נסכמו: אשר אמרו.
 12 מרשה לט את נאות ארצים: אלו שיחמו.
 13 ככלכל פלש לפני דתו: פאש חבישיע וכלהבה.
 14 תלדו הים: בן חרדסם בסערך ובספחך.
 15 תבדלו: מלא פיהם קלון ויבשו שמו.
 16 ידעו: יבשו ויבדלו עדיע וחסרו ויבדו.
 17 וידעו פראיה שמו ידע לבדו עליון על כל.
 18 תארץ:

PSAL. LXXXIV. פד

1 למנצח על צדקות לבני צדק מוסור: מיד.
 2 ידועו משפחה יהיה צבאות: נכספה.
 3 ונב פלחה: נספה לצבוח יהיה לפי ובשו.
 4 ידעו אל אל חי: נמצורו מצאה בית.
 5 יהיו קן לה אשר שרה אפודה את.
 6 מנחוח יהיה צבאות מלפי ואלו: אשרי.
 7 ושבי ביתך עד תללך סלה: אשרי אדם.
 8 עדיך בך מסלות בלבנם: עמי ובעמק.
 9 הבא מעין ושחור נס פלוח ועשה מודה:
 10 ילכו מחיל אהלו דאה אל ארצים בציון.
 11 יהיה ארצים צבאות שמעה תפלה ויאמנה.
 12 אלו יעקב סלה: מעט ויהי ארצים ודגש.
 13 פני משוחי: פי טובים בתצור מאף.
 14 פרוח החוסף בבית אלו מוד פאוד.
 15 רשע: פי שמש וימן יהיה ארצים חן ובנד.
 16 יתן יהיה לראימע טוב להלכים בתמים: יהיה.
 17 צבאות אשרי אדם בטח בך:

PSAL. LXXXV. פד

למנצח לבני צדק מוסור: רצית יהיה אבי

16 משמים דאה ופלו נפן ואת: וכנה אשר.
 17 נספה ימנה ועל פן אפודה קד: מרפה באש.
 18 כסודה כערת פנה יבדו: חוד ידך על.
 19 אש ימנה על פד אדם אפעה קד: ולא נסו.
 20 מנח וימינו ובשמה נקרא: יהיה ארצים.
 21 צבאות השוכן דאר פניו וטשה:

PSAL. LXXXI. פא

1 למנצח על צדקות לאפי: הימי לארצים.
 2 עזמי היש לארץ יעקב: שאר מדה חג.
 3 חף פד נעים עם נבל: הקעו בחלש שמו.
 4 פנסה לים חג: פי חק לישראל הוא משפט.
 5 לארץ יעקב: עדה ופיוסף שלמו בצאחו.
 6 על ארץ כערים שפח לא ידעתי אשמע:
 7 הסחתי מפני שכו פשו מוד העמיה:
 8 פצה קרא ויאחזקה אעקב בסור רעם.
 9 אבחה עלמי מיה סלה: שמע עמי.
 10 ויעדה בך ישראל אמתשמע ליו לארצה.
 11 קד אל דר ולא תשתחוה אל נר: אנו יהיה.
 12 אלוה הפעלך מארץ מצרים החוב שיו.
 13 ויאמרה: ולא שמע עמי לקול ישראל לא.
 14 אבה לי: ויאשלחה בשיתה לום לכו.
 15 במצוריהם: לו עמי שמע לי ישראל בחי.
 16 דעלם: כמעט אויבם אכנע ועל צדוהם.
 17 אשרי ימי: משאי יהיה יב חשדו וידי עם.
 18 שלם: ויאכילה מולב חפה ומצור דגש.
 19 אשמעה:

PSAL. LXXXII. פנ

1 ממוד לאפי ארצים נב עדה אל ברב ארצים.
 2 ושפט: עד מתי תשפט עול ופני רשעים.
 3 תשאר סלה: תשטרל ויהם עו ורשעיהו.
 4 פטרל ויבין מדי רשעים הצלו: לא ידעו.
 5 ולא יבט ברחם יהיה ילמו כל מסוי.
 6 ארץ: אני אהיו ארצים אפי ופי עליו בלם.
 7 אב פאדם תמרון וכאוד השמים תפלו:
 8 קמה ארצים שטה תארץ פראיה תמל.
 9 בבל צדקים:

PSAL. LXXXIII. פנ

1 שד ממוד לאפי: ארצים אל דמי לך אל

72 נחלתו: ויעם פתח לבבו ונתחטט פתח יתתו: עט PSAL. LXXIX.

1 מזמור לזכור אלהים בא גבולותיו
 טמא את דובל קשקש שמו את יושלים
 2 לעיים: נחם את נבלת עבדך מאכל עשן
 3 השמים בצד חסדך לחיות ארץ: ששם
 4 דמם: פנים לבבות יושלים ואן קבר:
 5 היט חרפה לשכנטי לעז וקלם למינותי:
 6 ערמה יהוה תאנף לנצח תעש כמא אש
 7 קארתו: ששן חמרו אל דבית אש
 8 לא יישק ועל ממלסת אש לישק לא
 9 קראו: פראל אדעלב וחדתוה השמו:
 10 אל תופר לט עטו האלם מוד הקימט
 11 רחמו פ דלות מאד: עורטו אלו ישע
 12 על דבר כבוד שמו ותצלט וכפר על מאוטי
 13 למען שמו: לפה ויאמר דבית אה אלהים
 14 ויעז בלים לעיני קמח דם עמך השוה:
 15 תשא למשך אבה אסור פגל ודעת דורו
 16 בני חמרתו: חשב לשכנטי שבעתים אל
 17 דקם חרפתם אש חרשו אנו: ונחנת
 18 עקף: וצא מערתו מדה לך לשלם לך
 19 חד כספ ודארתו:

PSAL. LXXX. 0

1 לכבצת אל ששנים עזת לזכור מזמור: ועה
 2 ישראל: ודאיתו טג בפאן וספ ישב הדתים
 3 ודפעה: לטני אפים: ובלמן ומשה עזרה
 4 אד נבחרו וכה לשעה לט: אלים
 5 השיבנו יהוה פקו וטשעה: ודה אלים
 6 צבאו עד מתי עשנת פזות עמך: והאלים
 7 לחם דימנה ותשקמו פרמית שליש: חשימט
 8 מוח לשכנטי ואיבטי ולעז לנו: אלים
 9 צבאוה השיבנו יהוה פקו ותשעה: פפן
 10 ממערים חסע תולש לים ותשעה: פפיה
 11 לפנה וחשלו שרשיה ותמלא ארץ: פפ
 12 דים צלה: ועפיה חו אל: חשעה קציה
 13 עדים ואל מוד ותקחה: לפה פוצת נדויה
 14 וארה על עשיו דקו: וכסמה חוד מיעד
 15 ויה שני תענה: אלים צבאוה שוב טג הנט

36 צדם ואל עליון נאלם: ותפחה פסיהם
 37 ובלשונם יקסלו: ולפם לא ינטן עפו ולא
 38 טאמט בביתו: והיא רחם: וכפר ען ולא
 39 אשחית הדפה להשיב אפו ולא יעור על
 40 חמרו: ויפס פדשו המה רוח ודלף ולא
 41 לשוכ: פפה ימרה פמדפ וטעיהו בישמן:
 42 וישנו ויפס אל קדוש ישראל החו: לא
 43 זכרו אדיתו לים אשו פלם מפרו: אש
 44 טם במערים אחרו ומטחו בשדה צע:
 45 וירפו לים אלים ותולתם בל שיון:
 46 ישלח דם שב ואלם ופחה חשוחים:
 47 ותן לחסל ימלם ויעם לארה: ודג
 48 פפר פפם ושקמום בחמלו חסר לפד
 49 בעים ומקדים לשטים: לשלחם חון
 50 אפו עכה: וועם וצה משלח מלאכי רעים:
 51 ימלם חוב לאפו לא חשו מוח נפלים
 52 ודלים לדב הסוד: ויף פל פפר במערים
 53 ראשו אים פהלים: חסע בפאן עפו
 54 ודגם פעה פמדפ: וחסם לנטח ולא
 55 פחזו ותר אבותם פפה דם: וימא אל
 56 פבל קשו דרוה קטה ימטו: ויגוש
 57 ממעים: וים ישלם בתל נחלה וישן
 58 פהלים שונט ישראל: ויפס וימח אד
 59 אלים עליו ועזרו לא שמו: וישו ויבדו
 60 פאיתם חפכו פקשה רמיה: וימסרה
 61 בפמותם ונפסליהם יקארה: שמע אלים
 62 ויחפס וימא מאד בישראל: ויש משן של
 63 אדל שכן פאדו: ותן לשבי עו וחסארו
 64 כדעו: וחסר לחוב עפו ונחלוה דעפ:
 65 ברחו אלה אש ונחלוהו לא דללו:
 66 פדעו פחב פלו ואלמתיז לא רפניה:
 67 ויקץ פישן: אדני פגבר מרונן מיון: ויף
 68 צדו אחר דפה עלים רון לט: וימא
 69 פאל וספ וישכט אפים לא ברו: וימד
 70 אד שנט יהוה אד דליון אשו אדו:
 71 ויגן כמ דמים מקדשו פארץ יסדה לעלם:
 72 ויבדו בוד עבה וקחה ממלאו צאן:
 73 משד עליוה רכיו לשעה פיעק עפו וישראל

ההלים עה חנג

3 מִצְדֵּקֹתֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁמַעְנוּ וַפְּדֵם וְחַסְדֹתֶיךָ
 4 סִפְדוּ לָנוּ: לֹא נָכְחוּ וּמַנְתִּים לָדוֹד אֲחִינוֹן
 מִסְפָּרִים תְּהִלֹּת יְהוָה וַעֲזָבוּ וַסְּלֵאוֹ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
 5 עָשָׂה: וַיִּכַּם עַדֹתֵינוּ בַּיֶּעֱקֵב וַתְּהִי שֹׁמֵם
 בְּשׂוּרֵאל אֲשֶׁר צִוְּתָהּ אַתְּ אֵתֵנִית לְזֵדֵיהֶם
 6 לַבְּנֵיהֶם: לְמַעַן יִדְעוּ יְהוָה אֲחִינוֹן בְּעַם יִלְדוּ
 7 יִקְמוּ וַחֲסָפָה לַבְּנֵיהֶם: וַיִּשְׁבֵּעוּ בַּאֲלֹהִים סָלַם
 8 וְלֹא יִשְׁבֹּחֻהּ מַעֲלֵילֵי אֵל וּמַעֲזָוֵי יַעֲזֹב: וְלֹא
 יִיָּדֻעוּ: אֲבִיחֲתָם דּוֹר סִדָּר וְלַמָּחָה דּוֹר לֹאֲדַבְּקוּ
 9 לָבוֹי וְלֹאֲנִאמְנָה אִידָאֵל רֵדוּ: בְּנֵי־אֲפִסִים
 10 מִשְׁקֵי חִמְיָהּ קָשַׁת וָסֵבִי פִּיֹם קָרֵב: לֹא שָׁמַח
 11 פִּיֵּיתָ אֱלֹהִים וַתִּרְדַּחַּ וּלְמַעַן לִכְתּוֹב: וַיִּשְׁבֹּחֻהּ
 12 עַל־לִוְחֵיהֶּוּ וּסְלֵאוֹהֵיהֶּוּ אֱלֹהֵי דְחַיִּים: כַּגַּד אֲבִיחֲתָם
 13 עָשָׂה פְלֹא בַּאֲרֵץ מִצְרַיִם שִׁדְדָה־עַלְעַן: בַּקַּע
 14 יֵם וַיַּעֲבִיחֵם וַיַּצְרֵם מִמַּיִם: וַיַּחֲסֵם בְּעַגְנֵן
 15 וַיִּכַּם וּכְלָלֵהֶּוּ בַּאֲזֵי אֲשֶׁר: וַיַּבְעֹק צִוִּים
 16 בְּמִדְבָּר וַיִּשְׁק פְּתֻיֵמֹת רִבְּהוּ: וַיִּצְא לְזֵדִים
 17 מַשְׁלַע חֲדָד בַּמִּדְבָּר מַיִם: וַיִּסְכּוּ עַד לַחֲמָר
 18 לוֹ לְמַחֹת עֲלִיוֹן בְּצִיָּה: וַיִּסְפַּר־אֵל בָּנֵיהֶם
 19 לְשִׁאל־אֲכַל לַעֲנַשׂ: וַתַּדְבַּר בַּאֲלֹהִים אִמְרוּ
 20 דְּיֻכַּל אֵל לַעֲשׂוֹ שְׁלוֹן בְּמִדְבָּר: הִן דְּבָדַד
 21 צֹדַר וַיַּזְוִיב מֵיֵם וַחֲלָם אִשְׁטִמֹה הַגַּם לַחֵם
 22 יִכְלַתֹּת אֲסִיכֹן שָׂאָר לַעֲמוֹ: לֶכֶן וַשְׁמַע
 23 יְהוָה וַחֲסֵפֵהּ וַאֲשֶׁר נִשְׁקָה בִּי עֲבָד וְגַם אֵת עַלְהֵ
 24 בְּשׂוּרֵאל: כִּי לֹא הָיַמְנוּ בַּאֲלֹהִים וְלֹא נְסַחֲדוּ
 25 בְּשׂוֹעֵרֵינוּ: וַיִּצַּד שְׁחִיקִים מִפְּעַל וַתִּלְחַד שְׁמִיִם
 26 פָּתַחוּ: וַיִּמְסַר וְעַלְהֵם מִן לֵאכֵל וַהֲנֵן שְׁמִיִם
 27 טָרוֹן לִמֹ: לַחֵם אֲפִיִים אֲכַל אֵשׁ צִיָּה
 28 שְׁלַח לֵחֵם לַשֶּׁבַע: יִפַּע קֵיִם בְּשִׁמִים וַיַּחֲדַד
 29 בְּעַז וַחֲמֹן: וַחֲסָפָה עֲלֵיהֶם מַעֲזָר שֵׁאָר וַחֲדָד
 30 יָפִים עִתָּהּ פָּתַח: וַיַּסַּל בְּקָרִב מַחֲנֵהוּ סָבִיב
 31 לְמַשְׁפַּחוֹ: וַיַּאכֲלוּ וַיִּשְׁבַּעוּ מַאֲד וַחַאֲחִתָּם
 32 וְלֹא לָחֵם: לֹא־הוּוּ מִתְּחִיתָם עַד אַכְלָם
 33 בְּמִשְׁפַּחָם וַחֲדָדֵיהֶּוּ יִשְׂרָאֵל הַכִּיֵּעַ: בְּמַלְאוֹת
 34 חֲסָא־עַד וְלֹא הָיַמְנוּ בְּסֵלֵאוֹהֵנוּ: וַיְכַל
 35 דְּחֵשֶׁהוּ וְשִׁבּוּ וַשְׁחַרְאֵל: וַיַּחֲפֵה פִּיֵּיהֶּוּ אֲלֵהֶּוּ

5 וְשִׁבֹּחֶהּ קָשַׁת מִגָּן וַחֲדָד וּמַלְחֵמָה סִלְהוּ: מַאֲד
 6 אִתְּהָ אִידָי מַחֲדֵי־טָרָף: אַשְׁתּוּלֵלוּ וּאִפְרוּ
 לֵב נַמֵּי שֶׁטֶם וְלֹא־מַצָּאוּ כָּל־אֲנְשֵׁי־דָד
 7 יְדֵיהֶם: מַבְעַרְרַף אִידָי יַעֲבֹד לָחֵם וְחֶבֶב
 8 וְסוֹם: אִתְּהָ וְסוֹדָה אִתְּהָ וּמִי־אֲנֹמֵד לְפִיֵּכָּהּ
 9 מִיָּה אִתְּהָ: מִשְׁפָּחִים הַשְׁמַעֲתָ דִּין אִתְּהָ
 10 וַיִּרְאָה וַשְׁקִיָּה: בָּקָם לְמַשְׁבֵּט אֱלֹהִים
 11 לְזַשְׁבֵּעַ פִּיֵּיהֶּוּ עַרְרֵיהֶּוּ סִלְהוּ: בְּרַחֲמֵת אִתְּהָ
 12 תְּהִדֵךְ שְׁאֵתָה חֲסָהּ תִּתְּהָ: מַדּוֹ וְשַׁלְמוֹ
 13 לִיְהוָה אֱלֹהִים כִּלְמֵסִיבֵיהֶוּ יִבְלוּ עַד לְמוֹתָהּ:
 יִבְצֹר יְהוָה נַתִּיחַ סוֹדָה לְמִלְכֵי־אִרְצָה:

PSAL LXXVII ע

1 לְמַשְׁבֵּט עַל־דִּוְחֹן לֵאכֵס מִמְדוֹ: קוֹל אֵל
 2 אֲלֹהִים וַאֲצַעֲקֵה קוֹלֵי אֱלֹהִים וַתִּחַן אֵלָיו:
 3 פִּיֵּיהֶם צָרָה אִתְּהָ דִישְׁוֵי יְהוָה לַלְּהָה נִגְדָה
 4 וְלֹא חֲסָו מַאֲדָה דְּחַיִּים נַפְשֵׁי: אֲוַפְּהָ אֱלֹהִים
 5 וַאֲרַמְיָה אֲשֵׁרְהוּ: וַתַּשְׁמַע חֲדָד סִלְהוּ:
 6 אֲחֹתֵי שְׁמִדָּתָה עַתָּה נַפְשֵׁי וְלֹא אֲדַבְּרֵ:
 7 חֲשַׁבְתִּי וַיְמִים מִקִּדְּם שְׁלֹחַ עֲלַיִם: אֲוַפְּהָ
 8 נַתְּהָ לְפִלְהָ עַם לִבִּי אֲשִׁיהָ וַיִּחַשְׁשׁ רֵדוּ:
 9 הַעֲלֵמִים וַיִּסַּח: אִדָּעֵי וַלְחֵסִיק לְצִיָּה עַד:
 10 הַחֲסִם נִכְצַח חֲסָדוֹ גִּבֹר אִמְרֵ לָדוֹד: הַשְׁקָה
 11 תְּהִי אֵל אִם־לָפָּס פִּיֵּיהֶוּ חֲדָד סִלְהוּ: וְאַמְרֵ
 12 הַלּוּחֵי דְחַי אֵל שְׁלֹחַ וַיִּמַּן עֲלֵינוּ: אֲוַפְּהָ מַעֲלֵלֵי
 13 יְהוָה פִּרְאֲוִנְהָ מִקִּדְּם פִּלְחָה: וַתְּהִי בְּכֶל־
 14 פַּעֲלָהּ וַתַּעֲלֵלוֹתֶיהָ אֲשִׁיהָ: אֱלֹהִים בַּעֲשֵׂי
 15 וַחֲרָפְהוּ לֵי אֵל גִּבֹר פִּלְחָה: אִתְּהָ וְהָאֵל
 16 עָשָׂה פְלֹא הִדְעָה בְּעַמִּים עֲזָה: נִתְּהָ עֲזָה
 17 עַמֵּהּ בְּנֵי־עַבְדֵי וַיִּחַסֵּף סִלְהוּ: וַיִּחַן פִּיֵּיהֶם
 18 אֲלֹהִים וְהֵאָחַז פִּיֵם וַתְּהִי אֵת יְהוָה תְּחַמְּחָה:
 19 חֲדָד מַיִם: עַשָׂה קוֹל חֲדָד שְׂחִיקִים אִתְּהָ וַחֲצִיקָה
 19 תִּתְּהָ־לֵם: קוֹל תַּעֲמֹן: בְּגַלְגַל הַחֲדָד בְּקִיָּים
 20 תַּבְּל רְגָזָה וַתַּעֲרַשׁ הָאָרֶץ: בָּם וַתִּרְפָּה וַשְׁבִּילָהּ
 21 בְּמִים רַבִּים וַתַּשְׁתַּחֲוֶה לֹא־טַדְשֵׁי: סִדְּתָה כַּאֲתָן
 עַמֵּה בְּדָלָהּ וַהֲדָדֵן:

PSAL LXXVIII עא

1 מַשְׁלַל לֵאכֵס דְּחַאֲחֵסָה עַפִּי וַתַּדְבַּר הַפִּי אֲחֻנָּם
 2 לְאִמְרֵיהֶּוּ: אֲשִׁתְּהָ בְּמַשְׁלֵל פִּי אֲפִיְהָ וַתִּזְדַּחַ

PSAL. LXXIII. ע

1 מומד לאסף אף טוב לשואל אלוים לתי
 2 לבי: ואני כמעט נטו תגלו פני שפתי
 3 אשתי: פי צמתי בזללים שלום ושעים
 4 אחיה: פי אין הצצות למום וירא אלוים:
 5 בעמל אטש אינמי ועם אדם לא ינעו:
 6 לכן ענ קחמו נאדה יעסיף שית חסם למו:
 7 וצא מחלב עינמי עמו משפוח לבי: ימקי:
 8 ודדפי טע עשק מפרום דדפי: שתי בשמים
 9 פדים ולשונם תהקף בארץ: לכן ישיב
 11 עפי הלוס וכי מלא ינעו למו: ואמרו איכה
 12 ידע אל יש דעה בעלון: יהודה אלה ושעים
 13 ושלו עולם השגדלו: אף ייק ופתי לבי
 14 ואחזץ פנקון פשו: ואדיר טע פל דאום
 15 ותוכחתי לבקרים: אם אמרוי אספחה כמו דעה
 16 דוד פנקו בנדי: ואחשבה לדעת זמתי עמל
 17 דא נעמי: עד אבא אל מקדש אל אביה
 18 לאוריהם: אף בחלקה חשית למו ופלותם
 19 למשאות: אף דהי לשפה טרע סור רמו
 20 מן פדיות: פתום מקדוץ אדמי פדו: זלום
 21 תבנה: פי יתחמץ לבי ומלחתי אשתוכן:
 22 ואני בעו ולא אדע גדלות דדתי עמק:
 23 ואני חמד עמק אחות פד ימתי: בעצתו
 24 תמצי ואדור פבד תפנתי: מר ל בשמים
 26 ועמק ארנסתו בארץ: פלה שאני הלבי
 27 צור לבי ותלתי אלוים לעלום: פי דעה
 28 ותקוץ יאבדו הצמחה פל דדתי מפק:
 29 ואני יקרב אלוים לי טוב שתי: באדתי
 יהיה מחס ללפי פל מאכוחתי:

PSAL. LXXIV. ע

1 משפל לאסף למה אלוים ונתת לצנח יעשו
 2 אשף בצמח מרעוהו: וכי עתהו: לתי
 3 קדם גאלת שבת מתקוהו ורצון זה ושלכת
 3 ב: דתימה טעמקו למשאות צנח פל דדתי
 4 איב פקושי: שאני צדתי פקב מעדוה
 5 טמו אלוים אחוה: ידע פמיא למעלה
 6 בספק לף קדמות: ועת פתוחהו דוד בפשול
 7 ומלפוח וראמון: שלוחו טאש מקדשה

לאף חללו משפן שמקו: אמרו בלום נים
 9 ידו שרשו מל מעדו אל פאדו: אדויע
 לא דאיעו אף עד נביא ולא איתו ידע עד
 10 מה: עד מתי אלוים יתקף צר יתקף איב
 שמקו לצנח: לפה תשיב דוד וימקו משוב
 11 ותקוץ בדה: ואלוים מלכי מקדם פעל לשולח
 12 פקב הארץ: אחיה סודות בעתה ים שפוח
 13 ראשי רימים על דדום: אחיה רצצת ראשי
 14 ליתון תוכפי למלל לעם לצאים: אחיה בעתה
 15 מעין ונדל אחיה וזבשתי נדוה אדתי: קו
 16 ים אף קו לילה אחיה וזבשתי מאור ושמו:
 17 אחיה הצמח פל בבחוח ארץ קו ודדתי אחיה
 18 וצדום: וכדאית איב חרף: יהיה ועם נל
 19 לנעו שמקו: אלויהו לדת פש חוה דתי
 20 עמקו אל תשפח לצנח: הפט לפית פד
 21 מלאו משפתי ארץ טחח חסם: אל ישיב
 22 דך נבלם לעי ואמון חללו שמקו: קמה
 23 אלוים יביה יבנה: וכי תפתחו מר נל פל
 דאום: אל תשפח קל צדתי שאן למקו
 עלה רמוד:

PSAL. LXXV. ע

1 למצנח אל תשחרת מומד לאסף שד:
 2 דדתי קו: אלוים דדתי וקוב שמקו סוה
 3 נלאו חוה: פי דאקו מעד יאני מילתים
 4 אשפט: נמוים ארץ וכל שביה אלבי חבתי
 5 עפדתי פלה: אמרוהו לזללים אל תשלו
 6 ולרשעים אל תחמו טון: אל תחמו לפתם
 7 קנכם תדפי כצור עתק: פי לא מפוצא
 8 ומפער ולא מבודר דום: פי אלוים שטם
 9 זה ישפל זה דום: פי טס בדי דדתי ויק
 10 חור: מלא מסף וכן מה אף שמרה ימצו
 11 יהיה פל רשע ארץ: ואני אפד לעלם
 12 אופרה לארץ יעבי: וכל קני רשעים
 אנהו ויחממה ברת צדק:

PSAL. LXXVI. ע

1 למצנח בנגלו מומד לאסף שד: ידע
 2 פדדה אלוים בשואל פחל שמו: יהיה
 3 בשלם סופו ומעטו בציון: שפחה שפד
 4

החלים עב

16 וְשֹׁמֵרֵי חֻמֹּתָיִם לֹא יִדְעוּ עֲוֹנוֹתָיִם׃ אֵלֶּיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה אֲנִי וְשֹׁמֵרֵי חֻמֹּתָיִם׃
 17 אֲדַלֵּי דַרְזָה אֲפִיכָה וְצִדְקָתְךָ לִבִּי׃ אֱלֹהִים׃
 לִפְדּוּתִי מִכַּעֲשֵׂי יַעַר וּמִן הַדֶּבֶר אֲנִי נִשְׁלֹחֶנּוּ׃
 18 וְגַם עַד הַקֶּזֶחַ׃ וְשִׁבְחֵי אֱלֹהִים אֲלֵי יַעֲקֹב׃
 עַד אֲנִי וְזִמְרַת לִירֵךְ לְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּהַתְּהַלֵּךְ׃
 19 וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מְרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ׃ נִלְוֹת׃
 אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ׃ אֱלֹהֵי הַיְהוּדִים׃ צִדְקָתְךָ׃
 נִפְתָּה וְהַעֲלֵת הַשָּׁבוֹת תְּחַיֵּינֵנוּ וּמַחְיֵנוּ מֵהַדָּרָץ׃
 תִּשְׁשֹׁב תַּעֲלֵם׃ תִּרְבֵּי אֲדַלְדְּלוּ וְהַסֵּב תִּחְסַמְנוּ׃
 21 גַּם־אֲנִי וְאַחַךְ בְּכָל־עַלְלֵי אֲמֹתָיִם אֲלֵיךָ׃
 אֲזַמְּרֶנּוּ לְךָ בְּכֹפֹר קִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ תִּרְנַנְנָה׃
 22 שִׁשְׁתֵּי בֵּי אֲזַמְּרֶנּוּ לְךָ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיִם׃ נִגְדֵי׃
 לְשׁוֹנֵי בְּלִדְיָהִם׃ תִּדְבַּרְנָה צִדְקָתְךָ כִּי בִשׁוּ כִּי־
 חָפְצוּ מִבְּקִשְׁי רַעְיוֹן׃

PSAL. LXXII. עב

1 לְשַׁלְמוֹת אֱלֹהִים מְשַׁפְּטֵיךָ לִמְלֹךְ הַיּוֹם וְצִדְקָתְךָ׃
 2 לְהַרְמֹךְ׃ יָדֶיךָ עֲמֹק בַּצְּרוּר וְעֵינֶיךָ בַּמַּשְׁפָּט׃
 3 וְשֵׂא הַיּוֹם שְׁלֹמֹם לְעַם וְתַבְעוֹת בַּצְּרוּרֶיךָ׃
 4 לְשַׁפֵּט׃ עֲנֵי־עַם וְיִשְׁעֵי לִבִּי אֲמִן וְיִדְבַר׃
 5 עֲשֶׂיךָ׃ יִתְהַלֵּךְ עִם־שֹׁמֵר וְלִפְנֵי יְהוָה יֵדֵי־
 6 דוֹרִים׃ יָדֶיךָ כְּמִטֶּר עֲלֵינוּ כִּי־יָבִים יִתְהַלֵּךְ אֲדָרְךָ׃
 7 יִשְׁחַר מִיָּמֶיךָ צִדְקָתְךָ וְגַם שְׁלֹמֹם עַד־כָּל־יְהוָה׃
 8 יִתְהַלֵּךְ מִיָּמֶיךָ עַד־יָמֵינוּ וְיִשְׁפֹּר עַד־אֲסֹף־אֲדָרְךָ׃
 9 לְפָנֶיךָ יִכְרַע צִיָּים וְאֲדָמָה לִפְנֵי יְהוָה׃ מִלִּבֵּי׃
 10 תְּרִישֵׁל וְהַיָּם מִטְּהַר יִשְׁבֹּי מִלִּבֵּי שִׁבְחֵי אֲסֹבֵי׃
 11 אֲשֶׁר־יִרְאוּ׃ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לֹךְ כָּל־מַלְאָכִים כֹּל־
 12 עֲלָם וְעַבְדֶּיךָ׃ כִּי־יִצְלַח אֲמִינֹת מִשְׁעֵי וְעַל־
 13 וְאַחַךְ־עַל־לֹךְ׃ יִחַם עַל־כָּל־וְאֲמִינֹת וְנִשְׁפָּרוּ׃
 14 אֲבִיבִים וְיִשְׁעֵי׃ מִחוּץ וּמִחוּמֹם תֵּהֵל נִשְׁלֹמֹם׃
 15 וְיִקַּר דָּמִם בְּעֵינֵינוּ׃ יִתְהַלֵּךְ לִי מִהַר שִׁבְחֵי׃
 16 וְיִתְפַּלֵּל בְּעַד־וְאֲמִינֹת בְּלִדְיָהִם יִבְרַכְמוּ׃ יְהוָה׃
 סִפְתֵּי־יָ׃ בְּאֲדָרְךָ פִּדְיוֹת אֲדָמָה יַעֲשֶׂי בְּלִבְנֵי־
 17 פִּי וְיִצְאֵנוּ מִיָּד כְּעֶשֶׂב הָאֲדָרְךָ׃ יְהוָה שְׁמִי׃
 לְשֹׁלֹם לְשֹׁמֵרֵי שְׁמֵיךָ יְהוָה וְיִתְפַּרְסֵי בֹי׃
 18 מִלִּדְיָהִם וְיִשְׁפָּרוּ׃ פִּיךָ׃ יְהוָה אֱלֹהִים אֲלֵיךָ׃
 19 יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ נִשְׁלֹמֹת לְבָבוֹ׃ וְיִתְהַלֵּךְ אִשָּׁם׃
 20 פִּסְחוּ לְעַלְמֵי וְיִשְׁלַח כְּבִידֵי אֲדָרְךָ־כָּל־אֲדָרְךָ־
 21 יִצְמַח וְאֲמִינֹת׃ כִּי־יִשְׁלַח יְהוָה בְּיָדֵינוּ׃

28 כְּמִטֶּר הַחֲלִיקֵי יִשְׁפֹּר׃ חֲסִדֶּיךָ עַל־עֲלָמִים׃
 29 וְאֲלֵי־אֲסֹבֵי בַצְּרוּרֶיךָ׃ יִתְהַלֵּךְ כְּמִטֶּר הַיָּם וְעַם־
 30 צִדְקִים אֲלֵי־פְתוּחֵי׃ רִגְלֵי עַם וְכֹאֵב יִשְׁעֶיךָ׃
 31 אֱלֹהִים הַשָּׁמַיִם׃ אֲדַלְדְּלוּ שִׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר׃
 32 וְאֲדַלְדְּלוּ בְּחִדְדוֹ׃ וְיִתְנַבֵּן לְדַרְזָה מִשֹּׁר־פִּי׃
 33 מִדָּן מִפְּתִים׃ וְיָא עֲשִׂים יִשְׁמַח־וְיִשְׁעֵי אֱלֹהִים׃
 34 יִתְהַלֵּךְ לְבַבְכֶם׃ כִּי־שִׁמְעֵי אֲלֵי־אֲבִיבִים׃ יְהוָה׃
 35 וְאֲחֵי־אֲסִירֵי לֹא־יִבְדֹּה׃ יִתְהַלְלוּ שְׁמֵיךָ וְאֲדָרְךָ־
 36 יָמִים וְכָל־יָמֵינוּ בָּם׃ כִּי־אֱלֹהִים וְיִשְׁעֵי צִדְקָתְךָ־
 37 וְיִתְנַבֵּן עַד־יְהוָה וְיִשְׁבֹּי שִׁם וְיִשְׁפָּרוּ׃ חֲסִדֶּיךָ־
 עֲבָדֵי יִתְהַלְלוּ וְאֲדָמָה שְׁמֵי וְיִשְׁפָּרוּ׃

PSAL. LXX. ע

1 לְמַצְחָה לַיהוָה לְהַפְּדֵי׃ אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה׃
 2 לְעַזְרוֹתֵי חַסְדֶּיךָ׃ יִבְשֵׁה וְיַחְסֵי מִבְּקִשְׁי נַפְשִׁי׃
 3 יִשְׁבֵּה אֲחִירֵי וְיִפְלַח חֲסִדֵי רַעְיוֹן׃ יִשְׁבֹּי עַל־
 4 עַקְבֵי בְּשׂוּמֵי הָאֲרָזִים׃ הָאֲחִיר׃ יִשְׁבֹּי׃
 5 וְיִשְׁמַח־וְיִתְהַלֵּךְ מִבְּקִשְׁי וְיִשְׁמַח־וְיִתְהַלֵּךְ׃
 6 אֱלֹהִים אֲדָמָה וְיִשְׁפָּרוּ׃ רִגְלֵי עַם וְאֲמִינֹת׃
 7 אֱלֹהִים הַשָּׁמַיִם עַל־עַזְרוֹתֵי וְיִשְׁפָּרוּ אֲתֵיךָ יְהוָה׃
 8 אֲלֵי־הַתְּהַלֵּךְ׃

PSAL. LXXI. טו

1 בֹּה־יְהוָה חֲסִדוֹ אֲלֵי־אֲבִישָׁה לְעַלְמֵי׃ בַּצְּרוּרֶיךָ׃
 2 תִּתְפַּלֵּל וְיִשְׁלַח יְהוָה אֵלַי אֲזַנְתִּי וְיִשְׁעֵי׃
 3 יְהוָה לֹךְ׃ לְצַדִּיק מִעֵת לְמַד חֲסִדֵי צִדְקָתְךָ׃
 4 לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־שָׁלַעְתִּי וּמִצְדָּוֹת אֲתֵיךָ׃ אֲלֵיךָ־
 5 שִׁלַּחְתִּי מִיָּד יְשׁוּעָה מִפִּי מִצַּל וְחַמְסֵיךָ׃ כִּי־
 6 אֲתֵיךָ יִתְהַלֵּךְ אֲדָרְךָ יְהוָה מִבְּשׂוּרֵי מַעֲשֵׂיךָ׃
 7 עֲלֵיךָ׃ וְכִסְפוֹ מִבְּטָן מִמַּעַי אֲפִי אֲתֵיךָ גִזְרֵי׃
 8 כִּי תִתְהַלֵּךְ חֲסִדֵיךָ׃ כְּמִטֶּר הַיָּם לְרַבִּים׃
 9 וְאֲתֵיךָ מִחוּסֵי עַם׃ וְיִשְׁלַח פִּי תִתְהַלֵּךְ כֹּל־
 10 הַיָּם וְיִשְׁפָּרוּ׃ אֲלֵי־יִשְׁפָּרוּ לְעַת וְיִקַּח׃
 11 כְּכֹלֹת פִּי אֲלֵי־יִתְנַבֵּן׃ כִּי־אֲמַת אֲדָמָה לֹךְ׃
 12 וְיִשְׁפָּרוּ נַפְשֵׁי יְעִצֵי וְחַסְדֵיךָ׃ לְאֲמֵי אֱלֹהִים׃
 13 עִם־יְהוָה וְיִשְׁפָּרוּ כִּי־אֵין מִצַּל׃ אֱלֹהִים׃
 14 אֲלֵי־יִתְהַלֵּךְ מִמַּעַי אֲתֵיךָ לְעַזְרוֹתֵי הַשָּׁמַיִם׃ יִבְשֵׁה׃
 15 יִתְהַלֵּךְ נַפְשֵׁי נַפְשֵׁי יְעִצֵי וְיִשְׁפָּרוּ וְכִלְפֵי מִבְּקִשְׁי רַעְיוֹן׃
 16 וְיִתְהַלֵּךְ וְיִתְהַלֵּךְ אֲחֵיךָ וְיִשְׁפָּרוּ עַל־כָּל־
 17 יִתְהַלְלוּ׃ פִּי וְיִשְׁפָּרוּ בַצְּרוּרֶיךָ כֹּל־דָּבָר׃

34 לרבב בשמי שמי קדם הו' יתן בקולו קול
 35 עז: ותג על לאהים על ישראל נצחתי וזה
 36 פתחים: נדא אלהים ממקדשך אל
 ישראל הוא טהן | על ותצמח לעם פתח
 אלהים:

5 אלהים וישעו במחנה: שירו לאלהים ופרו
 שמו עלו לרבב בעבות ביה שמו ועלו לשבח:
 6 אב תרומים הו' ין אלמנת אלהים במען קדשו:
 7 אלהים | משיב רוחים | פתח מצריא אסדים
 8 בפשלת את סודים שמי צדודה: אלהים
 9 באחוק למי עמך בצעקה בשימון סלה:
 9 ארץ ורשה | את שמים מסה מפני אלהים
 10 הו' סמי מפני אלהים ארץ ישראל: נשם
 קדש תתן אלהים נחלהו ומלאה אתה

PSAL. LXIX. סט

1 למספה על שושנים לודו: וישעו אלהים
 2 פי בא מים ער נשט: מבקשי בן מצולה
 3 ואין מעמד פתח במעמקי מים ושבת
 4 שטפחתי | ינשתי בקרא סוד נחתי על עיני
 5 מחל לארצי: רבו | משערת ראשי סאני
 6 זכב עצמו בצמיתו איב שק אשך את ליתולו
 7 אז אשיב: אלהים אתה דעת אלהי ואשמתי
 8 מפה לר נכחוד: אל נשנו בי | עיקר ארצי
 9 יהיה צמח אל נלכס בי ממקדש ארצי
 10 ישראל: פי עלקו משאח רחפה פסחה
 11 כלפה פני: מוד יהיה לפי וכבי למי אפי:
 12 פי קמח ביהו אכלתי ורחפת ורחשתי
 13 נשלו עלי: ואבדה באים נשתי ותידי לרחפת
 14 לוי: ואחזה לבוש שק | ארץ לוב
 15 למשל: תדחו בי לשיב שעו ונטינה שירי
 16 שכו: ואל תסלתי לך | יהיה פה רצין
 17 אלהים פני חסדך עמי חמור ישעך:
 18 הצילני מים | ואל תסענה אצלה משאחי
 19 ומעמקי מים: אל תשטפני | שבלת מים
 20 ואל תבלעני מצולה | ואל תאסר עלי באר
 21 פה: ענני יהיה פירטוב חסדך פני רחמיך
 22 פנה אלו: ואל תסתר פתח מעמקי פירצה
 23 לי מר ענני: קרבה אל נשתי נאכה למען
 24 איבי פני: איה יהיה רחמי ונשתי
 25 ומלפני נדוף מל צדודי: רחפה | שמה לני
 26 ואנשה ואקה לעד ואין ומסחמים ולא
 27 מצאחי: וחסו ברחמי ראש ומצאני לשקוני
 28 חמק: יד שלחנם למסדם לשח ולשלומים
 29 למקש: ותשכנה עיניהם מראות ומחבדים
 30 תמיד ומעו: ששן עליהם ומקו ותרון אפוק
 31 ישונם | ותדמיהם לשמה פתחיהם אל
 32 יד ישוב: פי אתה אשר תפת רופו ואל

11 סמקוה: תחוק לשכרה תיכון במחנה לעני
 12 אלהים: ארצי יתראבד המבשלות צמ רבי
 13 מלכי צמחה יהוה יתון וסוד פתח תחלק
 14 שקל: אב תשכחן בן שלמים פני וטה
 15 חפה בפתח ואסודה ברחק רחף: פלש
 16 שדי | מלכים פה תשלג בצלמן: רחאלים
 17 הרשן הר נבנים הר נשן: לפה | ותצדון
 18 רחים נבנים הר חמד אלהים לשמי את
 19 יהיה ישן נכח: רבב אלהים רחם אפי
 20 שטא ארצי גם סמי בקש: עלת למרם |
 21 שמה שמי לרחות מחנה באים ואי סודים
 22 לשון | יה אלהים: פתח ארצי יום | יום
 23 יעמס לנו ראל ושתרטי סלה: האל לני
 24 אל למשעתי ויהיה ארצי לפתח תוצאות:
 25 ארץ אלהים יתחף ראש איבי קודש שעו
 26 מרחלך באשמו: אמר ארצי מששן איבי
 27 אישבו ממפלות יום למשן | תמחז תלק
 28 פם | לשון פלכךו מאימים מפדו: ראו
 29 הליכותך אלהים רחיסת אלי מלפי בקש:
 30 קרמי שרים אתו נגים פתח עלמות ותשפח:
 31 במקפלות פרכו אלהים ארצי ממקדו ישראל:
 32 שם בנימן | צעור חם שרי יהודה רמתם
 33 שרי ובלקן שרי כחלי: צה ארדך עזך
 34 עדה אלהים וז פלעת עט: מרחלך על
 35 ודשלים לך יובלו מלכים שרי: נש הח
 36 קה עדה אפיים | בעלי עפים מרחס
 37 פירצכקי פור עפים לך סה רחפני: יתח
 38 וחסמים מפ מצרים פש תחף ידו לאלהים:
 39 ממלכת הרף שירי לאלהים ופרו ארצי סלה:

PSAL. LXVI. סו

1 לְמַנְצָה שֵׁד מוֹמֵד לְיָדוֹ אֱלֹהִים בְּלִדְהָאָץ |
 2 וּבְרַבְּתוֹ יָדוֹ פִּינָה שְׁמֵנו כְּבֹד תְּהַלְלוּ | אֱמוּנָה |
 3 לְאֱלֹהִים מִדְּפִרְא מַעֲשֵׂהוּ פִּינָה עֲשֵׂה יְבָרְכֵהוּ |
 4 לֵךְ אֲבוֹהֵי | בְּלִדְהָאָץ | וְשִׁתְּחוּ לֵךְ וּיְזַמְּרוּ |
 5 לֵךְ וּזְמַר שִׁמְךָ סֵלָה | לְכוּ וּרְאוּ מַסְעֵלוֹת |
 6 אֱלֹהִים תֵּרְאוּ עֲלִילָה עַל בְּנֵי אָדָם | דַּבְּרוּ יָם |
 7 לִבְשֵׂה בְּפִרְוֵי יַעֲשֵׂוּ בְּהַגֵּל שֵׁם מַשְׁחָהוּ בֹ |
 8 מִשֵּׁל בְּמִדְרוֹ | אֲלֵי יֵלֵכוּ לְמוֹ סֵלָה | דְּבִרוּ עַמּוּסִים |
 9 אֱלֹהִים וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהַלְלוּ | הַשֵּׁם נִסְתָּנוּ |
 10 בְּיָדִים וְלֹא-רֵתַן לְמַטְּ תִּלְכֵּנוּ | בְּרִי-בְחַנְתֵּנוּ |
 11 אֱלֹהִים צַדִּיקֵנוּ צִדְקָתְךָ נִסְתָּה | וּבְחַנּוּתְךָ בַּמַּעֲשֵׂה |
 12 שִׁמְחֵנוּ מַעֲשֵׂהוּ בְּמִתְנוּ | וְדַבַּרְתָּ אֱמֶת לְהַאֲשִׁיט |
 13 בְּאֵת-בָּאֵשׁ וּבְמַיִם וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּחַ | אֱמוּנָה |
 14 מִתְּחֵה בַעֲלוֹת אֱשֶׁר לֵךְ מִדְּרוֹ | אֱשֶׁר-פָּצוּ |
 15 שַׁפְּתֵי דְבַר-יְיָ בְּצִלֵּי | עֲלִית מַיִם אַעֲלֶה |
 16 לֵךְ עִם-קַוְטוֹת אֱלֹהִים אַעֲשֵׂה בְּכוֹ עִם-עַמּוּסִים |
 17 סֵלָה | לְכוּ שִׁמְעוּ | וְאִסְפְּדוּ בְּלִדְהָאָץ אֱלֹהִים |
 18 אֱשֶׁר עֲשֵׂה לְנַפְשִׁי | אֵלֹהִים פִּי-קְרָאתִי וְרוּחִים |
 19 תִּחַת לַשָּׁמַיִם | אֲנִי אֲבַדְרֵתִי כִּלְפֵי לֹא יִשְׁמַע |
 20 אֲדַע | אֲכִן שִׁמְעֵ אֱלֹהִים וְהַשִּׁיב בְּקוֹל תַּפְלִחוֹ |
 21 בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-יִסָּר תַּפְלִיתִי וְחִסְדּוֹ |
 22 מֵאֵתִי |

PSAL. LXVII. סז

1 לְמַנְצָה בְּנִגְלוֹת מוֹמֵד שֵׁד | אֱלֹהִים יִחַנֵּנוּ |
 2 וּיְבַרְכֵנוּ יָדוֹ פִּינָה אֲחַנּוּ סֵלָה | לְדַעַת בְּאֵרְץ |
 3 דְּרַבְּרוּ בְּכָל-עַמּוּסֵי וְשִׁמְעוּ | יְרוּחוּ עַמּוּסִים | אֱלֹהִים |
 4 יְרוּחוּ עַמּוּסֵי בָּלָם | תִּמְחֵנוּ וּיְרַנְּנוּ לְאַמּוּסֵי בְרִי |
 5 תִּשְׁפַּט עַמּוּסֵי מִיַּשָּׁר וְאַמּוּסֵי | בְּאֵרְץ פְּתָחִים |
 6 סֵלָה | יְרוּחוּ עַמּוּסִים | אֱלֹהִים יְרוּחוּ עַמּוּסֵי בָּלָם |
 7 אֵרְץ נִתְחָה יִבְלֶה יִבְרַכֵּנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יִבְרַכֵּנוּ |
 8 אֱלֹהִים וּיְרָאוּ אוֹרוֹ בְּלִדְהָאָץ |

PSAL. LXVIII. סח

1 לְמַנְצָה לָדוֹד מוֹמֵד שֵׁד | יְקָם אֱלֹהִים וְיַצִּיחֵנוּ |
 2 אֲבוֹתֵנוּ וְיִטְעֵנוּ מִשְׁחָהוּ מִפְּנֵי | דַּהֲמַתְּ עֲשָׂן |
 3 תִּתְחַף דַּהֲמַתְּ יוֹעֵץ מִפְּנֵי-אֱשֶׁר יִבְרָאוּ וְשִׁמְעִים |
 4 מִפְּנֵי אֱלֹהִים | וְצִדִּיקִים יִשְׁמְחוּ וְעַלְפוּ לִסְתֵי |

9 עֲזַרְתָּה לִי וּבְצֵל נִפְתָּח אֲרָץ | דַּבְּקָה נַפְשִׁי |
 10 אֲחִירְתָּה בִּי תִמְכְּרֵה יְמִינֵךְ | וְהִפְּתֵה לְשׂוֹאֵרֵי |
 11 יִבְלָשׁוּ נַפְשִׁי יָמָא בְּחַחֲוִיחֻת דְּהָאָץ | יִתְחַדֵּה |
 12 עַל-יַד-חֲרוֹב מַתְּ שַׁעֲרֵים דְּרוֹ | וְהִפְּתֵה לְשִׁמְחָה |
 13 בְּאֱלֹהִים וְתִתְחַלַּל בְּלִדְהָאָץ בֹּ פִי אִסְרֵי פִי |
 14 וְדַבַּר-שִׁפְךָ |

PSAL. LXIV. סז

1 לְמַנְצָה מוֹמֵד לָדוֹד | שִׁמְעֵ אֱלֹהִים קוֹלִי |
 2 בְּשִׁירֵי מִסְפֹּח אֲבוֹת תִּצַּח דְּרוֹ | תִּסְמִינֵנוּ מִסְפֹּח |
 3 מַעֲשִׂים מִתְּשׁוּת פְּעִלֵי אוּן | אֱשֶׁר שָׁנַנְתָּ כְּחַדָּב |
 4 לְשׁוֹנִים וְדַבְּרוּ הַעַם וְלֵךְ מְרוֹ | לִירוֹת בְּמַסְתָּחִים |
 5 תָּחַם פְּתָחִים יִתְחַדֵּה וְלֹא יִתְחַדֵּה | וְהִקְדֵּלְמוּ |
 6 דְּבִי דַע יִסְפְּדוּ לְמִטְּחֵן מִקְשִׁים אֲמִרוֹ מִי וְתִתְחַדֵּה |
 7 לְמוֹ | וְיִחַשְׁבוּ עוֹלָה חַפְּצוֹ חַפְּשׁ מַחְפֵּשׁ וְקָרָב |
 8 אֱשֶׁר וְלֵב עַמְּךָ | וְיִלָּם אֱלֹהִים חַץ פְּתָחִים |
 9 וְדֵה מַפְתָּחִים | וְכַשְׁלִיחוּ עֲלֵמוֹ לְשׁוֹנֵים וְחַתְּדוּ |
 10 בְּלִדְהָאָץ בָּם | וְיִתְחַדֵּה בְּלִדְהָאָץ וְיִתְחַדֵּה פְּעִל |
 11 אֱלֹהִים וְיַעֲשֵׂהוּ הַשְׁמִילוּ | תִּשְׁמַח צְדִיק בְּפִדְוֵהוּ |
 12 וְחִסְדּוֹ בָּ וְיִתְחַלַּל בְּלִדְהָאָץ לֵב |

PSAL. LXV. סח

1 לְמַנְצָה מוֹמֵד לָדוֹד שֵׁד | לֵךְ דְּמִיָּה תְּהַלְלוּ |
 2 אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן לֵךְ וְיִשְׁלַח-נְדָר | שִׁמְעֵ תַפְלִיחַ |
 3 עֲרִיף בְּלִבְשֵׁי יָמָא | דְּבִרֵי עוֹלָה נְבִדוּ מִנֵּי |
 4 פִּשְׁעֵינוּ אֲתֵה תִפְסָחֵם | אֲשֶׁר | תִּבְרַךְ וְתִקְרַב |
 5 יִשְׁכַּן חֲצִירָה מִשְׁבַּע בְּצִבְחֵי בִתְחֵה קוֹלֵשׁ הַיְמִנֵךְ |
 6 טוֹרָתֵה | בְּצִדְקָה תִּתְעַבֵּר אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִנְּבַח |
 7 בְּלִדְהָאָץ וְיָם חֲלוּקִים | מִכֵּן דְּרוֹים בְּבוֹרוֹ |
 8 טָאֵר בְּמִדְבָּרָה | מַשְׁפַּחַת | שְׁאֵרֵן יַמִּים שְׁאֵרֵן |
 9 גְּלִילִים וְדִמְיוֹן לְאַמּוּסֵי וּיְרָאוּ | יִשְׁבִי קַצְוֹת |
 10 מֵאֲחִירְתֵיךָ מוֹצֵא בְּכוֹ עֵשֶׁב תִּרְמֵן | פְּקֻדֵי |
 11 דְּהָאָץ | וְהַשְׁלִיכוּ רַחַת תַּעֲשֵׂהוּ פִּלְג אֱלֹהִים |
 12 מִלָּא מַיִם תִּחְבֵּן וְעִנְיָם בִּי כֵן תִּחְבֵּה | תִּלְמִדָה |
 13 רַחַת סוֹחַ נְדִידָה בְּרוּחֵיכֶם תִּמְנַגְּהוּ צִמְחֵהוּ |
 14 חֲבִירֵי | עֲשִׂיתִי שִׁמְחָה מוֹתְחָהוּ וְיַעֲזִיבוּ יַעֲמֵנוּ |
 15 יִשְׁמְחוּ | יַעֲשׂוּ טוֹת מוֹדֵי תַלֵּל נְבִעוֹת תִּתְחַדֵּהוּ |
 16 לְבַשֵּׁי מַיִם | וְהַצִּיּוֹן וְעַמְּקוּם יַעֲשִׂהוּ בְּרִי וְרַעֲשֵׁהוּ |
 17 אֲחִירְתֵיךָ |

תהלים נו נח נט

17 עליו אלהים נדדתי אשלם תודות לך: פי
18 הצלת נפשי ממוֹת הַלַּא וְנָלַי מִיַּד לַחַיִּיתָיִךָ
לְשׁוֹן אֱלֹהִים פִּיךָ הוֹדִימֵנִי:

PSAL. LVII. ט

1 לְמַסְכַּח אֶל־תַּשְׁתַּח לַיהוָה מִכֹּחַם בְּרִחַיִּי
2 מִפְּנֵי־שֹׂאֵל בְּמַעֲרֹה: חֲזַנְנִי אֱלֹהִים | חַנּוּנִי
3 כִּי בַּח חִסְדֵךְ נִפְשִׁי וּבִצְרָתִי בִּנְשָׁתִי אֲחַסֶּה
4 עַד יַעֲבֹר הַיּוֹם: אֲדַבֵּר לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לֵאמֹר
5 לִמְצוֹת עֲלִי: שְׁלַח מַשְׁמָיִם | וַיִּשְׁמַע חֲרוֹן
6 שִׁמְעֵנִי סֵלָה שְׁלַח אֱלֹהִים חֲסֹד וְאַחֲמִי:
7 נִשְׁעִי | תַּחֲזֵק לִבִּי אֲשֶׁר־נִפְּרָאִים
8 שְׂדֵיחַם תַּחֲזֵק וְתַצִּיחַ לְשׁוֹנֵי חֲרוֹן חַדְוָה: הַמָּה
9 עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל־פְּלִי־אֲדָמָיִךְ בְּנִדְוָה:
10 לְשׁוֹן דְּבָרִי | לְשַׁמְעֵי בִּפְתָח נִפְשִׁי פִּי לִפְנֵי
11 שְׂדֵיחַ סֵלָה בְּחֹכְמָה סֵלָה: גִּבּוֹן לִפִּי אֱלֹהִים
12 כַּחַס לִפִּי אֲשֶׁר־הוֹדִיעַנִי: עֲדָה כְּבֹדֵי עֲדָה
13 הַפֶּלַע וְכַפּוֹד אֲעִידָה שְׂדֵיחַ: אֲדַבֵּר בְּעַמּוּם | אֲדַבֵּר
14 אֲפֻשֶׁף בְּלִבָּאִים: פִּרְנֹל עַל־שָׁמַיִם חֲסִידֶיךָ
15 וְעַד־שָׁרְקִים אֲמַתְּיָךְ: הַמָּה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים
16 עַל־פְּלִי־אֲדָמָיִךְ בְּנִדְוָה:

PSAL. LVIII. טו

1 לְמַסְכַּח אֶל־תַּשְׁתַּח לַיהוָה מִכֹּחַם: הַיָּמִים
2 אֵלֶם בְּצַד תִּדְרֹךְ מִשְׁפָּחִים וְשֹׁפְטֵי בְּנֵי אָדָם:
3 אֵת בְּלַב עֵלִית וְתַפְעֵלֹן בְּאֲרֵץ חֲסֵם יְהִיבֵם
4 תִּפְסִלְכֵן: זֹאת שְׁמֵעִים מִרְחֹם וְהֵם מִבְּטֵן דְּבָרֵי
5 כּוֹבֵד חֲסֵד לְכֹמוֹ פְּדֻמַּת חֲסֵד־חַיִּיט כְּמוֹ פֶּהן
6 חַיִּיט יִאֲסֵם אֲוֹט: אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע לְקוֹל
7 מְלַחְשִׁים חֲרוֹן חֲסִידִים מִחֹכְמַם: אֱלֹהִים הִרֵם
8 שְׁעִיבוֹ בְּסִימָה מִלְּעִיחַת בְּסִילִים כֹּחַץ | וְהִדָּה:
9 יִפְסִיבוֹ כְּמוֹ מִים וְיִתְחַבֵּר לְכֹמוֹ יִדְרֹךְ חַיִּיט כְּמוֹ
10 יְחַמְלֵהוּ: כְּמוֹ שֶׁמֶלֶח תַּחֲסֵם יִדְרֹךְ כְּסֵל אֲשֶׁת
11 בְּלִחְוֵי שֹׁמֵשׁ: בְּמִרְם יִבְטֵן סִדְוִיבִים אָמֵד
12 כְּמוֹ חַיִּיט מִחֲרוֹן שְׁעִיבוֹ: תַּשְׁמַח צְדִיק כִּי־
13 חוֹדֵה נָקַם שְׁעִיבוֹ יִחַץ פִּיִּם הַרְשָׁעִי: וְיִאֲבֵד
14 אָדָם אֲדִי־פִי לְצִדִּיק אֵת יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁמֵעִים
15 בְּאֲרֵץ:

PSAL. LIX. טז

1 לְמַסְכַּח אֶל־תַּשְׁתַּח לַיהוָה לִבְחֵם בְּשֵׁלֵה שֹׂאֵל

7 וְרַעַד יָבֵא בִי וְחִכְמִי פִּלְצֻחַי: וְאֲבִי מִיִּתְיוֹן
8 לִי אֲבִי פִּיִּי־הָאֵשׁ וְהַשְׁפֵּסוֹ: וְדַבַּר אֲדַבֵּר
9 מִדִּבְ אֵלַי בְּמַדְרֵי סֵלָה: אֲדַבֵּר מִכֹּחַ לִי
10 מִרְחֹם סֵעָה מִשְׁפֵּה: בַּעַל אֲדַבֵּר פִּלְגֵי לְשׁוֹנֵם
11 כִּי־אֲדַבֵּר חֲסֵם חֲרוֹן דְּבָרֵי: יוֹמֵם וְלַיְלָה
12 יוֹסִיבְכָה עַל־חֲמוֹמִיחַ וְאֵן וְעַמַל בְּקִרְבִּי: הַיּוֹם
13 בְּקִרְבִּי וְלֹא־יִמָּשׁ מִחֲזֹנָה תַחֲזֵק וּמִרְמָה: כִּי
14 לֹא־אֲבִיב וְחַסְמִי וְאֲשֶׁר לֹא־מִשְׁאֵר עַל־הַגִּיל
15 וְאֲחַר־מַעֲשֵׂי: וְאֲחַר־אֵשׁ עַשְׂפֵי אֲלוֹהֵי
16 וְמוֹדַעֵי: אֲשֶׁר יִדְרֹךְ נִמְחַק סוֹד בְּפִי־אֱלֹהִים
17 סִדְרֵי פִּתְשׁוֹ: יִשְׁמָח | עֲלִימֵי וְרַחֵם שֹׂאֵל
18 דָּאִים כִּי־דַבַּח בְּמִטְרֵם בְּקִרְבֵם: אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים
19 אֲדַבֵּר | וְהִדָּה וַיִּשְׁמַעֵנִי: עַבְדְּךָ וְנִבְרָךְ וְצִדִּיקִים
20 אֲשֶׁר־הוֹדִיעַ וְהַמָּה וְשָׁמַע לְקוֹלִי: פִּדְוָה בְּשִׁלֹּם
21 נִשְׁמַע מִשְׁפֵּה לִי פִּרְנֵי־פִיִּם וְהֵן עַמּוּדֵי: שָׁמַע
22 יָא | וְיַעֲבֹר וְשׁוֹב נִקְרָם סֵלָה אֲשֶׁר אֵן
23 חֲלִיסוֹת לְכוֹ וְלֹא יִרָא אֱלֹהִים: שְׁלַח דְּבָרֵי
24 בְּשִׁלְמֵי חֵלֶל בְּיַחְוֵי: חֵלֶץ | מִחֲמוֹמִיחַ פִּי
25 וְגִבֵּר לִפִּי וְשֵׁי דְבָרֵי מִשְׁמֵן וְהַמָּה פִּתְחוֹתֵי:
26 הַשִּׁלְכֵה עַל־הַיּוֹד | וְהַבָּה תְּהֵא וְלַבְּלָחָה אֶרְיוֹן
27 לְשִׁלֵּם לֹאֵט לְצִדִּיק: וְאֲחַר־אֱלֹהִים | וְחֹלִים
28 לְכֹמוֹ שְׂדֵיחַ אֲשֶׁר דְּמִים וּמִרְמָה לֹא־חַיִּיט יִמָּדֵם
29 וְיָאֵל אֲמַסֵּךְ פִּי:

PSAL. LVI. טז

1 לְמַסְכַּח | עַל־יוֹמֵם אֵלֶם חֲרוֹסִים לַיהוָה מִכֹּחַם
2 בְּחַיִּיט אֲדַבֵּר פִּלְשׁוּחִים בְּפִתֵי: חֲזַנְנִי אֱלֹהִים כִּי־
3 שֹׁמֵעֵי אֵשׁ מִלִּדְאִים לִבִּים וְתַצִּיחֵנִי: שֹׁמֵעֵי
4 שְׂדֵיחַ מִלִּדְאִים כִּי־פִיִּם לְחֹמִים לִי מוֹט:
5 יוֹם אֲדַבֵּר אֲנִי אֲלֵךְ אֲמַסֵּךְ: בְּאֱלֹהִים אֲדַבֵּר
6 דְּבָרֵי בְּאֱלֹהִים בְּפִתְחוֹי לֹא אֲדַבֵּר מִדֵּי־עֲשֵׂה
7 כְּמוֹ לִי: מִלִּדְאִים דְּבָרֵי תַצִּיחֵנִי עַל־מִלִּי
8 מִחֲמוֹמִים לַעֲד: עֲדָה | תַצִּיחֵנִי וְהַמָּה עֲבִיב
9 לְשֹׂמֵר בְּאֵשׁ כִּי־נִשְׁמַעֵנִי: עַל־אֵן פִּלְטֵה לְכוֹ
10 בְּאֵת עַמּוּם | הַיּוֹד־אֱלֹהִים: כִּי־סִפְרוּהָ אֲחַר־
11 שְׁמִי־הָ דְמַעֲשֵׂי בְּמִדְוָה וְלֹא בְּסִדְרֵי: אֵן |
12 לְשׁוֹב אֲבִיב אֲדַבֵּר בְּפִיִּם אֲדַבֵּר וְהִדָּה עַל־פִּי
13 אֱלֹהִים לִי: בְּאֱלֹהִים אֲדַבֵּר דְּבָרֵי פִדְוָה אֲדַבֵּר
14 דְּבָרֵי: בְּאֱלֹהִים בְּפִתְחוֹי לֹא אֲדַבֵּר מִדֵּי־עֲשֵׂה אֲדַבֵּר

1 אֲדַבְרָה יְעַ מִפִּי שִׁיר וּמִצֵּד צֶדֶק מִלִּי׃
 2 אֲדַבְרָה מִלִּדְבַר יְצִיעַ לִשְׁן מִרְמָה׃ יִבְרָאֵל
 3 יִתְצַו לְמַעַן יִדְחַק וְיִסְחַק מֵאֵלֶיךָ יְשׁוּעָה מִצַּדִּיק׃
 4 וְיִים מִלִּי׃ וְהֵא עֲצִיקִים וְיִדְחֵנִי וְעַלְיוֹ שׂוֹחֵק׃
 5 וְהֵן הֵבֵן לִאֲשֵׁים אֱלֹהִים מַעֲשֵׂיו יִמְשֹׁךְ פֶּה׃
 6 עֲשׂוּ יְעַ בְּדַחַי׃ וְאַנִּי׃ כִּי־יִרְעַן בְּפִי׃
 7 אֱלֹהִים בְּטוֹחֵי בְחוּסֵי אֱלֹהִים עָלֵם יְעַ׃ אֲדַבְרָה
 8 לְשִׁלֵּם בִּי עֲשִׂיחַ׃ וְאַתָּה שְׂמַח מִיִּשְׁבֵּן נַגֵּד
 9 הַסִּדְוִי׃

PSAL. LIII. כג

1 לְמַסְכַּח מוֹסַד לְחַד׃ בְּבֹאֲרֵי טֶן הַבְּרִיא
 2 כְּפִאֲשֵׁר אֵל אֶל־פִּתְשֵׁבוֹ׃ חָמֵן אֱלֹהִים בְּחַסְדֵּךְ
 3 פֶּה וְהַמִּיךְ מִחַה פִּשְׁעֵי׃ וְהֵהָה בְּכַסְי מַעֲשֵׂי
 4 וּבְחַסְדֵּי מַחְסֵי׃ כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַסְדֵּי
 5 עֲשִׂיתִי לִבִּי נִדְחָה׃ הַשְׁמֵרִי וְרַחֵם עֲבִידֶךָ
 6 וְהַרְפֵּן חַלְלֵי וּבְחַסְדֵּי אֲמִי׃ יְהוָה
 7 אֲבֹתִי הַפְּצֵת בְּשׂוֹחַת וּבְכֹסֶם חֲכָמָה יְחִידֵי׃
 8 וְחַסְדֵּיךָ בְּחַיִּב וְאֲסַדְרֵי חֲבִסְכִי וּמַשְׁלֵל אֲלַפִּין׃
 9 חַשְׁמַעְמֵי שִׁשְׁוֹן וְשִׁמְחֵה וְחַלְלֵה עֲבָדֶיךָ דְּפִיךָ׃
 10 הַבְּרַח פִּיךָ מִכְּחָט וּכְלִשְׁתֵּי מַחַה׃ לֵב
 11 מַחַד פִּרְאֵלִי אֱלֹהִים רַחֵם לְכֹן חַיִּשׁ בְּרַפִּי׃
 12 אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרַחֵם קִרְשֵׁךְ אֶל־יַעֲקֹב
 13 מַעֲנֵה הַשְׁבִּיבֵה לִי שִׁשְׁוֹן וְרַחֵם מִיָּבֵה
 14 חַסְמְכִי׃ אֲלֹפֵהה פִּשְׁעִים דְּחִבֵּךְ וְחַפְזֵיךָ
 15 אֲדַבְרָה לְשׁוֹבֵ׃ הַרְפֵּלֵי מוֹמִים׃ אֱלֹהִים אֲדַבְרָה
 16 חַשְׁמַעְמֵי וְרַחֵם לְשׁוֹבֵי צַדִּיקֶךָ׃ אֲדַע שִׁפְתֵי
 17 תִּסְתַּח וְלִי יָגִיד תְּהַלְלֶךָ׃ כִּי־אֶל־תַּחֲפֹץ וְנִחַ
 18 וְחַתֵּרָה עֲלֵיהָ לֹא תִרְצֶה׃ וְכִי־אֱלֹהִים רַחֵם
 19 לְשִׁפְרָה לְכַשְׁפֵּךְ וְחַפְזֵה אֱלֹהִים לֹא תִחַה׃
 20 הַשְׁבִּיבֵה מִצַּדִּיקֶךָ אֲדַבְרָה וְחַסְדֵּיךָ מִחַה וְחַשְׁמַעְמֵי
 21 אֶן תַּחֲפֹץ וּבְחִידֶיךָ עֲלֵה וְלִלֵל אֶן יַעֲלֵ עַל־
 22 מִלְּפָנֶיךָ פִּי׃

PSAL. LIV. כד

1 לְמַסְכַּח פְּגִיעֵתוֹ מִשְׁפֵּל לְחַד׃ בְּטֵא הַיִּשִּׁים
 2 וְחַסְדֵּיךָ לְשִׁאֵל הַאֲלֹהִים מִסְתַּח עֲפִט׃ אֱלֹהִים
 3 בְּשִׁמְךָ הַרְשִׁיעֵנִי וּמְסַחֲרֶךָ תְּחַיֵּנִי׃ אֱלֹהִים
 4 שְׁמַע תְּפִלֹּתַי וְחַיִּיבֵה לְאֲמִידִי׃ כִּי־זֵימִים׃
 5 כִּמֹּךְ עֲלִי וְרִצִּיעִים בְּקִשֵׁי נַפְשִׁי לֹא שָׂמַח
 6 אֱלֹהִים לְעַבְדֵּךְ סֵלָה׃ וְהֵהָה אֱלֹהִים עַד לִי
 7 אֲדַבְרָה בְּכַסְבִּי נַפְשִׁי לְשׁוֹב רַחֵם לְשׁוֹבֵי אֲמִידֶיךָ
 8 וְצַמְחֵם׃ בְּמִדֵּה אֲזַבְחֵה לְךָ אֲדַבְרָה שְׂמַח
 9 וְהֵהָה פֶּה־טוֹב׃ כִּי־מִלְּצַה הַשְׁלֵלִי וְכִי־אֲבִילִי
 10 רַחֵם עֲמִי׃

PSAL. LV. כה

1 לְמַסְכַּח פְּגִיעֵתוֹ מִשְׁפֵּל לְחַד׃ וְחַיִּיבֵה אֱלֹהִים
 2 תְּפִלֹּתַי וְאֶל־תַּחֲפֵלֵם מִחַסְדֵּיךָ׃ וְהַשְׁבִּיבֵה לִי
 3 וְעַנֵּנִי אֲדַבְרָה בְּשִׁדְוֵי וְחַיִּיבֵה׃ מִשְׁלֵל אֲבִיב כַּסְבִּי
 4 עֲבַח רַחֵם כִּי־חַמְסֵה עַל־אֶן וּבְחַפֵּי חַשְׁמַעְמֵי׃
 5 לְכִי־יִחַל מִקְרָבֵי וְחַיִּיבֵה מִחַה נִשְׁלֹו עֲלֵי׃ יְדַבְרָה
 6 וְחַשְׁמַעְמֵי פִי׃

17 עֲלִי־פִיךָ׃ וְחַיִּיבֵה שִׁמְחֵה מוֹסַד וּמַשְׁלֵלֶךָ דְּפִי
 18 אֲדַבְרָה׃ אֶל־יְדַבְרָה נֶגֶב וְהַרְפֵּן עַמִּי וְעַם
 19 מִכַּסְיִים חֲלָקֶיךָ׃ פִּיךָ שִׁלְחֵת בְּרַחֵם וְלִשְׁוֹן
 20 תִּצְמַד מִרְמָה׃ חֲשֹׁב בְּאִדְוֶךָ תִּדְבַר בְּכֹן אֲמִידֶיךָ
 21 תִּחַן־דְּשִׁי׃ אֱלֹהִי עֲשִׂיחַ׃ וְהַחֲלִשְׁתִּי וְפִשְׁתִּי
 22 דְּחַח אֲדַבְרָה כְּמוֹךְ אֲכִתִּיךָ וְחַסְדֵּיךָ לְעֵינָיךָ׃
 23 בְּיִסְרָם וְחַח שִׁכְחֵה אֱלֹהִים כִּי־אֲדַבְרָה וְאֶן מַשְׁלֵל
 24 וְנִחַ יְחַדֵּה וְכַפְרֵנִי וְעַם יְהוָה אֲרַחֵם בְּשִׁשׁ
 25 אֱלֹהִים׃

PSAL. LI. כו

1 לְמַסְכַּח מוֹסַד לְחַד׃ בְּבֹאֲרֵי טֶן הַבְּרִיא
 2 כְּפִאֲשֵׁר אֵל אֶל־פִּתְשֵׁבוֹ׃ חָמֵן אֱלֹהִים בְּחַסְדֵּךְ
 3 פֶּה וְהַמִּיךְ מִחַה פִּשְׁעֵי׃ וְהֵהָה בְּכַסְי מַעֲשֵׂי
 4 וּבְחַסְדֵּי מַחְסֵי׃ כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַסְדֵּי
 5 עֲשִׂיתִי לִבִּי נִדְחָה׃ הַשְׁמֵרִי וְרַחֵם עֲבִידֶךָ
 6 וְהַרְפֵּן חַלְלֵי וּבְחַסְדֵּי אֲמִי׃ יְהוָה
 7 אֲבֹתִי הַפְּצֵת בְּשׂוֹחַת וּבְכֹסֶם חֲכָמָה יְחִידֵי׃
 8 וְחַסְדֵּיךָ בְּחַיִּב וְאֲסַדְרֵי חֲבִסְכִי וּמַשְׁלֵל אֲלַפִּין׃
 9 חַשְׁמַעְמֵי שִׁשְׁוֹן וְשִׁמְחֵה וְחַלְלֵה עֲבָדֶיךָ דְּפִיךָ׃
 10 הַבְּרַח פִּיךָ מִכְּחָט וּכְלִשְׁתֵּי מַחַה׃ לֵב
 11 מַחַד פִּרְאֵלִי אֱלֹהִים רַחֵם לְכֹן חַיִּשׁ בְּרַפִּי׃
 12 אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרַחֵם קִרְשֵׁךְ אֶל־יַעֲקֹב
 13 מַעֲנֵה הַשְׁבִּיבֵה לִי שִׁשְׁוֹן וְרַחֵם מִיָּבֵה
 14 חַסְמְכִי׃ אֲלֹפֵהה פִּשְׁעִים דְּחִבֵּךְ וְחַפְזֵיךָ
 15 אֲדַבְרָה לְשׁוֹבֵ׃ הַרְפֵּלֵי מוֹמִים׃ אֱלֹהִים אֲדַבְרָה
 16 חַשְׁמַעְמֵי וְרַחֵם לְשׁוֹבֵי צַדִּיקֶךָ׃ אֲדַע שִׁפְתֵי
 17 תִּסְתַּח וְלִי יָגִיד תְּהַלְלֶךָ׃ כִּי־אֶל־תַּחֲפֹץ וְנִחַ
 18 וְחַתֵּרָה עֲלֵיהָ לֹא תִרְצֶה׃ וְכִי־אֱלֹהִים רַחֵם
 19 לְשִׁפְרָה לְכַשְׁפֵּךְ וְחַפְזֵה אֱלֹהִים לֹא תִחַה׃
 20 הַשְׁבִּיבֵה מִצַּדִּיקֶךָ אֲדַבְרָה וְחַסְדֵּיךָ מִחַה וְחַשְׁמַעְמֵי
 21 אֶן תַּחֲפֹץ וּבְחִידֶיךָ עֲלֵה וְלִלֵל אֶן יַעֲלֵ עַל־
 22 מִלְּפָנֶיךָ פִּי׃

PSAL. LII. כז

1 לְמַסְכַּח מִשְׁפֵּל לְחַד׃ בְּטֵא וְחַיִּיבֵה וְחַסְדֵּיךָ
 2 וְחַשְׁמַעְמֵי לִי פִּתְשֵׁבוֹ׃ אֶל־יְדַבְרָה וְחַסְדֵּיךָ
 3 מִחַה תְּהַלְלֵה בְּרַחֵם וְדַבְרֵה חַסֵּד אֶל־פְּלִדָּם׃
 4 וְחַח תִּחְשֹׁב לְשׁוֹבֵי פִּתְשֵׁי מִלְּפָנֶיךָ עֲשִׂיחַ רַחֵם׃

תהלים נ חמה

1 גם בְּנֵי אֱלֹהִים יַחַד עָשִׂיד וְאִכְלוּ: פִּי יִדְבֵר
 2 חֲכָמִים וְדַגְתָּ לִּפְנֵי חֲכָמִים: אִפְסֵה לְמַשֵּׁל אוֹתִי
 3 אִפְסֵה בְּכֹחַ וְדַדוֹתַי: לִפְנֵי אֱלֹהִים יִמַּח רַע עֵינַי
 4 עֲקָבֵי יִסְבְּעוּ: הַבְּטוּחִים עַל חִלְלִים וְגִבּוֹר עֲשׂוּם
 5 יִתְהַלְלוּ: אָחַ לְאֶרְפוּהָ יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתְּנֶנּוּ
 6 לְאֱלֹהִים פְּסוּדִים: וְיִבְרַךְ פְּדוּתָם נַפְשִׁים וְחַלְלֵי לַעֲלֹמִים:
 7 וְיִחַר עוֹד לְצַחַח לֹא יִהְיֶה הַשְּׁחַחֹת: בִּי יִרְאֶהוּ
 8 הַחֲכָמִים וְיִחַר עוֹד לִפְנֵי כָּסֵל וְנֶבֶר יִאֲבֹדוּ וְעוֹבֵד
 9 לְאֱלֹהִים חִלְלִים: קִרְבָּם בְּחַיָּמוֹ אִלְעֵלִים
 10 מִשְׁפַּנְתָּם לְחֹד וְדוֹ קִרְאוּ בְּשִׁמְרוֹתָם עַל אֲדָמָתָם:
 11 וְאָדָם בִּיבֹךְ בְּלִילֵיךָ נִמְשָׁל פְּדֻמָּת כְּדָמוֹ: וְהוֹ
 12 דָּבָם כָּסֵל לְמוֹ וְחַיָּוִים וּבְסִידִים יִצַּח סִלְהָ:
 13 כְּצִיף לְשֹׁאֵל שְׂחוֹ מִוֹת יִעַם וְיִחַר בְּסִי יִשְׁרָם
 14 לְבָבָם וְאֲדָם לְעֹלָת שְׂאוֹל מִזֶּבֶח לֹא יִאֲחַ
 15 אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשׁוֹ מִדִּ שְׂאוֹל בִּי יִקְרֹב סִלְהָ:
 16 אֱלֹהִים בִּירְעוּשׁוֹ אִישׁ בִּירְעוּשׁוֹ כְּסֹד בִּיתוֹ:
 17 בִּי לֹא בִּמְוֹתָ יִשָּׂה הַכֵּל לְאִיֹּדוֹ אֲחִירֹו כְּבֹדוֹ:
 18 בִּירְעוּשׁוֹ בְּדַיִר וְיִבְרַךְ וְיִחַר בִּירְעוּשׁוֹ קָדִי:
 19 וְכָבֵד עֲדֵיִו אֲמִיתוֹ עַד צַחַח לֹא יִהְיֶה אֲדָוִי:
 20 אָדָם בִּיבֹךְ וְלֹא יִבְיֹן נִמְשָׁל פְּדֻמָּתָם כְּדָמוֹ:
 21

PSAL. L.

1 מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶל אֱלֹהִים יְהוָה דָּבַר וּבְקָרָא
 2 אֲרִץ מְשׁוּדָרָה שְׁמֵשׁ עַד מִבְּאֵר: מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל
 3 יִשֵּׁי אֱלֹהִים וְהַפִּיעַ: יָבֵא אֱלֹהִיֹתֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְחָשׂוּ
 4 אֶשׁ לִשְׁנוֹת תַּאֲבָל וּסְכִימֵת נִשְׁעָה מֵאֲדָוִי: יִקְרָא
 5 אֱלֹהִים מִעַל וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ לְיוֹן עֵצִי: אֲסַפֵּר
 6 לִי חֲסִידֵי בֵיתוֹ בִּיתוֹ עֲלֵיִנְכֵי: וְיִגִּידוּ שְׁמֵיךָ
 7 צִדְקָתְךָ בְּרֵאשִׁית: שִׁפְטֵךָ הוּא סִלְהָ: שְׁמֵשׁ
 8 עֵצִי וְרִאשִׁיתֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵתֵיךָ בְּךָ אֱלֹהִים
 9 אֲלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: לֹא עֲלִיבְדִי אֲמִיחֻךָ וְעֲלִיבְדִי
 10 לְגִידֵי חֲמוֹד: לֹא אֲקַח מִבְּחֻךָ פֶּן מִכְּבֹדֵיךָ
 11 עֲתוּדִים: פִּרְלֵי מִלְּחֻמֵיךָ יִשְׂרָאֵל וְיִגִּידוּ בְּדָרֵי
 12 אֱלֹהִים: יִדְעוּהוּ בְּלִשְׁוֹת הַיָּם חוּוֹ שִׁיב עֲמִידֵי:
 13 אֲסַפֵּר לְאֲזָנֵיךָ לְאֲזָנֵיךָ לְךָ פִּי לִי חָלֵל וּמְלֵאָה:
 14 וְהַכֵּל בְּשֵׁר אֲבִיחִים חֲסִידֵי עֲתוּדִים אֲשֶׁרֵיךָ:
 15 וְכֵן לְאֱלֹהִים יִחַדְדֵי וְשִׁלְמֵי לְעֹלָמֵי דָדִיךָ:
 16 וְיִקְרָאוּ בְּיָם צִדְקָתְךָ אֲתִצְדֵק וְהַבְּטוּ: וְלִישְׁוֵנוֹ
 17 אֲמַר אֱלֹהִים מִדִּלְךָ לְסַפֵּר חֲסִידֵי וְחֲסִידֵי בֵיתוֹ

10 שְׁמֵיךָ בְּאֵרֶץ: מִשְׁפַּחַת מִלְּחֻמֵיךָ עַד צִדְקָה
 11 וְאֲרִץ קִשְׁתֵי יִשְׂרָאֵל וְקִצְצֵי חֵימֵי עֲלִילֹת יִשְׂרָאֵל
 12 בְּאֵשׁ: וְהַפִּיעַ דָּעֵי פִּי אֲבֵי אֱלֹהִים אֲדָוִים
 13 בְּיָם אֲדָוִים בְּאֵרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבַּר
 14 לֵב אֱלֹהֵינוּ יִקְרָב סִלְהָ:

PSAL. XLVII. מו

1 לְמִסְפַּחַת לְבַבֵיךָ לְיוֹן מִזְמוֹר: עַל הַעֲרַבִים
 2 תִּקְרָא כִּפְּרֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל רִפָּה: בִּירְ
 3 יְהוָה עֲלִינוֹן כִּדָּם מִלֵּךְ צָוֹל עַל פִּי דְרִאָרִי:
 4 יְדַבֵּר עַמִּים פְּחֻחֵי הָאָדָם פִּתְרוֹ וְגִלְגֵּוֹ:
 5 יִבְרַח לֵט אֲחֵרֵי בְּחֵלְתָם אֵת נַפְשׁוֹ יִקְרָב אֲשֶׁר
 6 יִקְרָב סִלְהָ: עֲלֵה אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה יְהוָה בְּקוֹל
 7 שֹׁשֶׁרֶת: וְיִפְרֹוּ אֱלֹהִים וְיִפְרֹוּ לְמַעַנְתֵי וְיִפְרֹוּ:
 8 בִּי מִלֵּךְ בְּלִדְרֵיךָ אֱלֹהִים וְיִפְרֹוּ מִשְׁפָּחֵי: מִלֵּךְ
 9 אֱלֹהִים עַל יָם אֱלֹהִים יִשָּׁב עַל פִּסְפָּס קִשְׁלוֹ:
 10 לְרִיבֵי עַמִּים וְנִסְכָּסוּ עִם אֱלֹהֵי אֲדָוִים בִּי
 11 לְאֱלֹהִים מִכֹּחַ דְּרִאָרִי מֵאֲדָוִי נִקְלָה:

PSAL. XLVIII. מז

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְבַבֵיךָ לְיוֹן יְהוָה וְיִגִּידוּ
 2 מֵאֲדָוִי בְּעֵד אֱלֹהִים וְדְרִאָרֵינוּ: יִשָּׂה טֶרֶם מִשְׁשֵׁ
 3 בְּלִדְרֵיךָ דְרִאָרִי וְצִיּוֹן יִפְרֹוּ צִפּוֹן לְיוֹן מִלֵּךְ
 4 רָבִי: אֱלֹהִים פִּתְרוֹ מִטְּהִיבֵי יָדָע לְמַשְׁבֵּב: בִּירְ
 5 הַהֵר הַמְּלָכִים נִוְעָדוּ עֲבָדֵי יְהוָה: הַהֵר רֵאוּ
 6 בִּן הַמְּדִינָה נִבְדָּלוּ מִפְּחוֹ: וְעֵדֵי אֲחֻזָּתָם שָׁם
 7 חֵלְלֵי בִּילְחֵי: פִּתְרוֹת קְרִים הַשֹּׁשֶׁרֶת אֲמִיתָ
 8 וְחֵשֶׁשׁוּ: פִּתְרוֹת שְׁמֵשׁוּ: פִּן רִאשִׁית בְּעֵד
 9 יְהוָה צְבָאוֹת בְּעֵד אֱלֹהִים אֱלֹהִים יִבְנֶה
 10 עַד עוֹלָם סִלְהָ: וְיִפְרֹוּ אֱלֹהִים חֲסִידֵי בְּקִרְבֵי
 11 הַבְּחֻשׁוֹ: מִשְׁמֹחֵי אֱלֹהִים בֵּן הַתְּדַלְחוֹת עַל
 12 כְּסֻדְרֵיךָ צִדְקָתְךָ מֵאֲדָוִי יִמְקֹוּ: יִשְׁמַח וְיִרְ
 13 צִיּוֹן תְּגַלְגֵּה בְּטַח יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפָּחֵיךָ:
 14 סֹפֵר צִיּוֹן וְהַקְּסוּפָה סֹפֵר מִגְּלִיחֵי: שְׂחֹו
 15 לְפָנֶיךָ לְחֻלְיָה פִּסְגָּה אֲמִיתוֹתֵיךָ לְמַעַן הַקְּסוּפָה
 16 לְיוֹן אֲחֻזָּתוֹ: בִּי הוּא אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַד
 17 וְהוּא יִתְּנֵנוּ עַל מַחַת:

PSAL. XLIX. מט

1 לְמִסְפַּחַת לְבַבֵיךָ לְיוֹן מִזְמוֹר: שְׁמֵשׁוּ אֵת פִּי
 2 הַעֲרַבִים וְרִאשִׁיתֵינוּ פִּי לְיִשְׁרָאֵל חֲדָו: גַּם בְּיָם אֲדָוִים

לְאֵלֶיךָ בָּטַחְנִי: קִבְּצָה עֲזָרְתָהּ לִּי וְשָׂאתִי לְמִצְוֹתֶיךָ
חַסְדֶּיךָ:

PSAL. XLV. כד

1 לְמַצְחָה לְבַנְיָמִן לְיָהוָה מְשֻׁלֵּל שִׂד
2 וְיִדְוָה: וְהָשֵׁן לִּי וְיָסֵד טוֹב אִבְרָם אֵיךְ מִשְׁעִי
3 לְמַלְאָךְ לְשׁוֹנֵי עַמּוֹ סוֹסֵי מִדְּבָר: יִשְׁעֶיךָ
4 מִבְּנֵי אֲדָם הִצַּקְתָּ בָּהֶם בְּשִׁסְחוֹתֶיךָ עַל־בֶּן בְּרִיךְ
5 אֱלֹהִים לְשִׁלֹּם: הַעֲזֹר הַבָּרוּךְ עַל־יָרֵךְ בְּנֹר
6 וְדָרְךָ וְדִבְרֶיךָ: וְהַדְרֵךְ וְצִלָּה רַבֵּן עַל־
7 דְּבַר אֲבֹת וְעֲשֵׂה בְּכָל וְחַיֵּה טוֹהַר יִמְרָתֵךְ:
8 הַבָּרוּךְ שְׁלֵמִים עֲפָם וְתַחֲרֹף יְפִלֵי בְּלֹב אֹיְבֵי
9 הַמִּלְחָמָה: כִּסְאוֹךָ אֱלֹהִים עֲלֵם וְעַד שָׁבַט מִשְׁעִי
10 שֶׁבַט מַלְחָמָה: אֵימַת צִדִק וְחֶסֶד רָשָׁע
11 עַל־בֶּן מִשְׁחָף אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שֶׁשֶׁן
12 מִחֲבֹרָה: מִן הַאֲדָמָה קָצִיעַת פֶּלֶא בְּגִבְוַתֶּךָ
13 כִּן דִּחְלֵל שֶׁן מִן שַׁמְרֹה: בְּנֵת מַלְכִים
14 יִקְרָאֶנּוּךָ כַּבֵּדָה שְׁגַל לִימֹךְ בַּחֲסֵם אֲשֶׁר־
15 יִשְׁמְעִיבָת הָיָא וְחַי אֲנִיךְ וְשִׁבְעֵי עֶפְרָיִם וְנֵחַ
16 אֲנִיךְ: וְהָיָא וְהַמֶּלֶךְ יִסָּבֵךְ לִי הָיָא אֲנִיךְ
17 וְהַשְׁחִיחֵנוּ לִי: וְתִדְבַר אֲבִיבָה וְכִנְיָךְ וְחַי
18 עֲשִׂי עַם: פֶּלֶא עֲשֵׂהָ בְּתִּמְלִיךְ פְּסִימָה
19 מִשְׁשׂוֹצָה דִּבְרַב לְמִשְׁהָ: לְקַבְּלָהּ תִּחְלֵל לְמִלְחָמָה
20 פְּחִלְתָּ אֲחִירָה וְעֲרִירָה מִשְׁאֵחַ קָדֵךְ וְחִבְלָהּ
21 מִשְׁמֹחַת תִּגַּל חִבְלָהּ בְּדִבְלֵי מִלְחָמָה: וְתִשָּׁחַ
22 אֲנִיךְ יִהְיֶה בְּמִן וְתִשְׁחַחֲמוּ לְשׁוֹמֵם בְּכָל־
23 וְדִבְרֶיךָ: אֲפִירָה שֶׁמֶךָ בְּלִי וְדָד עַל־עַן
24 עֲפָם וְדִרְוֶה לְעֵלָם וְעַד:

PSAL. XLVI. כה

1 לְמַצְחָה לְבַנְיָמִן לְיָהוָה עַל־עֲלִמֹת שִׂד: אֱלֹהִים
2 לֵט מְחַסֵּה וְעַז עֲזָרָה בְּצָרָת כִּמְצָא מִצָּדֵךְ
3 עַל־בֶּן אֲרָמָא דְּבִרְסֵי אֲרָץ וּבְמִטֵּי הָרִים
4 בְּלֵב יַמִּים: הִדְבַּר יְחִסֵּד מִמֶּנּוּ וְיַעֲשֵׂה דְרִים
5 בְּמִצְוֹת סִלְהָ: מִדֵּן פִּלְגֵי יִשְׁמָחֵךְ עֵד
6 אֱלֹהִים קֹדֶשׁ מִשְׁפַּחַי עֲלִיךָ: אֱלֹהִים בְּרָבִיבָה
7 בְּלִחְזָמֵיט יַעֲזֹרֵה אֱלֹהִים לְשִׁכּוֹת בְּכָד: הַמֶּךְ
8 גַּיִם מִטּוֹ מִמַּלְחָת תִּקַּן בְּקִלְוֹ וְחִבְסֵי אֲרָץ:
9 וְהָיָ צְבָאוֹת עֲפָנֵי מִשְׁבֵּב לֵט אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
10 סִלְהָ: לְבִיחָה מִשְׁעִלְתָּ וְהָיָ אֲשֶׁר־שָׁם

2 מִיֵּשׁ מְרִמָּה וְעִלְהָ הַסִּלְמִי: פִּי אֲפִירָה
3 אֱלֹהֵי מִשְׁעִי לְמֹה וְתַחֲרֵנִי לְפִי־קֹדֶם אֲחִירָה
4 בְּלִחְזָמֵיט אֹיְבֵי: שְׁחֹרֵת אֲחִירָה וְאֲמַחֲרָה הַמֶּה
5 תַּחֲרֵנִי וְיִחְיֵנִי אֱלֹהֵי קֹדֶשׁ וְהֵל מִשְׁפַּחְתֶּיךָ:
6 וְהַטָּהָה וְאֶל־מִצְוֹת אֱלֹהִים אֶל־עַל שְׁמִיחָה
7 לְבָלֵי הַאֲדָמָה בְּכַפּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: מִדֵּן
8 תִּשְׁחִיחֵנוּ וְיִסְעֵה וְיִמְחַד יִשְׁמַח לְבָלֵי הַדְּחִלֵי
9 לְאֱלֹהִים פִּי־עַד אֲדִיבֵה וְשִׁיעֵת פִּי וְהֵלֵךְ:

PSAL. XLIV. כד

1 לְמַצְחָה לְבַנְיָמִן לְיָהוָה מְשֻׁלֵּל: אֱלֹהִים פְּאוֹמֵיט
2 שְׁמִעֵנִי אֲבוֹתֵינוּ סִפְדֵנוּ לֵט פֶּלֶא עֲלֵמֹת בְּיַמֵּיכֶם
3 פִּיכֵי קֹדֶם: אֲפִירָה וְדָרְךָ גַּיִם הַדְרֵשֵׁת וְחַפְסֵם
4 וְדַע לְאֵפָם וְתַשְׁלָחֵם: פִּי לֹא סִדְפֵם
5 יִשְׁרֵאֲרֵיךְ חֶרְסֵם לְאִדְהָ שִׁיעֵה לֵט פִּי־מִיכָה
6 וְהַדְרָה וְאִדְר פִּתְּהָ פִי רִצְיָם: אֲשֶׁר־הָיָא מִלְּנֵי
7 אֱלֹהִים צִוְהָ יִשְׁעֹתָ יַעֲקֹב: בָּהּ צִדְתִּי בְּנַחַ
8 בְּשִׁמְךָ נֶסֶם קָמֵט: פִּי לֹא בִקְשֵׁי אֲבֹתָ וְחַרְצֵי
9 לֹא תִשְׁעִנֵי: פִּי הִשְׁעִנֵנוּ מִכֶּרֶס וּמִשְׁחִיטֵי
10 רְבִישֵׁיט: בְּאֱלֹהִים הִגְלַטְנוּ כָּל־דְּרִים וְשִׁמְךָ
11 לְעֵלָם מִדֵּה סִלְהָ: אֲרִיזֹמֹת וְחִבְלֵמֵיט וְלֹא
12 חִצָּא בְּמִצְוֹתֵינוּ: תִּשְׁמַח אֲדֹר מִיֵּדֵךְ
13 וּמִשְׁחִיטֵי שִׁסֵּי לֵט: הַחֲסֵם פְּצֹן מִיֵּבֵל
14 וְנִסְיָם וְרִחְנוּ: וְחִבְסֵךְ עֲפָנֵךְ בְּלִי־חֵן וְלֹא
15 רִבִּית בְּמִצְוֹתֶיךָ: וְתִשְׁמַח וְחַפְסֵה לְשִׁמְעֵי
16 לַעַן וְקֹלֶם לְמִצְוֹתֵינוּ: וְתִשְׁמַח מִשֵּׁל בְּגַיִם
17 מִדֵּן רֵאשׁ בְּאֵפָם: פִּלְדִּים מִלְּמִדְרָ גַּיִם
18 וְשִׁחַת פִּי פִּתְּהָ: מִקֵּל מִחֲרָף וּמִגְדָּף מִפִּי
19 אֲיִבֵי וּמִחֲרָבֵם: פִּלְזֹמֹת בְּחַרְנוּ וְלֹא שִׁחְחֵנוּ
20 וְלֹא שְׁעֵרְנוּ בְּמִיחָה: לֹא־מִטּוֹב אֲחֹר לִבְנוּ
21 וְחַס אֲשֶׁר־נוּ מִן אֲחִירָה: פִּי דִּפְתַח בְּמִסֵּם
22 וְחַסֵּם וְחִבְסֵם עֲלֵינוּ בְּמַלְחָמָה: אִם־שִׁחְחֵנוּ
23 שִׁם אֱלֹהִים וְנַשְׁרַשׁ נִפְשֵׁיט לֹא־דָד: הֵלֵךְ
24 אֱלֹהִים וְחַרְזָמֹת פִּי הָיָ וְעַל־עֲלִמֹת לֵב:
25 פִּי־עֲלִיךָ וְהִגְנוּ כָּל־דְּרִים מִחֲשֵׁבֵיט פְּצֹן
26 מְבֹחָה: עֲזָרָה וְלִפְהָ וְיִשְׁן אֲדֵרֵי הַקִּצְהָ
27 אֲרִיזֹמֹת לְכַפּוֹ: לְמִהָ פִּתְּהָ חִסְרוֹ תִּשְׁפַּח
28 עֲנִי וְחַרְצֵנִי: פִּי שָׁחָה לְעַפְסֵי נִפְשֵׁיט וְחַפְסֵה

הדלים מכ מג תמו

1 ביום רעה ימלטה דודה: דודה ישמרה
 2 ודודה יאמר בארץ וארץ יחמדו בנפש אימו:
 3 דודה יסעודו על עש חי כל משפחתי יסכה
 4 בחלו: אני אמרתי דודה חנני רחמה נפשי
 5 פרחטאחי קח: אימי אמרו רע לי מתי
 6 ימרו ואמר שמע: ואבדתי לראות אש
 7 ידפי לבו יקפץ און לו פה לדפץ ידפי:
 8 ידו על יד יחלשו כל שאר עלי ידושם רעה
 9 לו דם יליל לצוק בן האשר שכם לא
 10 יסוף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי
 11 בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואשר דודה
 12 חנני תדקמתי ואשלמה להם: בזאת ידעתי
 13 כי דבצתי כי פי לא ידע אימי עלי: ואני
 14 בחצי תמכת כי ותצבתי לסוף לעולם: צדק
 15 דודה אלה ישאל מעולם ועד העולם
 16 אמן ואמן:

PSAL. XLII. מ

1 למלפני מסוד לוד: וכן ומסודו לא
 2 הצפת אימים פתח לי עליה וחסיה לא
 3 שאתי: אז אמרתי ידוד אחי במגלות ספר
 4 פתח עלי: לעשות רצוה אלה הצפתי
 5 ויזרחו ברוח מעי: בשוה צדק ופולח רב
 6 דפה שפתי לא אכלא דודה אשה דעשה:
 7 צדקה לא כפתי: ברוח לבי אמערוח
 8 והשועת אמרתי לא כחיתי וחסתי ואמתי
 9 ללול רב: אשה דודה לא חכלא חכמה
 10 מפני חסדתי ואמתי חמדי יצתי: כי אש
 11 עלי וטח עד און מסוד השניתי עשתי ולא
 12 כלתי לראות פנמי משועת ואשי לבי
 13 עובמי: רעה דודה להצילי דודה לעורתי
 14 דחשה: יבשו ויחפרו יחי מקבשי נפשי
 15 כסותה יסנו אחור ויפלו ויבשו רשתי:
 16 וטח על עקב נשום האחרים לי רחמי
 17 רחמי: גשמי ותלמו: בך כל מקשתי
 18 אמרו רמזו יגלו דודה אדמי השועתי:
 19 ואני עני ואביון אדמי יושב לי עורתי
 20 ומלטי אשה אלה אלתאחי:

PSAL. XLIII. מ

שפתי אלהים וידי מיני לא יד

10 תשמימי: סלמתי לא אפתח פי בי אשה
 11 עשתי: דם מעלי נקח כערת דף אני
 12 כליתי: בחלוצה על עון יסרת אש ותמם
 13 פלש חמדי און דגל כל אדם סלה: שמעה
 14 חסדתי דודה ושועתי ורחמי אלה ידעתי
 15 אלתאחי פי נר אדמי עפקו וישב כל אדמי:
 16 השע מפני ואכלתי פטרם און ואימי:

PSAL. XL. מ

1 למלפני מסוד לוד: קח קחי דודה וט
 2 אלה ושמע שועתי ויעלי מפד שאון
 3 כפתי דאון וימם על סע רגלי פת אשתי:
 4 ויחן בפי אשר חדש תודה לחלוצי ירא
 5 רבים וירא וימסוד פדתי: אשרי רבם אשר
 6 שם דודה מכסו ולא סכה אלהים ושם
 7 מוכ: רוח עשתי ואשה דודה אלהי נסלתי
 8 והשועתי אלה און שוף אלה צדקה
 9 וידודה פנמי מסוד: וכן ומסודו לא
 10 הצפת אימים פתח לי עליה וחסיה לא
 11 שאתי: אז אמרתי ידוד אחי במגלות ספר
 12 פתח עלי: לעשות רצוה אלה הצפתי
 13 ויזרחו ברוח מעי: בשוה צדק ופולח רב
 14 דפה שפתי לא אכלא דודה אשה דעשה:
 15 צדקה לא כפתי: ברוח לבי אמערוח
 16 והשועת אמרתי לא כחיתי וחסתי ואמתי
 17 ללול רב: אשה דודה לא חכלא חכמה
 18 מפני חסדתי ואמתי חמדי יצתי: כי אש
 19 עלי וטח עד און מסוד השניתי עשתי ולא
 20 כלתי לראות פנמי משועת ואשי לבי
 21 עובמי: רעה דודה להצילי דודה לעורתי
 22 דחשה: יבשו ויחפרו יחי מקבשי נפשי
 23 כסותה יסנו אחור ויפלו ויבשו רשתי:
 24 וטח על עקב נשום האחרים לי רחמי
 25 רחמי: גשמי ותלמו: בך כל מקשתי
 26 אמרו רמזו יגלו דודה אדמי השועתי:
 27 ואני עני ואביון אדמי יושב לי עורתי
 28 ומלטי אשה אלה אלתאחי:

PSAL. XLI. מ

1 למלפני מסוד לוד: אשרי משפיל אלה

PSAL. XXXVIII. לו

1 מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְמִיר: יְהוָה אֱלֹהֵי בְרִי
 2 תְּחַיֵּהנִי וּבְחַמְדֶּךָ יִשְׁרָנִי: כִּי הִצִּיק כְּחַר
 3 בִּי וַיִּתְּחַר עָלַי יְהוָה: אֵין מִלֵּם בְּבִשְׂרִי מִסָּתָם
 4 וַעֲמַח אֵין שָׁלוֹם בְּעֵצְמִי מִסָּתָם הַחַוָּחִי: כִּי
 5 שָׁעַר עִסָּה רַחֵם פְּשָׁעָא כְּבֹד וּכְבוֹד מִפְּנֵי:
 6 הִבְאִישׁוּ נַפְשִׁי חַמְדֶּךָ מִסָּתָם אֱלֹהֵי: נִשְׁתַּחֲוֶה
 7 שְׁתַּחֲוֶה עִדְכָּא כִּל הַיּוֹם לְךָ יְהוָה וְהִכְתִּיר: כִּי
 8 כִסִּי מִלֵּא נִקְרָה וְאֵין מִלֵּם בְּבִשְׂרִי: נִשְׁתַּחֲוֶה
 9 וְנִדְרִישׁ עִדְכָּא שְׂאֵתִי מִפְּנֵי מַחְלִי לְפָנֵי אֱדֹנָי
 10 יְהוָה כִּל הַיּוֹם וְאֵתִישׁוּ מִפְּנֵי לֹא נִסְתַּחֲוֶה:
 11 לְפִי סִחַרְתִּי עִבְרִי כֹחַ וְאֵד עִמִּי גַם יְהִים אֵין
 12 אֱתִי: אֲדַבֵּר וְיִשְׁעִי מִנִּי נִשְׁעִי וְעַמְדִּי יִקְרָבִי
 13 מִחֲלֵק עַמְדִּי: וְיִקְשָׁו וּמְקַלְשֵׁי נַפְשִׁי חֲדָשׁוּ
 14 רַעֲוֵי דַפְּרֵי הַחַי וְיִמְלֹחַ כִּל הַיּוֹם הַזֶּה:
 15 וְאֵין כֹּחֵשׁ לֹא אִשְׁמַע וְכֹחֵשׁ לֹא יִסְתַּחֲוֶה:
 16 וְאֵדִי בְּאִשׁ אִשְׁרֵי אִרְשָׁמַע וְאֵין מִפְּנֵי תִכְרַחְתִּי:
 17 כִּי יִקַּח יְהוָה הַחַוָּחִי אֵתִי הַרְעֵה אֲדֹנָי
 18 אֱלֹהֵי: כִּי אֵתִישׁוּ שְׂרֵי שְׂמֹחֵי בִמַח וְנִלְוִי
 19 עָלַי הַחַוָּחִי: כִּי אֵין לְצַלַּע נִכּוֹן וּמְכַוְּבִי
 20 נְדַי חֲמִיד: כִּי שָׁעַר אֵתִי אֲדֹנָי מַחְסֵי:
 21 וְאֵתִישׁוּ הַיּוֹם עֲצָמִי וְרַבֵּי טַחֵי שָׁקֵי: וּמִשְׁלֹמֵי
 22 רַעֲוֵי תַחַח סוֹבֵה יִשְׁתַּנְּגִי תַחַח הַדְּפִי טוֹב:
 23 אֲלֵי תַעֲבֹבֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּשְׁתַּחֲוֶה מִפְּנֵי:
 24 חֲשָׂה לַעֲוֹתֵי אֲדֹנָי הַשְׁעִיתִי:

PSAL. XXXIX. מט

1 לְמִסְכָּח לְדָוִד לְהַזְמִיר מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲמַרְתִּי אִשְׁמְרָה
 2 דְּכִי מִחֲטָא מִלִּשְׁוֵי אִשְׁמְרָה לְפִי מִחֲטָאִים
 3 בַּעַד רִשְׁעֵי לִנְדָוִי: נִלְמַחְתִּי חֲמִידָה הַחַוָּחִי
 4 מִשָּׁב וּכְחָם נִשְׁפָּר: חַס לְפִי בְּקִרְבִי בְּרִיבִי
 5 תִבְשֵׁא אֵשׁ זַבְּחֵי בִלְשׁוֹנִי: הִחַיְעֵנִי יְהוָה וְ
 6 קַצֵּי מִחַיִּת יַמֵּי מִהֲדַדָּא אֲדֹנָי מִהֲדַחֵל אֵין:
 7 הִפֵּה טַחֲחֹת חֲמִידָה יַמֵּי וְהַחַי כְּמֹן נְדַדָּה
 8 אֵין כִּלֵּדֵבֵל כִּל אֵתִישׁוּ כִּבֵּן סִלְהֵ: אֵין בְּצַלְמֵי
 9 יְהוָה אֵין אֵין דְּבִל תִּמְזִין יִצְפֵי וְלֹא יִחַע
 10 מִי אִסְמֵם: וְעַתָּה מִהֲדַדָּא אֲדֹנָי הַחַוָּחִי
 11 לֹח הַיּוֹם: מִכֵּל־שְׁשֵׁי הַצִּלְמֵי הַחַח נִבֵּל אֵל

לו אֵל תִּתְרוּ בְּמַקְלֵיךָ יְהוָה בְּאִשׁ עֲשֵׂה
 8 מִפְּנֵי: יְהוָה מִחֵי וְעֵב הַמֵּה אֵל תִּתְרוּ
 9 אֵין לְדַעַב: כִּי מְעִים יִפְתַּח וְלֹא יְהוָה
 10 הַמֵּה יִישְׁרֵי אֲרֶץ: וְעַד מִעַם וְאֵין רִשְׁעֵי
 11 וְהַחַחֵנֶה עַל מִקְוֵי וְאֵין: וְעַתָּה יִישְׁרֵי
 12 אֲרֶץ וְהַחַחֵנֶה עַל רַבֵּי שְׁלוֹם: וְעַם רִשְׁעֵי
 13 לְצַדִּיק חֲחֵק עָלָיו שְׁפִי: אֲדֹנָי יִשְׁחַקְלוּ כִּי
 14 יִהְיֶה כִּי יִמֵּה חֲרִב וְפַחַד רִשְׁעִים חֲרִבֵי
 15 לְשָׁתָם לְחַל עַי וְאֵתִישׁוּ לְטַחֵחַ יִשְׁרֵי יְהוָה:
 16 חֲרִבֵי חֲחֵמֵי מִלֵּב וְקַשְׁתֵּיהֶם חֲשֵׁמְהֵה: טוֹב
 17 מִעַם לְצַדִּיק מִלֵּבֵן רִשְׁעִים הַיּוֹם: כִּי וְחַחֵחַ
 18 רִשְׁעִים חֲשֵׁמְהֵה וְסַמְחֵ צִדִּיקִים יְהוָה: וְעַד
 19 יְהוָה יַמֵּי חַמְמֵה וְנִחַחֵם לְשָׁלוֹם חֲחֵחֵה:
 20 לֹא יִבְשׁוּ בַעַת רַעֲוֵי וְכִמִּי רַעֲוֵי יִשְׁפֹּעֵי: כִּי
 21 רִשְׁעִים וְאֵתִישׁוּ וְאֵתִישׁוּ יְהוָה כִּי פִים כִּל
 22 בַּעַת כִּל: לֹח רִשְׁעֵי וְלֹא שְׁלוֹם צִדִּיק חֲחֵחֵחַ
 23 וְטַחֵחֵ: כִּי מִכִּיחַ יִישְׁרֵי אֲרֶץ וּמַקְלֵי יִפְתַּח:
 24 מִחֲדָה מַעֲדֵי נֵב פִּלְטֵי חֲרִבֵי חֲחֵחֵ: כִּי
 25 יִפֵּל לֹא יִשְׁטַל כִּי יְהוָה לִמְחֵחַ יְהוָה: כִּי וְיִתִּישׁוּ
 26 גַם יִקְבִּי וְלֹא דִחֵי צִדִּיק נִעֲבֹד חֲחֵחֵ מִבְּשָׁר
 27 לְחַס: כִּל הַיּוֹם חֲחֵחֵ וְאֵתִישׁוּ חֲחֵחֵ לְכַרְחֵ:
 28 סוֹ מַעַי וְעַתָּה טוֹב וְשָׁב לְעֵלְמֵם: כִּי יְהוָה
 29 אֲדֹב מִשְׁפַּט וְלֹא יַעֲבֹב אֵתִישׁוּ חֲחֵחֵ לְעֵלְמֵם
 30 לְשִׁמְרֵי וְעַד רִשְׁעִים נִכְרַח: צִדִּיקִים יִישְׁרֵי
 31 אֲרֶץ וְשִׁמְרֵי לְעַד עֲלֵי: כִּי צִדִּיק יְהוָה
 32 חֲכִמָה וְלִשְׁוֵי חֲרִבֵי מִשְׁפַּט: חֲחֵחֵ אֲלֵי
 33 בְּלֵב לֹא חֲמֵד אֲשִׁישׁוּ: צַדִּיק רִשְׁעֵי לְצַדִּיק
 34 וּמִבְּשָׁר לְחַמְדֵי: יְהוָה לֹא יַעֲבֹבֵי מִדּוֹ וְלֹא
 35 יִשְׁלֵחֵהוּ בְּחַסְפֵּסוֹ: קִרְבֵי אֵל יְהוָה וְשִׁלְוֵי
 36 יְהוָה וְחַמְדֵי לְשֵׁחַ אֲרֶץ בְּחַחֵחֵ רִשְׁעִים
 37 חֲחֵחֵ: רִאשִׁי רִשְׁעֵי עֲדָף וּמִחֲשֵׁה פֹאחֵחַ
 38 רַעֲוֵי וְעֵבֵי חֲחֵחֵ אֵתִישׁוּ וְאֵתִישׁוּ וְלֹא
 39 נִמְצָא: שְׁמֵרֵם וְהֵה יִשְׁרֵי כִּי אֲחֵחֵחֵ אִישׁ
 40 שְׁלוֹם: וְשִׁשְׁעִים לְשִׁמְרֵי וְחֵחַ אֲחֵחֵחֵ רִשְׁעִים
 41 נִכְרַחֵ: וְחַחֵחֵ צִדִּיקִים מִחֲדָה מְעַחֵם
 42 בַּעַת צַדִּיקֵי: וְעַתָּה יְהוָה וְשִׁלְמֵם יִשְׁלַמֵם
 43 מִרִשְׁעִים וְשִׁשְׁעִים כִּי חֲחֵחֵ כִּי

התלים לו לו חמא

18 ידחיתו: אדוק בקול רב בעם צדוק יהלוקי: 18
 19 אל ישמחו לי איבי שקר שמא זרם יקצר: 19
 20 עני: פי לא שלום ידבר ועל גבע אדוק: 20
 21 דברי כרמות השלשון: וירוחם עלי פיהם: 21
 22 אמרו האחי האחי האחי עינתי: ראיה: 22
 יהיה אל תתוש אדוני אל תדוק מפני:
 23 העירה הדקצה למשפטו אלו ואדוני לחיבי: 23
 24 ששטני כדוקי יהיה אלו ואל ישמחו לי: 24
 25 אל יאמרו בלבם האחי נשטנו אל יאמרו: 25
 26 בלענתי: ולשו וחסרו: יהיה שמי רעיו: 26
 27 לפשו בשבת ומלמה דמנהלים עלי: ידפי: 27
 28 ושמחו חפצי צדקי ויאמרו חמד גדול יהיה
 הדקפך שלום עבדי: אלמתי תדעה צדוק
 מל יאם ותדקח:

PSAL XXXVI. ל

למפני לעב יהיה לוד: נאם פשע: 1
 2 לדש בקרב לבי אך פחד אלהים לנגד עיני:
 3 פי יהלוק אלו בעיני למפא עתו לשא: 3
 4 דברי פיו און ומרמה חול למשפל להטיב: 4
 5 און: יחשב על משפטו יחצב על ידו לא: 5
 6 טוב רע לא יאם: יהיה פושמים חסדו: 6
 7 אמונתו עד שהקים: צדקו: פדתי אל: 7
 8 משפטו ידום רבה אדם ומרמה תישע
 9 יהיה: מה יקר חסדו אלהים ובני אדם: 8
 10 בכל פנפיו יחסן: יחון משלן ביהוה ומל: 9
 11 ענתו חשקם: פרעמו מקור חיים פארו: 10
 12 סאה אור: משון חסדו לידעו וצדקתו: 11
 13 לשור לב: אל תמאני נגל יהיה וידועים: 12
 אל תמני: שם כלו פעלי און יהוה ולא: 13
 יכלו קים:

PSAL XXXVII. לו

לוד: אל תחזו בפועם אל תבא בעשו: 1
 2 עולה: פי כדצור מרדה ימלו ויחוק דשא: 2
 3 ויבולן: במח ביהוה וישוה טוב שכן אדוק: 3
 4 ויעה אמונה: ותעפ על יהוה ויהוה יחוק: 4
 5 משאלו לבו: גל על יהוה וירפו ומח: 5
 6 עלי יהוה וישוה: ודצור אור צדוק: 6
 7 ומשפטו כצדקים: דים: ליהוה ותחיל ל:

8 צדוק השוע: וזה מלא יהיה לבי: 8
 9 ליהוה ויהלום: טעמי ורא פטיב יהוה: 9
 10 אסור וצב יחסדו: ורא את יהוה קדשו: 10
 11 פי און מסוד יהוה: בפנים לשו ועבו: 11
 12 חדשו יהוה לא יחסר מלשו: למרבים: 12
 13 שמע לי וראת יהוה אלמכם: מראש: 13
 14 הדקפך חיים ארוב ימים לראות טוב: מצו: 14
 15 לשוק מרע ושפתו מדפי מרמה: סור מרע: 15
 16 וישוה טוב בקש שלום ורחפו: עני יהוה: 16
 17 אל צדקים ואינו אל שועם: פני יהוה: 17
 18 בעשו רע להרית מארז וכום: צדק יהוה: 18
 19 שמע ומל צדוקם הצלים: קרב יהוה: 19
 20 ללשון לב ואת דפא דח וישע: רחח: 20
 21 רעיו צדק ומפלים ילפ יהוה: שמו מל: 21
 22 עצמו און מרדה לא משבה: תמחה: 22
 23 רשע רשע ושמו צדק ואשמו: פדה יהוה: 23
 פש עבדי ולא ואשמו מל דחיים פ:

PSAL XXXV. לה

1 לוד: ויהוה יהוה אחי יי לום את לחמי: 1
 2 יחוק מגן וצפה וקמה בערותי: ויחוק חכתי: 2
 3 וסו לקראת רש אמר למשלי ישפתו אי: 3
 4 בשא וימנה מברקו נשטי יפנו אדו ויחפרו: 4
 5 וישו רעיו: יהוה מנו למרדה ומלא יהוה: 5
 6 חזו: יהוה ידום חשך ויחלקת ומלא: 6
 7 יהוה חסם: פרחם סמטלי שחת ושום: 7
 8 זכם חסר נשטי: תמחה שואה לא רע: 8
 9 וישו אשר טמן תלודו בשואה יל פה: 9
 10 וישו תגל פדה וישו בישו: מל: 10
 11 סמטו: ואמרת יהוה מו למך מפיל עני: 11
 12 חסם אשר לא ידעו ישאלי: ישלמי רעה: 12
 13 תחת טובה שכל למשו: וימי: פחלים: 13
 14 וישו חשבו: פרע סאח לי ותחלתי מכל: 14
 15 אים קוד שחיו: ובלעלי שמחו ויאסמו: 15
 16 סמטו עלי נבים ולא ידעו קרע ולא רפוי: 16
 17 חסמי לעני מעת חוק עלי שמו: אדוק: 17
 פפה ורא יהוה וישוה נשטי משאדם מנסו:

אֲשֶׁר־לִי וְהִרְוֶה בְּהִרְוֵי תַלְוִי אֶפְסֵה עֲלֶיךָ 8
 עֵינִי אֶל־יְהוָה וְכִסּוּם פִּיכֶם אֶן הִבִּין בְּמַדְעֵךְ 9
 וְכִסּוּ עֵינֶי לִבְלֹם בַּל קָרַב אֶלְכֶם רַבִּים 10
 מִכֹּאֲבִים לְשֵׁעַ הַדְּפֹפֹת בְּיַדְהֶם הִסֵּד יִסְבַּבְּכֶם 11
 שִׁמְחוּ בַיְהוָה תִּגְדֹל צִדְקָתֶם וְהִתְלַטֵּט קֶלֶךְ 11
 יִשְׂרָאֵל׃

PSAL. XXXIII. לג

רִנְנֵה צִדְקָתֶם בַּיְהוָה לְשִׁלֹּם לַיהוָה תִּתְהַלֵּה 1
 וְדַרְוֵה לַיהוָה בַּכֶּסֶד בְּכֶל עֲשׂוֹךְ וּפְדוּתֵךְ׃ 2
 שִׂיחוּ לִי שֵׁי חַדְשֵׁי וְדִשְׁבוּ בְּכֶן בְּהַרְשֵׁה׃ פֶּרֶךְ 3
 לֵשֶׁר דַּם יְהוָה וְכֹל מַעֲשֵׂהוּ בַּמִּשְׁפָּה׃ אֱדוּב 5
 צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֲסֵד יְהוָה מִלֵּאָה הַרְוֵה׃ 5
 פֶּרֶךְ יְהוָה שִׂמְחֵם נֶעֱשֶׂה וְיִסְדֵה פֶרֶךְ בְּלֶךְ 6
 צִבְאוֹ׃ פֶּסֶם פֶּדַד מִן הַסּוּךְ בַּאֲרֻצוֹת 7
 הַשָּׁמַיִם׃ יִרְאֵה מִדְּוָה בְּלִי דְחֶיךָ מִפְּנֵי 8
 נִגְדוֹ בְּלִי־וּשְׁבוּי חֶבְלֵךְ׃ פִּי דַחַ אֲבָר וְיַד הַאֵר 9
 צִיָּה וְיַעֲמֵד׃ יְהוָה הִסֵּד עֲצוּתָיִם וְהִנֵּה 10
 מִחֲשַׁבְתָּ עֲצוּם׃ עֲצוּת יְהוָה לֵעֹלָם תִּשְׁמַד 11
 מִחֲשַׁבְתָּ לֵב לֹד חַד׃ אֲשֶׁר הִבִּין אֲשֶׁר 12
 יְהוָה אֱלֹהֵי הַסּוּךְ׃ פֶּרֶךְ לֵב תִּתְהַלֵּה לִי׃ מִשְׁמַיִם 13
 הִפִּיט יְהוָה רֵאָה אֶת־עַלְבֵי בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּבֹרֶךְ 14
 שָׁבַתוּ הַשָּׁמַיִם אֵל פֶּלִי־שִׁבּוֹ הַרְוֵה׃ הִצֵּד 15
 יַחַד לִפְנֵי הַמִּבְּצָן אֶל־פֶּלִי מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֶן 16
 הַפְּלֹךְ לְשֵׁעַ בּוֹבֵהֵל נִפְדוּ אֶל־יִצְעַל בְּרִבְפֹת׃ 17
 שִׁבְרָה הַפֶּסֶם לְחַשְׁתָּה וּבִבֵּן חִזְקֵךְ לֹא יִמְלֹט׃ 17
 הִבֵּה עֵינֵי יְהוָה אֶל־יִרְאוֹת לְמִתְהַלְּמִים לְחִסּוֹ׃ 18
 לְיִצְעַל מִפְּנֵי בְּשָׁטֵם וּלְחֵיִתִים בְּרַעֲב׃ נִפְשָׁטוּ 19
 חִסְדוֹ לַיהוָה עֲוֹנוֹ וּמִנְּעֵט הָוָה׃ פֶּרֶךְ 21
 יִשְׁמְחוּ לִבָּם פִּי בְשֵׁם קֹדְשׁוֹ בְּחַסְדוֹ׃ יְהוָה 22
 חִסְדוֹ יְהוָה עֲלֵינוּ פִּאֲדָה וְהִתְלַטֵּט לָנוּ׃

PSAL. XXXIV. לד

לִחַד בְּשִׁפְרוֹ אֶת־שִׁמְעוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וְיִתְשַׁדֵּה 1
 וְיִלְכֵד׃ אֲבִירָה אֶת־יְהוָה בְּכֹל־עַן חִמְדוֹ 2
 הַיְהוָה בְּפִי׃ בְּיַדְהֶם תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמַעוּ 3
 עֲמִים וְיִשְׁמְחוּ׃ נִדְלַע לַיהוָה אֵיךְ וְתוֹמָמָה 4
 שָׁמַע יְהוָה׃ דִּרְשׁוּ אֶת־יְהוָה וְעַנְנוּ וּמְכַל־ 5
 מַבְחָרֵינוּ יִצְעַלְנוּ׃ הִפִּיטוּ אֱלֹהֵי וְעַדוֹ תְּסִיִּיִם 6
 אֶל־יְחַפְּרוּ׃ הִזֵּה עִמֵּי קָרָא יְהוָה שְׁמַע וּמְכַל־ 7

6 וְ תִמְכֵּס לִי פִי־אֶתְהָ מַעֲנוּ׃ בְּתוֹךְ אֶתְהָ 6
 7 רְחִיב פִּדְיוֹהָ אִרְוֵה לַיהוָה אֵל אֲמִתוֹ׃ שְׁמַדְוֵ 7
 הַשָּׁמַיִם הַבְּלִישׁוֹת וְאֵיךְ אֶל־יְהוָה בְּחַסְדוֹ׃ 8
 9 אֲנִילָה וְאִשְׁמְחֵה פִּחְסוֹךְ אֲשֶׁר רֵאָה אֶת־עֵינֵי 9
 9 יְדַעַת בְּצִדוֹת נַפְשִׁי׃ וְלֹא הִצְרַחְנוּ בְּדֵן אֵיבֵי 9
 10 הַעַמֻּמוֹת בְּחַדְוֹת תְּבִלֵי׃ וְהִנֵּה יְהוָה פִּי צֹר לִי 10
 11 עֲשֵׂשָׁה בְּכַעַס עֵינֵי נַפְשִׁי וּמְטִי׃ פִּי כֹל־בִּתְּלֵן 11
 12 חִזִּי וּשְׁמַחֵה פִּתְחוֹהָ נֶעֱשֶׂה כֹדוֹ וְנִצְמֵנו 12
 12 עֲשֵׂשׁוּ׃ מְכַל־צַדִּיק יִדְרִיחַ תְּהַפֵּה וּלְשִׁבְנוֹ׃ מִאֲרִי 12
 13 הַשָּׁדַד לְמִדְעֵי רֵאָה בְּתוֹךְ קִרְדוֹ מִפְּנֵי׃ לְשִׁבְחוֹתַי 13
 14 בְּמַת מֵלֵב יִדְרִיחַ כֹּכְלֵ אֲבָדוֹ׃ פִּי שְׁמַעֲשֵׂי׃ 14
 15 דִּפְתֵ רַבִּים מְנוֹר מִסְרִיב בַּיַּסְדָּם יַחַד עֲלֵי 15
 15 לְקוֹחַ נַפְשִׁי וּמְכַנֵּ׃ וְאֵיךְ עֲלִיךָ בְּחַסְדוֹ 15
 16 יְהוָה אֶתְהָ אֶתְהָ אֶתְהָ׃ בְּיַדְהֶם שִׁיחַ וְיִצְעַל 16
 17 מִת־אֵיבֵי וּמְדַשִּׁי׃ הַאֲדוּהָ סִפְרוֹ עַל־עַבְדוֹךְ 17
 18 הַדְּשִׁיעֵנִי בְּחִסְדוֹךְ׃ יְהוָה אֶל־אֲבֹשֶׁה פִּי 18
 19 קָרָאֲתוֹךְ וְכֹשׁ רִשְׁעִים יִדְמֵנו לְשֵׁאֵל׃ הַאֲלֵמָה 19
 20 שִׁפְתֵי שִׁבְרָה הַיְהוָה עַל־צִדְקָתֶךָ עֹזֶךָ בְּאֶתְהָ 20
 20 כִּסּוֹ׃ מִה רֶב טוֹבֶךָ אֲשֶׁר צִבְּרָתָה לְיִרְאוֹךְ 20
 21 פִּעֲלֵה לְחִסְדִים בְּדֵן נֶעֱדַ בְּנֵי אָדָם׃ חִסְדוֹתֶם 21
 21 פִּתְחוּ פִּתְחֵי מִרְכָּסֵי אִישׁ תַּצְפֵּם בְּסִבְחָה מְרִיב 21
 22 לְשִׁטוֹת׃ פֶּרֶךְ יְהוָה פִּירְהֵלֵא חִסּוֹ לִי בַעֲדֵי 22
 23 מַעֲדוֹ׃ וְאֵיךְ אֶתְהָ חִסְדוֹ עֲנִיתִי מִנְּגִד 23
 23 עֲרִיבֵךְ אֶן לְשִׁמְחַת קֹדֶשׁ חִסְדֵי בְּשִׁמְחֵי אֶתְהָ׃ 23
 24 אֲדוּב אֶת־יְהוָה פִּלִּי־יְחַפְּרוּ אֲמַתִּים מְנוֹ 24
 25 יְהוָה וּמִשְׁלֵם עַל־יְהוָה עֲשֵׂה נִגְדוֹ׃ חִדְוֵי 25
 וְיִאֲמְרוּ לְבַבְכֶם בְּלִי־חֵם תְּהִילֵי לַיהוָה׃

PSAL. XXXII. לז

1 לִחַד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁר מִשֵּׁי־שָׁשַׁע בְּכֹסֵי חִסְדוֹ׃ 1
 2 אֲשֶׁר אָדָם לֹא־יִחַדְשֵׁב יְהוָה לִי עֵן וְאֶן בְּחַדוֹ 2
 3 רִמְדוֹ׃ פִּי דִרְשִׁיתִי מִלֹּו עֲצֻמוֹ בְּשִׁחְתוֹךְ פֶּלֶךְ 3
 4 הָאָדָם׃ פִּי וְיִמְכֵם וְלִילָה וְתִכְפַּר עַל־יְהוָה 4
 5 סִפְרוֹ לְשִׁבְרֵי פִרְוֵבֵי קֶרֶךְ סִלְוֹ׃ חִפְּתִי 5
 5 אִתְּהֶנָּה וְעֵינֵי אֶל־כִּפְתֵי אֲמִתֵי אֹדוֹהָ עַל־ 5
 6 שְׁשֵׁי לַיהוָה וְאֶתְהָ׃ מִשְׁלַח עֵן חִפְּתִי סִלְוֹ׃ 6
 6 עַל־זֹאת יִצְעַל מִלִּי־חִסֵּד׃ אֶתְהָ לְעַן מִצָּחַ 6
 7 וְלֹא לְשִׁטְתֵי מִם רַבִּים אֶלִּי לֹא יִנְעִמוּ׃ אֶתְהָ 7
 7 סִרְוֹ לִי מִצָּחַ תִּצְרַעְנִי רַבִּי פִלְטֵם וְחִסְבְּנוּ סִלְוֹ׃

9 דמא: השועה. אידעפוק ויבך אידננהלחיהו
דעם ונשאם עד העולם:

PSAL. XXIX. ט

- 1 ממוז לידו הוה ליהוה פני אלים הוה ליהוה
- 2 פטד ועו: הוה ליהוה פטד שמו השתחוו
- 3 ליהוה פהחו קולו: קול יהוה על המים
- 4 אל תפטר דרעים יהוה על מים רפים: קול
- 5 יהוה בפח קול יהוה פהחו: קול יהוה שבר
- 6 ארום ושפר יהוה אד ארוי העבטו: וירקדם
- 7 כמו על לבנו ושיון כמו קדאמים: קול
- 8 יהוה תצב ליהבת אש: קול יהוה חיל מדבר
- 9 חיל יהוה מדבר קולו: קול יהוה ויחלל
- 10 אלוהי וחשף יתחו ויחללו פלו אלו פטד:
- 11 יהוה למפל לשב ושב יהוה מלך לעולם:
- 12 יהוה על עמם יתן יהוה ויבך אידעפוק בשלום:

PSAL. XXX. ב

- 1 מולד שיר חפתי הניח ליהוה: אוממק יהוה
- 2 פי דליתו ולא שפחה אביו לו: יהוה אלו
- 3 שעתי אלו ותראני: יהוה העלית מק
- 4 שאל נפשי חיינו מרדו בוד: ופרו ליהוה
- 5 חסדיו יהוה חס קדשו: פי רגע באפי חיים
- 6 פרצו פטד יתן פני לפקד פה: ואני אמתי
- 7 בשלח בלא אמוט לעולם: יהוה פרצוק
- 8 העמדתה להני על הספרת פתח חיינו נבול:
- 9 אלו יהוה אלו ואי אלו אחתנו: מיד
- 10 בצע בדי פהו אל שחת יהוה עפר דהנד
- 11 אמתי: שמע יהוה חונני יהוה יהוה ועור ליה
- 12 הסבת מספרו למולד לי פתחת שע ויחונני
- 13 שמתי: למען ופרח כבוד ולא הם ליהוה
- 14 אלו לעולם אוד:

PSAL. XXXI. ג

- 1 למספח ממוז ליהוה: קח יהוה חסדו אל
- 2 אבישה לשלם בצוקתו פלמי: דפה אלו
- 3 אוקי מודה העלתי הוה לי ולצור משח לבת
- 4 מצרות לדשעתי: פרסעו ומצותי איה
- 5 למען שמך חסדו וחסדני: ותצאני משח

11 בידים ופה יומים מלאה שחו: ואני פטד
12 אלו פטד ודעני רגלי עמדה במשור במקולים
אלו יהוה:

PSAL. XXVII. ד

- 1 ליהוה יהוה ארוי ושעי מפי ארוי יהוה
- 2 משח יהו מפי ארוי: בקרב עלי מועם
- 3 לאל אידעפוק צרי ואביו לי דפה בשלח
- 4 ונפלו: אסרתה עלי מחר לארוי לפני
- 5 אס תקום עלי מחרה פוחת אני בטוח:
- 6 ארוי ושאפי מאד יהוה ארוי אבקש שבתי
- 7 במיד יהוה פלמי וחי לחיות בלעם יהוה
- 8 ולבש פדכלו: פי תצפני ובספה פום ועה
- 9 ויסדני בסור חילי פצו דוממני ועה
- 10 דום ואש על אפי סבורי ואפחה בארוי
- 7 ובוך חרשה אשירה ואפחה ליהוה שמע יהוה
- 8 קולי אקרא דעני וענני: קח אמו לפי בקשו
- 9 סני אידעפוק יהוה אבקש: אל תסור פתח
- 10 מפני אלום פתח עבדך עורו דיהו אל
- 10 תפאני ואל תעטני אלו ושע: פר אב
- 11 ואפי עובני יהוה ואסמי: דדני יהוה דרפ
- 12 ודני בארוי משור למען שרתי: אלו חני
- 13 בנסש צרי פי קמרי עד שר ושח חום:
- 14 לולא האמתי לואח בסוב יהוה פארץ
- 14 דום: קח אל יהוה חוק ויאמץ לפי קח
- אל יהוה:

PSAL. XXVIII. ה

- 1 ליהוה אלו יהוה ואלו צרי אלו חוש מפני
- 2 פיהושה מפני ונכשלו עשרתי בוד: שמע
- 3 קול תחנני בשוע אלו בשא ירי אל דברי
- 3 קדש: אלו חושכני עשרועים ועם פעלי
- 4 און דברי שלום עשרועים דעה בלבם: תק
- לדם פפעלם וסע מעלליהם כפעשה חידם
- 5 תן להם השב במלם לום: פי לא יבט
- אל פעלת יהוה ואל מעשה חיו דרם ולא
- 6 יבם: פרח יהוה פר שמע קול תחנני: יהוה
- 7 עי ומני פ פסח לפי ונעדותי ועל לפי ומשירי
- 8 אידעפוק: יהוה על למו וקעו ישועה משירי

9 יְהוָה נִפְדָּר מִלְחָמָה: שֹׁמֵר שְׂעֵרִים וְאַשְׁמֵם
 10 אֲשֶׁר פָּתַח שְׁלָם וְיֵאֵם מִלֶּךְ דִּבְעָדוֹ: מִי
 11 וְהָא וְהָ מִלֶּךְ דִּבְעָדוֹ יְהוָה צִוְּיָהּ וְהָ מִלֶּךְ
 12 דִּבְעָדוֹ מִלֶּךְ:

PSAL. XXV. כד

1 לַיהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה נִשְׁתַּחֲוֶה: אֱלֹהֵי פֶה
 2 בְּחַיָּהוּ אֱלֹהֵי אֲרִיִּלָּהּ אֱלֹהֵי לִי גֹם
 3 פִּלְגָמֵיךְ לֹא יִבְשׁוּ וְיִשְׁרׁוּ דַבְּרֵיךָ וְיִקְרְאוּ
 4 יְהוָה וְיִדְבְּעוּ אֲדֹרְתֶיךָ לְפָנֶיךָ הַיְיָ וְיִשְׁמְעוּ
 5 וְלִפְנֵיךָ פִּי אֲדֹרְתֶיךָ אֱלֹהֵי יִשְׁמְעוּ לִי
 6 דָּבָר: וְכִי יִדְבְּעוּ יְהוָה וְיִחַסְדּוּךָ כִּי מִשְׁלָם
 7 יִבְרָא: חַסְדּוֹת מַעֲלֵי וְשֹׁשְׁעֵי אֶל הַיְיָ
 8 בְּחַסְדּוֹךְ וְכִי לִי אֲדֹרְתֶיךָ לְמַעַן מִסְכּוֹת יְהוָה: מִי
 9 וְשֹׁשְׁעֵי יְהוָה עַל צִוְּיָהּ וְיִשְׁמְעוּ בְּהִיבְךָ יְיָ
 10 עֵינַי בְּמַשְׁפַּט וְלִפְנֵי עֵינַי דִּבְעָדוֹ: פִּלְגָמֵיךָ
 11 יְהוָה חֶסֶד וְאֱמֶת לְמַעַן מִיבִיחַ וְעֲדוּךָ: לְמַעַן
 12 שְׂמֵךְ יְהוָה וְכִלְיֵי לִשְׁעֵיךָ כִּי בִדְבָרָא: מִי
 13 הַיְיָ וְהָ יְהוָה יִחַסְדּוּךָ בְּדִבְרֵיךָ יִבְרָא: נִשְׁשׁוּ
 14 בְּסִבְיַת מִלִּין וְעַל יְיָ אֲדֹרְתֶיךָ: מִי יְהוָה לְדָבָר
 15 וְיִבְרָא לְדַבְּרֵיךָ: עֵינֵי תַמִּיד אֲלֵי יְהוָה מִי הָא
 16 וְיִצִּיא מִלִּשְׁתֵּי תִלְיָהּ: פִּסְתֵּי אֱלֹהֵי הַיְיָ מִיבִיחַ
 17 וְעַל אֲמִי: צִוְּיָהּ לְבַבִּי דְחָזִים מִפְּגָדוֹתֶיךָ
 18 וְיִצִּיאֵנִי וְיִרְאֶה עֵינֵי וְעַמְלֵי וְשֹׁשְׁעֵי לְמַעַן חַסְדּוֹתֶיךָ:
 19 וְהָ אֲמִי מִיבִיחַ וְשֹׁשְׁעֵי חֶסֶד מִשֹּׁשְׁעֵיךָ: שְׂמֵךְ
 20 נִשְׁשׁוּ וְהָ יְהוָה אֲלֵי אֲשֶׁר פִּרְסִיחֵיךָ בְּיָ: חֶסֶד
 21 וְשֹׁשְׁעֵיךָ מִי יִבְרָא: פִּתְחֵי אֱלֹהִים אֲדֹרְתֶיךָ
 22 יִשְׂרָאֵל מִלֶּךְ צִוְּיָהּ:

PSAL. XXVI. כו

1 לַיהוָה שִׁשְׁטֵי יְהוָה פִּי אֲמִי בְּחַיָּהוּ וְלִשְׁתֵּי
 2 וְיִבְרָא פִּתְחֵיךָ לֹא אֲשֶׁר: בְּחַיָּהוּ יְהוָה וְנִשְׁשׁוּ
 3 צִוְּיָהּ מִלִּי וְלִבִּי: פִּרְסִיחֵיךָ לְבַבִּי עֵינֵי
 4 וְחַסְדּוֹתֶיךָ בְּחַיָּהוּ: לֹא אֲשֶׁר עֵינֵי מִי
 5 שֹׁשְׁעֵיךָ וְעַל עֵינַי לֹא אֲשֶׁר: שֹׁשְׁעֵיךָ קָדֹל
 6 מִי עֵינֵי וְעַל עֵינַי לֹא אֲשֶׁר: אֲדֹרְתֶיךָ בְּחַיָּהוּ
 7 כִּי וְאֲשֶׁר אֲדֹרְתֶיךָ יְהוָה: לִשְׁמַע בְּקוֹל
 8 יְהוָה וְלִשְׁמַע מִלִּי וְיִבְרָא יְהוָה אֲדֹרְתֶיךָ מִי
 9 בְּחַיָּהוּ וְעַל עֵינַי מִשְׁפַּט בְּחַיָּהוּ: אֲלֵי חַסְדּוֹתֶיךָ
 10 חַסְדּוֹתֶיךָ נִשְׁשׁוּ וְעַל עֵינַי דְּבָרֶיךָ חַיָּהוּ: אֲשֶׁר

17 מִי חַסְדּוֹתֶיךָ: פִּרְסִיחֵיךָ עֵינֵי מִי
 18 וְיִבְרָא מִי לִי וְיִבְרָא אֲשֶׁר פִּלְגָמֵיךָ
 19 הַיְיָ וְיִשְׁמְעוּ וְיִבְרָא מִי וְיִבְרָא עֵינֵי
 20 לְמַעַן שְׂמֵךְ לִי וְיִבְרָא וְיִבְרָא יְהוָה אֲדֹרְתֶיךָ
 21 אֲדֹרְתֶיךָ לְעֹדוֹתֶיךָ חַסְדּוֹתֶיךָ: הַיְיָ לְמַעַן מִיבִיחַ נִשְׁשׁוּ
 22 מִי לְבַב יְהוָה: וְיִשְׁמְעוּ מִי אֲדֹרְתֶיךָ וְיִבְרָא
 23 וְיִבְרָא עֵינֵיךָ: אֲשֶׁר שְׂמֵךְ לְאֹדוֹ בְּחַיָּהוּ קָדֹל
 24 אֲדֹרְתֶיךָ: הָא יְהוָה וְיִבְרָא מִי וְיִבְרָא עֵינֵי
 25 בְּחַיָּהוּ תִּבְרָא מִיבִיחַ מִיבִיחַ יִשְׂרָאֵל: מִי לֹא
 26 בָּהּ וְלֹא שְׂמֵךְ עֵינֵי וְיִבְרָא מִיבִיחַ מִיבִיחַ
 27 וְיִבְרָא אֲלֵי שְׂמֵךְ: מִיבִיחַ וְיִבְרָא קָדֹל רַב
 28 וְיִבְרָא עֵינֵי מִי וְיִבְרָא עֵינֵי וְיִבְרָא עֵינֵי
 29 וְיִבְרָא יְהוָה וְיִבְרָא עֵינֵי מִי וְיִבְרָא עֵינֵי
 30 וְיִבְרָא אֲלֵי וְיִבְרָא עֵינֵי מִי וְיִבְרָא עֵינֵי
 31 מִיבִיחַ מִיבִיחַ עֵינֵי וְיִבְרָא מִי וְיִבְרָא עֵינֵי
 32 וְיִבְרָא לְאֹדוֹ מִיבִיחַ: וְיִבְרָא וְיִבְרָא עֵינֵי מִי
 33 וְיִבְרָא מִי עֵינֵי:

PSAL. XXIII. כג

1 מִיבִיחַ לַיהוָה יְהוָה וְיִבְרָא לֹא אֲשֶׁר: מִיבִיחַ וְיִבְרָא
 2 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 3 וְיִבְרָא מִיבִיחַ לְמַעַן שְׂמֵךְ לִי וְיִבְרָא עֵינֵי
 4 וְיִבְרָא מִיבִיחַ לְמַעַן שְׂמֵךְ לִי גֹם פִּי אֲדֹרְתֶיךָ
 5 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 6 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ: אֲדֹרְתֶיךָ
 7 מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 8 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 9 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 10 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 11 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 12 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 13 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 14 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 15 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 16 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 17 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 18 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 19 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 20 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 21 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 22 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 23 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 24 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 25 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 26 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 27 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 28 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 29 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 30 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 31 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 32 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 33 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ

PSAL. XXIV. כד

1 לַיהוָה מִיבִיחַ לַיהוָה וְיִבְרָא וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 2 מִיבִיחַ: מִי הָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 3 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 4 קָדֹשׁ: נִשְׁשׁוּ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 5 לְשֹׁשְׁעֵיךָ נִשְׁשׁוּ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 6 מִיבִיחַ יְהוָה וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 7 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 8 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 9 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 10 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 11 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 12 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 13 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 14 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 15 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 16 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 17 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 18 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 19 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 20 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 21 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 22 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 23 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 24 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 25 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 26 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 27 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 28 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 29 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 30 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 31 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 32 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ
 33 וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ וְיִבְרָא עֵינֵי מִיבִיחַ

תהלים כא כב חלו

1 יהוה משיחו יענה משמי קדשו פתוחות ישע
 2 ימוט: אלה ברכב ואלה בסוסים ואחזם 8
 3 בשם יהוה ארצנו נפיר: הנה פדע ופלד 9
 4 וארצנו למנו ותחעד: יהוה דאשיהו הולך 10
 5 יענה כיום קראמי:

PSAL. XXI. כא

1 למנצח מומור לוד: יהוה בעוז ישמך מלך 2
 2 ובישעתך מה יגיל מאד: היות לבו נתמה לו 3
 3 ואלשת שפרו כל מעט פלה: פי רחוקם 4
 4 ברכת טוב תישור לראשו עמרת פו: חיים 5
 5 שאל מפק נתמה לו אך ימים עלם ועד:
 6 גדול כבודו בישועתו הוד והדר תשנה עליו: 6
 7 ברתשיתו ברכת לעד תחידו בשמחה אר 7
 8 פניו: פי רחוקו טוח ביהוה וברס עליו 8
 9 בל ימוט: תמצא דוד לכל ארבו ומיקה תמצא 9
 10 שמו: תשירמו ו תפחדו אל עת פניו יהוה 10
 11 באפו יבלעם ותאכלם אש: פרימו מצרף 11
 12 תאבד ודעם מפני אדם: פרטו עליה רעה 12
 13 חשבו מזהו בלי יכלו: פי שתתמו שכם במחיה 13
 14 חסן על פניהם: וזמה יהוה בעוז לשיה 14
 15 וזמרה בבריה:

PSAL. XIX. ט

1 למנצח מומור לוד: השמים מספרים כבוד אל
 2 ומעשה ידיו כבוד הרקיע: הם ליום ויום אמר
 3 ולילה ללילה תודעתו: אין אבר ואין דמים
 4 בלי שמע קולם: ככל הארץ יצא קולם
 5 והצפה תבל מליהם לשמש שם ואל פהם:
 6 והיא פתוח יצא מחפשו אש כבוד לוד
 7 אלה: מקצה השמים ומוצא ההקפות על
 8 קצותם ואין מסוד מחפשו: הודו יהוה
 9 תמימה משיבת נפש ערות יהוה תאמרה
 10 מרומת פתי: פלתי יהוה שמים משפיר
 11 לב מצות יהוה פיה מלחה עינים: יראת
 12 יהוה טהורה עבוד לעד משפט יהוה אמת
 13 צדק יחיו: הנה חכמים מדוב וכו רב ומתקדם
 14 פדכש ונפת צדקים: גם עבדו מוד פהם
 15 פשמים עקב רב: שגאוח מרובן מסתורח
 16 נקש: גם מרים והשן עבדו ארמשלדבי
 17 אז איהם ומשור משמע רב: יהוה לצון אמר
 18 הדין לפי לשון יהוה צהי תאלי:

PSAL. XX. כ

1 למנצח מומור לוד: עמק יהוה פיום צהי
 2 ישנפו שם אלה יעקב: ישלח עוזו ממש
 3 ומצון יסעדו: יופי פל מסתורח ועליו
 4 יתגבר יתן קל כנכחו וכל עשותו ילאו:
 5 ברכה וישועתו וישם ארצו כהל מלא
 6 יהוה פל משאלותיו: שיה דשיו פי השוע

PSAL. XXII. כב

1 למנצח על אילת השחר מומור לוד: אלה 1
 2 אלהי למה עזבתני רחוק מישועתי דבר שאנתו
 3 אלהי אקרא ימים ולא תענה ולילה ולא תכנה 3
 4 לי: ואותו קול ישב תהלות ישראל: בך 4
 5 בטוח ארצנו פתח והסלטמו: אלה ועק 5
 6 וכמלו בך בטחו ולא רבוש: ואני תלעת 7
 7 ולא ראש חרפת אדם ובוועם: בלדא ילענו 8
 8 לי ישמח משפה ימעו ראש: כל אלהיה 9
 9 ושלטו יצילה פי דקס פו: פי אפה פו 10
 10 מבטן מבטיה על שדי אפי: עליה השלכתי 11
 11 מרחם מבטן אפי עלי אמה: אלהיה קממי 12
 12 פי צה קרבה פי אין עוז: סבתי פיהם 13
 13 רבים אפיה כשן פתוחי: פצו עלי פיהם 14
 14 אלה לוף שאנ: פנים לשפתי וחרפתי 15
 15 פל עצמותי יהוה לפי פיהם למס בתוך מעי:
 16 רש פדש: פתי ושתי מדק מלודו ולעם

PSAL. XX. כ

1 למנצח מומור לוד: עמק יהוה פיום צהי
 2 ישנפו שם אלה יעקב: ישלח עוזו ממש
 3 ומצון יסעדו: יופי פל מסתורח ועליו
 4 יתגבר יתן קל כנכחו וכל עשותו ילאו:
 5 ברכה וישועתו וישם ארצו כהל מלא
 6 יהוה פל משאלותיו: שיה דשיו פי השוע

6 חבלי מות וְ חָלִי מִלֵּעַל יַבְשׁוּתִי: חֲבַלֵי שָׁאֵל
 7 סָבְבוּ קִדְמוֹתַי מִקֶּשׁ מוֹת: בְּצַלְלֵי אֲדָמָה
 8 יָדָה וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּרֵי יִשְׁמַע מִדְּבַרְכֵי קָלִי
 9 וְשׁוֹעֵרֵי לִמְנוּ וְחַטָּא בְּאוֹמְרֵי: וְהַגִּישׁ וְהַעֲשֵׂה
 10 הָאָרֶץ וּמִסֵּר דָּהִים יִדְּוֹ וְהַצַּעֲמֵנוּ כִּי חָדָה
 11 לֹא עָלָה עֵשֶׂן: אֲפֹסֹה וְאֵשׁ סָפֹה וְחֶאֱבֵל חָלָהִים
 12 נֶעְדָּר מִפִּי: וְהֵם שָׁמַיִם וַיִּדְרֹ אֶשְׁפֵּל תַּחְתָּה
 13 רַגְלֵי: וְהִרְבַּב עַל פְּרָבֵי וַיִּשְׁתָּה וְהָיָה עַל פְּנֵי
 14 רַחֵ: יֵשֶׁה וְהִשְׁתָּה סִרְחֵי סִמְחֵי חֲשִׁבֵי
 15 מֵת עֲבֵי שְׁחָקִים: מִפְּנֵי נִגְדֹ עֲבֹ עֲבֵי פִד
 16 וְגִזְלֵי אֵשׁ: וְהֵעֵם בְּשָׁמַיִם: יְהִי־הָעֵלֶן
 17 וַיִּתֵּן קֹל פִּד וַיְגַחֵל אֵשׁ: וַיִּשְׁלַח חֲצִצְוֵי וַיִּפְצֵם
 18 וּבְרִיקִים וְכִי וַיְהַדֵּם: וַיִּרְאֵה אֲסִיק מִסֵּחַ וְהָיָה
 19 מִסְחָח חֶבֶל מִפְּתוּחַ יְהִי מִלְּשׁוֹן רַחֵ
 20 אֲפִיק: שְׁלַח מִמֶּחֶם יִקְרַע מִשְׁמֵי מִמַּיִם
 21 רַבִּים: וַיִּצְלַח כְּאֲבִי עַן וְהַשְׁמַשׁ פִּי אֲבָנֵי
 22 מִמַּיִם קִדְמוֹתַי בְּהֵם אֲדִי וַיְהִי יְהִי לְמַשְׁעַן לִי
 23 וַיִּצְאֵנִי לְפָתַח וְהִצַּעֲנִי כִּי תִחַץ בִּי: תַּמְלִט
 24 יְהִי כַצֶּדֶק בְּנִי יְדִי יִשָּׁב לִי כִי שְׁמַחֵי
 25 דַבְּרֵי יְהִי וְלֹא יִשְׁעֵי מֵאֲדָמָה: בִּי כִל
 26 מִשְׁפַּטֵּי לִנְדִי וְהִצִּיחֵנִי אֲרִאֲסֵד מִי: וְהִצִּיחֵנִי
 27 חַמִּים עֲפֹ וְאֲשַׁפְּרֵ מַעֲוֵי: וְהִשְׁבִּיחֵה לִי
 28 כַצֶּדֶק בְּנִי יְדִי לִנְגֹ עֵינַי: עֲדִיחֵד וְתִרְחַפֵּד
 29 עֲרֵבֵי חַמִּים וְחַפְּפֵם: עֲרֵבֵי חֲתוּד וְעֵם
 30 עֲלֵשׁ חֲתוּפֵלִי כִי אֲהִיָּה עֲסֵעַי חֲלוּשֵׁי וְעֵינַים
 31 רַמֵּחַ וְשִׁפְלִי: כִּי אֲהִיָּה תִחַד כִּי יְהִי אֱלֹהֵי
 32 יְהִי חֲשֵׁפִי: כִּי יִבֹּק אֶרֶץ נִדָּה וְאֲבִלֵי אֲרֵבֵי
 33 שֹׁד: הָאֵל חַמִּים דִּרְפֹ אֲמַחַ יְהִי צִוְּרֵה
 34 לִמְן וְהָא לְכֹל: הַחֲסִים בִּי כִי מִי אֲלוֹת
 35 מִפְּשַׁעֵי יְהִי וּמִי צֹר וְלִדְוֵי אֲלוֹתֵי: הָאֵל
 36 הַבְּאֹרֵתִי חֵל וַחֲתֹן חַמִּים דִּרְפֹ: מִשְׁחֵה רַגְלֵי
 37 פִּאֲלוּחַ וְעַל בְּמִוֵי יְעַמְדֵנִי: מִלְּפִד יְדִי לְמַחְמָה
 38 וְתַחַחֵה קִשְׁתֵּי חֲלוּשָׁה וְרוּעֵזִי: וְהִתֵּן לִי כֶּבֶד
 39 וְשִׁעַר וַיִּמְקַד חֲסִמֵי וַעֲשִׂהוּ חֲרִיבִי: תִּרְדֹּב
 40 צִעֵרֵי תַחֲוֵי וְלֹא מִעֵזֵד קִסְלִי: אֲדִוּף אֲיִבִי
 41 וְאֲשַׁלֵּם וְלֹא אֲשַׁלֵּם עַד פְּלִחֵם: אֲמַחֲצֵם וְלֹא
 42 וְכֹל קִים יִפְלִי תַחַחֵה רַגְלֵי: וְהִבְאֵרֵנִי חֵל
 43 לְמַחְמָה חֲבֵרֵי קִבֵּי תַחֲוֵי: וְאֲלֵי תַחַחֵה לִי

4 אֲשֶׁר אֲפִיק הַיָּהֵב אֲרִיבִי כִּי חֲפְצֵי־בָם: יִדְּוֹ
 5 עֲפֹתֵם אֲדִי לִדְוֹ כִּי אֲפִיק מִסְפֵּדֵם מִדֵּם
 6 כִּי אֲשֶׁר אֲדִי שְׁמֹתֵם עַל שְׁפֹתֵי: יְהִי־מֵת
 7 חֲלָקִי וְכִסִּי אֲהִי חֲתוּדִי וְדָלִי: חֲבַלִּים נִסְפֵּד
 8 לִי בַעֲמֹתֵם אֲדִי כִי אֲהִי שְׁפֹתֵי עֲלֵי אֲפִיק
 9 אֲדִי־יְהִי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֲדִי לִילֵחַ יִשְׁוֵי כִלְחֵי:
 10 שִׁחֵי יְהִי לִנְדִי חֲמִד כִּי מִמִּוֵי כִל אֲפִיק:
 11 לִכֹּן שִׁמַּח לִי וַיְגַל בְּתוֹרֵי אֲדִי מִשְׁלֵי יִשְׁבֵּן
 12 לְבַטְחֵי: כִּי אֲרִיתֵעֵב נִסְפֵי לְשִׁאֵל אֲרִיתֵעֵב
 13 חֲסִדֵיךָ לְרִאחֵה שְׁחָח: וְהִדְעֵנִי אֲדִי חַמִּים
 14 שִׁבֵּי שְׁמֹחֵה אֲדִי־שִׁמְחֵה מִמְּחֵה בִימִיקֵה כִּפֹּחֵ:

PSAL XVII. P

1 חֲסִיֵּה לִדְוֹ שְׁמֵהֵי יְהִי: צֶדֶק וְהַשְׁבִּיחֵה רַחֵ
 2 וְהִבְאֵרֵנִי חֲסִיֵּה כִּי אֲשֶׁר מִמֶּחֶם: מִלְּשׁוֹן
 3 מִשְׁפֹּתֵי נִצָּח עֲלֵיךָ וְהִחְיֵנִי מִיָּשָׁרִים: כִּי תִחַח
 4 לִבִּי אֶפְקֹת לִילֵחַ צִוְּרֵתִי כִּי אֲבִי־אֲפִיק
 5 כִּי אֲבִי־עֵבֵרִי: לְשַׁעֲלוֹת אֲהֵם בְּדַבֵּר שְׁפֹתֵי
 6 אֲדִי שְׁמַחֵה אֲדִוּוֹתֵי פִרְצֵי: וְהִתֵּן אֲשִׁוּרֵי
 7 בַמַּעֲלֹתֵיךָ כִּי אֲבִי־עֵבֵרִי עֵינַי: אֲדִי קִרְאֵיךָ
 8 כִּי תִחַחֵנִי אֵל הַבְּאֹרֵתֵי לִי שְׁמַע אֲמַחֲצֵ: הַשְׁלֵה
 9 חֲסִיֵּה מִשְׁעֵי חַמִּים מִפְּתוּקֵי מַמִּים בִּימִיקֵי:
 10 שְׁמַחֵי פִאֲשֹׁן בְּרִעֵן כִּי אֲבִי־עֵבֵרֵי חֲסִיֵּהִי:
 11 מִמֵּי וְשֵׁשִׁים וְיִשְׁחֵי אֲבִי־עֵבֵרֵי יִשְׁוֵי עֲלֵי:
 12 חֲבַבֵּי סִנֵּה פִסֵּי דִרְפֹ בְּחִתֵּי: אֲשִׁוּרֵי עֲוִיָּה
 13 סִבְבֵי עֵינַיִם יִשְׁוֵי לְמֹחַ בִּרְצֵי: דְּמִיֵּי
 14 פִּאֲרֵה יִכְסֹף לְחֹף וְכִסְפֵּד יִשָּׁב בְּמַחְתֵּי־חֵם:
 15 קִימֵה יְהִי קִימֵה כִּי הַכְּרֵעֵה פִלְטֵה נִסְפֵי
 16 מִשְׁעֵי חֲרִיבֵי: מִמַּחִים יִתֵּן יְהִי מִמַּחִים
 17 מִחֵלֵי חֲלָקִים בְּחַיִּים וְצִפְרִיקֵי חֲמֵלֵה לְטַם
 18 יִשְׁבַּע בְּנִים וְהִדְוֵה חַמִּים לְעֹלְלֵהֵם: אֵלֵי
 19 בְּצֶדֶק אֲחִיָּה סִחֵה אֲשַׁבְּהֵה בְּרִיֵּךְ חֲמִיֵּהֵי:

PSAL XVIII. P

1 לְמַכְחֵה לַעֲבֵד יְהִי לִדְוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר: לִיְהוָה
 2 אֲדִי־דִבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּהֵם: וְהִצִּיל יְהִי אֲחִיָּה
 3 מִפֶּתַח כִּי אֲבִי־אֲבִי וְכִי שָׁאֵל: וְהִבְאֵרֵנִי אֲחִיָּה
 4 יְהִי חֲחֹק: יְהִי־הָאֵל מִלֵּעַ וּמִמַּחְדֵּי וּמִסְלֵט
 5 אֵלֵי צִוְּרֵי אֲחִיָּה־פִי מִמֵּי קֶרֶן יִשְׁעֵי מִשְׁפַּחֵי:
 6 מִדָּלֵל אֲקִרֵה יְהִי וּמִי אֲבִי־אֲשַׁע: אֲפִיקֵי

ההלים יג יד טו טז חלה

5 מדרת גדלות: אשר אמרו. ללשוננו נבדו
 6 שפירנו אתנו לו ארון לנו: משד ענינו
 מאנקת אביונים עתה אדם יאמר יהוה אלהים
 7 פילש יסוף לו: אמרת יהוה אמרת טהרות
 8 כסת צדוק בעליל לאמר מוקד שמעתי: אחוה
 יהוה תשמחם תצילנו. מן ההודו וי לעולם:
 9 כבוד לשנים יתעצבון פרס וזלזל לבנו אדם:

PSAL. XIII. יג

1 למכנח ממוזר לדוד: עד אנה יהוה השפתי
 2 כנה עד אנה וחסדך אר שפתי מפני עד
 אנה אשתי עצתי בנפשי תון פלגני ימים עד
 4 אנה ידום אבני עלי: הימטה עניי יהוה אלו
 והימטה עלי פראשן המות: פראמר אבני
 5 יכלהו צרי תגלו פי אפתי: ואני פחסוף
 6 כשחתי יגל לפי בלשתיך אשתי ליהוה פי
 נמל עלי:

PSAL. XIV. יד

1 למכנח לדוד אבני נבל בלפו אין אלהים
 2 השחיתו והעביו עלילה אין עשה טוב: יהוה
 משמים השקף על בני אדם לראות הש
 3 משפיל הש אדם אלהים: ובל סוף יהוה
 4 לא יאחזו אין עשה טוב אין גם אחוה: הלא
 הש פלשתי אין אכל עמי אכלו לזם יהוה
 5 לא קרא: שם א פתח פתח פי אלהים בוד
 6 צדיק: צדדעו תבשו פי יהוה מוסר: מן
 7 ותן מצילי שונעו יסוף אל בשב יהוה שמת עמי
 זלזל עקב שמח וסוף:

PSAL. XV. טו

1 ממוזר לדוד יהוה מרנור בואהקו מראשון
 2 בוד קשוק: דוקן ומים וסל צדק וחס
 3 אמת בלבו: לא ידל. על לשון לא עשה:
 4 לשונו רעה ודפיה לא ינשא על קרני: נבוה
 בעיני וממם ודחיה יהוה יכפר לשבע ליהוה
 5 ולא ימר: פספו לא ירעון בנשק ושחז על
 נק לא ילקח עשה אנה לא יפוט לעולם:

PSAL. XVI. טז

1 ממוזר לדוד שמרני אל בראשיתי בוד: אצתי
 2 ליהוה ארע אחי ארעו בל עולוי: לקושים

2 בצרה: בנאות השע חלק עני ותפשו
 3 במופתו וי חשבו: כידל רשע על תפוח
 4 בשל ורשע פון יסוף. יהוה: רשע פניה
 אפו בל ידוש אין אלהים בל מופתו:
 5 יחילו דרם. בבלשע מרם משפוק מעו
 6 בל צדוקי יסוף פרם: אמו בלפו בל אפוט
 7 לוד יוד אשר לא יסע: אנה פדה מלא
 8 ומרמה וקו תחת לשוני עמל ואני: ישב
 במא לב תצוים פמסתיים דוד כפי עיני
 9 להלכה יצפו: יחב פמסתי. סורה בספה
 יחב לחטוף עני וחספ עלי במלשם בלשוני:
 10 יהוה ישח וסל בשמחו חלפתי: אמו בלפו
 11 שבו אל חסד פני בל אנה לכנח: קמה
 12 יהוה אל מלא יהו אל השבח עמי: על מה
 13 יסוף רשע. אלהים אמו בלפו לא תדוש:
 14 ראה פראשה. עמל ומס. ותפוט לתת פרו
 עליו יסב חלכה ימים אחוה. יהוה עת:
 15 שבו ודע רשע ודע תדוש רשע בל מופת:
 16 יהוה מלך עלים ועד אבדו לים מרצו: תחת
 17 עמי שמעתי יהוה וקו לים תאשוב אונק:
 18 לשפט ימים וקו בל יסוף עד לשעף אש
 מן דחוי:

PSAL. XI. יא

1 למכנח לדוד ביהוה. חסדו און החסד
 2 למש יטול דרם צדוק: פי דוד הרשעים
 3 ידוכן קשת פניו תצם על ידו ליהוה במו
 4 אפל לשונות לב: בראשית דוכן צדיק מה
 5 פעל: יהוה. בלכל קדש יהוה בשמים
 6 פספו עיני חזו עשפת יבתנו בני אדם: יהוה
 7 צדיק יכון רשע ודוב חסם שסאה נשט:
 8 ימור על רשעים פחים אש ונפחיה ותח
 9 ולעשות מנת פסם: בל צדיק יהוה צדוק
 10 אוב שר יהוה פספו:

PSAL. XII. יב

1 למכנח על רשעיות ממוזר לדוד: השפיה
 2 יהוה פירנור חסד פי ספו אמלים מפני אדם:
 3 שמו. יהוה אש אדלשה שמת חלקה בלב
 4 וכל תפוח: יסוף יהוה בלשונו חלקה לשון

מה אדיר שמך בכל הארץ אלהי הודו
 על השמים: מפני עליונים ומוקפים יפיהו
 על למען צדקה להשיבתי איני ומתקם: פה
 אראה שמך מעשה אצבעותי יחד וסבבים
 אשר פתחת: מה אגיש ברחופי בני אדם
 פי תתקשר: ותחזרה מעט מאדום וכבוד
 חודד העשיתי: תמשלה במעשי ידך כל
 שושי תחוד תגלו: צנה ואלמים כלם וגם
 פתחת שדי: צפור שמים דגו דגם עפר
 אחרות ימים: יהיה אדמי מה אדיר שמך
 בכל הארץ:

PSAL. IX. ט

למסנף על מות לץ ממוז לחוד: איהו
 יהיה בכל לפי אסורה כל נשאלתו: אשמויה
 ואעלצה בך אפודה שמך עליון: שוב איני
 אדור יפלו ויאבדו מפניך: פתעיהו
 משפט ידני ישבת לכסא שפט צדק: גשית
 גים אדות רשע שכם מדיח לשלם עדי:
 האויב: תפז חרבת לכסח וערים תשפת אבד
 וכסם המה: ויהיה לעולם שב פניו למשפט
 פסאו: והוא ישפט תבל בצדק חן לאמים
 במישורים: ויהי יהיה משנב לך משנב
 לעוהו בצדה: ויבטחו בך ידעי שמך פי
 לא עובת ולשוך יהיה: ופלו ליהיה שב ציון
 החדו בעמים עליוהו: פרוש דמים אדם
 זכר לאישכ צעק עמים: תגמו יהיה: איהו
 ראה עמי משאו מוחמו משער מות:
 למען אסורה כל תולדותו בשערי בתי ציון
 אלהי בישועתו: טבעו גים בשחת עשו
 פשתו מעט כלפדה תלם: טדע יהיה
 משפט עשה פועל פשו טקש רשע יתין
 מהו: שוב רשעים לשאלה כל גים שכתו
 אלהים: פי לא לצח ישכח אביו תקור
 עמים תאבד לעו: קמה יהיה אדמי איהו
 ישפט גים על פנקו: שיהיה יהיה: מורה
 לדם ידע גים אגש המה פלה:

PSAL. X. י

למה יהיה תעמד פרוק תעלים לעוהו

רשע ותקו עלימו ועלצו בך איני שמך: פה
 איהו תברך צדיק: יהיה פצה רצון העשיתי:

PSAL. VI. ו

למסנף בגיטת על השמינית ממוז לחוד:
 יהיה אלמסנף תוכיחתי אל פתוחות תפסי:
 רשע יהיה פי אסלה אי רפאי יהיה פי
 כהלו עצמו: ונשט כהלו מלו ואת יהיה
 ערמו: שובה יהיה חלצה נשט ורשעמי
 למען חסדו: פי אין פתח וכוף בשאל מי
 יהיה ידו: תעשי חסדו אשחה בכל
 לילה מפור פדמשי רשע אסחה: עלשה
 מעם עמי שתקה בכל צדו: סוד מפני
 כל פלעו אין פתע יהיה כל כחי: שמע
 יהיה תפוחו יהיה תפלו יסו: גשו ויפלו
 ממוז פל איני לשם יתשו רע:

PSAL. VII. ז

שיון לך אשר ער ליהוה על דברי אל
 ברימי: יהיה אלהי בך חסדו ורשעמי
 מכל רשע העלמי: פתחתי אורה נשט
 פוק וכן בעלי: יהיה אלו אס עשיתי ואת
 אס יש עול כפמי: אס נמלתי שלמי רע
 אהלצה צדתי חסם: יהיה איני נשט
 רשע יתמס לרשע וחי וכסו: לעשר ישנן
 סלה: תימה יהיה: פתח דשמו בעוהו
 צדו עוהו אלי משפט צדו: ועדת לאמים
 חסדו ועליו לפתח שובה: יהיה חן
 עמים שפטו יהיה כצדק ותפז עלי: תמר
 לא רע ולשעים וחסדו צדיק וכן לפרו
 וכלות אלהים צדיק: מפני על אלהים מושע
 לשריב: אלהים שפט צדיק ואל עם בכל
 חם: אס לא שוב רשע ימוש קשתו ויהי
 חסדו: ולי הכן פלמח תפז ללקים יפעל:
 גדה תבל אין יהיה עמל ויגד שק: פו
 פה ויחזרה ושל בשחת יפעל: ישב
 עמל ממוז ועל יתקו חסדו ידו: איהו
 יהיה כצדק ויחזרה שמיחה עליון:

PSAL. VIII. ח

למסנף על גיטת ממוז לחוד: יהיה אדמי

תהלים

LIBER PSALMORUM.

לא אראך מנבחה עם אשר סביב שחו עלי: 7
למה יהיה והלשעמי אלו פרדתי את צל: 8
אמי לוי שני רשעים שפרתי: ליהיה דאשעה 9
על עמק ברכתך סלה:

PSAL. IV. ד

למנצח מנצח ממוזר לחד: בקרא עניו: 1
אלו צדק בצר הרחם לי חני לשמע הפלתי: 2
במי אש עדמה כבדתי לכלמה האמתן רק: 3
תבקשו כוב סלה: דעו פיהם ליהיה חסד: 4
לו יהיה לשמע בקרא אלי: רגו ואל החממו: 5
אמר בלנבכם על משפכם דפס סלה: וברו: 6
וכדו צדק ובטחו אל יהוה: רבו אמרו: 7
מי יראנו טוב נסח עלינו או פניו יהיה: 8
רצוה שמחה בלבו משח דגנם ותחוש רבו: 9
בשולם יהיה אשכבה ואישן פיה אתה יהיה 9
לבדו לבטח תושבתי:

PSAL. V. ה

למנצח אל דשדלוח ממוזר לחד: אמרו: 1
האויסה יהיה בטה הגתי: הקשיבה לקול: 3
שעו מלפי והאלו פיה אלו אפסל: יהיה 4
בך תשמע קולי בך אעור לך ואצפה: 5
פי ואלו אל חפץ רשע ואחיה לא תהיה רע: 5
לא תרחם דוללים לגנב עינה שסיה כל 6
פעלי אתן: האמדו דמי כוב אש דמים: 7
וממה יתעב יהוה: וראי ברב חסדך אמא 8
בירח אשתותיה אל יתבל קרשך ביראחך: 9
יהיה ממי באקרחה למען שחתי דאש למי 9
דרבך: פי אין פסיה נסיה קרם יהיה קר 10
פחה נחם לשונם תליקן: דאשנים: 11
אלהים יפלו ממעוליהם פרב פשעיהם 12
דיחוסו פי מרו בך: וישמחו בלחוסת בך לעולם:

PSAL. I. א

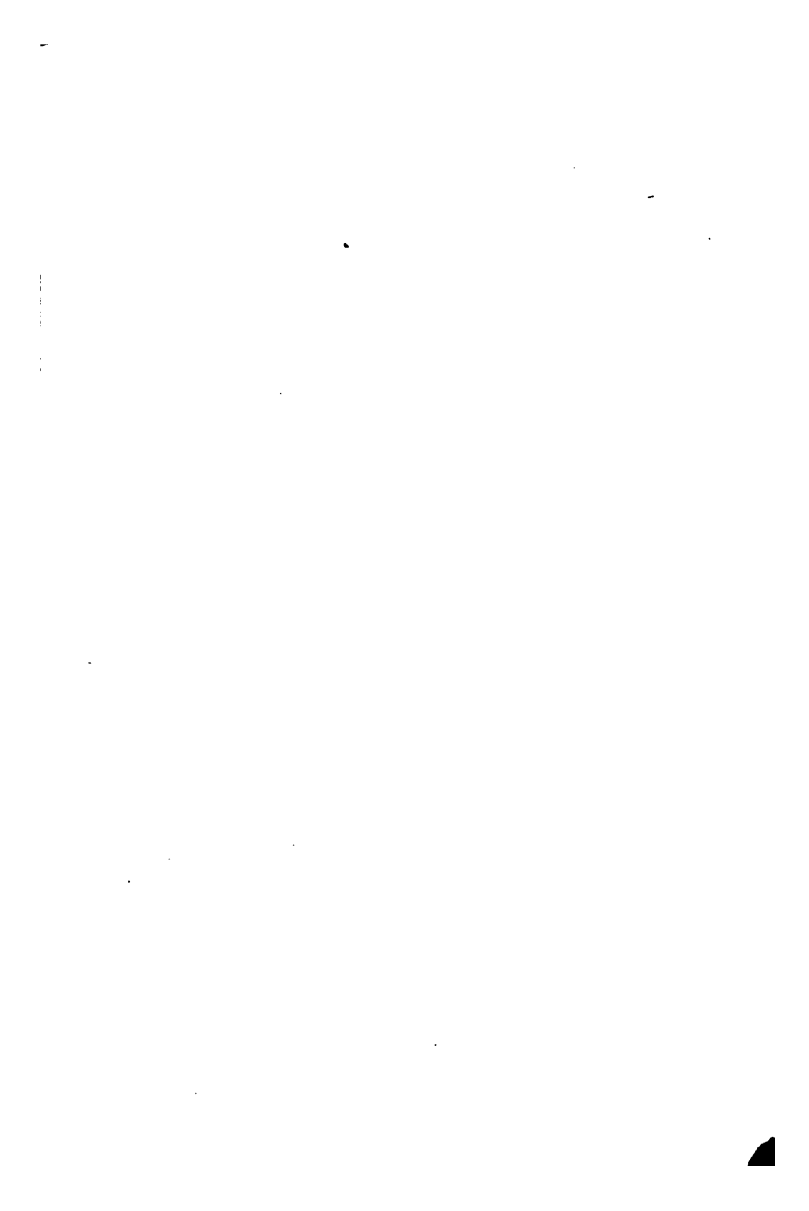
אשרי האיש אשר לא הלך בצעק רשעים 1
ובדרך חפאים לא עמד ובמשב לצים 2
לא יושב: פי אמ בחרת יהוה חספו וברחתי 2
יהיה יום ולילה: יהיה פעץ שחל על 3
פלו מים אשר פרו: והן בערו ועלדו לא 4
יפל וכל אשר עשה יצליח: לא ירם רשעים 4
פי אמ פלץ אשר חרפו רח: על פי ולא 5
יקפו רשעים במשפט וחספאים בעת צדיקים: 6
פירוד יהיה דרך צדיקים ורח רשעים האמדו:

PSAL. II. ב

למה תגשו נחם ולאמים דהוריק: ותצבו מלכי 1
ארץ ותחטם חסד יהוה על יהוה ועל משוחו: 2
נצקה את משחתימו ונשליכה מפפו עתימו: 3
ותשב בשמים ויחך אתו לעלמו: או יבר 4
אלו באפו וברחוט יבדלמו: ואני נכבתי 6
מלפי על ציון דה קושי: אספה אל דק 7
יהיה אמר אלי בן אמה אני יהוה: 8
שאל מפפו ואחיה נים נחורח ואחוחך 8
אסר ארץ: תחם בשבט ברה ככלי יוצ 9
תפצם: ועפה מלכם השפלו דחשו שפטו 10
ארץ: עבדו את יהוה ביהוה ונלו בעדה: 11
שקרם פן אסר ותאמה ודך פריבוע מפעם 12
אפו אשרי בלחוסת בו:

PSAL. III. ג

ממוזר לחד פסדו מפני: אבשלים בו: 1
יהיה מדי רבו צר רפים למים עלי: רפיה 2
אמים למש אן שועשה לו באחים סלה: 3
ואחיה יהיה מן בעת פסדי ולמים ראש: 4
קלי אל יהיה אקרא וי עני מר קדשו סלה: 5
אן שכבתי ואשעה הקצוה פי יהיה יסממי: 6

כתובים

H A G I O G R A P H A.

ההלים	PSALMI
משלי	PROVERBIA
איוב	JOB
שיר השירים	CANTICUM CANTICORUM
רות	RUTH
איכה	THRENI
קהלח	ECCLESIASTES
אסתר	ESTHER
דניאל	DANIEL
עזרא	EZRA
נחמיה	NEHEMIA
דברי הימים	CHRONICORUM

15 ועָשָׂה אֱמֻנָה מֵאֲשֵׁרִים וְיָדִים בְּסִבְתָּם עָשָׂה
 16 רֵשָׁעָה בָּם בָּחַנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלְטוּ: אִם נִדְבַר
 דָּרָא יִהְיֶה אִישׁ אֶל־דַּעַד וַיִּקְשֹׁב יִהְיֶה וַיִּשְׁמַע
 וַיִּכְתֹּב סֵפֶר וּפְרוֹן לִפְנֵי לִדְרָא יִהְיֶה וַיִּחְשְׁבוּ
 17 שְׁמוֹ: הָדָו לִי אֲמַר יִהְיֶה צְבֹאֹת לַיהוָה אֲשֶׁר
 אֵינִי עֹשֶׂה סִפְרָה וַחֲמֹלָה עֲלֵיהֶם כִּי־אֲשֶׁר וַיִּמְלַ
 18 אִישׁ עַל־בֵּן וַעֲבָד אוֹתוֹ: וְשִׁבְתֶּם הָאֱלֹהִים
 בֵּין צִדִיק לְרֵשָׁע בֵּין עַבְד אֱלֹהִים לְאִשֶׁר לֹא
 19 עֲבָדוֹ: כִּי הִנֵּה הָאֵלִים פֶּאֶר בְּעַד סִמְפֵּר הָדָו מִלִּי
 וְיָדִים וְכִל עֹשֶׂה רֵשָׁעָה לֵקֵשׁ וְלִהְיוֹת אִיִּם הָאִים
 הִבְיָא אֲמַר יִהְיֶה צְבֹאֹת אֲשֶׁר לֹא־יִנְכַח לָהֶם
 20 שְׁלֹשׁ וַעֲנָנוּ וַחֲדָה לָכֵם דָּרָא שְׁמַי שְׁמַשׁ
 צִדִיקָה וּמִרְשָׁא בְּכַנְפֵיהֶם וַיִּצְאֻהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ כַּעֲבָדֵי
 21 מִצִּדִיק: וַעֲשִׂיתֶם רֵשָׁעִים כִּי־יִהְיֶה אֲפֹר תַּחַת
 כִּפְסוֹת תִּלְכֶּם בַּיּוֹם אֲשֶׁר־אֵינִי עֹשֶׂה אֲמַר יִהְיֶה
 22 צְבֹאֹתוֹ: חֲסִיזוּ תַחַת מִשָּׁה עֲבָדֵי אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 אוֹתוֹ כְּחֹרֵב עַל־כִּל־יִשְׂרָאֵל הָיִים וּמִשְׁפָּטִים:
 23 דָּפָה אֲבָלֵי שְׁלַח לָכֵם אִי אֱלֹהֵי הַבְּיָא לִפְנֵי
 24 פֶּאֶר יָוִם יִהְיֶה הַדְּבֹל וְהַפְּרָא: וְהַשִּׁיב לִבִּי
 אֲבָלָה עַל־בָּנִים וְלִבִּי בָּנִים עַל־אֲמִיתָם פְּרֹאֲמֵא
 וְהַפְּתִי אוֹד־הַדָּרָץ חָרָם:

וְהָרִיזוּ יַעַד מְמֹדֵד בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְחָאִים
 וּבְנִשְׁבָּעִים לִשְׁרָר וּבְעִשְׂתָּן שְׂכָר־שְׂכָרֵי אֱלֹמָה
 וַחֲתוּם וּמִשְׁרִיר וְלֹא יִרְאוּ אֲמַר יִהְיֶה צְבֹאֹתוֹ:
 6 כִּי אֵי יִהְיֶה לֹא שְׁנִיתִי וַחֲתוּם בְּמִדְעָב לֹא
 7 מִלְחָמָה: לְמִימֵי אֲמִיתִים סִרְחָם מִדְעָב וְלֹא
 שְׁמִדְחָם שׁוּבוּ אֵלַי וְאִשְׁפִּיחַ אֲלֵיכֶם אֲמַר יִהְיֶה
 8 צְבֹאֹת וַאֲמִיתִים בְּפִה לְשׁוֹבֵי: וְהִלְבַּע אוֹתִם
 אֱלֹהִים כִּי אִיִּם קָבָעִים אֵי־וַיִּמְדְּתֶם בְּפִה
 9 קָבָעִיף הַמַּעֲשֵׂל וְהָרִמְתֶּם: בְּמַחְדֵּה אִיִּם
 10 כִּי־אִיִּם וַחֲזִי אִיִּם קָבָעִים הָדָו פֶּלִי: הִבְיָא
 אֶת־כִּל־הַמַּעֲשֵׂל אֶל־בֵּית הָאֲצִיז וַיִּדֵּי סָרְף
 בְּבִירָה וּכְחִטֵּי כֹא בִּזְאֵת אֲמַר יִהְיֶה צְבֹאֹת
 אֲסִי־לֹא אֲסִיִּת לָכֵם אִתִּי אֲרִיִּת הַשָּׁמַיִם
 11 וְהִדְלִקְוּ לָכֵם בִּרְכָה עַד־בְּלִדְוִי: וְנִשְׁהַי לָכֵם
 כְּאֵלֵי וְלֹא־יִשְׁחַת לָכֵם אֲדִרְשִׁי הַתְּמִיחָה וְלֹא־
 תִּשְׁלַל לָכֵם הַבְּטָן בְּשִׁדָּה אֲמַר יִהְיֶה צְבֹאֹתוֹ:
 12 וְאִשֶׁר אֲחִים כִּל־הָיִים כִּי־יִהְיֶה אִיִּם אֲרִץ
 13 חֲסִץ אֲמַר יִהְיֶה צְבֹאֹתוֹ: חֲזִיק עַל־הַיִּים
 אֲמַר יִהְיֶה וַאֲמִיתִים מִד־דְּפִרְטֵי עֲלִיקוּ:
 14 אֲמִיתִים שְׂדֵה עַבְד אֱלֹהִים וְיִמְדֵּה בְּעַד כִּי שְׁמִרְטֵי
 מִשְׁמִרְטוֹ וְכִי הִלְכְנִי קִדְלוֹת מִפְּנֵי יִהְיֶה צְבֹאֹתוֹ:

הנה אנכי שלח לכם את אלהי הבניא לפני סא יום יתדה הגדול והטוא:

יתק"ק סימן:

חוק

סכס פסוקי חרי עש

חושע מאה וחשעים ושבעה. ותגך לא בצקה
 יואל שבעים ושלשה. שלח מגל סימן:
 עמוס מאה וארבעים וששה. קמו בניא סימן:
 עובדיה עשרים ואחד. אך טוב לישראל סימן:
 יונה ארבעים ושמונה. ישראל עשה חיל סימן:
 מיכה מאה וחמשה. עלה אלהים בתרופה סימן:
 נחום ארבעה ושבעה. יול מים סימן:

חבוקק חמשים וששה: ולך תחיה צדקה
 סימן:
 צפניה חמשים ושלשה. גן נעל סימן:
 חגי שלשים ושמונה. כי אם גלה סוד סימן.
 זכריה מאתים. אחד עשר. אשרי כל ירא יי
 סימן:
 מלאכי חמשים וחמשה. ועקב הולך לדרם
 סימן:

סכס הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלה חמשים. כי שרית עם אלהים סימן: והצדיק לכן בגללכם ציון שדה חורש: וסדרו עשרים ואחד. ולכבוד אלהיה בתוכה סימן:

מלאכי ג חכמי

7 ובמשור דקף אמי ורפוס השכ מעון: פי 7
 שפתי כדן ישמרו דעת וחיה וקלשו מפיה:
 8 פי מלאך יהוה צבאות הוא: ואתם סתם
 מרהיבין: השלטים רפוס פתחה שחתם פית
 דקו אמר יהוה צבאות: וגם אני נחתי 9
 אחכם נבוס וספלים לכל העם כפי אשר
 אינכם שמרים את דרכי ושואים פנים בתורה:
 10 הלא אנב אחד לעלתי והלא אל אחד בראני
 מחות נבנל איש באחיו לחלל ברות אבותיו:
 11 בנה יהודה ותועבה נעשתה בשואל
 ובדושלים פי חלל יהודה קולש יהוה אשר
 אהב ובעל בת אל נבו: ימת יהוה לאיש 12
 אשר יעשה ער ועשה מאדלי יעקב וימיש
 מנחה ליהוה צבאות: ותחת שמת תעשה 13
 פסוח המשה את מופת יהוה בני ואנקה מאן
 עוד פחת אל המנחה ולקחת רצון מידכם:
 14 ואמרתם על מה על פי יהוה העיד ביקף
 ובין ואשת נעריק אשר איתה בנה יהוה פה
 והיא כהנה ואשת ברתק: ולא אחד עשה 15
 ואשר רחל לא ומה האחד מעשה ורע אלהם
 ולשמרתם ברוחם ובאשת נעריק אל נבו:
 16 פי שנת שלח אמר יהוה אליו ישאל וכפה
 חסם על לבוש אמר יהוה צבאות ולשמרתם
 ברוחכם ולא תבגזו: הונעתם יהוה 17
 פדבנים ואמרתם בפה הונענו באמרתם
 פלעשה רע טוב: בעיני יהוה וברם הוא חספ
 או איה אלד המשפט:

CAP. III. ג

1 דגני שלח מלאכי ופשה דקף לפני ופתאם
 יטא אל היכלי האון: אשר אתם מבלשים
 ומלאך הברית אשר אתם חסצים והנה 1
 אמר יהוה צבאות: ומי מכלכל אתיוס פוא 2
 ומי העמד בדתאותו פי הוא פאש מצוף
 ומכית מכבסים: וישב מצרף ומשור פסח 3
 ושור את פני לוי ותקן אים פהב וכפסח
 היה ליהוה מעשה מנחה פצוקה: ועמה 4
 ליהוה מנחת יהודה וירושלים פימי עליהם
 ולשנים קרמטות: וקבתי איתכם למשפט

6 יגדל יהוה מעל לנבל ערואל: בן יכבד אב
 ועבד איתנו ואם אב אני איה כבודי ואם
 איתנים אל איה מורא אמר: יהוה צבאות
 לכם הדבנים ברוי שמו ואמרתם בפה בוינו
 7 את שמקו: מוששים על מופתו לחם מגאל
 ואמרתם בפה נאלקו באמרתם שלחן יהוה
 8 נבה הוא: ומתעלשין עור לנבל און רע וכי
 תבישו פפה חלה און רע הקריבה נא לפתוח
 הדקף או דישא פקף אמר יהוה צבאות:
 9 ופשה חלרס פנראל ותופס מידכם הרוח
 ואת דישא מכם פלים אמר יהוה צבאות:
 10 מי נבדכם ויטב עליהם ולא תתארו מופתו
 דבם אירלי חספ בכם אמר יהוה צבאות
 11 ומנחה לא תאצוה מידכם: פי מופתד שמש
 ושמשא נזול שמי פגלים ובכל מקום
 מקור ממש לשמי ומנחה סודה פי נדול
 12 שמי פגלים אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים
 איה באמרתם שלחן אירלי מגאל הוא ויטב
 13 נמה אכלו: ואמרתם הנה מילאה דפוחים
 אירוי אמר יהוה צבאות היתאם נזול ואת
 הפסח ואת החולה והיתאם את המנחה
 14 הארצה איתה מידכם אמר יהוה: ואירוי
 טבל וש בעדו וכו וכו ותב משחת לאירוי
 פי מלך נזול אני אמר יהוה צבאות ושמי
 טרא ביום:

CAP. II. ג

1 תעיה איתם הפעה היאת הדבנים: אסלא
 תשמעו ואסלא תשימו על לב לית פנד
 לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את
 הפאה ואירוי את פרוכותים וגם אירוי:
 3 פי אתם שמים על לב: דגני נש לכם את
 הרוח חרתי פלש על פנים פלש חניכם
 4 ומשא אתכם אלו: וידעלים פי שלחתי
 איתם את הפעה היאת לרוח ברתו איר
 5 לוי אמר יהוה צבאות: ברתו: והיתה איר
 דבנים השלטים ואיתם לו מרא וירא
 6 ומפי שמו פת הוא: וידת אמל דתה
 ברתו ועלה לא נמצא משפחה בשלום

11 יקבץ המלך: וישבו מה חרם לא יהיה עוד
 12 וישבה ירושלים לבסוף: והאח והיה
 הפצפה אשר נפח יהיה את כל העמים אשר
 צבאו על ירושלים רמק: פשוף הוא עמו
 על הנגלו ועינו תפסקה בחיזוק ולשוט תפסק
 13 פסידים: יהיה פים הווא יהיה מרמז
 יהיה רבה פים החחוקי אשר יר רעה תלמה
 14 יהו עליה עמו: ובסידהיה תלחם בירושלם
 ואסף יול מלדגים סביב דוב וכסף ונדיים
 15 לזב מאד: וכן יהיה מצפת חסום הפל
 הנמל החמוד וכל דפרמה אשר יהיה בפתוח
 16 הדפוח פמצפה האח: יהיה כל הדפוח
 מכל דגים האים על ירושלים ועליו מן
 שנה בשנה להשתחוה למלך יהיה צבאו
 17 ולזב אחיהו הסבות: יהיה אשר לא יעלה
 מאת משפחת הארץ אל ירושלים להשתחוה
 למלך יהיה צבאות ולא עליהם יהיה הצטום:
 18 ואם משפחת מצרים לרחעלה ולא באה
 ולא עליהם יהיה הפצפה אשר נפח יהיה
 את דגים אשר לא יעל לזב אחיהו
 19 הסבות: זאת יהיה חפאת מצרים חפאת
 מלדגים אשר לא יעל לזב אחיהו הסבות:
 20 פים יהווא יהיה על מצלות חסום קוש
 ליהיה יהיה הפסוח בבית יהיה פמוקים
 21 לפני המזבח: יהיה כל סיר בירושלים
 ובחיהו קוש ליהיה צבאות וכל מלדגים
 ולקחו מים וישלו בהם ולא יהיה כנגני עד
 בבית יהיה צבאות פים יהווא:

9 והשליטה יורח בה: והבאו אד השליטה
 באש והצטתים כנף את דמקס ומכוסים
 כבתך אד חוב הוא וקרא בשמי ואני אענה
 אתי אפרתי עמי הוא והוא יאמר יהיה אלו:

CAP. XIV. יד

1 דגה יום בא מדה חזק שללך בקרבך:
 2 ואספתי את כל דגים: אל ירושלים למלמה
 תלמה העיר וכלפי הבלים העשים השלמה
 3 והא חצי העיר בגולה וירח השם לא ישרה
 מן העיר: והא יהיה תלחם פנים יהים
 4 פים החמו פים קרב: ועמדו תלכו פים
 יהווא על יד החיים אשר על שני הושלם
 מקום ונגלו יד החיים מוצו מודה ומה
 5 בא גולה מאו ומש חצי יהו צפונה חצו
 נגפה: תסום גיא דתי כרובע גרתיים אל
 אצל תסום פאשר כסום מפד העש פים
 עתה מלך יהיה ובא יהיה אלו מלדגים
 6 עוף: יהיה פים יהווא ליהיה אד
 7 יהווא לפסוף: יהיה וס אלו יהווא יתע
 ליהיה לריום ולא לילה יהיה לעשר
 8 יהיה אד: יהיה: פים יהווא יצא מים
 חיים מירושלם חיים אל דים וקומל חיים
 9 אידים האוחין בפד ובתיך יהיה: יהיה
 יהיה למלך על כל הארץ פים יהווא יהיה
 10 יהיה אחד ושמו אחד: יסב כל הארץ
 בפניה מובע ללפן מן ירושלים והאמה
 השבה תחיה למשע פנימן שרמקם שער
 הראשון ער שער הפלים והגל תסאל עד

מלאכי

LIBER MALACHIAE.

CAP. I. א

1 אידויו שממה ואח כחלתי לחצת מדבר:
 2 מרתאמר אדום רששתי תשוב ונבנה חרבות
 3 בה אמל יהיה צבאות דפיה יבט והא אדום
 וקרא לים נבל רשעה העם אשר ועם יהיה
 4 ערעים: ועיניכם תראיה ואים האומר

1 משא דם יהיה אל ישראל פד מלאכי:
 2 אדומי אחכם אמר יהיה ואמרום בפה
 3 אדומים יהווא אח עשו ליעקב כס יהיה
 4 ואדב את יעקב: ואדעשו שאתו ואים

זכריה יג

בַּעֲבוּר וְאֶבְלָה עַל-יָמֶיךָ וְעַל-שִׁמְחֹתֶיךָ אֶת-פֶּלַח
 הָעַמִּים כִּמְבַר וְיִשְׁבְּהוּ יְרוּשָׁלַם עַד תַּחֲזִיקָה
 בַּדְּוָשִׁים: וְהִוָּשַׁע יְהוָה אֶת-אֵילֵי הַיַּדְדָה 7
 בַּדְּאֵשָׁה לְמַעַן לֹא-תִגְדַּל הַפְּאֵרֶת בַּיַּד הַיָּד
 וְהַפְּאֵרֶת יִשֹׁב יְרוּשָׁלַם עַל-יְהוּדָה: בַּיּוֹם 8
 הַהוּא יִגְן יְהוָה בְּעַד יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הַהִיא
 הַכֶּשֶׁל בָּרֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּחַד וְכַתּוּב וְכַתּוּב
 כְּפִלְגִים כְּפִלְגִים יְהוָה לְסַעֲדִים: הַיַּהֲוֵה בַּיּוֹם 9
 הַהוּא אֲנַקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-דְּגוּזֵי הַבָּאִים
 עַל-יְרוּשָׁלַם: וְשִׁפְכֵי עַל-בֵּית הַיָּד וְעַל וְיִשְׁבֵּב 10
 יְרוּשָׁלַם חַת חֵן וְחַתּוּלִים וְהַפְּיטוּ אֵלַי אֶת
 אֲשֶׁר-דִּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלַי כִּמְסֹפֵד עַל-דָּוִד 11
 הַחַד עָלַי כְּדָרֵךְ עַל-דְּבִכּוֹ: בַּיּוֹם הַהוּא
 יִגְדַל הַמְּסֹפֵד בַּיְרוּשָׁלַם כִּמְסֹפֵד הַדְּדוּמָן 12
 בַּקֶּרֶת מְדוּן: וְסָפְדוּ הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת 12
 מִשְׁפָּחוֹת לְבַד מִשְׁפָּחוֹת בַּיַּד הַיָּד לְבַד וְיִשְׁתִּים
 לְבַד מִשְׁפָּחוֹת בַּיַּד לְבַד וְיִשְׁתִּים לְבַד: 13
 מִשְׁפָּחוֹת בַּיַּד לְבַד וְיִשְׁתִּים לְבַד מִשְׁפָּחוֹת 14
 הַשְּׂמֵעִי לְבַד וְיִשְׁתִּים לְבַד: פֶּלַח הַמִּשְׁפָּחוֹת
 הַשְּׂמֵעִים מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבַד וְיִשְׁתִּים לְבַד:

CAP. XIII. יג

בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה מִקֹּד מִפָּאֵחַ לְבַת הַיָּד
 וְלִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לְחַפְּזֹת אֲנִיָּה: הַיַּהֲוֵה בַּיּוֹם 2
 הַהוּא כֹּאם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי אֲדִישְׁמֹת
 הַעֲצִיבִים מִדְּאָרְץ וְלֹא יִכְרַד עַד וְגַם אֶת
 הַבְּבִיאִים וְאֶת-דִּתֵי הַבְּמִתָּה אֲעִבֵר מִדְּאָרְץ:
 הַיַּהֲוֵה כְּרִיבְבֵי אִישׁ עַד וְאִמְרוּ אֵלָיו אֲבִי וְאִמִּי 3
 יִלְדוּ לֹא תִחַדּוּ בִי שֶׁכֶּךָ דְּבַרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה
 וְקִדְדוּ אֲבִירֵי וְאִמִּי לִדְוֵי דְּבַכְבָּא: הַיַּהֲוֵה 4
 בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁטוּ הַבְּבִיאִים אִישׁ מִחוּט
 דְּבַכְבָּאוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ אֲדִירֹת שֶׁכֶּךָ לְמַעַן כְּחַשׁ:
 וְאִמְרוּ לֹא נִבְרָא אֲבִי אִישׁ עַבְדֵי אֲדִמְהָ אֲנִי 5
 כִּי-אֲדָם הִקְנִי כְּמַעֲרֵי: וְאִמְרוּ אֵלַי מַה 6
 הַבְּפֹת הָאֵלֶּה בֵּין יְהוָה וְאִמְרוּ אֲשֶׁר הַפְּיטוּ בַּיַּד
 מִתְּרִבִּי: דְּבַב עַמִּי עַל-רַעִי וְעַל-גֹּבַר עַמִּיתִי 7
 כֹּאם יְהוָה צְבָאוֹת יְהוָה אֲדִירְדֵּה וְהַפְּיטוּ
 הַפְּיטוּ וְיִשְׁכְּרוּ דֵי עַל-צַעֲרֵי: הַיַּהֲוֵה כָּל 8
 הָאָרֶץ אֲסִידִיָּה כְּכַד אִשׁ בְּעַמִּים וְכַפְּסֵד אִשׁ

הַיַּהֲוֵה לְכֹן עַמִּי הַפְּיטוּ וְאִמְרוּ לֵי שֶׁכֶּךָ מִקְלָחוֹת
 לְאִיִּדוּ כְּדִמְתִי עִמָּם וְאִמְרוּ כְּדִמְתִי חַגְלִים
 5 וְאִמְרוּ אֶת-הַפְּיטוּ: וְאִמְרוּ אֶת-שִׁלְשׁוֹת
 הָרַעִים כִּי-רַח אֶתְדִּי וְהַקְּצֵר נִשְׁפָּלוּ בָרֶם וְגַם
 9 נִשְׁפָּלוּ בַּחֶדָּה כִּי: וְאִמְרוּ לֹא אֲרַעֵה אֶתְכֶם
 הַפְּיטוּ חַמֵּת וְהַכְּבֹדֵר הַפְּיטוּ הַשְּׂמֵעִים
 10 תִּתְכַלְמֵה אֲשֶׁה אֶת-פְּיטוּ רַעֲוֵה: וְאִמְרוּ אֶת-
 מִקְלָו אֶת-לַעֲמֵם וְאִמְרוּ אֵלַי לְהַפְּיטוּ אֶת-פְּיטוֹ
 11 אֲשֶׁר פְּיטוּ אֶת-פְּיטוֹמִים: וְהַפְּיטוּ בַּיּוֹם הַהוּא
 וְיִדְעוּ כִּי עַמִּי הַפְּיטוּ הַשְּׂמֵעִים אֵלַי כִּי דַם-
 12 יְהוָה הוּא: וְאִמְרוּ אֵלֵיהֶם אֲסִיטוֹב בְּעִינֵיכֶם
 הִנֵּה שִׁכְרִי וְאִם-לֹא וְחַדְלֵי וְיִשְׁקֵל אֶת-שִׁכְרִי
 13 שְׁלִשִׁים כֶּסֶף: וְאִמְרוּ יְהוָה אֵלַי הַשְּׁלִיכֵהוּ
 אֶל-הַיָּם אֶת-הַיָּם אֶת-הַיָּם אֲשֶׁר יִקְרָאוּ מַעֲלֵיהֶם
 וְאִמְרוּ שְׁלִשִׁים כֶּסֶף וְהַשְּׁלִיכֵהוּ אֵלַי בַּיַּד
 14 יְהוָה אֲלִידְרֵה: וְאִמְרוּ אֶת-מִקְלָו הַשְּׁלֵי אֶת-
 הַיַּהֲוֵה לְחַפְּזֵי אֶת-הַחַחֲוֹת בֵּין יְהוּדָה וּבֵין
 15 יִשְׂרָאֵל: וְאִמְרוּ יְהוָה אֵלַי עַד קִדְדֵהוּ כִּי
 16 רַעֵה אֵינִי: כִּי הַיַּהֲוֵה אֲבִי מִלֵּם רַעֵה בְּאָרְץ
 הַכְּבֹדוֹת אֲרִיִּסְקֵל הַנֵּשׁ לֹא יִבְקֵשׁ הַשְּׂמֵעִים
 לֹא יִרְפָּא הַבְּצָה לֹא יִכְלַל וְכַשֵּׁר הַפְּיטוֹת
 17 אֵלַי וְכַפְּסֵד וְכַפְּסֵד: הַיַּהֲוֵה הַיַּהֲוֵה עִמָּי
 הַפְּיטוּ דְּבַב עַל-דְּוֵשׁ וְעַל-עֵינִי יִמְטוּ דֵּשׁ וְיִשׁ
 הַיַּהֲוֵה עֵינִי יִמְטוּ כְּדֵה חַחֲוֹת:

CAP. XII. יב

מִשָּׁא וְכַפְּסֵד עַל-יִשְׂרָאֵל אֲסִידִיָּה נִשְׁפָּה
 שְׂמֵעִים וְכַפְּסֵד אֲרִיִּסְקֵל וְכַפְּסֵד וְכַפְּסֵד
 2 הַיַּהֲוֵה אֲבִי שֶׁם אֶת-יְרוּשָׁלַם כִּי-יַעַל לְכָל
 הָעַמִּים כִּי-רַח וְגַם עַל-יְהוּדָה יְהוָה בְּפִצּוֹד עַל-
 3 יְרוּשָׁלַם: הַיַּהֲוֵה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת-
 יְרוּשָׁלַם אֲבִן מַעֲמֹה לְכָל-הָעַמִּים כִּי-עַמִּיתֵהוּ
 שְׂחַשׁ תִּרְטוּ וְכַפְּסֵד עֲלֵיהֶם כִּי בֵּין הָאָרְץ:
 4 בַּיּוֹם הַהוּא אֲסִידִיָּה אֲבִה לְכָל-סוֹם בְּחַמְלֵוֹן
 וְכַפְּסֵד בְּשַׁעֲוֹן וְעַל-בֵּית יְהוּדָה אֲסִיטוּ אֶת-עֵינֵי
 6 וְכַפְּסֵד הָעַמִּים אֲבִה בְּעַמְּוֹן: וְאִמְרוּ אֵלַי
 יְהוָה בְּלִפְנֵי אֲנִיָּה לִי יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם בַּיַּד
 6 צְבָאוֹת אֲלֵיהֶם: בַּיּוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת-
 אֵלַי יְהוּדָה כְּכַד אִשׁ בְּעַמִּים וְכַפְּסֵד אִשׁ

מחסיסו על אמתו: כי מדין שם ומדין
ישו הן פורים והואש יטבב בחלות:

CAP. X.

1 שאלו מודהו מור בעת מלקוש יהיה עשה
 וחיים ומכר נשם יתן להם איש עשב בשדהו:
 2 פי החישים דברו און והקסמים חיו שקר
 והלמה השואו דברו הגל יסמכן על גן מסע
 3 כמו צאן יטעו פראן ועמו: על הדעים
 יהיה אפי ועל העשתיים אסורו פרישקו יהיה
 צבאות אדעונו אד פתו יהיהו ושם אורם
 4 כסום יהיו במלחמה: מפני ספה מפני יתו
 מפני קשות מלחמה מפני יצא כל נשם יהיו:
 5 יהיו כפלים פסים בטיט חוצות במלחמה
 וללחמו פי יהיה עפם והימשו רבב סוסים:
 6 תבחיזו אד פתו יהיהו ואת פתו חסל אשיע
 והשטחים פי החישים יהיו פאסו לא וסחחים
 7 פי אפי יהיהו אלוהים והאנשים: יהיו כבוד
 אפרים ושומרו להם פמ יין ונבדום יהיו
 8 ושלמונו גל להם ביהוה: אשוקה להם ואקצום
 9 פי סחחים ורבי פמו רבי: והדעים עפמים
 ובפרהקים יחמונו יהיו אד בנדם ושבו:
 10 והשטחים כמרץ מצרים ומאשרו אקצום
 והל ארץ נלעו להטן אכיים ולא יפצא להם:
 11 ועבר פים צרה והנהו כם גלים והימשו כל
 מצולות יהיו והיהו גאון אשור ושכט מצרים
 12 יסור: תבחיזים ביהוה והשמו יהולכו כם יהיה:

CAP. XI.

1 פתח לבטן החרוץ והאכל אש בחרוץ: והגל
 2 פדוש פי נפל און אשור אחרים שדודו והגללו
 3 אלונו נשן פי יד יש הפצור: קל הללה
 4 הדעים פי שדדה אחרים קל שחנת פסלים
 5 פי שדד גאון החרוץ: פה אפי יהיהו אלה רעה
 6 אד צאן החרוץ: אשור קצונו יהיו ולא
 7 יאשמו ומסיתו אכור פרו יהיהו ואשור
 8 והעיים לא יחמול עליהן: פי לא אכזמל עוד
 9 על יושבי הארץ כם יהיהו הנהו אכמי במצוא
 10 אד החרוץ אש בחרוץ וכת מלפ וכתו
 11 אד החרוץ ולא אציל מידם: וארעה אד צאן
 12

1 ושלש אלות אלא אלהו לאמי מכה החרוץ לחלה
 אדשם יהיהו להקש אד יהיהו צבאות אלהו
 2 נבס אמי: והאי עפמים רפם תאים עצומים
 לבקש אד יהיהו צבאות ביהושלם ולחלות
 3 אד פני יהיהו: מדי אמי יהיהו צבאות
 4 פמים יהיהו אשור וחיוק עשהו אנשים מכל
 5 לשלטה בהים והחרוץ כבת אש יהיהו לאמי
 6 לכה עפכם פי שמעט אחרים עפכם:

CAP. IX.

1 משא דבר יהיהו כמרץ חחרוץ והמשק מחחרו
 2 פי יהיהו עין אדם וכל שכבו ישראל: תב
 3 הנה תגל פה צד החרוץ פי החמה מאו:
 4 והכן צור מצור לה והצפן כסל מעור חחרוץ
 5 כטיט חוצות: דפה אדלו תלשפה דפה כם
 6 חילה יהיו פאש תאכלו: תיא אשקלון
 7 יהיהו וענה והחול מאו ועקרון פי יהוש
 8 מנסה ונבד מלך מענה ואשקלון לא חשב:
 9 ונשב ממוז פאשורו החרוץ גאון פלשחים:
 10 והחרוץ דמו מפור ושקצונו מפני שליו נשאר
 11 בשריהו לארזיהו יהיהו פאלתו ביהוה ועקרון
 12 פי בסי: ותליתו לביתו מצבה מעוב ומשב
 13 ולא יעם עליהם עוד נש פי עשה ראיהו
 14 געונו: נללו מאו פד צאן החרוץ פד
 15 יהושלם דפה מלפן יבוא לך צדיק וששע
 16 יהיו עני ורוב על חמור ועל ער פך אחרת:
 17 והסור רובב מאסחים וסום מדין שלם וסכרתו
 18 קשות מלחמה חרץ שלום להים ומשלו כם
 19 עדים ומפור ער אסס ארץ: גם אית בדם
 20 פתיקו שלחתי אסיתו מפור און מום בו:
 21 שבו לבצרון אסורו חקקה גם היום מצד
 22 משטה אשבו קו: פי דרמסי לז יהיהו קשת
 23 מלאחי אפרים ושדודו בבך ציון על בנק
 24 ון ושלמוך פורב פדו: יהיהו עליהם יהיהו
 25 והצא כפרק חצו ודעו יהיהו פשוט יהיהו
 26 והקו בסעוה חומן: יהיהו צבאות ון עליהם
 27 והכלו ונכשו אכמי קלעו ושחו הנהו פמ יין
 28 מלאו פמוק פוהו מופחו: חרושלים יהיהו
 29 אלוהים כים יהיהו כצאן עפם פי אכמי לו

זכריה ח זכריה ח

1 אמר יהוה צבאות עד ישיב הגנים והקטרת
 ברחובות ירושלים ואיש משעמו בידו מב
 ימים: ורחובות העיר ימלאו ימים ולחיה
 2 משתהים ברחוביה: פה אמר יהוה צבאות
 3 כי שלא בשעלי שארית העם הזה בימים ההם
 4 צב בשעלי ישראל סגם יהוה צבאות: פה
 5 אמר יהוה צבאות הנני משיע את עמי מארץ
 6 מרחו ומארץ מצוא השמש: והבאתי אותם
 7 ושכני בתוך ירושלים והיה להם לעם ואני אהיה
 8 להם לאלהים באמת ובצדקה: פה אמר
 9 יהוה צבאות החוקקה ימים השמעים בימים
 10 והאלה את הימים האלה מפי הבאים אשר
 11 ביום ישיב בית יהוה צבאות והיה להבנות:
 12 כי לפני הימים ההם שם האדם לא סדה
 13 תשם הבונה אבנה ולוצא ונבא אין שלום
 14 סד תבן והשלח את כל האדם אשר פדעו:
 15 ועתה לא ימים האשמים אני לשארית העם
 16 והה סגם יהוה צבאות: פירוע השלום
 17 דבסן תתן פריה והארץ תתן את יבולה
 18 והאשמים יתנו טעם והתלוו את שארית העם
 19 והיה את כל אלה: יהוה פאשר היתום
 20 קלה פגים בית יהודה ובית ישראל בן אישוע
 21 אהכם היתום פכה אל יתיירא תחוקקה
 22 יתיים: כי כה אמר יהוה צבאות פאשר
 23 וממשי לדוע לכם בהאנף אהיכם אהי אמר
 24 יהוה צבאות ולא סמתי: בן שבתי וממשי
 25 פמים האלה לזכוב את ירושלים והתפית
 26 יהודה אל יתיירא: אלה היתום אשר תעשו
 27 דפרו אמת איש את דעה אמת ומשפט שלום
 28 ששמו משפיעם: ואיש אדרעת ועד אל
 29 ותחשב בלבכם ולמעט שקר אל יתיירא כי
 30 את כל אלה אשר שאחו סגם יהודה: ויהי
 31 ויהי יהוה צבאות אלי לאמו: פה אמר
 32 יהוה צבאות צום הדיקטי וצום החמשי
 33 וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה
 34 לששון ולשמחה ולמעים טובים והאמת
 35 השלום אהי: פה אמר יהוה צבאות עד
 36 אשר יבא עמי ושבי ערים רבות: והכל

1 ויהי בידעל יהוה וידעום פירועה צבאות
 2 שלוחי אלהם יהיה אם שמיע חשמען בקל
 3 יהיה אלהיכם:

CAP. VII.

1 ויהי בשנת ארבע לירוש המלך היה דם
 2 יהוה אל זכריה בארבעה לחוש החשע
 3 ובסלו: וישלח בית אל שראפ והנם מלך
 4 האשתי לחיה את פני יהוה: לאמו אל
 5 הפנים אשר למחיה יהוה צבאות ואל הבנאים
 6 לאמו והבנה בחוש החוש דפוז פאשר
 7 עשיתי זה פפה שמם: ויהי דם יהוה
 8 צבאות אלי לאמו: אמר אל פל עם הארץ
 9 והלפנים לאמו פיר צמנים וספוד בחמשי
 10 והשמש היה שבעים שנה הצום צממי אני:
 11 וכי האכלו וכי תשחו הלא אהם האלהים
 12 והאדם השמים: הלא את היתום אשר קרא
 13 יהוה בן הבנאים והאשמים ביהוה ירושלים
 14 ישנה ושלוח ועיה סביבה והנגב השמה
 15 לשב: ויהי דם יהוה אל זכריה לאמו:
 16 פה אמר יהוה צבאות לאמו משפט אמת
 17 ששמו תסד ותחום עשו איש את אחיו:
 18 והאמה יהיה בן ועני אל תשקו ועתה איש
 19 אחיו אל יתוששו בלבכם: וימאס להאשב
 20 ויהי כרף סורת והאסוד והכפיד משמעי:
 21 ולפם שמו שמו משמעי אחריהוה ואחד
 22 היתום אשר שלח יהוה צבאות פרחו בן
 23 הבנאים והאשמים ויהי קצף גול מצח יהוה
 24 צבאות: ויהי כאשר קרא ולא שמע בן קרא
 25 ולא אשמו אמר יהוה צבאות: והאשם על
 26 כל דפים אשר לא יתישם והארץ לשפה
 27 אחרים מעט ומשבו וישמו ארץ חמדה
 28 לשפה:

CAP. VIII.

1 ויהי דם יהודה צבאות לאמו: פה אמר יהוה
 2 צבאות קצף לציין קמה גולה ומה גולה
 3 קצף לה: פה אמר יהוה שבתי אל ציון
 4 ושכני בתוך ירושלים ובכרה ירושלים עד
 5 האמת ויהי יהוה צבאות יהי וקשול: פה

כפר עֲשׂוּתָא נְשִׂאתָ חַמַּת אֵשׁהּ אֵתָהּ וְיֵשׁ
 בְּרִיחַ הַדְּאִישָׁהּ: וְיֵאמֹר וְחַת הַדְּשֵׁלָהּ וְיֵשׁ
 אֵתָהּ אֶל בְּרִיחַ הַדְּאִישָׁהּ וְיֵשׁוּלָהּ אֶת אֲבָן הַעֵמֶם
 אֶל פִּיהָ: וְהָאֵשׁ עֲלֵי וְהָאֵר אֶת הַדָּפָר שְׂמִימָה לֹא
 יִצְאָתָה וְיָחַד בְּנִסְתָּרִים וְלִדְרָה כְּנִסָּים כִּסֵּם
 הַיְסוּדָה וְהַשֵּׁלָה אֶת הַדְּאִישָׁהּ בֵּין רֵאשִׁי ו
 הַשְּׂמִימָה: וְיֵאמֹר אֶל הַדְּמִלְאָה הַיָּמִין בֵּין
 הַדְּשֵׁה מִלְכָּתָה אֶת הַדְּאִישָׁהּ: וְיֵאמֹר אֵלֵי לִבִּי
 לֵה בֵּית בְּרִיחַ שְׂמֵעַ וְהִבֵּן הַיְסוּדָה שֶׁ
 עַל מַכְנִסָּהּ:

CAP. VI.

וְהַשְּׂבִיב וְהָאֵשׁ עֲלֵי וְהָאֵר אֶת הַדָּפָר אֲרִבַּע מֵרֹבַע
 לְאֹהֶל מִפֵּן שְׁמֵי הַדְּשֵׁים וְהַדְּשֵׁים דְּבֵין נִשְׁוֹשׁ
 בְּמִצְבֵּה הַדְּאִישָׁהּ סוּסִים אֲרִבַּע וְהַפְּרִיעַ
 הַשְּׂמִימָה סוּסִים שְׁלֹשִׁים: וְהַמִּצְבֵּה הַשְּׂמִימָה
 סוּסִים לְכִנִּים וְהַמִּצְבֵּה הַדְּשֵׁים סוּסִים בְּרִי
 אֲרִבַּעִים: וְהָאֵן וְיֵאמֹר אֶל הַדְּמִלְאָה הַיָּמִין
 מִדֵּי אֵלֵהּ אֲדִי: וְיֵעַן הַדְּמִלְאָה וְיֵאמֹר אֵ
 אֵלֵהּ אֲרִבַּע הַיְסוּדָה וְהַשְּׂמִימָה וְיִצְאָתָה מִדֵּי
 עַל אֲוִן מִלְּדְּאִישָׁהּ: וְהָאֵשׁ עֲלֵי הַיְסוּסִים
 הַשְּׂמִימָה וְהָאֵשׁ אֶל אֲרָצָה צִטוֹן וְהַגְּבִימָה יֵשׁ
 אֶל אֲוִתֵיהֶם וְהַשְּׂמִימָה יֵצֵא אֶל אֲרָצָה הַיָּמִין
 הַדְּאִישָׁהּ יֵצֵא וְיִקְרָע לִלְבָּת לְהַדְּמִלְאָה בֵּין
 וְיֵאמֹר לֹא הַיְסוּסִים כִּי־רָץ וְהַיְסוּסִים כִּי־רָץ
 וְיֵעַן אֵלֵי וְדַבֵּר אֵלֵי לֵאמֹר הָאֵהּ הַדְּאִישָׁהּ
 אֶל אֲרָצָה צִטוֹן וְהַיְסוּסִים אֶת דְּרֹוֹד פִּתְרָץ צִטוֹן:

2 יְעוֹד מִשְׁתָּנוּ: וְיֵאמֹר אֵלֵי מַה אֵשְׁהָ רֵאשִׁי
 וְיֵאמֹר הָאֵר וְהָאֵר מִשְׁרָה וְהִבַּע עֲלֵיהָ וְהָאֵר
 עַל הַדְּאִישָׁהּ וְשִׁמְעָה מִדְּוִלָה עֲלֵיהָ שְׁבַע וְשִׁבְעָה
 3 מִצְבֹּת לְפָתַח אֵשׁ עַל הַדְּאִישָׁהּ: וְשִׁמְעָה וְהָאֵר
 עֲלֵיהָ אֲוִן מִיְמֵן הַדְּשֵׁה וְהָאֵר עַל שְׂמִימָה:
 4 וְהָאֵן וְיֵאמֹר אֶל הַדְּמִלְאָה הַיָּמִין בֵּין לֵאמֹר מַה
 5 אֵלֵהּ אֲדִי: וְיֵעַן הַדְּמִלְאָה הַיָּמִין בֵּין וְיֵאמֹר אֵלֵי
 הָאֵשׁ תִּשְׁעַ מִדְּרֹוֹדָה אֵלֵהּ וְיֵאמֹר לֹא אֲדִי:
 6 וְיֵעַן וְיֵאמֹר אֵלֵי לֵאמֹר הִי דְּמִימָה אֶל הַדְּשֵׁה
 לֵאמֹר לֹא הַיְסוּסִים וְלֹא בֵּית בֵּין אֶת פִּתְרָחֵי אֵשׁ
 7 יְדֵהּ צִטוֹן: מִי־אֵשְׁהָ הַיְסוּסִים וְהַדְּשֵׁה לִבִּי
 וְהַיְסוּסִים וְהָאֵר וְהָאֵר אֶת דְּמִלְאָה וְהָאֵר
 8 הַשְּׂמִימָה וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר
 9 לֵאמֹר: הִי דְּשֵׁה וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר
 תְּבַעֲרָה וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר וְהָאֵר
 10 אֲלֵיכֶם: בֵּין בֵּין לִיּוֹם קִטְוֹן וְהָאֵר וְהָאֵר
 אֶת דְּמִלְאָה הַיְסוּסִים בֵּין וְהַיְסוּסִים שְׁבַע־אֵלֵהּ עֵינֵי
 11 יְדֵהּ הָאֵר מִשְׂמִימָה בְּכָל דְּאִישָׁהּ: וְהָאֵן וְיֵאמֹר
 אֵלֵי מִדְּשֵׁי הַיְסוּסִים הָאֵר עַל מִיְמֵן הַדְּשֵׁה
 12 וְעַל שְׂמִימָה: וְהָאֵן שְׂמִימָה וְיֵאמֹר אֵלֵי מַה
 שְׂמִימָה שְׂמִימָה הַיְסוּסִים אֵשׁ בֵּין שְׂמִימָה
 13 הַיְסוּסִים הַיְסוּסִים מִעֲלֵיהֶם הַיְסוּסִים: וְיֵאמֹר אֵלֵי
 לֵאמֹר הָאֵשׁ תִּשְׁעַ מִדְּרֹוֹדָה וְיֵאמֹר לֹא אֲדִי:
 14 וְיֵאמֹר אֵלֵהּ שְׂמֵעַ מִדְּאִישָׁהּ הַשְּׂמִימָה עַל אֲוִן
 עַל הַדְּאִישָׁהּ:

CAP. V.

1 וְהַשְּׂבִיב וְהָאֵשׁ עֲלֵי וְהָאֵר אֶת הַדָּפָר מִעֲלֵה עֵשֶׁה:
 2 וְיֵאמֹר אֵלֵי מַה אֵשְׁהָ רֵאשִׁי וְיֵאמֹר אֵר רֵאשִׁי
 מִעֲלֵה עֵשֶׁה אֲרִבַּע עֶשְׂרִים בְּאֵשְׁהּ וְהָאֵר עֵשֶׁה
 3 בְּאֵשְׁהּ: וְיֵאמֹר אֵלֵי וְחַת הַדְּשֵׁה וְהָאֵר עַל
 פֵּן מִלְּדְּאִישָׁהּ בֵּין מִלְּדְּגִבַּע מִהַר כְּמִהַר לֵה
 4 וְכִלְדֵּשׁ שְׂבַע מִהַר כְּמִהַר מִקְדוֹ: וְהַיְסוּסִים סוּסִים
 יְדֵהּ צִטוֹן וְהָאֵר אֶל פִּתַּח הַדְּשֵׁה וְהָאֵר פִּתַּח
 הַדְּשֵׁה בְּשִׁמְיָה לְשָׁרָץ וְלִבְנֵי בְּרִיחַ פִּתַּח וְכִלְדֵּשׁ
 5 וְהַיְסוּסִים וְהַיְסוּסִים וְהָאֵר הַדְּמִלְאָה הַיָּמִין בֵּין
 וְיֵאמֹר אֵלֵי שְׂמֵעַ מִיְמֵן הָאֵר מִהַר הַדְּשֵׁה
 6 הָאֵר: וְיֵאמֹר מִדְּרֹוֹדָה וְיֵאמֹר וְחַת הַדְּשֵׁה
 7 הַדְּשֵׁה וְיֵאמֹר וְחַת עֵינֵים בְּכָל דְּאִישָׁהּ: וְהָאֵר

11 פִּרְשָׁתוֹ אַחֲרַיִם כֹּסֵי יְהוָה: הִיוּ צִיּוֹן הַמְּלִטָּה
 12 וְשֹׁבֵת פֶּתַח בְּבֵל: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲדֹר כְּבוֹד שְׁלֹחִי אֶל-דְּרוֹת הַשָּׁלֵלִים אַחֲרַיִם
 13 כִּי הִנֵּנִי בָנִים לֵעַבְדֵי בְּבֵת עִיר: כִּי הִנְנִי מִתְּ
 אֲדִיּוֹת עֲלֵיהֶם הָיוּ שְׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וְדַשְׁתִּים
 14 כִּי-יִדְוָה צְבָאוֹת שְׁלֹחִי: רָפִי וְשִׁמְחֵנִי פֶתַח צִיּוֹן
 15 כִּי הִנְנִי בָא וְשִׁמְחֵנִי בְּחֹבֶק כֹּסֵי יְהוָה: וְלִמְדוּ
 גוֹיִם רַבִּים אֶל-יְהוָה בְּיָמַי הַזֵּה: הָיוּ לִי לֵעַם
 וְשִׁמְחֵנִי בְּחֹבֶק וְעִלְמֵת כִּי-יִדְוָה צְבָאוֹת שְׁלֹחִי
 אֵלֶיךָ: וְטָלַל יְהוָה אֶת-יְהוּדָה הַלָּל עַל אֲדָמָתָהּ
 17 וְהִקְלֵשׁ וַיְבָרֵךְ עַד בִּירוּשָׁלַם: הֵם כֹּל-בָּשָׂר
 מִשִּׁבְיַת יְהוָה כִּי עָמַד מִמֶּנּוּן קִדְשׁ:

CAP. III. ג

1 וַיֵּרְאוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן וְדָדָל עִמּוֹ לִסְנֵי
 מִלְּאָךְ יְהוָה הַשֹּׁטֵן עִמּוֹ עַל-יָמֵינוּ לְשֹׁטֵן:
 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשֹּׁטֵן יְנַס יְהוָה כֹּה הַשֹּׁטֵן
 וְנַס יְהוָה כֹּה הַפֹּדֵר בִּירוּשָׁלַם הַלְוָה זֶה אֲדֹר
 3 מִצֵּל מֵאֲשׁוּ: וְהִדְשֵׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּנָיִים צְאִים
 4 וְעִמָּד לִסְנֵי הַמְּלָאָךְ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-הַעֲמֻמִּים
 לִסְנֵי לֹאֲמֹר הַסִּדוּ הַבְּנָיִים הַצְּאִים מֵעֵלַי
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאזָה הַעֲבָרִי מֵעִלְיָךְ עֹנֵף
 5 וְהַגִּבְשׁ אֲחֹךְ מִחֻלְצוֹת: וַיֹּאמֶר תְּשִׁיבֵנִי צִנְיָךְ
 סָדוּד עַל-רֵאשׁוֹ וְתִשְׁיָבֵנִי הַצִּנְיָךְ הַסָּדוּד עַל-
 6 רֵאשׁוֹ וְלִבְשֵׁנִי בְנָיִים וְמִלְּאָךְ יְהוָה עִמָּד: וַיַּעַן
 7 מִלְּאָךְ יְהוָה בִּירוּשָׁע לֹאֲמֹר: כֹּה-אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אִם-בִּדְחֵכִי תִלְךָ וְאִם אֶת-מִשְׁמְרֹתַי
 תִּשְׁמַל וְגַם-אֶחָדָה דָּוִן אֶת-בֵּיתוֹ וְגַם תִּשְׁמַל
 אֶת-צִנְיָךְ וְכִרְתִּי כֹה מִדְּלִים בֵּין הָעַמֻּמִּים
 8 הַזֵּה: שִׁמְעֵנָה הִדְשֵׁעַ וְהַכֵּן בְּדָוֶל אֶתְּךָ
 וְרִשְׁיָךְ וְרִשְׁבֵיכֶם לִסְנֵיךָ כִּי-אֲנִשְׁכֶם מִסַּחַת הַמַּה
 9 כִּי-הִנֵּנִי מִבְּיָא אֶת-עַבְדֵי צִמְחָה: כִּי רַבָּה
 דָּאֲבָן אֲשֶׁר נִרְתִּי לִסְנֵי הִדְשֵׁעַ עַל-אֲבָן אֲחֹת
 10 שִׁמְעֵנִי עַנְיִים הִנֵּנִי מִסַּחַת פְּתוּחָה כֹּסֵי יְהוָה
 צְבָאוֹת וּמִשְׁתֵּי אֶת-עַן הַאֲרֶץ הַזֵּה בְּיָמַי
 אֲדֹר: בְּיָמַי הַזֵּה כֹּסֵי יְהוָה צְבָאוֹת וְהִקְרָא
 אִישׁ לְעֵרֵי אֶל-תִּתֵּחַ בֶּסֶן וְאֶל-תִּתֵּחַ הַמִּסָּד:

CAP. IV. ד

1 וַיָּשָׁב הַמְּלָאָךְ הַיָּבֵן כִּי וַיְעִלֵּי מֵאִשׁ אֲשֶׁר

הַמְּלָאָךְ הַיָּבֵן כִּי אִם אֲרֶז מִדֵּה הַמַּה אֵלָה:
 10 וַיַּעַן דְּאִישׁ הָעַמֻּד בֵּין הַיְהוּדִים וַיֹּאמֶר אֵלָה
 11 אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְהַחֲרִיף בְּאֶרֶץ: וַיַּעַן
 אֶת-מִלְּאָךְ יְהוָה הָעַמֻּד בֵּין הַיְהוּדִים וַיֹּאמֶר
 הַחֲרִיבְתֵם כִּי-רַבָּה וְהַפֵּה כֹל-הָאֲרֶץ לְשֹׁבָה
 12 וְשִׁלְמָתָה: וַיַּעַן מִלְּאָךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
 צְבָאוֹת עַד-מָוֶה אֶתְּךָ אֶת-יְהוּדָה אֶת-יְרוּשָׁלַם
 וְאֶת עַרְבֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר וְעַמֻּמָּה זֶה שְׂמֵעִים שְׁקֵר:
 13 וַיַּעַן יְהוָה אֶת-הַמְּלָאָךְ הַיָּבֵן כִּי דְּמִים
 14 טוֹבִים דְּמִים טוֹבִים: וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמְּלָאָךְ
 הַיָּבֵן כִּי קָרָא לֹאֲמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 15 קָרָאתִי לְיְהוּשָׁע לְצִיּוֹן קָרָאתִי גִדְּלָה: וְקָרָאתִי
 בְּדָוֶל אִם קָרָאתִי עַל-דְּרוֹת הַשָּׁלֵלִים אֲשֶׁר אִם
 16 קָצְפִי מֵעַם וְהַפֵּה עִירוֹ לְעָה: לֵכָן כֹּה
 אָמַר יְהוָה שְׂמֵעֵי לְיְהוּשָׁע בְּחִמֻּם בֵּיתוֹ
 יִבְנֶה כֹּה אִם יְהוָה צְבָאוֹת וְקָה וְנִמְהָ עַל-
 17 יְרוּשָׁלַם: עַד וְקָרָא לֹאֲמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת עַד תִּסְפָּצֵה עַרְבֵי מִסָּבִיב וְטִים יְהוָה
 עַד אֶת-צִיּוֹן וְכָתוּב עַד בִּירוּשָׁלַם:

CAP. II. ב

1 וַיִּשְׁמָע אֶת-עֵינֵי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲרַבֵּעַ קָרָתָה:
 2 וַיֹּאמֶר אֶל-הַמְּלָאָךְ הַיָּבֵן כִּי מִה-אֵלָה וַיֹּאמֶר
 אֵלַי אֵלָה הַתְּעִילָה אֲשֶׁר וַיְרֵ אֶת-יְהוּדָה אֶת-
 3 יִשְׂרָאֵל וְיְהוּשָׁע: וַיְרֵ אִנִּי יְהוָה אֲרַבֵּעַ
 4 דְּרִישִׁים: וַיֹּאמֶר מַה אֵלָה בָּיָם לְעִשֹׁת וַיֹּאמֶר
 לֹאֲמֹר אֵלָה הַתְּעִילָה אֲשֶׁר וַיְרֵ אֶת-יְהוּדָה כֹּסֵר
 אִשׁ אֶל-מִשְׁמָא רֵאשׁוֹ וַיִּבְאֵ אֵלָה לְהַחֲרִיף אִתָּם
 לְלוּחַ אֶת-קָרָתָה הַגִּיִם הַשְׂאִים כֹּן אֶל-
 5 אֲרֶץ יְהוּדָה לְחֻזְתָּה: וַיִּשְׁמָע עֵינֵי וַיֹּאמֶר
 6 וְהַפֵּה אִשׁ וַיְבָרֵךְ תַּבֵּל מִסָּה: וַיֹּאמֶר אֵלַי אֶתְּךָ
 הַלָּךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵמֹד אֶת-יְהוּשָׁע לְלוּחַ
 7 פֶּתֵר דְּרִפְהָ וְכִפְהָ אֲרַבֵּעַ: וְהַפֵּה הַמְּלָאָךְ
 הַיָּבֵן כִּי לֵמֹד וּמִלְּאָךְ אֲדֹר לֵמֹד לְקָרָתוֹ:
 8 וַיֹּאמֶר אֵלַי רַץ דִּבֵּר אֶל-דְּבַעַר הַלָּךְ לֹאֲמֹר
 פְּתוּחַ וְשִׁבַּח יְהוּשָׁע מִבֶּן אֲדָם וְכִרְתֵם בְּחֻבְכֶם:
 9 וְאִם אֶתְּרֵהָ לָה אִם-יְהוָה חִימָת אִשׁ מִבֶּן
 10 וְלִכְתֹּב אֶחָדָה בְּחֻבְכֶם: הִיוּ לִי וְכִסֵּי מִלְּאָךְ
 צִמְחָן כֹּסֵי יְהוָה כִּי סִרְפַּע וְהַחֲרִיף הַשְּׂמִים

14 וישן חצי ואמר בן העם יהוה וכדגלו יהוה
 לפני אם יחיה וכן על מעשה יהוה ואמר
 15 יקריבו שם סמך יהוה ועשה שמו
 לבכם מן יהוה והוא ומעלה מים שום
 16 אמן אל אבן פזל יהוה: מזהים פא אל
 שמת עשלים היתה עשה פא אל אבן
 17 לחשל חכמים פלה היתה עשלים: הפיו
 אהם בששון ויבדקו ויבדו את על מעשה
 18 יהוה ואין אהם אל אם יחיה: שומר
 סא לבכם מן יהוה והוא ומעלה מים עשלים
 וארבע לחשילי למן יהוה אשר שר האל
 19 יהוה שומר לבכם: השד הוה פמנה
 ועו תפן ותאמר תפן ועו הוה לא
 20 נשא מן יהוה אבן: יהוה דמי יהוה
 שניה אל תני בשמים וארבע לחול לאו:
 21 אבן אל רבמל פוה יהוה לאו אני מרעש
 22 את השמים ואת הארץ: תכסתי פסא
 מאלות השמרה חוק ממלות השם תכסתי
 23 מרעבה ותניה וירחי סוסים ותכדים איש
 בודב אחיו: ביום יהוה אם יחיה צבאות אהו
 24 ורפלן פן שאלתיאל עבד אם יחיה ושמי
 פתום פן כה ברוח אם יהוה צבאות:

4 הלא כמדו פאן בעיניכם: ועשה חוק דרבמל
 אם יחיה ויחוק יחשע בן יחזקאל הפון
 5 הפול ויחוק עלים הארץ אם יחיה ועשו
 פראם אהם אם יהוה צבאות: את יהוה
 6 אשר פרה אהם פאחם מפתים יהוה
 עמדה בתכם אל יהוה: פי כה אבן
 יהוה צבאות עד אחת מעט יהוה ואני מרעש
 את השמים ואת הארץ ואת יהוה ואת
 7 יהוה: תרעשתי את פל השמים ובהו חמה
 פל השמים ומלאי אדה בית יהוה פלד אמר
 8 יהוה צבאות: לו הקט ולו יהוה אם יהוה
 9 צבאות: גדול יהוה גדול בית יהוה הארון
 מן דראשון אמר יהוה צבאות ובמקום יהוה
 10 אתן שלום אם יהוה צבאות: בשמים
 וארבע לחשילי בשנת ששים לדרוש יהוה
 11 דמי יהוה פוה יהוה דמי לאו: פה אמר
 יהוה צבאות שאל סא את הדגים ויהוה
 12 לאו: הן ופא איש בשן דלש פכנת פוה
 וענ פכנפ אל הלים ואל דפיו ואל הין
 ואל שכן ואל פל מאל דקדש וישנ הדגים
 13 ויאמר לא: ואמר דמי אם ירע סמך נש
 פל אה דסמך וישנ הדגים ויאמר וסמך:

זכריה

LIBER ZACHARIAE.

6 הלשם יהוה: אה דמי ודלן אשר צבאו
 את עבד דבמאם הלא השינו אם ירעם
 וישום ויאמר פאשר וכס יהוה צבאות
 לעשות לט פדרכתי ומעלליט פן עשה אחי:
 7 ביום עשלים וארבע לעשות עשד חולש
 הוא חולש שנט בשנת ששים לדרוש יהוה
 דמי יהוה אל וסיה פן פרכוה פן עמדה
 8 דבמא לאו: ראתי ו הליכה חפה איש
 רכב על סוס אהם והוא עמד פן תושבים
 אשר בפעלה ואחיו סוסים אדמים שרעים
 9 לבנים: ואמר מה אלה אהם ויאמר אלי

1 ברוש השמלי בשנת ששים לדרוש יהוה
 דמי יהוה אל וסיה פן פרכוה פן עשה דבמא
 2 לאו: קצף יהוה על אבותיכם קצף:
 3 ואמרת אלהם פה אמר יהוה צבאות שמו
 אלי סא יהוה צבאות ואשנ אלים אמר
 4 יהוה צבאות: אל יהוה סמחלים אשר
 קראו אליהם דבמאם הראשלים לאו פה
 אמר יהוה צבאות שמו סא מדרמכם דרעים
 ומעל אליכם דרעים ולא שמו ולא השנים
 5 אלי אם יחיה: אבותיכם אהיהם ותבאים

הכא חגי ב

16 רע עוד : ביום הדיא ואמר ליהושלם אל
 17 תירא ציון אל יהוה דיהו : יהוה אלתיך בקרבך
 18 בפור יושע יושע עליך בשמחה תירוש
 19 פאנתו ויגל עליך ברה : נני מפענ
 20 אספתי מפק דיו משאת עליה חרפה : דגני
 21 עשה את כל מעשך בעת הדיא וירושעתי
 22 את הצלעה והפזחה אקפץ ושמים לתהלה
 23 הלשם בכל ימיך בשום : בעת הדיא אביא
 24 אתכם ובעת קפצי אתכם פראתן אתכם לשם
 25 ותהלה בכל עמי הארץ בשומי את שבחתיכם
 26 לעיניכם אמר יהוה :

10 לעבוד שכם אחד : מעבר למדבר כוש עתה
 11 ביד פוצי וזבון מנודי : ביום הדיא לא תבשיל
 12 מפל על ידך אשר פשעת בי פראו אסר
 13 מערב עליך ואתה ולא תחסי לבהה עד
 14 פור קרשי : והשאתי בקרב עם עני דל
 15 חסו בשם יהוה : שארית ישראל לא יעשו
 16 עולה ולא יתירו כזב ולא יפצא בפדים לשון
 17 תרמית פידפה ידעו ורבו ואין מחודי :
 18 רפי בת ציון דיעו ישראל שמרו ועלו בכל
 19 לב בת ירושלם : חסר יהוה משפטו פה
 20 אבך מלך ישראל : יהוה בקרבך לא תירא

חגי

LIBER HAGGAI.

CAP. I. N

ועל דהבן ועל דהירוש ועל דהצור ועל אשר
 1 וצא דהדמה ועל דהדום ועל דהדמה ועל
 2 פליגי פנים : ושמעו ורבלו בן שלתיאל
 3 וירושע בן יהוצבק הבדן הגדול וכל שארית
 4 העם בקל יהוה אלהים ועל דבי תני הדיא
 5 פאלש שלחי יהוה אלהים ויראו העם מפני
 6 יהוה : ואמר תני מלקי יהוה במלכות
 7 יהוה לעם לאמר אני אתכם סאסיהו : ויער
 8 יהוה את דלתו ורבלו בן שלתיאל פחת יהודה
 9 ואת חתן ירושע בן יהוצבק הבדן הגדול
 10 וארדוהו כל שארית העם ויבאו ויעשו
 11 מלאכה בבית יהוה צבאות אלהים : ביום
 12 עשרים וארבעה לחוד פשטי משנת שמיים
 13 לדרוש המלך :

1 בשנת שמיים לדרוש המלך בחוד השלישי
 2 פום אחד לחוד יהוה דם יהוה בחד תני
 3 דבא אל ורבלו בן שלתיאל פחת יהודה
 4 ואל ירושע בן יהוצבק הבדן הגדול לאמר :
 5 פה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו
 6 לא שדבא עת צבית יהוה להבנות : ויהו
 7 דם יהוה בחד תני דבא לאמר : העח לכם
 8 אלים לשבח בבתיכם סאסיהו הזה חרב :
 9 ושתיה פה אמר יהוה צבאות שיש לבכם
 10 על דרסכם : ויעשם דרפה ורמא משט אכל
 11 ואין לשבעה שחו ואין לשמה לבש ואין
 12 לחם ליהמשחם מחסר אל צור קבנ :
 13 פה אמר יהוה צבאות שיש לבכם על
 14 דרסכם : על דהו ורסאסם עק ובה הבוח
 15 ואצתה ו ואבנדס אמר יהוה : פה אל
 16 דרפה ודפה למעט ורסאסם ופחת ופחתי
 17 בי יען מה סאס יהוה צבאות וכן פתי אשר
 18 דא חרב ואתם רעים אש למחז : על פן
 19 עליכם מלא שמים מפל הארץ מלאה
 20 יסלה : ואקרא חרב על דארץ ועל דהדום

CAP. II. ב

1 בשבילי בעשתיים ואחד לחוד יהוה דם יהוה
 2 בחד תני תבא לאמר : אמר לא אל ורבלו
 3 בן שלתיאל פחת יהודה ואל ירושע בן
 4 יהוצבק הבדן הגדול ואל שארית העם לאמר :
 5 מי ככם דנשאר אשר ראה את דבית יהוה
 6 בבבדו הראשון ומה אים ואים את עתה

1 דם מה פרח ושם ונודח זמן: הודיה:
 לשארוח בית הודיה עליהם יעקן בבתי אשך
 בשב ירצון מי יקום הודיה אלהיהם ו
 שטחם: שמעו חרש מאב ונדפי בני ע
 אשך חרש אדעמי ונדיל על גבלם: ל
 ורואי סם יודיה צבחה אלהי ישראל
 מאב כסום הודיה ונני עמון ב עמיה מכות
 חרל ומכדה מלח ושמה ערשולם שאר
 עמי יבואם ורדו בני ישראל: וזה להם תר
 גאים כי חרש ונדיל עליהם יודיה צבחה
 נרא יודיה עליהם כי זה את כל אלהי האר
 וישתחוו לו אש ממקומו כל אי רפים: גב
 איהם כושים חלל חרפי הפוח: ונס ידו על
 גמון ויאבד אדאשאר ושם אדמיה לשמכו
 ציה במדבר: ורצו כרובה עתים בלדיהו
 לו נס קחה גם קפא במסויה לית קר
 ישדה גמון רוב בשר כי אודה עדה: וזה
 דודו העליהו האשבת למסח האמה בלכה
 אמי ואססי עד אף: הודיה לשפחה מרצו לודיה
 על עמי עליה ישרה יעע ידו:

CAP. III. 3

1 דוי מודה ומאליה דעמי ואנה: לא שמעהו
 בקול לא לקחה מסר בודיה לא במחה אל
 אלהיה לא קרבה: שררה בקרבה איוח שאנים
 שפטה ואמי שרב לא נרמי לבק: במאיה
 שוחים אשוי ברות פדניה חללו קוש חסס
 וודיה: הודיה צדיק בקרבה לא יעשה עליה
 בבקו בבקו משפטו יתן לאור לא נעמי ולא
 ידע על גשה: הדתי נים נשמו פרותם
 הדומי חוצתם מפני עמי נצח עתים
 מפני אש מאן וישב: אמרו אד יהודי
 אדוי תקדו מסר ולא ירפת מעולה כל אשר
 פקדתי עליה אכן השמינו השוחה כל
 עלותם: לכן חפלו סמיהוה לום קמי
 לעד כי משפטו לאסוף נים לבצו במלכות
 לשפח עליהם ועמי כל חרן אש כי נאש
 קמתי האכל בלדיהו: כי רא אדפי אד
 עמים שטה כרדה לקרא כלם בשם יודיה

6 במלכם: וחדדמנים מאדתי הודיה ואשך
 7 לא יבקשו אתי הודיה ולא דרשהו: לים מסני
 אדתי הודיה כי קרב הם הודיה כרמון הודיה
 8 וכן הקדש קראו: הודיה בום וכן הודיה
 וקדוהי על השמים ועל בני המלך ועל כל
 9 הלבושים מבוש כדו: וקדוהי על כל החיל
 על המפתח בום היא המסאים בית אדיתם
 10 חסם ומרמה: הודיה בים הודיה סמי הודיה
 קל צעקה משע השנים וילח מן הפשטה
 11 ושבר גדל מהבשוח: דמלו ושב המפסח
 כי כדמה בלעם פלן כדמו בלמלי מס:
 12 הודיה בעת הודיה אדפסח את השלים
 בפרח וקדוהי על האנשים הקטנים על
 שמדוהם האמרים בלכם לא ירטיב הודיה
 13 ולא ירע: הודיה חילם למשלה וכתבים
 לשמחה ונס כוים ולא ישבו ונמני כוים
 14 ולא ישבו אדיתם: קרב הם הודיה הצול
 קרב וכדו מאן קל הם הודיה מן פרח שם
 15 נפר: הם עבדה האם והיא הם צרה ומעקה
 הם שאה ומשואה הם וקשף השפלה הם ענן
 16 וספלי: הם שוטר הודיה על השנים הפסוח
 17 ועל הפסח הבנות: הפסח לאלם חלם
 פשוים כי הודיה חטא ושפח האם פשח
 18 לחנם בלום: נסמסם נסדוים לאויכל
 להצלים בום עבדה הודיה חטא קמתי ואכל
 בלדיהו כי כלה אד כנגלה יעשה את
 בלדיהו:

CAP. II. 3

1 הודישש וקשו דגו לא כספ: פרות לוח
 חק כמזע עמי הם כסום: לא ירמא עליכם
 יתן אף הודיה פרות לא ירמא עליכם הם
 3 אד יהודיה: בקשו אתי הודיה בל עמי הארץ
 אשר משפטו פעלי בקשו צדק בקשו עדה
 4 אולי חסרה בים אף הודיה: כי עדה עובדה
 הודיה ואשלקן לשמחה אשיוח בצדוים
 5 וירשעה וקדוהי וקדוהי: דוי ושב תכל
 הם נוי פרחים דמיהוה עליכם פלן ארץ
 6 פלחום האבירתיך מאן וישב: הודיה תכל

1 סלה פסה שמים וזו ותחזתי מלאה הארץ
 2 ונגה פאר תודה קרנים מידו לו ושם חביון
 3 עזה: לפני ילד דם ויצא רשף לנגלו:
 4 עמד וימוד ארץ ראה ויחר גוים ותפוצצו
 5 דהר יער שהו נבעת עלים הליכות עלים לו:
 6 תחת און ראיתי אדלתי כושן ודחוק ייערה
 7 ארץ מרון: הנכדחים חרה תודה אבד
 8 בפרדים אפס אם פים עברתו פי תרוב על
 9 סוסיו מרכבתיו שוערה: עיה תעור קשתו
 10 שבעת מפות אבד סלה מרחת תבקע ארץ:
 11 ראשו יחלו הרים ורם מים עבר נתן יהוים
 12 קלו רם תודה מאו: שמש יח עמד ובלה
 13 לאד תפוז תלכס לנגה פק תניחו: בועם
 14 תצער ארץ פאך תודש גוים: תצאת לשע
 15 עמק לשע את משהו מתצת ראש מפת
 16 לשע עזת יסוד ער צאר סלה: נכבה
 17 במפול ראש פרו יסעור להצנעם עלצנחם
 18 פמד לאכל עני בצמחו: דרכת בים סוסיו
 19 חמר מים רבים: שמעתי וחרו: בטל לול
 20 צללו שפלי יבא רוב בצמח ותחתי ארנו
 21 אשר איתו לום צרה לעלות לום תודש:
 22 פרואסה לרחסרה ואן יכל בנסים פחש
 23 מעשה יוח ושמות לא עשה יכל פוד
 24 ממכלה צאן ואן בק פרסחים: ואני
 25 בודה אעלוה אנלה פאלו לשע: הדה
 26 אדלי יחלו וגשם תל פאלוח ועל צמחי
 27 ידכס למצח בנטוה:

8 למו: פראחה שלוח גוים רבים ישלח קל
 9 ירד עפום מימי אדם ותמס ארץ קתיה
 10 וכל יושבי בה: וזו בצע בצע רע למחי
 11 לשום בפרום קו להציל מפק רע: ועצת
 12 בשח למרוח קצור עפים רבים ותמא נששו:
 13 פראבן מקור תועק וכסם מעץ יענפה:
 14 וזי בטה עיר פדמים וכוך קתיה בעולה:
 15 הלא רפה מאת יודה צבאיה ויננע עמים
 16 בדי אש לאמים בדי דיק יעשו: פי תמלא
 17 הארץ לועת את עבד יודה פמים יכס על
 18 ים: וזי משקה רעה מספח חסוח ואן
 19 שפ למען רבים על משחיהם: שבעת קלון
 20 כעבד שרה גמ איהו תועל תשוב עליו
 21 פום ימן יודה וקללן על בערה: פרוסם
 22 לבטן יכסו ושד פרימה יחרון מימי אדם
 23 ותמס ארץ קתיה וכל יושבי בה: מדהועל
 24 פסל פי פסל יצו מפכה ומדה שר פד
 25 בשח יצ יח עליו לעשות אילים אילמים:
 26 וזי אבד לעז תלצה עירי לאבן דומם נא
 27 יודה והיה נא פחשם וזכ ומסו וכל דוח אן
 28 בקרב: ויודה פאכל קדש רם מפני
 29 פל דאדני:

CAP. II. 2

1 תפלה לתקע תבא על שנית: יודה
 2 שמעתי שמעתי ויחלי יודה פעלו בקרב
 3 שמים יודה בקרב שמים תודש פלו רם
 4 תועד: אלה מימי יבא וקדש מרפוח

צפניה

LIBER ZEPHANIAE.

CAP. I. 1

1 דשעים וזכתי אדחאים מעל פני האדמה
 2 כס יודה: ונמתי חל על יודה ועל כל
 3 יושבי יושלם וזכתי מן דפקום הדה את
 4 שאר דפעל אדשם הפמים עס דהגמים:
 5 ואידה משחיהם על הצוח לצבא השמים
 6 ואידה משחיהם דשבעים ליהוה דשבעי

1 דש יודה: אשר יודה אל צפניה ברפשי
 2 בר דלה בר אמה בר חוקה בימי אשיהו
 3 בר דאמן כלו יודה: אבא אבא על מעל
 4 פני האדמה כס יודה: אבא אדם וזכמה
 5 אבא ער השמים וזי רם ומכשלות את

מי מצול שאיך לך חזק מצדקת בלי בן
 ומטו ברוך הוויק מלגן: שם האב
 אש חסידו רב ואכלו פילק הרפנד פ
 הרפנד פארד: הרפנד רבליק משו
 השמים ילק פשט ויקו: מצדקת פאר
 ושסדק פגב פגב החזים פגדורת פום ק
 שמש ודדה ודד ולא טדע מקמו אים: כ
 רעו מלך אשור ישפד אהיהו כשש עפ
 על הדעים וכן מצד: אין פדה לשב
 טלה מצדו כל אשעי שמעו דקעו כף על
 פי עליכו ארעסה רעוהו חסד:

8 מאן אבקש מנחום לך: החזקל מנ
 אמן השנה פאים מים סבב לה אשר על
 9 אם מים חממה: פלש עצמה וצנים וכן
 10 קצה פוט ולמים היו בעורתו: גם היא
 לגלה הלכה בלשבי גם עללה יפשו פראש
 פל הצוח ועל רבבליה ידו נולל וכל רבבליה
 11 חזק בועים: גם את השמלי חזק בעלמה
 12 גם את תקלש מעו מארב: כל מצדק
 תאנים עם פפונים אמ יפע וכפל על פ
 13 אכל: דה עמד משם בקדש לאילד
 פוחו כפוחו ששן אצד אכלה אש בידו:

חכיק

LIBER HABAKUK.

CAP. I. A

בבלע רשע צדיק ממש: וועשה אדם פדני האב
 פמש לארמל פ: פלה בדה והלד
 תדה בודלו והסדה פמכחו על פ
 תשח ותלו: על פן תבה לודלו וקפו
 למכחו פ פשה שמן חלק ומכח פרה:
 רעל פן ייק חרמו וחסד לודת פום לא
 חסול:

1 הפשא אשר חזק חכיק דבא: עד איה
 דדה שועתי ולא חשע אועק אלה חס
 3 ולא חשע: לפה חראני וכן ועל תפיש
 4 ועד חסם לנדי ידו רב ומדן פא: על פן
 תפוט חודה וארצא לנצח משפט פי רשע
 מסוד אדה צדיק על פן נא משפט מעק:
 5 רח ביום הדיש והצפה חסד פי על פל
 6 ביוםם לא חמית פיסו: פידנמ מקום
 אד פפשים דתי הפד חסדו הדלד
 7 למחב אף לרשח משפח לא פ: אם
 8 ודא היא מפש משפטו שאח נא: קלו
 מכורים סודו חזו מאים עב ושאו פישו
 ורשו מחוק יא יפשו פלש חל לאכל:
 9 בלה לחס יא מנח פדים קרסה ויאס
 10 פחול שבי: והא בפלמס וקלים חזים
 משחק ל דא לכל מצד שחק ויצב עפ
 11 וילדה: אז חלק חז ויעב ואשם ח סד
 12 לאלי: והא אתה מקום דדה אד קרש
 לא כח דדה למשפט שמו וצד להסח
 13 יסדו: סוד עינם מראה לע הדיש אל
 עמל לא חבל לפה תפיש בוגים תחיש

CAP. II. ב

על משפחו אעמדה והרפנד על מצו
 ויצפה לאחל מדה פפי ומה אשבי על
 ויכחיו: ויענני דדה ואמר פנח חון
 וסא על דלודת למען ידע קדא פ: פי
 עד חון לפולד ופח לישך ולא יכב אב
 יתממה חפדלו פ פא יא לא יאוד: והה
 עפלה לא ישיה כשש פו וצדיק פאמרו
 דדה: ואף פדיק פד פס דד ולא ידה
 אשר הדוב פשאל כשש דהא כפול ולא
 ישע ויאס אלה על פום וקפו אלו
 פל דעפים: והא אלה כלם על משל שא
 ומלצה דודת לו ואמר דה פדה לאלי
 ער מלי ומכיד עליו עמיט: והא סוד
 לקמו לשכח וקצו מעועוהו דהח למשפח

19 הוא ישוב ורחמנו וכבש עטותיו ותשליך
 במצלות ים בלתיפאחם: והיה אמת לייעלב
 חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותיו מימי קדם:

18 אל יהודה אלהים יסחרו ויהיו מפקד: מי
 אל כבודך לשא עון ועבר על פשע לשאיהו
 נחלתו לא יתחזק לעד אפס בן יתקף חסד

נחום

LIBER NAHUM.

CAP. I. א

מתגלים באש פלחה חרוב גוים היבט
 והפושטים הרעלו: פרוצות יחוללו ודבב
 ישקלשקן פרחות מראיתו פלשלים בפריסם
 וחצצו: חפס אהריו ופשלנו פרלפתום ימורה
 חומתה ודבן הסבד: שערי הדורות נפתחו
 והחזבל נמוג: והצב גלתה העלחה ואמרויה
 מנהגות פקל וילים מחספות על לבנהו: וניטה
 כבדתמים מימי דוד והמה נסים עמוד
 עמוד ואין מספה: בא כסף בא ודב ואין
 לצדה לחכותה פדו מפל פלי חמדה: בקרה
 ומסקיה ומבלקיה ולב נמס וסק פריסם
 והלחלה בכל מתלים וסני כלם קצצו סארו:
 איה מעון אריות ומרעה הוא לפשרים אצו
 הלך איה לכא שם נור איה ואין מרוד:
 איה טוף פיו נורו ומתקן לכחיו ומלא
 טרף חיו ומעטיו טרפה: דגני אלק נאם
 יהיה צבאות והכשרו נעשו רבפה וכסרף
 ומאכל חרב והכתי מארץ מרפד ולא ישמע
 עד קל מלאכה:

1 משא ניטה ספר חזון נחום האלשי: אל
 קצו ונקם יהיה נקם יהיה ובעל חמה נקם
 2 יהיה לצלו ויטור הוא לאימו: יהיה ארץ
 אפים גדול פח ונקח לא יפקה יהיה בסיפה
 4 ומשעה ירפו ועגן אבק תגלו: גוע פים
 וישדה וכל הדורות החריב אמל בשן וכרמל
 5 ופרח לבטן אמל: הים רעשו מפני הדבעות
 הרמוגו וחשאו דאדף מפני חבל וכל
 6 ישובי סה: לפני ועמו מי יעמד ומי יקם
 בדתן אפס חסד נחמה כאש החצים נתצו
 7 ספפו: טוב יהיה למעו גוים צדה ודע
 8 חסי ס: והשטח עב פלה וישנה מקומה
 9 ואיכה ודף השקף: מד ותושבן אל יהיה
 10 פלה דוא עשה לא תקום פעמים צדה: פי
 ערסרים סבבים וכסבאם סבאיים אכלו פקש
 11 יבש מלא: מפקד יצא חשב על יהיה רעה
 12 יתף בליעל: פה אמר יהיה אכשלים
 וכן רבים וכן טאו ועבר ופחף לא אענף עד:
 ושלח אשבו מורה מעלך ומסרודך אסקו:
 14 וצדה עליה יהיה לארמע משמך עד מפרח
 אלהיה אכית פסל ומסכה אשים קברו פי
 קלות:

CAP. III. ג

1 הוי עור דמים פלה פחש פולק מלאה לא
 2 ימיל שרף: קול שוט קול רעש אופן וסוס
 3 חרו ומתקבה מוקדה: פחש מעלה ולרב
 חרב וברק תצית ורב חלל וכבו פנו ואין קצה
 4 לנחיה נשלה בנחום: מרב ומני וזה סובח
 חן בעלת משוסים המסרת גוים בסוליה
 5 ומשפוחת בכשפה: דגני אלק נאם יהיה
 צבאות תליוו שליח על פגנתו והראויו נאם
 6 משד ומלכות קלונד: והשלכתי עליך
 7 שפצים ונלחוד ושמוך פרא: יהיה כל
 א ודך יהוד מפקד ואמר שודה מיטה מי יניח לך

CAP. II. ב

1 הנה על הדמים תגל משמע שלום
 חני יהודה חנף שלמי מרדך פי לא יסוף
 2 עד לשחרך בליעל פלה נכחה: עלה מסוף
 על שנתך נצוד מצודה צפורה דרך חוק מרמים
 3 אפס פח סאו: פי שג יהיה אדמתן יעלב
 פנאן ישראל פי בקום בקום חמדים
 4 שחתי: מן לפידה מאחם אלשי דול

וְשִׁבְתָה דְפֹר־שִׁקָר וְלֹשֶׁן רִמְיָה בְּפִתְחָם
 וְגַם אֵם הַדְּלִיָּה וְהַחֹדֶשׁ הַשְּׁמַם עַל־הַצְּבָאוֹת
 אֵתֶּךָ הַאֲבִל וְלֹא תִשָּׁעַע וְיִשְׁחָק בְּרִבְבוֹת וְחַם
 וְלֹא תִמְלִט וְאִשֶׁר תִּמְלִט לֹדֶב אֶתְּךָ: אֵתֶּךָ
 תִּזְרַע וְלֹא תִקְצֹר אֵתֶּךָ תִּדְוֹךְ יִזְרֹל וְלֹא־תִסְתָּק
 שִׁמְךָ וְהִזְדַּשׁ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶי: וְיִשְׁתַּחֲוֶה הַקָּדוֹר
 עִמָּךְ וְכִל מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲחֵיךָ תִּלְמַד בְּמִצְעֹרֶיךָ
 לִמְעַן תִּחְיֶי אֲחִיךָ לִשְׁפָה וְשִׁמְדָה לְשִׁרְתָּה וְהִדְרִיפָה
 עִמָּךְ הַשְּׂמָה:

CAP. VII. 1

אֲלֵל לִי בִי הַיְהִי פִּאֲסֵר לְךָ עַל־לֹחַ בְּצִוֵּי
 אֶת־אֲשֶׁר לֹא־לֵב בְּפִיה אֵתֶּךָ נִשְׁפָּט: אֲבִי
 חֶסֶד מִדְּרֹאֲךָ וְיֵשֶׁר פִּאֲרִים אֵין עֵלַם לְדַמִּים
 יִאֲלֹם אִשׁ אֶת־אֲחֵיהֶּה וְהַזֵּדוֹת חֹסֶם: עַל־דָּבָע
 פִּשִׁים לְהַשִּׁיב הַשֶּׁנֶר שׁוֹאֵל הַשְּׁמַט בְּשִׁלֹּם
 הַדָּוָל דִּם דִּתָּה מִטָּטָה הִיא וְעַבְדָּה: מִוִּם
 בְּרוּךְ יֵשֶׁר מִמְּסִיחָה יוֹם מִצְּרָף פִּקְחָה וְכֹהֵה
 עִתָּה תִזְרַח מִמְּסִיחָם: אֶל־הַיְהִימִים בַּעַד אֶל־
 תִּבְטֹחַ בְּצִיּוֹן מִשְׁכַּנְתָּ הַקָּדוֹשׁ שִׁמְךָ פִּתְחוֹר
 סִיף: פִּרְבֵּן מִכָּל אֵב פִּת מְהֵה בְּאִפְיָה עֵלֶה
 בְּחִמְזָה אֵיךְ אִשׁ אֲלֵשׁ מִחוֹ: הַיְהִי בִּידָה
 אֲצִפְּהָ אֶדְוִלָה לֹאֲדֵי יִשְׁעֵי לִשְׁמִיעַ אֲלֵדֵי:
 אֶל־תִּשְׁמָעוּ אִימֵי לִי בִי נִשְׁפָּטוּ כְּמוֹי פִּרְאִשׁ
 בְּלוֹשֶׁן יְהוָה אֶד־לִי: וְשֵׁת יְהוָה אֲשֶׁר בִּי
 חִמְזָה לִי עַד אִשֶׁר יִרְבֵּה רִיבִי וְעַשָּׂה מִשְׁפָּט
 וְצִיּוֹן לֹא־דָר אֲחֵיהֶּה בְּצִדְקָה: וְהִיא אִימֵי
 וְחִבְּפָה מִשְׁלֵה הַחִמְזָה אֵלֵי אֵין יְהוָה אֲלֵדֵי
 עַל־תִּרְאִיפָה בַּה עִתָּה תִזְרַח לְמִרְמָם נִשְׁטַט
 חִצְצוֹת: יוֹם לִבְנֹת בְּרִדְךָ יוֹם הַיְהִי יִדְרָךְ 1
 חֵק: יוֹם הַיְהִי וְעִדְךָ יִטָּא לִמְפֵי אֲשֶׁר וְשֵׁן 2
 מִצְּרָף וְלִמְפֵי מִצְּרָף וְעַד־נִרְוֵה יוֹם מִים וְהַדֵּד 3
 הַזִּזְרָה וְהַחֹדֶשׁ לִשְׁמִיעָה עַל־שִׁבְתָּה מִפִּי 4
 מִעַלְלֵיהֶם: רַעֵה עִמָּךְ לִשְׁבֹּתָךְ צִאן בְּחֵלְךָ 5
 שִׁכְמֵי לְבָדֵד יֵשֶׁר בְּרוּךְ פִּרְמֵל יִרְעֵה בְּשֵׁן וְגִלְעַד
 פִּיכֵי עֵלַם: פִּיכֵי צִאָוֶה מִצְּרָף מִצְּרָף 6
 אֲרִאֵף נִשְׁלֹחַת: יִרְאֵה גִוִּים וְיִלְשׁוּ מִלִּבְּתָם 7
 וְשִׁמְךָ יִד־עַל־פִּיה אֲוִימָה תִחְוִשְׁהָ: וְלִחֵם 8
 עֶבֶר פִּשְׁלֵשׁ מִזְּוֵל אֶרֶץ יִזְרַח מִמְּסִיחָהֶם

אֲשֶׁר בְּרוּבֵי וְאֶת־אֶרֶץ נִמְרוֹד בְּתוֹחֶיהָ וְהַצֵּל
 מִשְׁפָּט פִּי־יִטָּא מִצְּרָף: וְכִי יִדְרָךְ בְּנִבְלִיט:
 הַזִּזְרָה: שְׁמִיעָה יִעֲלֶה בְּקִרְב עֵינִים רִיבִים 6
 כִּסֵּל מִחַת דִּוָּה פִּרְמִים עַל־עֵשֶׁב אֲשֶׁר
 לֹא־רִקְקָה לֵאשׁ וְלֹא יִיחַל לִמְנֵי אֲדָם: הַזִּזְרָה
 שְׁמִיעָה יִעֲלֶה בְּפִאֲרִים בְּקִרְב עֵינִים רִיבִים מִפִּיהָ
 בְּתִרְמֹחַ יֵשֶׁר כִּסְפִיד עַד־וִצְאָן אֲשֶׁר אִם־
 עַד־וְהִמָּם וְשִׁרְתָּה וְאֵין מִצְּרָף: יוֹם יִדְרָךְ עַל־
 צִרְף וְכִל־אִימֵי יִפְרֹחַ: הַזִּזְרָה בְּחִמְזָה־הָיָה
 סִמְדִּיזְרָה וְהַכְּרוֹת סִסְיָה מִכְּרִבָּה וְהַחִבְדִּי
 מִרְפִּצְרָף: וְהַחִמְזָה עַת־אֲרִיף וְהַכְּרוֹת עַל־
 מִכְּצִרְף: הַכְּרוֹת לִשְׁמִיעַם מִדְּרֹשׁ וְעַמְזִנִּים 11
 לֹא יִהְיֶה־לָּךְ: הַכְּרוֹת סִסְיָה וּמִכְּצִרְף
 מִכְּרִבָּה וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה עַד־לַמַּעֲשֵׂה הַדִּיף:
 וְכִסְפִּי אֲשִׁירָךְ מִכְּרִבָּה וְהַמְּסִיחֵי עִיף:
 וְשִׁמְךָ מִפִּי וְכִמְזָה כֶּסֶם אֶת־דְּבָרִים אֲשֶׁר
 לֹא שְׁמָעוּ:

CAP. VI. 1

שִׁמְעוּ־לֹא אֵת אֲשֶׁר יְדָרָה אֲבִי קָם רִיב אֶד־
 הַדְּרִים וְהַמְּסִיחָה הַבְּשֻׁעַת קִדְרָף: שִׁמְעוּ
 חֹסֶם אֶדְרִיבֵי יְהוָה וְהַחִמְזָה מִסִּדֵּי אֶרֶץ פִּי
 רִיב לִזְרָה עַם־עַמֵּי וְעַם־יִשְׂרָאֵל יִזְרַח: עַמֵּי
 מִד־עַשְׂרוֹ לָךְ וְכֹהֵה הַלֵּאֲרִיף עַתָּה בִּי: בִּי
 הַעֲלִדְךָ מִכְּרִבָּה מִכְּפִים וּמִכְּרוֹת עֵבִים פִּתְחוֹךְ
 וְהַשְּׁלַח לִמְפֵי אֶת־מִשְׁהָ אֶרֶץ וְחֹסֶם: עַמֵּי
 זִם־לֹא מִדְּרִיף בְּלֶךְ מִלֶּךְ מִוִּאֵב וְכִדֵּה עַתָּה
 אֵיךְ בְּלֶעֱם בִּן־עַד־מִן־הַשְּׁמִים עַד־בְּעֵלֵל
 לִמְעַן יִרְעֵה צִדְקוֹת יְהוָה: בְּפִיה אֲבָרִים יְהוָה
 אֲפִי לֹאֲדֵי מִחֹם וְהַחִמְזָה מִשְׁלַח בְּעֵלַם
 בִּן־שִׁמְךָ: הַזִּזְרָה יְהוָה בְּאִשֶׁר אֵלִים בְּרִבְחַת
 כְּחֵל־שִׁמְךָ הַיְהִיךָ בְּפִיה פִּשְׁטֵי פִי־בִמְנֵי
 חִמְזָה נִשְׁטַט: וְדָדֵד לָךְ אֲדָם מִד־שֹׁבֵב וְכֹהֵה
 יְהוָה יִדְרַשׁ מִמָּךְ פִּי אִם־עַשְׂרוֹת מִשְׁפָּט
 וְאֶרְבֹּת חֶסֶד וְהַצֵּעַ לִחֵם עַם־אֲלֵדֵיךָ: קֵל
 יְהוָה לַעֲדֵי יִקְרָא וְחִשְׁיָה יִרְאֵה שִׁמְךָ שִׁמְעֵה
 מִכְּפָה וְכִי עִתָּה: עַד דְּלֵשׁ בִּיה לִשְׁעֵי אֲעֻזָּה
 לִשְׁעֵי וְאִשְׁחַת רוּחַ וְעַמְזָה: הַחִמְזָה בְּמִאֲוֵי לִשְׁעֵי
 וּבְכִים אֲבִי מִכְּפָה: אֲשֶׁר עַשְׂרִיזָה מִלֵּאֵי חֹסֶם 12

מיכה ה חמו

1 ויורטו מדרכי וגללה בארצותיה כי מצאון פצא
 2 תורה דבר יהודה מירושלים: ושפט בין עמים
 3 רבים ותוכחה לעמים עצמים עד דחוק וקפחו
 4 חרבותיהם לאלים וחתותיהם למזלות לא
 5 ישא נז אל בני רוב ולא ילמדו עד מלחמה:
 6 וישבו איש תחת גפנו ותחת תחתו ואין
 7 מוריד פיש יהודה צבאות דבר: פי כל
 8 העמים למה איש בשם אלהו ויחטו כל
 9 בשם יהודה אלהיו לעולם ועד: פיום יהוא
 10 סם יהודה אסיה וצפנה חפזיה אקבצה
 11 ואשר העמו: ושמתי אדפגלעה לשאית
 12 ודפגלעה לני עצום וכלך יהודה עליהם בחר
 13 בלן מעשה ועד עולם: ואתה מבגד עזר
 14 עשל פדצין ערוך תאחה ובאה הממשלה
 15 דאשלה ממלכת לבתי ירושלים: עתה לפה
 16 תישע נע המלך אין קץ אמר ויעוף אבד פי
 17 החוקק חיל פולדה: חלו וגזו פדצין
 18 פולדה פי עתה תצאי מקרה ושכנת בשדה
 19 ובאת עד בגל שם תצלי שם תאלף יהודה מקר
 20 ארבה: ועתה סאסו עליך גוים רבים והארים
 21 החוקק ותחו בציון עשיתי: והפנה לא ידע
 22 ממשנת יהודה ולא הביט עצרו פי קצום
 23 פעמר גסה: קומי חושי בתי ציון פי קרקע
 24 אשים פרז ופרסו ירוך אשים מושיה הרוחות
 25 עמים רבים והתחמתי ליהודה בצעם וחולם
 26 לאהון פל דקדק: עתה תחזדי בתי גוד
 27 מצור שם עלינו בשבת יפי על הלוך את
 28 שטם ישראל:

CAP. V. ה

1 ואתה בידליתם אפוחה צעיר לדוח פאלי
 2 יהודה מפני לוי יצא לדוח מושל בישראל
 3 ומצאיתו מקדם מיט עולם: לכן יהים עד
 4 שח ילדה לדה ויורו אהיו ישובן על בני
 5 ישראל: ועמד רעה בעז יהודה בגאון שם
 6 יהודה אלהו וישם פי עתה תגל ער אסר
 7 ארץ: יהודה זה שלום אשרו ויביטא באצט
 8 וכי ירוך פארסותי ויבאמנו עלו שבמה
 9 ולם ושכנה נסכי אדם: והש את ארץ

11 כמרוץ: לראש הרוך יהוה ושקך פוב אפך
 12 לך לין ולשטר יהודה מפני העם הזה: אפך
 13 אפך יעקב פלך כבד אקבץ שאית ישראל
 14 ירו אשמש פצא פצה פער ברוך יהוה
 15 והימנה מאדם: עלה דפוך לשנים פרו
 16 ויפלו שער ויבאו ב ויפסד מלם למסרים
 17 יהודה פראים:

CAP. III. ג

1 ואמר שמעתי ראשי יעקב וצפני פיה
 2 ישראל הלא לכם נעת אדומשט: שתי
 3 טוב ואדבי רעה גדול עדים מעליהם ואשים
 4 מעל פצמות: והטו אכלו שאר עמי ועדם
 5 מעליהם השטינו ואדעסמותיהם פצחו ופרשו
 6 פאשו פלד וכבשו פרוך קצחת: או חקקו
 7 אליהו ולא יפסד אתם ויפסד פני סוכ
 8 בעת יהוא פאשו דוש מעליהם: פה
 9 אבד יהודה על דבמים הפזעים את עמי
 10 הנשכים בשפיהם וקראו שלום וישאו לא
 11 יתק על פיהם וקישו עלו מלחמה: לכן
 12 לילה לם מחוז וחשכה לם סקס חסיה
 13 השמש על דבמים וקוד עליהם רום:
 14 ובלו החוים חסר היסמים ועמו על שם
 15 פלם פי את מעשה אלהים: ואלים אבני
 16 סאחו כל אודותיה יהודה ומשפט ונברה
 17 להפד ליעקב פשעו וישאל חפאתו:
 18 שמעתי זאח ראשי פיה יעקב וצפני פיה
 19 ישראל המהענים מלשם ואת על האשה
 20 ועקשו: פה ציון דמים וירושלים מעלה:
 21 ראשה: בלחד לשפשו וכרחה במחוד ירו
 22 ונבאה בספי קבשו ועל יהודה ישעני לאבי
 23 הלא יהודה בקרבו לא תביא עלינו רעה:
 24 לכן בגללם ציון שדה תחוש וירושלים עין
 25 יהודה ויר הפיה לבמה יע:

CAP. IV. ד

1 יהודה: באפוחית ואלים יהודה רר בתי יהודה
 2 כון פראש הדיים ופשא רחא מכבעות וסרו
 3 עלו עמים: והלכו גוים רבים ואסרו לם
 4 ונעלה אל בני יהודה ואל פיה אלה יעקב

10 וְהִקְדִּיחַ וְיִמְכַר וְיִשְׁכַּח עַל מַדְרֵגוֹ
 11 וְיִמְכַר דְּרוֹתָיו אֲשֶׁר הָיָה עַל הַקְּדִיחַ אֲשֶׁר
 לֹא עָמְלָה בּוֹ וְלֹא נִלְמַד שְׂבָרָה לַלֵּלָה הָיָה
 וְכֵן לַלֵּלָה אָבָד׃ וְהָיָה לֹא אֲחִים עַל מַדְרֵגוֹ
 הַעֵד דְּרוֹתָיו אֲשֶׁר יִשְׁכַּח דְּרָפָה מִשְׁמֵימֵי
 עֲשָׂרָה רֶבַע אָרָם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ בְּיַמֵּי
 לְשִׁמְלוֹ וְהַבְּרָכָה רַבָּה׃

לֹא מַדְרֵגוֹ וְיִשְׁכַּח וְיִמְכַר עַל הַקְּדִיחַ שְׁמֹרֶת
 7 נִדְלָה׃ וְכֵן הַבְּרָכָה תִּלְמַד בְּעֵלְתוֹ הַשְּׂדֵה
 8 לְמַחֲרָה הַחַד אֲדָר הַקְּדִיחַ וְיִמְכַר׃ וְיִדְרֹכֵהוּ
 הַשְּׂמֵשׁ וְיִמְכַר אֲלֵהֶם רַחַם קָדִים וְחִישָׁתוֹ וְיִקַּח
 הַשְּׂמֵשׁ עַל דָּאֵשׁ יִסֶּה וְיִתְעַלֶּף וְיִשְׁאֵל אֲדָר
 9 מִשְׁשֵׁ לְמַת וְיִמְכַר מִבַּיַּת מַדְרֵגוֹ׃ וְיִמְכַר
 אֲלֵהֶם אֶל יִמֵּיהֶם וְיִדְרֹכֵהוּ עַל

מִיכָה

LIBER MICHAË.

CAP. I A

14 תְּפִיחָה הִיא לְכַז צִיִּן בְּיַדְךָ כִּמְצֹא פִשְׁעֵי
 15 שִׂמְרָל׃ לֵכֵן תִּחַרְרֵם שְׂלֵחִים עַל מַדְרֵגַת בַּיִת
 16 אֲשֶׁר אֲכִיד לְאִבּוֹ לְאִבּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ עַד יִהְיֶה
 אֲבִי לֵךְ וְיִשְׁכַּח מַלְשָׁה עַד עֵרְמִים יִבְדֹּא בְּכַד
 17 יִשְׂרָאֵל׃ קִדְדוּ וְהָיָה עַל פִּי הַעֲשֵׂה יִקַּח וְיִדְבַּר
 קִדְדוֹ וְיִשְׁשֵׁר בְּיַדוֹ כִּפְיוֹ׃

CAP. II. ב

1 דְּרֵי חֲשִׁבֵי אֵיךְ תַעֲלֵי רַע עַל מַשְׁבָּתֵיכֶם בַּיִת
 2 הַבְּצֵר יִשְׁעָהּ בִּי יִשְׂרָאֵל הִים׃ וְחִמְדוּ שְׂדוֹת
 3 תִּלְלוּ וְיִסְחִים וְנִמְצָא וְעִשְׂקוּ בְּכַד וְיִבְדֹּא וְאֵשׁ
 4 וְתִלְלוּ׃ לֵכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִגְמֵי הַשֶּׁבַע
 5 עַל הַמַּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רַע הָאִשׁר לֹא תִמְשָׁךְ
 6 מִשָּׁם צְדָקוֹתֵיכֶם וְלֹא תִלְכוּ חֲזָמָה בִּי עַת רַעַה
 7 הָיָה׃ בַּיּוֹם הַזֶּה אֵשׁא עֲלֵיכֶם מִלְּשַׁן וְנִסְיָה
 8 כִּי כִּי הִנֵּה אֲבִי שְׂדוֹת שְׂאֵשׁ חִלַּק עִמּוֹ וְיִסַּד
 9 אֲדָר וְיִמְשֵׁל לִי לְשׁוֹבֵב שְׂדוֹת חִלַּק׃ לֵכֵן אֵלֶי
 10 הִנֵּה לֵךְ מִשְׁלִיחַ חֶבֶל בְּטוֹל בְּקִדְלֵי הַיַּדֵּי׃
 11 אֶל תִּפְסֹר וְתִסְתֵּן אֶל תִּפְסֹר לֵאמֹר לֹא יִפֵּס
 12 בְּלִפְתָּה׃ הַאֲמַר בְּיַד עֲלֵבֵךְ הַבְּצֵר רַחַם הַיַּדֵּי
 13 אִם אֵלֶה מִעֲלֵיו הִיא דְּבִי יִשְׁחֵם עִם הַשְּׂדֵה
 14 הַלֵּךְ׃ וְאֲזַכְּרֶנּוּ עַם לְאִיִּב יִקְרָם מִמֶּנּוּ
 15 מִלְּמָה אֲדָר תִּשְׁמָטוּן מִעֲמִים בְּפֹחַ שְׂדֵי
 16 מִלְּחֻמָּה׃ מִשֵׁי עַם תִּגְרָשׁוּן מִפְּתַח תִּשְׁבִּינָה
 17 מִעַל עֲלֵיָהּ תִּקְרָה וְהָיָה לְשֵׁם׃ קִימֵה וְלֵבֵךְ
 18 בִּי אֶרְוֹחַ הַמַּסְחָה בְּעֵשֶׂר מִטָּאָה וְיִתְעַלֶּף וְיִתְעַלֶּף

1 הַיַּד הַיַּדֵּי׃ אֲשֶׁר זָדָה אֶל מִיכָה הַיְהוּדִי
 2 בִּימֵי יוֹתָם אֲדָר וְהִקְדִּיחַ מִלֵּךְ הַיַּדֵּי אֲשֶׁר
 3 חָזַה עַל שְׂמֹרֶת וְיִדְרֹכֵהוּ׃ שִׁמְשֵׁ עֲרֹם כְּלֵם
 4 הַקְּדִיחַ אֲדָר וְשִׁמְשֵׁ וְיִדְרֹכֵהוּ אֲדָר הַיַּד בְּכַד
 5 לֵעַד אֲדָר מִהִכֵּל קִטְשׁ׃ בְּיַדֵּי הַיַּד אֲמַר
 6 מִשְׁמָרְכוּ וְיִדְרֹכֵהוּ עַל בְּמֹתוֹ יִדְרֹכֵהוּ וְיִמְשֵׁ
 7 הַיַּדִּים וְיִתְעַלֶּף וְיִתְעַלֶּף יִתְעַלֶּף בְּיַדֵּי מִשְׁכַּן
 8 הָאֵשׁ כְּמִים מִצְרִים בְּמַדְרֵג׃ בְּשִׁשֶׁת יַעֲלֶךְ בְּלֵ
 9 וְאֵת וְכִסְפָּא וְכִסְפָּא בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשִּׁשֶׁת יַעֲלֶךְ
 10 הָאֵשׁ שְׂמֹרֶת וְכִי בְּמַת הַיַּד הִיא וְיִדְרֹכֵהוּ׃
 11 וְיִמְכַר שְׂמֹרֶת לְעַי הַשְּׂדֵה לְמַשְׁעֵי סֵם וְהַחֲרִי
 12 לְעַי אֲבָנֵה וְיִסְדֵה אֲבָנֵה׃ וְיִתְעַלֶּף וְיִתְעַלֶּף
 13 וְיִתְעַלֶּף וְיִתְעַלֶּף בְּאֵשׁ וְיִתְעַלֶּף אֲסִים
 14 שְׂמֹרֶת בִּי מִתְעַלֶּף וְיִתְעַלֶּף קִבְצָה וְיִתְעַלֶּף וְיִתְעַלֶּף
 15 לְשֵׁם׃ עַל זֹאת אֲסִידָה וְיִתְעַלֶּף אֲלֵהֶם
 16 שְׂלִיל וְשֵׁם אֲנִשָׁה מִסַּד פְּתִילִים וְחֶבֶל כְּנֹת
 17 יַעֲלֶךְ׃ בִּי אֲנִשָׁה מִשְׂדֵה בְּיַדֵּי בְּיַדֵּי עַד
 18 הַיַּדֵּי מִעַד עַד עֲשֵׂה עִמּוֹ עַד וְיִדְרֹכֵהוּ׃ בְּטוֹ
 19 אֶל תִּיָּדֵי בְּכַד אֶל תִּיָּדֵי בְּכַד לְעַמְלָה עַד
 20 הַיְהוּדִי׃ עַתָּה לֵכֵן וְיִתְעַלֶּף וְיִתְעַלֶּף עַד
 21 בְּשֵׁת לֹא יִצָּה וְיִשְׁכַּח חֶבֶל מִסַּד בֵּית הָאֲבִיל
 22 יִסֶּה מִבֵּם עֲמִתּוֹ׃ בְּיַדֵּי לְשׁוֹב יִשְׁכַּח
 23 מִדַּת בְּיַדֵּי רַע מִתַּת הַיַּד לְשֵׁשׁ וְיִדְרֹכֵהוּ׃
 24 רַחַם הַיְהוּדִי לְכַשׁ וְיִשְׁכַּח לְכַשׁ וְיִתְעַלֶּף

אֵלֶיךָ תִּפְלֹא אֶל־הַיָּם קָדְשׁוֹ׃ מִשְׁפָּחִים 9
 הַיָּם שֶׁאֵין חֹסֶם יִשְׁבֹּן׃ וְהֵן בְּקוֹל תִּזְדָּרֵן 10
 אֲזַבְחֶנּוּ לְךָ אִישׁ מִדְּרוֹי אֲשֶׁלְמָה יִשְׁעֶנָּה
 לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לֵבָנִי וַיִּקְרָא אֶת־יֹנָתָן 11
 אֶל־הַצִּבְעָנָה׃

CAP. III. ג

וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֶל־יֹנָתָן שְׁמֵת לֵאמֹר׃ קוֹם 1
 לָקֵץ אֶל־מִטָּה הַעֵר הַגְּדֹלָה וְקִרָא אֱלֹהֵי אֲדָם
 וְהִקְרִיאה אִישׁ אֶבְרֵי אֱלֹהֵי׃ וַיִּקְרָא יֹנָתָן 3
 וַיִּלָּךְ אֶל־מִטָּה כְּדָבָר יְהוָה וּמִטָּה הִרְמִיה עִיר
 גְּדֹלָה לְאֲדָמִים מִהַרְבֵּי שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ וַיְהִי 4
 יֹנָתָן לְבָטָא כְּעֵד מִהַרְבֵּי יָם אֲדָם וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר
 עַד אֲרַבְעִים יוֹם וּמִטָּה כִּדְפַסְתָּ׃ וַיִּאֲמַעַנֵנִי 5
 אֲבִישׁ מִטָּה בְּאֲדָמִים וַיִּקְרָא צִיִּים וַלְבָשׁוּ שִׁלְיָם
 מִגְּדֹלָם וְעַד־קִמְצָם׃ וַיַּעַן דָּבָר אֶל־מֶלֶךְ 6
 מִטָּה וַיִּקָּם מִכֶּסֶף וַיַּעַבְדֵהוּ מִעַלְוֵי וַיִּכַּסּוּ
 שִׁלְקֵי וַיֵּשֶׁב עַל־דֹּחַסָר׃ וַיַּעַק וַיֹּאמֶר בְּמִטָּה 7
 מִפְּעֻם הַמֶּלֶךְ גְּדֹלָה לֵאמֹר הֲאֵלִים תִּהְיֶהֱמָה
 הַבֶּכֶר תִּצְמָן אֶל־יַעַמְוֵנו מֵאֲדָמָה אֶל־דְּעוֹ וַיִּכַּסּוּ
 אֶל־יִשְׁרָאֵל׃ וַיִּחַפְּשׂוּ שִׁלְיָם הַדָּחִים וַהֲבִדְקוּהָ 8
 וַיִּקְרָא אֶל־אֱלֹהִים בְּחֻזֵק וַיִּשְׁבֹּן אִישׁ מִדְּרוֹי
 דְּעֵרָה וּמִן־הַדָּחִים אִישׁ בְּפִסְתָּם׃ מִיִּזְדָּע 9
 לְשׁוֹב נִחַם הָאֲדָמִים וְשׁוֹב מִדְּרוֹי אִפְסוּ תֵלֵם
 טַבְרִי׃ וַיִּרְא הָאֲדָמִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבִי 10
 מִדְּפַם דְּעֵרָה וַיִּזְחֹם הָאֲדָמִים עַל־דְּעֵרָה
 אִישׁ דָּבָר לְעִשְׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה׃

CAP. IV. ד

וַיִּרַע אֱלֹהֵימָה רַעַה גְּדֹלָה וַיְהִי לוֹ׃ וַחֲפִצֵּל 1
 אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲפֹה הַדָּחִי הַזֶּה הֲלֹא־זֶה דָבָר
 עַד־הַיּוֹלֵךְ עַל־אֲדָמָיו עַל־כֵּן קָבַמְוֵי לְבַחַת
 תְּשִׁיבָה בִּי תִעֲשֵׂי בִי אִפְסוּ אֶל־הַצִּיִּין נִחַם־ם
 אֲדָם אִפְסִים וְכִי־חָסַד נִחַם־ם עַל־דְּעֵרָה׃ וַעֲתִידָה 3
 הַדָּחִי כִדְרָטָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי בִּי טוֹב מִדְּרוֹי
 מִחַיִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה הֲרֹחֵבֵת הַדָּחִי לָךְ׃ וַיִּצְאֵן 4
 יֹנָתָן מִן־הַדָּחִי וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לְעַד וַיֵּשֶׁט לֹא
 שָׁם סָבָה וַיֵּשֶׁב וַתִּחַרְחֵה בְצִל עַד אִישׁ קִרָאָה
 מִהַיְהוָה בְּעֵד׃ וַיִּמְן הַדָּחִי אֲדָמִים קִרְבָּן 6
 וַיַּעַל מִעַל לַיֹּנָתָן לִהְיוֹת צִל עַל־הָאִישׁ לְחִפְצֵל

אֵלֶיךָ רַב הַדָּחִי וַיֹּאמֶר לוֹ מִהַרְבֵּי נִחַם־ם קָם
 קָם אֶל־אֲדָמוֹת אֱלֹהֵי וַתִּשְׁעַת הָאֲדָמִים לֵט
 7 וְלֹא טַבְרִי׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶל־דְּעוֹ לִבִּי וַתִּפְלֹה
 גְּדֹלָתוֹ וְכִדְעֵה בְּשִׁלְמֵי דְּעֵרָה הַזֶּה לֵט
 8 וַיִּשְׁטֵן גְּדֹלָתוֹ וַיִּפֹּל הַדָּחִי עַל־יָמֵה׃ וַיֹּאמֶר
 אֵלֶיךָ הַיְהוָה לֵט בְּאִישׁ לִמְדְּעֵה הַזֶּה
 לֵט מִהַר מֵאֲחַתְּךָ וּמִכָּן תִּטְמָא מִהַר אֲרִיבָה
 9 וַיִּתְּמָה עִם אִפְסוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עַבְדִּי
 אֲבִי וַתִּזְדָּרֵהוּ אֵלֶיךָ הַשְּׁמַיִם אִנִּי וְלֹא אִישׁ
 10 עָשָׂה אֲחֵדָמָה וַאֲדִבְצָשׁוּ׃ וַיִּרְא הָאֲבִישִׁים
 דְּהַהַר גְּדֹלָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ מִהַרְבֵּי עִשְׂוֹת בִּי
 וַיִּדַע הָאֲבִישִׁים כִּי־מִלְפָּנֵי יְהוָה הוּא מִיָּד בִּי
 11 הַבִּיד לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ מִהַר עָשָׂה לָךְ
 וַיִּשְׁתַּקֵּן דָּחִים מְעַלְוֵי בִּי דָחִים הַרְבֵּי וְעַבְדִּי׃
 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁאֵל הַדָּחִי לֵט אֶל־דָּחִים וַיִּשְׁתַּקֵּן
 דָּחִים מְעַלְוִים בִּי יִדַע אִנִּי בִּי בְּשִׁלְיֵי הַשֵּׁעַר
 13 הַדָּחִי הוּא עֲלֵימִים׃ וַיִּזְחֹר הָאֲבִישִׁים לְחַשְׁבִּי
 אֶל־הַצִּבְעָנָה וְלֹא יִמְלֹךְ בִּי דָחִים הַרְבֵּי וְעַבְדִּי
 14 עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲפֹה הַדָּחִי
 אֶל־טָב טַבְרִי בְּמִשַׁח הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־הַצִּיִּין
 עֲלֵימִים דָּחִים קָמָה בִּי אִפְסוֹ הַדָּחִי מֵאֲדָם וְעַבְדִּי
 15 עֲשִׂיתָ׃ וַיִּשְׁאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּטְלֹה אֶל־דָּחִים
 16 וַיַּעֲבֹד דָּחִים מִכֶּסֶף׃ וַיִּרְא הָאֲבִישִׁים דְּהַהַר
 גְּדֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּפְסֹד וַיִּזְחֹר לַיהוָה וַיִּזְדָּרֵן
 סָדִים׃

CAP. II. ב

וַיִּמְן יְהוָה בְּגְדֹלָה לְמַעַל אֲדִימָה וַיְהִי יֹנָתָן 1
 בְּמַעַל הַיָּם שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשָׁלֹשָׁה לֵילוֹת׃
 2 וַחֲפִצֵּל יִשָּׁה אֶל־יְהוָה אֲלֵהוּ מַפְשֵׁי הַדָּחִי׃
 3 וַיֹּאמֶר קָרָאָה מִפְּסָה לוֹ אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי
 4 מִכֶּסֶף שְׁאֵל שְׁעֵרָה שְׁמַעַת קוֹלִי׃ וַחֲפִצֵּלְנִי
 מִפְּסָה בְּלִבִּי יִשָּׁם וְעַד וַיִּכְבְּנִי כִּי־מִשְׁפָּחִי
 5 תִּלָּךְ עַל־עַמִּי׃ וַיִּפֹּס אֲדָמוֹי מִלְּשׁוֹן מִגְּדִי
 עִמָּךְ יָקָר אֲסִיף לְבָשִׁים אֶל־הַיָּם קָדְשׁוֹ׃
 6 אֲפִסְוֵי לִיִּם עַד־נִשַׁח תְּרוֹם וַיִּכְבְּנִי סוֹף תְּבוֹשׁ
 7 לְחַשְׁבִּי׃ לְקַצֵּב דָּחִים יִדְרוֹי הָאֲדָם בְּהַדָּחִי
 בְּעֵד לְשֹׁלֵם תִּעַל מִשְׁחָה הוּא הַדָּחִי אֵלֶיךָ׃
 8 בְּהַרְעֵפָה עַל־נַפְשִׁי אֲדִימָה וְכִרְוֵי תִטְמָא

עובדיה

LIBER OBADIAE.

CAP. I א

12 אִתָּה פָּאָרַח מִדֶּם: וְאֵל תִּירָא מִדֶּם אֲדֹרְךָ בַּיּוֹם
 כָּכֹו וְאֵל תִּשְׁמָעוּ לְבַבְיָהוּדָה בַּיּוֹם אֲבָרֵם וְאֵל
 13 תִּגְדַּל פִּיךָ בַּיּוֹם צָדִיק: אֵל תִּסְמָא בְּשֵׁשׁ עָמֹו
 בַּיּוֹם אִידֵם אֵל תִּירָא גַם אִישׁה בְּעֵתוֹ בַּיּוֹם אִידֹו
 14 וְאֵל תִּשְׁלַחֲנָה בְּחֵלֵי בַּיּוֹם אִידֹו: וְאֵל תִּעֲמֹו
 עַל דַּפְרֵךָ לְחִסִּית אֲדַפְלִיטֹו וְאֵל תִּסְפֵּר מִוִּידֵי
 15 בַּיּוֹם צָדִיק: מִיִּקְרֹוב יִסְיָהוּהָ עַל מַלְבָּדִים
 פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לְךָ גִּמְלוֹךָ יִשׁוּב בְּרֵאשִׁית:
 16 כִּי פֶאֶשֶׁר שְׂחִיתִם עַל יַד קֹדֶשׁ יִשׁוּב כָּל
 17 הַגִּים תִּמְדוּ וְשָׂרוּ וְלֹשׁ הָיָה פְלֹא הָיָה: וְחֵדֵר
 צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלִיטָה הָרְדָה קֹדֶשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית
 18 יַעֲקֹב אֵת מִוִּשְׁתֵּיָם: הָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ
 וְבֵית יִסְרָאֵל לִהְיֶה בֵּית עֵשׂוֹ לִקְשׁ וְהִלְקִי בָהֶם
 וְאֲבָלִים וְלֹא יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשׂוֹ כִּי הָיָה דָפַר:
 19 וְיִרְשׁוּ הַגְּבִי אֲדִידֵי עֵשׂוֹ תִּשְׁמָעוּ אֲדַפְלִיטֵיָם
 וְיִרְשׁוּ אֶת שְׂדֵה אֲסֻרִים וְאֵת שְׂדֵה שִׁמְרֹן
 20 וְגַמְזֹן אֲדַדְלָעֵד: וְגַלְתָּ הַדָּל לִדְהָה לְבַבִּי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר פָּנַעְתִּים עַד צָרַפְתָּ וְגַלְתָּ יְהוֹשִׁלִּים אֲשֶׁר
 21 בְּסִסְרֹד יִשְׂרָאֵל אֵת שֵׁר הַגְּבִי: וְעַל מִישְׁעִים בְּרֵד
 צִיּוֹן לִשְׁשֵׁת אֲדִידֵי עֵשׂוֹ וְהִרְוֶה לִדְהָה הַמְלָחָה:

1 חֲזוֹן עֲשִׂיתָ בְּהָאֲמֹר אֲדֹלֵי יְהוָה לְאֲחֵיָם
 שְׂמֹעֶיךָ שְׂמַעְנֹו מִיַּת יְהוָה וְצִוִּי בְּפִים שְׂלִיחַ
 2 קֹדֶשׁ וְתִקְמָה עֲלֶיהָ לְמַלְחָמָה: הָרָה קָמֹו
 3 כְּתִיבָה בְּפִים בְּרִי אִישׁה מֵאֹדוֹ וְזָדוֹן לְבָבֹו
 הַשִּׁיחָךְ שִׁכְנֵי בְּתוּרֵימְלַע מִדֶּם שְׂסִיף אֲמֹר
 4 בְּלִפְי כִּי יִוִּדְעֵי אֲרָץ: אִם תִּגְבִּיהַ פְּלִשְׁתִּי וְאִם
 פִּתְּ טִכְבִּים שִׁים קִבְּרוֹ מִשִּׁים אֲדִידֵיךָ אִם
 5 יְהוָה: אִם נִפְתַּח פֶּאֶר לֵךְ אִם שְׂדֵה לִלְהָ
 אִיךָ תִּלְמֹדָה הָלֹא יִגְבֹוּ דִים אִם מִצָּרִים
 6 פֶּאֶר לֵךְ הָלֹא תִשְׁאִדוּ עֲלֵיכֶם: אִיךָ תִּשְׁפֹּטוּ
 7 עֵשׂוֹ כְּשֶׁ מַעֲשִׂי: עַד תִּגְבַּל שְׂלֹחֶיךָ כִּל
 אֲשֶׁר בְּרִיחֹו הַשִּׁיחָךְ וְכֹל לֵךְ אֲשֶׁר שְׂלִמְךָ
 לְחֻקֶּיךָ יִשְׁכֹּטוּ מִוִּדֹו תִתְרַחֵף אֵת תִּסְבֵּה פִי:
 8 הָלֹא בַּיּוֹם הַזֶּה אִם יִהְיֶה הַחֲבִידוֹת תִּכְמִים
 9 מֵאֲחֵיָם תִּסְבֵּה מִבַּד עֵשׂוֹ: וְחֻזִּי גַבְרִיךָ
 תִּימֹן לְמַעַן יִפְרֹחַ אֵשׁ מִבַּד עֵשׂוֹ מִקְּשָׁלוֹ
 10 מִדֶּם אֲדִידֵי יַעֲקֹב תִּסְפֹּט בְּשֵׁה וְנִסְרַת לְעִים:
 11 בַּיּוֹם עֲמֹרָה מִלְגֵד בַּיּוֹם שְׂבִית וְהִים חִיִּל
 וְנִסִּים פֶּאֶר שְׂדֵה וְעַל יְהוֹשִׁלִּים יְהוָה נִגְלָה גַם

יונה

LIBER JONAE.

CAP. I א

4 עֲמִידִים תִּשְׁלֶשֶׁה מִלְפָּנֵי יְהוָה: וְהָיָה הַיָּם
 רִחַד גְּזוּלָה אֵל הָיָם וְהָיָה סַעַר גְּזוּל בַּיּוֹם
 5 וְהִאֲבִיָה הַשָּׁמַיִם לְהִשָּׁר: וְהָרָה הַפְּלִיטִים
 וְיַעֲקֹב אֵשׁ אֵל אֲלֹהֵי וְיִשְׁלֹו אֲדַת נִפְלִים
 אֲשֶׁר פִּאֲבִיָה אֵל הָיָם לְהִקַּל מֵעֲלֵיהֶם וְיִחְיֶה
 6 יְהוָה אֵל יִצְפֹּת הַסְּפִיָה וְיִשְׁכַּב וְיִרְדֹם: וְיִקְרֹב

1 וְהָיָה דָם יְהוָה אֵל יִוִּסֵה כִּי אֲמַתִּי לְאֲמֹר:
 2 קָם לֵךְ אֵל מִיטָה הַעִיר וְגִזְזוּלָה וְקָרָא עֲלֶיהָ
 3 כִּי עֲלֵתָה וְשָׁם לִפְנֵי: וְיִקָּם יִנְהָ לְסִרָו
 תִּשְׁלֶשֶׁה מִלְפָּנֵי יְהוָה וְיִרְדֹו יֵשׁ וְיִמְצֹא אִתָּה:
 פֶּאֶר תִּשְׁשֵׁשׁ וְיִתֵּן שִׁכְרָה וְיִרְדֹו פֶּה לְבָא

4 וְלִקְחֹתִים וְאִם יִסְתַּחֲרוּ מִנְּנִד עֵינַי בְּקִרְבֶּךָ הֲיִם
 מִשֵּׁם אֲצִיחַ אֲתִדְבַּחֶשׁ וּמִשִּׁבְמִי וְאִם יִלְכֹּב
 5 בְּשֹׁבֵי לִפְנֵי אֵימֹתַי מִשֵּׁם אֲצִיחַ אֲתִדְבַּח
 וְהִדְגַּתֶם וּשְׂמַחֵי עֵינַי עֲלֵיכֶם לַעֲדָה וְלֹא
 6 לַטּוֹבָה; וְאִדְעֵי יְהוָה הַצְּבֹאֹת הַתַּעֲרֵעַ אֲפִיכֶם
 וְתִמְצַח וְאִבְלֵי כֹל יִשְׁבֵי בָהּ וְעֹלֹתֶיהָ כִּיֹּא כִּלְיָה
 7 וְשִׁקְעָה כִּיֹּא מִצְרַיִם; הַפְּסֹחַ בְּשִׁמְכֶם
 8 מִעֲלֹתֶיהָ וְאִגְדַּחְתָּ עַל־אֶרֶץ יִסְתַּחֲרוּ הַקָּדָשׁ לְמִ-
 9 דָּם וּשְׂשֻׁמִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שֹׁמֵר
 10 הָהָרָא כִּבְלֵי מִשִּׁיִּם אֲתִם לִי בְּנֵי שְׂחָל אֲתִם
 11 יְהוָה הָהָרָא אֲתִי־יִשְׂרָאֵל הָעֲלִיתִי מִכֶּרֶךְ מִצְרַיִם
 12 וּשְׁלֹשְׁתָּיִם מִפְּסוֹדֹת וְאִתִּם מִקֵּד; דָּבָה עֵינִי
 13 אֲדַעֲבֵי יְהוָה בְּמִלְכָה הַחֲפָאָה וְהַשְׂמֹתִי אֶת־הָ
 14 מִעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲסֵם פִּי לֹא הַשְׂמִיד אֲשִׁמִּד
 15 אֲתִדְבַּח יִשְׁבֵי יִשְׁבֵי אֲתִי־יְהוָה; פִּי־יִגְדֵה אֲנִי
 16 מִצְּחָה וְהַשְׂחָרָה בְּכָל־הַיָּמִים אֲתִדְבַּח יִשְׂרָאֵל
 17 פִּי־אֲשַׁר יִעַר בְּפִיָּה וְלֹא־יִשְׁפֹּל צֹחַר אֲפִי;
 18 בְּצֹדֵב יִמְחָזֵק כֹּל הַחֲפָאָה עִמִּי הַאֲמִיִּים לֹא־תִגְשֵׁן
 19 וְתִקְרִיִם בְּעֵינַי הַעֲרֵה; בָּיִם הֵי־הֵיָא אֲקִים
 20 אֲתִדְבַּח סִבְתֵי חֵידִד וְהַשְׂחָלָה וְהַחֲרִיִּי אֲתִדְבַּח־יִשְׂרָאֵל
 21 וְהַיִּסְחָרֹל אֲקִים וְהַבְּחִיָּה בְּיָמַי עֹלָם; לִמְעַן
 22 יִתְלַשֵּׁוּ אֲתִדְבַּח־שְׂמֹרֹת אֲדוֹם וּמִלְּבָיִם אֲשַׁר
 23 כִּקְרָא שְׂמִי עֲלֵיכֶם אֲתִי־יְהוָה עֹשֶׂה וְאִתִּי;
 24 דָּבָה יָמִים בָּיִם אֲתִי־יְהוָה וְנִשְׁחַח חֹדֶשׁ בְּקִרְבֶּךָ
 25 וְחֵידִד עֵנְבִים בְּמִשְׁחֹן הַיָּרֵעַ וְהַשְׂחָרֵי הַחַיִּים עֹלָם
 26 וְכָל־הַבְּחִיָּה וְהַחֲמוֹנְגָה; וְשִׁבְחִי אֲתִדְבַּח־יִשְׂרָאֵל
 27 עִמִּי יִשְׂרָאֵל וְכֵן עִיִּים לְשִׂמְחָה וְשִׁשִּׁי וְתַעֲרֵעַ
 28 כְּרִמִּים וְשָׂחָר אֲתִי־יִינֵם וְעֵשָׂה נִפְחָה וְאִבְלֵי אֲתִדְבַּח
 29 פְּרִיִם; וְתַעֲרֵעִים עַל־אֲדָמָתֶם וְלֹא יִתְלַשֵּׁוּ עֹד
 30 מִעַל אֲדָמָתֶם אֲשַׁר תִּחְרִי לָם אֲתִי־יְהוָה אֲתִי־יְהוָה;

4 אֲתִם אֲדַעֲבֵי יְהוָה רַב הַפְּגַר בְּכָל־מְקוֹם הַשְׂחָלִיד
 5 לְשִׁמְעֵי־אֲתִם הַשְּׂאִפִים אֲתִי־וּלְשִׁבְחִי
 6 עִיִּי־אֲפִי; לֹא־מִלִּי וְעַד הַחֵידֵשׁ וְהַשְׂחָרָה
 7 שְׂחָר הַשְּׂחָרָה וְהַשְּׂחָרָה לְהַגְמִין אִי־פִיָּה
 8 לְהַגְמִיל שְׂחָל לַעֲשֵׂה מִאֲתִי מִמֶּה; לְקִנְיָה
 9 בְּמִקְלֵי הַיָּמִים וְאֲתִי־וּלְעֵבֶד כְּעֹלָם וּמִפֶּל פֶּר
 10 לְשִׁבְרִי; לְשִׁבְרֵי יְהוָה בְּנִי־וּלְעֵבֶד אֲתִדְבַּח
 11 לְכַחֵף מִלְּמַעֲשֵׂיהֶם; הַעֲלֵה אֲתִם לֹא־תִחְרֹוּ
 12 הָאָרֶץ וְאִבְלֵי כֹל יִשְׁבֵי בָהּ וְעֹלֹתֶיהָ כִּיֹּא כִּלְיָה
 13 וְהַגְּשֵׁה וְהַשְׂחָרָה כִּיֹּא מִצְרַיִם; יְהוָה
 14 בָּיִם יְהוָה אֲתִם אֲדַעֲבֵי יְהוָה וְהַחֲפָאָה הַשְּׂמֹשׁ
 15 בְּצִרְיִים וְהַחֲפָאָה לְאֶרֶץ אֲדוֹוּ וְהַשְּׂחָרֵי
 16 חַיִּים לְאִבְלֵי וְכָל־שְׂחָרֵי־לְקִיָּה וְהַעֲלִיתִי עַל־
 17 כֹּל־מִרְכָּסֵי שְׂחָל וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קְרֹחַה וְשְׂמֹתִיהָ
 18 פִּי־אֲבִיל יְחִיד וְהַחֲרִיָּה פִּיִּים מִוּ; דָּבָה
 19 בָּיִם בָּיִם אֲתִם אֲדַעֲבֵי יְהוָה הַשְּׂחָרֵי וְעַד
 20 אֲפִי־וּלְעֵבֶד לְעוֹם וְלֹא־רַעֲמָא לְפִיִּים פִּי אֲתִם
 21 לְשִׁמְעֵי אֲתִם יְהוָה; וְתַעֲרֵעַ מִיָּם עַד־יָם
 22 וּמִצְפּוֹן וְעַד־מִזְרַח יִשְׁוֹשֵׁוּ לְקִשׁ אֲתִדְבַּח־
 23 יְהוָה וְלֹא מִצְּחָא; בָּיִם הֵי־הֵיָא הַתַּעֲרֵעֶשְׂתָּ
 24 הַחֲפָאָה הַשְּׂחָרֵי הַחֲפָאָה בְּצִמָּא; דְּבַשְׂבָּעִים
 25 בְּאֲשִׁמַּח שְׂמֹרֹן וְאִבְלֵי חֵידִד אֲלֵי־יְהוָה וְחֵידִד
 26 בְּאֶרֶץ־שְׂבַע וּפְסֹלֵי וְלֹא־יִקְרָא עוֹד;

CAP. IX. ט

1 וְאִתִּי אֲתִדְבַּח־יְהוָה מִכָּן עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאִתִּי־יְהוָה
 2 וְהַחֲפָאָה וְהַשְּׂחָרֵי הַשְּׂחָרֵי וּבְצִמָּא בְּרֹאשׁ כָּל־יָם
 3 וְהַחֲפָאָה בְּצֹדֵב אֲדוֹוּ לֹא־יִסְחָרֵם לָם לֹא־וְלֹא
 4 וְפִלְט לָהֶם פְּלוּט; אֲתִי־יְהוָה בְּשִׂאֹל מִשֵּׁם
 5 חֵידִד תִּקְחֵם וְאִתִּי־עַל־הַשְּׂחָרֵי מִשֵּׁם אֲדוֹוּ; וְאִם
 6 וְאִם־יִחְסָא בְּרֹאשׁ הַפְּרָמֵל מִשֵּׁם אֲחַפְשֵׁי

עלות העקש והיפה לקש אחד נצא הפל
 יהיה אבדלה לחטול את עשב החרף וא
 אדני יהיה סלחלא מי קום יעקב פי 2
 דא: סום יהיה על אחת לא תהיה א
 יהיה: פה דראי אדני יהיה והיה ק
 לב באש אדני יהיה ויאכל את העצים ה
 ואכלה את הדגלים: ואמר אדני יהיה חזלה
 מי קום יעקב פי קטן הוא: סום יהיה פ
 ואח גם היא לא תהיה אכר אדני יהיה
 פה דראי והיה אדני צבר על חומת יא
 ויבדו אבנן: ואמר יהיה אלי מה אהיה ו
 עמוס ואמר אבנן ואמר אדני הני סום א
 בקרב עמי ישראל ארואסוף עד עמד ל
 תשפט במדת ישראל ומקיש ישראל וחר
 וקמוץ על בית ירבעם פרוב: וישל
 אבניה פק בידאל אל ירבעם מקו ישראל
 לאמר קשך עליך עמוס בקרב בית ישראל
 ארדחיל החרף לחבל את פלד החיו: פיר
 אכר עמוס פרוב ימה וירבעם וישראל גל
 תגלה מעל אדמתו: ואמר אבניה א
 עמוס יהיה קך ביה לך אל החרף יהיה ואכל
 טום לחם ושם תבוא: ויהי אל ארדחיל
 עד לחבא פי מדיש מלך יהא ויהי ממלך
 הוא: ויפן עמוס ואמר אל אבניה ארבע
 אבני ולא קך נבוא אבני פירטך אבני וסל
 שקבום: ויקחתי יהיה מחרתי השמן ואכ
 אל יהיה קך רבא אל עפי ישראל: ותפ
 שמע דם יהיה אהיה אכר לא תבא על
 ישראל ולא תחפץ על בית ישראל: לך פה
 אכר יהיה אשתוף בעיר חוסה ונבוא ונבוא
 פרוב ישל וארדחוף בנבל חרזק ויהיה על
 אדמה טמאה תמית וישראל גלה ונגלה מפ
 אדמתו:

CAP. VIII. ח

פה דראי אדני יהיה והיה פלא קף: ואמר
 מה אהיה ראה עמוס ואמר מלב קף ואמר
 יהיה: אלו פא דקף אל עפי ישראל ארואסוף
 עד עמד לו: והלילה שיחז הניבל ביום הוא

22 תיכם ולא אחי בעצרתכם: פי אבדחיל
 לי עלות וכחצותכם לא ארצה ושום מריאם
 לא אבית: הרס מעלי המזן שרף חמרה
 23 נקלוף לא אשקע: וכל פנים משפט חזקה
 24 פקל איתו: החסדים וכמה דפשוטם לי
 25 כבודי ארבעים שנה בית ישראל: ותשאלם
 את סבת מלכום ואח פין אלסום פכב
 26 אלהים אשר עשיתם לכם: והגלו אתם
 27 מלאה לדמשק אכר יהיה ארדחצבוא שמו:

CAP. VI. ו

1 תוי השאנים בצון הדממים פד שמדן
 קבני ראשית העלים וקא לחם בית ישראל:
 2 עמד כלה הוא עם משם חמת רבה הדי
 נדחשלושים המונים מן העמלקת האלה
 3 אסרוב נסילם מבלבם: הממים לחם וע
 4 ונשקן שבת חקום: השכבים על כפוח שן
 וסחום על ששתם והאלים פיהם מפאן
 5 ועלים מתוך מרבק: הפשוטם עליו הנבל
 6 כחיד חשב לחם על שד: השחום כבודי
 7 ון ראשית שמכם ימשחו ולא חזלו על שם
 7 יקוי: לכן עתה יגלו פראש גלים וסר כרוח
 8 סחיום: נשבע אדני יהיה בנפשו אכר
 יהיה אלו צבואה מרוא אבני אדמתו
 יעלב וארמטיו שמוי הדמרה עד ומלאה:
 9 יהיה אס יחרו עשורו אנשים בבת אחד
 10 ומרו: וישא חדו ומסורו להצויה עצמים
 מן הבהיה ואמר לאשר בחרתי הבה העד
 עקף ואכר אכס ואכר דים פי לא להפיר
 11 בשם יהיה: פרדה יהיה מפלה הבה
 הבה גדול וסוסם הבהיה חקטן בקעים:
 12 והצוין פלע סיסים אס יחולש בפקרים פד
 הפתים לראש משפט וסר צדקה לל ענה:
 13 השמדים ללא דם האשים תלא בחלק
 14 לקשט לו קרנים: פי הני מלום עליכם בית
 ישראל סמיהיה אלו הצבואות פו ול הצו
 אתכם מלכוא חמת עד סל הערבה:

CAP. VII. ז

1 פה דראי אדני יהיה והיה יצב גלי בחזקה

טמ עמוס ה
 שדו עשה שדו עשה הדין על צמתי ארץ
 יהיה ארץ צבאות שמו :

CAP. V. ה

1 שמעו ארצה צבוח יהיה אשר אנכי עשיתי עליכם
 2 קניה בית ישראל : נשלה לא יחוסף קום
 פחלת ישראל נשלה על ארמיהו אין מקומה :
 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר הצבאת ארץ
 תשאית מאה והצבאת מאה תשאית עשירה
 4 לבית ישראל : כי כה אמר יהוה לבית
 5 ישראל השגתי חזוי ואל תודשו בית אל
 והצלל לא תבא ובאר שבע לא תעבדי פי
 6 הצלל גלה יללה ובית אל יהיה לאון : דרשו
 אדני יהוה חזוי פן יצלה פאל בית יוסף ואמלה
 7 ואין מבכה לבית אל : הדפכים לל ענה
 8 משפט הצדקה לארץ החזוי : עשה כמדה
 9 וחסל תפסו לפני צלמות והם לילה החשוק
 היקרא למידים וישפכם על פני הארץ יהיה
 שמו : והצבאת שדו על עו ולשו על מבצר
 10 יבוא : שמו בשע מוכח דוב תמים ותעבי :
 11 לכן יען פושטכם על גל ומשאתי פל תקחו
 מפניו פתי גיות פתחם לא יחשבו גם פתח
 12 תמד נשפים ולא חששו אדניהם : פי תעזו
 רבים פשעים ונצבים פחאיתכם צדוי צדוק
 13 לקחו לבו וביתכם בשע האז : לכן
 הפשעיל בעת יהוה יום פי עת רעה יהיא :
 14 השד טוב אל דע למען תחזו ויהי בן יהוה
 15 ארץ צבאות אחכם פאלו אמרום : שטאר
 רע והתם טוב והצני בשע משפט ארץ
 16 יחגן יהוה ארץ צבאות שארית יקפו : לכן
 פה אמר יהוה ארץ צבאות אדני בכל החתות
 מספד ובכל הצעות יאמרו ויהי וקרא אפל
 17 אל אבל ומספד אל יודעי כדו : ובכל פתחם
 18 מספד פי יאמרו בקרבו אמר יהוה : ותי
 19 יהוה הוא חשוק ולא ארץ : פאלו יום אלש
 20 מפני הארץ ומנש דבן ובא הבית ומקו חז
 על הארץ ומשכ פתשו : האר חשוק יום יהוה
 21 ולא ארץ ומסל ולא רעה לו : שטאר מן ארץ

יצלל בני ישראל האשכים בשמוון פתח
 15 מפה ובמסק שש : שמעו חזעודו בניה
 14 יעקב סם אדני יהוה ארץ הצבאות : פי
 פום פתי ששע ישראל עליו תסקחתי על
 מלכות בית אל ונגיעו קרנות המזבח ונסלו
 15 לארץ : והפתי בית הדין על בית הערץ
 ואמר פתי השן וכסו פתים רבים סמי יהוה :

CAP. IV. ד

1 שמעו הדין יהוה פתח השן אשר פדו שמרון
 העשקוה ילים והצבאת אבותים האמרות
 2 לאדניהם הביאה ונשאה : לשבע אדני יהוה
 בקלו פי הנה ימים פאים עליכם תשא
 3 אחכם בצורה ואדיתכן בסורה חזרה :
 4 והמטה סמי יהוה : פא בית אל ושלע
 הצלל רפה לשע הביאה לנל ובחיתכם
 5 לשלש ימים מעשרתכם : וקפו מחמץ
 חזרה וקרא כדבא השמע פי בן אדניהם
 6 בני ישראל סם אדני יהוה : תם אני נחתי
 לכם מקו שלום בכל עתים חזר לכם בל
 7 מקומותם ולא שבתם עדי סמי יהוה : וגם
 אנכי מעתי מכס את דגשם בעוד שלשה
 8 חדשים לקצור המטווי על עיד ארץ ועל
 ער ארץ לא אסיר חלקה ארץ תפסו
 9 וחלקה אשר אלהימור עליה ויבש : ועו
 שותם שלש עים אל עיד ארץ לשותת סם
 9 ולא ישעו ולא שפסם עדי סמי יהוה : והפתי
 אחכם בשדון ובירקון הדיח בפתיכם
 10 ובסימם האמכם ויחיתם יאכל דגום ולא
 שבתם עדי סמי יהוה : שלחתי ככם דבר
 11 בדרך מצרים הרגו חרב פחיתכם עם שבו
 סיסים ואעלה פאל מתניכם ומאפכם ולא
 11 שבתם עדי סמי יהוה : הפכתי ככם פמחפכ
 אלהים אדניהם והדע עמה ותוה פאוד מצל
 12 מפורסה ולא שבתם עדי סמי יהוה :
 13 לכן פה אעשה לך ישראל עקב פי ארץ
 13 אעשה לך הדין לקאת ארץ ישראל פי
 דפי יפד הים ובאר ורח ומצד לאדם מדי

9 מוצח וכן עשיתם ישיבי בית אלהים: ואני
 השמתי את האבן ספודים אשר פנה
 אחים בבוז חזק הוא פאולוס ואשמד פרו
 10 מעל וישבו מוחות: ואני העליתי ארבע
 מאות מצרים חולץ ארבע בפרץ ארבעים
 11 שנה לשת אדארץ האבן: ואני מנעם
 לנבאים ומפוזתם לנזים האני את דמות
 12 בני ישראל כם ידעה: ותשק את דבובים
 יין ועל דבבאים ציהם לאסר לא הנבאי:
 13 דעה אני מעק תחובים אשר השק העלה
 14 המלכה לה עמד: ואני מטס מלך החק לאר
 15 ואמץ פרו תבור לא ימלט נשאר: וחמש
 16 הקשה לא יעמד וקל פרעו לא ימלט ורוב
 הדום לא ימלט נשאר: ואמץ לב בנפוזים
 שום ימס ביום יהיא סמידיה:

CAP. III.

1 שמעו את דברי ה' הזה אשר דבר ה' עליכם
 בני ישראל על כל דמשפחה אשר העליתי
 2 מארץ מצרים לאמי: רק ארבע ידעו מל
 משפחה האדמה על פן אסר עליכם אח
 3 פל שטנכם: היכלו שנים יחזו בלתי אב
 4 טעה: והשא איה פשו ושרף אין לו דתון
 5 פסד קלו מבעתו בלתי אסלכו: החפול
 צפור על פח הארץ ומקש אין לה היעלה
 6 פח מן האדמה ולמד לא ילמד: אמי יתקע
 שופר בלתי רעם לא יחרוד אמי ידעה ועה
 7 בער ידעה לא עשה: פי לא יעשה אדמי
 ידעה דמי פי אס גלה סוד אל עבדו
 8 דבבאים: איה שאב מי לא ידא אדמי ידעה
 9 דפי מי לא יבא: השלשע על ארמטה
 פאשוד ועל ארמטה פארץ מצרים ואמר
 האסו על דתי שמחן היא מדומת רפור
 10 בתוכה ועשוקים בקרבה: ולא ידעו עשוד
 נכרה סמי ידעה והצנים חמס ושד
 פארמטהים: לכן זה אמר אדמי ידעה
 11 צו וביני הארץ וידיי מקו עוף ונבא
 ארמטהים: פז אמר ידעה פאשר לאל
 12 דעה ספי האני שתי סעים אי נול און פן

6 קרה אמר ידעה: זה אמר ידעה על
 שלשה פשע עה ועל ארבעה לא אשיבו
 על דנעלום גלות שלמה לחבד לארם:
 7 ושלחתי אש פדומת עה ואכלה ארמטה:
 8 ודברתי ושב מאשוד וחמק שבט מאשקלון
 ורשיתו חי על עקרון ואבד שארית
 9 פלשטים אמר אדמי ידעה: זה אמר ידעה
 על שלשה פשע צו ועל ארבעה לא אשיבו
 על דנעלים גלות שלמה לארם ולא וסר
 10 בית אחים: ושלחתי אש פדומת צו ואכלה
 11 ארמטהים: זה אמר ידעה על שלשה
 פשע ארם ועל ארבעה לא אשיבו על דנעו
 כרוב אדו ושחת חמקו ושרף לעד אפי
 12 ועברו שמה נכח: ושלחתי אש פדומת
 13 ואכלה ארמטה בצורה: זה אמר ידעה
 על שלשה פשע בני עמון ועל ארבעה לא
 אשיבו על נקעם חרות דלעו למשן דרוב
 14 ארמטהים: והצתי אש פדומת רפה ואכלה
 ארמטהים בתרעה פום מלחמה בסע ביום
 15 סופה: חלקי מלכם בגלה היא ושתי ידו
 אמר ידעה:

CAP. II.

1 זה אמר ידעה על שלשה פשע מאב ועל
 ארבעה לא אשיבו על שרפו עצמות מלך
 2 ארם לשיר: ושלחתי אש במראב ואכלה
 ארמטה והשחת ומה בשאון מאב בתרעה
 3 בקל שרפו: ודברתי שרפט משרפה וכל
 4 שיה אדות עפו אמר ידעה: זה אמר
 ידעה על שלשה פשע ידעה ועל ארבעה לא
 אשיבו על נחאם את חיות ידעה והפול
 לא שרפו וחתם פובים אשר דלם אבתם
 5 ארמטהים: ושלחתי אש בידעה ואכלה ארמטה
 6 והשלים: זה אמר ידעה על שלשה פשע
 ישראל ועל ארבעה לא אשיבו על מסים
 7 בנכף ציק ואמון בעער נעלים: השאפים
 על עשר ארץ פראש וליים חרף עשים יפו
 ואש ואמי וכל ארבעה למשן חלל אד
 8 שם קשוי: ועל פדום חבלים יפו אפל על

אשר מכתם אדם שמה והשנוי נמלכם
 פאשכם ומכרו את פנים אחד פניכם 8
 ביד בני דודה ומכרו לשכמים אל בני דודק
 כי דודה דבר קרא זאת בגוים קשט 9
 מלחמה העיר הפוליס יגשו יגלו כל אשר
 המלחמה: פשו אפכם לתרבות ומזרחתם 10
 למתים החלש יאמר גבור אני: עשוי ונא 11
 מ'דגים מפיב ומקנצו שמה תמות הדדה
 גפרוק: יערו יגלו היום אל עמק הושפט 12
 כי לשם אשכ לשפט את כל הגוים מפיב:
 שלחו מל כל כי משל קצוד פאר רח פ' מלאה 13
 פ' השוק הרכים פ' רבה נתום: המנים 14
 המנים בעמק הודף כי קרב יום דודה בעמק
 הודף: שמש ורח קדרה ומכבים אספו 15
 נדבם: ודדה מציון ישאג ומדושלים יהן 16
 קלו ורעשו שמים ורחץ ודדה מחסה לעפו
 וסעו לבני ישראל: ודעוכם פ' אני דודה 17
 אלהכם שכן ציון ב' קושו הדדה ויחלם
 קוש וריום לא רעברד בה עוד: דודה 18
 ביום הרוא ופשו הדחים עסיס והבעור
 תלכה הלב וכל אפיק דודה ילכו מים
 ומעין מפת דודה יא ודשקה את טל
 השמים: מצוים לשממה דודה ואיום למדפ 19
 שממה דודה מתום בני דודה אשר שוכני
 דם נקרא פארצם: ודודה לעולם תשב 20
 ודושלים לחז דוד: וקושו דם לא רעקרו 21
 דודה שכן ציון:

ישראל אני ימי דודה אלהם ואין עוד ולא
 יגשו עמי לעולם:

CAP. III. 3

1 ודדה אחריהן אשפף את דודו על על גשו
 ונשפו פנים ומתוכם וקבים חלמה יהלמן
 2 פדחיתם חלמה ירא: וגם על העמים
 ועל השפחה בימים הרבה אשפף את דודי:
 3 ותרתי מפרים בשמים וברזץ דם ואל
 4 והמרות עשו: השמש תפד לחשך והרח
 לים למן פא יום דודה הדול והגודא:
 5 דודה כל אשר קרא בשם דודה יפלט פי
 בוד ציון וכדושלים ודדה פלטה פאשו
 אפי דודה ומפוליס אשר דדה קרא:

CAP. IV. 7

1 פי דדה בימים הרבה ובעת הרוא אשר
 2 אשבו את שבות דודה ויחלם: וקפצתי
 את כל דגים הדחחים אל עמק הושפט
 ולשפתי עמם שם על עמי ותחתי ישראל
 3 אשר פורו בגוים והתראצי חלקו: ואל עמי
 יה נולד ותנוו הולד בואה ודודה מסר בין
 4 וישא: וגם מה אהם לי צו וציון וכל
 גלחה פלטה הנמל אהם משלמים עלי
 ואם נמלים אהם עלי כל מדדה אשיב
 5 נמלכם פאשכם: אשר נפשו ודחי לקחם
 6 ומחבדי הפנים הסיחם להמלים: ונני
 דודה ונני ודושלים מכתם לבני דודים למען
 7 ודחיקם מעל נבאם: ונני מעינם מה המלים

עמוס

LIBER AMOS.

CAP. I. N

ראש הפרקול: פה אמר דודה על שלשה 3
 פשעי ופסק ועל ארבעה לא אשיבם על
 דאם בודצות דחול אודפלעו: ושחור 4
 אש בבית חואל ואכלה זממט בן דוד:
 ושחורו ברת פלשק והכרתי ושב מפקוד 5
 אן וחמקד שבט מפת עדו ונלו עם אר

1 ונני עמוס אשר דדה בקוים מוקדע אשר
 חיה על ישראל בימי: עתה מלך דודה
 וכילי ורבים בן יחאש מלך שחאל שנתים
 2 למני דעשו: ויאמר: דודה מציון ישאג
 ומדושלים יהן קלו ואכלו מאת הרעים ויבש

7 לְמֵא לֹא שָׁם נִסְלֵי לַשֶּׁמֶשׁ וְהַחֹהַב לַיְסוּדֵה
 8 חֲסוּהָ חֲסוּהָ וְהַשִּׁיחַ הַגִּבּוֹשׁ מִרִיבֵיהֶּ אֵל
 9 בַּחֲלוֹהָ תִּנְחַח שֶׁקַּע עַל צַעַר כְּשֶׁרִיבֵהּ הַכּוֹרֵחַ
 מִסָּחָה וְכִסּוּ מִפְּנֵי הַזֶּה אֲבָלֵהּ הַגִּבּוֹשׁ מִשְׁחָרֵי
 10 יְהוָה שֶׁדֵּר שֶׁזֶה אֲבָלֵהּ אֲרֵכָה בִּי שֶׁדֵּר דָּן
 11 וְדִבֵּשׁ חִירוֹשׁ אֲמַלְלֵה עַד־וּ׃ הַכִּשְׁוֹ אֲפִים
 וְהַלִּילֵה פְרִימִים עַל הַפֶּה וְעַל שְׂעוּדָה בִּי אֲבִי
 12 קִצְוֵי שֶׁזֶה הַגֶּפֶן הַיְמִינִי הַחֲמֵדֵה אֲמַלְלֵה
 וְהַפֶּן עֲסִיחֵמֵר וְהַפֶּה בְּלִיעַי הַשֶּׁהֵר יִשְׁוֹ
 13 כִּי־דִבֵּשׁ שֶׁשׁוֹן מִדְּבַר אֲדָם הַחֵרֵב וְסִפּוֹ
 הַגִּבּוֹשׁ הַלִּילֵה מִשְׁחָרֵי מוֹתֵה פֶּה לֵט בְּשִׁלְיִים
 מִשְׁחָרֵי אֵלֶיךָ בִּי נִמְנַע מִפְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם מִכּוֹה
 14 וְכִסּוּ׃ קִדְשׁ־צִוּוֹם קִרְאוּ עֲלֵיהֶם אֲסוּפֵי אֱמִים
 כֹּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי־זֶה אֱלֹהֵיכֶם וְיִקְרָא אֵל
 15 יְהוָה אֱלֹהֵי לַיִם בִּי קִרְבוּ יִם יְהוָה וְכִסּוּ
 16 מִשְׁחָרֵי יָמָה וְהָאֵל נִגְדַע עֵינֵי אֵל כִּסֵּת מִפְּנֵי
 17 אֱלֹהֵי שְׁמַיָה וְגַל־וּ׃ עֲבֹשׂה פְרוֹחֵי הַחֹהַב
 מִגְּבוּרֵיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ אֲפִירוֹת טִדְרִים מִגְּבוּרֵי בִּי
 18 הַיֵּשׁ וְדָן מִדֵּי־פִאֲרוֹהַ בְּרֵמָה נִכְבֵּה עֲדָה
 כִּלְוֵי בִּי אֵין מִרְעוּה לֹחֵם בְּשֶׁדֵּרֵי הַצֶּהַן אֲשׁוּמֵי
 19 אֱלֹהֵי יְהוָה אֲקִרָא בִּי־אֵשׁ אֲבָלֵהּ סוֹחַ מִדְּבַר
 20 וְלִדְבַר לִרְעוּה בְּלִיעַי הַשֶּׁהֵר׃ עֲסִי־פְרוֹחֵי
 שֶׁזֶה חֲשִׁירוֹת אֱלֹהֵי בִּי יִבְשֵׁה אֲסִיפֵי מִים וְאֵשׁ
 אֲבָלֵהּ סוֹחַ הַדְּבַר׃

CAP. II. ב

1 חֲקוּשֵׁי שְׁרִירֵי בְצִיּוֹן הַחֵיטֵה בְּדֵר קִדְשֵׁי יְהוָה כֹּל
 2 לִשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי־אֵם יִם־יְהוָה בִּי קִרְבוּ יִם
 חֲשִׁירוֹת וְאֲמַלְלֵה יִם עַבְרֵי וְשִׁלְל מִשְׁחָרֵי פִרְשֵׁי עַל
 הַחֵיטֵים עִם רֵב וְעֲצוּם פְּמֹדֵה לֹא טִדְרֵה מִדֵּי
 הַעֲלִים וְהַחֲרִיב לֹא יִחַף עֲרֻשֵׁי הַדֵּר הַחֹהַב
 3 לַשֶּׁמֶשׁ אֲבָלֵהּ אֵשׁ וְהַחֹהַב חֲלוּטֵה לִרְעוּה בְּנֵךְ
 עַד־וְהָרֵץ לַשֶּׁמֶשׁ וְהַחֹהַב מִדְּבַר שֶׁקֵּמָה וְגַם־
 4 פִּלְטָה לִרְעוּהָ לֹא׃ כִּמְרֹאֵה מִסִּים מִרְעוּהָ
 5 וּכְפֹרִשִׁים בִּי יִחַצְוֵן׃ כִּלְוֵי מִתְּבֹחֵה עַל־אֵשׁ
 הַחֵיטֵים יִקְרָוּ כִּלְוֵי לֵבֵב אֵשׁ אֲבָלֵהּ קֵשׁ פֶּשֶׁם
 6 עֲצוּם עַד־וּ מִלְחָמָה׃ מִכְּזוֹר חֵיטֵי עִפְיִים כִּלְוֵי
 7 פְּנִים קִבְצוּ פִּאֲרוֹ׃ בְּגִבּוֹשִׁים יִחַצְוֵן פִּאֲרוֹ
 מִלְחָמָה יַעֲלֵה חֲזִמָּה וְאֵשׁ בְּדִכְלוֹ יִלְכֵן וְלֹא

הושע די יואל א קה

9 חת השדה תבקעם: שחתה ישראל פרי כי
 10 בעורף: ארץ מלכה אסוף וילשקו בבל עיקר
 ולשטרקו אשר אמת תהי לי מלך ושמים:
 11 אחר לך מלך באפי ואפק בעברתי: צחל
 12 ען אפלים צפונה תפארתו: חבל ילדה יבאו
 13 לו והארקו לא חכם פיעת לא יעמד במשפ
 פנים: מיד שאיל אפדים מפת אנאלם אר
 14 דברך מוח ארז כמקו שאלו חם יפחד מעינו
 15 פי הוא בין אחים יפרא יבא קדים ויהי ידוה
 ממדבר עלה יבוש מקורו ויחרב מעטו דחא
 ישלה ארץ כל מלך חמה:

CAP. XIV. די

1 תאשם שומון פי מרה פאלה חרב ילד
 2 עללים ופשוה דרואחו ובעו: שובה ישראל
 3 עד ידוה ארדו פי כשלת בענף: קחו עיכם
 4 דמים ושבו אל ידוה אמרו אליו כל תפא
 5 ען וקדו שב ושלמה פים שפתיו: אשור
 6 לא ושיעט על סיס לא סרפ ולא סאמר עד
 7 אלהינו למעשה דינו אשר פך דחם יתום:
 8 ארשא משוחים ארבים כרה פי שב אפי ממש:
 9 ארדה כפל לישראל ירח פשושה וך שרשו
 10 פלבנות: ילכו וינקוהו ודו כוית דודו ויהי
 11 לו פלבנות: לשבו ישב בצלו דודו ויפחדו
 12 כנסו וכו פון לבנות: אפלים מה לי עד
 13 לעצפים אני עניו ואשורתי אני פחדש רען
 14 מפני פרוך נמצא: מי חכם ויבן אלה כנון
 15 וייעם פרישנים דוכי דוה וצדיקים ילכו עם
 16 וישעים יפילו עם:

1 כד: ואיתה פאלדו תשוב חסד ומשפט
 2 שמו וכה אל ארדו חסדו: פנע פדו
 3 מאוני מרמה לעשק ארבו: ויאמר אפלים
 4 ארז עשרתי נמצאתי אן לו בלתיש לא ימצא
 5 לי ען אשר דמא: ואני ידוה ארדו
 6 ממוך מצרים עד אשוקו באבלים פימי
 7 מיש: ודפרתי על דבמאים ואני חון דרפרתי
 8 וכה דבמאים אדפרו: אסגלעד אן אר
 9 שא דו פבלל שמים ובהו עם מופתחם
 10 פבלים על תלמי שדי: ויכרו יעקב שדה
 11 ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמו:
 12 ובמא היעלה דוה ארדישראל מפצרים
 13 ובמא שמו: הכעס אפום תמרחים דמו
 14 עלה יפוש ורפשוו שבו לו ארדו:

CAP. XIII. ג

1 פדפ אפלים רות משא הוא פשראל ויאשם
 2 בצל ומת: ועתה ויסס לחטא ויעשו
 3 להם מסכה מספס פחמכם עצפים מעשה
 4 חרשים גלה להם דם אפלים וכוך אדם
 5 עצלים ישקו: לכן יהו בענן גר ופסל
 6 משפים דרדו פמך וסע מלון וקשון מארה:
 7 ואני ידוה ארדו ממוך מצרים ואלדים
 8 וילדו לא תוה ומשוע אן פלוי: אני דפתו
 9 בפדפר פרוך תלאבת: פמרתחם וישפע
 10 שבע וירם לפם על פן שחוני: וארז להם
 11 פמ שדל פכר על דוד אשור: אפנשם
 12 פד שפל וארוע סגד לפם ואבלם שם פלמא

יואל

LIBER JOELIS.

CAP. I. א

4 לוד ארדו: ירד הגום אכל הארפה ותרד
 5 הארפה אכל הילק ויחר דלק אכל החסל:
 6 הקצו שפוחים וכו והלילו בלשתי ויון על
 7 פלים פי נכתו סאיכם: פיעו עלה על ארצו
 8 עצים ואן סאמר שפלו שפי ארדה ומחשעו

1 דם ידוה אשר דוה אל יואל פן פחואל:
 2 שמשחית הקלים ותאזינו פל ושב דתאך
 3 דהדוה ואת פמיכם ואם בימי אבותכם:
 4 עלה למיכם ספרו ובינים למיכם ובמדים

אֲסִיּוֹת יְהוָה יִדְוֶה יִדְוֶה יִשְׁדָּדוּ יִעֲבֹדוּ׃
 לָכֵן לִצְדָקָה קָצַף לְשִׁחוֹר מִן הַבַּיִת לָכֵן יִדְוֶה
 יִדְוֶה אֶת־יְהוָה עֲרִיבָא וְיִדְוֶה צִדְקָה לִבּוֹ
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה שִׁלְשֵׁעַ שִׁלְוֵהוּ קִצְרֹתָם אֲבֹתָם׃
 כָּשָׁה מִיִּבְמֹתָי בְדִרְבָּן בְּנֵי בְנֵי־הָרֶקֶט׃
 שָׂאֵן בְּעַמּוּץ וּכְלִמְבֹכָרִי וְיִשְׁדָּד נֶשֶׁד שֶׁ
 בִּית אֲרִיָּאל יוֹם מַלְחָמָה אִם עַל־בָּנִים וְאִם
 עַל־כֶּסֶף עֲשֵׂה לָכֵן מִי־יָאֵל מִפְּנֵי רֶשֶׁת רֶשֶׁת
 בְּשִׁחוֹר מִמָּה מִמָּה מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XI יא

כִּי נֶשֶׁד יִשְׂרָאֵל וְהִזְבִּיחַ וּמִצְעֵתָם קָרָאֵוּ לֵב
 קָרָא לָהֶם בֵּן הַלְבִי מִסְתִּים לְעֵלִים יִזְכֹּר
 וְלִסְלִים יִצְרָח׃ וְהִנֵּה תִרְגְּלוּ לְאֲסִיּוֹת קָן
 עַל־וְדַעְוָה וְלֹא יִדַּע מִן רִשְׁתָּם׃ בְּתֵב
 אֲדָם אֲמַשְׁכֵּם בְּעֵלְוֹת אֲרִיָּה וְהִדְוֶה לֵךְ
 כִּמְרִיבֵי עַל עַל לְדָהִם וְאִם אֵלֵי אֲרִיָּה׃

יֵשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשֹּׁשֶׁבִּי הוּא מִלֵּךְ
 מִיָּסֵד לְשׁוּב׃ יִדְוֶה יִרְבֵּי עֲשִׂי וּמְלִיָּה בִּ
 וּמְלִיָּה מִמִּצְרַיִם׃ עֲמֵוּ רִחֲמִים לְמִשׁוֹב
 וְאֶל־עַל יִקְרָאֵוּ יִדְוֶה לֹא יִדְוֶם׃ אֵיךְ אֵיךְ
 אֲסִיּוֹת אֲמַכְּוּ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֲמַכְּוּ כִּמְרִיבֵי
 אֲשִׁימָךְ סַבְבָּאִים תִּרְבֹּץ עַל לֵב יִדְוֶה נִכְכֵּ
 כְּרִיב׃ לֹא אֲשַׁמְרֵה וְחֵן אִשִּׁי לֹא אֲשׁוּב לְשׁוֹ
 אֲסִיּוֹת מִן אֵל אֲנִי וְלֹא־אִשִּׁי בְּקִרְבֵּי קָן
 וְלֹא אֲסִיא בְעֵד׃ אֲחִירֵי יִדְוֶה יִלְכֵוּ כִּמְרִיבֵי
 יִשְׁאֵב מִיִּדְוֶה וְיִחַדְוֶה בְּנִים מִיָּסֵד׃ יִדְוֶה
 כִּמְרִיבֵי מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה מִמִּצְרַיִם אֲשַׁמְרֵה וְהִשְׁבֵּבֵה
 עַל־פְּתִיָּהם סִבְיָה׃

CAP. XII יב

סִבְבֵי כִּלְשֵׁי אֲסִיּוֹת וּבְמִסְכָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְהִדְוֶה עַד הָרֹם עֵאל וְעַם־קֹדְשִׁים מִכֵּ
 אֲסִיּוֹת רֶשֶׁת רֶחֶם וְחָף קִיָּים עַל־דָּוָם׃
 וְשֵׁד יִרְבֵּה וְסִיָּה עִם־אֲשִׁירֵי יִכְרֹוּ וְשֵׁ
 לְמַצְרַיִם יִכְלֹו׃ יִרְבֵּי לְדָהִם עִם־יִדְוֶה וְלִסְ
 עַל־עֵבֶד פִּדְוֶה כִּמְרִיבֵי מִמִּצְרַיִם יֵשׁוּב לֵ׃ בֵּ
 עַקֵב אֲדָרְאִירֵוּ וְכִלְשֵׁי שִׁדָּה אֶת־אֲדָרְאִירֵוּ׃ וְאִם
 אֶל־מִלְאָךְ יִכְלֹו בְּהֵה וְיִחַדְוֶה לֵב בֵּית־אֵל וְיִמְצֵ
 וְשֵׁד יִדְוֶה עֲמֵוּ׃ יִדְוֶה אֵלֶיךָ וְהַצְבָּאִית יִרְבֵּ

8 וְיִדְוֶה מִמִּצְרַיִם׃ צִדְקָה אֲסִיּוֹת עִם־אֵלֶיךָ כִּמְרִיבֵי
 פִּחַ קֹשֶׁת עַל־לִבְּוֹ מִמִּצְרַיִם בְּהֵה אֵלֶיךָ׃
 9 הַיִּמְרִיק שִׁחוֹר מִמֵּי הַבְּעֵה חִפְזֵי עִם־וְיִסְקֹד
 10 וְהַשְׂתַּחֲוֶה׃ בְּעֵתָם בְּפִדְוֶה מִצְרַיִם יִשְׂרָאֵל
 כִּמְרִיבֵי כִּמְרִיבֵי בְּרִאשִׁיתֵהוּ וְרִחֲוֵה אֲבֹתָיָם
 וְרִחֲוֵה בִּיא בְעַלְשֵׁוֹ וְיִפְדֹו לְפִתֵּי וְיִדְוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה
 11 מִצְרַיִם׃ אֲסִיּוֹת עֲשֵׂה יְהִשְׁתַּחֲוֶה בְּתֵב מִלְּוֶה
 12 וּמִצְרַיִם וְיִדְוֶה׃ מִן אֲסִיָּה לְאֲדָרְאִירֵוּ
 וְשִׁלְוֵתָיָם מִתֵּב מִצְרַיִם לָהֶם בְּשִׁחוֹר מִמֵּי׃
 13 אֲסִיּוֹת בְּאֶשֶׁר־וְרִחֲוֵה לְעַד שִׁחוֹלָה מִלְּוֶה
 14 וְהַשְׂתַּחֲוֶה לְדָרְבָּא אֲלִדְוֶה בְּנֵי׃ יִתְרִלֵם יִדְוֶה
 מִדְּוִיָּה יִתְרִלֵם רִחֲוֵה מִשְׁכֵּל וְשִׁחִים צִדְקָה׃
 15 מִלְּוֶה בְּנִלְוֶה מִן־שֵׁם סִבְבָּאִים עַל רֶעִ
 מִעֲלִיָּהם מִצְרַיִם אֲבֹתָם לֹא אֲסִיָּה אֲרִיָּהם
 16 מִן־שִׁחִים מִדְּוִיָּה׃ הִנֵּה אֲסִיּוֹת שִׁלְשֵׁעַ יִשֵּׁ
 פִּחַ בְּלִי־עֲשָׂוֶן בָּם מִן יִלְוֶה וְהַיִּמְרִיק מִמִּצְרַיִם
 17 מִמִּצְרַיִם׃ יִמְצֵם אֵלֶיךָ מִן־לֹא שִׁמְעֵה לֹא יִדְוֶה
 לְדָהִם בְּנִים׃

CAP. X י

1 כִּי בִקְרָן יִשְׂרָאֵל פִּחַ יִשְׁדָּדוּ עַד בְּנֵי לְשִׁחוֹר
 הִרְבֵּה לְמַצְוֹת כִּמְרִיבֵי לְרִחֲוֶה הַיִּמְרִיק מִצְרַיִם׃
 2 חִלְקֵי לֵבִים עֲשֵׂה יִשְׁתַּחֲוֶה וְהַיִּמְרִיק מִצְרַיִם
 3 יִשְׁדָּד מִצְרַיִם׃ מִן עֲשֵׂה אֲמִירֵי אֵן מִלֵּךְ לֵב
 מִן־לֹא יִדְוֶה אֶת־יִדְוֶה הַיִּמְרִיק מִיִּבְמֹתֵי עֲשֵׂה
 4 עֵד׃ דְּבַר דְּבָרִים אֵלֶיךָ שִׁדָּה בְּרַח בְּרַח וְפִחַר
 5 פִּחַשׁ מִשְׁפֵּט עַל תִּלְכֵי שִׁדָּה׃ לְעֵלְוֹת בֵּית
 אֵן יִתְדֵה שֶׁן לְמִצְרַיִם בְּרִיָּה עֲלִי עִם־וְכִמְרִיבֵי
 6 עֲלִי תִלְוֶה עַל־כִּלְשֵׁי בְּרִיָּה מִצְרַיִם׃ בָּם אֲחִירֵי
 לְאֲשִׁירֵי יִכְלֹו מִמִּצְרַיִם לְמִלְּוֶה יִרְבֵּי בְּשִׁחֵה אֲסִיּוֹת
 7 יִתְדֵה וְכִלְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם׃ מִמִּצְרַיִם לְמִצְרַיִם
 8 מִלְּוֶה בְּקִצְפֵי עַל־שִׁחִים׃ וְשִׁמְרֵה בְּמִרֵה
 אֵן תִּפְתַּח יִשְׂרָאֵל קֹץ תִּדְוֶה יִעֲלֵה עַל־
 מִצְרַיִם וְאִם־לְדָהִים בְּשִׁחֵה וְלְצִבְוֹת מִלְּוֶה
 9 עֲלִי׃ מִיָּסֵד הַבְּעֵה חִפְזֵי מִמִּצְרַיִם יִשְׂרָאֵל שֵׁם
 עֲלֵה לְרִחֲוֵהֵם בְּבֵה מִלְּוֶה עַל־בְּנֵי עֲלֵה׃
 10 מִצְרַיִם וְהַיִּמְרִיק וְהַשְׂתַּחֲוֶה עֲלֵהֵם עֲמֵוּ מִמִּצְרַיִם
 11 לְשִׁחוֹר עֲמֵוּ׃ וְהַשְׂתַּחֲוֶה עֲלֵה מִמִּצְרַיִם אֲרִיָּה
 לְאֵשׁ וְהִנֵּה עֲשֵׂה עַל־סִבְבֵי צִדְקָה אֲרִיָּה

הושע ח ט

1 זרועים ואלי וחסדניע: ישבו לא על דה
 2 פ קשת ריה יפל ברוב שררה מרעם לשונם
 3 ו לעם פארץ מצרים:

CAP. VIII. ח

1 אר-הוצא שטר פנשר על פיה דהה יתן ענדו
 2 ביה ועל יתרו פשעו: לי יעקב אלוה יעקבו
 3 ישראל: וכן ישראל טוב איב יהוש: הם
 4 דמליכו ולא מפני השיה ולא דשתי נספם
 5 דהים עשו להם נפלים למען יתרו: וזה
 6 עבדו למלך חיה אפי פם ער מלכו לא וכל
 7 מלך: פי משראל חיה חרש עשור ולא
 8 אלוהם הוא פירשבים דהה על שמון: פי
 9 רח חרש וספרה יקצו קמה ארלו צמח
 10 פלי עשור צמח ארלו יעשור חים ימעה:
 11 נבלע ישראל עשור דה בניים בכלי אר-הוצפ
 12 פ: פירדמה על אשור פרא פודו ל אחרים
 13 דהים אחרים: גם פרוחם בניים עשה אקצם
 14 ויחזו מעט ממשא מלך שרים: פי דרפה
 15 אחרים מובחרת לחטא דרלו מובחרת לחטא:
 16 אכור כל רב חורתי פמור חשבו: וכו
 17 דכתיב יפתי כשו ויאכלו דהה לא רצם עשה
 18 יחזר עולם ויסקד חפאים דמה מצרים ישבו:
 19 וישפח ישראל את עשור ויבן דכלות ויהיה
 20 דרפה שים בצורה ולשחתי אש בשלי ואלה
 21 ארמניה:

CAP. IX. ט

1 אל-יתשח ישראל ארילו נעפים פי ונת
 2 מעל ארדוק ארבת ארנו על פל-נתח דגו:
 3 נון ורקב לא דעם וחורש יבול פה: לא
 4 ישבו פארץ דהה ושג אחרים מצרים ונאשור
 5 סמא ואלו: לא ישם לדדה ויח ולא יעום
 6 לו וכוהים מלחם אונים לום פל-אלו
 7 יפצא פרוחם לנשם לא יתא פיה דהה:
 8 מה-יעשו לום מעו ליום תג-יהיה: פי
 9 דהה חכם מלוד מצרים וקצם מן וקצם
 10 מחמד לכפם קימול ירשם חוח פארמיה:
 11 פא וימ הפקיה פא וימ השלים חיה ישראל
 12 אריל הבמא משנע אש דהה על רב עוף

1 יד ויתבטט: דחיס מלחם פום השלישי
 2 יקצם ונתיה לשנו: ונתיה דרפה לרש אר
 3 יהיה בשוד נמן מצרי ויתא כשם לט
 4 פמלש יתו אר: מה אשור-לך אחרים
 5 מה אשור-לך דהה וחסתם פער-נך
 6 וכפל משנים וקו: על-כן הצבא בצבאים
 7 דהים אחרים וחסתם אור-צא: פי
 8 חסר הצבא ואלו פה דעת אלוה מעלות:
 9 חרפה פאום ענדו ביה שם צדו ב: בלע
 10 קיח פעלי אן עקפה מום: וכתיב אש
 11 בחרים חס פנים דרוך יחזר שכמה פי
 12 ופה עשו: ביה ישראל ארזי ישעיה שם
 13 ונת לאחרים נמא ישראל: גם יתיה
 14 שח צעור לך בשום שמה עמי:

CAP. VII. ז

1 פרטא לישראל ונלדה ען אחרים ורעה שמון
 2 פי פעל שקך ונגב יתא פשט צדו ברזץ:
 3 וכל-אמרו ללכם פל-דעם וכוהי עשה
 4 סכסם מעליהם ננו פני דה: פרעם ישמור
 5 מלך וכוהים שרים: פלם מנחם פמו
 6 חסר בשה מאסה לשפח מעוד מעלש פנץ
 7 ער-הוצפ: יום מלש החל שרים חמה
 8 מין משוד יו אר-לצים: פי קרב ספר
 9 לכם פארם פל-לילה יתן אחרים פק דה
 10 פש פאש לכה: פלם דהפ פחור ואלו
 11 אר-לססיהם פל-מלחיהם עלל אר-לסס
 12 אלו: אחרים נעפים הוא ופולל אחרים דה
 13 עה פל דהסכו: אכלו חים פלו ודא לא דע
 14 גם שיה ורקב פו דהא לא דע: וענה נאך
 15 ישראל פמו ולא שם אר-יהיה אחרים ולא
 16 משהו בלוחח: ודע אחרים פוקה פורה
 17 אן לב מצרים קרא אשור חכם: פאש
 18 ילם אחרש עליהם רשאי מעש השמים
 19 אחרים אחרים פשמו לעדה: אי לום
 20 פי-קדו מפי שר לום פי-שעו בן וחמי
 21 אחרים חרפה דהה על פנים: ולא-ועק
 22 אלו מלם פי יללו על-משבתם על-דגו
 23 וחורש ונתרה יסור ב: ואני ישרי חוקתי

כי תזניקו ועל פלוציכם פי תאמרו פי
 עם הונית ופלו ועם ידקשוח וברו
 לא יזכרו ילכמו אמרתי איהו ישראל
 ראשם ידודה ואל תבואו תלכלל ואל תת
 בוח און ואל תשבעו תי ידודה: פי פת
 סודה סוד ישראל עתה ידעם ידודה פת
 בפרתבו: תבו עצנים אפרים הפדו לו:
 ססבם הנה הנה אפרים הני קלון מנפ
 צד רח אוחיהו בנסיה ובלשו מסודיכם:

CAP. V. ה

לאמש זאת הוצגים וקשיתו בית יש
 ובה ופלו דחויים פי לבם המשפט פי
 הויתם לכפשה ולשוח פחמה על יתם
 ולשחמה שטים דמיוק ואני מסר לכל
 אל ידעו אפרים ישראל לא נכחו מפני
 עתה הונית אפרים נכחו ישראל: לא
 מעלליכם לשון אל אלוהים פי רח ונת
 בקרם ואדיריה לא ידעו: עשה נאוישו
 בפניו ישראל ואפרים יעשלו פנתם בשל
 ידודה עפום: פאבם ונקבם לכו לב
 אדיריה ולא יפצא תלך מים: פדודה פ
 פי נעם וים ילד עתה איכלם חוש א
 תלקדם: תקעו שופר בנבטה ופצרה פת
 הויעו בית און אחריקו בנימין: אפרים לש
 ידודה מים תוסכה בשכמי ישראל הדע
 סאמכה: הו שר ידודה פמסני נבל על
 אשפוף פמים עשרו: עשוק אפרים ה
 משפט פי ודאל תלך אדיריה: ואני כ
 לאפרים וברק לבית ידודה: ורא אפר
 אדיריהו וידודה את סודו וילך אפרים:
 אשור ושלח אל מלך ירב הווא לא יכל לה
 לכם ולא ידעה מכם מחר: פי אבלי בשו
 לאפרים ובפסד לבית ידודה אל אני אפ
 ואלך אשור ואון מפלי: אלך אשורה:
 סודו פי אשור ואשורו וקלשו פני פני ל
 ישורגמי:

CAP. VI. ו

לכו ונשוכה אל ידודה פי הוא סודו ידעו

תענה את הויה ואת הויה ואת הויה
 25 דום יענ את ישראל: ותרעתה לי פארץ
 ודחוקתי את לא רחמה ואמרת לא עמי
 עמי איהו ורא אמר אלוה:

CAP. III. ג

1 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אהבה אהבה
 תה ומכאסה פתרת יהוה את בני ישראל
 תום פים אל אלוהים אחרים ואחרי אשתי
 2 עבבים: ואפנה לי בחפשה עשר נבות ודמו
 3 ששים ורחק ששים: ואמר אליה מיים
 רבים השים לי לא תעל ולא תדיר לאל תב
 4 וני אלוה: פי מיים רבים לשם בני ישראל
 און מלך ורון שד ורון ובה ורון מפנה ורון
 5 אסוד ותרטים: אור לשון בני ישראל וקלשו
 אדיריהו אלוהים ואת יוד מלכם ופחדו
 אלוהיהו ואל שום פארתיה מיים:

CAP. IV. ד

1 שמעו דבר ידודה בני ישראל פי רוב לדודה
 עבדו לשון הארץ פי אד אמה ודחוקתי ורון
 2 רעת אלוהים פארץ: אלה וכוש ורצח תב
 3 וראי פלוצ דמים בדמים נגע: על יק
 ופני דארץ ואכלו מלשונם פיה פוחה הויה
 4 ובעוף השמים תבדדו דום חסכו: וך אש
 אלוה ואל יתכן אש ועפוי פמריה כדן:
 5 וכשלת דום וקלש פסנבא עפוי לילה דוסיה
 6 אפוי: דמו עפ מעלי הדעת פי איהו הדעת
 מכוח ומאמחה מנדן לי ותשפח חוד
 7 אלוהו משנה פנה פסאני: פתם פן חסכו
 8 לי פתום בקלון אמרו: חפשה עמי איכלו
 9 ואל שום ישא נשור: יהוה מכם פפדן
 10 ופחדו עלו דרכו ומעללי אשבי לו: ואכלו
 ולא ישלש הונו ולא יפצו פי אדיריהו עמו
 11 לממו: ונת ויק ודחוש ישד לב: עמי
 12 פפשו לשאל וקלן תיד לו פי רח ונעים
 13 הדעה הונו מפתח אלוהים: על דאש ודחים
 תפדו ועל דבשעל יקפדו תחח און ולכה
 ואלה פי טוב צלה על פן תזניקה בנותיכם
 14 וכלותיכם חסאפה: לא אפדו על בנותיכם

CAP. I. א

1 דבר יהוה אל הושע בן פנחאי ביום
 עניה ירחם אהו יחזקיה מלכו יהודה ובימי
 2 ירבעם בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר
 יהוה בדוֹשֵׁעַ ויאמר יהוה אל הושע לך קוד
 3 לך אשה וטעם ולדו וטעם וילך ויבן חמה
 4 בת דבלים ויחזר ותלד לו בן: ויאמר יהוה
 אליה קרא שמו חושאל פרעו מעט ונקרתי
 את דמי חושאל על פיהו יהוה והשפתי ממלכה
 5 בית ישראל: יהוה פיהם יהוה ושברתי את
 6 קשת ישראל בעמק חושאל: ויחזר עוד והלד
 7 בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה פי לא
 אלוף עד ארחם את בית ישראל פרנשא
 7 אשא להם: ואת בית יהודה ארחם והושעים
 ביהוה אלהיהם ולא אישנים בקשת וברזב
 8 ובמלחמה בסוסים ובמשלים: ותגמל את לא
 9 רחמה ויחזר והלד בן: ויאמר קרא שמו לא
 עמי פי אהם לא עמי ואנכי אראדה להם:

CAP. II. ב

1 ויהי מספר בני ישראל כחול האם אשר לא
 יפר ולא יסור ויהי בגלים אשר יאמר להם
 2 לא עמי איהם יאמר להם בני אדוני: ונקצו
 בני יהודה ובני ישראל יהוה ושמו להם ראש
 אהו ועל כן הארץ פי גדול הם חושאל:
 3 אמר לאחיהם עמי ולא אחיהם רחמה:
 4 הם סאפכם הם פרידיא לא אשתי ואנכי לא
 אשה והם וטעם משה נא אשתיה מן
 5 שדיה: פן אשטימה שמה הנצחיה פיהם
 האלה תשמחיה כמדבר ושתיה פהץ ציה
 6 ורחמיה בצמא: ואת בניה לא ארחם פרימי
 7 וטעם דמה: פי סנה אהם הובישה החרם

פי אמרה אלהי אדוני מאדבו נתנו לחמי ומלי
 צמרו ושלושי שמני ושעירי: לכן הגיט טוף
 את דתקד פסדים ונרתלי את נודה ונחמחה
 לא תמצא: ויהיה את מאדבתי ולא חשתי
 איהם ונקשחם ולא תמצא ואמרה אלהי
 ואשבה אל איש הראשון פי טוב לי אז מעתה:
 ודא לא תעו פי אבן נחוי ליה ונתן והחזיש
 10 והצדד וכסף ודבירו לה חרב עשו לפעל:
 לכן אשוב ולקחתי דגני בשתי וחזושי במימה
 11 והצלי צמרי ושלושי לכסף את ערותיה: ועתה
 12 אגלה את נבלתה לעיני מאדבתי ואיש לא
 יצילה כדוי: והשפתי פל משושה דנה
 13 חשה לשפתי וכל מעוה: והשפתי בספה
 14 ותצתה אשר אמרה אתה רפה לי אשר
 נטרתי מאדמי ושומעים לשו ואכלתם את
 15 השדה: ונקחתי עליה אתימי הפעלים אשר
 תקטור להם ותעד כומה ואלתיה ותלך אדוני
 16 מאדבתי וארץ שכחה סמי יהוה: לכן דנה
 17 אנכי משפתי והלכתיה הפדפר ודפתי על לפיה:
 ותחוי לה את פרמיה משים ואת עמק עמד
 18 לפתח תקדה וענה שמה פמי מעתה וכלום
 עלתיה מארץ מצרים: ויהי ביום ההוא
 19 סמי יהוה תקרא איש ולא תקרא לי עוד
 בעלי: ותסרו את שמות הפעלים מפה ולא
 20 ייסרו עוד בשמם: וכחוי להם בירת פיהם
 והיא עם דתת השדה ועם עוף השמים ורמש
 האדמה ולשת ורוב ומלחמה אשפד מך
 21 הארץ והשכמים לבטח: ואשחיד לי לעולם
 ואשחיד לי בצוק ובמשפט וכסוד ובדמיום:
 22 ואשחיד לי באמנה ודעת את יהוה:
 23 ויהי ביום ההוא אענה סמי יהוה אענה
 את השמים והם יענו את הארץ: והאר

<p>אֶחָד שָׁעַר וּבִמְקוֹ אֶחָד: פֶּתַח יְמִינָהּ חֹמֶשׁ כַּמֶּשֶׁת וְאַרְבַּעַת אֱלֹסִים לְשַׁעֲרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שָׁעַר לְדָ אֶחָד שָׁעַר אֲשֶׁר אֶחָד שָׁעַר נִפְתָּח אֶחָד: כְּבִיב שֶׁמֶן עֲשֹׂר אֶלְפֵי וְשִׁמְשֵׁי עֶשְׂרִים מֵיִם יִהְיֶה אֶלְפֵי:</p>	<p>חֹמֶשׁ מֵאֹחַ וְאַרְבַּעַת אֱלֹסִים וְשִׁמְשֵׁי שְׁלֹשָׁה וְשָׁעַר וְכִכָּר אֶחָד שָׁעַר בְּיַמֵּינָהּ אֶחָד שָׁעַר בְּצִדוֹ אֶחָד: וּמֵאֹחַ נִבְחָה חֹמֶשׁ מֵאֹחַ וְאַרְבַּעַת אֱלֹסִים מִיָּדָה וְשִׁמְשֵׁי שְׁלֹשָׁה שָׁעַר שְׁמֹנֶת אֶחָד שָׁעַר יִשְׁשֶׁבֶר</p>
--	--

חוק

סכום הפסקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלושה. וסימנו סאל חער על אפיקו כי
נפשי הערג אלך אליהם: ופרקו ארבעים ושמונה. וסימנו ועל יוכל ילח שדשי: ו
ידי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש: וסדרו השנה ועשרים. וזרא אחו כי טוב הוא:

חוקאל מה שצמ

15 וְהַמִּשְׁתָּה אֱלֹהִים הַתָּוֶר בְּרֹחַב עַל־פְּנֵי הַמִּשְׁתָּה
 וְעִשְׂרִים אֶלֶף הֶלֶל יִהְיֶה לְעֵד לְמִשְׁבֵּי הַמִּגְרָשׁ
 16 הַזֶּה וְהָיָה הָעֵד בְּרוּחָהּ: וְאֵלֶּה מִדְּוָחֶיהָ פֶּתַח
 צִפּוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וָאַרְבַּעַת אֱלֹהִים וּפְתָח־לְבַב
 חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת וָאַרְבַּעַת אֱלֹהִים וּפְתָח
 קִדִּים חֲמֵשׁ מֵאוֹת וָאַרְבַּעַת אֱלֹהִים וּפְתָח
 17 יְמִינָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וָאַרְבַּעַת אֱלֹהִים: וְהָיָה כִּמְרֹשֶׁת
 לְעֵד צִפּוֹנָה תְּמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים וְנִבְנָה תְּמִשִּׁים
 וּמֵאוֹתִים וְקִדְמִיָּה תְּמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים וְיִפְנֶה הַמִּגְרָשׁ
 וּמֵאוֹתִים: וְהַתָּוֶר בְּרֹחַב עַל־פְּנֵי הַמִּשְׁתָּה וְהָיָה
 18 עֲשָׂרָה אֱלֹהִים קִדְמָה וְעֲשָׂרָה אֱלֹהִים יְמִינָה וְהָיָה
 לְעֵפְתָה תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְהָיָה הַמֵּאוֹת לְחָם
 לְעַבְדֵי הָעֵד: וְהַעֲבָד הָעֵד וְיִבְחָדוּ מִכָּל שְׁבָטֵי
 19 יִשְׂרָאֵל: כָּל־דְּחִיּוֹתֶיהָ הַמִּשְׁתָּה וְעִשְׂרִים אֶלֶף
 פְּחוּמָה וְעִשְׂרִים אֶלֶף רַב־עֲמֻת תְּרִימֵי אֶרֶץ
 20 תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל־אֲחֻזּוֹת הָעֵד: וְהַתָּוֶר
 21 לְנִשְׂאֵי מֶהוּ: וְהָיָה לְתְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְלִמְאוֹת
 הָעֵד אֶל־פְּנֵי הַמִּשְׁתָּה וְעִשְׂרִים אֶלֶף: וְתְּרוּמָה
 עַד־גִּבְלֵי קִדְמִיָּה וְיִפְנֶה עַל־פְּנֵי הַמִּשְׁתָּה וְעִשְׂרִים
 22 אֶלֶף עַל־גִּבְלֵי יְמִינָה לְעֵפְתָה חֲלָקִים לְנִשְׂאֵי הַתָּוֶר
 תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּמְקֻדָּשׁ הַבַּיִת בְּרוּחָהּ: וּמֵאוֹתוֹת
 23 הָאֵלִים וּמֵאוֹתוֹת הָעֵד בְּרֹחַב אֲשֶׁר לְנִשְׂאֵי הָיָה
 בֵּין גִּבְלֵי יְדֵינָה וּבֵין גִּבְלֵי בַּיְתָן לְנִשְׂאֵי הָיָה:
 24 וְיָרַח הַשְּׁבָטִים מִפְּתַח קִדְמִיָּה עַד־פְּתַח יְמִינָה
 25 בַּיְתָן אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי בַּיְתָן מִפְּתַח קִדְמִיָּה
 עַד־פְּתַח יְמִינָה שְׁמֹנֶת אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי שְׁמֹנֶת
 26 מִפְּתַח קִדְמִיָּה עַד־פְּתַח יְמִינָה יִשְׁשָׁב אֶחָד:
 27 וְעַל גִּבְלֵי יִשְׁשָׁב מִפְּתַח קִדְמִיָּה עַד־פְּתַח
 28 יְמִינָה וּמִכֵּן אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי וּמִכֵּן מִפְּתַח
 29 קִדְמִיָּה עַד־פְּתַח יְמִינָה כָּד אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי כָּד
 30 אֶל־פְּתַח כָּבֵד תְּרוּמָה הָיָה גִּבְלֵי מִתְּחִלָּה מִ
 31 מִרְבֵּב קֹדֶשׁ כְּחֵלֶה עַל־הַיָּם הַגָּדוֹל: וְזֹאת הָרֶחֶץ
 32 אֲשֶׁר־יִשְׁפְּלוּ מִכְּחֵלֶה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה
 מִדְּחִיּוֹתֵיהֶם כָּסֵם אֲדֹנֵי הָיָה: וְאֵלֶּה תְּרִצְוֹת
 33 הָעֵד מִפְּתַח צִפּוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וָאַרְבַּעַת אֱלֹהִים
 34 מִדָּה: וְשִׁעֵר הָעֵד עַל־שְׂמוֹת שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל
 35 שְׁעֵרִים שְׁלֹשֶׁה צִפּוֹנָה שְׁעֵר וָרֹאשׁוֹן אֶחָד שְׁעֵר
 36 הַיְדֵה אֶחָד שְׁעֵר עַל אֶחָד: וְאֶל־פְּתַח קִדְמִיָּה

20 וְתְּרוּמָה כְּבֹדָה: וּפְתָחֵיהֶם הָיָה הַגָּדוֹל מִגִּבְלֵי
 21 עַד־נֹכַח לְמֵא חֲמֵת וְזֹאת פְּתָחֵיהֶם: וְהַחֲלָקִים
 22 אֶת־דְּחִיּוֹתֵיהֶם הָיָה לָכֵם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה
 תְּשַׁלּוּ אֹתוֹתֵיהֶם בְּנִחְלָה לָכֵם וְלִצְרָתֵיהֶם הַגֵּוֹיִם
 פְּחוּמָתְכֶם אֲשֶׁר־לָדָד יָמִים בְּרוּחָכֶם הָיָה לָכֵם
 סִפְרָה בְּבִנְיַי יִשְׂרָאֵל אֲחֵיכֶם יִשְׁלַו בְּקִרְיָה בְּרֹחַב
 23 שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה כְּשִׁבְטֵי אֲשֶׁר־בְּרֵי הָעַר אֲחֵי
 24 שָׁם וְהָיָה כְּחֵלֶה כָּסֵם אֲדֹנֵי הָיָה:

CAP. XLVIII. מה

1 וְאֵלֶּה שְׂמוֹת הַשְּׁבָטִים מִקְדָּה צִפּוֹנָה אֶל־יְדֵי
 הַרְחֵף חֲחֵלֶה לְמֵא חֲמֵת חֲצֵר עֵינֵי גִבְלֵי הַמִּשְׁתָּה
 צִפּוֹנָה אֶל־יְדֵי חֲמֵת וְהָיָה פְּתָחֵיהֶם הָיָה
 2 בֵּין אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי בֵּין מִפְּתַח קִדִּים עַד־פְּתַח
 3 יְמִינָה אֶחָד אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי אֲשֶׁר מִפְּתַח קִדְמִיָּה
 4 עַד־פְּתַח יְמִינָה כְּחֵלֶה אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי
 5 כְּחֵלֶה מִפְּתַח קִדְמִיָּה עַד־פְּתַח יְמִינָה מִפְּתַח
 6 אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי מִפְּתַח קִדְמִיָּה עַד־
 7 פְּתַח יְמִינָה אֶחָד אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי אֶחָד
 8 אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי פְּתַח יְמִינָה וָרֹאשׁוֹן אֶחָד: וְעַל
 9 גִּבְלֵי וָרֹאשׁוֹן מִפְּתַח קִדִּים עַד־פְּתַח יְמִינָה הָיָה
 10 אֶחָד: וְעַל גִּבְלֵי הַיְדֵה מִפְּתַח קִדִּים עַד־
 11 פְּתַח יְמִינָה וְהָיָה תְּרוּמָה אֲשֶׁר־צִפּוֹנָה הַמִּשְׁתָּה
 וְעִשְׂרִים אֶלֶף רֹחַב וְאֶדְף פֶּתַח הַחֲלָקִים מִפְּתַח
 12 קִדְמִיָּה עַד־פְּתַח יְמִינָה הָיָה הַתְּקֻשָׁה בְּרוּחָהּ:
 13 וְהַתְּקֻשָׁה אֲשֶׁר תְּרִיבֵה לַיְדֵה אֶדְף הַמִּשְׁתָּה
 14 וְעִשְׂרִים אֶלֶף רֹחַב עֲשָׂרָה אֱלֹהִים: וְלֵאמֹר
 15 הַזֶּה תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ לְעִבְדֵיהֶם צִפּוֹנָה הַמִּשְׁתָּה
 16 וְעִשְׂרִים אֶלֶף וְיִפְנֶה רֹחַב עֲשָׂרָה אֱלֹהִים וְקִדְמִיָּה
 17 רֹחַב עֲשָׂרָה אֱלֹהִים וְיִפְנֶה אֶדְף הַמִּשְׁתָּה וְעִשְׂרִים
 18 אֶלֶף הָיָה מִבְּשֵׁל־יְדֵיהָ בְּרוּחָהּ: לְעִבְדֵיהֶם
 19 הַמְּקֻדָּשׁ מִבְּנֵי צִדּוֹק אֲשֶׁר שְׂמוֹת מִשְׁמֹחֵי
 20 אֲשֶׁר לִרְחֵוֹתֵיהֶם חֲשֹׁתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּהֲנֵיהֶם תְּשֵׁוּ
 21 הָאֵלִים: וְהָיָה לָהֶם תְּרוּמָה מִתְּרוּמַת הָרֶחֶץ
 22 קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים אֶל־גִּבְלֵי הָאֵלִים: וְהָאֵלִים לְעֵפְתָה
 23 גִּבְלֵי הַבַּיְתָן הַמִּשְׁתָּה וְעִשְׂרִים אֶלֶף אֶדְף רֹחַב
 24 עֲשָׂרָה אֱלֹהִים כָּל־אֶדְף הַמִּשְׁתָּה וְעִשְׂרִים אֶלֶף
 25 רֹחַב עֲשָׂרָה אֱלֹהִים: וְלֵאמֹר מִבְּנֵי מִשְׁמֹחֵי וְלֵאמֹר
 26 יִשְׁעֵי הָעֵד וְעִשְׂרִים אֶלֶף רֹחַב יְדֵיהֶם:

והטעם דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה
 קיום דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה
 באת דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה
 ויעבדו ביום כי אספסו: וימד את ויעבדו
 ביום מים פריים וימד את ויעבדו כי מים
 וימד את כל ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 הפנים כי שחו נחל אשר לא יעבדו: ויאמר
 אלי דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה
 דהוה: משוועי דהוה אל שפת נחל קדו
 מאד מאד ומה: ויאמר אלי דהוה דהוה
 ויאמר אל דהוה דהוה דהוה ויהוה על דהוה
 ויאמר דהוה אל דהוה דהוה דהוה דהוה
 הפנים: ויהוה כל עשש דהוה: אשר ישוץ:
 כל אשר יבא עם נחלים יהוה יהוה יהוה
 ויהוה מאד כי בא שפיה דהוה האלה ויהוה
 ויהוה כל אשר יבא שפיה דהוה: יהוה יעבדו
 עליו דהוה מעין נחל ועד עין פללים משווע
 לדומים יהוה למעלה דהוה דהוה דהוה דהוה
 הנחל ויהוה מאד: באתו תבא ולא דהוה
 למח דהוה: ועל נחל יעלה על שפתו מה
 ומה: כל עץ מאכל ארץ יעלה ולא יארי
 פרו לחיותו יעבדו כי מים מן דהוה דהוה
 ויאמר דהוה מן למאכל ועל דהוה לחספה
 מה אמר אתי דהוה נה נבל אשר תרבת
 את דהוה לשני עשר שבט ישראל ית
 חבלים: ויחלום אתה איש באתו אל
 משאר ארצו לחיה ליתוה ליתוה וימלה דהוה
 האת לבם בנחלה: יהוה נבל דהוה לשני
 צפונה מן דהוה הנחל דהוה חתן לב
 צדדה: חמת: פלוחה סבים אשר ביד
 דמשק וכן נבל חמת חצו ויתלכו אשר א
 נבל חתן: ויהוה נבל מן דהוה חצו פי
 נבל דמשק וצפון: צפונה: ונבל חמת יהוה
 פת צפון: ופת קיום מפון דהוה ומה
 דמשק ומפון דהוה ומפון דהוה ומה דהוה
 נבל על דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה
 דהוה: ופת נבל ויתלכו מן דהוה ער
 מרבת קדש נחלה אל דהוה הנחל ומה פא

12 מות דהוה ושמך דהוה לאספה: וכי עשה
 דהוה סבה עולה אי שלמים סבה לדלה
 ופתח לו את השער הפתח קיום ועשה את
 עליו את שלמו כאשר יעשה ביום השפת
 ויהוה וכן את השער אתו צפון: וכש
 בן שפתו חמים תעשה עולה ליום לדלה
 14 בפק בפק תעשה אתו: וכמה תעשה
 עליו בפק בפק ששית ויאמר ושמך שלשית
 יהוה לם את דהוה סבה לדלה חתן
 15 שלם תמיד: ויעשו את דהוה ואת דהוה
 16 ואת ושמך בפק בפק עלת תמיד: מה
 אשר אתי יהוה פתחן דהוה סבה לאיש
 מבלו נחלתו יהוה לבנו תורה אחתם דהוה
 17 בן חלה: וכי יתן מפתח בן חלה מפתח
 דהוה על ערשנו דהוה ושמך לשמה את
 18 נחלתו בנה לם תורה: ולא יתן דהוה
 מן חלה העם לדתם כדחתם כדחתו
 יתן את דהוה למען אשר לא יספדו על אשר
 19 כדחתו: וכי יבא בשמך אשר על שפת
 השער אל דהוה וקדש אל דהוה דהוה
 20 צפונה דהוה שלם מלום ברתים יהוה: ויאמר
 אלי יהוה המלום אשר יבא לם דהוה
 את דהוה ואת דהוה אשר יבא את
 דהוה לבלו דהוה אל דהוה דהוה
 21 לבש את דהוה: ויאמר אל דהוה דהוה
 ויעבדו אל דהוה מן דהוה דהוה חצו
 22 בפק דהוה חצו בפק דהוה: בארבע
 מן דהוה דהוה דהוה דהוה דהוה
 ושלשים חב מהו אוח לירבעם מה דהוה:
 23 ומה סביב דהוה סביב לירבעם ומשלוח
 24 עשו מרתח דהוה סביב: ויאמר אלי אלה
 פת דהוה אשר יבא לם משותי דהוה
 את דהוה דהוה:

CAP. XLVII מז

1 ושמעתי אל פתח הפיה דהוה מים וצאים
 מיתחת מפתח הפיה קדמה פתח הפיה
 קיום דהוה ודום מיתחת מפתח הפיה דהוה
 2 מן נבל למפתח: ויאמר דהוה אשר צפונה

יחזקאל כו שצו

הפסח מים החפזות ונתן אל מנחת הפסח
 ואל ארבע פסח השנה למנחה ולל מנחת
 שש החצר הפנימית: וכן תעשה בשבעה
 בחולש מאלש שנה ומפתי וכפרתם ארדהבת:
 פראשן פארבעה עשר יום לחולש יהיה לכם
 הפסח רג שבעת ימים מצות ואלל: ועשה
 הנשא ביום היום בערו ועד כל עם הארץ
 פר חפזת: ושבעת ימיהו יעשה עלה
 ליהוה שבעת פסח ושבעת אלים תמימים
 ליום שבעת האמים והפסח מעד עיום ליום:
 ומסחה איפה לפר ואיפה לאל יעשה ולמן
 דין לאיפה: בשביעי פדמשה עשר יום לחולש
 ברג יעשה כאלה שבעת האמים פדמחה
 פעלה וכמסחה וכשמן:

CAP. XLVI. מו

פד אמו אדני יהיה שש החצר הפנימית
 הפסח קלים יהיה מלר ששח ימ הפעשה
 ויום השפלה יפחה ויום החולש יפחה: ויא
 הנשוא דרך אלים השש מרוץ ועמל על
 מנחת השש ועשד הפסחים את עלתו ואת
 שלמו והשפחה על מסתן השש וצא
 והשש לריפגו עד הערב: והשפחה עם
 הארץ פחה השש יהיה בשפחה ובחולשם
 למי יהיה: והגלה אשר יקרב הנשוא ליהוה
 ביום השפחה ששה כשים תמימים ואל תמים:
 ומסחה איפה לאל ולפסחים מסחה מרת דו
 ולמן דין לאיפה: ויום החולש פר ברג
 תמימים וששח פכשים ואל תמימים יהיה:
 ואיפה לפר ואיפה לאל יעשה מטה ולפסחים
 פאלר חשט דו ולמן דין לאיפה: ובטא
 הנשוא דרך אלים השש ילא ובדפס צא:
 ובטא עבד הארץ למי יהיה בפסחים הפא
 דרך שש צמן להשפחה צא דין שש
 ללב הפא דין שש ללב צא דין שש
 צמסה לא ישוב דין השש אשר צא מ פי
 כחו הצא: והנשוא פתכם בטאם ילא
 ובצאתם צא: ובתנים ובפסחים תהיה
 המסחה איפה לפר ואיפה לאל ולפסחים

אלים ובי יהיה ומקדש קדש קדש: קדש
 מן הארץ ויא לפסחים מסחה ומקדש יהיה
 והפסחים לשח את יהוה יהיה להם מקום
 לבואים ומקדש למקדש: והמשה ועשרים
 אלק ואלו ועשרת אלפים רוב יהיה ללחם
 משרדו יהיה להם לאחזה עשרים לשכרו:
 ואחזה הדי חפס תמשה אלפים רוב ואלו
 תמשה ועשרים אלק לעפת חרומת הקדש
 לכל בית ישראל יהיה: ולנשיא מה ומנה
 לחודמת הקדש ולאחזה הדי אלפס חרומת
 הקדש ואלפס אחזה הדי מספחים יפה
 וספחה קדמה קדמה ואלו לעפחה את
 והלחים מכל ים אל נבל קדמה: לארץ
 יהיה לו לאחזה בשואל וארזו עד משה
 את עפי הארץ הדי למת ישראל לשכרתם:
 קד אמו אדני יהיה וכלכם שיהא ישראל
 חסם שלו הדי ומשפט וצדקה עשו דימו
 גלשתיכם מעל עפי סם אדני יהיה: מאחר
 צדק ואסח צדק ובדצדק די לכם: ואיפה
 והפת חקן אתו יהיה לשאת מעשד חרמו
 הפת ועשרת חרמו האיפה אל תחמר יהיה
 מחסו: והשקל עשרים גרה עשרים שקלים
 תמשה ועשרים שקלים עשרה: ותמשה שקל
 הגנה יהיה לכם: ואת החרומה אשר חרמו
 לשפחה האיפה מחמר החשים ולשפחה האיפה
 מחמר השששים: והקל השמן הפת השמן
 מעשד הפת מן דפי עשרת הפסחים חמר פר
 עשרת הפסחים חמר: ושה אחת מן הצאן
 מן הפסחים ממשקה שואל למסחה ולעלה
 ולשלים לכפר עליהם סם אדני יהיה:
 כל העם הארץ יהיה אל החרומה האחר
 לנשיא בשואל: ועל הנשוא יהיה השלוח
 והמסחה והקסן בתנים ובחולשים ובשפחה
 כל מעשד בית ישראל הוא עשה את
 החפזת ואת הפסחה ואת העלה ואת
 השלמים לכפר בעד בית ישראל: פד אמו
 אדני יהיה פראשן בחדו לחולש תחפ פר
 ברג פתים תמשה את המקדש: וללח

ולא יעלה עליהם צמד נשחית בשערי הו
 הפנימית ובחזו: פתח שטחים היו
 האשם ומכנסו שטחים היו על מתניהם
 ונתח פתח: ובאדם אל התפר והחז
 אל התפר והזאמה אלהים ישמרו א
 בניהם אשר יזמה משחיתם עם היו
 אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אה
 ולא יקשו אדחשם בנניהם: והאשם
 יגלוהו ויפוע לא ישלחו פסחם ימכרו א
 האשדים: ויין לא יישאו בלפת פס
 אל התפר הפנימית: והלמטה תהיה ל
 יקחו להם לנשים פי אם פתולח מות
 ישראל והלמטה אשר יעודה אלמטה מנ
 יקחו: ואת עמי חלו בין קוש לחל וב
 טמא לטוה ודיים: ועל ציב הפה יעב
 לישט במשפטו וטמאו וחדדו חו
 הקחו בכל מעשי וטמאו וחדדו קבש
 ואלמח אדם לא יבא למחנה פי אהל
 לאדם ולכן וצב לאח ואחות אשר לא היו
 איש ישמאו: ואחז טוהה שמעת ימי
 יספרו: וביום פא אל הקוש אלהת
 הפנימית לטוה פקוש יקרב חפארו מ
 אדני ודוה: והחיה להם לחדלה אני טוה
 ואתוה לא תחית להם בישראל אני אחזוב
 הפכותה והחפאת והאשם הפה יאכלום ונ
 חרם בישראל להם ודוה: והאשה בלפס
 כל וכל תחמת כל מפל תחמתכם לפני
 דוה והאשה שויחיתם תחמי לפני לה
 פכה אל פתח: בלעלה ותפסה מרתע
 ומתהפכה לא יאכלו דבחים:

CAP. XLV. מה

ובשילכם אדדדדדך בן חלה תימי תול
 ליהיה קוש מדהדדד אדך חמשה ועשר
 אלקי אדך ותב עשרה אלקי קוש דוה בנ
 גבלה סביב: ודוה מה אל הקוש חב
 מאת חמש מאת מרבע סביב וחמש
 אמה מרגש לו סביב: ומן הפדה הוא
 חמוד אדך חמשה ועשרים אלקי ודוב עש

3 דוה אלה ישראל בא מ דוה סגור: אד
 ותשוא משא ויהא ישרי לאסל להם לפני
 דוה מרתך אלה השעל יבא ומרתך מא:
 4 והיבאי דרוך שש והסגור אל פני הפה
 והוא דוה מלא סגור ודוה את פה דוה
 5 האל אל פני: ויאמר אלי דוה בן אדם
 שים לבך ודוה בעיניך ובאנף שלע את כל
 אשר אל מרפ אדך לכל תשח פת דוה
 והלתי דוה ושמת לבך למשא הפה בכל
 6 מרפא הקדש: ואמרת אל מר אל פה ישראל
 פה אסר אדני דוה ובלכם מלתי עשיתם
 7 פה ישראל: בפיאכם בפי עול לב
 ועל בשו לדוה במקדשי לחלו את פתי
 בוקותכם את לחמי חלב חם ושר אד
 8 פתו אל בלתי עשיתם: ולא שמרתם
 משמרת קדשי ותשחק לשמתי משמתי
 9 במקדשי לכם: פה אסר אדני דוה כל
 קרעם של לב ועל בשו לא יבא אל מקדשי
 10 לכל פסג אשר בחוץ בני ישראל: פי אם
 תולים אשר רחקו מעלי פתעת ישראל אשר
 11 תוע מעלי אחזי נעוליהם ומשאו עינם: ודוה
 במקדשי משחיתם פקדתי אל שעת הפה
 ומשחתים אתה בית דוה וטחשו אתה עולה
 ואת דוהם לעם דוה יעמד לפניהם לשחתם:
 12 וכן אשר ישרו אותם לפני נעוליהם ודוה
 לבית ישראל למכשול עון על פן משאתי יד
 13 עליהם סגור אדני דוה ומשאו עינם: ולא
 יבשו אל לבך לוי וללשח על כל קדשי אל
 קדשי הקדשים ומשאו פלפלים ותעשרים
 14 אשר עשו: ותחזי אותם שמתי משמרת
 הבית לכל עבדיו לכל אשר יעשה פי:
 15 והבגדים תולים בני צדוק אשר טמאו את
 משמרת מקדשי פתעת בני ישראל מעלי
 דוה וקרבו אלי לשרדני ועמדו לפני להקרב
 16 לי חלב חם טמא אדני דוה: דוה יבא
 אל מקדשי ודוה יקרב אל שלתני לשרדני
 17 וטמאו את משמתי: דוה בתיאם אל
 שפי והחזר הפנימית בגדי שטחים ולבשו

יחזקאל מד שצה

1 ואש יהוה על גבול סביב סביב קש קשלים
 13 הנה זאת תורת הבית: ואלה מלות המזבח
 במזבח אמה אמה ומסב חזק האמה ואמה
 רחב וגובהו אל שמונה סביב ורת האחד זה
 14 צב המזבח: ומחוק הארץ עד העמודה
 התחתונה שהים אמה רחב אמה אמה
 ומה עורה והמטה עד העמודה הגדולה ארבע
 15 אמה ורחב האמה: וההוא ארבע אמה
 ומה הוא ומהעלה הקטנה ארבע: וההוא אל
 16 שתיים עשרה ארץ שתיים עשרה רחב רחב
 אל ארבעת רבעו: העמודה ארבע עשרה ארץ
 17 בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעו והגבול
 סביב אמהו וצד האמה החזק לה אמה סביב
 18 ומעלתו פנת קדים: והאמר אלי בראובן
 19 פה אמר אדני יהוה אלה השת המזבח צום
 העשורו להעלות עליו עולה ולוקח עליו הם:
 19 וירוחו אל המזבחים הללו אשר הם מרוע
 20 צדוק הקדים אלי כסא אדני יהוה לשורתי
 21 פן בן צדק לחטאת: ולקחת מילת וירוחו
 22 על ארבע קרטיהו ואל ארבע פנות העמודה
 ואל הגבול סביב חטאת אדני וכפרתו:
 21 ולקחת את הפר החטאת ושורו במסד קד
 22 הבית מחוץ למזבח: ויום השלישי מקריב
 23 ששע עים תמים לחטאת חטאת אדני המזבח
 23 באשר חטאת פפר: בכלחוק מחטאת מקריב
 24 פן בן צדק תמים ואל מן המזבח תמים:
 24 והתמים לפני יהוה השלישי המזבחים עליהם
 25 מלח זה על אדנים עלה ליהוה: שבעת ימים
 26 תעשה ששע חטאת ליום ופר בן צדק ואל
 26 מן המזבח תמים ועשו: שבעת ימים וכפרו
 27 אדני המזבח ושורו אדני ומלאו ידו: ויכלו
 אדני המים ויהוה ביום השמיני והגאה יעשו
 27 המזבחים על המזבח אדני שלחיתכם ואדני
 שלמים וירוחו אדניכם כסא אדני יהוה:

CAP. XLIV. מד

1 וישב ארץ יהוה שש המקדש החיצון הפני
 2 קדים והוא סגור: והאמר אלי יהוה השש
 3 יהוה סגור יהוה לא יפתח ואיש לא יבוא לו פי

13 לעם: וכלה את מרחו הבית הפנימי והצדוני
 14 דרך השש אשר פניו דרך הקדים ומדו
 16 סביב סביב: מדו רח הקדים בקנה המדה
 17 חמש אמות קנים בקנה המדה סביב: מדו
 18 רח המסך חמש אמות קנים בקנה המדה
 19 סביב: את רח הדורם מדו חמש אמות
 19 קנים בקנה המדה: סב אל רח דם מדו
 20 חמש אמות קנים בקנה המדה: לארבע
 21 רוחות מדו וקמה לו סביב סביב ארץ חמש
 22 סוטה חזק חמש אמות להכיל פן האיש
 23 לחל:

CAP. XLIII. כג

1 וחלכני אל השש שש אשר פניו דרך
 2 הקדים: והנה פנד אליו ישראל בא מדו
 3 הקדים וקול בקול מים רבים הארץ האיה
 3 מנבוא: וכמראה המראה אשר ראיתי פמראה
 4 אשר ראיתי בסאי לשחה את העמ וכמראה
 5 פמראה אשר ראיתי אל סוד פני ואפל אל
 6 פני: וכמד יהוה בא אל הבית דרך שש
 7 אשר פני דרך הקדים: והשאתי רח ומסאני
 8 אל העשור הפנימי והנה מלא כבוד יהוה
 9 הבית: והשמע מדו אל מזבחת האש היה
 7 עמד אצלו: והאמר אלי בראובן את מקום
 8 בסאי ואת מקום פפות תלי אשר אשכך
 9 שם ברוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עד
 10 בית ישראל שם קדשי רפה ומלכותם בנותם
 8 ובמנה מלכותם במותם: פתום ספס אד
 9 ספ ומותם אצל מחוץ והדוד בית ומינתם
 9 וטמאו: את שם קדשי בחעתם אשר עשו:
 9 והאל אתם באפו: עתה ידחק אדני חתם
 10 וסגר מלכותם מפני ושכנתי בתוכם לעולם:
 10 איהו בראובן רח אדני בית ישראל את הבית
 11 והלכתי משטוריהם ומדו את חכמתו: ואב
 12 ככלמי מכל אשר עשו צדתי רפה וחכמתו
 13 ומצאתו ומסאני וכל צדתי ואת כל חסותו
 14 וכל צדתי וכל חסותו ודע אתם וכתב
 15 לעינתם וישמרו את כל צדתי ואת כל
 16 חסותו ושלו אתם: זאת תורת הבית על

דלתות לאחד: וישלח אתן אל דלת
 ההיכל פתחים וחמרים פתח עשויים לקח
 ועב עץ אל פני האולם מהדף: ודלת
 אבנית חמרים כמו וכפף אל פתחת הא
 וצלעה הפתח העצבים:

CAP. XLII. סכ

והציאתי את העזר והדבירה דרך דרך ויש
 ויבאני אל האשפה אשר נגד הדורה והאם
 נגד הבנין אל הצפון: אל פני ארון או
 הפאה פתח הצפון וחדש חמשים אפס
 נגד העשויים אשר לצד הפנימי ונגד רצ
 אשר לצד הדבירה וישק אל פני אר
 בשלשים: ולפני האשפה מהדף עשר אפ
 רחב אל הדבירה דרך אמה ארבע וסדורה
 לצפון: והאשפה העליונה קצותה פתוחה
 ארבעים מרפה מהדבירה ומדבירה פת
 פי משלשלת דפה ואין להן עמודים בעמ
 הדבירה על פני סגל מהדבירה ומדבירה
 מהדף: ונגד אשר לדף לעמח האשל
 דרך הדפן הדבירה אל פני האשפה או
 חמשים אמה: מראש האשפה אשר לח
 הדבירה חמשים אמה דפה על פני דרך
 מאה אמה: ומדבירה לשלש האמה הפנ
 מהדףים בסוף לדף מהדף הדבירה: פת
 נגד הדפן דרך דקה חמשים אל פני הדורה וא
 פני הבנין לשלש: ורחב לפניהם כמה
 האשפה אשר דרך הצפון פתח פן רח
 וכל מהדף וכל משפחה ומדבירה: ומה
 האשפה אשר דרך הדורות פתח פראש ד
 דרך בסוף הדורה גולה דרך ודקהים בסוף
 ויאמר אלי לשלש הצפון לשלש הדורות או
 אל פני הדורה דפה: לשלש דקהים או
 יאכלו שם הדבירה אשר קדושים ליהוה קד
 הדקושים לשם ויהיו: קדושים הדקושים והפנ
 הדבירה והאשם פי הדקושים קדושים: בס
 הדקושים ולא יצאו מהדף אל הדפן הדבירה
 ושם יהיו מדבירה אשר שדורה דקה פתח
 דפה לבלש פתחים ארבעים וקדושים אל

דבירה בדרך אשר לפניה לצלעה סביב: סביב
 לדורה ארבעים ולא יהיה ארבעים בקד הדורה:
 7 הדורה ובסוף למעלה למעלה לצלעה פי
 מסביב דבירה למעלה למעלה סביב: סביב לפניה
 על פני דבירה למעלה וכן הדבירה יעלה
 8 על הדבירה לתיכסה: והארץ לפניה גבה סביב
 סביב מהדורה הצלעה מלך הדורה שלש אמה
 9 אצלעה: ורחב הדף אשר לצלעה אל הדף
 חמש אמה והאשר מלח פת צלעה אשר
 10 לפניה: וכן האשפה רחב עשורים אמה
 11 סביב לפניה סביב: סביב: ופתח הצלע
 לפניה פתח ארון דרך הצפון ופתח
 ארון לדורות ורחב מקום הפתח חמש אמה
 12 סביב: סביב: הדבירה אשר אל פני הדורה פתח
 דרך דקהים רחב שבעים אמה וקד הבנין
 חמש אמה רחב סביב: סביב וארבע ושמשים
 13 אמה: ומקד ארבע דבירה ארון מאה אמה
 הדורה והפניה וקדושה ארון מאה אמה:
 14 ורחב פני הפתח הדורה לקדושים מאה אמה:
 15 ומקד ארון הבנין אל פני הדורה אשר על
 ארבעה: והארבעה כמו וכפף מאה אמה
 16 וההיכל הפנימי והלפני הדפן: והשפיים והחמרים
 האבנים והארבעים: סביב לשלשים מגד הפת
 שחית עץ סביב: סביב והארץ עד הדלת
 17 והדלת מפתח: על מעל הפתח ועד הפתח
 הפנימי ולדף: ואל על הדף סביב: סביב
 18 בששמי ורחבן מדות: ועשר פתחים וחמרים
 החמרה בך פתח למיז ושנים פתחים לפתח:
 19 ושני אדם אל החמרה כמו ושני כסוד אל
 החמרה כמו עשר אל על הדורה סביב: סביב:
 20 מהדף עד מעל הפתח הפתחים החמרים
 21 עשורים וקד ההיכל: וההיכל מוחת רבעה
 22 ושני דקהים הפתח בפדורה: הדפן עץ
 שלש אמה גבה וארבע ושמשים אמה
 ומקצוה לח וארבע וקדושה עץ ורחב אלי
 23 זה השלשון אשר לשם דפה: ושתיים דלתות
 24 לדקהים ולקדושים: ושתיים דלתות לדלתות שתיים
 מספחה דלתות שתיים דלתות ארבע ושתי

יחזקאל מא שצנ

השער השלישי שנים שלחתי ואל השער
האחרת אשר לאים השער שנים שלחתי:
ארבעה שלחתי מפה וארבעה שלחתי מפה 41
לכתף השער שמונה שלחתי אליהם ישחמו:
וארבעה שלחתי לעזרה אבני גזית ארץ אמה 42
אחת ורצו וחזב אמה אחת ורצו תבא אמה
אחת אליהם ויתרו את העולים אשר ישחמו
את העולה עם הרוח: והשפחים טפח 43
אחד מכלים פניה סביב וסביב ואל השלחתי
בשר הערים: ומחצבה לשער הפנימי לטבת 44
שנים טפח הפנימי אשר אל פתח שער
הצפון וסביב דרך היחוס אחד אל פתח
שער הערים פני דרך הצפון: ורצו אלי 45
זה השלשה אשר פניה דרך היחוס לפנים
טפח משמחת הפתח: והשלשה אשר פניה 46
דרך הצפון לפנים טפח משמחת הפתח
רפה ברוצח הערים מפתחו אליהם
לשחתו: יחזב את החצר ארץ ומה אמה 47
וחזב מה אמה מרובעת המזרח לפני הפתח:
ויבא אל אולם הבית וימד אל אים חמש 48
אמות מפה וחמש אמות מפה ורזב השער
שלוש אמות מפה ושלוש אמות מפה: ארץ 49
האיים עשרים אמה ורזב עשרתי עשרה אמה
ובמעלות אשר יעל אלי ועמודים את האילים
אחד מפה ואחד מפה:

CAP. XLI.

ויבא את העולה וימד את האילים שש 1
אמות רזב מפה ושש אמות רזב מפה רזב
האיל: ורזב הפתח עשר אמות וכתוה 2
הפתח חמש אמות מפה וחמש אמות מפה
וימד ארץ ארבעים אמה ורזב עשרים אמה: 3
ויבא למעלה וימד אל הפתח שתיים אמות:
הפתח של אמות ורזב הפתח שבע אמות:
וימד את ארצו עשרים אמה ורזב עשרים 4
אמה אל פני העובל ויבא אל זה קיש
העשרים: וימד קודפות של אמות ורזב 5
האיל ארבע אמות סביב וסביב לפת סביב
והעשר אל פני אל צלע שלוש ושלשים פעמי

20 והצפון: והשער אשר פני דרך הצפון לחצר
21 והעולה מוד ארץ ורזבו: והוא שלשה
ספר והשלשה מפה וארץ האיל והוא כמדת
השער והאילן והפחים אמה ארץ רזב
22 חמש ועשרים אמה: והעול האילן והמזו
כמדת השער אשר פני דרך הערים ובמעלות
23 שבע ועליו האילן למעדים: ושער לחצר
הפנימי נגד השער לצפון ולערים וימד משע
24 אל שער מפה אמה: וימד דרך היחוס והפתי
שער דרך היחוס ומד אליו האילן כמדת
25 האלה: והעולים לו והאילן סביב וסביב פתחולת
האיה חמשים אמה ארץ ורזב חמש ועשרים
26 אמה: ובמעלות שבעה עליו האילן למעדים
והמרים לו אחד מפה ואחד מפה אל אלו:
27 ושער לחצר הפנימי דרך היחוס ימד משע
28 אל השער דרך היחוס מפה אמות: ויבא
אל הפתח הפנימי שער היחוס וימד את
29 השער היחוס כמדת האלה: ורצו ואלו
האילן כמדת האלה והעולות לו והאילן סביב ו
סביב חמשים אמה ארץ ורזב עשרים וחמש
30 אמות: והאילן סביב וסביב ארץ חמש
31 ועשרים אמה ורזב חמש אמות: והאילן אל
רפי והעולה המרים אל אילן במעלות
32 שמונה מעלו: ויבא אל הפתח הפנימי
דרך הערים וימד את השער כמדת האלה:
33 והוא ואלו האילן כמדת האלה והעולות לו
והאילן סביב וסביב ארץ חמשים אמה ורזב
34 חמש ועשרים אמה: והאילן לחצר והעולה
והמרים אל אילן מפה וספר ושמונה מעלות
35 מעלו: ויבא אל שער הצפון ומד כמדת
36 האלה: והוא אל האילן והעולות לו סביב ו
סביב ארץ חמשים אמה ורזב חמש ועשרים
37 אמה: והאילן לחצר והעולה המרים אל
38 אילן מפה וספר ושמונה מעלות מעלו: והשפה
והעולה באלים הששים עם יתרו את העולה:
39 ובאים השער שנים שלחתי מפה ושנים
שלחתי מפה לשושים אליהם האלה והשפוח
40 והעולים: ואל הפתח מחצבה לשלה לפתח

העמים אחר דעותיהם על פני הארץ להנהיג
 15 מלצה שבעה דורות יקדו: ועם העמים
 ארץ יהיה עם אדם ובה אצל ציון עד
 16 סוף את המקדשים אל בני המן וגו' גם
 17 שם עיר המטה ושדה הארץ: והיה קר
 אדם פדאמו: ואת יהיה אמו לצפור כל
 פה לכל: וחת השדה היבשה ואל האסו
 משכב על גבה אמו אל ובה לבם ובה בול
 על דת ישראל האכלים בשד שדוהם הם:
 18 בשד גפרים ואכלו דם נשואי הארץ השווי
 אילים פרס ושדוים פלים מריא בשן פלים:
 19 האכלים חלב לשדנה ושדוים דם לשדון
 20 מוסדי אמו וכו'וי לכם: ומשעם על
 שלחם סוס ורכב גפר ומלאש מלומה סוס
 21 אתי יהיה: ותחוי אדפגדו פנים ודאי כל
 דגים את מושפטי אשד עליו את יהי
 22 אשד שמוצי בהם: וידע בית ישראל כי אני
 23 יהיה אלהים מן דאם והוא הולאה: וידע
 דגים כי בעולם גלו בית ישראל על אשד
 מעל דה וחסור פני מהם ואינם פד צדום
 24 וישל ברוך עלם: כפסאם וכפשיהם
 25 משווי אדם וחסור פני מהם: לכן פה
 אמו אתי יהיה עשה אשד את שדה יעקב
 ודמוצי כל בית ישראל וקצאו לשם קרשי:
 26 וישו את פלמלים ואת כל מעלם אשד מעל
 כי בשבתם על אדמתם למסח וכן מחדו:
 27 בשבת אדם מן העפלים וקצאו אדם
 מארצה אימים וקצאו גם לעני דגים
 28 רבים: וידע כי אני יהיה אלהים בתלתי
 אדם אל דגים וכפסאים אל אדמתם ולא
 29 אדור עד מהם שם: ולא אסויד עד פני
 מהם אשד שפכו את דחוי על בית ישראל
 סם אתי יהיה:

CAP. XL. 2

1 בעשרים וחמש שנה בלתינו פלאש השנה
 בעשור לחוד פארע עשורה שנה אלו אשד
 הפחה העד בעצם: ואם זה היתה על
 2 ירהיה ויבא ארץ שפה: במרצות אלהים

חזקאל למ שצא

1 וְלִשְׁבַבְתֶּיךָ וְנִרְמַי הַחַיִּים בְּלִיַּיִךָ הַחֲצִיאוּךָ
 אֲחִיךָ וְהִדְבַּלְתִּיךָ לְחַיִּים סוֹסִים וְפָרִשִׁים לְבָשׁוּ
 מְכַלְכֵל פֶּלֶם קָדָה רֹב צִנֹּה וּמִן הַשֶּׁשֶׁי חֲרֹמָה
 5 פָּרִים פֶּשֶׁת הַטֹּט אֲחִים פֶּלֶם מִן וְטַבְעוּ
 6 נֶזֶר וְכַל אֲפִסָּה פֶתַח הַחֲרֹמָה יִדְפְּרוּ צִפּוֹן אֶחָד
 7 בְּלִאֲצַפְוֹ עַמּוּם רַבִּים אֲחִיךָ: הֵן הִכְנִן לָךְ
 אֲחִיךָ וְכִלְקִיָּוִיךָ הַקְּדוֹלִים עֲלֶיךָ הֵיחָד לָרֹם
 8 לְמִשְׁמֵר: מִיָּמִים רַבִּים הִשְׁקֹךְ בְּאֵזְרֵיהֶם הַשֵּׁלֶם
 תִּטְאֵהוּ אֶל אֲרָץ מְשׁוֹבְתָה מְדֻבָּה מִקְצֵצָה
 מַעֲמִים רַבִּים עַל דְּרֹת שְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הִיוּ לְדִרְהָ
 תְּמִיד הָיָה מַעֲמִים הַצִּנֹּה וְשִׁבּוֹ לְבַטָּח פֶּלֶם:
 9 וְעֲלִיךָ בַשָּׂדֶה תִּטְאֵהוּ פַעֲנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ
 הַדְּרָה אֲחִיךָ וְכַל אֲבִישׁוּךָ וְעַמּוּם רַבִּים אֲחִיךָ:
 10 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַזֶּה: בָּיִם הָיָה וְעָלָה
 11 דְּבִים עַל־רִבְבָה וְהַשִּׁמְשׁ מִחֻשְׁבֹּת עֵה: וְאִמְרָה
 אֲעֲלֶה עַל־אֲרָץ פְּרוֹחַת אֲבֵה אֲשֶׁר־לִשְׁבּוֹ
 לְבַטָּח פֶּלֶם לְשִׁבִים פֶּאֶן חֲרֹמָה וְכִרְיָה וְלִרְחִים
 12 אֶן לָרֹם: לְשַׁלְל שְׁלַל וְלִבֹּז בֹּז לְחֻשִׁב יִדְוָה
 עַל־חֲרִיבָה תִּשְׁטַח וְאֶל־עַם מֵאִסְרָף מְצֹאִים
 13 עֲשֶׂה מִקְנֵה רִקְנָן לְשִׁבּוֹ עַל־טַחַף הָאָרֶץ: שָׂא
 הָרִדִן וְכִסְרֵי תִשְׁשׁ וְכַל־פְּסִיחֵי אֲמֹר לָךְ
 הַלְשַׁלְל שְׁלַל אֲחִיךָ אֵה אֲהַבֵּן בֹּז הַקְּדוֹלִת
 קִרְיָיִךְ לְשִׂאחַ וּבִשְׁף חֲרִיב לְקַחֵת מִקְנֵה רִקְנָן
 14 לְשַׁלְל שְׁלַל נְדוּל: לִכֵּן תִּבְנֶה בְּרֹאִים וְאִמְרָה
 לֵטֹב כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַזֶּה: בָּיִם הָיָה
 15 בְּשִׁבּוֹ עַמּוּ שְׂרָאֵל לְבַטָּח תִּדְעוּ: וְכַתּוּב מִמְּלִיכָה
 מִדְּפִרְוֹ צִפּוֹן אֲחִיךָ וְעַמּוּם רַבִּים אֲחִיךָ וְכִבֵּי
 16 סוֹסִים פֶּלֶם קָדָה נְדוּל חֲרִיב רִבֵּי וְעֲלִיךָ עַל־
 עַמּוּ שְׂרָאֵל פַּעֲנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ בְּאֵזְרֵיהֶם
 17 דְּבִים תִּדְרָה הַרְבִּיאוּתֶיךָ עַל־אֲרָץ לְמַעַן דַּשׁ
 הַצִּיָּה אֲרָץ בְּדִקְלוֹשׁ בָּהּ לְשִׁינֵיהֶם נֹגַ: כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַחֲחֹה־הָיָה אֲשֶׁר־דִּפְרִי
 18 מִיָּמִים קְדָמַיִם כִּד עֲבָדוּ כִבְיָה שְׂרָאֵל הַבְּנָאִים
 בָּיִם הָיָה דְבִים לְבֵימָה לְבִימָה אֲחִיךָ עֲלִידֹם: הַזֶּה
 בָּיִם הָיָה בָּיִם נֹגַ עַל־אֲדָמַת שְׂרָאֵל
 19 כֹּה אָמַר יְהוִה הַחֲחֹה מִכְּסִי: וּבְקִצְרֵי
 אֲשֶׁר עֲבָדוּ דִּבְרִי אֲסִלֵּא: בָּיִם הָיָה הַזֶּה
 20 רֵשֶׁת נְדוּל עַל אֲדָמַת שְׂרָאֵל: הַרְעֵשׁ מִפְּנֵי

1 דְּנֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל־
 הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הַיָּם אֲשֶׁר־
 עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וְהַדְּסוֹ הַיָּרִים וְנִסְפֵי הַבְּדוּלֹת
 2 וְכָל־חֲרֹמָה לְאֲרָץ הַפֶּלֶם: וְקִרְיָוִי עֲלֶיךָ לְכָל־
 הַיָּד וְרֹב טָם אֲדֹנָי יְהוִה חֲרִיב אֵישׁ בְּאֵזְרוֹ
 22 תִּדְרָה: וְלִשְׁפִטְתִּי אֲחִי בְּדָרְסוֹ וְכִבֵּי וְנִשְׁמֵם
 שׁוֹטֵף וְאֲבֵי אֲבִישׁ אֵשׁ וְנִסְפִיחַ אֲמִסּוֹ עֲלֶיךָ
 וְעַל־אֲצַפְוֹ וְעַל־עַמּוּם רַבִּים אֲשֶׁר־אֲחִי:
 23 הַחֲרֹדְלוֹתֵי הַתִּקְשָׁוִי וְהַדְּעִי לְעֵינֵי יָוִים רַבִּים
 וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה:

CAP. XXXIX. לט

1 וְאִתָּה בְּרֹאִים הַבָּא עַל־נֹגַ וְאִמְרָה כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הַזֶּה: אֲלִיךָ נֹגַ לְשִׂי אֵישׁ מִשְׁוֹ
 2 וְהַבֵּל: וְלִשְׁבַבְתֶּיךָ וְלִשְׁאֲרֵיךָ הַיָּעֲלִיךָ מִפְּנֵי
 3 צִפּוֹן תִּבְנִיאוּךָ עַל־דְּרֵי שְׂרָאֵל: וְהִפְּרוּ
 4 קִשְׁתֶּיךָ מִיֵּד שְׂמֹאלֶיךָ וְחִפְּיֶיךָ מִיֵּד יְמִינֶיךָ אֲסִל:
 5 עַל־דְּרֵי שְׂרָאֵל הַפֶּלֶם אֲחִיךָ וְכַל אֲבִישׁוּךָ וְעַמּוּם
 6 אֲשֶׁר־אֲחִיךָ לְעִים צִפּוֹן כִּלְכַנֵּף תִּחַת הַשָּׂדֶה
 7 כְּחִתֶּיךָ לְאֲכֹלָה: עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה חִסּוֹל כִּי אֲנִי
 8 דִּפְרִי טָם אֲדֹנָי יְהוִה: וְלִשְׁלֹחַת־אֵשׁ בְּמִגֹּן
 9 וּבִשְׁבִי הַיָּמִים לְבַטָּח וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה:
 10 וְאִדְשִׁים קִדְשֵׁי אֲוִיעַ חֲרוֹף עַמּוּ שְׂרָאֵל וְלֹא־
 11 אֲחִל אֲדִשִׁים קִדְשֵׁי עַד וְיִדְעוּ הַבָּיִם כִּי־
 12 אֲנִי יְהוִה קִדְשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: הַזֶּה כִּבְיָה וְסִדְרָה
 13 טָם אֲדֹנָי יְהוִה הָיָה אֲשֶׁר־דִּפְרִי וְנִצָּה
 14 לְשִׁבֵי: עַתּוּ שְׂרָאֵל וּבְעִדֵי הַשֶּׁשֶׁי בְּלִשְׁק וּמִן
 15 וְצִנֹּה בְּקִשָׁת וְהַצִּיָּה וּבְמִקְלֵי דֹב וּבְמִטָּה וּבְעַד
 16 בָּיִם אֵשׁ שִׁבְעַ שְׁטִים: וְלֹא־שָׂא עַמּוּם מִדְּ-
 17 הַשָּׂדֶה וְלֹא חֲחֹה מִדְּהַעֲשִׂים כִּי בְּלִשְׁק יִבְשֵׁד
 18 אֵשׁ וְשַׁלְלֵה אֶת־שְׁלֵלֵיהֶם וּבִזּוֹן אֶת־בְּזוּזֵיהֶם
 19 טָם אֲדֹנָי יְהוִה: הַזֶּה בָּיִם הָיָה אֲחִיךָ
 20 לְנֹגַ: מִקְּדָם לְשִׁם לְכֵן בְּיִשְׂרָאֵל יֵי הַעֲשִׂים
 21 קִדְמַת הָיָם חֲחִמַת הָיָה אֲחִי הַעֲשִׂים וּבְמִדְּ-
 22 שֵׁם אֲחִי וְהִדְבַּלְתִּימֹלֵה וְקִרְיָוִי בָּיִם הַכֹּחַ
 23 בָּיִם: וְקִסְרֹם בֵּית שְׂרָאֵל לְמַעַן מִדְּאֲחִיךָ
 24 שְׁבַעַת תִּשְׁשִׁים: וְקִבְרוּ כִלְעַם הָאָרֶץ הַזֶּה:
 25 לָרֹם לְשִׁם יָם הַבְּכִי טָם אֲדֹנָי יְהוִה:
 26 וְאֲשֶׁר תְּמִיד וּבְחִילֵי עַמּוּם בְּאֲרָץ מִקְבָּיִם אֲחִי

יהוה יהוה וישלח סמיתיהו: והו
 יהוה אל לאמו: ואתה בן אדם קח לך
 אתו חתן עליו ליהודה ולבני ישראל
 ולקח עך אתו וכתב עליו לכתב עך את
 וכל בית ישראל חתן: ולבן אדם אתו
 אתו קח לעך אתו יהוה לאחותו פו
 וכאשר יאמר אליך בני עפוף לאמו הק
 תמיד לט מן האלה קח: דבר אלהים
 אמר אתי יהוה דבר אל לקח את עך
 אתו בן אדם וישמע ישראל חתן ונ
 אותם עליו את עך יהודה וישתחם
 אתו יהוה אתו בתי: יהוה העצים אשר ה
 עליהם בדרך לעיניהם: ודבר אלהים פה
 אתי יהוה דבר אל לקח את עך ישראל
 דבאם אשר הלכתי עם וקצצתי אותם מ
 והבאתי אותם אל אדמתם: וישלח א
 לני אתו בדרך פה ישראל ומקח אתו
 לכלם למקח ולא יהיה עוד לשני גוים
 יחד עוד לשתי ממלכות עוד: ולא יש
 עוד בגויהם והשקצויהם וכלל פשע
 והשטותי אותם מכל משפחהם אשר ה
 הם ותרדתי אותם והדלתי לשם ואני א
 להם לאלהים: ועבדי דלד מקח עליהם ו
 אתו יהיה לכלם ובמשפט לבנו והקדתי יש
 ועשו אותם: וישם על הארץ אשר נ
 לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיהם וי
 עליה רמה ובניהם ובני בנים עד עולם
 עבדי נשאו להם לשלום: וכרתו להם
 שלום ברות שלום יהיה אותם ונתחיים ה
 אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לשלום: ו
 משפתי עליהם והייתי להם לאלהים ה
 הדדלי לשם: וידעו דבאים כי אני יהוה מ
 את ישראל ברוח מקדשי בתוכם לשלום

CAP. XXXVIII. לו

ויהי דבר יהוה אלי לאמו: בן אדם
 פקח אל גב ארץ הגלות נשאו ראש כ
 ורובל והבא עליה: ואמרת פה אמר
 יהוה הנני אלקיך פת נשאו ראש משך ה

דבאים אשר ישלח סמיתיהם כי אני יהוה
 ברוח הברדלסות נשיתי והשפתי אני יהוה
 37 יהוה וישלח: פה אמר אתי יהוה עד
 ואה אהש למדי ישראל לעשות להם אהבה
 38 אותם כפאן אדם: כפאן קדשים כפאן וישלחם
 במעפיה בן הדיקיה העמים הרבנות מלאכה
 כפאן אדם וידעו כי אני יהוה:

CAP. XXXVII. לו

1 והיתה על הנהר והבאתי ברוח יהוה ויחיה
 2 פה הנהר והקעה היא מלאה עפמות: והעבדתי
 עליהם סביב: סביב דפה רבות מלא על פני
 3 והקעה דפה יבשות מאו: ואמר אלי בן
 אדם התייטיה והעפמות האלה ואמר אתי
 4 יהוה אלהי ידעתי: ואמר אלי דבא על
 העפמות האלה ואמרת אלהים העפמות
 5 והכלתה שמש דם יהודה: פה אמר אתי
 יהוה לעפמות האלה דפה אני מיא בכם
 6 רוח חיים: ונתתי עליכם נדחים והעלתי
 עליכם נשור וקדמי עליכם עד ונתתי בכם
 7 רוח חיים וידעו כי אני יהוה: ונבאתי
 פאשר צירתי ויהי קול דבבא יהוה ועש
 8 והקדתי עפמות עפם אל עפמות: והאיתי דפה
 עליהם נדחים ונשור עליה וקדמי עליהם עד
 9 מלמעלה רוח אני דבאם: ואמר אלי דבא
 אל הנהר דבא בן אדם ואמרת אל הנהר
 פה אמר: אתי יהוה כפאן רוחות פה יהיה
 10 ונתי ברוחיהם האלה ויהו: והפאיתי פאשר
 צופי ותטא ברום הנהר ויהו העפמות על
 11 ונללתי חול גדול מאו מאו: ואמר אלי
 בן אדם העפמות האלה פל בית ישראל והנה
 דפה אדמים יבשו עפמותי ואבדה הקדוה
 12 מנזרת לט: לכן דבא ואמרת אלהים פה
 אמר אתי יהוה דפה אני פתח את קברותיכם
 והעליתי אתכם מקברותיכם עפמי והבאתי
 13 אתכם אל אדמת ישראל: וידעו כי אני
 יהוה פתחתי את קברותיכם ובעלתי אתכם
 14 מקברותיכם עפמי: ונתתי רוחי בכם וחייתם
 והפתי אתכם על אדמתם וידעו כי אני

CAP. XXXVI. ה

יחזקאל לו ששם

פדכם וכן עליהם פסארת הנהו יהיה דפם
 18 לפני ואשפף המרו עליהם עיניהם אשר
 19 שפכו על המצח והכלימה טמאה ואסוף
 אדם בגוים ויהו פארצות פדכם ומעליהם
 20 טמאים ויסא אל ידגים אשר באו שם
 ויחלו את שם קדשי באבא להם עם יהוה
 21 אלה ומארצו יצאו ואחמל על שם קדשי
 אשר הללוו בית ישראל בגוים אשר באו
 22 שפחו לכן אמר לבית ישראל זה אמר
 אתני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל
 פי אם לשם קדשי אשר העליתם בגוים אשר
 23 באתם שם וקדשתי את שמך תחול המהולל
 בגוים אשר העליתם בתוכם וירעו תוים פי
 אני יהוה סא אתני יהוה בדתשכי ככם
 24 לעיניהם ולקחתי אתכם מן ידגים קבוצי
 אתכם מכל הארצות וחסיתי אתכם אל
 25 אדמתכם וורקתי עליכם מים טהורים
 וטהרתם מכל טמאיתכם ומכל גללים אשר
 26 אתכם ונתתי לכם לב חדש ודעה חדשה
 אתן בקרבכם וחסיתי את לב האבן משדכם
 27 ונתתי לכם לב בשר ואהרתי אתן בקרבכם
 וקדשתי את אתר ברוח תלכם ומשקתי תשמרו
 28 ועשיתם וישבתם בארץ אשר נתתי למגורכם
 ויהיום לי עם ואבלי אדוה לכם לאחיהם
 29 ודשעתי אתכם מכל טמאיתכם וקדשתי אל
 היתן הדפתי אתי ולא אתן עליכם רעב
 30 הדפתי את ידשי היתן היתבת השדה למען
 31 אשר לא תקחו עוד דשפת רעב בגוים וחקתם
 את ידמכם העוים ומעללים אשר לא טובים
 32 והקטלתם בטובים על עוניהם ועל חועביהם
 לא למענכם אני עשה סא אתני יהוה ידע
 33 לכם פשו והכלמו מדמיתם בית ישראל זה
 אמר אתני יהוה ביום סדתי אתכם מכל
 34 עוניתכם ודשכתי אידהיתם וטבתי הודתם
 35 והארץ השפנה העובד הפיה אשר יהיה
 שפנה לפני מלשנים ואמה הארץ היתו
 36 השפנה יהיה פני עין והעוים תדמיתו
 37 והשפנת והדמיתו בצלות ישוב ויודע

1 ואיהו בראים רבא אל דתי ישראל ואמהו
 2 דתי ישראל שמעו דסדתי זה אמר אתני
 3 יהוה יתן אמר האניב עליכם דאח ובמות
 4 שלם למותה יהיה לם לכן רבא ואמהו
 5 פה אמר אתני יהוה יתן ופן שפנת ושאי
 6 אתכם מפני לחותכם מותה לשארית דגוים
 7 והענתי על שפח לשון דפדתי לכן דתי
 8 ישראל שמעו דתי אתני יהוה פה אמר אתני
 9 יהוה להיום ובצעה לאסוקים ובצעה
 10 והתבת השפנת ולשנים הנשפנת אשר
 11 דתי לכן ולשע לשארית דגוים אשר מפני
 12 לכן פה אמר אתני יהוה אם לא פוש סדתי
 13 דפתי על שארית דגוים ועל אתם פלא אשר
 14 סדתי אתרתי להם למותה בשמות מל
 15 לכן בשמט נפש למען מרשתי לכן לכן
 16 רבא מל אתר ישראל ואמהו להיום ובצעה
 17 לאסוקים ובצעה פה אמר אתני יהוה הנני
 18 מקטרו ובמרו דפתי יתן פלח גוים פואתם
 19 לכן זה אמר אתני יהוה אני משדתי אתידי
 20 אם לא רגוים אשר לכם מפני דמה פלחם
 21 יצאו ואחם דתי ישראל עשכם תתם
 22 והחכם תשאו לפני ישראל פי קרב לסאו פי
 23 הניי אלכם ופדתי אלכם ונערתם ונרעתם
 24 ודפתי עליכם אתם מל בית ישראל פלה
 25 וטמטו העוים והחובת הפנתו והדפתי
 26 עליכם אתם ובדמה דם וסח ודשכתי אתכם
 27 כן מדמיתם והטמטו מהאחולם ודעוים פי
 28 אני יהוה והלכתי עליכם אתם את עמי
 29 ישראל וישקו ודתי להם לכתלה ולחרוסי
 30 עד לשלכם זה אמר אתני יהוה יתן
 31 אמרים לכם אכלת אתם אתי ומשפלת בתיך
 32 דתי לכן אתם לא תשכחו עד ונתתי לא
 33 תשל עד סא אתני יהוה ולא אשמיע
 34 אתי עד פלח דגוים ודפתי פנים לא תשאו
 35 עד ונתתי לרובשלי עד סא אתני יהוה
 36 ודתי דתי יהוה אל סאמי בראים בית
 37 ישראל ישבם על אדמתם וישפאו אתה

לְלִדְיֹתַי הַשְּׂדֵה מִן עֵדֶי וְלִדְדֹשׁוֹ וְשֵׁי אֶדֶם
 זָכַר וְיֵשׁוּעַ וְהַעֲלִים אֹהֶם וְהִדְדֹּשְׁתִּי אֶת רֵשׁ׃
 10 לֵכֵן הַעֲלִים שְׂמֵשׁ דָּם יִהְיֶה׃ כִּדְאֵבֶר אֲדֹנָי
 יְהוִה הֵנָּה אֲלִידְעִים וְהַשֵּׁשׁ אֲדֹנָי מִיָּד
 הַשְּׂפָתִים מִדְּעֹחַ זָכַר וְלִדְדֹשׁוֹ עַד הַעֲלִים
 אֹהֶם וְהַעֲלִיז צִלְמֵי מִשְׁפָּחִים וְלֹא יִהְיֶין לָהֶם
 11 לִמְלִכָּה׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַגְּבִירָאֲנִי
 12 הַדְּלִישׁ אֲדֹנָי וְהַשְּׂפָתִים׃ בְּפִתְחֵי רֵשׁ עֲדֹנָי
 פִּיֹם יִהְיֶה בְּחֹךְ צִלְמֵי מִשְׁפָּחֹת כִּן אֲבִיר
 אֲדֹנָי וְהַעֲלִיז אֹהֶם מִכַּל דְּמִקְרָא אֲשֶׁר
 13 נִסְפָּזוּ לָם בְּיוֹם עֶגְן וְשִׁמְלֹי וְהַצְּבֹאִים כִּן
 הַעֲלִים וְהַצְּבֹאִים כִּן הַדְּאִמְלֹחַת הַמִּשְׁבָּחִים
 אֶל אֲדֹמָה וְהַעֲלִים אֶל יְדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאִפְסֵי
 14 וְכַל מִשְׁפַּח הָרֹאץ׃ בְּמִדְּעֵה שְׂרֹב אֲשֶׁר אֹהֶם
 וְהַעֲלִי מִכּוֹס יִשְׂרָאֵל יְהוִה דָּם לָם וְהַצְּבֹאִי
 בְּנֵה שֹׁב וּמְדַע שֶׁכֵּן תִּשְׁעֶה אֶל יְדֵי יִשְׂרָאֵל׃
 15 אֲנִי אֲשֶׁר צִלְמֵי וְאֲנִי אֲדֹנָיִם כִּסֵּם אֲדֹנָי
 16 יְהוִה׃ אֲדִדְאִמְכֹת אֲבָקֶשׁ וְאִדְדִּיפְתֹת אֲשִׁיב
 וְהַשְּׂפָחַת אֲתִלֵּשׁ וְאִתְּהַלְלֶה אֲתִקַּח וְאִתְּ
 הַשְּׂמִינִי וְאִתְּדִתּוּ קִדְּאֲשִׁמְדִי אֲשֶׁרָה בְּמִשְׁפָּח׃
 17 וְהִרְכֵּה צִלְמֵי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֵנָּה שִׁמְשֹׁ
 18 בְּדִשָּׁה לִשְׁה לְעִלִּים וְלַעֲשֻׁחִים׃ הַמַּעַט מִכֶּם
 הַמְדַעַת הַפּוֹל וְהַשֵּׁשׁ יִהְיֶה מְשֻׁלָּם וְחַמְסֵי בְּתִלְכֶם
 וְהַשְּׂקֵי מִכֶּם תִּשְׁרֹף וְהָאֵת וְהַחֲרִים בְּתִלְכֶם
 19 וְהַשְּׂחָן׃ וְצִלְמֵי מִכֶּם תִּלְכֶם וְהַעֲלִיז וּמְשֻׁלָּם
 20 תִּלְכֶם וְהַשְּׂחָן׃ לֵכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 אֲלֵיכֶם הַגְּבִירָאֲנִי וְהַשְּׂחָן בְּדִשָּׁה כִּדְעֵה וְכִן
 21 שֶׁה חָדָה׃ יָקֵן כֹּה וּבְחֹךְ וְהַשֵּׁשׁ וּבְמִכְרֵם
 הַעֲבֹזוּ כִּלְבֻדְתֹחַת עַד אֲשֶׁר הַמִּצְבֹּחִים אֲתִקַּח
 22 אֶל יְהוּצָה׃ וְהַשְּׂחָן לְצִלְמֵי וְלֹא יִהְיֶינָה
 23 עַד לֵכֵן וְהַשְּׂחָן בְּדִשָּׁה לִשְׁה׃ וְהַקְּמוּ
 עֲלֵיכֶם רֵשׁ אֲדֹנָי וְהַשֵּׁשׁ אֲתִקַּח אֶת עֲבֹז חֹד
 24 דְּהָא רֵשׁ אֹהֶם דְּהָא יְהוִה לֵךְ לַעֲדֹה וְאֲנִי
 יְהוִה אֲרִיז לָהֶם לְאִסְרֵם וְעֲבֹז חֹד מִשְׁלֵא
 25 בְּחֹכֶם אֲנִי יְהוִה דְּפִתְחֵי׃ וְכִדְעֵה לָהֶם כִּדְעֵה
 שְׁלֹם וְהַשְּׂחָן יְהוִה דְּעֵה כִּן הָרֹאץ וְהַשֵּׁשׁ
 26 בְּחֹדֶר לְכַסֹּת וְהַשֵּׁשׁ בְּחֹדֶר׃ וְהַעֲלִיז אֹהֶם
 וּמְשֻׁלָּם בְּעֵדֶי פִּתְחֵי הַחֲדָדִים וְהַשֵּׁשׁ בְּעֵדֵי

לְשֵׁשׁ מִכָּה יְהוִה׃ וְכִן לֵךְ הַשְּׂחָן אֲתִקַּח
 וְהָרֹאץ יְהוִה יְכַלֵּה יְהוִה עַל אֲדֹנָיִם לֵכֵן
 וְיִדְעֵה כִּי אֲנִי יְהוִה בְּשֵׁשׁ אֲתִקַּח מִשְׁפָּחָה
 וְהַעֲלִים מִכֹּד הַעֲבִידִים בָּהֶם׃ וְלֹא יִהְיֶה
 בָּהֶם לְעִלִּים וְהַעֲלִיז הָרֹאץ לֹא תִכְלֹם וְהַשֵּׁשׁ לֵכֵן
 וְאֲנִי מְחִיד׃ וְהַקְּמוּ עֲלֵיכֶם כִּסֵּם לָשֵׁם וְהַ
 יְהוִה עַד אֲשֶׁר רֵעַב בְּרֹאץ וְלֹא יִשְׁאֵף עַד כִּל
 דְּעִיִּים׃ וְיִדְעֵה כִּי אֲנִי יְהוִה אֲלֹהֵיכֶם אֶ
 וְהַעֲלִיז עַל פִּתְחֵי יִשְׂרָאֵל כִּסֵּם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְהַ
 צִלְמֵי צִלְמֵי מִשְׁפָּחֹת אֹהֶם אֲתִקַּח אֶל אֲדֹנָי
 כִּסֵּם אֲדֹנָי יְהוִה׃

CAP. XXXV

וְיִדְעֵה דְּמִיִּדְעֵה אֶל לִמְכֹּר׃ כִּן אֹהֶם שֵׁ
 שְׂמֵה עַל יְדֵי שְׂעִד וְהַפָּא עֲלֵי׃ וְהַמְכֹּר
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֵנָּה אֲלִיקֵה דְּרֵשֵׁ
 וּמְחִידֵי יְדֵי עֲלִיקֵה וְהַשֵּׁשׁ שְׂמִינִי וְהַשֵּׁשׁ
 שְׂעִד וְהַפָּא אֲשִׁים וְהַפָּא שְׂמִינִי וְהַשֵּׁשׁ וְהַ
 כִּי אֲנִי יְהוִה׃ יָקֵן יְהוִה לָהֶם אֲיָם עֲלֵיכֶם וְהַ
 אֲתִקַּח בְּיִשְׂרָאֵל עֲלֵיכֶם חֹב כִּסֵּם אֹהֶם׃
 עַן קָוִי׃ לֵכֵן יִהְיֶה כִּסֵּם אֲדֹנָי יְהוִה כִּל
 אֲשִׁמְדִי דָם יִדְעֵה אֶל דָּם שְׂחָן׃
 יְדֵיכֶם׃ וְכִן אֲתִקַּח שְׂעִד לְשִׁמְכָה וְהַשֵּׁ
 וְהַשֵּׁשׁ מִכֶּם עַד וְשֵׁב׃ וְהַמְכֹּר אֲתִקַּח
 וְהַלְלוּ בְּעֵדֵיכֶם וְהַמְכֹּר וְכִל אֲשִׁמְדִי וְהַ
 חֹב יִשֵּׁל בָּהֶם׃ שְׂמִינִי עֲלֵיכֶם אֲתִקַּח וְהַ
 לֹא תִשְׁכַּח וְיִדְעֵם כִּי אֲנִי יְהוִה׃ יָקֵן אֲנִי
 אֲתִשֵּׁל הַעֲלִים וְהַשְּׂחָן וְהַמְכֹּר לִי חֹד
 וְהַשְּׂחָן יְהוִה עֲלֵיכֶם דְּהַא׃ לֵכֵן יִהְיֶה כִּ
 אֲדֹנָי יְהוִה וְהַשְּׂחָן כִּסֵּם וְהַמְכֹּר אֲתִקַּח
 עֲלֵיכֶם מִשְׂחָן בָּהֶם וְהַשְּׂחָן בָּהֶם
 אֲשִׁמְדִי׃ וְהַשְּׂחָן כִּי אֲנִי יְהוִה שְׂמִינִי׃
 כִּל מְכֹרֵה אֲשֶׁר אֲתִקַּח עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 שְׂמִינִי לֵט כִּסֵּם לִמְכֹּר׃ וְהַמְכֹּר עֲלֵיכֶם
 וְהַשְּׂחָן עֲלֵיכֶם אֲנִי שְׂמִינִי׃
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּסֵּם לֵכֵן הָרֹאץ שְׂמִ
 אֲשִׁמְדִי לֵכֵן׃ מְשֻׁלָּם לְכַסֹּת בְּחֹדֶר
 עַל אֲשֶׁר שְׂמִינִי כִן אֲשִׁמְדִי לֵכֵן שְׂמִינִי וְהַ
 דְּרֵשֵׁשׁ וְכִל אֹהֶם כִּלֵּה וְיִדְעֵה כִּי אֲנִי יְהוִה

חוקאל לד שמו

למורשהו: לכן אמר אלמים פה אמר | 25
 אדני יהוה על דמם. ואכלו ותנכם השאר
 אל גולגתים הם השפסו והארץ חילשו:
 עמרתם על דמכם עשיתם חטאתה ואיש אחד | 26
 אשתו ועוד סמסאתם והארץ חילשו: פה | 27
 האמר אלמים פה אמר אדני יהוה חזק אל
 אם לא אמר בדתכם בדת פלג ואמר על
 פני השדה לדעה נחמו לאכול ואשר בפעולות
 ובפשוט דבר ימרו: ותרוי אד הארץ | 28
 שממה ומשפה ולשפת נחן ענה ושמו דני
 ישראל מאן עוב: וידע פראי יהוה ברוי | 29
 אד הארץ שממה ומשפה על פל חוטאתם
 אשר עשו: ואמר כן קראם בני עמק | 30
 הדברים בך אצל הקולות ובסתרי הפתח
 וברחו אד אדו איש אד אדו לאמר בא
 נא ושמעו מה דבר האצא מאת יהוה: ויבא | 31
 אלקו כמבוא עם ושבו לנקה עמי ושמעו
 אד דבריהו ואותם לא יעשו פיענבם פסידם
 הפה עשים אדוי בעצם לפם דקף: והקף | 32
 לדם פשו ענבם יסה קול ומבט נבן ושמעו
 אד דבריהו ועשים אינם אותם: ובבאה דפה | 33
 באה וידע פני נבא היה ברום:

CAP. XXXIV. ד

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כן קראם הבא | 1
 על דמי ישראל הבא והמרוה אידם ליעים
 פה אמר: אדני יהוה דני ועי ישראל אשר | 2
 דני ועים אותם הלא הבאן ישי דעיים: אד | 3
 דחלב ואכלו ואת הצמר חלבו דבריאה
 ותבחו הבאן לא תרעו: את דבחות לא | 4
 חוקים ואת החוקה לרפאתם ולשפרת לא
 תבשלים ואת דבחות לא תשכסו ואת האבות
 לא תשקטם ובהוקה דיתם אינם ובקור: | 5
 ותסוציקו מבלי ענה ותודיעו לאכדה לכל רוח
 השדה ותסוציקו: ישו צאלי בכל הדמים | 6
 ועל כל גמעה רמה ועל כל פס הארץ סוצו
 צאלי ואין דחש ואין מבקש: לכן תעם שמע | 7
 אד דבר יהוה: וראי סבם: אדני יהוה אמר | 8
 לא יען דדוח צאלי לכן ותודיעו צאלי לאכדה

7 מיד יצפה אדני: ואמר קראים
 צפה סתידו לבח ישראל ושמעה מפי דני
 8 והודיעו אתם ספסו: באמר לדוע ועל
 מות חמרת ולא דפיה לודו ועל מרפ
 דא ועל בעט ימות דמו מידו אבקש: | 9
 ואמר פל יהודה ועל מרפ לשוב ספסו
 ולא לשוב מרפ דא בעט ימות ואמר בעט | 10
 דהשלה: ואמר קראים אמר אל בית ישראל
 פן אמרתם לאמר פישעו ופסארתו עלינו | 11
 וכם אמרו נבקים ואין נחיה: אמר אליהם
 דראי סבם: אדני יהוה אם ארפסו במות
 דרשע פן אם לשוב ועל מרפ חיה שוב | 12
 שוב מרפכם דעיים ולפה חמרת בית ישראל:
 ואמר כן קראם אמר אל בני עמק צדקה | 13
 דצדיק לא תצלו ביום פישעו ורשעת דרשע
 לא יעשול פה ביום שוב מרשעו וצדיק לא | 14
 יחל לדוח פה ביום חמרתו: באמר לצדיק
 יהוה יהוה והארמכח על צדקתו ועשה על | 15
 כל צדקתו לא תוססה ובעלו אשר עשה פו
 ימות: ובאמר לדוע מות וימות ושוב מרפארו | 16
 ועשה משפט וצדקה: תכל ישוב ועל גולה
 ישלים ברוח הרום דקף לבלוי עשות על | 17
 דני יהוה לא ימות: פל חמרתו אשר חמא
 לא תוססה לי משפט וצדקה עשה חיו יהוה: | 18
 ובאמר בני עמק לא יתכן דקף אדני והפה
 דרם לא יתכן: בשב צדיק מצדקתו ועשה | 19
 על מות בום: ובשוב ועל מרשעו ועשה
 20 משפט וצדקה עליהם דא יהוה: ובאמרו
 לא יתכן דקף אדני איש פדכתי אשפות ארם | 21
 פה ישראל: ודני בשחי עשרה שנה
 22 בעשוי בנסחה לחוש למורס פא אלי
 דהליט סודעלים לאמר דפתה העור: וד
 דיה יהוה אלי ערב למי פא דהליט ושתח
 אדני ערמא אלי בנבך ושתח פו ולא | 23
 סלמתי ער: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 24 כן קראם ושני דבחות האלה על אדמת
 ישראל אמרו לאמר אדו דהו אמרו ויש
 אד הארץ והאנתו רבים לט חסיה הארץ

בְּהִירְיוֹתָי וּבְחַלְוֵי מַיִם בְּתַלְוֵי וַחֲרָפִים בְּרָחִים׃
 3 פֶּה אִמֹר אֲדַע יְהוָה וְסִמְנֵיתִי עֲלָיָה אֲדַע
 וְשָׁלַח בְּרָחֵל עֵשִׂים רַבִּים וְהִגְלִיחַ בְּחַרְמֵי׃
 4 וְנִמְשָׁתִּיחַ בְּאָרֶץ עַל־פִּי הַשָּׂדֶה אֲמַלִּיךָ
 וְחִשְׁבֵנִי עֲלָיָה כַּל־עֵשָׂף הַשָּׁמַיִם וְהַשְּׂבָעִי
 5 כִּמְעַף יַחַד כַּל־רֵאשִׁי׃ וְנִחְרַף אֲדַבְּרֵנּוּ עַל־
 6 הַדָּרִים וּמִלֵּאחֵי דַבְּחֹת רַמְתָּו׃ וְהַשְׂקִילִי
 אֶרֶץ צָפוֹן מִדְּמֹן אֶל־הַדָּרִים וְהַמִּקֵּים יִפְלֹאן
 7 מִמֶּנִּי׃ וְכִסְתֹו בְּכַפְחֹו שָׁמַיִם וְהִקְדִּיחַ אֲדַע
 בְּכַרְחֵם שִׁמְשׁ עֲנָן אֲכַשֵׁו וַחֲרַף לֹא־יֵאָדָר
 8 אֲדַע׃ כַּל־מִשְׁתִּי אֲדַע בְּשָׁמַיִם אֲקִיּוּם עֲלָיָה
 וְנִחְרַף וְשָׁפַךְ עַל־אֶרֶץ צָוֹם אֲדַע יְהוָה׃
 9 וְהִכְעִסִי לֵב עֵשִׂים רַבִּים בְּהִמְאִי שִׁמְרֹו בָּנִים
 10 עַל־אֶרְצוֹת אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁעוּ׃ וְהַשְׁמַדִי עֲלָיָה
 עֵשִׂים רַבִּים וּמְלִכֵהֶם יִשְׁמְדוּ עֲלָיָה שֶׁעַ בְּעִסְתִּי
 חֲרָפִי עַל־פִּינֵיהֶם וְחָרַדוּ לִעֵינַי אִישׁ לִנְשָׁלוֹ
 11 בָּיִם כַּשְׁלִיחַ׃ כִּי פֶה אִמֹר אֲדַע יְהוָה חָרַב
 12 מִלֵּךְ בְּכָל־הַבָּאָה׃ בְּחָרְחָת בְּגֹוִים אִשֵׁל הַמֶּלֶךְ
 שְׂרִיצֵי נַיִם כְּלֵם וְשִׁדְדוֹ אֲדַבְּרָאן מִצִּיּוֹם וְתִשְׁמַד
 13 כַּל־הַמִּסְפָּה׃ וְהַאֲבִיחַ אֲדַבְּרָא מִלְּמַחֲמֵה מַעַל
 מִים רַבִּים וְלֹא תִדְלַחַם תִּלְאָתַיִם עַד וַחֲסִיחַת
 14 בְּהִמָּה לֹא תִדְלַחַם׃ אֲזִי אֲשַׁקֵּעַ מִיּוֹמַיִם
 15 וְנִחְרַחֵם בְּשִׁמְךָ אֲלֵיךָ צָוֹם אֲדַע יְהוָה׃ בְּחַרְמֵי
 אֲדַע אֶרֶץ מִצִּיּוֹם שִׁמְכָה וְלִשְׁפָה אֶרֶץ מִסְּלֹאֶה
 בְּחַפְזוֹ אֲדַבְּרָא לְיוֹשְׁבֵי בָהּ וְיָדַעַ בְּרַאֲמֵי יְהוָה׃
 16 קִטְהֵ יִהְיֶה וְקִטְהֵה בַחַד הַיָּמִים וְקִטְהֵה אֶתְהָה
 עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כָּל־הַבְּמִלָּה הַקֹּנֵנֶה אֶתְהָה
 17 צָוֹם אֲדַע יְהוָה׃ וְחַד בְּשִׁחַף עֲשִׂיהָ שְׁטֵה
 בְּחִמְשָׁה עֲשֹׂו לְחֹלֵשׁ יְהוָה דְּבִרְיֵה אֵלַי
 18 לֵאמֹר׃ בְּרָחִים כִּהֵה עַל־דַּמְעֹן מִצְרַיִם וְחִדְדֵהוּ
 אֶתְהָה וְנַחַח בָּיִם אֲהִיִם אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 19 אֲדַחֲדִיחַ בְּדֹו׃ מִכֹּחַ עֲמִיחָה יְהוָה וְהַשְׁבִּיעַ
 20 אֲדַשְׁלִיִם׃ בְּחַד וְהִלְלֵי חָרַב יִשְׁלַח חָרַב טִטְהָה
 21 מִשְׁכֵּי אֶתְהָה וְכָל־הַמִּסְפָּה׃ יִשְׁפֹד־לֹו אֵלַי
 בְּחַרְמֵי מִדְּוָךְ שְׂאֹל אֲדַחֲדִיחַ וְיָרַד שִׁכְבֵּי
 22 הַעֲלִיִם הִלְלֵי חָרַב׃ שֶׁם אֲשֶׁר וְכָל־קִלְהָה
 כִּמְסִיחַ קִסְחֹו כְּלֵם הַחֲלִיִם הַשְּׂמֵלִים בְּחַרְבֵּי׃
 23 אֲשֶׁר נִחְרַף כְּבִרְחֵה בְּרַפְסִי בְּדֹו וְיִהְיֶה קִלְהָה מִכְּסִיחַת

בְּחַרְחָתָה כְּלֵם הַחֲלִיִם כְּלֵם בְּחַרְבֵּי אֲשֶׁר־
 וְיִהְיֶה בְּחַרְבֵּי חַיִּים שֶׁם עֵלְמֹו וְכָל־הַמִּסְפָּה כִּסְ-
 כְּחַרְחָתָה כְּלֵם הַחֲלִיִם וְהַשְּׂמֵלִים בְּחַרְבֵּי אֲשֶׁר־
 עֵלְמֵי׃ אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַב חַיִּים
 בְּחַרְבֵּי חַיִּים וְיִשְׂאֹו מִלְּמַחֲמֵם אֲדַחֲדִיחַ׃
 בְּחַד וְהִלְלֵי חָרַב מִשְׁכֵּי לֹה בְּכָל־חָרַב
 כִּמְסִיחַת כְּבִרְחֵה כְּלֵם עֵלְמֵי חֲלִיִּי חָרַב כִּי
 וְיִהְיֶה־ם בְּחַרְבֵּי חַיִּים וְיִשְׂאֹו מִלְּמַחֲמֵם אֲדַחֲ-
 לֹו בְּחַד וְהִלְלֵי חָרַב׃ שֶׁם מִשְׁכֵּי חֲבִל וְ-
 הַמִּסְפָּה כִּמְסִיחַת כְּבִרְחֵה כְּלֵם עֵלְמֵי מִדְּ-
 חָרַב בְּרַפְסִי חַיִּים בְּחַרְבֵּי חַיִּים׃ וְלֹא יֵשׁ
 אֲדַחֲבֹוִיִם כְּלֵם מִשְׁלֵיִם אֲשֶׁר יִרְדֹו־שׁ
 בְּכָל־מִלְּחָמָתָם וְיִהְיֶה אֲדַחֲבֹוִיִם יִהְיֶה
 הַאֲשִׁיִּים וְיִחְדֹו שְׁטֵחֶם עַל־צִמְרוֹם בְּחַרְחָ-
 בְּחַיִּים בְּחַרְבֵּי חַיִּים׃ וְיִהְיֶה בְּחַד עַד
 הַשְּׂמֵי וְהַשְּׂבָב אֲדַחֲלִיחֵי חָרַב׃ שְׁפֵה אֲזִי
 מִלְּכֵה וְכָל־שְׂאִיִּה אֲשֶׁר־יִהְיֶה מִכְּסִיחֵם אֶ-
 וְהִלְלֵי חָרַב יִהְיֶה אֲדַשְׁלֵיִם יִשְׁכֵּם וְאֲדַחֲ-
 בְּדֹו׃ שְׁפֵה נִסְכֵּי צָוֹן כְּלֵם וְכָל־צִדְדֵי אֵלַי
 יִרְדֹו אֲדַחֲלֵיִם בְּחַרְחָתָם מִכְּסִיחֵם כְּלֵם
 וְיִשְׁכֵּם עֵלְמֵי אֲדַחֲלֵי חָרַב וְיִשְׂאֹו מִלְּ-
 אֲדַחֲדִיחַ בְּדֹו׃ אֲהִיִם יִהְיֶה פִּתְהָה וְנִסְכֵּי
 כַּל־הַמִּסְפָּה חֲלִיִּי חָרַב פִּתְהָה וְכָל־חֲלִיִּי ט
 אֲדַע יְהוָה׃ בְּרַפְסִי אֲדַחֲדִיחַ בְּחַרְבֵּי חַיִּים
 וְהַשְּׂבָב בְּחַד עֵלְמֵי אֲדַחֲלֵי חָרַב כִּי
 וְכָל־הַמִּסְפָּה צָוֹם אֲדַע יְהוָה׃

CAP. XXXIII. ב.

וְחַד דְּבִרְיֵהָ אֵלַי לֵאמֹר׃ בְּרָחִים צָוֹם
 בְּרַפְסִי וְאֲמַרְתִּי אֲלֵיהֶם אֶרֶץ בְּרַאֲמֵי עַד
 חָרַב וְלִקְחֹו עִם־דְּרָאָף אִישׁ אֶתְהוּ מִקְצֵי
 וְנִחְרַף אִישׁ לִרְם לִשְׁפָה׃ וְיִהְיֶה אֲדַחֲדִיחַ בְּ-
 עַל־דְּרָאָף וְיִקַּע בְּשִׁוְרֵי חִדְדֵי אֲדַחֲדֵי
 וְשִׁמְעֵי הַשְּׂמֵעַ אֲדַחֲקֵל הַשְּׂוֹסֵל וְלֹא מִדְּוָךְ וְיִהְיֶה
 חָרַב וְהַשְּׂפָחֵה יִכְמוּ בְּרַאֲמֵי יְהוָה׃ אֲזִי ל
 הַשְּׂוֹסֵר שְׁמַע וְלֹא מִדְּוָךְ יִכְמוּ בֹו יְהוָה ח
 מִדְּוָךְ נִשְׁכֵּי מִלְּט׃ וְהַשְּׂפָחֵה בְּרַאֲמֵי אֲדַחֲדֵי
 בְּרַאֲמֵי וְלֹא־יִקַּע בְּשִׁוְרֵי הַשְּׂמֵעַ לֹא מִדְּוָךְ וְיִהְיֶה
 חָרַב וְיִקַּע מִדְּם נִשְׁכֵּי הֵא בְּשֵׁי מִלְּחָח ח

יחזקאל לב שפדו

6 בסעפיהו קבט פל עוף השמים ותחת פאריוו ילדו פל דחת השדה ובצלו שבו פל גוים רבים: ותק בנדלו פארך דלוחו פדחה 7 שרשו אל מים רבים: ארום לארעמדה פנך אלזים ברושים לא דמו ארספיהו וערמנים לאדחו פפראתו פל עץ בנך אלזים לא דמה אלו בישו: יפה עשיתו בוב דלוחו ובמדה 9 פל עצי עין אשר בנך האלזים: לכן פה 10 אמר אדני יהוה יען אשר נבדה בקמה ויהן צפרו אל בנן עבותים ום לבנן בנדה: ואהדו בוד אל גוים עשו עשה לו פדשעו 12 נרשודו: ויחדו וים שרצי גוים ומשודו אל הדוים ובכל גאווה נפלו דלוחו והשמימה פואתו בכל ארץ הארץ ויידו מצלו פל עפי הארץ ומשודו: על מפלהו ושפנו פל 13 עוף השמים ואל פראתו היו פל חית השדה: למען אשר לא ינבדו בקומם פל עצי מים 14 ולא יחטו את צפוחם אל בנן עבותים ולא יעמדו אליהם בנבדם פל שרו מים פי מלם נהגו לפת אל ארץ החיות פרוץ בנן אדם 15 אל יודו טרו: פה אמר אדני יהוה פים דחו שאלה האבלהי פסתי עליו את החזים ואמנע סדוחיה ופלא מים רבים ואקרו עליו לבטן וכל עצי השדה עליו עלשו: 16 מקול מפלהו דעשהו גוים בודו ארו שאלה את יודו בוד ופסמו בארץ תוחיה פל עצי עין מסור ומוב לבטן פל שרו מים: 17 נבדם ארו ירו שאלה אל האלי חרב חוש ישבו בצלו פרוץ גוים: אל מי דמות פכה 18 פכסד ובגל בעציעון הדחה את עצי עין אל ארץ החיות פרוץ עלים השכב את חללי חרב הוא פתעה וכל המולה טאם אדני יהוה:

CAP. XXXII. לב

1 ויהי בשתי עשורה שנה בשנת עשר חולש באחו 2 לחולש דה דם יהוה אלי לאמו: בן אדם 3 טא קמה על פתעה מלך מצרים ואמרה איו פסוד גוים נמיח ואיחה פרוצים פימים והגד

אלילים כמן ומטא מארץ מצרים לא יודו 14 עד ותחיו דחה בארץ מצרים: והשפלו את פתוחם ותחיו אש בצלם ועשירו שפטים 15 נמא: ושפסתי חמלו עליון מעו מצרים 16 ותחיו אדהמן נא: ותחיו אש במצרים חלל ותחיל טן ומא יהיה לדבקע וק פני חים: בחייו יון ופרכסת פרוכ יפלו חפה 19 פשוה חלמנה: ובתוססום חשך היום בשחר שם את ממות מצרים ולשפתיה גאון עדה דחא ענן יכפה וסדחה פשוה חלמנה: 19 ועשירו שפטים במצרים וידע פראי יהוה: 20 ויהי באחת עשורה שנה פראשון בשבעה לחולש דה דם יהוה אלי לאמו: בן אדם 21 אדהווע פתעה מלך מצרים שבורה חפה לו חפשה לחת וסאות לשום חתול לחנשה 22 לחוקה לחש פרוכ: לכן פה אמר אדני יהוה דמ אל פתעה מלך מצרים ושמה את ושליו את החוקה ואת 23 דל שבת והשלי את דהרב מיו: והצפורי 24 אד מצרים פוים וזוחים בארצות: וחוקי את ושלח מלך בבל ותחיו את חרפי פדו ושבהו את ושלח פתעה וטק סאקת חלל 25 לסחי: החוקי את ושלח מלך בבל חרפת פתעה השלטה וידע פראי יהוה בחייו חרפי בוד מלך בבל וסיה אחיה אל ארץ מצרים: 26 ודמפצור את מצרים פוים וזוחי אדם בארצות וידע פראי יהוה:

CAP. XXXI. לא

1 ויהי באחת עשורה שנה בשליש באחד לחולש 2 דה דם יהוה אלי לאמו: בן אדם אמר אל פתעה מלך מצרים ואל דמוס אל מי 3 דסת בנדלו: דה אשר אחר פל בטן יפה ענף חוש מצל תבה קמה וכן עבותים ותיה 4 צפרו: מים נדחה חוים ומכרהו את סדוחיה הלך סכמת מפעה ואת העלמה 5 שלחה אל פל עצי השדה: על פן נבדה קמוז מל על עצי השדה ותפטה סעפיהו והחוכמה סאררו מצום רבים בשלחו:

יהיה עור לבית ישראל למסכה כזאת
 במצותם אתוהים ויורש פי אני אדני הוא
 ויהי בעשרים ושלש שנה פראשון באחד
 יהיה דם יהיה אלי לאמו: בן אדם נבוכד
 נאמן: בבל העיר אתה ילך עבדה גדולה
 צו כל ראש מלכות וכל פתח מכותה
 לא יהיה לו וילחם מפני על העבדה
 עבד עליה: לכן זה אמר אדני
 הנני טון למסכה כזאת בבל את
 מצרים ומשא המטה ושלל שללה וכן
 והיתה שם לחל: פעלת אשר עבד
 טרתי ל אתראך מצרים אשר עשוי לי
 אדני יהיה: בים יהיא אצמית לך
 ישראל וכן אתה פתחיה ברוחם וידע
 אני יהיה:

CAP. XXX. 5

יהי דם יהיה אלי לאמו: בן אדם ו
 ואמרת זה אמר אדני יהיה וילחם הוא
 פי קרבום יום וקרבום יום ליהיה יום עין
 בים יהיה: ובמה רוב במצרים והיתה חל
 בלשם במל חלל במצרים וקשה הן
 ותרדו סוחחיה: פוש ופוש ולא וכלך
 וכי וכי ארץ תפית אדם בדיב ילדו
 זה אמר יהיה ונפלו סכס במצרים ויהי
 ענה ממנו סנה בדיב ילדיה סם
 יהיה: ומשם פתח ארצות לשמח ו
 פתח ערים ברחבת תהינה: וידע פי
 יהיה בתחילת בשמים ומשפח כל עני
 בים יהיא ירא מלאכים מלמי בצים לה
 את פוש בשח והיתה חלחלה בים פ
 מצרים פי זה באה: זה אמר אדני ו
 והשפתי את דמון מצרים פיד נכסדה
 מלך בבל: דא ועפ אחי שרצי ו
 מוכים לשחת דארץ ודיק תובחם
 מצרים ומלא אתה דארץ חלל: ותחי ו
 דרנה וכברו אתה דארץ בדיעם והלא
 ארץ ומלאה בדיים אני יהיה דרנה:
 זה אמר אדני יהיה ותכבושי נלמים והא

לבנות ובני בנים ותש כמים ושם לבנה
 בעשורו ששטים בכל השמים אדם
 מסביתם וידע פי אני יהיה אלהים:

CAP. XXIX.

1 בשנה השליח בעשירי בשנים עשר לחוש
 2 יהיה דם יהיה אלי לאמו: בן אדם שים
 פתח על פתחה מלך מצרים והבא עלי ועל
 3 מצרים עליה: דבר ואמרת בזה אמר אדני
 יהיה הנני עליך פתחה מלך מצרים והמים
 הצול רובץ פתח יהיה אשר אמר לי יהי
 4 ואני עשיתי: ותחי תחיים בלדיך ותבדלי
 דגד ארץ בקלמתיך ותעליך מן
 5 יהי ואם בל דגת ארץ בקלמתיך ותבדלי
 ותמטיך ותפודה ארץ ואם בל דגת ארץ
 על פי הגדה הפול לא תחסי ולא תבדלי
 לחת דארץ ולשף השמים טרתי לאמרה:
 6 וידעו כל שמי במצרים פי אני יהיה ים ורוחם
 7 משענת מה לבית ישראל: בחסלם בוך בפסך
 תארץ ותבדלי רום בל פתח ובלשעם עליך
 8 תשמי ותמדות רום בל מרמים: לכן
 זה אמר אדני יהיה הנני מכיא עליך רוב
 9 ותכחי מפני אדם וברכה: והיתה ארץ
 מצרים לשממה ורופה וידע פי אני יהיה
 10 ימן אמר יהי לי ואני עשיתי: לכן הנני
 ארץ ואל ארץ ותרתי את ארץ מצרים
 לחובת רוב שממה ממנו סנה ועד גבל
 11 פוש: לא תעס פה רגל אדם ורגל פרמה
 12 לא תעבר פה ולא חשב ארבעים שנה: ותחי
 את ארץ מצרים שממה פתח: ארצות לשמח
 ועליה פתח ערים מתרחת תרחין שממה
 ארבעים שנה ורפצו את מצרים פנים
 13 וורחים בארצות: פי זה אמר אדני
 יהיה מלך ארבעים שנה יקבץ את מצרים
 14 מן העפום אשר נכפו שמה: ושמי את
 שמח מצרים והשמי אדם ארץ פחום על
 15 ארץ מסדה יהי שם ממלה שמה: מן
 הממלכות והיה שמה ולא תחמשא עד על
 16 רגום ורמפסותם בלמי רוח פנים: ולא

יחזקאל כח שפנ

עליך זרים עשיתי וגם חריוקי חרסתי עלי ימי
 חכמתך וחללי ישיעך: לשחת יודחק 8
 ומתה ממתי חלל בלב ימים: האמי האמי 9
 אלהים אני לפני דגדג ואתה אדם ולא אל
 ביד מחלקך: מתי עליהם תמית פד זרים פי 10
 אני דפתי סם אדני יהוה: ויהי דבר 11
 יהוה אלי לאמי: בן אדם שא קצת על 12
 מלך צד ואמרת לו פה אמר אדני יהוה אתה
 חזים חכנית מלא חכמה ומלל יש: בענין 13
 בן אלהים היותו פל אכן יקרה מכתבו אדם
 פסדה ויהיה תרשים שדום וישפה ספיר
 לפי וסדקת חרב מלאכת חפשו תגביתו פי
 ביום הפרתו פניו: את סדום ממשח הפסוק 14
 ותחיתו פד קש אלהים היות פתוך אמר
 אש התחלכתו: תמים אתה בדרבך מים 15
 הפרתו עד נמצא עלתה בך: פגב וכלתו 16
 מלך חכב חסם והחטא ויהלוקו מר אלהים
 ואבדו פגב הפסוק מישך אבני אש: פנה 17
 לבך פסוק שחת חכמתך על ישיעך על
 ארץ השלסיתו לפני מלכים נחיתו לר אה
 בך: מר עניו בשל רכלתו חללת מקדשו 18
 ואצאר אש מוכה היא אכלתו ואחית
 לאמי על ארץ לעיני פל דאחי: פל דיעשו 19
 בעמים שממו עליך בערות היות ואחית עד
 עלים: ויהי דבר יהוה אלי לאמי: בך 20
 אדם שים פסוק אל צדון העבא עליה: ואמרת 21
 פה אמר אדני יהוה רגמי עליך צדון ונכדתי
 פתוך ויחש פל אן יהוה בעשותו כה
 שסמים וקדשתי בה: ושלחתי בה דבר 23
 קדם פדוצותיה וסלל חללי פתוכה פתוך
 עליה מפניו ויש פל אן יהוה: ולא יהיה 24
 עד לבית ישראל סלן ממאד וקץ סבא
 מכל סכסום השואמים אותם ויחש פי אן
 אדני יהוה: פה אמר אדני יהוה 25
 בקצאי את בית ישראל מן העמים אשר
 נסעו עם ומקדשתי עם לעיני רגום ושם על
 אדמם אשר נחתי לעבדי לעקב: וישבו עליה 26

22 וכלי שפא ועמה המה רכלו פראש פל
 בשם חכל אכן יקרה חרב סרט עססוק:
 23 חרן וכפר ועון וכלי שפא אשר פלמד
 24 ולמלתו: המה וכליו במכללים פגלומי
 תכלת וקמה ונמני פריסם בתכלים חבשים
 25 ואחיים במכסות: אמות תרשים שדוחת
 מסרבך והפלא ותכפדו מאד בלב ימים:
 26 פמים רבים האתו חששים אתך רח וקוים
 27 ססוק בלב ימים: חוקי ועוסוקי משרבך
 כלדוד וחלוד מוחיקי כחוד ועבר משרבך
 וכל אשר מלחמתו אשר פדו וכל קולו
 אשר פתוכו ופלו בלב ימים זים מפלתו:
 28 לקל ועק חלודי תעשה מלשות: ויהי
 29 סאחיהם פל תסמי מלשם מלחיים על חכל
 30 זים אל דאחי ועמוד: והשמינו עליך
 בקלם ועק מדה ויעל עטר על ראשיתם
 31 בארץ תפלושו: והגידו אליך קדום ותנה
 שקים וכני אלו במר נפש סספד מר:
 32 ונשא אלו פדום קשה וקטע עליך מן סוד
 33 דפנה פתוך רגום: בצאת עסמך מים
 השבנת עמים רבים פגב חוקי ומשרבך
 34 והשורת מלך ארץ: עד לשפת מים
 במעמקי מים משרבך וכל קולך פתוך סל:
 35 פל שפן האים שממו עליך ומלכיהם שפד
 36 לשע ועמו פמים: סחיים בעמים שרד עליך
 בערות היות ואחית עד עלים:

CAP. XXVIII. כח

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמי: בן אדם אמר
 למד על פד אמר: אדני יהוה יש פנה לבך
 וחאמי אל אני מושב אלהים ישבו בלב
 ימים ואתה אדם ולא אל ויתן לבך פל
 3 אלהים: דהי חם אתה מוסג פל סחום
 4 לא עממך: פדכמתו ותמסותו עשית פו
 5 חיל חמש חרב וכסח פדוצותיו: פגב
 חכמתו פכלתו רפית חילך ותנה לבך
 6 פדלתו: לכן פה אמר אדני יהוה יש
 7 חתך את לבך פל אלהים: לכן רגמי מר

לא תשבי ותרחי צב פסדך ואים: על
אתנך ותנך ותכלש ולא תמנע על של
סאם אדני יהוה:

CAP. XXVII כו

יהוה דברתי אלי לאמר: היתה קרא
שא על צד קטה: ואמרת לצור ודשתי:
מטאת אם וכלה העמים אליהם רבים
אמר אדני יהוה צור את אמה את כל
ישו: בלב ואם נכחך פדך מלל ישו
בדשים משלם בם לך את כל לוחים:
מלבן לקח לעשות תוך עליו: אלה
מלבן עשו משומך קשך עשו שן ב
אשרים מאי פחים: שש פקמה ממש
יהוה משמש ליהוה לך לם חבלה ואה
מאי אלישה דהי מכסו: ישב צדון וא
יהו ששים לך חכמו צד יהו קו ה
חלוק: וקל נבל וקסיה יהו קו מת
בדקו מל אילת דהם ומלודים יהו קו ל
משבו: פים ומד וסאם יהו בולקו מ
מלחמיהו מן וביעל חלו קו דהה ב
הדוך: בני אהד וחילף על דמולדו קו ס
לפחים במלחמיהו יהו שלמים חלו ס
דומיהו סבב דהה מללו ישו: יתע
סודיהו מרב מלדון בסקו בול בול ושל
רוב עטניהו: ון חבל ומשך חפה רב
בנפש אדם וכל חלשה רוב משבו: מ
חורמה סוסים ושלמים ושלמים רוב עוטנ
בן דן וכלף אים רבים סודו ידך קו
שן והכלים השים אשרו: אים סודו
מרב משבו פסוק ארמון וקמה א
ואמור וכדל רובו בעטניהו: יהוה וא
שאל דהה וכלף בחפו משה וסבב ה
לשמן וצו רוב משבו: דמשק סודיהו:
משבו מרב מלדון בין חלבן וצמ צו
ודן חן מאלל בעטניהו רוב חלו ע
קה וכלה פמשבו יהו: דן וכלף בם
חשש לכמה: ערב וכל משאי קו דה
סודו ידך פחים ואלם ושלמים בם סודו

אמר אדני יהוה הנני עליו צד והעלית
4 עליו גים רבים בהעלות הים לנלה: ושתו
הדמה צד הדסו מעלילה וכחוד עשה
5 מופה ונחוד אהה לצדחה סלע: משמח
דמסם יהוה פדך הם פי אני דפתי סאם
6 אדני יהוה יהוה לכן לפחים: וכמהה אה
בשלה פדך תהרגנה וידעו פי אני יהוה:
7 פי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אלי צד
נכחיהו מלך מלך ממשן מלך מלכים
8 פסום ורובם וכששים וקל ועסרוב: בחרך
בשלה פדך יהוה וקו עליו דקל ושסן
9 עליו סללה וקסם עליו צנה: ומדו ככל
וקו בחכמהו ומלודיהו יהו פדחיהו:
10 משמח סודו יסך אקם מקל פלש
תכלל חבב תעלטה דומיהו פמא בשעיהו
11 פמכא עד מבקשה: פחרת סודו דמס
את מל דמיהו עפך פדך יהוה ומשנה
12 עוף ארץ יהוה: ושלל חילף וכוו וכלף
הדסו דומיהו וסודו חכמהו יתעו ואבנת
13 ועצו ושסן פדך מים שסום: השפח וכוו
14 שריו וקל פדך לא ישמע עד: וסודיהו
לצדחה סלע משמח דמסם יהוה לא תפנה
עד פי אני יהוה דפתי סאם אדני יהוה:
15 כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקל משלך
פאק חלל בדת יהוה בחכך יעשה האים:
16 ויהו מעל פסאום פל משאי הם וסודו
את מעליהם ואת פגרי קמסם ישמחו
תחזו: ולפשו על דפדך ישם ויהו לרבים
17 ושכמו עליו: ושמו עליו קטה ואמר לך
יהו אהה לשמח ממום העו והללה אמר
יהוה חוקה בם היא ושלמה אשרו רוב
18 ויתום לכל ושלמה: עשה חדו האל יום
משלך וכבדו האים אשר פים משמך:
19 פי כה אמר אדני יהוה יהוה אתך עד
נחום פשים אשר לרשטבו פדעלה עליו
20 אדושים וכפף רבים דפים: והודיהו
אדויהו כו אל עם שלם והשפחה פדך
תתחיהו פדחבת משלם אדויהו כו למען

יחזקאל כו שפא

כזל ואל אדמת ישראל כי נשפחה אל בריח
 4 יהודה כי הלכו בצללה: לכן הגני טרף לבני
 קדם למדושה וישבו טיחיהם בן ונרסו בך
 משפנתם המה אכלו פרוך והמה ישאו
 5 חלקו: ונתתי את רובה למה נמלים ואת
 בני עמון למרצב צאן וידעםם פראי יהודה:
 6 כי זה אמר אדני יהודה יען מתחזק יד
 וקצק פרל והשמוח בכל שאמרו בנפש אל
 אדמת ישראל: לכן הגני נטרו את ידו עליך 7
 ונתחזק לבנ לעום והתחזקו מן העפנים
 והתחזקו מן האצות אשמושו וידעת
 8 פראי יהודה: זה אמר אדני יהודה יען
 אמר מאב ושעור רפה פכל צבים בית יהודה:
 9 לכן הגני טוח את סוף מאב מהשים
 משיח מקצרה צב ידו בית הדימלות בעל
 10 מעין וקרהו: לבני קדם על בני עמון
 ונתחיה למדושה למען לא תחוכ בני עמון
 11 בנאים: ובמאב אעשה שפטים וידעו פראי
 12 אני יהודה: זה אמר אדני יהודה יען
 עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ואשמו
 13 אשום וקמו בהם: לכן זה אמר אדני יהודה
 ונטרו ידו על אדום והכרתי מפנה אדם
 והמה ונתחיה חרפה מהאין וידעו ברוב
 14 ישלו: ונתתי את נקמתי באדם ברז עפי
 ישראל ועשו באדום פאר וכתמתי וידעו את
 15 נקמתי סא אדני יהודה: זה אמר אדני
 יהודה יען עשות פלשוים בנקמה וקמתי נקם
 16 פשט פשט למשוחי אבת עולם: לכן זה
 אמר אדני יהודה הגני נטה ידו על פלשוים
 והכרתי את פניהם והתחזקו את שארית
 17 רוחי הם: ועשיתי גם נקמתי גדלות בתוכחות
 תמה וידעו פראי יהודה פתחי את
 נקמתי בהם:

CAP. XXVI. כו

1 יהודי פעלתי עשיתי שטה פאתו לחוש היה
 2 דם יהודה אלי לאמו: בן אדום יען אשר
 אמרה צי על יחזקאל האח נשפחה ונתחזק
 3 העפים נספה אלי אמלאת יהודי בה: לכן זה

כזל ונתכה ברכה טמאה חתם חלאתה:
 12 האנים האת ולא תצא מפנה רפת האתה
 13 באש חלאתה: בטמאתך ומה יען טהרתך
 ולא טהרת כפאתך לא חטרת עד עד
 14 יהודי את חמתו בך: אני יהודה דפתי באה
 ועשיתי לא אסיע ולא אדום ולא אדם
 15 פד בך ובעלותיך שפסוד סא אדני יהודה:
 16 יהודי דפ יהודה אלי לאמו: בן אדום הגני
 לקח מן את מחמד עיניך במפנה ולא
 17 חסד ולא תבה ולא תבא דמעתך: האנקו
 דם מרים אבל לא תעשה פאתו חבוש עליך
 18 ועלך תשים פתחך ולא תעשה על שום
 ולחם אנשים לא תאכל: ואדפ אל העם
 19 בבך ותמת אשתי בשב ועש בנך אשתי
 צרתי: ואמרו אלי העם האתחיד לט מה
 20 אלה לט פי אתה עשה: ואמר אליהם דבר
 21 יהודה יהוה אלי לאמו: אמר לבית ישראל
 22 זה אמר אדני יהודה הגני מחלל את מקדשי
 נאן עמם מתמד עיניכם ומחלל נפשכם
 23 וימכם ויחזיקם אסר עונתם ברוב ישלו:
 24 ועשיתם פאתו עשיתי על שום לא תעשו
 ולחם אנשים לא תאכלו: וסאתם על
 25 האשים ונעליכם בתלים לא חסדו ולא
 חכמי נמקום בעשיתם ויחזיקם אש אל
 26 אדני: יהודה יחזקאל לבס למשח בכל אשר
 עשה ויעשו בטאה וידעםם פי אני אדני
 27 יהודה: ואתה בן אדם הלוא ביום קרתי
 מהם את מעשם ממש חסדום את מחמד
 עינים ואת משא נשום בידם ובתחיהם:
 28 ביום יהוא יבא דפליט אלקי להשמעה
 29 אנים: ביום יהוא יפרח פוק את דפליט
 יהודי ולא תאלם עד והית לם למטה
 וידעו פראי יהודה:

CAP. XXV. כה

1 יהודי דפ יהודה אלי לאמו: בן אדום שים
 2 פתח אל בני עמון והצב עליהם: ואמרה
 לבני עמון ששמו דם יהודה זה אמר
 3 אדני יהודה יען אמרו האח אל מקדשי כר

שמים פקדו וטעו וקעו על בני אשור איתם
 ברחמי יהוה פתח ונגמם כלם שלשים
 24 יהודאים רבבי סוסים כלם: ויבא עליך רען
 רכב ונלל ויבקרל עמוס צפה ויבן וקבע שימו
 עליך סביב ורחמי לפניכם משפט השטות
 25 במשפטיהם: ותרחי קסאלי בן ועשו ארחוק
 בחמה אפך ואחמך יסוד וארחיק פתח
 השול רמה בנקד ובתרוך יתרו וארחיק
 26 תאכל פאש: והשטות את פנדוק ולקח
 27 כל תפארתו: והשפטי ומתוך מופך ואחד
 ותרוך מארץ מצרים ולאחשאו עיניך אליהם
 28 ומצרים לא תזכיר עוד: כי כה אמר
 אדני יהוה יהי נזקך ביד אשור שאתה ביד
 29 אשור תקעה נשקך מים: ועשו ארחוק בשאתה
 וקחו פליענך ועסוק שום תערה ונגלה
 30 שרת וטלך תפדוק ותסירך: עשה אלה
 לך בחרתך אחרי נאום על אשור נטמאת
 31 בגלמלים: ברוך ארחוק הלבת ותרחי סוסה
 32 ברוך: פה אמר אדני יהוה פום ארחוק
 חשתי העמקה וחדתה תרעה לזקק ולע
 33 מרה להכל: שפון ותן תפלא פום שמה
 4: ושמה פום ארחוק שמרון: ושחית ארזה
 ומצות ואד תשנה תרמי ושדך תסיר
 25 כי אני דפוחי סאם אדני יהוה: לך
 פה אמר אדני יהוה יען שכחת אורי ותשליכי
 אורי אחרי גוף ונגדאת שא ומתוך ואחד
 36 תזכירך: ואמר יהוה אלי בראים
 החשפוט את ארזה ואת ארזיה יהוה לך
 37 את תעטרתך: כי נאשו הם בחרתך ואד
 גלמליך נאשו וגם אד בחרתך אשר יהוה לי
 38 העבדו להם לאכלה: עד זאת עשו לי
 סמא אד מקדשי פום יהוה ואת שפוחי
 39 חללי: ונשחטם אד בניהם לגלמלים ויבא
 אד מקדשי פום יהוה לחלל ויהנה עשו
 40 שדך ברוך: ואף כי תשחח לה לאשים באים
 מברוק אשר מלאו שלח אליהם והנה נא
 לאשר רוצה פתח עינך ועיני עדי
 41 והסת על מפה כסיה ושחך שדך לפנה

קבוחי ושמי שמה עליה: וקל רמון!
 בל ואל אשם מרז אדם מואם סום
 ממוך ויחט צמרים אל יהוה ופט
 חסאת על ויחשיו: ואמר למה סאם
 שח חנה תוסחה ודאו וסא אליה פו
 אל אשח ומה בן פא אל אהל ואל אהל
 אשת הוהו: ואשים צמרים המה יש
 איהם משפט סאח ומשפט שסכת!
 פי סאח ומה הם בחרתך: כי פה א
 אדני יהוה העלה עליהם קול ותן או
 לושח ולבו: והגמ עליך אכן קול ונ
 ארחוק בחרתם פנים וסחרתם יה
 ובחרך פאש ישרו: והשפטי ומה מרד
 וספור מל דגשים ולא תעשיה פומכמ
 וסרו ומחנה עליך וסא גלמלין תשא
 ודעם כי אני אדני יהוה:

CAP. XXIV. כד

יהוה ויחזקו אלי בשנה החשפיה פת
 העשיתי בעשור לחוש לאמי: בראים ברו
 לך את שם ואם את עצם ואם היה ס
 מלך בבל אל יהושלם בעצם האם יהו
 ומלל אל בית דבר מל ואמת אלה
 פה אמר אדני יהוה שח הפו שח ות
 זקן פו מים: אסף תחיה אליה פל
 טוב ירו וסוף מברו עצמים מלא: מ
 הצול ללח וגם את העצמים תחיה ה
 תחיה פד בשל עממה פחמה: *
 פה אמר: אדני יהוה אי עד ודמם ל
 אשר חלאתו בה וחלאתה לא צאה מפ
 לתחיה לתחיה וצאתה לא נשל עליה פו
 פי דמה פחמה היה על צוחו מלע שח
 לא שסכתו על דארץ לכסח עלו עפ
 להעלות חמה ליקם כלם נתחי אד דמה ע
 צוחו מלע למלי הבסח: לך
 אמר אדני יהוה אי עד ודמם פדאי אני
 המחיה: ודמה העצם הולק האש יה
 הפו ודקל המלחה והעממה יה
 העממה על פחלה רקה למען תאם תו

חזקאל כג שעת

1 לשום בטה אס ארתה דה: וחונונה בנפשים
 2 בנעוריהן וכו שפחה מעכו שדחין ושם עשו
 3 דה בתוקף: היעמד לבן אסיתוקמה תוך
 4 וארליכה אחותה ותחייבה לו ותלדה בנים
 5 ובנת ושמוהו שמרון אדלה וירושלם אדלמה:
 6 ותון אדלה תחתי ותעבד על שמותיה אל
 7 אשור קרובים: למשי חללת פרות וסגנים
 8 בחתי חמד פלם פרשים רכבי סוסים: ותחן
 9 חונניה עליהם מכוז בני אשור פלם וכל
 10 אשור עגבה בכל גלגליהם נטמאה: וחד
 11 חונניה מנפשים לא עגבה פי אחיה שוכב
 12 בנעוריה דמפה עשו דה בתוליה ושפכו
 13 חוסתם עליה: לכן נחיתה ביד מאחבה
 14 ביד בני אשור אשור עגבה עליהם: דמה גלו
 15 ערוחה בניה ובתוליה לקחו ואחיה חרוב דרגו
 16 ותדשים לנשים ושפוטים עשו בה: ותרא
 17 אחותה אדלמה ותשחת עגבתה מפנה וחד
 18 חונניה מוטת אחותה: אל בני אשור עגבה
 19 פרות וסגנים קרובים לשו מכלול פרשים
 20 רכבי סוסים בחתי חמד פלם: ורא פי
 21 נטמאה דתך אחד לשחיהן: ותוקף אל
 22 חונניה ותרא אשור מחפה על דלקו צלמו
 23 כשדיים תקעים בששור: תגור אוד במנחלים
 24 סרוחי טבולים פראשים מראה שלישים פלם
 25 דמות ברבבל פשדים ארץ מלוחים: ותעבד
 26 עליהם למראה עינה ותשלח מלאכים אליהם
 27 בשדימה: ויבאו אליה ברבבל למשגב הדים
 28 ויטמאו אחיה בחונתם ותטמאו עם והגע
 29 נפשה מדם: ותגל חונניה ותגל את ערוחה:
 30 ותקע נפשי מעליה פאש נקעה נפשי מעל
 31 אחותה: ותרבה אדיתונתה לפי אדיתמי
 32 בעריה אשור וטרה בארץ מצרים: ותעגבה
 33 על פלשיתם אשור משד חמורים בשלם דומת
 34 סוסים דומים: ותסקו את זמח שרוף
 35 בשעות מפצלים דתוך למען שדי מערוך:
 36 לכן אדלמה פדה אמו אדתי דדה רבני מעוד
 37 אדיתמארתך עליך את אשור נקעה נפשו
 38 מדם דומתים עליך מסמב: בני גבל וכל

13 וארץ שכחה עם אדתי דדה: דמה דדה
 14 כש אל נצעד אשור עשיר ועל דלקו אשור
 15 דה בתוקף: היעמד לבן אסיתוקמה תוך
 16 לישום אשור אני עשה ארץ אני דדה דפתי
 17 ועמיה: ותשצחו ארץ פנים חונניה
 18 פאצחה דחמורי סמארוד מנח: ונחלת
 19 פי לעמי טום ויעשה פראני דדה:
 20 ודתי דחונניה אלי לאמו: בראים הדלי
 21 ביד ישראל לסוג פלם נחשת וכל וכל
 22 ושורה בתוך פו סגים פסק דה:
 23 לכן פה אמו אדתי דדה יתן דוח פלם
 24 לסגים לכן רבני קבץ ארובם ארץ ירושלם:
 25 קבצת פסק וקשח וכל ושפרת וכל אל
 26 תוך פו לשחת עלי אש דלחוד פן ארץ
 27 אשור ובחמי הדוחי דחמורי ארובם: וכסחי
 28 ארובם ונפוחי עליהם פאש עברתי וכסחים
 29 בתוכה: דחוד פסק בתוך פו פן חמב
 30 נחכה ודעם פראני דדה שפסחי חמתי
 31 עליהם: ודתי דחונניה אלי לאמו:
 32 בראים אמר לה את ארץ לא מטרדה היא
 33 לא נשלה פיום ועם: קשו נביאה בתולה
 34 פאני שאג מרץ מרץ נפש אלה חסן וכל
 35 עשו אלתיה דה פו בתוכה: פדנה חסו
 36 חורחי ותללו קלשו בן קלש לחל לא הבילו
 37 בן דשמו לשהוד לא דדועו ומשפוחתי
 38 העלמו עיניהם ואחל בתוכם: שררה בקרפה
 39 פאבים סרפי מרץ לשפודיהם לאפו נשורה
 40 למען צצע צצע: ונביאה מרד להם תפל
 41 חיים שוא וקסמים להם פוב אמרים פה אמו
 42 אדתי דדה ודדה לא דפ: עם הארץ עשק
 43 עשק וכל גול ועני ואביון דהני ואחדה
 44 עשק בלא משפט: ואבקש מים אש נדר
 45 נדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי
 46 שררה ולא מצאחי: האשפוד עליהם ועמי
 47 פאש עברתי עליהם דחם פראשם נחתי עם
 48 אדתי דדה:
 49 CAP. XXIII. כ
 50 ודתי דחונניה אלי לאמו: בראים שותים

12 וְהָיָה לְעֵינֵיהֶם: הַזֶּה כִּי יִאמְרוּ אֵלֶיךָ עַל-
 כֹּה אָמַר סָבִיחַ וְאָמַרְתָּ אֵל-שְׂמוֹעָה כִּי בָאָה
 יָמָם מִלְּבַב דָּוִד וְדָוִד כִּלְיָיִם וְכִי יִהְיֶה מִלְּחָמָה
 וְכִלְ-פָּרִים וְתִלְכָה מִיָּם דָּבָר כִּי הוּא וְהַזֶּה
 13 כֹּס אֲדַע יְהוָה: וְהוּא דַּרְשֵׁיהָ אֵל
 14 לֹאֲנִי: בְּרָאִים הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדַע
 15 אֲנִי רָבִב רָבִב וְהַיְחִידָה וְנִסְמָרְתָה: לְמַעַן
 סִבַּח טִבַּח הַיְחִידָה לְמַעַן הַזִּיחַ לָהּ פֶּה מִשֵּׁנָה
 16 אִי נִשְׁשֵׁב שִׁבְטִי בְּנִי מִמַּסַּח מִלְּעַץ: וְהָיָה
 אִיזֵה לְמִרְסָה לְחַשֵּׁב בְּפֶה הוּא הַיְחִידָה רָבִב
 17 וְהוּא מִשֵּׁנָה לֶחֶם אֹתָהּ בְּנִי הַזֶּה: וְעַתָּה
 הַזִּילֵל בְּרָאִים כִּי יִהְיֶה הַיְחִידָה בְּעַלְמֵי הָאָרֶץ
 18 בְּכָל-נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל מִנְּעִי אֶל-רָבִב הוּא אֲדַע
 עַל לִבִּי סֶסֶק אֶל-רָבִב: כִּי טָוֵן וְהָיָה
 אֲדַע-שִׁבְטִי מִמַּסַּח לֹא יִהְיֶה כֹּס אֲדַע
 19 הַזֶּה: וְאָמַרְתָּ בְּרָאִים הִנְבֵּא הַזֶּה כִּי
 אֶל-בְּנֵי הַתְּפִלָּה רָבִב אֶלְשֵׁתָה רָבִב חֲלָלִים
 20 הוּא רָבִב חֲלָלִי הַדָּוִל הַחֹדֶת לֹסִם: לְמַעַן
 לְמַעַן לֵב הַדָּרְבָּה הַמְּשֻׁלָּם עַל כָּל-שְׂעִירָם
 סָרְוִי אֲכַחֵד רָבִב אִחַ עֲשִׂיהָ לְמַקֵּם מִשֵּׁנָה
 21 לְטַבַּח: הַזֶּה אֲחִי הַיְמִנִי הַשִּׁמְיִי הַשְּׂמִלִּי
 22 אֶהְיֶה כִּיֵּךְ מַעֲדוֹת: וְנִסְאֵל אֶהְיֶה כִּי אֶל-
 כָּל הַיְחִידָה חֲמָדָה אֵי הַזֶּה דַּרְשֵׁיהָ:
 23 וְהוּא דַּרְשֵׁיהָ אֵל לֹאֲנִי: וְאָמַרְתָּ בְּרָאִים
 24 שִׁים לָךְ: שְׂעִים וְיִסִּים לְכִי רָבִב מִלֵּךְ-גִּלְגַּל
 כִּי יִכְרַץ אֲדַע חֲמָדָה שְׂעִים וְיִסִּים הוּא פִּרְאֵשׁ
 25 הַזֶּה עַד פִּרְאֵשׁ: הַזֶּה שְׂעִים לְכִי רָבִב אֶהְיֶה
 רִבְתִּי בְּנִי עֲשֵׂוֹן וְאִתְּחִידָה בְּחֻשָׁלִים צִמְרָה:
 26 כִּי עֲשֵׂוֹן מִלֵּךְ-גִּלְגַּל אֶל-אִים הַזֶּה פִּרְאֵשׁ שְׂעִי
 הַיְחִידָה לְקַסֵּם-קַסֵּם קִלְקַל בְּחֻשָׁים שְׂאֵל
 27 בְּחֻשָׁים רָאָה בְּבִדּוֹ: בְּיַמִּי הַזֶּה: וְהַקַּסֵּם
 הַיְחִידָה לְשׂוֹם פָּרִים לְשׂוֹחַ כֹּה מִצַּח לְרֵיזִים
 קָל בְּחֻרְעָה לְשׂוֹם פָּרִים עַל-שְׂעִים לְשִׁפְזָה
 28 סִלְלָה לְכַחַת יָקוּ: הַזֶּה לְרֵבִב פְּקִים-שְׂאֵל
 בְּעֵינֵיהֶם שְׂבַע שְׂבַחַת לְרֵבִב וְהִיא-מִנְּעִי עַן
 29 לְחַשֵּׁשׁ: לִבִּי כֹּה אֲמַר אֲדַע יְהוָה יֵעַן
 הַיְחִידָה שְׂעִים בְּחֻלָּת פִּשְׁעֵיהֶם לְחֻדָּה
 חֲסִידֵיהֶם כָּל עַלְלוֹתֵיהֶם יֵעַן הַזֶּה כֹּס בְּפֶה

וְחַשֵּׁשׁ: וְאָמַרְתָּ חֲלָלִי רָשָׁע מִשְׂאֵל יֵשׁ
 אֲשֶׁר-בָּא וְלֹא בָשַׁח עַן קָדִי: כֹּה
 אֲדַע יְהוָה הַזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 לֹא-וָאֵת הַשְּׂמִלִּי וְהַזֶּה וְהַזֶּה הַשְּׂמִלִּי:
 עַה עַה אֲשֶׁל מִנְּעִי כִּי-וָאֵת לֹא יְהוָה עַד
 אֲשֶׁר-לִי הַשְּׂמִלִּי וְחַשֵּׁשׁ: וְאָמַרְתָּ
 אִים הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדַע יְהוָה:
 בְּנִי עֲשֵׂוֹן וְאֵל-וְשִׁים וְאָמַרְתָּ רָבִב:
 פְּחִידָה לְכַחַת מִרְסָה לְכַחַת לְמַעַן
 פְּחִידָה לְכַחַת לְכַחַת לְכַחַת לְכַחַת לְכַחַת
 אֶל-צִמְרָה חֲלָלִי לְשִׁים אֲשֶׁר-בָּא וְיִסִּים בְּ
 עַן קָדִי: הַזֶּה אֶל-יְחִידָה בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר-בָּא
 כִּי יִכְרַץ מִכֹּחַ-רָבִב אֲשֶׁשׁ אֲדַע: וְשִׁים עַל
 זַעֲמֵי בָאֵשׁ עֲבָרָה אֲשֶׁה עֲלֵיךְ וְחַשֵּׁשׁ
 אֲשֶׁים שְׂעִים וְיִסִּים מִשֵּׁנָה: לֹאֲנִי
 לֹא-כִּלְיָיִם בְּמִקְוֵם הַזֶּה בְּחֻדָּה וְאֲדַע לֹא חָדָה
 כִּי אֵי הַזֶּה דַּרְשֵׁיהָ:

CAP. XXII. כב

וְהוּא דַּרְשֵׁיהָ אֵל לֹאֲנִי: וְאָמַרְתָּ בְּרָאִים
 דַּרְשֵׁשׁ וְחַשֵּׁשׁ אֲדַע יְהוָה הַזֶּה וְהַזֶּה
 אִחַ מִלְּחֻרְעָה: וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר
 יְהוָה עַד שְׂבַחַת רֵבִב פְּחִידָה לְכַחַת
 וְשִׁים עֲלֵיהֶם עֲלֵיהֶם לְמַעַן: בְּמִקְוֵם אֵל
 שְׂבַחַת אֲשֶׁמִּית וְכִלְיָיִם אֲשֶׁר עֲשִׂיהָ טָמֵא
 וְחַשֵּׁשׁ יִכְרַץ וְחֲמָדָה עַל-שְׂעִים עֲלֵיךְ כֹּה
 חֲרָפָה לְכִי וְקִלְקַל לְכִי-חֲרָפָה: וְהָיָה
 וְחֻרְעָה מִמִּקְוֵם וְחֻרְעָה בְּכִי טַמְאָה הוּא
 רִבְתִּי הַחֲרָפָה: דָּבָר מִשְׂאֵל יִשְׂרָאֵל אֶ
 לְרֵשׁ הוּא בְּךָ לְמַעַן שִׁשְׁרֵם-רֵבִב: אֵבֶן
 הַקִּלְקַל בְּךָ לְכִי עֲשֵׂוֹ בְעִשְׂקָה בְּחֻדָּה חָדָה
 וְאֲלִמְכָה רֵשׁ בְּךָ: קָדִישׁ בְּחֻדָּה וְאֲחֻשְׁפָה
 חֲלָלִי: אֲשֶׁר וְכִלְיָיִם בְּךָ לְמַעַן שִׁשְׁרֵם-
 וְאֵל-יְחִידָה אֲכַחֵד לְכִי זַעֲמֵי עֲשֵׂוֹ כִּי-כִי
 שְׂעִים אֵבֶן עֲלֵיהֶם בְּךָ טַמְאָה הַזֶּה עֲשֵׂוֹ-
 וְאֵשׁ: אִתְּחִידָה רֵשׁ עֲשֵׂוֹ וְחַשֵּׁשׁ וְאֵשׁ
 אֲחֻשְׁפָה טַמְאָה כֹּסֵה וְאֵשׁ אֲחֻשְׁפָה בְּ
 אֲבִי עֲשֵׂוֹ-בְךָ: שְׂעִים לְחֻדָּה בְּךָ לְמַעַן שִׁשְׁרֵם
 רֵבִב לְשִׁשְׁרֵם וְחֻרְעָה לְחֻדָּה וְחַשֵּׁשׁ וְחֻרְעָה

הזקאל כא שצו

לכה עבדו ואחרי אשר יאמרו לכם שמועם אלה ואחר
שם קדשי לא תחלו עוד במעלותיכם
ובגלגליכם: כי כד קדשי פד ומרום ישראל
כאם אדוני יהודה שם יעבדני כל בית ישראל
פלה פארץ שם ארצם ושם אדוש אד
ותחזקוהם ואחראשית משאדוהם בכל
קדשיכם: פתח נחור ארצה אתכם
פדוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר נפצוכם עם וקבשתי בכם
לשני העמים: וידעוכם פראני יהודה פדביא
אתכם אל אדמת ישראל אל הדאף אשר
משאיתי אחריו לחת ארזה לאסתחכם:
וזכחתם שם אד הדימכם ואחל על עולותיכם
אשר נשאתם עם וקלחתם בפסלים בכל
רעותיכם אשר עשיתם: וידעוכם פראני יהודה
בשעתי אתכם למען שמי לא כדמכם העמים
וכעללותיכם השחתוהו פתח ישראל כאם
אדוני יהודה:

CAP. XXI. כא

ויהי דם יהודה אלה לאמו: בן אדם שים
פניו דרך חומת העיר אל צדו והבא אל
יש השדה נבו: ואמרת ליש העבד שמע
דברי יהודה פדאמר אדוני יהודה העני מצאת
בן אש ואכלה בן כל עשך לחו ומל עשך יש
לארחבה לדרך שלחתי ונאמר מה כל
פנים מונב צפונה: וראו כל פשו פראני
יהודה בשחיה לא חכמה: ואמרי אדוני
יהודה הנה אמרים לך הלא מאששל משלים
הוא: ויהי דם יהודה אלה לאמו: בן
אדם שים פניו אל ירושלים והפא אל
מגדשים והבא אל אדמת ישראל: ואמרת
לאדמת ישראל פדה אמו יהודה העני אדוני
והצאתי חרפי מעטרה והכרתי ספק צדיק
ולשעו: יען אשר הכרתי ספק צדיק ולשעו
לכן תפא חרפי מעטרה אל כל פשו מונב
צפון: וידעו כל פשו פראני יהודה והצאתי
חרפי מעטרה לא חשב עוד: ואמרת
בן אדם הנה בשנתן מרגלים ובמחורו

אחריו להם פדפדף להפוך אותם פנים גלוחת
24 אותם פארצו: יען משפט לא עשית והקדתי
מאסו וחדש פתחי חלמי ואחור גלגלי אחרם
25 ויהי עיניהם: ונבא אל נחור להם העים לא
26 סמים ולמסטים לא יהו בדם: ואמרת
אותם במעלותם פדעמד פל פשו חם למען
אשלים למען אשר ידעו אשר אני יהודה:
27 לכן דפ אל פתח ישראל בן אדם ואמרת
אלהים פדה אמו אדוני יהודה עד ואת נדשו
28 אדוני אתחכם במעלם פד מעל: ואמאם אל
הדאף אשר משאיתי אחריו לחת ארזה להם
יהא כל נבנה ומה וכל עשך עמת ונבחר
שם אד הדימכם וחס שם פנים קדשם וישמי
שם יח נחיהם וישמי שם אדנספיהם:
29 ואמר אלהים מה דבמה אשר אתם הבאים
שם וישא שמה במה עד היום הזה:
30 לכן אמר אל פתח ישראל פדה אמו אדוני
יהודה הנה אתחכם אתם נטמאים ואחרי
31 שקציתם אתם הים: ובקאת מפתחכם
פדעמד פנים פאש אתם נטמאים לכל
גלגלכם עד האם ואני אדוש לכם פתח
ישראל חראני כאם אדוני יהודה אכראש
32 לכם: והעלה על ידוהם דח לא תהיה אשר
אתם אמרים יהודה כמים כמשפחת הארצות
33 לשדת עש ואכן: חראני כאם אדוני יהודה
אם לא פד חוקה וכוזע נטיה ובחמה
34 שטיה אסוף עליכם: והצאתי אתכם מן
העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר
נטוצוכם עם פד חוקה וכוזע נטיה ובחמה
35 שטיה: והבאתי אתכם אל מדבר העמים
36 ולשחתי אתכם שם פנים אל פנים: פראש
משפתי אדאנחכם במדבר אדף מערים
37 בן אשטט אתכם כאם אדוני יהודה: והעבתי
אתכם החור השכט והבאתי אתכם במסות
38 הפיות: וכוחו מכם המותים והפושעים פד
מאדף מערבים אציא אלהים ואל אדמת
39 ישראל לא נוא וידעוכם פראני יהודה: ואמרי
פדה ישראל פדאמר אדוני יהודה אש גלגלי

לכם ובה חלב חלב צחי הוא לכל הדומה
 ואמר אלהים איש שקצץ עינו והש
 ונבולו מצרים אל תפמא אני יהיה אלו
 ומדרי ולא אבי לשמע אלי איש אדש
 עיניהם לא השליכו ואח נבולו מצרים
 עובי ואמר לששף חמתי עליהם לבלות
 פהם בחוף ארץ מצרים: ואעש למען
 לבלתי החל לעיני היום אשר ידמה בתי
 אשר נדעתי אלהים לעיניהם לדצאים מ
 מצרים: ואצאים כחוף מצרים וא
 אל הדמפר: והחן להם את חקויו ו
 משפט ודעתי אותם אשר יעשה א
 האדם חי פהם: וגם את שבתותי נ
 להם יהיות לאח בני ומיניהם לעת כי
 יהיה מקדשם: ומדרי בתי ישראל ב
 בחקויו אלהים: ואת משפטו מאסו
 יעשה אדם האדם חי פהם ואת ש
 חללו מאד ואמר לששף חמתי עליהם ב
 לבלותם: ואעשה למען שמי לבלתי החל
 היום אשר דצאים לעיניהם: וגם
 שאחי חי להם בפרפר לבלתי הביא א
 אל הדומה אשר נחתי ובה חלב חלב
 היא לכל הדומה: וכן במשפטו מאסו ו
 חקויו אלהים הם ואת שבתותי חללו
 אחי נבוליהם לפי הדין: והחם עיני עלי
 משחחם ולא עשיתי אותם מלה בפר
 ואמר אל פניהם בפרפר בחוף אבותיהם
 חללי ואת משפחתם אל תשמו ובלול
 אל תפמא: אני יהיה אלהים בחוף
 לכו ואת משפטו שמו ועשו אדם: וא
 שבתותי קדשו יהי לאח בני ומיניהם לע
 כי אני יהיה אלהים: ומדרי הבנים בחוף
 לא ידלו ואת משפטו לא שמו לעש
 אדם אשר יעשה אדם האדם חי פ
 את שבתותי חללו ואמר לששף חמתי עלי
 לבלות אפי עם בפרפר: והשליחי את
 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני ד
 אשר דצאחי אדם לעיניהם: גם אני מש

1 והיה שם קנה אל ישאוי ישראל: ואמר
 2 מה אהיו לכה בין אריות ובצה בחוף פסחם
 3 רפה נחיה: ותעל אחד מנחיה פסד היה
 4 ולמד לחוף סוף אדם אכל: ותשמע אלו
 5 גום בשחחם נפש ויבאר בחחם אל
 6 ארץ מצרים: והיא כי חללה אבדה חקחה
 7 ותקח אחד מנחיה פסד שמחה: והחוף
 8 בחוף אריות פסד היה ולמד לחוף סוף אדם
 9 אכל: ודע אלמולו ועיניהם הדיב ותשמ
 10 ארץ ומלאה מקל שאנחו: ויחן עלו גום
 11 סביב ממונית ומרשו עלו ושחם בשחחם
 12 נחשו: והנדה בספר פחלים ויבאר אל
 13 מלך בבל ויבאר בפפחות למען לא ישמע
 14 קול עז אלהי ישראל: אהיו כנפן
 15 ברהק על מים שחולה פויה וענפה היתה
 16 ממים רבים: והיה לה מפתח על אל שמי
 17 משלים ותנפה קמתי על פן ענחם ויה
 18 נבדו פנ הליחי: והחש פחמה לארץ
 19 השלכה וחי החום הובש פויה החפר
 20 ויבש מפה ענה אש אכלתה: וענה שחולה
 21 בפרפר פרוץ ציה וצמא: וחצא אש מנפה
 22 ביה פויה אכלה ולא יהיה בה מפה על
 23 שבת למשל קנה היא ותהי לקנה:

1 ויהי בשנה השמינית בחמשי בעשור לחש
 2 פא אנשים מקני ישראל לחש ארדהיה
 3 וישבו לפני: והי דסידה אלי לאמו:
 4 בך אדם דפי אודקני ישראל ואמרת אלה
 5 פה אמר אתי יהיה החדש אתי אהם
 6 פהם יהי אני אס אהיש לם סח אתי
 7 יהיה: התשפט אים הושפט בך אדם
 8 אר חועבת אהם הודעם: ואמרת אלה
 9 פה אמר אתי יהיה פהם בתי בישראל
 10 ואשא חי לרע בתי ילך ויחדע להם פארץ
 11 מצרים ואשא חי להם לאמו אני יהיה
 12 אלהים: פים יהיא משאחי חי להם
 13 לדצאים כחוף מצרים אל ארץ אשר נחתי

שעה יחוקק יח

16 יהיה לא אכל ועמיו לא משא אל צלול בית ישראל את אמתו ושר לא ספוא: ואיש לא ידע תכל לא תכל גולה לא נול לחמו לעב. 17 טון ועום פשה בנד: מעט השיב חו נשף ורובית לא לקח משפט עשה בחקותי היף הוא לא ימח ביען אמו חיה יחיה: אבי פי עשק עשק צול צול אח ואמו לא ימחב עשה פתח עמו חפרת ביעט: ואמרום מעט לא ימחב רבן בעת רבא והבן משפט הצדקה עשה את על חקותי שמו ועשה אום חיה יחיה: הפש החטאת הוא חסות בן לא ימח. בעת רבא ורב לא ימח בעת רבן הצדקה הפעיל עליו חיה חשנת מרשע עליו

17 יחיה: והדשע פי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמו את על חקותי ועשה משפט הצדקה חיה יחיה לא ימח: כל פשעו אשר עשה לא ימח לו בצדקתו אשר עשה יחיה: החפץ ארפץ מוח רשע סאם אדני יחיה 23 הלא בשובו מיתכו יחיה: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה של כל החטאות אשר עשה והשע ימחה חו כל צדקתו אשר עשה לא תוכנה במעל אשר מעל וחספאתו אשר חטא עם ימח: ואמרום לא יחבן רחוק אדני שמש לא בית ישראל והחף לא יחבן הלא דוכים לא יחבנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה של זמת עליום בשעל אשר עשה ימח: ובשוב רשע מרשעו אשר עשה ועשו משפט הצדקה הוא אדנימחו יחיה: וימחה מכל פשעו אשר עשה חו 28 יחיה לא ימח: ואמר בית ישראל לא יחבן רחוק אדני והרוב לא יחבנו בית ישראל הלא דוכים לא יחבנו: לכן איש פדדתי אשפט אחכם בית ישראל סאם אדני יחיה שום והשובו מכל פשעיכם ולא יחיה לכם למכשול עון: השלים מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעים עם ועשו לכם לב חדש וחת חלושה ולמה תמרו בית ישראל: פי לא ארפץ בכות רפח סאם אדני יחיה והשובו יחיה:

21 ותשפטו אתי עם מעל אשר מעל פי: ואח כל מסדו כל אפס ברוך יסל והשואים כל יחיה יורשו ידעום פי אני יחיה צדתי: 22 פה אמר אדני יחיה ולקחתי אני מצפוח רחמי ונתתי נחמי מלאש ולקחתי רח אבאם וישלחתי אני על הרגלה וחלל: פרו מוח ישראל אשאל ונשא עמי ועשה סרי יחיה לא יחיה אדני ושכנו תחוזו על צפוד כל פנת בצל חלוחי המשפחה: ודש על שני השדה פי אני יחיה השלחתי עץ גלה והפחתי עץ יסל והבשתי עץ לוח והפחתי עץ נשף אני יחיה צדתי ועשיתי:

CAP. XVIII. II

1 ויהי דני יחיה אל לאס: מה לכם אום משלים אדנימחל הוא על אמתו ישראל 2 סאם אמתו אכלו נכר ושני הפנים הקדוה: 3 ויהי אום סאם אדני יחיה אמירה לכם עד 4 משל המלך היה ישראל: דן כל הפשעה ל דה פנש רבא ונסש רבן לידפה 5 הפש החטאת הוא חסות: ואיש פי יחיה 6 צדיק ועשה משפט הצדקה: אל יהיהם לא אכל ועמיו לא משא אל צלול בית ישראל ואת אמתו ושר לא ספוא ואל אשה ניה לא יקבו: ואיש לא יטה תכלתו רוב ישיב גולה לא תכל לחמו לעב ימן ועום יספוד 9 בנד: בנשף אריון ורובית לא ימח מעל ישיב חו משפט אמת ועשה בן איש לאיש: 9 בחקותי היף ומשפט שמו לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה סאם אדני יחיה: 10 חולדי בן שרץ שפך דם ועשה את מצותו משהו: והוא אדנימח אלה לא עשה פי גם 11 אל יהיהם אכל ואת אמתו ושר ספוא: עי וחבון דהה גולה צול תכל לא ישיב ואל 13 וצלולים נשא עמי ויענה עשה: בנשף טון ורובית לקח חו לא יחיה את כל החטאות רבא עשה מוח ימח דמו בן יחיה: והיה חולדי בן ימח אדנימחא 15 אמי אשר עשה יחיה ולא ימחה פתי: על

אני סאם אדני יהוה אמעשהה סדמ אחורקי
 דא ובטתיה פאשר עשית אית ובטרוקי
 40 דפדיתיה דהה ען סדמ אחורקי זאנן סבמד
 ליום ושלות השלטת דהה לה ובטתיה וד
 50 ען ואכזן לא החזיקה: ותגפתינה ותעשמה
 תעבה לפני ואסיד אחורקי פאשר ואדני:
 51 ולסרון פדעו הפארוקי לא תשאנה תרעו
 אדני ועבדוהו כדמה והצדקו אדני אחורקי
 52 ככל אדני עשיתו: אסרתי בסרתי אסר
 כלמתי אסר פלילתו סחורתי פועלתי
 אסר והעשית כדן הפעולה כדן תבאיה
 53 כשלי ושאלי כלמתי פצוקתי אחורקי:
 ושלי את שמתן אדני סדמ ובטתיה
 והד שביא לסרון ובטתיה ושבתו שמתו
 54 בחוכמה: למען השאנו כלמתי ונכלמת
 55 ככל אסר עשית כדמוקי אדני: והחורקי
 סדמ ובטתיה השקן לקדמון ולסרון ובטתיה
 השקן לקדמון ואיה ובטתיה השביתה
 56 לקדמון: ולא יהיה סדמ אחורקי לשמעה
 57 כסדן ביום פאנקו: כסדמ תולה תרעו
 כמו ער תרעו כסדמ אים וכל סמיתיה
 58 פתח פלשתיים השאטתו אורקי כסמבי: אד
 59 זכרו ואת חיעבדו את משאיתם סאם
 יהוה: כי בה אסר אדני יהוה ועשית
 אורקי פאשר עשית אסר צויה אלה להסר
 60 בות: תכרתי אן אד פירי אורקי בימי
 61 משרו ויהקמוהו לך בות שלם: תכרת
 את חרבוך ונכלמתו כסדמ את אחורקי
 תגלח ספך אל העשטת כדן ותעו
 62 אורקי לך לבטח ולא כסדמ: ויהקמו
 אן אד בותי אורקי ודעת פתח יהוה:
 63 למען תופלי ובטח לא יהיה לך עד פרוץ
 פה כפי פלמתי כסדמ לך לכל אסר עשית
 סאם אדני יהוה:

אדני דאסר כלא תפצה אסרו לך דרע
 כא אל תעבדן ויסקו את צמותה דא
 את ראש ויקחוהו כסדמ ויבאוהו אל ארץ כ
 פער רכלים סאם: ויסקו מורת הארץ ויחנ
 בשודו רע קח על מימם רבים צמטתה סא
 ויצמתו ודן לנפן סדמ תסלת קמה לפ
 דליתו אלי ושרשו תחזו דהו ודו ל
 ותעש ביום ותשלח פלילתו: ודן לסר
 גדול גדול פססם דב סדמ דמה דפסן דה
 פסרה שרשיה עליו הליחולו שלוחה
 להסקת ארצה משנתה כעשה: אל ש
 פב אל מימם רבים דא שרחה לעשות
 ולשא פרי דהו לנפן אדנתו: אסר
 אסר אדני יהוה תצלה הלא אד שרש
 ויסקו ואת פריה וקסם ויבש פלמ
 צמחה תיבש ולא כמות גדולה וקסם
 למשאית אדנה משרשיה: והנה שרשי
 דהצלה הלא פנעה פה ודן הקדים וי
 יבש על שרע צמחה ויבש: ודן ד
 דהה אל סאם: אסר סא לבת הפיר ד
 דעמם כד אלה אסר הפד סא מלך
 דושלם תיקח את מלכה ואת שותיה ת
 איהם אלי בגלה: ויקחו מורת הגלו
 ויסדו את בות וסא את פלה ואת
 דארץ לקח: לדת מלכה שסלה לב
 דהשא לשמו אד פירו לעמה: וימד
 לשלח מלכיל מעצים לחתלו סיסים ועם
 דיצלח דמלט העשה אלה דהסר בות תמ
 חראני סאם אדני יהוה אסר לא כמקום ד
 הפמלקו את אסר בות אד אלו וסא ד
 אד פירו אתו כדן בגל ימות: ולא כ
 גדול וקבל רב יעשה ארו פועה בגלה
 בשפן סלה ובכח חק להכרית נפ
 רבות: ובה אלה להסר בות דמה כדן
 וכל אלה עשה לא ימלט: לכן כד
 אדני יהוה דאסר לא אסר לא אסר:
 ובותי אסר דהסר ונתתי פאסו: וסר
 עליו ושלי ונחשט כסדמתי דסמיתיה פ

CAP. XVII.

1 ויהי וברחיה אלי סאם: כד אים חזי חיה
 2 ומשל מלך אל בית ישראל: ואמר פד
 אסר: אדני יהוה הנסר גדול גדול הכפלים

יחזקאל סז שענ

1 ארצך כל אלה מעשה אשה וזה שלמח:
 2 בנתינתך בנך בראש כל דרך ורמתך עשירה
 3 בכל הדוב ולא דחית פניה לקלס ארצך:
 4 האשה הבסיסה תורת אשה תתן את
 5 זרים: למלכות וחסדה ואת סתת את
 6 סניף לכל מאדתיך ותשחתו אותם לבוא
 7 אליך מסביב בתורתך: ודרכך יסוף מק
 8 דבשים בתורתך ותחזק לא וזה ונתת
 9 ארץ ותתן לא סוף לך ותעז לטוף: לכן
 10 וזה שמע דברי ה': פה אמר אהי
 11 הרה ימן השפף סתופף ותפלה עתתך
 12 בתורתך על מאדתיך ועל כל צלעתי עתתך
 13 וכמו בנך אשר נתיח להם: לכן הגלי
 14 מקצת את כל מאדתיך אשר ערבת עליהם
 15 ואת כל אשר ארבת על כל אשר טאת
 16 וקבצתי אתם עליך מסביב ונתיח עתתך
 17 אלהם ורא את כל עתתך: ושפטתיך
 18 משפט טאת ושפכתי דם ותתיך דם ומה
 19 וקטאת: ותחיי אהי ביום הדין בנך וספד
 20 ומצחך הדין ארץ בנך וקתו כל
 21 האחרת הדין עינם ושרה: והעל
 22 עליך קהל ונגע ארץ פאנ ותחזק
 23 בתרומם: ושרפי סניף באש ועשתיך
 24 שפלים לעיני נשים רבות והשפתיך מילה
 25 וגם אתן לא חתניו: ודבחי חמיה
 26 בך וסרה קסתי מפיך ושקטתי ולא אמע
 27 עד: יע אשר לא יכרתו אדימי עתך
 28 ותרגולי בכל אלה וגם אלי היא ודך:
 29 בראש נתיח את אהי דהה ולא עשיתי את
 30 הדין על פתיעתיך: דהה כל המשל
 31 עליך ומשל לאמו פאמה בתי: בראתך
 32 את בעלי אשה ונתי ואתות אתתך את
 33 אשר בעלי אשתי ונתיך אמכן תחיה
 34 ואתן אמתי ואתתך תחלה שמחן
 35 היא ובתיה השבת על שמאלך ואתתך
 36 תשטה מפיך וישבת מימין סם ובתיח:
 37 ולא בדינתך הדין וכת צתתך עשיתי
 38 כמעט את ותשחתי סך בכל דתיך: ו

1 ואשבע לך ואתא בתיח אהי סם אהי
 2 דהה ותחילי: ואתתך פמים ואשתי
 3 דמך מעליך ואסכך בשמן: ואשתי
 4 קמה ואעלי תחול ותחבשך בשש ואסכך
 5 משי: ואשתי עז ואחיה צמידים על יתך
 6 תביד על גחונך: ואתן נום על אפך ועגלים
 7 על אונך ועשרת תארת בראשך: ותעלי
 8 דוב וכסך ומלפושך ששי ומלך ותקמה סלה
 9 דבש ושמן אמתי ויחיי כמלך מלך ותצחתי
 10 למלכה: ויצא לך שם בנים פסיד פי
 11 כלל הוא בדיח את שמתי עליך סם
 12 אהי דהה: ותבטחי בסיף ותוסי על שמך
 13 ותשכחי את תוסתך על פלעתי לדיח:
 14 ותקדי כנתיך ותעלי לך בתיח טאת ותוסי
 15 עליהם לא בתיח ולא דהה: ותחילי כל
 16 האחרת מדיחי ומכסי אשר נתיח לך
 17 ותעשתי לך צלמי וכ ותוסי: ותקדי את
 18 בתי וקתו ותכסם ושמי וקתתי נתיח
 19 לסתים: ורחמי אשר נתיח לך סלה ושמן דבש
 20 והאכלתיך ותחיה לפניהם לתיח ניה
 21 סם אהי דהה: ותחיי את דתיך ואת
 22 בתיך אשר נתיח לי ותוסי להם לאכול
 23 דמעט מתוסתך: ותשחתי את פני ותחיים
 24 בתעבי אתם להם: ואת כל תועבתיך
 25 ותוסתך לא וכתתי אדימי כערתך בתיחך
 26 עינם ושתי מתבוססת בדמך דהה: ותיח
 27 אהי פל דתיך אי אי לך סם אהי דהה:
 28 ותבטי לך נב ותעשתי לך רמה בכל החוב:
 29 את כל ראש דך בתיח ומתך ותחעבי את
 30 יסך ותשחתי את דתיך לכל עיני ותחיי
 31 את תוסתך: ותוסי אל בני מצרים שבתיך
 32 גדלי מלך ותחיי את תוסתך לבעמתי: דהה
 33 כסתי יד עליך ואתע חסך ואחיק כנסתי
 34 טאתיך בתי פלשתיים ודכלמות מדתך
 35 ומה: ותוסי אל בני אשר מלפני שבתיך
 36 ותוסי גם לא שבתי: ותחיי את תוסתך
 37 אל ארץ פנע פשתימה גם בתיח לא שבתי:
 38 מה אמלה לפיך סם אהי דהה בעשתיך

היה יתודה בה פלנה המצאתים בנים ות
 הם וצאתם אלכם האתם את צדקם וא
 עלילותם ונתחכם על ידי עשה אשר הסתיר
 יושלים אח מלאש המצור עליה: ות
 אתכם כי תחזו את חכם האד עליל
 ודעתם כי לא רבם עשיתו אד מלאש עת
 בה סם אדע יהיה:

CAP. XV. ט

ותד דבר יהיה אלי לאכו: בראים מזה
 עץ דבשן מכל עץ האמולה אשר יהיה ב
 היער: היקח ממש עץ לעשות למאכה:
 יקח ממש יתר לחזה עליו מל מל:
 לאש סוף למכה אח שני קצותי אמכה
 והחם סוף היצלה למאכה: והה פד
 תמים לא יעשה למאכה אח מלאש אבל
 יתוף ויעשה עד למאכה:
 אכו אדע יהיה סמך עץ דבשן בעץ:
 אשר יתחזו לאש למכה בן סוף אדע
 יושלים: ותחזו אדפסל בים מלאש
 האש ואתכם ודעתם מלאש יהיה מ
 אדפסל בים: ותחזו אדפסל שמכר
 מעל מעל סם אדע יהיה:

CAP. XVI. ט

ותד דבר יהיה אלי לאכו: בראים
 אדע יושלים אדועשנות: האמולה פד
 אדע יהיה ליושלים מכל עץ ומלחודך מ
 הנבעץ אכר האכר האכר תחיה: ומלד
 בים היצלה אדעו לא סבית סוף ובימים
 דבשן למשע הימלה לא הימלות היחז
 תחילת: ארדסה עליך פן לעשות לך
 מאלה לחמלה עליך ותשללי אל פני ה
 בעל בשוף בים היצלה אדעו: האכר
 והאכר מרובססת בדמדך ואכר לך ב
 חי ואכר לך בדמדך יהי רבנה ב
 השדה סוף ותחזי ותגדלי ותבוא
 ערים שחם סכנו ושעף צבצב האכ
 ועיה: האכר עליך ואכר יהיה עת
 ויום ואכרש פכר עליך והאכר ע

6 אכר יהו מעל בגלילות פנים: לך
 אכו: אדע יהיה מלאש פד אדע יהיה
 שחם והאשים מעל בגלילות ומעל מרובססותים
 7 השחם סמכום: כי אש אש מפת ישראל
 ומכרף אשר יתד בישראל ותור מיתחי ויעל
 גדליו אל לבו ומכשול שט ישים נכח פני
 וכו אדע יהיה לודש לו כי אדע יהיה נעטר
 8 לו כי: ותחזי פני אש יהיה והאמולה
 לאה ומשלים והמחזי מופף עמי ודעתם
 9 כי אדע יהיה: והצבא כדועשה
 והפ דבר אדע יהיה סוף אח דבמא והדא
 ותחזי אדע יהיה עליו והמספח מופף עמי
 10 ישראל: ומלאש שחם ביען והלש בען והצבא
 11 יהיה: למען ארדשע עד פת ישראל מיתחי
 ולא רשעשע עד בגל פשעיהם והדל לעם
 ואל אדעיה לעם לאתום סם אדע יהיה:
 12 ותד דבר יהיה אלי לאכו: בראים אדע כי
 והצבא ללמעל מעל ומתחי יד עליה ושחז
 לה מפה לעם והמלחודך רב והמחזי
 14 מפה אדם וסבמה: והיה שלש האשים
 האלה בחנה מו וסל ואיב והפה בצדקם
 15 יפלו בשחם סם אדע יהיה: לדעה רעה
 איבד פארץ ושגלותה יהיה שמכה מעל
 16 עיר מפי יהיה: שלש האשים האלה
 בחנה יראו סם אדע יהיה אמנים ואכ
 17 פחו יפלו הפה לבים יפלו האדע יהיה
 שמכה: או תרב אכר על האדע יהיה
 18 ואכר חרב תעש פארץ והמחזי מפה
 אדם וסבמה: ושלוש האשים האלה
 בחנה יראו סם אדע יהיה לא יפלו בים
 19 ובחו כי הם לבים יפלו: או דבר אשעיה
 אדע יהיה והאש והמספח מיתחי עליה בים
 20 לחמית מפה אדם וסבמה: ולו וסל ואיב
 בחנה יראו סם אדע יהיה אכר אכ
 פח יפלו הפה בצדקם סל סל:
 21 כי כה אכר אדע יהיה אח מלאשע שמכר
 דעתים חרב תעש יהיה רעה רבם שלוש
 אדע יושלים לחמית מפה אדם וסבמה:

יחזקאל די שניא

14 ונשם שטף פאס דיה ונבני אנביש בחמה
 לכה: ודרכו אדאדו אשר טוחם חסל
 15 והעמידו אדאדו ונלה יסוד ונפלה וכלתם
 פתמה ודעתם פראני דיה: וכליתו אד
 16 חמתי בעיר ובפתחים אדו חסל ואמר לכם אן
 היקר ואין דפוחים אדו: נביא שראל דפוחים
 17 אל ירושלם החיים לה חון שלם ואן שלם
 כום אדני דיה: ואמה בראים שים
 18 פניו אל צפנת עמלו המעבבות מלפניו והבא
 עליו: ואמה פדאמר אדני דיה הו
 19 למחלות כסוח על פלאצלו די ועשות
 המספחות על דאש בלקמה לצוד נפשות
 20 המפשות הפעודה לעפי ומפשות לכה חוסייה:
 ותחללה אדני אל עפי בשעלי שעים
 21 ובפחתי לחם לבינת נפשות אשר לא רחמתינה
 ולחיות נפשות אשר לא חיוניה בלבכם לעפי
 22 שמש כוב: לכן פדאמר אדני דיה
 23 הגני אל פפוחתיכה אשר אחנה מעדות שם
 את דפשות למדות וקעתי אים מעל
 24 ודעאכם ושלחתי את דפשות אשר אים
 25 מעדות את נששים למדות: וקעתי אד
 26 מספוחים והצילתי את עמי מידן ולא יהו
 27 עד בידן למפדה ודעתן פראני דיה: יען
 הכאתו לב צדיק שדו ואני לא האסתי
 28 ויחולק די רשע למתי שוב מדפי דיע
 29 לחיותו: לכן שדא לא רחוקה קסם לא
 30 תקסמה עד והצילתי את עמי מידן וידעתן
 פראני דיה:

CAP. XIV. די

1 ויבא אלי אנשים מהגני ישראל וישבו לפני:
 2 ויהי דם דיה אל לאמו: בראים
 3 האנשים האלה העלו נפלותם על לים ומכשול
 4 עולם נחתי נבם פניהם האדש אדש להם:
 5 לכן דפראים ואמה אלים פדאמר
 6 אדני דיה איש איש מפיח ישראל אשר יעלה
 7 את נפלו אל לפי ומכשול עול שים נבם
 8 פניו ובא אל דפחא אני דיה נפשו לו ב
 9 פד נפלו: למען חסל אדפית ישראל
 10 פדאמר אדני דיה וקעתי ורדסעות בחמה

23 ואמר בלחון: לכן אמר אלים פדאמר
 אדני דיה השפתי את הפשל דיה ולא
 24 ימטלו אדו עד בישראל פי אסדין אלים
 25 קרבו האים דים בלחון: פי לא יהיה עד
 בלחון שדא ומקסם חלק פחוד פח שראל:
 26 פי אדני דיה אדפ את אשר אדפ דם
 27 ויעשה לא הפשוך עד פי מימלם פת הפי
 אדפ דם ועשיתו כום אדני דיה:
 28 ויהי דם דיה אל לאמו: בראים דיה
 29 מירושאל אלים החון אשר דעא דיה
 30 למים רבים ולעיים ודוקת דא נפא: לכן
 אמר אלים פדאמר אדני דיה לא רחמתי
 31 עד פד דמי אשר אדפ דם ויעשה כום
 אדני דיה:

CAP. XIII. די

1 ויהי דם דיה אל לאמו: בראים דיה
 2 אל נביא שראל דפוחים ואמה לנביא כלם
 3 אמש דם דיה: פדאמר אדני דיה הו
 4 על דפוחים דכלים אשר הלכים אדו רחם
 5 ולמתי ראו: משעלים בדרבת נביא שראל
 6 דיה: לא עליתם פפחות ותגדו נוד על
 7 בית ישראל לעמד בפלחמה פים דיה: חון
 8 הוא קסם פוב האמים כום דיה ויהיה לא
 9 ילדים ויחלו לים דם: ודא מוודה שדא
 10 חיותם ומקסם פוב אמותם ואמהם אסד
 11 דיה ואני לא דפתי: לכן פדאמר
 12 אדני דיה יען דפחם שדא ורחיות פוב לכן
 13 הגני אלים כום אדני דיה: והיתה די אל
 14 דפוחים החיים שדא וקסמים פוב כסד עמי
 15 לא יהו וכתוב פד ישראל לא יפאם אל
 16 אדמה ישראל לא יבא ודעתם פראני אדני
 17 דיה: יען ונשם דמש את עמי לאמו שלם
 18 ואן שלם דיה פת דיץ והם טוחים אדו
 19 חסל: אמר אל שדו חסל וישל דיה אנשם
 20 שטף ואמה אני אנביש חפלה דיה
 21 סעות חמק: והיה כס דקו ודא ואמר
 22 אלים אד רחם אשר טוחים: לכן
 23 פדאמר אדני דיה וקעתי ורדסעות בחמה

מדי הם : ואתה בראים עשה להם כל
 גולה גולה וימים לעיניהם תגלה ממקומך אל
 מקום אחד לעיניהם אולי יראו כי באת מן
 המצרים : והוצאת כלך בכל גולה וימים לעיניהם
 ואתה תצא בערב לעיניהם כמנצח גולה
 לעיניהם חתך לך בעד הוצאתך מן לעיניהם
 על שפת המצא בעלמא תצא אתך חספ
 ולא תראה את הארץ כי כמותת תחזקו להם
 ישראל : ואעש כן כאשר צויתו עלי דבאר
 בכל גולה וימים ובערב תתחילי בעד ב
 בעלמא תצא אתך על שפת המצא לעיניהם :
 ויהי דברייה אולי בבקר לאמו : ברא
 דלא אמת אלקו בית ישראל בית המצוי כ
 אתה עשית : אמר אליהם בה אמר אדני יה
 דבשמי המושא יהוה ברושלים וכל בית ישראל
 אשר דמה ברושלים : אמר אני מושבם סוף
 עשיתי כן וישנה להם בגולה בשמי על
 דבשמי אשר ברושלים אל שפת המצא בעל
 המצא בעד הוצאתי לדבאר מן פני יספה :
 אשר לא יראה לעין הוא את הארץ : וספר
 את דבריה עלי ותחפש במצודתי ובבאתי
 בגולה וכן פשלים והיתה לא יראה ו
 ימותו וכל אשר סביבות עזרה וכל אשר
 אורה לכל דבריה חרב ארץ אתניהם : וה
 בראי יהוה ברושלים אדם בגוים ויהוה א
 בארצות : והתחתי מרם אשר מספר מן
 מעב ומספר למען יספרו את דבריהם
 בגוים אשר באו שם וידעו בראי יהוה :
 ויהי דברייה אלי לאמו : בראים לה
 פרעש ואכל ומיקח בתנה ובדאנה תשן
 ואמתת אל עם הארץ בה אמר אדני יה
 לישב ברושלים אל ארמת ישראל לה
 בדאנה ואלו ומסידים משממון ישעו
 תשם ארצות מולאה מתחם בלדאשבים
 והשנים דבשמי החורבמה והארץ שן
 תהיה ותעשים בראי יהוה : ויהי
 יהוה אלי לאמו : בראים מה דבשמי
 להם על ארמת ישראל לאמו יארם יה

10 בחרב ופלה על גבול ישראל אשפוט אתכם
 11 ותעשים בראי יהוה : והיא לא תהיה לכם
 להר וארם יהוה בחובה לכשר אל גבול ישראל
 12 אשפוט אתכם : ותעשים בראי יהוה אשר
 ברושלים לא הולכים ומשפט לא עשיתם
 וכמשפט היום אשר סביבותכם עשיתם :
 13 ויהי בהצא ופלט יהוה בראייה מת הארץ
 על שפי ותועק קל גדול ואמר אתה אדני יהוה
 בלה אתה עשה את שארית ישראל :
 14 ויהי דברייה אלי לאמו : בראים אתך
 15 אתך אשר נאלחתי ומל פת ישראל בלה אשר
 אמר להם לשב ברושלים ורוחך מעל הנה
 16 לה יהי טמא הארץ למדשה : לכן
 אמר בה אמר אדני יהוה כי הדקלים בגוים
 וכי הפירותים בארצות יהוה להם למאכל
 17 מלמט פירותים אשר באו שם : לכן אמר
 בה אמר אדני יהוה הפירותים אתכם מן
 העצים ואשפוט אתכם מן הארצות אשר
 נמצאתם בהם ותחיו לכם את ארמת ישראל :
 18 ובא שמה וחסרה את כל שפייה ואת כל
 19 ותעבירה מפה : ותחיו להם לב אדני יהוה
 חרשה אתן בקרבם והסדו לה האדם משפטים
 20 ותחיו להם לב פטר : למען בחקתי גלים והיה
 משפטו לשמח ועשו אדם והדלו לשם הארץ
 21 אתה להם לארצות : ואל לב שפייתם
 ותועבתיהם להם יהוה דרפם ברושלים תחיו
 22 סוף אדני יהוה : וישא הפרטים את פניהם
 הארצות לעיניהם ובמד את דבר ישראל עליהם
 23 מלכותיה : ועל פני יהוה מעל חוף העד
 24 ויעמד על יהוה אשר מתחם לעד : והיה
 משפטי ותסמי כשפייה אל גולה בפרצה
 ברה ארצות ועל מקלי המראה אשר יהוה :
 25 והארץ אל גולה את בלדני יהוה אשר
 הראני :

CAP. XII. יב

1 ויהי דברייה אלי לאמו : בראים אתך
 2 בית המצוי אתה לשב אשר עינים לה אורה
 ולא ראו ארצות להם לשבע ולא שמעו פן פרה

יחזקאל י"א שס"ט

מלאים עינים כניב לארבעתם ארבעים:
 13 לארבעים להם קרא הגלגל באותו: וארבעה
 14 פנים לאחד של האחד פני הפזוב ופני השלי
 פני אדם השלישי פני איהו הרביעי פני
 15 לשו: ורובי הפזובים היא היתה אשר ראיהו
 16 פניו פניו: וכלת הפזובים ילכו הארבעים
 אצלם ומשאל הפזובים את הנשדים להם מעל
 הארץ לא ירפפו הארבעים בם ידם מאצלם:
 בעמדם יעמדו ויזדמם ירופו אותם פי רוח
 17 הרוחיה פתם: ויצא פניו הרוח מעל מסתן
 18 הפיה ויעמד על דבורתים: ומשאל הפזובים
 19 את הנשדים וירופו כד הארץ לעיני בציאתם
 הארבעים לעמדם ויעמד פתח שער בית הרוח
 והקדמתי וכבדו אל צד ישראל עליהם מלמעלה:
 20 היא היתה אשר ראיהו תחת אל צד ישראל
 21 פניו פניו וירופו פי כרובים הפיה: ארבעה
 ארבעה פנים לאחד וירופו פנים לאחד
 22 וזכרתו יד אדם תחת פנסיהם: וזכרת פניהם
 הפיה הפנים אשר ראיהו עליהם פני כרובים
 ואותם איש אל עמם פניו ילכו:

CAP. XI. א'

1 והשאל אתי רוח ותבא אתי אל שער בית
 הרוח והקדמתי הפניה קדמיה והפיה פתח
 השער עשיתי והמשלה איש והראה כרובים
 את האונות כרעור והתפלטיהו כן פניו
 2 שתי העינים: ויאמר אלי כן אדם אלה
 האנשים החושבים את הארבעים עצת דע
 3 בעיר האמת: האנשים לא בקבוצ בנת פנים
 4 היא היסוד והיסוד הפשוט: לכן הניב עליהם
 5 הניב כן אותם: והשאל על רוח הרוח ויאמר
 6 אלי אמר פה אמר הרוח כן אמרתם בית
 ישראל ומעלות חכמים אני ידעתי: והרפתים
 חלליכם בעיר האמת ומלאים היוצאתה תלל:
 7 לכן פה אמר אתי הרוח חלליכם אשר שמעתי
 פתחיה הפיה הפשוט היא היסוד והחכם והציא
 8 ממוחיהו: ורב האדם ורוב אבאי עליכם
 9 טאם אתי הרוח: והוצאתי אתכם ממוחיהו
 ונתתי אתכם בידים ועשיתי ככם שפטים:

אלהם כפניו ארבעיה ומלא ארבעה צדו
 8 חללים צדו ויבא רובי מעד: ויהו פדחם
 ומשאל אתי והפיה על פני הארבע והאמר
 איהו אתי יהיה המשוואת איהו את פני שארית
 ישראל בשופק את חכמתו על ירושלים:
 9 ויאמר אלי ען בית ישראל ויהיה גדול
 כמאת מאד וחפלא הארץ ימים והעיר מלאה
 מפה פי אמרו עבד יהוה את הארץ ואת יהוה
 10 ראה: תבא אתי לא ירחיקו עמי ולא אחמל
 11 דרכם פראתם כחיו: והיה האיש | למש
 הפנים אשר הניב במוחיו משיב דם לאמר
 עשיתי כפניו צדתי:

CAP. X.

1 והראה הרוח אל הרקיע אשר על ראש
 הדבנים פתח ספר כמראה דמות פתח כראה
 2 עליהם: ויאמר אל ראש | למש הפנים
 ויאמר פה אל ביתו לגלגל אל תחת לפזוב
 ומלא חסמוך ג' חלואש מפינת לפנים חוק
 3 מלמעלה וטאם לעיני: והפנים עמדים כמיון
 לפיה כבאו האיש והענין מלא ארבעה צדו
 4 הפנים: וירם פניו הרוח מעל הפזוב על
 מסתן הפיה וחפלא הפיה ארבעה צדו
 5 מלאה ארבעה פניו הרוח: וקול פניו
 הפזובים שלמע ערדו ערדו הרוחיה מל אל
 6 שתי פדו: ויהו בצדו ארבעה רגלי פזובים
 לאמר קח אש מפינת לגלגל מפינת לפתח ויבא
 7 ויעמד אצל הארץ: וישלח הפזוב את ידו
 מפינת לפזובים אל ראש אשר ביתו הפזובים
 וישאל ויחן אל חסמי לגש הפנים וישאל ויצא:
 8 ויהי לפזובים תמחת יד אדם תחת פנסיהם:
 9 והראה הרוח ארבעה ארבעים אצל הפזובים
 ארץ ארץ אצל הפזוב ארץ וארץ ארץ אצל
 הפזוב ארץ ומראה הארבעים פניו אבן תרשיש:
 10 ומראה דמות ארץ לארבעים פניו ארץ
 11 וארץ פתח הארץ: מלמס אל ארבעה
 רבעים ילכו לא ירפפו מלמס פי הפזובים אשר
 יסדה הראש יתחיו ילכו לא ירפפו מלמס:
 12 וכל בשקם נפשו ויהיה ומשדהם והארבעים

ואיש מקצותו בידו ושר עקד המטה ע
 ואמר אלי הריאתך בראיהם אשר קצת
 ישאל עליהם ברוחך איש פתחי מאפי
 אורים אין יהיה ראה אותם עוב יהיה
 הרוח: ואמר אלי עד תשוב תראה חן
 גדלת אשר דמה עליהם: ויאמר אוי
 פתח שע ביהיה ראה אשר אל המטה ה
 יאם דשנים ישטח מפתח את המטה ו
 אלי הריאתך בראיהם עד תשוב תראה חן
 גדלת מאלה: ויאמר אוי אל המטה ביה
 המטות והמטות חן הכל יהיה פן הא
 וכן המטה בעשית: והמטה אשר אוי
 אל הכל יהיה ופניהם קמה דמה משתח
 קמה לעשות: ואמר אלי הריאתך כר
 הכל לבח יהיה מעשות את המטה
 אשר עשו פה כמלא את המטה חס ו
 להעשית דם שלום את המטה אל
 תם אל המטה כמלה לרחוקים עמי
 אחזק וקרא באומ קל גדול ולא א
 אדם:

CAP. IX. ט

ויקרא באומ קל גדול לאמ קום פ
 העד ואיש פל מסתח עד: והיה ט
 אנשים פאם: מרח שע המלון אשר ו
 צמורה ואיש פל מסתח עד ואיש
 פחוקם למש ביום קסח הספר במתח
 ויעמוד אצל מנח תושבת: וכבוד ו
 ישאל נעלה מעל הפדו אשר דיה עלי
 מסתח הפת ויקרא אל המטה והלכש ה
 אשר קסח הספר במתח: ואמר
 אל עט פרוח המיד פרוח יושלם ה
 וט על מצותת המנשים המאבות והמ
 על פל המעטרת דפ מעלות פחוקה: ה
 אכר פאומ עמו בעד אדותיה דיה עלי
 עינים ואל תחמלו: וכן פרו וכתולה
 ונשים תודעו למשוחת ועל פל איש
 עלי דיה אל המטה ומאמדיש תחלה
 באנשים הקלים אשר למס דפיה: ו

21 לכה: ונתחז ביהיה לכו ולרשע המר
 22 לשל החללה: והספוי פל מים החלה את
 23 צמורה ובאיהם פרחים החלה: עשה החוק
 פי המר מלה משפט דמים העד מלה
 24 חס: והמטה רע נים וירשו את פניהם
 25 השפתי פחן עלים ונהלו מק שיהם: לפיה
 26 פא ובקשו שלום ואין: דיה על דיה תביא
 לשמחה אל שמחה תודה: ובקשו חון ממה
 27 תודה ואמר מפתח ופצה מקמים: המלך
 יחפז ומשא יבש שמחה ודי עם המר
 תבדלה מדיהם אשה אדם ובמטותם
 אששם וידע פראי יהיה:

CAP. VIII. ח

1 ודי | בשנה הששית בשלי במלכה לוח
 אני יושב במיד חקני יהיה וישם לני וחפל
 2 על שם ין אומי יהיה: והמטה דיה המה
 במהות אשר מפתח כמנה המטה אשר
 ומתח המעלה במהות פן החמלה:
 3 ושלח תבנית הן וקחתי פצחת האש והפיה
 אוי וחי | ביה המר וכן השמים ויאמר אוי
 יושלמה במהות אלהים אל פתח שע
 הפניהם הפיה צמורה אשר שם מושב סמל
 4 המטה המטה: והיה שם פדו אל המטה
 5 במהות אשר ראיה בפניה: ואמר אלי פן
 אדם שארם עמך דיה צמורה האש עמי
 דיה צמורה דיה מסתח לשע המנח סמל
 6 והמטה דיה במהות: ואמר אלי בראיהם
 דיה איה מים עליהם תעלה גדלת אשר
 ביה ישראל | עליהם פה לדיקה מעל מקדשו
 7 ועד תשוב תראה תעטת גדלות: ויאמר אוי
 אל פתח החצו והמטה דיה תו אהוד בעד:
 8 ויאמר אלי בראיהם חצו פדו המטה
 9 בעד דיה פתח אהוד: ואמר אלי פא המטה
 את המעטרת דיעת אשר דם עליהם פה:
 10 ומטה המטה דיה כל המנחת קמח וסמחה
 שקץ וכל המטה פוח ישראל מוקדה על המר
 11 סמב | סמב: ושבעים איש מוקני ביה ישראל
 ויאמרו כן ששן עמו פחוקם עמים למינהם

חזקאל ו' שמו

CAP. VII.

1 וידע דמי יהודה אלי לאמו : ואחיה בראים 1
 2 פה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ פה
 3 וקץ על ארבעת כנפי הארץ : שמה הקץ
 4 עליו ושלחתי אפי בך ושפטתיך פדרכך
 5 ונחתי עליו את כל תועבותיך : ולארחחם עיני
 6 עליו ולא אחמול פי דרכיך עליו אהן
 7 ותועבותיך בתקד תהיון ותעמם פראני יהוה :
 8 פה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה דבה
 9 באהו : קץ פה פה בקץ הקץ אליו דבה
 10 באהו : באה הצטרף אלקו ישב הארץ פה
 11 העת קרב היום מדומה ולא יהוה היום : שמה
 12 מקרב אששך חמתי עליו וכליתי אפי בך
 13 ושפטתיך פדרכך ונחתי עליו את כל
 14 תועבותיך : ולארחחם עיני ולא אחמול פדרכך
 15 עליו אהן ותועבותיך בתקד תהיון ותעמם
 16 פי אני יהוה מפה : דבה היום הנה באה
 17 יצאה הצטרף קץ הנפשה פת הרוח : והיום
 18 קם למשודששע לארמם ולא מדומים ולא
 19 מדומים ולא ים פים : בא העת הגיע היום
 20 הקונה אל ישמח והפסח אל יחאפל פי הרוח
 21 אל כל המטה : פי המיטו אל המיטו לא
 22 לשוב ועד פחים ותחם פי חוין אל כל
 23 המיטה לא לשוב ואיש בפני חויו לא ירחיקו :
 24 חקטי בתלע ודבן דבל ואין הלך למלחמה
 25 פי חויו אל כל המטה : החרב בחוץ החצר
 26 והרעב ממת אשר בשדה בחורב ימות ואשר
 27 בעיר רעב דבר ואכלו : וסלמי פליטים היו
 28 אל הדלים פויו תצאות מלם דמות איש
 29 בעיני : כל הדלים תרפיה ומל פנים תלכה
 30 פים : ונחן שלום וכסתה אדם פלצות ואל
 31 כל פנים פלשה ובכל האשים קדוח : כסם
 32 בחצרות שליכו ויהם למדה יהיו כסם
 33 ויהם לא יוכל להצילם פים עבת יהוה
 34 כסם לא ישפע ומעיהם לא ימלאו פר מכשול
 35 עינם יהוה : וצב עיול לנאן שלמה וצלמי
 36 ותעבתם שקוצים עשו מ עלמן תחיו להם

והרב אפי עליכם ושחתי לכם משודששע :
 17 ושלחתי עליכם רעב ודבה רעה ושפלך דבר
 18 תם יעברו בך והרב אפי עליו אני יהוה
 19 דברתי :

CAP. VI.

1 וידע דמי יהודה אלי לאמו : בראים שים
 2 פכך אל דני ישראל והבא אליהם : ואמרה
 3 דני ישראל שמע דמי יהוה פה אמר
 4 אדני יהוה לדלים ולנביעה לאסקים ולנאוח
 5 דמי אני מבא עליכם חרב ואבדתי במחכים :
 6 ותשמו מובחתיכם ונשברו חפנים והפלתו
 7 תללים לפני גלולים : ונחתי אד פני בני
 8 ישראל לפני גלולים ונחתי אד עצמותיכם
 9 סמחת מובחתיכם : בכל מובחתיכם העתים
 10 התורבה והפמרת ותשמה למען יחרבו
 11 והאשמו מובחתיכם ונשברו ונשפרו גלולים
 12 תודע חפנים ונחתי מעשיכם : ונפל חלל
 13 פוחם וידעם פראני יהוה : ודחתי
 14 בדות לכם פלטי חרב פחים פחוחים
 15 פארצות : חסר פליטיכם איתי פוים אשר
 16 נשפ שים אשר משפתי את לבם הוטה אשר
 17 ס מעלי ואח עיניהם הוטה איתי גלולים
 18 וקצו פסניהם אל העשות אשר עשו לכל
 19 ותעבתים : וידע פראני יהוה לא אלהים
 20 דברתי לעשות להם דעה האת :
 21 פה אמר אדני יהוה רפה בכפך הקע פתק
 22 והאמר אה אל פל תועבת רעת פת ישראל
 23 אשר בחורב ברעב ודבר ופלו : הרחוק פים
 24 ימות והקרב בחורב פול והשאר תפצור
 25 רעב ימות וכליתי חמתי בם : וידעם פי
 26 אני יהוה בדות תללים פחוך גלולים סמחת
 27 מובחתיכם אל כל נבנה ומה בכל ראשי
 28 הדלים ותחת מל קץ ונען ותחת כל אלה
 29 עשה מקום אשר סמתי שם ויה מלח לכל
 30 גלולים : ונחתי אד היל עליכם ונחתי אד
 31 הארץ שמה ומשמה ממדבר דבלתה בכל
 32 מובחתיכם וידע פראני יהוה :

עליה מצד צפון ובמה עליה דק ושכפת עליה
 סללה ותחפה עליה מחסור ושום עליה
 3 סתים סביב: ואחיה קד לקך מחסות פול
 ותחפה ארצה קד פול בקיץ ובין העוד
 והבמטה אד פמך אליה והחיה בפצול
 4 צרת עליה חיה היא לבת ישראל: ואחיה
 שבת על צדף השמאל ושמת אדען פוד
 ישראל עליו מספר הימים אשר תשבת עליו
 5 השוא ארבעים: והיא כחוי לק ארבע עשר
 למספר ימים שלש מאות וחששים הם ומשאת
 6 ען פוד ישראל: וכלית אד אליה ושכבת על
 צדף הימני שלח ומשאת אדען פוד יהודה
 ארבעים יום הם לשנה יום לשנה כחוי קד:
 7 ואר מצוד יהושלם חכין פלך חרשך חסופה
 8 ונבאת עליה: והיה כחוי אלק עבדים ולא
 תרפון מפדך אל צדף ער עלוחך ימי מפדך:
 9 ואחיה קד לקך חסין חששים ופול ועדשים
 יהיו וכסמים ותחפה ארם בכל אוד ועשרה
 ארם לק לוח מספר הימים אשר אחיה:
 שוכב על צדף שלש מאות וחששים יום
 10 תאכלש: ותאכלך אשר תאכלך במשקל
 עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלש:
 11 ויום במטה השנה השנה שלח הדין מעת עד
 12 עת השנה: ועת ששים תאכלפה היא
 13 פללי צאת הארם השנה לעניהם: ויאמר
 יהיה פכה אכל במישראל אד לחום טמא
 14 פגים אשר אריות שם: ואמר אחיה אדני
 יהיה דה פש לא מספאה ובלה ומרה
 לא ראלתי מעת ועד עתה ולא רב פשי פטר
 15 פגול: ויאמר אלי דה כחוי לק אד צופעי
 הפך תחת פללי הארם ועשית אד לחום
 16 עליהם: ויאמר אלי בן אדם הגני
 שר מפד לחם ביהושלם ואכל לחם במשקל
 17 ובארה ויום במטה השנה ומשכחתי שתי: למען
 יחסר לחם ויום ושלם איש ואחיו ומקו
 3 עתם:

ובלבים תחפה לק והחבת על ראשך
 וקנף ולקחת לק מאתי משקל חלק
 שלשית פוד תבעד פודך העוד כמלא
 הפצול ולקחת אד השלשית חפה
 כביטחיה השלשית חודה לחת חרב
 אריותם: ולקחת משם מעט מספר
 ארם פכסו: וכדם עד תלך חס
 ארם אל יודך האש תרפת ארם פאש
 הצאראש אל על פוד ישראל: פה
 אדני יהיה ואת יהושלם פודך תצום פל
 וכביטחיה ארצות: והאר אד משפטו לו
 מן הצום ואת דקויו מן הארצות
 כביטחיה פ במשפטו מאס והקרו לאר
 בדם: לכן פה אמר אדני יהיה
 והמנבם מן הצום אשר כביטחיה פ
 לא הלכים ואת משפטו לא עשיתם וכמ
 הצום אשר כביטחיהם לא עשיתם:
 לכן פה אמר אדני יהיה הגני עליו
 אני ועשיתי כחכך משפטים לעמי ד
 ועשיתי כך את אשר לא עשיתי ואת
 לא אעשה כמזה עד יען פל חרש
 לכן אשת אכל מים פחוק
 אכלו אנתם ועשיתי קד שפטים ו
 אד פל שאריתו לכל החי: לכן חי
 טמא אדני יהיה אם לא יען אדני
 טמא פל ששצדך וכלל חרשך ונג
 אדני ולא ירחים עלי תגם אני לא אה
 שלשית בדם ימחו וברע וכלו:
 והשלשית פוד פל כביטחיה השלשית
 רח אורה חרב ארם אריותם: וכלל
 והחתי חמיו עם החמיו ודעו פרא
 דפתי בקמתי בכלתי חמיו עם: ואחוק
 ולדפה פגים אשר כביטחיה לעמי פל
 והיה חרפה וחרפה מסר ומשפיה
 אשר כביטחיה פעשתי קד ששפטים
 וכחמה ותחיות חמה אני יהיה פל
 בשלחי אדני חרש העים פדם
 הדי למשחית אשר אשליח ארם לש

חזקאל ד שסה

12 יהיה אם ישמעו ואם יחזקו: והשמתי רוחי
 והשמעו אחרי קול רעש גדול ברזח כבוד
 13 יהיה מקומי: וקול פסגה החיות משוקח
 אשה אל אחותה וקול הארסנים לעמם וקול
 14 רעש גדול: ורחש משמתי והשמתי ואלך מן
 15 בתחת רחשי ויהי יהיה עלי חזקה: והטא
 אל הגולה אל אביב הארסנים אל סג פת
 והטא יהיה השמים שם והטא שם שבעה
 16 ימים משמים פרוכם: ויהי מקצה
 שבעת ימים ויהי דברי יהיה אלי
 17 לאמר: בן אדם צפה טרחה לבית ישראל
 ולשמעת מפי דבר הוהות ארם מפני: פאמי
 18 לשע מוח תמח ולא הוהות ולא דפה
 להוהות ושע מדרש דרשעה לחוהו דא ושע
 19 ב עטו ימח דמו מידך אבקש: והיה פי
 הוהות ושע ולא שבו מישעו ומדרש דרשעה
 דא ב עטו ימח והיה אד נששו הגלות:
 20 וישבו צדיק מפרק תשעה על ורחש משול
 לשמו דא ימח פי לא הוהותו בתמחא ימח
 ולא חוכן צדקו אשר עשה דמו מידך
 21 אבקש: והיה פי הוהותו צדיק לבתי חטא
 צדיק דא לא חטא דו יהיה פי סוד והיה
 22 אד נששו הגלות: ויהי עלי שם יד
 יהיה ואמר אלי קום צא אל הבקעה ושם
 23 אדפי אחו: והקום והפא אל הבקעה
 והפד שם כבוד יהיה עלי כבוד אשר יהיו
 24 על טרד כב והאל על שפי: והטא רי רח
 והשמתי על תנלי ודפי אוי ואמר אלי פא
 25 הפד ברזח פחח: והיה בן אדם דפי טרנו
 עליו עברתם והסחוף פם ולא תצא פרום:
 26 ולשקו אדפי אל חפז וטא למת ולחזקה
 27 לרם לאיש מוכח פי פת מרי דפה: ובדפי
 אחו אספת אד שפי ואמרת אליהם פה אשר
 אתי יהיה השמע: ישמע הוהות: יהיה פי
 פת מרי דפה:

והאמרת פלשע לי עד עצם דאם היה:
 4 והבנים קשיו פסם וחזק לב אני טולח אחו
 אליהם ואמרת אליהם פה אשר אתי יהיה:
 5 והפיה אם ישמעו ואם יחזקו פי פת מרי דפה
 6 וידעו פי נבוא יהיה פרום: והיה בן אדם
 אל יהיה מים ומדבריהם אל יהיה פי פרום
 ומלומם אחו ואל עקרום אחו וישב מדבריהם
 אל יהיה ומפיהם אל תוהות פי פת מרי דפה:
 7 והפיה את דברי אליהם אם ישמעו ואם
 8 יחזקו פי מרי דפה: והיה בן אדם
 ישמע את אשר אני מדפי אלו אל יהיה מרי
 9 פת דפי פצה שפי ואל אל את אשר אני
 9 טרן אלו: והיה הוהות שלוחה אלי
 10 והיה ג מעלת סוד: וישל אחו לשפי
 ודא כחכה פנים ואחר וטרנן אליה קעים
 דפה דפי:

CAP. III. 1

1 ואמר אלי בן אדם את אשר תמצא אצל
 אצל את הפגלה האחת וכן דפי אל פיה
 2 ישראל: ואספת אחו ויאללתי את הפגלה
 3 והאח: ואמר אלי בן אדם בטקו תאכל
 ומקו תמלא את הפגלה האחת אשר אני טרן
 4 אלו ואכלה יהיו בפי כדבש לחוק: ואמר
 אל בן אדם קי פא אל פיה ישראל דברת כדפי
 5 אליהם: פי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשן
 6 אחו שלח אל בית ישראל: לא אל עמם רבים
 עמקי שפה וכבדי לשן אשר לא תשמע
 7 דבריהם אם לא אליהם שלוחה דפה ישמעו
 7 אלו: ופת ישראל לא אבו לשמע אלו
 8 פראים אנים לשמע אל פי פת ישראל
 8 חזק מצח קשיו לב דפה: דפי טרנו את
 9 ספק חוקים לעפת פדים ואת מצחוק חוק
 9 לעפת מצחם: פשמיד חוק מצו טרנו מצחוק
 לא יהיה ארם ולא תחת מפלים פי פת מרי
 10 דפה: ואמר אלי בן אדם אדפי
 דפי אשר אדפי אלו קח מלכך והאח
 11 שמע: וכן פא אל הגולה אל בני עמקי
 דברת אליהם ואמרת אליהם פה אשר אתי

CAP. IV. 1

והיה בן אדם קדח לבת ונתנה אחו
 למקו ותקו עליה עד אדיושלים: וטרנו

יחזקאל

LIBER EZECHIELIS.

CAP. I *

1 ויהי בשלשים שנה פרימי בחמשה לחוש
 ואני סוף דבילה על סף פני נפתחי השמים
 2 והראה מראה אלהים: בחמשה לחוש היא
 3 האטה והמושית לגלות הפלך ימינו: והיה
 4 היה דבר ידוע אלוהים בן פני הפלך פארץ
 פשוטים על סף פני ויהי עליו שם ד' ידוע:
 5 והוא וזהו רוח סעה פנה מן הצפון ענין
 6 גדול והוא מן השמים ונהיה לו סביב ומחילה
 7 מען והשכל מן הרוח האש: ומחילה דמיה
 8 ארבע זיות חיה מראש דמיה אדם לדעה:
 9 והרבעה פנים לאחת והרבע פנים לאחת להם:
 10 והגלגלים הגל ישרה וקף תלילים בקף תל
 11 גלגל ותצאים מעין חששת קלל: ויהי אדם
 12 מיתחת פניהם על ארבעה רגליהם ופניהם
 13 ובנסתים ארבעתם: חזרה אשה אל אחותה
 14 פניהם ארבעה נלכתו אש אל עבר פני
 15 ולכו: דמיה פניהם פני אדם ופני אריה אל
 16 והסין ארבעתם ופני שור מהשכל אל ארבעתן
 17 ופני גשור ארבעתן: ופניהם ובנסתים פרוח
 18 מלמעלה אש שמים ודמיה אש ושמים
 19 מכסות את גזיותיה: והוא אל עבר פני
 20 ולם אל אשר יהיה שפיה דרוח ללכת ילם
 21 לא יפיו בלסתו: ודמיה דרוח מראיהם
 22 פניו אל אש בשחת פמראה השמים והוא
 23 מתהלכת בין החיות ונהיה אש ומן האש
 24 ויצא סקן דרוחיה רצוא ושוב פמראה
 25 הפוק: והוא דרוחיה וזהו אופן אחד פארץ
 26 אצל הרוח ארבעת פניו: מראה הארבעים
 27 ומשניהם מען ופניו דמיה אחד ארבעתן
 28 ומראיהם ומשניהם פארץ ויהי האופן פרוח
 29 האופן: על ארבעת רגליהם בלסתם ילם לא

יפיו בלסתו: והיה דרוחיה ונהיה להם
 להם דרוחיה מלאת עינים סביב לארץ
 ובלכת הרוח ילם הארבעים אצלם וזה
 הרוח מען הארץ ופניו הארבעים: על
 יהיה שם דרוח ללכת ילם שפיה דרוח
 הארבעים ופניו לעולם פני רוח ה'
 פניהם: בלסתם ילם ובעמדם ילם
 והשמים מען הארץ ופניו הארבעים לע
 פני רוח החיה פניהם: ודמיה על
 יהיה רצון מען העדה הפרא נטוי ע
 האשיות מלמעלה: ותחת הרצון פנים
 ושוח אשה אל אחותה אש שמים מן
 לצדה ולאש שמים מכסות לצדה את גזיות
 והשמים אחד קול פניהם בקול מים ב
 בקול שמי בלסתם קול המיה בקול מן
 בעמדם ופניהם כנסתו: ויהי קול מעל לו
 אשר על ראשם בעמדם ופניהם כנסתו
 ובפעל הרצון אשר על ראשם פמראה
 סוד דמיה פסא ועל דמיה הפסא ה'
 פמראה אדם עליו מלמעלה: והוא א
 השכל פמראה אש ביה ילה סביב מן
 מחזו ולמעלה ומפניה מתול ולמטה ה'
 פמראה אש ונהיה לו סביב: פמראה ה'
 אשר יהיה בענין פנים דגשם פן מראה
 סביב והוא מראה דמיה פסא יהיה והוא
 והאפל על פניו והשמים קול מן פניו:

CAP. II. ב

1 והאמר אלי בן אדם עמד על הנהלך ו
 אחי: ותקם בי רוח פארץ והפ אלי ותקע
 על גלגלי והשמע את מרפן אלי:
 2 והאמר אלי בן אדם שולח אני אחיך א
 ישראל אל-הים המזרחים אשר מדרבתי:

<p>31 ויהי בשלשים ושבע שנה לנלות הייכון מלך יהודה בשנים עשר חודש בעשרים וחמשה לחודש נשא אויל מלך בבל בשנת מלכות איהואש הייכון מלך יהודה ויצא אהו מפיח הכליא: וידבר אהו טבח ויהן איה פסאו ממעל לכסא מלכים אשר אהו בבל: ושנה אה בגדי כלא ואכל לחם לשנה חמדי פלימו חז: ואחריו אחרת חמדי נפחה לו מאת מלך בבל דסריוס פוימו ערזם טרו כל ימי חייו:</p>	<p>26 פרוץ העיר: ויקח אהם נבואהון רב טפחים וילך אהם אל מלך בבל וכלתהו: 27 ויסה אהם מלך בבל וימרו פרבלה פארץ 28 חמת ונל יהודה מעל אדמתו: וזה העם אשר דגלה נביכדאצר בשנת שבע יהוים שלשת 29 אלפים ועשרים לשלשה: בשנת שמונה עשרה לנביכדאצר - מדהשלם לפש שמנה מאור 30 שלשים ושנים: בשנת שלש ועשרים לנביכדאצר דגלה נבואהון רב טפחים יהוים לפש שבע מאור ארבעים וחמשה פל לפש</p>
--	---

חוק ונתחוק

ססם הפסוקים של דימיו אלה ושלש מאור וששים חמשה. אכי אשמוח בידוה סימן: חציו.
 יאמר תננה: וסדרו שלשים ואחד. חסד אל כל הזם סימן: וסרקו חמשים ושנים. אדה הי
 בכל לב סימן:

בְּמִסְכָּהּ בָּלְכוּ אֶת־צִדְקָתָהּ מִלֵּךְ יְהוּדָה
בְּכָל מִשַּׁח הַרְבִּיעַת לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי־מַטְהָהוּ
60 וַיִּסְבּוּ יְדֵיָהּ אֶחָּ פְּלִיזָה אֲשֶׁר־תִּבְנֶה אֵלַי
בְּכָל אֶל־סַבּוֹ אֶחָּ אֶחָּ פְּלִיזָה יְהוָה
61 הַתְּחִיבִים אֶל־בְּנֵי וַיֹּאמְרוּ יְדֵיָהּ אֶל־יְהוָה
כִּמְבָרָה בְּכָל יְהוָה וְיִבְרָא אֶחָּ פְּלִיזָה יְהוָה
62 הַאֲלֹהִים וַאֲמַרְתָּ יְהוָה אֵיךְ דָּבַרְתָּ אֶל־דָּבָר
הַזֶּה לְהַחְיֶיהָ לְבִלְתִּי הַחַיִּים פִּי יֵשֵׁב לְמַתָּה
63 וְעַד־דְּבָרָה פִּי־שִׂמְכֹה עֹלָם וְיִהְיֶה יְהוָה
כִּמְבָרָה לְקֹרָא אֶת־דָּפְסֹה הַזֶּה תִּקְרָא עָלַי
64 אִם הַיְשָׁלִיכוּ אֶל־יָדָי פָּתַח וַאֲמַרְתָּ כִּי־
תִּשְׁלַק בְּכָל וְאֶרְחִיקֶם מִפִּי דְרַשָּׁה אֲשֶׁר אֲנִי
מְבִיא עָלֶיהָ וְעַתָּה עַד־דְּבָרָה פִּי יְדֵיָהּ

CAP. LII. נב

1 בְּעֵשְׂרִים וַאֲחֵת שְׁנֵי צִדְקָתָהּ בְּכֹלֵי וַאֲחֵת
עֲשֹׂהָ שְׁנֵי מֶלֶךְ בְּיְהוֹשָׁפָט וְשֵׁם אִמּוֹ חַיִּטָּל
2 בְּדִיּוֹמָיִה מְלִכְהָ וַיֵּשֶׁב הָיָה בְּעֵת יְהוָה
3 כָּכָל אֲשֶׁר־עֲשָׂה הַיְהוָה פִּי אֶל־אֶת יְהוָה
הַיְהוָה בְּיְהוֹשָׁפָט יְהוּדָה עַד־יְהַשִּׁיבֵנו אֲחֵם
מֵעַל פְּנֵי יַמ־צִדְקָתָהּ מִמֶּלֶךְ בְּכָל
4 יְהוָה בְּשֵׁהּ הַתְּשִׁילָה לְמַלְכֵי בְּחֹשֶׁהּ הַעֲשִׂיהָ
בְּעִשׂוֹר לְחֹשֶׁהּ אִם בְּמִסְכָּהּ מִמֶּלֶךְ בְּכָל הָיָה
וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְהוֹשָׁפָט וַיְחַס עָלָיו וַיִּכַּס עָלָיו
5 דָּבָר סָבִיב וַיִּבְנֶה הָעִיר בְּעִשְׂרֵי עַד עֲשָׂרִי
6 עֲשֹׂהָ שְׁנֵי לְפָנָי צִדְקָתָהּ בְּחֹשֶׁהּ דְּרַבִּיעַ
פַּחֲשֵׁהּ לְחֹשֶׁהּ וַיְחַזַּק דָּעֵב בְּעִיר וְלֹא־יְהִי
7 לְחַם לְעַם הָרֶחֶץ וַתִּבְרַח הָעִיר וְכָל־אֲשֶׁר
הַפְּלִיטָה יִבְרַח וַיֵּצֵא מִדָּעֵר לְלֵה רֶחֶץ שֵׁשׁ
בְּן־הַחֲמֹשִׁים אֲשֶׁר עַל־בֶּן הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁמְעוּ עַל־
8 הָעִיר סָבִיב וְלֹכֵה רֶחֶץ הַעֲרִיב וַיְחַדְּשׁוּ חֵיל־
מַשָּׂרִים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתּוּ אֶת־צִדְקָתָהּ
9 בְּעִרְבָה יְהוָה וְכָל־חֵילוֹ נִפְצָה מֵעִלָּיו וַיַּחֲשֹׁבוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל אִיּוֹ אֶל־מֶלֶךְ בְּכָל רַמְלָה
10 מִרֶחֶץ הַמָּחַ וְדָפַר אִיּוֹ מִשְׁפָּטִים וַיִּשְׁחַט
מֶלֶךְ בְּכָל אֶת־בְּנֵי צִדְקָתָהּ לְעֵינֵי נָגַם אֶת־מֶלֶךְ
11 שֹׁר יְהוָה שָׂחַט פְּרִמְלָתָהּ וַאֲחֵרֵי צִדְקָתָהּ
עִיר וַאֲסִדָּה בְּחֹשֶׁהּ וַיִּסְבּוּ מִמֶּלֶךְ בְּכָל
בְּכָל וַיִּחַסֵּב בְּמַחֲדָפֹת עַד־יָוָם מִתּוֹ

40 שגדעולם ולא יקצו כאם יהוה: אדיתם
 41 בכרים למסח פאלים עם עתודים: אדך לנפדה
 42 ששף וחמש תהלת פלדאדף אדך יהוה
 43 לשפה בבל פאים: עלה על בבל הים פדמון
 44 בליו נכסחה: הו עיה לשפה אדף ציה
 45 ועבה אדף לרשב פדן פלאש ולא יעט
 46 פדן בראדם: ופקתי על כל בבל והצאתי
 47 את בלש מפו ולא יסדו אלו עד גים גם
 48 חומת בבל נפלה: צאו מתיבה עפו ומלטו
 49 אל אד נפשו מחון אד יהוה: ופדדך
 50 לבכם והרא בשמעה השמעת פאדף ונא
 51 בשעה השמעה ואחיו בשעה השמעה חמס
 52 פאדף ומשל על משל: לן הנה ימים פאים
 53 ופקתי על פסלי בבל וכל אציה תבש וכל
 54 חללה יפלי בחובה: והנש על בבל שמם
 55 ואדף וכל אשן פהם פי מצפון ינא לה
 56 השודים אם יהוה: גם בבל לנפל חלל
 57 ישראל גם לבל נפלו חלל כל אדף:
 58 פלטים מחרב הלים אד יעמדו וכוז מחולק
 59 אד יהוה ויהושלם העלה על נבכם: פשט
 60 פר שמעט חרפה פסיה כלפה פנינו פי פא
 61 וים על מקדש בית יהוה: לן יהוה
 62 ימים פאים אם יהוה ופקתי על פסליה
 63 ונבל אציה האק חלל: פידעלה בבל
 64 השלם וכי תבצ מרם עזה מאחי ינא
 65 שודים לה אם יהוה: קל ועקה מנבל
 66 ושט גדול מאדף פשדים: פירשוד יהוה
 67 אד בבל ואד מפפה קול גדול חכו גלדים
 68 פמים רפים סחן שאון קולם: פי נא עליה
 69 על בבל שיד ונפדה גבירה חתה קשוחם
 70 פי אל נמלות יהוה שלם שלם: והשפתי
 71 איה ותכמה פדחיה וסגלה תפודה ושט
 72 שגדעולם ולא יקצו אם יהוה
 73 צבאח שמו: פדה אלו יהוה צבאח
 74 חמית בבל ורחבה ערע תחשע ושעיה
 75 הנבזים פאש יפא ונש עפים פד חיק
 76 לאפים פד ראש ועפו: הדף אשר
 77 ציה וירמיה הנביא אד שיהה בן נביא

40 לל פל מלחמה ונפצתי קו גוים השחתי קו
 41 ממלכות: ונפצתי קו סוס ונכתי קו
 42 רכב ורכש: ונפצתי קו אש ואשה ונפצתי
 43 קו זקן ונש ונפצתי קו פדו וחרולה:
 44 ונפצתי קו רעה ועדו ונפצתי קו אפר וצמד
 45 ונפצתי קו פחות וסגים: ושלמתי לבל
 46 ולכל וישבו פשים אח פלדעתם אשר עשו
 47 כצון לעיניכם כאם יהוה: הנני אלק
 48 די הפשוטה אם יהוה הפשוטה אד כל
 49 האדף ונשתי אדחיי עליך ונפלתיך כד
 50 הפללים ותחוקו לדי שפיה: ולא יקחו מפה
 51 אק לפה ואק למסדות פר שמעות עולם
 52 תודה אם יהוה: שא נס פאדף תקעו
 53 שטר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה
 54 ממלכות אדט כז ואשפנו פקדו עליה מסר
 55 ועל סוס פולק סמו: קדשו עליה גוים
 56 אד מלכו מדי אד פדחיה והת פל סגיה
 57 והת פל אדף ממשלתי: ותעש האדף והתל
 58 פי קמה על בבל מחשבת יהוה לשא אד
 59 אדף בבל לשפה מאן וישב: חללו נפוי בבל
 60 להלם ישו בפצות נשתה נמרחם הו
 61 לנשים היצו משפחה לשפרו ביהוה:
 62 רח לקאדדף יחז ונדה לקאח מנד להוד
 63 למלך בבל פרמעה ערו מקצה: והמעפות
 64 תפשו והת דאפנים שרפו באש ואש
 65 הפלחמה נהלו: פי כה אמר יהוה
 66 צבאח אלו ישראל פד בבל גוון עת החיכה
 67 עד מעט וכה עת האצוד לה: אכלנו
 68 המסנו נסכדאפי מלך בבל הצענו פל וק
 69 בלענו פחין מלא סשו מעדו הדינו:
 70 חמס שארי על בבל תאמר ישם צין ודמי
 71 אד יושב כשלים תאמר ויהושלם: לן
 72 פה אמר יהוה הנני רב אד חיק ונכמיו
 73 אד נקמה ורחמי אד יפה והנשתי אד
 74 מקרה: ותחה בבל ללים ומשן חמס
 75 שפה שרקה מאן וישב: תחו פפסחים
 76 ישאו ערו פגרו איות: פחלים אשיה
 77 אד משפחים והשפחים למען יעלו וישט

1 פה אמר יהוה הנני מעור על בבל והלא
 2 לך לבך ורח משחת: ושליחיי לבבל ו
 3 חוהה ויבנקו אדמאתה בידה עליה מפ
 4 ביום רעהו: אלהיהו יודך יתוך קשתו ה
 5 יתעל פסיתו ואליתחמלו אל בנותיה החו
 6 על צבאות: ותעלו חללים ביהוץ בשו
 7 ומקשים בחרצתיה: כי לא אלמן יעור
 8 ויהודה מאסיה מודה צבאות כי אה
 9 מלאה אשם מקדוש ישראל: כמי מי
 10 בבל ומלשו איש נטשו אל יתעמו בשמה
 11 שח נקמה היא ליהודה בבל היא משעם ל
 12 פס חוב בבל ביהודה משעת פלדא
 13 מימה שח נים עליה ותלול נים: פח
 14 נסיה בל ותשטר דליל עליה קור
 15 למכאיה אל תרמא: רפאס אדנבל
 16 מפתה עזרה ונחז איש ארצו פרעע א
 17 השמים משפטו נשא עו שוקים: דה
 18 יהוה אדצדקת פאו תספה באין א
 19 מעשה יהוה אלהיו: הברו התצט מ
 20 השלטים העור יהוה אדחלו מלכי מדי
 21 על בבל מופתו להשחיתה פר נקמת יד
 22 דה נקמת הכלל: אלהיהו בבל שאר
 23 החויק המשטר הקמו שלמים הבטו דה
 24 כי נבזים יהוה גם עשה את אשר
 25 אילשבו בבל: שכתו על מים רפים ו
 26 ארצו פא נפח אמת בצנעו: לשבע יד
 27 צבאות נבטשו כי אבסלאחז אדם פ
 28 ועט עליו יהוד: עשה ארץ בסוד כ
 29 תבל בחרמיהו ובחמיהו נטה שלמים: ל
 30 חלו הין מים בשמים ויעל משמים מג
 31 ארץ פרקם למטר עשה ויצא רוח מאפסו
 32 נכש על אדם מיעת הביש על צדא מפ
 33 כי שקר נספי ולא רחב בם: הכל ה
 34 מעשה ותשועים בעת פקיהם יאבדו: ו
 35 סאלה חלק יעצב פריצו העל הוא ות
 36 נחלתו יהוה צבאות שמו: מפציא

1 ירמי קמת חטי עליה סביב אליהו ו שלטה
 2 שלטה לה פעולה בבל אשר עשורה עשורה
 30 כי אליהו ודה אל קדוש ישראל: לכן
 31 ישל בוחיה פוחתיה וכל אנשו מלחמתיה
 32 יתפו פיהם והוא סביתיהו: הנני אלקי
 33 זון סביתיהו יהוה צבאות כי פא ימקו עת
 34 פקדויה: ומל זון וכל ואן ל מקום והפצי
 35 אש בעלי האלה פל סביתיהו: פה אמר
 36 יהוה צבאות עשוקים פני ישראל ובמ יתיהוה
 37 יחיו וכל שומרים החוקי עם סביתיהו:
 38 נאם: חוק יהוה צבאות שמו ריב ריב אד
 39 ריבם למען יתעו אדחוקי הרהי לישבי
 40 בבל: ריב על כשדים סביתיהו ואלישבי
 41 בבל ואל שיהי אל חכמיה: ריב אל רבים
 42 ואלו ריב אל נפחיה החוקי: ריב אל סביתיהו
 43 הארבעו ואל על הערב אשר פוחתה חזו לשים
 44 ריב אל ארצותיה וכוזו ריב אל מימיה ויבשו
 45 כי ארץ פסלים היא ויארמים יתללו: לכן
 46 ישבו ציים אד אים וישבו בה פתח יענה
 47 ואל הערב עד לנצח ולא תשפן עד יודו:
 48 כמדתם אלהם אדסום ואת עמיהו ואת
 49 שמיה סביתיהו לא יושב שם איש ולא
 50 יער בה בראים: דה עב פא כמפן ועו
 51 גדול ומלכים רפים יעור מא פת ארץ:
 52 קשת וכוף יחויק אבתי הפה ולא יחמו
 53 קולם פים ירהי ועל סוסים ורכבו שיקו
 54 מאש לשחמה עליו פדנבל: שמע מקוד
 55 בבל אדשמעם ורפו חזו צדה החויקיהו
 56 דל בילתה: דה סביתיהו עליה כמפן ויודן
 57 אלה איתן פ ארבעה ארצם מעליה ומו
 58 ברו אלה אשקו פ מ כמלו ומו יעשו
 59 ומרה רעה אשר יעמד לפני: לכן שמעו
 60 ענת יהוה אשר יעץ אל בבל ויחשמוהו
 61 אשר יושב אל ארץ כשדים אבסלא סביתיהו
 62 צערו הנאן אבסלא ישום עליהם נה: מקיל
 63 תפשה בבל מעשה הארץ וקשה בגים
 64 כשעו:

כשמים לשלל כל שללה ישבעו סמי ידוהו:
 11 פי תשמוהו פי תעלו שמי נחלתו פי חפשו
 12 פעלה דשה וצדק פאפים: פשה אמם
 מאד חסדו ילדכם דהו אריות גום מדבר
 13 ציה ושרה: מקצף דיה לא חשב הוזהר
 שממה פלה כל עבר על-בלל. ישם ושרק
 14 על כל משורה: שרף על-בלל סמב כל
 דמי קשת יד אלנה אל תחמלו ארץ פי
 15 לידה חסדה: דיעו עליה סמב נחמה דיה
 נפלו אשוריה נדשו דומחיה פי נכמה
 16 דיה דא דקמו בה פאשר עשה עשו
 לה: פתרו ודע מפל חפשו מפל בעת קצו
 17 מפל דרב דוזהו איש אל עמו יפלו ואיש
 לאצו יססו: עה פורה ישראל איות הידו
 18 דראשן אכלו מלך אשור חו דאחרון עצמו
 נכדראצו מלך בבל: לכן פדה אצו דיה
 19 צבאה אלז ישראל דמי פקד אל מלך בבל
 ואל ארצו פאשר פקדו אל מלך אשור:
 20 ולבסוף את ישראל אל טוד ועה הפיכל
 21 דהשן וסד אסיהם דהלעו חסבע נפשו:
 22 בימים דהם ובעת דיהא סמי ידוהו יקשו
 אתען ישראל ואלעו ואת תעמל דיה
 23 ולא תפצאנה פי אסלה לאיש אשור:
 24 על דארץ מרתים עליה עליה ואל יושבי
 25 פקד חבן הוזהר אריותם סמי ידוהו ועשה
 26 ככל אשור צויהו: קל מלחמה פארו ושם
 27 גדולו אקד נדעו וישם פשוט כל דארץ
 28 אקד דחה לשמה בבל פגום: לקשו לק
 29 וגם נלכדו בבל ואת לא דעת נפצאה וגם
 30 תפשוט פי בדהו דהצות: פתח דיה את
 31 אצרו ויצא אדמל ועמו פי מלכה דיה
 32 לאדני דיה צבאה פארו פשוים: פא דיה
 33 מקץ פתרו מאכסה סלה כמו שמים
 34 דהצומחה אל ידוהו לה שאחת: חרב כל
 35 עליה ירו לשבח דו עליהם פי נא וסם
 36 עת פקדום: קל נסם וסלים מארו
 37 בבל לדין פגיון את נכמה דיה אריות
 38 נכמה דכלו: השמיט אל בבל ויפם

1 ודמין מקדום לשלל חרחים לכל דוח קצו
 2 פאה ומל ענדו אמא את אידם סמ
 3 דיה: דיהו ודו למען חפם שממה עד
 4 שלם לא ישב שם איש ולא יגדו בה כך
 5 אדם: אשר דיה דם ידוהו אל ידוהו
 6 דפרא אל שלם פראשה מלכת צדקיה
 7 מלך דיה לאמו: פה אצו דיה צבאה
 8 דמי שם את קשת עלים ראשה נכרתם:
 9 דהארץ אל שלם ארבע הוחח מארבע קצות
 10 השמים ורוחם לכל הדוח דהאה ולא
 11 דיה דעו אשר לא ירמא שם מדו שלם:
 12 דהחורף את שלם לפני אידים ולפני מעלש
 13 נפלים והבאר עליהם ועה את חרון אפי
 14 סמי ידוהו ולעזי אריותם את דורב עד
 15 פלוזי אדם: ושמו כסא בעלים דהארץ
 16 משם מלך ושלם סמי ידוהו: דיה ופארת
 17 דאדם אשור את שבהו שלם סמי ידוהו:
 18 דהם אשר דפי דיה אל בבל אל ארץ פשוים
 19 פד ידוהו דבנא: דידו ביום השמיט
 20 ושאר נם השמיט אל תכדו אמר מלכה
 21 בבל תיש כל חת מלך דישו עצה חיו
 22 נלכדה: פי עליה עליה נו מצפון דהאישת
 23 את ארצה לשמה ולא ידוהו ישב בה מאדם
 24 ועד דבמה מדו הלכו: בימים דהמה ובעת
 25 דיהא סמי ידוהו יבא בני ישראל דמה ונבר
 26 דיהו יתו הקדו ונכ לוים ואת ידוהו
 27 אלהם יקשו: צאן ישאלו דוה דה פתרו
 28 פא ומו אל ידוהו פות עלים לא תשכח:
 29 צאן אבוח דיה עמי ועידם דהשם דרים
 30 שרבים מדו אל נכמה דהם שכחו וסם:
 31 כל נפאדים אכלים וצויהם אמרו לא
 32 סאשם תחת אשר חטאו לידוהו סה צדק
 33 ומקדו אבוחים דיה: נדו מעוד בבל ומארץ
 34 פשוים פארו ודו פשוים לפני צאן: פי
 35 דיה אצו מעור ומעלה על-בלל קול-גים
 36 גולים מארו צפון ועכו לה משם תלכד
 37 דעור נכדו משפיל לא ישב וקם: דחה

CAP. L.

1 דהם אשר דפי דיה אל בבל אל ארץ פשוים
 2 פד ידוהו דבנא: דידו ביום השמיט
 3 ושאר נם השמיט אל תכדו אמר מלכה
 4 בבל תיש כל חת מלך דישו עצה חיו
 5 נלכדה: פי עליה עליה נו מצפון דהאישת
 6 את ארצה לשמה ולא ידוהו ישב בה מאדם
 7 ועד דבמה מדו הלכו: בימים דהמה ובעת
 8 דיהא סמי ידוהו יבא בני ישראל דמה ונבר
 9 דיהו יתו הקדו ונכ לוים ואת ידוהו
 10 אלהם יקשו: צאן ישאלו דוה דה פתרו
 11 פא ומו אל ידוהו פות עלים לא תשכח:
 12 צאן אבוח דיה עמי ועידם דהשם דרים
 13 שרבים מדו אל נכמה דהם שכחו וסם:
 14 כל נפאדים אכלים וצויהם אמרו לא
 15 סאשם תחת אשר חטאו לידוהו סה צדק
 16 ומקדו אבוחים דיה: נדו מעוד בבל ומארץ
 17 פשוים פארו ודו פשוים לפני צאן: פי
 18 דיה אצו מעור ומעלה על-בלל קול-גים
 19 גולים מארו צפון ועכו לה משם תלכד
 20 דעור נכדו משפיל לא ישב וקם: דחה

1 דהם אשר דפי דיה אל בבל אל ארץ פשוים
 2 פד ידוהו דבנא: דידו ביום השמיט
 3 ושאר נם השמיט אל תכדו אמר מלכה
 4 בבל תיש כל חת מלך דישו עצה חיו
 5 נלכדה: פי עליה עליה נו מצפון דהאישת
 6 את ארצה לשמה ולא ידוהו ישב בה מאדם
 7 ועד דבמה מדו הלכו: בימים דהמה ובעת
 8 דיהא סמי ידוהו יבא בני ישראל דמה ונבר
 9 דיהו יתו הקדו ונכ לוים ואת ידוהו
 10 אלהם יקשו: צאן ישאלו דוה דה פתרו
 11 פא ומו אל ידוהו פות עלים לא תשכח:
 12 צאן אבוח דיה עמי ועידם דהשם דרים
 13 שרבים מדו אל נכמה דהם שכחו וסם:
 14 כל נפאדים אכלים וצויהם אמרו לא
 15 סאשם תחת אשר חטאו לידוהו סה צדק
 16 ומקדו אבוחים דיה: נדו מעוד בבל ומארץ
 17 פשוים פארו ודו פשוים לפני צאן: פי
 18 דיה אצו מעור ומעלה על-בלל קול-גים
 19 גולים מארו צפון ועכו לה משם תלכד
 20 דעור נכדו משפיל לא ישב וקם: דחה

בצרה וכל עיניה תהימה לזרמה על
 שמעיה שמעיה מאת דוד וצד פגים שג
 התקצב וסא עליה וקמו למלחמה: פד
 קמן תחזקו פגים בזה פגים: תפל
 השמי ארץ ודן לפי שמי בחרו השלם חם
 מרום נבעה פירצה פלש לפי מ
 ארץ סמיה: היתה אדם לשפה
 עבר עליה ישם ושק על כל מפוחו
 פמהפח סם עמיה ושכיה אמר דוד ל
 לשב שם אש ולא יגור בה בן אדם: ו
 פאיה עליה מאן דאין אלנה איהו
 ארעה ארעפ מעליה וכו ברו אלה אס
 פי מי כמלי וכי יעזבי וכי ירעה א
 יעמד לפני: לכן שמעו עצת דוד אשר
 אל אדם וישבו ברוח אש חשב אל
 חימן אסלא יסתם צעיה הפאן אס
 ישם עליהם סום: מקול פלים רע
 הארץ צעה פיס סוף נשמע קוליה: ד
 כשלו יעלה ודאיה וימשל פנשו על בנ
 ויהי לב נבוי אדם פים יהיא לב א
 מציה: להשק פשה חמל ואפד
 שמעה רעה שמעו נמנו פים דאיה השקט
 יוכל: רפה דמשק הסנה למס וד
 דחוקה צרה ותלים אחוה פלד
 אף לא יענה עד תהלה קרית משיש:
 יפל בחויה פחניה ומלאש הפלח
 ילמו פים יהיא סם דיה צבאות: ו
 אש בחומת דמשק ואלה אמית ברו
 לקד: ולממלכת הצד אשר ה
 נבוכדנאצר מלך בבל פה אמר דוד ק
 עלו אל קד ושדו אחבנ קום: אהל
 וצאם יקחו ויעתהם וכל גליתם תמלח
 ישא להם: וראו עליהם מור מסוב:
 נדו מאד דעמקו לשבת ישב הצד סב
 דיה פריעץ עליהם נבוכדנאצר מלך
 עצה חשב עליהם מחשבה: קמו עלו
 בו שליו וישב לבטח סם דיה לא דלה
 ולא ירבו לו ביד ישפני: ודו גמליהם

ופחה ופח עליו וישב מאב סם ידה:
 44 וים מפני הפוח ופל אלה פחה ונעלה מן
 הפוח וכל בפה פראי אלה אל מאב
 45 שנה פקדום סמיה: בצל השפון עמדו
 מזה סם פראש צא מחשפון ולדכה מן
 סוף והאכל פתח מאב וקדו בני שאון:
 46 ארץ מאב אב עם כמשו פירשנו בקו
 47 בשמי ובחזק בשביה: ושכתי שבת מאב
 פאחית הימים סמיה עד דהה משפט
 מאב:

CAP. XLIX. מ

1 ל בני עפון פה אמר דוד הבנים אין ישראל
 אס יוש אין לו מיהע יש מלכם אחו
 2 ועפו בערו לשב: לכן דה ימים באים סם
 דיה והשמתי אל דת בני עפון ורעה
 מלחמה ודחה לל שממה ובחיה פאש
 תצחה ויש ישראל אר יושו אמר דוד:
 3 דליל השפון פי שדחילי צעלה בנת רב
 חנה שלים סורה ודחשומטה בנדוח פי
 4 מלם בגולה לך פנת ושדו ידיו: מר
 תחלה בעמלים זב עמקו הפח השוכה
 5 הפחה באפוחיה מי יסא אלו: הגל מביא
 עליו פדו סם אדני דיה צבאות מל
 סביבו ונחום איש לפני ואן מקפץ לפד:
 6 ואחורבן אשוי אר שמת בני עפון סם
 7 דיה: לאדם פה אמר דוד צבאות ואן
 עד חמה בחימן אכה עצה מפלים נכחה:
 8 חמתם: נס דמס דעמקו לשבת ישב דן
 9 פי אד עשו הבאו עליו עת פקדו: אס
 בצרים באו לך לא ישארו עללות אס נפנים
 10 בצילה השדוחו יים: פראי השפתי אר
 עשו גלית אד מסוה וסחה לא יכל שד
 11 רע ואחו ושכני ואנפו: ענה ויחזק אני
 12 אחיה ואמסחוק על חממו: פירכה
 אמר דוד דה אש אין משפטם לשחור
 דכוס שרו ישוה ואהה הוא נקה תנקה לא
 13 נקה פי שחור השחור: פי מי נשפתי סם
 דה פירשנה ורשה לחב ולגלה תודה

20 וּמְלִטָה אֲמַר מִדִּפְדֹּתֶיהָ: הַיֵּשׁ מֵאֵב פֶּרֶד
 תַּחַת הַלְלִילִי וְהַעֲלֵה הַצִּדִּיז בְּאֶרְצוֹן פִּי שֶׁד
 21 מֵאֵב: וּמִשֹּׁשׁט בָּא אֶל־אֶרֶץ הַיַּמְשֹׁל אֶל־הַחֹן
 וְאֶל־הַצֵּהָה וְעַל־מִסְפַּעַת: וְעַל־יְהִיבֵן וְעַל־בֵּן
 22 וְעַל־בֵּית הַבְּלֹחִים: וְעַל־בְּיָהוּס וְעַל־בֵּית בְּמַל
 23 וְעַל־בֵּית מַעֲזָן: וְעַל־קִיחַת וְעַל־בְּצֻדָה וְעַל־כֵּל
 24 עַל־אֶרֶץ מֵאֵב הַחֲזָקוֹת וְהַחֲזָנֹת: גְּבֻרָה
 25 קָדָן מֵאֵב וְהֵשׁ מִשְׁפָּדָה טַם יִדְהָה: וְהַשְּׁפִיחֵהוּ
 פִּי עַל־יְהִיָּה הַגִּדִיל וְסַפֵּק מֵאֵב בְּקִיאָה הַחֵדָה
 27 לְשֹׁדֵק גַּם־הֵמָּנָה: וְאֵם לֹא הַשֹּׁדֵק הָיָה לָהּ
 שְׂוֹאֵל אִם־בְּנֵיבָם מִצִּצְוֵהָ פִּי־מִהֵר דְּבִירָה בֹּא
 28 תַחֲטֹדֵד: עֹבֵב עֵרִים וְשִׁכְתֵּי בְּפִלַע וְשִׁמֵּי מֵאֵב
 29 וְהָיָה כִּימָה תִקְבֵּן בְּעַמֵּי סִרְפַּחֹת: שְׁמַעֲנֵהוּ
 גֹאֲד־מֵאֵב נִצְהָ מֵאֵד בְּבֵדָה וְנִאֲמֵר נִאֲחֲרֵה וְהֵם
 30 לְבֹ: אֵיךְ יִדְעִיל טַם־יִדְהָה עֲשִׂיתִי וְלֹא־כֵן
 31 בֵּית־לֹא־כֵן עָשִׂיתִי: עַל־כֵּן עַל־מֵאֵב אֶל־לֵל
 32 לְמֵאֵב פִּלָּה אֲשַׁקֵּךְ אֶל־אֲשֵׁר קִיר־הַיֵּשׁ הַחֵדָה:
 33 מִבְּנֵי יַעֲזֹר אֲבַהֲרֵךְ לָךְ הַבֶּטֶן שִׁבְמָה כְּמִשְׁלֹחֶיךָ
 עֲשִׂיתִי אִם־עִים יִעֲזֹר נַעֲשֵׂה עַל־קִצְצֶךָ וְעַל־בְּצִירֶךָ
 34 שֶׁדֵד נִפְלֵ: וְהַסַּפֵּסָה שִׁמְחָה וְגִלֵל מִסְּמֵל
 35 וּבְאֶרֶץ מֵאֵב וְיִין מִקְבִּים הַשְּׁפִיחֵי לֹא־יִדְהָה
 36 הַיָּד הַיָּד לֹא־יִדְהָה: מִזְעֵקָה חֲשַׁפֵּן עַד־
 37 אֶלְעִלָּה עֲדִיחֶךָ נִחַטֵּי קִלְיִם מִצִּעֵי עַד־חֲלָלִים
 עֵלְתָה שְׁלִישִׁיָהּ פִּי גַם־מִי נִמְלִים לְשַׁמְחָה
 38 הָיָה: וְהַשְּׁפִיחֵי מֵאֵב טַם־יִדְהָה מִעִלָּה בְּמָה
 39 וּמִקְטִיר לֹא־הָיָה: עַל־כֵּן לִפִּי מֵאֵב פִּי־חֲלָלִים
 40 יִדְהָה וְלִפִּי אֶל־אֲשֵׁר קִיר־הַיֵּשׁ בְּהַלְלִים
 41 יִדְהָה עַל־כֵּן יִתְרַח עֲשֵׂה אֲבֹדֵי: פִּי מִלִּדְהָשׁ
 42 קִרְחָה וְכִלְדָן נָשֵׂה עַל־כִּלְיִים הַחֵדָה וְעַל־
 43 מַחְנֵים סֵק: עַל־כֵּן צִנּוֹת מֵאֵב וּסְחַחֲתֶיהָ
 פִּלָּה מִסְּפֵד פִּי־שִׁבְרֵי אֶת־מֵאֵב כְּכִלֵּי אֶךְ
 44 חֲפֵץ פִּי טַם־יִדְהָה: אֵיךְ תַּחַת הַלְלִילִי אֵיךְ
 45 הַשְּׁפִיחֵי עַרְף־מֵאֵב פֹּשֵׁל הָיָה מֵאֵב לְשֹׁדֵק
 46 וְלַמְחִיחֵה לְכִלְסִימִי: פִּי־כֹה אֲמַר יְהוָה
 47 הָיָה בְּשֵׁרֵי יְהוָה וּפְרַשׁ פִּנְסוֹ אֶל־מֵאֵב:
 48 לְבַדְהָה הַחֲלִיחֹת וְהַמְצִיחֹת נִחְשָׁה הָיָה לְכֹ
 49 בְּפִרְיֵי מֵאֵב בָּיִם הָיָה מִלֵּב אֲשֵׁר מִצְדֵי:
 50 וְנִשְׁמַח מֵאֵב מִעַם פִּי עַל־יְהִיָּה הַגִּדִיל: פִּתְחֵה

5 אֶת־פִּי לְשִׁלְיִים שְׁאֵרִיתִי אִי כִפְתֹר: בִּיָּה קִרְחָה
 אֶל־עִדָּה מִמְחָה אֲשַׁקְלֹן שְׁאֵרִית עַמְּכֵם עַד־
 6 מִצְרֵי תַחֲטֹדֵדִי: וְהָיָה חֲזָב לִיָּדָה עַד־אֵהָה לֹא
 7 תִשְׁקָצֵה הַכַּסֵּף אֶל־תַּעֲרֹף הַיָּנֵשׁ חֲרִפִּי: אֵיךְ
 תִּשְׁקָצֵה יְהוָה עֲזָרְהָה אֶל־אֲשַׁקְלֹן וְאֶל־חֵרֶף
 דָּהָם שֵׁם יְהוָה:

CAP. XLVIII. מִחַ

1 לְמֵאֵב בְּהֵאֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 2 הָיָה אֲלֵכֶם פִּי שֶׁדָּה הַיֵּשֶׁה לְבַדְהָה קִירְיִים
 3 הַיֵּשֶׁה וְהַמְשַׁבֵּב וְהַחֵדָה: אֵיךְ עֹרֵי הַחֵדָה
 מֵאֵב בְּחַשְׁפֵּן חֲשֵׁב עַל־יָהּ לֹם וְכִרְיִיחָה
 4 כְּכֹה בְּמִדְמֵן חֲרִפִּי אֲחִירֶךָ תִלְךָ חֲרִבִי: כֹּל
 5 צִעֲקָה מִחֲזֹנִים שֶׁד וְשִׁכְרֵי גְדֹל: מִשְׁפָּדָה
 6 מֵאֵב הַשְּׁמִיעֵה וְעַקָּה צִעֲרִיחָה: פִּי מִעִלָּה
 7 וְהַחֲזָנֹת בְּכֵן וְעַל־כֵּן פִּי בְּמִדְרֵי חֲרִלִים
 8 צִיר צִירֵךְ לְשֵׁם שְׁמַעֲנֵה: כֹּה מִלְמֹה בְּשִׁשְׁכֵם
 9 וְהַחֲזָנֹת בְּשֹׁשֶׁר בְּמִדְמֵן: פִּי יַעֲזֹר בְּצִירֶךָ
 10 פִּי־מִשְׁלֹחֶיךָ וְהַאֲצִיחֶיךָ בְּסִיחֵי תִלְכֵדִי וְנִצְוֵה
 11 כְּמִשֵׁל בְּגִלְהָה בְּרִחֵי וְשֹׁדֵד חֵדָה: וְהֵמָּה שֶׁד
 12 אֶל־מִלְשִׁי וְעַל־לֹא תִפְלֵט וְאֲבֹד הַעַמְּקֹת וְשִׁמֵּן
 13 הַיַּמְשֹׁל אֲשֵׁר אֲמַר יְהוָה: חֲטִי־צִיר לְמֵאֵב
 14 פִּי כֹה־נִצְוֵה וְעִדָּה לְשִׁפְהָ תִרְיִיחֵה מֵאֵן וְשֵׁב
 15 פִּתְחֵ: אֲחִיר עֲשֵׂה מִלֵּאכֶת יְהוָה רִמְיָה וְחֵדָה
 16 מִכֵּה חֲרִבֵי מַעֲזָה: שִׁאֵן מֵאֵב מִעֲשִׂיתִי וְשִׁקְטֵה
 17 הָיָה אֶל־שִׁמְרֵי וְלֹא־יִתְרַח מִכֵּל אֶל־כֵּל וְהַגִּלְהָה
 18 לֹא־הָיָה עַל־כֵּן עֲמֵד טַעֲמֹה בֹּא וְיִדְהָה לֹא־כֵמֵר:
 19 לֵךְ וְהַדְּרִימִים פֹּאִים טַם־יִדְהָה וְשִׁלְחֵה־הָרֵךְ
 20 לֹא צִעֲמֵה וְנִצְוֵה וְכִלְיֵי יִרְיָךְ וְנִבְלִים וְנִפְצֹו:
 21 וְכֹה מֵאֵב מִכְּמֹשׁ פִּי־אֲשֵׁר־נִשְׁוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 22 מִשְׁחָה אֶל מִכְּסֵּתָם: אֵיךְ הָאֲמֹר בְּפִדִים
 23 אֲבַחֲסֵה וְאֲשֵׁר־חֵיל לְמַלְחָמָה: שֶׁדֵד מֵאֵב
 24 וְעִדָּה עַל־הָה וּמִכְּבֹר בְּחִירֵי יִרְדֵי לְשִׁכְתֵי טַם־
 25 הַמִּלְךְ הָיָה צְבָאוֹת שְׁמֹ: קָדָב אֶת־מֵאֵב
 26 לְמֹא וְהַעֲלֵה מִדְּהָה מֵאֵב: כֹּה לֹא פִלְסִימִי
 27 וְכֹל יֵשׁ שְׁמֹ אֲמֹר אֵיכָה לְשֵׁפֵר מִפְּהֵלֵנוּ מִקָּד
 28 וְהַחֲזָנֹת: רִדֵי מִסְּפֵד יִשְׁנֵי בְּאֲמֹל יִשְׁנֵי פִד
 29 יִדְהָה פִּי־שֶׁדֵד מֵאֵב עַל־הָה לֹא שִׁחַח מִצְדֵי:
 30 אֶת־חֵרֶף עֲמִיר וְצִפִּי וְשִׁכְתֵי עֲדֵה שְׁאֵל־נֵם

כי ידעה הדבור: והנה פושל בסימל א
 אל דערה ואמרה קומה: והשבה אל עמנו וא
 ארץ מולדתנו מפני חרב הארץ: קח
 שם פועה מלך מצרים שאון העמד הפוע
 די אל סם ימלך ידעה צבאות שמו
 פתחו פתחים וכבדו בים ימא: כל גל
 עמי לך יושבת פד מצרים פתח לשפ
 תדעה ומצוה מאן יושב: עולה יפד
 פיה מצרים קח כעשון פא כא: גמטמ
 בקצה עעל מלך פ עם דעה הפס
 יחיד לא עמדו פי חם אדם פא עליהם
 פקדוהם: קלה פחש לך פי סל אל
 תכדושח פא ליה פחשני עצים: פ
 יעה סם ידעה פ לא יחוק פ רב מאר
 ואן לדם מפד: וישיה פד מצרים ס
 פד עם צפון אמר ידעה צבאות אלה שר
 הנה סלך אל אמון מא ועל פועה ו
 מצרים ועל אדמה ועל מלכה ועל פועה ו
 הפחחים פ: והחיים פד מבקש פפל
 וביד נכבדאפ מלך פל בני עבדי ואח
 כן תשקן פמי קדם סם ידעה: וא
 אל יהיא עמי ועבד ואל יחזק ישראל
 הנני מישקע מרחק ואדועה מאר שוב
 ושוב יקלוב ושקט ושאן ואן מוריד: וא
 אל יהיא עבדי ועבד סם ידעה פי אקח:
 פי אעשה כלה בכל דעות: אמר יהיה
 שמה ואחז לא אעשה כלה ופד יחזק למש
 וקשה לא אקש:

נסף ידעה יגן על מסבך יעקל באחר
 ומטוה לא מצאו: פה וואמר אלך פה
 אמר ידעה והנה אמר פועה אמ דלם ומה
 אשר נעשה אמ פוש ואד מלך ארץ פ יהוא
 ואיה תבקש לך גדלות אל תבקש פי הנני
 מביא רעה על כל פוש סם ידעה ותחזי לך
 את נששו לשלל על מל המלכות אשר
 תלך שם:

CAP. XLVI. כז

אמר יהה דבר ידעה אל דערה הנמא על
 הרים: למצרים על ואל פועה נב מלך
 מצרים אשר יהה על טר שרת בנדמש אשר
 יהה נכבדאפ מלך פל פועה דרמילח
 ליתקם פד אשיה מלך ידעה: ערם מן
 וצה גשע למלחמה: אמר הפסים ו על
 הפלחים התוצה בנדמש מלך דרמילים
 לבשו הפלחים: מוע ראוד הפה תחיים
 נסגים אחז תבדוהם יפוי ומסס נס ולא
 דמס מנו מסב סם ידעה: אל יטס ואל
 ואל ימלט הנפו צפונה עליה טר שרת
 פשל ונפל: מיה פוא יעלה פדעה
 תה ששו ממו: מצרים פוא יעלה וכפוח
 תעשה מים וואמר אעלה אכשה ארץ
 אבידה ער וישבו בה: על הפסים והתולל
 דרכב ויצא דבחים פש וטט הנש
 מן ורחיים הנשפי חכי קשר: והים
 דרא לא יאזר ידעה צבאות חם מקמה להבק
 מצוי ואכלה חרב וטועה וחה פקם פי
 וכן לאזר ידעה צבאות פאר צפון אל טר
 פוח: עלי נעל קחי צוי פוחה פד מצרים
 לשוא דפדו רפוח העלה אן לך: שמו
 נים קלמך וצדוק מלה דהפך פי גפד
 בגיל פשלך יחיו פפל שנים: והים
 אשר דבר ידעה אל דערה הנמא לבא
 נכבדאפ מלך פל להפח את ארץ מצרים:
 יהיה נמשח השמיעי במגדל השמיעי כף
 וסחפסס אמר והוצב תבן לך פי אכלה
 חרב סכוכי: מוע נסחף אבידה לא עמד

CAP. XLVII. כז

אמר יהה דבר ידעה אל דערה הנמא
 פלשחים פטרם יפה פועה את עזה: פ
 אמר יהה יהה ימים עלים מצפון יהו ל
 שחף ושמטו ארץ ומלאה ער וישבו
 וועל האדם ודלל כל ישוב הארץ: מ
 יעשה פסח אפיו מרש לכבד ו
 בלעז לא ידעס אחר אל פנים מרפיון ו
 על דאום הפא לשוד את כל פלשחים לה
 לצו וצדוק מל סוד ערן פ שוד:

אמר יהה דבר ידעה אל דערה הנמא על
 הרים: למצרים על ואל פועה נב מלך
 מצרים אשר יהה על טר שרת בנדמש אשר
 יהה נכבדאפ מלך פל פועה דרמילח
 ליתקם פד אשיה מלך ידעה: ערם מן
 וצה גשע למלחמה: אמר הפסים ו על
 הפלחים התוצה בנדמש מלך דרמילים
 לבשו הפלחים: מוע ראוד הפה תחיים
 נסגים אחז תבדוהם יפוי ומסס נס ולא
 דמס מנו מסב סם ידעה: אל יטס ואל
 ואל ימלט הנפו צפונה עליה טר שרת
 פשל ונפל: מיה פוא יעלה פדעה
 תה ששו ממו: מצרים פוא יעלה וכפוח
 תעשה מים וואמר אעלה אכשה ארץ
 אבידה ער וישבו בה: על הפסים והתולל
 דרכב ויצא דבחים פש וטט הנש
 מן ורחיים הנשפי חכי קשר: והים
 דרא לא יאזר ידעה צבאות חם מקמה להבק
 מצוי ואכלה חרב וטועה וחה פקם פי
 וכן לאזר ידעה צבאות פאר צפון אל טר
 פוח: עלי נעל קחי צוי פוחה פד מצרים
 לשוא דפדו רפוח העלה אן לך: שמו
 נים קלמך וצדוק מלה דהפך פי גפד
 בגיל פשלך יחיו פפל שנים: והים
 אשר דבר ידעה אל דערה הנמא לבא
 נכבדאפ מלך פל להפח את ארץ מצרים:
 יהיה נמשח השמיעי במגדל השמיעי כף
 וסחפסס אמר והוצב תבן לך פי אכלה
 חרב סכוכי: מוע נסחף אבידה לא עמד

שנה ירמיה מה

אחם ואחתיכם מלכיהם ותורכיהם ועם הארץ
 אחם וכו' יהיה ותעלה על לפי: ולא יוכל
 22 יהיה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני
 התיעבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה
 ולשפחה ולקללה מאן ישוב ברוחם יהיה: מפני
 23 אשר קפחתם ואשר חטאתם ליהוה ולא
 שמעתם בקול יהוה ובחרתו ובחזתו ובצויתו
 לא תתקם עליו: קראת אתכם רועיה הואת
 פיהם יהוה: ואמר ימרוהו אל פלדשים
 24 ואל פלדשים שמעו דבר יהוה כל יהוה
 25 אשר פארץ מצרים: פה אמר יהוה צבאו
 אלהי ישראל לאמר אחם ושליכם ותופרת
 בפיהם ובחידיהם מלאוהו: לאמר עשה נעשה
 את נדוית אשר נדונו לפני למלכת השמים
 ולהפוך לה נכבים הקים תוקמה את נדויתם
 26 ועשה תעשית את מדויהם: לכן שמעו דבר
 יהוה כל יהודה השבים פארץ מצרים הגלו
 משפתי בשמו הגדול אמר יהוה אם יהיה
 עוד שמי נקרא: וכו'. פלאיש יהוה אמר
 27 תראויה יהוה בכל ארץ מצרים: הגלו שקד
 עליהם לרעה ולא לטובה והפך כל ראש יהודה
 אשר פארץ מצרים בחרב וברעב ער פתיהם:
 28 ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה
 מן מספר ויגועו כל שארית יהודה הנאים
 לארץ מצרים לנהל שם דבר מי יקם מפני
 29 ומתם: והחל לכם האות טאם יהוה פרסוק
 אני עליכם בפרקים הזה למען תידעו כי קום
 30 יקום דברי עליכם לרעה: פה אמר יהוה
 הגלו טון את פועה חפוע מלך מצרים פד
 אלו וכן מבלש נפשו פארץ נחיה את
 צדקיהו מלך יהודה פה נבכרואצו מלך
 בכל איש ומבקש נפשו:

מה CAP. XLV.

הדבר אשר דבר ימרוהו דבמא אל ברוך קד
 1 כריה בחרו את הדברים האלה על מסר מס
 ימרוהו בשפה דרבעות להיקום בראשיה
 2 מלך יהודה לאמר: פה אמר יהוה אלו
 3 ישראל עליו ברוך: אמרת איתא לי פה

אחיהם פארץ מצרים אשר אחם פאם לנה
 שם למען הכיח לכם ולמען הותכם לקללה
 9 ולחרפה בכל גווי הארץ: השכחתם את
 רשת אתרתיכם ואת דעות מלך יהודה ואת
 רעה נשיו ואת תעורכם ואת רעה שליכם
 10 אשר עשו פארץ יהודה ובחצות ירושלים:
 לא דפאו עד האם הזה ולא יראו ולא ידעו
 בתודתי ובחזתי אשר נתתי לפניכם ולשמ
 11 אתרתיכם: לכן פה אמר יהוה צבאו
 אלו ישראל הגלו שם פני בכם לרעה ולהכית
 12 את כל יהודה: ולקחתי את שארית יהודה
 אשר שמו מצרים נבוא ארץ מצרים לנה שם
 והפך כל פארץ מצרים ופלד בחרב פרעב ותפסו
 מקטן ועד גדול בחרב וברעב ומתו והיו לאלה
 13 לשפחה ולקללה ולחרפה: וקפחתי על ראשיתם
 פארץ מצרים פארץ פקדתי על ירושלים
 14 בחרב ברעב ובדם: ולא יהיה פליט ושור
 לשארית יהודה הנאים לנה שם פארץ מצרים
 ולשאב: ארץ יהודה אשר דפאו מנשאים
 את נפשם לשוב לשם שם פני לא ישובו פני
 15 אם פליטים: ויגועו את ימרוהו כל
 האנשים האעים פמקטות שיהם לאלהים
 אחרים וכל הדברים הממדות קול גדול וכל
 16 העם השבים פארץ מצרים פתוחם לאמר:
 הדבר אשר דפרת אלנו בשם יהוה איננו
 17 שומעים אלו: פני עשה נעשה את כל הדבר
 אשר צא מסת לפני למלכת השמים
 18 והפוך לה נכבים אשר עשית איתו
 והחיתו מלכיה ושליטי בעת יהודה ובחצות
 ירושלים ומשבע לחם ופדהו טובים רעה לא
 19 ראוי: ומרואו תחלת לפני למלכת השמים
 והפוך לה נכבים חסרתי כל ובחרב וברעב חמט:
 20 וכו' אמרו מלכיהם למלכת השמים ולהפוך לה
 נכבים הממשעו אשר עשית לה פתים
 21 לה נעמה והפוך לה נכבים: ואמר ימרוהו
 אל פל העם על הדברים ועל הדשים ועל פל
 21 העם הנאים אלו דבר לאמר: הלא את דוקא
 אשר קפחתם בעת יהודה ובחצות ירושלים

CAP. XLII. מ

1 וישלח בלשון החזקים ויחזקו בן צדק ויחזקו
 2 בן דושעיה וכל הדבנים משפט ועד צדול: ויאמרו
 3 אל ידמיוהו דבנא ויפלא ויחזקו לחזקו לפי
 4 וירפאל בעדס אל יחיה אלוהו בעד כל
 5 השארית האמת כי לשארית מעט מדבריה
 6 פאלו עיניו ראוה אנו: וינו לט ידוה
 7 אלוהו את ידוהו אשר נלך בה ואת דבר
 8 אשר נעשה: ויאמר אלהים דמיוהו דבנא
 9 שמישי דבנא מרפאל אל יחיה אלהים
 10 דבנים ידוה כל דבנים אשר יענה ידוה
 11 אתכם אנו לכם לא אמעו מכם דב: וירפו
 12 אמו אל ידמוהו דו ידוה בנ לעד אמו
 13 ויאמן אסלא כל דבנים אשר ישלחו ידוה
 14 אלוהו אליה בן עשה: אם טוב ואסדע
 15 בקול ידוה אלוהי אשר אם שלחם אלוה
 16 אלו לשמע למען אשר יעב לט כי לשמע
 17 בקול ידוה אלוהי: ויהי מקץ עשרה ימים
 18 ויהי דבר ידוה אל ידמוהו: וקרא אל יחזקו
 19 בן צדק ואל בלשון החזקים אשר אתו לכל
 20 העם למשפט ועד צדול: ויאמר אלהים פה
 21 אנו ידוה אלו ישראל אשר שלחם אלו
 22 אלו לחפל ויחזקם למנו: אם טוב השם
 23 פארץ האמת ובטרו אתכם ולא אלהים ומשפטי
 24 אתכם ולא אלוהי כי סמלו אל ידוה אשר
 25 עשיתו לכם: אל יחזקו מפני מקו כל אשר
 26 אים דאים ספנו אל יחזקו מפני סא ידוה
 27 כי אתכם אי לושיע אתכם ולפני אתכם
 28 סו: ואתן לכם דחום ודום אתכם ודשבו
 29 אתכם אל אדמתכם: ואסאמיס אים לא
 30 לשב פארץ האמת למתי שמעו בקול ידוה
 31 אלהים: לאמו לא כי ארץ מצרים נטא
 32 אשר לא ירעוה מלחמה וקול שופר לא לשמע
 33 וללחם לא ירעוב ושם לשבו: ועשה לבן שמע
 34 דב ידוה שארית ידוה פה אנו ידוה צמח
 35 אלו ישראל אם אתכם סום וסמנו פנים
 36 לא מצרים ובאתם לעד לם: ואתה דחוב

1 ישלח בלשון החזקים ויחזקו בן צדק ויחזקו
 2 בן דושעיה וכל הדבנים משפט ועד צדול: ויאמר אלהים
 3 אל ידמיוהו דבנא ויפלא ויחזקו לחזקו לפי
 4 וירפאל בעדס אל יחיה אלוהו בעד כל
 5 השארית האמת כי לשארית מעט מדבריה
 6 פאלו עיניו ראוה אנו: וינו לט ידוה
 7 אלוהו את ידוהו אשר נלך בה ואת דבר
 8 אשר נעשה: ויאמר אלהים דמיוהו דבנא
 9 שמישי דבנא מרפאל אל יחיה אלהים
 10 דבנים ידוה כל דבנים אשר יענה ידוה
 11 אתכם אנו לכם לא אמעו מכם דב: וירפו
 12 אמו אל ידמוהו דו ידוה בנ לעד אמו
 13 ויאמן אסלא כל דבנים אשר ישלחו ידוה
 14 אלוהו אליה בן עשה: אם טוב ואסדע
 15 בקול ידוה אלוהי אשר אם שלחם אלוה
 16 אלו לשמע למען אשר יעב לט כי לשמע
 17 בקול ידוה אלוהי: ויהי מקץ עשרה ימים
 18 ויהי דבר ידוה אל ידמוהו: וקרא אל יחזקו
 19 בן צדק ואל בלשון החזקים אשר אתו לכל
 20 העם למשפט ועד צדול: ויאמר אלהים פה
 21 אנו ידוה אלו ישראל אשר שלחם אלו
 22 אלו לחפל ויחזקם למנו: אם טוב השם
 23 פארץ האמת ובטרו אתכם ולא אלהים ומשפטי
 24 אתכם ולא אלוהי כי סמלו אל ידוה אשר
 25 עשיתו לכם: אל יחזקו מפני מקו כל אשר
 26 אים דאים ספנו אל יחזקו מפני סא ידוה
 27 כי אתכם אי לושיע אתכם ולפני אתכם
 28 סו: ואתן לכם דחום ודום אתכם ודשבו
 29 אתכם אל אדמתכם: ואסאמיס אים לא
 30 לשב פארץ האמת למתי שמעו בקול ידוה
 31 אלהים: לאמו לא כי ארץ מצרים נטא
 32 אשר לא ירעוה מלחמה וקול שופר לא לשמע
 33 וללחם לא ירעוב ושם לשבו: ועשה לבן שמע
 34 דב ידוה שארית ידוה פה אנו ידוה צמח
 35 אלו ישראל אם אתכם סום וסמנו פנים
 36 לא מצרים ובאתם לעד לם: ואתה דחוב
 37 בל פארץ:

אל תירא מענד הפשידים שם כחך וע
 את מלך בבל ויטוב לכם: ואם הגם י
 בפעשה לעמד לפני הפשידים אשר י
 אליהם ואחם אסור ין ורץ ושמן ושמן בבל
 ושם בשירים אשר השפוחם: וגם כל ידו
 אשר במצא: והבב עמין ובאדם ואשר בו
 הארצה שמש פרסן: מלך בבל שא
 לידוה וכו המסד עליהם את גוליה
 אחים בן שמן: ושם כל ידוהים כ
 המסדה אשר שדה שם ויבא ארץ ידו
 אל גוליה המפשה ויאסר ין ורץ נ
 מא: ויחן בן קרח ומלשי החלים א
 פשה כס אל גוליה המפשה: ויא
 אלו ורעו חוד פי בעלים: מלך פני
 שלח את ישמאל בן נתניה לחתוך מ
 ולא דאמן לם גוליה בן אחיקם: ויו
 בן קרח אסר אל גוליה בסור בפעשה לא
 אלה: בא וכה את ישמאל בן נתניה ו
 לא ורע לפה ופכה נש ונפצו כל ידו
 והקצצים אלו וכהו שארית החו
 ויאסר גוליה בן אחיקם אלו חנן בן
 אל תעש אדוהים הנה פי ששך אתה:
 אל ישמאל:

CAP. LXI. סא

והו בן חוש השמימי פא ישמאל בן סו
 בן אלשמע מורע המלכה רפי רפי
 ועשה אנשים את אל גוליה בן אחיק
 המפשה ויאכלו שם לם ידו בפעש
 וכן ישמאל בן נתניה ועשה האנשי
 אשר ידו אלו ופ אד גוליה בן אחיקם
 שסן ברחב ומת אלו אשר המסד מלך
 פארץ: ואת כל ידוהים אשר ידו אלו
 גוליה בפעשה ואת הפשידים אשר נמצ
 שם את אלו המלומה דה ישמאל:
 פיום השני להמת אד גוליה ואל לא
 ויבא אנשים משלם משלו ומשמון שמו
 איש מלחו וכן ורעו בדים ומחור
 ומחה ונטה פדם להמא בית ידוה:
 ו

ידוה ידוה עמד ברחב המפדה לאמו:
 16 הלוף ואכרית לעבד מלך המשי לאמו מה
 אמר ידוה צפחה אלו ישראל רבני מני
 אדוהי אל העד הוחח לרעה ולא לשובה
 17 ורעו למקח ביום יהוא: והצליחו ביום
 יהוא סכס ידוה ולא חתון ביד האנשים
 18 אשר אתה יעד מפשידם: פי מלם אמלשו
 וכרח לא חפל הוהה לת נששף לשלל כר
 כפחה פי סכס ידוה:

CAP. XL. מ

1 הדים אשר יהו אל ירמיה מאת יהו אתו
 שלח אלו כסוראון רב טפחים מן ידמה
 בקחו אלו והוא אסר באוקים בחוף כל
 2 גלוח יושלם ידוהה הפלים בגלה: ויע
 רב טפחים לרמיה והוא אלו ידוה אלוה
 דפי את ידוהה הוחח אל ידמקום הנה:
 3 ויבא ויעש ידוה סאסן דפי בן המאחם
 לידוה ולא שמעם בקלו ידוה לכם דפי
 4 הנה: ועשה דה סתורוהו האם כדאוקים
 אשר על ידוה אסרוב בעקף לסא אתו בל
 פא ואשים את עני עליו וסא ידו בעקף
 לסא אתו בבל חזל ואלו כל ידוה לנשו
 ארשוב ואל ידוה בעקף ללכת שמה לק:
 5 ועדפי לא ישוב וסבה אל גוליה בן אחיקם
 בן שסן אשר המסד מלך בבל בעת ידוה
 ושב אתו בחוף הים או אל פלדאן בעקף
 ללכת לק ויחלו רב טפחים ארוה ומסא
 6 וישלחוה: ויבא ירמיה אל גוליה בן אחיקם
 המפשה וישב אתו בחוף הים והשאים
 7 בארץ: ויששע מלשו רבילים אשר
 פשה דמה ואנשים פי המסד מלך בבל
 את גוליה בן אחיקם בארץ וכו המסד
 אלו אנשים ונשים ומת ומסדה הארץ מאשר
 לא ידלו בגלה: ויבא אל גוליה המפשה
 8 ישמאל בן נתניה ויחנן בן קרח
 וסרה בן חסכמה וכו: עפי המסדה ויחלו
 9 בן דמעתה דמה ואנשים: וישבע לם
 גוליה בן אחיקם בן שסן ולא ישים לאמו

ירמיה למ שנה

28 ויבטחו ממנו כי לא שמעו הדבר: וישב 28
ירמיה בנחצו הפטרה עד יום אשר נלכדה
ירושלם ו היה פאחד נלכדה ירושלם:

CAP. XXXIX. למ

1 בשנה הששית לצדקיה מלך יהודה בחוש 1
השלישי פא נכדאצף מלך בבל וכלהו
2 אל ירושלם ויצא עליה: בעשתי עשרה שנה
לצדקיה בחוש הרביעי פחשעה לחוש
3 הנקשה העיר: ויבא כל שרי מלך בבל
וישבו בשש הידו כנגל שראצו סמך נב
שורכים רב סיים כנגל שראצו רב מכל
4 שאית שרי מלך בבל: ויהי פאחד ראם
צדקיה מלך יהודה וכל אנשי המלחמה
ויתרחו ויצאו לילה מן העיר יחד בן המלך
5 בשש בין החומים ויצא דרך העברה ויהיו
חיל עשירים אחרים וישנו את צדקיה
בערבו יחדו וקחו אותו ויעלה אל
נכדאצף מלך בבל רבלה פארץ המד
וירפו אתו משפטים: וישחט מלך בבל את
6 בני צדקיהו פרבלה לעיניו ואת פלחיו יהודה
שחט מלך בבל: ואת עיני צדקיהו עור
7 ויאסרו בנחשלים לכיא אתו בכלה: ואת
8 פיה המלך ואת בית העם שרפי הפשלים
פאש ואת חומת ירושלם כצו: ואת ידו
9 העם הנשואים פעור ואת צנעלים אשר נסלו
עליו ואת יתר העם הנשואים הנלה כנוראון
10 רב טבחים בבל: וכד העם הנלים אשר אך
לדם מאמה השאיר כנוראון רב טבחים
פארץ יהודה ויתן להם פמים ויבנים פים
11 הדוא: ויצו נכדאצף מלך בבל על ירמיה
12 פיד כנוראון רב טבחים לאמ: קחצו ועניקו
שים עליו ואל תעש לו מאמה הע פי אם
13 פאשר ידפו אליו בן עשה עמי: וישלח
כנוראון רב טבחים וכל שורכי רב סיים ונגל
14 שראצו רב מכל וכל בני מלך בבל: וישלחו
וקחו את ירמיה מחצו הפטרה ויתנו אותו אל
נלחיה פראחיקם בן ששן להצארו אל הבית
וישב בתוך העם: ואת ירמיהו היה דבר

וי עלו אתו מן הדבור וישב ירמיהו בנחצו
14 הפטרה: וישלח המלך צדקיהו ויקח את
ירמיהו הבניא אליו אל מטה השלישי אשר
במת יהודה ויאמר המלך אל ירמיהו שלא אני
15 אחזק דבר אל הבית מפני דם: ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו פי אחד לך הלא הבית חמוצי
16 וכי אשעף לא תשמע אלי: וישלח המלך
צדקיהו אל ירמיהו בפטר לאמר חר יהודה
את אשר עשית לט ארדה נפש האהל את
אמרו ואם אחזק ביד האנשים האלה אשר
17 מנאשים את נפשו: ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו פה אמר יהודה אלה צבאות אלה
תהאל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל
והיה נששו העיר האהל לא תשק פאש
18 יהודה אתה ויתקו: ואם לא יצא אל שרי
מלך בבל ונפלה העיר האהל בין הפשלים
השופה פאש ואתה לא תמלט מידם:
19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני ראי
את יהודים אשר נסלו אל הפשלים פתיחו
20 אתי פדים והחללתי: ויאמר ירמיהו
לא יתן טמך נא: בקל יהיה לאשר אני
21 דבר אליו ויטב לך ויהי נששו: ואם יצא
22 אתה לצאת זה היום אשר ראי יהודה יהיה
כל דבשם אשר שמו רבבה מלך יהודה מצלות
אל שרי מלך בבל והיה אמות והסרו וכלו לך
אשר שלמך הטבעו בפך נגלך כגו אתו:
23 ואת כל נששו ואת פניו מצאים אל הפשלים
ואתה לא תמלט מידם פי ביד מלך בבל
תחלש ואת העיר האהל תשק פאש:
24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע
25 פדמים האלה ולא תמה: וכרשמעו העורים
פי דברתי אתך וכיא אליו ואתה אליו
היתדה נא לט מיד דברות אל המלך אלי יסודו
ספף ולא נמרו ומה ידפו אליו המלך:
26 ואמרת אלהם משל אי תדחו לפני המלך
למשו השויני פוח העותן למח שם:
27 ויבא כל העשרים אל ירמיהו ושאלו אתו ויבן
להם פלחיהם האלה אשר ציה המלך

עדתם כל דלתם מן העיר וישב ירמיה בן הנפשה:

CAP. XXXVIII. לו

וישמע ששטניה בן מנחם ונדלדלו בן פשוט ויובל בן שלמיה וששור בן מלכיה או הדמים אשר ירמיה מצד אל על העל לאמר: פה אמר יהוה האיש בעד הוה ימות פורב פרעב ובכר הוציא אל הנפשה יהוה וזאתה לו פשוט לשלל וזו: אמר יהוה וזו חפרן חפרן העד האחר ביד ח מלך בבל וזו: ואמר השלים אל הנפשה ימת כא את דמש היה פי על פן הוא מן ארדיו אשר המלכה והשארם. פת האחר וזו יד מלחם לפר אליהם פתח האלה פי האיש היה אישיו חש לשל לעם היה פי אסרעה: ואמר המלך צדק והיהוה בידכם פי אין המלך יוכל אתכם דב: וקחו את ירמיה וישלכו אתו או הפו. מלכיה בן המלך אשר פתח הנפשה וישלחו את ירמיה בחבלים ובפר ארמו פי אכטיט ויטבע ירמיה פשוט: וישב עבד מלך הפשוט איש סוים וזו בן המלך פי טרנו את ירמיה אל הדפו והפמ וישב בשער בנימן: וצא עבד מלך מן המלך ודפר אל המלך לאמר: אדני המלך חזעו האנשים האלה את פל אשר ען לירמיה הנביא את אשר השליכו אל תב וימת תחילו מפני רעב פי אין דלום על בעיר: וצוה המלך את עבד מלך הפל לאמר קח בידך מה שלשים אנשים והעלי את ירמיה הנביא מן הדפו פתח מר ויקח. עבד מלך את האנשים בידו וכן ביד המלך אל תחת הארץ ויקח משם פל הסתבות וכלי מלחם וישלחם אל ירמו אל הדפו בתבלים: ואמר עבד מלך הפל אל ירמיה שים לא בליא הסתבת המלחית תחת אצילות ויקח מתחת לתבלים ויש ירמיה בן: וימשכו את ירמיה בתבלי

5 בידך העם ולא תרנו אתו בית הפלוא: וזל פעה וצא מפצרום וישמעו הפשוים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים: 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיה הנביא לאמר: 7 פה אמר יהוה אלהי ישראל פה האמרו אל מלך יהודה השלחו אתכם אל ירושלים וזהו חיל פעה הוצא לכם עזרה שב לארצו 8 מצרים: ושב הפשוים והלחמו על העד 9 הואח ולכדה ושדפה באש: פה אמר יהוה אל השארם נפשותכם לאמר הקו ילכו מעלינו 10 הפשוים פי לא ילכו: פי אסר דתכם פל חיל פשוים והלחמו אתכם ונשא אתכם 11 אנשים מוצים אשר בארץ ירמו ושדפו את העד הואח באש: יהוה פועלות חיל הפשוים מעל ירושלים מפני חיל פעה: 12 ויצא ירמיה מירושלים ללכת ארץ בנימן לחלק משם בידך העם: ויהיה בשער בנימן ושם בעל פקוח ושמו יהיה בן שלמה בן דבניה ויחפש את ירמיה הנביא לאמר אל הנפשים אתה נפל: ואמר ירמיה שקר אינני נפל על הנפשים ולא שמע אלו ויחפש יהיה בירמיה ויבא אתו אל השארם: 15 והצטו השארם על ירמיה והפן אתו וטרנו אתו בית האמר בית הדתן הפסר פראו 16 עשו לביח הפלוא: פי בא ירמיה אל בית הדפו ואל הדתנות וישב שם ירמיה ימים 17 רבים: וישלח המלך צדקיה ויקחו וישאלוה המלך בביתו פתחו ואמר דוש דב מאת יהוה ואמר ירמיה יש ואמר ביד מלך בבל חפרן: ואמר ירמיה אל המלך צדקיה מה חטאתי לך ולעבדך ולעם היה פרתתם אתי אל בית הפלוא: ואי בני אדם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הואח: ועתה שמעו אתי המלך הפלוא תתנו לפקח ואל תשכנו בית הדתן הפסר ולא אמה שם: 21 וצוה המלך צדקיה ויש קח את ירמיה פתחו הנפשה וטרן לו פפרותם ליום מוחץ האמים

ירמיה לו שמת

24 הפגעה על ראש אשר על האוח: ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השלמים את כל הדברים האלה: וגם אלנו חלילה ונמרודו הפגעו במלך לבתו שרף את הפגעה ולא שמע אליהם: והנה המלך את ירמיהאל בן המלך ואת שריו בן עמיאל ואת שלמיהו בן עבדיאל לקחת את פרוק הספר ואת ירמיהו הנביא וקתרום יהוה:

27 יהוה דבר יהוה אלי ירמיהו אחי שרף המלך את הפגעה ואת הדברים אשר כתב פרוק מפי דמיהו לאמי: שוב קדדוך מעלה אחת וכתב עליה את כל הדברים האשלים אשר דבר על הפגעה הראשלה אשר שרף יהוה קים מלך יהודה: ועל יהוה קים מלך יהודה האמר כה אמר יהוה אחי שרפת את הפגעה הזאת לאמי מדוע פכת עליה לאמי באיבא מלך בבל השודות את הארץ הזאת השבות מפנה אדם ובהמה: לך כה אמר יהוה על יהוה קים מלך יהודה לא יהיה לך לשוב על פסא נדך ונבלו חזרה משלכת לחדב פיום ולקרה בלילה: ופקדו עלי 31 ועל ירוע ועל עבדיו את עולם הבאתי עליהם ועל יושבי ירושלים ואל אשר יהיה את כל דרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו:

32 ודמיהו לקח מעלה אחת ומתנה אל פרוק בן ירמיהו הספר וכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהוה קים מלך יהודה באש ועד נקת עליהם דברים רבים כדמיהו:

CAP. XXXVII. לו

1 למלך מלך צדקיהו בן יאשיהו פתח פתו בן ירושלים אשר המלך נכבדאפר מלך בבל בארץ יהודה: ולא שמע הוא ועבדיו עם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר בן ירמיהו הנביא: וישלח המלך צדקיהו את הובל בן שלמיהו ואת צפניהו בן משיהו דבדן אל ירמיהו הנביא לאמר הרפול נא בעדס אל יהודה ארצו: וירמיהו בא ויצא

לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: ויהי בשנה החמישית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחודש הראשון קרא צום לפני יהוה כל העם בירושלים וכל העם הבאים משר יהודה בירושלים: וקרא ברוך בספר את דברי דמיהו בן יהוה בלשפת נמרודו בן שרפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החודש באוני כל העם: וישמע מכיהו בן נמרודו בן שרפן את כל דברי יהוה מעל הספר: ויהי בית המלך על לשפת הספר והיה שם כל השוטים וישבים אל שמוע הספר חלילה בן שמעיהו ואלעזר בן עבטור תבא יהוה בן שרפן וצדקיהו בן צפניהו וכל השוטים: ויצד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באוני העם: וישלחו כל השוטים אל ברוך את יהוה בן צפניהו בן שלמיהו בן פנחס לאמר הפגעה אשר קראת בה באוני העם קתבה ברוך לך וקח פרוק בן ירמיהו את הפגעה ברו וכתב אליהם: והאמר אלי שוב לא קראתה באוני וקרא ברוך באוני: ויהי כששמעם את כל הדברים פתחו איש אל דעה והאמר אל ברוך הגד נבוי למלך את כל הדברים האלה: ואת פרוק שאלו לאמר הנה נא לט אף פכת את כל הדברים האלה מפיו: והאמר להם ברוך מפיו וקרא אלי את כל הדברים האלה וכתב על הספר ברוך: והאמר השוטים אל ברוך לך הספר אחי ונמרודו ויש אל ידע אספה אתם: וכתב אל המלך חזרה ואת הפגעה הספרו בלשפת אל שמוע הספר ויהי באוני המלך את כל הדברים: וישלח המלך את יהוה לקחת את הפגעה וקחה משלפת אל שמוע הספר וקרא אל שמוע הספר והעמידו יהוה באוני המלך ובאני כל השוטים העמדים מעל המלך: והמלך וישב בית החורף בחודש החששי ואת דמיהו לפניו כבערת: ויהי וקראו יהוה שלש דלותות וארבעה ירעלה בשרו הספר והמלך אל ראש אשר אל האוח ערום כל

השכם ושלח | לאמר שש-לא איש מן
 הדעה והדעות מעליכם ולא תלכו את
 אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר
 נתתי לכם ולא תבזבזו ולא תשחתם את
 אונכם ולא תשבעו עלי: כי היסור
 והעניב בן-דבך את-מנחת אבדם אשר
 נתתי עליהם ולא שמעו אלי: לכן פה-אני
 ידוע אלך צבאות אלך ישראל הנני מב-
 אל ידועה ואל כל-ישובי והשלום את-פי
 הדעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליה
 לא שמש והקרא להם ולא עני: ולכן
 הרבבים אשר דמיוה פה-אמר ידוע צבאו
 אלך ישראל יען אשר שמעתם על-מצע
 הדמיוב אבכם ותשמרו את-כל-מצוותי והקמ-
 בכל אשר-צוה אתכם: לכן פה-אמר יהוה
 צבאות אלך ישראל לא יפחד איש לזנוב
 רבב עמד לפני מלכותי:

CAP. XXXVI ב

ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן-יאשי-
 מלך יהודה יהוה יהוה יהוה יהוה אל-יהויקים
 ידוע לאמר: הנה-לך מנלות-ספר וכתב
 אליה את-כל-דבריהם אשר דברתי אליך ע-
 ישראל ועל-ידועה ועל-כל-היום כלום דבר
 אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: וא-
 שמעו בית יהודה את-כל-דבריה אשר א-
 חשב לעשות להם למען ישוב איש מן-
 הדעה וסלחו לי עינים והתאחזו: וק-
 דמיוה את-יהויקים בן-נריה וכתב ברוח-כ
 דמיוה את-כל-דבריה יהוה אשר דברתי
 על-מנלות-ספר: ויצוה דמיוה את-פי
 לאמר אני עצור לא אוכל לטא בית יהוה
 ובאת אשה וקראת כנגדך אשר-סבת כ
 את-דמיו יהוה פאנע העם בית יהוה כי
 צום וגם פאנע מ-יהודה הפאנע מעידי
 מקראם: אליה חסל תחננם לפני יהוה
 ולשם איש מדרסו דעה כנגדו תאמר ותחנ-
 אשר-דבר יהוה אלהים הזה: ועש פו
 בן-נריה בכל אשר-צוה דמיוה דב-

22 הגני מצוה את-יהוה והשבתים אל-העיר
 הוצאת ונחמתי עליה ולכחה ושדפה באש
 ואת-עיר יהודה ארץ שממה מאן ישוב:

CAP. XXXV. לה

1 והיה אשר-יהוה אלי-דמיוה מאן יהוה פמי
 יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה לאמר:
 2 הלא אל-בית הרבבים דפרת איתם והבארת
 בית יהוה אל-אחת הלשכות והשקות איתם
 3 יין: והלא את-המקנה בן-דמיוה בן-מבצלה
 ואת-אחיו ואת-כל-בניו ואת-כל-בית הרבבים:
 4 והבא איתם בית יהוה אל-לשכת בני חנן
 בן-גלגל: והי איתם הארזים אשר-אצל לשכת
 השולים אשר מצעל ללשכת מעשירי בן-
 5 שלם שר-הקני: והיו לפני פני בחד
 הרבבים נבנים מלאים יין וכסות ואמר אליהם
 6 שחרי-יין: והאמרו לא לשחרי-יין כי יוסב
 בן-דבך אביט ציה עלינו לאמר לא תשחרי-
 7 יין איתם ובנים עד-שלום: ובית לא-הבט
 ונורע לא-תורעו וברם לא-תפגעו ולא יהוה
 לכם כי פאדלים חשבו בלי-מכם למען תחיו
 ימים רבים על-פני האדמה אשר איתם גרים
 8 שם: ותשמע בקול דמיוב בן-דבך אביט
 לכל אשר צום ובלת שחרי-יין בלי-ימינו
 9 אבחנו לשיט פטט וסנורנו: ובלתו בנות
 בתיים לשפחנו וברם ושדה ונורע לא יהוה
 10 לט: ובשוב פאדלים ותשמע ועש בכל אשר-
 11 צום דמיוב אביט: יהוה בעלות כבוד-אנן
 מלך בבל אל-הארץ ולאמר פאו וטא יהושלם
 מפני חל הפשטים ומפני חל אדם ונשב
 12 ביהושלם: יהוה דמיוה אלי-דמיוה
 13 לאמר: פה-אמר יהוה צבאות אלך ישראל
 הלא ואת-איש יהודה ולשבו יהושלם
 הלאו תחיו מסור לשמע אל-דברי סא-יהוה:
 14 והלם את-דבריה דמיוב בן-דבך אשר-צוה
 את-בניו לבלתי שחרי-יין ולא שחרי-עד-היום
 יהוה כי שמעו את-מצות אביהם ואכלו דברתי
 אליהם והשכם דפר ולא שמעו עלי:
 15 והאשלה אליהם את-כל-עמתי והבניאם |

19 זָבַח בְּלִצְמוֹתָיִם : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
 20 דִּמְיֹה לְאֹמֶר : כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־חַפְצֹתֵי
 אֲתֵּי בְּיָדֵי דָאִם וְאֲתֵּי בְּיָדֵי הַיְלִיָּה וּלְמַתּוּ
 21 הַדּוֹת יִמְסֹר לִלְלָה בַעֲמֹם : בְּסִפְרֵי תַפְרִי
 אֲתֵּי הוּד עֲבָדֵי מַדּוּחַת לֹו בִּן מִלְּךָ עַל־כִּסְאוֹ
 22 וְאֲתֵּי הַלְוִיִּם הַדְּבָרִים מִשְׁרָתִי : אִשׁוּר לֹא־יִסְפָּר
 צְבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִפְדוּ חוֹל דָּאִם בֶּן אֲרֵבָה
 אֲתֵּי וְעַד הָיָה וְאֲתֵּי הַלְוִיִּם מִשְׁרָתִי אֲתֵּי :
 23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־דִּמְיֹה לְאֹמֶר : הַלְוִיָּה
 24 רֵאִיָּה מִה־הָעַם הַזֶּה דַּפְדּוּ לְאֹמֶר שְׁתֵּי
 הַמִּשְׁפָּחוֹת אִשׁוּר פְּחוּ דִּזְהָ בְּדָם וּמַמְסָם
 וְאֲתֵּי עַמְלֵי יִסְאָצִין מַדּוּחַת עַד נָוִי לְפָנֵיהֶם :
 25 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֱמִי וְלִילְלָה
 26 הַקִּיָּה שָׁמַיִם וְהָרֶץ לֹא־שָׁמַעִי : בְּסִרְוַע
 יַעֲקֹב הָיָה עֲבָדֵי אֱמִיס מִקְרַח מִדְּעֵל
 מִשְׁלִים אֲלוֹרַע אֲבָדָם תַּשְׁחֵק וַיַּעֲקֹב כִּי־
 אִשְׁבּוּ אֲתֵּי שְׁבִיתָם וְחַזְמוּסִים :

CAP. XXXIV. לו

1 הַיְכָבֵר אִשׁוּר־הַיָּדֵי אֶל־דִּמְיֹה מֵאֵת יְהוָה
 וַיְבַכְדֵּהוּ אֲחֵר מִלְּךָ־בְּבַל וּכְל־חִילֹו וְכָל־מַמְלַחַת
 אֲרֶץ מַמְשֻׁלַת הָיָו וְכָל־הָעַמִּים נִלְחָמוּם עַל־
 2 דִּישָׁלִים וְעַל־כַּל־עֵינֵיה לְאֹמֶר : כֹּה־אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֵךְ וְאִמְרַתִּי אֶל־צְדִיקֵיהוּ מִלְּךָ
 הַיָּדֵה וְאִמְרַתִּי אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה וְהָיָה טָוֶן
 אֲתֵּי עֵינֵי הַחַיִּת בֶּן מִלְּךָ־בְּבַל וְסִרְסֵיה בָּאִשׁ :
 3 וְאִתִּיה לֹא חָלַט מִדּוּ כִּי חָסַל חֲתָמֶשׁ וּכְדוּ
 חֲפָן וְעֵינֵיה אֲתֵּי עֵינֵי מִלְּךָ־בְּבַל תִּרְאֵנֵיה
 4 וְסִרְוֵיה אֲתֵּי שְׁחֵף תִּפְרֵוּ וְכָל־תִּפְרֵוֹ : אֲךָ שָׁמַע
 דְּבַר־יְהוָה צְדִיקֵיהוּ מִלְּךָ הַיָּדֵה כֹּה־אָמַר
 5 יְהוָה עֲלֵיךָ לֹא תִמְצֵחַ בְּחֹרֵב : בְּשָׁלוֹם תִּמְצֵחַ
 וּבְמִשְׁלוֹתֵיה אֲתֵּי תַחֲתֵיה הַמַּלְכִים הַדְּאִשָּׁלִים אִשְׁרֵיה
 הָיָו לְסִינֵיה בֶּן יִשְׁרָאֵל־הָיָו הָיָו אֲתֵּי יִסְפָּר
 לֵךְ בִּי־דָבָר אֲתֵּי דְפָרְוֵיה סִבֵּי־יְהוָה :
 6 וְדַפְרֵיה דִּמְיֹה הַנְּבִיא אֶל־צְדִיקֵיהוּ מִלְּךָ הַיָּדֵה
 7 אֵת כָּל־דְּבָרִים הַנְּבִיא בִּישְׁלָם : וְחָל מִלְּךָ־
 בְּבַל מִלְחָמָם עַל־יִישָׁלָם וְעַל־כַּל־שֵׁי הַיָּדֵה
 הַדְּפֻחוֹת אֶל־לְכִישׁ וְאֶל־עֹקֵהָ כִּי הָיָה לְשִׁאֵר
 8 בְּעֵינֵי הַיָּדֵה עֵינֵי מַמְסָו : הַיְכָבֵר אִשְׁרֵיה

יְהוָה אֶל־דִּמְיֹה מֵאֵת יְהוָה אֲתֵּי פִרְתֵיה הַמִּלְּךָ
 צְדִיקֵיהוּ בִּיחַת אֲתֵּי לְפָנֵיהֶם אִשְׁרֵיה בִּישְׁלָם
 לְקָרָא לָהֶם הָדוּד : לְשַׁלַּח אִשׁוּר אֲתֵּי עֲבָדוּ
 9 וְאִשׁוּר אֲתֵּי שְׁפָחוּ הָעַמִּים וְהַעֲמִיָּה חֲסָשִׁים
 לְכַלְתּוּ עֲבָדֵי בְּסֵם בִּיהַדִּי אֲחִיהוּ אִשׁוּר : וַיִּשְׁמַעֵיה
 10 כָּל־הָעָרִים וּכְל־הָעַם אִשְׁרֵיה בָּאוּ בְּרִיחַת לְשַׁלַּח
 אִשׁוּר אֲתֵּי עֲבָדוּ וְאִשׁוּר אֲתֵּי שְׁפָחוּ חֲסָשִׁים
 לְכַלְתּוּ עֲבָדֵי בְּסֵם עַד וַיִּשְׁמַעֵיה וַיִּשְׁלַחֵיה : וַיִּשְׁבוּ
 11 אֲתֵּי דִּיבְרֵיה אֲתֵּי דְעֵיבָרִים וְאֲתֵּי הַשְּׁפָחוֹת
 אִשְׁרֵיה שְׁלַחֵיה חֲסָשִׁים וּכְבִּישָׁוֹם לְעַבְדִים
 וְלִשְׁפָחוֹת : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־דִּמְיֹה
 12 מֵאֵת יְהוָה לְאֹמֶר : כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי בְּרִיחֵיה בֵּית אֲתֵּי אֲתֵּי חֲסָשִׁים בְּיוֹם
 דְּהִצְאֵי אֲתֵּי אֲתֵּי מִצְרַף מִצְרַם מִפְּתֵי עַבְדִים
 13 לְאֹמֶר : מִקֶּץ שְׁבַע שָׁנִים תִּשְׁלַחֵיה אִשׁוּר אֲתֵּי
 אֲתֵּי הָעַבְדֵי אִשְׁרֵיה וַיִּפְדוּ לָךְ וַיַּעֲבִדֵךְ שֵׁשׁ שָׁנִים
 וְלִשְׁפָחוֹת חֲסָשִׁי מַעֲמִיד וְלֹא־שָׁמַעֵיה אֲתֵּי חֲסָשִׁים
 14 אֵלָיו וְלֹא־הָיָו אֲתֵּי אֲתֵּי : וְהַשְּׁבוּ אֲתֵּי דָאִם
 וְהַעֲשֵׂוֹיה אֲתֵּי דִישָׁר בְּעֵינֵי לְקָרָא הָדוּד אִשׁוּר
 לְרַעֲוֵיה וּתְכַרְתּוּ בֵּית לְפָנֵי בְּרִיחֵיה אִשְׁרֵיה לְקָרָא
 15 שְׁמֵי עֵלְוֵיה : וְהַשְּׁבוּ וְחַחֲלֵוֹ אֲתֵּי שְׁלַמֵּי וְהַשְּׁבוּ
 אִשׁוּר אֲתֵּי עֲבָדוּ וְאִשׁוּר אֲתֵּי שְׁפָחוּ אִשְׁרֵיה
 16 שְׁלַחֲתָם חֲסָשִׁים לְפָשִׁים וּתְכַבְּשׁוּ אֲתֵּי לְדוֹת
 לְכֵם לְעַבְדִים וְלִשְׁפָחוֹת : לֵכֵן כֹּה־
 17 אָמַר יְהוָה אֲתֵּי אֲתֵּי לֹא־שָׁמַעֵתֶם אֵלָי לְקָרָא הָדוּד
 אִשׁוּר לְאֲדוּוֹיה וְאִשׁוּר לְרַעֲוֵיה הִנְנִי קָרָא לְכֵם הָדוּד
 אֲתֵּי יְהוָה אֶל־הַיְכָבֵר אֶל־הַיְכָבֵר וְאֶל־הָעֵבֶר
 וְנַחֲתוּ אֲתֵּי לְוֹרְעָה לְכָל־מַמְלַחַת הָרֶץ :
 18 וְנַחֲתוּ אֲתֵּי הַנְּבִיאִים הָעַבְרִים אֲתֵּי בְּרִיחֵיה אִשְׁרֵיה
 לֹא־דִקְרַמֵּיה אֲתֵּי דְבִרְתֵיה בִּישְׁלָם אִשְׁרֵיה לְפָנֵי
 19 הָעֵגֶל אִשְׁרֵיה פָּרְתוּ לְשָׁלִים וַיַּעֲבֵדוּ בֶּן בְּרִיחֵיה :
 20 שְׁלַחֵיה הַיָּדֵה וְשָׁוִי דִּישָׁלָם הַיְכָרִים הַדְּבָרִים
 וְכָל־עַם הָרֶץ הָעַמִּים בֶּן בְּרִיחֵיה הָעֵגֶל :
 21 וְנַחֲתוּ אֲתֵּי אֲתֵּי בֶּן אֲבִיהֶם וּבֶן מִבְּקָשֵׁיה
 בְּשָׁשִׁים הַיָּתֵה נְכַלְתָּם לְמַאֲכָל לְעַף הַשָּׁמַיִם
 וּלְבִרְמַת הָרֶץ : וְאֲתֵּי צְדִיקֵיהוּ מִלְּךָ־הַיָּדֵה
 22 וְאֲתֵּי שְׁלַחֵיה אֲתֵּי בֶּן אֲבִיהֶם וּבֶן מִבְּקָשֵׁיה
 בְּשָׁשִׁים וּבֶן חֵיל מִלְּךָ־בְּבַל הָעֵלִים מַעֲלִים :

לא ידעתם: כי כה אמר יהוה א
 ישראל על בני העיר האחר ועל בני ב
 יהודה הנותרים אלהם לית ואל הנחב: ב
 להלחם ארדבשמים למלאים ארדשני ה
 אשר דיביתו באפי ובחמתי ויאלץ הסת
 פני מהעיר האחר על בלדעתם: והנני מעת
 לה ארכה ומרפא ורפאתם וגליתי להם ער
 שלים ואמת: והשונאי אודי שנית יד
 ואח שבה ישראל ובנתיים כנתיאש
 וסודותים מפל עינם אשר חטאו וסלו
 למל שעוונותם אשר חטאו ויאלץ פל
 כי: ודחתה לי לשם ששון לתהלה ולחם
 לכל בני הארץ אשר ישמעו אודי כלבב
 אשר אבני עשה איהם ופחדו ודגו על פ
 הפורה ועל מל השלום אשר אבני עשה
 בה: אמר יהוה עדי לשמע בפמקוסי
 אשר אהם אהלים חוב הוא מאן אדם ופ
 בדמה בני יהודה ובנצות יהושלם השפ
 מאן אדם ומאן ולב ומאן פדמה:
 ששון וקל שמחה קל חתן וקל פלה:
 אהלים יהוה אודיה צבאות פטיב די
 פילעלם חסדו מבאים תודה בית יהוה
 אשרו אודי שובי הארץ פס אשתי אמר יהו
 בה אמר יהוה צבאות עדי יהוה: בפמי
 יהוה החוב מאן אדם ועדי פדמה ובמלי
 סדי ולים מרצאים צאן: בערו דוד ב
 השלם לה ובשרי הפג ובארץ בנימן ובס
 יהושלם ובשרי יהודה עד הן עבסה הצאן
 תי מצה אמר יהוה: הנה מימי פ
 סאם יהוה והקמתי אודיה בני הפוב א
 דפתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: פי
 דהם ובמת יהוה אצמיה לחד צמח צד
 ועשה משפט וצדקה בארץ: בימים ה
 תישע יהודה ויהושלם תשפין לבטח חיה אל
 יקרא לה יהוה: וצדקה: פרכה:
 יהוה לא יפרת לחד איש ישב על פסא ב
 ישראל: ולפדנים הלים לא יפרת:
 מלפני מעלה עולה ומקטור מכה וע

יהוה אשר בני איהוה ועדי הים הזה להסדה
 מעל פני: על פלדית בני ישראל ובני יהודה
 אשר עשו להכעמי רעה מלכותם שוהים
 פדניהם וביאורם והש יהודה ושבי יהושלם:
 ופסני אל עוף ולא פנים ולמד איהם השכם
 ולמד ואינם שלמים לקח מסור: וישמי
 שיקצים בבתי אשר יקרא שמי עליו לטפא:
 ויבני את במות דבעל אשר ופניו כדעת
 לה עמי אודי בנייהם ואת פטוהם למלך אשר
 לא צדקים ולא עלתה על לבי לעשות התיעה
 והוא למען החמי אודיהוה: ועמה
 לכן כה אמר יהוה אודי ישראל אל העיר
 האחר אשר: אהם אהלים נחמה פני מלך
 כל בחרב וברעב ודמם: והנני מקצים מפל
 הארץ אשר הנותרים לשם פאפי ובחמתי
 ובקצף גדול והשונים אל הפקום יהוה
 השבתיים לבטח: והו לי עם ואל אודיה
 להם לאהלים: ונתתי להם לב אודי תרוך
 אודי ליהוה אודי מלדמים לשוב להם ולבניהם
 אודיהם: וכתי להם פרת שלם אשר לא
 אשוב ממתותם להטיב איהם ואודיהוה
 אהן בלבבם לבתי סוד מעלי: וששתי עליהם
 להטיב איהם ונשתיים בארץ יהוה באמה
 בכל לבי ובכל נפשי: פרכה אמר יהוה
 פאשר הבאתי אל העם יהוה את מלדעה
 גדולה והוא פן אבני מביא עליהם אוד
 מלדעולה אשר אבני הער עליהם: ומטה
 השדה בארץ יהוה אשר: אהם אהלים שממה
 היא מאן אדם ובהמה נחמה פני הפשדים:
 שדות פקסתי יקנו וכחוב פקסו: ויחורם העיר
 עדים בארץ בנימן ובסביב יהושלם ובשרי יהודה
 ובשרי דוד ובשרי הששלה ובשרי הנגב פ
 אשוב אודי שבותם סאם יהוה:

לנ XXXIII. CAP.

1 יהוה דמי יהוה אודיהוה שנית יהוה עתו
 2 עשו פדמה הפסחה לאמי: פדה אמר יהוה
 עשה יהוה יצד איהוה להביקה יהוה: שמו:
 3 קרא אל ואתנה ואודיה לך גדלות ובצורת

ירמיה לב שמה

15 ימים רבים : כי מה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עד יקנו בתים ושדות וכרמים
16 בארץ הזאת : ואחשבל אלהיה אתו
החיי את ספר הפקדה אל פרוץ בירמיה לאמי :
17 יהוה אלהי יהוה הזה : אחת עשית את השמים
ואת הארץ בסוף גדול ובמעוה הנסיה לאר
18 ופלא מופת כל דבר : עשה חסד לאנשים
ומשלם עון אבות אל חוק פניהם אחרתם
19 האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו : גדול
העצה ורב העלליה אשר ענין פקודת על
פל ירכי בני אדם לתת לאיש פדולתו וכספו
20 מעללו : אשר שמחת אבות ומסתים בארץ
מצרים עד דתים היה וישראל ובאדם
1 ותעשה לך שם פלום הזה : ותצא את עמק
את ישראל מארץ מצרים פחות ובמסותם
2 וביד חזקה ובאוזע נסיה ובמורא גדול :
ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעתי
22 לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש :
ויבאו וירשו אותה ולא שמעו בקולך ובחורתיך
23 לאדלכנו את כל אשר צויתיה להם לעשות
לא עשו ותקרא איתם את כל הדעה הזאת :
24 דבר הנסלות בא העיר לכבד העיר נסיה
בין הבשמים הנלחמים עליה מפני החרב
25 וחרב החרב אשר דפסת היה ודבר ואהי :
ואתיה אמרה אלי אדני יהוה קנה לך
26 השדה בפסח והעד עדים והעיר נסיה בין
הבשמים : ויהי דבר יהוה אלי מניחה
27 לאמי : דבר אני יהוה אלך כל בשור המפני
28 ופלא מלדבר : לך מה אמר יהוה הנני נתן
את העיר הזאת בין הבשמים ובה בכבודאצ
29 מלך בכל לבדה : וסאו הבשמים הנלחמים
על העיר הזאת והצירו את העיר הזאת פאש
ושרפה ואת הבתים אשר קשרו על נצירתם
לפעל הפס נכמים לאדם אחרים למען
30 הבכעמי : פדולת בני ישראל ובני יהודה אף
עשים דבר פעמי מעשותיהם כי בני ישראל אף
31 מכעסים אתו במעשה ידיהם סאיהיה : פי
על אשר ועל חמתי היתה לי העיר הזאת לסד

האמורה עד נחל קרוץ עד פנת שער הפוסים
מזרחה קול ליהוה לא רפנש ולא יחרם עד
לשלים :

CAP. XXXII. לב

1 הדין אשר יהוה אלי ימורה מאת יהוה בשנה
המשלחת לצדקיהו מלך יהודה היא השנה
2 ששנה עשורה שנה לנבוכדאצר : ואז חיל
מלך בכל צהים על ירושלים ודמיה הנביא
יהוה כלאו בנצח הפצה אשר בית מלך
3 יהודה : אשר פלא צדקיהו מלך יהודה
לאמי מהע אהיה נפא לאמי מה אמר יהוה
דבני נתן את העיר הזאת בין מלך בכל
4 לבדה : וצדקיהו מלך יהודה לא יפלט מיד
הבשמים פדולתו יתן בין מלך בכל חפר
5 פו עם פו ועמי את עיני וראיהו : ובכל ילך
את צדקיהו ושם יהוה עד פקדי אתו סאיהיה
פי וחרמו את הבשמים לא תצלוה :
6 ואמר דמיה היה דבר יהוה אלי לאמי :
7 דבר הנמאל קן שלם דרך פא אלקו לאמי
קה לך את שדו אשר בענתוה פי לך משפט
8 הנאלה לקטוה : וסא אלי הנמאל בן דוד
בדבר יהוה אל דבר הפשה ואמר אלי קנה
לא את שדו אשר בענתוה אשר בארץ
נממן פי לך משפט ורשעה לך הנאלה
9 קנה לך ואלע פי דבר יהוה הוא : ואקנה
את השדה מאת הנמאל בן דוד אשר בענתוה
ואשקוה לו את הפס שבעה שקלים ועשורה
10 הפס : ואכתו פסו ואחיהם ואנע עדים
11 ואשקל הפס במאונים : ואקח את ספר
הפקה את הדתום הפצה החקים ואת
12 הצלוי ואת את דוספר הפקה אל פרוץ בן
יהוה בן מסכה לעני הנמאל דוד ועיני
העדים הפוסים בפס הפקה לעני פל
13 האחרים השמים בנצח הפשה : ואציה
14 את פרוץ לענתום לאמי : מה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לקח את דוספרים הנאלה
את ספר הפקה היה ואת החתום ואת ספר
דבלי היה ונתום בכלי חרש למען יעמדו

5 כי ישלם קראו פתחם בדר אפרים קמו
 6 ונעלה ציון אליהם אלהינו פינה
 אמר יהוה רפו לעיניכם שמעוהו וצדקו בראש
 דפים השמימי והלוי אמרו השמע יהוה את
 7 עמו את שארית ישראל והכל מבוא ארם
 כמחץ צפון תפוצתם כמחץ ארץ עם ער
 וספח יהוה וילדו יהוה קול גדול ישוע
 8 דהו: בנכי יסאו ובחזקתם ארמילם ארמילם
 אלת חלי מים בדרך ישר לא יפשל בה פי
 יהוה לישראל לאב ואפרים בכמי דהא
 9 שמעו דם יהוה גוים וצדו באים מפרת
 ואמרו מורה ישראל יקבצו השמו פעה
 10 עזרו: כי פדה יהוה את יעקב תאלו מיד
 11 חוק מפנה: וכא ותפני במוס ציון ונהו
 ארסוב יהוה על הן ועל מיתוש ועל צדו
 ועל בני צאן וכבר היתה משום כנן זה
 12 ולא יסו לאבנה עד: או השמח בתולה
 במולד ובחרים חקקים יהוה והפכו אכלם
 13 לשון ותחמיתם ושפחתם מינים: ויהי
 כפש הדבנים רשן ועמי ארסובי משבוע סאס
 14 יהוה: זה אמר יהוה קול פרמה
 לשמע סו בכי חמורים דהל מבנה על בנה
 מאנה לדחם על בנה פי אפנו
 15 זה אמר יהוה מצע קלון מפני וענין
 כדמעה כי יש שבר לסעלתו סאס יהוה ושבו
 16 כמחץ איוב: ויש תקנה לאחוריו סאס יהוה
 17 ושבו מים לנבלם: שמעו שמעו אפלים
 כחנוד ישראל ואלו פעל לא למד השמי
 18 ואשקה פי אמה יהוה אליו: פראחתי שוב
 כחמתי ואחור יהוה ספקי על ירוך בשתי
 19 וגם ככלמתי פי שארית חרפת מעו: הן
 יקו לי אפרים אם ילד ששעלים פמתי
 דפרי לו וכי אפרו עד על פן דמי מעל לו
 20 דום אדחמש סאס יהוה: הצני לך
 צלים סמו לך חמורים שתי ללך למסלה דרו
 הלכתי שובי בחזקת ישראל שובי אל ערוך
 21 אלה: ערמי ותחמלן הפח השוכנה פי
 בלא יהוה חרשה פארץ מבנה חסוב נבר:

פדה אמר יהוה צבאות אליו ישראל עוד לי
 את הדין יהוה בארץ יהודה ובעשו פל
 את שבתם ימרו יהוה מה צדק דר הן
 ולשו בה יהוה וכל שיו יהוה אפלים ו
 בעדו: פי דחיוו נפש עשה וכל נפש דו
 כמלחתי על צאת הקצו וזאת ו
 שבה לי: דהו ימים באים סאס
 ורשעי ארצות ישראל ואת בית יהוה
 אדם ורוע בדמה: יהוה פאשר שק
 עליהם לטוש ולטוף ולדום ולהחיד ול
 כן אשקו עליהם למת ולמנוע סאס יהוה
 בימים היום לא יאמרו עוד אמה אכלו
 ולשו במים תקדשו: פי אס אש בעשן
 פל דאדם האכל תבס תקדשו שמו: ד
 ימים באים סאס יהוה וכחתי ארץ
 ישראל ואת בית יהוה בית חרשה:
 כבית אשר פלח את אלהים בית הח
 מים לדציאם מארץ מצרים אשר
 הפח את דחיוו ואכלי בעלתי עם סאס יהוה
 פי זאת הפית אשר אמה את בית ישר
 אחורי האמים דום סאס יהוה חרשו את חיו
 מרצם ועל לפם אכתובה החיו להם לאו
 והפה דור לי לעם: ולא ולמדו עד א
 את דערו ואלו את אחור אחור דעו א
 יהוה פי כלם דעו אחור למקטנם ועננו
 סאס יהוה פי אסלו לעולם ולחטאם
 אופר ערו: זה אמר יהוה סו שן
 לאוד ילם חסו דח וסכמים לאוד לילה
 הים ויהמו גלי יהוה צבאות שמו: אב
 למשו החקים האלה מלפני סאס יהוה
 דע ישראל ישברו מרותו גוי לפני פל דאמי
 זה אמר יהוה אסיפדו שמם מלמע
 ויהיו מוסרי ארץ למשה גם אל אמי
 ככל רע ישראל על מלאש עשו סאס יהוה
 דהו ימים סאס יהוה ונבטוה דו
 ליהוה ממגול חסאל עד שש הפפה: דו
 עד קה הפירה נגדו על נבעח גרב ונ
 גשה: וכל העמק הפנים והדשן וכ

ירמיה לא שמו

ואח ויעש כמחצ שמים ושבו יעקב ושקט
 11 ושאכן ואון מחורו: כי אהתק אני סם יחודה
 להושעו פי אעשה כלה בכל הדגים אשר
 המיצותיו שם את אהו לא אעשה כלה
 12 ויסרחו למשפט וקדו לא אקדו: פי
 כה אמר יהוה אלהי לשברך בחלה מכתו:
 13 אך הן יינקו למדו וסאות תעלה אן לך:
 14 כל מאתמך שחוקו אחוץ לא ידשו לי מפת
 אויב הפיתוק מסר אכזרי על רב עתך עצמי
 חסותך: מה תועיל על שברך אגש מאתך
 15 על רב עתך עצמי חסותך עשיתי אלה
 לך: לכן כל אלקי האלה ומל צדק פלם
 16 בשבר לבו היו שאסוף למשפה וכל צדק
 17 אתן לבו: פי אעלה ארבה לך ומפסדתך
 ארפאך סם יחודה פי מחור קרא לך ציון
 18 והיא דוש אן להו: כה אמר יהוה הנגד
 שב שבתו אהלו יעלוב ומשפתיו אדם
 ונכרתו על על תילה ואמין על משפט
 19 לשבו ויצא מדם חודה וקול משחוקים
 ודרכים ולא ימנעו הדכדחים ולא יצעדו:
 20 והיו בנה פקדם ועדתו לפני חפון וסחיתו על
 21 כל צדו: חודה אחיו מפני ומשלו מסרבו
 יצא הדכדכיו ופש אלו פי לו הוא זה שב
 22 אידלבו לגשת אלי סם יחודה: והיום לי
 23 לעם ואבני חודה לכם לאלהם: הנה
 סרת חודה חמה וצאה סע מחזור על
 24 ראש ושעים יחול: לא ישוב חזון את יחודה
 עז עשיתו ועד יקמו מופת לפ בחוריה
 25 דמים תחפוטו בה: בעת והיא סם יחודה
 חודה לאלהם לכל משפחות ישראל והמה
 ידור לי לעם:

CAP. XXXI. לא

1 כה אמר יהוה מצא חן בפדתי עם שריתי
 2 חרב הלוך להציעו ישראל: מרחוק חודה
 3 נראה לי ואתבת שלם אתמתיק על פי משכתו
 4 חסד: עד אבקו ונבית בתולה ישראל עד
 5 תעדי חפון וצאת במחול משחוקים: עד
 6 חפשי סמים פדי שמון טעו נטעים חללו:

אמר אחוה שלוחת בשמחה ספרים אל כל
 העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מנשה
 26 הדבן ואל כל יבוצים לאמו: חודה נחוק
 כהן פתח ויודע הדבן לוחת פקדים בית
 חודה לכל איש משגע ומחנף ונתיה אתו
 27 אל דמיופכה ואל יצילקו: ואשה למה לא
 28 נשפת פדמיה הענתו המחנף לכם: פי
 על פי שלח אלתי בכל לאמו וצפה הוא פני
 בתים ושבו ונטעו נטות ואכלו את פיתון:
 29 ויקרא צפניה הדבן את הספר הזה באזני
 30 ירמיה הנביא: ויהי דם יחודה אל
 31 ירמיה לאמו: שלח על כל גזלה לאמו כה
 אמר יהוה אל שמעיה הדחלמי יען אשר נבא
 לכם שמעיה ואני לא שלחתי ונבט אתכם
 32 על שקר: לכן כה אמר יהוה הנני סוף על
 שמעיה הדחלמי ועל ידוע לא יחודה לו
 איש וישבו בתוך העם הזה ולא יחודה בפוב
 אשר אני עשוי לעמי סם יחודה פרסה דם
 על יחודה:

CAP. XXX. ל

1 הדבן אשר חודה איומיה מאת חודה לאמו:
 2 כה אמר יהוה אליו ישראל לאמו כתב לך
 את כל הדברים אשר דברתי אלוך אל ספר:
 3 כי הנה ימים באים סם יחודה ושבו את
 ימנת עמי ישראל וחודה אמר חודה והשבתים
 אל יתאף אשר נתתי לאמם וישלח:
 4 ואלה הדברים אשר דבר חודה אל ישראל ואל
 5 יחודה: כרכה אמר חודה קול חודה שמענו
 6 פחד ואין שלום: שאלו נא הוא אם ילך
 7 וכו מידע ראיתי כל נבו חוד על חליו
 8 חסדו ונהסכו כל פנים לירקון: חוד פי גדול
 9 דים והוא מתין כמדה ועד צעה הוא ליעקב
 10 ומפנה ישע: חודה ביום והוא סם יחודה
 11 צבאות אשפו עלו מעל צואתו ומסוחותיו
 12 אטקו ולא יעבדו עד ימים: ועבדו את
 חודה אלהים ואת חוד מלפם אשר אקים
 13 להם: ואשה אל חודה עבדו יעקב סם יחודה
 14 ואל יחודת ישראל פי הנני מושעו מרחוק

ידוה פכה אשפו אדעל נבכדנאצ מלך בבל
 בעול שנתים ימים מלל צואר פלדגים וקלך
 12 יומיה דבמא לדפו : יהוה דבר יהוה
 אל יהמיה אחרי שטר חנה דבמא אד
 13 הפלטה מלל צואר יומיה דבמא לאמו : הלך
 ואמרת אל דבניה לאמו פה אמר יהוה מטות
 14 עץ שברת ועשית תחיתן מטות ברת : פי
 כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל על בבל
 טרתי על צואר : פלדגים האלה לעבד אד
 נבכדנאצ מלך בבל ועבדו וגם את ירת
 15 השדה טרתי לו : ואמו יומיה דבמא אל
 חנה דבמא שמעיה חנה לארשחתו יהוה
 16 ואחיה הכטחת את דעם היה על שקר : לכן
 פה אמר יהוה הגני משחתו מלל פני האדמה
 השטה אחיה מן גרסה דברת אל יהוה :
 17 יומה חנה דבמא פשטה יהוה פחש
 השביעי :

CAP. XXIX. כט

1 ואלה דברי הפסד אשר שלח יומיה דבמא
 מיושלים אחירו זקני בבליה ואל הדוגים ואל
 דבגיאם ואל פלדגים אשר תלה נבכדנאצ
 2 מיושלים בבליה אחרי צאת ימיה דבמא
 דפחיסים שרי יהודה ויושלים החדש דפסטר
 3 מיושלים : ביר אלעשה בר ששן תמורה בן
 חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל
 4 נבכדנאצ מלך בבל בבלה לאמו : פה אמר
 יהוה צבאות אלה ישראל לכל דבגיה אשר
 5 דגליתו מיושלים בבלה : בני בחים ושני
 6 ונטעו גת ואכלו את פרוין : קחו נשים
 דחליתו בנים ונטחו קחו לבתכם נשים ואד
 7 פנחיתם חנו לאנשים וחלטה בנים ונטחו חנו
 שם ואל תחמטו : וחדשו את שלום העיר
 אשר דגליתו אחכם שמה ותתפללו בעדה
 אל יהוה פי בשלמה יהוה לכם שלום :
 8 פי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל
 ישאו לכם נביאים אשר יקדוכם ויסמכם
 ואל דשמועו אל חלמותים אשר אדם
 9 מחלמם : פי בשקר הם נבאים לכם בשמי

לא שלוחתים אסיהוה : פרה
 יהוה פי לפי מלאח לבבל שבעים שנה א
 אחכם והקמתי עליכם את דברי הפסד לו
 אחכם אל דפלקים יהוה : פי אכלי דעמי
 דפחשטו אדך אכלי חשב עליכם נאסי
 מחשבת שלום ולא ליעה לחת לכם אד
 והקוה : וקראתם אזוי דחלמם ותתפל
 אלי ושמעתי אליכם : וקשחתם אזוי ומצו
 פי חדרשתי בכל לבבכם : ומצאתי לכם כ
 יהוה ושחתי את שוביכם וקצצתי אר
 מל דגלים ומל דמקומות אשר דה
 אחכם שם נאסי יהוה והשבו אחכם :
 הפלקים אשר דגליתו אחכם משם : פי אמר
 דקים לט יהוה נבאים בבלה : פי כ
 אמר יהוה אל דמלך דאישב אל פסא
 ואל פלדגים האישב בעיר האת אחים :
 לא יצאו אחים בבלה : פה אמר ד
 צבאות הגני משחתו למ את יהוה אתה
 ואת דברי ונחתי איתם פחאיים השש
 אשר לא תאכלנה מרע : ודפתי אתה
 בחרב פרעב ודבר ונחיתם לזערה לו
 ממלחת הארץ לאלה ולשפה ולשקיה אד
 בכל דגים אשר דהחיתם שם : פתח אל
 לא שמעו אד דברי נאסי יהוה אשר שלח
 אלים את עברי דבגאים השפם ושליח
 שמעשם נאסי יהוה : ואחם שמעו דברי
 פלדגיה אשר שלחתי מיושלים בבלה :
 פה אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל אד
 בן דלילה ואל צדקיה בן משהיה דפס
 לכם בשמי שקר הגני : נתן אלים
 נבכדנאצ מלך בבל דפס לעינתם : ול
 מרם קללה לכל פלות יהוה אשר בבל לא
 ישקו יהוה כצדקיה וכתוב אשר קי
 מלך בבל פאש : ען אשר עשו בבלה בשמי
 ותסאו את דברי רעלים ודברו דם בשמי ש
 אשר לא צוחים ואכלי הייע ועד נאסי יהו
 ואל שמעתי דבחלמי האמו לאמו : פ
 אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמו

הַחֹתָמִים בְּבֵית יְהוָה וְיָחַד מִלֶּךְ יְהוּדָה
 וּבִירוּשָׁלַם בְּמַלְאָךְ :
 19 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה :
 צְבִאוֹת אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָדָם וְעַל הַבְּמִלְחָמָה
 20 וְעַל יְהוָה הַכֹּהֲלִים הַחֹתָמִים בְּעֵדֵי הָאָדָם : אֲשֶׁר
 לֹא לָקָחֻם נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּגָלוֹתוֹ אֲדָרָתָם
 יְכוּלֵהוּ בְּיְהוָה יִקְרָא מִלֶּךְ יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם
 בְּבֵלְהָ וְאֵת מִלְחָמֵי יְהוּדָה וְיִוָּשֶׁלֶם :
 21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבִאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל
 הַכֹּהֲלִים הַחֹתָמִים בְּיַת יְהוָה וְיָחַד מִלֶּךְ יְהוּדָה
 22 וְיִוָּשֶׁלֶם : בְּבֵלְהָ יִבְאֵר וְשִׁפְטָה הַיְהוָה עַד יוֹם
 שְׂפָרוֹ אִם סָאֵר יִהְיֶה הַיְהוָה וְהַשָּׁמַיִם וְהַיַּבֵּשֶׁתִּים
 אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה :

CAP. XXVIII. סו

1 יְהוָה וְשִׁפְטָה הַיְהוָה פְּרֹאשִׁיחַ מַמְלַכְתָּא צְדָקָה
 מִלֶּךְ יְהוּדָה בְּשֵׁנֵי הַרְבִּיעִית בְּחֹדֶשׁ הַחֹמֶשׁ
 אָמַר אֵלַי תְּנִינָה בְּעֵדוֹ הַגְּבִיָּא אֲשֶׁר מִבְּשֻׁן
 בְּבֵית יְהוָה לְעֵינֵי הַכֹּהֲנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר :
 2 כֹּהֲ אָמַר יְהוָה צְבִאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 שְׁתַּחֲוִי אֲתָּה עַל מֶלֶךְ בָּבֶל : בְּעֵדֵי אֲשֶׁר
 3 יָמַס אֲנִי מִשִּׁיב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה אֲתָּה מִלֶּךְ
 בְּיַת יְהוָה אֲשֶׁר לָחַז נְבוּזַשַׁדְנֶצַּר מִלֶּךְ בָּבֶל
 4 מִן־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה וְיִבְאֵר בָּבֶל : וְאֲתָּה יִמְנֶה בְּךָ
 יְהוָה מִלֶּךְ יְהוּדָה וְאֵת־כָּל־גִּלּוֹת יְהוּדָה
 הַבָּאִים בְּבֵלְהָ אֲנִי מִשִּׁיב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה
 5 סָאֵר יִהְיֶה כִּי אֲשַׁפֵּן אֲתָּה עַל מֶלֶךְ בָּבֶל :
 וְיִאמְרֵי יִרְמְיָה הַגְּבִיָּא אֶל־תְּנִינָה הַגְּבִיָּא לְעֵינֵי
 6 הַכֹּהֲנִים וְלְעֵינֵי כָל־הָעָם הַעֲמֹדִים בְּבֵית יְהוָה :
 וְיִאמְרֵי יִרְמְיָה הַגְּבִיָּא אֲמַן בְּן־עֵשָׂה יְהוָה יָקָם
 7 יְהוָה אֲתָּה דְמִשְׁחָא אֲשֶׁר נִבְּאֵת לְשִׁיבִי מִלִּי בְּיַד
 יְהוָה וְכָל־הַגִּלּוֹת מִבְּבֶל אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה : אֲמַן
 8 שְׁמַע־נָא הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַר דְּבַר פְּאֻמְיָא
 וְכֹהֲנֵי כָל־הָעָם : הַבָּאִים אֲשֶׁר הָיוּ לְעֵינֵי
 9 וּלְפָנֶיךָ מִן־הַעֲלִים וְיִבְאֵר אֶל־אֲרָצוֹת רִשְׁתָּהּ וְעַל־
 10 מַמְלַכּוֹת גִּלּוֹת לְמַלְחָמָה מִלְּעֵד וְלְדָם : הַגְּבִיָּא
 אֲשֶׁר יָבֵא לְשָׁלוֹם בְּבֵית דְּבַר הַגְּבִיָּא וְיִבְלֵ דְבַר
 11 אֲשֶׁר שְׁלַחֵי יְהוָה פְּאֻמְיָא : וְעֵשָׂה תְּנִינָה הַגְּבִיָּא
 אֲתָּה מִלֶּךְ בָּבֶל מִלֶּךְ יְהוּדָה וְאֵת־כָּל־גִּלּוֹת יְהוּדָה
 12 וְיִבְאֵר מִלֶּךְ בָּבֶל מִלֶּךְ יְהוּדָה וְיִוָּשֶׁלֶם וְיִבְאֵר
 13 מִלֶּךְ בָּבֶל מִלֶּךְ יְהוּדָה וְיִוָּשֶׁלֶם וְיִבְאֵר מִלֶּךְ
 14 בָּבֶל : וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים וְהַמְּאִיִם
 15 אֶל־כָּל־לֹא אֲמַר יְהוָה אֲתָּה מִלֶּךְ בָּבֶל כִּי
 16 שָׂדֶה הָיָה לְעֵינֵי לְכָם : כִּי לֹא שְׁלַחֵי לְכָם
 17 יְהוָה וְהָיָה לְכָם שָׂדֶה לְשָׂדֶה לְכָם מִן־הַיְהוָה
 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 18 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 19 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 20 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 21 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 22 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 23 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 24 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 25 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 26 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 27 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 28 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 29 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 30 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 31 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 32 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 33 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :
 34 וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַדְּבָר הַבָּאִים לְכָם :

5 אֶל־הַשָּׁמַיִם : אֲבָל עֲשִׂיתִי אֲתָּה הַיְהוָה
 הָאָדָם וְאֲתָּה הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיָּרֵךְ בְּכֹחִי
 הַגִּבּוֹר וּבְחֹזֶק הַכֹּהֲלִים וְכֹחֵיהֶם לְאִשׁוֹ יִשׁוּ
 6 בְּעֵינֵי : וְעֵשָׂה אֲבָל לְחַיֵּי אֲתָּה מִלֶּךְ יְהוּדָה
 וְיִבְאֵר עַד נְבוּזַשַׁדְנֶצַּר מִלֶּךְ בָּבֶל עֲבִידֵי וְכָל
 7 אֲתָּה בְּעֵדֵי הַשָּׁמַיִם וְעַד לְעֵבֶד : וְעַד אֲתָּה
 8 לְיָדֶיךָ וְאֲתָּה בְּיַת־בְּנֵי עַד פֹּאֲרֵחַ
 אֲרָצָה בְּיַת־הָאָדָם וְעַד בְּיַת־הָאָדָם וְעַד
 9 בְּיַת־הָאָדָם : הַזֶּה הָיָה וְהַמְּלִיכָה אֲשֶׁר לֹא־עָבְדָה
 אֲתָּה אֲתָּה נְבוּזַשַׁדְנֶצַּר מִלֶּךְ בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא
 10 יָחַן אֲתָּה עַל מֶלֶךְ בָּבֶל בְּחֹדֶשׁ וְיִבְאֵר
 וְיִבְאֵר אֲשֶׁר עַל־יְהוָה הָיָה סָאֵר יְהוָה עַד
 11 הַיְהוָה אִם בָּבֶל : וְאֵת־כָּל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 12 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 13 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 14 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 15 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 16 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 17 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 18 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 19 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 20 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 21 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 22 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 23 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 24 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 25 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 26 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 27 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 28 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 29 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 30 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 31 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 32 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 33 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־
 34 הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֶל־

מִמֶּנּוּ אֵלֶּם אֲנִי פִּי אֶם לֹא אֵלֶּם לֹא
עֲלֵיכֶם וְאֶל־יְהוָה הַחַיִּים וְאֶל־שִׁמְשֵׁהּ פִּי כִּי
שִׁמְשֵׁהּ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנוֹכֶם אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְיֹאמְרוּ הַיְהוּדִים וְלֹא־
אֶל־הַדְּבָרִים וְאֶל־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי אֲרָם
מִשְׁפַּט־מֶלֶךְ פִּי בְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי דָבָר אֶל־
וַיִּקְרָא אֲנֹשִׁים מִכֶּנֶז הַיְהוּדִים וְיֹאמְרוּ אֶל־
קֹדֶל הָעָם לֵאמֹר מִכִּלְהֵי הַפְּדוּשֵׁי יְהוָה
בְּיָמֵי חֻזְקֵיהֶם מִלֶּךְ יְהוּדָה וְיֹאמְרוּ אֶל־מֶלֶךְ
יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּדֵר אֲנִי יְהוָה צְבָאוֹת
יְהוָה תְּחִלָּה וְיִישָׁרָאֵל עִימֵי יְהוָה וְדָבָר
לְכַסּוֹת עֵינַי הַדְּמִית הַמְּצוּדָה וְחֻזְקָהּ מִן־
יְהוּדָה וְכִלְיֵי יְהוּדָה הִלָּא הִיא אֶת־יְהוּדָה
אֲדִיפְנִי הַיּוֹד וְיִפְחֹם יְהוָה אֶל־הַדְּמִיתָ אֶת־
דָּבָר עֲלֵיהֶם וְאֲנֹכִי עֹשִׂים רַעַי נִדְוָלָה
נִפְשׁוֹתֵינוּ וְגַם־אִישׁ יְהוָה מִנְּבִיא בְשֵׁם יְהוָה
אֲדִיבֵהּ בְּשִׁמְעוֹתַי מִיְהוּדָה הַיְהוּדִים וְיִפְחֹם
הַדְּמִית הַחַיִּים וְעַל־הַיְהוּדִים הַחַיִּים כִּלְיֵי
יְרֵמְיָהוּ וְיִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ הַיְהוּדִים וְכִלְיֵי
וְכִלְ הַיְהוּדִים אֶת־דְּבָרֵי וְיִבְקֹשׁ הַמֶּלֶךְ הַיְהוּדִים
וְיִשְׁמַע אֲדִיבֵהּ וְיִבְרָא וְיִבְרָח וְיִבְרָא מִכֶּנֶז
וְיִשְׁלַח הַמֶּלֶךְ הַיְהוּדִים אֲנֹשִׁים מִכֶּנֶז
אֲנִי בְּעִבְדֵי וְאֲנֹשִׁים אֲנִי אֶל־מֶלֶךְ
וְיִצְרָא אֶת־אֲדִיבֵהּ מִכֶּנֶז וְיִבְרָח
הַמֶּלֶךְ הַיְהוּדִים וְיִבְרָח מִכֶּנֶז וְיִשְׁלַח אֶת־
אֲנִי בְּיָמֵי הָעָם אֶת־יְרֵמְיָהוּ בֶן־
הַיְהוּדִים אֲדִיבֵהּ לְכַלְמֵי הַתְּחִלָּה בְּיָמֵי־
לְדָמִית:

CAP. XXVII. כו

בְּרִאשֵׁית מַמְלַכַת הַיְהוּדִים בְּיָמֵי יְהוֹשִׁיָהוּ
יְהוּדָה דָּבָר הַיְהוּדִים אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִכֶּנֶז
לֵאמֹר כֹּדֵר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשֵׂה לְךָ מִן־
וּמִתּוֹת וְיִפְחֹם עַל־צְבָאוֹת וְשִׁלְחוֹתָם
מִלֶּךְ אֲרָם וְאֶת־מֶלֶךְ מִבָּבֶל וְאֶת־מֶלֶךְ
עַמּוֹן וְאֶת־מֶלֶךְ צוּר וְאֶת־מֶלֶךְ צִדּוֹן
מִלְּאֲכִים הַבָּאִים וְיִשָּׁלְחֵם אֶת־צְבָאוֹתֵיהֶם
יְהוּדָה וְצִוּת אֲלֵם אֶת־אֲדִיבֵהּ לֵאמֹר
אֲנִי יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּדֵר הִיא

37 יְהוָה אֶת־מְדַעְתָּם וְנִדְבַם מִכֶּנֶז הַשְּׁלֹמֹם מִכֶּנֶז
38 חֻזְקֵיהֶם אֶת־יְהוָה עֲבֹב כִּפְסוֹד סִפֵּי פִי דָבָר אֲרָם
לְשִׁפְהָ מִכֶּנֶז חֻזְקֵיהֶם וּמִכֶּנֶז חֻזְקֵיהֶם

CAP. XXVI. כו

1 בְּרִאשֵׁית מַמְלַכַת הַיְהוּדִים בְּיָמֵי יְהוֹשִׁיָהוּ מִכֶּנֶז
יְהוּדָה דָּבָר הַיְהוּדִים אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִכֶּנֶז
2 כֹּדֵר אֲנִי יְהוָה עֲבֹב כִּפְסוֹד סִפֵּי פִי דָבָר אֲרָם
עַל־פִּי עֵינַי יְהוָה הַבָּאִים לְשִׁפְהוֹת פִּי
יְהוָה אֶת־כִּלְ הַיְהוּדִים אֲנִי צְבָאוֹת לְדַבֵּר
3 אֱלֹהִים אֶת־חֻזְקֵיהֶם דָּבָר אֶל־יִשְׁמַעוּ וְיִשָּׁלְחֵם
אִישׁ מִכֶּנֶז הַדְּמִית וְיִצְרָא אֶת־יְהוּדָה אֲנִי
אֲנִי חֹשֵׁב לְעֲשׂוֹת לָהֶם מִכֶּנֶז עַל־מַעֲלָהיהֶם
4 וְאֶת־אֱלֹהִים כֹּדֵר אֲנִי יְהוָה אֶת־לֹא תִשְׁמַעוּ
5 אֶת־לִלְכֵת בְּחֻזְקֵיהֶם אֲנִי חֹשֵׁב לְעֲשׂוֹת לָהֶם
עַל־דְּבָרֵי עֲבֹד הַבָּאִים אֲנִי חֹשֵׁב לְעֲשׂוֹת לָהֶם
6 וְהַשְּׁלֹמֹם וְשִׁלְחוֹתָם וְיִצְרָא אֶת־
הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים וְיִצְרָא הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
7 לְכַלְיֵי לֹא פִי הַיְהוּדִים וְיִשְׁמַעוּ הַיְהוּדִים
וְהַבָּאִים וְכִלְ הָעָם אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִכֶּנֶז אֶת־
8 הַיְהוּדִים וְיִצְרָא בְּיָמֵי יְהוּדָה וְיִצְרָא וְכִלְ
יְרֵמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶת־כִּלְ אֲנִי יְהוָה לְדַבֵּר
אֶת־כִּלְ הָעָם וְיִצְרָא אֶת־הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
9 וְכִלְ הָעָם לֵאמֹר מִתּוֹת הַיְהוּדִים מִיְהוּדָה בְּיָמֵי
בְשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר מִיְהוּדָה בְּיָמֵי יְהוּדָה הַיְהוּדִים
הַיְהוּדִים חֻזְקֵיהֶם מִכֶּנֶז וְיִצְרָא אֶת־
10 יְרֵמְיָהוּ בְּיָמֵי יְהוּדָה וְיִצְרָא וְיִצְרָא אֶת־יְהוּדָה
אֶת־הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים וְיִצְרָא מִכֶּנֶז הַיְהוּדִים בְּיָמֵי
11 יְהוּדָה וְיִצְרָא בְּפִתְחֵי שַׁעַר יְהוּדָה הַיְהוּדִים וְיִצְרָא
הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים אֶת־הַיְהוּדִים וְאֶת־כִּלְ הָעָם
לֵאמֹר מִשְׁפַּט־מֶלֶךְ לֵאמֹר אֱלֹהֵי הַיְהוּדִים פִּי נֹפֵא אֶל־
12 הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים פִּי אֲנִי שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנוֹכֶם וְיִצְרָא
יְרֵמְיָהוּ אֶת־כִּלְ הַיְהוּדִים וְאֶת־כִּלְ הָעָם לֵאמֹר
יְהוָה שִׁלְחוֹתָם לְכַסּוֹת אֶת־הַיְהוּדִים וְאֶת־
הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים אֶת־כִּלְ הַיְהוּדִים אֲנִי שְׁמַעְתֶּם
13 וְעֵשֶׂה הַיְהוּדִים וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא
יְהוּדָה אֲלֵהֶם וְיִפְחֹם יְהוָה אֶת־הַדְּמִיתָ אֶת־
14 דָּבָר עֲלֵיכֶם וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא
15 וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא וְיִצְרָא

ירמיה כה שלט

לדבר לשמה לשדקה ולקללה פים הזה:
 19 את פניה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו
 ואת כל עמי: ואת כל הערב ואת כל מלכי
 ארץ הערץ ואת כל מלכי ארץ פלשתיים ואת
 אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
 21 אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון:
 22 ואת כל מלכי צד ואת כל מלכי צידון ואת
 23 מלכי הא אשר בעבר הים: את דון ואת
 24 תימא ואת פוז ואת כל קצוצי סאה: ואת
 25 כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים
 26 במדבר: ואת כל מלכי מזר ואת כל מלכי
 27 עילם ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי
 28 הצפון והקרים והחזקים אשר אל אחוז ואת
 29 כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה
 30 ומלך שישן ושחה אחרים: ואמרת אליהם
 31 פה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שו
 32 ושכרו וקו ותפלו ולא תקומו מפני הערב
 33 אשר אנכי שלח ביניכם: ויהי פי ימאנו
 34 ל קתור הרים מידך לשחת ואמרת אליהם
 35 פה אמר יהוה צבאות שרתו תשתי: פי דבר
 36 בעד אשר נקרא שמי עליה אנכי מתל לדבר
 37 ואיום דקדק תבד לא תבד פי רוב אני קרא
 38 על כל לשני הארץ כים יהוה צבאות: ואתה
 39 תבוא אליהם את כל החרבים האלה ואמרת
 40 אליהם יהוה מפדום ישאנ וכפוען קדשו יתן
 41 קול ישאנ ישאנ על פיה יהוה ברוכים יענה
 42 אל כל ישיבי הארץ: פא שאון ער קצה
 43 הארץ פי רוב ליהוה בנים משפט הוא לכל
 44 משד השועים נחם לרוב סחידיהו: פה
 45 אמר יהוה צבאות דבר רעה תאמט מני אל
 46 גוי וסע גדול יעד מרדתי ארץ: והיו תללי
 47 יהוה ביום יהיא מקצה הארץ וער קצה
 48 הארץ לא יסחו ולא יאספו ולא יפחו למן
 49 על פני האדמה יהוה: והלילו הרעים ורעקו
 50 והחפשו ארתי ופאן פרימא ומיכם לטבח
 51 וחסו צוהלים ופלתים ככל חמדה: ואב
 52 מים מן הרעים ופליטה מארתי ופאן: קל

אמן מלך יהודה ועו: היום הזה זה שלט
 ועשיתם ששה דבר דבר יהוה אלי ואדבר
 4 אליכם אשנים ודבר ולא שמעתם: ושלה
 יהוה אליהם את כל עבדיו וזבאם השכם
 ושלה ולא שמעתם ולא הייתם את אנכם
 5 לשמע: לאמ שדו כמ איש מדבר הדעה
 וסע מעללים וטח על דממה אשר נתן
 יהוה לכם ותאחזתם למן שלם ועו שלם:
 6 ואי תלם יארו אלהים אחרים לעבדים
 7 ולהשתחוה להם ולא תעשו ארו כמעשה
 8 דלים ולא אתע לכם: ולא שמעתם אלי
 9 סחידיהו למען המסונו כמעשה דרכם ליע
 10 לכם: לכן פה אמר יהוה צבאות ימן אשר
 11 לא שמעתם את דברי: והני שלח ולקחתי
 12 את כל משפחה צפון סחידיהו ואל
 13 נסכדאצי מלך פבל עבדו וזבאום על
 14 הארץ האלה ועל ישרה ועל פלדגים האלה
 15 סביב והחרמתיים ושמתיים לשמה ולשדקה
 16 וחרמתי שלם: ותאבדתי מהם קל שלשון
 17 וקל שמחה קל חתן וקול פלה קל רחים
 18 וחר: פי והחזה כל דבר האלה לדבר
 19 לשמה ועבדו בדים האלה את מלך פבל
 20 שבעים שנה: ויהו כמלח שבעים שנה
 21 אסק על מלך פבל ועל דגו יהוא סח
 22 יהוה אחר שנים ועל ארץ פשים ושמיני ארו
 23 לשמחה שלם: וזבארו על הארץ יהיא
 24 את כל דבר אשר דברתי עליה את כל
 25 דברתי כפטר הוא אשר נא ימרה על כל
 26 הרים: פי עבדכם כם גס דמה בים רחים
 27 ומלכים גדולים ושמיני להם כפעלם וכמעשה
 28 ידעם: פי כה אמר יהוה אלהי ישראל
 29 אלי קח את פים היין החמה והאח סני
 30 והשקיה ארו את כל דגים אשר אנכי
 31 שלח ארוך אליהם: ושתי והתעשו והתוללו
 32 כפי הרוב אשר אנכי שלח ביניכם: ותקח
 33 אידויים סח יהוה ואשקה את כל דגים
 34 אשר שלחתי יהוה אליהם: אידויים ואת

אתכם ואת העוד אשר נתתי לכם ולא תחזקו מעל פני ותחזי עליכם חרפת שלם וכלמו שלם אשר לא תשכח:

CAP. XXIV. כד

הראני יהוה יהודה והיה שלי דודא תאנים מעתי לפני והכל יהודה אחוזי דגלח נבכדנצר מלך בבל את וכנידו בן יהויקים מלך יהודה ואת שלי יהודה ואת יהוש ואח המספר מודשלים ותאם בגלו יהודי את תאנים מנח מאד פתאני הפפוחת יהודה את תאנים רעה מאד אשר לא תחאכלה מעו: ויאמר יהוה אלי מה ראיתו ואה ירמיה ואני תאנים התאנים רעוטה מנח מאד ורעשו רעה מאד אשר לא תחאכלה מעו: ויהי דבר יהודה אלי לאמר: פדה אמן יהודה אל ישראל פתאנים רעוטה דגאיה בן אמי או גלח יהודה אשר שלחתי מן דמקום הן ארץ פשחים לטובה: ותמתי עני עלי לטובה ותשפחים על דאדך והאח ובמתי ולא אהיה ומשפחים ולא אחיש: ותחתי לו לב לרעה אמי פי אני יהודה והיה לי לא ואני אהיה להם לאהיה פרישמו אלי בכ לבם: וכתאנים רעוטה אשר לא תחאכל מעו פרהו. אמן יהודה בן אמן את צדקו מלך יהודה ואת שריו ואתו: שאתי חישל דגשאים פאדך והאח והשבים פאדך מעשו ותחיים לזושה רעה לכל ממלכות הא לדורשה למשל לשמה ולקליה בכל דמקב אשר אוהים שם: ושלחתי בם את יהודי את דרעב ואת דרעב עד תהום מעל הנהו אשר נתתי לכם ולא תשכח:

CAP. XXV. כה

הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם הדי בשנה הרבעות ליהויקים בן אשרי מלך יהודה והא השנה הראשונה לנבכדנצר מלך בבל: אשר דבר ירמיהו דגביא: כל עם יהודה ואל כל יושב ירוש לאמר: מן שלש עשרה שנה לאש ירה

עד עשתי ועד הדקמו מופת לבו פאחזיהו דהלים תחפוננו בה ביהוה: לא שלחתי את דגבאים הים רצו לא דפתי אליהם והם נבאו: והם עמדו בסודי וישמשו דברי את עפי וישכחם מודפם דעו ורעו מעלליהם: והאלהי מרוב אני סמיהוה ולא אלהי מרהו: אמ יספר אשר בפסחחים ואני לא אראנו סמיהוה ואלא את השמים ואת הארץ אני מלא סמיהוה: שמשתי את אשר אמרו דגבאים דגבאים בשמי שקד לאמר הלאמי הלאמי: עד מתי יהש בלב דגבאים נבא השקר והבוא חרפת לבם: החשנים להשפיה את עפי שלי בדלומים אשר יספר אשר לעוה פאשר שכח אחרם את שמי בפעל: דגביא אשר אתי חלום יספר חלום והאשר דברי אתי דבר דברי אמת מה דעיתם את דבר סמיהוה: והלא מה דברי פאש סמיהוה וכפאשי ופצץ סלע: לכן הגני על דגבאים סמיהוה מעפני דברי אשר מאת רעהו: הגני על דגבאים סמיהוה והקדים לשלום ותאמר סם: הגני על נבא חלמות שקד סמיהוה ויספוח וירוש את עפי בשקריותם ופסחוחם ואני לא שלחתי ולא ציחיתם דיעל לא דיעל לעם יהוה סמיהוה: וכי ישאלך העם הזה את דגביא איתכן לאמר מה פשא יהודה ואמרת אליהם את דמה פשא ומנשתי אתכם סמיהוה: ודגביא דהפוך והעם אשר יאמר משא יהודה ומקדתי על האיש יהוה ועל פירו: פה תאמרו אשר על רעהו ואיש אל אחוזי מה עשה יהוה ומיהו דגבא יהודה: ומשא יהודה לא תופד עוה פי הפשא יהודה לאיש דברי דפכתם את דברי אלזים היום יהודה צבאות אלזי: פה תאמרו אל דגביא מה ענדך יהודה ומיהו דבר יהודה: ואם משא יהודה תאמרו לכן פה אמן יהודה: וכן אמרם את דרעב יהודה משא יהודה והאשלו אתכם לאמר לא תאמרו משא יהודה: לכן הגני ונשיתי אתכם משא ומנשתי

רמיה כג שלז

החזתי אותם שם והשכחתי אותם על סוד
 וסור ורבו: ודקמתי עליהם ועם ועם 4
 ולא ייראו עוד ולא ייראו ולא יפקדו את ידוה:
 ויהי ימים פאים את ידוה ודקמו מזד 5
 צמח צדיק ומקד מקד והשפיל ועשה משפט
 וצדקה בארץ: בימים תישע ידוה וישאל 6
 ישק למסח חיה שמו אשר יקרא ידוה |
 צדקם: לכן יהיו ימים פאים את ידוה 7
 ולא יאמרו עוד ידוה אשר העלה את
 בני ישראל מארץ מצרים: כי את ידוה 8
 אשר העלה ו אשר הביא את דוד בית ישראל
 מארץ צפטה ומכל הארצות אשר הדיחתם
 שם ושם על אדמתם: לנבאים לשב לפי 9
 בקרי רחמי על עממי יהוה מאש שפז
 וכבר עברו יון מפני ידוה ומפני דברי קדשו:
 כי מאסו מלאה הארץ כרמסני אלה אלה 10
 הארץ וישו אטח מדבר ותפז מרצתם רעה
 ונברחו לארץ: כרבים נבואים נבאין חנפני 11
 גם פביתו מצאני ועתם את ידוה: לכן 12
 ידוה דוכם לרם כחלקקות באפלה יהוה
 ונפלו בה כראבי עליהם רעה טח פקדוהם
 את ידוה: ונבואי שמוון ראיתי 13
 חסלה רבנאו בפעל ותעו אדעמי את ישראל:
 ונבואי יושלם ראיתי ששירה טוף ודלף 14
 בשל ודולף יהי מדעים לבלתי שם איש
 מדעו יהוה כלם כסוה וישביה פעמה:
 לכן פדאמי יהוה צבאות על הרבאים הגל 15
 מאכל אותם לענה והשקתים מראש פי
 מאת ידוה ויושלם תצאה חנפה לכל הארץ:
 פדאמי יהוה צבאות אל השמי מעל 16
 דברי הרבאים והפאים לכם מהגלים הפה
 אחכם חוון לפם יהוה לא מפי יהוה: אמי 17
 אמר למאמי דבר יהוה שלום יהוה לכם
 וכל הליך בשחת לפי אמרו לא תבוא עליכם
 רעה: פי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע 15
 את דברו מהדקשיב דברי השמע:
 ויהי מעשת ידוה חמה וצאה וסער מתחולל 19
 על ראש השמים דול: לא ישוב את ידוה 20

אכף וקרא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה
 אז טוב לו: הן יודעו ויבין אז טוב וקרא 16
 והיא הבעת אמי את ידוה: פי אין עינף
 ובהי פי את על בצעקה ועל הסדקו לשפז
 ועל העשק ועל הפרוצה לעשות: לכן 15
 פדאמי יהוה אל יהוקים בן יאשיהו מקד
 ידוה לא יספדו לו יהי אמי יהוה אמת לא
 יספדו לו יהי אמן יהוה יהוה: קבנת חמו 19
 יעם סרוב והשליך מהגמה לשערי יושלם:
 עלי האבטן וצמחו ונבשן חמ קודף וצמחו 20
 מעטים פי משנה פל מאתמול: דברתי אליה
 בשלחתי אמרת לא אשמע זה דברך מעשתי 21
 פי לא שמעת בקולי: מלדעתי תרעה ורח 22
 ואת בך פשטי לכו פי אז תבלש וכלמה
 מכל רעוה: ישמתי פלבטן מקבנה פארום 23
 מה רחנת במרדך חבלים חיל פילדה: חר 24
 אל את ידוה פי את ידוה פנודה בן יהוקים
 מקד יהוה חותם על ידו ימי פי משם
 אתמול: ותחזיק ביד מקבני נששק וביד 25
 אשר אתה ידו מפדום וביד נוכחראמי
 מקד בבל וביד הפשדים: והטלתי אותך ואת 26
 אמה אשר ילחקה על הארץ אמת אשר לא
 ידעתם שם ושם חמותי: ועל הארץ אשר
 דם מצטאים את נששם לשוב שם שמה לא 27
 ישוב: והצב נבזה נפוז ראיש יהוה
 פנודה אמרלי אין חסד פו מדוע דומלו יהוה 28
 חרש השלש על הארץ אשר לא ידעו: ארץ 29
 ארץ ארץ שמש פס ידוה: פה אמר יהוה 30
 פתבו את האיש יהוה ערתי גם לא צלח בימי
 פי לא יצלח מחרע איש ישוב על פסא יוד
 וישל עוד בידוה:

CAP. XXIII. כ

1 יהי ועם מצדדים ומצעים את צאן מערתי
 2 את ידוה: לכן פדאמי יהוה אלהי ישראל
 על דדעם ועם אדעמי אים והצתם את
 צאן וחדוהם ולא פקדוהם אים הגני פקד
 3 עליכם את דע מעליכם את ידוה: ואני
 אבצר את ישראלית צאני מכל הארצות אשר

מעליהם: דגלו אלף ישבת המצק
 הפלשו סכס יהיה האחרים מריות על
 וכו' וכו' במעלותי: וקדושי עליכם פ
 מעליכם סכס יהיה הצפוי אל פשיה וא
 פלמביה:

CAP. XXII. כב

מה אכר יהיה רד בית מלך יהודה ויהיה
 ארד השם הזה: ומדת שמע פסיד
 מלך יהודה והשג על פספס רד איהו ועב
 ועמף האים בששים האלה: מה ו
 ידוע עשו משפט פדקה והצלו נול
 פשוק ור' ירום האלמה אל דג אל יהוה
 דם לך אל הששם במקום הזה: פי א
 עשו העשו ארד השם הזה וכו' בש עי ר
 היה מלכים ישנים לרד על פספס רכבים פ
 יבסוים הוא ועבדו ועמו: ואם לא השו
 ארד השם האלה פי לשפתי סכס יהיה

לדפיה יהיה הבית הזה: פריהו א
 יהיה על בית מלך יהודה נלעו איהו ל ר
 הלבנון אם לא אשחזו מלד עים לא טשב
 וקיששו עוף משחחים אל וכלו וכו'
 מבדו ארף והפילו על האש: ועבדו פ
 רים על העד האת ואמר אל אל
 על מה עשה יהיה פכה לעד והפולה הוא
 ואמר על אשר עוב ארד פיה יהיה אלה
 וישחזו לאתים ארדים ועבדם:

אל תפסו למח ואל תנודו לו פם בט לר
 פי לא ישב עד וראה ארד ארף מלחזו:
 מה אכר יהיה אל שלם פן איהו מ
 יהיה דמלף שחזו איהו ארד א
 מרהמקום היה ארד השם שם עד: פי במ
 ארד הגלו ארד שם מוח ארד ארף הו
 ארד ארד עד: רד פכה פחו פלר
 ופליחו בלא משפט פשוו: ועבד חם ופ
 לא תרלו: והאר אכר על פח מלוח ועל
 מרחים וקע לו הולו וסכס בזה מש
 פשור: דהמלך פי איהו מרדיה פ

אדאמי לאמי יד לך פן וכו' שפח ספחה:
 16 יהיה האש יהוא פשים ארד ארף יהיה
 ולא חם ושפט ועקה בלך ורדקה פח
 17 צדקים: אשר לרדו חגי מרם ורדו ל
 18 אמי קבוי ורדקה רדת שלם: לפה זה מרם
 פאחי לראח עמל וטון וכלו בלשה ימי:

CAP. XXI. כ"א

1 יהיה אשר יהיה ארד יהיה סח יהיה בשלח
 ארד המלך צדקה ארד פשוהו פן מלכה
 2 ואת אפניה פן משפיה רדן לאמי: דלש
 כא בעת ארד יהיה פי מרדאמר מלך עמל
 מרם שלם ארד וישיה יהיה ארד פל
 3 נלמא ויעלה מלמי: ויאמר וימיהו
 4 ארד פה האמן אל צדקה: מה אמר
 יהיה ארד יוראל רת סכס ארד עלי הפלחה
 אשר פדכם אשר ארם מרמם פם ארד מלך
 בבל ואת הפשאים הפים עליכם מרף
 לרמה ואסשו ארם אל רדן ועד האר:

5 ומלחמי אל אתכם פד טויה וכו' חוקה
 6 וכא חכמה וקצת נול: הפיו ארד השם
 העד האת ואת הארם ואת הפמה פד
 7 נול ימה: ואת רך סכס יהיה ארד
 צדקה מלך יהיה: ואת עבדו: ואת השם
 ואת הששאים בעד האת מר יהיה: מר
 הערב וכו' הערב פד נכרדאמר מלך עמל
 וכו' ארד וכו' מרמם פשם חכם לר
 רד לארדום עליהם ולא חמל ולא רדום:
 8 ואל העם היה ויאמר מה אכר יהיה רתו
 למיכם את רדן רדום ואת רדן הפח:
 9 והשב בעד האת ימת רדן ורעב וכו'
 הארץ תשל על הפשאים הפים שלם יהיה
 10 והתהוה נשטו לשלל: פרימיהו פכי בעד
 האת לרעה ולא לטובה סכס יהיה פד מלך
 11 בבל הפחן מרדפה פאש: ובעת מלך יהיה
 12 טמשו פם יהיה: פח רד פה אכר יהיה
 יהי ללך משפט והצלו נול מר שיק פך
 חכא כח חמל וכו' וכן סכס מרמל רע

דמיה כ שלה

15 בתי ידודה ואמר אל כל העם: פדה אמי ידודה
צבאות אלהי ישראל אל הנני מביא אל העיר הזאת
ועל כל עיניה את כל דרעה אשר דפסתי עליה
כי הקשו את ערסם למתי שמוע את דברי:

CAP. XX. כ

1 וישמע ששחול בן אמי הבן והוא סקיד נגד
בבית ידודה את ידמיהו נבא את הדברים
2 האלה: ויפה ששחול את ידמיהו הבניא וימן
אוי על ידמיהו שכתב אשר בשעו בממן העליון
3 אשר בבית ידודה: ויהי מפרחת וצא ששחול
את ידמיהו מן הדמיהו ויאמר אלי ידמיהו
לא ששחול קרא ידודה שמו כי אם מגד
4 משיבו: פריכה אמי ידודה הנני לתקו
למגדו קו: וכלל אביהו ונפלו בדרב אביהם
ועינו ראת ואת ואת כל ידודה אתן בית מלך בכל
5 והגלם בבגדה ודגם פדוב: ונתתי את כל
חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יגיעה
6 ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן בית אביהם
7 וקוזם ולקוזם ו הנביאים בבגדה: ואתה ששחול
8 וכל ישב ביתך וכלב בשבי ובכל תבוא ושם
תבוא ושם תשם ואתה וכל אביהו אשר
9 נבאת דגם בשק: פדובתי ידודה והפח
תוקמתי והצלתי הייתי לשחול כל הדגם בלדה
10 לע לי: פרימה אדפי אועל חמס ושד אקרא
11 פדויה דמי ידודה לי לחופה ולקלם כל הדגם:
12 ואמרו לא אופנו ולא אדפי עוד בשמי יהיה
מלי פאש בשת עזר בעצמתי ומלאתי ככל
13 ולא אכל: כי שמעתי דפת רבים מגד משיבו
14 דידו ועדתי כל אש שלמי שמתי צלע
אולי ישפח ותכלה לו ותקוה לקמתי מפני:
15 וידוה אתי בפור שדי על כן חסי וישלד:
16 ולא יכלו בשו מאד פירא השפלו מלפת שלם
17 לא השתכו: וידוה צבאות חון צדיק ראה
18 כלות וכל איהו נקמוהו מלם כי אלה גלתי
19 את דברי: שחי לידוה הללו את ידודה
20 כי הציל את נפש איון מיד מרים:
21 את דגם אשר עזתי כי יום אשר ילדתי
22 אמי אלהי סוד: אורו האיש אשר פשו

אל יחמוי וידוה מכלשלים לפשו בעת אפס
עשה בהם:

CAP. XIX. ט

1 פדה אמי ידודה הלך וקמת בקרב יצו דוש
2 ומלכתי העם ומלכתי הפזים: ויצאת אליה
3 קדולם אשר פחו שעו החוסות וקראת שם
4 את הדברים אשר אדפי אלקי: ואמרת שמוע
5 דמי ידודה מלכי יהודה וישבו וישלם פדה אמי
6 ידודה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על
7 הפזים יהיה אשר כל שמועה תצלה אמו:
8 יען ו אשר עובתי ונמתי את הפזים היה
9 וקפדתי לאלהים אתים אשר לא ידעם
10 הפה ואמרתם ומלכי יהודה ומלוא את
11 הפזים היה דגם מקם: וכל אדפמת הפעל
12 לשוק את פזים פאש עלות לפעל אשר לא
13 צדתי ולא דפסתי ולא עלתה על לבי:
14 לך ופדומוס פאים סמי ידודה ולא יקרא
15 לפזים היה עוד החפס ונא קדולם כי אם
16 נא הודנה: וקפתי את עצת יהודה וירושלם
17 במקום היה והפזים בדרב למי אביהם
18 ויהי מכלש פשם ונחתי את נבלם למלך
19 לשוק השמים ולבגת הארץ: ושמותי את
20 העיר הזאת לשמה ולשוקה כל עזר עליה
21 ושם ושוק על כל מצודה: והאכלתי את
22 בשד פזים ואת בשד בלתיים ואיש בשד
23 רעה יאכלו במצוד ובמצוד אשר יצדו לדם
24 אביהם ומכלש פשם: ושחיתו וקבוקו לעלי
25 האגשים והלכים אחי: ואמרת אליהם פדו
26 אמי ידודה צבאות פכה אשם את העם
27 הזה ואת העיר הזאת פאשו ישבו את כל
28 הארץ אשר לא יוכל לחופה עוד וחסות קפתי
29 מאן מקום קפור: פה אשמה למקום היה
30 סמי ידודה ולושמו ולתת את העיר הזאת
31 פחש: והי פתי וירושלם וקמי מלכי יהודה
32 במקום החפס הפזים לכל הפזים אשר קפתי
33 על גזתיים לכל צבא השמים והשד נכסים
34 לאזהרם אתים: והב ידמיהו מזהחפת
35 אשר שלתי ידודה שם לדגם וינמל בנחי

1 אשר בעיני הוצרך לעשות: ויהי דברך
 אל לאמר: הוצרך הזה לראובל לעש
 לכם בית ישראל כסם ידודה דפה כחמי:
 הוצרך כן אתם בני בית ישראל: רגע אז
 על גבי ועל ממלכה לתיש ולתופץ ולהאב
 לשב דגוי והוא מרעו אשר דברו ע
 ותחמול על דגלה אשר חשבתי לעשות לו:
 ורגע אדפי על גבי ועל ממלכה לבחל ולכס
 ועשה רעה בעלי לבלתי שמוע בקולי וסכ
 על דפונה אשר אמרתי להיטיב אותו: וע
 אמר כן אל אשר יהודה ועל יושבי הישא
 לאמר זה אשר יהיה דפה אנכי יצר עלי
 רעה וחשב עליכם מחשבה רעה לא א
 מחדפו רעה הטיבתי ודרככם ומעליכם
 ואמרתי טיף כן אחרי מחשבותי לך וי
 שרות לפי דעת נעשה: לכן זה א
 יהיה שא לא יא בגוים כי שמע באלה שש
 עשתה מאד בתולת ישראל: היעזב מ
 שר שגל לבתן אס פתחו מים ורים כן
 מזלים: פרשכתי עפו לשוא יקפדו ויכש
 ברוכיהם שבילי עליהם ללכת בתובית דר
 סלה: לשום ארצם לשפח שהקח עו
 כל עבר עליה ושם ויחד בראשו: פחד
 דמים אסרם לפני איבי עוה ולא פנים אר
 בים אדם: ואמר לך ותחשבה:
 ימחה מחשבתו כי לא יחאבד תורה מ
 ועצה מחכם דוד מנבוא לכו ונפדו בעל
 ואל תקשבה אל פל דברו: והקשבה יד
 אלי ושמע לקול יימי: והשלים פתחתו
 רעה פרכו שיהיה לנפשו וכו' עמו לס
 לרפ עליהם טובה לשיב את הדמות מר
 לכן תן את בניהם לרעב והגלים על ידיו
 ותהיה נשדם שקלות והקלות והאש
 ידו ודני מות פוזיזים משי רוב פמלוק
 חשמע ועקל מפיהם פר נבוא עליהם ג
 פתח פר כו שיהיה לבלתי ופחים ט
 לגלו: ואתה יהיה דעת את פל עצתם ו
 לפית את חכפר על עולם ותפתחם מלכ

15 יהיה דמה ארמים אל אה דם יהיה יבא
 16 כן: ואל לא אצתי מלכה אחריה וים
 אטל לא והאחרי אפה דעת מצא שפתי
 17 נכח פקדו דיה: אל תחלה לי למחזה מת
 18 אפה בים ועו: יבשו רש ואל אבשה אל
 דחוי דמה ואל אחזה אני הביא עליהם ים
 19 רעה ומלכה שפון שרם: פד אר יהיה
 אל הלין ועמדת בשש פר יעם אשר יבא
 מ מלכי יהודה ו אשר נא ב ו בכל שער
 20 דושלם: ואמרת אלם שכש דם יהיה
 מלכי יהודה וכל יהודה וכל לשב דושלם
 21 הפים בששים האלה: זה אשר יהיה
 השמיו בנשטוחים ואל חסאו משא בים
 22 השפת ודבאום בששי דושלם: ולא חוציא
 משא מפתיכם בים השפת וכל מלכה לא
 תעשו וקשטום אתיום השפת פאמר צתי
 23 את דאבותיכם: ולא שמש ולא דפו את אום
 ויקשו את עיפם לבלתי שמוע ולבלתי קח
 24 מוכ: ויהי אס שמע חשמע אל כס
 יהיה לבלתי הביא משא בשער העיר האר
 בים השפת ולקיש אתיום השפת לבלתי
 25 עשות בה כל מלכה: ובא בשער העיר
 האת מלכם ו תשים ישיבם על פס דר
 רכבם פרב ופסוים דמה ושוריהם אש
 יהודה ושבי דושלם וישרה העיר האר
 26 לעול: ובא מער יהודה ומפניו דושלם
 ומארץ בנימן ומן השפלה ומן הרר ומן הרב
 מנאם עליה ורוב ומסדה גמיה ומסר יהיה
 27 בית יהודה: ואס לא חשמע אל לקיש את
 ים השפת לבלתי ו שאת משא ובא בשער
 דושלם בים השפת והצתי אש בשערה
 ואכלה ארמית דושלם ולא תבנה:

CAP. XVIII. ח

1 הדבר אשר יהיה אר ימחה מאת יהודה לאמר:
 2 קום וחדת בית הוצר ושמה אשמעה אר
 3 דבר: ואת בית הוצר יהיה עשה מלכה
 4 על דאמנם: ונשחת הפלי אשר הוא עשה
 דברו בני הוצר ושב וי עשהו כל אור פאמר

ירמיה ז

כן אשלה לרבים צידים וצידם מעל פלדל
 ומעל פל גבעה ומקדוקי המלעים: פי ענין
 על כל דוכתאם לא נסחרו מלעני ולא נספן
 עתם כפני עיני: ושלמתי האשונה משטה
 עתם ונפאתם על חללם את ארצי בגבלת
 שקציתם ורעשתיהם מלא אתך חלתי:
 יהיה עני ומני ומנוסי ביום צרה אלוהי ביום
 ובלא מאסתי ארץ ודאמתי את שרך נחלתי
 אבחיטי הכל ואין עם מעלי: היעשה עו
 אדם אלוהים והמה לא אלוהים: לכן הנני
 מדעים בפעם הלאה אדעים אתי ואת
 נבדתי ודעו פרשמי יהוה:

CAP. XVII. ז

חפאת יהוה פרובה בשם בל בצפון שמד
 חרשה על לוח לפם ולקטח מופתוחים:
 כופי פתחם מופתוחים ואשרים על ער ר ענן
 על נבטת הנבטות: דברו בשדה חילוף כל
 איצותיך לב אתן במחוקי בנפאת בכל
 נבליה: ושמוטתי וכן כן חלתי אתך נתי
 לך ונעבדתיך את אלוהי פארץ אשר לא
 ידעת פראש קדחתם נאפי עד עולם חוקי:
 פה א אמר יהוה אתך רבם אשר ימנח
 אדם וקם בשד ועי ומ יהוה יסוד לפי:
 יהוה פשע בשעו בערה ולא ידא פריבא טוב
 ושכן חרדים בפדף ארץ מלוה ולא חשב:
 פרוק רבם אשר ימנח פיהו יהוה יהוה
 מכסו: יהוה פקח ושרח על מים ועל יביל
 ישרח שרשו ולא ירא פריבא זם יהוה עלה
 רענן ונשבת בצרה לא ידא ולא ימש מעשות
 פרו: עקב חבב מעל ואש הוא מי ידעני:
 אני יהוה חק לב פון פלוה ולתת לאש
 פדה פשר מעלתי: קרא דני ולא ילד
 עשה עשר ולא כמשפט פתצי וכן יענפי
 ונאחזתי יהוה נבל: פשא בלד מרום
 מראשון מקום מקדשני: מקה ישראל יהוה
 כל עונקי ובל יסוד פארץ יפחם פי ענה
 מקד מים וים את יהוה: ופאי יהוה
 ונאפי הדיעני ואשעה פי חרשתי אתי:

אשה ולא יהיה לך פנים ובלת במקום הזה:
 פריכה א אמר יהוה על העבים ועל העננה
 האורים במקום הזה ועל אמותם הולות אולם
 ולא אמתם המולות אולם פארץ האור:
 כמחתי חלואים ימתי לא יספור ולא יקנה
 למק על פני הארמה ודו וברב וברעב יכלו
 יהוה נבלם למאכל עוף השמים ולחיה
 הדיעני: פריכה א אמר יהוה אל הנא
 פיה מוח ואל תלך לספור ואל תחם לם פי
 אפסתי את שלמי מנת העם הזה סאם
 יהוה את החסד ואת החיים: ומתי נולים
 קבצים פארץ האת לא יקנה ולא יספור לם
 ולא יצוד ולא יקנה לם: ולא יסור לם
 על אכל לחמו על מתי ולא יספור אולם פס
 וחסומים על אבני ועל אבן: ופיה משטה
 לא תמא לשבת אולם לאכל ולשוח:
 פי כה אמר יהוה צבאות אלוהי ישראל רבני
 משפוח מקדמקים היה לעיניכם ובימיכם קל
 ששון וקל שאתה קל חתן וקל פלה: יהוה
 פי תצל לעם היה את כל החרבים האלה
 ואמרתי אלוהי על מה דפי יהוה עלינו את כל
 דרעה הנחלתי הלאה ומה שלם ומה חפאת
 אשר חסאת ליהוה אלוהי: ואמרת אלוהים
 על אשר עוים אמתכם אחי סאם יהוה
 וילכו אחי אלוהים אלוהים וינבחו וישחזו
 לדם ואוי ענב ואחריו לא שמד: ואם
 ידעום לעשות מאסותם ודפם הולם אש
 אחי שחזת לפי דפי נלתי שמע אלי:
 ונמלתי אתכם מעל הארץ הלאה על הארץ
 אשר לא ידעום אדם ואמריכם ונעבדתי
 שם את אלוהים אחרים וים ונלתי אתך אר
 איתן לם חסתי: לכן הודיעום באים
 סאם יהוה ולא יאמר עול ויהיה אשר העלה
 את בני ישראל מארץ מצרים: פי אסתי
 יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצר
 ומכל החרפות אשר הוים שמה וישחזתם
 על אדמתי אשר נתי לאותם: דנני
 שלח לנבים רבים סאם יהוה דיעום וחר

לכל ממלכות הארץ כגלל מלטה בן יחזקאל
 5 מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: כי
 מִי־יִחַמֵּל עֲלֵיךָ יְרוּשָׁלַם וְיִי יֵד לֵךְ וְיִי
 6 יֵד לְשָׂאֵל לְשֵׁם לָךְ: אֵת נִשְׁתֹּת אֵינִי
 אִם־יְהִי אֲדוֹד תִּלְכֵּי וְאִם אֶת־יְדֵי עֲלֵיךָ
 7 וְאִשְׁחִיתֶנּוּ מֵאֵינִי וְדָחַס: וְהִוָּה בְּמִוְדָה
 בְּשִׁעַר יְרוּשָׁם שְׁמַעֲנִי אֲפִתְּוִי אֲדַעֲמִי מִדְּחִיבִים
 8 לֹא שָׁבוּ: עֲמַס־לִי אֶלְמַטְרִי מִחַל יָשִׁים
 הִכְאֵרִי לָהֶם עַל־אֵם בְּחַד שָׂדֵי בְּצִהְרִים
 9 הַחֲלֹשִׁי עֲלֵיהֶם פְּרִיחִים עַד וְסִלְחִיו: אִמְלִילָה
 לֵדָה הַשְׁכֵּלָה נִסְוֶה נִשְׁתֵּה פֹהֵה שְׁמֹשֶׁה בְּעַד
 יוֹסֵם בּוֹשֶׁה תִּסְוֶה לְשֹׁאֵיהֶם לְרֹדֵב אֵתֵן לָהֶם
 0 אֲיִתִּים אִם־יְהִי: אֵי־לִי אֵי־יִי
 וְלִי־יִי אֵשׁ רִיב וְאֵשׁ מִזֶּן לְכָל־הָאָרֶץ לֹא־
 1 נִשְׁתִּי וְלֹא־נִשְׁתִּי בִּפְהֵי מִקְלָוִי: אִם־יְהִי
 אִם־לֹא שְׁחִיתִי לְטֹב אִם־לֹא: וְהִנֵּה עֲתִי בָךְ
 2 פֶּתַח רֵעִי וְכַעַת צֹדֵה אֲדַחֲלֵב: הִרְעֵה פִתְּלִי
 3 פִתְּלִי מִפְּתוֹן סִסְתִּים: וְדִלְקִי וְאִצְוֶתֶנּוּ לָךְ
 4 אֵתֵן לֹא בְּמִחִיר וּבְכָל־חֲסֹאֲתֶיךָ וּבְכָל־נְבוּלֶיךָ:
 5 הֲדַעֲמִתִּי אֶת־אֲלֵיךָ אֲפִיךָ לֹא דַעַת פִּי־אֵשׁ
 6 קִדְוָה כִּסְפִי עֲלֵיִם וְיִקְרֶי: אֵתֵה דַעַת
 7 יְהוָה וְכִרְבִּי וְקִוִּילִי וְהִנֵּקֵם לִי מִדֹּשֵׁי אֶל־
 8 לֵארוֹךְ אֵתֵה וְיִקְרָעִי יַע שִׁתִּי עֲלֵיךָ תִּסְוֶה:
 9 מִצְוֶה דְבוּרֶךָ וְהִגְלִים וְהִי דְבוּרֶךָ לִי לְשִׁתֶּךָ
 10 וְלִשְׁמֹחֶת לִבִּי פִי־מִקְרָא שְׂמִיךְ עֲלֵי יְהוָה אֲלֹהֵי
 7 צְבָאוֹת: לֹא־יִשְׁתַּחֲוֶי בְּסִדִּי מִשְׁתַּחֲוִים וְהִגְלִי
 8 מִסִּי יְהוָה פֶּדֶי שִׁמְשִׁי פִי־יָעֵם מֵאֲחֵי: לִפְנֵי
 9 יְהוָה כִּבְרִי נִצַּח וְכִשְׁתִּי אֲנִישֶׁה מִכֵּסֵי הַיָּסָא
 10 דִּלְ יְהוָה לִי כִּסֵּי אֲבֹתַי מִיֵּם לֹא כִּסְמִי:
 11 לֵכֵן פֶּה־אִמֵּר יְהוָה אִם־תִּשְׁתַּחֲוֶי וְאִשְׁתַּחֲוֶי לְכֵכֵן
 12 הַעֲמֹד וְאִם־תִּצְוֶה יִקֵּר מִזֶּלֶל פְּסִי תִּסְוֶה
 13 יָשִׁים וְהִפְּהֵי אֲלֵיךָ וְהִתֵּה לֹא־חֲשִׁיב אֲלֵיכֶם:
 14 וְתִחַיֶּיךָ לְעַם יְהוָה לְיִצְחָק שְׂשֹׁתֵהּ בְּצִהְרֵי וְנִחְמִים
 15 אֲלֵיךָ וְלֹא־יִקְבְּלוּ לָךְ פִּי־אֵתֵךְ אִם־לִישְׁתֶּיךָ
 16 וְלִצְלִילֶךָ אִם־יְהִי: וְהִצְלִיתֶךָ מִיַּד רָעִים
 17 וְהִפְּדֶיךָ מִכַּף שָׂרִיפִים:

CAP. XVI. מו

ויהי דבר יהוה אלי אמר: לא תשחך לך!

יהוה יהוה הַבְּסִיִּים אֲמִרִים לָהֶם לֹא־תִחַד
 14 לָרִב תִּרְעַב לִירְדֵהָ לָכֵם פִּי־שְׁלֹמֹם אֲמֵת אֵתֵן
 לָכֵם בְּפִקּוּם הַיָּהִ: וְאִמֵּר יְהוָה אֵלֵי
 15 יִשְׂרָאֵל תִּבְסֹאֵם בְּכִיִּים נִשְׁמִי לֹא שְׁלֹחִים וְלֹא־
 צִוִּיִּים וְלֹא דְפִרְשֵׁי אֲלֵיהֶם הַיּוֹן שִׂקֵי וְכִסִּים
 וְהִגְלִי וְתִרְמֹחַ לָכֵם הַיָּהִ מִרְבֻּבִים לָכֵם:
 16 לֵכֵן פֶּה־אִמֵּר יְהוָה עַל־הַבְּסִיִּים הַבְּסֹאֵם
 בְּשִׁמְרִי וְאִם־לֹא שְׁלֹחִים וְהַיָּהִ אֲמִרִים תִּרְבֵּי
 17 וְרֵעֵב לֹא יְהִי פִי־יָךְ הַיָּהִ תִּחַת פְּתֹחַ וְתִרְעַב
 18 וְיִחַמוּ הַבְּסִיִּים וְהַיָּהִ: וְהָעַם אֲשֶׁר־הַיָּהִ
 19 בְּכִיִּים לָכֵם יְהוָה מְשֻׁלָּים בְּחִצֵּי־יְרוּשָׁלַם
 20 מִכֵּסֶף: וְרֵעֵב תִּרְדֵּב וְאֵתֵן מִכֵּסֶף לְדַעֲפֵה וְהַיָּהִ
 21 מְשֻׁלָּים וְנִכְרְדִים וְנִחְוֶהִים וְשִׁמְשִׁי עֲלֵיהֶם אֲדַחֲ
 17 וְשִׁמְסִי: וְאִמְרֹת אֲלֵיהֶם אֶת־הַיָּהִ יְהוָה
 22 תִּרְדֵּה עֲתִי דַעַת לִלְהֵה וְיָעֵם וְלֹא־תִסְוֶה
 18 פִי שִׁבֵּי נִזְוֹל לְשֹׁפֶה פִּתְּלִי בְּתֵי עֲלֵי מִכֵּה
 18 סִדְלֵה מִאֵד: אִם־יִצְוֶה יְהוָה הַיָּהִ חֲלִיל־
 19 לָרִיב וְאִם פִּתְּוִי וְעֵד הַיָּהִ תִּחַלֵּה רֵעֵב פִּי
 20 נִסְרֵבִיָּה נִסְרֵבִיָּה מִחַד אֶל־אֲרֶץ וְלֹא תִעֵד:
 19 הַבְּסֹאֵם מִאֵתֵה אֲדַחֲוֶה אִם־צִוִּיךָ גִּעְלֵה
 20 מִשְׁשִׁי מִיַּד־הַיָּהִ וְאֵתֵן לָךְ מִרְבֻּבֵה קֶרֶב
 21 לְשֹׁלֹם וְאֵתֵן טֹב וְעַת מִרְבֻּבֵה וְהַיָּהִ בְּשִׁתִּי:
 20 דַעַת יְהוָה רֵעֵב עַן אֲחִיתִי פִי־הַבְּסֹאֵר לָךְ:
 21 אֶל־הַבְּסֹאֵר לְמִסְךָ שְׂמִיךְ אֶל־חֲבֵל פִּסָּה כִּבְדֶּךָ
 22 זֶכֶר אֶל־חֲסֹר פִּתְּוִי אֲחִי: וְהֵשׁ פִּתְּלִי
 23 הַיָּהִים מִנְשֻׁלָּים וְאִם־הַשְׁמִים וְיִחַם הַיָּהִים
 24 וְלֹא אֲפִתְּוֶה יְהוָה אֲלֵיהֶם וְכִבְדֵי לָךְ פִּי־
 25 אֵתֵה עֲשִׂיתִי אֲדַחֲלֵה:

CAP. XV. מו

1 וְאִמֵּר יְהוָה אֵלֵי אִם־יַעֲבֹד מִשֶׁה וְשִׁמְשִׁי
 2 לְכֵכֵן אֵתֵן מִשְׁשִׁי אֶל־הָעַם הַיָּהִ שְׁלַח מַעֲלֵי־יָמִי
 2 וְנִצְוֶה: וְהַיָּהִ פִּי־אִמֵּרִי אֲלֵיךָ אֵתֵה בְּצֹא
 3 וְאִמְרֹת אֲלֵיהֶם פֶּה־אִמֵּר יְהוָה אֲשֶׁר לְפִתְּחַ
 4 לְפִתְּחַ וְהַיָּהִ לְרֹדֵב וְהַיָּהִ לְרֵעֵב לְרֵעֵב
 3 וְהַיָּהִ לְשִׁבִי לְשִׁבִי: וְתִקְרָו עֲלֵיהֶם אֲרַע
 4 מִשְׁפֹּחֹת אִם־יְהִי אֶת־הַחֲרֹב לְרֵדֵי וְהַיָּהִ
 5 הַבְּלָבִים לְשִׁבִי וְהַיָּהִ שְׁמִים וְהַיָּהִ מִחַת
 6 וְהַיָּהִ לְאֵבֵל וְהַיָּהִ וְהַיָּהִ: וְהַיָּהִ לְוַלְדָה

ירמיה יד שלא

הנגב סגרו ואין פתח הגלה יהודה פלה
 הגלת שלומם: שאי עיניכם ראי הפאים
 מצפון איה העור נמו לך צא תפארתך;
 מה תאמרו כי יפקד עליך ואת לפדותי אים
 עליך אלפים לאש הלא חבלים יהיווך כמו
 אשת לדה: וכי תאמרו בלבבך מהיע קראני
 אלה בך ענה נגלו שליך חזמסו עקובך;
 יהיווך פושל שור ונמר חסרבותו גם אחם
 תוכלו להטיב לפני דע: ואפיצם פקש
 עבר לרח מורו: זה נודלך מנת מדיך
 מאי כאם יהיה אשר שכחת אולי ותבטחי
 בשקר: גם אני חשפתי שליך על פקך
 וטאה קלונך: סחפך ומצולותיך זמת
 ונתקף על נבעול בשדה רחמי שקצצך אי
 לך יהושלים לא חסרתי אוחי מתי עד:

CAP. XIV. יד

אשר היה דם יהודה אל ידמיו על דמי
 הבצוח: אכלה יהודה ושעיה אמללו קרו
 לארץ וצוחת יהושלים עלתה: ואהיה ים שלתי
 צעויהם למים באו על גלים לא מצאו מים
 שבו כלדם רקים בשו העלמו וחפו ראשם;
 בעבר האדמה חתה פי לא יהיה נשם
 פארץ בשו אפים חפו ראשם: פי גם
 אלת בשדה ילדה ועזוב פי לא יהיה דשא:
 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח פחנים
 בלו עיניהם פראין עשב: אסענינו ענו לנו
 יהיה עשה למען שמך פרו דפי משבחינו לך
 חטאנו: מלך ישראל משיעו בעת צדה
 למה תהיה פגו פארץ וכאח נטה ללון:
 למה תהיה פאש חדם פגבו לא יוכל
 לדישע ואחה בקרבנו יהיה ושמו עלינו נקרא
 אל תפחסי: פה אמר יהיה לעם יהיה
 פן אהבו לטע ונלתיים לא חסם יהיה לא
 רצם עתה יופי עולם ויפקד חטאכם:
 ויאמר יהיה אלי אל תחפלי בשועם הזה
 לטובה: פי צמו אינפי שלע אל דרפם וכי
 ועל עלי ומחה אינפי רצם פי בחור ובעב
 ובדבר אנכי מכלה אותם: ואמר אהיה ואלע

שתיים ושמי על מרנך ובמים לא תבאוד:
 ואקסה את האזור פדב יהיה ואשם על
 מרנך: ויהי דם יהודה אלי שנית לאמר:
 קח את האזור אשר קנית אשר על מרנך
 וקם לך פרתה וטמננו שם בנקק הפלע:
 ואלך והטמננו בפרת פאשר צדה יהיה
 אורי: ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
 יהיה אלי קם לך פרתה וקח משם את
 האזור אשר ציחקו למעט שם: ואקח פרתה
 והחפז והאשה את האזור מן הדקום אשר
 טמנתי שמה והנה נשתת האזור לא יצלה
 לעל: ויהי דם יהודה אלי לאמר:
 פה אמר יהיה פכה אשלות את האין יהודה
 ואת האין יהושלים דרב: העם הזה דע
 הפאנים: לשמע את דברי העלמם בשדות
 לפם וילכו אחרי אלזים אהלים לעבדם
 ולתפתות לם ויהי פאור הזה אשר לא
 יצלה לעל: פי פאשר דבק האזור אל מתי
 אש פן הדבקתי אלי את פל פיה ושאל
 וחת פל פיה יהיה כאם יהיה לזוח ל לעם
 אלשם ולתודה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת
 אליהם את דעם הזה פה אמר יהיה אלו
 ישראל פל נבל ימלא יין ואמרו אלו יהיע
 לא דע פי כל נבל ימלא יין: ואמרת
 אליהם פה אמר יהיה הנג מכלה את פל
 ישבי הארץ והזאת ואת המלמם והשבים
 לחדו על נסאו ואת הדפנים ואת הנביאים
 ואת פל ישבי יהושלים שבתן: ונפצתים אש
 אל אחיו והאבות הנפנים יהיה סאם יהיה לא
 אחמיל ולא אוחים ולא אדם מהשוחים:
 שמעו האיוט אל תגדו פי יהיה דבר: תל
 ליהיה אלדכם כנול בשום יהושך ובטום
 ותנפו רגליכם על דרי לשף וקחים לור
 ושמה לצלמות ישיר לשעל: ואם לא
 תשמעו במחאתם תנפו נפשי מפני נה
 תלע חומע וחד עיל דמעה פי לשדה עד
 יהיה:
 אמר למך ולגבידה השפלו שבו
 פי יד מאשוחים עטרת תפארתכם: ער

אֲדַבֵּר אִתְּךָ מִיְדֵי דָרֶךְ וְשָׁעִים צְלִילָה /
 כִּלְבֵּי בָדָד נִסְעוּתָם בָּם שֹׁשֶׁבִי וְלֹכֵי /
 עָשׂוּ כִּי קָרֹב אִתְּךָ פְּסָלִים וְדַחֲקוּ מִלְּחֻמֵּי /
 וְאִתְּךָ יְהוָה יִדְעֵלְמִי תִרְעָלִי וְהִנֵּחַ לִי אֵץ /
 וְהִנֵּחַם כְּצִנּוֹן לִמְכֹּחַ וְהִקְדִּישׁם לִיּוֹם וְהִנֵּחַ /
 עֵד מִיּוֹם תִּחְבֵּל דְּהָאָץ וְשָׁבַע כִּלְבֵּי /
 יִיבֹשׂ מִרְעַת וְשָׁבַע בָּהֶם כִּסְתֹתֵי בְּרִמּוֹתָ /
 כִּי אִמְרָה לֹא יִהְיֶה אִתְּךָ אֲדֹתֵיחֵי: כִּי אֵץ /
 בְּנֵלִים וְצִפְרֵה וְהָאָץ וְהָאָץ וְהִנֵּחַהֶם /
 וְהִפְסִיחַם וְהָאָץ שְׁלֹמֵם אִתְּךָ בְּלִמְחָ וְהָאָץ וְהָאָץ /
 בְּנֵאֻם הַיְהוָה: כִּי בָם אֲחִירָה וְהִנֵּחַ אֲחִירָה /
 הַיְהוָה בְּנֵדָה לָךְ בָּם הַיְהוָה קִרְאֵה אֲחִירָה מִ /
 אֶל־הַיְהוָה כִּי בִּי יִדְבַר אֱלֹהִים מִבְּחַיָּה: /
 עֹבְדֵי אֲדִיבִירֵי נִשְׁתַּחֲוּ אֲדִיבִירֵי נִחְלֵה כִּי /
 אֲדִיבִירֵי נִשְׁתַּחֲוּ בְּכַף אֲבִיבָה: הַיְהוָה /
 נִחְלֵה בְּחַיָּה בִּישׁוּרֵי נִחְלֵה עַל בְּקִלְיָה עַל־ /
 סִטְמֹחֵי: הַיְהוָה עֵשֶׂת צִבְעֵה נִחְלֵה לִי הַ /
 סִבִּיב עֲלֵיהֶם לֹכֵי אֲסָפָה לִּלְבַת הַיְהוָה הַ /
 לֹאכְלֵה: רַעִים בָּיִת שְׁחָחֵה כִּימֵי בָּסֹרֶה /
 הַלְכֵה כִּימֵי אֲדִיבִירֵי חִמְדֵה לִּמֵּי /
 שְׁכִמְיָה: שְׁמֵה לִשְׁמֵה אֲבִלְיָה עַל־שֵׁמֶה /
 לְשֵׁמֶה לִּלְבַת דְּהָאָץ כִּי אֵין אִישׁ שָׁם עַל־ /
 עַל־לִבֵּי שְׁפִיחִים בְּמִדְּבַר בָּא שְׁדִימִים כִּי /
 לִדְהֵה אֲבִלְיָה מִקְצֵה אָרֶץ וְעַל־קְצֵה דְהֵה /
 אֵין שְׁלֹמֵם לְבַלְבֵּשׁוּ: וְרַעִי חַי /
 וְקָצִים קָצֵה נִחְלֵה לֹא יִעֲלֵה וְנִשְׁלֵה מִכְּבֹחֵיחֵה /
 מִתְּחִיל אֲדִיבִירֵי: כִּי אֵין אִמְרָה יְהוָה /
 כִּלְבֵּי שְׁכֵמֵי דְרַעִים וְרַעִים בְּכַפְלָה אֵין /
 הַנְּחִלְיָה אֲדִיבִירֵי אֲדִיבִירֵי אֲדִיבִירֵי וְהִנֵּחַ מִשְׁפָּחֵם /
 אֲדִיבִירֵי וְהִנֵּחַ בֵּית יְהוָה אֲחִירֵשׁ מִשְׁפָּחֵם /
 יְהוָה אֲחִירֵשׁ מִשְׁפָּחֵם אֲחִירֵשׁ וְהִנֵּחַ /
 אֵין לִמְדָה לִימְדוּ אֲדִיבִירֵי עַמִּי לְהִשְׁבַּע בִּלְ /
 חַי יְהוָה פִּאֲשֵׁר לְמַדֵּה אֲדִיבִירֵי לְהִשְׁבַּע בִּלְ /
 וְנִבְטֵה בְּחַיָּה עַמִּי: וְהֵם לֹא יִשְׁמְעוּ וְנִבְטֵה /
 אֲדִיבִירֵי הַיְהוָה נִחְלֵה וְהִנֵּחַ כָּסֵם יְהוָה:

כִּי אִמְרָה יְהוָה אֲלֵי הַלְכֵה וְהִנֵּחַ לָךְ:

יְהוָה אֵלֵי מִקְצֵה לְקֹשֶׁת פִּאֲשֵׁר יְהוָה וְנִשְׁבַּח /
 הַיְהוָה: שָׁבַע עַל־עֲוֹנוֹת אֲמִתָּהּ הַיְהוָה /
 אֲשֶׁר מִכֵּה לִשְׁמֵעַ אֶת־דְּבַר הַיְהוָה הִלְכֵה /
 אֲחִירֵשׁ אֲלֵהֶם אֲחִירֵשׁ לְעִבְדֵם הַיְהוָה בְּיַד /
 יִשְׂרָאֵל וְבֵית יְהוָה אֲדִיבִירֵי אֲשֶׁר פִּרְטֵי /
 אֲדִיבִירֵי: לָכֵן כִּי אִמְרָה יְהוָה הִנֵּחַ /
 מִכֵּה אֲלֵהֶם וְרַעִי אֲשֶׁר לֹא יִחְבֵּל לְבַחֵה /
 מִקְצֵה וְעַקֵּה אֵלֵי וְלֹא אֲשִׁמְעֵה אֲלֵהֶם: הַיְהוָה /
 עַתָּה יְהוָה וְשִׁבְרֵי הַיְהוָה וְעַקֵּה אֶל־אֲלֵהֶם /
 אֲשֶׁר הֵם מִקְצֵהֵם לְהֵם הַיְהוָה לֹא־יִשְׁמְעוּ /
 לָהֶם בְּעַת רַעִי: כִּי מִסְפָּר שִׁירֵי דְהֵה אֲלֵהֶם /
 יְהוָה וּמִסְפָּר הַצֹּלֵת הַיְהוָה שְׁמֵיחֵם מִכְּבֹחֵיחֵה /
 לְבַשְׁתָּ מִכְּבֹחֵיחֵה לְקַדֵּשׁ לְבַעַל: וְהַיְהוָה /
 אֶל־תְּחַפְּלֵה עַד־הַיְהוָה הַיְהוָה וְלֹא־תִשָּׂא כְעֵדֵם /
 וְרַעִי וְהַסְפֵּלָה כִּי אֵין אֵין שְׁמֵעַ בְּעַת קְרָאֵם אֵלֵי /
 בְּעַת רַעִי: כִּי לִדְבַר יְבִירֵי עֲשׂוּחֵה /
 הַמְּזַכֵּה הַרְבִּים וְנִשְׁבַּח לְקֹשֶׁת יַעֲבֹד מִעַלְךָ: /
 כִּי רַעִי אֵין הַיְהוָה: וְהַיְהוָה יִשָּׂא כִּי /
 וְלֹא קִרְאֵה יְהוָה שְׁמֵךְ לְקֹל הַמְּעִלָה נִחְלֵה /
 הַצֹּלֵת אֵשׁ עֲלֵיהֶם וְרַעִי הַיְהוָה: וְהַיְהוָה צִבְעֵה /
 הַיְהוָה אֲחִירָה דְבַר עֲלִירֵי רַעִי לְבַלְבֵּשׁ רַעִי /
 בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְבֵית יְהוָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם /
 לְהִכְעֹס לְקַדֵּשׁ לְבַעַל: וְהַיְהוָה הַיְהוָה /
 וְהַיְהוָה אֵין הַיְהוָה מִעֲלֵהֶם: וְהֵם כִּכְבֵּשׁ /
 אֲלֵהֶם וְיִבְל לְטַפֵּחַ וְלֹא־יִשְׁמְעוּ כִּי עַל־חֹשֶׁם /
 מִחֲשֹׁבוֹת נִשְׁחִיחֵה עַד בְּחֹמֵל וְנִחְלֵה מִכְּאָרֶץ /
 חַיִּים וְשִׁמֵּי לֹא־יִזְכֹּר עַד: וְהַיְהוָה /
 צִבְעֵה שְׁפֵט צִדֵּק בְּזֶן כְּלִמַּת לִבֵּי אֲמִתָּה /
 כְּמִתְחִיל מִלֵּם כִּי אֲלֵהֶם נִחְלֵה אֲדִיבִירֵי: /
 לָכֵן כִּי אִמְרָה יְהוָה עַל־אֲשֶׁר עֲשׂוּחֵה /
 הַמְּבַקְשִׁים אֲדִיבִירֵי נִשְׁתַּחֲוּ לֹא־חִבְסָה בְּשֵׁם /
 יְהוָה וְלֹא חִמְדָה בְּיַד: לָכֵן כִּי אִמְרָה /
 יְהוָה צִבְעֵה דְהֵם כִּי עֲלֵהֶם הַיְהוָה יִמְחֹר /
 בְּחַיָּה בְּחַיָּה וְנִחְלֵהֶם יִמְחֹר פִּרְעֵה: וְהַיְהוָה /
 לֹא תִחְדָּה לָהֶם כִּי אֲבִירֵי רַעִי אֶל־אֲשֶׁר עֲשׂוּחֵה /
 שְׁנֵת פְּקֻדָּתָם:

כִּי אִמְרָה יְהוָה כִּי אֲרִיב אֲלֵהֶם אֵין מִשְׁפָּחֵם

ירמיה יא שכמ

17 אִסְרֵי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם יִשְׁבְּרוּ בְּפִצְרוֹ׃
 18 פִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה קֹלֵעַ אֶת יוֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ בְּשָׁעַם הַחַיִּית הַחֲצוּתוֹ לָהֶם לִמְסָן
 וּמִצְרַיִם׃ אִי לִי עַל שִׁבְתִּי בְּחַלְה מִצְרַיִם׃
 19 וְאִי אֲמִיתִי אֵיךְ זֶה חֲלִי וְאִשְׁתִּי׃ אֲדַלֵּי
 שָׂדֵי וְכֹל מִדְּבַר נִתְקַן בְּנִי וְאֵלֵּי אֵיךְ
 מָטָה עוֹד אֲדַלֵּי וּמְקוֹם יִדְעוּתִי׃ פִּי כַּשֵּׁה׃
 21 הַדְּעִים וְהִתְדַלְּוּ לֹא יִרְשׁוּ עַלְפֵּן לֹא הִשְׁמִילוּ
 וְכֹל פְּתוּעוֹת סוֹפְרוּ׃ קוֹל שִׁמְעוּהָ דְבַר מִוֶּה
 וְדַעַשׁ בְּדֹל מִצְרַיִם צִפּוֹן לְשׁוֹם אֲדַעֲשֵׂה יְהוָה
 23 שִׁמְעוּהָ מֵעַן תִּפְסִי׃ יִדְעוּ יְהוָה פִּי לֹא לֹאִים
 וְדַעַשׁ לֹא לֹאִישׁ הַלֵּךְ וְהִכֵּן אֶת צִעְדוֹ׃ יִפְרֵי
 24 יְהוָה אֵיךְ בְּמִשְׁפַּט אֶל בִּצְפּוֹן פֶּן תִּמְעַמְעִי׃
 25 לִסְפֹּן תִּמְחָף עַל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּקָ וְעַל
 חֲשׂוֹתֹת אֲשֶׁר גִּמְחָף לֹא קָרָא פֶּן אֲבִלִי
 אֲדַעֲשֵׂה וְאֲבִלְלוּ וְנִלְלוּ וְאֶת־נִדְרוֹ הִשְׁפִּי׃

CAP. XI יא

1 הַדְּעִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֵת יְהוָה לְאֹמְרֵי׃
 2 שְׁמַלְוֵי אֶת־דְּבַר הַפִּיִת הַחַיִּית וְדַרְשׁוּם אֶל־
 3 אִישׁ יְהוָה וְעַל־שִׁבְתִּי וְדַרְשׁוּם׃ וְאָמְרוּ
 אֱלֹהִים כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲחִיר
 הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שְׁמַלְוֵי אֶת־דְּבַר הַפִּיִת הַחַיִּית׃
 4 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַצִּיאֵת אֹתָם
 מִצְרַיִם מִצְרַיִם מִפְּנֵי הַפִּיִל לְאֹמְרֵי שְׁמַעֵי בְּקוֹלִי
 וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר אֶמְצֵה אֹתָם
 וְהִיִּיתֶם לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃
 5 לִמְסָן הַקִּיּוֹם אֶת־הַשְּׁבִיעִי אֲשֶׁר־לִשְׁבַעֲשִׁי
 6 לְאֲבוֹתֵיכֶם לֶחֶם לָהֶם אֲרִץ וְסֵף חֶלֶב וְדִבְשׁ
 פִּיּוֹם יְהוָה וְהִנֵּן וְהִנֵּן אֲנִי׃ יְהוָה׃
 7 וְאִמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵי קִוָּה אֲדַלְּלוּ־הַיְיָבִים וְהִאֲלֵה
 8 בְּעַיִן יְהוָה וְתִחַצֵּת וְדַרְשׁוּם לְאֹמְרֵי שְׁמַעֵי
 אֶת־דְּבַר הַפִּיִת הַחַיִּית וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃
 9 פִּי הַעַד הַעוֹדֵד בְּאֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַעֲלֹתִי
 10 אֹתָם מִצְרַיִם מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַשְּׁמַעֵי
 11 נִבְשָׁה אֲתָם בְּעֵינֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 12 וְאֶת־דְּבַר הַפִּיִת הַחַיִּית׃ עֲשֵׂה אֲרִץ
 13 בְּכֹף מִכֵּן תִּבְלֵ בְּחִסְמוֹתֵי וּבְחִסְמוֹתֵי מֵהָ שְׁמַיִם׃
 14 לְקוֹל תִּיחַ הַמִּזֵּן מִיָּם בְּשִׁמְיִים וְיַעֲלֶה מִשְׁאֵם
 15 מִקְצֵה סִמְרֵץ בְּרִיקִים לְפָנָי עֲשֵׂה וְיִצְאֵה יַחַד
 16 מִמִּצְרַיִם׃ נִבְשָׁה בְּלֹאֵם מִדְּעַת הַיָּבֵשׁ בְּלֹא
 17 צִרְיִן מִסָּל פִּי שִׁדָּה נִסְפָּה וְאֶת־רַחֵם בָּם׃ הַגֵּל
 18 הַמֵּה מִשְׁעָה וְתִשְׁעִים בְּעַד פִּקְדוֹת אֲבוֹדֵי׃
 19 לֹא־כִאֲלֵה חֲלֵק וְעֵלֶב פֶּרִי־עֵז הַגֵּל וְהָא
 יִשְׂרָאֵל שְׁבַט נְחֻלְתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃

בְּאֵת תִּחַלֵּל הַתְּחַלֵּל הַגֵּלִל וְיִדַע אֲדַלֵּי
 פִּי אִי יְהוָה עֲשֵׂה הַסֵּד מִשְׁפַּט וְהַקְדֵּה מִצְרַיִם
 21 פִּי־כִאֲלֵה תִסְפְּרוּ סִמְרֵץ הַיָּבֵשׁ׃ הַמֵּה
 יִסְתֵּם בְּאֵם סִמְרֵץ יְהוָה וְתִקְדֹּתֵי עַל־כֹּל מוֹל
 22 בְּשִׁלְחֵי׃ עַל־מַעֲרִים וְעַל־יְהוָה וְעַל־אֲבוֹת
 וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מִאֵב וְעַל־מִלְּקֻצְצֵי פִּתְּהָ
 וְהַשְּׁבִיעִים בְּפִדְוֵי פִּי כְּדִבְרֵי אֱלֹהִים וְכִלְפֹּת
 תִּשְׂרָאֵל עַל־רֵב׃

CAP. X.

1 שְׁמַעֵי אֶת־דְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּיוֹם
 2 יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־צִרְיִן הַגֵּוִים
 אֶל־תִּלְמְדוּ וּמִאֲחֻרֵי הַשְּׁמַיִם אֶל־תִּתְרוּ פִּי
 3 יְהוָה הַגֵּוִים מִדְּבַר׃ פִּי־דִוְשׁת הַעַמּוֹם הַגֵּל
 4 וְהָא פִּי־עַץ מִי־שׁ פִּתְּוֹ מִשְׁעָה יְהוָה שׁ
 5 וּבְמִשְׁפַּט תִּזְקֹק וְלֹא יִסְקִי׃ פִּלְמֵי מִקְשֵׁה
 6 הַפִּיִת וְלֹא יִדְבֹר נְשׂוֹא יִשְׁלֹא פִּי־לֹא יִצְעֵד
 7 אֶל־תִּיחַצֵּת מוֹת פִּי־לֹא יִשׁ וְגַם־יִדְשִׁיב אֶת־
 8 אֹתָם׃ מִאֵן כְּמֹדֵי יְהוָה בְּדוֹל אֲחֵה
 9 תִּחַלֵּל שְׁמֹךְ תִּבְרוּהָ׃ מִי לֹא יִחַדֵּף מִקֹּץ
 10 הַגֵּוִים פִּי לֹךְ יִתְרוֹ פִּי בְּכֹל תִּכְמֵי הַגֵּוִים
 11 וּבְכֹל מִסְתַּחֵם מִאֵן כְּמֹדֵי׃ וְהִתְחַח וְיִפְרֵי
 12 וְיִסְגְּלוּ מִסֵּךְ הַמֵּיִם עַד הַיּוֹם׃ כִּסֵּף מוֹרֵעַ
 13 מוֹרֵשׁוֹשׁ יִחַד חֲדָל מִאֲלֹהֵי מִשְׁעָה חֲרֹשׁ וְיִדֵּי
 14 צִרְיִן תִּבְלֵה וְהַרְמֵן לִסְתֵּם מִשְׁעָה חֲכָמִים
 15 פִּלְמֵי׃ יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֵת הַתְּרַאֲלֹהִים הַיּוֹם
 16 וְהַמִּזֵּן עֲלֵם מִקְצֵהוֹ תִרְעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא־יִכְלֵ
 17 גֵוִים וְעַמִּי׃ פִּדְוֵה וְהַאֲמִיִּן לָהֶם אֱלֹהֵי
 18 יִשְׂרָאֵל וְאֶרְצָה לֹא עֲבָדוּ וְאֲבוֹדֵי מִצְרַיִם
 19 וְאֶת־דְּבַר הַפִּיִת הַחַיִּית׃ עֲשֵׂה אֲרִץ
 20 בְּכֹף מִכֵּן תִּבְלֵ בְּחִסְמוֹתֵי וּבְחִסְמוֹתֵי מֵהָ שְׁמַיִם׃
 21 לְקוֹל תִּיחַ הַמִּזֵּן מִיָּם בְּשִׁמְיִים וְיַעֲלֶה מִשְׁאֵם
 22 מִקְצֵה סִמְרֵץ בְּרִיקִים לְפָנָי עֲשֵׂה וְיִצְאֵה יַחַד
 23 מִמִּצְרַיִם׃ נִבְשָׁה בְּלֹאֵם מִדְּעַת הַיָּבֵשׁ בְּלֹא
 24 צִרְיִן מִסָּל פִּי שִׁדָּה נִסְפָּה וְאֶת־רַחֵם בָּם׃ הַגֵּל
 25 הַמֵּה מִשְׁעָה וְתִשְׁעִים בְּעַד פִּקְדוֹת אֲבוֹדֵי׃
 26 לֹא־כִאֲלֵה חֲלֵק וְעֵלֶב פֶּרִי־עֵז הַגֵּל וְהָא
 יִשְׂרָאֵל שְׁבַט נְחֻלְתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃

9 דַּבַּר לַשֶּׁבֶר עֲשֵׂה עִם שֶׁבֶר סוֹמְרִים: הַגִּישׁ
 חֲבָלִים וְחַוֵּי וְלִמְדוּ דַבַּר חֲסֵד יְהוָה מֵאִשׁוֹ
 10 הַחֲבֹד מִה לָּחֵם: לֵב אִתָּן אֶת־לִשְׁתֵּי
 לִבְיָהוּם שְׂחִיחֵיהֶם לְחֻלְשֵׁי כִּי מִקֶּחַן יַעַד
 בְּחַל בְּחַל פִּנְעַן פִּנְעַן מִקְרָא יַעַד־בְּחַן בְּחַל
 11 עֲשֵׂה שֶׁבֶר: וְחִלְשׁוֹ אֶת־שֶׁבֶר בִּדְעֵמֶל עַל
 12 מִקְרָא לֹא־שֶׁבֶר שְׁלֹמֹה: שְׁלֹמֹה חָזַן שְׁלֹמֹה: הַגִּישׁ
 כִּי חֻשְׁבָּה עֲשֵׂה עִם־פֶּשֶׁל לֹא־יִלְשׁוּ וְהַפְלִים
 לֹא חִלְשׁוֹ לֵב יִפְלֵוּ בְּפִלְשִׁים בַּת פִּקְדוֹתַי יִשְׁלֵוּ
 13 אִמְרַי יְהוָה: אִמְרַי אִסִּיחִם סִכַּח־יְהוָה
 אִין עֵינַיִם בְּפִיךָ וְאִין חֲטָאִים בְּפִימֹה וְהַעֲלֵה
 14 מִלֵּב חֲטָאִין לִחַם יַעֲרֹחִים: עַל־מִה אֲבִירַת
 לְשֹׁמֵם הַחֲסָפִי וְנִבְאָה אֶל־שֶׁבֶר הַחֲבֹד וְיִרְמְיָהוּ
 שָׁמַע כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁקֵט מִרִּאשִׁית
 15 כִּי חֲטָאֵהוּ לְיְהוָה: קָרָה לְשֹׁמֵם וְאִין טוֹב לַעֲשׂוֹ
 16 מִרְשָׁה וְהִנֵּה בְעֵשֶׂה: מִדָּן לְשֹׁמֵם בְּדַחַת סוֹמְרִים
 מִקְרָא מִבְּחֻלֹת אֲפִילָּה וְעֲשֵׂה מִלְּדִרְשָׁן וְיִבְאָה
 17 וַיִּאֲכַל אֶרֶץ וּמְלֹאָהָה עַד וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הִנֵּה
 מִשְׁלַחַת בָּבֶל נְשִׁימִים צְעִיעִים אֲשֶׁר אִין־לָחֵם
 18 לְחֹשׁ וַיִּשְׁבֵּי אֲחֵכֶם סִכַּח־יְהוָה: מִלְּבַחֲתֵי
 19 עַל־יָתֵן עַל־לֵבִי דָבָר: הַדָּבָר קָל שׁוֹעֵת בְּדַחַת
 עֲשֵׂי מִאֶרֶץ מִדְּבָרִים יְהוָה אִין בְּצִיָּן אִם־
 20 מִלְּפָה אִין בָּהּ מִדְּבָרֵי הַבְּכֹשֶׁת בְּסִלְחִים בְּחִלְ
 כִּי: עֵבֶר קָרָד מִלֵּה קֶדֶף וְחֲסוֹם לֹא נִשְׁעֵנוּ:
 21 עַל־שֶׁבֶר בְּתַעֲבִי דַחַת־בְּחֻרֵי קְרֹחֵי שִׁפְחָה
 22 הַחֻרְקֻחֵי: הַחֻרֵי אִין בְּנִלְעָה אִם־דִּבְרָא אִין
 שָׁמַע כִּי מִדְּבָרֵי לֹא עֲלִיָּה אֲרִכָּה בְּתַעֲבִי:
 23 כִּי יִהְיֶה וְאִשִׁי מִיֵּשׁ וְשִׁי מִקֶּדֶף דְּמַעֵה וְאֲבִיבָה
 יִכְּסֵם וְלִלְחָה אֶת חֲלָלֵי בְּתַעֲבִי:
 CAP. IX. מ

9 דַּבַּר לַשֶּׁבֶר עֲשֵׂה עִם שֶׁבֶר סוֹמְרִים: הַגִּישׁ
 חֲבָלִים וְחֻוֵי וְלִמְדוּ דַבַּר חֲסֵד יְהוָה מֵאִשׁוֹ
 10 הַחֲבֹד מִה לָּחֵם: לֵב אִתָּן אֶת־לִשְׁתֵּי
 לִבְיָהוּם שְׂחִיחֵיהֶם לְחֻלְשֵׁי כִּי מִקֶּחַן יַעַד
 בְּחַל בְּחַל פִּנְעַן פִּנְעַן מִקְרָא יַעַד־בְּחַן בְּחַל
 11 עֲשֵׂה שֶׁבֶר: וְחִלְשׁוֹ אֶת־שֶׁבֶר בִּדְעֵמֶל עַל
 12 מִקְרָא לֹא־שֶׁבֶר שְׁלֹמֹה: שְׁלֹמֹה חָזַן שְׁלֹמֹה: הַגִּישׁ
 כִּי חֻשְׁבָּה עֲשֵׂה עִם־פֶּשֶׁל לֹא־יִלְשׁוּ וְהַפְלִים
 לֹא חִלְשׁוֹ לֵב יִפְלֵוּ בְּפִלְשִׁים בַּת פִּקְדוֹתַי יִשְׁלֵוּ
 13 אִמְרַי יְהוָה: אִמְרַי אִסִּיחִם סִכַּח־יְהוָה
 אִין עֵינַיִם בְּפִיךָ וְאִין חֲטָאִים בְּפִימֹה וְהַעֲלֵה
 14 מִלֵּב חֲטָאִין לִחַם יַעֲרֹחִים: עַל־מִה אֲבִירַת
 לְשֹׁמֵם הַחֲסָפִי וְנִבְאָה אֶל־שֶׁבֶר הַחֲבֹד וְיִרְמְיָהוּ
 שָׁמַע כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁקֵט מִרִּאשִׁית
 15 כִּי חֲטָאֵהוּ לְיְהוָה: קָרָה לְשֹׁמֵם וְאִין טוֹב לַעֲשׂוֹ
 16 מִרְשָׁה וְהִנֵּה בְעֵשֶׂה: מִדָּן לְשֹׁמֵם בְּדַחַת סוֹמְרִים
 מִקְרָא מִבְּחֻלֹת אֲפִילָּה וְעֲשֵׂה מִלְּדִרְשָׁן וְיִבְאָה
 17 וַיִּאֲכַל אֶרֶץ וּמְלֹאָהָה עַד וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הִנֵּה
 מִשְׁלַחַת בָּבֶל נְשִׁימִים צְעִיעִים אֲשֶׁר אִין־לָחֵם
 18 לְחֹשׁ וַיִּשְׁבֵּי אֲחֵכֶם סִכַּח־יְהוָה: מִלְּבַחֲתֵי
 19 עַל־יָתֵן עַל־לֵבִי דָבָר: הַדָּבָר קָל שׁוֹעֵת בְּדַחַת
 עֲשֵׂי מִאֶרֶץ מִדְּבָרִים יְהוָה אִין בְּצִיָּן אִם־
 20 מִלְּפָה אִין בָּהּ מִדְּבָרֵי הַבְּכֹשֶׁת בְּסִלְחִים בְּחִלְ
 כִּי: עֵבֶר קָרָד מִלֵּה קֶדֶף וְחֲסוֹם לֹא נִשְׁעֵנוּ:
 21 עַל־שֶׁבֶר בְּתַעֲבִי דַחַת־בְּחֻרֵי קְרֹחֵי שִׁפְחָה
 22 הַחֻרְקֻחֵי: הַחֻרֵי אִין בְּנִלְעָה אִם־דִּבְרָא אִין
 שָׁמַע כִּי מִדְּבָרֵי לֹא עֲלִיָּה אֲרִכָּה בְּתַעֲבִי:
 23 כִּי יִהְיֶה וְאִשִׁי מִיֵּשׁ וְשִׁי מִקֶּדֶף דְּמַעֵה וְאֲבִיבָה
 יִכְּסֵם וְלִלְחָה אֶת חֲלָלֵי בְּתַעֲבִי:
 CAP. IX. מ

1 מִי־יִחַנְכֵי בְּמִדְבַר מִלֵּן אֲרִיִּים וְאֲעֻבְהָ אֶת־
 עֲפִי וְאֵלֶּהָ מֵאִתָּם כִּי כָלֵם מִסִּפְּתֵימֵי עֲבָדֵי
 2 בְּנֵיהֶם: וַיְדַבְּרוּ אֶת־לְשׁוֹנֵם קִשְׁיִם שֶׁבֶר וְלֹא
 לִאֲמֹסָה בְּחַד בְּחֻרֵי כִּי מִיֵּשֶׁה אֶל־יְהוָה:
 3 יִבְצֹא וְחֻרֵי לֹא־יִהְיֶה סִכַּח־יְהוָה: אִשִׁי
 מִרְשָׁה וְהַחֲבֹד וְעַל־מִלֵּב אֶת־אֵל־הַחֲבֹמְחָה כִּי
 4 מִלֵּאֵה עֲשֵׂה עֲשֵׂה וְכִלְדַּע רִמְלֵה דְּחֻלְשָׁה: וְאִשִׁי
 בְּעֵשֶׂה יְהוָה וְאִמְרַי לֹא יִבְרַח לְמֹד לְשׁוֹמֵם

ירמיה ה שבו

28 וקראת אליהם ולא יענינו: ואמרת אליהם
 זה הגוי אשר לא שמעו בקול דבור אלהי
 ולא לקחו מסר אברה האמנה ונסתרה
 29 מפניהם: בני סוד השליכי ושאני על
 שפים קטנה כי מאס יהוה ויפוש את ידו
 עברו: כי עשו בני יהודה דבר פעני כאם
 30 יהוה שמו שקציהם בפיח אשר נקרא שמו
 עליו למפא: ובה במזח היתת אשר בנתי
 31 בקדשם לשוף את פניהם ואת פניהם באש
 אשר לא צייתו ולא עלתה על לבני: לכן
 יהוה ימים פאים סאם יהוה ולא יאמר עוד
 היתת ונא בקדשם כי אס נתיא הנהגה וקמו
 32 חפסת מאן מקום: ויהיה נבליח העם יהוה
 למאכל לשוף השמים ולבנות הארץ ויאן
 33 מחודד: והשפתי ו מעו יהודה ומחצרת
 ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול
 פלה כי לחפה יהיה הארץ:

CAP. VIII. ח

1 פנת יהוה סאם יהוה ויציא את עצמות
 מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות
 הדפנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות
 2 ושבירי ירושלים מקבריהם: ושטוחים לשמש
 ולירח ולכל צבא השמים אשר אתכם ואשר
 עברום ואשר הלכו אבותיהם ואשר ירשום
 ואשר השתחוו להם לא יאסו ולא יעבדו
 3 ולמן על פני האדמה יהיו: ונבדו מות מחיים
 לכל השארית הנשארים מן המשפחה העדה
 והאת בכל המקומות הנשארים אשר יהיו
 4 שם סאם יהוה צבאות: ואמרת אליהם פה
 אמן יהוה הפלו ולא יקמו אם ישוב ולא
 5 ישוב: מדוע שונבדה העם יהוה ירושלים
 משבה צרות יהוה ויהוה פתח מות מאני לשונ:
 6 הקשבתו ואשמע לוארץ תפתי אן איש סתם
 על דעתו לאמר מה עשיתי פלה שב במצותם
 7 כסוס שוטף בצלחמה: גם חסידה בשמים
 ידעה מעניה וחוד וסוס ועגור שמו את עת
 8 פאה ועמי לא ידע את משפט יהוה: איכה
 תאמר חכמים אחרו וחרת יהוה אמת

12 בעיניכם גם אני יהוה ראיתי סאם יהוה: כי
 לבר נא אל מקומי אשר בשלח אשר שפתי
 שמי שם פראשתי וראו את אשר עשיתי לו
 13 מפני רעת עמי ישראל: ועתה יבן עשותכם
 את כל דמעות האלה סאם יהוה וידפו
 אליכם השטם דפו ולא שטעיתם ואקרא אתכם
 14 ולא עניתם: ועשיתי לפתי אשר נקרא שמו
 עליו אשר אתם בטוחים בו ולמקום אשר
 נתינו לכם ולא נסרתם סאם עשיתי לשלח
 15 השלכתי אתכם מעל פני פאשר השלכתי את
 16 כל אדומים את כל ידוע אסיהם: ואחיה
 אל יתפלל: בעד העם יהוה ואל תשא בעדם
 17 דפו חסיה ואל תפגעו בני פראני שמו ארתי:
 18 האמת ויהו מה יהוה עשום בעו יהודה
 ובהוצאת ירושלים: הפנים מלקומם פעים
 19 והאמת מע פעים את דאש הדשים לשוח
 בצק לשעות פלים למלכת השמים והסוף
 20 נכסים לאדום אדומים למען הכעסי: האני
 הם מעסים סאם יהוה והוא אולם למען
 21 בשת פניהם: לכן פדאמר ו אדני יהוה
 יהוה אפי ו חסיה סתבת אל המקום יהוה על
 22 האדם ועל הפרמה ועל עץ הדשה ועל פני
 23 האדמה ובעדה ולא חכבה: פה אמן
 יהוה צבאות אלהי ישראל עליונים סאם על
 24 זבדכם ואכלו מסו: פי לא דפתי את
 אבותים ולא צייתים פום ויציא אתם מארץ
 25 מצרים על דפתי עליה ורב: פי אס את
 הדפן יהוה צייתי אתם לאמר שמעו בקולי
 26 ודייתי לכם לאדום ואתם יהודי לי לעם
 והלכיתם בכל הדרך אשר אצתי אתכם למען
 27 ייטב לכם: ולא שמעו ולא דפו את אדום
 ולכן במצות בשדחת לבם דרע יהוה לאחוד
 28 ולא לפנים: למן דאום אשר צא אתכם
 מארץ מצרים עד היום יהוה ואשלח אליכם
 29 את כל עבדי הנביאים יום השטם ושלח:
 30 ולא שמעו אלי ולא דפו את אדום וקשו
 31 את דפם דרעו מאנתם: ודפתי אליהם
 את כל דמעות האלה ולא ישמעו אליה

אלהם הזה מכללים וישלח את אלה וכן
 ידוע שכן ועוד יאמר: זה אמר יהוה ה
 עם בא מארץ צפון תבן נזל יעד מצפתי
 ארץ: קשת ומחן ותחזק אבני הוא ו
 יחזמו קולם עם היתה ועל יסוסים יבנו עו
 כאלו למלחמה עליו בדיציון: שמעו א
 שמשו רשו דתו צוה יהוה ודוולתם חיל פולד
 אל תצאו השוה ויבדקו אל תלכו פי ד
 לאב מצוד מסבוב: בדיציון תגרשוקו ודחפו
 באפו אבל ידול עשיריך מספר תמחיה
 פראם וכן השוד עלינו: בידן תחזקו ב
 מבצר וחיל ויבנת את דורכם: עלם
 סודים הלכו וכל נחשו ויבול עלם משחיו
 דפה: נדו מפת מאסוקים עפרת לשוא
 צוהו ורעים לא תחזקו: פסק כמאס קראו
 פרמאס יהוה בדם:

CAP. VII.

הדבר אשר יהוה אל יומדה מאת יהוה לא
 עמד בשעו בית יהוה וקראת שם את ה
 היה ואמרת שמעו דם יהוה על ידוהו דפ
 בשערים האלה להשתחוה ליהוה: פדה
 יהוה צבאות אלה ישראל הימים דרכ
 ומעלליכם ויאשמה אתכם במקום הזה:
 תבטחו לכם אל דברי השקר לאמו דהכל
 דהכל יהוה דהכל יהוה דפה: פי אסיה
 ויטישו את דרכים ואת מעלליכם אס
 רעשו משפט בין איש ובין רעהו: נר
 ואלמנה לא תעשק דם נקו אל תח
 במקום היה ואתו אלהים אחרים לא
 לרע לכם: ושכנתי אתכם במקום הזה
 אשר נחתי לאבותיכם למקדשם ועד עו
 דפה: אתם בשמים לכם על דברי השקר ל
 דועל: דגבן וצלו וטאו השבע לשקר ו
 לבעל דלאן אתו אלהים אחרים אשר
 ידעם: ואתם ועמדתם לפני בפי
 אשר נקרא שמי עלי ואתם סגלנו
 עשורת את כל המעשנת האלה: הג
 פריצים יהוה הבית הזה אשר נקרא שמי

2 לשקפה מצפון ושוב נדול: דפה והמענה
 3 דמיתו בדיציון: אלה יבא רעים ועדוהם
 תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו:
 4 קדשו עליה מלחמה קצמו ונעלה בצדדים
 אי לנו פרסנה האם פרי ימנו צללו שוב:
 5 קצמו ונעלה בלילה ונשדוהו ארמיהו:
 6 פי זה אמר יהוה צבאות פרו עצה ושכסו
 על ירושלים סללה היא העיר השקד עלה
 7 עשק בקדוה: פהקדו פד מיתה פן הקרה
 רעוה חסם ושו ישמעו פה על פני חמד חלי
 8 ומבה: היכל ירושלים פן תקע נפש ממוך
 9 פן אשימו שמה ארץ לא תשבה: פה
 אמר יהוה צבאות על כל מעלל כפס שאוהו
 10 ישאל השב ידו כבצרו על סלכות: עלמי
 אדבה ואלה וישלשו דפה עליה אתם ולא
 יחלו להקשיב דפה וד יהוה דיה לזרפה
 לא תפצרום: ואת חמת יהוה מלאו
 11 מלאו הכל שפן על עולל בואו ועל סוד
 פחזים יהוה פרנס אש עם אשה וכלו וכן
 12 עם מלא ימים: ונספו בחוהם לאחיים שדח
 נשים יהוה פראפה אתו על ישוב הארץ
 13 נאם יהוה: פי מקצבם ועד גולם כלו פוצע
 14 בצע ומבוא ועד פדן כלו עשה שקד: ורפא
 את שבר עמו על נקלה לאמו שלום ו
 15 שלום ואין שלום: דהישו פרוענה עשו
 גם פוש לא יבישו גם החלים לא ידעו לכן
 16 ישלו בנפלים בעת פקוהם וישלו אמר יהוה:
 פה אמר יהוה עמדו על הרבים הוא ושאו
 לנבית עלים איהו דהו הפוב וכלו פה
 ומצאו פרועו לפשטם ויאמרו לא נקד:
 17 והקמנו עליכם צמים הקשיבו לקול שופר
 18 ויאמרו לא נקשיבו: לכן שכמו דצום דעו
 19 עדה את אשר בכם: שמעו הארץ דפה אנו
 מבוא רעו אליהם היה פני מחשבתם פי
 על דברי לא הקשיבו וזרחו ומאסו בה:
 20 לפהוהו לי לבינה משבח תביא וקנה הפוב
 מארץ מרחק עלוהם לא להצין תחזיקם
 21 לא ישרו לו לכן פה אמר יהוה הגני טק

14 פהם כה יעשה להם: לכן פה דאמר יהוה
 אלו צבאות יען דפלים את דיהבו היה המע
 תן דמי פשוף אלש העם הזה עצום ואלחום:
 15 הנני מצוא עליכם נוי ממוחק פת ישראל סכס
 יהוה נוי ואתון דוא נוי מעלים דוא נוי לא
 תדע לישוט ולא תשמע מד דיהב: אשפתו
 16 פקס פתח פלס נבזיים: ואלל קצתו וזחלו
 אכלו בקו ובטרוף אכל באקו ובקו אכל
 פסקו והמכורו יושל עוי מבכורו אשר אויה
 18 בטח פתח פתרו: תם פלמס הדפסה סכס
 יהוה לא ראעשה אקסם בלהו: יהוה נוי האמור
 19 תחת מה עשה יהוה אלוטו לנו את כל
 אלה ואסתר אלים פאלו עובדם אתו
 ופעבו אלו פל בארצם בן העבדו אים
 20 פארץ לא לבם: תיחד זאת בסת יעקב
 21 והשמענה ביהודה לאמו: שמעו את זאת
 עם סכס ואין לב פנים להם ולא יהא אונים
 22 להם ולא ישמעו: האויו לא יחזרו סכס
 יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חיל
 23 נבל לים חק שלום ולא עבדו: ותב עשו ולא
 24 תכלו חמו בלי לא יעבדו: ולעם הזה
 יהוה לב סדר ומדה סח ואלכו: ולא אמרו
 25 בלבם מרא לא את יהוה אלוטו דתן גשם
 ויחיה ומלש בעשו שכנת חסד קצו ישמי
 26 לט: עתו חסם הפור אלה ותשא חסם מעש
 הפוב מבם: פרימנצו בעמי ושעים ישול
 27 בשך קלסם וצבו משוחת אשים ולכו:
 28 כמלב מלא עין בן פתחם מלאם מרעה על
 29 בן פרל ויעשו: שמיט עשור עם עבד דבר
 30 רע דין לא דעו דין ירום ויעליו ומשפט
 31 אבוסם לא שפטו: ואלל אלה לא אפקו
 סם יהוה אם פני אשר ענה לא חננים
 בשמי: שמה ושערה סתיה פארץ:
 31 תבאים נפא בשך הדבנים יהוה על יתוים
 ועמי ארבו כן ומדועש לא תחיהו:

CAP. VI.

1 העו | בני מילון מלך ירושלם ויחזקע וקע
 שולר ועל פיה הפום שאו משלח פי ועו

יהוה הפקל דמחור וכל עויו נתצו מפני יהוה
 27 מפני חרן אפו: פירכה אמו יהוה שממה
 יהוה על דהארץ וכלה לא אעשה:
 28 על זחלו השכל החרץ וקדו השמים מפעל
 על בידפיה ופתי ולא נחמו ולא אשוב
 29 ספדה: מיקול פולש ותמה לשת פרות על
 יהוה פא בעלם תפסם עלו על יהוה ענה
 30 ואתן ושוב פת אש: ואף שדה מהיה עשו
 פיראבלו של פירחמו פירחוב פירחוש
 בפוך עתוף לשוא ותחשו סאסרין עבדים
 31 סששו יקשו: פי קל בודלה שמעתי צרה
 כמבליה קל בודצין חרופת תולש פשה
 ארמו לי פיעשה נשלי לדגום:

CAP. V.

1 שסלו פחוצת וישלם הארמו ועו וקשו
 סדוריה אם תמצאו אש אם יש עשה
 2 משפט ממש אמוה ואלח לה: ואם חר
 3 יהוה יאמר לך לשך ישבע: יהוה עתוף
 הלא לאמוה יהוה אום ולא חלו בללים
 4 סאס קח סכס חרף סתים ספלע מאס
 5 לשאב: ואני אמרו אף עלים דם נאלו פי
 6 לא דעו דך יהוה משפט אלוטם: אסר
 7 לי אל דעלים ואתרה אום פי יהוה דעו
 8 דך יהוה משפט אלוטם אף הפה חרף
 9 שמי של סיקו מסוח: על פי חם אלה
 10 סעז זאב עבדו ושדום כב שקל על ערדם
 פל דאצא מחר ישר פי רב פשעדם עצמי
 11 משבחתים: א לואר אסלוד לך פקו
 עובי ישבעו בלא אלים ויאשעו ארם
 12 והאפו ומה ומה ותודו: סיסם מהים
 13 ספנים דו אש אלוטו ועו וצלו: ואל
 אלה לא ראפקו סם יהוה חם פני אשר
 14 פה לא חרם פשו: עלו בשחוריה
 15 ושחור וכלה אל חששו הסוד נמשוחיה פי
 16 לא ליהוה דפיה: פי מוד פנור פי ברת ישראל
 17 ומה יהוה סם יהוה: כחשו ביהוה ואמרו
 18 לא אדעא ולא חבוא עליט ועו חרב ועב
 19 לא סארו: תבאים יהוה לוח דהפן אין

כאש חמור ובעזרה ואין מבנה מספ
 מעללים: הנהו ביהודה ובירושלם הש
 ואמר והקשע שופר בחרה קרא מלא ו
 דהקשע ונבטאה אל שרי המבצר: טא
 ציטה העשו אל ה' המצור פי דקש אנכי כ
 מצפון לשבר גדול: עלה איהו מספני ומס
 פנים כסע יצא מספני לשום יציד ל
 ערך הצביה מאן וישב: על זאת הנהו כ
 ספר הילול פי לא שב דרון אר ירושה כ
 הנה במס ירושה מס ירושה יאמר לכה
 ולב השורים ונשמו הכרבים הנבאים ור
 ואמר אחוה: אחי ירוה אכן השא ה
 לפם הנה ולירושלים יאמר שלום הנה

ונשע רוב עיר ירושלים: בעת היום יאמר
 הנה וירושלם רח צח שמים בפרד
 בדישע לא לוחח ולא להבו: הנה
 בעלה וסא לי עשה בסחמי אנכי משע
 ארם: הנה ונענים עלה ובשעה קרע
 קלו כשמים ססו אי לו פי שדתי:
 מרעה לבן ירושלים למען חישעי עד קצו
 בקרבו כחשבת אנכי: פי קול בעיר
 ומשמיע את מרד ארם: הנהו לפנים
 השמיש על ירושלים נפנים פנים מ
 הפוזק והיני על שרי ירוה קולם: מ
 שרי הנה עליה מסבכי פי אחי מרעה
 ירוה: דרבו ומעללין עשו אלה לך
 רחוק פי קו פי כע עד לבן:
 מש: ארזולה קרות לפי דומה לי לו
 ארזול פי קול שופר שמעתי נפשי הו
 מלחמה: קם על שבר נקא כר שדחה
 דהארץ פתחים שדתי אחי רגע ייעשו:

מרד ארזולם אשמה קל שופר
 איל עפי ארז לא ילעו בנים סבלים רמד
 נפנים המה חכמים המה לדע ארזות
 דש: ראחי ארז דהארץ דההההו ובה
 השמים ואין ארם: ראחי הרוזים ו
 רשעים וכל הבעשע התקלקלו: ראחי ו
 אין האדם וכל עוף השמים כדו: ר

ירדה לא אפוד לשלם: אך דע שניך פי
 ביהו אלהיך פשעה ויפול את דרכך ליום
 תהו פלעך רען וקול לרשמעתי סכר
 ירוה: שום בנים שובנים מס ירוה פי אנכי
 בעלתי בם ולקחתי ארם ארז מלח ושלם
 ממשפחה דמאחי ארם ציון: ומחוי למס
 רעים מלפ ודע ארם יעה השקול: ירוה פי
 הרבו ופחם בחרץ בימים הרמה מס ירוה
 לא יאמר עד ארון בריח ירוה ולא יעלה
 על לב ולא תפריבו ולא יקחו ולא יעשה
 עד: בעת היום יקרא לירושלים פסא ירוה
 ונקו אלה כל דגים לשם ירוה לירושלים
 ולא ילכו עד אחי שדתי לפם דעו:

בימים הרמה וכל ביהו ירוה על בית ישראל
 ויבא ירוה מארץ צפון על דהארץ אשר התלוי
 ארז ארזים: ואמר אמרו אחי אשיריך
 בנים ואמר לך ארז חמדה חלה צמי צמחה
 גים ואמר אני יקרא לי וימחוי לא חשוי:
 אכן בגדה אשה מרעה כן גרתיים פי ביר
 ישראל מס ירוה: קל על שמים נשבע כן
 כחומי בני ישראל פי הנהו ארזולם שכח
 ארז ירוה אלהים: שום בנים שובנים
 ארפה משפתיים הנה ארזו לך פי ארז
 ירוה ארזי: אכן לשכר כבעשח המן רים
 אכן ביהו ארזות השועת ישראל: והנשח
 אלה ארזיניע ארזותי כמפתי ארזאם
 וארז בקים ארזינים וארזינותי: נאמר
 בבשרנו ורובס פלמנה פי ליהו ארזי
 חסותי ארזי ויבאויס כעשריט ועד דאם
 הנה ולא שלמע בקל ירוה ארזי:

CAP. IV. 7

אם תשוב ישראל ו אס ירוה אלי תשוב ואם
 חסד שקצוץ מפני ולא חסד: ונשבעת דר
 ירוה פחמת כמשפט וצדקה ודחפכו מ
 בנים וכו' ותחללי: פרכה ו אכר ירוה
 לאש ירוה וירושלים נוח לפם נור ואל
 חורש אל קצום: המל ליהו הוסר ערחה
 לבנים איש ירוה חשבו ירושלים פרחמ

מספר: מה יחשבני דרכי לבקש אלהי לכן
 גם את הנהלות למחיתי את דרכי: גם
 בכנסיי נמצא הם נפשוהו אמונים נקיים
 לא בנפשוהו מצאיהם פי על פל אלה:
 והאמר כי יפתי את שב אפ מפי הגל
 לשפט אותך על אמרו לא חטאני: מה
 תולי מאז לשנות את דרכי גם מצאיהם תלשי
 פאשר בשות מאשר: גם מאז זה הנצא
 ותרו על האשף פרמם יהיה במבטוי ולא
 תצליחו להם:

CAP. III. 1

לאמר הן שלח איש את אשתו הלה
 מאחורי והתה לאיש אחר והשוב אליה עד
 הלא חטף החנף הארץ והיא ואת זמית רעים
 רבים ושוב אלי סם יהיה: מא עיני על
 שפים היא איסה לא שללת על חכים ישבת
 להם פשטי בפרץ ותחבסי ארץ בנחוד
 וברשף: ומנעו רבים ומקלוש לא היה
 וכצח אשה וזכה יהיה לך מאנת הרלים:
 הלא משהו קראתי לי אבי אלקי נשי אשה:
 הונסור לעולם אם ישמך לנצח דהו דפתי
 והנשט הרשח ותוכל: ואמר יהיה אלי
 פמי ואשרו הפלך הראת אשר עשתה
 משבה ישראל הלה היא על פל הו נבה
 ואל תתחז על עץ רענן ותונוי שים: ואמר
 אחי עשתה את כל אלה אלי תשוב ולא
 שבה ותחיה בנה אוחתה יהיה: ואמר
 פי על פל אדות אשר נאסה משבה ישראל
 שלחתי והנן אדססו פיתוחה אליה ולא
 ראה בנה יהיה אוחתה והלך והנן גם
 הוא: יהיה מקל ונתיה והחנף את דאק
 והסאק אדדאקן ואדדאק: וגם כלל אוח
 לא ישבה אלי בנה אוחתה יהיה בכל לפה
 פי אם פשקו סם יהיה: ואמר יהיה
 אלי צדקה נפשה משבה ישראל מנודה
 יהיה: הלך וקרא את הוים האלה
 צפונה ואמרת שובה משבה ישראל סם
 יהיה לא אפל פני בכם פרוסד אני סם

מקד ו מים תים לתצב להם פאוח פאוח
 משפים אשר לא יוכלו המים: העכל ישראל
 אם אלד בית הוא מדיע יהיה לכן: עלו
 ישאנו כסלים נחש קולם וישירו ארצו לשמה
 שיה צורה מכלי שבו: גם בני את והחסם
 ורשף מקדו: הלא ואת תעשה לך עובד
 את יהיה אלהיך פשת מלכך בנה: ושנה
 מה לך לדרך מצלים לשוחר מן שחור
 ומה לך לדרך אשר לשוחר מן סה: תספר
 רשף ומשטרך תיכף ודע היא פדע
 ופי עובד את יהיה אלהיך ולא סתתו אלהיך
 סם אדני יהיה צאוח: פי מעלים שפתי
 עלך תקחי מסחורך ותאמרי לא אעבד
 פי על פל בנה בנה ותוחז על עץ רענן
 את צעה זכה: ואמר נעשך שוק פלה
 זרע אמת ואין תפכת לי סחי הפס נכדי:
 פי אם תכבסו פתו והרבי לך פית נחם
 ענף לשי סם אדני יהיה: אף תאמרי לא
 נטאחתי אחי הפעלים לא הלכתי וא דרך
 בנא ודע מה עשית בנה קנה מסוכר
 דרכה: פרא למד מדך באת כשלו שאפה
 לוח תאמרה מן לשובה פל מבקשתו לא
 ילשו פחשה ומצאנה: מעע נלך מוח
 ותרוך מצאנה ותאמרי טאש לא פד אדבתי
 זים ותחידם אלק: כששת נב פי יפצא
 פן דבישו בית ישראל הפה מלכדם שדיים
 וכדיים וביאדם: אמים לעץ אבי אשה
 ולאן את ידועי פדפי אלי עוף ולא פים
 ומנת רשם יאמר קמה דוששעם: ואת
 אלהיך אשר עשית לך ידמו אם וישעך
 בשת רשף פי מספר שוף היו אלהיך יהיה:
 לקה תרים אלי פלכם פששעם פי סם
 יהיה: לשוא הפיר את בניכם מסר לא
 ל קח אלה דובכם נביאכם פאוח משוח:
 יהיו אדם וא דם יהיה המדך יהיה
 לישראל אם ארץ מאפליה מדע אמה עמי
 זרע לא נביא עד אלק: התשבח בחילה
 עיה פלה קשרה ועמי שכוחי ימם אין

CAP. I. A

7 ואתה הנהיך מנחם וקמת ודברת אליהם
 את כל אשר אנכי מצוה את פתח מפתחם
 8 פן אחזקו לטובתם: והלא זהו נחמתי וזהו
 לעז מבצר ולעמוד בתול ולחמות קשות על
 9 כל הארץ למלכי יהודה לשלוח לכוזב ולעם
 10 הארץ: ומחזמי אלקי ולא יוכלו לקי פראתם
 אני סם יהודה להצילק:

CAP. II. ב

1 ויהי דבר יהודה אלי לאמר: הלא וקראתי
 באתי ירושלים לאמר פה אני יהודה וברתי לקי
 2 חסד בעתך ארבת מללתיך לכהן אהלי
 3 במדבר פארץ לא ודעה: קדש ישראל ליהודה
 4 ראשית תבואתה כל אכלתי ואשמי ידה תבוא
 5 אלהים סם יהודה: שמעו דבר יהודה
 6 בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: פה
 7 אני יהודה מיד מפצא אנתוכם כי על פי
 8 רחוק מעלי וילכו אחרי הימל והיבול: ולא
 9 אמרו אתה יהודה המעלה ארצו מארץ מצרים
 10 המוליק ארצו במדבר פארץ ערבה ושחורה
 11 פארץ ציה הצלמות פארץ לא עבר פה איש
 12 ולא רשב אדם שם: ואביא אתכם אל ארץ
 13 הפורק לאכל פריה וטובה ותסאו ותסמאו
 14 את ארצי ונחלתי שמות לחועבה: הדבלים
 15 לא אמרו אתה יהודה ותשש החורה לא ידעמי
 16 ודעים פשעו מי תבואים נפאו בפעל ואתח
 17 לא יועלו הלכו: לכן עד איוב אתכם סם
 18 יהודה ואת בני בניכם איוב: כי עברו איני
 19 כחיים היא וקדו שלחו והתפישו מאד היא
 20 רון דתה פואת: ודימוי ניל אלהים והמה
 21 לא אלהים ועמי המדו כבודי מלא ויעל:
 22 שמי שמים על זאת ושערו חרבו מאד סם
 23 יהודה: כי שמות רעות עשה עמי איני עזב

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הדבאים אשר
 2 בעשות פארץ בנימן: אשר יהו דבר יהודה
 3 אלי בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה
 4 בשלש עשרה שנה למלכו: והיו בימי ירמיהו
 5 בן יאשיהו מלך יהודה עשרים עשר שנה
 6 שנה לצאתו בן יאשיהו מלך יהודה עד
 7 גלות ירושלים בחוש החמישי: ויהי
 8 דבר יהודה אלי לאמר: בטרם אצוה בבסן
 9 ידעוהו וטרם תצא מרחם וקדשתוהו נביא
 10 לגוים נחמתי: ואמר אהיה אדוני יהודה ומה
 11 לא ידעתו דבר פרעו אנכי: ואמר יהודה
 12 אלי אל תאמר נעו אנכי כי על כל אשר
 13 אשלחך תלך ואת כל אשר אצוה תדבר:
 14 אל תראו מפנתם פראתם אני להצילק סם
 15 יהודה: וישלח יהודה את ירו ויגע על פי
 16 ואמר יהודה אלי הנה נחמי דברי בפה:
 17 והנה הצקתה: האם יהוה על דגים ועל
 18 המעלות לתוש ולנוף להאביד ולחרס
 19 לנחת ולנשע: ויהי דבר יהודה אלי
 20 לאמר מה ראית ראה ירמיהו ואמר מקל
 21 שקד אני ראה: ואמר יהודה אלי הצטבת
 22 לראות פר שקד אני על דברי לעשות:
 23 ויהי דבר יהודה: אלי שמע לאמר מה אתה
 24 ראה ואמר סד נפתח אני ראה ופניו מפני
 25 צפונה: ואמר יהודה אלי מצפון תפתח הרעה
 26 על כל יושבי הארץ: כי ירעו קדא לכל
 27 משפחות ממלכות צפונה סם יהודה ונאו
 28 וירעו איש כסאו פתח: ושערי ירושלים ועל
 29 כל הימות סבי ועל פלעמי יהודה: ודברתי
 30 משפט איהם על כל דעתם אשר עובתי
 31 ויפירו לאלהים אחרים וישתחו למעשי ויהם:

ישעיה סו שכא

אחד בפתח אכלי בשר החזיר והשקץ והעבב
 יחדו יספו כאם ידעה: ואנכי מעשיהם 18
 ומחשבותיהם בראה לקבץ את כל הדגים
 והגלגלות ובא וראו ארץ פגודי: ושמוי 19
 ביום איה ושולחתי מהם פליטים אל הדגים
 תרלוש פול ולח משכי קשת חובל ויוון האיים
 הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו
 את פגודי הדגודי את פגודי בנאים: והבאו 20
 את כל אדיתכם ומכל הדגים ומתה: ליהיה
 בפסלים וברכב ובצנים ובפרדים ובפרדות על
 הר קדשי יהושלם אמר יהוה כאשר יבא בני
 ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה: 21
 וגם מהם אקח לפרגים ללוים אמר יהוה: כי 22
 כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
 אשר אני עשה עמדים לפני כאם יהיה בן
 י עמד ורעכם ושמכם: והיה מדיחול בזה 23
 וסני שפת בשפתו ורא כל בשר להשתחוה
 לפני אמר יהוה: ויצאו ראו פסגה האלשים 24
 הפשעים כי פי תולעתם לא חמיה ואשם לא
 חבדה וראו דראון לכל בשר:
 יהיה מדי חדש

6 הם יבשו: קול שאון מלח קול מדויבל קול
 7 יהיה משלם נמול לאיבו: בטרם תחול ילדה
 5 בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר: מי שמע
 בזאת מי ראה פאלה דחול ארץ ביום איה
 אמר יהוה נוי פעם אחת ברחלה גם ילדה
 9 ציון את פגודי: ראני אשפור ולא אוליד ואמר
 יהוה אמר אני הפלח ועצמותי אמר אלהי:
 10 שמחו את יהושלם ונילו ביה כל ארמיה
 איש ואשה משוש על השמאלים עליה:
 11 למען חלקו חושבים משוד חמורה למען
 12 חמרה החושבתם מתי פגודי: פרכו
 אמר יהוה רגמי סמרה אלהי פגודי שלום ונחל
 יאמר פגודי נים ויקחתם על צד והשאו ועל
 13 דפים השעשעו: פאיש אשר אפני הנהמה
 14 בן אנכי אנהמה ויהושלם ונחמו: וראיתם
 תשט לפם ועצמותכם קדשא חסרה ונדעה
 15 יהיה את עבדי חם אדאמי: פיהיה
 יהיה פאיש יבא ונספחה מוכנה להשיב
 16 בזמה אפו תשרו בלהי אשו: כי באש
 יהיה משפט ויחורף את כל בשר ורבו חללו
 17 יהיה: רפחקושים והפסחים אל הגלות ארץ

חוק ונתחוק

סכס הפסקים של ישעיה אלה ומאחרם וחשעים וחמשה ברחי ניהו ארצה אחכם סימן: חצי
 כ אם שם אורי י לט: ופוקו ששים וששה ועזבי ה יכלו סימן:
 וסודיו כו. והיה י למלך על כל הארץ סימן:

6 בעלת פלטה ו שנתם פרוח ישאט : ואין לרוא
 בשמחה כדעוד להחיות בך ברהמיות סנה
 7 מלפני ומבנים בך עשנה : ועשה יהוה אבינו
 איהו אבות רחוק ואמה זרנו ומעשה יהו
 8 פלטה : אל תפנה יהוה עד סוף ואל לנו
 9 חשב ען זה הנסרא פקח כלם : עני קדשה
 יהו סוף צדן סוף רחוק וישלם שמחה :
 10 בית קדשם והמאמץ אשר הגלף אמרנו
 יהו לשלם אש וכל סממנות יהו לרצהו :
 11 הגל אלה הנאסף יהו תמשה ותפס עד
 סוף :

CAP. LXV. סה

1 קדושה ללוא שאילו נפצאנו ללא בקשני
 2 אסרה וימי הגו ארמי אר קרא בשמי פושתי
 3 תו פלחאם ארעם סוד והלכתי והרף לא
 4 כיב ארד מחשבותי : העם הנבוכים ארץ
 5 על שני חמד ודמים בצפת ומכנסים על
 6 הנבים : והשבים בעקבים והפגורים לטו
 7 האילים בער והחזו וסוך פגלים בלחם :
 8 האורים קרב ארץ אל תפשו בך קדשהו
 9 אלה עתן נפשו אש לרדו כל דאם : דה
 10 כדנה לפני לא אדמה בן אם שלמו
 11 ושלמו ללחם : עשיתם עטו אסחיים
 12 יהו אבד יהוה אשר קדש על דודים ועל
 13 הנבועה חרפתי ויחזו פעלם ואשנה על
 14 חקם : פה ואבד יהוה באשר יפשו
 15 והחזש בהשכל ואבד אל השוחחה פי מכה
 16 בן אשנה למען עבדי למחז השוחח הגלו
 17 והצארו מיעקב ועו ומחזרה יוש דה
 18 וחלטה בזתי ו עבדי ישפט שמה : והיה
 19 השוחח להצאק ועקש עמו לרוב בך לעש
 20 אשר השאני : ואם עזב יהוה השכחים
 21 אידוד קדש הערכים לכו שלחו והממסאים
 22 למס מסקו : ומכרו ארבעם לרוב ומלכס
 23 לפני חכמי יסן קראו ולא שחיים דפשו
 24 ולא שמעתי והעשד דרע בעלי והאשר לא
 25 תפצו בחרתי : לכן בדה אשר ארע יהוה
 דה עבדי : אכלו ואחם וירעם דה עבדי ישאו

CAP. LXVI. סו

זה אבד יהוה השמים סוף והארץ ה
 2 תל ארזה בית אשר תבס לי וארזה כ
 3 סחורו : והדל אלה יהו עשנה ויהו
 4 אלה סמיהוה ואלה אפיט אל עני וגם
 5 רוח חזר על דמיו : שחוט השוד מבה
 6 ורב השדה שחז פלב מפלה מסדה בסך
 7 מוכר לכה מסך און גם דמה בן רוח בודם
 8 השקציות : ששם תפנה : גם ארץ או
 9 פת שלמים ומגורם אבא מלם ען קר
 10 און עולה דפשו ולא שמעו : עשד דרע ב
 11 ובאשר ארד תפצו בדה : שמעו ד
 12 יהוה החזים אל דכס אמה ודכסם שס
 13 סחיים למען שמי יכד יהוה וסאה בשלמו

ישעיהו סד שיט

5 כִּסְּמֵי לְבָבוֹ תִּשְׁמַע נְאֻמֵי בְּרָא: וְאִבְיֹם וְאִן עֹלָם
 וְאִשְׁתַּחֲוִימָם וְאִן סִמְךָ וְתִשְׁלַע לֹא דַע וְחִמְצֵה
 6 דְּרָא סִמְחֵי: וְאִבְיֹם עֵינִים בְּאִפֵּי וְאִשְׁפֹּרָם
 בְּחִמְצֵי וְאִוִיד לְאִרְץ כְּצֹחִים: חֲסִי
 7 יְהוָה | וְאִוִיד וְתִלְלוֹת יְהוָה כִּלְלֵי כָּל אֲשֶׁר
 נִמְלֵט יְהוָה וְדִבְרֵי טוֹב לְמִתּוֹ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-נִמְלָם
 8 פְּדוּמוֹ וְסֵב חֲסִי: וְאִמְרֵי אֵךְ עֵינֵי דְהִמָּה
 9 בְּיָם לֹא יִשְׁקֹר וְרַח לֵבָם לְמוֹשֵׁעַ: כִּלְלֵי
 צִרְחָם | לֹא צָר וְיִמְלֹךְ פְּנֵי הַיְשִׁיעַם בְּאֶרְצָתָם
 וְכִסְּמוֹתָם דְּרָא נִאֲלָם וְיִשְׁלַם וְיִשְׁלָם כִּלְלֵי
 10 יְמֵי עֹלָם: דְּהִמָּה מִרְדּוֹ וְעֵצָם אֲדִיחִים קִישׁוֹ
 11 וְיִדְבְּקוּ לֵבָם לְאִוִיד דְּרָא מִלְּטָם בָּם: וְיִוִּי
 וְיִשְׁעֵלָם מִשָּׁה עֵפֶר אִיָּה | הַפְּעִלָם כִּלְלֵי אֵת
 רַעֵי צֹאֵל אִיָּה הַשֵּׁם בְּקִרְבֵּי אֲדִיחִים קִישׁוֹ:
 12 מִלִּיָּד לִימֵן מִשָּׁה דְרַע וְהַפְּעִלָתָם פִּי קִיעַ מֵיָם
 13 מִפְּעִילָם לְעִשׂוֹת לֹא שֵׁם עֹלָם: מִלִּיָּם
 14 בְּתִרְבוֹת פְּסִים בְּמִוֶּפֶר לֹא יִשְׁלֹ: פְּדוּמָה
 15 בְּבִקְעָה תְּרוּ רַח יְהוָה וְחִינּוֹ בִּן סִדְרָת עֵפֶר
 לְעִשׂוֹת לֹא שֵׁם הַפְּעִילָתָם: דְּבִט מִשְׁלָמִים
 16 דְּרָא מִכָּל קִישׁוֹ וְהַפְּעִילָתָם אִיָּה קִישׁוֹ
 וְנִבְרָחוֹת דְּכִוֵּן סִמְךָ וְחִמְצֵה אֵלֵי דְהַחֲפִיזָה:
 17 פְּרִיָּתָה אִיָּתָה בִּי אִסְדָּם לֹא יִדְעוּ וְיִשְׂרָאֵל
 18 לֹא יִפְדֵּינָם אִיָּתָה יְהוָה אִיָּתָה נִאֲלָט מִשְׁלָם
 19 שְׁמִי: לְפָנֵי חִינּוֹת יְהוָה מִדְּרִיבָה תִּשְׁתַּחֲוִי
 לְבִט מִיָּתָה שׁוֹב לְמַעַן עֲבִידָה שְׁבִיטָה
 20 כְּחִיָּתָה: לְפַעֲלֵי וְיִשׁוּ עִם קִישׁוֹ צִיָּתָה
 21 בִּסְסֵי מִקְשָׁיו: דְּיִטֵּי מִשְׁלָם לֹא מִשְׁלָת
 22 בָּם לֹא יִבְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם לֹא קִיעַ שְׁמִים
 יְרִידָה מִסְּמִי דְיִטֵּי מִלִּי:

CAP. LXIV. סד

1 כִּקְרָה אֵשׁ דְּבָסִים מִיָּם תִּמְשֹׁה אֵשׁ לְחִידֵי
 2 שְׁמִי לְצִדִּיק מִסְּמִי פִיָּם דְּרִיבֵי: בְּעִשְׂתָּה
 3 סִדְרָתָה לֹא יִבְרָה יְרִידָה מִסְּמִי דְיִטֵּי מִלִּי:
 4 וּמִשְׁלָם אִשְׁרֵי מִשֵׁי לֹא הִיִּיטֵי עֵין לֹא דְרִיבֵי
 5 אִלִּים וּלְחִיָּה יִעֲשֶׂה לְמַחְפְּזֵי: פְּנֵי עֵת
 אֲדִישֵׁל וְעִשָּׂה צִדִּיק בְּדְרִיבָה חִפְזָה וְהַפְּעִילָתָה
 6 קִישׁוֹ וְנִחְמָה דָּבָם עֹלָם וְנִשְׁלַע: וְיִרְדֵּי
 7 מִסְּמִי מִלֵּט וְכִסְּד עֵינִים כִּלְלֵי צִדְקֵיהֶם וְכִלְלֵי

כִּסְּמֵי מִלֵּט פִּי דְהַלְשֵׁי בְּגִדֵי יִשְׁעַם מִלֵּט
 צִדְקָה וְעֵינֵי פִתּוֹן יִבְרָה פִּתּוֹן וְכִפְלֵה תַעֲדָה
 11 כִּלְלֵי: פִּי כִרְצֵה וְצִדִּיק צִמְחָה וְכִפְלֵה וְרִיעָה
 תִּצְמַח בִּן אֲדֵי יְהוָה יִצְמַח צִדְקָה וְרִיעָה
 כְּגֵד כִּלְלֵי דְבָסִים:

CAP. LXII. סב

1 לְמַעַן צִיָּן לֹא אֲחִישָׁה לְמַעַן יִשְׁלָם לֹא
 אֲשַׁקֵּם עֲרִיצָא כְּפִיָּה צִדְקָה וְיִשְׁעִתָּה פִּלְסִי
 2 יִבְרָ: דְּרָא נִיָּם צִדְקָה וְכִלְ מִלְּטָם בְּנִדְרָה
 3 וְקִרָא לֹא שֵׁם חִיָּשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְבֹּץ:
 4 דְּרִיחֵי עֲסִתָּה תִּפְאַתָּה בְּרִי יְהוָה וְתִשְׁקֵי מִלְּכָה
 5 בְּמִי אֲחִיָּה: לֹא יִאֲמֹר לֹא עֵד עֵינֵי
 6 וְלִאֲרִיצָה לֹא יִחְמַץ עַד שִׁמְכָה פִּי לֹא יִרְאֵה
 7 חֲסִיָּתָה לְאֲרִיצָה בְּעִלְיָה פִּי חֲסִיָּה יְהוָה פִּי
 8 וְאֲרִיצָה תִּפְעַל: פִּי יִבְעַל בְּחֹל בְּחִלְיָה וְיִבְעַל
 9 בְּנִדְרָה וּמִשְׁלַע חֲתוֹן עַל-פִּלְיָה יִשְׁלַע עֵלְיָה
 10 אֲחִיָּה: עַל-חִוְמֵי צִדְקָה וְיִשְׁלָם דְּהַפְּעִילָתָה
 11 שְׁלָמִים כִּלְלֵי דְבָסִים וְכִלְלֵי אֲחִיָּה תִּפְדֵּי לֹא יִשְׁוּ
 12 הַפְּעִילָתָם אֵת יְהוָה אֵל-יִיָּם לָבָם: וְלֹא
 13 תִּחְתֹּב דְּבִי לֹא עֲרִיבֵינָם וְעֲרִיבֵינָם אֵת יְהוָה וְיִשְׁלָם
 14 וְיִרְאֵה בְּרִיָּה: לְשִׁבְעַת יְהוָה בִּימֵינֵי וְכִוִּיד עֵין
 15 אִם אִיָּתָה אֵת דְּרִיבָה עַד מִכָּל לְאִוִיד וְאִם
 16 יִשְׁוּ בְּרִיָּה וְיִוִּי וְיִשְׁוּ אֲשֶׁר יִנְשֵׂת בִּי: פִּי
 17 מִסְּמִי אֲחִיָּה וְחִלְלֵי אֲדִיחֵיָה וּמִכְּצִוֵּי
 18 יִשְׁוּהָ בְּרִיָּה קִישׁוֹ: עֲבִרָה עֲבִרָה
 19 בְּשִׁעֵינִים פִּתּוֹן דְּרַח דְּבָסִים כִּלְלֵי דְהַמְּסִלָּה
 20 סִלְלֵי מִאֲבָן דְּרִיבֵי כִסְּ עַל-הַפְּעִילָתָם: דְּרַח
 21 יְהוָה דְּהַמְּסִילֵי אֵל-צִדְקָה הַחֲפִיזָה אִסְרֵי לְבִי
 22 צִיָּן דְּרַח יִשְׁקֹךְ בִּיא דְרַח שְׁכֹן אִיָּה וְשִׁעִילָתָה
 23 לְסִיָּה: וְיִבְרָא לֵבָם עִם-הַיְשִׁיעַ נְאֻמֵי יְהוָה
 24 וְלֹא יִרְאֵה וְיִשְׁלַע עֵין לֹא כְּעֹבֵי:

CAP. LXIII. סב

1 מִיָּה | בִּיא מִיָּתָם חִמְצֵי בְּגִידִים מִפְּעִילָה וְהַ
 2 הַחֲוִי בְּלִבְשׁוֹ צִעָה פִּתּוֹן פִּתּוֹן אִם מִדְּרִיבָה
 3 רִב לְחִיָּע: מִיָּע אִדָּם לְשִׁשְׁתֵּי וְנִבְרָה
 4 פִּתּוֹן פִּתּוֹן: פִּתּוֹן וְחִמְצֵי לְבִי וּמִעֲפִים אֲדִי
 5 אֵשׁ אִיָּה וְאִדָּם בְּאִפֵּי וְאִמְסֵם בְּחִמְצֵי וְחִ
 6 כְּצֹחִים עַל-בְּגָדֵי וְכִלְ מִלְּבֹשֵׁי אֲנִילָה: פִּי יִסֵּם

איש וישתחבסו פראן מנעו ויחשע לו
 17 וְהָיָה וְהִצַּדִּיק הָיָה סִמְכוּתוֹ: וְהִלְבֵּשׁ צִדְקָה
 פִּשְׁתָּן: וְכִבְדֵה יְשׁוּעָה: הָאֱלֹהִים יִלְבֹּשׁ בְּיָדָם
 18 הַלְמַשְׁתׁ יִנְעַם בְּמַעַל הַקְּטָנִים: פֶּעַל גְּמֻלוֹת
 פֶּעַל יְשׁוּעִים חֲמֵה לְצַדִּיק גְּמֻלָה לְאֹיְבֵי לְאִיִּים
 19 גְּמֻלָה לְשָׁלֹם: וְהָיָה מִמְשֵׁב אֶת־שֹׁמֵם הַדָּהָר
 . וּמִמְשֵׁב שִׁמְשׁ אֶת־בְּשָׁרוֹ פְּרִיָּבֹא כְּפֶדֶר צֶרֶב
 20 רִחַ הַדָּהָר נִסְכָּה בָּ: וְכֹא לְצִיָּן וְאֵל וְלִשְׁבִי
 21 שִׁשֶׁע פִּי עֲלֵב סֹם הַדָּהָר: וְאֵלֵי אַחַר פְּרִיָּבֹא
 אֹרֶחַם אִכָּר הַדָּהָר הַדָּהָר אֲשֶׁר עָלִיתָ חֲדָר
 אֲשֶׁר שִׁמְשׁ בְּשָׁרָה לֹא יִלְמַשׁ מִשְׁפָּחָה וּמִפִּי
 וְרִפְיָה וְכֹפֶה יִרַע: וְרִפְיָה אִכָּר הַדָּהָר מִשְׁפָּחָה
 וְעַד שָׁלֹם:

CAP. LX. ס

1 קוֹמֵי אֲדָרִי פִּי־כֹא אֲרִיָּה וְכַחַד הַדָּהָר עָלִיתָ
 2 זָרְחֵ: פִּי־דַחַה הַחֲשׁוֹן יִפְסֹה אֲרִיָּה וְעִרְסֵל
 לְאֹמְרִים וְעָלִיתָ חֲרִחַ הַדָּהָר וְכַחַד עָלִיתָ יִרְאֵה:
 3 הַדֹּלֵם גַּיִם לְאֲרִיָּה וּמְלִיכִים לַעֲנֵה זָרְחֵ: כֹּא
 4 סָבִיב עִינֵיךָ הָיָה פֶלֶם מִבְּצֻר כֹּא־לֶךְ פִּתְיָךְ
 5 סִרְחֻק יִכֹּא וּבִסְרֻק עַל־צֶד הַמַּמְסָה: אִן
 תִּרְאֵה וְהַדָּחַת וְשָׁדוֹ וְחִבֵּב לְבָבְךָ פִּי־דַחַה
 6 עָלִיתָ הַמֶּן יִם חֵיל גַּיִם יִכֹּא לֶךְ: שִׁשֶׁע
 גְּמֻלִים תִּכְסֶּה בְּסֵר מִדָּן וְעִשְׂיָה פֶלֶם מִשְׁבֹּא
 יִכֹּא וְהֵבֵה וְהִבְסֵה יִשְׂאֵה וְהַדְּחִיל הַדָּהָר יִבְשָׁרוּ:
 7 מִל־צִיָּן קֶדֶד יִכְבֹּד לֶךְ אֵיל בְּבוֹת יִשְׁרָאֵל
 יִעֲלֵה עַל־צִיָּן מִפְּרִי וְכֹחַ חַסְדֵיךָ יִסְאֵר:
 8 מִי־אֵלֶה עֲנֵה חֲשׁוֹמֵה וּמִיִּים אֵל־אֲרִיָּבֹודִים:
 9 פִּי־לֵ: אִיִּים יִקָּו הַאֲמִיָּה תִרְשִׁישׁ פִּי־אֲשֶׁרֶה
 לְהִבְיָא בְּלֶךְ מִדְּחִיק סִפְסֵם חֲדָבִים אִיִּים לְשֹׁם
 10 הַדָּהָר אֲלִדָּה וְלִדְחֵשׁ יִשְׂרָאֵל פִּי־אֲרִיָּה: וְכֹחַ
 בְּרִיָּבֹוד וְדִמְיוֹךְ וּמְלִיכִים יִשְׁחָרְקוּ עַיִן בְּקִשְׁפֵּי
 11 הַיִּחְרֻק תִּבְרָצוּ הַחֲמוּרִיךָ: וְשִׁחְרוּ שִׁעְרֵךְ
 חֲמֵד יִמֵּם וְלִלְחֵה לֹא יִפְגַּח לְהִבְיָא אֲלִיךָ חֵיל
 12 גַּיִם וּמְלִיכִים סִרְחֵים: פִּי־דַחַה וְהַמְלִיכָה
 אֲשֶׁר לֹא־עֲבָדוּךָ יִכְבֹּד וְהַצִּיָּים חֲרִיב יִחְרִבוּ:
 13 פֶּסֶד הַגְּבֻלִים אֲלִיךָ יִכֹּא פֶדֶשׁ חֲדָר וְהַאֲשִׁיר
 הַדָּהָר לְשֹׁם מִקֹּדֶשׁ מִקֹּדֶשׁ וְגַל אֲבָבֹוד:
 14 הַדֹּלֵם אֲלִיךָ שְׁחִיחַ בְּנֵי מִשְׁפַּחַת וְהַשְׁתַּחֲוֶה עַל־

CAP. LXI. ס

רַח אֲדָרִי הַדָּהָר עַל־לֶעַן מִשְׁחַת הַדָּהָר אֲדָרִי לְבַב
 עֵינִים שְׁלִחֵי לְחַשׁ לְחַשׁ לְשִׁפְרֵי לֵב לְקֹא לְשֹׁם
 הַדָּהָר וְלִאֲמִירִים פְּקֻדֵיךָ: לְקֹא שְׁחִיחַ
 לְהַדָּהָר וְיִמֵּם נָקֵם לְאִדְרֵי לְשֹׁם מִל־אֲבֵלֵי
 לְשֹׁם: וְלִבְנֵי צִיָּן לְחַת לְהֵם פֶּסֶד וְחִת אֵ
 שְׁמֵן שִׁשְׁוֹן וְחִת אֲבֵל מִשְׁחַת תִּהְיֶה תֵּן
 רַח פֶּדֶה וְקֹא לְהֵם אֵיל הַצִּדִּיק מִפְּעֵה הַ
 לְחַפְּצֵי: וְכֹחַ חֲרִבוֹת עֵלִים שְׁמֻמוֹת רִאשִׁית
 וְקֹמְמוֹת חֲדָשׁ עַיִן חֲרִיב שְׁמֻמוֹת חֲדָר
 וְעִמְדוֹ וְיִמֵּם רִעִי צֹאנֵכֶם וְכֹחַ לְבֵר אֲרִיָּה
 וְכִי־מִכֶּם: וְאִיִּים פֶּדֶה הַדָּהָר תִּפְרָא מִשְׁחַת
 אֲלִדְרֵי יִכְבֹּד לְכֵם חֵיל גַּיִם חֲאֵלֵי וְכַחַד
 חֲרִימוֹ: תִּחַת בְּשִׁתְּכֶם מִשְׁחַת וְכַלְמֶה יִ
 הַלֵּקֵם לְכֵם פֶּרְצֵם מִשְׁחַת יִלְשֵׁן סִמְכוֹת עַיִן
 תִּחַת לְהֵם: פִּי אֲנִי הַדָּהָר אֲרִיב מִשְׁשֵׁט שֵׁן
 גֹּל בְּעִלְהֵה נְחֻמֵי פִּעְלֵהֶם פִּאֲמַת וְכִחַת עַיִן
 אֲכֹחַת לְהֵם: וְעַד בְּגֵיִם וְיִמֵּם וְהַאֲשִׁיר
 בְּחֻךְ הַעֲמִים מִל־רִאשִׁית יִשְׁחִים פִּי רֵם:
 חֶךְ הַדָּהָר: שֹׁשׁ אֲשֶׁרֶשׁ פִּדְרֵה הַ

ישעיה נט

13 דוד חקיקים וקרא לה נדר פרוץ משובב
 תזבח לשבת: אמר חשבי משפחתי תלמי
 עשות חצצוה ביום קדשי וקראתי לשבת עב
 לקדוש ידוה מכבד וכפרתי מעשות חלוקה
 14 מפעולת חצצוה ודבר דבר: אז תחשב על
 ידוה הדבוקה על צמתי וצדו וקראתי
 נחלת יעקב אבתי כי פי ידוה דבר:

CAP. LIX. נט

1 רק לא קצרה ידוהה מרשעי ולא כבדה
 2 און משמי: פי אם עשיתכם יהי מברלים
 3 בילכם בין אדכם ורפואתיכם הסודו סתם
 4 מכם משמי: פי סתים נאלו ביום
 5 ואצבעותיכם בעון שפחותיכם דבר שקר
 6 לשונכם עולה חרה: אין קרא בצדק ואין
 7 נשפט באמנה בטוח על חילוה דבר שוא
 8 דרו עמל חלוה און: ביצי צשעתי בלעני
 9 וקחי עפתי יארו האל מפצחם ימה
 10 והורה תפוק אפתי: כורחם לא יהיו לנגו
 11 ולא יחפסו במו עשירם מעשירם מ עשיר
 12 וטעל חקם בפחדם: תגלדוהם לע יצו
 13 וימרוהו לשפך דם נקי מחשבותיהם מרשעת
 14 און שד ושטר במסלותם: יהוה שלום לא
 15 ידע ואן משפט במעלותם בחיבתיהם עשו
 16 לום כל דוד זה לא ידע שלום: על ין
 17 וחק משפט מפני ולא תשינו צדקה קצה
 18 לאו ודבר השקר לנגוח באפסת סגור:
 19 גשלה בעדים יד וסון עינם גשלה
 20 גשלת סודים פלשו באפסותם פחדים
 21 סגרה סתים פלטי וסלסם דגה סגרה מזה
 22 למשפט ואין לשעה רחוקה מפני: פי
 23 רפי שיעתי נגדו ורפואתי עשה בני פי
 24 שיעתי אפסו ורשעים ידעם: פלע וכוה
 25 בידוה וסנו מאדו אולתו דפי עשק וסרו
 26 דרו ודו מלב דבר שקר: דפי אדו
 27 משפט חזקה מרחק תעמד פי גשלה
 28 ברחב אמת וסרה לא יחבל לטא: ודפי
 29 האמת בערות דפי מע מעשולל וירא ידוה
 30 וירע בעיני פי און משפט: ורא פי דפי

שק על יקדוש שלו מרום וקדוש אשון
 האר דפא ושלח ידו לחיות החן שסלים
 16 ולהודות לב מפאם: פי לא שלום ארוב ולא
 לבצח אצקו פריות מלפני יעשוה ומשמה
 17 און עשיתי: בעון צעע קצתי ואפתי וסתי
 18 ואצקו ויקדו שובב בידו לט: ודכתי ואחי
 ורפואתי אפתי ושלום סתים לו ורפואתי
 19 פדתי כב שפחים שלום: שלום לרחוק
 20 ולקרוב און ידוה ורפואתי: ורשעים פים
 21 נרש פי השקט לא יחל וירשו מימו רש
 22 וסתי: אין שלום און אדו לרשעים:

CAP. LVIII. ס

1 קרא נרו אל יחטוף בשופר דרם קלף
 2 ודוד לעפי פשעם אבתי יעקב ורפואתי:
 3 והיו יום דם ירשון ודעתי דרם יחצוה פניו
 4 און צדקה עשה ומשפט אדוה לא עב
 5 וסאלו משפט צדק קרב אדום ורפואתי:
 6 למה צמט ולא ראת עיני משפט ולא תדע
 7 דן ביום צמט ורפואתי וכל עצמכם
 8 חנשו: רק לרב ומפדו חצצוה ורפואתי
 9 בארתי ורשע לא רפואתי כום לרשעים ביום
 10 קלסם: רבזה יהיה צום אבדוה יום עשה
 11 אדם נפלי חלקי פנאם האשו ושל וסר
 12 יציע יהיה חקרא צום ויום רצון ליהוה:
 13 דקרא ויה צום אבדוה פתח חרצוה ורשע
 14 דפי אבדוה מיטה ושלח רצוצים ורשעים
 15 וכל מיטה חסוק: ודלו פום לרעב לחמו
 16 ועינם מרדים חסא בית פי דוהה שם
 17 ומסרו ומשחו לא חוהלים: אז יבקע
 18 פשרו אדוה ורפואתי מרה תצמח ורפואתי
 19 לשקר צדקה כסד ידוה חספס: אז ורפואתי
 20 ודוה יענה ורשע וסר הנני און ורפואתי
 21 מרפואתי מיטה שלח אצבע דפי און: ורפואתי
 22 לעב משפט ורשע נעתי חוהליה חרד חוהליה
 23 אדוה ורפואתי פחדים: ונחה ידוה חמוה
 24 ורפואתי פתחוה נששו ורפואתי ורפואתי
 25 ורפואתי פני זה וכמפא מים אשו לא יחבו
 26 מימו: וכן מרפואתי חרבת שלום מיטה ורפואתי

שֶׁפֶת מִחֲלָל וּמְחַוֵּקִים בְּמִיתוֹ: וְהִבְחִינֹה
 אֵלֶיךָ קִדְשֵׁי וּמִתְחַוֵּחִים בְּבֵית חֲסִידוֹ שֶׁלֹּדֵד
 הַבְּחִינִים לִצְדָק עַל מִצְדָּה פִּי בִּירוֹ פִּתְחוֹתָ
 יִשְׂרָאֵל לְכָל הַעַמִּים: סֹבֵב אֶרֶץ יִהְיֶה מִקֵּץ
 מִדֵּד יִשְׂרָאֵל עַד אֲבֹנָץ עָלָיו לִקְפֹצוֹ: פ
 הַיָּדוֹת שֶׁהָיוּ לֵאמֹל בְּלִדְוֵת בִּישׁוֹ:
 צִיָּה עֲתִים פֶּלֶם לֹא הָיָה פֶּלֶם מִבְּנֵי אֱלֹהִים
 לֹא וַיְכַלֵּ לִבְנוֹת הַיָּמִים שֶׁבִּנְנִים אֲדָרָם לִסְב
 וְהַגְּלִיבִים שֶׁרָשָׁשׁ לֹא הָיָה שֹׁמֵרֵה הַדָּהָה וְלֹ
 לֹא הָיָה רִבֵּן פֶּלֶם לְדַעֲמֵם פֶּלֶם אִישׁ לִבְנֵי
 מִקְפֹצָה: אֲחִיז אֲקַחְדֵּי וְנִסְבַּחֵה שֶׁבֶד הָיָה
 כִּדֵּה יוֹם מִדֵּד בְּזֵל יוֹם מִדֵּד:

CAP. LVII. כו

הַצִּיָּק אֵלֶי וְאֵן אִישׁ שָׁם עַל־בֵּית וְהַשְׂרִיחַ
 נִסְבַּחֵם שָׁחַר מִבֵּין פִּי מִסְכֵּי הַדָּהָה סֹבֵב
 הַצִּיָּקוֹ יָבֵא שְׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל מִשְׁכַּבְתָּם וְהָיָה
 נִסְכֵּי: וְהַיָּמִים קִבְּרֵיהֶם מִבֵּין עֲמִידָה
 כִּסְאֵי וְחֹסֵה: עַל־כֵּן תִּחַפְּצֵנּוּ עַל־כֵּן תִּרְחֹק
 פֶּה הַצִּיָּקִים לִשְׁחֹךְ הַיָּמִים לִדְוֵת שֶׁשֶׁעַן וְהָיָה
 שֶׁדֵּי: וְהַיָּמִים פְּלִיִּים תִּחַח פֶּלֶם רִעַן
 שֶׁחֲסֵי הַיָּלִים בְּנִחִיִּים תִּחַח סִנְעֵי הַשְּׁלֵטִים
 בְּחֻלְקֵי עֵינַי חֻלְקֵי רֵם רֵם בְּדִלְקֵי גִבֹרִים לֵלֹת
 שֶׁבִּכְתֵּב לִסְכֵּי הַשְּׁלֵטִים מִסְכֵּי הַשֶּׁלֶם אֵלֶיךָ אֲפֹסֵב
 עַל דֵּרֶגְתָּהּ וְהָיָה שְׁמֵי מִשְׁבֹּבֵי גִבֹרִים לֵשׁ
 עֲלִית לִבְנוֹת נִסְכֵי: וְאֲחִיז הַיָּלִית הַחֲמוּשֵׁה שָׁם
 וְכִדְוֵךְ פִּי מִיָּדוֹ בְּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית מִשְׁכַּב
 וְהַיָּלִית לִשְׁחֹךְ מִלֵּם אֲדָרָת מִשְׁכַּבֵּם דֵּי חֲדָד
 וְהַיָּלִית לִשְׁחֹךְ בְּשִׁמְךָ וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית חֲמוּשֵׁה
 צִדִּיק עַד מִחֲדָק וְהַיָּלִית שֶׁשְׂאֵל: פ
 וְהַיָּלִית נִשְׁעֵה לֹא אֲבִיחָה סִנְעֵי חֲדָד מִכָּאֵן
 עַל־כֵּן לֹא הַיָּלִית: וְהַיָּלִית הַיָּלִית וְהַיָּלִית
 הַיָּלִית וְהַיָּלִית לֹא וְהַיָּלִית אֲרִשְׁמֵת עַל־כֵּן וְהַיָּלִית
 אֲנִי מִחֲשֵׁה וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית לֹא חֲדָד: פ
 אֲנִי צִדִּיקֵךְ וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית מִשְׁכַּבֵּךְ וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 בְּנִשְׁעֵךְ בְּכִלְקֵךְ לִשְׁחֹךְ אֲחִיז וְהַיָּלִית שֶׁשְׂאֵל
 יִשְׂרָאֵל הַיָּלִית וְהַיָּלִית כִּי יִשְׁלַח אֲדָרָה וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 קִשְׁיוֹ: וְהַיָּלִית סִנְעֵי מִשְׁכַּבֵּךְ שֶׁשְׂאֵל וְהַיָּלִית מִכָּאֵן
 מִדֵּד עַמִּי: פִּי כֵּה אֲמַר רֵם וְכֵן

2 מִדֵּד יוֹן וְחֲלָב: לִמָּה תִשְׁלַח־כִּסְיִי בְּלִיא
 לִחֵם וְיִתְעַבֵּם בְּלֹא לִשְׁבֹּעַ שִׁמְעוּ שִׁמְעוּ אֵלַי
 3 וְהַיָּלִית לִטֵּב וְהַיָּלִית בְּיָשָׁן מִשְׁכַּבֵּם: הַיָּלִית
 אֲזַנְכֶם וְלִכְוֹ אֵלַי שִׁמְעוּ הַיָּלִית מִשְׁכַּבֵּם וְהַיָּלִית
 4 לִכֶּם בְּיָתֵם עֲלֵיכֶם חֲסִידֵי הַיָּלִית הַיָּלִית: הַיָּלִית
 5 עַד לִימֵי שְׁחֹךְ בְּדֵד וְהַיָּלִית לִימֵי: הַיָּלִית
 6 פִּי לֹא יִתְעַבֵּ וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית אֲחִיז וְהַיָּלִית
 לִמָּה יִהְיֶה אֲחִיז וְהַיָּלִית יִשְׂרָאֵל פִּי מִשְׁכַּבֵּךְ:
 7 הַיָּלִית יִהְיֶה מִשְׁכַּבֵּךְ קִבְּרֵי הַיָּלִית קִבְּרֵי:
 8 יִתְעַבֵּ וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 אֲלֵיכֶם וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 9 וְהַיָּלִית סֹבֵב הַיָּלִית: פִּי מִשְׁכַּבֵּךְ מִשְׁכַּבֵּךְ
 10 בְּדֵד וְהַיָּלִית מִשְׁכַּבֵּךְ מִשְׁכַּבֵּךְ מִשְׁכַּבֵּךְ:
 11 פִּי מִשְׁכַּבֵּךְ הַיָּלִית וְהַיָּלִית מִשְׁכַּבֵּךְ וְהַיָּלִית
 לֹא יִתְעַבֵּ פִּי אִם הַיָּלִית אֲחִיז וְהַיָּלִית הַיָּלִית
 12 הַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית לִכֶּם:
 13 הַיָּלִית וְהַיָּלִית מִשְׁכַּבֵּךְ אֲחִיז וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 פִּי אֲחִיז וְהַיָּלִית אֲחִיז וְהַיָּלִית הַיָּלִית אֲחִיז
 14 שֶׁלֹּדֵד: פִּי מִשְׁכַּבֵּךְ מִשְׁכַּבֵּךְ וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 15 הַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 16 הַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 17 הַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 18 הַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 19 הַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 20 הַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית

CAP. LVI. ט

1 כֵּה אֲמַר יִהְיֶה שְׁמֵךְ מִשְׁכַּבֵּךְ וְעַד צִדִּיקֵךְ
 2 קִבְּרֵי שֶׁשְׂאֵל לֹא וְהַיָּלִית לִשְׁחֹךְ: אֲחִיז
 3 אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה לְבַת אֱדָם יִחַוֵּק בְּהַיָּלִית
 4 שֶׁפֶת מִחֲלָל וְהַיָּלִית יוֹחֵק בְּהַיָּלִית
 5 אֲמַר בְּדֵדֵם הַיָּלִית אֲלֵיכֶם לִכֶּם הַיָּלִית
 6 וְהַיָּלִית הַיָּלִית מִלֵּעַף וְהַיָּלִית הַיָּלִית וְהַיָּלִית
 7 אֲנִי עַד יִשְׂרָאֵל: פִּי כֵּה אֲמַר יִהְיֶה
 8 לִשְׁחֹךְ אֲשֶׁר יִשְׁחַח אֲחִיז שֶׁשְׂאֵל וְהַיָּלִית
 9 מִשְׁכַּבֵּךְ מִשְׁכַּבֵּךְ וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 10 בְּיָתֵם וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 11 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 12 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 13 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 14 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 15 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 16 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 17 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 18 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 19 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית
 20 וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית וְהַיָּלִית

ישעיה נד נה שמו
לו בָּרָפִים וְאֵת עֲצוּמֵיהֶם תִּחַלֵּק שְׁלֵלָה תִּחַת אֲשֶׁר
הִשְׁתַּחֲוֶה לַפְּסֵל לְפָנָיו וְאֵת פְּשָׁעֵיהֶם נִמְחָה וְהָיָה
חַטָּאתֵיהֶם מִשָּׂא וּפְשָׁעֵיהֶם יִסְעוּ:

CAP. LIV. ט

1 וְהוּ עֲבָדָה לֹא יוֹלֵדָה פִּעְוֹד וְהָיָה תִּחְוֵלֵי אֶרְחֻלָּה
פִּרְדָּפִים בְּנֵי שְׁמוּמָה מִבְּנֵי בְעֻלָּה אִמֵּי הָיָה:
2 הַדְּחִיבִי מִקְדָּם אֶתְּךָ וְיִדְוֶינָה מִשְׁבַּעֲתֶיךָ יִסֹּר
אֶל תִּשְׁחַטְכִי וְהִיָּלִי מִתִּיבֶיךָ וְיִתְדִיבֶיךָ חֲזָקִי:
3 פִּירְמִינִי וְשִׁמְלִי הַסְּרִיבִי חֲרֻעֶיךָ גֹּיִם יִלְשׁ וְשֵׁים
לְעֹמֶת וְשֵׁים: אֶל תִּיָּרֵא פִּירָא תִּשְׁחִי וְהָיָה
4 תִּמְלִי פִּירָא תִּחְפְּדִי בִּי מִשֵׁת עֲלִמְיֶיךָ וְשִׁפְחִי
וְחִרְשֵׁת אֲלִמְתִּיךָ לֹא תִּחְפְּדֵנִי: בִּי בְּעִלְיֶיךָ
5 עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבֹאֹת שְׁמִי וְתִאֲלֹךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
אֵלֶיךָ כְּלִדְהָרֶץ יִקְרָא: פִּירָאֵהָ עֲוֹנָהָ
6 וְעֲצוּבֹת רַחֵם קְרֹאֵךָ יְהוָה וְהִשְׁתַּחֲוֶייתִי בִּי
7 חֲמִים אִמֵּי אֶתְּךָ: בְּרַעַע קִמֵּן עֲבֹתֶיךָ
8 וּבְחִמִּים גְּדוֹלִים אֲבַצְדֶּךָ: בְּשִׁפְחָה קֶצֶף הַסְּרִיבִי
פִּי יִרַע מִפֶּה וּבַחֲסֵד שְׁלֵם תִּחְמִידֶךָ אִמֵּי
9 גִּלְדֶּךָ יְהוָה: פִּירְמִי טָוֹחַ לִי אֲשֶׁר
לְשִׁפְעֵי מַעַבְדֵי מִיָּדְךָ עַד עַל דְּהָרֶץ בֵּן
10 לְשִׁפְעֵי מִקְצֵף עֲלֶיךָ וּבְשֵׁף בָּךְ: בִּי הַדְּחִיבִים
יִמְלֹשׁוּ תִּחְבַּעוֹת תִּמְטִיבֵנָה חֲסִדֵי מִתִּיבֶיךָ לֹא
יִמְלֹשׁ וְיִסִּיחַ שְׁלֹמִי לֹא תִּמְטֵן אִמֵּי מִתְּחִיבֶיךָ
11 יְהוָה: עֲשֵׂה סִפְדָּה לֹא תִּחְמָה הָיָה אֲנִי
12 מִרְבֵּץ בְּשִׁיבֶיךָ וּבְסִדְחֶיךָ בְּסִפְדֵיהֶם: וְשִׁמְחִי
בְּכֹחַ שְׁמִלְחֶיךָ וְשִׁעֲרֶיךָ לִבְנֵי אֶתְּךָ וְכֹל
13 גְּבֻלְךָ לִאֲבֵי הַסֶּף: וְכֹל בְּנֵיךָ לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
שְׁלֹמִי בְּנֵיךָ: בְּצִדְקָה חֲפֹנְנִי וְחֲזִקִי מִעֲשֶׂק בִּי
14 לֹא תִיָּרֵא וּמִפְחֹתֶיךָ פִּי לֹא תִקְרָב אֶלְיֶיךָ: הֵן
15 גֹּד יִגְדֵי אֲסֵי מִתִּיבֵי מִיָּדְךָ עֲלֶיךָ יִשְׁלֹ: הֵן
16 הֵן אֲנִי בְּרִאֵי חֲרִישׁ נִשְׁחַח בְּאֵשׁ פְּחִים וּמִצִּיא
17 כֹּל לְמַעֲשֵׂה וְהִיָּבִי בְּרִאֵי מִשְׁחֹת חֲלָפִי: כֹּל
כֹּל יִצַּע עֲלֶיךָ לֹא יִצַּח וְכֹל לְשׁוֹן חֲקִים
אֶתְּךָ לְמַשְׁפַּט חֲרֻשֵׁי זֹאת נִחְלַח עֲבִדֵי יְהוָה
וְצִדְקָתָם מִתִּיבֵי אֲסֵי יְהוָה:

CAP. LV. ט

1 הוּי פִּירָצְמָא לְכוּ לְפִימֵי וְהָיָה אֶתְּךָ בְּכֹחַ לִי
שְׁחִי וְהָיָה לִי שְׁחִי בְּאֵשׁ כִּסְפִי וְהָיָה

שְׁחִי לְכוּ בָּיָם הָיָה פִּירָצְמָא הַמְדַרְדֵּי הַנְּנִי:
7 מִדְּהָרֵי עֲלֵהֲדִים תִּלְלוּ מִבְּשֵׁר מִשְׁמִיעַ
שְׁלֵם מִבְּשֵׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יִשְׁוֶיָה אִמֵּי לְצִיֹּן
8 מִלְּךָ אֶתְּךָ: קוֹל עֲשִׂיךָ מִשָּׂא קוֹל יְהוָה וְנִשְׁחִי
9 בִּי עַן בְּעַן יִרְאֵה בְּשׁוֹב יְהוָה צִיֹּן: פִּעְוֹד וְנִשְׁחִי
יְהוָה חֲרִיבֵת הַשְׁלֵם פִּירְתִּים יְהוָה עֲפֵלִי בְּאֵל
10 הַשְׁלֵם: הַשְׁחִי יְהוָה אֶתְּחַוֶּע קְדוֹשׁ לְעִי
פִּירְצוּם וְהָיָה פִּירָאֵס אֶתְּךָ אֶת יִשְׁוֶיָה
11 אֶתְּכֵי: סִפְדָּה סִפְדָּה צְבֹא מִשְׁם טִמָּא
אֶתְּכֵי צְבֹא מִוִּלְחָה הָיָה מִשָּׂא פִּירָא יְהוָה:
12 בִּי לֹא בְּחֹפְזִי תִּצְאֵה וּבְמִטְבְּחִי לֹא תִּלְכֵן פִּירָא
הַלֶּךְ לְמִכְסֵי יְהוָה וּמִאֲסִפְסֵם אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל:
13 הָיָה יִשְׁכֵּל עֲבִדֵי יְהוָה וּמִשָּׂא תִּבְהֵא מִתִּיבֵי
14 סִפְדָּה שְׁמִי עֲלֶיךָ רַבִּים בְּרִי מִשְׁחֹת מִשָּׂא
15 מִרִּיבֵי וְהָיָה מִבְּנֵי אֲדָם: בֵּן יְהוָה גֹּיִם רַבִּים
עֲלֵי לְפָנָי מִכְסֵי פִּיָּם בִּי אֲשֶׁר לֹא סִפְדָּה
לְהֵם רֹא וְהָיָה לֹא שְׁמִיעַ חֲתוּבֵי:

CAP. LIII. ט

1 מִי הָיָה מִן שְׁמִיעַתִּי וְחֻוֶּע יְהוָה עֲלֵי מִנְחֹתֶי:
2 יִשְׁכֵּל פִּירְתֵי לְשׁוֹן וּפְשָׁעִי מִרְבֵּץ צִיָּה לֹא יִרְאֵה
לוּ לֹא הָיָה וְהָיָה וְלֹא מִרִּיבֵי וְהָיָה וְהָיָה:
3 בְּהוֹרֵי וְחֹלֵל אֲשֵׁים אִשׁ מִכֹּחֶת וְיִדְוֶי חֹלֵי
4 וּכְמִסְתֵר פִּימֵי מִפְּנֵי בְּהוֹרֵי וְלֹא חֲשַׁבְדֵי: אֲבָן
הַלֶּיֶשׁ הָיָה מִשָּׂא וּמִכֹּחֶתִי מִכְסֵי וְהָיָה
5 חֲשַׁבְדֵי טִנֵּעַ מִפֵּה אֲדָם וּמִעֲפֵר: הָיָה
מִחֵל מִשְׁפָּעִים מִרְבָּא מִשְׁחֹתִי מִכֵּס שְׁלֹמִי
6 עֲלֵי וּבְחֹרֵהוּ סִפְדָּה לִי: כֹּלֵם בְּצִיֹּן חֲשֵׁת
אִשׁ לְדֹשׁ פִּימֵי וְחֹלֵל הַשְׁנֵעַ פִּי אֶת עַן
7 כֹּלֵם: בְּשֵׁת הָיָה נִעְבָּה וְלֹא יִשְׁחַדְשֵׁל פִּשְׁה
לְפָנָם וְיִלְלֵי וְיִכְרַח לְפָנֵי גְּדוֹהֵי מִאֲלֹהֵי וְלֹא יִשְׁחַח
8 פִּי: מִסְּפָד וּמִמַּשְׁפַּט לְקֹחַ וְהָיָה חֹרֵה מִי
יִשְׁחַח בִּי גְּדוֹ מִרְבֵּץ חִים מִשְׁפָּע עֲפֵי נֵעַ
9 לְמוֹ: וְחִיֹּן אֶתְּכֵי שְׁמִיעַ קִבֹּל וְהָיָה עֲשִׂיךָ בְּמִוִּי
10 עַל אֶרְחֻסִּים עֲשֵׂה וְלֹא מִכְסֵי בְּשֵׁי: וְהָיָה
חֲפֵץ פִּימֵי הַחֵלֵל אִם יִשְׁמֵעֵם אֲשֵׁם נִשְׁשׁוּ יִרְאֵה
וְהָיָה יִמֵיךָ וְחֲפֵץ יְהוָה יִחַלֵּל יִצְחֵל:
11 מִעֲבֵל נִשְׁשׁוּ יִרְאֵה יִשְׁפָּע בְּדַעְתִּי וְצִדְקֵי צִיֹּן
עֲבִדֵי לְרַבִּים וְשִׁמְחֵם הָיָה יִסְבֵּל: לְכוּ אֶתְּכֵיךָ

1 רבה השלמה מעמקיהם הרף לעם גמלים:
 2 והדלי הדלי ישיבן ויאז ציון ברה ושמה
 3 עולם על ראשם ששון ושמהו ישלח נמו
 4 יתן יאמרו: אלו אנכי הוא מתוכם
 5 מראת והורא מאנש ימות ומבן אדם תצו
 6 יתן: ותשפח הדלי עשוו כימה שמעם ויסד
 7 ארץ ותסודו תמיד מל ידיום כפל המה
 8 הפציק פאמר פתן להשדור ומה המה
 9 הפציק: מור צנה להפוח ולרימה לשוח
 10 ולא תסור להמו: ואנכי הדלי אלהיך תע
 11 דלם וידעם עליו הדלי צמחה שמו: ואשם
 12 דברי פשו וכל תי פשרהו למע שמים
 13 וליס ארץ ולאמי ציון עמי אהו:
 14 והשדורו השדורו קמו וישלם אשר שדורו
 15 מיד הדלי את פס חמורו את צפת פס
 16 והשדורו שדורו קפחו: אך מסגל ליה מכל
 17 בנים ילדה ואין מחוק פדה מכל בנים
 18 בגלה: שמים רבה קראתך מי יסד לך
 19 השדור והשם והדע והדוב מי אמרתי: בנתך
 20 עליו ששכ פראש מל הוצת כחא מכמו
 21 המלאים חמת הדלי גשור אלהי: לך
 22 שמעו יא ומה ענה השכרה ולא סגן:
 23 מה אמר אלהיך הדלי אלהיך תיב עמי הפה
 24 לקהי מרוך אדפס והשדורו את קפחול
 25 פס חמור לא רחיסו לשדורו עדי: ושמהו
 26 ביד מנתו אשר אמרו לנששו שדור ונ ענה
 27 והשמו כחף פך וכחף לעמים:

CAP. LIII. כב

1 שדי שדי לבשו ערו ציון לבשו בגדי הסארף
 2 ירושלים עיר הולש פי לא יוסף יארכך עוד
 3 על וטמו: הוצ ער מפער קמו שבי וירשלים
 4 התפתחו מיסו צארף שביה בת ציון:
 5 פרה אמר הדלי חנם כשרתם ולא בכסף
 6 תפאלו: פי כה אמר אדני הדלי כפחים
 7 יד עמי הראשנה לנו שם ואשור באסם
 8 עשקו: ושעה מור למה נאס ירוה פי
 9 לקח עמי חנם משל ידלילו נאס ירוה
 10 וחמו מל ידיום שמו כפאץ: לך דע עמי

4 אדני ירוה נתן לי לשון לפמים להש
 5 לשון אדתיש דבר עדי: בנתך בנתך עדי לי
 6 אין לשמע פלפמים: אדני ירוה פחדלי אין
 7 ואנכי לא מרתי אדוד לא נסתחו: פו נתיח
 8 למפים ולחי למרסום פני לא הסרתי כפלמה
 9 ריק: ואדני ירוה יעזלי עליך לא ככלמתי
 10 עליך טכמי פני כדלמש ואדע פלא אנש:
 11 קרב מנהיך מיריב אהי עמדה ידו מר
 12 בעל משפטו יש אלו: הן אדני ירוה יער
 13 לי מרדא וישעני הן פלים פנתו ילד עש
 14 יאכלם: מי בכס דא ירוה שמעו
 15 בקול עבדי אשר: והלך חשכים ואין פה
 16 לך ימח בשם ירוה וישען באלהו: הן
 17 פלים קדו אשר מאחי וקח לכו: ברא אשם
 18 וביקח ברושם מדי והחוד אתכם למסנה
 19 השכבן:

CAP. LI. כא

1 שמעו אלי רמי צדק מבקשו ירוה הפשו אל
 2 צור הצמים ואל מקבת פו מרחם: הפשו
 3 אל אחרים אמנם ואל שדה חחולכם פו
 4 אדור קראו ואתסו ואדורו: פיסים ירוה
 5 ציון חם מל דחיסיה וישם מרפה פתן
 6 ותכחה פני ירוה ששון ושמהו יפאס מה
 7 ירוה וקל ומה: והקשום אל עמי
 8 והאפו אלי האופו פי חודה מאחי תצא
 9 ומשפטו לאר עמים ארעו: קרב צדק נא
 10 ישע ודעי עמים ושפטו אל איום קל ואל
 11 ודעי יחוקו: שאו לשמים עינים ותפשו אל
 12 הארץ מתחת פישמים בעשן ככלדו והארץ
 13 בפני חבלה וישמה כמורק ומתחן וישעתי
 14 לשלם חודה וצדקו לא תחת: שמעו
 15 אלו דעי צדק עם חודה לבם אל ירוה
 16 חרפת אשם וכפוסים אל תחוחו: פי כפד
 17 יאכלם עש וכפסו יאכלם עם וצדקו לשלם
 18 חודה וישעתי חודו חודים: עמי עמי
 19 לבשו עו ודע ירוה עמי פימי קדם חודה
 20 עולמום והוא אהי היא הפועלה חב מוחלת
 21 ופני: והוא אהי היא הפועלה עם חודים

11 וישמעו כל ידתי ליהוה ומסלתי ידמתי: והנה
 12 אלה מרחוק יבאו והנה אלה מפסן ומים
 ואלה מארץ סינים: רב שמים וגלי ארץ
 13 יספדו הים רבה פרסום יהוה עליו ושמעו
 14 ירחם: ותאמר ציון עובדי יהוה ואדני
 15 שכחתי: החשפתי אשתי עליה מרחם בך
 במטה ובמאלה תחשפתי ואמני לא אשפתי:
 16 הן על פסיהם חתקתן חומותי בני חמדי:
 17 מדרו בניך מדרסתי ומתחייבתי מפני טמא:
 18 שאר סביב עיניו הוא פלס נקפצו מארץ
 19 וראינו כאם יהוה: כי כלם בעדו תלששו
 20 ותקשרו פגלו: כי תחטקו ותסמכותו וארץ
 21 ותסחפו כי עתה תצטו מישבנו ויהוה כמלכות:
 22 עד ואמרו באותנו בני שפלות צר לי הפקים
 23 נשדדו ואשבו: ואמרת מלבבך מי גלגל
 24 את אלה ואני שכחתי ותלמדה גלה וסורה
 ואלה מי גלגל הן אני נשארתי לבחי אלה
 25 אשה הם: פה אמר אדני יהוה רבה
 אשתי אל גוים הוי ואל עמים ארים נש והביא
 26 בניך בזמן ובסוף על פיותי תשפאקה: והוי
 מלכים אמלך ושוחחים מניקתך אפים
 ארץ שתחודלך ועשר תגלך ותחם ותועת
 27 פראי יהוה אשר לא יובשו קווי: ודעתי
 28 מעשר מלכות ואיסובי צדיק ופלט: פרימה
 29 אמר יהוה גם שכיני גבור יתח ומלכות שרף
 ופלט ותחייבתי אני איוב ותחייבתי אני
 30 אישע: והאכלתי את מלתי את בשרם
 31 וכעסו דמם לשפתי ודעו כל פשוט כי אני
 יהוה מושעו ותגלתי אמר יעקב:

CAP. XLIX.

1 שמעו איום אלהי ותקשונו לאפים מרחוק יהוה
 2 מבפני קראני מפניו אמר הפיר שמי: וישלם
 3 פי טורח חיה בצל הן החביאני וישלמי לחץ
 4 פחד פאטשתי הסתרתי: ואמר לי עבד אלה
 5 שהאל אשר בך ארפתי: ואני אמרתי ליק
 6 תעתי לחוד והכל סוד כלתו אכן משפט את
 7 יהוה וסעודת את אליו: וספה אמר
 8 יהוה יצו מבפני לעבד לוי לשונב יעקב אליו
 9 וישאל לא יאסף ואצבר בעיני יהוה ואליו
 10 יהוה עמי: ואמר נלך מהחיות ליעבד להקים
 11 את שונב יעקב ויצדו ויהוה אשר לא יובשו ותחודת
 12 לאור גוים להיות לשועתי עד צרה הארץ:
 13 פה אמר יהוה גלה ישראל קודשו למוד
 14 נפש למחננו גלי לעבד משללים מלכים יראו
 15 וקבו שרים וישתחוו למען יהוה אשר טמא
 16 קדש ישראל ויחודת: פה אמר יהוה
 17 בעת רצון עמיתו ובוים לשועה עוררתו ואצרת
 18 ותחוקו לריות עם להקים ארץ להחיל סחלות
 19 ששפחה: לאמר לאסחים צאו לאיש בחשך
 20 וצלי על ידכם ידעו ובכל שפיים מרעיהם:
 21 לא יעלם ולא יצמא ולא יישם שרב ושמש
 22 פרימחם ויגדלם ועל מפשי מים יגדלם:

CAP. L.

1 פה אמר יהוה איה ספר פתיחת אפכם אשר
 2 שחחתי: או מי משלש אשר מכחיו אהבם ל
 3 הן בשפתיכם במפיהם ובשפתיכם שחחתי
 4 אפכם: מידע פארו ואין איש קראתי הן
 5 עינה הקצור קצרה הוי מפותח ואסרתי כי כח
 6 להציל הן בשפתי אחריב ים אשים סחור
 7 מדרו תבאש דתם מאן מים ותחם בצמא
 8 אלפש שמים קודחת ושא אשים פסיהם:
 9 פה אמר יהוה איה ספר פתיחת אפכם אשר
 10 שחחתי: או מי משלש אשר מכחיו אהבם ל
 11 הן בשפתיכם במפיהם ובשפתיכם שחחתי
 12 אפכם: מידע פארו ואין איש קראתי הן
 13 עינה הקצור קצרה הוי מפותח ואסרתי כי כח
 14 להציל הן בשפתי אחריב ים אשים סחור
 15 מדרו תבאש דתם מאן מים ותחם בצמא
 16 אלפש שמים קודחת ושא אשים פסיהם:

15 וישל פסיהם: אני אני הפשו את קראתי
 16 רבסתי והגלתי דרפ: קרב אלי שמש
 17 זאת לא מראש בפתר דפתי מעת יהוה שם
 18 אני ושפה אדני יהוה שחחתי ודעתי:
 19 פה אמר יהוה גאלך קדוש שחחתי אני יהוה
 20 גאלך מלפניך להועיל מהחשך בדרך חלקי:
 21 לוא תקשבה למפדו יהוה סוד ש ימך
 22 וצדקתך בגלי הים: יהוה כחול וילך וצמא
 23 מעוף פשחתי לא ישה ולא ישמד שמו
 24 מלמם: צאו מבבל פרו מעשיתם
 25 בקל רפה הנה השמיעו זאת הוציאתי ער
 26 קצה הארץ אמר גאל יהוה עבדו יעקב: ולא
 27 צמא ברוחה ודלכם מים מצד האל למ
 28 תבקע צר גוים מים: און שלום אמר יהוה
 29 לישעים:

CAP. XLIX. מט

1 שמעו איום אלהי ותקשונו לאפים מרחוק יהוה
 2 מבפני קראני מפניו אמר הפיר שמי: וישלם
 3 פי טורח חיה בצל הן החביאני וישלמי לחץ
 4 פחד פאטשתי הסתרתי: ואמר לי עבד אלה
 5 שהאל אשר בך ארפתי: ואני אמרתי ליק
 6 תעתי לחוד והכל סוד כלתו אכן משפט את
 7 יהוה וסעודת את אליו: וספה אמר
 8 יהוה יצו מבפני לעבד לוי לשונב יעקב אליו
 9 וישאל לא יאסף ואצבר בעיני יהוה ואליו
 10 יהוה עמי: ואמר נלך מהחיות ליעבד להקים
 11 את שונב יעקב ויצדו ויהוה אשר לא יובשו ותחודת
 12 לאור גוים להיות לשועתי עד צרה הארץ:
 13 פה אמר יהוה גלה ישראל קודשו למוד
 14 נפש למחננו גלי לעבד משללים מלכים יראו
 15 וקבו שרים וישתחוו למען יהוה אשר טמא
 16 קדש ישראל ויחודת: פה אמר יהוה
 17 בעת רצון עמיתו ובוים לשועה עוררתו ואצרת
 18 ותחוקו לריות עם להקים ארץ להחיל סחלות
 19 ששפחה: לאמר לאסחים צאו לאיש בחשך
 20 וצלי על ידכם ידעו ובכל שפיים מרעיהם:
 21 לא יעלם ולא יצמא ולא יישם שרב ושמש
 22 פרימחם ויגדלם ועל מפשי מים יגדלם:

חזו לא יכלו מלש משא ומתן בשני הלכה:
 3 שמשו אל פיה יעלב וכל שארית פיה
 ישראל העמיתים כפי גמון השמים כפי רוחם:
 4 ועד יקרה אני דוא ועד שיהיה אני אסבל אני
 עשיתי והני אשלא והני אסבל האמנים:
 5 למי תדפימי תשאו והמשלמי ותדמה:
 6 האלים ודוב מלים וכסוי בענה ישקלו ותפוח
 7 צדקה ויעשהו אל יסבדו אפי' ישעיהו: ישארו
 על פיהם יסבלוהו תפוחו תפוחו ויעמד
 כפוקמו לא ימיש אפי' יתעק אליו ולא יענה
 8 מפרצו לא יושעפו: וכרהחית והראשונה
 9 והשניו פושעים על לבם: וכרה ראשונה מעלים
 כי אטבי אל יתן עד אלהים ומסם כפמי:
 10 כפי מראשית אדניה ומקדום אבדו לא יעשו
 11 אפי' עתה תקום וכל חספי אעשהו: קרא
 מפורח עש כמרחי מרחק אש עתה אפי'
 דפתי אפי' אכאפי תפוחי אפי' אעשהו:
 12 שמשו אל אפדי לב הרוחיים כפוקמו:
 13 קרבו צדקה לא חזקו ותשעו לא תפוח
 ותפוח כפין השועה לשרא תפוחי:

CAP. XLVIII. מז

שמשו חמת פיה יעלב והקראים בשם ישר
 וכפי יהודה תפוח השועים בשם יהו
 האלוד ישראל תפוח לא יסבדו ולא כפוקמו
 כי מעד הקולש נקרא ועל אלוד ישר
 כסבדו יהיה צפוח שמיו: הראשט
 כפוח דפוחי וכפי ישר תאמנים פוח
 עשיתי ותפוחי: מדועו כי קשה אפיה תו
 פריל ערפח ומפוחו תפוחי: והפוח קי כפי
 כפוקמו תפוח השמשותף פרחאמר כפוי עש
 וסכלי וכפוי צום: שמעתי חזו פלה והפוח
 הלא תפוחי והשמשותף תפוחי כפוקמו והפוח
 ולא ידעום: עתה כפרא ולא כפוי ותפוחי
 ולא שמשום פרחאמר יהיה תפוחי: כי
 לא שמשום עם לא תפוח עם כפוי לתפוח
 אפיה כי תפוחי כפוי תפוחי ותפוחי כפוי
 קרא קי: למען שמיו אפיהו אפי' ותפוחי
 אפיהו קי למען ותפוחי: הפח צפוחי
 ולא כפוי תפוחי כפוי עש: למען למען
 אעשהו פיהו תל ומפוחי אפיהו לא אפיהו
 שמעו אליו יעלב וישרא מלוד אפיהו
 אני ראשון אני אני אפיהו: אפי' יהו יפוח
 אפי' ומיני ספוחה שמעו קרא אני אלהי
 יעמד יהו: ה' קפוחו כלם ותפוחי מי יהו
 דפוחי אפי' יהויה אפיהו יעשה חפוחו כפוי

CAP. XLVII. מז

1 דהי ושני על עפר תפוחי כפוי שפוח
 לארץ אפי' משא פח עשויים כי לא תפוחי
 2 יקרא קי רפה ופוחי: קי רחום ומפוחי
 קפוח כפי צפוחי חפוחי שכל כפוי עש
 3 כפוחי: תפוחי עפוחי עם תפוחי תפוחי
 4 כפוי אפיהו ולא אפיהו אדם: תפוחי
 5 יהיה צפוחי שמו קדוש ישראל: שני חפוח
 הוא תפוחי כפוי עשויים כי לא תפוחי יקרא
 6 קי גפוחי ממלכות: קפוחי על עפי תפוחי
 כפוחי וקפוחי פדו לא שמשום לרם רחמים
 7 על קי הכפוחי עשוי כפוי: ותפוחי לעלים
 אפיהו גפוחי עש לא שמשום אפיהו על קי לא
 8 כפוחי אפיהו: ועתה שמשו חמת
 עפיהו ותפוחי למען האמנה בלבבך אני
 ואפיהו עש לא אשכ אפיהו ולא אפיהו שכלי
 9 ותפוחי קי שפוחי אפיהו רע פוח אפיהו שכלי
 האלמן תפוחי כפוי עשוי פוח פשוחי כפוחי

ישעיהו כ"ו

9 יהוה רב אדלפוז חרש את חרשי אדמה
 והאמר חסר לצול מה תעשה ופעלך את
 10 ידום לו: והי אבך טאב מה יחולד
 11 ולאשה מה תחולק: פה אמר יהוה
 קדוש ישראל ויצרו החיות שאלינו על בני
 12 ועל פשל דיו הצנוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם
 עליה בראתי אני דיו נסו שמים וכל צבאים
 13 ציורי: אנכי העיזתו בידך וכל ידכתי אשר
 והא יבנה עיר ותלמי ישלח לא במחור ולא
 14 בלשון אמר יהוה בצאתו: פה אמר
 יהוה יגיע מצרים וסור פלש וסבאים אשר
 מה עתה יעשו וקח יהוה אתרנו ללב
 15 פנים יעברו ואלקו שחורו אלקו יתפלל את
 16 בך אל ואן עד אסם אלזים: אך אתה
 אל מסתור אליו ישראל מישע: בלש וגם
 17 ככלמו פלם יחוד הלכו בלמה חרשי ציורים:
 ישראל טעש ביהוה חששת עלמם לא
 18 תגשו ולא תגלמו עד שלמי עד: פי
 19 זה אמר יהוה ברא השמים הוא האלים
 יצר הארץ ועשה הוא סגנה לא חתרו בראיה
 19 לשבח וצרה אני יהוה ואן עד: לא בסתר
 דפרתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לרוע
 יעקב חוד בקשתי אני יהוה דבר צדק בחד
 20 משורים: הקצו וסא התבטשו יחוד פלמי
 21 רצום לא ידעו דלשאים את עץ פסלים
 ומחפלים אל אל לא מישע: החדו הגישו
 22 את יונצו יחוד מי השמיע זאת מקדם מאן
 הצוה הלא אני יהוה ואן עד אלזים
 23 מבטעי אל צדיק ומלשע אן וזלתי: פה
 24 אלי חלשע פל אסם ארץ פי אני אל ואן
 25 עד: פי לשפיעי לא מפ צדקה דבר ולא
 26 טאב פי לי הכרע פל בך חשבע פל לשון:
 27 אך ביהוה לי אמר צדקה ועו עיני וסא
 28 וכלשו פל הבחיים פ: ביהוה יצדקו ויתחללו
 פל ורע ישראל:

CAP. XLVI. מ

1 פרע בל כום לבו היו צפויים ליהוה ולברכה
 2 מאחיתם עמלוטח משא לעיפה: קיסו כרע

ותשתחו ויתפלל אליו ואמר העלית פי אלי
 19 איהו: לא דעו ולא יבטו פי טח מראיה
 19 עתידם מהשפיל לבתם: ולא ישיב אל לבו
 ולא דעת ולא תבטו סאמו הציו שרפתי במד
 20 אש ואן אפרתי על גהלה לזם אגלה בשן
 ואכל יחוד לחטבה אעשה לכל עץ אסוד:
 21 ועו אמר לב דתל הורה ולא יפול אודנשלו
 22 ולא יאמר וסא שקו פימי: וס איהו יעקב
 וישראל פי עברי אתה יצחיקו עבר לי אתה
 22 ישראל לא תגשמי: מודחי קב פשעו וכענן
 23 תפארתך שובה אלי פי נאליח: ורו שמים פי
 עשה יהוה היעו תחיות ארץ פצחו דרים ופה
 24 יש וכל עש פ ברטל יהוה יעקב וישראל
 24 תפא: פה אמר יהוה באלה וצחקו מבטן
 אבך יהוה עשה כל טח שמים לבו רקע
 25 הארץ מי איו: מור אלוה ביום וקסמים
 26 היכל משקב חכמים אהוד דתתם וספל:
 26 מקום דבר עברו ועצת מלכות שלום האמר
 ליהושלם חושב ועשו יהוה תבטוה ותרבותה
 27 אקמים: האמר לצולה חרבי ומרחיק אבישו:
 28 האמר לחדש ועו וכל חפצי שלום ולאמר
 ליהושלם תבטו היכל חוסר:

CAP. XLV. מה

1 פה אמר יהוה למשה לברשו ואשר הוה וקחי
 2 בימתי לרד לפני גוים ומחני מלכים אפתח
 3 לפתח לפני גוים וישעו לא יפנחו: אני
 4 לטכתי אלקו ויהוהים אשר דלתה טושה
 5 אשפו וביחי בול אנבע: וטאחי קו אוצרות
 6 חשך ומטמי מסתרים למען תיע פי אני יהוה
 7 העוה בשמו אליו ישראל: למען עברי
 8 יעקב וישראל בחדו ואקרא קו בשלמי אבכ
 9 ולא דשעו: אני יהוה ואן עד וזלתי אן
 10 אלזים אחרתי ולא דשמי: למען ידעו כפוד
 11 שאלו ומשערה פי אסם בלתי אני יהוה ואן
 12 עד: ויצו אוד וסא חשך עשה שלום וברא רע
 13 אני יהוה עשה כל איהו: דרעשו שמים
 14 מפעל ושדקים ורצו צדק תפתח ארץ וסוד
 15 ישע וצדקה תצמיח יחוד אני יהוה בראיה:

העבדתי בחסותיך הוציאתי בשעריך :
 5 אבני אבני היא מזה ששעריך למען וחסותיך
 לא אומר : הוציאתי משפחה יחד ספר איתך
 7 למען תצדק : אבדך ודאשון חסא ומלכותיך
 9 פאשע ב : והחלל שתי קיש ואחמה לדום
 יעלב ישראל לנחשים :

CAP. XLIV. מד

1 ושיה שמע יעקב עבדי ישראל בדתו ב :
 2 פה אמר יהוה עשך והצדק כעטון תהיה אל
 3 יצרא עבדי יעקב ושדון בדתו ב : פי אפקך
 מים על צמא ותזלים על צמא אפק ורחל על
 4 ודעך וברכו על אצאריך : וצמחו במן
 5 תצדק בשבים על יבלי מים : זה יאמר ליהוה
 6 אל וזה יצרא בשם יעקב וזה יכבד יו
 7 ליהוה בשם ישראל וכהו : פה אמר
 8 יהוה מלך ישראל ואלו יהוה צבאות אבי
 9 ואשון חסא אחרון ומפלעתי און אלהים : ומר
 10 כמתי יצרא ויגדוה וערבו לי משאמי עב
 11 טלים ואחיות ואשון תבאנה תגדו למו : אל
 12 תסחרו אל יצראו הלא כמו השמעתיה
 13 ודדתי ואיום עדי דולש אלהי מפלעתי ואן
 14 צה בלידעתי : אדרסל פלעתי ו החמידים
 15 בלידעתי ועדיום ופיה בלידעתי ובלידעתי
 16 למען יבשו : מי יצרא אל וסל כסף בלתי
 17 ודעלי : דן על תבתי ובשו וחרשים הפה
 18 מאדם ותקצו כלם יעלמו יסחרו יבשו יחד :
 19 חולש ברוח מפצו וסל פתום ונפגמת יצראו
 20 וסעלרו בודע פרו בסדעב ואן פו לארשחה
 21 מים ויפת : חולש צפים טה לו ויחידו כשד
 22 ויעשה בפקצעות ובפחטה ויחידו ויעשה
 23 פתבנת אלש פתסאות אדם לשבת ביה :
 24 לכת לו איום ויקח חרה וארון ואפזלו
 25 בעצו יש כמע און נלשם תגלו : יהוה לאדם
 26 לבשו ויקח מים ויום אפי ישיק ואפה לדום
 27 אדרסעל אל וישחחו עשה סל ויסגרו למו :
 28 תציו שרף במי אש על תציו בשן יאכל יצלה
 29 צלו וישבע אפיהם ויאמר דעתי חסדתי ואחתי
 30 אדו : ושאחיו לא עשה לפסלו יסגרו לו

2 ל י אחוה : פירעעם בלים אחוה און ובפדות
 לא יסספוך פירעען במאש לא תפדה
 3 ולתבה לא תבשו פך : פי און יהוה אלוהך
 קדוש ישראל מושעך נחמו כסרו מצינים
 4 פולש וכסא תחזיקו : מאשר יקרה בעמי
 נכבדת ואני אהספוך ואהן אדם תחזיקו
 5 ולאפים תחח נששו : אל יצרא פראתך און
 6 ממוחה אביו ודעך ומעטב אהפך : און
 7 לצפון און לחינון אל תכלאו הלא בלי
 8 מרוח ובחתי מקצה דאפי : פל יקרא
 9 בשמי ולבדודי פראתו וצחתי אפי עשיתי :
 10 ודציא עם עז ועינים יש וחרשים ואזנים
 11 למו : פל דאיום קבצו יחידו ויאסרו לאפים
 12 מי בדם תגדו ואת האשיות לשמעתי ויגו
 13 עדיהם וצדקו וישמעו ואמרו אמת : אים
 14 עדי סס יהוה ועבדי אשון בדתו למען תדעו
 15 ותאמטו לו ותבטו פראו דוא לסל לארבע
 16 אל ואחיו לא יהיה : אבני אבני יהוה
 17 ואן מפלעתי מושעו : אבני הצדתי והושעתי
 18 והושעתי ואן בכס ון ואיום עדי סס יהוה
 19 ואני אל : בסמאם און דוא ואן מיד מפל
 20 אפעל ומו ישופה : פה אמר יהוה
 21 נאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בלה
 22 והודדתי ברוחם פלם וכשמים פאמות רחם :
 23 און יהוה קדושכם פודא ישראל מלככם :
 24 פה אמר יהוה דיתן פיס דרך ובמים עים
 25 טריבה : הפוציא רכב וסוס ודל ועשו יחיו
 26 וישבו בלי קומו דעכו פלסותה כב : אל
 27 תופה האשיות וקדמיות אל תתבטו : הנלו
 28 עשה חדשה עתה תצלמו הלא תדעתי און
 29 אשים בפקדו דרך בישטון מרוחה : תבדלו
 30 דעת השדה פתים ובנת יעה פריטווי במופ
 31 מים מרוחה בישטון להשקות עמי בחידי : עמ
 32 ון צדתי לו תהלוה וספרו : לאראו קראת
 33 יעקב פריעעת פי ישראל : לארבימות לי טה
 34 עליוהו חבדוק לא כבדתי לא העבדתיך
 35 במסוה ולא הושעתי מלכיה : לא קבתי לי
 36 בכסף קנה וחלב ובחוק לא הודדתי און

ישעיהו מג ש"ב

והצאנוהו מן המצודה לעם עליה ורחק להלכים
 פה: אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך
 ואצרף ואחזקו לביה עם לאור נזים: למקח
 עינם עזרת להציא ממכסא אשר מביט בלא
 ישיבו רשף: אני יהוה הא שמו וכסודי לאור
 לא אהיו והחלתי לפסלים: הרחשלה יהוה
 כאי וחולשתו אני מלך במים והצמחה אשמע
 אתכם: שדד ליהוה שר חולש תהלתו
 מקצה הארץ ויהי הים ומלאו אים ושביבים:
 ישא מדבר ועדי הצרים תשב קוד ירו ישיב
 סלע מראש הים יצורו: שימו ליהוה כבוד
 ותהלתו פאים יחדו: יהוה כבודו לא פאוש
 מלכותו ועד קמה ירוע אי יצויה על אביו
 וצפ: והחשתי מעלים אודיש ארמסק
 פולדה אסטה אשם ואשאף יחד: אחוב
 הים תבעת וכל עשפם אימש ושמוי תחול
 לאים וגמיים איבש: חלכתי עדים ברחף
 לא יוש בתיבת לא ידע אהיכם אשים
 מחשף לפניהם לאר ומעשפים למשור אלה
 הדמים עשיתם ולא עביתם: כטו אחול
 ילשו לשת הנסוחם פסל האמרים למסכה
 אים אלהי: הרושים שמעו והשעים
 הבישו לראיה: מי ער פי אביעבד יהוש
 כמלאכי אשלו מי ער כמשלם וער ענב
 יהוה: האה רבוח ולא השמו פסח אונים
 ולא ישמע: יהוה חפץ למען צדק יגחיל
 תודה יהוה: יהוה עטבות ושכי רשח
 בחיים פלם וכסוי כלום החבוא יהו לכו
 ואין כפל משפה ואוראמר השב: מי בכם
 יאיון ואהי קשבו ולשמע לאחור: מי ערף
 למשפה יעקב וישאל לבזום הלא יהוה ה
 חסאס לו ולאראם ברחמי הליך ולא שמעו
 פתוחו: ולשפף עליו חמה אפר ועזבו מלחמה
 וחלדוהו מסביב ולא ידע ותבעוהו ולא
 ישים על לב:

CAP. XLIII. מג

ועשה פדאמר יהוה פאת יעקב וישפך
 ישראל אל יחרא פי נאליך קמתי משפח

מי ישראל אני עורתיך כמס יהוה ונאליך
 קדוש ישראל: הנה שמתיך למדת רחף חולש
 בעל פסיחה תחול הים וחלף תבעת פמף
 תמלים: תחום רוח תפאם וכפדה תפסץ אים
 האפלה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תהדלל:
 העניים והאבנים מלקטים מים וכן
 לשונם בצמא נשפה אני יהוה אענם אלו
 ישראל לא אנונם: אפחה על ששים סדוח
 ורחף בקצות מעטה אלים מדבר לאבסמים
 ורחף ציה למצא מים: אהן כמדפף את
 שפה ויהם ועץ שמן אשים בשפה פדוש
 תהדד הראשוד יהוה: למען יהוה ידע תלמו
 תשפלו יהוה פי יהודה עשחה ואח קדוש
 ישראל פרה: קרם רובם אמר יהוה
 הילשו עצמותכם אמר מלך יעקב: יגשו
 והדו לט את אשר תקיחה הראשטת ומה
 דפה יהוה ונשימה לבס ונדעה אחותו אי
 הבהת השמיע: יהוה האהיה לאור
 וכדפה פי אלים אים אי תיטיס ודוש
 ולמשה וטרא יהוה: יהא אים מאן ופעלם
 מאפע חופה יסור פם: העורתי
 כפסוף ואת מפורדלמש קרא בשמי וימא
 סגים פמיהו וכמו יוצר דקסטיט: מי
 הדוד מראש ותלה ומלפסם וטמר צדיק אי
 אד כליד אי אין משמע אי אד שמע
 אסרבים: ראשו לצינ דפה הים וליהושלם
 מבער אהן: וראו וכן אש ומאפה ואן ועץ
 ואשאים וישים דב: הן פלם אן אים
 מעשיתם רח ויהוה נספיהם:

CAP. XLIII. מג

1 הן פסל אהמו-טו בחיה רצהה כשני סתוי
 2 חדל עליה משפט לגים יצוא: לא יצק ולא
 3 ישא ולא ירשמע פדוף קול: קנה רצוף לא
 4 ישפך ותשחה כדה לא יכפה לאמת ויציא
 5 משפט: לא יכדה ולא ידוף עישים פארץ
 6 משפט ולתורה אים יהלו: פדאמר
 7 האל יהוה פדא השלום וסטרם רקע הארץ

לשבת: היתה וחסם לאן שספר אף פתח
 עשה: אף בל נפשו אף בל ויש אף בל
 שש בארץ נועם וגם כשף בהם ובלשו וספדה
 פקש השאם: וארמו תחשימו ואשנה ארמו
 קולש: שאר מרומם עיניכם הוא מרומם אלה
 המוציא בסספר צבאם לכלם בשם יקרא מרוב
 אונים ואפוף פח אש לא עמד: לפנה
 רחמל: יעלף הירצו ישראל כסחרה ודפי
 מדדה ומאלף משפטי יעמד: ואלא יתעה
 אמרלא שמשפ אלהי עלם: יהיה פרה קצרה
 תרצו לא יישק ולא יגע אין ודק לחבתי:
 כן יעש פח ואן אונים עצמה יתבה: ועשו
 נעים וגעש וחדוים בשול ימשלו: וכן יהיה
 ואלשו כח יעל אר פפשיהם יתצו ולא יתעו
 ילכו ולא יעשו:

CAP. XLII

החישו אל אים ואמים וילשו כח ילשו
 אז יהיה יהוה למשפט מקורבו: מי העל
 ספוחו צדק תבארו לתנו יתן לפנינו נזים
 ומלכים יהי יתן פעור דרצו פקש נהף קשתו:
 ידעם יעמד טלזם ארץ פגלו לא יתא:
 מיטעל ועשה קרא יהודה מראש אני יהיה
 ראשון ואחד אהרנים איהוא: ואז אים
 ויחא קצרה דארץ יהיה קום ויחיותו:
 אש אדרעשו יעלו ולארו אימו חוק: וחוק
 דיש אדרצו מולק פשוט אהרולם פעם
 ארמי לזבל טוב הוא יהיה קרה במסמרים לא
 ימוט: ואשנה ישרא עבדי יעלף אשר
 בחרתו דע אמרם ארבו: אשר החזקתו
 מספוח הארץ וכימליה קראתו ואמר לה
 עבדי אשה בחרתו ולא מספוח: אלהיה
 פרעמו אני אלהי שפוט בראי אלהי אפצותו
 אי עורתו אי יחמכתו בימן צדקו: וכן
 יבלש ויבלמו כל דבחוים בך יהו כחן ואמר
 אשר ויבן: תבקשם ולא תמצאם אשרי מספוח
 יהו כחן ואסם אשרי מלחמתו: פי אני
 יהיה אלהי מוחיק ימקו האמר לה אל יהודא
 אני עורתו: אלהיה תולעת יעלף

מך בלי: ואמר חוקיה אל וישעיהו טוב
 דשר יהיה אשר דברת ואמר פי יהיה שלום
 ואמר מימי:

CAP. XL

נתמו נחמו עמי אמר אלהיכם: דרצו על לב
 יחשלים וקרא אלהי פי מלפני צבאה פי טרצה
 ענה פי לקחה מיד יהוה פסלים בכל
 חפצותיה: קל קולא בפדף פפ דרץ
 יהיה ישר בערנה מסדה לארצו: בלתיא
 יפלא וכל דו ונבשה ישפלו יהיה העקב
 למשור ודוכסם למקעה: ונגלה בחד יהיה
 הוא כל בשור יהו פי פי יהיה דבר:
 קל אמר קרא ואמר מה אקרא כל דבשו
 תצדי ומלחמה פצו השדוד ילש תצדי כל
 צדי פי רח יהיה לטבה פי ארץ תצדי העם:
 ילש תצדי כל צדי דרץ אלהי יקום לשלם:
 על דרצבה על קר מבעשה ציון דרמי
 בפה קרף מבעשה וישלם דרמי אלהיה
 אמר לפני יהוה דפה אלהיכם: דפה ארמי
 יהיה בחוק יבא חיש משלה פי דפה שסר
 אלו וסעלו לפני: פיעה עתד יתעו בודש
 וקצו טלזם וברוך ישא עלה יתל:
 מי מוד בשעלי מים ושמים ביה חן וכל
 בשלש עשר הארץ וישל פסלם דלים תבעה
 במאונים: מרחבן אחרות יהיה ואלש ספוח
 וידעם: ארמי טעף תימיה וילפחה בארץ
 משפט וילפחה ועת דרץ תבנית וירעם:
 הן נזים כמר מדלי וכשוק מאנים מושם הן
 אים פק יפול: ובלקן אן פי בש ויהיו
 אן פי עליה: בל דגים פאן ענה
 מאסם ורוד כחשכרלו: וארמי תדמון אל
 ומה דמח תשרי לך הפסל כסו חוש חרף
 בודב יתעפע וחקת כסו צדק: דמסכן
 תחלה עץ לא יתקב יבדו חוש חכם וקש
 לו לזכר פסל לא ימוט: ואלא חוש הלא
 תשקעו הלא רצו מראש לכם הלא הכינתם
 מוסדות הארץ: וישב על דות הארץ וישבה
 ב תגים ויטוה בלך שמים ומתותם פאד

ישעיה למ שז

12 אדם עד עשרים חול: וזו נפש ונגלה
 כפי פאול רע קפוחי כאג וזו מדנה
 13 יבצעני מאם עד לילה תשלמני: שחתי עד
 בלך פאלי בן שפר פלעצמתי מאם עד
 לילה תשלמני: מסים עגו בן אצטקת אהנה
 פילת דלי עמי למיום אדני עשקה לי עמי:
 מה אדרי ואמלי היא עשה אהנה כל שחתי
 על מי נשטי: אדני עליהם היו ולכל פתן חי
 רזו ותחמיני וחחמי: דהה שלום מרלי
 מן ואלה חשקה נשטי משחת בלי פל
 השלמת אחרי נח פלחמי: פילא שאגל
 תודך מנח דהלקך לאישברי ודדרכו אל
 אמתק: חי חי הוא יתך פמלי היום אב
 לבלים ידע אל אמתק: דדה להשעמי
 ומטותי נגנן פלימי חמי על פת דדה: ואמרי
 ישעיהו שאג בבלת תאמם ומרחו על השחתי
 וחיו: ואמרי חקיהו מה את פי אעלה בית
 דדה:

CAP. XXXIX. לט

1 בעת היא שלח מלאך מלאך בן פלאך
 מלך בבל ספרים ומסחה אל חוקיהו ושמע
 2 פי חלה ויחוק: ושמתו עליהם חוקיהו
 ויאם את בית נחלה את דכסך ואת החרוב
 ואת הדבשמים ואת השמן הפוב ואת כל
 בית בליו ואת כל אשר נמצא בארצו לא
 דה דב אשר לא דראם חוקיהו בביתו ובכל
 3 משלתו: ומה ישעיהו דבמא אל המלך
 חוקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים
 האלה ומאן יבא אלקי ואמרי חוקיהו מארץ
 4 חוקה בא אל מבבל: ואמרי מה ראו בביתך
 ואמרי חוקיהו את כל אשר בביתו ראו לא
 5 דה דב אשר לא דראתם בארצו: ואמרי
 ישעיהו אל חוקיהו שמע דם דדה צמחה:
 6 דהה ימים פאים ונשא: פל אשר בביתך
 ויאמר אצרו אבתך עד דראם דהה בכל לא
 7 יחד דב אמר דדה: ומלך אשר יצא
 מפת אשר תוליד ישרו דה סרסום בדיכל

22 ועשה סרי למעלה: פי מוחלם תצא שארית
 ותלטה מדר צין קמת דדה צמחה תעשה
 33 ואת: לכן פדאמר דדה אל מלך
 אשר לא יבא אלהיו האמת ולא יודעה שם
 חי ולא ידע מפה מן ולא ישפך עליה מלה:
 34 בדרך אשר בא בה ישוב ולא ידעו האמת לא
 35 מא סאם דדה: ונפרו על העור האמת
 להשעיה למ עי ומען פת עמי:
 36 ויאמר מלאך דדה יפה במנה אשר מאה
 ושמונים וחמשה אלק ושמיני בלך דדה
 37 כלם פנרים מחים: וישע וילך וישב סחוב
 38 מלך אשר וישב במטה: ויד דהא משתחה
 פתו וסרף אלהו ואת מלך ושאצו בני הדור
 סדכ דהה מלמא ארץ ארם ומלך ארסון
 פן חחיו:

CAP. XXXVIII. לו

1 בימים הים חלה חוקיהו למות ויבא אליו
 ישעיהו בדאמף דבמא ויאמר אליו פדאמר
 2 דדה צן לביחף פי מן אהה ולא תחיה: ושב
 חוקיהו פניו אל הקיר ויחפול אל הדור:
 3 ויאמר אהה דדה וברא את אשר התעלמתי
 לשפך פמחה וכל שלם תפוב בעניק עשיתי
 4 ויבך חוקיהו בני נול: ויד דבר דדה
 5 אל ישעיהו אמר: דלקי ואמת אל חוקיהו
 פה אמר דדה אלו יוד אבך שמעתי אד
 6 תשלתי ראיו את דמעתי הגני וספ על
 7 יתך חמש עשה שנה: ומפך מלך אשר
 אפלק ואת הער האמת ונפרו על העור
 8 והאמת: ויהי קץ האמת מאה דדה אשר
 ישעה דדה את דדכך דהה אשר דבר:
 9 הגני משוב אד אל המעלות אשר דדה
 במעלות אוח בשמש ארופת עשר מעלות
 וחשב השמש עשר מעלות בפעלות אשר
 9 מכתב לחוקיהו מלך חוקיהו
 10 בבלו וידו מחלו: אני אמרתי בדמי ימי
 אלה בשעתי שאול פקוחי ידו שטרד:
 11 אמרתי לא אראה דהה בארץ החיים לא אביט

בתלפזר: איה מלך דומה ומלך ארש מלך
 לער ספרים רגע ועשה: ויפח חוקיה או
 הספרים מיד המלאכים ויבארו ויכל פ
 יהוה ומשרה חוקיה לכך יהוה: וחפס
 חוקיה אל יהוה לאמר: יהוה צבאות אל
 ישראל ישב הפנים אפיה דמא והאלים לם
 לכל ממלכת הארץ אפיה עשית איהוהשם
 ואיהוהארץ: הפה יהוה: אויב ושבע פג
 יהוה ענה יהוה ושבע את פלדתי ספר
 אשר שלח ליהוה אלמים חיו: אמם הו
 יהוים מלכי אשרו את פלדתי צוח ואח
 ארצם: ותן את אלודים פאש פל
 אלמים רמה פי אים מעשה יהוהים עש ו
 ויבאדם: ועשה יהוה אלמים השועם מ
 ויהוה פל ממלכת הארץ פי איהוה יהוה לב
 ושלח ישעיה בראשו אל חוקיה לא
 פדאמר יהוה אלך ישראל אשר החפל
 אלי אל סכתיב מלך אשרו: וה יהוה אל
 הפ יהוה עליו ביה לך לשבת לך בחלת
 ציון איהוה ראש הלישה פת יהושלם:
 מי חלפת תגפת ועלמי דיהמיה קול חת
 מום שיקח אל קדוש ישראל: פד עב
 תתם: אויב ויאמר פת רכב את עליה מ
 דמים ירפו לבסן ויבארו קמת אחיה מ
 בולשו ויבא מום קצו יש פמלו:
 קרוי ושחור מום ואחרב בקי פעמי פל
 מצור: והלא שמעת למחול איהוה עם
 מימי קדם ויצרתה שיה הבחירה ח
 להשאוח גלים במים שים צרות: ושג
 קצירי חיו ובשו הו עשב שדה ותק
 תצור גלות ושומה לפע קרה: וש
 וצאתה בראת דעמי ואת הירבוק אלי:
 הירבוק אלי ושונק עלי באומי ושמימי
 באפתי ומולו בשחור ו השמימי פתך א
 פאת פה: חוד לקח האוח אכול השטה כ
 ובשטה השנית שחים ובשטה השלישית
 וקצה וכמע פמים ואכל פרים: וה
 פליטת פית יהוה ובשטה שלש לו

והציל אלך רגום אשר איהוה מיד מלך
 19 אשרו: איה אלך רגום וארש איה אלך
 20 ספרים ומדעיה את שמון מיו: מי בכל
 אלך והצרות האלה אשר הציל איהוהם
 21 מיד פדעל יהוה את יהושלם מידו ויהוהישו
 ולא רעו אתו הכ פד מצות המלך הוא לאמר
 22 לא תענדו: ויבא אליכם ביהוהקיה אשר
 על ציפת ושכנא רפסו ויבא בראש המופת
 אל חוקיה קדמי בגדים ויחד לו את דמי
 רבשקה:

CAP. XXXVII. לו

1 ויהי בשלמע המלך חוקיה ויקע את פתו
 2 ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח את
 אליקים אשר על הבה ואת: שכנא רפסו
 ואת קני הדגלים מופסים בשקים אל ישעיה
 3 בראשו דברו: ואמר אליו פה אמר
 חוקיה ויבצרה ויבכחה ומצדה רגום היה
 4 פד פא בנים עד משפר וכח אן לכהו: אלך
 ישמע יהוה אלהיך את: דמי רבשקה אשר
 שלחו מלך אשרו: אויב ליהוה אלמים חו
 דוליה בדרבים אשר שבע יהוה אלהיך ומשאת
 5 חסיה עת השאית דבמנאיה: ויבא עבד
 6 המלך חוקיה אל ישעיהו: ויאמר אליהם
 ישעיהו פה האמרו אל איהוהים פה: אמר
 יהוה אל ויהיא משנ היתים אשר שמעת
 7 אשר נדפו כער מלך אשרו איהו: והגל סתן
 פו וחו ושמע שמעה ושכ אל איהוה והפלתו
 8 ברח פארו: ושכ רבשקה וימצא את מלך
 אשרו מלחם על לבנה פי שמוע פי כמע מלמש:
 9 וישמע על חוקיה מלך פוש לאמר צמא
 ליהוה אפיה וישמע וישלח מלאכים אל
 10 חוקיה לאמר: פה האמרו את חוקיה מלך
 יהוה לאמר אל ישאת איהוה אשר איהו
 פמת פו לאמר לא תפתן יהושלם פד מלך
 11 אשרו: הפה איהוה שמעת אשר עשו מלכי
 אשרו לכל דהצרות לחוזים ואתה חצלו:
 12 והציל איהוהם אלך רגום אשרו השחורו
 אכילי איהוה ויחד לקח רגום ויגרעו אשר

9 נשים שאבות קמה שמענה קול בטרם
 10 בשלוח האופה אכרוהו ימים על שמה
 תרונתה בשלוחה כי בלה בצד אסף בלי יבוא
 11 יחדו שאבות רגה בשלוחה פלטה ועדה
 12 והגדה על הלצים על שדים סתוים על
 13 שד יקמו על גפן פודה על אדמת עפר
 קץ שמד תעלה פי על כל פתו משוש קריה
 14 עליהו פי ארמון נפשו המון עד ערב עפר
 וסון יהוה בעד משוח עד שלום משוש פראים
 15 כרעה עדרים עד יגיעה עלים רוח מפותם
 16 יהיה כרוב לשלל וספרל לשע חושב ושכן
 17 במדבר משפט הצדקה פפרל חושב יהיה
 מעשה הצדקה שלום ועבולת הצדקה השקט
 18 ובטח עד שלום וישב עפר במה שלום
 19 הבטחנות מבטחים ובמבטח שאמחה ויבד
 20 בדת היעד ובשפלה תשאל העיר אשתיכם
 זעזע על כל מים משלוח רגל השוד החמוד
 CAP. XXXIII. לו

מקדו שלום: הלא צדקה רחב משוח
 מלם בבצע משלוחה נש פשו ממוקד בשו
 אטם אתם משמע זמים תפסם עיני מרא
 ברע: דהא מוזמים ישכן מצדחה סלע
 משפח לחמו מן מים אכמים: מלך פי
 תחיה עיניו תראה ארץ מרוחים: ל
 דעה אימה איה סבו איה שלל איה ס
 אר תפגלים: ארע עם טעו לא תראה
 עמקי שטה משמע מעב לשון אן פי
 חוה ציון קריה מעט עיניו תראה יחש
 טה שאן אהל בל יציל בל יפס יחיהו לו
 וכל חבלו בל יפד: פי אט שלם אחיד יה
 לט מקום סתוים ארים רחב דים בליה
 פי אר שיש רצי אחיד לא יעברו: פי ה
 שטט יהוה מוקט יהוה מלפס ה
 ישיע: נפשו תבלו בל יחזקו בן ית
 בל פשו לם אן חלק עד שלל מרפה פסח
 בוח ב: וכל אמו שכן חלוד העם הלא
 פה משא ען:

CAP. XXXIV. לו

קדם נעים לשמע ואפים הקשים תשנ
 תרץ ומלחה תבל וכל צאצאה: פי ק
 לודה על כל העלים ורבה על כל צבא
 הדימים פתם לפתח: ותלחיהו של
 וסגרתם יעלה באשם ותפסו הים מדימ
 ונקשו בל צבא השמים ונגלו כספד השמי
 וכל צבאם יפול כנבל עלה כפסן וכנבל
 מיתחה: פי חתיה בשמים חרבי יהוה פי
 אדום חרד ועל עם דומי למשפט: ח
 לודה מלחה רם הישטה מחלב מים פי
 ועיניהם מחלב פלוח אילים פי: בח לוד
 בפצחה וסכח גדול פארץ אדום: ויחדו ראם
 עפרם ופרים עם אפיהם חתיה ארצם מו
 ופסח מחלב השמן: פי יום נקם לודה שנ
 שלומים לרב ציון: ותפסו סדליה לם
 ופסחה לפסחת חתיה ארצה לופת בעד
 לילה חומם לא תכפה לעולם יעלה עש
 מחדו לודו תחרב לכח מצחים אן ער פ

1 דודי שרוד יאמה לא שרוד ויבד לא בנת
 בך פדחיתוך שרוד תישוד בלחוד לבד ויבד
 2 בך: יהוה חננו לך קרני יהוה וישל
 3 לפרים אר ישיעוהו בעת צרה: מכול המון
 4 מרד עמים מוכמרה נמצו נים: ואסף
 ישלכם אסף החסל כמשק פתם שקן פי:
 5 משנב יהוה פי שאן מרם מלא ציון משפט
 6 וצדקה: יהוה אמרת עיניו חסן ישועה
 חכמה ורשת יראת יהוה היא אצלו:
 7 וכן אראים צעק הצה מלאך שלום מו
 8 יבדיו: משמו מסלוח שבת עבר אור הסו
 9 פיה מים ערים לא חשב אטש: אבל
 אמללה ארץ החסד לבנין קמל יהוה השרון
 10 פערבה ורע בשן וכמל: שיה אקים אר
 11 יהוה שיה אדולם עמה אנשא: ותודו השש
 12 חלוד קש חרבים אש תחלכום: יהו עמים
 משופחה שוד קצים כסודים באל פתו:
 13 שמועו ודקים אשר עשורו דעו קרובים
 14 בטרתי: פתחו כציון חפאים אחוה ועדה
 חנפים מו יעד לט אש אכלה מיתעד לט

ישעיה לא לב שג

בסודא למלך דהנן העמיק דרוב מרתיה
אש ועצים דרבה משמת ידוה פנול בפליח
בשה בה :

CAP. XXXI. לא

1 דוי הודים מצרים לעזרה ועל סוסים ישעמו
ויבטחו על רכב פי רב ועל פרשים פר עצמו
מאז ולא שיעו על קדוש ישראל ואת ידוה
לא דשו: וגם דוא חכם ויבא רע ואחד
2 דבכו לא הסד וקם על פיה מלעם ועל עזרה
פעלי חן: ומצרים אדם ולא אל ומסדהם
3 בשד ולא דרחה ודוה יפה יזו וכשל עזר ונפל
עזר ורחו פלם ימלון: פר כה אמר
4 ידוה | אלה פאשר דהיה דאיהו דהכפיד על
טרפו אשר פרא עליו מלא רעם מקולם לא
רוח ומחמם לא יעה פן יד ידוה צבאות
5 לצבא על דר ציון ועל גבעה: בצפרים
עפות פן יגן ידוה צבאות על ירושלים וכן
6 והציל פסיה דמלמי: שובו לאשר העמיק
7 סרה פני ישראל: פי ביום ההוא ימאסו אש
אלל כספו ואלילו דהם אשר עשו לכם דיקם
8 חטא: ונפל אשור כדורב לא אש דורב לאר
אדם ותאכלו וכן לו מפני דורב וכוהיו למס
9 ידוה: וסלעו מפגוד ועבור ורחו מם שרו
10 כסם ידוה אשר יד לו בציון וכוהו לו
בירושלים:

CAP. XXXII. לב

1 ין לצדק ימלך מלך ואשרים למשפט שרו: |
2 ידוה אשר פמתבא רוח וסתר ורם פפלג
3 מים בציון כצל סלע ככד פאר עשה: ולא
4 חשעה עיני רום ואזני שמעים חקשבה:
5 ללב כמרים יבין לדעה ולשון עלנים חמד
6 לדבר צוחת: לא יערא עוד לנגל סוב ולמלי
7 לא יאמר שוע: פי נבל נבלה דרפ ולפ
8 יעשה חן לעשות חק ולדבר אל ידוה
9 חיעה לדריק נפש רע ומשקה צמא יחס:
10 וכלי כלי רעים הוא ופוח ולץ לחבל עינים
11 באמר שקד ודבר אביון משפט: ודוב
12 מדיח ועץ דוא על מיבור וקום:

15 פי כד אמר אלה ידוה קדוש ישראל בשוה
16 וסרו חשעון בושלם ובמסדה ידוה ובמרחם
17 ולא אברים: ותאמרו לארבי על סוס נגוס
18 על פן חסוק ועל קל טרב על פן יקלו
19 דחסיים: אלה ידוה מפני גשרת אדוה מפני
20 גשרת חמשה חנסו עד אם שרתיהם פתון
21 על דאש ידוה וקם על גבעה: ולכן ידוה
22 ידוה לחננים ולכן יום לדחכם פר אדוה
23 משפט ידוה אשרי פל דחי לו: פר
24 עם בציון ישב בירושלים פכו לא חתפה וכן
25 ידוה לקול ועלף פשמשה עקד: ונתן לכם
26 אדוה לחם צד ומים לחץ ולא יכנה עוד
27 מורף חזק עמק ראות את מרוה: ואנלף
28 השמעה דבר מאדוה לסמו זה הרוך לבו
29 כי פי חמסו וכי חמסאלי: וטפאום אדוה
30 צפוי פסלו כספה ואת אפוח מפכת זהב
31 דהום פכו דוה צא תאמר לו: ונתן מסד
32 וקד אשר תווע אדוה דלחם ורחם וביאת
33 דאדמה ידוה דשן ושמן ידוה מקנה פום דוא
34 פר טחב: והאלמים דהערים עבדו האדמה
35 בלל חמץ יאכלו אשרוה פחת ובפורה:
36 ידוה | על גלד גבה ועל פל גבעה משאה
37 פלמים ימל מים פיום הר רב בגפל מנהלים:
38 ידוה אדוה דלבה פאר חפסה ואדוה חפסה
39 ידוה שבעים פאר שבעת דמים פיום תבש
40 ידוה אדוה עמו ומחץ מפתו ופא:
41 דהה שם ידוה פא מפרוק בעד אשו וכד
42 משאה שפחו מלא ועם ולשו פאש אמת:
43 ודוה כנול שומק עד צוא ידוה לדגה
44 גום כפח שאה וכן מחלה על לחוי עמים:
45 השול ידוה לכם פול דחקש דג ושמות
46 ללב פדוק פחיל למא סר ידוה אל צו
47 ישראל: וחשעה ידוה את דוד קלו ונחת
48 ודע ידוה בנסק אף וקבו אש אוכלה נספ
49 ורם וקבו פד: פר מקול ידוה יח אשו
50 בשבט יפה: וידוה פל מעבר מפה מסדה
51 אשר יח ידוה עליו חפסים וכוהיו ובמלחמה
52 חסדה מלחם בה: פר שדך מאחכול חפסה

ויספו נעים בידה שמחה ואמרו אדם בקרו
 ישראל נעלה: פראסם שרץ וכלה לץ וכמו
 פל שקריו און: מחטווי אדם בידו ולמכמי
 בששע יקשון ויפא בידו צדיק: לו
 פדאמי וידה ארבינת יעלב אשר פדה אר
 אנדום לא עשהו ויבש יעלב ולא עשה פנ
 יחורו: פי סארזו וליח מעשה ידי פדו
 יקששו שמח הקדושו את קדושו יעלב ומה
 אלזו ישראל ישרצו: וידעו תעוררות פנ
 ורגמם למדוד לקוח:

CAP. XXX. 5

ודי פנים סודיים סגם יהודה לעשות עץ
 ולא מלי ולנסוף מסכה ולא יהיה למען ספור
 השמחה על החפאת: הולכים לירד מצפה
 ופי לא שואל לעזר במענה פתחה ולחכות פנ
 מצרים: וידה לכם מעוז פתחה לבטח החסמה
 פצל מצרים לכפרה: פי יהי בלען שר
 ומלאכו חסם יעשו: פל האיש על עם לא
 ועילו למו לא לעזר ולא להועיל פי לבשו
 וגם לחפזה: משא פרימת בנ
 בארץ צרה הצדקה לברא וילש מרם אסע
 ושרת משלח ישראל על פתח עוליים חלודג
 ועל דבשח נמלים אצותום על עם לא ועילו
 ומצרים הכל יתק יעזרו לכן קראתי לזא
 רוב הם שבת: עשה פא כרבה על לח
 אים ועל ספור חקה יהודי ליום אחרון לע
 ער שלום: פי עם מרי הוא פנים פחשתי
 פלים לא ראבו שמעו פתח יהודה: אשר אמר
 לאים לא תראו ולחיים לא תחודו לט נכחו
 דפרד לט חלקות חזו מיהותלות: סורו מלי
 דודו הפו ספר ארז השביתו מפניו את קדו
 ישראל: לכן פה אמר קדוש ישראל יפ
 מאסכם בידו יהיה ותבטחו בעשק וכלי
 ותשעטו עליו: לכן יהיה לכם העון הזה
 פסרץ לא: כבעה בחומיה משגבה אשר פתח
 לפתח ויבא שבת: השבתה פלשור נכל יצדתי
 פחזה לא תחמל ולא יפצא במכתבו חות
 לחזות איש מליד ולחשוף מים מנבא

1 ודי ארזאל ארזאל קרות חנה דוד סבו ששה
 2 על ששה חנים וקסו: והציקתו לארזאל
 והחנה והאמה והאמה והחנה פי פארזאל:
 3 והחנה כחור עליו וצדו עליו מצב הקומות
 4 עליו מצותו: ולשולל מארץ חודפי ומעשר
 חשבו אמרתיו וידה פאוב מארץ קליו ומעשר
 5 אמרתיו תצטפת: וידה פאוב דק המון ורדק
 ומכף ער המון שרצים וידה לפתע פחאם:
 6 מעם וידה צבאות ופלקו פרעם ומעש וקל
 7 גדול ססיה ומערה ולבב איש איכלה: וידה
 פחלום חזון לילה המון פל דגלים הצבאים
 על ארזאל וכל צלילה ומעודה והפציקים
 8 לה: וידה פאוב יחלם הרעב ודפה אוכל
 והדוף ורקה פסשו ופאוב יחלם הצמא
 ודפה שולה והדוף ודפה עוף ומששו שוקקה
 פן יהיה המון פל דגלים הצבאים על ידי
 9 ציון: והתמהמה תמהרה השתעשעו
 10 וששו סכר ולא יתן כעו ולא שבו: פי נסוף
 עלים וידה חח תחממה ויעצם את עינים
 את דבמאים ואת דאשנים החזים פפה:
 11 ויעזרו לכם חזות הגל פדמי הפסר החזים
 אשר יתנו ארץ אריתוע הקסר לאכו קרא
 12 נא זה האכל לא אוכל פי חתום הוא: ונתן
 הפסר על אשר לא ידעו ספור לאכו קרא נא
 13 זה האכל לא ידעו ספור: ואמר אדני
 יען פי נשח העם וידה ספור וימשפתו פבדתי
 ולפי דתק מפני ותודי יראתם ארץ מצות
 14 אנשים מלפניה: לכן דעתי יתק להפלא את
 העם וידה הפלא ופלא ופלא חכמת חכמו
 15 וכינתו נבחו חסרתו: ודי הפעמקים
 מידה לסתר עצה וידה במחשבו מעשיתם
 16 ויאמרו מי ראנו ומי דענו: הפפכם אב
 פתמו הוצר יחשב פראמו מעשה לעשהו
 17 לא עששו ויצר אמו ליעזר לא דכיו: האר
 ער מעט מהר ועב לבנין לפימל הדפומל
 18 ליש יחשב: ושמעו בים ההוא החזים
 הברי ספור ומאפל ומחשבו עמי פדום פראיהו:

שׁא יִשְׁעִיהָ כַח

9 קַיָּא צִמָּה בְּלֵי מְקוֹם: אֲדַמְּנוּ יְהוָה דְּלֵהָ
 וְאֵחָד מִיּוֹם שְׁמִיעָה נְמַלְּכָב מְחַלְּבֵי שְׂחִיף מְשִׁימִים:
 10 פִּי צֹר לְצֹר צֹר לְצֹר קֹל לְקֹל קֹל לְקֹל וְעוֹר שָׁמַיִם
 וְעוֹר שָׁמַיִם: פִּי בְּלִעְנֵי שִׁפְחָה וּבְלִשְׁוֹן אֲחֻרַי דְּיָבֵב
 11 אֶל־הַעֵם הַזֶּה: אֲשֶׁר אִמְנָן אֱלֹהִים זָמַח
 הַמַּמְסָה הַכִּזוּב לְעִיף חֲתַח הַפְּרִיעָה וְלֹא אֲמַנָּה
 12 שְׁמִיעִי: הַזֶּה לֹאם הַפְּרִיעָה צֹר לְצֹר צֹר לְצֹר
 קֹל לְקֹל קֹל לְקֹל וְעוֹר שָׁמַיִם וְעוֹר שָׁמַיִם לִמְעַן יִלְכֹּה
 וּבְלִשְׁוֹן אֲחֻרַי וּשְׂחִיף וּשְׂחִיף וּבְלִפְדֹּי:
 14 לִכְן שְׁמִיעִי דְּפִרְעָה אֲשֶׁר צֹרֵן מְשִׁלֵי הַעֵם
 15 הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: פִּי אֲמַרְתִּים פִּרְעָה בְּיַד
 אֲדַמְּנוּ וְעַם־שְׂאֵל עֲשִׂיתִי הַזֶּה שְׁמִיעִי
 16 פִּי־עַבְדִּי לֹא יִשְׁאֵל פִּי שְׂמַנְנוּ כֹּב מִחֲסֵי
 וּבְלִשְׁוֹן נִסְחִיתִי: לִכְן פִּדָה אֲבִיר אֲדֵיִי יְהוָה
 17 הַכְּנִי יִסֵּד בְּצִיּוֹן אֲבָן אֲבָן פָּזָן פָּזָן פֶּתַח יִקְרָה מִסֵּד
 מִשֵּׁר הַבְּמִימָן לֹא יִדָּשׁ: וְשִׁמְעִי מִשְׁפָּט לְקֹל
 18 וַיִּצְדָּקָה לְמִשְׁפָּלַת יְעִזֵּה בְּדֵר מִחֲסֵה כָּבֹד וְסִכּוּ
 מִים יִשְׁטֹפוּ: וּבְכַפֵּר בִּיהֵם אֲדַמְּנוּ חֲזוֹתֵכֶם
 19 אֲדַשְׁאֵל לֹא תִקֵּם שׁוֹט שְׂמִיעִי פִי יַעֲבֹד
 חֲזוֹתֵם לוֹ לְמִסְמָס: מִיָּד עֲבֹד יִשָּׁח אֲחֵיכֶם
 20 פִּי בְּכַפֵּר בְּכַפֵּר יַעֲבֹד בַּיּוֹם וּבְלַיְלָה הַזֶּה וְקִוְעוּהָ
 21 דְּכֵן שְׁמִיעִי: פִּי־קָצֵף הַפְּצֵעַ מִדְּשִׁתְּרֵעַ
 וְהַפְּסֵקָה צִדָּה פִּדְרִיבְּסִס: פִּי סִדְּרִיבְּסִס קִיּוֹם
 22 הַזֶּה בְּשִׁמְקָה בְּנִבְעֵן יִתֵּן לְעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ דָּן
 מַעֲשֵׂהוּ וּלְעֵבֵל עֲבֹדוֹ נְכִירָה עֲבֹדוֹ: וְעִמְדָה
 23 אֶל־תְּחַלְּצֵנּוּ פִּן־חֲזוֹק מִסִּיחִים פִּי־כִלְיָה
 וְהַרְצֵה שְׂמִיעִי מֵאֵת אֲדֵיִי יְהוָה צְבֹאֹת עַל־
 24 בְּלִדְהִיף: הַאֲזִינוּ וְשְׁמִיעִי קוֹלִי הַקְּשִׁיבוּ
 25 וְשִׁמְעוּ אֲמַרְתִּי: הַכֵּל הַיּוֹם יִחַדֵּשׁ הַיּוֹשֵׁב
 לְהַלְעֵ וּשְׂחִיף וְשִׁיבֵד אֲדַמְּנוּ: וְהֵלֵא אִם־שִׁיחָה
 26 פִּי־הַרְצִיף קָצֵף וּבְכֵן יִדְּקֵן וְשִׁם חֲפָה שׂוֹדֵה
 וְשִׁעֵה נִסְכָּן וּבְסִמְחַת נְבִלְחֵי: וְיִסְרֹד לְמִשְׁפָּט
 27 אֲלֵהוּ יִדְּפֵי: פִּי לֹא נִחְדָּף יִדְּשׁ לְצֹרֵן וְאִישָׁן
 עֲבִיָּה עַל־פְּנֵי יוֹסֵב פִּי בְּפִשֵׁה יִתְּנֵם קָצֵף וּבְכֵן
 28 בְּשֹׁבֵט: לָהֶם יִדְּקֵן פִּי לֹא לְצֹרֵן אֲדִישׁ
 29 יִדְּשִׁפוּ הַיּוֹם נְבִלְחֵי עֲלֵדוֹ וּשְׂחִיף לֹא יִתְּקֵנוּ:
 30 צְבֹאֹת מֵעַם יְהוָה צְבֹאֹת יִצְאֵה וְהֵלֵא צִדָּה
 וְהִגִּיל וְיִשְׁאִיָּה:

2 בַּיּוֹם הַזֶּה אֲרִיב פִּיִּם חֲמֹר עֲשִׂי־לֵהוּ: אֲנִי יְהוָה
 3 כְּפִלְיָה לְתַעֲבִים אֲשֶׁר קָבַח פִּן יִסְקֹד עֲלֵיהֶּ לִלְחֵה
 4 וְיָוִם אֲחִפְּרֵה: חֲמָה אֲנִי לִי מִרוֹחֲבֵי שְׂמִיד
 5 שְׂחִיף בְּמִלְחָמָה אֲשִׁשֵׁה בַּה אֲחִפְּרֵה יִחַד:
 6 אֲנִי יִדְּקֵן בְּמַעֲלֵי יַעֲשֵׂה שְׁלֹמֹם לִי שְׁלֹמֹם יַעֲשִׂה
 7 וְהַפְּסֵקָה יִשְׁשׁ עַל־בֵּן יִצְרָף וְסִכּוּ יִשְׂרָאֵל
 8 וּמִלְּחָמָה פִּי־נִגְלֵל חֲטִיבָה: הַבְּסִמְחָה
 9 מַעֲשֵׂה הַזֶּה אֲסִפְּרֵנָה דְּהִנּוּ דְּהִנּוּ: וּבְסִמְחָה
 10 בְּשִׁלְחָה חֲרִיבָה הַגֵּה פִּדְרֵה וְהַקְּשֵׁה בְּשִׁם
 11 קִיּוֹם: לִכְן צְבֹאֹת יִכְפֹּר עוֹדֵי עַל־יָהּ עַל־
 12 פִּי הַזֶּה חֲפִצֵּהוּ מְשִׁימֵי: אֲלֵה אֲבִינֵי מִפְּחֵ
 13 סִבְכִיבְרֵי מַבְצֵרָה לְאִיקְרָמֵי אִישִׁים וְחַפְּסִים:
 14 פִּי עוֹד בְּצִדָּה בְּדֵר הַזֶּה מְשִׁלְחָה וְעִזּוּב מַפְּדֵי
 15 שְׁמִיעִי עַל־עַל וְשִׁם דְּרִיבֵי וְכִלְחָ סִמְחָה: בִּישׁ
 16 קְצִירָה חֲשִׁבְרָה נִשְׁמֵם בְּאֵת מֵאֲדוֹת אֲחֵיהֶ
 17 פִּי לֹא עֲשִׂיבְטָה וְהֵא עַל־פִּן לֹא־יִחְדָּמְנוּ עֲשׂוֹת
 18 וְיִצְרֹד לֹא יִתְּקֵנוּ: הַזֶּה בַּיּוֹם הַזֶּה
 19 יִתְּנֵם יְהוָה מְשִׁבְלָה הַזֶּה עַל־נִגְלֵל מַעֲשִׂים
 20 וְאִישִׁים וְחַפְּסֵי לֵאמֹר אֲחֻד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 21 הַזֶּה אֲלֵהם יְהוָה וְיִקְבֹּעַ בְּשִׁיבֵר נְבִלְחֵי וְהֵא
 22 הַבְּאֲדִים בְּאִיף אֲשֶׁר וְהַפְּסֵקָה בְּאִיף מַעֲשִׂים
 23 וְהַשְׂחִיף לִלְחֵה בְּדֵר הַקְּשִׁיף בִּירוּשָׁלַם:

CAP. XXVIII. כח

1 הִזִּי עֲשִׂרָה צְבֹאֹה שְׂפִי־י אֲפִרְם וְצִיף נְבִל צִבֵּי
 2 תִּשְׂאֵרְוֹ אֲשֶׁר עַל־דָּאֵשׁ נִיר־שְׂמִימֵם הַלְּמִי וְיָן:
 3 דְּהֵה יִדְּקֵן וְאִישָׁן לְאֵדֵי פִּוּם בְּדֵר שְׁשֵׁר קָצֵב
 4 בְּיָוִם מִים בְּפִתִּים שְׂמִימֵם דְּרִיבֵי לְאִיף בְּדֵר:
 5 בְּנִלְיִם וְחִמְסָה עֲשִׂרָה צְבֹאֹת שְׂפִי־י אֲפִרְם:
 6 הַזֶּה צִיבָה נְבִל צִבֵּי תִּשְׂאֵרְוֹ אֲשֶׁר עַל־דָּאֵשׁ
 7 נִיר־שְׂמִימֵם בְּפִתֵּה בְּיָוִם קֹץ אֲשֶׁר יִצְאֵה
 8 דְּרִיבֵי אֲרִיבָה בְּעוֹדָה בְּכַפֵּר וּבְלִעְנָה:
 9 בַּיּוֹם הַזֶּה אֲרִיב יְהוָה יְהוָה צְבֹאֹת לְעֲשִׂרָה צִבֵּי
 10 וּלְצִיבֵי־י תִּשְׂאֵרְוֹ לְשִׁיב עֲצִי: וְלִחְוֹת מִשְׁפָּט
 11 לִישִׁיב עַל־הַשְׂפָּט וּלְנִסְחֵה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה
 12 שְׂעוּה: וְגַם־אֵלֵה בְּנִיִּן שְׁנֵי וּבְשִׁיבֵם תַּעֲבֵן בְּנֵן
 13 וְנִמְאָה שְׁנֵי בְּשִׁיבֵם כְּמַעֲלֵי מִדְּרִיבֵי־י תַעֲבֵן מִדְּשִׁבְרֵי
 14 שְׁנֵי בְּרִיבָה פִּקֵּי פִּלְיָה: פִּי מִלְּשִׁלְחָת מִלְּחָה

CAP. XXVI. כ

ביום ה' יהיא ישר השם יהיה פארץ חדה ע
 ער לט ישעה ישר הומות חל: פתח
 ששים ויא נר צדיק שבר אמנים: י
 סבה רפא שלום: שלום בן קח מצח
 במחז מנהג ערעו פי ביה יהיה צור עלמים
 פי השלח ישבי מיום קרה משנה ישלחו
 ישפלה ער ארץ פתחה ער עפר: ותמס
 רגל תלוי עמי שפמי נעים: ארח לצדיק משרח
 ישר מעבר צדיק תפלו: אה ארח משפט
 יהיה קיסה לשמו ויחיה תחת נכשו: נס
 איתו בליה איתו בלוי איתו ב
 פארץ משפטו לארץ צדק למחז ישבי תל
 חן רשע בל למד צדק פארץ כחוח יש
 יבליהוה צוח יהיה: יהיה ומה חן
 בליהוהו: חן ובלש קסודים אה
 צדק האכלם: יהיה תשפת שלום ל
 פי גם פלמי עשוי פתח לט: יה
 אלוהי בעלות ארנים וילחח לברכה עפי
 שמח: מחם בליהו תפאים בלי קמי ל
 פקדה ותשמים ותאמר בלוי למו: יס
 ללו יהיה יספת ללו נכפות חקה פלצוני
 ארץ: יהיה פאר פקדה צדק לח
 מוסר למו: פמו יהיה פקדין ללות חוה
 תיעק בתכליה בן הדיט ספנהו יהיה: הדי
 חלט כח גלות חח ישעה בל עשה א
 ובל יפלו ישבי תל: חיה מרחו בבלוי יקם
 הקצוני חשן שכי עפי פי טל איהו מלך ח
 רפאים תפלו: לך עפי פא בתוה
 וטו הלהו בעד חמ כמעט נגע ער יעמו
 ועם: פרהו יהיה יצא מפקמו לשק ע
 ישב הארץ עליו תפחה הארץ אר פמה ולא
 תכסה ער על חנהו:

CAP. XXVII. כ

ביום יהיא יסקד יהיה פורץ הקשה הגדול
 החזקה על לוחו חוש פוח ועל לחו
 חוש עקלוח חת אר חנהו אשר פכ

17 פחד ופחד ופח עליו ישב הארץ:
 18 ויהי רגס מקול הפחול יל אל דפוח העולה
 מרחו הפוח ילך פח פארפת מפוחם
 19 ספוח וירעשו מוסר ארץ: רעה החלעה
 הארץ פוד הרוחה ארץ מוט והמוספה
 20 ארץ: טע חטפ ארץ פשטר החלודה פמלה
 וכבו עליה פשעה ופלה לארסו קום:
 21 ויהי ביום יהוא יסקד חנה על צמא החים
 22 בפחים ועל מלכי הארמה על הארמה: ואפס
 אספה אסר על צור וסח על מסר ומ
 23 ימים יסקד: החנה רגמה ורעה חנה ער
 מלך יהיה צמח פדר צון ופחשלים נגד
 וקח פחד:

CAP. XXV. כה

1 יהיה אלף איהו ארמקו איהו שמך פי
 2 עשה פלא עצת מרחק אמנה אמן: פי
 שמח מעל לכל קרה בצדה למפלה ארמן
 3 ויום מער לעולם לא יפה: על בן ובחור
 4 עסנו קרה בום שרעים וראוי: פרהו
 מעו לכל מעו לאבחן בצר ל מחסה מחרם
 5 על מרחב פי רח שרעים פוח קד: מרחב
 בצון שאון ויום חכמט חרב פול עכ ומד
 6 שרעים ענה: ועשה יהיה צבאות
 לכל העמים פד יהו משחה שמכם משחה
 7 שמים שמכם ממחם שמים מזקקים: ופל
 פד יהו פנהו יט: גלות על העמים
 8 והפסקה הכסיה על פלצונים ופלע החנה לנח
 וכהו אלו יהו דמשה מעל פלצנים ורפה
 עפי יסל מעל פל הארץ פי יהיה דפר:
 9 ואמר ביום יהיא הנה אלוהי זה קיט ל
 חושיעט זה יהיה קיט לך בעלה ומשמחה
 10 פישעו: פרהו חיהו פד יהו ומדש
 מאל פחוח פרהוש מרחן במו מוסה:
 11 ורש חו בקרם פארץ ירש השחה
 לשחה השפל נארו עם ארמה חיו:
 12 ומכר משב חמחוח השח השפל רגע
 לארץ ער עפר:

ישעיה כד רצט

13 בְּשֵׁשׁ לַאֲרֵיבֵי לֶךְ : יָהּ | אֶרֶץ בְּשָׁשִׁים זֶה
 הָעַם לֹא יִדְעוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵינֵי הַקֹּשֶׁט בְּחַיִּי
 14 עָרֹד אֲרַמְלֵיחָה שְׂמָה לְמַסְרָה : וְהִלְלוּ אִמּוֹת
 וְיִשְׁשׁוּ בְּשֵׁד מִעֹבֹד : וְזֶה בַּיּוֹם
 15 הַזֶּה וְלִשְׁפֹחַת צוֹ שְׁבָעִים שָׁנָה בַּיּוֹם מִלֶּךְ
 אֶחָד מִלְּקֹץ שְׁבָעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצוֹ שְׁפֹחַת
 16 הַאֲרָץ : קָדֹץ כְּבוֹד סֶפֶר עֵד וְזִמְרָה לְשֹׁפְחוֹת
 17 יִשְׁבִּי עַנְן הַרְבִּי-יָשׁוּר לְמַעַן הַחֲכִיב : וְהָיָה
 מִקֶּץ | שְׁבָעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת-צוֹ שְׁפֹחַת
 לְאֲחֻזַּת הַחַיָּה אֲדִיפֵל מִמְלַחַת הָאָרֶץ עַל-
 18 פְּנֵי הָאֲדָמָה : וְהָיָה סוּחָה וְאֲרֻכָּה קָשׁ
 לְהָיָה לֹא יֵאָצֵד וְלֹא יִחַסֵּן בִּי לִישְׁלֵם לִסְפֵי
 יְהוָה יְהוָה סוּחָה לְאֵלֵל לְשֹׁבְעָה וְלִמְסָפָה
 עֲזוּק :

CAP. XXIV. כד

1 הָיָה יְהוָה בֹּקֵק הָאָרֶץ וּבִלְקִיָּה וְעָרֵי פְלִיָּה
 2 וְהַרְפֹּץ יִשְׁבֵּה : וְהָיָה כְעַם בְּפִתּוֹ פְּעֹב פְּאֻדָּיו
 בְּשִׁטְחוֹת בְּנִיחָתוֹ בְּקִרְוָה בְּפִלְזֵי בְּמִלּוֹת פְּלִיָּה
 3 בְּפִשָּׁה פִּי-אֶסֶר לִשְׂאֵ בֹו הַפֶּקֶד | הַפֶּקֶד הָאָרֶץ
 וְהַיָּבֵשׁ | תִּפְחֹץ בִּי יְהוָה דָּפַר אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה :
 4 אֲבִלָּה נִבְלָה הָאָרֶץ אֲמִלְלָה נִבְלָה תִּמְלָל
 5 אֲמִלְלֵה מִרוֹם עִם-הָאָרֶץ : וְהָאָרֶץ תִּחְסַף תַּחַח
 יִשְׁבֵּה בִּירְעוּרֹת חֲזוֹת חֲלָסוֹ חֹק הַפֶּקֶד בְּרִית
 6 עֵלָם : עַל-פֶּן אֱלֹהֵי אֲבִלָּה אָרֶץ וְיִאֲשֹׁמֵם
 יִשְׁבִּי בָּהּ עַל-פֶּן חַד יִשְׁבִּי אָרֶץ וְיִשְׂאֵר אֲשֵׁשׁ
 7 מִשֵּׁר : אֲבָל תִּדְוֹשׁ אֲמִלְלֵה-נֶפֶן סִבְחוֹ פְּלִי
 8 טַמְחֵל-בֹו : שֶׁבַת מִשׁוֹשׁ תִּפְסֹם חֲדָל שְׁאֵן
 9 עֵלִים שֶׁבַת מִשׁוֹשׁ פְּדוֹד : בְּשִׁינֹו לֹא יִשְׁתַּדְּקֵן
 10 יִבֵּן שֶׁבֶר לִשְׁחִינֹו : לִשְׁפֹחַת קִרְיַת-חַזְקוֹ סָפֵר פֶּלֶ
 11 בֵּית מִפְּאֵה : צִחָה עַל-הַיָּבֵן בְּחֻצוֹת עֲרֵבָה
 12 פֶּלֶ שְׁמִיחָה נִלְהֵ מִשׁוֹשׁ הָאָרֶץ : לִשְׂאֵר בְּעֵד
 13 שְׁמֵה וְשִׁאֵה יִפְדֵּשׁשׁ : פִּרְכֵּה יְהוָה בְּקִרְבֵּי
 הָאָרֶץ בְּרוֹץ הַעֲמֹסִים בְּנִתְּזֹת יוֹת פִּעֲלֵלוֹת אֲבֵר
 14 פֶּלֶה בְּעֵד : דְּפֹה יִשְׂאוּ קִלְסֵם וְרֵעֵי בְּנֵי-אֵן
 15 יְהוָה צִדְדֵי מַיִם : עַל-פֶּן בְּאֵרִים בְּפִדֵי יְהוָה
 בְּאֵרֵי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 16 מִפְּנֵי הָאָרֶץ וְזִמְרָת שְׁמִעֲנֵי צִבִּי לְצִדִּיק וְאֲמֵר
 חֲדָלִי חֲדָלִי אֵי לִי פְּנִיִים גְּדוֹד וְנִבְרָ פְּנִיִים

אֲמֵר אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת לֹא-יֵלֵךְ אֶל-הַיָּבֵן
 16 יְהוָה עַל-שְׁבָבֵם אֲשֶׁר עַל-הַיָּבֵן : מִדִּלְקָה פֹה
 יִבֵּן לֶךְ פֹה בִּירְעוּבָה לֶךְ פֹה כְבוֹד וְצִבִּי מַיִם
 17 סִבֹו הַרְבִּי בְּפִלַע מִשְׁעֵן לִי : הָיָה יְהוָה
 15 מִסְּלִיחָה טִלְטִלָּה גְּבִר וְעִטָּף עִמּוֹ : צִנְתָּ
 יִצְנַטָּה צִנְפָּה פִּדּוֹ אֶל-אָרֶץ רַחֲבַת הַיָּם שְׁמֵה
 תִּמְחַת וְשְׁמֵה מִרְפַּחַת בְּפִדּוֹ קִלְוֹן בֵּית אֲדֹמָה :
 19 וְהִשְׁתַּחֲוֶה מִפְּנֵי וּמִפְּנֵי עֲמֻמָּה יִדְרֹסָה : וְהָיָה
 20 בַּיּוֹם הַזֶּה יִקְרָאוּ לְעֵבֵד לְאֵלֹהִים בֶּן-חֲלָקֵי-רֵוֶ
 21 וְהַלְבִּישׁוּהוּ בְּתִמְחָה וּבְנִיחָה אֲחֻזָּה
 וּמִמְשַׁלְחָה אֲתֵן בְּיַד יְהוָה לֵאמֹר לֵאב וְלִישָׁב יְהִשְׁלֵם
 22 אֲבִית יְהוָה : וְנִחַמְתִּי מִכְּפֹת בֵּית-יְהוָה עַל-
 23 יִשְׁכְּמוּ וְשִׁחֲלוּ וְאֵן סָר וְסָר וְאֵן פִּרְחוּ : וְהִקְשִׁיחוּ
 יְהוָה בְּמַקְוִים יִסְאֹן יְהוָה לְכֹסֵף כְּבֹד לְבַח
 24 אִמּוֹ : וְהִלְלוּ עֲלָיו כֹּל | פְּסֹד בִּירְעוּבָה
 הַשְּׁפָאִים הַצְּעִיחוֹת כֹּל כֹּלֵי הַשְּׁמֵן מִכֹּל
 25 הָאֲמִלּוֹת וְעַד כֹּל-כֹּל הַדְּבָלִים : בַּיּוֹם הַזֶּה
 סִבֹו יְהוָה צְבָאוֹת תִּמְשַׁל הַיָּדוֹת הַתִּקְוָה בְּמַקְוִים
 סִבְחוֹ וְנִדְעָה וְנִפְלָה וְנִכְרַת הַמִּשְׁאֵל אֲשֶׁר-עִלָּה
 בִּי יְהוָה דָּפַר :

CAP. XXIII. כג

1 מִשְׂאֵל צוֹ וְהִלְלוּ | אִמּוֹת וְיִשְׁשׁוּ בִּירְעוּבָה מִפְּנֵי
 2 מִשְׂאֵל מִיָּרֶץ פְּתִים נִבְלָה לְמוֹ : דָּפַר יִשְׁבִּי אֵי
 3 סוֹד צִדְדוֹן עִם יָם מִלְּאֻף : וּבְמַיִם רַבִּים וְרַע
 יִשְׂרָף קִצְוֹ וְאֵד תִּמְאִתָּה וְחַדִּי סוֹד צִוִּים :
 4 פִּלְשֵׁי צִדְדוֹן בִּי אֲמֵר יָם מִעֵד דָּם לֹא-יֵלֵךְ
 חֲלָחֵי וְלֹא-יִלְחָוֵי וְלֹא נִדְלָחוּ בְּחַדִּים וְחִמְמוּ
 5 חֲרָלוֹת : פִּי-אֲשֶׁר-שָׁמַע לְמַצְרוֹם הִדְלֹו בְּשִׁמְע
 6 צוֹ : עֲבֹד תִּשְׁלִיחָה וְהִלְלוּ יִשְׁבִּי אֵי : הַחֲחִת
 לְכֵם עֲלִיחָה מִיִּמְתָּקִים קִרְמָתוֹ יִמְלֹה תִלְחִי
 8 מִחֲדוֹק לְנוֹ : מִי יִעַץ וְחֹחַ עַל-צוֹ הַפְּעֻטִיָּה
 9 אֲשֶׁר סוּחָה שֹׁמֵם בְּנִעְנֵה כְּבִפְרֵי אָרֶץ : וְהָיָה
 צְבָאוֹת יִשְׁפֹחַ לְחִלֵּל נֶאֱמָן פֶּלֶצֶל לְהַקֵּל פֶּלֶ-
 10 נְכַפְרֵי-אָרֶץ : עֲבִירֵי אֲרֻץ פִּי-אֵד בְּתֵד
 11 תִּשְׁלִשׁ אֵן מִנַּח עֵד : חֵד נִטָּה עַל-הַיָּם
 12 דָּפַר מִמְלַחַת יְהוָה צִחָה אֶל-פְּנֵן לְשִׁמֹו
 מִשְׁוֵהוּ וְאֲמֵר לֹא-יִדְרֹסִי עוֹד לְעֵלֹו
 הַמְּשַׁלְחָה בְּחֻלַּת בְּתִצְדִּיֹן פְּתִים קָמֵי עֲבִיר

23 לָהֶם וְהָמָּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מִסְעֵדָה
 מִצְעָרִים אֲשֶׁרֶה וּבְרֵאשֵׁי׃ בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם
 24 בְּאֶשׁוּר וּבְנֶבֶד מִצְרַיִם אֲדֹאֲשֶׁר׃ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁי לְמִצְרַיִם וּלְאֶשׁוּר
 25 בְּרַכָּה בְּרַכֵּב הָרָמָיִץ׃ אִשׁוּר בְּרֵכַת יְהוָה צְבָאוֹת
 לְאֹמֵר בְּרַח עִמִּי מִצְרַיִם וּמִעֲשֵׂה יְדֵי אֲשֶׁר
 וּנְחַלְצֵי יִשְׂרָאֵל׃

אֲדֹרֹת וְדָמִים׃ לְקִרְיַת צִמְאֵה הַיָּבֵשׁ מִיֵּם יִשָּׁב
 הָרָמָיִץ יִשְׁמָח בְּלִחְמוֹ קִדְמוֹ מְדוּ׃ בְּרֵמֶפֶץ
 הַרְבֵּחַ נְדָדוֹ מִסֵּטֶ׃ חֶרֶב נִטְוֶהָ וּמִפְּלֵ קֶשֶׁת
 יִדְחָה וּמִפְּנֵי פֶגַע מַלְחָמָה׃ פִּירְכָה
 אִמֵּר אֲדֹנָי אֱלֹהֵי בְעֵד שָׁהָה פִּשְׁנֵי שְׁלֹחֵי וְכֹלֵךְ
 פֶּלֶפֶד קֶדֶד׃ וְאִשָּׁר מִסְפֵּר קִשְׁתֹּת בְּפָנָיו כֶּכֶר
 קֶדֶד יִמְעָשֶׂה בִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דָּפֵן׃

CAP. XXII. כב

מִשָּׂא נִיֵּא חֲזוֹן מִדְּלִיק אֲשֶׁר בְּרַעֲלֹת פִּלֵּן
 לְנִצָּחַת׃ תִּשְׁמָחַת׃ מִלֵּאָה עַד הַמִּיָּה קֶדֶד
 עֲלִיָּה וְתִלְלֵךְ לֹא חֲלֵלֵי יִדְבֹב וְלֹא מִרַי מַלְחָמָה
 פֶּלֶפֶד קֶדֶד מִדְּרִיחֵי מִקְשָׁת אֲשֶׁר פֶּלֶפֶד נִצָּחַת
 אֲשֶׁר יִחַד מִדְּוֹק בְּרֹדוֹ׃ עַל־כֵּן אֲמַרְשֵׁי שַׁע
 מִי אֲמִר בְּכֹחַ אֲלֵהֶמָּוֹת לְהַחֲמֵם עַל־שׁוֹ
 בְּרַעֲמֵי׃ כִּי יוֹם מְדַמָּה וּמְנִטָּה וּמִסְפֵּד
 לְאֹדֵי יְהוָה צְבָאוֹת פְּנֵי חֲזוֹן מִקְרָךְ קָ
 וְשׁוֹעַ אֶל־יְהוָה׃ וְעֵלְמֹס מִשָּׂא אֲשֶׁרֶה פֶּרֶב
 אֲדִים פְּרִשִׁים וְקֶד עֵדָה מִנֵּן׃ יְהִי כִכְתוּב
 עֲמִקְרוֹ מִלֵּאָה רֶכֶב הַפְּרִשִׁים שׁוֹחַ שׁוֹחַ
 הַשְּׂעֵה׃ וְהִלֵּךְ אֶת־מִסְפֵּד יְהוָה וְהַבֵּס בַּיּוֹם
 יִהְיֶה אֶל־נֶשֶׁק בַּיַּד הַיָּעֵר׃ וְאֵת בְּקִמֵּי עֵדֶי
 יְהִי וְרֵיחֵם בְּרֹדֶף וְתִקְבְּצֵם אֶת־מִי הַפֶּרֶב
 וְהַחֲחֹמֵרֵה׃ וְאֲדִי־פִתֵי וְהַשְׁלֵם סִסְתָּב
 וְהַחֲצֵה הַפְּתִיִם לְכַף הַדְּמוּמָה׃ וּמִקְדֵה וְשִׁיחֵה
 פֶּת הַחֲחֹמֵרִים לְמִי הַפֶּרֶב הַשְּׂעֵה וְלֹא הַבְּטָח
 אֶל־עֲשֵׂה וְהַצֵּה מִדְּוֹק לֹא רֵיחֵם׃ וְהִקְרֵי
 אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְכָל־לְמַסְפֵּה
 וְלִקְרָחָה וְלִחְנוֹ שָׁק׃ וְהָפֵךְ וְשִׁשְׁוֹן וְשִׁמְחוֹ
 דָּת׃ בְּכָל־שְׂחָח צָאן אֲכָל בְּשׂוֹר וְשִׁחֹתֵי יֵי
 אֲכָל וְשׁוֹר פִּי מִדֵּד נִמְחוֹ׃ וּמְגִלָּה בְּאֵזֵן
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲסִי־כֶפֶר הַעֲוֹן הַיָּה לְכֹס עַד־
 תִּמְחֹן אִמֵּר אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת׃ פֶּ

23 לָהֶם וְהָמָּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מִסְעֵדָה
 מִצְעָרִים אֲשֶׁרֶה וּבְרֵאשֵׁי׃ בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם
 24 בְּאֶשׁוּר וּבְנֶבֶד מִצְרַיִם אֲדֹאֲשֶׁר׃ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁי לְמִצְרַיִם וּלְאֶשׁוּר
 25 בְּרַכָּה בְּרַכֵּב הָרָמָיִץ׃ אִשׁוּר בְּרֵכַת יְהוָה צְבָאוֹת
 לְאֹמֵר בְּרַח עִמִּי מִצְרַיִם וּמִעֲשֵׂה יְדֵי אֲשֶׁר
 וּנְחַלְצֵי יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XX. כ

1 בְּשִׁנְתָה בֵּא תִרְחֹן אֲשֶׁרֶה בְּשִׁנְתָה אֲדֹנָי כִּרְחֹן
 2 מִלְּךָ אֲשֶׁר וְיֵלְכִים בְּאֶשְׁוֹר וּלְפָדֵה׃ עֵת
 הַיָּהִי דָפֵן יְהוָה בְּרֵשׁ־שְׁעֵי־הַיָּם בְּרָאֲמֹץ לְאֹמֵר
 לָךְ וּמִתְחִילֵת הַשָּׁק מִעַל מִתְחִילֵת וּמִעַלֵךְ תִּחְלֶץ
 מִעַל תִּלְלֵךְ וְיַעֲשֶׂה לִּי הָרָץ עֵדֹם יִרְחֹף׃
 3 וְאִמֵּר יְהוָה פִּלְאֵר הָרָץ עֲבִירֵי לְשַׁעֲרֵת עֵדֹם
 וְיִרְחֹף שֶׁלֶשׁ שָׁנִים אֹתָהּ וּמִסֵּחַ עַל־מִצְרַיִם וְעַל־
 4 פִּשְׁתֵּי׃ כִּי יִסַּךְ מִלְּךָ אֲשֶׁר אֲדִישֵׁב מִצְרַיִם
 וְחֲדַת־נִלְחָה פִּשְׁתֵּי נְשִׁים וְזִקְנִים עֵדֹם יִרְחֹף
 5 וְחֲשׂוֹשֵׁי שֶׁחַ עֵדֹם מִצְרַיִם׃ וְחֲזִי וּבִשְׁתֵּי מִבְּשֵׁל
 6 מִבְּשֵׁל וּמִן־מִצְרַיִם תִּסְתַּחֲתֵם׃ אִמֵּר יִשָּׁב הָרָץ
 הָרָץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה כֹה מִבְּשֵׁל אֲשֶׁר כִּסֵּט
 שֶׁם לְעֹדֶה לְהַפְּלֵל מִפְּנֵי מִלְּךָ אֲשֶׁר וְיִקְרֵה נִפְלֵט
 אֲמִרְוֹ׃

CAP. XXI. כא

1 מִשָּׂא מִדְּרִיִּים כְּסוּפֹת בְּפֶגַע לְזֹלָתֵךְ מִדְּוֹר
 2 בֵּא מִרָמָץ סִרְיָה׃ חֲחֹחַ קִשְׁתֵּי־הַצֹּדִילֵי וְהַפְּגַד׃
 בְּגִדֵי הַשְּׂוֹרֵד׃ שׁוֹרֵד עַל־עֵלְמֹס צִוִּי מִלֵּי פֶלֶ
 3 אֲסִרְחָה וְהַשְּׂבִיחֵי׃ עַל־כֵּן מִלֵּאָה כִּתְנֵי חֲחֹלְיָה
 צִוִּיִם אֲחֻזֵי צִוִּי וְזִלְדָה נִשְׁחִי מִשְׁמַע
 4 נִסְבִּילֵי מִרְאֹת׃ תַּעֲדֵה לְבָבִי פִלְגָחַת בְּשִׁחְתִּי
 5 אֵת־נֶשֶׁק חֲשִׁלֵי שֶׁם לִי לְחִתְדֵה׃ עֵדֶךְ הַשְּׁלֵחֹן
 צִוִּה וְהַצִּיחָה אֲכָל־שׁוֹרָה קִמֵּי הַשָּׁרִים מִשְׁוֹר
 6 מִנֵּן׃ כִּי כֹה אִמֵּר אֱלֹהֵי אֲדֹנָי לֵךְ הַעֲמֵד
 7 הַמְצִיפָה אֲשֶׁר יִרְאֶה יַעֲדֵ׃ וְהָאֵה רֶכֶב צִמְד
 פְּרִשִׁים רֶכֶב חֲמֹד רֶכֶב נִמְלֵ הַקְּשִׁיבֵי קִשָּׁב
 8 רֶכֶב קִשָּׁב׃ וְיִקְרָא אֲדֹנָי עַל־מְצִיפָה וְאֲדֹנָי
 אֲכָלֵ עֲמֵד חֲמֹד וְיֵלֵם וְעַל־מִשְׁחֵרֵי אֲנָכִי כִּבֵּן
 9 פֶּלֶה־יִלְחִיחֵ׃ וְהַיָּהִי־יָהּ בֵּא רֶכֶב אֵשׁ צִמְד
 פְּרִשִׁים וְיַעֲן וְאִמֵּר נִפְלֵה נִפְלֵה בָּלָל וְכִלְפִּסְתִּי

ישעיהו י"ח

יפס בקרבו: וסכסכתי מצרים במצרים ומלחמו
 אש צבאות ואש פועה עד בעיר ממלכה
 בממלכה: ונגקה חרד מצרים בקרבו ופצחו
 אכלע חרשו אל האילנים ואל האנשים ואל
 האנחת ואל הדעתים: וספרו את כפזים
 פד ארמם קשה מלך עז ומשל פם סאם
 הארון יהיה צבאות: ונשחרו מים מהם וקר
 יחב ויבשו: והאומות קהלות גללו חרבו
 ואי מצור קה וסוף קללו: עזת על ארץ
 על פי הארץ וכל מורע הארץ יש סוף ואיפו
 חבלי חרשים ואכלו כל משלכו בארץ חמה
 ומשע ממנה על פני מים אמללו: ונשו
 עברו שטחים שריקות ואינים חרבו: וחרו
 שחריה מרפאים כל עשי שם אבמי נשלו
 ארץ אלים שרי צעק חכמי יצאו שרעה עצה
 כעשה ארץ האבמי אל שרעה בן הנכמים אני
 בן מלכות קדם: אם אשאר חכמה ונחיה כא
 לך וידעו מה יעזב יהיה צבאות על מצרים:

13 טאלו שרי צעק נשאו שרי מן החרש את מצרים
 פנה שבטיה: יהיה מקור בקרבה רוח עמים
 החרש את מצרים בכל מעשה פרוצות שבר
 בקרא: ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה
 ראש חכב פנה ואבמו: פים יהיה יהיה
 מצרים פנשים חרדו: וסודו מפני תפסת יד
 יהיה צבאות אשר יהיה מקור עליו: והצחה
 אדמת יהיה למצרים לחמא כל אשר חפד
 אלה אלה וסודו מפני צפת יהיה צבאות אשר
 הוא יעזב עליו: פים יהיה יהיה חמש
 ערים בארץ מצרים מדפוחו שטח פנמן
 ומשפוח ליהיה צבאות עד החרש האבמי לאחת:
 פים יהיה יהיה מופת ליהיה פרוץ
 ארץ מצרים ומצבה אצל נבליה ליהיה: יהיה
 לוחת יעזב ליהיה צבאות ארץ מצרים פד
 תעקב אל יהיה מפני לחצים ושלה להם
 משיע רוב החצלים: ויעזב יהיה למצרים
 ויעזב מצרים את יהיה פים יהיה ועבר זמן
 ומכחה ויהיה ליהיה ושעמי: ונגה יהיה
 את מצרים כגו והוא ושם עדיה ונשע

ראש ארץ ארבעה חמשה בסעודה פויה
 סכסכה ארץ ישראל: פים יהיה ישעיה
 דהתם על עשור ועילו אל קדוש ישראל
 החרשו: ולא ישעיה אל המפוחות מעשה
 ידו ויגשו עשו אצבעו לא יהיה החרשים
 והחרשים: פים יהיה יהיה ער מעלו
 כפזת החרש והאמור אשר עזבו מפני פני
 ישראל והחה שכמה: פי שכחות ארץ ישעיה
 רעד מעורף לא וכותו על פן חסמי משע נשלים
 המלח ד תורעפ: פים טעקו חסמאני ובכך
 דעקו תפוחי כן קצור פים כ יהיה וסכב אשע
 דהי רכון עפים רפים פדמות ימים והמון
 לשאין לאפים נשאין מים בפדים ישאין: לאפים
 נשאין מים רבים ישאין תער פו ונס מפרוק
 החרש כמץ חרים למגרות ומגל למי ספוח:
 לפת שרב חמה כלוה במים בקר אינפו זה
 חלק שמיט תול לבחוט:

CAP. XVIII. י"ח

1 דהי ארץ אצלל נפסים אשר מעבר לחרשים
 השלח בים צדדים ומבלגמה על פני מים
 לכו: מלאכים קלים ארצי ממסוך ומורש אל
 עם טרא מדיה הלאה פו קרע ומסכה
 אשר פוחו סדים ארצי: פל יושב תכל וסכמי
 ארץ נשאו נם הרים יהיה וסחצע שופר
 תשקמו: פי כה אמר יהיה אל אשקטיה
 ואפטיה במלכי פדם צח על ארץ פכב כל
 פדם קצור: פל למי קצור כחם פחה וסכ
 נבל יהיה ספה וכותו החלים בפוחות ואר
 תפושלות חסר החו: יעזב יהיה לעט חרים
 ולבשרת דהארץ וקץ עליו העשט ומל פדמת
 דהארץ עליו החורף: פעה יהיה ויבל
 שי ליהיה צבאות עם ממסוך ומורש ומעם
 טרא מדיה הלאה פו: קרע ומסכה
 אשר פוחו סדים ארצי אל מים שם יהיה
 צבאות ויהיון:

CAP. XIX. י"ט

1 משא מצרים דהי יהיה רוב על עב קל וסא
 מצרים וקט אילי מצרים מפני רוב מצרים

CAP. XVI. י

שְׁלַח־כֹּחַ מִשְׁלַח־אֶרֶץ מִסְעֵה מִדְבָּרָה אֶרֶץ
 פְּרִזְצִין וְהָיָה כְשֶׁשָׁחַדְתָּן קָן מִשְׁלַח וְשִׁיבֵהוּ
 בְּנֵה מֵאֵב מִעֲפֹתֶיךָ לְאֶרֶץ וְהָיָה עֲצֹרָה עִם
 מְלִיכָה לִישׁוּב כִּלְכֵל צִדְקָה בְּדָף צְדָדִים כֹּחַ
 מִדְּוִים שִׁדְד אֶל־חֲצֵלֶיךָ יִגְדֹה בְּךָ מִיָּד מֵאֵה
 הַיָּרִיסֶנּוּ לִמָּוֶה מִשְׁפַּח שִׁדְד מִרְאֵס הַיָּפוֹף בֶּל
 שֵׁד תִּפְּוּ רִמּוֹס מִן־הָאֶרֶץ וְהָיָה

בְּהִסָּר פֶּשֶׁא וְיִשׁוּב עֲלֵיהֶם בְּאִמָּה מֵאֵה הַדָּ שֵׁשׁ
 וְהָיָה מִשְׁפַּח וְיִסְדֵּי צִדְקָה שְׁמֵעֵם נֶאֱמָר מֵאֵה
 נֶאֱמָר מֵאֵה וְיִסְדֵּי וְהָיָה עֲבָרָה לֹא־בֶן בְּדָף
 לֶכֶן יִלְלֵם מֵאֵב לְמֵאֵב פֶּלֶא וְיִלְלֵם לֹא־שֵׁשׁ

קֹדֶשׁ וְשֵׁשׁ תִּפְּוּ אֶת־כֹּחֵם כִּי שִׁדְדוּ
 חֲשׁוֹן אֲמַלֵּל בְּפִי שִׁבְכֵהוּ בְּעַל נֹשֵׁם הָאֵל
 שְׁחִיבָה עֲרִיבָה בְּעֵשׂ הַיָּשׁ מִדְּבָר שְׁלַח־חַיִּים
 פִּשְׁטוֹ עֲבָרָה יָם עֲלֵיךָ אֲפֹהּ בְּכִי עֵינֶיךָ וְגַם

שִׁבְכֵהוּ אֶת־רִמְשֵׁי חֲשׁוֹן וְאֲלַעְדֵהּ בִּי עַל־
 קִצְצֵךָ וְעַל־עֲצִיבֵיךָ הַיָּדָה כֹּחַ וְהִסְפִּיחַ שִׁמְחָה
 וְגַם מִדְּבָרֵיכֶם וְנִפְרָמִים לִדְרֹכֶם לֹא יִשְׁעוּ וְגַם
 בְּקִמָּם לִרְדֹּף וְהָיָה הַיָּדָה הַשְּׁפִילָה עֲלֵיךָ

מֵעַי מֵאֵב שְׁפִילָה יִדְבַּע וְקִרְבֵּי לְקֹדֶשׁ חֲשֵׁשׁ
 וְהָיָה כִּי־תִסְרָהּ בִּי־לִמָּוֶה מֵאֵב עַל־הַבְּמֵה וְגַם
 אֶל־מִקְדָּשֶׁךָ לְהַשְׁפִּיל וְלֹא יִכְלֹךְ הָיָה הַיָּדָה
 אֶשֶׁר דָּפַן יִדְבָּה אֶל־מֵאֵב מֵאֵה וְשִׁפְיָה דָּפַן
 יִדְבָּה לֹא־כֹחַ בְּשֵׁשׁ שְׁמֵם לִשְׁבֵי שְׁבִי וְקִלְקֵל
 בְּבֹד מֵאֵב בְּכָל הַדְּמֹן דָּבַח וְשֵׁשׁ מֵעַם מֵה
 לֹא כְּבֹד

CAP. XVII. י

מִשָּׂא דַמְשִׁק הָיָה דַמְשִׁק מִכּוֹחַ מֵעֵד הַדְּבָר
 מֵעַי מִשְׁפָּלָה עֲבָרָה עִי עֵשׂוּ לַעֲדִים חֲדָדִים
 וְהָיָה וְהָיָה מִתְּחִילֵי וְלִשְׁפָח מִכְּבוֹד מִאֲפֹה
 וּמִמְלִכָה מִפְּשִׁק וְשֵׁשׁ אֲרָם כְּכַבֵּד בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה כֹּחַ יִדְבָּה צְבָאוֹת וְהָיָה
 בְּיָם הָיָה אֵל כְּבֹד יִעֲבֹד וְשָׁמֵן שְׁבוּר יִיָּד
 וְהָיָה פִּיכֵךְ קִצְצֵי קִבְּוֹ חֲרֹשׁ שְׁבִלִים וְהָיָה
 וְהָיָה בְּמִלְשַׁת שְׁבִלִים בְּעִמְק רְשָׁאִים וְשֵׁשׁ
 בִּי עֲלִילָה בְּקִצְצֵי וְחַי שְׁמֵם שְׁלֵשָׁה בְּרִחַת

לִפְנֵי מִסְבַּח בְּעֵן אִסְחָם בְּלִקְחֵם וְיִשָּׂא אֶרֶץ
 22 וְהָיָה כִּי־תִבְלֵם עֵשֶׂת וְקִמְצֵי עֲלֵיהֶם אִסְחָם
 יִדְבָּה צְבָאוֹת וְהָיָה לְכָל־עַם וְשֵׁשׁ וְנֶכֶן

23 וְנֶכֶד סִבְיָהוּ וְשִׁמְחָה לְמֹדֵשׁ קֶשֶׁת וְהָיָה
 מִכּוֹחַ וְהָיָה בְּמִסְבַּח הַשְּׁבִי אִסְחָם יִדְבָּה
 24 צְבָאוֹת לִשְׁבֵי יִדְבָּה צְבָאוֹת לֹא־כֹחַ אִסְחָם

לֹא כֹחַ יִדְבָּה בִּי הָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה
 25 וְהָיָה חֲקוֹם לִשְׁבֵי אִשְׁוֹה בְּאֶרֶץ וְעַל־דְּבָר
 אִסְכּוֹ וְכֹחַ מִעֲלֵיהֶם עֵלֶי וְכִבְלֵךְ מֵעַל שְׁכֵמֵךְ

26 יִסְדֵּי וְחַי וְהָיָה וְהָיָה עַל־לִדְבָרֵיךָ חֲחַח
 27 וְהָיָה הַשְּׁפִילָה עַל־עַל־הַיָּמִים בִּי־יִדְבָּה צְבָאוֹת
 עֵינֶיךָ וְכִי־יִסְדֵּי יִדְבָּה וְהָיָה וְכִי־שִׁבְכֵהוּ

28 בְּשִׁדְדֵיכֶם הַיָּמִין וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה
 29 אֶל־הַשְּׁמֵרָה שְׁלֵשָׁה בְּעֵינֶיךָ בִּי לִשְׁבֵי שְׁכֵמֵךְ מִכּוֹחַ
 בִּי־מִשְׁלֹשׁ כֹּחַ שֵׁשׁ וְהָיָה וְהָיָה מִכּוֹחַ מִכּוֹחַ

30 וְהָיָה בְּכֹחַ דְּלִים וְהָיָה לְכַחַח וְהָיָה וְהָיָה
 31 בְּעֵינֶיךָ לִשְׁבֵי וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה
 וְעַל־עַי נִכְמֹת שְׁלֵשָׁה בְּעֵינֶיךָ בִּי מִכּוֹחַ עֲשֵׂה כֹחַ

32 וְהָיָה וְהָיָה בְּכֹחֵיךָ וְהָיָה עֵשׂוּ מִכּוֹחֵיךָ בִּי
 יִדְבָּה יִשׁוּב צִדְקָה וְכֹחַ יִחַס עֵינֶיךָ עֵשׂוּ

CAP. XV. יו

1 מִשָּׂא מֵאֵב בִּי בְּלִיל שִׁדְד עַי מֵאֵב מִלְּמָה בִּי
 2 בְּלִיל שִׁדְד קֹדֶשׁ מֵאֵב מִמָּוֶה עֲלֵיהֶם וְהָיָה חֲחַח
 הַבְּמֵה לִכְבֵּי עֲרִיבָה וְעַל מִדְּבָר מֵאֵב מֵאֵב וְיִלְלֵם

3 בְּלִדְבָרֵיךָ קִרְחָה בְּלִיךָ וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה
 וְהָיָה שֵׁשׁ עַל בְּעִדְדָה וְהָיָה עֲלֵיהֶם וְיִלְלֵם יִדְבָּה
 4 בְּבִי וְהָיָה חֲשׁוֹן וְהָיָה עַל־דְּבָרֵיךָ לִשְׁבֵי
 קֹלָם עַל־בֶּן חֲלָצֵי מֵאֵב יִישׁוּב פִּשְׁטוֹ תִּפְּוּ וְהָיָה

5 לִי לְמֵאֵב וְהָיָה בִּי־יִדְבָּה עַיִשׁ עֲלֵיהֶם לִשְׁבֵי
 בִּי מִעֲלֵיהֶם הָאֲרִיבִים בְּכִי עֲלֵיהֶם בִּי בְּדָף
 6 חֲחַח וְעַתָּה שְׁבֵי יִישׁוּב וְהָיָה בִּי־מֵי נִכְמֹתִים
 מִשְׁפָּחֵת וְהָיָה בִּי־יִשְׁבֵי חֲצִי כֹחַ וְשֵׁשׁ וְהָיָה לֹא

7 וְהָיָה עַל־בֶּן יִדְבָּה עֲשֵׂה וְשִׁבְכֵהוּ עַל מִכּוֹחַ
 8 הַשְּׁבִי וְהָיָה בִּי־הַשְּׁפִילָה וְהָיָה אֶת־כֹּחַ
 9 מֵאֵב עַיִשׁ לִלְמָה וְכֹחַ אִלִּים לִלְמָה בִּי

כֹּחַ יִסְדֵּי מֵאֵב וְגַם בִּי־אִשְׁוֹה עַל־דְּמֹן וְהָיָה וְהָיָה
 לְשִׁבְכֵהוּ מֵאֵב אִיִּהּ וְשִׁבְכֵהוּ אִמָּה

רצה

ישעיה די

21 שֶׁם עָרְבֵי הַיָּם לֹא יִבְצָצוּ שָׁם; וְהַבְּצֻרִים שָׁם
 יִיָּאֵמוּ וּמְלֵאךְ בְּיָדָם אֲדָמָה וְשָׁכְנֵי שָׁם בָּרוּחַ
 יַעֲמֶה וְשִׁשְׁתֵּי יָמִים יִסְפְּדוּ שָׁם; וְעַתָּה אֵינִים
 מְאַלְמְנוּתוֹ וְהַיָּם בְּדִכְלֵי עֵבֶר וְקִבּוּ לְבָא עִתָּה
 וְיָמִידָה לֹא יִשְׁכַּח:

CAP. XIV. ד

1 פִּי יְהוָה יְהוָה אֲתִירֶעֱבֹךְ וְיִבְרוּ עוֹד מִשְׂרָאֵל
 וְהַיָּדִים עַל אֲדָמָתָם וְלִמְוֵה הָרָג עֲלֵיהֶם וְכִסְפוֹ
 2 עַל בֵּית יַעֲקֹב; וְלִקְחוּם עִמָּיִם וְהִבְאִינֵם אֶל־
 מְקוֹמִם וְהִתְחַלְלוּ בְּיַד מִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמַת יְהוָה
 לְעִבְדִים וְלִשְׁפֹחֹת הָיָה שָׁמַיִם לְשִׁבְדֵם וְיָדוּ
 3 בְּנַשְׂתִּים; וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יְהוָה לְקוֹךְ
 מִצְרַפְתָּי וּמְרִיף וְיִגְדֵה עֲבֹדָה וְהִקְשָׁה אִשׁ עֲבֹד־
 4 בְּיָד; וְנִשְׁאַתְּ דְּמִשְׁלַח הָיָה עַל מַלְאָךְ בְּבֵל וְאִמְרַת
 5 אֵיךְ שָׁכַח נַשׂ שְׁמִיחָה מִדְּהִיבָה; שֶׁמֶךְ יְהוָה
 6 מִפְּהֵר וְשַׁעֲמֵי שִׁבְטֵי מְשֻׁלִים; מִפְּהֵר עִמָּיִם
 7 בְּעִמְדָה מִפֶּה בְּלִיטֵי מִדָּה וְהָיָה כָּאֵל גְּמִיחַ
 8 מִלִּי חֲשׂוֹף; מִדָּה שִׁקְמָה לִלְהַיֵּץ פִּצְחוֹ וְהָיָה;
 9 גַּם בְּרוּשִׁים שִׁמְחָה לְקוֹ אֲדָמָה לְבִטּוֹן מֵאֵן שִׁבְכַת
 10 לְאִרְעֵה הַפְּחָד עֲלֵיט; שְׁאֵל מִתַּחַת רִגְוֵה
 11 לְקוֹ לְבִיחַת בְּרִיחַ עוֹר לְקוֹ רַפְאֵם לִלְשֹׁנִי
 12 אֲרָץ הַקֵּים מִכְּסֻחוֹתָם עַל מַלְכֵי גוֹיִם; פֶּלֶם
 13 יַעֲבֹד וְיִאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם אֲנִי חֲלִיתִי כְּעֹסֵת אֵלֵי
 14 כְּמִשְׁלַח; וְהָיָה שְׁאֵל גְּמִיחַ הַכֹּחַ נִבְלִיחַ
 15 חֲתוּחִי יַעֲבֹד וְפִה וּמִכְסֻף חֲלִילֵה; אֵיךְ נִשְׁלַח
 16 מִשְׁמֵם הַדֵּל בִּן שֹׁדוֹ מִדְּעַת לֵאמֹר חֲלִילֵה עַל־
 17 גוֹיִם; וְאֲנִי אִמְרַת לְבִבְךָ הַשְׁמֵם אֲעֲלֶה
 18 מִפְּעַל לִכְבֵּרְאֵל אֵינִים כְּסֵא וְאֲשֵׁב בְּרִי מִעַד
 19 בְּרִיחֵי צִפּוֹן; אֲנִיחָה עַל בְּמִתֵּי עַב אֲדַפְּדֶה
 20 לְעֵלְיוֹן; אֵיךְ אֵל שְׁאֵל יִתְהַדֵּר אֶל יִתְהַדְּרוּ
 21 רִאשֵׁי אֱלֹהִים לְשֹׁדוֹ אֱלֹהִים יִתְבַּנֶּה וְהָיָה הָאֵל
 22 מִדָּה הָאֲרָץ מִשְׁעֵשׂ מִמְּלַחְתָּה; שָׁם תִּבְלֵה
 23 בְּמִדְּבַר יַעֲזִיב וְהָיָה אִמְרַת לֹא יִפְתַּח בְּיָדָה;
 24 עַל מַלְכֵי גוֹיִם פֶּלֶם שִׁבְכֵה בְּכַבֵּד אִשׁ בְּיָתוֹ;
 25 וְאֲנִי הַשְׁלֵכְתִּי מִכְּסֻפִּי כְּפִצְחֵי נִתְעַב לְבַשׁ וְהָיָה
 26 מִשְׁעֵי חֶרֶב יִתְהַדֵּר אֶל אֲבֵי־בֵרֵי כְּפִצְחֵי מִינֵם;
 27 לֹא יִתְהַדֵּר אִתָּם מִקְּסֻדָּה בְּרִאשֵׁי שִׁשְׁתֵּי עִמָּיִם
 28 הַרְגֵת לֹא יִתְהַדֵּר לְעֹלָם וְרַע מִעֵם; הָרַע

וְלֹא אֲשַׁחַד בִּי עַד חֲמֹרֵת יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 3 לְשֹׁדוֹ; וְשִׁשְׁתֵּי יָמִים מִשְׁלֹחַן מִפְּעֵי
 4 הַשְׁמֵה; וְהַיָּדִים בְּיָם הָיָה הָרִד לְיָדָה
 5 קָרָא לְשִׁבְדֵי הַיָּדֵשׁ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ הַפְּחָד בִּי
 6 מִשְׁבֵּב שָׁמָיִם; וְיָמִיד יְהוָה בִּי נִחַח עֲשֵׂה מִדְּעַת
 7 וְהָיָה כְּבִלְדָּאָרְץ; צִוְּלָה וְהָיָה שִׁבְטֵי צִפּוֹן בְּרִגְוֹל
 8 בְּרִיחֵי קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל;

CAP. XIII. ג

1 מִשְׁאֵל בְּבֵל אֲשֵׁר חוּהַ שְׁעִירָה בְּרִאשֵׁי; עַל
 2 הַיָּדֵשׁה שִׁשְׁתֵּי יָמִים הַיָּדֵשׁ קָל לְהַם הַיָּדֵשׁ הָיָה
 3 וְהָיָה פְּחָד מִינֵם; אֵיךְ צִוְּלָה לְמִדְּשֵׁשׁ גַּם
 4 קָרָא בְּבֵל לֹא עֲלִי צִוְּלָה; קָל הַיָּדֵשׁ
 5 פְּחָדִים דְּמִתָּה עֲבִירָב קָל שְׁאֵל מִמְּלַחְתָּה גוֹיִם
 6 וְהָיָה יְהוָה צִבְאוֹת מִסְּפֹד צִבְאֵי מִלְחָמָה;
 7 פֶּלֶם מִרְיָץ מִדְּחַק מִקְּצֵה הַשְׁמֵם הָיָה וְכִלֵּי
 8 עֲמֵל לְחַבֵּל בְּרִאשֵׁי; וְהָיָה לְקוֹל בִּי קִבּוּ יוֹם
 9 יְהוָה פֶּשֶׁד מִשְׁפֵּי יוֹמָה; עַל בֵּן פְּלִיטִים חֲשֹׁשָׁה
 10 וְכִלְלֵב אִשׁ יָפֵם; וְהָיָה צִוְּלָה וְהַיָּדֵשׁ וְהַיָּדֵשׁ
 11 יִתְחַלְלוּ בְּיָדָה יִתְחַלְלוּ אִשׁ אֶל הַיָּדֵשׁ וְהָיָה פֶּלֶם
 12 לְהַיָּדֵשׁ פְּחָדִים; וְהָיָה וְהָיָה לֹא אֲמִדוּ
 13 וְעַתָּה וְהָיָה אֵל לְשֵׁם הָאֲרָץ לְשִׁפְהָ חֲשֹׁשָׁה
 14 לְשִׁמְדֵי מִפְּהֵר; בְּרִיחֵי הַשְׁמֵם וְכִסְלֵיהֶם
 15 לֹא יִתְהַדֵּר אִתָּם חֲשֹׁשׁ הַשְׁמֵשׁ בְּצִוְּלָה וְהָיָה לֹא־
 16 יִתְהַדֵּר אִתָּם; וְהָיָה עַל חֲבִיל רַעַה וְעַל הַיָּדֵשׁ
 17 שְׁמֵם הַשְׁמֵה צִוְּלָה גוֹיִם וְהָיָה עֲרִיצִים
 18 אֲשֵׁרֵל; אֵיךְ אִשׁ מִשׁוֹ אִתָּם מִינֵם אֲשֵׁרֵל;
 19 עַל בֵּן שְׁמֵם אֲרָץ וְהַיָּדֵשׁ הָאֲרָץ מִמְּקוֹמָה
 20 עֲבֹרָה יְהוָה צִבְאוֹת וְהָיָה חֲחֹן אִשׁ; וְהָיָה
 21 כְּפִצְחֵי מִדָּה וְכִסְאֵי וְהָיָה מִקְּבֹץ אִשׁ אֶל עַמִּי
 22 יִפְסֵה וְהָיָה אֶל אֲרָץ יִטְסוּ; מִלְּהַמְצֵא הַיָּדֵשׁ
 23 וְכִלְלֵי גִסְפָּה יִפְסֵה בְּרִיחֵי; וְעַל לְהַיָּדֵשׁ
 24 לְשִׁדְּמֵם יִפְסֵה בְּיָדָם וְהָיָה חֲחֹן לְהַיָּדֵשׁ; וְהָיָה
 25 מִעַד עֲלֵיהֶם אֲדָמָה אֲשֵׁרֵל לֹא יִתְשֹׁבֵה
 26 חֲחֹן לֹא יִתְשֹׁבֵה; וְהָיָה נִחַח וְהָיָה חֲחֹן עֵינֵם;
 27 וְהָיָה בְּבֵל צִבְאֵי מִמְּלַחְתָּה חֲחֹן שְׁמֵם
 28 מִדְּעַת אִתָּם אֲדָמָה וְהָיָה עֲבֹדָה; לֹא
 29 אֲשֵׁב לְעַד וְלֹא חֲשֹׁשׁ עֲבֹדוֹ הָיָה וְלֹא יִתְהַדֵּר

13 נבטת ירושלים: דעה הארון יהיה צבאות
 מסכת פתחה במערה וימי האקמה נזעים
 14 הדברים לשלום: ונקח סבב דהש פהול
 והלבנת פתחי יפו!

CAP. XI. יא

1 והוא חסר כבוד ישו ונצר משלושי יסרה: וסדה
 עליו רוח יהוה רוח חכמה ויבנה רוח עצה וסדה
 רוח דעה ורחם יהוה: והיחו בראת יהוה ולא
 3 למראה עיניו לשפוט ולא למשפט אונן ויחיו:
 4 ושפט בצדק ימים הרבים במישור לעמך ארץ
 הרמה ארץ בשבת פלי ויבחו שסחי ימית
 5 ושע: והיה צדק אדון מתמיד והאמנה אדון
 6 חלוצו: ונא ואב עם פגש נמר עם צר יבדף
 ועל בסוד ומרא יהוה ונע קבן סג עם:
 7 וסדה רוב תועסה יהוה רפצו וליהו וסדה
 8 בבקר יאכליחבו: ושעשע יתק עליו פתן
 9 ועל כסותה צעשעו במל יד יהוה: לא ירעו
 10 ולא ישוהו בצל יד קושי פר מלכה הארץ
 11 דעה אד יהוה פנים לים מבסום: והיה
 12 פנים יהוה שוש ישו אשר עמל לנס עינים
 אלו גוים חדשו והתוה סכחו פגד:
 13 יהוה ו פים יהוה יסוף אדני וסדה חו לקחת
 14 אדני שאר עמו אשר ישא מאשור ומצרים
 15 ומפתוחים ומבשל ומעלים ומשערי ומחמת ומאי
 16 הים: ומשא נס לגוים ומסך מדי ישראל
 17 ומסעות יהוה קבץ מארבע פגפות הארץ:
 18 וסדה קמת אסרים וצדי יהוה יפרחו אסרים
 19 לא יקבא את יהוה ויהוה לא יצא את
 20 אסרים: ועשו בכתף פלשוים יפה יהוה יבא
 21 אדני בני קום אדום ומאב משלח הם ובני
 22 עמון משמעים: והתחם יהוה את לשון ים
 23 מצרים והקיף יד על צדפה בעם יהוה חפצה
 24 לשבעה סללים הוריקו פעלים: והתוה מסדה
 25 לשאר עמו אשר ישא מאשור פאשור יהוה
 26 לישראל פום עליו מארץ מצרים:

CAP. XII. יב

1 ואצרת פים יהוה אדון יהוה פי אנפת בו
 2 לשב אפון והצחמי: דפה אל לשערה אבטח

11 וסלילים מירושלים ומשמון: הלא פאשור
 עשיתי לשמון ולאליהו פן אעשה לירושלים
 12 ולמצודה: יהוה פריכפע אדני אדני
 מעשורו בוד ציון וירושלים אסוף עליו
 גדל לבב מלך אשור ועל ומסרת הם עיניו
 13 פי אדני בוד יד עשיתי ובחמתי פי נבתי
 ומסר ו נבלת עינים ושיחיהם שושור
 14 ואחיה מאבד ושבים: ומפאט כון ו ידו לחל
 העפים ומאסך ביצים עוטה פלדאף אבי
 אספוי ולא היה מד פתק ומצה פה ומצפצפי:
 15 והיפאן הרתן על החלב בו אבי והפל המשוך
 על ממשו פדתי שבת אד מרמיסו בודים מפו
 16 לא יקף: לכן שלח הארון יהוה צבאות
 במשמון רוח ורחח פבד יק יקו פקד אשו:
 17 והיה אדני ישראל לאש קדשו לזכרה וצדה
 18 ואכלה שיתו ושמותו פום אדני: וכנה יעו
 19 וממלו מפשע ועו פצור וכלה יהוה במסס
 20 נסס: ושאר עץ יעו מספר יהוה ונע
 21 ויתבום: יהוה ו פים יהוה לא ירוסוף עד
 22 שאר ישראל וסליח בודי עקב להשען על
 23 מפדו ומשען על יודה קדוש ישראל פאמה:
 24 שאר ישוב שאר י עקב אלא פפור: פי אבד
 25 יהוה עמון ישראל כחול הם שאר ישוב בו
 26 פליון חרף שומט צדקה: פי כלה ומרצה
 27 אדני יהוה צבאות עשה קבוב פלדאף:
 28 לכן פדאמר אדני יהוה צבאות אל יהוה
 עמי ישב ציון מאשור בשבת יפפה ומפדה
 29 ישא עקרו בודו מצרים: פיעד מעט
 30 מועד וכלה ועם ואפי על יתמלים: ועוד
 עליו יהוה צבאות שוש כמפת מרון בצור ערב
 31 ומפדה על דים ומשא בודו מצרים: יהוה ו
 פים יהוה יסר סבל מעל סכמך ועלו מעל
 32 צארוך וחבל על מפני שמן: פא על שית עם
 33 במרון למכמש יסעד בליו: עבד מפדה
 34 נבע מלן לט חרדה דרמה נבעת שאול סרה:
 35 צדלי קלף פד פלים הקשפי לישיה ענה:
 36 עננות: מדה מרמה ישבי רבנים הענו:
 37 עד דים פגד לעמוד ינפח יד דו פירציון

9 וישב שמרון פגעה ובגדו לבב לאמי: לבנים
 נפלדו ונזוח נבנה שקמים נדעו והחיים נחלו:
 10 וישב יהודה את צרי רצון עליו ואת אבני
 11 יסבסו: אדם מקום ומלשוחים מאדור ואבני
 את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפי
 ועד דו נסויה: והעם לא שב עד הפעו
 12 ואת יהודה צבאו לא דשו: ויבחו
 יהודה כשאל ראש חוב פשה ואנמון חם אדור
 14 וכן ומשאר פנים היא האש ונביא מודה שר
 היא חב: ויהו מאשר העם יהיה מרעים
 ומאשרי מבעים: עלין על פחיו לא
 16 שמחו אדני ואת חמו ואת אלמסו לא
 ירחם פי מלו חנה ומיע וקלפה דבר כלה
 17 בכל זאת לא שב אפי ועד דו נסויה: פה
 ב פה כאל רשע שמד ושיח תאכל ותפח
 18 בסככי רשע ויחאבני פאת עשו: בעמה
 יהיה צבאו מעם ארץ יהו והעם פמאכל
 19 אש איש אל אחיו לא תמלו: ונזו עליומן
 ורע ויבלי על שמאל ולא שבעי איש פשר
 20 ורעו יבלי: משה את אסוים ואסוים אד
 משה יהו דפה על יהודה בכל זאת לא שב
 אפי ועד דו נסויה:

CAP. X.

1 הו החקקים והקראון ומכתבים עמל פתחו
 2 להפוח מיון דלים ולגלל משפט פני עמי
 להיות אלמול שללם ואת יחומים יבו:
 3 ומרות עשו ליום פקה ולשאה מפרוק תבא
 עלמי תנסו לעודה ואה תעונו פנדכם:
 4 מלו כע פוח אסו ורחו דתנים פלו בכל
 זאת לא שב אפי ועד דו נסויה:
 5 הו אשור שבת אפי ומשהו הוא בדם ועמי
 6 בני חקי אשלוטו ועל עים עברו אצוני לשלל
 שלל וכן בו אשמי מרמס פחמי חוצות:
 7 והיא לרין תפה רבני לא יבן וישב פי
 להשמד פבלו ולחיות גים לא מעט: פי
 8 יאמר הלא שתי יחזו מלים: הלא פכרמיש
 9 פיל אסילא כארפד חמת אסילא כמשק
 10 שמרון: פאשר מצאה יד למלכות האיל
 11

יהוה אל פחוק דוד ופלו מלכת פרו
 12 העם יהודה לאמי: לא תאמרו קטר לכל
 אשור אמי העם הו קטר ואת מורא לא
 13 תרא ולא תשיבו: את יהודה צבאו את
 14 תגישו והוא מראם הוא מעזכם: יהוה
 למיש ולכן נפ וקטר ממשל לשני פו
 15 ישרא לפח למיש לישב דשלים: וכשלו
 עם רפים תפלו ותשפדו ותגשו ונפדו:
 16 צו תעודה רחום ותרה בלפני: חפיה יהוה
 17 הפסידו פני מכות ועקב וקדו לו דפה אמי
 18 הדלים אמי תרלי יהוה אפוח למשוחים
 פשרא מעם יהוה צבאו השק פרו ציון:
 19 וכי אומר אלכם דשו אל האבנה ואל
 הדעלים המצפסוים והפוחים תלוא עם אל
 20 אדני חלש פניו והחיים את פוחים: ליהוה
 ולעודה עם לא יאמר פדם יהו אשור אד
 21 לו שור: ועם פה משהו דעו יהוה מירע
 והחפיק וקלל במלס ופאדו וסדו למעלה:
 22 ואל ארץ ופח יהוה צרה ו תחבה מעת ציוה
 23 והאפלה מרדו: פי לא מעת לאמר מרע
 לה פנת והאשון ואל ארצה וכלו וארצה
 פשרא והחיון והכיד פרו דם עם ודורן
 כלל דתים:

CAP. IX. ט

1 והעם ההלכים פושק ראי אד נדול שכי ברו
 2 צלמח אד ענה עליהם: ודפדו הלו לא
 והלוח השמחה שמתו לנפח פשמחת פקד
 3 פאשר תלו פוחים שלל: פי אד על סבלו
 ואת משה שכלו ששם דגש בו החיות פוח
 4 מיון: פי כלסוין סון פלעש ושמלה מללה
 5 בדמים ודוה לשופה מאכלת אש: פירלי
 וד לוט פן נקולטו ויהו הפסדה על שכו
 6 תבא שמו פלא ופח אל גבור אכיעו שר
 שלם: לרפה הפסדה ולשלם און לק על
 פפא דו ועל ממלכו להכן אפוח למענה
 כמשפט וצורה משהו ועו שלם קטח יהוה
 : צבאו תעודה זאת: דם שלח אדני
 5 כי עקב וכל בישורא: ודש העם פלי אסוים

ויעתה השעת פני יראה בעיני ובאוזני לשמע
 11 ויבט יבין וישב והסא לו : ואמר עד מתי אדוני
 ואמר עד אשר אמר שאם שרים כשון וישב
 ויחיים כשון אלים והדומה השאה שממה :
 12 ודחק ידעה אחרתהם ודבר העושה מצב
 13 הארץ : ועד בול עשורה ושם הדעה לבט
 סאלה וסאלון אשר בשלכת מצפם עם ידע קול
 מצפיה :

CAP. VII. 1

1 וידע כימי אתו פיריהם בך עיניך מלך יהודה
 עלה רצון מלך ארם ויבטו בך ומליה מלך
 ישראל וישלם למחמה עליה ולא יכל להחיים
 2 עליה : ויבד לבית הוד לאמר טיה ארם על
 אסרים ויגע לבט עמו כטע עצה ע
 3 כמסרהו : ואמר יהודה אל ישעיהו
 צארכ לבראת אלו אלה האמר ישב בנך
 אל עצה השלח הפרכה העלונה אל מסלה
 4 שדה סבס : ואמרת אלו השמר השלמ אל
 הירא ולבך אל יתן כשני ונסת האזנים
 העשנים האלה פתחתי רצון הארם וכן
 5 ומליה : ימן פתח עליה ארם רעה אסרים
 6 בך ומליה לאמו : בעלה ביהודה וקצצה
 ונקצצה אליו ומלית מלך בחוכה את בך
 7 סבאל : זה אמר אדני יהודה לא תקם
 8 ולא יהיה : כי ראש ארם דמשק וראש דמשק
 רצון ובעד ששים חמש שלה ית אסרים
 9 מים : וראש אסרים שמרון וראש שמרון בך
 ומליה אם לא תאמני כי לא תאמני :
 10 ויחם יהודה דבר אל אחו לאמו : שאלך
 11 אח מעם יהודה אלךך העמק שאלה או דבנה
 12 למעלה : ואמר אחו לא ראשאל ולא אשה
 13 אחיהו : ואמר שמעט ית הוד המעט
 מים האות אשנים כי תלא גם אחיהו :
 14 לכן ימן אדני הוא לכם את דנה העלמה
 15 דנה וידח בן וקראת שמי עמטאל : חממה
 16 ודבש יאכל לדעתי כמס פדע ויחור פפוב : פי
 בטום ידע הדע כמס פדע ויחור פפוב חעוב
 והדומה אשר אחוה קץ מפני שני מלמה :

ויאמר יהודה עליך ועל עמך ועל בית אבך וימ
 אשר לא רכח למים סר אסרים מעל ידך
 את מלך אשר : יהודה : בים ידע
 וישק יהודה לזכב אשר בקצה ימי מצפ
 ולדברה אשר בארץ אשר : ויבט וסר כל
 כסדו הפתח ויבקריו הפלעים ויכל דפעצ
 ויכל דבאלים : בים יהוא וילח אדני פח
 השלמה בעמך סר במלך אשר אחיהו
 וישע דרגלים גם אחיהו וכן חספה :

CAP. VIII. ח

1 ואמר יהודה אלי שדלך בליון בזל וכתב
 בדרט אטש למד שלל חש בו : והעדה
 עדים סאמנים את אחיה הבדן ואחיו
 בדיסמיה : ואקרב אל העבאיה ויחור ו
 בן ואמר יהודה אלי קרא שמו סר שלל
 בו : פי בטום ידע הדע קרא אבי ואמר
 אחיהו דמשק ואת שלל שמרון לפני
 אשר : ויחם יהודה דבר אלי עד לא
 ימן פי מאס העם הזה את מי השלח יהוד
 לאט ומשש אחיהו ויבדמליה : ולכן
 אדני מעלה עליהם אדני דפד העצ
 ודפים אח מלך אשר ואחיהו כבודו ו
 על כל אסריו הקלף על כל גדותיה : ו
 ביהודה שטף ועבר עד צאר יגיע יהודה ס
 כנפו מלא רוב ארצה עמנו אל :
 עמים וחשו ויחיו כי מוחר ארץ יה
 וחור החור וחור : עצו עצה וחור
 דבר ולא יקום פי עמנו אלו : כי כה

22 בעיניהם ונד פניהם נבנים : וחי נבזים
 23 לשחתו ויין ואשר חיל למסך שכו : מצדיק
 24 ויש עקב שחד וצדקה צדיקים יסור מפני :
 24 לכן פאכל קש לשון אש וחמש
 25 לזכה רפה שושם פמק היה וסרחם פאמק
 ועלה פי מאסו את חודת היה צבאות ואח
 25 אמרת קדוש ישראל נאצו : על פן חרה אף
 26 היה בעמו ומ דו עליו ויפדו ויגדו הדלים
 ויחזו נבלתם פפסחה בקרב הצח בכל אוח
 26 לארשב אפו ועוד דו נטויה : ומארכם לגוים
 27 מרזוק ושוק לו מקצה הארץ וזהו מהרה קל
 27 יבוא : ארעניף ואר פישל פו לא יגום ולא
 28 יישן ולא נפתח אורו חלצו ולא נמק שרד
 28 בעליו : אשר חציו שנטלים וכל לשחתו וזכות
 פסחת סוכו בצו חושבו ונגלעו פפסחה :
 29 שאנה לו פלביא ושגא בפפסחים וסרח ויאוח
 30 סרף ויפלטו ואין מצלו : וחדם עליו פיום
 והוא פפפסחים ונכס לארץ והפדוהו צד
 ואר חשף בעיניה :

CAP. VI.

1 בשנת מות המלך עזרה ואראה את אדוני ישב
 על פסא רם ומשא לשולו מלאים את הדוכאכל :
 2 שרפים עמודים ומפעל לו שש פנפים שש
 פנפים לאחד בשמים | וכסה פליו ובשמים
 3 וכסה נגלו ובשמים ועשפת : וקרא זה אלה
 4 ואמר קדוש | קדוש קדוש היה צבאות מלא
 5 כל הארץ פסדו : ויגעו אמית הפסים מקול
 6 הקרא הציפת יפלא עשן : ואמר אדוני כי
 7 נדמיתו פי איש טמא שפתים אכלו ובחוד
 8 עש טמא שפתים אכלו ישב פי את המלך
 9 היה צבאות ראו עיני : ויעת אלו אחד מן
 10 השופים ובידו רצפה פמלקוחם לקח מעל
 11 המזופח : ויגע על שפי ואמר הנה נגע זה על
 12 שפתיו וכר עשיו והפאוחו חכפר : ואשמע
 13 את קול אדני אמר אדמי אשלתו ומי יקח
 14 לנו ואמר הנינו שלחני : ואמר קח ואמרת לגם
 15 היה שמעו שמעו ואל תביטו דוא ראו ואל
 16 תדעו : השמען לב העם היה ואומי הכפר

היה לצליומם מחוב למחסה ולמסור מזרם
 ומספר :

CAP. V.

1 אשירה נא לדידי שירת דודי לברמי פום דיה
 2 לדידי בקן פר שמן : ויעקרו ויסקלדו
 3 ויפגרו שוק ויבן מגדל בחורם וינסקב חצב
 4 פו ויקו ל עשות ענבים ויעש פאשים : ועתה
 5 יושב יהושלם ואיש יהדה שפטר לא פיני וכן
 6 פמי : מה לעשות עוד לברמי ולא עשיתי פו
 7 מדע קיחי לעשות ענבים ויעש פאשים :
 8 ועתה אדעידנא אחכם את אשר אני עשה
 9 לברמי דער משחתו היה לבד פרוץ גדוד היה
 10 למרמס : ואשחיתו בנה לא חמר ולא יעד
 11 ועלה שמור ושית ועל העבים אציה מהמסור
 12 עליו מסו : פי סם היה צבאות פת ישראל
 13 ואיש יהדה נטע ששעשועו ויבן למשפט הנה
 14 משפט לצדקה הנה צעקה : דיו מניע
 15 בל בנית שדה משדה וקיינו עד אסם מלום
 16 והשפתים לברם בקרב הארץ : פאנו היה
 17 צבאות אכלו פמים פמים לשמה דוד גדלים
 18 וסובים מאין וישב : פי עשור צמיה סם
 19 ישנו פת אחו ורוע חכר יעשה אשה :
 20 דיו משפמי בבקר שכו ויהיו מחחו בשוף
 21 ויין חלקים : היה כסד ונגל חף וחלל ויין
 22 משחיהם ואת פעל היה לא יפיו ומעשה
 23 דיו לא ראו : לכן גלה עמי מפלדעם ונבדל
 24 מרע ועב ורמסו אציה צמא : לכן החזירה
 25 שאלו נשמה ופערה פה לכל חק ויבר היה
 26 ורמסה ושחקה ועלו בה : וישח אדם וישל
 27 איש ועינו נבזים חשפלה : ויבה היה
 28 צבאות פמשפט האל הקדוש קדוש בצדקה :
 29 דע כמשים פדים וחורבת מוחם נרים ואכלו
 30 דיו משכי העין פתכלי השוא וכעבת
 31 העלה חטאה : האמרים ימרו | חושיה
 32 מעשה למען סדאה וחקרב ותמיה ענת קדוש
 33 ישראל ובעה : דיו האמרים לע טוב
 34 ולפון רע שמים חשף לאור ואור לחשף שמים
 35 פי למחוק ומחוק למי : דיו חכמים

וידעה כל לשונם ומעליהם אליה
 למרח עמי כבוד: הפרת פניהם ענתה עם
 והפאתם פסדם הגידו לא כבודי ואי למששם פ
 נמלו להם רעה: אמר צדיק פירטוב פירטו
 מעליהם אבלי: אי לשש רע פירנמלו דיו
 ועשה לו: עמי נשח משלל ומשם משלו כ
 עמי מאשחוק מתעם דרוך אידחוקו בעש:
 נצב לרוב ידעה ועמד לרין עמיים: ידעה
 במשפט יבוא שחוקי עמי שריו ואחם בעתם
 הפם גולת העני בבחובם: מלכם תודא עמי
 ומני עמיים מחטת כחם אדני ידעה צבאות:
 ויאמר ידעה ען פי נבדו בנה ציון ותלככה
 נסורת פון ומשקרת עינים הלוד ומסוף
 ותלככה ותגליהם תעמסרה: ושפח אדני
 קדוך בנה ציון וידעה פתח יערה:
 פיום יהוא יסר אדני את חפאתה העכסם
 והשמיסם תשורתם: ובמסות השורת
 תדעלת: הפאים והצעות והאשויים ובהו
 הפש והלחשים: רבפעות ונמי דתאי:
 הפתלות והמנסחות והמנסחות והרמיים:
 הגלים והפדלים והצנסות והדודים: ידעה
 תחת פלש מק ידעה ותחת תורה לקפה ותחת
 מעשה מלשה קרה ותחת פחיל מתגרת
 שק פרתחת ושי: מתוך פתח פלד ותבדחך
 במלחמה: ואני ואבלי פתחה ונקתה לארץ
 תשב:

CAP. IV. ד

החוקך שבע לשים פאיש אדני פיום יהוא
 לאמר לחמט טאל ושמלחני מלש רק ער
 שמך עליי אכף חרפתי: פיום יהוא
 ידעה צמח ידעה לצמי ואכמד ופני הארץ לנאון
 ולחפאת לשמרת ישראל: ידעה והשאר
 בציון תפוזו פרושלים קדוש אמר לו כל
 הפוזב לחיים פרושלים: אם החץ אדני את
 צאת פנת ציון ואתדמי וישלם דיה מקרבה
 פרוח משפט וסחף בער: וברא ידעה על כל
 מסן בר ציון ועל מקרה ענן וימם ועשן וננה
 אש להים לילה פי על פל כבוד חפה: וסבה

עמך פרוח יעלב פי מלא מקום תעלים
 7 פלשתיים ובליו נכחם תשפיק: ותמלא
 ארצו כסף חרב ואין קצה לאצרות ותמלא
 8 ארצו סוסים ואין קצה למרכבות: ותמלא
 ארצו אילים למעשה דרו ושאור: לאשר עשו
 9 אבבערו: וישח אדם וישל אש ואל השא
 10 להם: פוא כבוד והפמן בעשר מפל פרוח
 11 ידעה וקשור נאט: עמי נסחח אדם שפל
 ושח הם אלשים ומשגב ידעה לכח פיום
 12 יהוא: פי יום לידה צבאות על כל
 13 נאה ורם ועל פלשט וטמל: ועל כל ארץ
 14 דלבון והמים והשמים ועל כל ארמי הפשן:
 15 ועל כל דודים והמים ועל כל הנבעות והשאות:
 16 ועל כל מגדל נבה ועל פלחומה בצורה: ועל
 17 פל אגרות ורשש ועל פל סכות והמדה:
 18 ושח נבדת דאום וטמל הם אלשים ומשגב
 19 ידעה לכח פיום יהוא: והאלים מלי חלף:
 20 ופא במעוה צלים ובמחלות עמר מפל פרוח
 ידעה ומחוד נאט בקמו לערף הארץ: פיום
 יהוא ושלוד האדם את אילי כסף ואת
 21 אילי דרו אמר עשו לו השאות לחפ
 פרוח ולעמלים: למא נקרות הפים ובכעס
 22 הפלעים מפל פרוח ידעה ומחוד נאט בקמו
 לערף הארץ: חדלו לכם מן האדם אשר נשמה
 פאפו פירבנה מחשב הוא:

CAP. III. ג

1 פי דבה וארון ידעה צבאות מסד מרושלים
 ומחודה משען ומשענה פל משען להם וכל
 2 משען מים: נבדו האש מלחמה שופט ונביא
 3 וקם חקן: שר החלשים ומשוא פנים ורעץ
 4 ויחכם חרשים ונבון לחש: ותחזי קשים
 5 שרדים ותעללים ומשלו עם: ונשח השם
 אש פאיש ואיש פרעה ידעו רצו בלון
 6 תפקלה בכבוד: פרושש אש פארו ברוח
 אבדו שמלה לכה קצין תדעה עלת והפכשלה
 7 האחר תחת דרו: ישא פיום יהוא ו לאמר
 לא אדעה חלש ונבדו אין להם ואין שמלה
 8 לא וסימני קצין עם: פי כשלה ורושלים

LIBER JESAJAE.

CAP. I. א

1 חזון ישעיה בן אמוץ אשר חזו על יהודה
 וירושלם בימי עזיהו מלך
 2 יהודה: שמעו שמים והאזינו ארץ כי הנה דבר
 3 בנים גדלתי והממתי חכם פשעו בני דע שור
 קרה והמור אנס בעליו ישראל לא דע עמי
 4 לא התפלגו: הוי וזו חסא עם כבוד עון ורע
 מלשם בנים משוחחים עמי את יהודה סגשו
 5 את קדוש ישראל מור אחרו: על מה תבו
 עד חסיסו סרה בלדאש לחלי וכל לבב הוי:
 6 מפר רגל ועד ראש ארץ מן מלח פצע חמורה
 וצפה טרה לא ירדו ולא חפשו ולא תכנה
 7 בשמן: ארצכם שמלה ערכם מדורח אש
 ארמיתכם למדכם ויום אמלים איהו ושמרה
 8 במדפת ויום: וטורה בראין כספה ככרם
 9 במלכה במלשה פער אצרה: ללי הורה
 צבאות דוחדו לס טורה פמעט כסום הויט
 10 לעמדה דמיט: שמעו דבר יהודה
 קצני סדם הראינו תורה אלונו עם עמיה:
 11 לפה לי ורכוביכם יאמר יהוה טבעתי עלה
 אלים ויהל מיראים תם פרים וכמשים
 12 ועתדים לא חספתי: פי תלא לדאת פני
 13 מרבש ואח מידכם ומס חצוי: לא חסיסו
 הביא מסחדשוא קטוח תועבה היא לי חוש
 ושפר קא מלכה לא אוכל אין ופצה:
 14 חדישים ומעועיכם סטאה כפשיה על לטוח
 15 מאתו מא: וכפושכם פשים אלים עיל
 מם גם פיר תרפו חסלה איני שמע ודיכם
 16 דמים מלא: ר חצו הוי חסרה רע מעלליכם
 17 מפנד עני חרלו דרע: למדו דמטב הרשו
 משפט אשה חמוץ שטשו ויום ויום אלמדה:
 18 לסיט ועכדה יאמר יהוה אם ירדו

חטאיכם בשמים בשלג ילפתי אם יאדמיש

19 כחילע פאמר יהוה: אם תאבו ושמעתם טוב
 20 הארץ תאכלו: ואם תכזבו וזמירום חרב
 21 תאכלו פי פי יהוה דבר: איה הורה
 למה קרה סאמה מלאתו משפט צדק ילן
 22 פה ועמה מרצחים: כספך הוה לסיגים סמך
 23 מרל פשים: שרף סודים וחברו פגלים עלו
 ארב שרד ודרף שלמים תום לא ישפטו וחיב
 24 אלמנה לא יבוא אליהם: לכן אם האדון
 יהוה צבאה אמר ישראל הוי אדם מפני
 25 ואקמה מאיני: ואשיבה הוי עליו ואצור
 26 פפו סגיו ואסרה כל בולקי: ואשיבה
 שפטיו ככאשה ועצוד ככתולה אחרון
 27 יקרא לן עיד הצדק קרה סאמה: ציון
 28 במשפט חסרה ושניה בצדקה: ושבר פשעים
 29 חסאים יהוה וטובי יהוה יכלו: פי ילשו מאלים
 אשר תמחום ותחפיו מדגשת אשר בדתם:
 30 פי חריו פאלה פלח עלה וכנה אשר מים
 31 אין לה: יהוה החסן לעלת ופעל למצוד
 וב ער שנים יהוה ואן מכבה:

CAP. II. ב

1 היב אשר חזו ישעיה בן אמוץ על יהודה
 2 וירושלם: יהוה באותו היום לטן יהוה
 3 רי בית יהודה בראש הרים וכשא כנפעה
 4 ומדו אלו בלדגים: הולם עפים רבים
 5 ואמו לכו ונעלה אל יהוה אל בית
 6 אלו יעל וירלו מדרלו ומלכה באדחתו פי
 7 מצינו חסא חרה ודבר יהוה מירושלם: ושפט
 8 בון דגים ודוכיח לעפים רבים וכתרו חרבוהם
 9 לאיים ותחתיהם למחלות לא ישא גו
 10 אלנו חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: פח
 11 יעקב לכו ומלכה באור יהוה: פי כשפחה

נביאים אחרונים

PROPHETAE POSTERIORES.

ישעיה	JESAIA
ירמיה	JEREMIA
יחזקאל	EZECHIEL
הושע	HOSEA
יואל	JOEL
עמוס	AMOS
עובדיה	OBADIA
יונה	JONA
מיכה	MICHA
נחום	NAHUM
חבקוק	HABAKUK
צפניה	ZEPHANIA
חגי	HAGGAI
זכריה	ZACHARIA
מלאכי	MALACHAI

15 **מִן** לָקַחְוּ וְאֵת־הַמַּחֲזִיחַ וְאֵת־הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר
 וְהָלַךְ וַיִּבֶן וַאֲשֶׁר־כָּסַף כָּסַף לָקַח בְּיַמֵּיהֶם׃
 16 הַעֲמִיתִים׃ וְשֵׁמִים הָיוּ הַמֶּלֶךְ וְהַמְּסֻלָּת אֲשֶׁר
 עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְמֶלֶךְ יְהוָה לְאֵרֶזָה מִשְׁקֵל לְחֹשֶׁת
 17 בְּלִי־הַגִּלְמִים הָאֵלֶּה׃ שִׁמְשֵׁה עָשָׂה אִמָּה קִרְבָּנו
 הַעֲמִיד הָאֵלֶּה וְהָלַךְ עִלָּיו׃ כִּסְאוֹ וְקִמְרֵהוּ
 הַפְּתִיחַ שְׁלֹשׁ אַמֹּת הַשֹּׁבֵבֵה וְהַגִּלְמִים עַל־הַפְּתִיחַ
 סָבִיב הַכֹּל מִחֹשֶׁת וְכֹאֵלֶה לַעֲמִיד הַשֵּׁנִי עַל־
 18 הַשֹּׁבֵבֵה׃ וַיִּקַּח בְּיַמֵּיהֶם אֶת־שִׁוְרֵה פֶּתַח
 הַרְאֵשׁ וְאֶת־צַפְנִיָּה בֶן־זֶבֶד מִשֵּׁנֵה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת
 19 שְׁלֹמִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּמְדֹּעֵהוּ לָקַח סִיּוּם אֵתֶר אֲשֶׁר
 הָיָה סִפְדוֹ׃ עַל־אֲשֵׁי הַמַּחֲזִיחַ וְהַמְּשִׁיחַ אֲשֵׁים
 מֵרֹאשׁ סִי־דַמְעָה אֲשֶׁר־נִמְצָא בְּעֵד וְהָיוּ דַמְעָה
 עַד הַצֵּבֵה הַנִּצְנָבֵה אֶת־עַם הָרֶחֶץ וְשֵׁשִׁים אִישׁ
 20 מֵעַם הָרֶחֶץ הַנִּצְנָבֵה בְּעֵד׃ וַיִּקַּח אֹתָם
 כִּסְאוֹ וְבִשְׂבֻחִים וַיִּלְךְ אֹתָם עַל־מַלְכוֹ בְּבֵל
 21 רַב־לַחַיִּים׃ וַיִּבֶן אִיִּים מַלְכוֹ בְּבֵל וַיִּסְתַּח בְּרַב־לַחַיִּים
 22 בְּרֶחֶץ חֶמֶת וַיִּגְלֵל יְהוָה מִעַל אֲדָמָיו׃ וְהָעָם
 הַגִּשְׁשָׁר בְּרֶחֶץ יְהוָה אֲשֶׁר הִשְׁאִיר בְּבִכְוֵי־אֲשֶׁר
 מַלְכוֹ בְּבֵל וַיִּסְקֶה עֲלֵיהֶם אֶת־זִלְזוּת בְּרֶחֶץ אֲדָמָים
 23 בְּדִשְׁוֹן׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־שָׂרֵי הַבְּחַיִּים הַמֶּלֶךְ
 כָּל־יָמֵי יְהוֹיָכִן

הַבְּחַיִּים כָּל־יְהוֹיָכִין מַלְכוֹ בְּבֵל אֶת־זִלְזוּתוֹ
 וַיִּבֵּא אֶת־זִלְזוּתוֹ הַנִּצְנָבֵה וְשִׁמְשֵׁה לְבִרְתוֹ
 וַיִּזְכֶּן בְּרֶחֶץ מִרְיָה בְּרֶחֶץ הַנִּצְנָבֵה
 וַיִּזְכֶּן בְּרֶחֶץ הַנִּצְנָבֵה הַמֶּלֶךְ וְהַשֵּׁשִׁים וַיִּקַּח
 לָהֶם זִלְזוּתוֹ וְהַשֵּׁשִׁים וַיִּבֵּא לָהֶם אֶת־זִלְזוּתוֹ
 מֵעֵבֶר וְהַשֵּׁשִׁים שֵׁשׁ בְּרֶחֶץ וְעֵבֶר אֶת־מַלְכוֹ בְּ
 יָמֵי כָּלֶם׃ יְהוָה וְכֹלֵשׁ הַשֵּׁשִׁים עַם
 שְׁמִימָה לְבִרְתוֹ בְּרֶחֶץ הַנִּצְנָבֵה מִזֶּרַע הַבְּחַיִּים
 וַיִּבְשֹׁה אֲשֵׁים אֵלֶּי וַיִּשׁ אֶת־זִלְזוּתוֹ וַיִּסְתַּח וַיִּבֵּא
 הַבְּחַיִּים וְהַתִּיִּים וְהַתִּיִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אֵתֶר בְּפִי־הַ
 הַקִּבְרוֹ כָּל־הָעָם מִקִּבְרוֹ עַד־וְהָיוּ וַיִּבֵּא הַבְּחַיִּים
 וַיִּבֵּא מִבְּחַיִּים כִּי יִרְאֶה מִפְּנֵי מִשְׁחִים׃ וַיִּבֵּא
 בְּשֵׁשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנִים שֵׁשׁ־לְחַיִּים וַיִּזְכֶּן מַלְכוֹ יְהוֹיָכִין
 בְּשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֵשְׂרִים וְשֵׁבַע לְחֹדֶשׁ מֵשֵׁ
 אֵתֶר מִדָּוָד מַלְכוֹ בְּבֵל בְּשָׁנֵה מֵלֶם אֶתֶר־דָּוִד
 וַיִּזְכֶּן מַלְכוֹ יְהוָה מִפְּנֵי כָּלֵה׃ וַיִּזְכֶּן אֶת־
 מִטָּה וַיִּזְכֶּן אֶת־כִּסְאוֹ מִעַל פְּנֵי הַבְּחַיִּים אֶת־
 אֵתֶר בְּבֵל׃ וְשֵׁשׁ אֶת־מִטָּה כָּלֵה וְהָיוּ לָהֶם
 חִבְדִּים לְשִׁבְרֵי בְּרֶחֶץ הַנִּצְנָבֵה וַיִּזְכֶּן אֶתֶר
 חִבְדִּים כִּסְאוֹ עַל־מִטָּה הַמַּלְכוֹ וְהַשֵּׁשִׁים בְּיָמֵי
 כָּל־יָמֵי יְהוֹיָכִין

חוק ונתחזק

סכום ספקי דמס מלכים אלקי חמוש מאות ושלשים וארבעה. וסימט אשרי הגוי אשר ה' א
 וסודיו חמשה ושלשים. וסימט ואני אודה לך סכום ה' חמשת אש סביב ולכבוד אודה ברוכה: ו
 ויקבץ מלך ישראל את הגבאים:
 סודך הנותן ליעקב כח ולאן אונים עצמה יודה

מלכים ב כה רפה

17 **בבלה:** וימלך מלך־בבל את־מנשה וזו
 18 תחומה ויבט את־שמו צדקיהו: בן־עשרים
 ואחת שנה צדקיהו מלכו ואחת עשרה שנה
 מלך ביהושפט ושם אמו המלל בתיהמה:
 19 מלכיהו: ועשׂה דרע בעשׂי יהוה ככל אשר־עשה
 20 יהויקים: פי' על־אף יהוה החיה ביהושפט
 וביהודה עד־השלב אתם מעל פניו וימרו
 צדקיהו במקדש בבל:

CAP. XXV. כה

1 ויהי בשנת החמישים למלך ברוש העשירי
 בעשור לחודש פא נבכדנאצר מלך־בבל הוא
 וכל־חילי על־יהושפט ויחן עליה ויבט עליה
 2 ויהי סביב ויחבא העיר בפצור עד עשתי עשרה
 3 שנה למלך צדקיהו: בתשעה לחודש ויחזק
 4 ודעב בעיר ולא־יהיה לחם עם־הארץ: ותפגע
 5 העיר וכל־אנשי הפלמחה והחילה ירוּ שׁע'
 6 בין החמונים אשר על־גן הפלך וכשדים על־
 7 העיר סביב וילך יהוה הערבה: ויהי־שׁ חיל־
 8 פשוים אתר הפלך וישנו אתר בערבת יהוה
 9 וכל־יחילי סבצו מעליו: ויהפשו את־הפלך
 10 ויעלו אתר אל־מלך בבל רב־לחיה ויהפך אתר
 11 משפט: ואתר בבל צדקיהו שחמו לעיניו ואתר
 12 עיני צדקיהו על־האסורה בשחשמים ויביארו
 13 בבל: ובחודש החמישי בשבעה לחודש הוא
 14 שנה תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך־
 15 בבל פא נבזראון רב־טבחים עבד מלך־בבל
 16 יהושפט: וישוף את־פית יהוה ואת־פית
 17 הפלך ואת־ל־פיתו יהושפט ואת־ל־פית גזול
 18 שוף באשׁ: ואת־חומר יהושפט סביב נתצו
 19 ל־חילי פשוים אשר רב־טבחים: ואת־היר
 20 העם הפשוים בעיר ואת־הגשלים אשר נפלו
 21 על־הפלך בבל ואת־יר הרמון הגולה נבזראון
 22 רב־טבחים: ומזלת הארץ השאיר רב־טבחים
 23 לכמיסם לגבים: ואת־עפודי החושט אשר
 24 בתי־יהוה ואת־המכנות ואתים החושט אשר
 25 בבית יהוה שפרו משדים וישאו את־החושט
 26 בבלה: ואת־הסולות ואת־הגלים ואת־המזבחות
 27 ואת־הנפלות ואת־ל־מל החושט אשר־שורו

27 וביהוה בת־יהוה מן־דומיה: ויעש דרע בעשׂי
 יהוה ככל אשר־עשה אבותיו:

CAP. XXIV. כד

1 ויבאו עליה נבכדנאצר מלך בבל ויהרלו יהויקים
 2 עבד שלש שנים ושש ומרדפו: ושליח יהוה
 3 את־דחבוי משדים ואת־דחבוי אום ואת
 4 דחבוי סובב ואת־דחבוי בן־רעפון וישלחם
 5 ביהודה להביאם דרע יהוה אשר דרע פיר
 6 עשׂי דבניאם: אך' על־שׁ יהוה יהוה ביהודה
 7 להסיר מעל פניו פוצצתו משהו ככל אשר
 8 עשה: וגם יסדפך אשר שפון וימלא את
 9 יהושפט דם כשׁ ולא־אבה יהוה לסלח: ויהי
 10 דברי יהויקים וכל אשר עשה האלדום פתחים
 11 על־ספר דברי המים למלך יהודה: וישב
 12 יהויקים עם־אבותיו וימלך יהויכין בן־יהוחזק:
 13 ולא־הסוף עוד מלך מצרים לאחז מארצו
 14 פרלף מלך בבל משל מצרים ערסד פרת
 15 כל אשר יהוה למלך מצרים: בדרשמה
 16 שנה שש יהויכין מלכו לשלושה חודשים מלך
 17 ביהושפט ושם אמו סושתא בת־אלנן מיהושפט
 18 ועשׂה דרע בעשׂי יהוה ככל אשר־עשה אבותיו:
 19 שנה היא עליה עבדי נבכדנאצר מלך־בבל
 20 יהושפט וחבא העיר בפצור: ויבא נבכדנאצר
 21 מלך־בבל על־העיר ועברו צרים עליה: ויצא
 22 יהויכין מן־יהודה על־מלך בבל הוא ואמו
 23 וְעבדיו ושלו וסחיסו וישוף אתר מלך בבל בשנת
 24 שמיטה למלכו: ויצא משם את־ל־אצרות
 25 בית יהוה ואוצרות בית הפלך וקצץ את־ל־
 26 פלי החרב אשר עשה שלמה מלך־ישׁראל
 27 ברחל יהוה פאשר דרע יהוה: והגלה את־ל־
 28 יהושפט ואת־ל־השלים ואת: ל־גברתי החיל
 29 עשרה אלשים גליה וכל־החוש והמסגר לא
 30 לשאר וזלת וזלת עסד־ארץ: ויגל את־יהויכין
 31 בבלה ואת־דחבוי הפלך ואת־ל־שׁ הפלך
 32 ואת־סחיסו ואת־אלי הארץ הלך עליה
 33 מיהושפט בבלה: ואת־ל־אנשי החיל
 34 שבעת אלשים החוש והמסגר את־ל־הל
 35 פתחים על־מחמה וימאם מלך־בבל גליה

וכלי ידודה: פי אבן ששמה עשרה
 למלך אשור נעשה הפסח הזה ליד
 בירושלם: וגם את האמת ואת הישע
 ואת החיים ואת הצדקים ואת כל השם
 אשר טרא ארץ ידודה וירושלם בש אש
 למען היום את דברי היורה הפנים
 הפסח אשר מפא וקלידה הבין בית דוד
 וכמו לא ידעה לפני מלך אשור שב אלה
 בכל לבם ובכל נפשם ובכל מאמץ כלל היו
 משה ויהווי לא רק פסחו: אך לא
 ידעו מתוך אפי רבול אשר חרה:
 בידודה על גד העסים אשר המיסו מלש
 ואמר ידעו גם את ידודה אשר מעל
 פאסר הכורז אדשאל ומאמתי אודה
 הואת אשר ברחו את ירושלם ואת ד
 אשר אמרתי ידעה שמי שם: והיו ד
 אשור וכל אשר עשה האדם פתחים
 ספר דברי המיס למלכי ידודה: ביום ע
 פועה נכה מלך מצרים על מלך אשור ע
 סר פת וקדו המלך אשור לקראו ממון
 במצור פראו אור: ותעבה עבדו מל מפ
 ויביארו ירושלם וקפדו בקבורו וישו עב
 הארץ את ידודתו בראשית ומשחו א
 ומלכי ארץ חתת אבו: ברעש
 ושלש שנה הראו במלכו ושלשה חודש
 מלך בירושלם ושם אפי חמטל בדימו:
 מלמבו: ויעש דרע פעמי ידעה בכל אשר
 עשו אבותו: ויאסרו פועה נכה דברי
 ארץ חתת במלך בירושלם וחת עש ע
 הארץ מהו כפר פסק וכפר דוב: ומלך פ
 נכה את אלקים בראשית וחת אש
 אבו וסב את שמו הדיקים ואת ידודתו ל
 ויבא מצרים חמת שם: והפסח הזה נ
 הדיקים לפועה אך העיקר את הארץ ל
 את דבסקי על פי פועה אש פשעו נש א
 הפסח ואת הדוב אדעם הארץ לתת לפ
 נכה: ברעשלים חמטל שנה הדיקים ב
 וחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם

10 משה פרוץ אחרים: ומפא את הישע אשר
 בגו בירושלם למלך להעבר אש אדבם וחד
 11 ברו פאש למלך: וישפת את הופסים אשר
 טרע מלכי ידודה לשמש מפא בידודה אל
 לשפת נר מלך הופים אשר בפותרים וחד
 12 מרפח השמש שרף באש: ואת המפוחות
 אשר על דבג עליה ארו אשר עשו מלכ
 ידודה ואת המפוחות אשר עשה משה בשו
 הצרות בידודה טרף המלך ורץ משם
 13 וחשקו את עפם אל טרף קדון: ואת
 הפמות אשר על פני ירושלם אשר מימון
 ליד המפוחות אשר פנה שלמה מלך ישראל
 לעשותה: ושרף צדקים ולממש שרף מרוב
 14 המלם ותרעב ברעפון טפא המלך: ושפ
 את המפוחות וסר את האשתיס ומלא את
 15 מקומם עצמות אדם: וגם את המפוחות אשר
 בבית אל הנמה אשר עשה ירבעם בן נבט
 אשר הוסיף אדשאל גם את המפוחות והוא
 ואת הנמה נרץ ושרף את הנמה ורק לעש
 16 ושרף אשור: ופן אשורו ורא את הופים
 אשר שם ברו וישלח וישק את העצמות
 מן הופים ושרף על המפוח ומפארו פדם
 ידעה אשר קרא אש האלמים אשר קרא את
 17 הופים האלה: ואמר מה הציון הלו אשר
 אני ראה ואמרו אלו אכש העני הפכר אשר
 האלמים אשר פא מרודה וקרא את הופים
 האלה אשר עשית על המפוח בידודה:
 18 ויאמר הדרו לו אש אלינו עצמותו ומלמו
 עצמותו את עצמות דבמא אשר פא משמון:
 19 וגם את כל פני הפמות אשר בשר שמון
 אשר עשו מלכי ישראל להמיס סר אש יד
 ויעש להם פכל המפשים אשר עשה בתי
 20 אלו: ויפח את כל פדמי הפמות אשר שם
 על המפוחות ושרף את עצמות אדם עליהם
 21 וישו ירושלם: ויצו המלך את כל העם לאמר
 עשו פסח לידה אלדכם פפויב על ספר הפוח
 22 הזה: פי לא נעשה פסח הזה מימי השפטים
 אשר שסמו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל

מלכים ב כג רפג

בן יבנה וחבנני ו מספר יהוה בשמחה אשר
 דברתי על המלוקם היה ועל לשוני לדור
 לשפה ולקללה וקלע את פניו וחבנה
 לפני וגם אני שמעתי כסא יהוה: לכן דגני 20
 אכסוף על אבניו וכספתי את הברכה
 בשלום ולא תראיה עיניו בכל הדעה אשר
 אני מבוא על המלוקם הזה ושני את המלוק
 דבר:

CAP. XXIII. כג

1 וישלח המלך והכסף אלוו כל ימי הדעה
 2 והשלם: ועל המלך בוד יהוה וכל אשר
 3 ידורו וכל לשוני והשלם אתו הדברים
 והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול וקצו
 4 כאונתם את פלדיו ספר הפיות הנמצא
 5 בבית יהוה: ויגשו המלך על העמוד וכתב
 6 את דבריה: לפני יהוה ללכת את יהוה
 7 ולשמו מצוה ואת דבריו ואת הקולו בכל
 8 לב ובכל נפש להקים את דברי הפיות האחר
 9 הפרטים על דפוסו היה ויעשו כל דברם בפיות:
 10 ויצו המלך את האלקיה הבן גדול ואת
 11 פוצי המשטה ואת שמוי הפסל לדצא מויכל
 12 יהוה את כל הבלים העשויים לבעל ולמשה
 13 ולכל צבא השמים וישלם מחוץ לירושלם
 14 בשדמות קרון ושמו את עשרם בודאל:
 15 והשפית את הדפוסים אשר נתנו מלכי יהוה
 16 וקצו בפמות בעני יהוה ומספר ירושלם ואת
 17 המקטרים לבעל לשמש ולגור ולפולח ולכל
 18 צבא השמים: ויצא את האשה מפיח יהוה
 19 מחוץ לירושלם אל נגד קרון וישוף אותה
 20 בנגד קרון ויהי לעפר וישלך את עפרה על
 21 קבר בני העם: ויצו את דברו וקושים אשר
 22 בבית יהוה אשר הושם אגורו שם פחים
 23 לאשה: ויבא את כל הדברים מפני יהוה
 24 וישב את המלחמה אשר קצו שפיה הדברים
 25 מבעד עד פאר שבע ותף את המלח הששית
 26 אשר פתח שעו הושע שר העושר את על
 27 שמשאל איש בשער העיר: אך לא ועל פוצי
 28 הממותה אל סופח יהוה בירושלם פי אם אכלו

4 הדעה לאסור: עלה את האלקיה הבן גדול
 וחכם את הדפוס והצבא בית יהוה אשר אספו
 5 לפני המלך מוח האם: ויהיה על יד עשו
 6 הדפוסים הנמצאים בבית יהוה וחכם אתו
 7 לעשו המלחמה אשר בבית יהוה לחוק את
 8 בוד דבריה: לדורשים ולנשים ולדורים ולקטור
 9 עולם וחסד מנצח לחוק את דבריה: אך לא
 10 תשוב אדם המלך הפיו עליהם פי באמנה
 11 הם עשויים: ואמר האלקיה הבן גדול אל
 12 לפני המלך ספר יהוה מצוה בוד דבר יהוה
 13 ויהי האלקיה את הדפוס אל ששן וקצוה:
 14 ויצא ששן המלך אל המלך ושבו את המלך
 15 דבר ואמר האדם עבדך את הדפוס הנמצא
 16 בבית והפיו עלי עשו המלחמה הנמצאים
 17 בית יהוה: ופי ששן המלך ללמד לאמר
 18 ספר כן לי חלפה הבן וקצוה ששן לפני
 19 המלך: ויהי בשמע המלך את דברי ספר
 20 יהוה וקצו את דברו: ויצו המלך את
 21 האלקיה הבן ואת אהיהם בן ששן ואת עבדו
 22 בדימיה ואת ששן המלך ואת עשרו עבד
 23 המלך לאסור: לט השו את יהוה בעני
 24 תש השם ובעד פל יהוה על דברי המלך
 25 הנמצא היה פרוזיה חמת יהוה אשר היא
 26 כפורה גם על אשר לא שמעו אביו על דברי
 27 המלך היה לעשות בכל המצב עליו:
 28 וילך האלקיה הבן ויהיה עבדו וששן
 29 ועשרו את חלמה הבניה אשתו שלם בן
 30 וקצו בדימיהם לפני הדברים והיא ושבו
 31 בירושלם במשטה ודברו אליה: והאמר אליהם
 32 פודאמר יהוה אלוו ישראל אכורו לאיש אשר
 33 שלח אחכם אלו: מה אמר יהוה דגני מבוא
 34 ועו אל המלוקם היה ועל לשוני את כל דברו
 35 המלך אשר קצו מלך יהוה: ותחת ואת
 36 עשיתי וקצו לאחיהם אחיהם למען הכעסי
 37 בכל מעשה ידיו וכפורה חכרו במלוקם היה
 38 ולא חבנה: ואל המלך יהוה השלח אחכם
 39 לודש את יהוה מה האמר אלו מה אמר
 40 יהוה אלוו ישראל יהיהם אשר שמעתי: וכן

לכן פדוהו ידוה אליו ישראל והל מנה
 וכה על ירושלים וידעה אשר על שבע
 תפילה שמי אמר: ונבדו על ירושלים א
 ק שמוך והתמשלת פח אחת וסוד
 את ירושלים פאשר יסרה את צללות סוף
 והפך על סרה: ומסווי פח שמות נחל
 וסוויס בוד אמרם היה לם ולמסוה לכל
 אמרם: וכן אשר עשו את דוד עש
 ויהי כמעשים אוד מרדאם אשר יצא אסו
 מעשלים ועד דאום הוה: וכן לם לם
 כעשה דודת סאו עד וסו סלא את ירושלא
 פה לכה לבד מתפסוד אשר דחסי את
 ידוה ליעשות דוד בעמי ידוה: והו דו
 כעשה ול אשר עשה והפסוד אשר סו
 הלארם פחמים על ססו דמי דמים למ
 ידוה: ושעב כעשה עס אבדו וקבר פו
 פודו בן עוא ומלך אמן בן ירושלי:

17 דמי ימים פאם וסו | כל אשר ביהוה וסו
 אודו אבדו עד דאום הוה כלה לריוו דמי
 18 אסו ידוה: ומפסוד אשר סאו מפסוד אשר
 וסוד יסו היה סוים פחל מלך בבל:
 19 ויאסו חוקרה אל יעשה טוב דמי ידוה
 אשר דפת ויאסו וסו אסו שלום וסו
 20 ידוה במי: והו דמי חוקרה ומל כפסוד
 ויאסו עשה את דפסרה וסו וסו
 את דפסרם העוה הלארם פחמים על ססו
 21 דמי דמים למלכי ידוה: ושעב חוקרה עס
 אבדו ומלך כעשה בן ירושלי:

CAP. XXI. כא

1 בן עשרים עשור שנה כעשה ממלך וירושלים
 וסו שנה מלך בירושלים וסו אסו חסוד
 2 סו: ויעש דוד בעמי ידוה פחעבול וסו
 3 אשר הוה ידוה כסו בן ישראל: ושעב
 וכן את דפסרות אשר אסו חוקרה אמן וסו
 מוכרז לכל ויעש אסרה כיאסו עשה אחת
 מלך ישראל וסו חוה כל צבא וסוים ויעב
 4 אסו: וסו מפסוד פסוד ידוה אשר אסו
 5 ידוה בירושלים אסו את סו: וכן מוכרזת
 לכל צבא וסוים בשתי פחוח ביד ידוה:
 6 והסו אדבס פאס וען וסו וסו וסו אב
 ויעלים דודת ליעשות דוד בעמי ידוה
 7 לדבס: וסו את דפסל וסוה אשר עשה
 ביד אשר אסו ידוה אל ידוה וסו שלמה סו
 ביד היה וסו וסו אשר פחודי מל ססו
 8 ישראל אסו את סו לעלם: וסו אסו
 לדוד רל ישראל מרדאסיה אשר קסו
 לאסו רן: אסו ססו לעשות ככל אשר
 צוים ולכל הוהיה אשר צוה אסו עמי
 9 משה: וסו ססו וסו כעשה לעשות את
 דוד מרדאסיה אשר וסו ידוה כסו בן
 10 ישראל: ודוד ידוה ביד עבדי וסוים
 11 לאסו: וכן אשר עשה כעשה מלך ידוה
 דועבול וסוה חוה ככל אשר עשו וסו
 אשר לסו וסו וסו בן ידוה פחלול:

CAP. XXII. כב

בן שבעה שנה וסו כסו וסו וסו וסו
 מלך בירושלים וסו אסו ידוה פחעבול כסו
 ויעש וסו בעמי ידוה וסו ככל ידוה:
 אסו וסו וסו וסו וסו וסו וסו
 עשור שנה למלך וסוה שלח וסו
 את סו בן אסוה בן כסוים וסו:

מלכים ב כ רסא

1 דודו צו לכתוב פי מות אחיה ולא תחיהו:
 2 ויבט את שפתי אל דודו והיפגל אל דודו
 3 לאמו: אנה דודה וסר לא את אמר דודו וכתבו
 4 לכתוב פאמה ולכתוב שלום הנשוב בעמקו
 5 עשירו ויבן חוקידה בני גדול: ויהי
 6 לשעורה לא נא העיר הימנה דבר דודו היה
 7 אליו לאמו: שוב ואמרת אל חוקידה: מנח
 8 עמי בדהאמר דודו אליו דוד אמר שמשו
 9 את השלוחו ראיתי את דמעשה הנני רסא
 10 לך ביום השלישי העולה בוח דודו: והספתי
 11 על ימיה תמש עשרה שנה וצפת מלך אשור
 12 אצילק ואת העיר האחת ונפרו על דעוד
 13 האחת למעני למען דוד עבדי: ויאמר לשעורה
 14 קחו דבלת הנאים וקחו ושימו על השחוק
 15 ויהי: ויאמר חוקידה אל שעורה מה אור
 16 פידתא דיהו לך ועלתי ביום השלישי בוח
 17 דודו: ויאמר לשעורה ויהיך האחת מצות
 18 דודו פי עשה דודו את דבר אשר דבר
 19 דודו הציל עשו מעלות אב ששוב עשו
 20 מעלות: ויאמר חוקידה נקל לכל לנסות
 21 עשו מעלות לא לי שוב הצל אחותי עשו
 22 מעלות: וקחו שעורה דבמא אל דודו
 23 וישב את דודו במעלות אשר ירדה במעלות
 24 אחו אחותי עשו מעלות: בעת ההיא
 25 שלח פרמץ פלאון בן פלאון מלך בבל
 26 ססים ומסיה אל חוקידה פי שלמע פי חלה
 27 חוקידה: וישמע עליהם חוקידה ויאם
 28 את כל בית נסיה את דבסא ואת
 29 השוב ואת דבסאים ואת שמן הפזב ואת
 30 כל בית בלו ואת כל אשר נמצא באוצרות
 31 לאדנה דבר אשר לא יהאם חוקידה בביתו
 32 וכל ממשלתו: וסא שעורה דבמא אל
 33 המלך חוקידה ויאמר אליו מה אמרו: האנשים
 34 האלה וסא: וסא אליו ויאמר חוקידה מאד
 35 רחוקה פא מפבלי: ויאמר מה ראי בביתך
 36 ויאמר חוקידה את כל אשר בביתך ראי לא
 37 היה דבר אשר לא יהאיתם באוצרו:
 38 ויאמר לשעורה אל חוקידה שמע דבר דודו:
 39 ויאמר לשעורה אל חוקידה שמע דבר דודו:

עליו בזה לך לשנה לך בחלה פדציון אתו
 22 וסא הימנה פח דודו: אתמו תספת
 23 ותספת ועלמי דהימנה קול והסא מרם עתה
 24 על קדוש ישראל: בן מלכיה תספת: ארלי
 25 והסמר פרב רבני אני עליו מרם דהים
 26 דשתי למען ואחיה קמת אחול מכוון פשו
 27 ואחיה מלך קצה יש פרמץ: אני קרתי
 28 ושחורתי מים ויהם ואחורב בקי פעמי כל ימיו
 29 מצור: האל שמעתי לסחוק אחיה עשיתי
 30 למימי קדם והצורה עשה דבמא דיהו
 31 להשחך בלים סבים עים בצרות: וישחך
 32 קצתו דיהו והסו דלי עשב שדה ויקל וסא
 33 דצדי בנות השדה למני קמה: ושחך
 34 וסא חוקידה דעתי ואת דהצור אל: וכן
 35 דהצור אל וסא חוקידה עלה באמי ושכתי דוד
 36 סא חוקידה וסא מלכיה וישחך ביהו
 37 אסר סא פח: ויהיך האחת אכל השנה
 38 ספח וישנה השמח ספח וישנה השלישית
 39 ויש וקצו ונשט סמים ואכל סמים: והסא
 40 פליטה פתח דודו השארה שיש למפה
 41 ועשה סרי למעלה: פי מה שלם תצא שאות
 42 וסליטה מר ציון קמת דיהו: תעשה
 43 ואת: לך בדהאמר דודו אל מלך
 44 אשור לא יבא אל העיר האחת ולא יורה שם
 45 חזק ולא יקמפה מן ולא ישפך עליה סלה:
 46 ביהו אסר יבא ביה וישב ואל העיר האחת
 47 לא יבא סח דודו: תפרו אל העיר האחת
 48 לדשעה למעני למען דוד עבדי: ויהי
 49 פליטה דיהו וסא: מלך דודו וכן במחנה
 50 אשור מאד שמנים וחמשה אלף ושימימי
 51 בבקר דיהו כלם פנים מרם: וישע וליך
 52 וישב סדורב מלך אשור וישב במחנה: ויהי
 53 דסא משחך בוח: וסא אליו ואת מלך
 54 וסא חוקידה: דיהו פרב דיהו נלמו את
 55 אדום ומלך אסר חוקידה פח תחתי:

CAP. XX. כ

1 פיסים יהים חלה חוקידה למות ויבא אליו
 2 לשעורה בן אמוץ דבמא ויאמר אליו בדהאמר

אלהם וְהָיָה הַדְּבָרִים בְּיָמֵינוּ אֲשֶׁר שָׁמַע ה'
 אֱלֹהִים וְנִשְׁמָח חֲסִידָה בְּעַד הַשְּׂאִימִת הַכֹּסֶפֶת
 וְיָבֵא עִבְדֵי הַמֶּלֶךְ חֻקֵּיכֶם אֶל־יִשְׂרָאֵל
 וְיִאמְרוּ לָהֶם שְׂמֹעֶה כִּי הָאֲמֹרָה אֵל־אֱלֹהִים
 כִּי אֲמַר יְהוָה אֵל־יִשְׂרָאֵל מִכֶּסֶף הַיָּם
 אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר נָדְדָה בְּעַד מֶלֶךְ־אֲרָם
 אֲרָם וְהָיָה כִּי בֹרַח וְשָׁמַע שְׂמִיעֶה ו'
 לֵאמֹר הַשְּׂאִימִת בְּחֹבֶב בְּאֲרָם וְיִשָּׁב רֹבֵשׁ
 וְיִכְסֹף אֶת־מֶלֶךְ אֲשֶׁר מָלַח עַל־לְבָבָהּ בִּי ש'
 בִּי כִּסֵּעַ מִלִּכְשׁוֹ וְשָׁמַע אֶת־הַדְּבָרָה מִל'
 פֶּשַׁע לֵאמֹר הַיָּהּ כִּי מָלַח הָאֲמֹר אֶת־יָדָי וְלֹא
 וְשִׁלְחָה מַלְאִכִּים אֶת־חֻקֵּיכֶם לֵאמֹר ו'
 תִּאמְרוּן אֶל־חֻקֵּיכֶם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר א'
 וְשָׂאֵף אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֵיחָהּ בָּחַח בֹּרַח לֵאמֹר ו'
 רַחֲמֵיךָ הַשְּׁלֵמִים בְּעַד מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְהָיָה אֵיךְ
 שָׁמַעְתָּ אֹתִי אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשֶׁר לִב'
 הַחַיִּצִּית לְחַזְקֵיכֶם וְהָיָה חֲפָצֶיךָ הַחַיִּצִּי
 אֲרָם אֵלֶיךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁחַחְתָּ אֲמֹרָה אֶת־
 צִוּוֹן וְהִדְרִיךְוֹ הַחַיִּצִּי וְיִבְרַח אֲשֶׁר בְּחָלְטָהּ
 אֵיךְ מֶלֶךְ־חַמַּת וְיִמְלֹךְ אֲרָם וְיִמְלֹךְ לַע'
 סְפֹרִים הַעַד וְעֵתָהּ וְיִקַּח חֻקֵּיכֶם אֶת
 הַסְּפֹרִים מִן־הַמַּלְאָכִים וְיִקְרָא וְעַל־בֵּין
 יְהוָה וְיִשְׁמְעֶה חֻקֵּיכֶם לִפְנֵי יְהוָה ו'
 וְיִחַפְּצֵל חֻקֵּיכֶם לִפְנֵי יְהוָה וְיִאמְרוּ הַיָּהּ
 אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל יִשְׁבֵי הַיָּבֵשׁ אֶת־הַיָּהּ וְהֵאֵלֶיךָ
 לְבַח לְכָל מַמְלַחַת הָאָרֶץ אֵיחָהּ עֲשִׂיתָ אֹת
 הַשְּׂמִים וְהָיָה דְחָפֵץ וְהָיָה יְהוָה אֲמֹן
 שָׁמַע פֶּקֶד יְהוָה עֲשִׂיתָ וְהָיָה שָׁמַע אֹת דְּבַר
 סְחָרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחַח אֱלֹהִים חֵי וְיִאמְרוּ
 יְהוָה הַחַיִּיבֵי מַלְכֵי אֲשֶׁר אֶת־הַיָּגִים וְהָיָה
 אֲרָם וְתָחַח אֶת־אֱלֹהִים כִּי־לֹא
 אֱלֹהִים דְּהָיָה בִּי אִם־מִשְׁעָה יְהוָה אֲמֹן עַן
 וְאֵבֶן וְהָאֲדָמָה וְעֵתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַשְּׁעָה
 כִּי מִיָּד וְהָיָה כִּי־מַמְלַחַת הָאָרֶץ בִּי אֲמֹן
 יְהוָה אֱלֹהִים לְבַח וְיִשְׁלַח שְׂעִירֵהּ כִּי
 אֲמֹץ אֶת־חֻקֵּיכֶם לֵאמֹר כִּי־אֲמֹן יְהוָה אֵלֶיךָ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַחַפְּצִית אֵלַי אִם־סְחָרִיב מֶלֶךְ
 אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ וְהָיָה הַיָּהּ אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה

27 יְהוָה בְּיָמֵינוּ אֲשֶׁר עַל־חַמַּת וְיִאמְרוּ
 אֱלֹהִים רַבְשֶׁקָה הַעַד אֲרָם וְאֵלֶיךָ שְׁלַחְתָּ
 אֲדָרֵי לְפָנֶיךָ אֶת־הַיָּבֵשׁ וְהָיָה הַיָּהּ עַל־
 הַשְּׂמִים הַשְּׂמִים עַל־חַמַּת לְכָל אֶת־
 28 תְּיָהֵם וְשָׂחַח אֶת־שְׂמֵיהֶם עִמָּם וְיִעֲמֹד
 רַבְשֶׁקָה וְיִקְרָא קֹדֶשׁ בְּעַד הַיָּהּ וְיִאמְרוּ
 29 שָׁמַעְתָּ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ הַבְּחַל מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְכִי
 אֲמַר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִשְׂרָאֵל לָכֵן חֻקֵּיכֶם כִּי־לֹא תִלַּךְ
 30 לְפָנֶיךָ אֲרָם כִּי וְהִי־מִסַּח אֲרָם חֻקֵּיכֶם
 אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הַיָּהּ שְׂמֵעֵל יְהוָה וְלֹא חַחֲתָן
 31 אֶת־דְּבָרֶיךָ וְהָיָה בְּעַד מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְאֶת־שָׁמַע
 אֶת־חֻקֵּיכֶם כִּי כִּי אֲמַר מֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲרָם
 32 בְּכֹה וְצָחַח אֵלַי וְהִכְלֵךְ אִישׁ בְּפֶסֶל וְאִישׁ וְהִכְלֵךְ
 אֶת־אֶרֶץ סַרְצָם אֶרֶץ הַיָּהּ וְהָיָה אֶרֶץ לָהֶם
 וְכִי־מִם אֶרֶץ וְהָיָה עֲבָרֵי דְבַר־יְהוָה וְלֹא חַחֲתָן
 וְהִי־שָׁמַע אֶת־חֻקֵּיכֶם כִּי־שָׂחַח אֲרָם לֵאמֹר
 33 יְהוָה יִשְׁלַח הַחַפְּצִית אֶת־הַיָּגִים אִישׁ אֶת־
 34 אֲרָם מִן־מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְהָיָה אֵלַי וְהָיָה
 וְאֲרָם אֵיךְ אֵלֶיךָ סְפֹרִים הַעַד וְעֵתָהּ כִּי־יִשְׁלַח
 35 אֶת־שְׂמֵיךָ מִיָּד וְכִי־יִבְרַח אֶת־הַחַיִּצִּית
 אֲשֶׁר־יִשְׁלַח אֶת־אֲרָם מִיָּד כִּי־יִשְׁלַח יְהוָה
 36 אֶת־יְהוָה מִיָּד וְהָיָה הַיָּהּ וְלֹא־
 עָשׂוּ אֲרָם דְּבַר כִּי־שָׂחַח הַמֶּלֶךְ הַיָּהּ לֵאמֹר
 37 לֹא חַחֲתָן וְיִבֵּא אֱלֹהִים בְּחַמַּת אֲשֶׁר
 עַל־פִּיךָ וְשָׂחַח הַסְּפֹר וְהָיָה כִּי־אֲמֹן הַחַיִּצִּית
 אֶת־חֻקֵּיכֶם קֹדֶשׁ בְּיָמֵינוּ וְהָיָה לֹא־יִבְרַח דְּבַר
 רַבְשֶׁקָה וְיִשְׁלַח

CAP. XIX. יט

1 וְהָיָה כִּי־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ חֻקֵּיכֶם וְיִקְרַע אֶת־בְּגָדָיו
 2 וְיִחַח בְּשָׂק וְיִבֵּא בֵּית יְהוָה וְיִשְׁלַח אֶת־
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר עַל־פִּיךָ וְשָׂחַח הַסְּפֹר וְהָיָה
 וְהָיָה הַיָּגִים מִחַפְּסִים בְּשָׂחַח אֶת־שְׂעִירֵהּ
 3 הַחַמַּת בְּאֲרָם וְהָיָה אֵלַי כִּי־אֲמֹן אֲשֶׁר
 חֻקֵּיכֶם וְיִסְרֶה וְתִכְחַח וְהָיָה דְּבַר־הָיָה
 כִּי־יִבֵּא מִיָּם עַד־מִשְׁפַּר וְכִי־יִתֵּן לְלֵהָהּ ו'
 4 אֵלַי שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהִים אֵת וְכִי־יִבְרַח
 רַבְשֶׁקָה אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְהָיָה לְחַח

מלכים ב יח רעט

שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור
 על כל שרי יחזיהו הנבואה והחפזים וישלח
 חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור למשנה ו
 לאמר ו הלאו שוב מעלי את אשר נתתי עלי
 אשור וישם מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה
 שלש מאות פס-פסגת ושלשים פסג וזב
 ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא ביהודה
 והנבואה פיה וזכר: ובעת ההיא קצץ חזקיהו
 את גלגלתו ודכל יהוה והתדאמנתו אמר
 צפה חזקיהו מלך יהודה ויחנן למלך אשור
 וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב-
 סרים ו והתדבשקו מן-לשש אל-המלך
 חזקיהו בחול פניו והשלם ויעלו ויבאו
 וישלם ויעלו ויבאו ועמדו בתעלת הפיכה
 והגלגלה אשר במסלול שדה כנס: ויקראו
 אל המלך ויצא אלהם אליהם בן-גלגליו
 אשר על דפנתו ושכבו הספר ויחאו בן-אסף
 המזכיר: ויאמר אלהם והשקה אמרנו אל
 חזקיהו זה אשר המלך הגדול מלך אשור
 מה הפשוטו והוה אשר פטוח: אמרתו את
 דבר שטחים עשה גבורה למלחמה עשה על-
 מי בטרותו פי מרותו פי: עשה דבר בטרותו לך
 על-משענת הנקב והצפץ הנה על-מפוזים
 אשר ישמךו איש עליו וכן כספו וקנהו פן
 פועה מלך מפוזים למלך-בטחים עליו: וכי
 האמרו אליו אל-יהוה אלהינו בטרותו הלא-
 הוא אשר הסיר חזקיהו את-פמחותו ואת-
 מופתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המצבת
 הנה תשתחויו בירושלם: ועשה הדבר כי-
 אדאנתו את-מלך אשור ואיתנה לך אלפים
 סוסים אסיהלם לרח לך ורבים עליהם:
 והיו תשיב את פני פתח אחד עבה אתי
 והקצצים ותכבשו לך על-מפוזים לרכב הפשוים:
 עשה המבצעו יהוה עלינו על-הפוקים הנה
 להשתחויו יהוה אמר אליו עלה על-הצפץ
 והאח השחיתתה: ויאמר אליהם בן-גלגליו
 ושכנה ויחאו אל-השקה ופסגת אל-ענביו
 אמרתו פי שומעים אכחו ואל-הדבר עמנו

אמר יחזקיהו וכן השתחויו וכן חזקיהו ואת-
 הדוקים ואת-המפוזים והחפזים וישלח
 פתח לם השמרון לעשותו מל-המים ולא
 חזקיהו אלהים אחרים: והפית אשור-פתי
 איתכם לא ותשכחו ולא חזקיהו אלהים אחרים:
 כי אם אדיתהו איתכם חזקיהו והוא יצל
 איתכם מיד מל-איתכם: ולא שמעו פי-אם
 כמשפטם והאישו הם עשום: יהוה והמים
 חזקיהו האים אדיתהו והחפזים והו
 עשום גם-בניהם: ויבנו בניהם פיאמר עשו
 איתכם הם עשום עד האם יהוה:

CAP. XVIII. II

ויהו בשנת שלש להשע בן-אלה מלך ישראל
 מלך חזקיהו בן-אחז מלך יהודה: בן-ששים
 וחמשה שנה היה בלכות וששים וחמשה שנה
 מלך בירושלם ושם אמו אבי פד-זכיהו:
 וישע יהוה בעיני יהוה בכל אשר עשה ידו
 איתו: והוה אד-הפלותו ושפי את-
 הבעלתו וכתה אד-השמה והחל מלש הבעלתו
 אשר עשה משהו פי עד-המים והמה יהו
 בנ-ישראל מקברים לו ויקראו לו חזקיהו:
 ביהוה אלהי-ישראל פטח ויחזיקו לא-יהוה
 כמורה בכל מלכי יהודה והאיש יהו לשפתי:
 והפלו ביהוה לרסר מאחוריו ושטרו מצולחו
 ויארצהו יהוה את-משהו: יהוה יהוה עמו
 בכל אשר יצא משפיל וימרד במלך אשור ולא
 עבדו: והוה דברו את-שלושיתם עד-עשה ואת-
 גבוליהו ממעל טצדים עד-עיר מבצר:
 ויהו בשנה הרביעית למלך חזקיהו והוה השנה
 השביעית להשע בן-אלה מלך ישראל עליה
 שלמנאסר מלך-אשור על-שמרון ויצר עליהו:
 והנה מקצה שלש שלים בשנת-שש לחזקיהו
 והוה שנת-השע להשע מלך ישראל מלפניה
 שמרון: ויגל מלך-אשור את-ישראל אשרה
 ויסלם בחלו ומכרוו כד-גון ועיר מהו: על-
 אשר לא-שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעשו
 את-פיתו את מל-אשר צוה משה עבד יהוה
 ולא שמעו ולא עשו: ובארבע עשרה

בכל ימי יואב ועל שמרון ויצר עליה שלש
 6 שנים: בשנת השלישית לזשע לבד מלך
 אשור את שמרון ועל אדוםאל אשורה ושבו
 אחסם בחלח ובהבטו כדו וזון ועיר מדי:
 7 יהי פרתמא בני ישראל ליהוה אלהיהם
 הנפילה אתם מארץ מצרים מעדת יד פרעה
 8 מלך מצרים יהיה אלהים אתים: וילכו
 בזהות הרים אשר הדיש יהוה סמך בני ישראל
 9 ויבכו ישראל אשר עשו: ותפא בני ישראל
 דברים אשר לא ראו על יהוה אלהיהם ויבכו
 להם במות בכל עתיהם מפניל טעמים עדעד
 10 כמצה ויצא להם מצחה ואתים על מלצמה
 11 נבחה ותחת פלעץ רעק: ויבקרשם בכל
 12 צמות פנים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו
 13 דברים רעים להקעים אתיהוה: ויעבדו הגללים
 אשר אמר יהוה להם לא תעשו אתיהוה
 14 יהוה ויעד יהוה בשתאל ובסודה ביד מלמיה
 קלחיה לאמו לשם מרפיקים הרעים לשמה
 כעוזו הקורו בלתיחיה אשר צויהו את
 15 אבותיהם ואשר שלחתי אליהם ביד עבדי
 16 הנביאים: ולא שמעו וקשו אתעפסם מעת
 17 אחרים אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם
 18 וימאצו אתיהוה ואת ביתו אשר פרת את
 19 אלהים ואח עוהו אשר העד עם הילט אותו
 20 והכל והפלו ויהיו העוים אשר כריתם
 21 אשר ציה יהוה אתם לבלתי עשוה פום:
 22 ויעם את מלצמה יהוה אלהיהם ויעשו
 להם מסכה שנים עולים ויעשו אשירה
 וישתחו לכל צבא השמים ויעבדו אדהבעל:
 23 ויעבדו את בנימין ואת בנימיהם פאש ויקסמו
 לקמים והבשו ויחמסו לעשוה דרע מעני
 24 יהוה להכשמו: ויתפא יהוה מאד בישראל
 25 ויסרם מעל פניו לא לשאר רק שבט יהודה
 26 לבדו: ביהודה לא שבו אתמצוה יהוה
 27 אלהיהם וילטו בזהות ישראל אשר עשו:
 28 וימאס יהוה בכל ירע ישראל ויעם ויהם ביד
 29 שטנים עד אשר השליכם מפניהו פרעע
 30 ישראל מעל פיה דוד וימלוט אתיה ויבכעו בך

בבט ויהי ירבעם את ישראל מאחת יה
 והרסוהם תפאיה גדולה: וילט פני יואב
 בכל הצפחה וירבעם אשר עשה לירסו מפני
 עד אשר הלאו יהוה את ישראל מפני
 פאש דרע ביד מלצמה הנביאים ועל יואב
 מעל ארסו אשורה עד היום הזה:
 ויבא מלך אשור מפניל ומפניה וישא ומתו
 וסרנים וסבך עשו שמרון פחת בני יואב
 וירשו את שמרון ושבו בשיה: והו פחה
 שבתם שם לא ירא אתיהוה וישלח יהוה
 פום את דאמיהו ויהיו דברים פום: ויבא
 למלך אשור לאמו דבאים אשר הגלית ויהו
 בעת שמרון לא ידע אתמצמם אלה דא
 וישלח בהם את דאמיהו והקם כמותם את
 פאש אינם דעים אתמצמם אלה דא
 ויצו מלך אשור לאמו דאמיהו שפיה או
 מהפחיהם אשר הגליתם משום וילכו וישבו:
 ויהם אתמצמם אלה דאמיהו: ויהם א
 מהפחיהם אשר הגלו מעמרון וישבו ביהוה
 והו מנה אלה אף ויהו אתיהוה: והו
 עשים פו פו אלה ויעדו: בבית הבמות אל
 עשו השמלטים פו פו בעתים אשר הם ישבו
 שם: והאלט בכל עשו אתמצוה בלות והאלט
 בות עשו אתסגל והאלט חמת עשו אח
 אשקא והעיים עשו נבחו ואת שרתק והסמו
 שרפים את בנימין פאש לאדמלך ועמ
 אלה ספרים: והיו דאים אתיהוה ויע
 להם מקצוהם פדני כמות יהוה עשים לה
 בבית הנפוח: אתיהוה יהו דאים ויהו
 אלהיהם יהו עולים כמצמם דבאים אשר ה
 אלה משום: עד דאים היה הם עשים כמצמם
 דאמלטים אינם דאים אתיהוה ויהם על
 פדניהם וכמצמם וסודה וכפצחה אשר
 יהו אתדמי יעל אשר שם סכנו ישראל
 ויסח יהוה אתם בית ויצום לאמו לא חו
 אלהים אתים ולא השתחוו להם ולא תעב
 ולא תבזו להם: פו ואם אתיהוה אשר יהו
 אתכם מארץ מצרים בכו גדול ובוועו כמו

מלכים כ ז רעו

11 וירא את־המוֹפֵת אֲשֶׁר בְּדַמְשֶׁק וַשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
 אֶחָד אֶל־אֲחֵיהֶּ הַבָּנִים אֲתִידְמַת הַמוֹפֵת וְאֶת־
 תְּבַנְיָו לְלַמֵּם עֲשׂוּהוּ: וַיָּבֹן אֲחֵיהֶּ הַבָּנִים אֶת־
 12 הַמוֹפֵת כְּכֹל אֲשֶׁר שְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶחָד מִדַּמְשֶׁק בְּ
 עֲשׂוֹת אֲחֵיהֶּ הַבָּנִים עַד־כִּי פָאָה הַמֶּלֶךְ אֶחָד מִדַּמְשֶׁק:
 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִדַּמְשֶׁק וַיֵּרָא וַיִּמְדֹּף אֶת־הַמוֹפֵת:
 13 וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל־הַמוֹפֵת וַיַּעַל עָלָיו: וַיִּקְרַם
 אֶת־עַלְיוֹ וְאֶת־מַנְחוּוֹ וַיִּסָּד אֶת־סָבִיב יוֹדֵק
 אֶת־דַּם־הַשְּׂמַיִם אֲשֶׁר־לוֹ עַל־הַמוֹפֵת: וְאֵת
 14 הַמוֹפֵת הַחֲשֹׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקְרַב מֵאֵל
 פְּנֵי הַיָּת כִּמּוֹן הַמוֹפֵת וַיִּכְנֹן פִּת דְּהֵרָה וַיִּתֵּן
 15 אֶחָד עַל־יָדוֹ הַמוֹפֵת צְפוּנָה: וַיִּצְחֹר הַמֶּלֶךְ
 אֶחָד אֶת־אֲחֵיהֶּ הַבָּנִים לְאֹמֵר עַל הַמוֹפֵת הַגָּדוֹל
 הַקָּטָן אֲתִיעֶלֶת־דַּבְּקֵךְ וְאֶת־מַסַּחֲת דַּעֲבִיב וְאֶת־
 16 עַלֵּת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מַנְחוּוֹ וְאֵת עַלְיוֹ בְּלַעַם
 הָאָרֶץ וּמְנַחֲמֵם וּנְסִיפֵהֶם וּמְלִיִּם עֲלָהּ וְכֹל־
 17 דָּם וְכָב עָלֶיהָ תוֹדֵק וּמוֹפֵת הַחֲשֹׁת הַיְהוּדִי
 לִבְקֹר: וַיַּעַשׂ אֲחֵיהֶּ הַבָּנִים כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה
 18 הַמֶּלֶךְ אֶחָד: וַיִּקְצֹץ הַמֶּלֶךְ אֶחָד אֶת־הַמַּנְחוֹת
 הַמַּכְלָח וַיִּסֵּר מֵעֵלֵיהֶם וְאֶת־הַכֹּפֵל וְאֶת־הַיָּם
 19 הַזֶּה מֵעַל הַבֶּקֶר הַחֲשֹׁת אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהָ וַיִּתֵּן
 אֶחָד עַל מַרְצֶפֶת אַבְנִים: וְאֶת־מִיֶּסֶד הַשִּׁפְרָה
 20 אֲשֶׁר בְּנֵי בִיחַ וְאֶת־מִטָּא הַמֶּלֶךְ הַיְהוּצִיטָה
 הַקָּב פִּת דְּהֵרָה מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר: וַיְהִי דְבִי
 21 אֶחָד אֲשֶׁר עָשָׂה הַדְּאִדִּים פְּחוּבִים עַל־סֶסֶר
 דְּבִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִזְדָּה: וַיִּשְׁכַּב אֶחָד עִם
 22 אֲבִיּוֹ וַיִּבָּרֵךְ עִם אֲבִיּוֹ בְּעִיר דָּד וַיִּמְלֹךְ חֻקִּיָּה
 בְּנֵי תַחְתּוּי:

CAP. XVII. ז

1 בְּשֶׁנֶת שְׁתַּיִם עָשָׂה לְאֶחָד מֶלֶךְ יִזְדָּה מֶלֶךְ
 הַשִּׁשִׁי כִּי־אֵלֶּה בְּשִׁמְרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעֵי שָׁנִים:
 2 וַיַּעַשׂ הַרֵעַ בְּעֵיני דְּהֵרָה זָקֵן לֹא פִמְלֵכֵי יִשְׂרָאֵל
 3 אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵינוּ: עָלָה עֲלָהּ שְׁלִמְאָסֶר מֶלֶךְ
 4 אֲשׁוּר וַיְהַדְּלוּ דַיִּשְׁעֵי עִבְדֵי וַיִּשָּׁב לֹא מַחְהָ:
 5 וַיִּמְצָא מֶלֶךְ אֲשׁוּר בְּדַיִשְׁעֵי קִשּׁוֹר אֲשֶׁר שָׁבַח
 6 מַלְאָכִים אֶל־סֹא מֶלֶךְ מַכְרִים וְלֹא־הִעֲלֶה
 7 מַחְהָ לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר מִשְׁבֵּי וַיַּעֲזֹרֵהוּ מֶלֶךְ
 8 אֲשׁוּר וַיִּמְצָא פִת דְּהֵרָה וַיִּמְצָחֶת פִּת הַמֶּלֶךְ
 9 וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר שָׁחוּ: וַיִּשְׁמַע אֶחָד מֶלֶךְ
 10 אֲשׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶל־דַּמְשֶׁק וַיַּחֲפֹשֶׂה
 11 וַיַּגְלֶה דְּהֵרָה וְאֶת־רַצֵּן הַיָּמִית: וַיִּקְרַח הַמֶּלֶךְ
 12 אֶחָד לְקַחֲתָהּ תִּבְלַח פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּשְׁלַח

31 עֲשָׂה: וַיְהִי דְבִי פִקֹּחַ וְכִלְאֲשֶׁר עָשָׂה הַדָּם
 פְּחוּבִים עַל־סֶסֶר דְּבִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
 32 בְּשֶׁנֶת שְׁתַּיִם לִפְקֹחַ בְּדַמְלֵיהֶוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 33 מֶלֶךְ יִזְדָּה בְּעִירֵיהֶוּ מֶלֶךְ יִזְדָּה: בְּעִשְׂוִים
 34 וַחֲמֹשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוּ וַשֵּׁשׁ עָשָׂה שָׁנָה מֶלֶךְ
 35 בְּדַיִשְׁלֵם וַשֵּׁם אֹמֵר דַּיִשְׁא בְּדַצְדֹּק: וַיַּעַשׂ
 36 הַאֲשֶׁר בְּעֵיני דְּהֵרָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה עִירֵיהֶוּ אֶת־
 37 עָשָׂה: זָק הַבְּמֹת לֹא סָר עַד הַעַם מוֹפְחִים
 38 וּמְקַפְּחִים בְּבִמֹת הוּא בְּנָה אֶת־שֵׁשׁ בִּיתֵיהֶוּ
 39 הַעֲלִיּוֹ: וַיְהִי דְבִי יִזְדָּה וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 40 הַדְּאִדִּים פְּחוּבִים עַל־סֶסֶר דְּבִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 41 יִזְדָּה: בְּיָמִים הָיִם הַחַל הָיָה לְהַשְׁלִיחַ
 42 בִּיתֵיהֶוּ רַצֵּן מֶלֶךְ אִים וְאֵת פִּקֹּחַ בְּדַמְלֵיהֶוּ:
 43 וַיִּשְׁכַּב יִזְדָּה עִם אֲבִיּוֹ וַיִּבָּרֵךְ עִם אֲבִיּוֹ בְּעִיר
 44 דָּד אֶבֶד וַיִּמְלֹךְ אֶחָד בְּנֵי תַחְתּוּי:

CAP. XVI. ז

1 בְּשֶׁנֶת שְׁבַע־עָשָׂר שָׁנָה לִפְקֹחַ בְּדַמְלֵיהֶוּ
 2 מֶלֶךְ אֶחָד בְּיִזְדָּה מֶלֶךְ יִזְדָּה: בְּעִשְׂוִים
 3 שָׁנָה אֶחָד בְּמַלְכוּ וַשֵּׁשׁ עָשָׂה שָׁנָה מֶלֶךְ
 4 בְּדַיִשְׁלֵם וְלֹא־עָשָׂה הַאֲשֶׁר בְּעֵיני דְּהֵרָה אֶלְיוֹ
 5 בְּדָד אֲמִי: וַיִּקְרַח בְּדָד מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת־
 6 בְּנֵי הַעֲבִיב פֹּאֵשׁ פְּחֻעִיבֵת הַנְּוִים אֲשֶׁר הַיִּישׁ
 7 יִזְדָּה אִים מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיּוֹפֵחַ וַיִּקְפֹּר
 8 בְּבִמֹת וְעַל־דַּבְּשֹׁת וַתַּחַח בְּלִעֵץ רַעֲנָן: אֹן
 9 יַעֲלֶה רַצֵּן מֶלֶךְ אִים וַפִּקֹּחַ בְּדַמְלֵיהֶוּ מֶלֶךְ־
 10 יִשְׂרָאֵל דַּיִשְׁלֵם לְמַלְחָמָה וַיִּצְרֹר עַל־אֶחָד וְלֹא
 11 יָכַל לְהִלָּחֵם: בְּעַת הַיָּמִים הָיִים רַצֵּן
 12 מֶלֶךְ אִים אֶת־אֵילֵת לְאִים וַיַּשְׁלַח אֶת־הַיְהוּדִים
 13 מִבְּיָחֹת וַיְהוּמִים פֹּאֵר אֵילֵת וַיִּשְׁעֵם שָׁם עַד
 14 דָּהִם הָיוּ: וַיִּשְׁלַח אֶחָד מַלְאָכִים אֶל־יַעֲלֶה
 15 פִּלְסֵר מֶלֶךְ אֲשׁוּר לְאֹמֵר עֲבֹדֵךְ וּבְנֵךְ אֵנִי עָלָה
 16 הַדַּשְׁעִנִי מִפְּנֵי מֶלֶךְ אִים וּכְפַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 17 הַיָּמִים עָלֶי: וַיִּקַּח אֶחָד אֶת־הַבָּסֶט וְאֶת־
 18 הַחֵיב וַחֲמֹצָא פִת דְּהֵרָה וַיִּמְצָחֶת פִּת הַמֶּלֶךְ
 19 וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר שָׁחוּ: וַיִּשְׁמַע אֶחָד מֶלֶךְ
 20 אֲשׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶל־דַּמְשֶׁק וַיַּחֲפֹשֶׂה
 21 וַיַּגְלֶה דְּהֵרָה וְאֶת־רַצֵּן הַיָּמִית: וַיִּקְרַח הַמֶּלֶךְ
 22 אֶחָד לְקַחֲתָהּ תִּבְלַח פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּשְׁלַח

תחזיתו ויתרו דברי שלום והשוח אשור
 והם פתונים על־ספר דברי הימים ל
 ישראל : או יפה מנחם את־המסכה ה
 כל־אשר ביה ואת־גבוליה מתחצה פי לא
 ויף את פלדה ותרף בעני : כל
 שלשים וחשע שנה לעזרה מלך יהודה
 מנחם בן־גדי על־ישראל עשר שנים בשמו
 ויעש דרע בעני יהודה לא־סר מעל המל
 ורבעם בן־נמט אשר־החטיא את־ישראל
 ימיו : בא של מלך־אשור על־הארץ
 מנחם לסוף ארף פני־כסף לחזות ידיו :

26 דבִּבְרָא אֲשֶׁר מִנַּח הַחֶסֶד : בְּרִאֵה יְהוָה אֶת־
 עַם יִשְׂרָאֵל מִיָּד מֵאֵל וְהִסֵּס עֲצוֹת וְהִסֵּס עֲזָבִים
 27 וְאֵין עֹז לְיִשְׂרָאֵל : וְלֹא־יָרַד יְהוָה לְמַחֲזֹת אֶת־
 שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִיַּחַת הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁעִים בֶּן־
 28 יִרְבֵּעַם בְּרִיאֵשׁ : וַיְהִי דְבַר יִרְבֵּעַם וּכְלֵאֲשֶׁר
 עָשָׂה וַתִּסְרַח אֲשֶׁר־לָהֶם וְאֲשֶׁר הִשְׁבִּיב אֶת־
 דְּפִשְׁקָא וְאֶת־חִמְתָּא לַיהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וְהֵאֱרָם
 פְּתוּנִים עַל־סֵפֶר דְּבַר הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל :
 29 וַיִּשְׁכַּב יִרְבֵּעַם עִם־אֲבִיתָיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ
 זְכַרְיָה בֶּן־תַּחֲזִיב :

CAP. XV. ט

ל בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל
 2 מלך עזריה בן־אמפיזה מלך יהודה : בדרש
 עשורה שנה היה במלכו והמשיח אשתים שנה
 מלך בודשלים ושם אפס ילדיה מחדשלים :
 3 ויעש דרשור בעני יהודה בכל אשר עשה
 4 אמפיזה אביו : רק הבמות לאסרו עד העם
 5 מבודחים המקפאים בבמות : ונעז יהודה ארד
 המלך ויהי מצולע עדיוס מלו וישב בית
 החשית וחרם בן־דלפק על־גבית שפט את
 6 עם הארץ : ויתרו דברי עזריה וכל אשר עשה
 הלאים פתונים על־ספר דברי הימים למלכי
 7 יהודה : וישב עזריה עם אביו וקברו ארז
 עם אביו בעד הוד וימלך ירחם בן תחזיב :
 8 בשנת שלשים ושבע שנה לעזריה
 9 מלך יהודה מלך זכריה בן־ירבעם על־ישראל
 בשמרון ששה חדשים : ויעש דרע בעני
 יהודה פאשור עשו אביו לא סר מחפאיה
 ירבעם בן־נמט אשר החטיא את־ישראל :
 10 והאשור עליו שלם בן־גיש ויפדו קלעם
 11 וימחורו וימלך תחזיב : ויתרו דברי זכריה והם
 פתונים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל :
 12 הוא דבר־יהודה אשר דבר אלהיה לאמו בני
 וביעים ישב קץ על־כפא ישראל ויהי־כן :
 13 שלום בן־גיש מלך בשנת שלשים וחשע שנה
 לעזריה מלך יהודה וימלך ירחימים בשמרון :
 14 ועל מנחם בן־גדי מתחצה ויבא שמרון ויך
 את־שלום בן־גיש בשמרון וימחורו וימלך

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל
 2 מלך עזריה בן־אמפיזה מלך יהודה : בדרש
 עשורה שנה היה במלכו והמשיח אשתים שנה
 מלך בודשלים ושם אפס ילדיה מחדשלים :
 3 ויעש דרשור בעני יהודה בכל אשר עשה
 4 אמפיזה אביו : רק הבמות לאסרו עד העם
 5 מבודחים המקפאים בבמות : ונעז יהודה ארד
 המלך ויהי מצולע עדיוס מלו וישב בית
 החשית וחרם בן־דלפק על־גבית שפט את
 6 עם הארץ : ויתרו דברי עזריה וכל אשר עשה
 הלאים פתונים על־ספר דברי הימים למלכי
 7 יהודה : וישב עזריה עם אביו וקברו ארז
 עם אביו בעד הוד וימלך ירחם בן תחזיב :
 8 בשנת שלשים ושבע שנה לעזריה
 9 מלך יהודה מלך זכריה בן־ירבעם על־ישראל
 בשמרון ששה חדשים : ויעש דרע בעני
 יהודה פאשור עשו אביו לא סר מחפאיה
 ירבעם בן־נמט אשר החטיא את־ישראל :
 10 והאשור עליו שלם בן־גיש ויפדו קלעם
 11 וימחורו וימלך תחזיב : ויתרו דברי זכריה והם
 פתונים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל :
 12 הוא דבר־יהודה אשר דבר אלהיה לאמו בני
 וביעים ישב קץ על־כפא ישראל ויהי־כן :
 13 שלום בן־גיש מלך בשנת שלשים וחשע שנה
 לעזריה מלך יהודה וימלך ירחימים בשמרון :
 14 ועל מנחם בן־גדי מתחצה ויבא שמרון ויך
 את־שלום בן־גיש בשמרון וימחורו וימלך

מלכים כ ד רעה

10 פלמטן שלח אל ירמיהו אשר פלמטן לאמר הנה
 את בנתי לנביא לנביא ונתעב הנה הנה אשר
 פלמטן וירמיהו אהיה הנה: הנה הנה את
 11 אדום ונשאף לבו הנה ושב בביתו ונשא
 חתונה ברעה ונשליח אשה ויהיה עמו: ולא
 שמע אמציה ושלח הוראש מלך ישראל ויהיה
 פנים הוא ואמציה מלך יהודה בניה שמש
 12 אשר ליהודה: ונעב הנה לפני ישראל ונכסו
 13 אש לאדם: ואת אמציה מלך יהודה כך
 יהיה בראחו הנה הוראש מלך ישראל
 בבית שמש ונשא וישלם ונשך פולח
 יהושע שמש אחרים עד שש הנה אבנע
 14 מאת אמה: ולקח את כל הנה והפסח ואת
 כל דבלים הנמצאים ביהודה ובאצות פה
 15 הפקד ואת בני דה שבת וישב שמרטה: ויהי
 דמי יהואש אשר עשה ונבדלו ונאמר כלום
 עם אמציה מלך יהודה והאדם פוחים
 16 על ספר דמי הנה מלך ישראל: וישב
 יהואש עם אביו ויפס בשמרון עם מלכו
 17 ישראל ומלך וירבעם נס פחזו: ויהי
 אמציה מלך יהואש מלך יהודה אחי מלך
 יהואש ביהודה מלך ישראל חמש עשרה
 18 שנה: ויהי דמי אמציה האדם פוחים
 19 על ספר דמי הנה מלכו יהודה: וקשרו
 עליו קשר ביהושע ונכס לכשה ישלחו
 20 אחיו ללשון וימחו שם: ונשא אתו על
 השטים ויעב ביהושע עם אביו בעד דה:
 21 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש
 עשרה שנה ומלכו אלו שנה אבי אמציה:
 22 הוא פנה את ארץ ונשבה ליהודה אחי
 23 שכב הפקד עם אביו: בשנת חמש
 עשרה שנה לאמציה ביהואש מלך יהודה
 24 מלך וירבעם ביהואש מלך ישראל בשמרון
 ארבעים ואחת שנה: וישב ועב עשרה הנה
 לא כי מלך השלח וירבעם בן נבט אשר
 25 החטיא את ישראל: הוא השב אדנבל
 ישראל מלכא הנה עדים השנה פנים יהיה
 אלו ישראל אשר דפי עד עבדו הנה בראמי

1 ויהי ויהי למלך ישראל הנה אצח ויהי
 19 שלש פעמים ויעמדו וינאף עליו אש
 האלים ויהי לנחש חמש או שלש פעמים
 או הנה את אדם עד פלה ועלה שלש פעמים
 20 הנה את אדם: ונח אלוש וימחה
 גרדו מאת ונא כחץ פא שחו:
 21 ויהי הנה וקנים אש הנה הנה אהיה
 ואלוש את יהואש בקרב אלשע ויהי ונע
 האש בעצמות אלשע ויהי ויקם על דבלי:
 22 ויהוא מלך אדם לחץ את ישראל על
 23 ימי יהוא: ויהי הנה אדם ויהיה ונח
 אלים למש ביהו אדאמה יצוק ויעב
 ולא אהי השחום ולא השלם מעל פני
 24 ער שנה: ויהי חואל מלך אדם ומלך בן
 25 הד בן החזו: וישב יהואש ביהודה וישב
 את השטים כד ביהו ביהואש אשר ללח
 כד יהואש אהי בפלחמה שלש פעמים והנה
 יהואש וישב את שני ישראל:

CAP. XIV. ה

1 בשנת שלים ליהואש ביהודה מלך ישראל
 2 מלך אמציה ביהואש מלך יהודה: כך
 עשרים וחמש שנה היה במלך ושנים וחמש
 3 שנה מלך ביהושע ושם אלו יהושען כך
 יהושע: וישב יהואש ביהו וק לא ביהו
 4 אבי ככל אשר עשה יהוא אבי עשה: וק
 הנבחה לרסו עד הנה מופדים ומקפחים
 5 בפמה: ויהי פאש חוקה הפלמה ביהו
 6 ויהי אדעביו ונפחים אהיה מלך אהי: ואהי
 בן הפנים לא הנה פפוח בספר חתומה
 אשר פנה יהיה לאמר לרומה אהי על
 7 פנים ונכס לרומה על אמה פה אש
 ביהואש ומה: והיה אדאמה ביהואש
 עשרה אלים ונחש את השלע בפלחמה
 ויהי אדאמה ויהי עד הנה הנה:
 8 אה שלח אמציה מלכום אהיה בן
 יהואש ביהואש מלך ישראל לאמר לכה
 9 נחמה פנים: ושלח יהואש מלך ישראל
 אה אמציה מלך יהודה לאמר הנה אה

מלכים כ יב רעג

ומלכו ארז ומשוחה ויכרתם ומאמר הדו
 הפלוק: ותשמע שוליה אהיקל הרצון 13
 העם ותבא אלהים בית דוד: ותרא הדף 14
 הפלוק עמד על העמיד כמלפני השמים
 והתצטרף אל הפלוק וכל עם דאף שלם
 ורקע בתצטרף ותקטע שוליה ארבעה
 ותקרא קטר קטר: ועל הידוע הפון ארז 15
 שר המאמר ופקדי החיל ומאמר אלהים
 והציאו אתה אל מפיח לשחות והפא אחיה
 המת בדרב פי אמר הפון אלהימת בית דוד:
 וישב לה חים ותבא הדו מנח הפסים 16
 פת הפלוק ותומת שם: ומלח הידוע 17
 ארבעה פון דוד ופון הפלוק ופון העם
 לידות לשם לידה ופון הפלוק ופון העם: ומבא 18
 כל עם הארץ ביהיבוע ותצטרף את מנחמו
 וארצלקו שפדו הילכו ואת מען פון הפעל
 הרע לפני המנחות וישם הפון פקוד על
 פת דוד: ויקח את שר המנחות וארבעה 19
 וארבעים ואת כל עם הארץ ויחדו את
 הפלוק מפת דוד ויבאו הרדו שר הרצים
 בית הפלוק וישב על פסא הפלמס: ותשמח 20
 כל עם הארץ הידוע שקמה וארבעה המיו
 בדרב בית 0 מדי:

CAP. XII. יב

בן שבע שנים דודא פמלו: בשטר שבע 1
 לדוא מלך דודא ורבעים ששה מלך ביהושע
 ושם אמו צבה מנח שבע: ויש דודא 3
 הישר בעני דוד לדימו אשר דודו הידוע
 הפון: רק המנח לאסרו עד העם מנחות 4
 ומקפדים במנחות: ומאמר דודא ארבעים 5
 כל פסא הקדשים אשר ויבא בית דוד פסא
 ערב איש פסא נפשות ערב כל פסא אשר
 יעלה על לב איש לרבוא פת דוד: וקדו 6
 להם דבנים איש מאת מפור חים ויחוק את
 פדק הבית לכל אשר ימצא שם פדק:
 ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך דודא 7
 לארזוקו הפסם ארז פדק הבית: וקדו 8
 הפלוק דודא ליהידע הפון ולפנים ומאמר

במים דים החל דודו לפתח בשורא ופם 32
 חואל בכל גבול שורא: מן דודו מורח 33
 השמש את כל ארץ הפלוק הדו והראבני
 והמשי מעשר אשר על גבול אתן והגלע 34
 והדמון: ויהי דבר דוד וכל אשר עשה וכל
 נבדו הלא דם פתים על סוד דם דמים 35
 למלך שורא: וישב דוד עם אביו וקפדו 36
 ארז בשמרון ומלך דודו בנו תחיה: והמים
 אשר מלך דוד על ישראל עשרים השמה שנה
 בשמרון:

CAP. XI. א

1 ושלחה עם אחיה וראיה פי מת בנה ותקם
 2 ותאמר את פלוע הפמלכה: ותקח השבע
 פת הפלוק יתום יתום יתום אחיה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 אחיה ויבג ארז כסוד פת הפלוק המנחות
 ארז וארבעה פתו המנחות ויכחו ארז
 3 כפי שגידה ולא המת: ויהי אחיה פת דודו
 מחנא של שנים ושלחה מלכת על דודו:
 4 ובשנה השביעית שלח הידוע וקח ו
 ארבעה המנחות לפי ורצים ויבא אתם אליו
 פת דוד ויכחו להם פת וישב אתם בבית
 5 דוד ויבא אתם ארבעה הפלוק: ויצום לאמר
 זה דבר אשר תעשו והשלשית מכם פא
 6 השפת לשמו משמרת פת הפלוק: והשלשית
 בשע סד והשלשית בשע אתו הרצים
 7 ומנחות את משמרת הבית מסח: ושתי הדות
 פם כל צא השבת ושמו את משמרת בית
 8 דוד אל הפלוק: והקפדים על הפלוק סניב
 איש וכלו פון הפא ארבעה וימת דודו
 9 ארבעה פצחו ובבאו: וישע שר המנחות
 פכל אשר צחו הידוע הפון וקחו איש את
 אנשו פא השבת עם צא השבת ויבאו אל
 10 הידוע הפון: ויתן הפון לשר המנחות את
 הקחה והארבעים אשר למלך דוד אשר
 11 בנת דוד: ויעמד הרצים איש וכלו פון
 מסח הבית הימנית עד פת הבית והמנחות
 12 למנח ולפת על הפלוק סניב: ויצא את
 פת הפלוק ויתן עליו ארבעה ואת העור

לְבַקֵּךְ יָשָׁר בְּיַמֵּי אֲבֹתָיִךְ עִבְדִּי לְבָנֶיךָ וְיִאמְרוּ הִיא
 יֵשׁ יֵשׁ חַיִּים אֲדִיבִיחָה וְיִחַן יוֹד וְיַעֲבֹדוּ
 אֶל־דֹּמְפָקֶיךָ וְיִאמְרוּ לֵבָה אֵלֶיךָ הִיא בִּקְרָה
 לַיְהוָה וְרַעֲבֵה אֹתוֹ בְּרַעֲבֵה וְיִמָּא שְׂמִיחָן
 אֲדִיבִיחָה לְבָנֵיךָ אֲדִיבִיחָה שְׂמִיחָן עֲדִיבִיחָה
 פִּדְיוֹן יְהוָה אֲשֶׁר דָּפַר אֶל־אֲלֹהֵיךָ
 וְיִבְרָךְ יְהוָה אֲדִיבִיחָה לְבָנֵיךָ וְיִאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֵם
 עֲבָד אֲדִיבִיחָה מִמֶּנּוּ יְהוָה עֲבָדוֹ וְרַעֲבֵה
 וְעֲשֵׂה לְבִנְיָא הַפֶּלַע לְבִיבְדוֹ וְכָל־פְּדִימוֹתָן
 אֲלֵי אִישׁ אִישׁ אֲלִישְׁפָק פִּי יִבְחַן גְּדוּל לִי לְפַעַל
 וְאֲשֶׁר־יִשְׁפָק לֹא יִחַד וְיִחַד עֲשֵׂה בְעֵקֶבָה לִי
 וְיִאמְרוּ אֲדִיבִיחָה הַפֶּלַע וְיִאמְרוּ יְהוָה קָן
 עֲשֵׂה לְפַעַל וְיִחַד וְיִשְׁלַח יְהוָה כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְיִמָּא לְבִיבְדוֹ הַפֶּלַע וְלֹא־יִשְׁאָר אִישׁ אֶם
 לֹא־יָבֹא וְיִמָּא בֵּית הַפֶּלַע וְיִפְלֹא מִיַּד־הַפֶּלַע
 לְשָׁה וְיִאמְרוּ לְאִשָּׁר עַל־הַמַּלְאָכִים הִיא
 לְשֵׁשׁ לָל עֲבָד הַפֶּלַע וְיִמָּא לְבָנֵי הַפֶּלַע
 וְיִמָּא יְהוָה וְיִחַדוּכֵן בְּרַעֲבֵה בֵּית הַפֶּלַע וְיִא
 לְעֲבָד הַפֶּלַע חֲשֹׁבוֹ הִיא פְּדִי־שָׁה עַמֵּן
 מַעֲבָד יְהוָה פִּי אֲדִיבִיחָה הַפֶּלַע לְבָנֵיךָ וְיִחַ
 לְעֲשֹׂה וְיִחַד וְעֲלֹה וְיִחַדוּכֵן שִׁמְרוּ לִי בְּ
 שְׂמִיחָם אִישׁ וְיִאמְרוּ הַיֵּשׁ אֲשֶׁר־יִפְלֹא כִּי
 הַיֵּשׁ אִישׁ אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי עַל־יְדֵיהֶם נִשְׁפָּו וְיִחַ
 נִשְׁפָּו וְיִחַד כְּעֲלֹה לְעֲשֹׂה הַעֲלֵה וְיִא
 יְהוָה לְרַעֲבֵה וְלְשִׁלְשִׁים כֹּהֵן הַיֵּשׁ אִישׁ אֶם
 לֹא־יִמָּא לְשִׁדְדוֹב וְיִשְׁלַח הַיֵּשׁ הַשְּׁלֵשׁ
 וְיִחַד עֲדִיבִיחָה בִּיַּד־הַפֶּלַע וְיִמָּא אֲדִיבִיחָה
 בִּיַּד־הַפֶּלַע וְיִחַדוּכֵן וְיִחַדוּכֵן אֶת־מַעֲבָדוֹתָן
 וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה הַפֶּלַע וְיִחַדוּכֵן לְמַחֲרָתָן עַם
 הָאֵם וְיִחַדוּכֵן יְהוָה אֲדִיבִיחָה מִשְׁמָאֵל וְיִחַ
 חֲשֹׁבוֹ וְיִחַדוּכֵן בְּנֵי־הַיֵּשׁ אֲשֶׁר הִיטִיב אֲדִיבִיחָה
 לְרַעֲבֵה יְהוָה מִכֹּהֲנֵיהֶם עַל־הַיֵּשׁ אֲשֶׁר בְּיַד
 אֵל וְיִחַדוּכֵן בְּיַד וְיִחַדוּכֵן יְהוָה אֲשֶׁר בְּיַד
 יֵשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁפָק לְעֲשֹׂה הַיֵּשׁ בְּעֵינֵי כֵן
 אֲשֶׁר בְּעֵינֵי עֲשֵׂה לְבִיבְדוֹ אֲדִיבִיחָה בְּיַד־שֵׁשׁ
 לְשֵׁשׁ עַל־פֶּסַח יִחַדוּכֵן וְיִחַדוּכֵן לֹא־יִשְׁמַר לְבָנֵי
 בְּחֻדְדֵיהֶם אֲדִיבִיחָה לְבִיבְדוֹ מִלְּבָנֵי לֹא לְ
 מַעַל חֲשֹׁבוֹ וְיִחַדוּכֵן אֲשֶׁר הִיטִיב אֲדִיבִיחָה

1 וְיִחַדוּכֵן שְׂמִיחָם בְּיַד־שֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן יְהוָה
 סָרִיסִים וְיִשְׁלַח שְׂמִיחָן אֲלֵיהֶם חֲשֹׁבוֹת הַיֵּשׁ
 2 וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה לְאִשָּׁר וְעֲשֵׂה כֹהֵן הַפֶּסַח
 הִיא אֲלֵיהֶם וְיִחַדוּכֵן בְּיַד־שֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן רַעֲבֵה
 3 הַיֵּשׁ לְשֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן וְיִחַדוּכֵן וְיִחַדוּכֵן רַעֲבֵה
 וְיִחַדוּכֵן מִבְּנֵי אֲלֵיהֶם וְיִחַדוּכֵן עַל־פֶּסַח אֲבִי
 4 וְיִחַדוּכֵן עַל־פֶּסַח אֲלֵיהֶם וְיִחַדוּכֵן וְיִחַדוּכֵן כֹּהֵן
 וְיִחַדוּכֵן הִיא שְׂמִיחָן הַיֵּשׁ לֹא עֲמִדוֹ לְשֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן
 5 כְּעִמְדוֹ אֲשֶׁר וְיִשְׁלַח אֲשֶׁר עַל־פֶּסַח וְיִחַדוּכֵן
 עַל־פֶּסַח וְיִחַדוּכֵן הַיֵּשׁ אֲדִיבִיחָה וְיִחַדוּכֵן
 עֲבָדוֹ אֲשֶׁר וְיִחַדוּכֵן אֲשֶׁר־יִחַדוּכֵן אֲלֵיהֶם כְּעִמְדוֹ
 6 לְאֲדִיבִיחָה אִישׁ הַפֶּסַח בְּעֵינֵי עֲשֵׂה וְיִחַדוּכֵן
 אֲלֵיהֶם סָרִיסִים וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה אֲלֵיהֶם אֲלֵיהֶם
 אֲלֵיהֶם שְׂמִיחָן קָן אֲדִיבִיחָה אֲשֶׁר בְּיַד־שֵׁשׁ
 וְיִחַדוּכֵן אֲלֵיהֶם פֶּסַח מִיַּד חֲשֹׁבוֹתָה וְיִחַדוּכֵן הַפֶּסַח
 שְׂמִיחָן אִישׁ אֲדִיבִיחָה הַיֵּשׁ כְּעִמְדוֹ אֲלֵיהֶם
 7 וְיִחַדוּכֵן כֹּהֵן הַפֶּסַח אֲלֵיהֶם וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה הַפֶּסַח
 וְיִחַדוּכֵן שְׂמִיחָן אִישׁ וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה
 8 בְּיַד־שֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן אֲלֵיהֶם חֲשֹׁבוֹתָה וְיִחַדוּכֵן הַפֶּסַח
 וְיִחַדוּכֵן אֲשֶׁר בְּיַד־שֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה וְיִחַדוּכֵן
 שְׂמִיחָן אֲלֵיהֶם שְׂמִיחָן פֶּסַח חֲשֹׁבוֹתָה עַל־פֶּסַח
 9 וְיִחַדוּכֵן בְּיַד־שֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן וְיִחַדוּכֵן אֲלֵיהֶם
 צִדְקִים אֲלֵיהֶם הִיא אֲלֵיהֶם חֲשֹׁבוֹתָה עַל־פֶּסַח וְיִחַדוּכֵן
 10 וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה וְיִחַדוּכֵן אֲשֶׁר בְּיַד־שֵׁשׁ
 מִבְּנֵי יְהוָה אֲרַעֲבֵה אֲשֶׁר־יְהוָה עַל־פֶּסַח
 אֲדִיבִיחָה וְיִחַדוּכֵן עֲשֵׂה אֶת־אֲשֶׁר דָּפַר בְּיַד־שֵׁשׁ
 11 אֲלֵיהֶם וְיִחַדוּכֵן אֶת־כָּל־בְּנֵי־הַיֵּשׁ לְבִיבְדוֹ
 אֲדִיבִיחָה בְּיַד־שֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן וְיִחַדוּכֵן עַל־פֶּסַח
 12 בְּיַד־שֵׁשׁ לְשֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן וְיִחַדוּכֵן שְׂמִיחָן
 13 יְהוָה בְּיַד־שֵׁשׁ הַיֵּשׁ בְּיַד־שֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן מִכֹּהֲנֵיהֶם
 אֲדִיבִיחָה אֲדִיבִיחָה מִיַּד־שֵׁשׁ וְיִחַדוּכֵן מִכֹּהֲנֵיהֶם
 וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה אֲשֶׁר וְיִחַדוּכֵן לְשֵׁשׁ בְּיַד־שֵׁשׁ
 14 הַפֶּסַח וְיִחַדוּכֵן הַיֵּשׁ וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה וְיִחַדוּכֵן
 וְיִחַדוּכֵן הַיֵּשׁ וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה וְיִחַדוּכֵן מִכֹּהֲנֵיהֶם
 15 וְיִחַדוּכֵן מִכֹּהֲנֵיהֶם וְיִחַדוּכֵן אֲדִיבִיחָה בְּיַד־שֵׁשׁ
 רַעֲבֵה לְרַעֲבֵה וְיִחַדוּכֵן אֲלֵיהֶם אִישׁ אֶת־

מלכים ב ט רעא

לאמר בא ער אלהים ולאשבע והפגז כפסג
 21 יהוא בן-נחשני פי בשנשן יסג: ויאמר יהואם
 אכל ויאמר רכב ויצא יהואם מלך ישראל
 ויאחזיה מלך יהודה אש פרב ויצא
 לברוא יהוא ומצאיהו פולקת נטח יהושעאל:
 22 ויהי פואת יהואם אחיהוא ויאמר השלום
 יהוא ויאמר מה השלום עד זמני איובל אמה
 23 וכשפיה הרבים: ויהפך יהואם דיו וגם
 24 ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: יהוא מצא
 יד בלשת וגף את יהואם בין זרעו ויצא
 25 החצי מלפ ויכר פרב: ויאמר אל פרק
 שלשה שא השלכהו פולקת שדה נטח
 דיושעאל פי וס אני ואחיה את רכבים צמדים
 אחיה אחתב אביו ויהיה משא עליה את-המשא
 26 יהוא: אסלא את-דמי נטח ואת-דמי כמי
 ואחיה אמש כס-יהודה ושלמתי לך בחלקה
 האחת כס-יהודה ועשה שא השלכהו פולקת
 27 פני יהודה: ויאחזיה מלך יהודה יהוא
 ויגם דך פת הגן ויהפך אחזיהו יהוא ויאמר
 28 צב אלו הגדו אל-הפספס במעלה-גור אשר
 את-יבלעם ויגם מנה וימת שם: וירבבו אוי
 29 עבדו וישלמה וקפח אוי בקרתו עם
 30 אביו בעד דוד: ובשנת אחר-עשרה:
 31 שנה ליום בן-אחזב מלך אחזיהו עליהודה:
 32 ויטא יהוא וירטאה ואיובל שמעה ויחם בפד
 עליה ויחטב את-ראשה ויחשק בעד החזון:
 33 ויהא צב בשער ותיאמר השלום זמני ויהי
 34 אדני: וישא סמ אל-החזון ויאמר מי אתה
 35 מי וישקפו אלו שנים שלשה סיסים: ויאמר
 36 שמטרה ושמטרה היו מרמה אל-החזון ואל
 37 הסיסים תמסרה: ויטא ויאל וישת ויאמר
 38 פקודי את-האחיה והאת הקבדה פי נד
 39 מלך יהוא: וילכו לקבדה ולא מצאו בה פי אב
 40 החללת החללים כפוח הדמים: וישבו ויעדו לו
 ויאמר דם יהודה הוא אשר דפך ביד עבדו אל-יה
 41 ותשפי לאמר פולק חרשאל ואכו הפלטים את
 42 בשר איובל: והיה נמלל איובל פדמן על-שני
 43 השדה פולק חרשאל אשר לא-יאמר ואת איובל

4 ויבאיה ולא תחפה: ויגף דפך דפך דפכיה
 5 רמת גלעד: ויטא חפה שדו החולל ושבים
 6 ויאמר דפך לי אלוה השד ויאמר יהוא אל-מי
 7 סגלתי ויאמר אלוה השד: ויגם ויטא הפיה
 8 ויגף השמן אלהאמו ויאמר לו פה אמו יהיה
 9 אלוה ישראל משוחקו למלך אל עם יהודה
 10 אל ישראל: הפיה אחפית אחתב את-ך
 11 וימפוי דמי עבדו הפיאים דמי פל-עבד
 12 יהודה סד איובל: ואבד פליפת אחתב והכתי
 13 לאחזב משוחקו בלד ועצה ועוזב פשואל:
 14 ויחזי אחפית אחתב פמה ירבעם פרבט
 15 ויבחה בעשא בראחיה: ואת איובל ואכלו
 16 הפלטים פולק חרשאל ואין סד ויפוח חלית
 17 ויגם: יהוא וצא אל-עבדו אדני ויאמר לו
 18 השלום מידע פאד-משבע היה אלוה ויאמר
 19 אלים אחם יעשם את-דאיש ואת-שדו:
 20 ויאמר שדו הגדול לו ויאמר פואת וכוהל
 21 אמו אל לאמר פה אמו יהודה משוחקו למלך
 22 אל ישראל: וימפוי וקחו אש פגדו וישמו
 23 תחזו אל-גם הפעלות ויחקט בשושי ויאמר
 24 מלך יהוא: ויתקשו יהוא בן-החשט בך
 25 כמשי איהום ויהם היה שמי פרבט גלעד
 26 יהוא וכל-ישראל מפני חזאל מלך אום: וישב
 27 יהואם הפלן לחרפה ביהואל מר-העמים
 28 אשר עשה אפסים ברחובו את-חזאל מלך
 29 אום ויאמר יהוא אסיש נפשמם אל-יצא
 30 פלס מר-השד לכתב לסיג ביהושעאל: וירב
 31 יהוא ויגף חרשאלה פי יום טכב שמהו-אחזיהו
 32 מלך יהודה יד לאות אדיתום: והצפה עמד
 33 על-הפגול ביהושעאל ויהא את-שפעת יהוא
 34 בצאו ויאמר שפעת אני יהוא ויאמר יהואם קח
 35 רכב ושלח לקאתם ויאמר השלום: ויגף
 36 רכב השם לקאריו ויאמר פה-אמו הפלן
 37 השלום ויאמר יהוא מר-הדך ולשלום סב אל
 38 אחיה ויגד הצפה לאמר פאד-משוחקו ער-הם
 39 ולאשבו: וישלח רכב סוס שני ויטא אלים
 40 ויאמר פה-אמו הפלן שלום ויאמר יהוא
 41 מר-הדך ולשלום סב אל-אחיה: ויגד הצפה

מלך יהודה מלך יהוואש
 יהודה: בן שלשים ושנים שנה היה ב
 ושמו שנה מלך ביהושלם: וילך בן
 מלך ישראל פאזר משל בית אחאב כי
 אחאב יהודה לו לאשה וישע רע
 יהודה: ולא אבה יהודה להשחית אתה
 למען יוד עבד פאזר אמר לו למה
 לבני בלדמים: ביום פשע אולם כי
 יהודה ומלם עלים מלך: וישע
 צעיה וכל דרכי עמי ויהי ויהי קם
 ויהי אדאום הנביא אלו ואל שני
 ויבס העם לאחזי: וישע אולם משה
 יהודה עד היום היה או חסע לבנה
 יהוא: ויהי דמי יום וכל אשר עשה
 הם פתחים על ספר דמי היום למלך יה
 וישע יום עם אבדו ויבס עם אבדו
 יהו ומלך אחזיהו בני פוזח:
 שנים עשרה שנה ליום בראחאב
 ישראל מלך אחזיהו ביהוואש מלך יהו
 בן עשרים ושנים שנה אחזיהו במלם ה
 אוח מלך ביהושלם ושם אמי עתה
 עמי מלך ישראל: וילך ביהו בית או
 וישע רע בעני יהו בניה אחאב כי
 בית אחאב הוא וילך אדירים בריא
 למחמה עם חואל מלך אום פרמז
 ויבס ארמים אדירום: וישע יום ה
 להרפא ביהואל בן דבבים אשר ישע או
 פרמה ביהואל אד חואל מלך אום ויה
 ביהוואש מלך יהודה יד לאוח אדירים
 אחאב ביהואל פרמה הוא:

CAP. IX. ט

ואישע הרפא קרא לאוח מפני הברי
 ואמר לו יהו מתוך זקן פון השמן
 ביהו זקן רמת גלעד: ובאת שמה ה
 שם יהוא ביהושלם בן מלשי ובאת הנה
 מיהו אוחו הרפא אתו חוד בחד: וכל
 פון השמן וצקת על ראשו והפחת ביה
 יהו משחתו למלך אל ישראל ופחת ה

תנו פרמא יהוה ללב ובסמא אל יהוא
 2 שבע שנים: ויהם האשה ותשע דברי אל
 האלום ויהוה יהו ויהו פאר שלשים
 3 שבע שנים: יהו מלך שבע שנים והאשה
 כמך שלשים ויהו מעק אל המלך אל ביתה
 4 ואל שדה: והמלך מרם אל פחו מע אשר
 האלום אמר ספרה נא לי את כל גדולת אשר
 5 עשה אלשע: יהו והוא מספר למלך אד
 אשר יהוה את הנפול והיה האשה אשר
 יהוה אדובה צעקת אל המלך על ביתה
 ועל שדה ואמר ביהו אדני המלך ואת האשה
 6 יהוה אדני יהודה אלשע: ושאל המלך
 לאשה והספר לו ויהו לה המלך סרים אתו
 לאמר השיב את כל אשר ליה ואת כל חבואת
 השדה כיום ענה אד יהוא (ועשה):
 7 ויהו אלשע דמשק בן נדב מלך אום
 הלה ויהו לאמר פא אשר האלום עד
 8 יהו: ואמר המלך אל חואל קו ביהו
 מכה וקו לבחא אשר האלום ויהו את
 9 יהו משרו לאמר יהודה מלך יהו: וילך
 חואל לקאחו ויהו מכה ביהו וכל טיב
 דמשק משא ארבעים נמל ויהו וישע לפני
 10 ואמר בקו ביהו מלך אום שלחני אליך
 לאמר יהודה מלך יהו: ואמר אלו אלשע
 לך אמר לא יהו יהודה והוא יהו פרמז
 11 ימות: וישע אדירמו וישם ערש ויהו
 12 אשר האלום: ואמר חואל מיהו אדני בכה
 ואמר כי רעמי את אשר תעשה לבני ישראל
 רעה מבדירם חלחל פאל ובחידים בדיב
 יהוה ועליתם תרשט והריתם היבוע:
 13 ואמר חואל כי מה עבדך ופלג כי וישע
 דדבר גדול היה ואמר אלשע והוא יהוה
 14 אתך מלך על אום: וילך ו מנת אלשע
 ויהו אל אדני ואמר לו מה אמר לך אלשע
 15 ואמר אמר לי יהו יהודה: יהו מפורח
 ויהו המכפר ויסבל בפנים וישל על פמו
 16 יהוה ומלך חואל ויהוה: ובשנת
 חמש ליום בראחאב מלך ישראל ויהושפט

אֱלֹשֶׁע הַבָּמָה אֲנִי בַּיְשׁוּרָאֵל יְהוָה לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲרֻדְהֶמָּה אֲנִי תוֹפֵר בְּתוֹךְ מַשְׁבְּכָיִם
 13 וְיֹאמְרוּ לְכֹוּ וְהָאֵלֹהִים הָאֵלֶּה הֵמָּה וְהַשִּׁלְחָה וְהַקְּדוּשָׁה
 14 וְיִבְרָכְוּ לְאִמֵּי דְבַהּ בְּתוֹךְ וְהִשְׁלַח שְׁמֵהּ
 סוֹסִים וְרִכְבֵּי וְחַלְבֵי כְּבֹד וְיִמְאֹר לִלְחָה וְיִסְפוּ עַל
 15 הָעִיר וְיִשְׁכַּח מִשְׁחַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לְקֹסֶם
 וְיִמְאֹר הַסְּדֵדְחָל סַבֵּב אֲרֻדְהֵנוּ וְסוֹס וְרִכְבֵּי
 וְיֹאמְרוּ כִּסְרוּ אֵלֶּה אֲדֹהֵי אֲדֹתֵי אֵיכָה נִשְׁעָה
 וְיֹאמְרוּ אֲלֵהֶנּוּ כִּי רַבִּים אֲנִי אֲנִי מִמֶּנּוּ
 אֲדֹתֵי וְיִתְפַּלֵּל אֱלֹשֶׁע וְיֹאמְרוּ יְהוָה פְּדוּנוֹ
 אֲדִיעֵנוּ וְיִזְכֶּה וְיִסְקֹף יְהוָה אֲדִיעֵנוּ וְנִשְׁעָה
 וְיִמְאֹר הָיְהִי הַדָּר מִלֵּא סוֹסִים וְרִכְבֵּי אִישׁ
 סַבֵּיחַ אֱלֹשֶׁע וְיִיבְרָךְ אֱלֹהֵי וְיִתְפַּלֵּל אֱלֹשֶׁע
 אֲלֵהֶנּוּ וְיֹאמְרוּ הַיְשׁוּרָאֵל אֲרֻדְהֵנוּ יְהוָה פְּסוּתֵנוּ
 וְיִפְסֵם בְּסוֹתֵימָה דְבַהּ אֱלֹשֶׁע וְיֹאמְרוּ אֲדֹתֵי
 אֱלֹשֶׁע אֲרֻדְהֵנוּ וְהַיְשׁוּרָאֵל יְהוָה לְכֹוּ אֲדֹתֵי

שָׁלוֹם אֲדֹתֵי שְׁלֹחֵי לְאִמֵּי דְבַהּ עֲשֵׂה לָהּ פֶּאֶר
 אֵלֶּי שְׁנֵי עֶשְׂרִים מֵדָר אֲפִסִּים מִבְּנֵי דְבְנֵי אִימִם
 וְהַתְּהַמָּה לָהֶם כְּפִרְסָף וְשִׁמְוִי חֲלִפּוֹת בְּגָדִים
 23 וְיֹאמְרוּ נַעֲמֵי הַדָּר לְקוֹחַ כְּפִסִּים וְיִסְרְפוּ וְיִצְדֻ
 כְּפִסִּים כְּסָף בְּשֵׁנֵי דְחִסִּים וְשִׁמְוִי חֲלִפּוֹת
 בְּגָדִים וְיִתְּן אֶל־שֵׁנֵי נַעֲמֵי וְיִשְׁאֹר לְסַמֵּי
 24 וְיִמְאֹר אֲלֵהֶנּוּ וְיִזְכֶּה מִיָּדֵי וְיִסְקֹף בְּבִירָה
 25 וְהִשְׁלַח אֲרֻדְהֶאֱנָשִׁים וְלִכְוִי וְהַדְּחָא וְיִפְסֹד
 אֲלֵהֶנּוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶּי אֱלֹשֶׁע מִיָּדֵי בְּתוֹךְ וְיֹאמְרוּ
 26 לֹא יִתְקַף עֲבָדָה אִתָּה וְיֹאמְרוּ אֵלֶּי לֹא
 לֵב הַלְּבָב פִּי אֲנִי הַפִּי אִישׁ מִעַל מִכְּבֹדֵי
 לְקִרְיָתֵךְ וְהֵתֵן לְקִרְיָה אֲרֻדְהֶמָּה וְלִקְרֹחַ
 בְּגָדִים וְיִתְּנֵם וְכַמִּים וְתֵאֵן וְהָרָה וְעַמִּים
 27 וְהַשְׁמֹחַת וְהַצַּעַת נַעֲמֵי תִבְרַךְ בְּיָדֵי וְיִסְרְפוּ
 לְעֵלִים וְיִמְאֹר מִלְּפָנֵי מַצַּעַת כְּשֵׁלֵג

CAP. VI. 1

וְיֹאמְרוּ בְנֵי דְבְנֵי אִימִם אֶל־אֱלֹשֶׁע הַיְשׁוּרָאֵל
 הַמִּלְּקִים אֲנִי אֲנִי וְיִפְסֵם שֵׁם לְפָנֵי צַד
 2 מַמְנוּ וְנִלְכְּדָה אֶחָד עַד־תִּהְיֶה וְנִקְרָה מִשְׁמֵם
 אִישׁ קִרְיָה אֶחָד וְנִשְׁחַדְלֵנוּ שֵׁם מִלְּקִים לְשִׁבְתֵי
 3 שֵׁם וְיֹאמְרוּ לְכֹוּ וְיֹאמְרוּ הַחַדוֹד הַדָּר לְכֹוּ
 4 וְיִקְרָו אֲרֻדְהֶמָּה וְיֹאמְרוּ אֲנִי אֲנִי וְיִקְרָו אֲדֹתֵי
 5 וְיִמְאֹר וְהַיְשׁוּרָאֵל וְיִתְּנֵם הַעֲצִים וְיִבְרָךְ הַחַדוֹד
 6 מִשְׁלַח וְהַחַדוֹדֵימָה כְּסֵף אֲלֵהֶנּוּ וְיִצְעֵק
 7 וְיֹאמְרוּ אֲדֹתֵי אֲדֹתֵי הַיְשׁוּרָאֵל וְיֹאמְרוּ אִישׁ
 8 הָאֱלֹהִים אֲנִי נִסְלֵל וְיִזְכֶּה אֶת־הַמִּלְּקִים
 9 וְיִשְׁכַּח עַל־וְיִשְׁכַּח שְׁמֵהּ וְיִצְעֵק הַיְשׁוּרָאֵל וְיֹאמְרוּ
 10 יְהוָה לְךָ וְיִשְׁלַח לְךָ וְיִסְרְפוּ וְיִמְאֹרוּ
 11 אִישׁ הָיְהִי מִלְּחָם בַּיְשׁוּרָאֵל וְיִצְעֵק אֶל־עַבְדֵי
 12 לְאִמֵּי אֶל־מִלְּקִים שֵׁם אֲלֵהֶנּוּ וְיִשְׁלַח
 13 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־מִלְּקֵי יִשְׂרָאֵל לְאִמֵּי הַיְשׁוּרָאֵל
 מִעַבְדֵי הַמִּלְּקִים הָיְהִי כִּי־שָׁמַע אֲדֹתֵי חַדוֹדִים
 14 וְיִשְׁלַח מִלְּקֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמִּלְּקִים אִישׁ אֶמֶר
 15 לֹא אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַחַדוֹדֵימָה וְנִשְׁמַר שֵׁם לֹא
 16 אֶחָד וְלֹא שְׁחִים וְיִשְׁעֵי לְכֹוּ מִלְּקֵי אִישׁ עַל
 17 הַיְשׁוּרָאֵל הָיְהִי וְיִקְרָא אֶל־עַבְדֵי וְיֹאמְרוּ אֱלֹהִים
 18 הַדָּר וְיִבְרָךְ לִי מִי מִשְׁלֵטֵי אֶל־מִלְּקֵי יִשְׂרָאֵל
 19 וְיֹאמְרוּ אֶחָד מִעַבְדֵי לֹא אֲדֹתֵי הַמִּלְּקֵי כִּי

וְהַיְשׁוּרָאֵל אֲנִי אֲנִי וְיִפְסֵם שֵׁם לְפָנֵי צַד
 2 מַמְנוּ וְנִלְכְּדָה אֶחָד עַד־תִּהְיֶה וְנִקְרָה מִשְׁמֵם
 אִישׁ קִרְיָה אֶחָד וְנִשְׁחַדְלֵנוּ שֵׁם מִלְּקִים לְשִׁבְתֵי
 3 שֵׁם וְיֹאמְרוּ לְכֹוּ וְיֹאמְרוּ הַחַדוֹד הַדָּר לְכֹוּ
 4 וְיִקְרָו אֲרֻדְהֶמָּה וְיֹאמְרוּ אֲנִי אֲנִי וְיִקְרָו אֲדֹתֵי
 5 וְיִמְאֹר וְהַיְשׁוּרָאֵל וְיִתְּנֵם הַעֲצִים וְיִבְרָךְ הַחַדוֹד
 6 מִשְׁלַח וְהַחַדוֹדֵימָה כְּסֵף אֲלֵהֶנּוּ וְיִצְעֵק
 7 וְיֹאמְרוּ אֲדֹתֵי אֲדֹתֵי הַיְשׁוּרָאֵל וְיֹאמְרוּ אִישׁ
 8 הָאֱלֹהִים אֲנִי נִסְלֵל וְיִזְכֶּה אֶת־הַמִּלְּקִים
 9 וְיִשְׁכַּח עַל־וְיִשְׁכַּח שְׁמֵהּ וְיִצְעֵק הַיְשׁוּרָאֵל וְיֹאמְרוּ
 10 יְהוָה לְךָ וְיִשְׁלַח לְךָ וְיִסְרְפוּ וְיִמְאֹרוּ
 11 אִישׁ הָיְהִי מִלְּחָם בַּיְשׁוּרָאֵל וְיִצְעֵק אֶל־עַבְדֵי
 12 לְאִמֵּי אֶל־מִלְּקִים שֵׁם אֲלֵהֶנּוּ וְיִשְׁלַח
 13 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־מִלְּקֵי יִשְׂרָאֵל לְאִמֵּי הַיְשׁוּרָאֵל
 מִעַבְדֵי הַמִּלְּקִים הָיְהִי כִּי־שָׁמַע אֲדֹתֵי חַדוֹדִים
 14 וְיִשְׁלַח מִלְּקֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמִּלְּקִים אִישׁ אֶמֶר
 15 לֹא אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַחַדוֹדֵימָה וְנִשְׁמַר שֵׁם לֹא
 16 אֶחָד וְלֹא שְׁחִים וְיִשְׁעֵי לְכֹוּ מִלְּקֵי אִישׁ עַל
 17 הַיְשׁוּרָאֵל הָיְהִי וְיִקְרָא אֶל־עַבְדֵי וְיֹאמְרוּ אֱלֹהִים
 18 הַדָּר וְיִבְרָךְ לִי מִי מִשְׁלֵטֵי אֶל־מִלְּקֵי יִשְׂרָאֵל
 19 וְיֹאמְרוּ אֶחָד מִעַבְדֵי לֹא אֲדֹתֵי הַמִּלְּקֵי כִּי

7 מצרתי כי אף דש לא וראו כי מתאנה הוא
 לו ויהי בשמעו אלשע איש האלזים כי
 8 קרע מלבו ישראל את פגיו וישלח את המלך
 לאמור לפנה קרעת בגדיך ויבא אל ידוע
 כי יש נביא בישראל: ויבא נעמן בסוסו
 9 וירכב ויעמד פתח דביר אלשע: וישלח
 אליו אלשע מלמד לאמור הלך ודעתי
 10 שבשר פעמים ביהן ושלב משרח לך וסוד:
 ויקח נעמן ויגיד ויאמר הנה אמרתי אלי
 11 וצא לצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלזו ותיקף
 דו אל הדמוס וקסא המצדע: והלא טוב
 12 אבנה וסורפ ברחו דמשק מכל מימי ישראל
 והלא ארוץ בדם וסודתי וסן ויגיד בחמה:
 13 והשן עבדו ודפרו אליו ויאמרו אבו דבר
 גדול הבנא דבר אלזו הלא העשה וקא פו
 14 אבר אלזו רחץ וסוד: ויהי ויטבל ביהן
 15 שבע פעמים דבר איש האלזים ושלב בשו
 כבשו נש קסן וסוד: ושלב אל איש
 16 האלזים הוא וכל מנהגו ויבא ויעמד לפני
 ויאמר והבנא דעתי כי אין אלזים בכל
 17 הארץ כי אם בישראל ועתה קדמא סבכה
 18 מנח עבדך: ויאמר ויהיה אשר עמדתו
 לפני אמרקה וימצרפ לקח וימאן:
 19 ויאמר נעמן ללא יתנא לעבדך משא צמד
 20 פדים אדמה לי לואי עשה עוד עבדך עלה
 21 ויבא לאלזים אחרים כי אסלדנה: לדבר
 22 היה יסלח דעה לעבדך בבוא אדני ביד
 רפן להשתחוה לשמה והוא נשען על ידו
 23 והשתחויתו ביה רפן והשתחויתו ביה רפן
 24 ויסלדנה דעה לעבדך פדבר דהו: ויאמר
 25 לך לשלום ויגיד מאתו כפר ארץ:
 26 ויאמר ביהו נע אלשע איש האלזים הנה
 27 דשן אדני את נעמן דארפ הנה מקסח
 28 מיד את אשר הבנא ויהיה כי אמרתי
 29 אחריו ולקחתי מאתו כמאמה: ויהי ביהו
 30 אחריו נעמן ויהא נעמן רץ אחריו ושל מעל
 31 המצדע לקראתו ויאמר השלום: ויאמר
 32

37 סא בנך: ותבא ויפול על גבולו וישתחו
 38 אצלו והטא אדמה ויבא: ואלשע
 39 שב דלמלה הרעב בארץ ובני הנביאים
 40 ישבים לפני ויאמר לעשו שפת הסד הדולה
 41 ובשל מיד לבני הנביאים: ויצא אחד אל
 42 השדה ללקט אורז וימצא פסן שדה וילקט
 43 כמז פקעה שדה מלא בנדו ויבא ויפלה אל
 44 סד דביר כלא דעו: ויצר לאנשים
 45 לאכול והיו פאכלים מצדו דהמה צעק
 46 ויאמר מנח פסל איש האלזים ולא יכל
 47 לאכל: ויאמר קדו למח וישלח אל הסד
 48 ויאמר צק לעם ויאכל ולא היה דבר רע
 49 ואל פא מפעל שלשה ויבא
 50 איש האלזים לדם בפדים עשרים לום
 51 שעים וכמל בצקל ויאמר הן לעם ויאכל:
 52 ויאמר משתו מה איתן זה לפני מנח איש
 53 ויאמר הן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל
 54 דהיה: ויהן לסדרם ויאכלו ויתרו פדבר
 55 יהוה:

CAP. V. ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול
 לפני אדניו וישא פנים פיהו כבוד יהוה
 2 השופה לארם והאיש היה נפדו חיל מצרע:
 3 ארם וישא גדלים וישפ כמארץ ישראל
 4 כשדה למנח ותהי לפני אשת נעמן: והאמר
 5 אל נבטיה אחלו אדני לפני הנביא אשר
 6 בשמון אז יאסא ארו מצרעתי: והלא ויגד
 7 לאדניו לאמר באת וכאת דפרה דבשרה
 8 איש כמארץ ישראל: ויאמר מלך ארם לך
 9 לא וישלחה סר אל מלך ישראל וילך ויקח
 10 ביד עשו פדרכסא וששה אלשים חב ועשו
 11 הליסוח פדדים: ויבא הסר אל מלך ישראל
 12 לאמר תערה כבוא הסר הנה אליך והנה
 13 שגחתי אלך את נעמן עבדי ואספתו
 14 מצרעתי: ויהי כבוא מלך ישראל אד הסר
 15 וישע בידו ויאמר האלזים אל לביח
 16 ויקחוהו פיהו שלח אליו לאסא איש

אֱלֹשֶׁת לִמְעֵי עֲבָדָה אִשָּׁה כֹּחַ וְהָיְתָה הָעֵץ
 פִּי עֲבָדָה הָיָה דָא אֲדִי הָיְתָה וְהַשְׁמָה בְּאֵלֶיךָ
 2 אֲדִישָׁנִי וְלִדְוִי לֹא לְעִבְדִים וְיֹאמֶר אֱלֹהֵי
 אֱלֹשֶׁת מִה אֲעֲשֶׂה לָּךְ הַיְדִי לִי מִדֹּשׁ לְכִי
 בְּפִתָּה וְיֹאמֶר אֵין לְשִׁפְחוֹתָ לֹא בְּפִתָּה פִי אִם
 3 אֲסִיף שְׁמִי וְיֹאמֶר לְכִי שֶׁאֵל לָךְ בְּלִים מִךְ
 הַדְּוֹץ מֵאֵה פִל־שִׁכְנִיכִי בְּלִים וְהִים אֵל
 4 תִּמְעָטִי וְהֵאֵה וְסִגְרֵת הַלֵּלָה בְּעָדָךְ וְעֵד
 בְּיָדִי וְהִצִּיקָתָ עַל פִּל־דְּבָלִים הָאֵלֶה וְהַמֵּלָא
 5 תִּסְעִי וְתִלְכִי מֵאִתִּי וְחִסְדִּי הַלֵּלָתָ בְּעֵדָה
 וְעַד בְּמֵה דִים מְלִישִׁים אֱלֹהֵי הָיָה מִצִּיקָתָ
 6 וְהִי וּבְמֵלֶחֶם הַגִּילִים וְיֹאמֶר אֵלֶיךָ הַיְשִׁיָּה
 אֵלֵי עַד פִּלִּי וְיֹאמֶר אֱלֹהֵי אֵין עַד פִּלִּי וְיַעֲמֵד
 7 הַשִּׁמְקִי וְתֵמָה וְחֵדֵל לֹאֵשׁ הַדְּבָלִים וְיֹאמֶר
 לְכִי מִכִּי אֲדִי הַשִּׁמְקִי וְשָׁלֵם אֲדִישְׁכִּי וְהֵאֵה
 8 מְלִכִי תִחְדִי בְּחִזְרִי וְהִי דָאִים וְיַעֲמֵד
 אֱלֹשֶׁת אֲלִישָׁם וְשָׁם אֲשֶׁה נִזְלָה וְתִשְׁחָדֵק
 9 לֹא לְאֵלֵי לָחֵם וְיֹאמֶר אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ וְהָיָה כֹּחַ
 תִּעֲשִׂי פִי אִשׁ אֲלֵהִים קִדּוּשׁ הָיָה עִבְדִּי עֲלֵי
 10 תִּמְדִי וְעֲשֶׂה־מָה עֲלִיךָ תִּקְרֵל קַטְפָה וְנִשְׁלִים
 לֹא שָׁם מֵפֵה וְשִׁלְחֵת וְכִסָּא וְמִטְרָה וְהָיָה בְּסֵף
 11 אֲלֵיךָ יִסְדֵּר שְׁמֵהּ וְהִי דָאִים וְיִבָּא שְׁמֵהּ
 12 וְיִסְדֵּר אֱלֹהֵי עֲלֵיהָ וְיִשְׁבֵּב שְׁמֵהּ וְיֹאמֶר אֵלֵי
 גִּיחִי וְעַד קָרָא לְשִׁפְחוֹת הָאֵהֶם וְקָרָא לָהֶם
 13 וְהַעֲמֵד לְפָנָי וְיֹאמֶר לֹא אֲבִירָם אֱלֹהֵי דְפֵה
 תִּדְרֵת וְאֵלֵיךְ אֲדִישְׁלֵךְ וְהַחֲדָה הָאֵהֶם מִה
 לְעֲשׂוֹת לָךְ הָיָה לְדַרְלֵךְ אֵלֶיךָ אֵלֵיךְ
 14 שֶׁר הַצָּבָא וְיֹאמֶר בְּחִזְקֵךְ עִמִּי אֲנִי יִשְׁמָה
 וְיֹאמֶר וְהִי לְעֲשׂוֹת לָהֶם וְיֹאמֶר גִּיחִי אֲבֵל בֵּן
 15 אֲדִי לָהֶם וְהָיְתָה וְיֹאמֶר קָרָא לָהֶם וְיִקְרָא
 לָהֶם וְהַעֲמֵד בְּפִתְחוֹ וְיֹאמֶר לְמַעַד הָיָה פִּתָּה
 16 וְהִי אֵהֶם חִבְרָתָ בֵּן וְיֹאמֶר אֵלֶיךָ אִשׁ
 17 הַדְּבָלִים אֵלֶיךָ בְּשִׁפְחוֹתָ וְתִמְדֵּר דְּאִשָּׁה
 וְיִקְרָא בֵּן לְמַעַד הָיָה פִּתָּה וְהִי אֲשֶׁר־דָּפַר
 18 אֱלֹהֵי אֱלֹשֶׁת וְנִגְלָה דְּהֵלֵךְ וְהִי דָאִים וְיִבָּא
 19 אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ וְהַצָּבָאִים וְיֹאמֶר אֵלֶיךָ אֲמִי

וְאֵשׁ וְאֵשׁ וְאֵשׁ אֲדִישְׁלֵךְ אֲדִישְׁלֵךְ אֲדִישְׁלֵךְ
 אֲמִי וְיִשְׁאָרָה וְיִסְבְּרֵה וְאֵלֶיךָ וְיִגְלֵה
 עַל־בְּפִתָּה עַד־הַפְּדִים וְיִמְרוּ וְהֵיָה
 וְתִשְׁבְּרֵה עַל־מִשְׁפַּח אִשׁ הַדְּבָלִים וְהִים
 בְּעַד וְתִצְאָה וְתִקְרָא אֵלֶיךָ וְהָיָה
 שְׁלֵחָה כֹּחַ לִי אֲדִי מִדְּבָלִים וְהָיָה הַחֲדָה
 וְהָיְתָה עַד־אִשׁ הַדְּבָלִים וְהָיְתָה וְהָיָה
 מִדֹּשׁ אֵהֶם הַלְּכִי אֵלֵיךְ דָאִים אֵלֶיךָ וְהָיָה
 שְׁבָה וְיֹאמֶר שָׁלֵם וְתִחְבֵּשׁ הַדְּבָלִים וְהָיָה
 אֲלֵיךָ עֲשֶׂה סִגְרֵת וְלָךְ אֵלֶיךָ לְדַפַּר
 אֲבִירָם לָךְ וְתִלְכִי וְתִבָּא אֵלֶיךָ
 הַדְּבָלִים אֲדִיךְ הַסִּמְלֵךְ וְהִי פְרִיחָת אִשׁ
 הַדְּבָלִים אֲהֵה מִעַד וְיֹאמֶר אֵלֶיךָ וְהָיָה עַד
 דְּפֵה הַשְׁפִּיחָת הָיָה עֲשֶׂה דָאִים לְדָרָה
 וְיֹאמֶר לָהֶם הַשָּׁלֵם לָךְ הַשָּׁלֵם לְאִשְׁךָ וְהָיָה
 לִי לָךְ וְיֹאמֶר שָׁלֵם וְתִבָּא אֵלֶיךָ הַדְּבָלִים
 אֲדִיךָ וְתִחְזֹק פְּדִלְךָ וְעַל גִּיחִי לְדָפַר
 וְיֹאמֶר אִשׁ הַדְּבָלִים הַשְׁפִּיחָת פִּי נִשְׁפֵּשׁ
 מִדֹּשׁ לָהֶם וְהָיָה הַעֲלִים מִפְּנֵי וְהָיָה לִי
 וְיֹאמֶר הַשָּׁלֵם בֵּן מֵאֵה אֲדִיךְ הָלָא אֲבִירָה
 לֹא תִשְׁלַח אֲדִיךְ וְיֹאמֶר לְדַחֲוִי הַעַד מִכִּי
 וְלָךְ מִשְׁעֵתִי מִדֹּשׁ וְלָךְ פִּי הַמִּשְׁפָּחָאִישׁ לִי
 תִּבְרַכְסֵי וְיִבְרַכְסֵיךָ אִשׁ לֹא תִעַנְפֵי וְשָׁמַךְ
 מִשְׁעֵתִי עַל־פִּיךָ הַעֲשֶׂה וְיֹאמֶר אִם דָּפַר
 וְיִדְוֶה דְּרִי נִשְׁפֵּשׁ אִם אֲבִירָה וְיִבָּא וְיִגְלֵה
 אֲדִיךָ וְגִיחִי עִבְדִּי לְפָנֶיהֶם וְיִשְׁמָם אֵהֶם
 הַשְׁשֵׁעֵתָ עַל־פִּיךָ דָּפַר וְאֵין קָל וְאֵין קָשׁ
 וְיִשְׁבֵּב לְקָרָא וְיִבְדֵּל לֹאֵל לֹא הַדְּבָר דָּפַר
 וְיִבָּא אֱלֹשֶׁת הַבְּרִיחָה דְּפֵה דָּפַר לֹא מִשְׁפַּח
 עַל־מִשְׁפַּח וְיִבָּא וְיִסְבְּרֵה הַלֵּלָתָ בְּעַד שְׁמִיךָ
 וְיִחְפֹּל אֵלֶיךָ וְיַעֲלֵךְ וְיִשְׁבֵּב עַל־הָלָה
 וְשָׁם פִּתָּה עַל־פִּיךָ וְעֵינֵיךָ עַל־עֵינֵי וְיִסְבְּרֵה עַל
 פִּיךָ וְיִבְרַח עֲלֵיךְ וְיִתֵּם בְּשֶׁר הַדְּבָר וְיִשְׁ
 וְיִלְכֵךְ בְּפִתָּה אֲחִירָה דְּפֵה וְאֲחִירָה דְּפֵה וְיַעֲ
 וְיִבְרַח עֲלֵיךְ וְיִחְזֹר דָּפַר עַד־שִׁבְעֵת פְּסָלִים וְיִסְבְּרֵה
 דָּפַר אֲדִיךָ וְיִקְרָא אֵלֶיךָ וְיִבָּא וְיִסְבְּרֵה
 אֵלֶיךָ הַשְׁפִּיחָת הָאֵהֶם וְיִקְרָא וְיִבָּא אֵלֶיךָ וְיִסְבְּרֵה

כלבים ב ד רסה

13 ויהי אלה מלך ישראל והושטט מלך אדום: ואמר אלישע אל מלך ישראל מה עשית לי ולקח לך את עבדא אלהי ואת עבדא אלהי ואמר לי מלך ישראל אל פרקא יהיה לשלשת המלכים האלה לרח אדום פד מאב: ואמר אלישע חיה יהיה צבאות אדום עמדותי לפני פי חלי פרי הושטט מלך יהודה אני לשא אם אפוט אלהי ואם אראתי: ועשה קדלי מגנן יהיה כגנן המגנן ויהי עליה יד יהודה: ואמר מה אדום יהיה עשה והביל הזה בנסים: פרסה: אמר יהודה לארחא רח ולארחא לשם והביל הוא יפלא מים ושחיתים אדם ומקמים ודמיתים: ונקל זאת בעיני יהודה ונתן את מאב בידים: והבילים פלעיו מבצו ומלעיו מבחיו וכל עץ טוב תפילו וכל מעשרי מים וחסמו וכל החלקה הופלה חכאם פאכנים: ויהי בבקר פלעית המטה חיה המים פאים מרוך אדום ותפלא דהאץ אדדמים: וכל מאב שמתו פיעלו המלכים להחיתם עם והצטקו ככל חרן תורה ומעלה ויעשה על דבול: ושקצמו בבקר והשמש וחרה על הדמים וראו מאב כנגד אדדמים אדמים פדים: ואמרו הם זה החרב נחרת המלכים ויפי איש איד ועשו עשה לשלל מאב: ויבאו אל מטה ישראל ויקבו ישראל ויפי את מאב וינסו כפניהם ויפיקה הטה את מאב: והשנים תדלו וכל חלקה טיהו שליו איש אבט ומלאה וכל מעשרים וחסמו ומלעיו טוב יפלו עד דאפתי אביה בפד חלשת וכפי ותעשים ויעשו: וראו מלך מאב פרחוק מטה המלכותה ויפק אחרו שבעי מלוח איש חלקי רוב להבקע אל מלך אדום ולא יכלו: ויפקו אדדמס הדביר אשר מלך תהיה ויעלה עליה על החמה ויהי קצת גזול על ישראל ויסעו מעליה ושבו לחצר: CAP. IV. ד

20 משלח: ואמר קדלי צלוח חושה 21 ואמר עם מלך וקחו אלהי: וצא אל מנצח הפנים ושקד עם מלך ואמר פדאמר יהיה רפאת לפנים האלה לאריתה משם עד מוח ומשלח: ויורה הפנים עד היום היה פדם 22 אלישע אשר דפי: ויעל משם פיד אל דמאועלה ברוך ומעום כפנים תצאו מן החד ותקלסו ואמרו לי עליה קח עליה קח: ויפן אדרי והאם וקבלם בשם יהיה ותפאסו ששים דפם מן האדו ותבקענה מים 23 ארבעים ושתו ולמים: וילך משם אדרי והפיל ומשם שב שמרון: CAP. III. ב

CAP. III. ב

1 ויהודים פראחוב מלך על ישראל בשמרון 2 גשית שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה 3 ויבא ששים עשרה שנה: ויעשה דע בעיני יהודה רק לא מאב וכאם ויסר איד 3 מאב דפעל אשר עשה אמו: רק בחלפות ירמם פדנמס אשר דחטו את ישראל דבק 4 ארבע ספחה: ומשע מלך מאב דיה נק והשית למלך ישראל ספח אלהי פלים ומטה 5 אלהי אלים צמו: ויהי פמה ארוב ומשע 6 מלך מאב כמלך ישראל: ויצא המלך יהודים פום דהוא משמרון ויסקו את פל 7 ישראל: וילך ושלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מאב פשע פי החלק אתי אל מאב לפלוחיה ואמר מעלה פמני כמון 8 עשוי כעשה מסס כססו: ואמר איהו 9 דהו געלה ואמר דרו מופ אדום: וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויבאו דרו שבעה מים ולא יהיה מים לפניהם 10 ותבוכה אשר פגליתם: ואמר מלך ישראל אלהי פרקא יהיה לשלשת המלכים האלה לרח אדום פד מאב: ואמר יהושפט רחן פה כמא ליהיה ומדשה אדויה מאותו יפן אדו מעבד מלך ישראל ואמר פה אלישע פושטט אשר צק מים על ידו 12 אלהי: ואמר יהושפט יש אחר דם יהודה

ואשה אחת מפשי בני רבמאים צעקה אל

איש אשהו אי הדר איש מן השמים ותאכל
 אהו ותהי חסדו ותהי אש מן השמים
 ותאכל אהו ותהי חסדו: ותשב וישלח אהו
 שר השמים אהו ותמשו ויבן ודבר אהו
 איש המלכים פדאמר המלך מנחה רדה:
 ויבן אהו ודבר אהו איש המלכים
 אי הדר איש מן השמים ותאכל אהו ותהי
 חסדו ותהי אש מן השמים ותאכל
 אהו ותהי חסדו: ותשב וישלח שר השמים
 שלשים ותמשו ועל ויבא שר השמים
 השלישי חסדו על פתו: ויבן אהו ותחנן
 אהו ודבר אהו איש המלכים ויבן חסדו
 ונפש עברו אהו חסדו בעמקו: רדה
 יתרה איש מן השמים ותאכל אהו שר
 החסדו רדה חסדו ותהי חסדו ותהי
 חסדו נפש בעמקו: ודבר מלך
 רדה אל אהו רדה אהו אל חסדו מנחה
 ויבן ויבן אהו אהו אהו חסדו: ודבר אהו
 פדאמר רדה יבן אשר שלח מלכים
 לחדש בעל ונבן אהו עקרו המלך אהו
 אהו בשרא לחדש פדו לך הנפש
 אשר עלת שם אל רדה מנחה פדו
 תמחו: ומת פדו רדה: אשר דבר אהו
 ומלך רדה תחיתו בשנת שנים לרדה
 ברהו ששט מלך רדה פי אהו לו בן:
 ויבן רדה אהו אהו אהו רדה
 כחיים על קבר רדה חסדו מלך ישראל:
 ויהי בהעלות רדה את אהו בסעה
 השמים ויבן אהו ואלשע מן העל:
 ואמר אהו אל אלשע שבט פה פי רדה
 שלחני ע פדאמר ואמר אלשע ויהי רדה
 ויהי נששו אמ אהו ויהי פדאמר: ויבן
 מן הדבאים אשר פדאמר אל אלשע ואמר
 אהו רדה פי רדה רדה לכה אהו
 מלך ראשו ואמר פס אהו רדה: ואמר
 ואמר לו אהו אלשע: שבט פה פי
 רדה שלחני רדה ואמר ויהי רדה נששו

איש אהו ויבא רדה: ותשב מן הדבאים
 אשר פדאמר אל אלשע ואמר אהו רדה
 פי רדה רדה לכה אהו מלך רדה
 ואמר פס אהו רדה רדה: ואמר
 אהו שבט פה פי רדה שלחני רדה
 ואמר רדה רדה ויהי נששו אמ אהו
 ויבן שניהם: ותמשו איש מן הדבאים
 ויבן ויבן מנחה חסדו חסדו
 על רדה: ויבן אהו אהו אהו ויבן
 ויבן אהו ויבן רדה רדה ויבן
 שניהם פדאמר: ויהי חסדו ואלשע אמר
 אל אלשע שלח מה אנשתי עך פדאמר
 אהו מנחה ואמר אלשע ויהי רדה פי
 שניהם פדאמר אהו: ואמר רדה לכה
 אמ רדה אהו לכה מנחה רדה לך
 ואמר אל רדה: ויהי רדה רדה רדה
 דבר רדה רדה ויבן אשר ויבן
 שניהם ועל אהו בסעה השמים: ואלשע
 רדה רדה מנחה אמר: אי רדה ישראל
 וישלח ולא רדה עך ויחזק במלך ויבן
 שניהם קרעם: ויבן את אהו אהו
 אשר נשלו מעלה וישב ויעמד על שפת
 רדה: ויבן אהו אהו אהו אהו
 מעלה רדה אהו ואמר אהו רדה אהו
 אהו אהו: ויבן אהו ויבן רדה
 רדה ויבן אלשע: ויהי מן הדבאים
 אשר פדאמר מנחה ואמר רדה אהו
 על אלשע חסדו לכה רדה ויבן רדה:
 ואמר אהו רדה לכה אהו חסדו
 חסדו ויבן רדה ויבן רדה רדה:
 ושם אהו רדה ישב פדאמר ואמר אהו
 רדה אהו רדה חסדו חסדו: ואמר
 אלשע רדה אל אלשע רדה פה פי
 רדה רדה רדה ואמר חסדו חסדו חסדו

CAP. II. ב

1 ויהי בהעלות רדה את אהו בסעה
 2 השמים ויבן אהו ואלשע מן העל:
 ואמר אהו אל אלשע שבט פה פי רדה
 שלחני ע פדאמר ואמר אלשע ויהי רדה
 3 ויהי נששו אמ אהו ויהי פדאמר: ויבן
 מן הדבאים אשר פדאמר אל אלשע ואמר
 אהו רדה פי רדה רדה לכה אהו
 מלך ראשו ואמר פס אהו רדה:
 4 ואמר לו אהו אלשע: שבט פה פי
 רדה שלחני רדה ואמר ויהי רדה נששו

מלכים כ א

47 למלכי יהודה: והיה והקדש אשר נשא בני
 48 אסא אביו בעד מן המזב: ומלך את פדום
 49 כצב מלך: והושעט עשו אסיה תרשיש
 ללכת אסיה להוב ולא הלך פן לשפיה
 50 אסיה בעציו נס: או אבד אסיה בן אסיה
 אלהושט לבן עבדי עם עבדיו פאסיה ולא
 51 אבד הושעט: וישב הושעט עם אביו
 ויבן עם אביו בעד הוד אביו ומלך הודם
 52 בן פוחז: אסיה בן אסיה מלך
 על ישראל בשלום בשנת שבע עשרה ליהושפט
 53 מלך יהודה ומלך על ישראל שנים: ויש
 דע בעש יהוה ואלך בדרך אביו ובדרך אביו
 ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את
 54 ישראל: ויעבד אדון בעל (ישחזקיה) ויבסם
 אדוניהו אבד ישראל ככל אשר עשה אביו:

39 בשלום: וישב אדוניהו על פכת שלום
 וילך המלכים אדוניהו החטה דעו פדו
 39 יהוה אשר דבר: והו' דבר אסיה וכל אשר
 עשה ויבן השן אשר בנה וכל הערים אשר
 בנה הלאהם פוחזם על ספר דבר האמים
 40 למלכי ישראל: וישב אסיה עם אביו ומלך
 41 אסיה בן פוחז: והושעט בן אסיה
 מלך על יהודה בשנת ארבע לאסיה מלך
 42 ישראל: והושעט בן שלום החמש שנה
 במלך ועשרים החמש שנה מלך בירושלם ושם
 43 אבד עבדו בן שלום: ואלך בכל דרך אסיה
 אביו ארבע מנפ לנפוח השן בעש יהוה:
 44 אך הבמה ארבע עד העם מופזים ומקשרים
 45 בפזח: ושלם הושעט עם מלך ישראל
 46 והו' דבר הושעט גבדו אשר עשה ואשר
 מלם הלאהם פוחזם על ספר דבר האמים

מלכים ב

LIBER II. REGUM.

CAP. I. A

עלה לקראתו ויאמר אליהו לכו שובו אל
 המלך אשר שלח אחרכם והפרתם אלו
 פה אבד יהוה המלך אך אלהים בשלום
 איהו שלח לדוש בבעל ובוב אלו עקון
 לכן המפה אשר עליה שם לא תרד מפנה
 7 פרמת תמה: ודבר אלהים מה משפט
 האיש אשר עלה לקראתם ודבר אליהם
 8 אדוניהם האלה: ויאמרו אלו איש בעל
 שלש ואור עד אור כפוזו ויאמר אליה
 9 החשבו דאיו וישלח אלו עד המשים
 והחשבו ויעל אלו והפ' שב על ראש הוד
 10 ודבר אלו איש האלהים המלך דבר נדה:
 וישנה אלו ודבר אל אשר החמשים ואם

1 וישע מואב בשלום אהו מוז אסיה:
 2 וישל אסיה בעד השכנה בעליו אשר
 בשלום ויהל וישלח מלאכים ויאמר אלהם
 לכו דלש בבעל ובוב אלו עקון אסיה
 3 מחל יהו' ומלך יהוה דבר אל אליהו
 החשבו קם עלה לקראת מלאכי מלך
 שמון ודבר אלהם המלך אך אלהים
 בשלום אים האלים לדוש בבעל ובוב אלו
 4 עקון: ולכן פה אבד יהוה המפה אשר
 עלה שם לא תרד מפנה פרמת תמה
 5 וילך אליה: וישנה המלאכים אלו ויאמר
 6 אלהם מדה שמנס: ויאמרו אלו איש

אמר: ויאמר לכן שמע דברי ה' ואת
 אדוני ה' ישוב על כבודו וכל צבא השמים
 עמו עליו מימים ומשמותא: ויאמר ה' ו
 יפתח את ארמון ושל ושל פתח גלעד ויאמר
 זה בנה וזה אבד בנה: ויצא ה' ויעב
 לסע ה' ויאמר ויאמר אני אפתח ויאמר ה' זה אני
 בפה: ויאמר אבא ה' ויהי רוח שקר פסי על
 בניאח ויאמר הפתח וגם ותכל צא ויעזוב
 ועשה ה' כן ויהי רוח שקר פסי על בניא
 אלה ויהי ה' עמו עליו רעה: ויש צדקיהו ב
 פניו ויהי אדם מוכרה על גלעד ויאמר א
 זה עבד ויהי ה' מאחיו רע אהו: ויא
 מוכרה ה' ראה ביום ה' אדם חבא ח
 בחור להחיה: ויאמר מלך ישראל קח אד
 מוכרה והשיב אל אמן יא העד והלוי
 בן דבאל: ואמר זה אבד ה' מלך שמו א
 זה בוח ובלא האכילה לחם לחץ וגם לז
 עד מא בשלום: ויאמר מוכרה אב
 חשוב בשלום ארדפר ה' בן ויאמר שמו
 עמים פלם: ויעל מלך ישראל והושב
 מלך יהודה רמז גלעד: ויאמר מלך ישראל
 אל ה' וישל ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
 ליש ברוך והושב מלך ישראל ויהי
 במלחמה: ומלך אים צה אדשור ה'
 אשר לו שלשים ושנים לאו לא תלד
 אדקטן ותדגול פי אב אד מלך ישראל
 לבח: ויהי פואת שר הרב אד ה' וישל
 ה' אבד אד מלך ישראל ויאמר ע
 להלום ויעק ה' וישל: ויהי פואת ש
 הרב פר למלך ישראל הוא וישום מאחיו
 ואיש משך בשלח לחמו ויהי אד מלך ישראל
 בין הדבקים וכן השונן ויאמר לפס ה'
 ה' והציא מן המלחמה פי ה' וה' ויעק
 המלחמה ביום ה' וה' וה' מלך ה' מע
 בפופה נח אים ומה פשב ויעק מסדפ
 אל חיק הרב: ויעב ה' במלחמה פי
 השמש לאו איש אל עמו ואיש אל ארצ
 ומה המלך וביא שמרון ויפס אד ה'

מלך ישראל אל עבדו והשלים פרלט רמז
 גלעד ויאמר מלחמה אהו מלך מלך
 אים: ויאמר אל ה' וישל מלך מלך
 רמז גלעד ויאמר ה' וישל מלך ישראל
 פמז מלך עמז עמז פמז פמז פמז
 5 ויאמר ה' וישל מלך ישראל ה' ביום
 6 אד ה' ה': ויעב מלך ישראל אד
 דבמלחמה פמז מלחמה אים
 ה' מלך גלעד למלחמה אד אד
 7 ויאמר עלה ויהי אד בן המלך: ויאמר
 ה' וישל מלך ישראל אד ויהי
 8 מלחמה: ויאמר מלך ישראל אד ה' וישל
 עד איש אד ה' וישל אד ה' ויאמר
 שמו מלך ישראל על מלך פי אד
 מוכרה בן מלך ויאמר ה' וישל מלך
 9 המלך בן: ויעב מלך ישראל אל מלך אד
 10 ויאמר מלך מוכרה בן מלך: ומלך ישראל
 וה' וישל מלך יהודה שנים איש על פמז
 מלחמה בנים בן פתח שמו שמון וכל
 11 דבמלחמה מלחמה לשנים: ויעב לו צדקה
 בן עמז בן מלך ויאמר פד אד ה'
 12 אד ה' מלחמה אד אים עמז מלחמה: וכל
 דבמלחמה ביום בן לאו עלה רמז גלעד
 13 תלד ויהי מלך בן המלך: והמלך אשר
 המלך אד מוכרה ה' אלו לאו ה' מלחמה
 דבן דבמלחמה פד אד מלך מלך ה'
 14 אד ה' מלך פד אד מלחמה דבמלחמה: ויאמר
 מוכרה יהודה פי אד אד אד אלו
 15 אלו אד: ויהי אד המלך ויאמר המלך
 אלו מוכרה המלך אד מלחמה
 אד מלחמה אלו עלה תלד ויהי ה'
 16 בן המלך: ויאמר אלו המלך עמז
 פמז אד מלחמה אד אד מלחמה אלו בן
 17 אד בשל מלחמה: ויאמר אד אד מלחמה
 מלחמה אד מלחמה אד אד מלחמה
 18 בשלום: ויאמר מלך ישראל אל ה' וישל
 ה' אד אד אד אד מלחמה על מלך פי

מלכים ב יב רעג

12 ומלכו ארץ ומשחיה ויכרתה ואמר יד
 13 המלך: ותשמע עתליה את קול הרצון
 14 העם ותבא אליהם בית יהוה: וראה הנה
 המלך עמד על העמוד כמשפט והשמים
 ותעצרות אל המלך וכל עם הארץ שלח
 ורגע בעצרות וקבע עתליה את צנתי
 ותקרא קשר קשר: ונצח ידוע הבין את
 15 שר המאור: ופקדי החיל ואמר אליהם
 רוציאו אחיה אל מכות לשחית והבא אחיה
 המה בחרב כי אבן הבין אל ימכת בית יהוה:
 16 וישמע לה ימים ותבא הוד מנא הפסחים
 17 בית המלך ותוכח שם: ויחל ידוע
 את הבריות בין יהוה ובין המלך ובין העם
 18 לזהות לשם לזהות ובין המלך ובין העם: ויבא
 כל עם הארץ בית הפעל ויתצו את מנחתו
 ואת צלמו שברו היטב ואת מן פקו הפעל
 הרג לפני המנחות וישם הבין פקוד על
 19 בית יהוה: ויקח את שר המנחות ואת הברו
 ואת הוצים ואת כל עם הארץ ויחידו את
 המלך מבית יהוה ויבא הוד שר הוצים
 20 בית המלך וישב על פסא המלכים: וישמח
 כל עם הארץ ויעזר שקמה ואת עתליה המיו
 כרוב בית מלך:

CAP. XII. יב

1 בן שבע שנים הורש מלכו: בשנת שבע
 2 ליהיא מלך יהואש ואפעים שנה מלך ביהושע
 3 ושם אמו צבה מנא שבע: ויש יהואש
 השר פעמי יהוה לזימו אשר יהוה יודיע
 4 הבין: וכן הפכות לאסרו עד העם מנחות
 5 ומקפורים בנכות: ואמר יהואש אל הברנים
 6 כל פסג הערשים אשר תבא בית יהוה פסג
 עיב איש פסג נפשות עיפו כל פסג אשר
 7 יעלה על לביאש להביא בית יהוה: יקחו
 8 להם הברנים איש מאת מברו ויום יחזקו את
 בך הבית לכל אשר ימצא שם בך:
 9 ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך יהואש
 10 לארזוקו הברנים את בך הבית: ויקרא
 11 המלך יהואש להודיע הבין ומבנים ואמר

32 ביום הם הול יהוה לעזר בשואל ופם
 33 חואל בכל נבאל שואל: מן דארין מנח
 השמש את כל ארץ המלך הודי והראבני
 והמלשי משע אשר על נחל ארן הבלע
 34 והבשן: ויהי דבר יהוה וכל אשר עשה וכל
 נסיוו הלאהים פועים על ספר דברי הדינים
 35 למלכי ישראל: וישע יהוה עם אסרו וקפח
 36 ארץ בשמרון ומלךו האתו בל פתחו: הדינים
 אשר מלך יהוה על ישראל עשהם השמנה שנה
 בשמרון:

CAP. XI. יא

1 ועתליה אם אחיהו הורשו כי מת בנה וקם
 2 ותפיד את מלוע המלכה: ותקח הושבע
 3 בן המלך ימים אחות אחיהו את יהואש בן
 אחיהו ותגב ארץ מנח בן המלך הפכוחים
 ארץ ואת מלךו בחד המנח וימחה ארץ
 3 ספר עתליה ולא הומו: ויהי אחיה בית יהוה
 מנחא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:
 4 ובשנה השביעית שלח הודיע וקח
 את שרי המנחות לפי ורצים ויבא ארם אל
 בית יהוה ויכר לרם בית וישבע ארם בבית
 5 יהוה ויבא ארם את בן המלך: וצום לאמר
 זה הדין אשר תעשון והשליחו מכם באר
 6 העפת ושמו משמח בית המלך: והשליחו
 7 בשש סר והשליחו בשש אתו הרצים
 8 לשמורם את משמח הבית מסח: ושמי יהוה
 9 כם כל ימי השנה ושמו את משמח בית
 10 יהוה אל המלך: והקפחים על המלך סבב
 11 איש וכלו בוד והבא אל השודות ימת יהוה
 12 את המלך בצארו ובכא: ויעשו שר המנחות
 13 ככל אשר צוה הודיע הבין וקחו איש את
 אנשיו באי השבת עם יצא השבת ויבא אל
 14 ידוע הבין: ויתן הבין לשר המנחות את
 ההיחל ואת השלטים אשר למלך יהוה אשר
 15 בבית יהוה: ויעמד הרצים איש וכלו בוד
 16 מנח הבית והמנח ערפות הבית השמאלית
 17 למנח ולבית על המלך סבב: ויצא את
 בן המלך ויתן עליו ארזוקו ואת העזרה

CAP. X.

לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יִשְׂרָאֵל לִבִּי עִם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה
 אֵל יִשְׂרָאֵל הַזֶּה אֲדֹנָי וְיָמֵן יְהוָה וְיַעֲקֹב
 אֶל־דִּמְפֻסָּהּ: וְיִשְׂרָאֵל לֵבֵי אֵלֶּיךָ הָיָה בְּךָ
 לִדְוָה וְרַעֲבֵי אֲרוֹן בְּרַעֲבֵי: וְיִשְׂרָאֵל שְׂמוֹנֶה
 אֲדֹנָי וְדִשְׁמָרִים לֵאמֹר בְּשִׁמּוֹן עֲרִיבֵךְ
 פָּדֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי דָבָר אֱלֹהֵי דָבָר:
 וְיִשְׂרָאֵל הָיָה אֲדֹנָי וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים אֵם
 עַבְדֵי אֲדֹנָיִם מֵעַתָּה הָיָה עַבְדֵי דָבָר
 וְעַשֵׂה כִּי בִמְיֹאֵד הִפְעַל מִלְּעַבְדֵי וְכִי בִמְיֹאֵד
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲלִיפָאק מִן יָמֵן וְדָלֵל לִלְפָעַל
 אֲשֶׁר־יִפְקֹד לֹא יִהְיֶה וְיִהְיֶה עֲשֵׂה בְעַלְמָה
 הַיָּמִינִי אֲדֹנָיִם הִפְעַל: וְיִשְׂרָאֵל הָיָה קָ
 עֲשֵׂה לְפָעַל וְיִהְיֶה: וְיִשְׂרָאֵל הָיָה כִּי יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל מִלְּעַבְדֵי הִפְעַל וְיִשְׂרָאֵל אֵם
 לֵאמֹר וְיִשְׂרָאֵל בֵּית הִפְעַל וְיִשְׂרָאֵל מִתְדַבְּעַל
 לִשְׂרָאֵל: וְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר עַל־דִּמְפֻסָּהּ הָיָה
 לִשְׂרָאֵל לֵל עַבְדֵי הִפְעַל וְיִשְׂרָאֵל לִרְבֵי הַמִּלְכָּה
 וְיִשְׂרָאֵל הָיָה וְיִהְיֶה בְּדָבָר בֵּית הִפְעַל וְיִשְׂרָאֵל
 לְעַבְדֵי הִפְעַל חֲפָסִי הָיָה פְרִישֵׁי פֹה עַם
 מִעַבְדֵי יְהוָה מִן אִם עַבְדֵי הִפְעַל לְמִסֵּב: וְיִשְׂרָאֵל
 לְעַשׂוֹת וְיִשְׂרָאֵל וְעַלֹת וְיִשְׂרָאֵל סָם־לֵךְ
 שְׂמִינִים אֵלֶּיךָ וְיִשְׂרָאֵל הָיָה אֲשֶׁר־יִפְעַל
 הַיָּמִינִים אֲשֶׁר אֵל מִכֹּה עַל־יְדֵימִים נִשְׂרָאֵל
 נִשְׂרָאֵל: וְיִהְיֶה כִּי־יִשְׂרָאֵל לְעַשׂוֹת הַעֲלִיָּה וְיִשְׂרָאֵל
 הָיָה לְרַעֲבֵי וְיִשְׂרָאֵלִים בְּאֵר הַיָּם אֵלֶּיךָ
 לֹא יִשְׂרָאֵל לְשִׁדְרֵי וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל הַיָּם
 תִּלְמֵי עֲרֵבֵי בִּתְדַבְּעַל: וְיִשְׂרָאֵל אֲדֹנָיִם
 בִּתְדַבְּעַל וְיִשְׂרָאֵל: וְיִשְׂרָאֵל אֵם מִכֹּה בְּ
 וְיִשְׂרָאֵל אֲדֹנָיִם הִפְעַל וְיִשְׂרָאֵל לְמִדְרָאֵה
 דָּבָר: וְיִשְׂרָאֵל הָיָה אֲדֹנָיִם מִשְׂרָאֵל:
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל פִּי־נִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַיָּם אֲדֹנָיִם
 לֵאמֹר הָיָה מִתְדַבְּעַל עַל־הַיָּם אֲשֶׁר בְּ
 אֵל וְיִשְׂרָאֵל בְּךָ: וְיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִפְעַל לְעַשׂוֹת הָיָה בְּעֵינֵי
 אֲשֶׁר בְּלִבִּי עֲשֵׂה לְמִתְדַבְּעַל אֲחֵיךָ בְּ
 לֵךְ עַל־פִּסְפָּס יִשְׂרָאֵל: וְיִהְיֶה לֹא שְׂרָאֵל לֵל
 בְּתוֹדֵי־יְהוָה אֲדֹנָיִם וְיִשְׂרָאֵל בְּלִבִּי לֹא
 מִעַל חֲפָסִי וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַיָּם אֲדֹנָיִם

1 וְיִשְׂרָאֵל שְׂמִינִים בְּשִׁמּוֹן וְיִשְׂרָאֵל הָיָה
 סָם־לֵךְ וְיִשְׂרָאֵל שְׂמִינִים אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל הַיָּם
 2 וְיִשְׂרָאֵלִים אֲחֵיךָ אֲחֵיךָ: וְיִשְׂרָאֵל בְּאֵר הַיָּם
 הָיָה אֲלֵימִים וְיִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֲדֹנָיִם וְיִשְׂרָאֵל הַיָּם
 3 וְיִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵל מִכֹּה וְיִשְׂרָאֵלִים: וְיִשְׂרָאֵל הַיָּם
 הָיָה מִכֹּה אֲדֹנָיִם וְיִשְׂרָאֵלִים עַל־פִּסְפָּס אֲחֵי
 4 וְיִשְׂרָאֵל עַל־פִּת אֲדֹנָיִם: וְיִשְׂרָאֵל מִתְדַבְּעַל
 וְיִשְׂרָאֵל הָיָה שְׂמִינִים וְיִשְׂרָאֵלִים לֹא עַמְדוֹ לִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 5 נִשְׂרָאֵל אֲחֵיךָ: וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־עַל־פִּת וְיִשְׂרָאֵל
 עַל־יְדֵי וְיִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵלִים אֲלֵיךָ: לֹא־
 עַבְדֵיךָ אֲחֵיךָ וְכִי אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ נִשְׂרָאֵל
 6 לֹא־נִמְלֵךְ אֵלֶּיךָ הַיָּם בְּעֵינֵיךָ עֲשֵׂה: וְיִשְׂרָאֵל
 אֲלֵיךָ סָם־לֵךְ: וְיִשְׂרָאֵל אֲחֵיךָ אֲחֵיךָ לְמִסֵּב
 אֲחֵיךָ שְׂמִינִים קָוֹ אֲדֹנָיִם אֲשֶׁר בְּנִשְׂרָאֵלִים
 וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ מִתְדַבְּעַל וְיִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵלִים
 שְׂמִינִים אֵלֶּיךָ אֲדֹנָיִם הַיָּם מִכֹּה אֲחֵיךָ:
 7 וְיִשְׂרָאֵל בְּאֵר הַיָּם אֲלֵיךָ וְיִשְׂרָאֵלִים אֲדֹנָיִם הַיָּם
 וְיִשְׂרָאֵלִים שְׂמִינִים אֵלֶּיךָ וְיִשְׂרָאֵלִים אֲדֹנָיִם
 8 בְּתוֹדֵי וְיִשְׂרָאֵלִים אֲלֵיךָ וְיִשְׂרָאֵלִים: וְיִשְׂרָאֵלִים
 וְיִשְׂרָאֵלִים לֹא־יִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵלִים בְּנִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵלִים
 שְׂמִינִים אֲחֵיךָ שְׂמִינִים פִּתְחֵי עַרְבֵיךָ:
 9 וְיִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵלִים אֲלֵיךָ וְיִשְׂרָאֵלִים
 צְדִיקִים אֲחֵיךָ הָיָה אֵלֶיךָ לְשִׁדְרֵי עַל־אֲדֹנָיִם וְיִשְׂרָאֵלִים
 10 וְיִשְׂרָאֵלִים אֲדֹנָיִם אֲלֵיךָ: דֵּשׁ אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵלִים
 מִכֹּה יְהוָה אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵלִים יְהוָה עַל־פִּת
 אֲחֵיךָ וְיִשְׂרָאֵלִים עֲשֵׂה אֵת אֲשֶׁר הָיָה בְּיַד עַבְדֵי
 11 אֲלֵיךָ: וְיִשְׂרָאֵלִים אֵת מִלְּעַבְדֵי לְמִתְדַבְּעַל
 אֲחֵיךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְכִי־יִשְׂרָאֵלִים וְכִי־יִשְׂרָאֵלִים עַל־
 12 בְּלִי הַשְׂרָאֵלִים שְׂרָאֵלִים: וְיִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵלִים שְׂמִינִים
 13 הָיָה בְּתוֹדֵי עַל־הַיָּם הַיָּם: וְיִשְׂרָאֵלִים מִכֹּה
 אֲדֹנָיִם אֲחֵיךָ מִכֹּה יְהוָה וְיִשְׂרָאֵלִים מִן אֲחֵיךָ
 וְיִשְׂרָאֵלִים אֲדֹנָיִם אֲחֵיךָ וְיִשְׂרָאֵלִים לְשִׁמּוֹן בְּנִשְׂרָאֵלִים
 14 הַיָּם וְיִשְׂרָאֵלִים הַיָּם: וְיִשְׂרָאֵלִים חֲפָסִי
 וְיִשְׂרָאֵלִים חֲפָסִי וְיִשְׂרָאֵלִים אֲלֵיךָ בְּתוֹדֵי עַל־
 אֲחֵיךָ וְיִשְׂרָאֵלִים אֲשֶׁר וְיִשְׂרָאֵלִים אֲשֶׁר מִכֹּה:
 15 וְיִשְׂרָאֵלִים מִכֹּה וְיִשְׂרָאֵלִים אֲדֹנָיִם בְּ
 רֵבֵי לְקִרְבֵי וְיִשְׂרָאֵלִים וְיִשְׂרָאֵלִים אֲלֵיךָ אֲדֹנָיִם

מלכים ב ט רעא

לאמר מא ער אלהם ולא שב והפסד פמסד
 21 יהיא כד נמשו פי משענת יתג: ויאמר יהוים
 אבד ויאמר רכב ויצא יהוים מלך ישראל
 ויאחזיה מלך יהודה איש פרכפו ויצאו
 לקראת יהוא ומצארה פולת נחא יהוואל:
 22 והיו פראת יהוים אהיהוא ויאמר השלום
 יהוא ויאמר מה השלום עד וטעל אהבל אפוק
 23 ולשטיה הרפים: ויהפוך יהוים חיו ויגס
 24 ויאמר אל אחוזה מקמה אחוזה: והוא מצא
 חד בקשתו ויך את יהוים בין הידע ויצא
 25 והצו מלפ פרכפו ויאמר אל פרק
 שלשה שא השלכה פולת שדה נחא
 26 ויהוואל פי וט אני ואהיה את רכבים צמידים
 אחיו אהוא אבד יהודה משא עליו אהיהמשא
 27 והיו: אבד את דמי נחא ואת דמי בני
 יהווא אמש סס יהודה לשלמו לך בחלקה
 28 והאת סס יהודה ועשה שא השלכה פולתה
 29 פדס יהודה: ויאחזיה מלך יהודה ראה
 ויגס יתק פת הגן ויהוץ אחוזה יהוא ויאמר
 30 במ אחיו יהווא אל הופרכה במ עלה גל אשר
 אהיהמשלם ויגס מגד ועת שם: וירכבו איו
 31 עבדו יהושלמה וקפרו איו בקברו עבד
 32 אבחו בעד חוד: ונשנה אהיהעשרה
 33 שנה לודם כן אהוא מלך אחוזה על יהודה:
 34 ויבא יהוא יהושלמה ואהבל שמינה ותשם בפדק
 35 עינה ותקטב אהיהאשה ותשקע בעד ההוא:
 36 ויהוא בא בשש ותאמר השלום ומה רה:
 37 אהיו: וישא פכל אל יהוואל ויאמר מי אהיו
 38 מי וישקפו אלו שנים שלשה סוסיים: ויאמר
 39 שמטרה ושמטרה חיו מקמה אל דהק ואל
 40 הסוסיים ותמסכה: ויבא ויאבל וישת ויאמר
 41 פקודי לא אהיהאיהוה והאת רכבה פי ביד
 42 מלך יהוא: וילכו לקמה ולא מצאו מה פי אבד
 43 הגלגל והגלגלים ופשוה דהים: וישבו ויהיו ל
 44 ויאמר דס יהודה יהוא אשר דפ ביד עבדו אהיה
 45 והשפי לאמר פחלק חורטאל ויכלו הפלבים את
 46 פשו אהבל: והלת נחל אהבל פדמן על שפי
 47 והשדה פחלק חורטאל אשר לא יאמר ומה אהבל:

4 והטויה ולא תחזה: וילך השפ השפ דבניא
 5 רמת גלע: ויבא דהיה שר תולל ישבים
 6 ויאמר דב ל אהיה השר ויאמר יהוא אלמי
 7 מצעט ויאמר אהיה השר: ויגס ויבא הפתה
 8 ויגס השמן אהיהוא ויאמר לו פהאמר יהוה
 9 אהיה ישראל משחוקו למלך אלגם יהוה
 10 אל ישראל: והפתה אהיהוא אהוא אהיה
 11 ותפשו דמי: עבדו הפמיאם דמי על עבדו
 12 יהוה כד אהבל: ואבד על פת אהוא והכחו
 13 לאהוא משחוקו פלד ועבד ועבד ישראל:
 14 ונתחיו אהיהוא אהוא פמה ויבגם פדנמ
 15 והמה פעשה כן אחוזה: והא אהבל ויכלו
 16 הפלבים פחלק חורטאל ויבן קט השפה תולל
 17 ויגס: ויהוא צא אל עבדו אהיהוא ויאמר לו
 18 השלום מדוע פהאיהמשע יהוה אהיהוא ויאמר
 19 אלהים אהים דשנים אהיהוא ויהיהשח:
 20 ויאמר שר דהרמא לט ויאמר פמה וכמה
 21 אבד אל לאמר מה אבד יהוה משחוקו למלך
 22 אל ישראל: וימרו ויקחו איש עבדו וישמו
 23 תחיו אל פהם הפעלות ויהקטב בשופר ויאמר
 24 מלך יהוא: ויהושו יהוא כן יהושפט כן
 25 נמשו אהיהוא ויהוה ויהוה שר פמה גלע
 26 יהוא וכל ישראל משח חואל מלך אהים: וישב
 27 יהוים הפלך להרשפא כהורטאל כן הפמיים
 28 אשר יהוה אהים פהאיהוא אהיהוא מלך
 29 אהים ויאמר יהוא אבדש נששם אל יצא
 30 פלס כהיהוא לכת לט פה ביהושאל: ויבן
 31 יהוא ויבן חורטאלה פי חים שבע שנה ויאחזיה
 32 מלך יהודה חד לואת אהיהוא: והצפה עמד
 33 על דהפגל פהיהוא ויהוא אה ששעה יהוא
 34 בבא ויאמר ששעה אני ראה ויאמר יהוים קח
 35 רכב ושלה לקראתם ויאמר השלום: ויבן
 36 רכב דהים לקראתו ויאמר פהאיהוא הפלך
 37 השלום ויאמר יהוא מה דהיה וישלם כן אל
 38 אהיו ויבן הצפה לאמר פהאיהמשח עדהם
 39 ולא שב: וישלח רכב סח של חיה אהים
 40 ויאמר פהאיהוא הפלך שלום ויאמר יהוא
 41 מה דהיה וישלם כן אהיהוא: ויבן הצפה

מלך יהודה מלך יהוים בן יהושפט
 יהודה: בן שלשים ושנים שנה היה ב
 ושמו שנה מלך בירושלם: וילך בן
 מלכו ישראל פאשו עשו בית אחאב פי
 אחאב יהודה לו לאשה וישע יע
 יהודה: ולא אבה יהודה להשחית אחיה
 למען יוד עבדו פאשו אמר לו למה
 לבנו בלדמים: במו פשע איום מ
 ויהודה ומלם עליהם מלך: וישע
 צעירה וכל דרכב עפו ויהו יהו קם
 ויפה את איום הנביא אלו ואל שני
 וינס העם לאחזי: וישע איום משה
 יהודה עד האם היה או חסע לבנה
 יהויה: ויהו דברי יום וכל אשר עשה
 הם פתחים על ספר דברי הימים למלכו יד
 וישעב יום עם אביו וינס עם אביו
 יד וימלך אחזיה בן חזחח:
 שנים עשרה שנה ליום בן אחאב
 ישראל מלך אחזיה בן יהוים מלך יהו
 בן עשרים ושנים שנה אחזיה במלכו ו
 אחז מלך בירושלם ושם אמו עזריה
 עמרי מלך ישראל: וילך בן יהו בית א
 וישע יע בעני יהו בבית אחאב פי
 בית אחאב יהו: וילך את יוים בן י
 למחמה עם חזאל מלך ארם ברמת
 ויפו ארמים את יוים: וישב יום ב
 להרפא ביהעאל מן הדמים אשר ישו א
 פרמה ביהחמו את חזאל מלך ארם ויא
 ביהוים מלך יהודה יד לחיות את יוים
 אחאב ביהעאל פרחה הוא:

CAP. IX. ט

ו אלישע הנביא קרא לאחז מפני הדי
 ואמר לו חני מתוך ידך פה השמן
 בן יהו וילך רמת גלעד: ובאת שמה ור
 שם יהו בן יהושפט בן משי ובאת חז
 משה אחז ובימת אתו חזר בחזר: ול
 פה השמן וצקת על ראשו והמתה פה
 יהודה משחיתו למלך אל ישראל ופחתו ב

תגרו פרקא יהוה לרעב ונסתא אלהיה
 2 שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש
 האלום ותלך היא ובתיה ותגר בארץ שלשנים
 3 שבע שנים: ויהי מצדו שבע שנים ותשב האשה
 בארץ שלשנים ותצא לענק אל המלך אל ביתה
 4 ואל שדה: והמלך מפר אל ביתו בע איש
 האלום לאמר ספרה פא לי את כל הדלות אשר
 5 עשה אלישע: ויהי והיא מספר למלך את
 אשר היתה את הדמת והיה האשה אשר
 היתה את דמה צעקה אל המלך על ביתה
 ועל שדה ואמר גרוי אתי המלך ואת האשה
 6 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
 לאשה ותספר לו ותתלה המלך סוס אחד
 לאמר השוב את כל אשר לך ואל כל חבואת
 השדה מיום עבדה את יהוה ויעשה:
 7 ויהי אלישע דמשק ויגיד מלך ארם
 חזו ויגידו לאמר פא איש האלום עד
 8 הנה: ויאמר המלך אל חזאל קח בן יהו
 מסוה וילך לקחת איש האלום וחדש את
 9 יהו מאחז לאמר החזיה מחזי יהו וילך
 חזאל לקחתו ויפח מסוה בידו וכל טוב
 דמשק משא ארבעים נמל חבא וישעב לפניו
 ויאמר בקו בן יהו מלך ארם שלחני אליך
 10 לאמר החזיה מחזי יהו: ויאמר אלו אלישע
 לך אמר לא חיה חזיה ויהאני יהוה פי מחז
 11 יסוח: וישעב את דפניו וישם ערש ויבך
 12 איש האלום: ויאמר חזאל מדוע אתי בנה
 ויאמר פי דעתי את אשר תעשה לבני ישראל
 ויהי מבצרים חסלח פאט ובחיהם בחרב
 החזל ועל ידם תרשט חרותם הנקע:
 13 ויאמר חזאל פי מה עבדך ויפלג פי וישע
 דבר גדול היה ויאמר אלישע דרמי יהוה
 14 אתך מלך על ארם: וילך וימת אלישע
 ויבא אל אדוניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע
 15 ויאמר אמר לי יהו חזיה: ויהי מפתח
 ויפח היקבר ויטפל בפנים וישל על פניו
 16 וימח וימלך חזאל ופחתו: ומשנת
 חמש ליום בן אחאב מלך ישראל ויהושפט

מלכים ב ה רסמ

וַיִּשְׁבוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-אֲחִיזָבֵד אִשָּׁה וַיִּשְׂאָהּ מִשָּׁם
 9 וַיֵּלֶכְהוּ וַיִּסְמְנוּ: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-עֵדֵהוּ לֵאמֹר: 9
 אֲנֹחֵנו עֲשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה לְיִסְדֵּשְׁתָּהּ הַזֶּה
 10 אֲנַחְנוּ מִחַשְׁבִּים וְחִפְטֵי עַד-אֵד הַנֶּפֶק וְנִצְנָא
 עֲוֹן וְעַתָּה לָכֵן וְנִבְאָה וְנִפְדָּה בַּיּוֹם הַזֶּה הַמֶּלֶךְ:
 10 וַיָּבֵאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-שֹׁעַר הָעִיר וַיִּגְדְּדוּ לָהֶם
 לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-מִתְנַה אִמֶּךָ הַזֶּה אִין-לָשִׁם
 אִישׁ וְקָל אָדָם כִּי אֲדַפְּסֹס אִסּוֹר הַחֲמוֹר
 11 אִסּוֹר וְאִהְיִים כִּי-אֲשֶׁר הַמֶּה: וַיִּקְרָא הַשְּׁעִירִים
 12 וַיִּגְדְּדוּ בַּיּוֹם הַמֶּלֶךְ כִּי-נִמְנָה: וְלִגְם הַמֶּלֶךְ
 לִלְחָה וַיֹּאמְרוּ אֶל-עַבְדֵי אֲנִיחָהֵנָּה לָכֵם אֵת
 אֲשֶׁר-עָשִׂיתֶם לָנוּ אִמֶּךָ יִדְעֵי כִּי-רַעְמִים אֲנִיחֵנו
 12 וַיִּצְאֻ מִן-הַמִּצְטָרָה לַחֲזָרָה בַּהֲשִׁדָּה לֵאמֹר
 כִּי-יִצְאֻ מִן-הָעִיר וְנִחַפְּסֵם חַיִּים וְאֵל-הַשְּׁעִיר
 13 נָבֵא: וַיַּעַן אֲחֹזַי מַעֲבָדָיו וַיֹּאמְרוּ וַיִּקְרְאוּ
 חֲמוֹשָׁה מִן-הַפּוֹסִים הַשְּׂאִיִּים אֲשֶׁר נִשְׂאָד
 בְּהָ הָפֶם כְּכַל-הַמִּצְוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָד בְּהָ
 14 הָפֶם כְּכַל-הַמִּצְוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-חֲמָנוּ וְנִשְׁלַחַה
 וְנִרְאָה: וַיִּקְרָא שְׁנֵי רֹכְבֵי סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
 15 אַחֲרָיו מִתְּחִילָאִים לֵאמֹר לָכֵן הָיָה: וַיֵּלֶכְהוּ
 אַחֲרֵיהֶם עַד-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה מִלַּיְהוּדָה מֵאֵת
 16 בְּנֵי־וְכָלִים אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אִתָּם בְּחַפְּזוֹם
 וַיִּשְׁבוּ הַמִּלְחָמִים וַיִּגְדְּדוּ לַמֶּלֶךְ: וַיִּצְא הָעָם
 17 וַיָּבֵאוּ אֵת מִזְבַּח אִמֶּךָ וַיִּדְּדוּ סִיחֵי-סִיחֵי בְּשִׁקְלָה
 וְסִיחֵי־שְׁעִירִים בְּשִׁקְלָה בְּדָם יִדְּדָה: הַמֶּלֶךְ
 17 הַמֶּלֶךְ אֶת-הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר-לִשְׁעַן עַל-יָדוֹ עַל-
 הַשְּׁעִיר וַיִּמְסָדוּ הָעָם בְּשֹׁעַר וַיִּמָּחַ כִּי-שֹׁעַר דָּבָר
 18 אִישׁ הַאֲלֹהִים אֲשֶׁר דָּבַר בְּדַח הַמֶּלֶךְ אֵלָיו:
 וַיִּדְּדוּ דָּבָר אִישׁ הַאֲלֹהִים אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
 18 סִיחֵי־שְׁעִירִים בְּשִׁקְלָה וְסִיחֵי-סִיחֵי בְּשִׁקְלָה יִדְּדָה
 19 בְּשֹׁעַר מִדֹּב בְּשֹׁעַר שְׁמֹרֹן: וַיַּעַן הַשְּׁלִישִׁי אֶת-
 אִישׁ הַאֲלֹהִים וַיֹּאמְרוּ הַזֶּה יִדְּדָה עֲשֵׂה אֲפֹרָה
 19 בְּשָׁמַיִם הַיַּרְדֵּה בְּדָבָר הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ דָּבָר וְאֵת
 20 בְּעִינֵיהֶם וּמִשָּׁם לֹא תֵאֱכַל: וַיִּדְּדוּ לוֹ כִּן וַיִּמְסָדוּ
 אֵת הָעָם בְּשֹׁעַר וַיִּמָּחַ:

CAP. VIII. ח

וַיִּשְׂאֵה דָבָר אֶל-הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר-הָיָה אֶת-
 1 בְּהָ לֵאמֹר קִדְמוּ וְלִכֵּי אֵתָּה וְנִיחָד וְנִיחָד כִּי-אֲשֶׁר

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיָה בַּיּוֹם הַהוּא חֲנִי אֶת-דָּבָר וְנִאֲכַלְנוּ
 30 וְנִחַתְנָא אֶת-דָּבָרָה: וַיִּדְּדוּ כְּשִׁלְעַ הַמֶּלֶךְ אֶת-
 דָּבָר הַאֲשֵׁרָה וַיִּדְּעוּ אֶת-בְּנָדָיו הָיָה עַבְדוֹ עַל-
 31 הַחֲמוֹה וַיִּרְאָה הָעָם הַזֶּה הַשָּׁקַל עַל-בְּשָׁדוֹ
 מִפְּתוֹ: וַיֹּאמְרוּ כִּדְדֵי-עֲשָׂהֵלִי אִלְזִים וְכִה
 31 יִסְרָף אֲסִי-עַמֹּד רֵאשׁ אֲלִישֶׁע כִּי-שֹׁשֶׁט עַל-
 32 הָיִים: וְאֲלִישֶׁע יָשָׁב בְּבֵיתוֹ הַחֲזָקִים וַיִּשְׁכֵּם
 אֵתוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְתֵי בֵּיתוֹ וַיֵּא הַמֶּלֶךְ
 אֵלָיו וַיִּהְיֶה אִמֶּךָ אֶל-הַחֲזָקִים הַיְהוּדִים כִּי-
 32 שְׁלַח כִּי-דִמְצָצָה הָיָה לַחֲמוֹד אֶת-דָּאִשִׁי רֵאשׁ
 33 נָבֵא הַמֶּלֶךְ כִּי-הָלַח וְלִחַתְנָם אֵתוֹ בְּלַח
 וְהָיָה קָל וְנָלִי אֲדָמָו אֲחֵרָיו: עַד-כִּי מִדְּבַר
 עָשָׂם הַזֶּה הַמֶּלֶךְ יָד אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים
 33 הַזֶּה מֵאֵת הַזֶּה מִדְּאִחֹל לַיְדָה עַד:

CAP. VII. ז

וַיֹּאמְרוּ אֲלִישֶׁע שְׁמַעוּ דְבַר-יְהוָה כִּהֵּן אִמֶּךָ
 1 יִדְּדָה בְּשֹׁעַר מִדֹּב סִיחֵי-סִיחֵי בְּשִׁקְלָה וְסִיחֵי־
 2 שְׁעִירִים בְּשִׁקְלָה בְּשֹׁעַר שְׁמֹרֹן: וַיַּעַן הַשְּׁלִישִׁי
 אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ כִּשְׁעַן עַל-יָדוֹ אֶת-דָּאִשִׁי הַאֲלֹהִים
 וַיֹּאמְרוּ הַזֶּה יִדְּדָה עֲשֵׂה אֲפֹרָה בְּשָׁמַיִם הַיַּרְדֵּה
 3 דָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ הַזֶּה רֵאשׁ בְּעִינֵיהֶם וּמִשָּׁם
 לֹא תֵאֱכַל: וְאֲפֹרָה אֲשֶׁר־הָיָה
 3 מַצְעִים פִּתַח הַשְּׁעִיר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵשׁוֹ
 4 כִּהֵּן אֲסִי-עַמֹּד וַיִּשְׁכֵּם פֹּה עַד-מָחָר: אֲסִי-עַמֹּד
 נָבֵא הָעִיר וְהָרַעַב בְּעוֹר וּמָחָר לָשִׁם וְאִם-
 4 לִשְׁכֵּם פֹּה וּמָחָר עֲשֵׂה לָכֵן וְנִפְלָה אֶל-מִתְנַה
 אִיִּם אֲסִי-חֲמוֹה כַּחַד וְאֲסִי-חֲמוֹהוּ וּמָחָר:
 5 וַיִּקְרָא בְּשֹׁעַר לָבֵא אֶל-מִתְנַה אִיִּם וַיָּבֵאוּ עַד-
 6 כְּצֵה מִתְנַה אִיִּם הַזֶּה אֶת-לָשִׁם אִישׁ: וַיִּדְּדוּ
 הַשְּׁמֵעֵי אֶת-מִתְנַה אִיִּם קָל וְכִי וְקָל לִים
 6 קָל חוֹל בְּזוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֲחֵהוּ הַזֶּה
 שְׁכַר-עֵלִים מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל אֶת-מַלְכֵי הַחֲתוּמִים
 7 וְאֶת-מַלְכֵי מְצֻרִים לָבֵא עֵלֵינוּ: וַיִּקְרָאוּ וַיִּמְסָדוּ
 7 בְּשֹׁעַר וַיִּשְׁכֵּם אֶת-הַאֲלֹהִים וְאֶת-סוּסוֹת וְאֶת-
 הַחֲמוֹהִים הַמִּצְטָרָה כִּי-אֲשֶׁר הָיָה וַיִּנְסוּ אֶל-
 8 כְּפִשָּׁם: וַיִּמָּחַר הַמַּצְעִים הָאֵלָה עַד-כְּצֵה
 הַמִּצְטָרָה וַיָּבֵאוּ אֶל-אֲחֵהוּ אֲחֹזַי וַיִּשְׂאֵהוּ
 וַיִּשְׂאֵה מִשָּׁם כְּכַף הַחֵבֶל וַיִּבְנִים וַיֵּלֶכְהוּ וַיִּסְמְנוּ

וַיִּשְׂאֵה מִשָּׁם כְּכַף הַחֵבֶל וַיִּבְנִים וַיֵּלֶכְהוּ וַיִּסְמְנוּ

אלישע הנביא אשר בישאל תל למוקו יש
 ארדהוטים אשר תתם בחוד משש
 ואמר לבו הוא אלה הוא ואשלה ואקט
 ויהי ללואי דעה ברוך: וישלח ע
 סוסים ורכב גדול כדו ויסאו לילה ויסאו
 העיר: וישכם משחה איש האלהים ל
 ויסאו והפד תול סובב ארדהו עוסס ו
 ואמר נעזו אליו אלהו אדני איהו נעזו
 ואמר אל איהו כי רבים אשר איהו סא
 אותם: ויחפלו אלישע ואמר יהיה פקדו
 ארדענו ויהיה ויסקו יהיה ארדענו ה
 יהא והיה הוד מלא סוסים ורכב:
 סביב אלישע: ויהיה אלו ויחפלו אלו
 אלהו יהיה ואמר יהיה ארדהו יהיה פקדו
 ויכס פקדוים פדס אלישע: ואמר אלו
 אלישע אלהו יהיה ואלהו העיר לבו א
 ואליהו אותם אל יהא אשר תפשו ו
 אותם שמונה: והיה פבאם שמונו יהא
 אלישע יהיה פקדו ארדענו אלהו יהיה ויהי
 יהיה ארדענוים יהיה והיה פרוץ שמו
 ואמר מלך ישראל אל אלישע פדאני או
 האסה אנה אמי: ואמר לא תהיה יהא
 שניה ברוכה ובלשון אנה מנה שום לו
 רמים לפדוים וימלו ושמו חכס אל ארדהו
 ויכהו לזים פדה גדולה וימלו ושמו וישלו
 וי לכו אל ארדהוים ולארסו עד גדות א
 לבא פרוץ שמואל: יהיה אותה

שלום יהיה שליחי לאמר הנה עמיה זה סאו
 אלו שרדענוים מהו אפרים מפני הנביאים
 ויחפלו לזים פפר פקדו ושמו חלפיה בגדים:
 23 ואמר נעזו והאל קח פפרים ושרדו פו וצו
 פפרים פקדו בשטו חרטים ושמו חלפיה
 בגדים ויחן אל שטי מעו ויטאו לפדה:
 24 ויסאו אלהו עסל ויקח מידו ויסקו בבירה
 25 וישלח ארדהו אמשו ולכו: והארסו ויעמד
 ארדהו ואמר אלו אלישע סאו גדות ואמר
 26 לא ידקו עדהו אנה ויהיה: ואמר אלו לא
 לי הודו פסאו והפד איש מעל סובבתי
 לקראתו העת לקחה ארדהו ולקחה
 בגדים חרטים וחרטים וצא ויבדו ויעדים
 27 וישקוחו: וצדעת נעזו ותפדו פו ויבדו
 שלום ויסאו מלפדו מעדע פשלו:

CAP. VI. 1

וואמר בירדהוים אל אלישע והיה סא
 הפקדו אשר אנה ושבים שם לפקדו צו
 2 מנפו: נלכה פא ערדהו ונקחה משם
 איש קדה אלה ונעשדלס שם פקדו לשבת
 3 שם ואמר לבו: ואמר יהיה והאל סא
 4 וקו ארדענו ואמר אני אקו: וילך אותם
 5 ויסאו ויהיה ויהיה הפקדו: והיה והחלו
 משל והקדה והארדהו כל ארדהוים ויעקו
 6 ואמר אנה אדני יהיה שמואל: ואמר איש
 יהאיהו אנה נפל ויהיהו ארדהוים
 7 ויפדו עו וישלחו שמה ויהיה תפלו: ואמר
 8 רדס לך וישלח הו ויפדו: ומלך
 אים היה מלחם בישאל ויפדו ארדענו
 9 לאמר אל מוקו שלי אלמנו חתנו: וישלח
 איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השטר
 מעטו הפקדו היה פד שם אים חתים:
 10 וישלח מלך ישראל אל הפקדו אשר אמר
 לו איש האלהים והחיהו והשטר שם לא
 11 אחת ולא שתיים: והשטר לב מלך אים על
 יהיה היה ויקח ארדענו ואמר אלהים
 יהא חתנו לי מי משעטו אל מלך ישראל:
 12 ואמר אנה מעבדו לא אדני המלך פו

וואמר בירדהוים אל אלישע והיה סא
 הפקדו אשר אנה ושבים שם לפקדו צו
 2 מנפו: נלכה פא ערדהו ונקחה משם
 איש קדה אלה ונעשדלס שם פקדו לשבת
 3 שם ואמר לבו: ואמר יהיה והאל סא
 4 וקו ארדענו ואמר אני אקו: וילך אותם
 5 ויסאו ויהיה ויהיה הפקדו: והיה והחלו
 משל והקדה והארדהו כל ארדהוים ויעקו
 6 ואמר אנה אדני יהיה שמואל: ואמר איש
 יהאיהו אנה נפל ויהיהו ארדהוים
 7 ויפדו עו וישלחו שמה ויהיה תפלו: ואמר
 8 רדס לך וישלח הו ויפדו: ומלך
 אים היה מלחם בישאל ויפדו ארדענו
 9 לאמר אל מוקו שלי אלמנו חתנו: וישלח
 איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השטר
 מעטו הפקדו היה פד שם אים חתים:
 10 וישלח מלך ישראל אל הפקדו אשר אמר
 לו איש האלהים והחיהו והשטר שם לא
 11 אחת ולא שתיים: והשטר לב מלך אים על
 יהיה היה ויקח ארדענו ואמר אלהים
 יהא חתנו לי מי משעטו אל מלך ישראל:
 12 ואמר אנה מעבדו לא אדני המלך פו

מפניו כי את דשנא וראו פרמאסא דא
 לו וחי בשמעו אלישע איש גדולים כי
 קצו מלך ישראל אדנבויו ושלה אדמלך
 לאמו לפה קצעה בנדוק יבארט אלו וחי
 פי יש נרא בישואל: ונא נעמן בסמו
 ובכפו ונעמד פתודיפת לאישע: וישלח
 אלו אלישע מלאך לאמו הלך ורחצה
 שבע פעמים ביהו וישב בשוה לח וסור:
 תקצו נעמן וילך ואמו רפה אמרו אלו
 נא מצא ועמד קרא בשם יהוה אלו והנח
 דו אדפוקס ונא הפצוע: הלא טוב
 אבנה ופשו קרדו דמשק מפל מימי ישראל
 הלא אדוק בדם וסדתי וסן וילך ברחו:
 ונשו עבדו ויפדו אלו ואמו אבי דבר
 גול הבנא דבר אלו הלא תעשה ונא כי
 אצ אלו החן וסור: וחד מטבל ביהו
 שבע פעמים דבר איש האלים וישב בשוה
 כמשו נש קמן וסוד: וישב אלו
 האלים ונא וכל מתנה ונא ונעמד לסמו
 ואמו ופדט דעמו פי אן אלים בכל
 הארץ פי אס פשואל ועשה קדמא ברה
 מאח עבדו: ואמו ויהודה אשר עמדה
 לסמו אס אקח ונפצו לי קוח ונאן:
 ואמו נעמן ונא יתדט לעבדו משא צמד
 פדים אדמה פי לא יעשה עוד עבדו עליה
 ונח לאלים אדום פי אס ליהו: להם
 היה וכלו יהוה לעבדו בנא אדני ביד
 רמן להשתחוהו שפה והוא לשען עלי
 השתחויהו ביה רמן פשתחויהו ביה רמן
 וסלדט יהוה לעבדו דבר היה: ואמו
 לו קח לשלם וילך מאחו ברת איו:
 ואמו נחיו מעו אלישע איש האלים רפה
 העין אדני אח נעמן הארץ היה מקוח
 מידו אח אשר דמא ויהודה פראס צמו
 אדיו ולקחתי מאחו מאמה: ויהו נחיו
 אדיו נעמן ונא נעמן רץ אדיו ושל מעל
 המדבה לקחתי ואמו השלם: ואמו

37 ונא ונפל על גליו וישתחו
 38 ארצה וישא אדמה ונא: ואלישע
 שב הגלגלה ודבע בארץ ובני הבנאים
 ושנים לסמו ונא לעשו שפח הסד הדולה
 39 וישל חוד לבני הבנאים: ונא אחד אל
 השדה ללקט אורו ונצא פסן שדה וילקט
 מפו פקעו שדה מלא בנדו ונא וישלח אל
 40 סר הדוד פרלא דעו: ונא לאיש
 לאכל יהו פאכלם מדוד והפה צעף
 ואכלו מה פסד איש האלים לא וכלו
 41 לאכל: ואמו וקחו לבנה וישלח אדנפד
 ונא צק לעם ונא ונא ונא דבר רע
 42 פסד: ונא פא מפעל שלישה ונא
 לאיש האלים לחם בפחים עששים לחם
 ששים וכמל בעקלט ואמו הן לעם ונא:
 43 ונא משרו מה אהן זה לפני מאה איש
 ונא הן לעם ונא פי כה אמו יהוה אכל
 44 ויהו: ויהן לסמדם ונא ויהו דבר
 יהו:

CAP. V. ה

1 ונעמן שר צבא מלך אים היה איש גדול
 לפני אדניו ונא פנים ביהו ביהו יהוה
 וישעיה לאדם והאיש היה נפס חיל מצוע:
 2 ונא ונא נחדים וישפ מרץ ישראל
 3 ביהו קספה וחי לפני אשח נעמן: ונא
 אל ביהוה אהלו אדני לפני הבנא אסו
 4 בשמנון אן ונא איו מצעו: ונא ונא
 לאדני לאמו פזאח וכזאח דפה דערה
 5 אס מרץ ישראל: ואמו מלך אים קח
 נא וישלח ססר אל מלך ישראל וילך ונא
 בידו עשו פפריכסא וששה אלים חב ועשו
 6 חלסות ברום: ונא הפסד אל מלך ישראל
 לאמו ועשה בנא הפסד היה אלו רפה
 שדתי אלו אדנעמן עבדו ונאספו
 7 כפשו: ויהו קרא מלך ישראל אדנפסד
 וקצו בנדי ואמו האלים אל להיות
 ונקחיהו יהוה שלח אל לאסא איש

אֵלֶשׁע אֶמְצֵא עִבְדֶּךָ אִישׁ מֵת וְאֵתָהּ הַיְתִים
 פִּי עִבְדֶּךָ וְדָהּ וְדָהּ אֶת־יְהוָה וְהַפְּשֵׁה נָא לְלִבְךָ
 2 אֶת־שְׁנֵי יָלְדָיו לִי לְעִבְדִים וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ
 אֵלֶשׁע מַה אֲעִשְׂוּלְךָ הַיְתִים לִי מִדָּשׁ לִבִּי
 בְּבִית וְיֹאמְרוּ אֵין לְשִׁשְׁחֻחֶךָ לִי בְּבִית פִּי אִם־
 3 אֶסְדֹּךְ שִׁמְךָ וְיֹאמְרוּ לִבִּי וְשִׁאֲלֶיךָ פִּלְמִים מִךְ
 הַיְדוּץ מִמָּה פִּלְ שִׁכְנִיכִי פִּלְמִים רַקִּים אֵל־
 4 הַמַּעֲשִׂי וְיֹאמְרוּ וְכִנְרֵת הַדָּלִת בְּעֵדֶךָ וְכַעַד
 בְּיָדֶךָ וְהִצִּילֵת עַל מַלְאָכֵי הַמָּלֶכֶת הַזֹּהֶמָלָה
 5 הַחַפְּשִׁי וְהַלְדִּי מִמָּוֶה וְחִסְפֵי הַדָּלִת בְּעֵדֶךָ
 וְכַעַד בְּמִדָּה רַקִּים מַעֲשִׂים אֵלֶיךָ וְדָהּ מַעֲשִׂיכֶם
 6 וְיָדֶךָ וּמַמְלָאֹת הַפְּלִים וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ הַיְתִים
 אֵלֶי עַד פִּלְי וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אֵין עַד פִּלְי וְיַעֲמֵד
 7 הַשְּׁמֵן וְחֵמָל וְחֵמָל אִישׁ הַדְּלִים וְיֹאמְרוּ
 לִבִּי מִכֹּסֶת אֶת־הַשְּׁמֵן וְשִׁלְמִי אֶת־נַשְׂבִּילִי וְאֵת־
 8 בְּלִי וְיָדֶךָ בְּזִרְתִּי וְיָדֶךָ הָאִם וְיַעֲמֵד
 אֵלֶשׁע אֶרְשִׁימִם וְשִׁם אִשָּׁה גִדְּלָהּ וְהַחֲזִיק
 9 לֵאמֹל לְדָוִד וְיָדֶךָ מִיָּד עִבְדִּי יִסֵּר שְׁמֵנִי
 תִּשְׁעִי פִי אִישׁ אֶת־הִים קָדוֹשׁ דָּהּ עַד עֲלִיתִי
 10 הַמִּדְּוָה וְנַעֲשֵׂה נָא עֲלֵיכֶם קִטְפָה וְכִשְׁמִים
 לִי שִׁם מִפְּנֵי וְשִׁלְחֵךְ וְכִפֹּא וְמַלְאֵה וְדָהּ בְּמֵה
 11 אֵלֶיךָ יִסֵּר שְׁמֵנִי וְיָדֶךָ הָאִם וְיִמָּא שְׁמֵנִי
 12 יִסֵּר אֵלֶיךָ עֲלֵיךָ וְיַשְׁכֵּב שְׁמֵנִי וְיֹאמְרוּ אֵל־
 גִּידְּוֹי גִּשְׁוֹ קָדָה לְשִׁמְנֵיךָ הָאִם וְלִקְרָא לָהּ
 13 וְהַעֲמֵד לְמִוֶּה וְיֹאמְרוּ לֹא אֶמְצֵא אֵלֶיךָ דָּהּ
 תִּדְרֹת וְאֵלֶיךָ אֶת־מַלְאָכֵי הַיְתִיכָה הָאִם מַה
 לְעִשְׂוֹת לָךְ הַיֵּשׁ לְפִי לָךְ אֶת־הַיְתִיכָה אֵל־
 14 שֵׁר הַצָּבָא וְיֹאמְרוּ בְּיָדֶךָ עֲמִי אֲנִי וְשִׁמְחֵךְ
 וְיֹאמְרוּ וְיִמָּא לְעִשְׂוֹת לָהּ וְיֹאמְרוּ גִידְּוֹי אֲבָל בֵּן
 15 אֶת־לָהּ וְאִשָּׁה וְקָו וְיֹאמְרוּ קָדָה לָהּ וְיִקְרָא
 16 לָהּ וְהַעֲמֵד בְּפִתְחָה וְיֹאמְרוּ לַמַּעֲד הַזֶּה פֶּתַח
 דָּהּ אֵתֵר חֲבִירָתָה בֵּן וְיֹאמְרוּ אֶת־אֵתֵר אִישׁ
 17 הַדְּלִים אֶת־הַכֹּכָב בְּשִׁחְחֻחֶךָ וְתִסְדֵּר הָאִשָּׁה
 וְיִמָּא בֵּן לַמַּעֲד הַזֶּה פֶּתַח וְיִהִי אִשֵּׁר דָּהּ
 18 אֵלֶיךָ אֵלֶשׁע וְיַגְדֵּל דָּהּ וְיָדֶךָ הָאִם וְיִמָּא
 19 אֶת־אֲבִיךָ אֶת־הַיְתִיכָה וְיֹאמְרוּ אֶת־אֲבִיךָ

וְאֵתֵר וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ אֶת־דָּשׁ שְׂאֵרָה אֵלֶיךָ
 אֲנִי וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ אֶת־דָּשׁ שְׂאֵרָה אֵלֶיךָ
 עַל־סִפְּתֶיךָ עַד־הַפְּשֵׁים וְיִמָּא וְיִהִי
 וְיִשְׁכְּבוּ עַל־מַסְפַּח אִישׁ הַדְּלִים וְיִתְּכֶם
 בְּעֵדֶךָ וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם אֶת־אִשָּׁה וְיִתְּכֶם
 שְׂלֹחֶה נָא לִי אֶת־כֹּדֵה־הַפְּשֵׁים וְאֵת־הַיְתִיכָה
 וְיִתְּכֶם עַד־אִישׁ הַדְּלִים וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 מִדְּוָה אֵתֵר הַיְתִיכָה אֵלֶיךָ הָאִם אֶת־הַיְתִיכָה
 שְׁמֵךְ וְיֹאמְרוּ שְׁלֹמִים וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 אֶת־נַשְׂבִּילִי סֵדֶךָ וְיִתְּכֶם אֶת־הַיְתִיכָה לְפִנֵּי
 אֶת־אֲמִיתֵיךָ לָךְ וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם אֶת־אֵלֶיךָ
 הַדְּלִים אֶת־הַיְתִיכָה וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 דָּהּ הַיְתִיכָה וְיִתְּכֶם עֲשֵׂה וְיִתְּכֶם לְדָוִד
 וְיֹאמְרוּ לָהּ הַשְּׁלֹמִים לָךְ הַשְּׁלֹמִים אִישׁ הַיֵּשׁ
 לִבִּי וְיֹאמְרוּ שְׁלֹמִים וְיִתְּכֶם אֶת־אִישׁ הַיֵּשׁ
 אֶת־יָדֶיךָ וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 וְיֹאמְרוּ אִישׁ הַדְּלִים וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 מִדְּוָה לָהּ וְיִתְּכֶם הַעֲלִים מִפְּנֵי וְלֹא הַיְתִיכָה
 וְיֹאמְרוּ הַשְּׁלֹמִים בֵּן מִמָּה אֵתֵר הַיֵּשׁ אֵלֶיךָ
 לֹא תִשְׁלַח אֵתֵר וְיֹאמְרוּ לְהַחֲזִיק וְיִתְּכֶם מִיָּד
 וְיִתְּכֶם מִשְׁעִטֵי בִידְךָ וְיִתְּכֶם פִּי הַמַּעֲשִׂי אִישׁ
 תְּבַרְכֵם וְיִתְּכֶם אִישׁ לֹא תִעַנְנֵךְ וְיִתְּכֶם
 מַשְׁעִטֵי עַל־פִּי הַיֵּשׁ וְיֹאמְרוּ אֵם דָּהּ
 חֲרִיבֵהּ וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם אֵם אֲנִיכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 אֲנִיכֶם וְיִתְּכֶם עַד לַפְּשֵׁים וְיִתְּכֶם אֵם
 הַשְּׁלֹמִים עַל־פִּי הַיֵּשׁ וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 וְיִשָּׁב לְקִרְבָּהּ וְיִתְּכֶם לֹא לֹא הַיְתִיכָה וְיִתְּכֶם
 וְיִתְּכֶם אֵלֶשׁע הַיְתִיכָה וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם מִתְּכֶם
 עַל־מַסְפַּח וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם הַדָּלִת בְּעַד שְׁמֵךְ
 וְיִתְּכֶם אֶת־יְהוָה וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 וְיִתְּכֶם פִּי עַל־פִּי וְיִתְּכֶם עַל־פִּי וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 פִּי וְיִתְּכֶם עַל־פִּי וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 וְיִתְּכֶם בְּבִית אֶת־הַיְתִיכָה וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 וְיִתְּכֶם עַל־פִּי וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם עַל־פִּי וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 וְיִתְּכֶם אֶת־הַיְתִיכָה וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם
 וְיִתְּכֶם אֶת־הַיְתִיכָה וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם וְיִתְּכֶם

כלבים ב ד רסה

ויהיה אלה מלך ישראל ויהושפט ומלך
 אדום: ואמר אלישע אל מלך ישראל מה
 לי ולך לך אל לבאי אבוי ואל לבאי אבתי
 ואמר לי מלך ישראל אל פירעא יהיה
 לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד
 מאב: ואמר אלישע חי יהיה צבאות אשר
 עמתי לפניו פי לולי פני יהושפט מלך
 יהודה אני משא אסאפוט אלקי האסאפוט:
 ושעה קודם לי כנגד יהיה כנגד המצנן ויהי
 עליו חי יהיה: ואמר כה אמר יהיה עשה
 והצל יהיה צבים וצבים: פירעה אמר יהיה
 לארצות רחל ולא רחל נשם והפול והדא
 ופלא מים ושוחים אתם ומקמים והמחמים:

18 ונקל ואת בשעני יהיה ונתן את מאב פדום:
 19 והפלים בלעד מכצו ובלעד מבחוד וכל
 עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסחמו וכל
 החלקה השפה תכסו פאבנים: ויהי בבל
 בעלת המטה יהודה מים פאים מתוך אדום
 ותמלא יהוא ארדמים: ומל מאב שמעו
 פירעלו המלכים להרוסם עם ותצעקו מכל
 חגו הנדה ומעלה ויעמדו על הגבול:
 22 ותשימו בבלך השמש ויהיה על דמים וירא
 מאב כנגד ארדמים אדמים פדים: ואמר
 דם זה יהרג נדוה המלכים ופי איש את
 רעהו ועשה לשלל מאב: ויסא אל מחנה
 ישראל ויקמו ישראל ופי את מאב וינסו
 מפניהם ויפרכו הנהת את מאב: והערים
 תרבו וכל חלקה טובה ישלחו איש אבט
 ומלאכה וכל מעיני מים יסחמו וכל עץ טוב
 ישלח עד המצוד אבנה בעור החשת והספ
 ותקעשם ויפנה: וירא מלך מאב פרחוק
 26 מפני המלחמה ויפקו אתו שבע מאות איש
 שלף חרב לבי קצו אל מלך אדום ולא יכלו:
 ויפקו ארבעת הפלור אשר ימלך פרחו:
 ויעלדו עלה על לוחמה ויהי קצת גדול על
 ישראל ויסעו ממלכה וישבו לארץ:

CAP. IV. 7

ואשה אחת מנשי בני הממאים צעקה אל

20 ומשפחה: ואמר קוד לי צלוחי חדשה
 21 ותישם שם מלך יהוא אלו: והוא אל מאב
 הפים ושלף שם מלך ואמר פדאמר יהיה
 רפארו לפים האלה לא יהיה משם עד מות
 22 ומשפחה: וירשו הפים עד היום והיה פדור
 23 אלישע אשר דפו: ויעל משם ביד
 אל והאועלה ברוך ועדים קמפם טאז מכ
 הפד והתקסרם ואמרו לו עלה כרה עלה
 24 כרה: ויטן אתרו ויראם וקבלם בשם יהיה
 ותצאקה שוחים פדים מן הדש ותבקעה מים
 25 ארבעים ושנן ולימים: וילך משם אל יד
 הפלור והשם שב שמוך:

CAP. III. 1

1 ויהודים בראויב מלך על ישראל בשמרון
 בשעה ששנה עשרה ליהושפט מלך יהודה
 2 ויסוף שוחים עשרה שנה: ויעשה דע
 בשע יהיה רק לא כחמו וכאפו ויסר את
 3 משפח הפלור אשר עשה אמו: רק בתפוח
 וירעם פדעם אשר החטא את ישראל כהן
 4 ארסו מפנה: וישע מלך מאב יהיה נקד
 והשיב למלך ישראל מאה אלף סוים ומאה
 5 אלף אלים צמו: ויהי כמות ארמב וישע
 6 מלך מאב במלך ישראל: והוא הפלור
 יהודים פים והוא משמרון ויסוף את מל
 7 ישראל: וילך וישלה אל יהושפט מלך
 יהודה לאמר מלך מאב פשע פי החלק את
 אל מאב לפלחמה ואמר העלה כבני כמור
 8 עשו כעשו פסס פססו: ואמר איה
 9 יהיה נעלה ואמר ברוך מרפ אדום: וילך
 מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ולבו
 יהו שבעת ימים ולא יהיה מים לפחנה
 10 ולחמה אשר פתליהם: ואמר מלך ישראל
 אלה פירעא יהיה לשלשת המלכים האלה
 11 לתת אותם ביד מאב: ואמר יהושפט והן
 פה ביה ליהוה ומדשה את יהודה מאורו
 ין אתו משבו מלך ישראל ואמר פה
 אלישע בן שפט אשר צק מים על ידו
 12 אליהו: ואמר יהושפט יש אתו פרי יהיה

איש אלהים אני החד אשר מרדמים ותאכל
 אתו ותתחמשהו וחדד אשר מרדמים
 11 ותאכל אוי ותתחמשהו: ושבו ושלח אלה
 ערדמים אתו ותמשהו ויען וידפ אלה
 איש האלהים פדאמך הפלך מנהו ויהו:
 12 ויען אלה וידפ אלהם אם איש האלהים
 אני החד אשר מרדמים ותאכל אתו וחד
 חמשהו וחדד אשר אלהים מרדמים ותאכל
 13 אוי ותתחמשהו: ושבו ושלח ערדמים
 שלשים ותמשהו ויעל וימא ערדמשים
 השלשי חסע על פתחו ולכד אלה וחתונ
 אלו וידפ אלה אשר האלהים חקרא נשש
 14 ונשש עבדו אלה חמשים בעתו: וזה
 ירדה אשר מרדמים ותאכל אתשש שני
 החמשים וראשם ותתחמשהו ועשה
 15 חיק נשש בעתו: וידפ מלך
 יהוה אל אלהו הו אוו אל שוה מסמ
 16 ויבם וירד אתו אל המלך: וידפ אלה
 פדאמך יהוה יען אשר שלחה מלכם
 לחדש בעל ובח אלה עקון המבל אך
 אלהים ישוראל לחדש בדחו לכן הפשה
 אשר עליה שם לא יחד מפנה פדמו
 17 תמחו: וימח פדמ יהוה: אשר דפ אלה
 וימלך יהוהם תחמה בשנת ששים ליהוהם
 פדדמשש מלך יהוה פ לאדהו לו פ:
 18 וירד פסי אתורה אשר עשה המארהפה
 כחמים על מסו פתי דמים למלך ישראל:

CAP. II. ב

1 ויהי בהעלות יהוה את אלהו בסעדה
 2 השמים ויבך אלהו ואלשע מרדמלל:
 ותאמר אלהו אל אלשע שברט מה פ יהוה
 שלחני ערדמאל ותאמר אלשע ויהי יהוה
 3 וחד נששה אם אתבך וירדו פדמאל: ויצא
 במדבחימ אשר פדמאל אל אלשע ותאמר
 אלהו ודעך פ דאם יהוה לכן אתדמך
 מפל ראשך ותאמר פס אם דעתי דעתי:
 4 ותאמר לו אלהו אלשע: שברט מה פ
 יהוה שלחני יהוה ותאמר ויהי יהוה ויהי נששה

מלכים ב א

47 למלך יהודה: והיה והקול אשר לשא בניו
 48 אמר אשר בש מדינתו: ומלך את פיהם
 49 מצ מצד מלך: והשפט עשו אלוה תרשים
 ללכת ארסיה להג ולא הלך פר משפיה
 50 אלוה בעציון גבר: וא אשר אחויהו בן ארזב
 אל יהושפט ילכו עבדי עש עבדו פאסיה ולא
 51 אבה יהושפט: וישב יהושפט עם אביו
 ויבט עם אביו בעד יוד אביו ומלך יהודם
 52 בן פחחיו: אחויהו בן ארזב מלך
 על ישראל בשמוון בשנה שבע עשורו ליהושפט
 53 מלך יהודה ומלך על ישראל שנתים: ויש
 דע בשני ידה וקף ברוך אביו וברוך אביו
 וברוך ירבים פרבט אשר הוסיא אד
 54 ישראל: ויעב ארדהעל וישתחיה לו ויבטם
 ארדהו אדו ישראל ככל אשר עשה אביו:

39 בשמוון: וישטף ארדהכב על פרת שמוון
 וילש הגלים ארדהו החטה דעצו פדו
 39 ידה אשר דפו: והיה דמל ארזב וכל אשר
 עשה פרת השן אשר פה וכל דעוים אשר
 פה והארדם פוהים על ספר דמי האמים
 40 למלך ישראל: וישב ארזב עם אביו ומלך
 41 אחויהו בן פחחיו: ויהושפט בן אמא
 מלך על יהודה בשנה ארבע לארזב מלך
 42 ישראל: יהושפט בן שלשים חמש שנה
 במלכו ועשורם חמש שנה מלך יהושפט ושם
 43 אפו עזובה בדי שלחו: וקף בכל דרוך אמא
 אביו לא יסר מפני לעשות האסר פעיע ידה:
 44 אף הבמה לא יסרו עד העם מופדים ומפדים
 45 בבמה: וישלם יהושפט עם מלך ישראל
 46 והיה דמי יהושפט גמרוהו אשר עשה והאסר
 מלם והארדם פוהים על ספר דמי האמים

מלכים ב

LIBER II. REGUM.

CAP. I. *

עלה לקראתו ויאמר אליהו לבי שנה אל
 1 המלך אשר שלח אתכם דפוחם אלו
 2 פה אמר יהוה המבלי את אלוהם בשואל
 איהו שלח לדוש בבצל ובזב אלו עקון
 לכן הנפשה אשר עליה שם לא יחד מפנה
 7 פירוח תמות: וידפו אלוים מה משפט
 האיש אשר עלה לקראתם וידפו אליהם
 8 ארדהוים האלו: ויאמרו אלו יש בעל
 9 שער ואחז עד אחז במחנה ויאמר אליה
 והשפ דהאו וישלחו אלו עד חמשים
 10 וחמשים ועל אלו ויהי שלב על האש הוד
 וידפו אלו יש האלוים המלך דפו נדה:
 ויעשה אלוה וידפו אל אשר דחמשים ואם

1 וישע מרא בשואל אחז מזה אחזב:
 2 וישל אחזו בעד השבבה בעליתו אשר
 בשמוון ויהל ומלח מאכום ויאמר אלוים
 לבי דלוש בבצל ובזב אלו עקון אס ארדהו
 3 מחלו יהו: ומלך יהו דפו אל אלוה
 והשפ קום עלה לקראת מלכי
 שמרון דפו אלוים המבלי את אלוים
 בשואל אים האלים לדוש בבצל ובזב אלו
 4 עקון: ולכן פה אמר יהו הנפשה אשר
 עלה שם לא יחד מפנה פירוח תמות
 5 ויקף אליה: וישום המלכים אלו ויאמר
 6 אלוים מדהו שפוח: ויאמרו אלו יש

אמר: ואמר לכן שמע דברי יידיה ו
 את יידיה ישב על כסאו וכל צבא השל
 עמד עליו מימיו ומשמאלו: ואמר יידיה
 ופתה את אהאב ויעל וישל ברמה גלעד ויה
 זה בכה וזה אכז בכה: ויצא יידיה ויג
 לסני יידיה ואמר אני אפתח ואמר יידיה
 בפה: ואמר אצא ויהיה רוח שקר פני
 נביאיו ואמר הפתה ונס ויכל צא ויעשה
 ויעשה וזה סן יידיה רוח שקר בפי כל צבא
 אלה ויידיה דבר עליו רעה: וישל צדקיהו
 פנעשה ויפה את מיכיהו על ידו ואמר
 זה עבר ותידיה מאתי לדבר אהו: ויה
 מיכיהו דבר וזה ביום ההוא אמר תבא ו
 בחוד להחכה: ואמר מלך ישראל קח א
 מיכיהו והשיבה אל אמן של דוד ואלה
 בן המלך: ואמר זה אמר המלך סימני א
 זה בית ובלא תהא אלה ליום לחז ומס ל
 עד פא בשלום: ואמר מיכיהו אמר
 חשב בשלום לאדבר יידיה כי ואמר יש
 עמים פלים: ויעל מלך ישראל ויהש
 מלך יידיה רמת גלעד: ואמר מלך יש
 אל יהושפט והושט ויא במלחמה ויא
 לבש בגדו ויהושפט מלך ישראל ויה
 במלחמה: ומלך אים צה את שריו ה
 אשר לו שלשים ושלשים לאמו לא תלך
 את יקן והדבול כי אמר מלך יש
 לבו: ויהי פראו שלו הדיב את יהוש
 והפה אמר אך מלך ישראל הוא ויה
 להלום ויעק יהושפט: ויהי פראו ו
 הדיב פר לא מלך ישראל הוא וישום מאח
 ואיש משך בשלש לחפו ויפה את מלך יש
 בין הדיקים וכן השדון ואמר לפני ה
 יהוה והציאנו מן המלחמה כי הולמו: ויה
 המלחמה ביום ההוא והמלך היה מע
 במרפכה נח אים ויחט פניו ויצק וסדו
 אל חיקו והכב: ויעט הדפה במלחמה פ
 השמש לאמו איש אל עינו ואיש אל אה
 ויחט המלך ויבא שמתן וקפח את הדפ

מלך ישראל אל עבדו והושטם פר לט רמת
 גלעד והחטו מקושים מקחו אזה מיד מלך
 אים: ואמר אל יהושפט והלך אתו למלחמה
 רמת גלעד ואמר יהושפט אל מלך ישראל
 פנני כמך עמנו כעמך פסונו כפסונו:
 ואמר יהושפט אל מלך ישראל השלח ביום
 את דבר יידיה: ויקבץ מלך ישראל את
 הנביאים פארבע מאות איש ואמר אלם
 האלף על דמת גלעד למלחמה אמר יהוה
 ואמר עלה וימן אדני ביד המלך: ואמר
 יהושפט האן פה נבא יידיה עד ויהושפט
 מאח: ואמר מלך ישראל אל יהושפט
 עד איש אחי לודש את יידיה מאח ואמי
 שמתיו כי לא יתבא עלי טוב כי אמר
 מיכיהו בן המלך ואמר יהושפט אל ואמר
 המלך בן: ויקרא מלך ישראל אל כים אתו
 ואמר מזה מיכיהו בן המלך: ומלך ישראל
 ויהושפט מלך יידיה ושבם איש על כסאו
 מלפנים פנים מן פתח שער שמתן וכל
 הנביאים מנסאים למיניהם: ויעש לו צדקה
 בן פנעשה קניו בול ואמר פה אמר יידיה
 אלה תנח את אדמים עד מלחמה: וכל
 הנביאים נפאם בן לאמו עלה רמת גלעד
 והצלח ונתן יידיה ביד המלך: והמלך אשר
 הלך לקרא מיכיהו דבר אלו לאמו והדפה
 דמי הנביאים פרה אתו טוב אל המלך יידיה
 וא ויהי דבר אתו מים חרות טוב: ואמר
 מיכיהו יידיה כי את אהב ואמר יידיה אלו
 אתו אדפי: ויבא אל המלך ואמר המלך
 אלו מיכיהו ויבא אל דמת גלעד למלחמה
 אמר יהוה ואמר אלו עלה והצלח ונתן יידיה
 ביד המלך: ואמר אלו המלך עד בפה
 פקמים אני משבעה אשר לא חרפו אלו רק
 אמה בשם יידיה: ואמר ויהו את מלך ישראל
 נפאים אל יהוים בפאן אשר את לים ועה
 ואמר יידיה לא אדונים אלה ישום איש לביתו
 בשלום: ואמר מלך ישראל אל יהושפט
 הלא אמרתי אלו לא יתבא עלי טוב כי

מלכים א כב רמא

14 בן נבט אלהים ומלך ויצארה מרוץ לעד
 ויסקלוהו באבנים וימתו: וישלחו אל אחיזה
 15 לאמר סקל נבט וימתו: ויהי פשעו איוב בר
 סקל נבט וימת ויאמר איוב אל אחיזב קום
 16 ויש אחרים: ונבט דורשלו איש מאן לתר
 לך בכסף כי אין נבט דו כימתו: ויהי פשעו
 אחיזב פרט נבט ויגם אחיזב לדח אל

17 פרם נבט דורשלו לשתו: ויהי
 18 דבר יהוה אל אליהו החשבי לאמר: קום ה
 לדבאר אחיזב מלך ישראל אשר בשמרון והיה
 בכום נבט אשר יהי שם לשתו: והפלת
 19 אליו לאמר זה אמר יהוה הוציאה ונגד
 ושתו הפלת אליו לאמר זה אמר יהוה במלום
 אשר ללכו והלמם אחרים נבט וישו והלמם

20 אחרים: ויאמר אחיזב אל אליהו
 המצאנתי איוב ויאמר מצאנתי ען והמפלו
 21 לעשות דבר פשע יהוה: והגם מלך אליו
 וישו ויבשו אחריו והכזבו לאחיזב משתן
 22 בלדו ופצו ועובד בשואל: ונחתי אחריתו
 פביתו ויכעם ברעבת וכבית בעשא בר אחיה
 אלהים אשר הבעתו ויחטא אדנישאל:

23 וגם לאיוב דבר יהוה לאמר הבלים ואכלו את
 24 איוב פל דורשלו: הפת לאחיזב פלדו ואכלו
 25 הבלים והפת בשדה איכלו עוף השמים: וק
 לארדה כאחיזב אשר הבעתו לעשות דבר
 26 פשע יהוה אשר הבעתו אתו איוב אשרו:
 ויחנע מאן ללכת אחרי דבליים בכל אשר
 עשו האמוי אשר הדיש יהוה מפני פני

27 שואל: ויהי כשמע אחיזב אחר הדברים
 האלה ויחנע פלדו וישם שק על פשו והצום
 28 וישכב פשק והוא אמר: ויהי דבר יהוה
 29 אל אליהו החשבי לאמר: והאחר פני כנע
 אחיזב מלפני ען פני כנע מפני לא אבי
 דרעה מפני פניו בל אביא דרעה על פיו:

CAP. XXII. כב

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין אדם ובין
 2 ישראל: ויהי פשעה השלישית ויהי
 3 הירשט מלך יהודה אל מלך ישראל: ויאמר

41 משפטך אתה דרעה: וימלו ויבן אדנישאל
 מעל עיני ויבן אחר מלך ישראל פי מדבריאים
 42 הוא: ויאמר אליו זה אמר יהוה ען שלחה
 אדנישאל דרעי מיד יהודה נששו תחת נששו
 43 ונפשו תחת עפו: ויגלו מלך ישראל על פיו
 כי חטא ויבא שמוטה:

CAP. XXI. כו

1 ויהי אחר הדברים האלה פרם היה לבנור
 דורשלו אשר בירשאל אצל היכל אחיזב מלך
 2 שמון: וידבר אחיזב אל נבט: לאמר ויחטא
 לי אדנישאל ויהי לי ענין: פי הוא קרב
 אצל פרו ואחיה לך תחיתו פרם טוב מפני
 3 אם טוב פשעך אחריתך כסף מחייהו:

4 ויאמר נבט אל אחיזב חלילה לי מזהו פשעך
 4 אדנישאל אצו לך: ויבא אחיזב אל פרו
 כי חטא על דבלי אשר דבר אליו נבט
 דורשלו ויאמר לא אחן לך אדנישאל
 אצו וישכב על מפתו ויבן אדנישאל ויארכל
 5 לחם: ויבא אליו אתמל אשתו ויחנן אליו
 6 מדהוה יחנן סדה ואחיה אכל לחם: וידבר
 אליהו פני חנן אל נבט דורשלו ויאמר לו

7 הנה לי אדנישאל בכסף או אחרתך אשה
 אחריתך כסף תחיתו ויאמר לא אחן לך את
 8 דבר: ויאמר אליו איובל אשתו אשה שמה
 9 עשה מלטה על ישראל קום אכל לחם ויטב
 לך ואל אחן לך אחרים נבט דורשלו:
 8 ויחננו ספרים בשם אחיזב ויחננו פרומו
 וישלהו הספרים אל הוקנים ואל הדורים אשר

9 בערו השמים אדנישאל: ויחננו פספרים
 לאמר קרא צום הששית אדנישאל פראש העם:
 10 והששית שלים אנשים פני מלעל גבו ויעדה
 לאמר פרט אלהים ומלך הוציארה ויסקלוהו
 11 וימתו: ויששו אלש ערו האקנים והדורים
 אשר השמים בערו פראש שלחה אליהם
 איובל פראש פרום פספרים אשר שלחה אליהם:

12 קרא צום הששית אדנישאל פראש העם:
 13 ויבא שלי האנשים פני מלעל וישבו גבו
 ויעדה אלש הבלעל אדנישאל נגד העם לאמר

10 להשחית ויגלו המלכים וישבדו דברו וישלחו
 אליו ביהודו ויאמר פה עשון לי אלהים וכה
 יספדו אם ישלש עשר שמואל לשעלים למלך
 11 העם אשר פתלו: וישן מלך ישראל ויאמר
 12 דברו אל יהוה אל הנהל חנן במפתח: ויהי פשעו
 אחריהם יהוה ויהא שנתו היא והמלכים בספות
 13 ויאמר אל עבדיו שימו ושמעו על דעו: והנה
 נבא אלה נפש אל אחזב מלך ישראל ויאמר
 פה אמר יהוה הלאית את פל הנהמן הגדול
 היה הנני טעו מן היום ודעת פראי יהוה:
 14 ויאמר אחזב בני ויאמר פה אמר יהוה בני
 שני המריטו ויאמר מן יאמר המלחמה ויאמר
 15 אחזב: ויפלו ארבעי שני המריטו יהוה
 מאחרי שנים וששים וארבע סדק אחד
 16 מל העם כל בני ישראל שבעה אלשים: ויצאו
 בצדדים וקרונו שנה שניו בספות היא
 17 והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אחזב ויצאו
 נשני שני המריטו פראטה וישלחו בקרונו
 18 ויגידו לו לאמר אלשים צא משמון: ויאמר
 אם לשלום צא חסדום היום ואם למלחמה
 19 צא היום חסדום: והאלה צא מן העיר
 נשני שני המריטו והחל אשר אחזבם:
 20 ופי איש איש ויבסו אים ויהסם ישראל
 ויפלט בקרונו מלך אים על יסו וששים:
 21 ויצא מלך ישראל וישן אחריהם ואחריהם
 22 והנה באים מפה גדולה: וישן הנבא אל
 מלך ישראל ויאמר לו לך החזק תע והאה
 את אשר תעשה פי לחזקת השנה מלך אים
 23 עלה עליו: ועבדו מלך אים אמרו
 אליו אלה דרים אלהים על לך חזק מפני
 והאלם מלחם אים במישור אמלא נחוק
 24 מים: ואחריהם היה עשה הסר המלכים
 25 איש ממלכו ושם פודה תחיהם: ואחיה
 תמנה עף: חל פתל הגלל מאחזב ויסר
 פסו: והכב פלכ ומלחמה אים במישור אמ
 לא נחוק מים וישמע לקלם ויעשן פ:
 26 ויהי לחזקת השנה ויפלו בקרונו אחריהם
 27 ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: ובני ישראל

התקפו ומלכו וילכו לקראם ויהיו:
 ישראל נדם פשע חסדו עם יאמר מ
 אחריהם: וישן איש האלהים ויאמר
 מלך ישראל ויאמר פה אמר יהוה וכן א
 אמרו אים אלה דרים יהוה ולא אלה עמי
 והא ונתתי ארבעה המון הגדול יהוה פי
 וישעם פראי יהוה: ויחטו אלה נכח א
 שבעה ימים ויהי פיום השמיטי והה
 המלחמה ויהי מן ישראל אחריהם מאחזב
 תלי פיום אחזב: ויבסו תחרים א אפקה א
 העל ומפל החזקה על עשלים ושבעה א
 איש תחרים וקרונו לם ויבא אל העיר ח
 בחד: ויאמר אליו עבדו יהוה שמי
 פראי פיה ישראל פראי חסדו עם שני
 פא שלים במחטו ויחלים פראטו וכבא א
 מלך ישראל אליו יהיה אחריהם: ויהי
 שלים במחטו ויחלים פראטו ויבא א
 מלך ישראל ויאמר עבדו בקרונו אמר יהוה
 כא נפשו ויאמר העיר פו אחזב הוא: והאלש
 ת חסדו וימרו והחלו המפני ויאמר אחזב ב
 יהוה ויאמר פא קרונו וצא אליו בקרונו
 ויעלה על תרופתו: ויאמר אליו העיר
 אשר לקרונו מפה אמר איש תצות פשו
 לך במשק פאטו שם אבי בשמון וה
 בפרח אשלוה ויכרתו מיה וישלחו:
 והאש אחד מפני הבאים אמר אלהיה ברו
 יהוה הפני כא ויפאן האש להפנו: ויאמר
 לו ישן אשר לא שמת בקל יהוה והנה העל
 מאחזב תפסו האחיה ויפלו מאצלו ויפצאו
 האחיה ופדו: וימצאו איש אחד ויאמר הפני
 כא ופדו האש יהוה ופצע: ויפלו הפני
 ויעמד למלך אחריהם ויחפשו מאסר על
 עיניו: ויהי המלך עם יהוה צעק אל המל
 ויאמר עבדו: צא בקרב המלחמה והנה אל
 סר ויבא אליו איש ויאמר שמי אחריהם הו
 אחריהם: ויפלו האחיה נפשו מוח נפשו א
 כפר מסק תשקלו: ויהי עבדו עשה הפני
 והנה יהא אכזבו ויאמר אליו מלך ישראל פ

מלכים א כ

תש

15 לְחַזְקָהּ: וַיֹּאמֶר הֲיֵהָ אֵלָיו לֵךְ שׁוּב
 לְדַבֵּר מִפְּנֵי דַמְסָק בָּחַד וּמִשְׁחֵת אֶת הַחֹהֵל
 16 לְמִלְכָּךְ עַל־אֲדָמָה: וְהֵלֵךְ הָיָא בְּרִמְשֵׁי תַמְשֹׁחַ
 לְמִלְכָּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְהֵלֵךְ אִלְיֶשָׁע בְּרִשְׁטֵט מֵאֲבָל
 מִחֻלְהַ תַּמְשֹׁחַ לְבָיָא תַחֲתָיָהּ: הֵיךְ הַדְּמֵט 17
 מִחֻרֵב חֹהֵל יָמִית הָיָא הַדְּמֵט מִחֻרֵב הָיָא
 18 יָמִיר אִלְיֶשָׁע: הַשְׁאִירִי בְּשָׂרָאֵל שְׁבָעָה
 אֲלֵסִים פִּלְדִּיפִּים אִשׁוּר לֹא סִמְעֵי לַפְעַל וְכֹל־
 19 הָפֵה אִשׁוּר לֹא־שָׁקַל לוֹ: וַיִּלְכֵּךְ מִשֵּׁם וּמִפְּנֵי
 אֶת־אִלְיֶשָׁע בְּרִשְׁטֵט הָיָא חֵלֵשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 צְמִדִים לְפָנָיו הָיָא בְּשָׁנַיִם הַעֲשׂוֹר וַיַּעֲבֵד אֱלֹהֵי
 20 אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֶתְרוֹ אֵלָיו: וַיַּעֲבֹד אֶת־דַּבְּחָן
 וַיִּלְכֵּךְ אֶתְרוֹ אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר אֲשַׁקְּדֶנָּה לְאֵבֶן
 וְלֵאמֹר וְהִלְכָה אֶתְרוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב פִּי
 21 מִדֵּעֲשִׂירֵי לֵךְ: וְהִשְׁבֵּן מֵאֲחֵרָיו וַיִּקַּח אֶת־
 צִמּוֹד תַּבְּרָךְ וַיַּחֲבֹדוּ וּבְכֹל הַכְּבֹל בְּשִׁלֵּם הַפְּשֵׁד
 וַיִּתֵּן לָשֵׁם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְּבוּ וַיִּלְכֵּךְ אֶתְרוֹ אֱלֹהֵי
 וַיִּשְׁחָדוּ:

CAP. XX. כ

1 וּבְיַהֲדֵי מִלְכָּךְ אֲדָמָה קָבַץ אֶת־פְּלִחָיו וְשִׁלְשִׁים
 אֲשֵׁרִים מִלְכָּךְ אִתּוֹ וְסוּס וּרְכָב וְעַל וְצִוָּ עַל־
 2 שְׂמֹרֹן וַחֲלָם בָּהֶן: וַיִּשְׁלַח מֵאֲמָרִים אֶת־אֲחָאָב
 3 מִלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל הַעֲבִידוּ: וַיֹּאמֶר לוֹ בַּה אֲמַר בְּךָ
 הַיָּד בְּסַפֵּף חֲרִבָה לִירֵדֵהוּ וְנִשְׁחָף וּבִנְיָהּ הַפְּרִיכִים
 4 לִירֵבִים: וַיַּעֲבֹד מִלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פְּדִיחָךְ
 5 אֲדֹנָי הַמִּלְכָּךְ לֵךְ אֲנִי וְכֹל־אֲשֵׁר־לִי: וְהִשְׁבֵּן
 הַפְּלִאָרִים וַיֹּאמְרוּ בַּה אֲמַר בְּךָ חֲרִבָה לְאֲמַר פִּי
 6 שְׁלַחְתִּי אֵלָיִךְ לְאֲמַר בְּסַפֵּף חֲרִבָה וְנִשְׁחָף
 וּבִנְיָהּ לִי תַחֲנוּן: פִּי אִם־נַעַת מִדֵּךְ אֲשַׁלַּח
 7 אֶת־עַבְדִּי אֵלָיִךְ וְחִפְשֵׁהוּ אֶת־פְּדִיחָךְ וְאֵת פְּדִי
 עַבְדִּיךָ הֵיךְ פִּלְ מִחֻמְדֵי עֵינֶיךָ שְׁלִמֵה בְּיָדִם
 8 וְלִקְחוּ: וַיִּקְרָא מִלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל לְכֹל־זִבְנֵי הָאָרֶץ
 וַיֹּאמֶר דַּעֲרֵנָה וְרֹא פִי רַעְיָה זֶה מִבְּקֹשׁ פִּי
 9 שְׁלַח אֵלָי לְנַשֵּׂי וְלִבְנֵי וְלִקְסָפִי וְלִזְהָבִי וְלֹא
 מִבְּעֵתִי מִפְּנֵי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּלְ הַקְּסָמִים וְכֹל־
 10 הָרַעִם אִלְיֶשָׁמְעֵל וְלֹא תֹאמְרוּ: וַיֹּאמֶר לְמִלְכָּבִי
 בְּיַהֲדֵי אֲמִירֵי לְאֲדֹנָי הַמִּלְכָּךְ פִּלְ אֲשֵׁר־שְׁלַחְתִּי
 11 אֶל־עַבְדֵיךְ בְּרִאשְׁתָּהּ אֲשַׁחֵה וְחִדְּפִי חָהּ לֹא אֲכִיל

עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה הַשְׁמִים הַתְּקִידוּ עֵינַי וְחִדְּפִי
 וְיָדִי בְּשֵׁם בְּזֹל וְיִרְבֵּב אֲחָאָב וַיִּלְכֵּךְ יִשְׂרָאֵלֵהּ:
 12 וְיָדִי הֵיךְ הַחֲזֵל אֶת־אֱלֹהֵי וְשִׁשִּׁים מִזְבְּחֵי וְיָדִי
 לְכָבֵד אֲחָאָב עַד פִּאֲכָה יִשְׂרָאֵלֵהּ:

CAP. XIX. ט

1 וַיַּבֵּד אֲחָאָב לְאִזְבֵּל אֵת פִּלְ אֲשֵׁר עֲשָׂה אֱלֹהֵי
 וְאֵת פִּלְ אֲשֵׁר הָיָה אֶת־פִּלְדִּיבְיָאִים בְּחֻרֵב:
 2 וְהַשְׁלַח אִזְבֵּל מִאֲחָר אֶת־אֱלֹהֵי לְאֲמַר בַּה־
 3 יַעֲשֹׂה אֱלֹהִים וְכֹה וְכִסְפֹּן פִּי־כַעַת מִחֻר אֲשִׁים
 אֶת־עַמְשָׁךְ כִּפְנֵשׁ אֲחֻר מָרָם: וְהָיָ וַיִּקְּבוּ וַיִּלְכֵּךְ
 4 אֶת־עַמְשֵׁוּ וְהָיָ בַּה שְׁבַע אֲשֵׁר לִירֵדָה וַיַּפֵּחַ
 אֶת־כַּסְפֵּךְ שָׁם: וְהָיָ הַלְכָךְ בְּמִדְבַר הַיָּד וְחִם
 5 וְהָיָ וְהִשְׁבֵּן תַּחַח רַחֵם אֶתְרוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת־עַמְשֵׁוּ
 לְפָנָיו וַיֹּאמֶר: וְכֹה עֲשֵׂה יֵהָ קַח נִפְשֵׁי פִי לֹא־
 6 מִבַּה אֲמַר מִפְּנֵי: וְהִשְׁבֵּן תַּחַח רַחֵם
 אֲחֻר וְהַחֲזִידוּ מִלְכָּךְ נַעַם בַּה וַיֹּאמֶר לוֹ קִים
 7 אֲכִיל: וַיַּעַת הַפֵּס מִרֵּאשִׁיתוֹ עַתֵּה וְצָסִים
 8 הַצְּפֹחַ מִיָּם וְהִלְכֵה וְהִשְׁבֵּן וְהִשְׁבֵּן: וְהִשְׁבֵּן
 מִלְכָּךְ יֵהָ: וְשִׁחַת וַיַּעֲבֹד וַיֹּאמֶר קִים אֲכִיל
 9 פִּי רַב מִפֵּף הַיָּדֵי: וַיִּקְּבוּ וְהִלְכֵה וְהִשְׁחָף הַלְכָךְ
 בְּבַח: וְהִלְכֵה הָיָ אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים
 10 לֵילָה עַד יָדִי הַרְאִיתִים חֻרֵב: וַיִּבֵּא־שָׁם אֶת־
 הַמַּעֲשֵׂה וַיִּלְכֵּךְ שָׁם הַפֵּה דַבְּחָהּ אֵלָיו וַיֹּאמֶר
 11 לוֹ מִדֵּי־לֵךְ בַּה אֱלֹהֵי: וַיֹּאמֶר קָבַץ קִפְּאֵתִי
 לִירֵדָה: אֲדֹנָי צְבָאוֹת פִּי־עֲזֹב מִיַּחַד פִּי יִשְׂרָאֵל
 אֶת־מִפְּחֹחֶךָ הַלֵּס וְאֶת־בְּרִיאָתְךָ הָיָ מִחֻרֵב
 12 וְהִחֲזֵר אֲנִי לְבָבִי וְהִקְשֵׁהוּ אֶת־עַמְשֵׁי לְקַחְתִּיהֶן:
 וַיֹּאמֶר צִא־עַמְשֹׁמֵת בַּה לְפָנָי יֵהָ וְהַפֵּה יֵהָ
 13 עַד יֵהָ בְּזֹלָה חֲזֹק מִסְּבֹל רָחִים וּמִשְׁפֵּן
 סְלֵעִים לְפָנָי יֵהָ לֹא סִחַח יֵהָ וְאֲחֻר יֵהָ
 14 לֵשׁ לֹא בַעַשׂ יֵהָ: וְאֲחֻר דַּעַשׂ אִשׁ לֹא
 כִּי־אִשׁ יֵהָ וְאֲחֻר הָאִשׁ קֹל הַסְּמָה דַּעַה:
 15 וְיָדִי בְּשִׁמְעֵ אֱלֹהֵי וְלֵט פָּנָיו בְּאֲחֵרָיו וַיִּצְאֵה
 וַיַּעֲבֹד פַּחַח הַמַּעֲשֵׂה הַפֵּה אֵלָיו לֵךְ וַיֹּאמֶר
 16 מִדֵּי־לֵךְ בַּה אֱלֹהֵי: וַיֹּאמֶר קָבַץ קִפְּאֵתִי
 לִירֵדָה: אֲדֹנָי צְבָאוֹת פִּי־עֲזֹב מִיַּחַד פִּי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִפְּחֹחֶךָ הַלֵּס וְאֶת־בְּרִיאָתְךָ הָיָ מִחֻרֵב
 17 וְהִחֲזֵר אֲנִי לְבָבִי וְהִקְשֵׁהוּ אֶת־עַמְשֵׁי

ויהי בצדקתם ויהיה דם אליהו ואמר ק
 בקול גזלל כי אלזם הוא כי שית וכו
 לו וכדן לו איל לטן הוא וקלו וק
 בקול גזלל ויהיה ממספם סדנ
 וברכותם עד ששקו הם עלהם: ויהי פנ
 הפזרים ותנבא עד לעלת המזבח ואך
 וארעה ואן קטב: ואמר אליהו לכלה
 גשו אלי ותשט כל דעם אלו ויפא אדם
 היה הדגוס: ויהי אליהו שמים עשרה אן
 כמספר שבתו כרע עקב אשר היה דסוד
 אלו לאמר ישראל יהיה שמקו: ותנב א
 המבנים מופח בשם היה ויעש תעלה פ
 סודים ויע סבב למזבח: וישך אדהש
 ויעשה אדהש וישם על העצים: ויא
 מלא ארבעה כדים מים ויזקק על העלה ו
 העצים ואמר שט וישט ואמר שלשו וישל
 וילם המים סבב למזבח וגם אדהש
 מלא מים: ויהי בעלת המזבח ויש א
 הנבא ואמר היה אלו אדום תהיה ויש
 דום ויע פראתה אלזם פשרא ואן ע
 ויהיה עשירי את מלדגים האלה:
 ויהי עני ויהי העם הזה פראתה ח
 האלזם ואתה הם פת אדלכם אדלמת: ו
 אש יהיה ויאכל אדהש ואת העצים ו
 האבנים ואת העפר ואת הדגים אשר פת
 לחכה: ורא מלדגים וישל על פניהם ו
 יהיה הוא האלזם יהיה הוא האלזם: וי
 אליהו להם חפשו: אדנבא הפעל אש
 ימלט מים ויחפשו ויהיה אליהו אל
 קישון וישחטם שם: ואמר אליהו לא
 עלה אבל ושהו פדל המן הגשם: וי
 אחבב לכול ולשוחח ואליהו עלה אל
 הפמל ונתן אצה וישם פניו פן א
 ויאמר אלשעו עליהם אבט דודים
 ויפט ויאמר אין מאומה ויאמר שב
 פעמים: ויהי בשמעת ויאמר יהיה עב ק
 פכי אש עלה מים ויאמר עלה אמו:
 אחבב אמו ויהי לא: עפרה הגשם: ו

12 דבה אליהו: ויהי אן אף מאתו ויהי
 ויהי וישאף על אשר לא אדע וכו ויהי
 לאתם ולא וכו ויהי ויהי ויהי ויהי
 13 ויהי מעשה: האדנבא להלל את אשר
 עשירי פדת אכול את נבא היה ואתנבא
 כנבא היה משה אש ומשמים חמשים אש
 14 בפערה ואכלכלם לחם ומים: ושעה אחת
 אמו לך אמו לאתו היה אליהו ויהי:
 15 ויאמר אליהו ויהי צמח אמו עמיהו לשמו
 16 פי דום אחזה אלו: וילך עבירה לראת
 אחבב ויגדל וילך אחבב לקראת אליהו:
 17 ויהי פראת אחבב אדאליהו ויאמר אחבב
 18 אלו האתה זה עב ישראל: ויאמר לא
 עמיהו אדשאל פי אדאתה וכה אבוק
 בעומם אדמנח יהיה ויהי אחז הפעלים:
 19 ושעה שלח קץ אלו אדמלשאל אלו
 הפמל ואתנבא הפעל אדנבא וחמשים
 ונבא והאשה ארבע מאה אכל שלון
 20 אובל: וישלח אחבב בכל פני ישראל ויבץ
 21 אדנבא אלו הפמל: ויש אלו
 אל מלדגים ויאמר ערמיהו אדם פסחים
 על שתי המעשים אדיתיה האלזם לך
 אחזי ואסדנבל לך אדחז ולא עני העם
 22 אלו דם: ויאמר אליהו אל העם אל
 סדחז נבא ליהו לכו ונבא הפעל ארבע
 23 מאה וחמשים אש: ויהי לט שנים פנים
 ויסחז להם דפר האחז ויסחזו וישמו על
 העצים והאש לא וישמו ויהי אעשה: אד
 דפר האחז ונתנו על העצים והאש לא אשים:
 24 וקראים בשם אלזם ויהי אדא בשם
 יהיה והיה האלזם אשר עשה משל הוא
 האלזם ויען מלדגים ויאמר טוב הדם:
 25 ויאמר אליהו לנבא הפעל פדח לכם דפר
 האחז ועשו ראשה פי אדם דדגים וקרא
 26 בשם אלזם והאש לא וישמו: ויהי אד
 דפר אשר נתן להם ויעשו וקרא בשם הפעל
 מופק ויעו וישחטם לאמו הפעל עט וכן
 קל וכן עה ויספחו על המזבח אשר עשה:

מלכים א יח רנו

אלהיה בזה האל. את ירידה האלהים בכו
 יסדה ומגנב צעורו הציב דלילה פדום ויהיה
 אשר דבר פד דלשע פדום:
 19 ויאמר
 אלהיה תגל לי את פניך ויפדנה מזולתה ויעלה
 אל העלה אשר הוא יושב שם ומשפדו על
 20 מפתחו: ויקרא אל ירידה ויאמר יהוה אלהי
 רבים על האלמה אשר אני מפתחו עמה
 21 ודעתי לרמות את פניה: ויחמד על דלילו
 שלש פעמים ויקרא אל ירידה ויאמר יהוה
 אלהי השבטא נכשדי יל הזה על קרפו:
 22 וישמע יהוה בקול אלהיה ותשב נכשדי יל
 על קרפו ויוד: ויקח אלהיה את דלילו
 23 ויחדו כד העליה ופניה ויחדו לאפו ויאמר
 אלהיה רא דו בנך: ויאמר האשה אל
 24 אלהיה עשה זה דעשי פי אש אלהים אתה
 דבר ירידה בפדו אמת:

CAP. XVIII. יח

ויהי ימים רבים דבר יהוה יהוה אל אלהיה
 1 בשטה השלישית לאמר לך הריאה אל אחיב
 ואתה מכו על פני הדיקמו: וילך אלהיה
 2 להראות אל אחיב הדיקמו חוק שלמון: ויקרא
 אחיב אל עבדיה אשר על הדיקו ועבדיה היה
 3 יבא את ירידה מאו: ויהי בהסית אחיב את
 4 נביא יהוה ויקח עבדיה מאה נביאים ודיקמו
 וימשיך אש בפניה ומלמס לתם ומים:
 5 ויאמר אחיב אל עבדיה לך פאך אל על
 מעיני הדיקו ואל פל הדיקוים אלו. ומפא
 6 חצו ויהי סוס וסד ומא נביה מן פדמה:
 ויחלקו לתם את דיקמו לעשרה אתה
 7 וילך בדרך אחד לבו ועבדיה וילך בדרך
 אחד לבו: ויהי עבדיה בדרך ודיקו אלהיה
 8 לקראו ויפדו ושל על פניו ויאמר האשה
 9 זה אדני אלהיה: ויאמר לו אני לך אדני
 10 לא ידעך דפה אלהיה: ויאמר מה חטאתי פד
 אלה טון את עבדך פד אחיב לרמותי:
 11 וי. ויהי אלהיה אש שני וממלקה אשר
 לא שלח אדני שם לבקש ויאמר און
 והשבע את הממלקה ואת דלילו פי לא
 ומפא: ועשה אתה אמן לך אמן לא ידעך

יהוה בזה האל. את ירידה האלהים בכו
 יסדה ומגנב צעורו הציב דלילה פדום ויהיה
 אשר דבר פד דלשע פדום:

CAP. XVII. יז

1 ויאמר אלהיה החשבו מחשבי נלעז אל אחיב
 2 וירידה אלז ישראל אשר עמוהו לפדו
 3 אס ירידה השטום האלה טל ומכו פי אס לשי
 4 דבר: ויהי דבר ירידה אלו לאמר:
 5 לך מה ופניה לך קדמה ומסרות בסל פיה
 6 אשר על פני הדיקו: והיה מפתח השטה
 7 ואת העינים ציורי למלקה שם: וילך ויעש
 8 פדום יהוה וילך וישב בסל פיה אשר על
 9 פל הדיקו: והעינים מביאים לו לתם ומכו
 10 בבלק ולתם ומכו בערב ומדברל השטה:
 11 ויהי מקץ ימים וישב הדיקו פי ארדה נשם
 12 פאך: ויהי דבר ירידה אלו לאמר:
 13 קום לך צרפתיה אשר לציון ושבת שם
 14 דפה ציורי שם אשה אממה למלקה: ויקום.
 15 וילך צרפתיה ויבא אל פתח העיר ודיקו שם
 16 אשה אממה מקשטת עינים וקרא אלהיה
 17 ויאמר קדמו לי מעט מים בפלו ואשתה:
 18 והלך לקח וקרא אלהיה ויאמר לקדמו
 19 לי פד לתם פדו: ויאמר וירידה אלהיה
 20 אס לשי לו משע פי אס מלא קד לקחו פד
 21 ומעט שמן בצפתח ודיקו מקשטת שנים
 22 עינים וביא ועשיריה לו ולכל ואמלנה
 23 ומתו: ויאמר אלהיה אלהיה אל זרוא מא
 24 עשי כדברך ויהי עשירי למשם ענה קטפה
 25 סראטה ורצפת לל וילך ולבדו תעשי
 26 פארתו: פי כה אמר יהוה אלז ישראל
 27 פד ויקח לא הכלה וצפתח השמן לא תחס
 28 עד יום הירידה נשם על פני הדיקמו:
 29 והלך ותעשה פדום אלהיה והאל הירידה
 30 וציתה ומים: פד ויקמה לא כלתה וצפתח
 31 השמן לא תחס פדום יהוה אשר דבר פד
 32 אלהיה: ויהי אתו הדיקום האלה וילך
 33 פד האשה בעלת הדיקו ויהי חלו חוק מאו
 34 עד אשר לא יסודוהו נשמה: ויאמר אל

את הַמֶּלֶךְ וְיִמְלֹךְ וְיִשְׁמַח כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַמּוֹ
 צָבָא עַל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בְּפָתְחוֹ׃ וַיֵּן
 עִמּוֹ וּמַלְיָאֵל עִמּוֹ מִבְּחֹן וַיִּצְרֹךְ עֲלֵיהֶם
 וַיֵּלֶךְ פְּרָחַת וְזָרִי פִּי־מַלְכֻדָּה וְהָעִיר וַיִּבְנֵא
 אֶרְמוֹן בְּיַד־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח עִלּוֹ אֶת־בְּיֹדֵי
 בָּאֵשׁ וַיָּחֲזוּ׃ עַל־הַשְּׂמֹרֶת אִשׁוֹ חָמָא לַעַבְדֵי
 הָרַע בְּעִמֵי יְהוָה לִלְבַת בְּדָרוֹ יִרְבְּעוּ הַכִּנָּפִים
 אִשׁוֹ עֲשֵׂה לְחֹטֵא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי
 וַיִּמְרֹךְ וַיִּשְׁלַח אִשׁוֹ קֶשֶׁר הַלְּאֵדִים פְּרוּבִים׃
 כִּסּוֹ דְּבִי הַיּוֹם לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

יְהִלְקֵם יִשְׂרָאֵל לְחַצֵי חַצֵי הָעָם וַיְהִי אִי
 חֲבֵנֵי בְּדִינֵת לְהַמְלִיךְ וַיִּחַצֵי אֲחֵרֵי עַבְדֵי
 וַיִּחַזַק הָעָם אִשׁוֹ אֲחֵרֵי עַמּוֹ אֶת־הָעָם
 אֲחֵרֵי חֲבֵנֵי בְּדִינֵת וַיִּמְרֹךְ וַיִּמְלֹךְ עַבְדֵי
 בְּשֵׁשֶׁת שָׁלִשִׁים וָאֲחֵרֵי שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ יְהוָה
 מֶלֶךְ עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתַּיִם עֲשֵׂה ט
 פְּרָחַת מֶלֶךְ שֵׁשׁ־שָׁנִים׃ וַיָּבֵן אֶת־דֶּן
 שְׁמוֹן מֵאוֹת שָׁמֵר בְּכַפְּתִים בְּקֶדֶם וַיָּבֵן אֶת־דֶּן
 וַיְבָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אִשׁוֹ בְּנֵה עַל־שְׁמֵי
 אֲרֵי הָרֵךְ שְׁמוֹן׃ וַיַּעֲשֵׂה עַמּוֹ הָרַע ב
 יְהוָה וַיֵּרַע מְאֹד מִכָּל אִשׁוֹ לְפָנָיו׃ וַיִּלְךְ בְּכָל־
 יִרְבְּעוֹ בְּרָבִט וּבַחֲפֹאֲחֵי אִשׁוֹ הַחֲטֹא א
 יִשְׂרָאֵל לְרַבְעוֹס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהַבְלִיחוֹ׃ וַיְהִי דְּבִי עַמּוֹ אִשׁוֹ עֲשֵׂה גַם
 אִשׁוֹ עֲשֵׂה הַלְּאֵדִים פְּרוּבִים עַל־כִּסּוֹ׃
 דְּאִיִּים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב עַמּוֹ עַל־אֶרֶץ
 וַיִּחַבֵּן בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אֲחֹזָב בֶּן־תְּחוֹזִי׃
 וַאֲחֹזָב בְּ־עַמּוֹ מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁשֶׁת שָׁנִים
 וַיִּשְׁכַּח שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ יְהוָה וַיִּמְלֹךְ אֶת־
 בְּ־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֲשָׂרִים וָשֵׁן
 שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ אֲחֹזָב בְּ־עַמּוֹ הָרַע ב
 יְהוָה מְאֹד אִשׁוֹ לְפָנָיו׃ וַיְהִי וַיִּבֶן לְכֹחֵי בְּתָבָא
 יִרְבְּעוֹ בְּרָבִט וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־חַיִּיל ב
 אֲחִישַׁל מֶלֶךְ צִירִים וַיִּקַּח וַיַּעֲבֵד אֶת־יְהוָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ׃ וַיָּקַם מִזְבֵּחַ לְבַעַל בֵּית הַבַּעַל
 בְּנֵה בְּשִׁמְרוֹן׃ וַיַּעַשׂ אֲחֹזָב אֶת־הַאֲשֵׁרָה וַיֵּן
 אֲחֹזָב לְעֲשׂוֹת לְרַבְעוֹס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אִשׁוֹ הָרֵךְ לְפָנָיו׃ בַּיּוֹם

מֶלֶךְ בַּעֲשׂוֹת בְּרָאחִיָּה עַל־בְּיִשְׂרָאֵל פְּרָחַת
 34 עֲשָׂרִים וָרִבְעֵי שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעִמֵי יְהוָה
 וַיִּלְךְ בְּדָרוֹ יִרְבְּעוֹ וּבַחֲפֹאֲחֵי אִשׁוֹ הַחֲטֹא אֶת־
 יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XVI. 11

1 וַיְהִי דְּבִי־יְהוָה אֶל־יְהוָה בְּרָחֲמֵי עַל־בַּעֲשׂוֹת
 2 לְאִסָּא׃ וַיָּקַם אִשׁוֹ הַיְמִינִיֹךְ מִן־הַעֲשָׂרִים וַאֲחֹזָב
 מֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ׃ בְּדָרוֹ יִרְבְּעוֹ
 וַיִּחַטֵּא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְרַבְעוֹס בְּחַטֵּאֵיהֶם׃
 3 הָרַע מַעֲשֵׂה אֲחֵרֵי בַעֲשׂוֹת אֲחֵרֵי וְהָיָה
 4 אֶת־בְּיִחְזֹק פְּחוֹ וַיִּרְבְּעוֹ בְּרָבִט׃ הַחֵפֶז לְבַעֲשׂוֹת
 בַּעֲשֵׂה יִאֲכַלֵּה הַכִּנָּפִים וְהַחֵפֶז לוֹ בַּעֲשֵׂה יִאֲכַל
 5 עַף הַשָּׁמַיִם׃ וַיְהִי דְּבִי בַעֲשׂוֹת אִשׁוֹ עֲשֵׂה
 תַּחֲרֹךְ הַלְּאֵדִים פְּרוּבִים עַל־כִּסּוֹ דְּבִי הַיּוֹם
 6 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב בַּעֲשׂוֹת עַם־אֲחֵרֵי וַיִּחַבֵּן
 7 בְּרָחַת וַיִּמְלֹךְ אֵלֶּה בֶּן־תְּחוֹזִי׃ וְגַם בֶּן־יְהוָה
 בְּרָחֲמֵי תְבָא דְּבִי־יְהוָה וְהָיָה אֶל־בַּעֲשׂוֹת וַאֲלֵי
 בֵּיתוֹ וְעַל־בְּיַד־הָרַע׃ אִשׁוֹ עֲשֵׂה׃ בְּעִמֵי יְהוָה
 לְרַבְעוֹס בְּ־עֲשֵׂה יְהִי לְחַזוֹת פְּחוֹ יִרְבְּעוֹ וְעַל
 8 אִשְׁרֵי־הָרַע אֲחֵי׃ בְּשֵׁשֶׁת עֲשָׂרִים
 וָשֵׁן שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ אֱלֹהֵי בְּ־
 9 בַּעֲשׂוֹת עַל־יִשְׂרָאֵל בְּרָחַת שְׁתַּיִם׃ וַיִּקְשֹׁר עִלּוֹ
 עֲבֹד וְזָרִי שֶׁר מִתְּצוֹת וַיִּכְבֵּן הָיָה בְּרָחַת
 שָׁנָה שְׁפָר בֵּית אֲחֹזָב אִשׁוֹ עַל־בְּיַת בְּרָחַת׃
 10 וַיִּבְנֵא וְזָרִי וַיִּמְרֹךְ בְּשֵׁשֶׁת עֲשָׂרִים וָשֵׁבַע
 11 לְאִסָּא מֶלֶךְ יְהוָה וַיִּמְלֹךְ תְּחוֹזִי׃ וַיְהִי בְּכָל־
 פְּשׁוּעוֹ עַל־כִּסָּא הָרַע אֶת־בְּיַת בַּעֲשׂוֹת אֶת־
 12 הַשְּׂמֹרֶת לוֹ מִשְׁחֹן בְּחֹד וַאֲלֵי הָרַע׃ וַיִּשְׁכַּח
 וְזָרִי אֶת־בְּיַת בַּעֲשׂוֹת פְּחוֹ יְהוָה אִשׁוֹ דְּבִי
 13 אֶל־בַּעֲשׂוֹת בֶּן־יְהוָה דְּבָבָא׃ אֶל־בְּ־חַפֹּאֲחֵי
 בַּעֲשׂוֹת חַפֹּאֲחֵי אֱלֹהֵי בֶּן־אִשׁוֹ חֲטֹא וַאֲשֵׁר
 הַחֲטֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל לְרַבְעוֹס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
 14 יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיחוֹ׃ וַיְהִי דְּבִי אֱלֹהֵי וּמַלְיָאֵל
 עֲשֵׂה הַלְּאֵדִים פְּרוּבִים עַל־כִּסּוֹ דְּבִי הַיּוֹם
 15 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ בְּשֵׁשֶׁת עֲשָׂרִים וָשֵׁבַע
 שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה וְזָרִי שְׁבַע־יָמִים
 בְּרָחַת הָרַע הָיָם עַל־בְּיַת אִשׁוֹ לְשִׁלְשׁוֹס׃
 16 וַיִּשְׁכַּח הָעָם הַחֲטֹא לְאִסָּא קֶשֶׁר וְזָרִי וְגַם הָרַע

מלכים א טו רנה

אִם אֶת־דָּבָר בָּסֵף הַיְהוּדִים הַפְּתוּיִם וְאֶצְרוּת
 בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אֶצְרוּת בֵּית עֹמֶלֶךְ וַיִּחַם
 בַּד עֲבָדָיו וַיִּשְׁלַחֵם הַמֶּלֶךְ אִם אֶל בְּרֹדְדַי
 בְּרִשְׁבֵּי־בֶן בְּרִחוּיֹן מֶלֶךְ אִם וַיִּשֶׁב בַּמִּשְׁק
 לֵאמֹר׃ בֵּית בִּינִי וּבְיָדִי בֵּן אָבִי וּבֶן אָבִי
 דָּבָר שְׁלַחְתִּי לָךְ שְׁחַד בָּסֵף וַהֲיִב לָךְ דְּבָרָה
 אֶת־פְּתוּחַ אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־שׂוּאֵל וַיַּעַל
 מַעֲלֵי׃ וַיִּשְׁמַע בְּרֹדְדַי אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת־שׂוּי הַחֲזִילִים אֶשְׂרֵל עַל־שׂוּי
 יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵן אֶת־עֵינֹן וְאֶת־דָּן וְאֵת אֶבֶן בֵּית
 מִעֲבָה וְאֵת לַבְּנוֹת עַל כִּלְאֵץ נִפְתָּחִי׃
 וַיְדַבֵּר שְׂמַמֵּעַ בַּעֲשָׂא וַיַּחֲזֵל מִנְּבוּט אֶת־דְּרֹמָה
 וַיֵּשֶׁב בַּחצֵזָה׃ הַמֶּלֶךְ אִם הִשְׁמִיעַ אֶת־דָּבָר
 וַהֲדָה אֵין לָךְ וַיִּשְׂא אֶת־אֲבָנֵי הַרְמָה וְאֶת־
 עֲצֵי־אֲשֵׁר בְּהָה בַּעֲשָׂא וַיִּבֶן בַּם הַמֶּלֶךְ אִם
 אֶת־רִבֵּעַ בִּנְיָמִן וְאֶת־הַמַּעֲפָה׃ וַיְדַבֵּר מַלְכֵי
 אִם וּכְלִבְנֵיהֶו וּכְלִאֲשֵׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹאֲשֵׁר
 בְּהָה הַלְאֲדֹמָה כְּרֹבִים עַל־סַפֵּר דְּבִי דְבָמִים
 לְמַלְכֵי יְהוּדָה רַב עַתָּה וְקִמְצוּ חֲלָה אֶת־הַגִּלְוִי׃
 וַיִּשְׁכַּב אִם עַם־אֲמֹנֹו וַיִּקְרַן עַם־אֲמֹנֹו בְּעֵד
 דָּד אָבִי וַיִּמְלֹךְ הַיִּשְׁשֵׁט בֶּן תַּחֲחִוִי׃
 וַנִּדְּב בְּיַרְבֵּעִם מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשַׁנַּת שְׁלֹשִׁים
 לְאִם מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתַּיִם׃
 וַיַּעַשׂ דָּבָר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְכֵד בְּרֹדְדַי אֲבִי
 וּבַחֲפֹאֲתוֹ אֲשֵׁר הַחֲטוּיָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְשֹׁר
 עָלָיו בַּעֲשָׂא בְּרֹחֲחֵיהָ לְבוֹת וַיִּשְׁכַּר וַיַּחֲדֵד
 בַּעֲשָׂא בַּחֲפֹתָן אֲשֵׁר לַשְּׁלֹשְׁתַּיִם וַנִּדְּב וּכְלִי־יִשְׂרָאֵל
 צָרִים עַל־בְּחִינֹן וַיִּמְחֲזוּ בַּעֲשָׂא בְּשַׁנַּת שְׁלֹשׁ
 לְאִם מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲחִוִי׃ וַיְדַבֵּר כְּמַלְכֵו
 דָּבָר אֶת־כָּל־בֵּית יַרְבֵּעִם לֹאֲדֹשָׂאִי לַמַּשְׁמָה
 לַיַּרְבֵּעִם עַד־הַשְּׂמֹדוּ כְּדַבֵּר יְהוָה אֲשֵׁר דָּבָר
 בַּתְּעִבָהוּ אֲחִיהָ הַשְּׂוֹמֵנִי׃ עַל־חֲפֹאֲתוֹ יַרְבֵּעִם
 אֲשֵׁר חָטָא וְאֲשֵׁר חֲטוּיָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכָעַל
 אֲשֵׁר הִכְעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר
 דְּבִי נִדְּב וּכְלִי־אֲשֵׁר עָשָׂה הַלְאֲדֹמִים כְּרֹבִים עַל־
 סַפֵּר דְּבִי דְבָמִים לְמַלְכֵי שׂוּאֵל׃ וַמַּלְחָמָה
 הָיְתָה בֵּין אִם וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כֹּל
 יְמֵיהֶם׃ בְּשַׁנַּת שְׁלֹשׁ לְאִם מֶלֶךְ יְהוּדָה

וְהַשְּׂוֹמֵים פָּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וַיְדַבֵּר מַלְכֵי
 הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה שְׂוֹמֵים הַצִּים הַשְּׂוֹמֵים אֶל־
 וַיֵּא דְבָרִים׃ וַיְדַבֵּר דְּבִי יַרְבֵּעִם וּכְלִי־אֲשֵׁר עָשָׂה
 הַלְאֲדֹמָה כְּרֹבִים עַל־סַפֵּר דְּבִי דְבָמִים לְמַלְכֵי
 יְהוּדָה׃ וַמַּלְחָמָה הָיְתָה בְּיַרְבֵּעִם וּבֵין יַרְבֵּעִם
 מַלְכֵי־דְבָמִים׃ וַיִּשְׁכַּב יַרְבֵּעִם עַם־אֲמֹנֹו וַיִּקְרַן
 עַם־אֲמֹנֹו בְּעֵד דָּד וְשֵׁם אֲמֹנֹו כְּעַמָּה הַעַמְלִית
 וַיִּמְלֹךְ אָבִים בֶּן תַּחֲחִוִי׃

CAP. XV. טו

1. וַמַּשְׁכַּת שְׂמַמֵּעַ עָשָׂה לְמַלְכֵי יַרְבֵּעִם בְּרִבְכָה
 2. מֶלֶךְ אָבִים עַל־יְהוּדָה׃ שְׁלֹשׁ שָׁנִים מֶלֶךְ
 3. בְּיַד־שְׂלֹמֹה וְשֵׁם אֲמֹנֹו מַעֲבָה בְּיַד־אֲבִישֹׁלֹם׃ וַיִּלְכֵד
 4. כָּל־חֲפֹאֲתוֹ אֲבִי אֲשֵׁר עָשָׂה לְפָנָיו וְלֹאֲדָה
 5. לְבַט שְׁלֹם עַם־יְהוּדָה אֲלֵיהֶו כְּכַב דָּד אֲבִי׃
 6. כִּי לְמַעַן יִדָּד נָתַן יְהוָה אֲלֵיהֶו לִי נִדְּב בְּיַד־שְׂלֹמֹה
 7. לְהִקִּים אֶת־רִבֵּעַ אֲחִיוֹ וְלֹה עֲמִיד אֶת־יְהוּשָׁלֹם׃
 8. אֲשֵׁר עָשָׂה דָד אֶת־דָּשֵׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹאֲשֵׁר
 9. מַלְכֵי אֲשֵׁר צָדָה עַל יָדֵי חִיָּו וְכִי כְּדַבֵּר אֲחִיהָ
 10. הַחֲחִוִי׃ וַמַּלְחָמָה הָיְתָה בְּיַרְבֵּעִם וּבֵין יַרְבֵּעִם
 11. מַלְכֵי־חִיָּו׃ וַיְדַבֵּר דְּבִי דְבָמִים וּכְלִי־אֲשֵׁר עָשָׂה
 12. הַלְאֲדֹמִים כְּרֹבִים עַל־סַפֵּר דְּבִי דְבָמִים לְמַלְכֵי
 13. יְהוּדָה וַמַּלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָבִים וּבֵין יַרְבֵּעִם׃
 14. וַיִּשְׁכַּב אָבִים עַם־אֲמֹנֹו וַיִּקְרַן אֲמֹנֹו בְּעֵד דָּד
 15. וַיִּמְלֹךְ אִם בֶּן תַּחֲחִוִי׃ וַמַּשְׁכַּת
 16. עָשָׂה לַיַּרְבֵּעִם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אִם עַל־
 17. יְהוּדָה׃ וַאֲרַבְעִים וְאַחַר שָׁנָה מֶלֶךְ בְּיַד־שְׂלֹמֹה
 18. וְשֵׁם אֲמֹנֹו מַעֲבָה בְּיַד־אֲבִישֹׁלֹם׃ וַיַּעַשׂ אִם
 19. דָּשֵׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדַבֵּר אֲבִי׃ וַיַּעֲבֵר הַקְּדוּשִׁים
 20. כִּי־דָאָץ וְכִי אֶת־כָּל־הַגִּלְלִים אֲשֵׁר עָשָׂה
 21. אֲמֹנֹו׃ וְשֵׁם אֶת־מַעֲבָה אֲמֹנֹו וְכִי־הָיָה מַעֲבָה
 22. אֲשֵׁר עָשָׂה מַסְלַחַת לְאִשְׁרָה וְכִי־הָיָה אִם
 23. אֶת־מַסְלַחַתוֹ וַיִּשְׁקֵף בְּסֹלֵן קֶרֶן׃ הַחֲפֹאֲתוֹ לֹאֲ
 24. סִו רַב לְבַב־אִם דָּה שְׁלֹם עַם־יְהוּדָה כֹּל־
 25. יְמֵו׃ וַיֵּא אֶת־קְדוּשָׁי אֲבִי וְקִדְשֵׁי בֵּית יְהוָה
 26. כָּסֵף חֲדָב וְכִלִּים׃ וַמַּלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אִם
 27. וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מַלְכֵי־יְהוּדָה׃ וַיַּעַל
 28. בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וּבֵין אֶת־דְּרֹמָה
 29. לְמַעַן חַת יָצָא וְכִי לְאִם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיִּקְרַן

כאשר יבש הגלל עד-חמיו: הפח ליר
 בעול אכלו הפלגים תהמה פשוה אכלו
 השמים פי ידה דבר: ואת קמו לני לב
 במה תלך העדה ומת הדל: וספח
 כל-ישראל וקברו אותו פרוה לבו יבא ליה
 אלקים ימן נפצארת דבר טוב אלהיה:
 ישראל בבת ירבעם: והקים ידה ל
 על-ישראל אשר יכיה את-בית ירבעם
 הים ומה בסעודה: והיה ידה את-יש
 כאשר ימד הקטר בפלים ונתש את-ישראל
 האדמה השנה האת אשר נתן לאבתי
 חום מעט לפד ימן אשר עשו את-אשר
 מעשים את-יהוה: ויהן את-ישראל ב
 חטאיה ירבעם אשר חטא ואשר היה
 את-ישראל: והקם אשר ירבעם ותלך וי
 תצחה היא פאה בסעודות הצער ב
 וקברו אותו וספדו לו כל-ישראל בדרך י
 אשר דבר ביד-עמו את-יהוה דבמא: ויהל
 ירבעם אשר נחם ואשר מלך דגם פתח
 על-ספר דברי הימים למלך ישראל: והג
 אשר-מלך ירבעם עשורים ושנים שנה ויט
 עם אבתי ומלך נב בן תחמז:

ויתבעם בן-שלמה מלך יהודה בן-אריז
 ואחז שנה ירבעם במלכי ושבוע עשרה שנ
 מלך בירושלם העיר אשר פתח יהוה לל
 את-שמי שם מכל שבטי ישראל ושם:
 נעמה העפלות: ויעש יהודה דרע ב
 יהוה וקטאו אתו מכל אשר עשו עם
 בהפאתם אשר חטאו: ויבט נס-הפנה ל
 במית ומצותה ואשרים על פל-נבעה נב
 ותחח פל-עז רענו: וגם-קדש היה ב
 עשו ככל התיעבה העים אשר הורש יד
 מפני בני ישראל: והיו בשנה החמישית לפ
 ירבעם עלה שושק מלך-מצרים על-ירושל
 ויקח את-אצותה בית-יהוה ואת-אצות
 הפלך ואת-הכל לקח ויקח את-פל-מגני ה
 אשר עשה שלמה: והשג הפלך רחב
 תחום מגני חושך הפלך על-יד שתי דה

30 לסוף ולקמו: ויח את-נמלתו בקמו ויספח
 31 עלו דו אחי: ויה אתו קמו אחי ואמר
 אל-בנו לאמל במתו הקברתם אותו פלג אשר
 אלש האלהים קבר פי אצל עצמותו הגדו
 32 את-עצמותיו: פי ידה ידה הקטר אשר קרא
 דבר יהוה על-המופת אשר בבית-אל ועל כל
 33 פתי הפלח אשר בעיר שמרון: אתו
 הקטר היה לא-שב ירבעם מדרע דרעה וישב
 ויעש מקצות העם פתי במית והחפץ ימלא
 34 את-ידו ויהי פתי במית: ויהי פתח יהוה
 לחפאת פתי ירבעם ולהכחול ולהשמד מעל
 פני האדמה:

CAP. XIV. ד

1 בעת יהיא חלה אביה בירבעם: ואמר
 2 ירבעם לאשתי קמו כה השתפלות לא תעו
 פראתי אשר ירבעם חלכת שלח הזה שם
 אחיה דבמא האצער על למלך על-העם
 3 יהוה: ולקחתו בידך עשורה לחם וקקיים
 ובקקו דבש ובמח אלה הוא ית לך מדהיה
 4 לעי: ותעש בן אשר ירבעם והקם ותלך
 שלח ותבא בית אחיה ואת-יהוה לאריכל לאות
 5 פי קמו עיני משנים: ויהיה אמן
 אל-אחיה ובה אשר ירבעם פאה לודש דבר
 מעפוק אל-בנה פרהיה היא פה ומה תדבר
 6 אלה יהוה במה יהיא מצרפה: ויהי משמע
 את-יהוה את-קול תגליה פאה פפתח ואמר פא
 אשר ירבעם לפה זה את מצרפה ואכלו
 7 שלח אלקו קשה: לני אמרי לירבעם פה
 אמר יהוה אל-ישראל ימן אשר הרמתו
 8 מתוך העם ואחזק לני על עמי ישראל: ואקצע
 את-הממלכה מפת חוד והתנה לך ולא הית
 פעתי חוד אשר שמר מצותי ואשר הלך
 את-י בכל-לבני לעשות רק האשר בעיני:
 9 ותע לעשות מכל אשר-יהי לפתך ותלך
 ות-עשה לך אלוים אחרים ומפכית להכעילני
 10 ואזי השלכת את-י נקד: לכן הגני מביא-רעה
 אל-בית ירבעם והבתי לירבעם משתן בקר
 עצור ועוב בשארל ובערתי אחרי בית-ירבעם

מלכים א יג רנ

13 הלך איש האלילים אשר בא מדהוד: ואמר
 אל בניו הנשדלו החמור ויחשדלו החמור
 ויכב עליו: וילך אחרי איש האלילים וימצאו
 14 שוב תנח האלה ואמר אליו הנהה איש
 האלילים אשר בא מדהוד: ואמר אני ואמר
 15 אליו הן אחי הפנהה ואכל לחם: ואמר לא
 16 אכיל לשונ אחיך ולבא אחיך ולא אכיל לחם
 ולא אשתה אחיך מים בפקום הנה: פירדו
 17 אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה
 18 שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת
 19 בה: ואמר לו גם אני נבא כמך ומאך
 20 דבר אל בדבר יהוה לאמר השבתי אחיך אל
 21 בתיך ויאכל לחם ותשת מים פחד לו: ושב
 22 אחי ויאכל לחם בביתו ותשת מים: ויהי הם
 23 ושבים אל השחן ויהי דבר יהוה
 24 אל דבניא אשר השוט: ויקרא אל איש
 25 האלילים אשר בא מדהוד לאמר זה אמר
 26 יהוה יקן פי מלת פי יהוה ולא שמרת את
 27 הפעולה אשר צוה יהוה אל ידך: ותשב
 28 ותאכל לחם ותשת מים בפקום אשר דבר
 29 אליך אל תאכל לחם ולא תשת מים לא תבוא
 30 בבלתיך אל לבם אסוף: ויהי אחרי אכל
 31 לחם ואחרי שחתי ויחשדלו החמור לבניא
 32 אשר השוט: וילך וימצאו אחי בתיך
 33 וימחיתו ויחדי נבלתי משלתי בדרך החמור
 34 עמו אצלה ותאיה עמו אצל הנבלה: והנה
 35 אנשים נעים וירא את הנבלה משלתי בדרך
 36 ואת הנבלה עמו אצל הנבלה ויבאו ויפדו
 37 בעד אשר הבניא תקן שוב בה: וישמע דבניא
 38 אשר השוט מן הדבר: ואמר איש האלילים
 39 הוא אשר מרה אתפי יהוה ותסרה יהוה
 40 לאיה וישפדו ומחיו בדבר יהוה אשר דבר
 41 לו: ויהי אל בניו לאמר תבשרלי את החמור
 42 ויחבשו: וילך וימצא את הנבלה משלתי
 43 בדרך החמור והארה עמיה אצל הנבלה לא
 44 אכל הארה את הנבלה ולא שם את החמור:
 45 וישא דבניא את הנבלה אשר האלילים ופחה
 46 את החמור וישפדו ויבאו אל עול הנביא וילך

בדודה ועל על המזבח בן עשרה בבית אל
 1 לפח לעלילים אשר עשה והעמיד בבית אל
 2 את דבני הנמור אשר עשה: ועל על
 3 המזבח אשר עשה בבית אל בנחמשה
 4 עשר הם גדול השמולי גדול אשר בא מלבו
 5 וישש חן לבני ישראל וי על על המזבח להקטיר:

CAP. XIII.

1 והנה איש אלילים בא מדהוד בדבר יהוה
 אל בית אל וירבעם נמד על המזבח להקטיר:
 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ואמר מזבח
 3 הנה זה אמר יהוה הפדתי סלע לבידודי
 4 ואשירה שמו תחב עליך את דבני הנמור
 5 הפקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך:
 6 ויבן ביום ההוא מזבח לאמר זה המזבח אשר
 7 דבר יהוה הנה המזבח לקדע וששף הישן
 8 אשר עליו: ויהי כשמע המלך את דבר אשר
 9 האלילים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח
 10 דבנים אחריו מעל המזבח לאמר תמסרה
 11 ותבש חו אשר שלח עלי ולא יכל להשיבה
 12 אליו: והמזבח לקדע ויששף הישן מן המזבח
 13 פמזבח אשר טמן איש האלילים בדבר יהוה:
 14 ויקן המלך ואמר אל איש האלילים חל לי
 15 אדשני יהוה אלהיך ותחפול בעלי ותשב
 16 חי אלי ותל איש האלילים אדשני יהוה
 17 ותשב תדמלך אליו ותהי כבטאשה: ויהי
 18 המלך אל איש האלילים בא אחרי הפתיה
 19 ויסעה ואחיה לק מותו: ואמר איש האלילים
 20 אל המלך אמתתך לי את חצי בתיך לא אבא
 21 עמך ולא אכיל לחם ולא אשתה מים בפקום
 22 הנה: פירדו איה בדבר יהוה לאמר
 23 לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב
 24 בדרך אשר הלכת: וילך בדרך אחר ולא שב
 25 בדרך אשר בא בה אל בית אל: ונבא
 26 אחר וקן שוב בבית אל ויבא בט ויספדו
 27 את כל המעשה אשר עשה איש האלילים
 28 ויבא בבית אל את הדבנים אשר דבר אל
 29 המלך ויספדו לאחיהם: ויהי אדם אחרים
 30 איה ויהי הלך וירא בני את הדבר אשר

אָמַר בְּעַד יְהוָה אֱמִי וַיִּמְלֹךְ רִיבְעִים בְּנֵי חֲתָוָיו
CAP. XII. יב

שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־כֹּל וַיִּשְׁבוּ הָעָם אֶת־דָּוִד
לֵאמֹר מִדָּוִד חָלַק בְּדָוִד וְלֹא־תָלַהּ בְּכֶךְ
לְאֹהֲלֵיךְ יִשְׂרָאֵל עִתָּה רֵאשִׁית יְהוָה
יִשְׂרָאֵל לְאֹהֲלָיו וְכֵן יִשְׂרָאֵל יִשְׁתָּם בִּי
יְהוָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רִיבְעִים וַיֵּשֶׁב
הַמֶּלֶךְ רִיבְעִים אֶת־אֲדָתָיִם אִשָּׁר עֲלֵיהֶם
וַיִּבְנוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו וַיִּמָּת הַמֶּלֶךְ רִבְנָה
וַיִּתְאַפֵּץ לַעֲמֹת בַּמִּדְבָּר לִסְעַת הַיַּם
וַיִּשְׁעֵשֶׂע יִשְׂרָאֵל בְּיַם יָדָי עַד יְבֵי־הַיָּם
וַיְהִי פְשִׁמְעַת מִלְּיִשְׂרָאֵל בְּיָשֵׁב רִיבְעִים וַיֵּשֶׁב
וַיִּקְרָא אוֹרִי אֶל־הַעֲדָה וְהַמְלִים אוֹרִי עֲלֵיהֶם
לֹא הָיָה אֲחֵרֵי בִּתְדֻד וְלֹא־יָשָׁן
הַיָּדָה לְבָדוֹ וַיִּבְנוּ רִיבְעִים יְהוֹשָׁפָט וְכֶכְךָ
אֲדָפֶל־בֵּית יְהוָה וְאֶת־שִׁבְטֵי בְּנֵי־מִ
וְשִׁבְטֵי אֶלְפָּה בְּדָוִד עֲשֵׂה מַלְחָמָה לְיָד
עַם־בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֹשֶׁב אֶת־הַמְלִיכָה לְדָוִד
בְּשָׁלְמוֹת וַיְהִי דָבָר הַמְּלִיכָה
שִׁמְעִיהוּ אִישׁ־הַמְּלִיכָה לֵאמֹר אֲנִי אֶלְדָּת
בְּשָׁלְמוֹה מֶלֶךְ יְהוָה וְאֶל־בְּנֵי־יָדָי
וְכִי־מָוֶת יְהוָה הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
חַעֲלֵי וְלֹא־הִלְחַמְתָּ עִם־אֲדָתָיִם בְּיָשֵׁב
שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בִּי מִמָּוֶת יְהוָה הַדָּבָר ו
וַיִּשְׁמְעוּ אֲדָתָיִם יְהוָה וַיִּשְׁבוּ לְבָתָם כֹּ
יְהוָה וַיָּבֹן רִיבְעִים אֶת־שִׁבְטֵי
אֲדָתָיִם וַיִּבְנוּ בֵּית יְהוָה מִשֵּׁן וַיָּבֹן אֶת־שִׁבְטֵי
וַיִּבְנוּ רִיבְעִים מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה חֲשׁוֹב הַמְּלִיכָה לְ
יְהוָה אִם־עָלָה הָעָם הָיָה לַעֲשׂוֹת וְכֹ
בְּיַחַד־יְהוָה בְּיַשְׁלֵם וְשֵׁן לֵב הָעָם הָיָה
אֶת־הָעָם אֶל־רִיבְעִים מֶלֶךְ יְהוָה וְרִבְנָה
אֶת־רִיבְעִים מֶלֶךְ יְהוָה וַיִּתְּן הַמֶּלֶךְ
שֵׁן עָלָיו וְכֶכְךָ וַיִּבְנוּ אֶת־הָעָם וְכֶכְכֶם מִ
יְהוֹשָׁפָט הָיָה אֶת־יְהוָה יִשְׂרָאֵל אִשָּׁר הַמֶּלֶךְ
מִצְרַיִם וְהָשָׁם אֶת־הָאֲדָתָה בְּיַחַד־אֵל
הָאֲדָתָה בְּדָוִד יְהוָה הַדָּבָר הָיָה לְחַ
וְכֶכְכֶם הָעָם לְפָנֵי הָאֲדָתָה עַד־הַיּוֹם וַיֵּשֶׁב
בֵּית בְּמֹת וַיֵּשֶׁב פְּדִיזִים מִקְּצֵת הָעָם
לְאֶת־הָעָם מִפְּנֵי לֹו וַיֵּשֶׁב רִיבְעִים וְכֶכְכֶם
וְהַשְׁמִינִי בְּהַשְׁמִינִי עֲשֵׂה לֹו לְחַדֵּשׁ בְּדָוִד

1 וַיִּלְךְ רִיבְעִים שָׁבָם בִּי שָׁבָם בְּאֵל מִלְּיִשְׂרָאֵל
2 לְמֶלֶךְ אוֹרִי וַיְהִי פְשִׁמְעַת וַיִּבְנוּ בְּנֵי־רִבְעִים
וַיְהִי עֲדָתוֹ בְּמִצְרַיִם אִשָּׁר בְּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה
3 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁבּוּ רִיבְעִים בְּמִצְרַיִם וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרָאוּ
לֹו וַיָּבֹאוּ רִיבְעִים וְכֶכְכֶם יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֶל־
4 רִיבְעִים לֵאמֹר אֲבִיךָ הִקְשִׁיחַ אֶת־עֵלְיִשָׁה וְאִתָּהּ
עֲשֵׂה הִקְל מִעֲבָדָת אֲבִיךָ הִקְשִׁיחַ וְכֶכְכֶם וְכֶכְכֶם
5 אִשָּׁר בְּתֵן עֲלֵינוּ וְכֶכְכֶם וַיִּאֲמַר אֱלֹהִים לֹו
6 עַד שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשָׁבוּ אֵלַי וְכֶכְכֶם וַיִּתְּן
הַמֶּלֶךְ רִיבְעִים אֶת־הַקְּצֵתִים אֲשֶׁר־הָיוּ עֲמֻלִים
אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אֲבִי בְדָוִד וַיְהִי לֵאמֹר אֶת־
7 אֶת־הָעָם וַיִּשְׁבּוּ אֶת־הָעָם הַדָּבָר וַיְהִי
אֵלַי לֵאמֹר אֲדָתָיִם תְּהוֹדֶה עָבֹד לְעַם הָיָה
וְעַד־הָעָם וְכֶכְכֶם תְּהוֹדֶה אֱלֹהִים דְּבָרִים טוֹבִים
8 הָיוּ לְךָ עֲבָדִים מִלְּיָמִינוּ וַיַּעֲבֹד אֶת־עֲצַת
הַקְּצֵתִים אִשָּׁר עֲצַדוֹ וַיִּתְּן אֶת־הַדְּלִיִּים אִשָּׁר
9 בְּדָוִד אוֹרִי אִשָּׁר הַקְּצֵתִים לְפָנָיו וַיִּאֲמַר אֱלֹהִים
כֹּה אֶת־הָעָם וְכֶכְכֶם וְכֶכְכֶם דָּבָר אֶת־הָעָם הָיָה
אִשָּׁר דָּבָר אֵלַי לֵאמֹר הִקְל מִדָּוִד אִשָּׁר בְּתֵן
10 אֲבִיךָ עֲלֵינוּ וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו הַדְּלִיִּים אִשָּׁר בְּדָוִד
אוֹרִי לֵאמֹר בְּהַחֲמֹס לְעַם הָיָה אִשָּׁר דָּבָר
אֲבִיךָ לֵאמֹר אֲבִיךָ הִכְבִּיד אֶת־עֵלְיִשָׁה וְאִתָּהּ
הִקְל מִעֲלֵינוּ כֹה תְדַבֵּר אֱלֹהִים קִמְצֵה עֲבָד
11 מִפְּנֵי אֲבִי וְעֲשֵׂה אֵלַי הַקְּצֵתִים עֲלֵיכֶם עַל
כֹּה וַיִּבְנוּ אֶת־הָאֶתֶף עַל־עַלְמֵם אֲבִי יֵשׁ אֶת־הָעָם
12 בְּשִׁטְוִים וְאֵלַי אִשָּׁר אֶת־הָעָם בְּעֲקָרְבוֹם וַיְהִי
וַיִּבְנוּ וְכֶכְכֶם אֶת־רִיבְעִים בָּיִם הַשְּׁלֵשִׁי
פִּתְחוֹ דָּבָר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בָּיִם
הַשְּׁלֵשִׁי וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קִשָּׁה וַיַּעֲבֹד
14 אֶת־עֲצַת הַקְּצֵתִים אִשָּׁר עֲצַדוֹ וַיְדַבְּרוּ אֱלֹהִים
בְּעֲצַת הַדְּלִיִּים לֵאמֹר אֲבִי הִכְבִּיד אֶת־עַלְמֵם
וְאֵלַי אֶתֶף עַל־עַלְמֵם אֲבִי יֵשׁ אֶת־הָעָם בְּשִׁטְוִים
15 וַיִּבְנוּ אִשָּׁר אֶת־הָעָם בְּעֲקָרְבוֹם וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
אֶת־הָעָם בְּיַחַד־הָעָם כֹּה מִקֵּץ יְהוָה לְמַעַן הַקְּצֵתִים
אֶת־דָּוִד אִשָּׁר דָּבָר יְהוָה כֹּה אֶת־הָעָם הַשְּׁלֵשִׁי
16 אֶת־רִיבְעִים בְּנֵי־רִבְעִים וַיִּבְנוּ מִלְּיִשְׂרָאֵל בִּי לֹו

מלכים א יא רנא

27 במלך: וזה הדבר אשר דרורים יד במלך שלמה
 28 ויהי וירבעם נבדו חיל ויהי שלמה את דבש
 29 בית יוסף: ויהי בשנת הדיא וירבעם יצא
 30 מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הדביא
 31 בידו והוא מתפסה בשלמה חרשה ושניהם
 32 לבדם בשדה: ויחפש אחיה בשלמה החרשה
 33 אשר עליו וירעה שנים עשר קרעים: ויאמר
 34 לירבעם חזר לך עשרה קרעים פי כה אמר
 35 יהוה אלוי ישראל הנני קרע את הממלכה
 36 מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים:
 37 והשבט האחד יהיה לו למען: עבדי יוד ולמען
 38 הושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
 39 ישראל: יען אשר עובדי וישתחוה לעשתרת
 40 אלוי צדון לכמוש אלוי מאב ולמלם אלוי
 41 בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות האשר בעיני
 42 והקדתי ומשפטם פדו את בני: ולא אקח את
 43 מלך הממלכה מידו פי: משא אשרנו כל ימי
 44 חיי למען יוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר
 45 שמי מצווי והקדתי: ולקחתי המלכה מיד
 46 בני ונתתי לך את עשרת השבטים: ולתם
 47 אתן שבט אחד למען יהיו ימי לידו עבדי כל
 48 הימים: לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי
 49 לשאם שמי שם: ואחזק אקח ומלכה בכל
 50 אשר תאמר בששף דריות מלך על ישראל:
 51 והיה אם תשמע את דברי אשר אצוה ואלכה
 52 בדרכי ועשית האשר בעלי לשמו והקדתי ומצווי
 53 פאשר עשה יוד עבדי הייתי עמך ונביתו לך
 54 כד תמכן פאשר בניתו לוד ונתתי לך את
 55 ישראל: ואעפא את יוד יוד למען זאת אף
 56 לא כל הימים: ויבקש שלמה לדמיה
 57 את ירבעם ויגם ירבעם ויבדח מצרים אל
 58 שישק מלך מצרים ויהי כמצרים ער מה
 59 שלמה: ויהי דמי שלמה וכל אשר עשה
 60 וחקמו הלא אדם בתלים על ספר דמי
 61 שלמה: והימים אשר מלך שלמה בירושלם על
 62 כל ישראל ארבעים שנה: וישפב שלמה עס אסו
 63

יוד בשלמה פרעה לבנו מעם יודא אלוי
 10 ישראל הראה אלוי פעמים: וצפה אלוי על
 11 הדבר הזה ללמדת לבת אחיו אלדים אחרים
 12 ולא שמר את אשר צוה יודא: ויאמר
 13 יהוה לשלמה יען אשר היתחזקת עמך ולא
 14 שמרת בירתי והקדתי אשר צויתי עלך קרע
 15 אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך:
 16 אף בוימך לא אעשפה למען יוד אבוק מיד
 17 בנך אקרעה: וכן את מלך הממלכה לא אקרע
 18 שבט אחד אתן לבנך למען יוד עבדי ולמען
 19 יושלם אשר בחרתי: וקם יודא
 20 סגן לשלמה את יוד האדמי מוד המלך
 21 הוא בידום: ויהי בידות יוד את אדום
 22 בעלת יואב עד הצבא לפר את החללים
 23 ויך מלזכר בידום: פרשש חרשים שב
 24 שם יואב וכל ישראל עד הכרית מלזכר באדום:
 25 ויהי אד הוא ואלשים אדמים מעבדי אבוי
 26 אתו לבוא מצרים והוד נע קמן: וקמו
 27 מצדו ויבאו פתח וקחו אלשים עפם משאן
 28 ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתלו
 29 בית לדום אמר לו ויאף נתן לו: וימצא יוד
 30 חן בעיני פרעה מאד ויתלו אשה את אחות
 31 אשתו אחות החפנים רבניה: ויתלו לו
 32 אחות החפנים את נבת בני ותמלדו החפנס
 33 ברוך בית פרעה ויהי נבת בית פרעה ברוך
 34 בני פרעה: והוד שמע כמצרים פרשכ יוד
 35 עס אסו וכרמה יואב שר הצבא ויאמר
 36 יוד אל פרעה שלחני ואף אל אצוי: ויאמר
 37 לו פרעה פי מדי אחת חזר עמי הן מבקש
 38 ללכה אל אצוה ויאמר לו לא פי שלח חשתוני
 39 וקם אלדים ל סגן אתרון בראדע אשר
 40 ביד כמח תודעו מלך צובה אדמו: ויקבץ
 41 עלו אלשים ויהי שר גוד בדת יוד אים
 42 והלכו דמשק ושם בה וימלכ ב דמשק: ויהי
 43 סגן לישראל כל ימי שלמה והאדרעה אשר
 44 יוד וקץ בישראל וימלך על אים:
 45 וירבעם בירבעם אסרו מדיצודה ושם אמר
 46 צודה אשה אלמה עבד לשלמה וירם יך

4 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הָיָה לָהּ: וַתֵּרָא מֶלֶךְ־
 שָׂמָּא אֵת מַלְחַמְתָּא שְׁלֹמֹה: וַיִּפְחֵת אֲשֶׁר בְּנֹה:
 5 וּמֵאֲכָל שִׁלְחָוּ וּמֵשֵׁב עֲבָדָהּ וּמַעֲמֵד מִשְׁרָרָה
 וּמִלְּבָשִׁים וּמִשְׁלֹחַ וְעִלְתָּו אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּיתָהּ:
 6 יְהוָה וְלֹאֲדָרְתָהּ בַּהּ עֹד רַחֵם: וַתֵּרָא אֶל־הַמֶּלֶךְ
 אִמֵּת יְהוָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמְעָתִי בְּאָרְצִי עַל־דְּבָרֶיךָ
 7 וְעַל־חֲכִמְתֶּיךָ: וְלֹאֲדֹאֲמַנְתִּי לְדָבָרִים עִד אֲשֶׁר־
 פָּאָרְתִי וַתֵּרָאֵנִי עֵלְיָהּ וַתִּפֹּה לֹאֲדָרְתִּי לִי הַרְצִי
 הַדְּסַפְתָּ חֲכֵמָה וְטוֹב אֶל־הַשְּׁמַעְתָּה אֲשֶׁר שָׁמְעָתִי:
 8 אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֲשֶׁר עֲבָדְךָ אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 9 לְמַלְכֶךָ חֲמִיד הַשְּׁמַעִים אֶת־חֲכִמְתֶּיךָ: וְהִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ פִּדְךָ אֲשֶׁר חָפֵץ בָּךְ לְחַזֵּק עַל־כַּפְּאֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יְהוָה אֲדִישְׂאֵל לְעַלְמֵי־וְשִׁמְרֵי
 10 מֶלֶךְ לְעֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיק: וַתִּחַן לְמֶלֶךְ
 מֵאֵה וְעֹשֶׂים: פֶּסֶד זָבֵב וּמִשְׁמִים הָרַבָּה מֵאֵה
 וַתִּבֶן קִרְיָה לֹא בָּא כִּפְשָׁם הַרְחֵא עַד לֵב אֲשֶׁר־
 11 תַחֲתֵי מַלְכֵת־שָׂמָּא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה: תָּבֵן אֲנִי
 חֵדִים אֲשֶׁר־נָשָׂא זָבֵב מֵאִסִּיד הִבֵּא מֵאִסִּיד עֲצֵי
 12 אֲלֻמִּים הָרַבָּה מֵאֵה וַתִּבֶן קִרְיָה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
 אֵת־עֲצֵי הָאֲלֻמִּים מִסְּעֵה לְבֵית־יְהוָה וְלִמְנוּחֵי־הַמֶּלֶךְ
 וּבְנוֹת וּבָנִים לְשָׂרִים לֵאמֹר כֵּן עֲצֵי אֲלֻמִּים
 13 וְלֹא תִיָּה עַד דָּוִם יְהוָה: וַתִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּתֵן
 לְמַלְכֵת־שָׂמָּא אֶת־כָּל־חֲסֻדָּהּ אֲשֶׁר שָׂאָהּ
 מִלֵּבָד אֲשֶׁר תִּתְּלֶהּ בֵּית הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתִּסֶּן
 14 וַתִּקַּח לְאִרְצָהּ הָיָה וְעַבְדֶּיהָ: וַיְהִי מִשְׁקַל
 הַזָּבֵב אֲשֶׁר־בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אֶחָד שֵׁשׁ מֵאֹת
 15 שֵׁשִׁים וְשֵׁשׁ פֶּסֶד זָבֵב: לֵבֵד מֵאֲשֶׁר הָיִתְּתִים
 וּמִסְּעֵה הַדְּבָלִים וּכְלֵי־מִלְכֵי הָעַרֵב וּפְחֹתֵי הָאָרֶץ:
 16 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲתָרִים צִפְרֵי זָבֵב שְׁחֹטֵת
 שֵׁשׁ מֵאֹת זָבֵב יַעֲלֶה עַל־הַצִּפְרֵי הָאֶחָד:
 17 וְשֵׁשׁ מֵאֹת מֵאֲתָרִים זָבֵב שְׁחֹטֵת שְׁלֹשֶׁת מֵאִים
 זָבֵב יַעֲלֶה עַל־צִפְרֵי הָאֶחָד וַתִּחַן הַמֶּלֶךְ בֵּית
 18 יַעַר הַלְבָנוֹן: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּפִאֲשֵׁן בְּדָל
 19 וַיַּצְפִּיר זָבֵב מִסְּעֵה: שֵׁשׁ מֵעֹלֹת לְפִשָׁה וְרֵאשׁ
 עֹל לְפִשָׁה מֵאֲחֹרָי וַיִּחַד מֵהָ זָבֵב אֶל־מִקְוֵה
 הַשְּׁבֵת וַשְּׁנִים אֶחָד עֲמֻדִים אֶצֶל הַיְחָד:
 20 וַשְּׁנִים עֹשֶׂר אֶחָד עֲמֻדִים שֵׁשׁ עַל־שֵׁשׁ הַעֲמֻדֹת
 21 מֵהָ זָבֵב וְרֵאשׁ לֹאֲרֵי עֹשֶׂה כֵּן לְכָל־מַמְלָכֹת: וְכָל־

כָּל־מִשְׁקֵהוּ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָבֵב וְכָל־כָּל־כָּל־
 יַעַר הַלְבָנוֹן זָבֵב סָגֹר אֵין פֶּסֶד לֹא תִחַשְׁבֵּן בֵּית
 שְׁלֹמֹה לְמֵאֲתָרֵהּ: כִּי אֲנִי תִחַשְׁבֵּן לְמֶלֶךְ
 עִם אֵין חֵדִים אֶחָד לְשִׁלֵּשׁ שָׁנִים תִּבְנוּ אֵין
 תִּחַשְׁבֵּן לְשִׁלֵּשׁ זָבֵב וְכִסְפֵי שְׁחֹטִים וְכֶסֶף
 וְהַפְּיָרִים: וַיִּבְנֶה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־כָּל־
 הָאָרֶץ לְעֹשֶׂר הַלְחָכָה: וְכָל־הָאָרֶץ מִבְּקַעַת
 אֲדִישְׂנֵי שְׁלֹמֹה לְשִׁמְעֵי אֶת־חֲכִמְתֹּו אֲשֶׁר־
 אֱלֹהִים בְּלָבֹ: וַתִּפֹּה מִבְּנִיִּים אֲשֶׁר־מִנְתֵּן
 פְּלִי־כִסְפֵי וְכָל־זָבֵב וְשְׁלֹמֹה וְשִׁלֵּשׁ וְשִׁלֵּשׁ
 סוֹסִים וְשָׂרִים דְּבִר־שָׁנָה בְּשָׁנָה: וַיֵּבֵן
 שְׁלֹמֹה רֶבֶב וְשָׂרִים וַיִּחַד לֹאֲרֵי וַתִּבְנוּ־מֵשֶׁ
 וְכָב וַשְּׁנִים עֹשֶׂר אֶחָד פְּרָשִׁים וְזָבֵב בֵּית
 הַדְּבָלִים וְעַם־הַמֶּלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל: וַתִּחַן הַמֶּלֶךְ
 אֶת־הַכִּסֵּף בְּיִשְׂרָאֵל סָבִיבִים וְאֵין הָיָה
 תִּבְנוּ פְּשִׁקִּים אֲשֶׁר־בְּשָׁנָה לֵבֵד: וְכִסְפֵי
 הַכִּסֵּף אֲשֶׁר לְשְׁלֹמֹה מִמַּעֲרֹם וּמִקְדָּה סָבִיב
 הַמֶּלֶךְ יִקְחֵהוּ מִקְדָּה בְּמִחְוָה: וַתִּעֲבֹדֶה וַתִּבְנוּ
 כִּרְבָבָה מִמַּעֲרֹם בְּשֵׁשׁ מֵאֹת פֶּסֶד וְכִסֵּי־בְחֻמֵּי
 וּמֵאֵה זָבֵב לְכָל־מִלְכֵי הַחֲתֻמִּים וְלְמִלְכֵי אֲרָם בֵּית
 יִשְׂרָאֵל:

CAP. XI. א

וַתִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה אֶת־בְּנֵי־נְסִיחֹת רִפְחֹת וְאֵין
 בֵּית־שְׁרָעָה מֵאֲבֹתָי עִמְיֹמֹת אֲדָמֹת צִת
 חֲחִיזֵי מִדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲמַר יְהוָה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר כִּסֵּף וְזָבֵב אֲרִיבֹם בְּכֶסֶף אֲבִן יִשְׂרָאֵל
 לְבָבֵם אֲחֹרָי אֲלֹהִים בְּכֶסֶף שְׁלֹמֹה לֹאֲרֵב
 וַיִּחַד־לֵי נְסִיחֹת שְׁבַע מֵאֹת וּפְלִגְשִׁים שֵׁשׁ
 מֵאֹת וַיִּפְּסֵהוּ אֶת־לֵבֹ: וַיְהִי לְעַתָּה זָבֵב
 שְׁלֹמֹה מִשְׁוֹ הָרֵב אֶת־לֵבֹ אֲחֹרָי אֱלֹהִים אֲדֹת
 וְלֹאֲדָרְתָהּ לְבָבֹ שְׁלֵם עִשְׂיָהּ אֱלֹהֵי כָּל־
 דְּבֵרֵי אֲבֹתֵי: וַיִּלְכֵד שְׁלֹמֹה אֲחֹרָי עֲשֻׁרֹת אֶל־
 צִדְנִים וְאֲחֹרָי מִלְּפָס שְׁקִיף עֲפֻלִּים: וַיִּבְנוּ
 שְׁלֹמֹה רֵצֵעַ בְּשֵׁנֵי יְהוָה וְלֹא מֵלֵא אֲחֹרָי הָיָה
 בְּדָד אֲבֹתֵי: אֵין־יָבֵט שְׁלֹמֹה בְּכֶסֶף
 לְכַמֹּשׁ שְׁקִיף מֵאֵב בְּדָד אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי וַיִּשְׁלַח
 אֶל־מֶלֶךְ שְׁקִיף בְּנֵי עֲפֻלִּים: וְכֵן עֲשָׂה לְכָל־כָּל־
 הַבְּנִיחֹת מִקְטֹרֶת וּמִפְּחֹת לְאֲחֹרָי: וַתֵּרָא

15 למלך מאה ועשרים פפר חבן: וזה דבר
 המס אשר העלה | המלך שלמה לבנות את
 בית ה'הו והתביתו והתדמלוא והת חומת
 וירושלם והתחצו והת מגור והתבזר: פרעה
 16 מלך מצרים עלה וילמד את בור ושופה פאש
 והתדבנעו האשב בעיר דג והתנה שלמים
 17 לבתו אשר שלמה: ויבן שלמה את־בזר והת
 18 בית חזן תחזון: והת בעלת והת־ת־ס־מל
 19 בפופר פארץ: והת פל־עו המכנסת אשר
 20 הו לשלמה והת עו דרכב והת עו הפרשים
 והת השק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם
 ובלבטן ובכל ארץ ממלחתו: פל־חנע החרו
 21 מן־האמרי החחי הפרז החחי והבולי אשר
 לא־מנע ישראל הפזה: בתיים אשר טרו
 22 אחיהם פארץ אשר לא־יכלו בני ישראל
 להחזיקם ויעלם שלמה למס־עבד עד האם
 23 הזה: ומבני ישראל לא־נתן שלמה עבד פד
 הם אשר הפלחמה ויעבדו תשור ושלשו
 24 ושור רכב ופרשו: אלהו שר הצבאים
 אשר על־המלכה לשלמה חמשים וחמש
 25 מאה רחיים בעם העשים בפלאכה: אף פת
 פרעה עלתה מער הוד אל־פחה אשר פת
 26 לה אז פת את־דמלואו: העלה שלמה שלש
 פעמים בשנה עלתו ושלמים על־המופת אשר
 פת לידה והקמור איזו אשר לפני ידוה
 27 ושלם את־הבית: והת עשה המלך שלמה
 בעצון־גב אשר את־אלות על־שפת ים־סוף
 28 פארץ אדום: וישלח חורם פאש את־עבדיו
 אלשי אלות ישד דהם עם עבדי שלמה: והת
 אפינה וקחו משם חבן ארבע־מאות ועשרים
 פפר ויבא אל־המלך שלמה:

CAP. X.

1 ומלפת שנה שמעת את־שמע שלמה לשם
 2 ידו והתא לבסור בחדות: והתא דושלמה
 פדל פד מאו פמלים לשאים בשמים חבן
 3 רב־מאד ואבן קרה והתא אל־שלמה והתפ
 4 איזו את פל־אשר ידו עם־לבנה: והת־לה
 5 שלמה את־פל־דסיה לא־ידה דבר מעל מך
 וישלח חורם:

האם ויברס את־המלך וילם להללם
 שמחים וסובי לב על פל־הפורה אשר עשה
 ידוה ליד עבדי ישראל עמי:

CAP. IX. ט

1 ויהו פכלות שלמה לבנות את־בית ה'הו והת
 בית המלך והת פל־חשק שלמה אשר חספ
 2 לעשות: והת ידוה אל־שלמה שנת
 3 פאשר טרה איזו פנבען: והת ידוה איזו
 פמשי את־השלחה והת־התחחו אשר
 4 הו־התפניה לפל הקדשו את־הבית ה'הו אשר
 פתה לשום שמי־שם עד־שלם הו עמי ולפי
 5 שם פל־דמים: והתה אס־תלך לפני פאשר
 הקץ חד איזו פת־לכב וילשר לעשות פל
 6 אשר ציחיהו חק ומשפט השמו: והקמור
 את־פמא ממלחתו על־ישראל לעלם פאשר
 דפרי על־הוד איזו לא־אשר לק אשר
 7 פל פמא ישראל: אס־שוב תשמן אתם
 ותכים מ־חחי ולא תשמרו מצותי וקרו אשר
 8 טרו לפנים והלכום ויעבדום אלהים אחרים
 9 והשתחווים להם: והכרו את־ישראל מעל
 פני ה'הוה אשר טרו להם והתביתו אשר
 10 הקדשו לשלם אשור מעל פני ידוה ישראל
 11 למשל ולשטה פל־העמים: והפרח ה'הו
 ידוה עליו פל־עבד עליו לשם ושרק והמור
 על־מה עשה ידוה פכה לארץ והת וליבה
 12 ה'הו: והת על אשר עם את־ידוה אלהים
 13 אשר דוצא את־אבתם מארץ מצרים ויהוק
 פאלהם אלהים וישחלו להם ויעבדום על־פן
 14 ה'הו ידוה עליהם את פל־דענה החת:
 15 ויהו מקצה עשרים שנה אשר פתה שלמה
 את־שני הבתים את־בית ה'הו והתביתו המלך:
 16 והת מלך פו פמא את־שלמה בפני אלהים
 17 ויבני בושים וסובי למלחמה או יתן המלך
 18 שלמה לחורם עשרים עור פארץ דגללו: והת
 19 חורם מלך לראח את־העשים אשר נתן לו
 20 שלמה ולא ישרו בעיניו: והת מה העשים
 21 והתה אשר־טוחה לי אתו וקרו להם ארץ
 22 פכל עד היום הזה: וישלח חורם

והחמם: כי עמקו ותחלתו הם אשר הוציא
ממצרים מצדך פדו הפלא: ללוחם עת
סחרו אל יחזקו עבדך ולא יחזקו עני
ישראל לשמע אלוים בכל קראם אלי
כי איהו הבעלים לך לנבואה מכל פ
הארץ פאשר הציח ביד משה עב
דו ציאתך את ארצות מצרעים ארתי יהוה:
יהוה | ככלות שלמה להדפיס אל יד
את להחמלה והחזקה הואת לם מכל
מוצח יהוה מסע על פדו וכפיו פרש
השמים: ויעל ויטף את מל קול שח
קל נדול לאמר: פרוק יהוה אשר בן מנ
לעפ ישראל ככל אשר דפ לרנל דבר א
מכל דבר הפוב אשר דפ ביד משה עב
דו יהוה אלהי עמנו פאשר יהוה עבדנו
אליעזר ואל יששכר: להפח לבנו א
לכת בכל ידכו ולשמר מצותו ח
ומשפטיו אשר ציה את ארצות: יהוה ה
איה אשר התחננו לפני יהוה קנים א
יהוה אלהי וימס תולה לעשות | משג
עבו ומשפט עפו ישראל פסידים פדס
למען דעת כל עפ הארץ פי יהוה ה
האלהים אין עוד: יהוה לבכם שלם ע
יהוה אלהי לכת פדו ולשמר מצותו פי
יהוה: והפך וכל ישראל עפו ובידם ו
לפי יהוה: ויחב שלמה את ובה השלמ
אשר ובה ליהוה בק עשרים ושלם אלף רצ
מאה ועשרים אלף ויהנוכ את בית ה
המקד וכל בני ישראל: ביום ההוא קדש הפ
אתרוץ החצו אשר לפני בית יהוה פיעט
שם את העלה והאת הומחה והח חלבי השלמ
פירמוח דחולת אשר לפני יהוה כסן מנ
את העלה והאת הפסחה והח חלבי השלמת
ועש שלמה בעת ההוא: את החצו וכל אשר
עפו קדו נדול מלוא חמ | עד קל מכל
לפי יהוה אלהי שבעת מים ושבעת יכ
ארבעה עשר יום: פום השמעל שלח א

ילכ בה ותחמה מר על ארץ אשר נתתה
37 לעפך לנבואה: וכל פי יהוה פארץ
דבר פי יהוה שדסן ורן ארבה חסל פי
יהוה פי יצורו איס פארץ שערו פלנע
38 פל מוחה: פל החמלה כל יחזקה אשר יהוה
למל ידאים לכל עמק ישראל אשר ידען איש
39 נגע לבס ופרש פשו את ידיו והיה
חשמע השמים מכן שביח וכלות ועשרה
ונתח ליש פכל הליח אשר תוע את לבס
פי איהו רשע לבח את לבב פל בני האדם:
40 למען וראו פל ידמים אשר הם וים על
41 פני האדמה אשר נחמה לארצות: ום אל
דבסי אשר לא מעפוק ישראל דא ום
42 מארץ הדיקה למען שמך: פי לשמען את
שמך הנדול והתדוך החולה חרפק הנטה
43 ום הדפיס אל ידיו היה: איה חשמע
השמים מכן שביח ועשרת פכל אשר קרא
אליו הבסי למען ידען פל עפ הארץ את
שך ליהוה איה עמק ישראל ולעש פ
שמך נקרא על פינת היה אשר במו:
44 פי צא עמק פלחמה על איס פרוק אשר
חשלהם והחפלה אליהו דרו העל אשר
45 ברות בה הית אשר פט לשמך: ושמעל
השמים את הפסלום והת חזקום ועשרה
46 משפטם: פי המארץ פי אן אדם אשר
לאר חטא ואפס בם ונחום לפני איס ושבים
שבים אל ארץ האיב הדיקה או קדבה:
47 והשיו אל לבם פארץ אשר משפשים ושבו
הדחזם איה פארץ שבים לאמו חטאו
48 העשו ושעט: ושם איה בכל לבכם ובכל
סלם פארץ אביהם אשר שם אום
החפלה איה דרו ארצם אשר נתתה
לאבותם העד אשר ברות הית אשר ברת
49 לשמך: ושמעל השמים מכן שביח את
חפסלום והת חזקום ועשרה משפטם:
50 וכלות לעפך אשר המארץ וכל פשעיהם
אשר פשעו בך ונחום לחמם לפני שבים

מלכים א ה רמז

23 קבל ישראל וישראל בפני השמים: ויאמר
 יהוה אלזי ישראל איך צמחה אלהים בשמים
 כמעל ועל הארץ כמרחם שמיך הפירות והחודש
 24 לעבודתך האלהים לפניך בכל לבם: אשר
 שמרת לעבדך יהוה אבי את אשר דברת לו
 25 ותדבר בפיו ובידך מלאה פיום הזה: ועתה
 יהוה אלזי ישראל שמו לעבדך יהוה אבי
 את אשר דברת לו לאמר לא יסרת קף איש
 מלפני ישוב על כפא ישראל רק אשר ישמרו
 בנתי אדירפם ללכת לפני פאשר ואלכת
 לפני: ועתה אלזי ישראל יאמרו לא דברת
 27 אשר דברת לעבדך יהוה אבי: פי האמנם
 ישוב אלהים על הארץ דפה השמים ושמי
 השמים לא יכללוך את פי דברות היה אשר
 28 בנית: וסנית אל תספלת עבדך ואל תחנני
 יהוה אלזי לשמע אל דרפה ואל תספלה
 אשר עבדך כחפלה לפניך היום: לדחות עיניך
 29 סחורת אל דברות יהוה לילה ויום אל הדמקים
 אשר אמרת יהוה שמי שם לשמע אל תספלה
 30 אשר תספלה עבדך אל הדמקים הזה: ותשמע
 אל תחנני עבדך ועממי ישראל אשר תפלה
 אל הדמקים הזה ואחיה תשמע אל מקום
 31 שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: את
 אשר יחטא איש לעבדו וישאנו אלה
 להאלצו ובא אלה לפני מבוהק בבית היה:
 32 ואחיה תשמע השמים ועשית ושפטת את
 עבדך לדשיע רשע לתר דפי בראשו
 ולהצדיק צדיק לתת לו פדיונו:
 33 בדבנת עממי ישראל לפני איב אשר חטאו
 לך ושבו אליך וחדו את שמך והתפללו
 34 והחננו אליך בבית הזה: ואחיה תשמע
 השמים וסלחת לחפאת עממי ישראל והשבותם
 אל דאדמה אשר נחת לאבותם:
 35 פהצער שמכם ולארדיהו מטר פי חטאו
 לך והתפללו אל הדמקים היה וחדו את
 36 שמך ומתפאחם לשוכן פי תענם: ואחיה
 תשמע השמים וסלחת לחפאת עבדך ועממי
 ישראל פי תום את דברך דפוקה אשר

בלפני הקדש אשר באהל ויעלו איהם
 5 הדמקים והלים: ותפלק שלמה וכל עדה
 ישראל תפועים עליו אחו לפני הארון מובחים
 6 זמן וכל אשר לא יספחו ולא יפנו מרוב:
 והכא הדמקים אדראון ביד ידוה אל מקמו
 אל דבר דפוח אל קדש הקדשים אל תחנני
 7 כפי הדמקים: פי הדמקים פושים פננים
 אל מקום הארון וספו הדמקים על הארון
 8 ועל פדיו מלמעלה: ויאמרו הפדים ויראו
 ראשו הפדים מן האהל על פני הדבר ולא
 9 ראו החוצה וידו שם עד היום הזה: אין
 פארון רק שני לחות האמנים אשר דתם שם
 משה פחוב אשר פרת יהוה עם בני ישראל
 10 בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הדמקים
 11 מן האהל והעני מלא אדמות יהוה: ולא
 יכלו הדמקים לעמוד לשרח מפני העני פי
 מלא כבוד יהוה אדמות יהוה:
 12 אז אשר שלמה יהוה אשר לשון בערפל:
 13 בנה בניתו בית וכל לך מטר לשחוק שלמים:
 14 יספן המלך אדפלו ויפוך את מלך
 15 ישראל וכל לך ישראל עמו: ויאמר פרו
 יהוה אלזי ישראל אשר דבר פשו את הד
 16 אבי וברו מלא לאמר: מן האים אשר
 דצאתי אדעמי אד ישראל מפעחם לא
 17 ברותי בעד מכל שבטי ישראל לבנות פרו
 לדחות שמי שם ואבדו פרו לדחות על עמי
 18 ישראל: ויהי עם לבב הד אבי לבנות בית
 19 לשם יהוה אלזי ישראל: ויאמר יהוה אל
 הד אבי יען אשר יהוה עם לבבך לבנות פרו
 19 לשמי הטייל פי יהוה עם לבבך: רק אחיה
 לא תבנה הפית פי אס בנקו הים מתלפוף
 20 דהא יבנה הפית לשמי: ויקם יהוה אד
 דפס אשר דבר האים תחח הד אבי ואבנה
 על כפא ישראל פאשר דבר יהוה ואבנה
 21 הפית לשם יהוה אלזי ישראל: ואשם שם
 מקום לאון אשר שם פרת יהוה אשר פרו
 עם אבנים פדאיו איהם מארץ מצרים:
 22 ויעמד שלמה לפני מבה יהוה נגד פל

ויהוים אלהיהם ואלהיהם ואלהיהם ואלהיהם
 וכל חיה לעשות את פלדמלכה אשר
 41 עשה למלך שלמה ביה יהוה: עמדים שלים
 גלגל הפזרות אשר על ראש העמודים שתיים
 והשכבת שתיים לכפות את שתי גלות
 הפזרות אשר על ראש העמודים: ואת
 42 המלים ארבע מאות לשתי השכבת שני
 טורים ומלים לשכבה האחת לכפות את שתי
 43 גלות הפזרות אשר על שני העמודים: ואת
 המכלת עשר ואלהיהם עשה על המכלת:
 44 ואתהם האחד ואתהבך שנים עשר תחת
 הם: ואלהיהם ואלהיהם ואלהיהם ואלהיהם
 45 ואת פלדלים האל אשר עשה חיה למלך
 שלמה ביה יהוה נחשת ממש: בכפר האדן
 46 צקים המלך במעבה החומה פן ספח
 וכן צררון: ויהוה שלמה את פלדלים
 47 מרב מאד מאד לא סדק משקל הדשתי:
 48 ויעש שלמה את פלדלים אשר ביה יהוה
 את מוצב הדב ואת השלון אשר עליו לחם
 49 הפנים דב: ואלהיהם חמש מלמך
 וחמש משמאל לפני הדב ודב סגור והפזר
 50 הפזר והמלחים דב: והשפח והמפוזות
 והמפוזות והשפח והמפוזות דב סגור
 הפזר לתחת הפזר השני לקול
 הקדשים ולחיי הפזר להיכל דב:
 51 ותשלם פלדמלכה אשר עשה המלך
 שלמה ביה יהוה ויבא שלמה את קדושי
 יהוה אביו את דבסא ואתהדב ואתהדלים
 כן באצרות ביה יהוה:

CAP. VIII. ח

או יקרל שלמה אדוקני ישראל ואתה
 ראשי המפוזות משוי האבות לבני ישראל
 אלהיהם שלמה וישלם להעלות אתה
 2 פזר יהוה מעד יהוה דב צינן: וישלם
 אלהיהם שלמה פלאיש ישראל פזר
 3 הארנים פזר דב החולש השביעי: ויבא
 כל זקני ישראל וישא הפזנים אלהיהם:
 4 ויעלו אתה צררון יהוה ואתהאל מעד ואת

עשר באמה מקשים אלהיהם סביב שני טורים
 25 הפקלים צקים ביה יהוה: עמד על שני עשר
 בקר שלשה פנים וצפונה ושלשה פנים ויהוה
 ושלשה פנים נגדה ושלשה פנים מזרחה
 והם עליהם מלמעלה וכל אחיהם ביהוה:
 26 ועבו טיה ומשפח במעשה ששתיים פזר
 27 שושן אלפים בת יכל: ויעש את
 המכלת עשר נחשת ארבע באמה אדן
 המכלת האחת וארבע באמה רחבה ושלש
 28 באמה קומתה: ויה מעשה המכלת מסגרת
 29 להם ומסגרת בין השלבים: ועל המסגרת
 אשר בין השלבים אריות בקר וכחשים
 ועל השלבים פן ממעל ומתחת לאריות ולבקר
 30 לית מעשה מיד: וארבעה אופני נחשת
 למכסה האחת וסרני נחשת וארבעה עממיו
 פתחו להם מתחת לכל הפתחות הצלה
 31 מעד איש לוח: ויהוה מניה לפזרות ומעלה
 באמה ויה על מעשה כן אמה ותצי האמה
 וגם על פיה מקלעות ומסגרותם מרעור
 32 לא עלוה: וארבעת האופנים למתחת
 למסגרות ותחת האופנים במכסה וקמרה
 33 האופן האחד אמה ותצי האמה: ומעשה
 האופנים במעשה אופן המרעור יהוה
 גידיהם והשקיהם והשקיהם הכל מצק:
 34 וארבע פתחות אל ארבע פתות המכסה האחת
 35 מקדמכה פתחה: ובראש המכסה תצי
 האמה קומה על סביב ועל ראש המכסה
 36 יהוה ומסגרתה מופנה: ופתחו על האחת
 יהוה ועל ומסגרתה פתחים אריות והפזר
 37 במעשה איש ולוח סביב: פזח עשה את
 עשר המכלת מצק אחד מדה אחת קצב
 38 אחד לכדמה: ויעש עשרה מלוח
 נחשת ארבעים בת יכל: והפזר האחד ארבע
 באמה הפזר האחד פזר אחד על המכסה
 39 האחת לעשר המכלת: ותחן אלהיהם
 חמש על פזר הפזר מלמך וחמש על פזר
 הפזר משמאלו ואלהיהם כן מפתח הפזר
 40 הימנית קדמה מפל נגב: ויעש

מלכים א ז רמה

9 פל אלה אנכי יקח כמדות בית מדרור
 בפניה כפית ומחוז ומפסל עד הפסולת
 10 ומחוז עד החצר גדולה: ומסד אנכי
 יקח אנכי גדלת אבני עשר אמות ואבני
 11 שמנה אמות: ומלמלה אנכי יקח כמדות
 12 בית ואזן: וחצר גדולה סביב שלשה
 טורים בית וטור פרתות ארזים וחצר בית
 13 יתה הפנימית ואלם הבית: ושלח
 14 המלך שלמה ויקח את החרם מפו: פד
 אשה אלמנה הוא מופנה בסחלי ואביו איש
 15 צד יולד חושף ומלא את הדחכמה ואת
 התבונה ואת הדין לעשות למלאכה
 16 בפחשת ויבא אל המלך שלמה ויש את
 17 מלמאכו: ויצד אדשני העמידים חושף
 18 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האד
 19 חוטם שמים עשרה אמה יס את העמוד
 20 השני: ושתי כתרז עשה לתת על ראש
 21 העמידים מצק כחשת המש אמות קומת
 22 הפותר האחות וחמש אמות קומת הפותר
 23 השמת: שבכס מעשה שבכה גדלים
 24 מעשה שרשיות לפותר אשר על ראש
 25 העמידים שבעה לפותר האחות ושבעה
 26 לפותר השנית: ויש את העמידים ושני
 27 טורים סביב על השבכה האחות לכפות את
 28 הפותר אשר על ראש הרמלים וכן עשה
 29 לפותר השנית: וכתרז אשר על ראש
 30 העמידים מעשה שלשן באלים ארבע אמות:
 31 כתרז על שני העמידים גם ממעל מעצת
 32 הפסן אשר לעבר שבכה הרפומים מאתים
 33 טים סביב על הפותר השנית: ויקם את
 34 העמידים לאלם והדכל ויקם את העמוד
 35 הימני ויקרא את שמו יכן ויקם את העמוד
 36 השמאלי ויקרא את שמו בעו: ועל ראש
 37 העמידים מעשה שלשן וחוטם מלאכה
 38 העמידים: ויש את החרם מצק עשר
 39 אמה משטחי עד שטחו עגל: סביב חמש
 40 אמה קומתו וקה שלשים אמה יס איו
 41 סביב: וסקעים מתוחח לשטחו: סביב סביבם איו

בשטן בפיך השני ובסעיהם אל חוד הפיה נשת
 28 בנה אל בנה: ויצף את הדפוחים ורוב:
 29 ואת פל קירות הבית מסב: קלע פתחו
 מקלעות פוחים והפולו וסחרי צצים מלפנים
 30 והרצון: ואת קרקע הבית צפה עגב לסמימה
 31 והרצון: ואת פתח הימני עשה לפותר
 32 עצי שמן האיל מזוזות חמשות: ושתי
 33 לפותר עצי שמן וקלע עליהם מקלעות
 פוחים והפולו וסחרי צצים ורוב וית
 34 על הדפוחים ועל הדפוחות את הדפוח: וכן
 עשה לפתח והדכל מזוזות עצי שמן מאר
 35 רבעות: ושתי לפותר עצי סדשים של צלעים
 36 והלח האחת גדלים ושני קלעים הלח השנית
 37 גדלים: וקלע פוחים והפולו וסחרי צצים
 38 ורוב מישור על הדפוחקה: וכן את
 39 העצ הענימית שלשה מאי בית וטור פרת
 40 ארזים: בשטה רבעית יס בית הזה בירח
 41 זו ובשטה האחת עשרה בירח פול הוא
 42 החרש השממי פלה הבית לכל הדפוח וכל
 משפטו וימרו שבט טים:

CAP. VII. 1

1 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל
 2 את כל ביתו: וכן את ביתו ויש הלכטן
 3 מאה אמה ארפו ותמשים אמה רחפו ושלשים
 4 אמה קומתו על ארבעה טווי עמודי ארזים
 5 וכתרז ארזים על העמידים: וספן באר
 6 מפעל על הדפלות אשר על העמידים ארבעים
 7 והחמה חמשה עשר הפאו: ושקפים שלשה
 8 טורים ומזוזו אל מזוזו שלש פעמים: וכל
 9 הפותרים והמזוזות רבעים שקף ומול מזוזו
 10 אל מזוזו שלש פעמים: ואת אילם העמידים
 11 עשה חמשים אמה ארפו ושלשים אמה
 12 רחפו ואילם על שמים ועמידים ועב על
 13 פנים: ואילם הפאו אשר ישפט שם אילם
 14 הפושט עשה וספן באר מדחק ער
 15 יחוקק: ויבחו אשר ישוב שם חצר האחרת
 16 מבית לאלם כפ עשה הזה היה ויבחו עשה
 17 לחדשנה אשר לקח שלמה סאלם הזה:

בבית דבגטו: פתח העלע העימה או
 פתח הפתח הימנה וכלולים יעלו על החינה
 ומן החינה אל השלשים: וכן אהרן
 וכלו יספן אהרונה נשים וסוחרו ביהוה
 וכן אהרונה על כל צדקה וחסד אמו
 קמחו ויהוה אהרונה בעצו אהרן:
 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמור: הן
 יהוה אשר אהיה בטה אהרונך בחדו ווא
 משפט העשנה ושמות אהרן למעו ללו
 פהם ויהי אהרן אהרן אהרן אשר דבר
 אל יהוה אהרן: ושכניו פתח בני ישראל
 אהרן אהרן ישראל: וכן של
 אהרונה וכלו: וכן אהרונה הן
 מביהוה בצלחה אהרן מארבע הפתח פ
 קדוח הספן צפה עץ מצות ורצף אהרן
 הנית בצלחה פתחים: וכן אהרן
 אהרן מפתח הפתח בצלחה אהרן כ
 הקרקע ערה אהרן וכן לו מניה לו
 לקול הקולשים: וארבעים באמה דהה דה
 הוא ויהיכל למנו: והוא אהרונה פתח
 מקלחת פתחים וסוחרו צצים העל אהרן
 אהרן יהוה: ויהי פתח אהרונה מסמיה ה
 להחן שם אהרן פתח יהוה: ול
 יהי עשירים אמה אהרן ועשירים אמה ו
 ועשירים אמה קמחו וצפורה דהב סגור ו
 מנחה אהרן: ורצף שלמה אהרונה מסמ
 דהב סגור ועפר פתח אהרן דהב לפני יהו
 וצפורה דהב: ואהרונה אהרונה צפה דהב
 חם פלדה ומה המנחה אשר להבדל א
 דהב: ויעש פתח שני סדנים עפר
 עשר אמה קמחו: וחמש אמה כנף דה
 האחת וחמש אמה כנף דהשני פ
 אמה מקצות פתחו ועד קצות פתחו: ול
 באמה דהב השני מה אהרן וקצב
 לשני הפתחים: קמח דהב האחד
 באמה וכן דהב השני: ויהי אהרונה
 פתח הפתח הפתח ויסרש אהרונה הפתח
 ורצף כנף אהרן פתח וכן אהרונה ד

אשר יסמך דמות בים ערה אהרן
 אל ופפתים שם ואהרן חשא ואהרן העשנה
 24 אהרונה לחן לחם ביהוה: ויהי חיוס חן
 לשלמה עצי אהרן ופצי חושים פלחפצו:
 25 לשלמה חן לחיוס עשירים אהרן פי חוים
 מכלה ליהוה ועשירים פי טמן פתח פתח
 26 שלמה לחיוס שנה בשנה: ויהוה חן
 חכמה לשלמה פאשר פתח יהוה שלם חן
 27 חיוס חן שלמה ויכרו בית שנים: ועל
 הפתח שלמה מס מל ישראל יהוה חס
 28 שלשים אהרן אהרן: ושלמה לבנה עשור
 אהרן פתח חלמה חוש יהוה מלמן שנים
 חושים בביתו ואתים ערה אהרן:
 29 יהוה לשלמה שבעים אהרן פתח שנים
 30 אהרן חבצ פתח: לך משור הצצים לשלמה
 אהרן ערה אהרן שלמה אהרן חוש מאה
 31 דהים בעם העשירים במלכה: ויהי חן
 ויעש אהרן גלוח אהרן אהרן חוש לש
 32 הפתח אהרן ויהוה: ויסלח בני שלמה ובני
 חיוס חלמה ויכיו העצים והאבנים לבנה
 הפתח:

CAP. VI. 1

1 יהוה בשמנים שנה וארבע מאה שנה למאה
 בני ישראל מארץ מצרים בשנה דמינית
 פתח לו דהא חוש השני למלך שלמה על
 2 ישראל וכן הפתח להוה: והפתח אשר בטה
 הפתח שלמה ליהוה ששים אמה ארץ ועשירים
 3 חס ושלשים אמה קמחו: והאילים ערפי
 דהב הפתח עשירים אמה ארץ ערפי חב
 4 הפתח עשר באמה חס ערפי הפתח: ויעש
 5 פתח חסו שקקים אהרן: וכן ערפי
 הפתח אהרן אהרונה הפתח סביב להיכל
 6 ויהי עשיר צלחה סביב: והעץ העשיר
 חס באמה דהב והחינה שש באמה
 דהב השלשית שבע באמה חס פי משה
 חן לבית סביב חסו חסו אהרן בקדוח
 7 הפתח: והפתח דבגטו אהרן שלמה מסע
 נכה ומנחה הפתח פלח חסו לאהרונה

מלכים א ה רמג

7 למרפס ושנים עשר אלף פרשים: וכלכלו
הצבאים והאלה את המלך שלמה ואת כל
הקרב אל שלתן המלך שלמה איש חזקו לא
יעזרו דבר: והששים החזקן למסוס ולרכש
8 יבאו אל המקום אשר ידבר שם איש כמשפטו:
9 ויתן אליהם חכמה לשלמה והבימה דרבה
מאד ורחב לב כחול אשר על שפת דם:
10 ורחב החכמה שלמה מוחמה כל בני יקום
11 ומכל חכמה מצרים: והחכם מכל הדתים
מארצו האחרו והחכם וכלכלו תדעו בני מלכו
12 ויהי שמו בכל הדתים סביב: ויהי שלש
אלפים משל יהוה שירו חמשה ואלף: ויהי
13 על העצים מן הארץ אשר בלבנון ועל האלוב
אשר לא בא ביד ידפי על הדומה ועל השוף
14 ועל דומש ועל הדנים: ויבאו מכל העמים
לשמע את חכמה שלמה מאת כל מלכי
15 הארץ אשר שמעו את חכמתו: וישלח
היום מלך צד אדעבדו אל שלמה כי שמע
16 כי איו משורו למדו תחא אכדו כי ארוב יהוה
היום לוד כל האמים: וישלח
17 שלמה אל הים לאמר: אהה דעת אדחת
אני כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהי
מצי המלחמה אשר סבבה ערות יהוה
18 אים תחת פסח נללו: ועשה הים יהוה
איו ל ספסב אין ששן ואין פגע רע: והגני
19 אפר לבנות בית לשם יהוה אלו פאגו
דפר יהוה אדחת אני לאמר בקו אשר אתן
תחתיו על כסאך והא יבנה הבית לשמי:
20 ועשה צהו ויסתרו לי אחים מן הדגבנון ויעבדו
יהו עס עבדו ושכר עבדו אתן לו כל
אשר תאמר פי: אהה דעת פי אין בנ איש
21 ידע לכת עצים בצורים: והיו משמע
חיים אדדברי שלמה וישמחו מאד ויאמר
פרו יהוה נאם אשר נתן לודו בן חכם על
העם דרב יהוה: וישלח חיים אל שלמה
22 לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני
אעשה את כל חפצך כעצי אחים וכעצי
23 סושים: עבדו ידו מן הדגבנון יפה ואני

נתן על הצבים תמיד בדרתו פרו רעה המלך:
6 והאשר על הבית והאלים ברעבא על
7 דם: ולשלמה שנים עשר מצבים
8 על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו
9 חזק בשנה יהוה עלו אחד לכלל: והלה
9 שמואל ברחו ברו אסוס: בדרו במקו
10 והשעלים וביט שמש ואלו ביהתן: בך
11 חסד בארבות לו שסה וכל ארץ חסר: בך
אביב כל נפת דאר טפה פד שלמה יהוה
12 לו לאשה: בעט בך אחיהו הענד
ומנה וכל בית שאן אשר אצל צדחה מתחת
לדומה מפת שאן עד אבל מוחלה עד מעבר
13 לקמס: בך רמז נלע לו חיה
יחד בן משה אשר בלעו לו חל ארוב אשר
בשן ששים עים נלוח חומה וביה
14 סדח: אחיב בך ערא מחומה:
15 אדומש בנחל נסדחא לקח את בשמת
16 פד שלמה לאשה: בעט בך חיש
17 פאגו ובשח: דשפט בך שח
18 בשסר: שמע בך אלא בנימן:
19 בך ברחו פאגו נלע ארץ סדון
מלך האמר וע מלך תפשו וצבו אחד אשר
20 פאגו: יהוה ישראל רים כחול אשר
על דם לב אלים ושחים ושמים:

CAP. V. ה

1 ושלמה היה משל בכל המלכות מן דבר
ארץ פלשים ועד נבל מצרים משנים מנה
2 ויבנים את שלמה לבימו חיו: ויהי
לחם שלמה לים אחד שלשים פל סלה
3 שלשים פל קמח: עשרה בקו דואם ועשרים
בקו רעו ומאה גאן לך מאל וצב ויחמו
4 ויביים אבוסים: פרחו ודה וכל עבר
דפר מוססח וערעה בכל מלכי עם דפר
5 ושלם יהוה לו מכל עמיו סביב: וישב
יהוה ישראל למח איש תחת גפס ויהוה
תאמר מן ועד פאגו שבע כל ימי שלמה:
6 ויהי לשלמה ארבעים אלף אחו סוסים

וַיְהִי וּמִצְוֹתַי פִּאֲשֵׁר הִלֵּךְ הַיָּד אֲבוֹת הַיָּרֵכַ
 אֲדִימוֹתָ וַיִּקְרָא שְׁלֹמֹה הַדָּבָר הַזֶּה וְהָאֵל וַיֵּן
 הַשְּׁלֵמָה וַיַּעֲמֵד וּלְפָנָיו אֵתן פִּתְיוֹתָיו וַיֵּן
 עֲלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלֵמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁחָה לְלֵב עֲבָדָיו
 אֵת תְּבַאֲרָה שְׂתֵימִים שְׁשִׁים וְעֹת אֲלֵהֶם
 וַתַּעֲמֹדָה לְפָנָיו וַתֹּאמֶר הַאֲשֵׁה הַחַחֵר
 אֲדֹנָי אֱלֹהֵי הַאֲשֵׁה הַחַחֵר יִשְׁבֹּת בְּבֵית אֵל
 וְאֵלֶּךְ עִמָּה בְּבֵיתִי וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לַלַּיְלָה
 וַתֵּלֶךְ גַּם הַאֲשֵׁה הַחַחֵר וַאֲבָחַת הַיָּד אֵת
 אֲחִישַׁמָּה בְּבֵית וְזֵלְוֵי שְׂתֵימִים אֲמָנוּ בְּבֵיתִי וַיֵּן
 בְּהַאֲשֵׁה הַחַחֵר לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכַח עַ
 וַתִּקַּם בַּרְזֶל הַיָּלִיָה וַתִּקַּח אֲדָמָה מֵאֵרֶץ
 וְאִמְחָדָה שֶׁשֶׁה וַתְּשַׁמְרֵהּ בַּחֲקִיקָה וַתֵּתֵן
 הַמֶּלֶךְ הַשְּׂכִימָה בַּחֲקִיקָה וְהָאֵם בְּפִקֹּד לֵה
 אֲדָמָה הַדָּבָר מֵת וַתִּפְּסֵן אֵלָיו בְּפִקֹּד הַ
 לֵאדֹתֶיהָ בְּנֵי אֲשֶׁר לְדָתָהּ וַתֹּאמֶר הֲאֵל
 הַחַחֵרֹת לֹא כִי בְנֵי הַיָּד וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַחַחֵר אֵל
 לֹא כִי בְּקֹד הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַיָּד וַתִּפְּרָסָהּ
 הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַחַח אֲמָנוּ וְהַדָּמָה
 וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ וַחַח אֲמָנוּ לֹא כִי בְּקֹד הַמֶּלֶךְ
 הַיָּד וַתֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קִוּוּ לִדְרֹב וּבִיאוּ הַ
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַיָּד אֲחִיד
 הַיָּד לְשֵׁמִים וַחַח אֲדֹתֶיהָ לֵאחֹת וַאֲחִיד
 לֵאחֹת וַתֹּאמֶר הַאֲשֵׁה אֲשֶׁר בְּמֵה הַיָּד
 הַמֶּלֶךְ פִּרְנִיכֵימָה רַחֲמֵי עַל בְּנֵיהָ וַתֹּאמֶר
 אֲדֹנָי תַּעֲרֵלָה אֲדֹתֶיהָ הַיָּד וְהַמֶּלֶךְ
 תַּמְתִּיהָ וַחַח אֲמָנוּ גַּם לֵב גַּם לֵב לֹא
 הַיָּד וְעַן הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר תַּעֲרֵלָה אֲחִיד
 הַיָּד וְהַמֶּלֶךְ לֹא תַמְתִּיהָ הֲאֵל אֲמָנוּ וַיֵּן
 כְּלִישְׂרָאֵל אֲדֹתֶיהָ שְׁשִׁים אֲשֶׁר שְׁשִׁים הַ
 וַיֵּרָא מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ עַי רֵאָה פִּתְחֵימָה אֵל
 בְּקֹד לְעֵשׂוֹת מִשְׁפָּט:

CAP. IV. 1

וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְהָאֵל הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר־לֵב עֲוֹתָיו בְּרִצְדָק וְאֵת אֲלִיחוֹתָיו וְאֲחִידָה בְּנֵי שִׁישָׁא סִפְרִים הַיָּד בְּרִצְדָק וְהַמֶּלֶךְ וַיִּבְנֶה בְּרִצְדָק וְהַצֵּבָא וְצָדָק וְאֲבִיחַי פְּדָגִים וְעֲוֹתָיו

וַיֵּשֶׁב אֵת פְּלִדְרֵרָה אֲשֶׁר יָדַע לְבָבוֹ אֲשֶׁר
 עֲשִׂיתָ לְיָד אֲבִי הַשֵּׁבִיב הַיָּד אֲדֹתֶיהָ בְּרִצְדָק
 45 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָרַח וּכְפֹא הַיָּד הַיָּד בְּכֹן
 46 לְפָנָיו הַיָּד עַד־עֵלָם וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֲדֹתֶיהָ
 בְּרִצְדָק וַיֵּצֵא וַיַּעֲרֵפֵם וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
 כְּסֵה בְּרִצְדָק שְׁלֹמֹה:

CAP. III. 1

1 וַיַּחֲתֹךְ שְׁלֹמֹה אֲדֹתֶיהָ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח
 אֲדֹתֶיהָ וַיְבִיאָה אֲלֵיהֶם הַיָּד עַד פְּלוֹתָ
 לְבֵית אֲדֹתֶיהָ וְאֲדֹתֶיהָ הַיָּד וְאֲדֹתֶיהָ
 2 וַיִּשְׁלֵם כְּסֵבִי: רַק הַשֵּׁם מִזְבֻּחִים בְּבֵיתִי כִי
 לֹא־תִבְנֶה לִּי לְשֵׁם הַיָּד עַד הַיָּמִים הַזֵּה:
 3 וַיֵּאָבֵד שְׁלֹמֹה אֲדֹתֶיהָ לְלֵכַת בַּחֲקִיקָה
 4 הַיָּד אֲבִי רַק בְּבֵיתִי הוּא מִזְבֵּחַ וּמִקְדָּשׁ: וַיִּקַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּעֵשֶׂה לְזֹבֵחַ שֵׁם פִּדְיָה הַבְּמֵה הַזֹּבֵחַ
 אֲלֵף עֲלוֹת וַיַּעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה:
 5 בְּבִטּוֹן רֵאָה הַיָּד אֵל־שְׁלֹמֹה בְּתֵלִים
 הַיָּלִיָה וַתֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁאֵל מֵה אֲתֹן־לְךָ:
 6 וַתֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אֵתֵה עֲשִׂיתָ עִמְדֵיכֶם הַיָּד אֲבִי
 תַסֵּד גְּדוּלָּה פִּאֲשֵׁר הִלֵּךְ לְשִׁפּוֹת פִּאֲמָה וּבַצְדָקָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְלֵב עַמְּךָ וַהֲשִׁימֵ־לְךָ אֲדֹתֶיהָ
 הַזֹּבֵחַ הַיָּד וַתִּתְקַלֵּן בֶּן יִשָּׁב עַל־כִּסֵּא פִּימִם
 7 הַיָּד: וַעֲמֵה הַיָּד אֲלֵי־הָ אֵתֵה הַמִּלְכָּה אֲדֹתֶיהָ
 עַבְדֶּךָ פִּתַח הַיָּד אֲבִי וְאֲבִי עַד לֵבֵן לֹא אֲדַע
 8 צִוֹת וְכֹא: וְעַבְדֶּךָ בַרְזֶל עַמְּךָ אֲשֶׁר בַּחֲקִיקָה
 9 עַם־יָב אֲשֶׁר לֹא־יִפְתָּה וְלֹא יִשְׁפֹר מִרַב: וְהַיָּד
 לְעַבְדֶּךָ לֵב שְׁמַע לְשִׁפְטֵי אֲדֹתֶיהָ לְזִבְוֹן בְּרִצְדָק
 טֹב לֵרַע פִּי מִי וַיְכַל לְשִׁפְטֵי אֲדֹתֶיהָ הַבְּמֵה
 10 הַיָּד: וַיִּטַּב הַיָּד בְּעֵינֵי אֲדֹנָי פִּי שְׁאֵל שְׁלֹמֹה
 11 אֲדֹתֶיהָ הַיָּד: וַתֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲלֵי־עַן אֲשֶׁר
 שְׁאֵלָתָ אֲדֹתֶיהָ הַיָּד וְלֹא־שְׁאֵלָתָ לֹף יָמִים
 רַבִּים וְלֹא־שְׁאֵלָתָ לֹף עֲשֵׂה וְלֹא־שְׁאֵלָתָ כִּשְׁשׁ
 12 אֲבִיחַי וְשְׁאֵלָתָ לֹף הַיָּד לְשִׁפְטֵי מִשְׁפָּט: הַיָּד
 עֲשִׂיתָ בְּרִצְדָק הַיָּד: וְתַחֲתֵי לֹף לֵב חֲכָם וְנִבְוֹן
 אֲשֶׁר בְּמִלְכָּה לֹא־יִדְוֶה לְשִׁפְטֵי וְאֲחִידָה לֹא־יִקְרָם
 13 בְּמִיָּה: וְגַם אֲשֶׁר לֹא־שְׁאֵלָתָ תַחֲתֵי לֹף גַּם־
 עֲשֵׂה גַם־בְּבֵית אֲשֶׁר לֹא־יִדְוֶה כְּמִיָּה אֵל־
 14 בְּמִלְכִים פִּרְנִיכֵימָה: וְהֵם וְהַיָּד בְּרִצְדָק לְשִׁפְטֵי

מלכים א כ רמא

29 המזבח: ויבד למלך שלמה פי גם ויאב אל
 אהל ה'ה ה'ה אצל המזבח וישלח שלמה
 30 את בניו ביהודים לאמר לך פניו: ויאב
 ביהו אל אהל ה'ה ויאמר אליו מה אומר
 המלך צא ויאמר: לא פסח אמת וישב
 ביהו את המלך דבר לאמר מה דבר ויאב וכה
 31 עניו: ויאמר לו המלך עשה פסח דבר ופסח
 בו קברתו והסרת: ויב דבם אשר ששק ויאב
 32 מעלי ומעל בית אבי: והטוב ה'ה את דבם
 על דאלו אשר פנע בשמי אנשים צדקים
 ומתים מפני ויהרם ברחב ואבי דד לא ידע
 את דבם ברת שרצבא ישראל ואת דמשא
 33 ברתו שרצבא יהודה: ושם דמתים בראש
 ויאב ובראש דשע לעלם ויהו ה'הוה לביחו
 34 ולכסא ה'ה שלום עד עולם מעם ה'ה: ויעל
 ביהו ביהודים ויסעו בו ומתו ויסב ביהו
 35 במדבר: ויהו המלך את בניו ביהודים
 תחיתו על דצבא ואת צדוק הכהן סתן המלך
 36 שחת אביתו: וישלח המלך ויקרא
 לשמש ויאמר לו בסדלך בית ביהושלם
 37 וישבת שם ולא תצא משם אה ואה: ה'ה:
 בום צאתו ועברת את סתל קרון דש חרע
 38 פי מות חמות המלך ה'ה בראש: ויאמר
 שמש למלך טוב יהי פסח דבר את המלך
 39 בן יעשה עבדו וישב שמש ביהושלם מימם
 ויהו מקץ שלש שנים ויביתו
 שני עבדים לשמש אל איש ברמעה מלך
 40 בן יהודי לשמש לאמר ה'ה עבדו בן:
 ויקם שמש ויחמש את חמורו וילך ביהו
 אל איש ברמעה את עבדו וילך שמש ויאב
 41 את עבדו סתן: ויבד לשלמה בן
 42 הלך שמש מיהושלם בן וישב: וישלח
 המלך ויקרא לשמש ויאמר אליו הלא
 43 השבעתו ביהו ואמר קו לאמר בום צאתו
 והלכת אה ואה דש חרע פרמית חמות
 44 ויאמר אליו טוב יהי שמשו: ומידע לא
 שמת את שבעת ה'ה ואת דמפצה אשר
 44 ביהו עליו: ויאמר המלך אל שמש ויהי

ישב על פסח דד אבי ויהו מלכתו מאד:
 13 ויאב את יהו ביהודים אל בית שלמה אה
 שלמה ויאמר השלום באת ויאמר שלום:
 14 ויאמר דבם לו אלה ויאמר דבם: ויאמר אה
 15 יעשה פניו ה'ה המלכה ועלי שמו כל
 ישראל פניהם למלך ומסב המלכה ותו
 16 לאחי פי מודה ודעה לו: ועשה שלמה
 אתה אהי שאל מאתך אל השמי את דבם
 17 ויאמר אלו דבם: ויאמר אמריתא לשלמה
 המלך פי לא ישב את דבם ויחול אה
 18 אביט השונמת לשה: ויאמר ברת שלמה
 19 טוב אהי אדפ עליו אל המלך: ויאב ברת שלמה
 אל המלך שלמה לדברו על את יהו וקם
 המלך לקראתו וישתחו לה וישב על פסח
 20 ושם פסח לאם המלך וישב למיט: ויאמר
 שלמה אתה קטפה אהי שלמה מאתך אל
 21 וישב את דבם ויאמר לה המלך שאל אהי פי
 לא אשיב את דבם: ויאמר יהו את דבם
 22 השונמת לאת יהו אהי לשה: ויהו המלך
 שלמה ויאמר לאמר ולמה אהי שלמה את
 23 אביט השונמת לאת יהו וישאל את
 המלכה פי דהא אתה הודל מפני ולו האביתו
 24 הבן וליאב בן צדקה: וישבע המלך
 שלמה ביהו לאמר פה יעשה לי אלהים וכה
 25 יסוף פי כנשו דב את יהו את דבם ויהו:
 26 ועשה ביהודה אשר הביט וישביט על פסח
 דד אהי ויאמר עשה לי בית פסח דב פי
 27 האם ויהו את יהו: וישלח המלך שלמה
 בן בניו ביהודים ויסעו בו ומתו:
 28 ולאביתו הבן אה המלך עשה לך על
 סוף פי איש מוח אהוה ובלום ה'ה לא
 אהוה בן שאת את אהו את יהו לפני
 דד אהי וכו והענית בכל אשר חפצה אהי:
 29 ויגיש שלמה את אביתו מדהות פה ליהוה
 למלא את דבם ה'ה אשר דבם על בית עלי
 30 בשלה: והשמש באת עד ויאב פי
 ויאב מוח אהוה את יהו ואת אבשלום לא
 נכה ויבם ויאב אל אהל ה'ה ויחזק ביהוה

הקראים אשר לאדניהו ולכל אשר לו
 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויין
 בקרית המפוח ויבן לשלמה לאכול ה
 אדניהו ירא את המלך שלמה והנה י
 בקרית המפוח לאכול ישבע לו כיום דפ
 שלמה אסריו את דעבדו בודב: וי
 שלמה אם יהיה לנדרול לרשע משש
 ארצה ואסדעה הפצאבדו ומרו: ויש
 המלך שלמה ויודדו מעל המפוח ו
 וישעיהו למלך שלמה ויאמר לו שלמה קם

CAP. II. ב

ויקרב ויודדו למחר ויצא את שלמה
 לאמר: אנכי הלך בדרך בלתי צדקה ו
 הדיית לאיש: ושכחתי את משפחתי ו
 אלוהי לבתי בודכו לשמו וקצתו מצ
 ומשפטו ועווליו פפוצב בתחת מטה
 ותשפל את כל אשר תעשה ואת כל
 תסכה שם: למען וקם יהוה אלהיו:
 דפ: עלי לאמר אסדשמה בקך ארת
 ללכת לפני פאמת בכל לבבם ובכל נפשם ל
 לרשעה קך איש מעל פסא ישראל:
 איהו דעת את אשר עשה לו ויאב ברצ
 אשר עשה לשמשו צבאות ישראל ל
 ברם ולעמא קריתו ויהלם וישם
 מלחמה בשלם ויפן דמי מלחמה בתחת
 במרמי ובמעל אשר בתגלו: ועשית פוכ
 ולרחות שינתו בשלם שאל: ולבני
 הנעורו בעשה חסד היה פאכלו שלדנך
 קרובי אל ברחו מפני אשלים אדוהי: והפ
 שמעי ברצא קרובימי מבחרים יהא
 קלה נמצית ביום לבתי מרתים יהא
 לקראי הרין והשבע לו ביהוה לאמר
 אמתה בודב: ועשו אל הנקדה פני איש
 איהו ודעת את אשר תעשה לו והודות
 שיכרו בדם שאלו: וישב דוד עבר
 ויבכו בעד דוד: והמים אשר בלך דוד
 ישראל ארבעים שנה בתרון מלך שבע
 ויחושלם מלך שלשים ושלש שנים: ו

למחר הבא ולבניו ברחידיע ויבא לפני
 33 המלך: ויאמר המלך לם קחו עמכם ארד
 עבד אדלים והרפסם את שלמה בני על
 הפרה אשר לו והרחתם אתו אל נחון:
 34 ומשה אתו לשם צדוק הבן נתן הבניא למלך
 על ישראל והקצתם בשור ויאמרום דו
 35 המלך שלמה: ועלתם אחיזי ובא וישב על
 כסא יהא ימלך ותחזי ואזו צהיה ליהוד נה
 36 על ישראל ועל יהודה: וענן בניו ברחידיע
 ארד המלך ויאמר: אמן בן יאמר יהוה אלה
 37 אדני המלך: פאמר יהוה יהוה עסדאני
 המלך בן הוצ עס שלמה והגל את פסא
 38 מפסא אדני המלך דוד: ויהי צדוק הבן
 נתן הבניא ובניו ברחידיע והפחו והפלו
 וירבו את שלמה על שרת המלך דוד ולכל
 39 אתו על נחון: ויקח צדוק הבן את צרן
 השמן מיראול ומשח את שלמה וידקשו
 בשור ויאמרו כל דתם דוד המלך שלמה:
 40 ויעלו כל דתם אחיו והם כחללים בתללים
 ומארים שמה נודלה ותבע הארץ בקלם:
 41 וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו הם
 פלו לאכל וישמע ויאב ארדקל השור ויאמר
 42 מהע קל השיה דומה: ערפי מדפי הנה
 ויתן ברצאכה ונתן פא ויאמר אדניהו פא פ
 43 איש חיל איה וטוב תבשר: וענן ויתן ויאמר
 לאדניהו אל אדני המלך דוד המלך אר
 44 שלמה: וישלח אתו המלך את צדוק הבן
 ואת נתן הבניא ובניו ברחידיע והפרה
 45 והפלו וירבו אתו על שרת המלך: ומשח
 אתו צדוק הבן ונתן הבניא למלך בנחון
 ויעלו משם שמיים ותהם הקיה יהא וקל
 46 אשר שמימים: תם ישב שלמה על פסא
 47 המלכה: ותבא עבד המלך לברך אר
 אדני המלך דוד לאמר ייטיב אלוהי אדשם
 שלמה משך והגל את כסא מפסא וישתחו
 48 המלך על המשכב: וגם פכה אמו המלך
 בוד דיה אלו ישראל אשר נתן האם ישב
 49 על כסא ועי האור: ויודדו וילכו כל

מלכים א

LIBER I. REGUM.

CAP. I *

17 אידד־המלך : ויחזק בדת־שבע והשתיחו למלך
 18 ויאמר המלך מה־עשיתי : והואמר לו אדוני אלהי
 בשבעת פירותי אלוהיך לאמרך כי שלמה בןך
 19 ימלך אחריך והוא ישוב על־פסא : ושעה־הזה
 20 אדנייה מלך ושעה אחת המלך לא תעשה :
 21 ויחזק עוד ומדי־אזמל לרב ויקרא לכל־בני
 22 המלך לאסוד הבית ויאב עד הצבא ולשלמה
 23 עבדך לא קרא : ואחיה אדוני המלך שני כל־
 24 ישראל עליו לומר להם כי ישוב על־פסא
 25 אדני־המלך אחריך : והיה פשע אדני־המלך
 26 עם־אסוד היחיד אני ובני שלמה הזקנים :
 27 והיה ערפה מרפת עש־המלך וסוף הצבא
 28 בא : ויגידו למלך לאמר הנה נתן הצבא ויבא
 29 לפני המלך והשתיחו למלך על־אשר אדנייהו :
 30 ויאמר נתן אדני המלך איה אסוד אדנייהו
 31 ימלך אחריך והוא ישוב על־פסא : כי יד
 32 האם ויחזק עוד ומדי־אזמל לרב ויקרא לכל־
 33 בני המלך ולשני הצבא לאסוד הבית והם
 34 אכלים ושחים לפני ואמרו הן המלך אדנייהו
 35 ולי איר־עבדך וצדוק הבית ולמנרה ביהודים
 36 ולשלמה עבדך לא קרא : אם מאת אדני
 37 המלך הנה יהיו הנה ולא תדעם אדני־עבדך
 38 כי ישוב על־פסא אדני־המלך אחריך : ויען
 39 המלך הן ויאמר קרא־לי לחד־שבע ויבא
 40 לפני המלך והעמיד לפני המלך : והשבע המלך
 41 ויאמר תיחדה אמר־פדה אדני־נשני ככל־
 42 צדקה : כי כִּאֲשֶׁר נשבעתי לך ביהוה אלהי
 43 ישראל אומר כי שלמה בןך ימלך אחריך והוא
 44 ישוב על־פסא תחזיקי כי מן אגשה האם והוא
 45 ויחזק בדת־שבע אשים אף והשתיחו למלך
 46 ויאמר הן אדני המלך הן לעלם :
 47 ויאמר הן המלך הן קרא־לי לצדוק הבית

1 והמלך הן וכן בא בימים ויכשלו בנבנים ולא
 2 חם לו : והאמר לו עבדך יתקשו לאדני המלך
 3 כשנה בחולה ועמדה לפני המלך והודיל
 4 סבתי ושכבה סדוקי חום לאדני המלך :
 5 ויתקשו כערה ישה בכל בכל ישראל והמטא
 6 אדני־אמלג השא־מיתר ויבא אחיה למלך :
 7 והשעה ישה עד־מאת והודיל למלך סבתי
 8 והשתיחו המלך לא דעה : ואדנייה בן
 9 הצדק מהמטא לאמר אני אמלך ויעש לו רב
 10 וירושלם והמשים אשר רצים לפניו ולא־עצבו
 11 אביו כימול לאמר כדע בכה עשיתי ונבדוא
 12 סוב־יחיא מאד ואחיו יתה אחיו אבשלום :
 13 ויהי דבירי עם יואב בן־נריה ועם אמרה
 14 הבית ויערה אחיו אדנייהו וצדוק הבית
 15 והמנרה ביהודים ונתן הצבא ושמשו ועי
 16 והצבאים אשר ליד לא היו עש־אדנייהו ויחזק
 17 אדנייהו צאן ויבך ומיה עם אבן האזלת אשר
 18 אצל ען רגל ויקרא אדני־מלך אדני בני המלך
 19 ויבאו אליו ויערה עמו המלך : ואדנייהו
 20 הצבא ויבאו ואדני־צבאים ואדני־שלמה אחיו
 21 לא קרא : ויאמר נתן אל־בדת־שבע אם שלמה
 22 לאמר הלא שלמה פי מלך אדנייהו ביהודה
 23 ואדנייהו הן לא ידעו : ושעה לפ אשעזך א
 24 טהר ומלש אדני־מלך ואדני־נשני בן שלמה :
 25 לל־יבא : אדני־מלך הן ואמרה אלהי הלא
 26 איה אדני המלך נשבעתי לאמר כי מן
 27 שלמה בןך ימלך אחריך והוא ישוב על־פסא
 28 ומיה מלך אדנייהו : והיה עוף מפרח עם
 29 עש־המלך ואל אסא אדנייהו ומאחז אדני
 30 הצדק : והוא בדת־שבע אדני־מלך החדה
 31 המלך וכן מאד ויבא אשעזך השא־מיתר מסדור

עבדו ויאמר ה' ללקח מעמך אדם
 לבנות מזבח ליהוה ותעצר הפעשה מעל ה'
 ויאמר אהרן אל יהוה ישלח ידו על אדני ה'
 השוב בעיני ראה הבקר לעלה והפזרים
 הבקר לעצים: הכל סוף אהרן ה'
 למלך: ויאמר אהרן אל יהוה י
 אלהי דצף: ויאמר יהוה אל אהרן
 פקל אהרן מאותו בלעד ולא א'
 ליהוה אליו עלת הבם יקח ה' את
 ואת הבקר בכסף שקלים חמשים:
 שם ה' מזבח ליהוה ויעל עלת של
 ויעת יהוה לארץ ותעצר הפעשה מעל יסו

המלשיות בעם רב עתה רחם יהוה ומלאך
 יהוה היה עמנו והחיהו הבס:
 17 ויאמר ה' אל יהוה פראץ: את הפלאה
 הפשה בעם ויאמר הנה אבני השאול והאבן
 העזרה והאה הצאן מה עשו יהוה סא יהוה
 18 כי הבסה אבני: ויאמר אל יהוה פתם
 יהוה ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח
 19 מן אבניה הבס: ויעל ה' פדס-גד
 20 פאלס צה יהוה: וישקף אהרן וירא
 את יהוה ואת עבדיו עמים עליו ויצא
 אהרן וישתחו למלך אפי ארצה:
 21 ויאמר אהרן מניע סא אדני יהוה אל

סמם הסוסים של זה הספר אף חמש מאות וששה: וסימו אשרו החפץ: וסודו ליד:
 פוחת את ידך: והצו ולאשה של סובק:

שמואל ב כד רלו

פָּדַם לְאִמּוֹ לֶךְ מִכָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה׃
 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאבֵב אִישׁ דְּהַחַיִל אִשְׁרֵי־אִיּוֹ שׁוֹטֵטִים בְּכָל־שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל מִיֵּן וְעַד־פֶּאֶר שֶׁבַע וּשְׁקִדוֹ אֶת־הָעָם וַיִּדְעֵנִי אֵת מִסְפֵּר הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יֹאבֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּסָּפֵר יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־עַם פָּדַם וַיְכַסֵּם מִמָּוֶה שְׁמֵימָם וַעֲשֵׂה אֹתֵי דְהַמֶּלֶךְ רִחוּם וְאֹתֵי הַמֶּלֶךְ לַפֶּה׃
 4 תִּפְצֵץ פָּדַם הַחַיִל׃ וַיַּחֲזֵק דָּם־הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאבֵב וְעַל שְׂרָיִי הַחַיִל וַיִּצָּא יֹאבֵב וְשָׂרֵי הַחַיִל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִשְׂקֵי אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
 5 וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמֵי־יְהוָה בְּשׂוֹשֵׁי מִיֵּן וְהָעִיר׃
 6 אֲשֶׁר פָּדַח־דָּחַל הַדָּן וְהַלְעֵזֶר׃ וַיָּבֵא וְהַלְעֵזֶר וְהַאֲרָץ תַּחֲתָיִם חֲלוּשֵׁי וַיָּבֵא הַדָּן יַעַן וְכַבִּיב אֶל־צִדְוֹן׃ וַיָּבֵא מִבְּצֻרָא וְכָל־עַרְי הַחַיִל וְהַכְּנַעֲנִי וַיָּבֵא אֶל־עַבְדֵי יְהוָה כָּסֶם שֶׁבַע׃ וַיִּשְׁטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וַיָּבֵא מִקְצֵה תְּשֻׁעָה חֲלוּשִׁים וְעַשְׂרִים וָחֵם וְהַשְׂלֵמִים׃ וַיַּחֲזֵק יֹאבֵב אֶת־מִסְפֵּר הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַחֲזָרָה יִשְׂרָאֵל שִׁמְמָה מֵאֹת אֶלֶף אִישׁ־חַיִל שְׁלֹשׁ רֶבֶב וְאַיִשׁ יְהוָה חֲמֵשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ׃
 10 וַיֵּץ לִב־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲחִיזֶכֶר כֶּסֶף אֶת־הָעָם׃
 0 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוָה חֲסָאֵנִי מֵאֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֵר־נָא אֶת־עֵינַי עֲבֹדֶיךָ פִּי נִכְבְּלוּ מֵאֵד׃ וַיִּקֶם יְהוָה בַּצֶּקֶק׃
 0 חֲרֵם־יְהוָה יְהוָה אֶל־נֶגֶד הַבְּנִיאוֹ חוּהַ דָּד לֵאמֹר׃ הֲלוֹךְ וְחַרְתָּ אֶל־יְהוָה פֶּה אֲמֵר יְהוָה שְׁלֵשׁ אֲבִיבוֹ נִטְלַם עֲלֶיךָ פֶּה־לֶךְ אֲחֵד מֵהֵם וְאֶעֱשֶׂה־לְךָ׃ וַיִּבְטְרוּ אֱלֹהֵי וַיְבִדּוּ לֹא וַיֹּאמֶר לֹא הִתְבָּא לֶךְ שֶׁבַע־שָׁנִים וְרַעַב בָּאֶרֶץ וְאִם־שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים כִּסֹּף לִפְנֵי־צָרָה וְהָאֵשׁ וְאִם־הַיּוֹת שְׁלֹשָׁה יָמִים דָּם בָּאֶרֶץ עַתָּה דַע וְהָאֵה מִדְּאֲשִׁיב לְעוֹדֵי דָבָר׃
 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־נֶגֶד צִדְוִי מֵאֵד נִפְלְאוּ־נָא מִדְּדוּחַהּ כִּרְדִימָם הַחַיִל וְכֵד אִם־אֵל אֲשֵׁלוּ׃
 15 וַיִּמָּן יְהוָה דָּם בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבֶּקֶץ וְעַד־עַתַּת מֵעַד וַיָּמָת מִן־הָעָם מִיֵּן וְעַד־פֶּאֶר שֶׁבַע־שָׁנִים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה הַמַּלְאָךְ וַיְהַשְׁלֵם לְשׂוֹדָהּ וַיָּזֶם יְהוָה אֶת־נַפְשׁוֹ וַיִּמָּוֶה לְמַלְאָךְ

16 בַּשָּׁעָה׃ וַיִּקְבְּעוּ שְׁלֹשָׁה הַבָּיִתִּים בְּמַחְזֵה שְׁלֹשָׁתָם וַיִּשְׁאֲבֵר־מִימָם מִזָּר בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעָה וַיִּשְׂאֵר וַיִּבָּא אֶל־יְהוָה וְלֹא אָבִיהַ לְשׂוֹתָרָם׃
 17 וַיִּסָּפֵר אֹתָם לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לִי יְהוָה מַעֲשֵׂהָ וְזֹאת יְהוָה הַאֲשֵׁרִים הַהֵלֵכִים בְּמִשְׁתָּרָם וְלֹא אָבִה לְשׂוֹתָרָם אֱלֹהֵי עַשׂוֹ שְׁלֹשָׁה הַבָּיִתִּים׃ וַיִּבְנֵשׁוּ אֹתוֹ וַיֹּאבֵב בְּצִדְוִי הָאֵשׁ הָאֵשׁ הַשְּׁלֵשִׁי הָאֵשׁ עֲשֵׂה תִמְצוֹ עַל־שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲלָל וְלֹא־שֵׁם בְּשֹׁלְהוֹ׃
 19 מִן־הַשְּׁלֹשָׁה הַבָּיִתִּים כִּבְדֵה יְהוָה לָחֶם וְעַד הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא׃ וַיִּמְדֵה בְּצִדְוִידֵע בְּרֵאשִׁית חַיִל וְכֵסֶלֶם מִבְּצֻרָא הָאֵה אֶת־שְׂרָיִי אֶרֶאֶל מֵאֵב הָאֵה וְיָד הָאֵה אֶת־הָאֵה׃
 21 וְהָאֵה צָרָה הַבָּא בְּיָם הַשָּׁמַיִם׃ וְהָאֵה הָאֵה אֶת־אֵשׁ מִכָּסֶף אֲשֶׁר מֵאֵה וְכֵד הַפְּעוּלֵי תַחַת וַיָּרֶד אֵלָיו בְּשֶׁבַע וַיִּגְלוּ אֶת־הַחַיִל מִן־הַפְּעוּלֵי וַיִּדְגְּדֵה בְּחַיִל׃ אֱלֹהֵי עֲשֵׂה בְּנִידֵה בְּצִדְוִידֵע וְלֹא־שֵׁם בְּשֹׁלְהַ הַבָּיִתִּים׃ מִן־הַשְּׁלֹשִׁים כִּבְדֵה וְהַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא וַיִּשְׁמְרוּ דָד אֶל־מִשְׁמֵנו׃ עֲשֵׂה־נָא אֶת־יֹאבֵב בְּשֹׁלְשִׁים אֶלְתָּן בְּצִדְוֹן בֵּית לָחֶם׃
 25 שִׁמְמָה יְהוָה אֶלְתָּן וְהַחַיִל חֲלָץ הַשְּׁלֵשִׁי עֲשֵׂה בְּעַשְׂתֵּי הַחֲקֵק׃ אֲמַעֲלוּ הַעֲבֹתָיו מִפְּנֵי הַחַיִל׃ צִלְמוֹן הַחַיִל מִדְּרֵי הַכְּסָאֵי׃ תִּכַּב בְּרַעֲשֵׁה הַכְּסָאֵי אֱלֹהֵי בְּרֵיחֵי מִכְבֹּשֶׁת בְּמִנְהַן׃
 30 בְּמֵדָה פִּרְעֵנִי הָאֵה מִכְּוֹל־נֶעֱשֵׂה׃
 31 אֲבִי־עֲלֵתָן הַעֲבֹתָי עֲמֹחַ הַפְּרָחִים׃
 32 אֶלְתָּאֵה הַשְּׁלֵמִים בְּמֵי־יִשָּׁן הַחַיִל׃
 33 שִׁמְמָה יְהוָה אֶת־אֵם בְּשָׁרֵה הַחַיִל׃
 34 אֶלְתָּלֵט בְּרֵאשִׁיתֵי בְּרֵאשִׁיתֵי אֶלְתָּם בְּרֵאשִׁיתֵי הַחַיִל׃ וְהַחַיִל הַכְּסָאֵי פִּרְעֵי הַחַיִל׃ וַיִּגְלוּ בְּרֵיחֵן מִכְּבֹדֵה בְּנֵי הַחַיִל׃
 37 צִלְקֵה וְעַמְמֵי נְחֹרֵי הַבְּאֵרֵי לִשְׂרָיִי פִּלֵי יֹאבֵב בְּצִדְוִידֵה׃ עֲשֵׂה־נָא הַחַיִל עַרְבֵי הַחַיִל׃
 39 אֶתְקֵה הַחַיִל כָּל־שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע׃

1 וַיִּלָּחֶם אֶת־יְהוָה לְחַדוֹת מִשְׂרָאֵל וַיִּכַּח אֶת־דָּד

18 וְהָיָה בְּיָמָיו יִצְחָק מֵאֲבִיו עַם מִשְׁכָּנֵי
 19 כִּי אֲמַנּוּ מִצִּיּוֹן וְקָרְבָנוּ בַיּוֹם אֲדֹנָי
 20 וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעַן לֵוִי וְצִדָּקָה לְפִתְחוֹכֶם
 21 אֲדֹנָי יִצְחָקֵנוּ בְּרִחְפֵּץ בַּיּוֹם וַיִּגְמְלוּ
 יְהוָה בְּצִדְקוֹתָיו
 22 כִּי שָׁמַרְתִּי חֲבִי יְהוָה וְלֹא רָשָׁעִי
 23 מֵאֲדָמָה כִּי כָל־מִשְׁפָּחֵי לְבָנָי
 24 חֲסִידָיו לֹא־אֲבִידוּ מִפְּנֵיהֶם וְהִתְהַלְּכוּ
 25 חֲסִידֵי לֵוִי וְאֲשֻׁפְרוּתָהּ מִעֵינַי וַיֵּשֶׁב
 יְהוָה לִי בְּצִדְקוֹתָיו
 26 עִם־חֲסִידֵי תַחֲנוּפֹת עִם־נְבוֹזֵי חֲסִידִים
 27 חֲתֻמֹּת עִם־נֶטִי חֲתֻמֹּת וְעִם־
 28 עֲקֹשׁ חֲתֻמֹּת וְאֲתֵנֶם עִי חֹשֵׁעַ
 29 וְעִמָּךְ עַל־דָּמִים תִּשְׁפֹּל כִּי־אֲתִירָה
 30 בְּיַד יְהוָה וַיְהִי תְהִי חֹשֵׁעַ
 31 כִּי בִטָּח אֲרֻץ נִדְחֵי בְּאֵרֶץ אֲדֻמִּי
 שׂוֹר וְהָלַךְ חֲסִידֵי דָרֶךְ אֲמִתָּה
 יְהוָה צִדְקָתָהּ מִגֵּן וְהָיָה לְכָל הַחֲסִידִים
 32 כִּי כִּי־אֵל מִבְּלַעַד יְהוָה
 33 וְכִי צֹד מִבְּלַעַד אֲדֹנָי וְהָלַךְ מִעֵדֵי
 34 חַיִל וַיְהִי חֲסִידֵי דָרֶךְ מִשְׁפַּחַת
 35 תְּרִלֹת פְּאִלֹת וְעַל־בְּמֹחֵי יַעֲמִידֵנוּ
 36 מִלֶּפֶת דָּוִד לְמַלְחָמָה וְכֹחַ קִשְׁת־חַוֹּשָׁה
 37 חֲרָבֵנוּ וְהִתְחַלְּנוּ מִגֵּן יִשְׁעָךְ וְעַל־הָרֶם
 38 וְלֹא מִעַד קִסְלֵנוּ אֲדָרְסָה אֲבִי
 39 וְאֲשֻׁמִּידִים וְלֹא אֲשׁוּב עַרְפְּלֹתִים
 40 תַּחַת תְּרִלֹת וְהִזְכִּירְתִּי חַיִל לְמַלְחָמָה
 41 תִּכְרַע קִבְּי תַחֲנוּנֵי וְהִלִּי הַיְהוָה לִי
 42 עֹף מִשְׁכָּנֵי וְאֲצִמְצִיחֶם יִשְׁעֵי וְהָיוּ
 מֹשִׁיעֵי אֶל־יְהוָה וְלֹא־רָעִים
 43 וְאֲשֻׁרָם בְּעַרְפֵּי אֲרָץ בְּטִיט־חֻצוֹת
 44 אֲדָרְסֵם אֲרָעִים וְהִסְלַסְתִּי מִיַּיִם עִמִּי
 תִּשְׁמַרְתִּי לִאֵשׁ גַּיִם עִם לֹא־רִדְעִיתִי
 45 יַעֲבֹדֵנִי בְּכִי וְיִפְדֹּשְׁלִי
 46 לְשֹׁמֵעֵי אֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּכִי בְּכִי וּבְכִי
 47 וַיִּזְחַץ מִמִּסְכְּרוֹתֶיךָ יְהוָה וַיִּזְחַץ צֹדֵי

וְהָיָה אֲדָרְסֵם צֹד יִשְׁעֵי וְהָלַךְ הַ
 כִּבְרוֹת לִי וּמִיַּד עֵינַי תַּחֲנוּנֵי
 חֲסִידֵי לֵוִי וְאֲשֻׁפְרוּתָהּ מִעֵינַי וַיֵּשֶׁב
 עִם־חֲסִידֵי תַחֲנוּפֹת עִם־נְבוֹזֵי חֲסִידִים
 עִם־נֶטִי חֲתֻמֹּת וְעִם־עֲקֹשׁ חֲתֻמֹּת
 וְאֲתֵנֶם עִי חֹשֵׁעַ וְעִמָּךְ עַל־דָּמִים
 תִּשְׁפֹּל כִּי־אֲתִירָה בְּיַד יְהוָה
 וַיְהִי תְהִי חֹשֵׁעַ כִּי בִטָּח אֲרֻץ
 נִדְחֵי בְּאֵרֶץ אֲדֻמִּי שׂוֹר וְהָלַךְ
 חֲסִידֵי דָרֶךְ אֲמִתָּה יְהוָה צִדְקָתָהּ
 מִגֵּן וְהָיָה לְכָל הַחֲסִידִים כִּי כִּי־אֵל
 מִבְּלַעַד יְהוָה וְכִי צֹד מִבְּלַעַד אֲדֹנָי
 וְהִלִּי הַיְהוָה לִי עֹף מִשְׁכָּנֵי
 וְאֲצִמְצִיחֶם יִשְׁעֵי וְהָיוּ מֹשִׁיעֵי
 אֶל־יְהוָה וְלֹא־רָעִים וְאֲשֻׁרָם
 בְּעַרְפֵּי אֲרָץ בְּטִיט־חֻצוֹת אֲדָרְסֵם
 אֲרָעִים וְהִסְלַסְתִּי מִיַּיִם עִמִּי
 תִּשְׁמַרְתִּי לִאֵשׁ גַּיִם עִם לֹא־רִדְעִיתִי
 יַעֲבֹדֵנִי בְּכִי וְיִפְדֹּשְׁלִי לְשֹׁמֵעֵי
 אֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּכִי בְּכִי וּבְכִי
 וַיִּזְחַץ מִמִּסְכְּרוֹתֶיךָ יְהוָה וַיִּזְחַץ צֹדֵי

CAP. XXIII. כב

וְהִלִּי הַיְהוָה לִי וַיְהִי תְהִי חֹשֵׁעַ
 כִּי בִטָּח אֲרֻץ נִדְחֵי בְּאֵרֶץ אֲדֻמִּי
 שׂוֹר וְהָלַךְ חֲסִידֵי דָרֶךְ אֲמִתָּה
 יְהוָה צִדְקָתָהּ מִגֵּן וְהָיָה לְכָל הַחֲסִידִים
 כִּי כִּי־אֵל מִבְּלַעַד יְהוָה וְכִי צֹד
 מִבְּלַעַד אֲדֹנָי וְהִלִּי הַיְהוָה לִי
 עֹף מִשְׁכָּנֵי וְאֲצִמְצִיחֶם יִשְׁעֵי
 וְהָיוּ מֹשִׁיעֵי אֶל־יְהוָה וְלֹא־רָעִים
 וְאֲשֻׁרָם בְּעַרְפֵּי אֲרָץ בְּטִיט־חֻצוֹת
 אֲדָרְסֵם אֲרָעִים וְהִסְלַסְתִּי מִיַּיִם
 עִמִּי תִשְׁמַרְתִּי לִאֵשׁ גַּיִם עִם לֹא־רִדְעִיתִי
 יַעֲבֹדֵנִי בְּכִי וְיִפְדֹּשְׁלִי לְשֹׁמֵעֵי
 אֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּכִי בְּכִי וּבְכִי
 וַיִּזְחַץ מִמִּסְכְּרוֹתֶיךָ יְהוָה וַיִּזְחַץ צֹדֵי

שמואל כ כב רלה

לֹא תִצָּא עִד אֲחֵינוּ לְמַלְחָמָה וְלֹא תִכְפֹּר אִתָּךְ
 כ ט יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיְהוּדֵי עַד
 18 דְּמַלְחָמָה בָּנָב עַם־שְׁלֹמֹהסִי אִן הָיָה סָבִיל
 הַחֲשׂוֹת אֶת־כִּי אִשׁוּר בְּלִדָּה הָיוּ׃
 19 וַיְהוּדֵי עַד דְּמַלְחָמָה בָּנָב עַם־שְׁלֹמֹהסִי וַיֵּן
 אֶת־כֵּן בְּרֵי עֵינֵי אֲנֹחִים בֵּית הַחֲמֹמִי אִת גְּלוּיָה
 20 הַגִּבְיָה וַתֵּן חֲמִירָה עֲמִידָה אֲנֹחִים׃ וַיְהוּדֵי
 עַד מַלְחָמָה בָּנָב הַיָּדִי אִישׁ מִדָּוִד וְהַצְבֵּעוֹת
 יְהוּדִי וְהַצְבֵּעוֹת רַגְלֵי שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע
 21 מִסָּפָר וְגַם־הָיָה יָדִי לְדַרְשָׁה׃ וַיִּתֵּן אִתָּךְ
 22 יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדֵי הַיָּסֵדִין בְּשִׁמְעֵי אִתָּךְ הַיָּדִי׃ אִתָּךְ
 אֲרֻבַּת אֱלֹהֵי יְהוָה לְדַרְשָׁה בָּנָב וְיִשְׁלַח בְּרִדְהוֹ
 וְכֵן עָבְדִי׃

CAP. XXII. כב

וַיִּדְבֹר הוֹד לְיְהוָה אֲדֹמְתֵי הַשִּׁיחָה הַחַמָּה בְּיוֹם
 1 הַצִּיל יְהוָה אֶת־כַּפְּךָ מִלְּאֲחִיבֵי וּמִשֵּׁי שְׂאֵלִי׃
 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה סֵלֶנּוּ וּכְצַדִּיקוֹתֵי וּמִסְלֵמֵי׃
 3 אֲלֹד צַדִּיק אֲחֻסְדָּהסִי מִכֶּנֶי וְקָן יִשְׁעֵי
 4 מִשִּׁבְלֵי וּמִסִּי מִשְׁעֵי מַחֲסֹם וְהַשְׁעֵנִי׃
 5 כֹּהֲלֵל אֲקָרָא יְהוָה וּמֵאֲחִיבֵי אִשְׁעֵנִי׃ כִּי
 6 אֲסַפְּנִי מִשִּׁבְרֵי־מָוֶת נִחְלִי בְּלִיבֵי וּבְעַשְׂוִי׃
 7 חֲמֵל שְׂאֵל סִפְנֵי קִדְמוֹת מִלְּשֵׁי
 8 מוֹת׃ בְּפִרְלֵי אֲקָרָא יְהוָה וְאֵל־
 9 אֲלֹדֵי אֲקָרָא וְיִשְׁמַע מִדְּבַרְכֵי קִלְיֵי
 10 וְשִׁעֲוֵי בְּחַיִּיתִי׃ וְהַצֵּשׁ וְהַצֵּשׁ
 11 הָאָרֶץ מִסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִצְוֶה וְהַצֵּשׁ
 12 וְהַצֵּשׁ מִי־יְהוָה לִי׃ עֲלֵה עֲשֵׂן
 13 פִּי־אִישׁ וְאֵשׁ מִשֵּׁי חֲמֵל גְּלוּיָהסִי
 14 בְּעַד מִסָּפָר׃ הֵיטֵב שְׂמִימִים וַיְהִי
 15 וַיִּשְׁפֹּל יַחַח תְּלִיזִי׃ וַיִּרְבֵּב עַל־סִדְוֹב
 16 וַיִּקַּח וַיִּרְאֵה עַל־עֵנֵשׁ־יַחַח׃ וַיִּשָּׂא
 17 הַשָּׁדָד כִּבְיֹחַסִי סִפְחָה חֲשִׁידֵי־מִים עִבֵי
 18 שְׁחָקִים׃ מִנְּהַי נִצְוֶה בְּעַד גְּלוּיָהסִי׃
 19 יָעַם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וַעֲלִיזֵי יַחַח
 20 קִלְיֵי׃ וַיִּשְׁלַח הַצִּיָּים וְהַצִּיָּים פָּקַד וַיִּדְמָם׃
 21 וַיִּרְאֵה אֲשַׁקֵּי יָם יִצְוֶה מִסְדוֹת וַיִּבְלֵל
 22 בְּעַרְחָה יְהוָה מִשְׁמַחַת וַחַח אִשְׁוִי׃
 23 יִשְׁלַח מִסְדוֹת הַיָּם מִשְׁמַחַת מִשְׁמַחַת

3 וַיְהוּדֵי׃ וַיֹּאמֶר הוֹד אֶל־דְּבַעֲשִׁים מִה אֲעִשֶׂה׃
 4 לְכֵם תִּפְתָּר אֲפֹס וְכִרְסֵי אֲרִי־נִחַח יְהוָה׃
 5 וַיֹּאמֶר לִי דְבַעֲשִׁים אֲדִלְיֵי כִסֵּף חֲזִיב עִם־
 6 שְׂאֵל וְעַם־פִּיזֵר וְאֲדִלְיֵי אִישׁ לִרְכֹּחַת מִשְׂאֵל
 7 וַיֹּאמֶר מִה־אֲנִיִּים אֲמֹרִים אֲעִשֶׂה לְכֵם׃ וַיֹּאמֶר
 8 אֶל־הַמֶּלֶךְ דֹּאִשׁ אִשׁוּר פִּלְטֵי וְאִשׁוּר דְּמִפְדִּילֵי
 9 מִשְׁמִירֵי מִה־חֲצִיב כִּלְכֵלֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתְּנֵם
 10 לְשִׁבְעֵי אֲנָשִׁים מִצִּיֵּי הַקִּקְעִים לְיְהוָה בְּבַעֲרָה
 11 שְׂאֵל בְּרִדְהוֹ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 12 וְאִי אֲנִי׃ וַיִּחַל הַמֶּלֶךְ עַל־מִסְתַּחַת בְּרִדְהוֹ
 13 יְהוָה בְּרִדְהוֹ עַל־שִׁבְעֵי יְהוָה אִשׁוּר בְּעֵלִים
 14 בִּן־יָד וּכְן יִחַסֵּן בְּשְׂאֵלִי׃ וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ
 15 אֶת־שְׁמֵי בְּנֵי הָרֶפְאָה בְּרִדְהוֹ אִשׁוּר לְשִׂאֵל
 16 אֶת־אֲמֵנִי וְאֶת־מִסְתַּחַת וְאֶת־חֲמִסְחָה בְּנֵי
 17 מִכֵּל בְּשְׂאֵל אִשׁוּר לְשִׂאֵל בְּרִדְהוֹ
 18 הַפְּחִלְזִי׃ וַיִּחַסֵּן בְּרִדְהוֹסִי וְהַצֵּשׁ עַד
 19 לְכֵסֵי יְהוָה וְשֵׁלֵי שְׁבַעֲשִׁים יְהוָה הַמִּרְוֶה בְּמִי
 20 קִצִּיר בְּרִאשִׁיִּים סִחְחִלְחָה קִצִּיר שְׁעִים׃ וַיִּקַּח
 21 הָרֶפְאָה בְּרִדְהוֹ אֶת־הַשֵּׁק וְהַפְּחִלְזִי לִה אֶת־הַצִּבֹּר
 22 מִסְחִלְחָה קִצִּיר עַד סִחְחִי־מִים עֲלִימֵי מִן־הַשָּׁמַיִם
 23 וְלֹא־סִחְחָה שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לְכֵסֵי עֲלִימֵי וַיִּלְמֵס וְאֶת־
 24 הַחַח הַשִּׁחָה לְיְהוָה׃ וַיִּבֹד לְיְהוָה אֶת־אִשְׁוֵי עֲשׂוֹתָה
 25 הָרֶפְאָה בְּרִדְהוֹסִי פִלְטֵי שְׂאֵלִי׃ וַיִּקַּח הוֹד וַיִּקַּח
 26 אֶת־עֲצָמוֹת שְׂאֵלִי וְאֶת־עֲצָמוֹת יְהוֹסֵן עַם
 27 מִלְּחָה בְּעַל־יָשׁ נִלְכַּד אִשְׁוֵי בָּנָב אִלְמֵי מִרְוֶה
 28 בְּרִדְהוֹסִי אִשׁוּר וְהַצֵּשׁ עַל־הַשָּׁמַיִם בְּלִים הַפְּחִלְזִי
 29 שְׁלֹשִׁים אֶת־שְׂאֵל בְּנִלְכַּד׃ וַיִּמַּל מִשֵּׁם אֶת־
 30 עֲצָמוֹת שְׂאֵל וְאֶת־עֲצָמוֹת יְהוֹסֵן בְּנֵי וַיֹּאמְרוּ
 31 אֶת־עֲצָמוֹת הַקִּקְעִים׃ וַיִּקְרָא אֶת־עֲצָמוֹת־
 32 שְׂאֵל וַיְהוּדֵיִן בְּנֵי אֲרָץ בְּעִמְקֵי כִלְכֵי
 33 קִשׁ אֲבִי וַיִּשְׁעֵי כֵל אִשְׁוֵי צַדִּיק הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲזֹר
 34 אֲלֵיהֶם לֹאֶץ אַחֲרֵיהֶם׃ וַיְהוּדֵי עַד מַלְחָמָה
 35 לְשִׁלְטֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הוֹד וְעָבְדֵי עַם
 36 וַיִּחַסֵּם אֶת־שְׁלֹטֹהִים וַיִּשָּׂא הוֹדִי וַיִּשְׁפֹּל בְּבֵי
 37 אִשְׁוֵי׃ וַיִּבְלִי הָרֶפְאָה וּמִשְׁקֵל לְכֵסֵי שֵׁלֵי מִסְחָה
 38 מִשְׁקֵל מִשְׁחָה הָיָה תִּחַר וְהַשֵּׁק וַיֹּאמֶר לְרִפְחָה
 39 אֶת־הוֹדִי׃ וַיַּעֲזֹרֵל אִישׁוּר בְּרִדְהוֹסִי וַיִּתֵּן אֶת־
 40 דְּבַעֲשִׁי וַיִּסְתַּחַח אִן מִשְׁבַּע אֶת־יְהוָה לִי לְאֹמֶר

וישב אדעמשא מן־המסלה השנה והשן
עלו ביד פאשר ראח מלדפא עלו ועמו
פאשר רגה מן־המסלה עם מל אש אר
ויאב לדף ארתי שבע בדרבתי: ויעט בן
שכנא שמואל אכלה ויחז מעסה ומלדפא
ויקלדו ויטא את־ארתו: ויטא ויחז ע
באכלה בית הפעסה וישפס סלה איה
[תעמד בל וכל־העם אשר את־ויאב משוח
לדפול הדורסו: ויקרא אשה חכמה מן־ה
שמש שמעו אמרסא אל־ויאב קרב ערה
ואתרה אליו: וקרב אליה ויאמר וסא
תאמרו ויאב ויאמר אני ויאמר לו שמעו
ארתו ויאמר שמעו אמרו: ויאמר לאמר
דפח בראסנה לאמר שאלו שאלו פאבל
דהפס: אמר שלמו אמרו שמואל איה מב
לדמית עד האם פמואל לפה חבלע נר
דהו: ויען ויאב ויאמר חלילה חל
לי אם־אבלע ואם־אשחית: לרכן הדף
איש מרז אסרים שבע בדרבתי שמו קטא
במלך ברוז וסא ארתי לבו האכלה מעל ד
והאמר האשלה אל־ויאב דפח האשן מל
אליו בעד הדורסו: והטא האשנה אל
העם בחכמה ויסרו את־ראש שבע בן
וישלמו אל־ויאב ויקבע בשאר תסעו כ
הער איש לאגלי ויאב שב וישלם
המלך: ויאב אל־פל־הפסא שמואל
בדרבתיע על־דפתי ועל־הפסתי: ואזרם
הפס ויהושפט בן־אחזרד הפופד: ו
סר וצדוק ואביתר פגים: וגם ערד הו
יהו בן־לדו:

CAP. XXI. סא

ויהו רעב בימי הו שלש שנים שמה:
שנה ויבקש הו את־פני יהוה
יהוה אל־שאלו ואל־פית הדלים על
הסח את־דבבעים: ויקרא המלך לגב
ויאמר אליהם הדבעים לא מבני שמואל
פ אם־מרתו האסו: וכן שמואל משבע
ויבקש שאלו לדבבם בקסרות לבסיה

המלך אלי ולמה הו חרה לך על־דפתי הוה
האמר אלסו מן־המלך את־משחת נשא לסי:
ויען איש־שמואל את־ראש יהוה ויאמר
עשר־יחוד לי במלך תם ברוז אני מן־פ
ומדת המלך ולא־דעה דבר האשן לי להשיב
את־מלכי וקלס וס־ראש יהוה מרז איש
שמואל:

CAP. XX. כ

1 וסם נקרא איש גלגל ושמו שבע בדרבתי
איש ימני ויהאע בשאר ויאמר את־קלס חלק
פדו ולא נחלה־לט בן־ישי איש לאגלי
2 ושמואל ועל פל־אש ישראל סאחתי ודו
אתי שבע בדרבתי ואיש יהוה ויבק במלס
3 מן־דודן ועד־השלים: וטא דו אל־פירו
דחלם ויקח המלך את־עשר־שנים: פל־שנים
אשר דפח לשמור הפת ויהאם פירד־משמרת
חבלים ואליהם לא־ס ויהיהה צדוח עד
4 זס מרז אלמסח ויהו: ויאמר המלך
אל־עמשא והקלי את־ראש יהוה שלשו
5 ימים ויהיה פה עמו: ויקח עמשא להעיק
6 את־יהוה ויהו מן־דפוע אשר עמו: ויאמר
הו אל־אבשתי ערה ירע לט שבע בדרבתי
מן־אבשלים איה לח את־עמי אגלי דרו
אתיו פורססא לו עים בצדוח והצל עמו:
7 ויטא ארתו אשר ויאב הדפתי והפסתי וכל
הפס ויטא מיהשלים לדף ארתו שבע בן
8 בתי: וסם עסדאקן הדולה אשר בנשן
ושמסא פא לנפדים ויאב חנו: מה לבשו
ועל חנו הרב מצפחה על־מחזו פחשה
9 והא קטא וסאלי: ויאמר ויאב לעמשא השלים
איה ארו ויהו דירמן ויאב בוק עמשא
10 לנשקלו: ועמשא לא־נשמר ברוז: אשר
פד־ויאב ויהו בה אל־החמש וישפס מעו
אצח ולא־שה לו וימת ויאב ואבשתי ארו
11 דף ארתו שבע בדרבתי: ואיש עמד עליו
מפשי ויאב ויאמר מ אשר הפס ברוז וכו
12 אשר לוד ארתו ויאב: ועמשא מרגל פס
ברוז המסלה והא האש פיעמד פל־העם

שמואל ב יט רלג

27 כשיבשת: ויאמר אתי הפלג עבדי רמתי פר
 אומר עבדך אונשדהוהוהי החמד וארפב עליה
 28 ואליך אידהמלך כי ספח עבדך: ויהל עבדך
 אל אדתי המלך ואדתי המלך כמלך האלזים
 ונעשה המצב בעמתי: כי לא יהיה פלגיה אמי
 29 כי אם אנש-מלח לאדתי המלך וחשתי את-
 עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה
 ולזעק עוד אלהמלך: ויאמר לו המלך
 30 לפה תרפ עד היום אחריו אהיה וצייא
 תחלה אודשהוהוהי: ויאמר משיבשת אלהמלך
 31 גם אידהפל יתח אחריו אשרא אתי המלך
 בשלום אלפיהו: ויחזלי הגלגלי יחד
 32 מרגלים ויעט אידהמלך ויהין לשלוח את-
 ביהו: ויחזלי וכן מאד בן-שכנים שנהוהוהי
 33 כלכל אודהמלך בשבתו במרגלים פראש גדול
 34 והיא מאו: ויאמר המלך אל-פזלו אהיה
 35 עם אחי וכלפתי אחיך עמדי ביהשלם: ויאמר
 פזלו אל המלך פפה ימי שני חיי פראעלה
 36 אידהמלך יהשלם: בן-שמנים שנה אמי
 היום היתר: בן-טוב לע אביטעם עבדך
 אידהמלך אל אידהמלך אשהוהוהי אביטעם
 37 עוד בקול שרים ושוחז ולמה יהיה עבדך עוד
 למשא אל אדתי המלך: כמעט יעט עבדך
 38 אידהמלך אידהמלך ולמה תמלתי המלך
 הדמלה החת: לשבא עבדך ואמת בעלי
 39 עם קבר אבי ואמי חיהו: עבדך כמרה יעט
 עם אדתי המלך ונעשה לו את אשרטוב
 40 בעמתי: ויאמר המלך אחי יעט כמרה ואלי
 אעשהלו אידהמלך בעמתי וכל אשרחבד
 41 עלי אעשהלך: ויעט פלהעם את דהתן
 42 דהמלך עם ישל המלך למחזי ובר ליהוה
 למקבו: ויעט המלך הגלגלי ומכר
 43 עבר עמי וכל עם יהודה העמדי אידהמלך
 44 תם תצי עם ישראל: והיה פראיש ישראל
 45 פאים אלהמלך ויאמרו אלהמלך מיעט נבדך
 46 אחים איש יהודה ויעטו אידהמלך ואת
 47 פיהו את דהתן וכל אנשי יחד עמי:
 48 ויען פראיש יהודה על איש ישראל פיקרב

לפני שלשמים ועתה פרו מדהמלך מעל
 11 אנשלים: והאשלים אשר משחתי עליס מר
 בפלגיהוהוהי ומה לפה אהם מוהשים להשיב
 12 אידהמלך: ויהמלך יוד שלח אל צדוק
 ואל אהבה הוצעם לאמר פסיו אלהי יהודה
 לאמר לפה תהי אחרנים להשיב אידהמלך
 אל ביתו דמי פלישראל בא אלהמלך אל-
 13 ביהו: אתי אהם עצמי ובשתי אהם ולמה
 14 תהי אחרנים להשיב אידהמלך: ולעמשה
 הוצרו הלא עצמי ובשתי אהיה פה ונעשה
 15 לי אלהים וכה וסוף אמרלא שר צבא יהודה
 לפני פלהמנים תהי וואב: וט אדלכב פל-
 16 איש יהודה פראש אחד וימלחו אלהמלך שב
 17 אהיה וכל עבדך: וישל המלך ויבא ער-
 18 דהתן ויהודה בא הגלגלי ללכת לקראת
 19 המלך להעבר אידהמלך אידהמלך: וימלו
 שמעי בן-נרא ביהמלך אשר מפרחים ויהי
 20 עם איש יהודה לקראת המלך יהו: והלך
 איש עמי מבעמך וצייא כע בית שאל ויחמשה
 21 עשר פתי וששים עבדי אהי וצלוהוהוהי
 22 לפני המלך: ועשה העשה לעבר אידהמלך
 המלך ולעשה המצב בעם שמעי בן-נרא וכל
 23 לפני המלך בעבר ביהו: ויאמר אלהמלך אל-
 24 יחשב לי אדתי ען ואל יחשף את אשרה עבדך
 25 פאים אשר צייא אדתי המלך מיהשלם לשם
 26 המלך אל פה פיה עבדך פיה חטאיהוהוהי
 27 כחרי דהם ראשוו למל פיה ויסף לדה לקראת
 28 אדתי המלך: ויען אנשי בן-צודה ויאמר
 29 דהתחזי את לא ימח שמעי פיה קל אידהמלך
 30 יהיה: ויאמר יהו מדעי וקם פיה צודה פיה
 31 תהדלי דהם לשמן דהם ימח איש בישאל
 32 פיה הלא יחשף פיה דהם אדתי על ישראל:
 33 ויאמר המלך אל שמעי לא תמח וישבע לו
 34 המלך: ומסבשת בן-שאל יחד לקראת
 35 המלך ולא עשה תלוי ולא עשה שפמו וחד
 36 בגזלו לא כפס למקדאם לכח המלך ערהם
 37 אשר צייא בשלום: ויהי פיה ויהשלם לקראת
 38 המלך ויאמר לו המלך לפה לא דהלכתי עמי

לא תשלוך ידו אל גדומלך כי תאליט צדקו
 דמלך ארץ ואד אבשל ואד אמי לאמר
 13 שמדמי בפע באבשלום: אדעשירי בנשלו
 שך וכל דת לא יפחו מן דמלך ואחו
 14 ותוצב ספרו: ואמר יואב לא רב אחיה
 לפניך ויחף שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב
 15 אבשלום עדיו ויז בלב האהו: ויספו עשרה
 נעים לשא כלי יואב ויזו אד אבשלום וימרוהו
 16 ויתקע יואב בשף וישב העם מרדף אחו
 17 ישראל פד השן ויוב אדוהם: ויקחו אד
 אבשלום וישלכו אדו בעל אד הפוח הדול
 ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל
 18 כסו איש לאחיו: ואבשלום לקח ויצברו בידו
 אד מצבת אשו בעמק דמלך כי אמר אדלו
 בן געבר הופד שמו ויקרא למצבת על שמו
 ויקרא לה ד אבשלום עד היום הזה:

CAP. XIX. יח

וירגו דמלך ויעל על ערעלת השער ויבך וכן
 אמר בלתי בני אבשלום בני בני אבשלום
 יתן מחר אני תחפזו אבשלום בני בני:
 ליואב הזה דמלך בנה ויחאפל על אבשל
 ויחזי החשעה בימי ההוא לאבל לכל העם
 שמעו העם בימי ההוא לאמר נצב דמלך
 בני: ויתצב העם בימי ההוא לבוא ד
 פאשו ויתצב העם הגלמים בנסים במלח
 דמלך לאט אד פנו ויעק דמלך קול ג
 פל אבשלום אבשלום בני בני:
 ויוב אד דמלך הבית ואמר דבשת האם א
 פני כל עבדך דממלטים אד נששו ד
 ואח נפש בךו ובתךו ונפש נשך ות
 פלנשו: אדברה אד שטיח ולשון אד
 ארבוך כי דגדת האם פי אן קו שרים ועם
 פי דעשוי האם פי לא אבשלום דו וכלנו ד
 מלים פראו אשר בעיניך: ושתה קם א
 דרף על לב עבדך פי בידוה לשפשי פרא
 וצא אס ליון איש אחוה דמלך ודעה קו א
 מכל דדעה אשר פאה עליו מנשך ערעה
 ויגם דמלך וישב פשו ולכל דו
 דידו לאמר דרף דמלך וישב פשו ויבא כ
 העם לפני דמלך וישראל כס איש לאחיו:
 וידו כל דעם גדון בכל שבטי ישר
 לאמר דמלך הצילנו: מכת אוננו והוא מלך

19 והדומען בן צדוק אמר ארצה נא
 20 באבשרה אד דמלך פד שפטו דהה מן
 אדו: ויאמר לו יואב לא איש בשרה אחו
 האם הזה ונשרת בימי אדו והיום הזה לא
 21 תבשו פד על דמלך מן:
 ויוב לפשו לו דר דמלך אשר ראיה ושתחו
 22 כשני ליואב ויחף: ויספו עד אדומען בן צדוק
 ויאמר אל יואב וידו מה ארצה נא נס אני
 אחוה הפשו ויאמר יואב למה זה אחוה רך
 23 בלי ויבנה אד בשרה מצאח: וידרמה אדו
 ויאמר לו רחן ויבך אדומען בן צדוק ויעב
 24 אד דפשו: וידו וישב בן שני השערים
 ולקח הצפה אלג השעל אד דומה וישא
 25 אד עינו ורא דתרה איש רך לבדו: ויקרא
 דצפה ויגד למלך ויאמר דמלך אס לבו
 26 בשרה בשני וקו וקרב: ויבא הצפה
 איש אדו רך ויקרא דצפה אל השעל ויאמר
 27 הודו איש רך לבדו ויאמר דמלך נסיה מנשו
 ויאמר דצפה אני ראה אד מוצצת דראשון
 כמצצת אדומען בן צדוק ויאמר דמלך איש
 28 טוב זה ואל בשורה טובה יבוא: ויקרא
 אדומען ויאמר אל דמלך שלום ושתחו למלך

27 ויהי כבוא הוד מחגימה ושבי קרסאש מפרץ
 בגרעמון ומכר ברעמיאל מלא דגו גבולי
 28 הצלעו מרגלים: משכב וספה וכלי יצו
 החסם וטעמים וקמח וכלי ופול ונעשים וכלי
 29 ודבש ודומה וצאן ושפות בלד ודגשו לחד
 ולעם אשר אוף ללאכל פי אמור העם רעב ועמו
 וצמא בפתור:

CAP. XVIII. יח

1 ויסקו הוד אתהעם אשר אוף וישם עליהם
 2 שני אגשים ושני מאוח: וישלח הוד את
 העם השלישית בידוואב והשלישית ביד אנשיו
 3 ביד צדויה אתו וואב והשלישית ביד אמי הצעיר
 0 ויאמר דמלך אל העם הצא
 3 אצא גם אני עמכם: ויאמר העם לא תצא
 פי אביטס נמס לארשימו אלינו לב ואם
 וכוזו הצולו לרשימו אלינו לב פרעיה כמעט
 עשרה אגשים ופתה טוב בידויה לנו מעד
 4 לעיר: ויאמר אליהם דמלך אשר יטב בעיניכם
 אעשה וינכד דמלך אתי וישע וכל העם
 5 הצאו למאח ולאגסים: ויצו דמלך אתוואב
 ואת אנשיו ואת אוף לאכז לאט לי לעש
 לאבשלום וכל העם שמעו צערו דמלך את
 6 על השרים על דבר אבשלום: וצא העם
 השדה לקראת ישראל ויהי המלחמה בירש
 7 אסרים: ונפשו שם עם ישראל לפני עבדי
 8 הוד ויהי שם המצפה גודלה ביום ההוא
 עשרים אלה: ויהי שם המלחמה נמצות על
 9 פני כל הירש ויבד דער ללאכל עם מאמר
 אכלה ודעב ביום ההוא: ויצא אבשלום
 10 לפני עבדי הוד ואבשלום רכב על הפרס ויבא
 הפרס תורה סבךו האלה הגודלה ויחוק
 ראשו באלה ויפון בין השמים ובין הארץ והפרס
 11 אשר תחתיו עבר: וירא איש אחד ויצו
 ליואב ויאמר דער ראשו אתה אבשלום תלוי
 12 באלה: ויאמר יואב לאיש המצד לו והפרס
 ראשו ומדוע לא הבייתו שם אצרה ועלי לחת
 13 לך עשרה כסף והורה אותו: ויאמר האיש
 14 אל יואב ולא אבד שקל על פני אלה פסך

13 תכלי האגשים אשר אוף גם אחד: ואם אל
 שו יאסף והשוא כל ישראל אל העיר והוא
 תהלים וכתבו אתו עד דפול עד אשר לא
 14 נמצא שם בסודו: ויאמר אבשלום
 וכל איש ישראל טובה עשה חשיו הארץ
 0 מעצת אחישל ויהיה צדו להר
 את העצת אחישל הפונה לעברו הביא יהיה
 15 אל אבשלום את דדעה: ויאמר חשיו
 אל צדוק ואל אמריו וברגים פוחה וכוח יען
 אחישל את אבשלום ואת וקני ישראל וכוחו
 16 וכוחו יעצו אתו ועשה שלוחו מורה והגידו
 לחד לאמר אל יחלן האלה בעצרות המדבר
 0 גם עבר תעטר פן יבצע למקו חלל העם
 17 אשר אוף: ויהוה ויהוה ויהוה עמים בעד
 0 כל האלה השפחה והגדה לים הים ולב
 והגידו למלך הוד פי לא חלה להואח לטא
 18 העדה: וירא אדם נע ויצו אבשלום ואלו
 שניהם מורה ויבא: אל בית דאש בבתיים
 19 ולו כח צדו ויהי שם: וחקקה האשה
 וחשול את דמסוך על פני הצא וחשמה עלו
 20 והשוה ולא סוד דבר: ויבא עבד אבשלום
 אל האשה וביחה ומאמר אלה אתי למקו ויהוה
 ויאמר להם האשה עמד מיכל הפנים ויבקשה
 21 ולא משה ושם השלם: ויהי ואתו
 לכסם ויעלו מדבאר וילכו ויעזרו למלך הוד
 ויאמר אל הוד קמו ועברו מורה את דפנים
 22 ברכבה וען עליכם אחישל: ויקם הוד וכל
 העם אשר אוף ויעברו אתהודן עד אוף
 23 דמקו עד אוף לרשימו אשר לא עבר את
 הודן: ואתחשל רעה פי לרשימו עשרה צעור
 24 ויחלש אתהודמו ויקם וילך אל ביתו אל
 שור ויצו אל ביתו ויחוק ויחם ויחם בקר
 25 אמו: ויהי כא מחגימה ואבשלום עם
 אתהודן והא וכל איש ישראל עפו: מחד
 עמטא שם אבשלום וחת וואב על דפנים
 26 עמטא בראש ושמר יהיה ישראל אשר
 כא אל חביל פרדמאש אחת צדויה אם וואב
 26 ויהי ישראל ואבשלום אתו ודעה:

אחיהואל דבו לכם עצה כדעשאו: וי
אחיהואל אל אבשלום בא אל שלשה א
אשר דתח לשמוע דתח ושמוע מלישואל
כבששת אד אביו ודוקי דיו מלישואל א
ויש לאבשלום האל ערדג ויבא אבש
אל שלשה אביו לישו מלישואל ונפתחו
אשר יעץ ממים דהים פאשר לשאל 0
האלהים בן מלישואל אחיהואל בם לחד 2
לאבשלום:

CAP. XVII 3

ויאמר אחיהואל אל אבשלום אכזרתיא טע
עשו אלקי אלה ואקובה ואדפה אחר
הצילה: ואבוא עליך ויהי גע ודפה 2
והתודתי אלו ונס מלישואל אשר אלו וד
את המלך לבדו: ואשיבה מלישואל א
משבו דכל ואלש אשר איהו מבקש מלי
יהיה שלום: וישא דהים בעיני אבש
ובעני מלישואל: ויאמר אבש
קרא לא גם לחושי הארץ ומשמעה מדי:
גם דהו: ויבא וישל אל אבשלום וי
אבשלום אליה לאמר פדב דהו דב אדיו
דנעשה אד דב אביון איהו דב:

ויאמר חושי אל אבשלום לאמרנה דע
אשר יעץ אחיהואל בפנים דהו: ויאמר ח
איהו דעש אד אביו וד אבש בן נב
דפה וכו' נש דפה כדב שבל פשהו ו
אלש מלכהו ולא ילן אד דהים: דפה פ
הארטפא פארח הפוחים או פארח המלך
ודפה פנאל פדם פתודה ושמוע השמוע ו
דדחה כפפה בעם אשר אדיו אבשלום: ח
גם פדול אשר לפ כלב דהיה דהים:
פדע מלישואל פדבד איהו וכו'
אשר איו: פ ינצחו ופאסו אפס עליה:
ישאל מן ועד פאר שבע פדול אשר פ
דאם לרב וסוף דלכים פשוט: ויבאו א
פארה המלכה אשר כפפה שם וכו' פ
פאשר יל דפל על דהקובה ולא יעו

3 דהש פדפד: ויאמר המלך איהו בן אדיו
ויאמר ציבא אל המלך דפה וישב ביהושלם פי
אמר דאם ישבו לי בית ישראל את סמלטה
4 אמי: ויאמר המלך לצבא דפה לך על אשר
לסביבתה ויאמר ציבא השוחותי אבנא דון
5 בענין אדיו המלך: ויא המלך דוד פ
פוחים דפה משם אלש דאם כמשפחה בוד
שאל ושבו שמעו פדפא יצא ומקלל:
6 ויסל פאבים אדיו ואת מלישואל המלך
דוד וכל דהים וכל דהים ממיט ומשאל:
7 ודאמר שמוע בקלל צא צא אלש דהים
8 ואלש המלך: וישב עליו דפה כל דמי
בד שאל אשר מלכת חושי ותן דפה אד
המלכה ביד אבשלום בכו דהש פדעו פי
9 אלש דהים איהו: ויאמר אבש בן צרחה אל
דמלך משה קלל וכלב דהו דהו אד אדיו
10 דמלך אפפה פא ואסדה אד דהו: ויאמר
דמלך מדי וכלב בן צרחה פ קלל וכו'
דהו אבש ל קלל אד דוד וכי יאמר מדי
11 עשיתה בן: ויאמר דוד אל אבש ואל פ
עבדו דפה בני אשר צא מפני מבקש אד
כפלי ואל פ עשה בן דהימי דפדו ל וקלל
12 פ אבש ל דהו: אלו דהו דהו בעני
והשיב דהו ל טובה תחן קללי דהים דהו:
13 ואלו דוד ואלשו פדיו 0
ושמוע דהו בצלע דוד לעמד דהו וקלל
ויסל פאבים לעמד ושם בערו:
14 ויבא המלך וכל דהים אשר איו עינים ופנש
15 שם: ואבשלום וכל דהים אשר ישאל פא
16 והשלם ו אחיהואל איו: ודו פאשר פא חושי
הארץ דפה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל
17 אבשלום דו דמלך דו המלך: ויאמר אבשלום
אל חושי דה חסדו אד דהו משה לא דהים
18 אד דהו ויאמר חושי אל אבשלום לא פ אשר
בד דהו דהים דהו וכל אשר ישאל לא
19 אדהו וחושי אשב: והשנית לכו אני אעבד
דחא לשן כו פאשר עבדו לשן אביו בן
20 אדהו לשתי: ויאמר אבשלום אל

שמואל ב טז

24 והיה גם צדוק וכל האלילים איתו משאם אהרן
 אהרן פיה האלילים והציל את צדוק האלילים
 ויעל אביתו עד הים כל העם לעבור מן
 העד: ואמר הפלגן לצדוק השב את
 אהרן האלילים העד אם אמנא חן בעיני דהה
 והשליני ויהאני איתו ואת נדודו: ואם מה
 יאמר לא תצטרו בך דהמי עשה לי פאטו
 טוב בעיני: ואמר הפלגן אל צדוק
 הפדן והזאה אתה שבה העד בשלום ואחימנע
 בך ויהנתן בן אביתו שני מינים אתכם: ואם
 אבני מתמלהמה בעבודת המדע עד פא דע
 מעמכם לחד ל: וישב צדוק ואביתו אהרן
 אהרן האלילים והשלם וישבו שם: וחד עלה
 במעלה הימים עלה ווסכה וראש לו השוי
 והוא הולך וחק וכל העם אשר איתו וסו
 אש ראשו ועלו עלה ונבה: וחד דעד לאמר
 אחיחשל בעשנים עם אנשלים ואמר חד
 סבלנא את צעצת אחיחשל דהה: וחד חד
 בא עד דראש אשר שתוחה שם לאלילים
 והיה לקראתו חוש הארפי קודע פתגלו והדמה
 על ראשו: ואמר לו חד אם עבדת אמי הית
 עלי למשא: ואם העד תשוב ואמרת לא בשלם
 עבדך אני הפלגן איהה עבד אבוק ואני מאו
 ועשה ואני עבדך תפרתה לי את ענת
 אחיחשל: והלא עמד שם צדוק ואביתו
 הפדנים והיה כל הדברים אשר תשמע מפי
 הפלגן תפיד לצדוק ואביתו הפדנים: והיה שם
 עמם שני בניהם אחימנע לצדוק והדוד
 לאביתו שלוחים פדם אלו כל דבר אשר
 תשמעו: ויבא חושף רעה חד העד ואנשלים
 ויבא והשלם:

CAP. XVI. 1

1 וחד עבד מעט מדראש דהה ציבא עש
 משיבשח לקראתו וצמד חמרים תבשים ועליות
 מאתים לום ומאה צמקום ומאה קרן ונבל
 יון: ואמר הפלגן אל ציבא מה אלה קרן
 ואמר ציבא החמרים למד הפלגן לדב
 ולהלום והקרן לאכל הדשים תמן לשוחח

אדעים שנה ואמר אנשלים אל הפלגן אלה
 כא ואנשלים את דודו אשר נדודו ליהיה
 פתרון: פירנד מד עבדך בשבתי בששו
 פאתם לאמר אדשני ישבי דדה והשלם
 9 עבדך אחיחשל: ואמר לו הפלגן לך בשלם
 10 ויבא ויך חתוכה: ושלה אנשלים
 מדלים בל שבו ישראל לאמר פשמעם
 אדקל הששו ואמרים מלך אנשלים פתרון:
 11 ואמר אנשלים הלו מאתים איש מודשלים
 קראים והלכים לחפם ולא העו כל דבר:
 12 ושלה אנשלים את אחיחשל הגלני ועץ חד
 משדו כגלה פנוד את הדברים וחד הששו
 13 אפך והלם הולך דב את אנשלים: ויבא
 הפלגן אל דוד לאמר דהה לב אש ישראל
 14 איתו אנשלים: ואמר חד לכל עבדך אשר
 איתו מודשלים קמו ונכדוה פי לא תחיד עט
 פליטה מפני אנשלים מחד ללכת פודמר
 והשטע והפיה עלינו את דעה דהה העד
 15 לשחורב: ואמר עבדך הפלגן אל הפלגן כל
 16 אשר יבדו אתי הפלגן דהה עבדך: ויצא
 הפלגן וכל ביתו פרגלו ויעוב הפלגן את עשו
 17 שנים פלגשים לשמו הפית: ויצא הפלגן וכל
 18 העם פרגלו ויעמה פת הפודק: וכל עבדו
 עמים עליו וכל הפדתי וכל דפלו וכל
 הדתים שש מאת איש אשר באו פרגלו מפת
 19 עמים על פני הפלגן: ואמר הפלגן אל אחי
 הגלני למה תלך גם איתך אחת שוב ושוב עם
 הפלגן פדנכי איתך ונסגלה איתך למקומך:
 20 חבל ו מאך האם אנשלים עפע ללכת ואני
 הולך על אשר אני הולך שוב והשב את
 21 אדך עפך חסד ואמנו ויען איתך את הפלגן
 ואמר ויחידוה חד אתי הפלגן פי אם פמקים
 אש דהה שם ואתי הפלגן אם למות אם
 22 לחיים פי שם דהה עבדך: ואמר חד אל
 איתך קר ויעט ויעט איתך הגלני וכל אנשלי
 23 וכל דפתי אשר איתו: וכל דהארץ פכים קל
 גדול וכל דהעם עמים הפלגן עם פתל קודן
 וכל דהעם עמים על פני דך את הפדן:

וזה אשר יספה בכל ישראל לחלל מאד כ
 תלו ועד קדקדו לא יהיה בן מום וכן
 ארדאשו יהיה מקץ ימים ולמים אשר ת
 פר כבד עליו ונלחו ושקל אדמשו ר
 מאתים שקלים באבן הפלך ויהיו לאבן
 שלשה בלים ובה אחת ושמה חמר ויהי
 אשה יפה מראהו וישב אצל
 ביהשם שנתים ימים וסני הפלך לא ר
 השליח אבשלום אל יואב לשלח אותו אליה
 ולא אבה לבוא אלא וישלח עד שלח ולא
 לבוא ויאמר אל עבדיו ראו חללה יואב
 די ולשם שלשים לב והצתיח באש וה
 עבדי אבשלום ארדחלקה באש

ויקם יואב ויבא אל אבשלום והצתיח וי
 אלה למה הצתיח עבדו ארדחלקה אש
 באש ויאמר אבשלום אל יואב הנה של
 אלו לאבן בא דהו וישלחה אחוה אליה
 לאבן למה פארו כעשה טוב לי עד אכי
 ושיהי איהו פני הפלך ואם יש
 והכרמי ויבא יואב אל הפלך ויבד
 ויבא אל אבשלום ויבא אל הפלך וישתח
 על אפס ארצה לפני הפלך וישק ה
 לאבשלום

CAP. XV. טו

ויהי מאחזי כן ויעש לו אבשלום כן
 וכסים והמשים אשר רצים לפניו והג
 אבשלום ועמד עליו הנה השער והיה
 האיש אשר היה עליו רוב לבוא אליה
 למשפט וקרא אבשלום אלו ויאמר אל
 עד אהו ויאמר מאחזי שבתי ישראל ע
 ויאמר אלו אבשלום ויהי דברו טובים ומ
 ושמע אין לך כח הפלך ויאמר אבש
 מו ישמני שטם פארו ועל ויבא כל איש
 והיה על ויבוימשפט הצדקתו והיה ב
 איש להשתחוה לו ושקח את ידו והחזו
 וישק לו ויעש אבשלום כדבר ההו ל
 ישראל אשר יבא למשפט אל הפלך
 אבשלום את לב איש ישראל והיה

11 ולא יסוף עד לנעת פה ויאמר יסו
 הפלך ארדחלקה אלוהי מרפית נאל היום
 לשורה ולא שמחה את בני ואמר ויהיה
 12 אסיהל משערת בנה ארצה ויאמר האשה
 ותברא ששוחח אל אדני הפלך דבר ויאמר
 13 דברי ויאמר האשה ולמה חשבתה פארו
 על עם אלהים וכדבר הפלך דברי הוה כאשם
 14 לבלתי השיב הפלך אדסיהו פירמה נמה
 וכמים הדפים ארצה אשר לא יאספו ולא
 ישא אלהים נפש וחשב כחשבתה לבלתי יח
 15 כפניו פארו ועתה אשר פארו לפי אל הפלך
 אדני את דברי הוה פי יואב העם ויאמר
 ששוחח ארדחלקה אל הפלך אל עשה
 16 הפלך ארד דבר אדני פי לשמע הפלך
 להצל את אדמו מפי האיש להשמד או
 17 וארדכל יחד כפוזח אלהים ויאמר ששוחח
 יהיה פא דבר אדני הפלך למטה פי כמלך
 האלהים בן אדני הפלך לשמע השוב הרע
 18 ויהי אלוהי די עקו ויבן הפלך
 ויאמר אל האשה אל תא תכחזי מפני דבר
 אשר אבני של אהו ויאמר האשה דבר
 19 אדני הפלך ויאמר הפלך הדי יואב אהו
 בכל יאח ותען האשה ויאמר די כשש אדני
 הפלך אבש לדימון והשכיל כל אשר
 דבר אדני הפלך פי עבדו יואב הוא צלוי והוא
 שם בפי ששוחח את כל היבמים האלה
 20 לנעור סבב אדפני הדי עשה עבדו יואב
 את דברי הוה ואתי חם פוזחמ מלך
 האלהים לדעת ארדכל אשר פארו
 21 ויאמר הפלך אל יואב דברט עשיתי את
 הדבר הוה וכן השב את דפני את אבשלום
 22 וישל יואב אל פני ארצה וישתחו ויבד את
 הפלך ויאמר יואב היום רע עבדו פרמצאחי
 חן בעיניו אדני הפלך אשר עשה הפלך את
 23 דבר עבדו ויקם יואב וילך בשורה ויבא את
 24 אבשלום וישלם ויאמר הפלך יפ
 אל בירו וסני לא יראה ויבא אבשלום אל בירו
 25 וסני הפלך לא ראה ויבא אבשלום לא

שמואל ב יד רכז

1 ואמר אזלי את כל הנשים בני דבלין והנחתי
 2 בראשן לבדו מה פרעלש אנשלים והנחתי
 33 טלמה מהם עשרו את חבר אחוזו ועשה
 אלשם אזלי המלך אל לבו דבר לאמר כל
 בני המלך מהו בראם אמטן לבדו מהו
 34 ויבחר אנשלים וישא דבש הצעה אדעית
 ורא הדף שרוב הלבים מרדך אדח מצד
 35 הדד ויאמר ויגרב אל המלך והה בני דבלין
 36 בא פדם עבדך בן הדד ודדו וכלתו לדיד
 והנה בני דבלין פא ומשא קולם ויבכו ויגבו
 37 המלך וכל עבדיו בכו בכו גדול מאד ויאבשלים
 פדח וילך אל תלמך בן דעמיוח מלך גשור
 38 ויחאבל על פט של דאמים ויאבשלים פדח
 39 וילך גשור וידרשם שלש שנים ויחבל דוד
 המלך לצאת אל אנשלים פרטים על אמטן
 פרמחו

CAP. XIV. יד

1 וידע ויאב בן ציוה ביר לב המלך על אנשלים
 2 וישלח ויאב תרעה ויחן משם אשה חמדה
 ויאמר אליה החאמליה ולבשית בנדראכל
 3 ואל יחסי לךן ודחית פאשה זה ימים רפים
 4 מואפלת על מנו ואת אל המלך והפרת
 5 אלו פדבר הזה וישם ויאב אדודים פסיה
 6 והואמר האשה התקיעה אל המלך וחפל על
 7 אשה מצצה וחשתחו והואמר השעה המלך
 8 ויאמר לה המלך מה דלך והואמר
 9 אבל אשה אמנה אי חמת איש ויששתחו
 10 שני בנים ויצו שניהם פשוה ויאב מפל
 11 בניהם ופי האוד את האוד חמת אזו
 12 והנה קמה כל המשפחה על ששתחו ויאמר
 13 חמי אדממה אזו ומתיהו בנש אזו אשר
 14 דגן ומשפחה גם אדודיש וכפ אדנחלותי
 15 אשר נשאה לכלי סוסים לאיש שם ושאהיה
 16 על שפי האמה והוא המלך אל
 17 האשה לבי ליתח ויאני מצה עלך והואמר
 18 האשה התקיעה אל המלך עלי אזלי המלך
 19 הען ועל בית אמ המלך וכסא נקי
 20 ויאמר המלך המזם אלך ודבסתי אל

16 ויאמר לו אלאות דעה דחולה הואח
 מאתה אשר עשית עפי לשפתי ולא אבה
 17 לשמע לה ויקרא אדנשו משרדו ויאמר
 18 שמואל אדואת מעלי החצה ועל הדלת
 19 אחיה ועליו טח פסים פי בן יחפסן
 20 שחר המלך הדחול מעלים ויצא איתה
 21 משרדו והדף ועל הדלת אחיה והעף
 22 חסר אסר על ראשו וסבת הפסים אשר
 23 עליו קרעה והשם דה על ראשו והלך הרוך
 24 ותקעה והוא אלה אנשלים אדה האמטן
 25 אדוד דה עמף ועשה אדוד החילי אדוד
 26 דה אד משורו אדלפך לבר דה ותשב
 27 חבל ושמה בית אנשלים אחיה המלך
 28 חד שלש את כל הדמים האלה וידו לו
 29 מאד ולדבר אנשלים עם אמטן למע
 30 ועשרת פרשטא אנשלים אדאמטן על
 31 דם אשר עשה את חבר אחוזו ודה
 32 לאסיה ימים ודה נזים לאנשלים בבבל
 33 תדו אשר עשרתים וקרא אנשלים לכל
 34 בני המלך ויבא אנשלים אל המלך ויאמר
 35 הדדט נזים לעבדך יקדט המלך ועבדו
 36 עם עבדך והוא המלך אל אנשלים אל פט
 37 אלט נלך בלט ולא נכד עלך וישרף ולא
 38 אבה ללכת ויברכהו והוא אנשלים ולא
 39 יקדט אהט אמטן אדו והוא לו המלך
 40 לפה יקד עמף וישרף אנשלים וישלח
 41 אהו אדאמטן ואת כל בני המלך ויצו
 42 אנשלים אדדעו לאמו ואיט פטוב לבי
 43 אמטן ביו ויחאמי אלם דה אדאמטן
 44 ודמס אזו אל תראה הלא פי אבלי צויה
 45 אתכם חוק ודה לביחולי וישלש נשיו
 46 אנשלים לאמטן פאשר צה אנשלים ויקמו
 47 כל בני המלך ויפכו אש על פרה וינסו
 48 ודה דה ברוך השמעה באה אל דוד לאמו
 49 דה אנשלים אדלפני המלך ולא סתר
 50 מהם אדו ויבם המלך וקצו אדדנרו
 51 וישב אצה וכל עבדיו מצבים קרע בדים
 52 וכן יחנן בן שמעה אדוד והוא אל

בפלגתו נתן יעשה לכל עני במיעוט וישב
ובלדגים יושבים:

CAP. XIII.

ויהי אחרי כן והאנשים ברחו אחת
ושמה חמר ויאהבה אמנון ברחו:
לאמנון להרחיקו בעבד חמר אחיו
סחלה היא וישלא בעני אמנון לעשות
סחיתה: ולאמנון יצא וישב וישוב ביש
אחי ויהי ויחבב אשה חכם מאד: ואמ
כדע אשה פכה אל בן דלפון בנער:
הלא תהיה לי ואמר לי אמנון אתחמר:
אנשים אחי אני אחב: ואמר לי
שכב עמי משכבך ורחוקו ויא אבוק לה
ואמרה אלי חסא סא חמר אחורי ו
לחם תשחה לשלי אתהפילה למען
אראה ואבלי סודה: וישכב אמנון
ויא רפיק סאחור ואמר אמנון אלה
סבארא חמר אחורי חלפני לשלי שתי ל
ואמרה סודה: וישלה חר אלחמר ה
לאמר לבי לא בית אמנון אחיך ויש
הפירה: והאין חמר בית אמנון אחיה
שכב וישק אתהפצק ותלולש ותלפכ ל
ותבשל אתהלבנות: ותקח אתהחמ
ותצק לשלח וימנה לאביל ואמר:
הציא כל אש מעלי ויבא כל אש מ
ואמר אמנון אתחמר ויבא הפירה:
ואמרה כדוך ותקח חמר אתהלבנות
עשחה וחמא לאמנון אחיה הוודה:
אלו לאביל ויחוק פה ואמר לה פוא
עני אחורי: ותאמר לו אלהי אל
פי לארעשה כן בשואל אלתעשה
דבילה האחת: ואני אבא אוליך אחיך
ואתה תידיה סאחור דבילים בשואל:
הפי סא אלהפוק פי לא ימנני סודה:
אנה לשכב בקלה ויחוק סודה:
וישכב אחיה: וסאחה אמנון סאחה:
מאד פי גדולה הסיחה אנה סאחה מא
אנה אחבה ואמר לה אמנון קמי

14 ויהי העני החפזי לא תחזק: ואם פי
ספך סאחה אדראבי יהיה ביום ההגם נתן
15 והאין לק מוח ימח: וילך חר אל ביתו
וישף יהיה אדנדל אנה יהיה אשת אחיה
16 לחד וישלש: ובקש חר אתהאחות בעד
השן וישם חר צום ויא ולי ושכב אחיה:
17 ויקמו וקמו בחד עליו להקמו מן החצר
18 ולא אנה וסרחה אים לחם: ויהי ביום
השמיני וימח הילד ויבא עבדו חר להפיר
לו: וימח האין פי אמר הנה סחלה האין
יה דפוס אלה ולאשכח בקילס חרף סאמר
19 אלה מוח הילד ועשה עשה: ויבא חר פי
עבדו סחלחשים ויבן חר פי מוח הילד
ויאמר חר אלעבדו המוח הילד ויאמר
20 מוח: ויקם חר מרחץ ויחזק ויבא ויחוק
סאמליו ויא מוחיהה וישחה ויא אל ביתו
21 וישאל וישכמו לו לחם ואכל: ואמרה עבדו
אליו מה יהיה הזה אנה עשיתה בעבד האין
יה צמית ויחוק וסאמר מוח האין קמה ויאכל
22 לחם: ויאמר בעד האין יה צמיתי ואמרה
פי אמרתי מן יודע וישם יהיה חר האין:
23 ועשה: מוח לפה חר אני עם האביל להשיבו
עוד אני האין חרף אלהי והוא ארשחב אלהי:
24 ויחם חר אה פדשכע אשתי ויא אלה
וישכב עשה ותלד בן ויקרא אדשמו שלמה
25 ויחיה אחבו: וישלה חר חרף ויבא ויקרא
26 אדשמו ויחיה בעבד יהיה: ויחם
ואב דפוח בני עשן וילפד אדשד הפלחה:
27 וישלח ויאב מלכים אלהיך ואמר לחסתי
28 בך ויהי בסלחתי אדשד השים: וישף אנה
אדשד השים ויחם על דשד ויבדה חר
אנה אני אדשדתי וקרא שמי עליה:
29 ויחיה חר אדשדל השים וילך בפה ויחם
30 פה וילפדה: וישק אדשדחה מלפם סל
ואמר וסאמלה ספר חרף ויאב קלה וישף
על ראש חר ושלל העד והציא וישפה מאו:
31 ויחיה השם אנה פה והציא וישם בפניה
והציא הפל וימנחה הפול והעני אחת

והזקק מלחמה אל דעור הדיקה והזקקו
 ותשמע אשת אחיה פרמת אחיה אשה 26
 ותספור על פניה: ויעבד האכל ושלח 27
 דוד ויאספה אל ביתו ותודיעו לאשה ותלך
 לו בן ויבט דביר אשה עשה דוד בעיע
 ויהי:

CAP. XII. יב

ושלח דוד את דביר אל דוד ויאמ אלו 1
 ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד
 עשיר ואחד רשע: לעשיר היה צאן וביקר 2
 ודביר כחור: ולש אחד פל כי אם צבטה 3
 אחד קטנה אשר קנה ויהיה ותגדל עמי ועם
 בני דוד מספר האכל ומכסו חשתה ובידע 4
 חשבו ותודיעו בבת: ויבא הגד לאיש העשיר 5
 ויחמל לקחת מצאנו ומבקר לעשות לאחד
 הדא לו ויקח את צבטה רשע ודאש 6
 ויעשה לאיש הדא אלו: ויודע את דוד 7
 באש מצד ואמר אל דביר ויהי דוד כי כך
 מצד רשע העשה זאת: ואחד צבטה שלם 8
 ארבעים עקב אשר עשה אחד דביר היה
 ועל אשר לא חמל: ואמר נתן אל 9
 דוד אתה רשע כד אמר דוד אל דוד ישראל
 אנכי משחיתך למלך על ישראל ואנכי הצליחך 10
 מצד שאנל: ואחתה לך את בית אדניך ואחד
 לש אדניך בחדוק ואחתה לך את בית ישראל
 ויהיה ואם מעט ואספה לך בדפה וכדפה: 11
 מדוע בנית את דביר היה לעשות דוד בעיע 12
 את אחיה החייל הבית ברוב והאדאשיו
 לקחת לך לאשה ואני הנית ברוב בני עמון: 13
 ועתה לרחסור רוב מניות ערעולם עקב
 פי בורני ותפח אדאשת אחיה החייל לזנות
 לך לאשה: כה אמר דוד דביר 14
 מלים עליו רעה מניות ולקחתי את משחית
 לענין ונחיתי לעד ושכב עם משחית לעני 15
 השמש האת: כי אחיה עשית בסור ואני
 אעשה את דביר היה כגד פל ישראל וכגד 16
 השמש: ואמר דוד אל דביר הנתתי 17
 לדוד 0 ואמר נתן אל דוד גם

אחיה פרח בית המלך את פל עבד אדני 1
 ולא יד אל ביתו: ויגד לוד לאמר לא יוד 2
 אחיה אל ביתו ואמר דוד אל אחיה הלא
 כדוד אחיה כה מדוע לא יודת אל ביתו: 3
 ויאמר אחיה אל דוד הארון וישאל ויהיה 4
 לשבים בפסח ואדני יאב ועבד אדני על פני
 השדה היום ואל אבא אל ביתו לאכל 5
 ולשתות ולשכב עם אשתו והיה חיי נפשך
 אם אעשה את דבר הזה: ואמר דוד אל 6
 אחיה שב בזה בסדאם ומזד אשחוק וישב 7
 אחיה מדושלם בים הדא ומערתו: ויקרא 8
 לו דוד ואכל לפניו וישת וישפדו ויצא
 מסד לשכב במשפח עם עבדו אדני ואל 9
 ביתו לא יד: ויהי בפס וכתב דוד סור אל 10
 יאב ושלח בד אחיה: וכתב בפס לאמר
 דביר את אחיה אל מל פני המלחמה החזקה 11
 ולסבים מאדתי ועב ומת: ויהי בשמד יאב 12
 אל דוד ונתן את אחיה אל דבירם אשר
 חע פני אנשי דוד שם: ויצא אשר 13
 העל וצבט את יאב ושל מדהעם מעבדו
 דוד וכתב גם אחיה החייל: ושלח יאב 14
 ויגד לוד את פל דביר המלחמה: ויצא 15
 את דבירם לאמר כבלתך את פל דביר
 המלחמה לדוד אל המלך: והיה אם תעלה 16
 החמה המלך ואמר לך מדוע נעשתם אל
 העיר להלחם הלא ידעם את אשר יהי 17
 מעל החמה: מדפה את אבי מלך כך
 ידבשת הלא אשה השליכה עלו פל רכב 18
 מעל החמה וימת בתוך לפה נשאים אל
 החמה ואמר גם עבדך אחיה החייל מור: 19
 ויך המלך ויאב ויגד לוד את פל אשר
 שלח יאב: ואמר המלך אל דוד פירנתי 20
 עליהם האנשים ויצא אלני השדה ופדה
 עליהם ער פרח השער: וילא המוראים 21
 אל עבדך מעל החמה וימתו מעבדו המלך
 וגם עבדך אחיה החייל מור: ואמר דוד אל 22
 המלך כד דביר אל יאב ארבע בענין
 אחד דביר היה פרכה וכזה האכל החייל

כמפני החרה לו לשונתו ואמר בני עמון יח
 מפקד והלטיף להשיע לך חוק ונתחוק :
 עשנו תעז שני ארצות יהודה ישנה זה
 בעינו : וישל יואב והגם אשר עמו למלח
 בארם ויגסו מפניו : וכני עמון וראו כי
 ארם ויגסו מפני אבישי ויבאו העיר וי
 יואב מעל בני עמון ויבא והשלם : וי
 ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יד
 וישלח והדדור ויצא אדארים אשר מ
 הדור ויבאו והלם ושירפו שרצבא והד
 לפניהם : ויצד לוד ויאסף אדמלטיה
 ויעט אדדורין ויבא והלאמה ויעכו א
 לקראת הוד וילחמו עמו : ויגסו ארם מ
 ישראל ויהרגו הוד מאתם שבע מאות :
 וארבעים אלף פושטים והוא שרבו שרצ
 הזה וימת שם : וראו מלדמלטים ש
 הדדור כי נספו לפני ישראל וישלמו א
 ישראל ויעבדום ויראו ארם להשיע עוד א
 בני עמון :

CAP. XI א

והד לחשובת השטה לעת : צאח המלאכ
 וישלח הוד אדדיאב ואדדעבוי עמו וה
 מלשאל וישחרו אדבני עמון ויצה ע
 רבה הוד ושב בירושלם : והד למת ה
 ויגסו הוד מעל משפטו ויתחשף עלבני בני
 המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והוא
 טרפת מראה מאו : וישלח הוד וידוש לא
 ואמר המאראת בוד שבע בוד אללים א
 אחיה החי : ושלח הוד מלאכים וק
 ותבאו אלו ויאספו עפיה והוא מרצב
 מפסמארה ותלבו אר ביהוה : ויתרו ה
 ותשלח חצור לוד והואמר הרה אכני : ויש
 הוד אדדיאב שלח אלי אד אחיה ה
 וישלח יואב אד אחיה אל הוד : וי
 אחיה אלו וישאל הוד לשלום יואב ולש
 העם ולשלום המלחמה : ואמר הוד לא
 רד לביתך ורצח תגלף ויצא אחיה מ
 המלך ומצא אחיו משאת המלך : ויש

ואמר אלו בלי אשר היה לשאל ולכל ביהו
 10 סחוי לבדאדניק : ועבדתי על אדדאדמה
 אחי ונבדו ובעבדתי והיבאת יהודה לבדאדניק
 לכם והכל ומשבתת בן אדניק יאכל תמיד
 לחם על שלחתי לציבא המשה עשו בים
 11 ועשרים עמים : ואמר ציבא אדדמלך ככל
 אשר צהר אדני המלך אדדעבוי בן ישנה
 עבדתי ומשבתת אכל על שלחתי פאחד מפני
 12 המלך : ולמסמשת בן רצבן לשמו מיכא וכל
 13 מושב בוד ציבא עמים למסמשת : ומסמשת
 ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד והא
 אכל והוא ספח שתי תלוי :

CAP. X

1 והד אדדורין וימת מלך בני עמון וימלך חנן
 2 בן יחזקאי : ואמר הוד אעסדודוס : עד
 חנן בן נחש פאמר עשה אבני עמדי חס
 וישלח הוד לנחשו בוד עבדו אלאבני ויבאו
 3 עבדו הוד ארץ בני עמון : ואמר שרי בני
 עמון אל חנן ארצותם הכבד הוד אדאדניק
 בשליחך כי שלח לך מנחמים והוא בעטר חר
 אדדעבוי והצלה והצלה שלח הוד אד
 4 עבדו אלו : ויחן חנן אדדעבוי הוד ועלה
 אדדעבוי וקם ויכרה אדדמחזים בוד ע
 5 שחורחים וישלחם : והד לוד וישלח
 לקראתם בודו והאנשים ככלמים מאו ואמר
 המלך שם ביהו ער צפח וקבם ושסם :
 6 והוא בני עמון כי כחשו בוד וישלחו בני
 עמון וישלחו אדארים ביהודוב והאדארים
 צבא עשרים אלף תלוי ואדמלך מעב
 אלו אלו ויש טוב שנים עשר אלף איש :
 7 וישמע הוד וישלח אדדיואב והא מלדמלטים
 8 המפחים : ויצא בני עמון ויערכו מלחמה
 פתח השער והאם צבא הודוב והאש טוב
 9 ומעבה לבס בודה : וירא יואב בודה
 אלו פת המלחמה מפנים ומאחור ויכר
 מכל פתחי ישראל וישף לקראת ארם :
 10 והא ירח העם טון בוד אנשי אדני וישף
 11 לקראת בני עמון : ואמר אדדחזק ארם

שמואל ב ט רכב

9 וישמע תע מלך חמת כי הזה חזק את
 10 בלדל הדדעור: וישלח תע אחריו: ופי
 אל המלך חזק לשאל לו שלום וסכר על
 אשר מלחם בידעורו: ויפדו פראש מהחמת
 תע הזה הדדעור ויבדו היו פלכסא מלך
 11 ודב וכל חמתו: גם אלהם הקיטש המלך
 חזק לידה עסדכסא החרב אשר הקיטש
 12 מכל הנשים אשר בפשו: סאחם ומפואב
 ומפני עמון ומפולשתים ומעמלק ומשול
 13 וידעורו ברחב מלך צובה: ויש חזק שם
 משש מופדו את אדם ברא מלח שמונה עשר
 14 אקו: ואלם באחום צבים בכל אדם שם
 צבים ודו כל אדם עבדים לחז וישע
 15 ידו את חז בכל אשר הקו: ומלך חז
 על כל ישראל ודו חז עשה משש וצובה
 16 לכל עמו: ויאב בן צובה על צבא ויהלס
 17 בן אחיה ממדו: וצוק בן אחימלך
 18 ואחיקלך בן אביתו פגים תורה סור: ובהו
 בן ידועו חפרו והפלו ובי חז פגים דו:

CAP. IX. ט

1 ואמר חז הכי ישוד אשר חזר לבית שאול
 2 ואעשה עמו חסד בעבר ידועו: וביח
 3 שאל עבד לשמו ציבא ויקרא לו אל חז
 4 ואמר המלך אליו התיח ציבא ואמר עבדו:
 5 ואמר המלך האם עי איש לבית שאול
 6 ואעשה עמו חסד אלהם ואמר ציבא אל
 7 המלך עי בן לידועו נכה תלים: ואמר לו
 8 המלך אשה הוא ואמר ציבא אל המלך והוד
 9 הוא בית מכר בן עמואל בל דב: וישלח
 10 המלך חז ויקדו מפיח מכר בן עמואל מלך דב:
 11 ויבא מביטח בן לידועו בן שאול אל חז וישל
 12 על שכו וישתחו ואמר חז מביטח ואמר הפו
 13 עבדו: ואמר לו חז אל חזיא פי עשה
 14 אעשה עמך חסד בעמל ידועו אמך
 15 והשכחו לך את דל שדה שאל אבך ותיח
 16 תאכל לחם על שלחן המד: וישתחו ואמר
 17 מה עבדך פי סתח אל דבל הפח אשר
 18 כמני: ויקרא המלך אל ציבא כש שאל

פראן פמור ואן אלהים וילקו ככל אשר
 23 שמעו באמנו: ומי כעמך פישאל נוי אחד
 פאדך אשר הלט אלהים לשודלו לשם
 ולשם לו שם ולעשות לכם דבריה ותיח
 24 לראדך מפני עמך אשר פדית לך מפעלים
 25 ויום האדו: ותכונן לך אידעמך ישראל
 26 לך לשם ער שלם ותיח חזו דיות לחם
 27 לאדם: וישח ידו אלהים הדב אשר
 28 דברח על עבדך ועל ידו חסם ער שלם
 29 ועשה כאשר דברת: ותגל סמך ער שלם
 30 לאמר ידו צבאח אלהים על ישראל ותיח
 31 עבדך חז ידו כסו לטכרו: פראיה ידו צבאח
 32 אלף ישראל בלחה את און עבדך לאמו בית
 33 אכסרלך עין כמא עבדך אדלף לחפול
 34 אלקו את החסלה האמת: ועשה אדני
 35 ידו אידועו האלהים חסיה ידו אמת
 36 ותיח אל עבדך אידועו האמת: ועשה
 37 דאל וסך את פח עבדך לחזו לשלם
 38 לטכרו פראיה אדני ידו דברח ומפרכו
 39 יסך בידעמך לשלם:

CAP. VIII. ח

1 וידו את רבן ויך חז את פולשתים וימנם
 2 ויח חז אידמך האמה מיד פולשתים:
 3 ויך אידמאב וימדם בוקל והשכב אדם
 4 ארצה חסד שגרתבלם לחמת ומלך החבל
 5 לדחוח ותיח מאב לחז לעבדים לשא
 6 מסדו: ויך חז אידועו בן רחב מלך
 7 צובה בלכו לחשי חז פסד 10 ולכו חז
 8 מפני אלק ושבע מאור פלשים ועשרים אלק
 9 איש תגל ועסר חז את כל דרכי ותיח מפני
 10 מסה רכב: ותבא אדם המשק לעוז לידועו
 11 מלך צובה ויך חז באדם עשרים ושנים
 12 אלק איש: וישם חז צבים באדם המשק
 13 ותיח אדם לחז לעבדים חסא מסדו וישע
 14 ידו את דוד בכל אשר הקו: ויח חז
 15 את שלש החרב אשר היו אל עבד ידועו
 16 ויבאם וישלם: ומפשו ומפדו עי ידועו
 17 ללך המלך חז חסד דרבה מא:

יְהוָה בָּיָם הַיָּמָּה וַיֹּאמֶר אִיךָ וַיֵּאָד אֱלֹהֵי אֲדָמָה
 10 יְהוָה: וְלֹא אֲמַרְהוּ יְהוָה לְדָבָר אֱלֹהֵי אֲדָמָה
 יְהוָה עַל־עַוְוֹתָיִךְ יְהוָה וַיִּסְרֹף יְהוָה פִּיִּךְ עַבְדֶּיךָ
 11 וַתִּפְּצֵנִי: וַיִּשְׁבֵּן אֲדָמָה יְהוָה פִּיִּךְ עַבְדֶּיךָ הַגִּבּוֹרִים
 שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים וַיִּבְרַח יְהוָה אַדְעֵבֶךָ אֲדָמָה
 12 וַיִּתְּנֵנִי לַיָּדָה: וַיִּתֵּן לַמֶּלֶךְ יְהוָה לֵאמֹר בְּרַח
 יְהוָה אֲדָמָה פִּיִּךְ עַבְדֶּיךָ אֲדָמָה וַיִּתְּנֵנִי לַיָּדָה
 בְּעַמִּי אֲדָמָה הַגִּבּוֹרִים וַיִּבְרַח יְהוָה אֲדָמָה
 הַגִּבּוֹרִים מִפִּיִּךְ עַבְדֶּיךָ אֲדָמָה עַד הַיּוֹם בְּשִׁמְרוֹתָיִךְ:
 13 וַיְהִי כִּי בָעֵת לִשְׁמֹרֵי אֲדָמָה יְהוָה שְׁלֹשֶׁת צַעֲדִים
 14 וַיִּפְּצֵנִי שֵׁן וַיִּמְרָא: וַיְהִי מִכְּעַד בְּכָל־עַד לִשְׁמֹרֵי
 15 יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֲדָמָה בְּדָ: יְהוָה וְכָל־בֵּית
 שְׂאוּל מַעֲלִים אֲדָמָה יְהוָה פְּחֻצֵּה וְכָל־
 16 שִׁמְרוֹ: יְהוָה אֲדָמָה יְהוָה כֹּא עַד יְהוָה וְכָל־
 פְּחֻצֵּה שְׂאוּל מַשְׁפָּחָה: בְּעַד הַחֲלוֹן וַיִּתֵּן אֲדָמָה
 הַמֶּלֶךְ יְהוָה מִשָּׁן וַיִּמְסַפֵּר לִשְׁמֹרֵי יְהוָה וַיִּבְרַח לִי
 17 לַבַּיִת: וַיֹּאמֶר אֲדָמָה יְהוָה וַיִּבְרַח אֲדָמָה בְּמִלְכּוֹ
 פְּחֻצֵּה הַיָּדָה אֲדָמָה שְׁמֹרֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה עֹלָה
 18 לִשְׁמֹרֵי יְהוָה וְשִׁמְרוֹ: וַיִּכַּל יְהוָה מַהֲעֹלָה הָעֹלָה
 וַיִּשְׁלַמִּים וַיִּבְרַח אֲדָמָה בְּשִׁמְרוֹ יְהוָה צְבָאוֹת:
 19 וַיִּחַלֵּץ לְכָל־הָעָם לְכָל־הַיּוֹם שְׂאוּל לְמֹאֵשׁ
 וְעַד־אִשְׁתּוֹ לְמֹאֵשׁ וַחֲלַת לָהֶם אֲחֻזַּת וַאֲשֶׁר אֲדָמָה
 וַאֲשֶׁר־הָיָה אֲחֻזַּת וַיִּלָּךְ בְּלִיִּי הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ:
 20 וַיִּשְׁבֵּן יְהוָה לְכָל־בֵּיתוֹ: 0 וַיִּבְרַח
 מִיִּכַל פְּחֻצֵּה לְכָל־בֵּיתוֹ יְהוָה וַיִּשְׁבֵּן מִהֲעֹלָה
 רֹאם מֶלֶךְ שְׂאוּל אֲשֶׁר מַלְכּוֹ הָאֵם לְעַלֵּי
 אֲמֹתָו עַבְדּוֹ פְּחֻצֵּה גִלְלוֹת אֲחֻזַּת הַרְקִים:
 21 וַיִּשְׁבֵּן יְהוָה אֲדָמָה לִשְׁמֹרֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּדָרְבַּי
 מִבְּחִיָּה וְכָל־בֵּיתוֹ לְכָל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה עַד־כִּי
 22 עַל־שְׂאוּל וַיִּשְׁלַח לִשְׁמֹרֵי יְהוָה: וַיִּקְרָאוּ עַד
 מֹאֵת תְּחִילָתוֹ שְׁלֹשׁ בְּעֵת וַעֲשֵׂה אֲמֹתָו אֲשֶׁר
 23 אֲמֹתָ עִמָּם אֲפָכְדוּ: לְמִיכַל פְּחֻצֵּה לְכָל־
 יְהוָה לָהּ יְלֵד עַד יוֹם מִתְּחִילָתוֹ:

הַמֶּלֶךְ עַל אֲשֶׁר בְּלִבְּכֶם לִי עֲשֵׂה כִּי כִּי
 עֲשִׂיתִי: וַיְהִי בְעֵת הַיָּמָּה 0
 וַיְהִי הֵם יְהוָה אֲדָמָה לְכָל־בֵּיתוֹ: לִי וְכָל־
 אֲדָמָה עַבְדּוֹ אֲדָמָה כִּי אֲדָמָה יְהוָה הָיָה
 הַמֶּלֶךְ עַל־בֵּיתוֹ לְשִׁמְרוֹ: כִּי לֹא יִשְׁבֵּן בְּ
 לְמֹאֵשׁ הַיָּדָה אֲדָמָה יְהוָה מִפְּחֻצֵּה
 רֹאם הָיָה וַיִּתְּנֵנִי מִיְּדָדָה פְּחֻצֵּה וְכָל־בְּשִׁמְרוֹתָיִךְ:
 אֲשֶׁר הַיָּדָה מִכָּל־בֵּיתוֹ שְׂאוּל הַגִּבּוֹרִים
 אֲדָמָה לְכָל־בֵּיתוֹ שְׂאוּל אֲשֶׁר צְבָאוֹת לִי
 אֲדָמָה אֲדָמָה לְכָל־בֵּיתוֹ לְכָל־בֵּיתוֹ
 בֵּית אֲדָמָה: וַיִּשְׁלַח פְּחֻצֵּה לְכָל־בֵּיתוֹ
 אֲדָמָה יְהוָה צְבָאוֹת אֲדָמָה לְכָל־בֵּיתוֹ
 הַמֶּלֶךְ לְכָל־בֵּיתוֹ עַד־כִּי עַל־עַד עַל־שְׂאוּל: וַאֲ
 עֲשִׂיתִי בְכָל־אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וַאֲמִידָה אֲדָמָה
 מִפְּחֻצֵּה וַעֲשִׂיתִי לְכָל־שֵׁן בְּשִׁמְרוֹתָיִךְ:
 בְּאֲרָצְךָ: וַיִּשְׁמָר מִיָּדָה לְעַמִּי לְשְׂאוּל וַיִּשְׁבֵּן
 וַיִּשְׁבֵּן פְּחֻצֵּה וְכָל־בֵּיתוֹ עַד וַאֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ
 לְעַלֵּי פְּחֻצֵּה וַאֲשֶׁר פְּחֻצֵּה: לְכָל־בֵּיתוֹ
 צְבָאוֹת שְׁמֹרֵי עַל־עַד שְׂאוּל וְכָל־בֵּיתוֹ
 מִכָּל־בֵּיתוֹ הַיָּדָה לִי יְהוָה כִּי־בֵּיתוֹ יְעֲשֵׂה
 יְהוָה: כִּי יִמְלֹא יְמֵיךָ וַיִּשְׁבֵּן אֲדָמָה
 וְכָל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה אֲדָמָה אֲשֶׁר נָא מִכָּל־
 וְכָל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה: וַיִּבְרַח יְהוָה לְכָל־
 וְכָל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה מִלְכּוֹ עַד־שְׁלֹמֹה:
 אֲדָמָה לִי וְכָל־בֵּיתוֹ הַיָּדָה לְכָל־בֵּיתוֹ אֲשֶׁר בְּדָרְבַּי
 וְכָל־בֵּיתוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹתָיִךְ עַד־כִּי
 לְכָל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה כָּכֹן עַד־שְׁלֹמֹה: כָּכֹן הָיָה
 הַיָּדָה וְכָל־בֵּיתוֹ הַיָּדָה כִּי דָרְבַּי אֲדָמָה
 וְכָל־בֵּיתוֹ יְהוָה לְכָל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁבֵּן יְהוָה מִכָּל־
 וַיִּקְרָאוּ עַד וַאֲשֶׁר בְּעֵת יְהוָה וַיִּשְׁבֵּן
 אֲדָמָה עַד־כִּי לְכָל־בֵּיתוֹ הָיָה וַיִּשְׁבֵּן
 אֲדָמָה יְהוָה: וַיִּשְׁלַח יְהוָה עַד־כִּי לְכָל־
 וַאֲחֻזַּת הָעָם אֲדָמָה אֲדָמָה יְהוָה: כִּי
 הַיָּדָה וְכָל־בֵּיתוֹ עֲשִׂיתִי אֲחֻזַּת פְּחֻצֵּה הַיָּדָה
 לְכָל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה: עַל־כֵּן גִּלְלוֹת יְהוָה אֲדָמָה

CAP. VII. 1

1 וַיְהִי כִּי־יִשְׁבֵּן הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהִי הַיָּדָה לִי
 2 מִכָּל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה: וַיִּשְׁבֵּן הַמֶּלֶךְ אֲדָמָה לְכָל־
 בְּחֵימָה וְכָל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה וְכָל־בֵּיתוֹ אֲדָמָה
 3 הַגִּבּוֹרִים וְכָל־בֵּיתוֹ הַיָּדָה: וַיִּשְׁבֵּן יְהוָה אֲדָמָה

שמואל ב ו רכא

15 ויבחר ואלישע ונסב ויפיע: ואלישמע האלדע
 16 ואלישל: וישמע פלשתיים כר
 17 משחו את דוד למלך על ישראל ויעזר לו
 פלשתיים לבקש את דוד וישמע דוד וידע
 18 אל הפעודה: ואלשתיים באו וימטו בעמק
 19 רפאים: ושאל דוד בידה לאמר האגלה אל
 פלשתיים והחכים בידו 0 ואמר דוד
 אל דוד עלה כרתון אתן את הפלשתיים בידו:
 20 ויבא דוד בבית צורצור ויפס שם דוד ואמר
 21 כרא שסידמקום הדוא בעל פוצים: ויעטר
 שם את צעיפיה וישאם דוד ואלשו:
 22 ויסעו עד פלשתיים לעלות וימטו בעמק
 23 רפאים: ושאל דוד בידה ואמר לא תעלה
 24 דוב אל אדוהים ויבא דוד ממול בכאים:
 24 וידו בשמקו את דוד צעה בראש הבכאים
 או החורץ פי או נא דוד לפניך להפוך
 25 במחנה פלשתיים: ויעש דוד כן פאלט
 צהר דוד וידו וידו את פלשתיים מצבע עד
 פאת גור:

CAP. VI 1

1 ויבא עד דוד את כל בחרו בישראל שלשים אלה:
 2 ויקם וילך דוד וכלדעם אשר אחר מצעלו
 3 וידה להעלות משם את ארון האלזים אשר
 4 נקרא שם שם דוד צבאות ישב הפרים עליו
 5 וירכבו את ארון האלזים אל עגלה חדשה
 6 וישארו מפת אכניב אשר בנבעה ועמו ויחוו
 7 בני אכניב מצים את העגלה חדשה:
 8 וישארו מפור אכניב אשר בנבעה עם ארון
 9 האלזים ויחוו וקף לפני הארון: וידו וכל
 10 ביה ישראל מסתוקים לפני דוד בכל עצי
 11 מדשים ובמפור ובנגלים ובחשים ובמזעעים
 12 ובצלצלים: ויבא ערדן כהן וישלח עדה
 13 אל ארון האלזים ויאחו לו פי שמטו הקדק:
 14 ויחראו דוד בעדה ויפדו שם האלזים על
 15 היאל וימת שם עם ארון האלזים: וידו לוד
 16 על אשר פרץ דוד פרץ בעדה וקרא לפקום
 17 הדוא פרץ עדה עד האם היה: ויבא דוד את

11 בצקל אשר לחזילו בשדה: אף פראשם
 12 ולשים דודו אדראש צוק בביתו על משפט
 13 ושיה הלוא אבקש אדרכי מידם ובעוהו
 14 אתם מקדאין: ויבא דוד את הדשעים וידעם
 15 וקצו את דיהם והדנגלים ויחלו על
 16 הפרה בתרון ואת ראש איש בשת לקחו
 17 וקחו בקסאם בתרון:

CAP. V. ה

1 ויבא כל שבט ישראל אל דוד בתוכה ואמר
 2 לאמר הנה עמנו ובשר אמתו: נס אהמל
 3 עם שלטום בידה שאל מלך עלינו אתה
 4 ויהיה מוצא דוד אל ישראל 0
 5 ואמר דוד לך אתה רעה אדעפ אד
 6 ישראל ויחיה וידה למד על ישראל: ויבא
 7 כל זבני ישראל אל דודו בתוכה ויבא דוד
 8 הפק דוד ביה בתרון לפני דוד וימטו
 9 את דוד למלך על ישראל: כר שלשים
 10 שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: בתרון
 11 מלך על יהודה שבע שנים וששנה וחשים
 12 ויחשלים מלך שלשים ושש על כל
 13 ישראל ויהיה: וקף דודו וימטו וישלם
 14 אל דובס וישב הארץ ויאמר לוד לאמר לא
 15 תבא רפה פי אדסודו הערים והסחים
 16 לאמר לא תבא דוד רפה: וילכד דוד את מצדה
 17 ציון דוא עד דוד: ויאמר דוד ביום ההוא
 18 כל מפה יבס ויעצו פצור והד הסחים
 19 והד השנים שטא נש דוד על פן יאמר עד
 20 ושפה לא יבא אלהות: וישב דוד במצדה
 21 ויקרא לה עד דוד ויקן דוד סביב מקדמלוא
 22 ובמה: וילך דוד הקד ויגדל ויהיה אלו
 23 צבאות עמו: וישלה חיים מלך צו
 24 סלבים אל דוד ויעצו ארזים חדש עץ חדש
 25 אבן עד ויסבוח לוד: וידע דוד פרדימט
 26 דוד למלך על ישראל וכל משא ממלכו
 27 בעמד עמו ישראל: ויקח דוד עד
 28 פלגשים וששים מחדשם אחרו באו מתרון
 29 ויחלו עד לוד ביום ובשר: ואלה שמות
 30 האלזים לו בחדשם שמע ושכב ותן ושלמה:

בני עילה נסלו ויסור כל העם למות
 ויבא כל העם לנסות את דוד לום בעד
 וישבע דוד לאמר פה יעשה לי אלוים
 יסוף כי אם למות באר השמש אטעם לח
 כל מאמרו: וכל העם יהיה ויטב בעת
 ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם
 וידע כל העם וכל ישראל פנים יהיה
 לא ויהיה מנומק לרבות אדאבט בן
 ויאמר המלך אל עבדו הלאו
 כי עש תגדל נפל דאם היה בישראל:
 דאם רק ומשוח מלך האלשים האלה בני
 קשים מפני ישלם יהיה למשה דרעה פה

CAP. IV. ד

והשמע בן שאול פי מה אבט בתוך
 דוד ומל ישראל נסלו: ושני אנשים ש
 נודים היו בן שאול שם האחד בענה
 השני רכב בני רמון הפאוד מבני בנימ
 בם פאודות תושב של בנימין: ויסדו הפא
 גתומה וידרשם נלים עד דאם יהיו
 ולהתקן בן שאול בן נכה תגלים בן ד
 שנים היה בם שמעט שאל ויהתקן מיו
 ותשארו אבטו ותלם ויהי בחפזה לטם
 ויפסח לשמו מאבישת: ולטם בן רמון הפ
 רכב ובענה ויסא בום דאם אל בית
 בשח והוא שכב אי משכב הפודים:
 פא ערעוף הפית לקד חפים ופדו:
 החמט והכב ובענה אחיו נמלטו:
 הפית והאר שכב על מפלו בחד משכב:
 וימחו ויסדו את דאשו והקחו אתו
 וילכו דוד הערבה בל האילה: ויבא א
 לאש איש בשח אל דוד תברן ויאמר
 המלך הפדאש איש בשח בן שאול:
 אשר בקש את נפשו ויהי יהיה לאוהב ה
 קמית דאם היה משאל ומרע: ויען
 את רכב: והוא בענה אחיו בני רמון הפ
 ויאמר לום חריוה אשר פדה את
 מלציה: פי הפעה לי לאמר הפדמת
 והאידה כמבשר בעיני ואחזה בן ואד

כי יהיה אבט אל דוד לאמר בן דוד עבדי
 השמע את עמי ישראל מיד פלשטים ואד
 19 מל ארמים: ודוד בם אבט פאנו בנימין
 וילך בם אבט לרפ פאנו דוד בתוך אר
 בל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית
 20 בנימין: ויבא אבט אל דוד חסון ואחיו עשורים
 אנשים וישש דוד לאבט ולאשים אשר אחו
 21 משעה: ויאמר אבט אל דוד ארמה ואלכה
 והאבצה אל אתי המלך את בל ישראל וסרתו
 אחיו פית ומלכת בכל אשר תאמה בשש
 22 וישלח דוד את אבט וילך בשלום: ויהיה
 עבדי דוד ויאב פא מרוד ושול רב עמם
 המא אבט אבט עס דוד בתוך פי שלח
 23 וילך בשלום: ויאב וכל העם אשר אחו
 בא ויהי לואב לאמר בן אבט בן א
 24 המלך וישלחו וילך בשלום: ויבא יאב אל
 המלך ויאמר מה עשית הפדא אבט אלו
 25 לפדה שלוחי וילך הלך: וישלח את אבט
 בן ל פי שלוחו פא ולעט את מוצאו ואת
 26 משאך ולעט אר בל אשר אתה עשה: והא
 יאב מעם דוד וישלח מאכילת אחיו אבט
 27 וישבו אחיו מפר הפדה דוד לא דע: וישב
 אבט תסון ויפדו יאב אל דוד השש לרפ
 אחיו בשל ויפדו שם החמט והמר בום
 28 עשאל אחו: וישמע דוד מאדו בן ויאמר
 לקו אבט ומלכותי מעם יהיה עד עולם מדי
 29 אבט בן: ויהי על דאש יאב ואל בל בית
 אבט ואל בית מפת יאב רב ומצלו ומחוק
 30 בפלך ועל בתי חס לום: ויאב ויאיש
 אחו דוד לאבט על אשר דמת את עשאל
 31 אחיהם מבשח בפלמטה: ויאמר דוד אל
 יאב ואל כל העם אשר אחו קדו בנימין
 ודודו שלים וסדו לפני אבט והמלך דוד
 32 וילך אחיו הפעה: וקחו את אבט בתוך
 וישא המלך אידולו ויקן אל קר אבט
 33 ויבט כל העם: ויקן המלך אל אבט
 34 ויאמר הפמה כל מוח אבט: דוד לא
 אסות ותלקו לא למשחים השש כנסול לפני

CAP. III 3

1 ותוד המלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד
 2 ויהי חוד ה' ויהי חזק בית שאול הלכים עליהם
 3 וילכו לידו בנים בחסדן ויהי מבוא 2
 4 אמרן לאדוניהם יהושיאלית: ומשנהו כלאב
 5 לאביגיל אשת נבל הפיכל והשליש אנשלים
 6 בן מעסה בן-חלמי מלך גשור: והדביש
 7 אדניה בן-חניני החמישי ששמה בן-אביגיל:
 8 והששי יחזם לעלה אשת דוד אלה ידו
 9 לידו בחסדן: ויהי בזהות המלחמה בין
 10 בית שאול ובין בית דוד ואבנן היה מתחזק
 11 בבית שאול: ולשאל פלגש ושמה רצפה
 12 בת איה ואמר אל-אבנן מרצע באתה אל-
 13 פלגש אבי: ויהי לאבנן מאו על דבי אש
 14 בשנת ואמר הראש פלב אבנן אשך להחיה
 15 דאם אנשנה-דכס עם בית: וישאל אבנן אל-
 16 אחיו ואל-מעשה ולא-הצפיתך בית דוד והספיק
 17 על ען האשה דאם: פדה-עשה אלהם
 18 לאבנן וכה יסוף לו פי פאשך לשבע יהיה
 19 לידו פירן אנשנה-לו: להעבד הממלכה
 20 מפיח שאלו להקים את-שפט דוד על-ישראל
 21 ועל-יהודה מן ועד פאר שבע: ולא-יכל
 22 עד לישב את-אבנן דבן מארחו איה:
 23 וישלח אבנן מלאכים אל-דוד ותחתו
 24 לאבן למרארץ לאבן פתיה מיתח איה ורצה
 25 דו עפוך להכב אלה את-פל-ישראל: ויאמר
 26 מוכ אלו אסיה אחש פתיה אן דבן איהו
 27 אבנן שאל מארחו לאבן לרתחיה איה-שע
 28 פי ואסלטי דביאף אח מכל פד-שאל בראף
 29 לראח את-שע: ושלח דוד מלאכים אל-
 30 איש פשו בן-שאל לאבן חסד את-אשתו את
 31 מכל אשך את-שע לי במסח עלות פלשתיים:
 32 וישלח איש גשח ויחיה מעם איש מעם
 33 פלטיאל בן-לוש: וילך איהו איהו ה' וילך
 34 ויבה את-יהו ער-בדחים ויאמר אלו אבנן לך
 35 שוב וישב: דבר-אבנן דיה עם-ה' וי
 36 ישאל לאבן בן-חזבול בן-שלום דהים
 37 מבקשים את-דוד למלך עליכם: ושעה עשו 18

איש ו ראש ועד חרבו בצד ועד ויפלו
 17 בנבשן: ותוד המלחמה קשה עד-מאד בימי
 18 דוד: ויהי שם שלשה בן-צורה ויאב ואבישי
 19 ועשואל ועשואל כל בנליו פתח העבים
 20 איש בשודה: ויהי עשואל אחיו אבנן
 21 ולא-נמדה ללכת על-דמיון ועל-השמאל מאחור
 22 אבנן: ויפן אבנן אחוריו ואמר האתה יה
 23 עשואל ואמר אבנן: ואמר לו אבנן נטה לך
 24 על ימין או על-שמאלך והתחיל לך אהו
 25 מדבשים וקדח לך את-הלצה ולא-אבה
 26 עשואל לחד מאחוריו: ויפך עד אבנן לאבן
 27 אל-עשואל סור לך מאחוריו לפנה אפנה ארצה
 28 ואך אשת פני אל-יואב אדורו: וימאן לחד
 29 ויפנה אבנן באחוריו והחיה אל-החמש והצא
 30 דהחיה מאחוריו ושלם וימת תחלתו ויהי
 31 פלגש אל-המקום אשר-נפל שם עשואל
 32 וימת ויעמד: ויהי יואב ואבישי אחיו
 33 אבנן והשמש באת הדיפה פא עד-בבנת אפה
 34 אשך על-פני-יהו דרוך מדב בנבשן: ויהקבצו
 35 בן-בנימין אחיו אבנן ויהיו לאפנה אחיה
 36 ויעמדו על-ראש בבנה אחיה: ויקרא אבנן
 37 אל-יואב ויאמר הלאכה תאכל רוב הלאה
 38 דישעה פירמה תודה פאתונה ועד-מיתו לר
 39 וחאמר לשם לשוב מאחוריו אחיהם: ויאמר יואב
 40 דו דאלהים פי לוא דפתח פי או מדבך בעלה
 41 דהם איש מאחוריו אחיו: ויתקע יואב בשטר
 42 ויעמדו פל-הים ולא-יחזקו עד אחורו ישראל
 43 ולא-ינסו עד לדאום: ואבנן ואבישי הלכו
 44 בשנה על-הגולה והוא ויעמד את-דוד
 45 וילכו פל-הפתחן ויבאו מתיים: ויואב שב
 46 מאחוריו אבנן ויקבץ את-פל-הים ויפוקו מעבדו
 47 דוד השערה-שען איש ועשואל: ועבדו דוד
 48 דבן מנימ ויאשי אבנן שלש מאות וששים
 49 איש מתי: וישאו את-עשואל ויקברו בקבר
 50 אלו אשך בית לחם וילכו כל-הגולה ויאב
 51 ואבישי ויהי להם בחסדן:

אֲרָבָהוּ לִי מֵאַרְבַּת לָשִׁים׃ אֵךְ נִסְלוּ בְּ
(וְאִבְדוּ בְּלִי מִלְחָמָה׃)

CAP. II. ב

וַיְהִי אַחֲרָיִם וַיִּשְׁאַל הוּא בַּדָּוָה לֵאמֹר
הֲאֵעֲלֶה בְּאֶרֶץ עַיִן הַדְּדַיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה
עֲלֵה וַיֹּאמֶר הוּא אֵלֶּה אֵעֲלֶה וַיֹּאמֶר הַסֵּם
וַיַּעַל שָׁם הוּא וְגַם שְׁתֵּי לְשׁוֹי אַחֲרָיו
וַיִּזְרְעֻלִית וַאֲבִיגַיִל אִשְׁתּוֹ נֶגְלַל הַכֶּנֶז
(וְאִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר עִמּוֹ הֵעֲלֶה הוּא אִישׁ וְ
וַיִּשְׁבוּ בְּעַיִן הַסֵּדֶן׃ וַיֵּלֶךְ אֲנָשׁ יָד
וַיִּמְשְׁחוּ שָׁם אֶת־הַדָּוָה לְמַקֵּץ עַל־בֵּית הוּא
וַיָּבֹד לְדָוִד לֵאמֹר אֲנִישׁ יָבִישׁ נִלְעַד אֲשֶׁר
אֲדַשְׁאֵל׃ וַיִּמְלֹךְ הוּא מֵאַחֲרָם
אֲנִישׁ יָבִישׁ נִלְעַד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרִיכִים׃
לִדְדַיִם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַיּוֹסֵד הַזֶּה עִם־אֵלֶּה
עִם־שְׂאֵל וַתִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ׃ וַעֲשֵׂה יַעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַסֵּד וַיִּמְכֹּר וְגַם אֲנִי אֵעֲשֶׂה אֶ
הַפְּרִיָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַיָּמִין׃
וַעֲשֵׂה׃ הַתְּחִיבָה יָדִים הוּא לְכַתְּוֹל בִּי
אֲדַמְּכֶם שְׂאֵל וְגַם אוֹתוֹ מִשְׁחָו בִּידְדַיִם
לְמַקֵּץ עֲלֵיהֶם׃ וְאַבְנֵי בָרְטִי שֶׁר
אֲשֶׁר לְשְׂאֵל לָקַח אֶת־אִשׁוֹשׁ בְּשֵׁת בָּרְטִי
וַיַּעֲבֹד מִחֲנִים׃ וַיִּמְלִכֵהוּ אֶל־נִלְעַד
הַאֲשִׁיחַ וְאֶל־יִשְׂרָאֵל וְעַל אֲפִרַיִם וְעַל־
וְעַל־יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ׃ בְּרֵאשִׁימִים
אִישׁ בְּשֵׁת בָּרְטִי שְׂאֵל בְּמִלֵּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְ
שָׁמַם מִקֵּץ אֵךְ בֵּית הַדְּדַיִם הוּא אַחֲרָיו
וְהוּא מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא מִקֵּץ פֶּן
עַל־בֵּית הַדְּדַיִם שֶׁבַע שָׁמַם וַשְׁפָה הַדְּדַיִם
וַיֵּצֵא אֲבָנֵי בָרְטִי וַעֲבָד אִישׁ בְּשֵׁת
שְׂאֵל מִפְּתוּחִים נִשְׁעָהוּ׃ וַיֵּאָב בָּרְטִי וְ
הוּא יֵצֵא וַיִּבְשְׁתוּ עַל־בֵּית נִשְׁעָו
וַיִּשְׁטֹם אֵלֶּה עַל־הַפְּרִיָה מִהוּ וְאֵלֶּה עַל־הוּ
מִהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲבָנֵי אֶל־יִצְחָק וַקְּמוּ אֵם הַרְ
וַשְׁחִיף לְכַתְּוֹ וַיֹּאמֶר וַיֵּאָב יָקָמ׃ וְ
וַיַּעֲבֹד בְּמִסְפַּר שָׁמַם עֲשׂוּ לְכַתְּוֹ אִישׁ
בָּרְטִי שְׂאֵל וְשָׁמַם עֲשׂוּ מִעֲבָדֵי הוּא׃ וְ

בְּנֵי׃ וַיֹּאמֶר דָּעֵה׃ הַפְּעֵד לֹךְ נִקְרָא נִקְרָחוּ
בְּדָבָר וְנִלְעַד וְהָיָה שְׂאֵל נִשְׁעָו עַל־הַדְּדַיִם וְהָיָה
7 הַדָּבָר וְכִעֲלֵי הַדְּדַיִם הַדְּדַיִם׃ וַיִּפֶן אַחֲרָיו
8 וַיִּזְכַּר וַיִּקְרָא אֶל־וַיֹּאמֶר הַסֵּם׃ וַיֹּאמֶר לִי מִה
9 אֵתֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַמְלִיק אֲנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
עַמְלִיק עַל וְכַתְּוֹ בִּי אַחֲרָיו הַשֶּׁבֶץ פֶּרֶל
10 עַד נִשְׁטֵי בִּי׃ וַיַּעֲמֵד עֲלָיו וַיִּמְחַרְוֵהוּ בִּי
וַיִּשְׁפֵּי בִּי אֵם יְהוָה אַחֲרָיו נִסְלוּ וְאִשְׁתּוֹ הַנְּזוּרָה
אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ וַאֲצִדָּה אֲשֶׁר עַל־רֵשׁ וְאִבְרָם
11 אֶל־אֲדָמֵי הַדְּדַיִם׃ וַיִּחַק הוּא בְּבֵית וַיִּבְרָם
12 וְגַם עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אוֹתוֹ׃ וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ
וַיִּצְטַו עַד־הַעֲרָב עַל־שְׂאֵל וְעַל־הַדְּדַיִם בְּנֵי
וְעַל־עַם הַדְּדַיִם וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בִּי נִסְלוּ בְּרִיכִים׃
13 וַיֹּאמֶר הוּא אֶל־דָּעֵה הַפְּעֵד לֹךְ אֶם מִהוּ
14 אֵתֶּה וַיֹּאמֶר בָּרְטִי שְׂאֵל בִּי עַמְלִיק אֲנִי׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הוּא אֵךְ אֵם יִצְחָק לְשֵׁלָה יְהוָה לְשׁוֹרָה
15 אֶת־מִשְׁחָו יְהוָה׃ וַיִּקְרָא הוּא לְאֶחָו מִדְּעִים
16 וַיֹּאמֶר בֶּן פְּעִיבָו וַיִּבְרָו וַיִּמְחוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הוּא הַמֵּץ עַל־הָאֵשׁ בִּי שִׁף עִשָׂה בָּרְטִי לֵאמֹר
17 אֲנִי מִדְּעֵי אֶת־מִשְׁחָו יְהוָה׃ וַיִּקְבְּנוּ
הוּא אֶת־הַדְּדַיִם הַזֹּאת עַל־שְׂאֵל וְעַל־הַדְּדַיִם
18 בְּנֵי׃ וַיֹּאמֶר לְפָנָיו בְּנֵי־הַדְּדַיִם קִשְׁתּוֹ הַזֶּה
19 כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַדָּעֵה׃ וַיִּצְעַל יִשְׂרָאֵל עַל־
20 בְּמִדְּבָר חֲלָל אֵךְ נִסְלוּ גִבּוֹרִים׃ אֶת־הַפְּעֵד
בֵּית אֶת־הַשֶּׁבֶץ בְּרִיכָתוֹ אֲשֶׁר־לָקַח בְּרִיכָתוֹ
בֵּית פֶּלִישְׁתִּים פֶּן־הַעֲלִיכֵהוּ בֵּית הַעֲרָבִים׃
21 הוּא בְּנִלְעַד אֶת־מֶלֶךְ וַיִּמְסַר עֲלֵיהֶם וַשֶּׁהוּ
הַחֲמוּת בִּי שָׁם נִלְעַד מִגֵּן גִּבּוֹרִים מִגֵּן שְׂאֵל
22 בְּלִי מִשְׁחָו בְּשָׁמֶן׃ מִדָּם הַגִּלְיָם מִחֶלֶב גִּבּוֹרִים
קִשְׁתּוֹ יְדֻתָּן לֹא נִשְׁוֹ אַחֲרָיו וְהָרַב שְׂאֵל לֹא
23 תִּשְׁוֹ רִקָּם׃ שְׂאֵל וַיְדַרְשׁוּ הַפְּעִיבָרִים
וַדְּעִים בְּחִידִים וּבְמִתָּם לֹא נִפְרְדוּ מִשְׁחָוִים
24 לָקַח מִמִּדְּבָר נְזוּרָה׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׂאֵל
בְּכִסֵּה הַפְּלִשְׁתִּים שָׁם עַל־הַדְּדַיִם הַפְּעֵד עַיִן
25 וְהָרַב עַל לְשִׁמּוֹן׃ אֵךְ נִסְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ
26 הַמִּלְחָמָה יְדֻתָּן עַל־בְּמִדְּבָר חֲלָל׃ צִרְלֵי
עֲלָיו אַחֲרָיו יְדֻתָּן נִעְמָה לִי מִהוּ נִסְלוּ

שמואל ב א

1 ואחזקתם את יד יי אלהים ואת ישראל ואת
 2 את ישראל ואת ישראל ואת ישראל ואת ישראל
 3 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 4 כל ימי ימיך ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל
 5 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 6 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 7 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 8 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 9 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 10 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 11 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 12 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 13 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר

14 את יד יי אלהים ואת ישראל ואת ישראל
 15 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 16 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 17 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 18 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 19 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 20 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 21 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 22 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 23 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 24 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 25 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 26 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 27 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 28 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 29 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 30 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 31 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר

CAP. XXXI. א

1 ותלשתיים מלחמים בשואל ויאמר אל
 2 ישראל מפני שלשתיים וישלח תלשתיים ביד
 3 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 4 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר

שמואל ב

LIBER II. SAMUELIS.

CAP. I. א

1 לו יד יי אלהים ויאמר אל ישראל
 2 ישראל ויאמר אל ישראל ויאמר אל ישראל
 3 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 4 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 5 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 6 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר

1 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 2 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר
 3 ויהי כאשר יאמר יי אל ישראל ויהי כאשר יאמר

פראמר העם ללמדו פרמיה נפש פלד
 אש על פני ועל פנתו ויחזק חד פה
 אלהו: ויאמר חד אל אביהו ה
 בראחילקו ויפשהו ל האסוד ונש אנ
 אד האסוד אלהו: וישאל חד פה
 לאמר איהו אחי הגדו היה והאש
 ויאמר לו רחם פיהו חשת העל פה
 וילך חד הוא ושש מאות אש אסוד:
 ויאמר ער טל הבשור והפרחים עמ
 ויהפך חד הוא וארבע מאות אש וישע
 מאותם אש אסוד פלו מעט אדת
 הבשור: ומצא אש מעט בשדה וה
 אדו אל חד ויחטט לחם ויאכל ויאמר
 מים: ויחטט פלו ובלה ושע צפר
 ויאכל ויאשב וחז אלו פי לאכל לחם ו
 שדה מים שלשה ימים וגלשה לוחו:
 ויאמר לו חד למראהו ואי מה איהו וא
 נש מצוי אמי עבד אש עמלק וימ
 אדע פי חלתי האם שלשה: אהנו פשו
 נגב הכרתי ועל אסוד לזודה וערנב פ
 ואד צלקט שרשט באשו: ויאמר אלו
 החרוטי אל הגדו היה ויאמר השבעה
 כאלהם אביהו ויחטטו ויאמר חד
 והחרוטי אל הגדו היה: ויחזו ח
 מששים על פני כל הארץ אכלים וש
 וחגים בכל השלל ודחל אש לקחו מא
 פלשתיים ומארץ יהודה: וישם חד מעט
 וער השב למחרתם ולא נמלט מהם אש
 אסוד ארבע מאות אש נש אש דכבו פ
 הנמלים וינסו: ויפל חד את פל
 לקחו עמלק ואת ששתי שש העל חד: ו
 מעט לחם כח וקטן ועד ודחל וער פ
 ויבחר ומשלל ועד על אש לקחו לחם ה
 השני חד: וישח חד את פל דחל וי
 סרנו לשם הפקדה והוא ויאמר זה של ח
 ויאמר חד אל מאותם האששים אש פ
 מלכת: אחתי חד וישבים בכל הבשור ויצ
 לקחת חד וקצאת העם אש אשתי וי

פלשתיים מה העברים האלה ויאמר אש
 אל שתי פלשתיים האלהו חד עבד וישאל
 מלך ישראל אשר היה אחי זה ימים איהו
 שנים ולא מצאתי ב מאומה מיום נמלי ער
 האם היה: ויקצפו עליו שתי פלשתיים
 ויאמרו לו שתי פלשתיים השב את האש
 ושש אל מקומו אשר הפקדתי לם ולא ירד
 עמנו בפלחמה ולא יחזו לנו לשטן בפלחמה
 ובפה יחצה זה אל אדמו הגלוא פראש
 האששים האם: האלהו חד אשר ישע
 במלחמה לאמר הנה שאל באש חד
 פרכבו: ויקרא אש אל חד ויאמר
 אלו חידוהו פירשד איהו וטוב בעיני צאהו
 ובאפו אחי בפחמה פי לארבע מאות בקו רש
 מים באפו אלו ער האם היה ובעיני הפרחים
 לארשוב איהו: ועתה שוב וקח בשלום ולא
 חשעה וע בעיני סרתי פלשתיים: ויאמר חד
 אל אש פו מה עשיתי ומה מצאתי כעבדך
 מים אשר הייתי לסיף ער האם היה פי לא
 אסוד ומלחמה פאחי אדע הפלד: ויש
 אש ויאמר אל חד ויעתי פי טוב איהו
 בעיני פמלאק אלהים אף שתי פלשתיים אמו
 לרוע עלי עמנו בפלחמה: ועתה השכם בפק
 ועבדו אדעך אשר באו אתך והשכמתם בפק
 ואד לחם וכו': וישכם חד הוא והאש
 ללכת בפק לשב אל ארץ פלשתיים ופלשתיים
 על חרשאל:

CAP. XXX. 5

1 ויחזי בוא חד והאש צלקת פים השלש
 ועמלק ששטו אל נגב אל צלקת ויפו אד
 צלקת ויסרפו איהו באש: וישפו את דבשים
 אשר פה מקטן ועד גדול לא המחו אש
 ויסרנו ויבכו לדפם: ויאמר חד והאש אל
 הער והנה שרופה באש ויששים וינדם
 וינחמם לשפו: וישא חד ויהם אש איהו
 אד חלם ויבנו ער אש אדפם פח לכפות:
 5 ושש פלד חד לשפו אחילם ודחל ח
 6 ויבחר אש בכל הפקדי: וישח חד מאד

שְׁמוּאֵל א' כ"ח

13 לַפֶּה רִפְתִּי וְאַתָּה שְׂאֵל: וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ
 אֵל תִּהְיֶה פִּי מִה רִצִּית וְהָאֵשֶׁה אֶל־
 14 שְׂאֵל אֱלֹהִים וְהִנֵּה עֲלִים מִדָּוָד: וַיֹּאמֶר
 לָהּ מִדָּוָד וְהָאֵשֶׁה אֵשׁ זָקֵן עֲלֶיהָ וְהִנֵּה
 עֲטָה מַעַל וַיִּדַע שְׂאֵל כִּי־שְׂמוּאֵל הוּא וַיִּקַּח
 15 אִפְסִים אֲרֻצָּה וַתִּשְׁחָזֵק: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 אֶל־שְׂאֵל לִפְנֵי הַיְבוֹנָנִים לִהְיוֹת עִלְיָהּ וַיֹּאמֶר
 שְׂאֵל צֶלֶל־י מֵאֵד וּפְלִשְׁתִּים: וְלַחֲמִים זֶה
 וְאֱלֹהִים זֶה מַעַל וְלֹא־עָנִי עוֹד בְּגַם בְּדִ
 הַבָּאִים בְּגַם בְּדַלְמִת וְהָאֵשֶׁה לָהּ לִדְדִיעֵנִי
 16 מִה אֲשַׁה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וְלִפְנֵי הַשְּׂמֹאלִי
 17 וְהִזְהָה זֶה מַעַלְלֵךְ וְהִזְהָה וַיַּעַשׂ דִּזְהָה
 לֹא כִּי־אֵשֶׁה דָּבָר בְּדִד וְקִבַּע דִּזְהָה אֶת־הַמֶּלֶכָה
 18 מִיָּדָה וְהִנֵּה לִעֲשֶׂה לָדֹד: כִּי־אֵשֶׁה לֹא־שְׂמֹאל
 בְּקֹל דִּזְהָה וְלֹא־עֲשִׂיתִי חֲדָאֵשׁ בְּעֲמֻקַּע עַל־
 בֶּן הַדָּבָר דִּזְהָה עֲשִׂה לָהּ דִּזְהָה הָאֵם דִּזְהָה:
 19 וְהִנֵּה דִזְהָה בְּגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲמֻקַּע בְּדִפְלִשְׁתִּים
 וְקִבַּד אֶתָּה וּבְמִקֵּץ עֲמֻקַּע בְּגַם אֶת־מִתְחַנְתָּה יִשְׂרָאֵל
 20 יִתֵּן דִּזְהָה בְּדִד פְּלִשְׁתִּים: וַיִּמְדֵּר שְׂאֵל וַיִּשַׁל
 מֵאֵד קִמְתוּ אֲרֻצָּה וַיִּדְרֵא מֵאֵד מִדָּבָר שְׂמוּאֵל
 בְּגַם־פֶּה לֹא־דִזְהָה זֶה פִּי לֹא אֶמַל לָהֶם בְּדִדָּהִם
 21 וְכִלְדִּגְלוּהָ: וְהִבְטֵא הָאֵשֶׁה אֶל־שְׂאֵל וְהִזְרֵא
 בְּרִבְעָל מֵאֵד וְהָאֵשֶׁה אֶלָּו הִזְהָה שְׂמֵעָה
 שְׂחִתְהָ בְּקִלְקֵה וְהָאֵשִׁים נִפְשֵׁי בִפְשֵׁי וְהָשְׂמַע
 22 אֶת־דְּבִירָהּ אֵשֶׁה דְּבִירָתֵי אֵלִי: וְשַׁהֵה שְׂמֵעָנָה
 בְּגַם אֶתָּה בְּקֹל שְׂחִתְהָ וְהָאֵשֶׁה לִפְנֵי פִתֵּי
 לָחֵם וְהָאֵשֶׁה יִדְדֵי קֹף פִּתֵּי פִי חִלְקֵי בְּדָד:
 23 וְהִמָּן וַיֹּאמֶר לֹא אֶמַל וְהִסְחָדֵם עֲבָדוֹ וְגַם
 הָאֵשֶׁה וְהָשְׂמַע לָהֶם וְיִקַּם מִדָּוָד וַיִּשָׁב
 24 אֶל־הַמֶּשֶׁה: וְהָאֵשֶׁה עַל־מִדְּבַל בְּבִית וְהִמְדֵּר
 וְהַיְבוֹנָנִים וְהַיְקִדְקִמָה וְהַשֵּׁל וְהַשְּׂמֹאל מִפְּחָה:
 25 וְהַשֵּׁל לִפְנֵי שְׂאֵל וְהַשֵּׁן עֲבָדוֹ וְהָאֵשֶׁה וַיִּקְבַּע
 וַיִּלְכֵה בְּעִלְיָה הַדָּבָר:

CAP. XXIX. כ"ט

1 וַיִּקְבְּצוּ שְׂלִשְׁתִּים אִתָּה מִמְּחֻנְתֶּם אֲנִשָּׁה
 2 וַיִּשְׂרָאֵל תֵּלִים בְּעֵין אֵשֶׁה בְּהַשְּׂמֹאל: וְהַשֵּׁן
 שְׂלִשְׁתִּים עֲשִׂים לְמִצְחָה וְלִמְשִׁימֵם וְהָאֵשֶׁה וְהַשְּׂמֹאל
 3 עֲשִׂים בְּהַדְּמָה עִם־אֵשֶׁה: וַיֹּאמֶר שְׂאֵל

דִּזְהָה אֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה זָמֵן וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 10 תְּמַלִּים וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 אֵשֶׁה אֶל־שְׂמֹאלֵם הָאֵם וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה עַל־גֵּב
 דִּזְהָה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 11 וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 פִּי־בְדִד עֲלִים לִמְדֵה בְּדִדְעָה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 מִשְׂפָּה בְּדִדָּהִם אֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה בְּדִדְעָה פְּלִשְׁתִּים:
 12 וַיִּמָּן אֵשֶׁה בְּדִד לִמְדֵה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 בְּעֵין מִשְׂמֹאל דִּזְהָה לִי עֲמֻקַּע עֲלִים:

CAP. XXVIII. כ"ח

1 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְבְּצוּ שְׂלִשְׁתִּים אֶת־מְחֻנְתֵּיהֶם
 לְפָנָה לְדָדָם בְּהַשְּׂמֹאל וַיֹּאמֶר אֵשֶׁה אֶל־דָּד
 דִּע תִּדַע פִּי אֵלִי וְהָאֵשֶׁה בְּהַדְּמָה אֶתָּה וְהָאֵשֶׁה:
 2 וַיֹּאמֶר דָּד אֶל־אֵשֶׁה לִבְנֵי אֶתָּה תִּדַע אֶת־
 אֵשֶׁה יִשְׁעָה עֲבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֵשֶׁה אֶל־דָּד לִבְנֵי
 שְׂמֹאל לִמְדֵה אֲנִי־מִקֵּץ בְּדִדָּהִם:
 3 וְהָאֵשֶׁה מִה וְהָאֵשֶׁה לִבְדִדְעָה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 בְּהַדְּמָה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 4 וְהָאֵשֶׁה מִדָּוָד: וְהָאֵשֶׁה שְׂלִשְׁתִּים וְהָאֵשֶׁה
 וְהָאֵשֶׁה בְּהַדְּמָה וְהָאֵשֶׁה אֶת־מִשְׂמֹאל
 5 וְהָאֵשֶׁה בְּהַדְּמָה: וְהָאֵשֶׁה אֶת־מִתְחַנְתָּה
 6 שְׂלִשְׁתִּים וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה לִפְנֵי מֵאֵד: וְהָאֵשֶׁה
 שְׂאֵל בְּדִדְעָה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה בְּהַדְּמָה
 7 בְּגַם בְּהַדְּמָה בְּגַם בְּהַדְּמָה: וַיֹּאמֶר שְׂאֵל לְעִבְדֵי
 בְּעֵשֶׂה לִי אֵשֶׁה בְּעֵשֶׂה אֵבֶן וְהָאֵשֶׁה אֵלֶיהָ
 וְהָאֵשֶׁה בְּהַדְּמָה וְהָאֵשֶׁה עֲבָדוֹ אֶלָּו דִּזְהָה אֵשֶׁה
 8 בְּעֵשֶׂה אֵבֶן עֵין דָּד: וְהָאֵשֶׁה שְׂאֵל וְהָאֵשֶׁה
 בְּהַדְּמָה אֶתָּהִם וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה אֶתָּה עֲלִים
 וְהָאֵשֶׁה אֶת־הָאֵשֶׁה לִלְיָהּ וַיֹּאמֶר קִסְמֵרָה לִי
 9 בְּהַדְּמָה לִי אֶת־הָאֵשֶׁה אֶתָּה: וְהָאֵשֶׁה
 הָאֵשֶׁה אֶלָּו דִּזְהָה אֶתָּה תִּדַע אֶת־הָאֵשֶׁה עֲשִׂה
 שְׂאֵל אֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה אֶת־הָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 כִּי־דָוָד וְהָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה אֶתָּה מִדְּבַל בְּהַדְּמָה
 10 לְדִדְעָה: וְהָאֵשֶׁה לָהּ שְׂאֵל בְּדִדְעָה לִמְדֵה
 11 וְהָאֵשֶׁה אֶת־הָאֵשֶׁה עַל־בְּנֵי דִדְעָה: וְהָאֵשֶׁה
 הָאֵשֶׁה אֶת־הָאֵשֶׁה אֶת־הָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה אֶת־הָאֵשֶׁה
 12 הַשְּׂמֹאלִי: וְהָאֵשֶׁה הָאֵשֶׁה אֶת־הָאֵשֶׁה וְהָאֵשֶׁה
 בְּקֹל בְּדִד וְהָאֵשֶׁה הָאֵשֶׁה אֶל־שְׂאֵל לִמְדֵה

אחריים הם למי יהיה פירושיו ד
 מהתעלה בנחלת יהיה לאמי לך עבד אל
 אחריים ויעשה אליהם דמי ארצה כ
 פני יהיה פירשם מלך ישראל לבקש
 פרעש אדני פאשר יהיה יהוא פדור
 ואמר שמואל וסאני טוב בנחוד פי לאר
 לך עד תחת אמי יהיה נפשו בעינו ה
 יהיה דהו הסגלתי ואשנה דרפה מאד
 יוד ואמר דהו דהויה המלך ויבט
 מרעשים ויעשהו ויהיה ישיב לאש א
 צדקתו ודא אסנתו אמי נחוק יהיה ו
 ביד ולא אביהו לשלח יד במשיח יה
 יהיה פאשר גדולה נשקף דאם יהיה ב
 ברחוב נפשו בעיני יהיה ויצלתי מכל
 ואמר שמואל אל דוד ברוך אשה בני
 גם עשה תעשה וגם יכל ויחל וילך
 לדלו ושאל שב למאמי :

CAP. XXVII. כ

ואמר דוד אל לכו עתה אספה זב אדני
 שמואל אדני לכו טוב פירושם אמלש ו אל
 פלשתיים וראש מנפן שמואל נקשתי
 בכל נבל ישראל ונמלשתי מאדו ויבט
 ויבט דמי ושש שמאח איש אשר עפו
 אכיש בן משעור מלך פתו וישב דוד
 אכיש בנת דמי ונמלשתי איש ויבתי דוד א
 לשוי אדנילם היושעלית הנביגל אשתו
 הפוכלית ויגד לשמואל פי ביד דוד
 ולא ידקש עד נקשתי ואמר דוד
 אכיש אסמיא מנפאני חן בעיניו חס
 מלכם פאחתי עי השדה ואשנה שם ול
 ישב עבדך בעד הפוכלה עקף ויח
 אכיש פיום יהוא אדניקל לכן יהיה א
 למלכי יהיה עד דאם יהיה
 מספר דמיים אשר ישב דוד בשדה פלשו
 ומים וברעה תושבים ויגל דוד ואמר
 וישטמו אל דלשתי דרתי זה עמלק פי
 ישטח דארץ אשר משלים פאחתי שדה ו
 ארץ מצרים והנה דוד אדניקל

שמואל ויגא דוד אדניקלם אשר שכב
 שם שמואל ואבט ברת שרצבאו ושאל שכב
 6 במעל דעם חלום סביבו ויגן דוד ואמר
 אל אדנימלך והווי ואל אבישי בן צורה אדני
 יחב לאמי מריתו אדני אל שמואל אל
 7 הפוכה ואמר אבישי אמי אדני עקף ויבט
 דוד ואבישי ואל דעם לילה דרפה שמואל שכב
 ישן במעל ודמינו מעוכה סרף מראשו
 8 ואבט דעם שכבים סביבו ואמר
 אבישי אל דוד ספר אליהם דאם אדניקל
 בידך ועשה אפני לא בנתה וברך פעם
 9 אדני ולא אשנה לו ואמר דוד אל אבישי
 אל תשחיתו פי מי שלח דוד במשיח יהיה
 10 ונקשו ואמר דוד ויהיה פי אסיהיה
 יבטפו ארצו ויבא ויבא או במלכות יוד
 11 ונספהו חלילה לי מיהו משלח ידו במשיח
 יהיה ועשה קדמיא אדניקלם אשר מראשו
 12 ודא צפחה דמיים ומלכדלתי ויעקף דוד
 אדניקלם ודא צפחה דמיים מראשו שמואל
 וילכו ליום ואין ראה ואין ידע ואין מלך
 פי כלם ישנים פי תרדמת יהיה נפלה עליהם
 13 ויעבד דוד חלום ויבטו על ראש דוד מרחק
 14 ובי המקים פנתים והוא דוד אליהם
 ולא אבט ברת לאמי יהוא תענה אבט ויגן
 אבט ואמר מי אדני קדמיא אדניקלם
 15 ואמר דוד אל אבט יהוא איש ומי
 ברוך בשמואל ולמה לא שלחתי אל אדניקל
 המלך פי כי אדני דעם להשחית אדניקלם
 16 אדניקלם לא רשבו דמייהו אמי עשיתי דוד
 יהיה פי בנחלת אמי אשר לא שמעתי
 על אדניכם על משיח יהיה ועשה וראה אי
 תגיד המלך ודא צפחה דמיים אשר
 17 מראשו ויגן שמואל אדניקל דוד ואמר
 ויחל דוד בני דוד ואמר דוד קול אדני
 18 המלך ואמר למה דוד אדני דוד אדני
 19 עבד פי מה עשיתי ומה בדי רעה ועשה
 ישמעתי אדני המלך את דמי עבד אמי
 יהיה וסחתי בי יד מלכה ואם בני דאם

שמואל א כו דיג

טעמך וזכרה את אשך פלתי דאם הוה
 מברא ברמים וישמע חי לי ואלים חריהיה 34
 אלה ישראל אשך מצעו מרדע אשך פי לכל
 מרדח ותבאה לקראי פי אסרתו לכל עד
 אוד הבקר משותן בקרו ויקח דוד מלחה 35
 את אשת הנמיה לו וזה אמר עלי לשלם
 ליתוך וא שבעתי בקלח ונאם פנח:
 ותא אביגיל אלכל היפדיל משתה בביח 36
 כמשתה הפקח וכל כלל טוב עליו הוא שש
 עד מאד ולא חזרה לו דוד קטן תודל עד
 אוד הבקר וידו נבקע בצאת היין מכלל 37
 ותגדיל אשתי אדודים האלה וימר
 לפי בקרפ ודא היה לאבן וידו בעשרת 38
 האבנים ותף היה אדודכל ומתו וישמע דוד
 פרמח כלל ויאמר פרק דוד אשך רב אוד
 ריב תרפתי מיד כלל ואת עבדו חשך מלחה 39
 ואת רעת כלל ושוב היה בראשו ושלח דוד
 ודבר אביגיל לקוחה לו לאשה ויבא עבדו 40
 דוד אל אביגיל הפמלה וידבר אלה לאבן
 דוד שלחתי אלה לקוחה לו לאשה ויחם 41
 ותשתחו אפים ארצה ותאמר דפה אמתך
 לשטחה לחוף תלמי עבדי אדוני ותמרה ויחם 42
 אביגיל ותרוב על דודאמר וחמש נשוייה
 הולכות לנגלה ותקח אחי מלאכי דוד ותיד
 לו לאשה ואת אדונישם לקח דוד מוועאל 43
 ותרוץ פסליתיה לו לנשים וישאל 44
 סגן אדמיכל פיה אשת דוד ללמך קדוש
 אשר מפלים:

CAP. XXVI. ס

ויבאו הדינים אל שאול הגבעה לאבן ודא 1
 דוד מסותר פנבעה החכילה על פני השמן:
 ויבא שאול וירד אל מדרתו ויש 2
 שלשת אלפים איש בחזי ישראל לבקש
 את דוד במדרתו ויחן שאול פנבעה 3
 החכילה אשך על פני השמן על יתרו ודוד
 לשב פמדור וירא פי בא שאול אחיו הפדורה:
 ושלח דוד מרגלים וידע מרא שאול אל יבנו 4
 ויבא דוד ויבא אל הדינים אשר חכשם 5

אל אדוני ועל פל פיה ודא כד גלעל מרפ
 אדוני ותמרה אביגיל ותקח מאתים לחם 15
 ושנים מלחין וחמש צאן עשורת חמש
 סאים קלי וצפה צמקים ומאיתים דבלים וחמס
 על דודאמרים ותאמר לעשרה עבדי לפני הנני 19
 אדוניים באה ולאשה נבל לא דגיהו ודוד 20
 ודא ותקח על החמור וידה בפרו דוד
 דפה דוד ונאשו ידים לקראיה וממש 21
 אדוני דוד אמר אוד לשק שמתו אדודכל
 אשך קלה בפדור ולא נספק מפל אשךלו 22
 מאמיה ושבלי רעה תתח סוכה פרה עשה
 אדוני לאבן דוד וכה יסוף אבן אשך מכל 23
 אשך לו עד אוד הבקר משותן בקרו ותא
 אביגיל אדודו ותמרה ותוד מעל החמור
 ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו אדני 24
 ותפל על דגליו ותאמר בראבי אדני רשן
 הינני בא אדודו פאנקה ושמע את דברי 25
 אדני: ואלא שים אדני ואלכל אל
 אשך הפלעל היה על כלל פי משמו קדוא 26
 כלל שמו וכלה עפו ובי אמתך לודאוד
 אדוד שר אדני אשך שלוחה ושעה אדני דוד 27
 היה דוד נספח אשך מצעו דודו מברא ברמים
 וישמע דוד קח ושעה היה ככלל אשך
 דודאמרים אל אדני רעה ושעה הפרכה 28
 האחר אשך הנמיה ששתיה לאדני וסמלה
 לשעלים המוחלטים פנלי אדני: שא סא 29
 לשעה אמתך פיעשה עשה דודו לאדני פיה
 כחמן פיסתמיה דודו אדני כלום רעה לא
 חפסא דוד ממוח: ויבא אדם לידשו ולבקש 30
 אדנישטח דודיה נשש אדני חזרה ופדור
 דודים את דודו אליה ואת נשש אדני 31
 וקלחה פרק פיה הפלע: דודו פיעשה דודו
 לאדני ככלל אשך דוד אדודארה עליו וצח
 לבדו על ישראל ולא חזרה ואת קח לשקה 32
 ולמשל לב לאדני ולשפודים תם ולדושיע
 אדני לו ושוב דודו לאדני חכה אדאמרים:
 ויאמר דוד ליביגיל פרק דודו אלה 33
 ישראל אשך שלחו דאם היה לקראי ופרק

CAP. XXV. כה

וימר שמואל ויבכו כל ישראל ויספו
 ויקפדו בביתו פרמה ויקם דוד ויחד אלני
 פאון: ואיש במלון ומעשרו בנ
 והאיש גדול מאד ולו צאן שלשות אלפים ו
 עינים ויהי בנות אדאמא פפרמל: ושם ר
 כלל ושם אשהו אבגול והאשה מוסר
 ויפת תאור והאיש קשה דוע מעללים ו
 כלפ: ושבעו דוד בפדופ פרגוז נבל
 צאנו: וישלח דוד עשרה נעים ויאמר
 לפשיים עלו כמלה וסאתם אל נבל ושא
 לו משמי שלום: ויסמיתם בזה לוד ו
 שלום וביחוד שלום וכל אשר לך שלום: ו
 שלמתי פי נזים לך עשה דועים אש
 דוד עפני לא דכלמנס ולא נספוד להם מ
 פלימי דיתום פפרמל: שאל אד נשיו
 לך וימפלא דנשים חן בעינך פרעיות
 בנ תסדמא את אשר תמנא דוד לע
 ולמקד לוד: ותבא נשיו דוד ותפת אל
 ככל הדברים האלה בשם דוד ויסחו:
 כל אדעבני דוד ויאמר מי דוד ומי ב
 האם רבו עבדים המתחילים איש מפני א
 ולקחו אדלומי ואדמלי והא מבחוי
 מבחוי לנו וסחי לאנשים אשר לא
 אי מרה דפשו: ויהסם נשירודו לו
 וישבו ותבא ויבדו לו ככל הדברים הא
 ויאמר דוד לאנשיו חנה: איש את
 ותחור איש אדודו ותחור בסודו את
 ויעל: אחיו דוד כארבע מאות איש ומ
 ישבו על הצלים: ולאבגול אשה ככל
 נשירודו מוצעים לאמר דנה שלח
 מלאכים: ומפדופ למקד את אדוני
 פדם: והאנשים טובים לו מאד ולא הן
 ולא רפדו מאומה פלימי התחלכו
 פדוחתו פשוה: תחמה דיו עלינו גם
 בסיומם פלימי דוחתו עפם רעים ה
 ועשה דעי והא מדתעשי פרמלחה!

אני על אשר פרו אדפנך אשר לשאל:
 7 ויאמר לאנשיו חילה לי מידה אדאמשה
 אדדעבני דנה לאתו למשיח דנה לשלח
 8 דיו בו פרמשיח דנה הא: וישלש דוד את
 אנשיו פדמים ולא פדמם לקם אל שאל ושאל
 9 קם מהמשה וילך פדוד: וקם דוד
 אדודו בן וצא מן המערה וקרא אדודו שאל
 לאמר אתי המלך ויבט שאל אדודו ויחד דוד
 10 אפם ארצה וישחיו: ויאמר דוד לשאל לפה
 תשמע אדדעבי אדם לאמר דנה דוד מבט
 11 וישקו: דנה האם דנה ראו עיניך את אשר
 נהקו דנה: האם: בידו פמערה ואמר לדנה
 ותחם עלה ואמר לארשלו דוד פאדני פר
 12 משיח דנה הא: ואבי דנה גם ראה אדפנך
 מעיקר בדיו פי בסודו אדפנך מעיקר ולא
 דנחיקו דע דהא פי אין בדי רעה וישלש ולא
 דסאחי לך והאשה גדה אדנפשי לקוחה:
 13 וישפט דנה פני ויבקה וקבני דנה מפד ודו
 14 לא תהיה פדו: פאמר ואמר משל הקמלו
 15 משעים תבא רשע דוד לא תהיה פדו: אדודו
 מי תבא מלך ישראל אדודו מי אדודו ודוד
 16 אדודו כלב מרה אדודו פועש אדוד: ודנה
 דנה לך וישפט פני ויבקה ויאמר ויבד את
 17 ריבו וישפטו מדין: וידו: פכעלות דוד
 לודו אדדדברים האלה אל שאל ויאמר
 שאל הקלו דוד בני דוד וישא שאל קלו ויבד:
 18 ויאמר אדודו צדיק אדודו מפני פי אדודו
 19 כמלתי דפניה ואני כמלתי דערה: והא
 דנה האם את אשר עשיתה אחי טובה את
 20 אשר סברתי דנה פדוד ולא דנחמי: וכר
 ומצא איש אדדאלי ושלחו פדוד טובה ודנה
 לשלמו טובה פתח האם דנה אשר עשיתה לי:
 21 ועשה דנה רעיו פי מלך המלך וקמה פדוד
 22 ממלכת ישראל: ועשה השבעה לי פדודו אד
 פמית אדדודו אדודו ואדדשמיד את שמו
 23 מפני אבי: וישבע דוד לשאל וקדו שאל אל
 פדוד דוד ואנשיו עלו על דפצחה:

CAP. XXIII. כ

1 למשה ונב־שאל את ידע בן יסרה שניהם
 פיה לפני יהוה וישב הוֹד ברושה ויהוה
 19 הלך לביתו: ויעל וסיב אל שאל
 הנבעתה לאמר הלא הוֹד מסתיר עמנו
 במצודות ברושה בנבעת החכילה אשר מימן
 והשימוך: ועשה לכל אלה כששן המלך לחדת
 20 ד וישב הנציח ביד המלך: ואמר שאל
 21 ברכים אתם ליהוה כי תמלחם עליו: לכראם
 הכיט עד דשע הוא אדמקמו אשר תהיה
 נגלו כי ראיה שם כי אמר אלי שם ושם
 22 הוא: הוא דשע מכל הפתחים אשר יהפא
 שם ושםם אלי אל נטן הלקחי אתם הלא
 אבישם כפרו תפשותיו אלו בכל אלש
 23 יהיה: ויקמו וילכו וסרה לפני שאל הוֹד
 ואשיו במדבר מען בשורה אל ימן והשימוך:
 24 הלך שאל ואשיו לבקש יהוה לחד ויהוה
 הפלע וישב במדבר מען וישמע שאל ויהוה
 25 אהיה הוֹד מרפ מעון: הלך שאל מצד הוֹד
 מה הוֹד ואשיו מצד הוֹד מה ויהוה הוֹד
 חפסו לכתב מפני שאל ושאל ואשיו שמים
 26 אל יהוה ואל אשיו לחסם: ומלאה פא אל
 שאל לאמר מודה לכה בראשטו שלשתיים
 על דהוֹד: ומשן שאל מדוה אהיה הוֹד ויהוה
 27 לברח שלשתיים על פן קראו למקום יהוה
 סלע הפוללות:

CAP. XXIV. כד

1 ויעל הוֹד משם וישב במצודות ערנדו:
 2 והוֹד פאשו שב שאל מחרו שלשתיים ויהוה
 3 ל לאמר יהוה הוֹד במדבר עין גדי: ויהוה
 שאל שלשה אנשים אשר ברוה מכל ישראל
 4 והוֹד לבקש אהיה הוֹד ואשיו על פני צחי
 העלים: ויבא אלהות השאן על יהוה ושם
 5 מערה ויבא שאל לחסן אהיה הוֹד ואשיו
 בחרבי הפשה ושבים: ואמר אשיו הוֹד
 6 אלי יהוה דאם אשר אמר יהוה אליה יהוה
 אבני טען אהיה הוֹד ועשית לו פאשו
 וטב בעיניך ויבם הוֹד ויסרה אהיה הוֹד
 7 אשר לשאל בלם: הוֹד אהיה הוֹד לביתו

1 ויהוה לחד לאמר יהוה שלשתיים בלחמים
 2 בקעלה והפה שלים אהיה הוֹד: ושאל
 הוֹד ביהוה לאמר האלף הוֹדו בשלשתיים
 3 האלה 0 ואמר יהוה אל הוֹד לך
 הוֹדו בשלשתיים והשעת אהיה הוֹד: ואמר
 4 אשיו הוֹד אלי יהוה אהיה הוֹד ביהוה דאם
 ואלך ביהוה קעלה אל משה שלשתיים:
 5 ויהוה ער הוֹד לשאל ביהוה ויענה
 יהוה ואמר קום הוֹד קעלה בראש טען את
 6 שלשתיים ברוה: ויהוה הוֹד ואשיו קעלה וילחם
 בשלשתיים ויסב אהיה הוֹד: ויהוה ברוה
 7 ביהוה וישע הוֹד את שוב קעלה: והוֹד
 8 ברוה אהיה הוֹד אהיה הוֹד קעלה אהיה
 9 הוֹד ברוה: והוֹד לשאל בראש הוֹד קעלה
 10 ואמר שאל פה אהיה הוֹד: וישמע שאל את
 11 מל דאם למחרת לחד קעלה לער אל
 12 הוֹד ואל אשיו: והוֹד הוֹד כי עליו שאל
 13 מדיש דשע: ואמר אל אהיה הוֹד ברוה
 14 והאפור: ואמר הוֹד יהוה אהיה שאל
 15 שמע שמע עבדך בראשטו שאל לטא אל
 16 קעלה לשדה לער בעמרי: והסברי בעלי
 17 קעלה ברו הוֹד שאל פאשו שמע עבדך
 18 יהוה אהיה שאל ברוטא לעבדך 0
 19 ואמר יהוה הוֹד: ואמר הוֹד הוֹד
 20 בעלי קעלה אהיה הוֹד אשיו ביד שאל ואמר
 21 יהוה יסרה: ויבם הוֹד ואשיו בשש
 22 מחר אשיו ויצא מקעלה ויהוה פאשו
 23 יהוה שאל הוֹד בראשטו הוֹד מקעלה
 24 ויהוה לטא: וישב הוֹד במדבר במצודות
 25 וישב ברו במדבר ויהוה ויהוה שאל כל
 26 האלים ולא יסרה: אהיה הוֹד: ויהוה הוֹד
 27 פא שאל לבקש אהיה הוֹד ברוה הוֹד
 28 ברושה: ויבם הוֹד הוֹד הוֹד שאל ויהוה
 29 אל הוֹד יהוה ויהוה אהיה הוֹד: ואמר
 30 אהיה אהיה הוֹד פא לא תמצא: והשאל את
 31 ואשיו ויסב על ישראל ואבני אהיה הוֹד

ישים שר אלהים ושרי מוחו: כי קשה
 מלכם עלי ואך גילה אדאמלך בטרדני ע
 בדישי ואך גילה מכם על גלה אדאמלך
 הקים בני אדעמכי על לאוב פום ההו:
 וכן דאג האדמי והוא מצב על עברתו
 ויאמר ראיתי את בן ישי בא לנה אל אחיכ
 בראחטוב: וישאל ל ביהוה צדיה נתן
 ואח חרב גילה הפלמוי נתן לו: וישלח ה
 לדא אדאדמלך בראחטוב הפוך אח
 פת אבי הדגים אשר בנב ויסא כלם:
 הפלך: ויאמר שאל שמעט
 אחטוב ויאמר דמי אדמי: ויאמר אל ש
 לפה קשוחים עלי איהוה וקדמי ברחו
 לום הרוב ושאל לו פאחים קים אל לו
 פום ההו: וכן אדמלך אדדג
 ויאמר ומי מל עברתי פדו סאגן חותן ה
 וכו אדמשמשתי נתכבד בבחתי: והם קח
 לשאל ל פאחים חלילה לי אל ישם ה
 עבתי דב בכל בית אבי כי ארדע ע
 בכל אמת דב קמן א גדול: ויאמר ה
 מוח חטוב אדמלך אשה וכל בית אג
 ויאמר הפלך לצאים הפצנים עליו סוף דמי
 פדני יהוה כי נסידים עסידו ומי דעו
 בתו ויא ולא גלו אדאמלך ולא אבי עבתי ה
 לשלח אדמים לפעו בטרד יהוה: וה
 הפלך לחיג סב איהוה תפנע בפצנים ויסב
 האדמי ויסנע הוא בפצנים ימרו:
 והוא שטנים וחמשה איש לשא אסיר
 ואח כב עיר הפצנים הפה לטרדוב ס
 ועד אשה משלל ועדיכ ושור והמו:
 לטרדוב: וימלט בן אחוה לאדמלך
 אחטוב ושמו אביו ויטח אדמי ידו:
 אביו לחד כי רתג שאל את פדני ה
 ויאמר יד לאביו רשעי ביום והוא פר
 חית האדמי פידפד חיד לשאל אביו:
 בכל נפש בית אביו: שבה אחי אלה
 כי אשר ימקש אדנשתי ויש אדנשתי
 משמרת אשה עפדו:

הוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביו
 9 ויהים אביו לשאל: ויאמר יד לאדמלך
 ואח לשפה תחת ידו ונית אדדוב פי נב
 חרפי תבסל לא לקחתי מיד פיהו דס
 10 הפלך בחזק: ויאמר הפוך חרב גילה
 הפלשתי אשר הפתי: בעמק האלה הפה
 והא למה משמלו אחיו האסיר אכאמה
 תפדלו קח פי אן אדחה ותלתי ביה 0
 11 ויאמר יד אן פמה תננה לי: וינס
 ידו ויטח פאסיהוה מפני שאל ותלא אל
 12 אכיש מלך נתו: ויאמר עבד אכיש אליו
 והארהו יד מלך דארץ והלא לזה יעט
 במלכות לאמך יהוה שאל פאלמו ידו
 13 פדמלו: וישם יד אדדגים והאלה בלבו
 14 והא מאד מפני אכיש מלך נתו: וישם אד
 טעמו פנתיים ויחולל בדם ידו על דלתות
 15 השש ויחד ידו אל הקט: ויאמר אכיש
 אל עבדו הפה חרא איש משתגע לפנה תבוא
 16 אחי אחי: חסר משגעים אי פדנאמם אד
 זה לשותפע עלי יהוה וסא אביח:

CAP. XXII. כב

1 וילך ידו מלשם וימלט אדמשת עדים וישמעו
 2 אדיו וכל בית אחי וירחו אחי שפתי: ויתכצו
 אחי פל איש מצוק וכל איש אשר לו שא
 וכל איש מרשש ידו עלים לשור יהוה עמו
 3 פארבע מאות איש: וילך ידו מלשם מצפה
 מאב ויאמר: אדמלך מאב פארטא אבי
 ואמי אחיכם עד אשר אדע מדי עשדלי
 4 אחים: ויסם אדפני מלך מאב וישבו
 5 עמי פלימי הורו ידו בפצתהו: ויאמר נד
 הפלא אלהו לא חשב בפצתהו לך ופארד
 לך ארץ יהודה וילך ידו וסא יש רתו:
 6 וישמע שאל פי טדע ידו ויאשים אשר
 אחי ושאל ישב בפנשה פתח האשל פדמה
 7 ויתחו מוח וכל עבדו פצנים עליו: ויאמר
 שאל לעבדו הפצנים עליו שמעטא בני ימי
 נסבלכם ימן פדשיל שדות וסמם לכלם

שמואל א כא

רט

חֲסִידָה אֲדִירָה־בָּהּ מִעַם בְּרִיָּה עַד־עַלְמָה וְלֹא
 בָּרַמְתָּ יְהוָה אֲדֹמָיו יְהוָה אִישׁ מִעַל פְּנֵי
 16 רֵאשִׁיתָ׃ וַיִּסְרֹת יְהוֹנָתָן עִם־בֵּית הָיָד וַיִּקְשֹׁל
 17 יְהוָה מִדַּם אֲבִי הָיָד׃ וַיִּקַּח יְהוֹנָתָן לְחַשְׁבִּיעַ
 אֲדִירָה בְּאֶרְצוֹת אֲבוֹתָיִךְ בְּאֶרֶץ חֲרָב׃
 18 וַיֹּאמְרוּ לְיְהוֹנָתָן מָדוּ הַחַיִּים וַתִּפְקְדֵהוּ
 19 בִּי יִפְקֹד מִשְׁפָּחָהּ׃ וְשִׁלְשָׁה חָדָי מֵאֵל וּבָאֵת
 אֶל־הַפְּלִיטִים אֲשֶׁר נִסְתָּרוּת שָׁם בַּיּוֹם הַפְּעֻשָׁה
 20 וַיִּשְׁכַּח אֶצֶל הָאֵלֶּם הָאֵלֶּם וְאֵל שְׁלֹשֶׁת הַחַיִּים
 21 צָדָה אֲדִירָה לְשִׁלְחֵלֵי לְמַחְרָה׃ וַחֲדָה אֲשֶׁלְּחָה
 אֲדִירָשׁוּ לָךְ מִצֵּא אֲדִירָה־צִיִּים אֶם־אֵמַר אֵמֶר
 לְפָנֶי הָיָה הַחַיִּים׃ מִמָּוָה הָיָה קָדוֹם וּבָאֵת
 22 בְּיַשְׁלֹם לָךְ וְאִין דָּבָר וַיִּדְרֹהוּ׃ וְאִם־פָּה
 אֵמֶר לְעַלְמָה הָיָה הַחַיִּים מִמָּוָה וְהִלָּחֵה לָךְ בִּי
 23 שְׁלֹחֶה יְהוָה׃ וְהַיָּדִים אֲשֶׁר דִּבְרַת אֵין וְאִתָּה
 24 הָיָה יְהוָה בֵּית וַיִּקַּח עַד־עַלְמָה׃ וַיִּסְרֹת
 הָיָד בְּשָׂדֵה וַיְהִי הַחַיִּים וַיִּשְׁבּ הַמֶּלֶךְ עַל־הַחַיִּים
 25 לְאִמְלֵל׃ וַיִּשְׁבּ הַמֶּלֶךְ עַל־מִשְׁבֵּת בְּפִסֵּם׃ בְּפִסֵּם
 אֶל־מִשְׁבֵּת הָאֵלֶּם יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבּ אֲבִנֵי מִצֵּד
 26 שְׁאֵל וַיִּפְקֹד מִקּוֹם הָיָד׃ וְלֹא־דָבָר שְׁאֵל
 מִקְּאֻמָּה בַּיּוֹם הַזֶּה׃ בִּי אֵמֶר מִקְּדָה הָיָה בְּלִיתִי
 27 מְדוּרָה הָיָה כִּי־לֹא מְדוּרָה׃ וַיְהִי מִפְּחָדָה
 הַחַיִּים הַשֵּׁנִי וַיִּפְקֹד מִקּוֹם הָיָד וַיֹּאמֶר שְׁאֵל
 אֶל־יְהוֹנָתָן בְּטֵן מִדְּעַת לֹא־רָבָה קָדִישׁ בְּסִחְמֵל
 28 בְּסִדְרָהִים אֶל־הַחַיִּים׃ וַיִּשֶׁן יְהוֹנָתָן אֲדִירָשָׁל
 29 מִשְׁאֵל נִשְׁאֵל הָיָד מִעַמְּדֵי עַד־בֵּית לָחֵם׃ וַיֹּאמֶר
 שְׁלֹחֶה לֹא בִּי וְכוּ׃ מִשְׁפָּחָה לֵט בְּעֵדֵי הָיָה
 צָדָה־לִי אֲדוּי וְעִתָּה אִם־מִקְּאֻמָּה חֵן עֲשִׂיתָ
 אִפְלֹסָה בֹא וְהָיָה אֲדִירָשׁוּ עַל־כֵּן לֹא־רָבָה
 30 אֶל־שְׁלֹחֵן הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּחְרָף־שְׁאֵל
 בְּיְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לֹא בְּדָגִישׁ הַפְּחָדָה הָיָה וְעִתָּה
 כִּי־כִדֵּד אִתָּה לְקָדִישׁ לְמִשְׁפָּחָה וְלִבְשֵׁת עֲתָרָה
 31 אִתָּה׃ בִּי כִּלְדָּהִים אֲשֶׁר בְּרִישׁ חַיִּים עַל־
 דֹּחֲמָה לֹא חָפֵן אִתָּה וּמִלְכָּתָה וְעִתָּה שְׁלִיחָה
 32 וְכָה אֲדוּי אֵלֶּי בִּי בְּרַמְחָה הָיָה׃ וַיִּשֶׁן
 יְהוֹנָתָן אֲדִירָשָׁל אֲבִי וַיֹּאמֶר אֵלֶּי לְפָנֶי חֲמָה
 33 מִה עֲשִׂה׃ וַיִּשֶׁן שְׁאֵל אֲדִירָה־חַיִּים עַל־לִבְשֵׁת
 וַיִּשֶׁן יְהוֹנָתָן כִּי־מָלָה הָיָה מִעַם אֲבִי לְדָמִיהָ

אֲדִירָה׃ וַיִּקַּח יְהוֹנָתָן מִעַם הַשְּׁלֹחֵן בְּחָדָה
 אֵת לֹא־אֵמֶל בַּיּוֹם הַחַיִּים הַשְּׁלֵל לָחֵם בִּי מִעַבֵּב
 אֲדִירָה בִּי הַכְּלִמֵּ אֲבִי׃ וַיְהִי בַבֶּקֶר
 35 וַיִּצָא יְהוֹנָתָן הַחַיִּים לְמַעַד הָיָד וְכֵשׁ קָשָׁן עִמּוֹ
 וַיֹּאמֶר לְעַד־לָךְ מִקְּאֻמָּה אֲדִירָה־צִיִּים אֵמֶר
 36 אֲבִי מְדוּרָה הַפֶּשֶׁ לָךְ וְהָיָה הָיָה הַחַיִּים לְהַעֲבִידוֹ
 37 וַיִּבֹא הַפֶּשֶׁ עַד־מִקּוֹם הַחַיִּים אֲשֶׁר הָיָה יְהוֹנָתָן
 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אֲתָרָה הַפֶּשֶׁ וַיֹּאמֶר הָיָה הַחַיִּים
 38 מִמָּוָה הָיָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אֲתָרָה הַפֶּשֶׁ מְדוּרָה
 הַחַיִּים אֶל־הַעַמְּדֵי וַיִּקְשֹׁט כֵּשׁ יְהוֹנָתָן אֶת־הַחַיִּים
 39 וַיִּבֹא אֶל־אֲתָרָה׃ וַהֲפֶשֶׁ לֹא־רָבָה מִקְּאֻמָּה אֵת
 40 יְהוֹנָתָן חָדָי הַחַיִּים אֲדִירָה־בִּי׃ וַיִּשֶׁן יְהוֹנָתָן אֲדִירָה
 כִּלְיָ אֶל־הַפֶּשֶׁ אֲשֶׁר־לִי וַיֹּאמֶר לִי לָךְ הַחַיִּים
 41 הַחַיִּים׃ הַפֶּשֶׁ בֹא חָדָי קָם מִמֵּלֶךְ הַפֶּשֶׁ וַיִּשְׁלַח
 לְאִשׁוֹ חֲרָפָה וַיִּשְׁחָדוּהָ שְׁלֹשׁ פְּסָמִים וַיִּשְׁקָהּ
 אִישׁ אֲדִירָה־בִּי וַיִּכְנַס אִישׁ אֲדִירָה־בִּי עַד־הָיָה
 42 הַחַיִּים׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְהָיָה לָךְ לְשֹׁלֵם אֲשֶׁר
 לְשִׁבְעֵי שְׁנֵי אֲחִינֵי מִשָּׁם יְהוָה לֹא־אֵמֶר יְהוָה
 יְהוָה׃ בֵּית וַיִּקַּח חֵן וְהָיָה וַיִּבֵן וַיִּקְשֶׁה עַד־
 עַלְמָה׃

CAP. XXI. כא

וַיִּקַּח וַיִּלְכֹּד יְהוֹנָתָן בֹּא הַחַיִּים׃ וַיִּבֹא חָדָי לְפָנֶי
 1 אֶל־אֲחִימֵלֶךְ הַכֹּהֵן וַיִּתְּדֵן אֲחִימֵלֶךְ לְבָנָת הָיָד
 וַיֹּאמֶר לִי מְדוּרָה אִתָּה לְבָנָה וְאִישׁ אִין אִתָּה׃
 2 וַיֹּאמֶר הָיָד לְאֲחִימֵלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צָמִי דָבָר
 וַיֹּאמֶר אֵלֶּי אִישׁ אֲלִידֵע מִקְּאֻמָּה אֲדִירָה־בִּי
 3 אֲשֶׁר אֲבִי שְׁלֹחֶה וְאִשְׁר צִיִּיתָה וְאִת־הַחַיִּים
 יִדְעֵתִי אֶל־מִקּוֹם כִּלְיָ אֲלִמְלֵל׃ וְעִתָּה מְדוּרָה־שׁ
 4 חֲחָדָה תְּמַשְׁה לָחֵם חָדָי בְּיָדֵי אֵין הַכְּמָנָה׃
 5 וַיִּשֶׁן הַכֹּהֵן אֲדִירָה וַיֹּאמֶר אִין לָחֵם חָדָי אֶל־
 תִּחַת חַיִּים כִּי־רָבָה לָחֵם לְקִישׁ אֵין אִם־לְשִׁמְרָה
 6 הַחַיִּים אֵת מִקְּאֻמָּה׃ וַיִּשֶׁן הָיָד אֲדִירָה־בִּי
 וַיֹּאמֶר לִי בִּי אִם־אֲשֶׁה עֲצָה־לֵט כִּי־מָלָה
 שְׁלֹמָם בְּצִיִּיתִי וַיְהִי מִלְּדָעִים קָשׁ הָיָה
 7 הָיָד חָדָי וְאִין כִּי־רָבָהִים וַיִּקְשֶׁ בְּכִלְיָ׃ וַיִּתְּלֵהוּ
 הַכֹּהֵן קָשׁ כִּי־לֹא־הָיָה שָׁם לָחֵם כִּי־רָבָה לָחֵם
 הַחַיִּים הַכְּמָנִים מִלְּפָנֶי יְהוָה לְשֹׁמֵם לָחֵם חָדָי
 8 בַּיּוֹם הַהִיכָּדִי׃ וְשָׁם אִישׁ מִעַבְּרֵי שְׁאֵל בַּיּוֹם

רח אלום ויגדו ה' ויחנאו ערפאם
פרמיה: וישלטם בידהו פרוי וחנפא!
דא לכמ שמואל ושל עם בלדאם ד'
וכל דליליה עלין ויחמו תגם שאל בגנן

CAP. XX. כ

ויחזו חוד מלכות פרמיה ויחמו ויחמו ולמט דה
מה עשאו מרשעו ויחמו חפארו למט
פי מבקש אדנפסו: ויאמר לו חלילה
תמות דעה לך עשה אבי דמ' גדול א'
למן ולא תכה אדאמו ויחמו יסאו
ממנו אדדדד' היה אן ואתו וישבע עד
ויאמר דע דע אבך פי כפארו חן פ'
ויאמר אל דע דעת ד' ויחמו פ' עשב ו'
ד' ד' ד' פי כפארו פי כפארו פי כפארו
ויאמר ויחמו אל ד' מרדחאמ' כ'
ואעשה לך: ויאמר חו אל ד' ויחמו ויחמו
מור ויחמו ויחמו אבן עבדמ' ל'
ושלחני ויחמו כפארו ע' העוב השל'
אדפסוק יסדמי אבך ואמרת לשאל מ'
ממני חו לך פי דלום ע' פי ד' ד'
שם לכל דמפסו: אדפסוק יאמר מ' כ'
לעבדך ואמרת ויחמו לו דע פרמ'
דעה ממנו: ועשה חסד על עבדך פי כ'
ד' ד' אדעבדך עמך ואמ' ש'
דמ' אד' ויחמו אבך לפד' תב'
ויאמר ד' חלילה לך פי א' אדע'
כ' חלילה דעה מעם אבי לבא עליו
אד' אד' לך: ויאמר חו אל ד' מ'
ל' א' מדעבדך אבך קשור: ויאמר ד'
אל ד' לכה וצא השדה וצא שנתים ד'
ויאמר ד' אל ד' ד' אד' י'
פי חו ד' אד' פ' מ' ויחמו ויחמו
מ' אל ד' ולא א' אד' חלילה
אד' פ' ד' ד' חלילה ובה יס'
יחמו אל ד' אד' חלילה עליו חלילה
אד' שלח חוק חלפה לשלם חו ד'
כאשר ד' עם אבי ולא אד' ד'
תעשה עפ' חסד ד' ולא אד':

ד' ד' וישבע שאל ד' אד' ח'
7 ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ד' ד' ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
שאל ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
8 ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ב' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
9 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ד' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
10 ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
כ' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
11 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
מ' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ו' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
12 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
כ' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
13 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ו' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
14 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
15 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ל' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
16 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
17 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
שאל אל חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
אד' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
18 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ויחמו חו אל שמואל ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
אח כ' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
19 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
20 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ל' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
כ' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
21 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
22 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
ו' חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'
23 חו ויחמו ד' חו ויגדו ד' אד' ח'

CAP. XVIII. יח

1 ויהי ככלות לידו אל שאל ונפש דודתון
 2 נקמה בנפש דוד ויאמר דודתון כנשתי:
 3 וישקוד שאל ביום ההוא ולא נתנו לשון בית
 4 אביו: ויסר דודתון דוד ביום ההוא אחר
 5 כנשתי: ויחפשו דודתון אחר המעיל אשר
 6 עליו ויחזרו ללוד ומשיו ועד דוד ועד קשתו
 7 ועד חרבו: ויצא דוד בכל אשר שלחו
 8 שאל משלל ושמרה שאל על אנשי המלחמה
 9 וישוב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאל:
 10 ויהי ביום ששבו דוד מנצח את הפלשתים
 11 והמלכה והששים מפני עיו ישראל לשון
 12 והפחיתות לקראת שאל המלך פחם בשמחה
 13 והשלימים: והענינה הששים המשחלות
 14 ויאמרו הנה שאל באלו דוד ברבנות:
 15 וידד לשאל מאד וירע בעיני הדבר הזה
 16 ויאמר נתנו ללוד רבחה ולו נתנו האשמים
 17 ועוד לו אף המלכה: ויהי שאל עין אד
 18 דוד מיום ההוא והלאה: ויהי
 19 מפורסם והצלח חן אלוים ורעה אל
 20 שאל ויחנא בחן היתה דוד מנגן ביד
 21 פים ויום ההוא ביד שאל: ויטל שאל
 22 את הדליות ויאמר אשה בידו ויבקר וישוב דוד
 23 מספר פעמים: והיא שאל מלפני דוד ביד
 24 דוד ויהי עליו ומעם שאל סו: ויסרה
 25 שאל מעליו ושמרה לו שר אלה ויצא
 26 ויבא לפני העם: ויהי דוד לכל יום
 27 משלל ויהי עמו: וירא שאל אשר הוא
 28 מסתכל מאד ויגו מספח: וכל ישראל ויהיה
 29 אב אדוד בידו ויצא ויבא לנחם:
 30 ויאמר שאל אל דוד הנה בני העולה מרב
 31 אשה אתך לך לאשה אף והיה לך לנחם
 32 והיום מלחמה יהיה ושאל אמר אל דוד הנה
 33 זו חרדתי ופלטתי: ויאמר דוד אל
 34 שאל מי אבני וכי הני משפחה אבי
 35 בשאל בראיה חרן למלך: ויהי בעת
 36 חן את מרב ביד שאל ללוד והיא טמנה
 37 לשדדא והשלימי לאשה: והיא אב מכל ביד

שאל אדוד וידד לשאל וישר הדבר בעיניו:
 21 ויאמר שאל אחרונה לו הודו לו למלך חרדי
 22 בו ופלטתים ויאמר שאל אל דוד בשותם
 23 ויחזקו בו העם: ויהי שאל אדועבו דבר
 24 אל דוד בעל לאמר הנה חפץ בך המלך וכל
 25 עבדיו ארבוך ועשה החתון בפלך: ויהי
 26 עבד שאל באנו דוד את הדברים האלה
 27 ויאמר דוד והמלכה בעיניכם החתון בפלך
 28 ואבני אשר דש ונקמה: ויהי עבד שאל לו
 29 לאמר פרימים האלה דבר דוד: ויאמר
 30 שאל ביד האמרו ללוד אדונסך לפלך בלוד
 31 פי במטה שלחם פלשתים לזבם באבי
 32 המלך ושאל חשב להפיל אדוד ביד
 33 פלשתים: ויהי עבדו ללוד את הדברים האלה
 34 וישר הדבר בעיני דוד לחתון בפלך ולא מלא
 35 דאמים: ויבם דוד ויבך והוא ויאנשו ויבך
 36 בפלשתים מחזם אשר ויבא דוד את שלחתיים
 37 ומלחם לפלך לחתון בפלך ויחזר שאל
 38 אדמוכל פת לאשה: וירא שאל וירע פי
 39 דוד עם דוד ומכל ביד שאל אדועבו:
 40 ויאמר שאל לרא מספח דוד עבד שאל
 41 אב אדוד ביד העם: ויצא שר
 42 פלשתים ויהי מתי צאתם שכל דוד מכל
 43 עבדי שאל ויבך שמו מאד:

CAP. XIX. יט

1 ודבר שאל אל דודתון בני ואל כל עבדיו להמית
 2 אדוד ויהיו דודתון ביד שאל חפץ בידו מאד:
 3 ויבד דודתון ללוד לאמר מבקש שאל אבי
 4 להמיתו ועשה השמועא בלך וישבת בספר
 5 וסופאת: ואני אבא ועמדתי לראבך בשדה
 6 אשר אהיה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי
 7 מה תצוה לך: ודבר דודתון בידו
 8 טוב אל שאל אביו ויאמר אלו אל השמוע
 9 המלך בעבדו בידו פי לא חטא לך וכי
 10 מעשיו טוב לך מאד: וישם אדונסמו כספו
 11 ויבך אדוד פלשתיו ויעש דודו חשונה ודולה
 12 לכל ישראל ראיה ושמחה ולפני רחמא בדם
 13 לך להמית אדוד חפם: וישמע שאל בקל

העמרים עפר לאמרי מה יעשה לאש אשר
 יכה את הפלשתי והלו חסדו חרפה מעל
 ישראל כי מי הפלשתי העל הזה כי חרף
 27 מערכות אלהים היום: ואמר לו העם פדו
 28 הזה לאמר פה יעשה לאש אשר יפנו: וישמע
 אליאב אחיו הגדול פדו את הארזאים וחרו
 את אליאב פדו ואמר: לפניה ידו ועל
 לו נשמות מעט הצאן הזה פדו את ידו
 את הונף ואת רע לבבו כי למען האור
 29 המלחמה ידו: ואמר הו מה עשית עשה
 30 הלא דבר האו: וכן מפעל ארמל את
 ואמר פדו הזה וישבר העם דבר פדו
 31 הראשון: וישמע הדמים אשר דבר הו
 32 ויגדו למלך שאול הקודו: ואמר הו אל
 שאול ארמל לבראתם עלו עבדך לך ולתם
 33 עם הפלשתי הזה: ואמר שאול אל הו לא
 תוכל ללכת את הפלשתי הזה לתתם עם
 פדו אתה והוא איש מלחמה מעטו:
 34 ואמר הו אל שאול ועוה הזה עבדך לאכי
 בצאן ובא הרחי ואחריו ובטא שוה מעמדו:
 35 ובטאו אחריו והפרו העלתי משו ויגם
 36 עלו והחוקתי בקטו והפרו ודמיות: גם
 את דמיו גם יחיוב הנה עבדך וזה הפלשתי
 העל הזה פתו מים כי חרף מערכת אלהים
 37 היום: ואמר הו הזה אשר העלתי
 מיד האור ומה הוב הוא יעלתי מיד הפלשתי
 הזה 0 ואמר שאול אל הו לך וזהו
 38 הזה עמו: וילבש שאול את הו מדי נתן
 קרב נחשת על ראשו וילבש אוז שרון:
 39 ויהו הו את דרו מעל למיח ואל לכת
 פי לרנסה ואמר הו אל שאול לראכל
 לכת פאה פלא נשתי ויסם הו מעלו:
 40 ויקח מקלו פדו ויסדל חמשה חלקי
 אבנים: ומדפחל וישם אדם בכלי העלים
 אשר לו ומלקט וקטו ברו ויש אל
 41 הפלשתי: ויך הפלשתי הך ורוב אל הו
 42 הראש משא הצפה לכפו: ויבט הפלשתי
 וראה את הו ויבוהו פדוהו לשר ואדמו

עסיפה מראה: ואמר הפלשתי אל
 המלך אמר כי אתה בא אל פקלתי וק
 הפלשתי אתה פאה: ואמר הפלשתי
 אל הו לכה אלי ואתה אתדבקו לע
 השמים ולסבחת השדה: ואמר ד
 את הפלשתי אתה בא אלי פדו וכתב
 ובכחו ואמר בא אלך בשם הזה צבא
 אתו מערכת ישראל אשר חספו: ואם ה
 וספרו זהו פדו והנחש חספו את האז
 מעליו ותחיו פדו מכתה שלשום האם ה
 לשף השמים ולתת הארץ וידע פדו
 פי יש אלהים לישראל: וידע פדו
 פלא פדו וכתבת חלשע זהו פי ליה
 המלחמה ונתן אהם פדו: והיה פדו
 הפלשתי וקח וקרב לקראת הו חספו ד
 ויך הפעכה לקראת הפלשתי: ושלח ד
 אתיו אלפלו וקח משם אן וקלעו
 את הפלשתי אל כפו וחספו האן כפו
 ושל על פניו אצהו: ויחוק הו מרדפלו
 בקלע ובאן ויך את הפלשתי וחספו חו
 אן פדו: וקח הו ויעמד את הפלש
 ויקח את דרו השלפה מעשהו וימחה
 ויכתבה את דמו וראו הפלשתיים פדו
 בפדם וינסו: ויקמו אשר ישראל וזהו
 חיש ויחפו את הפלשתיים עד פאה
 ועד שער עקון ופלו חלל שלשום פדו
 שערים ועד בית עקון: וישבו בני ישראל
 מלח אתו שלשום חספו את מחמה
 ויקח הו את ראש הפלשתי ויבאה ראש
 ואת עליו שם אהו: וכראה שאול א
 הו לא לבאת הפלשתי אמר אל אבנ
 הצבא פדוהו דע אבנ ואמר אבנ
 נשתי הפלשתי אסדעתי: ואמר הפלשתי ש
 אתה פדוהו העלים: וכשיב
 מדהו את הפלשתי ויקח אוז אבנ ויב
 לפני שאול ראש הפלשתי פדו: ואמר
 שאול פדו אתה דע ואמר הו פדע
 שו פדו דתמי

שמואל א ז

9 אִישׁ וְיָרָד אֵלָיו וְאִסְוִילֵם לְהֹאמֵם אִישׁ הַחֲמִיץ
 וְחָיִט לָכֶם לַעֲבָדִים וְאִם אֵי אֶכְלֵל הַחֲמִיץ
 10 וְהַיִּתּוּם לֹם לַעֲבָדִים וְעַבְדֵּיכֶם אִתּוֹ וְיִאמְרוּ
 הַפְּלִשְׁטִי אֵין הַחֲמִיץ אֲדַמְעֵסֶכֶת יִשְׂרָאֵל דָּאִם
 11 הַזֶּה חַטְּוֵלֵי אִישׁ וּמְלַחְמָה יָחַד וְשָׁמַע
 שָׁאֵל וּמְלִישְׂרָאֵל אֲדַדְרֵבִי הַפְּלִשְׁטִי הַזֶּה
 12 וְיִחַזְצֵ וְיִרְאֵ מַאֵד וְיָחַד בְּרֵאֵשׁ
 אַחֲרָיו הַזֶּה מִפְּנֵי לָחֶם הַזֶּה וְשָׁמַע וְשֵׁי וְלוֹ
 שָׁמְרָה מִיָּם הַזֶּה שֵׁי מִיָּם שָׁאֵל וְקָן פֶּא
 13 מְאֻשָּׁם וְלֹם שְׁלֹשָׁת מַיִשׁ הַגְּדֹלִים הַלֵּם
 אֲדַרְשָׁאֵל לְמַלְחָמָה וְשָׁם וְשְׁלֹשָׁת בְּנֵי אִשְׁרָי
 14 הַלֵּם בְּמַלְחָמָה אֵלֶיכֶם הַכְּבוֹד וְכַשְׁתֵּר אֲבִיכֶם
 הַחֲשָׁלְשִׁי שָׁמַע וְיָחַד וְדָא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה
 15 הַגְּדֹלִים הַלֵּם אַחֲרָיו שָׁאֵל וְיָחַד וְהָךְ וְשָׁב
 מִעַל שָׁאֵל לַעֲשׂוֹת אֲדַמְעָן אֲמַן בֵּית לָחֶם
 16 וְכֵשׁ הַפְּלִשְׁטִי הַשֶּׁמֶשׁ הוֹרֵג וְיִחַזְצֵ אֲרֻבָּעִים
 17 חֹם וְיִאמְרוּ וְשֵׁי לָחֶם בְּטֵי קִדְמָה לְאֲחֵיךָ
 אִישׁ הַקְּלָיֵה הַזֶּה וְעֲשֵׂה לָחֶם הַזֶּה וְהָךְ
 18 הַפְּחֻסָה לְאֲחֵיךָ וְזֹאת עֲשֵׂהת וְיִחַזְצֵ הַחֶבֶד
 הַזֶּה וְתִמְאֵ לְשׂוֹ דְהָךְ וְאֲדַרְשָׁי אֲחֵיךָ תִּפְסֵ
 19 לְשָׁלוֹם וְאֲדַרְשָׁי פְּרוּם הַקָּחוֹ וְשָׁאֵל הַצֶּה
 וְכֵלֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל פְּעֻקָה הַזֶּה לְחַמֵּם עִם
 20 פְּלִשְׁטִיִּם וְשָׁמַע הַזֶּה בְּכֹף וְיִשָּׁא אֶת
 דְּבָאן עַל־שֹׁמֵר וְיִשָּׁא וְהָךְ פֶּאֶשׁ צִוְיָה וְשֵׁי
 21 וְיִבֵּא הַמַּעֲלָה וְיִחַל דְּבָאן אֶל־הַמַּעֲרָבָה
 הַזֶּה בְּמַלְחָמָה וְיַחֲשֵׁן יִשְׂרָאֵל וְפְלִשְׁטִיִּם
 22 מַעֲרָבָה לְקִדְמָת מַעֲרָבָה וְיִשָּׁא הַזֶּה אֶת־
 23 הַפְּלִיִּם מַעֲלֵי עַל־יַד שְׁמֵר הַפְּלִיִּם וְיָחַד
 הַמַּעֲרָבָה וְיִבֵּא וְשָׁאֵל לְאֲחֵי לְשָׁלוֹם וְדָא
 24 מְדַבֵּר עִפְסֵם וְהַזֶּה אִישׁ הַכְּבִיִּם עֲלֵיהֶם גְּלוּלָה
 הַפְּלִשְׁטִי שָׁמַע מִבַּת מַעֲשֵׂהת פְּלִשְׁטִיִּם וְדַבֵּר
 25 פְּדָרִים הַזֶּה וְשָׁמַע הַזֶּה וְכֵלֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 פְּרָאוּתֶם אֲדַרְשָׁשׁ וְכַשְׁתֵּר מַעֲלֵי וְיִרְאֵ מַאֵד
 26 וְיִאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַזֶּה אִישׁ הַזֶּה הַזֶּה
 הַזֶּה פִי לְחֻץ אֲדַרְשָׁאֵל עֲלֵיהֶם הַזֶּה הַזֶּה
 אֲשֶׁר־יִפְסֵ וְיִשְׁתַּוֵּעַ וְהַכְּלָף וְעַשׂוֹ בְּזוֹל וְיָחַד
 פְּתוֹ וְיַחֲדֵ לֵו וְיִחַר בַּת אֲמֵי וְעֵשָׂה חֲשָׁשׁ
 בְּיִשְׂרָאֵל וְיִאמְרוּ הַזֶּה אֶל־הַאֲשָׁשׁ

וְיִשְׁמַע אִישׁ בְּכֹף אַחֲרָיו וְהַצֶּהת וְהַחֲזִיקָה
 אֶל־יָד מַחֵם הַזֶּה וְעֵשָׂה וְיִקָּם שְׁמוּאֵל
 14 וְיִלְךָ דְרַמְתָּה וְיִחַר זֶה מִזֶּה מִעַם שָׁאֵל
 15 וְכַשְׁתֵּר וְהַחֲזִיקָה מֵבַת הַזֶּה וְיִאמְרוּ עִבְדֵי
 שָׁאֵל אֵלֵי הַזֶּה וְהַחֲזִיקָה וְהַזֶּה מַעֲשֵׂהת
 16 וְיִאמְרוּ אֲתֵלֶם עֲבָדֵיךָ לְכִיף וְיִקָּשֵׁ אִישׁ יָדַע
 מִכָּן בְּכַף הַזֶּה בְּזוֹת עֲלֵיךָ וְהַחֲזִיקָה רַעֵה
 17 וְכָן בְּזוֹ וְטוֹב לָךְ וְיִאמְרוּ שָׁאֵל אֶל־עַבְדֵי
 רֵאִיכֶם לֵי אִישׁ מִיִּיב לָכֵן הַזֶּה בְּרָאוֹם אֵלֵי
 18 וְיִקָּן אֶחָד מִזְּעָרִים וְיִאמְרוּ הַזֶּה רֵאִיכֶם בְּן
 לְשֵׁי בַת הַחֲמִיץ יָדַע בְּכָן וְנָפַד דָּל וְאִישׁ
 מַלְחָמָה וְכָן דָּבֵר וְאִישׁ יִחַר וְהַזֶּה עִפְסֵ
 19 וְיִשְׁלַח שָׁאֵל מְאֻשָּׁם אֶל־יִשְׁעֵי וְיִאמְרוּ שְׁלַח
 20 אֵלֵי אֲדַרְשָׁי בְּכֹף אִשְׁרָי בְּכָן וְיִקָּח וְשֵׁי חֲמוֹד
 לָחֶם וְזֹאת בְּן גְּבוּרָת עִם אֶחָד וְיִשְׁלַח בְּזוֹ הַזֶּה
 21 מִן אֶל־שָׁאֵל וְיִבֵּא הַזֶּה אֶל־שָׁאֵל וְיַעֲמֵד
 לְפָנָיו וְיִחַזְצֵה מַאֵד וְיִחַזְצֵ לְשֵׁי מַלְחָמָה
 22 וְיִשְׁלַח שָׁאֵל אֶל־יִשְׁעֵי אִשְׁרָי וְיַעֲמֵד הַזֶּה לְפָנָיו
 23 בְּרַמְסָא וְכָן בְּעֵינָיו וְהַזֶּה בְּזוֹת וְהַחֲזִיקָה
 אֶל־שָׁאֵל וְיִקָּח בְּזוֹ אֲדַרְשָׁי וְכָן בְּזוֹ וְיִחַר
 לְשָׁאֵל וְטוֹב לֵי וְכַשְׁתֵּר וְיַחֲזִיקָה רַעֵה וְיָחַד

CAP. XVII. ז

1 וְיִחַזְצֵה פְּלִשְׁטִיִּם אֶת־מַחֲמֵתֶם לְמַלְחָמָה
 וְיִחַזְצֵה שׁוֹמֵר אִשְׁרָי לְהַחֲזִיקָה וְיִחַזְצֵ בְּזוֹת
 2 וְיִחַזְצֵה מַחֲמֵת פְּרוּם וְשָׁאֵל וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל
 3 סִיכָלו וְיִחַר בְּכַף הַזֶּה וְיִשְׁעֵי מַלְחָמָה
 4 לְקִדְמָת פְּלִשְׁטִיִּם וְפְּלִשְׁטִיִּם עִמּוּם אֶל־הַזֶּה
 5 מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל עִמּוּם אֶל־הַזֶּה מִזֶּה הַזֶּה וְיִחַר
 6 בְּיַמֵּם וְיִצֵּא אִישׁ־הַכְּבִיִּם מִמַּחֲמֵת פְּלִשְׁטִיִּם
 7 גְּלוּלָה שָׁמַע מִבַּת שֵׁשׁ אֲמוֹת וְזוֹרָה וְכַבֵּעַ
 8 חֲשֵׁה עַל־רַגְלָיו וְיִחַר קַטְשֵׁיִם הָאֵל לְשֵׁי
 9 וְיִשְׁלַח הַזֶּה וְיִחַזְצֵה אֲשָׁשׁ שְׁקִיִּם חֲשֵׁהת
 10 וְיִחַזְצֵה חֲשֵׁהת עַל־גְּלוּלָה וְיִחַר חֲשֵׁהת בֵּין
 11 פְּרוּם וְהָךְ תִּמְאֵה פְּטוֹר אֲרֻבָּעִים וְלִדְרָבָה
 12 תִּמְאֵה שְׁש־מֵאוֹת שְׁקִיִּם פְּרוֹל וְכַשְׁתֵּר הַצֶּה
 13 וְהָךְ לְשֵׁי וְיַעֲמֵד וְיִרְאֵ אֶל־מַעֲרָבָה יִשְׂרָאֵל
 14 וְיִאמְרוּ לָכֵן לְמַעַן הַזֶּה לְשֵׁי מַלְחָמָה הַזֶּה
 15 אֲמַן הַפְּלִשְׁטִי וְאִם עַבְדִּים לְשָׁאֵל פְּדוּלָכֶם

וַיִּשָׁא אֵלַי אֲדָמְבֵן מֶלֶךְ עַמְלֵק וַיִּקַּח אֵלַי
 אֶת מַעֲדָת וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶחָד מִן כָּס מִדְּהַחַת:
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל כִּימֹד פִּימֹד שְׂכָרָה לְשֵׁים יְהוָה
 בְּדִחְשָׁבֶל כְּבֹשִׂים אֲנִי וְלִשְׁפָה שְׂמוּאֵל אֵד
 אֲנִי לִפְנֵי יְהוָה בְּבִלְבָל: וַיִּלְךָ שְׂמוּאֵל
 הַרְמָה וַשָּׂאֵל עִמָּה אֶת־בִּתּוֹ נַעֲמָה שְׂוֹאֵל
 וְאֶת־יָסֵף שְׂמוּאֵל לֹאֵחָה אֶת־שָׂאֵל עִדְיָה
 מִלִּזְוֵי פִדְיָה־צֶבֶל שְׂמוּאֵל אֶל־שָׂאֵל וַיְהִי כִּי
 פִדְיָה־לֶמֶךְ אֶת־שָׂאֵל עַל־שָׂאֵל:

CAP. XVI.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל עַד־כִּי אֶתְּחַזַּק
 אֶל־שָׂאֵל חַיִּי מִכֹּסֵי־יָדַי מִלֶּמֶךְ עַל־שָׂאֵל מִלֵּךְ
 בְּרָקִי שֶׁמֶךְ וְיָד אֶשְׁלַחֲךָ אֶל־יָשׁוּר בְּחִדְלָתוֹ
 פִּדְיָה־צֶבֶל בְּבִיט לִי מֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵד
 אֵלַי וְשִׁמְעֵי שָׂאֵל וְהִרְבֵּנִי 0 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 עֲבַלְהָ בָּל וַיִּשְׁחַר בְּיָדוֹ חַמְדֵּה לִפְנֵי יְהוָה
 פֹּאֵרִי: וַיִּרְאֵה לִישׁוּר בְּזֶבֶח וְהִגְבִּי אֲדִישָׁה א
 אֶת־הַשְּׂעִירָה מִשְׁחָתָה לִי אֵת אֶת־אֶבֶן אֵלֶיךָ
 וַיַּעַשׂ שְׂמוּאֵל אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיֵּבֶא בִּי
 לָחֶם וְיַיִחֹד וְזֶבֶח הַעֲדֵי לְקָרְבָּנוֹ וַיֹּאמֶר שֶׁל
 פֹּאֵרִי: וַיֹּאמֶר 1 שְׁלֹם לִפְנֵי יְהוָה בָּא
 וְהַקְּדִישׁ וְהִתְחַם אִישׁ בְּזֶבֶח וַיִּקְדֵּשׁ אֲדִישׁ
 וְאֶת־פֶּתַל וַיִּקְרָא לָחֶם לִפְנֵי: וַיְהִי בְּנֵהֱמָ וַיִּן
 אֶת־אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֵת מִדֵּי יְהוָה מִשִּׁיחַ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל אֶל־חַפְּזֵי אֶל־מִרְחָה
 וְאֶל־נֶבֶה קִמְתָּ בִּי מִכֹּסֵי־יָדַי בִּי לֹא אֵת
 יְהוָה הִתְחַם בִּי הִתְחַם יְהוָה לִשְׁעִים יְהוָה
 יְהוָה לְעֵבֶד: וַיִּקְרָא יֵשׁ אֶל־אֲבִינָב וַיַּעֲבֵה
 לִפְנֵי שְׂמוּאֵל וַיֹּאמֶר נִסְּפָה לֹא־בִּתּוֹ יְהוָה
 וַיַּעֲבֵר יֵשׁ שְׂפָה וַיֹּאמֶר נִסְּפָה לֹא־בִּתּוֹ יְהוָה
 וַיַּעֲבֵר יֵשׁ שְׁעֵת בְּזֶה לִפְנֵי שְׂמוּאֵל וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל אֶל־יֵשׁ לֹא־בִּתּוֹ יְהוָה פֹּאֵרִי: וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל אֶל־יֵשׁ הַרְמָה הַעֲשִׂים וַיֹּאמֶר ע
 שָׂאֵר וַיִּקְרָן הַרְמָה רֵחַ בְּצֶאֱמָ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 אֶל־יֵשׁ שְׂלֹחַה וְהַחֲזִיף כִּי־לֹא כֹס עַד־כֹּס פֹּ
 וַיִּשְׁלַח וַיִּמְצָאָהּ וְהִיא אֲדָמְיָה עֲשִׂיפָה עֵבֶר
 וְטִיב רֹא 0 וַיֹּאמֶר יְהוָה קֹס מִשְׁחַח
 פִּי־הָהּ וְהִיא: וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת־רֶגֶל הַיֵּשׁ

שָׂאֵל בְּיָדוֹ אֶתְּחַזַּק לִזְוֵי הַקְּסוֹת אֲדָמְבֵן
 14 יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וְהִיא קִלְבִּישָׁן הִיא
 15 פֹּאֵרִי וְקֹל הַבֶּן אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁמֵעַ: וַיֹּאמֶר
 שָׂאֵל מִמְּלֶכְךָ וְהִיאִים אֲשֶׁר חָמַל הָעַם עַל־
 מִטְּבֵי הַשָּׂאֵן וְהַבֶּן לִמְעַן וְזֶה לִזְוֵי אֶל־יְהוָה
 16 וְאֶת־חֵירוֹת הַדְּרֹמִי: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־
 שָׂאֵל יְהוָה וַחֲבִידָה לָךְ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 17 אֵלַי הַלֵּיכָה וַיֹּאמֶר לִי דִבֶּר: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 וְהִיא אֶת־בְּרֵיָן אֶתְּחַזַּק בְּעֵינָיו וְהִיא שְׂבִיבָה
 יִשְׂרָאֵל אֶתְּחַזַּק וְהַשְׂחָחֵה יְהוָה לִמְלֶכְךָ עַל־יִשְׂרָאֵל
 18 וְשְׂלַחֲךָ יְהוָה בְּיָדוֹ וַיֹּאמֶר לָךְ הַתְּחַזְּמִינָה
 אֶת־הַחֲפָזִים אֲדָעֲמִילֶךָ וְהַחֲמִיטָה בִּי עַד־
 19 פְּעֻתָם אֵתִים: וְהִפְּהֵה לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקֹל יְהוָה
 וְהַעֲשֵׂה אֶל־הַשְּׂלֵל וְהַעֲשֵׂה דַעֲבֵי עֵינֵי יְהוָה:
 20 וַיֹּאמֶר שָׂאֵל אֶל־שְׂמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹל
 יְהוָה וְהִלְכִי בְּיָדוֹ אֲשֶׁר שְׂלַחְתָּ יְהוָה וְהִיא
 אֲדָמְבֵן מֶלֶךְ עַמְלֵק וְאֶת־שְׂמֹכָה הַדְּרֹמִי:
 21 וַיִּקַּח הָעַם מִחֻשָּׁלִל צֶאֱמָ בְּזֶקֶר וְהִיאִים הַדְּרֹמִי
 22 לִפְנֵי יְהוָה אֶל־יְהוָה בְּבִלְבָל: וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל הַחֲפֹץ לִזְוֵי בְּעֵלֵה הַקְּסוֹת כְּשִׁמְעֵי
 בְּקֹל יְהוָה וְהִיא שְׂמַעֵי מִבְּחַ טִיב לְהַקְּשִׁיב
 23 מִתְּלֵב אֵלִים: בִּי חַפְּזָה לְקֹס לִי וְהִיא
 הַחֲפָזִים וְהַבֶּן יֵשׁ מִכֹּסֵי אֲדָמְבֵן יְהוָה
 24 וַיִּמְאֹס מִמְּלֶכְךָ: וַיֹּאמֶר שָׂאֵל אֶל־
 שְׂמוּאֵל חֲטָאִי בִּרְעֵיכֶם אֶת־שִׁיחָה וְאֵת
 דְּבִיחָה בִּי יִחַזְּוֹ אֶת־הָעַם וְהַשְׁמַעֵי בְּקֹלִים:
 25 וְעִלְמָה שֶׁאֵת אֶת־חֲפָזִי וְשׁוּב עִמָּי וְהַשְׁחָחֵה
 26 לִזְוֵי: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שָׂאֵל לֹא אֲשׁוּב
 עִמָּךְ בִּי מִכֹּסֵי־יָדַי אֲדָמְבֵן יְהוָה וַיִּמְאֹסֵה יְהוָה
 27 מִדְּחַת מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיִּסַּע שְׂמוּאֵל לְלֶחֶם
 28 וַיַּחֲזֵק בְּכַתְּמֵעִיל וַיִּקְעֵ: וַיֹּאמֶר אֵלַי
 שְׂמוּאֵל קֶלֶע יְהוָה אֲדָמְמִלְכֹת יִשְׂרָאֵל מִעֲלִיךָ
 29 הָעַם וְהַחֲזֵה לְעֵקֶה הַעֲשִׂיב מִמֶּךָ: וְגַם עֵבֶר
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁעֵה וְהִיא פִּתּוּם בִּי לֹא אֵתִים הִיא
 30 לְפָתוּם: וַיֹּאמֶר חֲטָאִי עִמָּה כְּפָדְתִי אֶת־נַגְד־
 וְקָמִי עִמָּי וְנָגַד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמָּי הַשְׁחָחֵה
 31 לִזְוֵי אֶל־יְהוָה: וַיִּשֶׁב שְׂמוּאֵל אֶתְּחַזַּק שָׂאֵל
 32 וַיִּשְׁחָחֵה שָׂאֵל לִזְוֵי: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל

עמלק ויצל את ישראל מיד ששור: ויהי
 49 בני שאול ונתן וישו ומלשונות ושם ששור
 בנעו שם הבכירה מלב ושם השנייה מכל:
 50 ושם אשת שאול אחישם בראחמנע ושם
 51 שר צבאו אביס ברעס דוד שאול: וקש
 52 אבר שאול וע אבר אבנע בר אביאל: ויהי
 המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול
 ויהי שאול כל איש נפול וכל קדולת האספד
 אלו:

CAP. XV. טו

1 ואמר שמואל אל שאול אלו שלח דוד
 למשוחו למלך על עמי על ישראל וישו שמע
 2 לל דבר יהוה: זה אמר דוד צבאות
 שלחו את אמו עשה עמלק לשואל אשר
 3 שם לו בדרך בעלזא מצפנים: עשה לך
 והפזיה את עמלק החזקים את כל אשר
 לו ולא תחמל עליו החמיה מאיש ער אשר
 משלל וער וילק משו וער שוה מכל וער
 4 תמו: וששעו שאול את הים ויסקו
 בפלאים מצחים אלו וגלו ועשרת אלים
 5 את אשר יהוה: ויבא שאול עד עיר עמלק
 6 וירב בנחל: ואמר שאול אל דקש לך כח
 7 רד משוח עמלק פראספן עמי ואשה עשויה
 חסר עם כל בני ישראל בעמלתם מצפנים ויב
 8 קש כשוף עמלק: ויך שאול את עמלק
 9 מחילה באת שור אשר על שם מצפנים:
 10 והחש את אגן מלך עמלק וזו וארץ העם
 11 החיים לשריב: וחמל שאול העם על
 אגן ועל מיטב השמן והבקר והמשינים ועל
 הפרים ועל כל צבוב ולא אם החיבים וכל
 המלכה נמכה וכנס איהו החיבי:
 12 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמו: סמני
 13 פרדמלכתי את שאול למלך פישב מצחתי
 14 ואת דבתי לא יקום יתד לשמואל ויעק אל
 15 דוד בראחמנע: והשכם שמואל לקח
 16 שאול בנך ויבד לשמואל לאמו פאר שאול
 17 הפרמיה היה מצב לו יד ויבש ויעט וירד
 18 הבלל: ויבא שמואל אל שאול ואמר לו

צא ויבך ויבך בך וישחטו ארצה ואכל
 33 העם על דמם: ויגיד לשאל לאמו היה
 העם חסאים לדוד לאכל על דמם ואמר
 34 בנעו נעו אלי דמם אכן גדולו: ואמר שאול
 35 פשו בעם ואמרום לדם הנישו אל איש שורו
 36 ואיש שורו וישחטם בזה ואכלום ולא
 37 תחטאו לדוד לאכל אל דמם ותשו כל העם
 38 איש שורו בידו חלילה וישחטו שם: ויב
 39 שאול מנח לדוד איו חלל לבשר מנח
 40 לדוד: ואמר שאול טדה אתו פלשתים
 41 לילה ויהי בם: עד ארץ הנקד ולא משו
 42 בם איש ואמרו בלדפוב בענתו עשה
 43 ואמר הבה נקרב הים אל האלהים:
 44 וישאל שאול פלשים הארץ אתו פלשתים
 45 החסם פד ישראל ולא ענה בים הדוא:
 46 ואמר שאול נשו הים כל פשר העם הע
 47 היא בפה דודתו החפאת הארץ דמם: פי דר
 48 יהוה המושע את ישראל פי אמישני בנתן
 49 בני פרמיה ימח ואן עשה מכל העם: ואמר
 50 אל פל ישראל אדם יהוה לעם אתו ואני
 51 ונתנן פל טדה לעם אתו ואמרו העם אל
 52 שאול תשוב בענתו עשה: ואמר שאול אל
 53 יהוה אלו ישראל הים חסם ויעל ונתן
 54 וישאל העם תאו: ואמר שאול חלל בלי
 55 וכן ונתן בני יעקב ונתן: ואמר שאול אל
 56 ונתן דודתו לי מה עשויה ונתן ונתן
 57 ואמר טעם טעמתי בקצה המפרה אשר בתי
 58 מעם דבש דבני אמת: ואמר שאול פד
 59 יעשה אלהים וכה ויסקי פרמיה המוח ונתן:
 60 ואמר העם אל שאול ונתן ימח אשר עשה
 61 השמים הדולה הארץ בישאל חלילה דר
 62 יהוה אביסל משערת האש ארצה פרעם
 63 אלהים עשה דמם היה וסודו העם את דודתו
 64 ולא נח: ויעל שאול מצחתי פלשתים
 65 ופלשתים הים למקום: וישאל לך המלכה
 66 על ישראל וילחם סביב: בכל איוני במאוב
 67 ובכש עמל ובאיום ובמלכי צובה ובפלשתים
 68 ובכל אשר יסעו תשעו: ויש חל ויך את

כלו בעשרים איש כבדו מצה אחד שרד
 ויהי חרה בפניהם בשדה ובכל העם רבו
 והמשוחים חזרו בסדמה וחזרו דארו ויהי
 לדודת אליהם: ויהי העמים לשאל בנב
 בנימן הדת הזמן כבוד ויהי חלום:

ויאמר שאל לם אשר איש פקדוהו הוא
 הלך מעטו וסמקו דעה אין ויהי ונתן ונתן
 כלו: ויאמר שאל לזוהר דבשוה א
 העמים פדלה ארון האלום ביום זה
 ובני ישראל: ויהי ער דבן שאל אלה
 והדמון אשר במנהם פלשוים וילך הדן:

ויאמר שאל אלהיהו אסף ת
 ויעק שאל וכלהעם אשר איש ויהי ער
 המלחמה דעה דיהו רוב איש פלעה מה
 גדלה מאד: והעמים היו לפלשוים סוף
 שלום אשר על עמם בפניהם סבב וגם
 לזוהר עמישראל אשר עמישאל ונתנו:

איש ישראל הפתחפחים סדאסוים שנ
 פירסו פלשוים וירבו בסדמה אחרי
 במלחמה: וישע דעה ביום זהו אדושו
 והמלחמה ענה אדפיה און: ואיש יש
 כש ביום זהו ואל שאל אדוים לא
 איה האיש אשר יאכל לחם ערדוהו ופנ
 מאדו ולאטעם פלהעם לחם: וכלה
 בא ביע דוד דבש עלשני השדה: ו

העם אדושו דעה דלך דבש ואין מפני
 אל שני פריה העם אדושוהו: ונתנו
 שמע דמשפיע אבד אדוהעם ושלח אדו
 המפה אשר מרו וסבל איהו פיעה דה
 וישב דוד אל שני והחמקה עמיו: ויע
 מהעם ויאמר השבע השבע אבדו אדה
 לאמי איה דאיש אשר יאכל לחם דהום
 העם: ויאמר ונתן עכר אב אדוהאדו
 סא פראו עיל פי עממיו מעט דבש ה
 אף פי לוא אכל אכל היום העם משלל א
 אשר מצא פיעהו לארבתה מה בפלשו
 וילך ביום זהו בפלשוים מפכמס איהו:
 העם מאד: ויעש העם אל-סשאל ויהי

21 והחיהו ואחזקדמו ויהי מודשוהו: והיה
 הפעירה פים לפודשוהו ולאום ולשל קלשון
 22 ולדודדמים ולעצב דדודו: והיה ביום
 מלחמה ולא נמצא רוב חיות פד פלהעם
 אשר אדושאל ויהי ונתן ומפני שאל
 23 ולנתן בנ: והוא מצב פלשוים אל מעט
 מכמס:

CAP. XIV. ד

1 ויהי ביום ויאמר ונתן בןשאל אדושו
 לשא כלו לכה ונעדה אל מצב פלשוים
 2 אשר מעט הו וראבו לא דעה: ושאל
 ושב מצה דבנה תרח דדמן אשר במנו
 3 והעם אשר עמו פלש מאד איש: ואחיה
 בראשוב אדו איכסד: וברשום בןעלי
 פדן דעה בשלה שא אסוד העם לא יע פי
 4 הלך ונתן: וכן הפערה אשר בקש ונתן
 לעמ על מצב פלשוים שר הפעל מהעמ
 מה ושר הפעל מהעמ מה ושם האחד בדרך
 5 ושם האחד סדו: השן האחד מצד מצפון
 6 מול מכמס והאחד מנגב מול בנע: ויאמר
 ונתנו אדושו: לשא כלו לכה ונעדה
 אל מצב השלים האלה אלו עשה דעה לט
 פי און לזוהר מצוד לדושיע פב א במעט:
 7 ויאמר לו לשא כלו עשה פל אשר בלבבו
 8 טה לך דבני עמך בלבבו: ויאמר ונתנו דעה
 אסוד עסוים אלהאשום ונלס איהם:
 9 אספה איהו אלו רבו ער דיעט אלוים
 10 ועמט פחויט ולא נעלה איהם: ואספה
 איהו על עלים ועלס פרתום דעה פדו
 11 וזרעט האוח: ופני שטום אל מצב פלשוים
 ויאמר פלשוים דעה עסוים פאים מדהורים
 12 אשר דחפואשום: ויעש אשר דמצפה
 אדו ונתן: והדנשא כלו ויאמר על אלוים
 ונדעה אהם דב ויאמר ונתן אלשא כלו
 13 עלה אחיו פרתום דעה פד שאלו: ויעל
 ונתן עלדוד ועלדנלו ושלא כלו אחיו
 ושל לסי ונתן ושלא כלו מרתח אחיו:
 14 ויהי דבנה דראשונה אשר דעה ונתן ושלא

וְשָׁאֵל בְּתוֹךְ בְּשׂוֹרֵי בְּמִלְחָמָה לֵאמֹר שְׂמֹשׁ
 הַעֲמִים: וְכִלְיֵי־שָׂמֶשׁ שָׂמֶשׁ לֵאמֹר הֲבֵה שְׂמֹשׁ 4
 אֲדַמְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְתִבְנֶנְכֶם שָׂמֶשׁ פְּלִשְׁתִּים
 וַיַּעֲבֹד הָעָם אַחֲרֵי שְׂמֹשׁ הַגִּלְגַּל: וְשִׁלְשִׁים 5
 סָבִיב: וְלִדְלוֹת עַם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אִתּוֹ רֶכֶב
 שְׁשֹׁת אֲלָפִים שְׁלֹשִׁים וְעַם כְּדָל אִשׁוּר עַל־
 שְׂפִידֵיהֶם לֵב וַיַּעַל וַיַּחֲזֵק בַּמִּכְלָשׁ קִדְמָה
 בַּיַּדָּאָן: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאָה פִּי צַדִּיִל פִּי נֶשֶׁשׁ 6
 הָעָם וַיַּחֲזִקֵי הָעָם בַּמַּעֲרָה וּבְחֻזִים וּבְסֻלְעִים
 וּבְצֻחִים וּבְפָחוֹת: וַעֲמִים עִמּוֹ אֲדִי־הַדָּן 7
 אֲרָץ בְּדַלְעֵד וְשָׂאֵל עֲדָה בְּגִלְגַּל וְכִלְיֵים
 חֲדָד אֲחִירֵי: וַיִּחַל וַשְׂבַּח יָמֹס לַמַּעַד אִשׁוּר 8
 שְׂמֹשׁ לֹא־כָּח שְׂמֹשׁ דְּבַלְגַּל וַיִּסַּף הָעָם
 מַעֲלֵה: וְאִמְרָ שְׂאֵל דַּבְּשׁוּ אֵלַי הַעֲלֵה 9
 הַשְּׁלֵמִים וַיַּעַל הַעֲלֵה: וַיְהִי כַּבְּעֹלֵי לְהַקְדֹּחַ 10
 הַעֲלֵה הַבֵּה שְׂמֹשׁ כֹּחַ וַיַּצֵּא שְׂאֵל לְקִדְמָה
 לְבִרְכֵי: וְאִמְרָ שְׂמֹשׁ מִה עֲשִׂיתָ וְאִמְרָ 11
 שְׂאֵל בְּרִדְמָה פִּי נֶפֶץ הָעָם מַעֲלֵי וְאִמְרָ לֹא
 כֹּחַ לַמַּעַד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים סָבִיב מִמֶּשׁ: 12
 וְאִמְרָ עֲשֵׂה דָדוּ פְּלִשְׁתִּים אֵלַי דְּבַלְגַּל וַפְּנֵי הַבֵּה
 לֹא חֲלִידוּ וְאִתְּחַבֵּק וְאִעֲלֵה הַעֲלֵה: וְאִמְרָ 13
 שְׂמֹשׁ אֵל־שְׂאֵל כַּסְבֵּלֵת לֹא שְׂמֵרֵת אֲדִי־כְפֹלֵת
 הַבֵּה אֲלֹהֵי אִשׁוּר צָדָה פִּי עֲשֵׂה הַבֵּן הַבֵּה
 אֲדִי־סֻלְעִי אֲלִישְׂרָאֵל עֲדִישְׁלֹם: וְעֲשֵׂה 14
 מַמְלֶכֶת לְאַרְחָקֹס בְּקֶשׁ הַבֵּה לֹא אִישׁ כְּלָבֵה
 וַיַּחֲזֵק הַבֵּה לְעֵבֵד עֲלֵעֶלְוֹ פִּי לֹא שְׂמֵרֵת אִתּוֹ
 אִשׁוּר צָדָה הַבֵּה: וַיִּקֶּם שְׂמֹשׁ וַיַּעַל מִן 15
 הַגִּלְגַּל בַּעֲרַת בְּנִימֵן וַיִּסַּף שְׂאֵל אֲדִי־הָעָם
 הַבְּמַצָּאִים עַל־פִּי בְּשֵׁשׁ מֵאֹת אִישׁ: וְשָׂאֵל וַיִּתְּחַן 16
 בִּי הָעָם דְּבַמַּצָּא עִמָּם שְׁבַע בְּנִימֵן
 וּפְלִשְׁתִּים חֲזָה בַּמִּכְלָשׁ: וַיַּצֵּא הַפְּשֻׁדִים מִפְּנֵיהֶם 17
 פְּלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים הָרֵאשִׁי אֲחִיר וְסָבִיב אֵל־
 הַבֵּה עֲשֵׂה אֵל־אֲרָץ שְׂעִילֵה הָרֵאשִׁי אֲחִיר וַיִּסַּף 18
 הַבֵּה פִּת חֲזֵן הָרֵאשִׁי אֲחִיר וַיִּסַּף הַבֵּה הַבְּגֵל
 הַשְּׂקֵף עַל־פִּי הַבְּעִים הַבֵּה בְּרִדְה: וְחֲדָשׁ 19
 לֹא יִפְצָא בְּכֵל אֲרָץ יִשְׂרָאֵל בְּרִאמֹר פְּלִשְׁתִּים
 פִּי יַעֲשֶׂה הַבְּעִים חֲרִיב אִתְּחַת: וַיִּרְדֵּה כֹל 20
 יִשְׂרָאֵל הַפְּלִשְׁתִּים לְלִשׁוֹשׁ אִישׁ אֲדִי־מִרְשָׁשׁוֹ

וְהַבֵּה פִּי כֶּשֶׁל מִן־בְּרִדְמָה כֹּחַ עֲלֵיכֶם וְאִתְּחַת 12
 לִי לֹא בְּרִדְמָה וְכֹחַ עֲלֵיכֶם וְהַבֵּה אֲלֵיכֶם
 מִלְּפָנֶיךָ: וְעֲשֵׂה הַבֵּה הַבְּגֵל אִשׁוּר בְּחֻזִים 13
 אִשׁוּר שְׂאֵלֹהם הַבֵּה כֹּחַ יִדְהָ עֲלֵיכֶם מִן־
 אֲדִי־הַבֵּה אֲדִי־הַבֵּה וְעֲבָרֵם אֵלַי וּשְׂמֵרֵתֵם 14
 בְּקֶשׁ לֹא חֲרִיב אֲחִירֵי הַבֵּה הָחֵם בְּסֻלְעִים
 וְכֹחַ הַבְּגֵל אִשׁוּר מִן־עֲלֵיכֶם אֲחִיר הַבֵּה 15
 אֲלֵיכֶם: וְאִסְלָא הַשְּׂמֵרֵה בְּקֶשׁ יִדְהָ וּמִרְשָׁשׁוֹ
 אֲחִירֵי הַבֵּה וְהַבֵּה יִדְהָ בְּכֵם וּבְאִתְּחַתֵּם: 16
 בְּסֻלְעֵי הַחֻזִים וְרֵא אֲדִי־הַבְּגֵל הַבֵּה
 אִשׁוּר הַבֵּה עֲשֵׂה לְעֵינֵיכֶם: וְלֹא כְּאִתְּחַתֵּם
 וְלֹא אֲבָרָ אֲלִי־הַבֵּה וַיִּתֵּן קֶלֶת וּמִסָּר הַבֵּה
 הַבֵּה בְּרִדְמָה הַבֵּה אִשׁוּר עֲשִׂיתֶם מַעֲלֵי הַבֵּה 17
 לְשָׂאֵל לְכֶם מִן־הַבֵּה וְהַבֵּה שְׂמֹשׁ אֲלִי־הַבֵּה
 וַיִּתֵּן הַבֵּה קֶלֶת וּמִסָּר בְּיָמֵם הַבֵּה וַיִּרְא כֹל 18
 הָעָם מִן־אֲדִי־הַבֵּה וְאֲדִי־שְׂמֹשׁ: וְאִמְרָ
 כִּלְיֵים אֲלִישְׂמֹשׁ הַבְּגֵל בְּעֲרֵבְהוֹ אֵל־
 הַבֵּה אֲלֹהֵי וְאֲלִי־נֶמֶת בְּרִי־סָבִיב עַל־פִּי 19
 הַבְּמַצָּאֵי הַבֵּה לְשָׂאֵל לֹא מִן־הַבֵּה וְאִמְרָ שְׂמֹשׁ
 אֲלֵי־הָעָם אֲלִי־הַבֵּה אֲחִי־עֲשִׂיתֶם אִתּוֹ כֹּחַ 20
 הַבֵּה הַבֵּה אִתּוֹ אֲלִי־הַבְּגֵל מִחֲזֵרֵי הַבֵּה
 וְעֲבָרֵם אֲדִי־הַבֵּה בְּכֵל לְבַנְכֶם: וְלֹא חֲסִידוֹ 21
 פִּי אֲחִיר הַבֵּה אִשׁוּר אֲרִישְׁעֵה לֹא יַעֲלֵה
 בְּרִדְה הַבֵּה: פִּי אֲרִישְׁט הַבֵּה אֲדִי־עֶלְוֹ
 בְּעֵבֵר שְׂמֹשׁ הַבְּגֵל פִּי הַבְּגֵל הַבֵּה לְעֲשֵׂה
 אֲחִי־כֹחַ לֹא עִם: בְּכֵם אֲנִי חֲלִילָה לִי מִחֲסֵא 22
 לִי־הַבֵּה מִחֵל לְהַפְּשֵׁל בְּכֵתֵם וְהַבְּחֵרֵי אֲחִי־כֹחַ
 בְּרִדְה הַבְּחֵרֵי וְהַשְּׂחָדוֹ: אִתּוֹ וְרֵא אֲדִי־הַבֵּה 23
 וְעֲבָרֵם אִתּוֹ כֹּחַ בְּכֵל לְבַנְכֶם פִּי רֵא אִתּוֹ
 אֲדִי־הַבְּגֵל עִמָּם: וְאִסְדֵּד הַבֵּה בְּסֻלְעִים 24
 בְּסֻלְעֵיכֶם חֲסֵא:

CAP. XIII.

1 בְּשֵׁשׁ שְׂאֵל בְּמִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים מִן־עַל
 2 יִשְׂרָאֵל: וְכִלְיֵי־שָׂמֶשׁ שְׂמֹשׁ שְׂלֹשֶׁת אֲלָפִים
 3 מִשְׂרָאֵל וְהַבֵּה עִם־שְׂאֵל אֲלָפִים בַּמִּכְלָשׁ וּבְחֵד
 4 בְּרִדְמָה וְהַבֵּה הַבֵּה עִם־יִתְחַן בְּבַעֲרַת בְּנִימֵן
 5 וְהַבֵּה הָעָם עֲשֵׂה אִישׁ לְאִתְּחַת: וַיִּרְדֵּה וַיִּתְּחַן אִתּוֹ
 6 כֹּחַ פְּלִשְׁתִּים אִשׁוּר בְּבַעֲרַת וּשְׂמֵרֵת פְּלִשְׁתִּים

ואם ידעו הנשואים וישעו ולא משאדו
 שנים יחד: ואמר העם אל שמואל מי זה
 שאל ומיך עלת את האנשים הנכבדים ויהי
 שאל לא ידעתי איש פהם הזה פי ה'
 עשה ה' הזה השופה בשואל: ויהי
 שמואל אל העם לם וללכה הנפל הנחיש
 הצלחה: וישל כל העם ונפל וימלט
 את שואל לפני ה' ונפל ויפחד שם ובו
 שלמים לפני ה' ושלמו שם שאל וכל א'
 שואל עד מאד:

CAP. XII. יב

ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעו
 בקלכם לכל אשר אמרתי ל וואמרו עלי
 מקו: ועשה הנה הנפל ויפחדו לפני
 ואמר וקטו ושפדו וכו' והם אהבם ו
 החזקתו לפניכם מפני שידעם הזה: ד
 עט כי נד ה' וננד משיחו את ישראל
 לקחו ורמזו כי לקחו ואתו עשקו א
 כי רצונו וכו' כי לקחו לם ואמרו
 פ ואשבו לם: ואמר לא עשקתם
 רצונם ולא לקחו מיד איש מאימהו: ויהי
 אליהם עד הנה פהם ועד משדו היום ה'
 פי לא סאתם פדי מאמה ויאר עד: ויהי
 שמואל אל העם הזה אשר עשה את מל
 ואת אהרן ואשר העלה את אבותכם מא
 מצרים: ועשה החצוץ ואשטמה אחכם ל
 הנה את כל צדקות הנה אשר עשה את
 ואת אבותכם: פאשר פא יעל מצרים ויז
 אבותכם אל הנה ושלח הנה את מל
 ואת אהרן ויצאו את אבותכם מפני
 וישבתם במצרים הזה: וישפדו את ה'
 אלהים וימפד אהרן פד סטרא שרצו
 חצור ונד פלשתים ונד מלך מצר ויח
 פם: ויעקב אל הנה ויאר חלפס פי עג
 את הנה ונעבד את העלם ואת העלם
 ועשה הנפל מיד אבות ועבדו: ושלח ה'
 אתו ופעל ואת פה ואת יסוח ואת שמו
 ופעל אהרן מיד אבותם מפני וישבו פת

23 ויצו ויקחו משים ויחצו בתוך העם ויבאו
 24 מל העם משכמו ומעלה: ויאר שמואל אל
 כל העם הלא אתם אשר פדו ה' הנה פי את
 פמדי בכל העם וישו כל העם ויאמרו ידו
 25 והלך: וידפ שמואל אל העם את משפט
 המלכה ויפסג בפסד ויח לפני הנה ושלח
 26 שמואל את כל העם אשר לביתו: וגם שאל
 הלך למדו נבעתה ויכלו עפו החיל אשר
 27 נע אהרן מלם: וכן יעל אהרן מיד
 ישעו זה ויבאו ולא יביאו לו מסה וידו
 פמשיח:

CAP. XI. יא

1 וישל חוש העפול ויחן על יבש גלעד ויאמר
 פלא איש יבש אל חוש פידעם ביה ועבדו:
 2 ויאמר אהרן חוש העפול פואת אבות לם
 פנקו לם פלען ימן ושמיה חרפה על
 3 פל ישראל: ויאמר אלו וקני יבש הנה לם
 שבעת ימים ושלחה מלאכים בכל גבול ישראל
 4 ואם אין מושע אלו ונאנו אלו: ויבא
 המלאכים נבעת שאל וידפו הדמים פאמי
 5 העם וישאו כל העם את דלם ויבשו: והנה שאל
 פא אחיו הפך מן השדה ויאר שאל מיד
 לעם פי יבש ויפסדו את דבתו אשר יבש:
 6 ותפלגו ויהי אהרן על שאל פשמש את
 7 הדמים האלה וידו אפו מאד: ויקח צמד
 פל ויטחודו ושלח בכל גבול ישראל פת
 המלאכים ו לאמר אשר איננו ירא אתו
 שאל ואת שמואל פה ועשה לבקו וישל
 פתו הנה על העם ונאנו פאיש אתו:
 8 ויסקדם בנה וידו פל ישראל שלש מאה
 9 אלו ויש הנה ששים אלו: ויאמר
 למלאכים הנאים פה תאמרו לאיש איש גלעד
 מיד ויהיה לכם השופה פהם השמש ויבא
 10 המלאכים ויגידו לאיש יבש ושמו: ויאמר
 איש יבש מיד פה אהרן ועשיתם לם
 11 פל הדבוב בעימכם: וידו מנחה ויש
 שאל את העם שלשה ראשים ויבא בתוך
 המנחה פאשמוח הפך ויש את עמון עדים

שמואל א י קצט

ויהי כבארו שם העיר ונבטת הכל כבאים ויהי
 מהבמה ולמטהם בכל ורחק חזקול וכפז והפיה
 מתנבאים: וצלחה עליה רוח יהוה והתנבחה 6
 עמם ונספסה לאש אהר: ויהי פי תבאיה 7
 האחרת האלה לך עשה לך אשר תמצא ויהי
 פי הארזים עמק: וירדת לפני הנבל והפה 8
 אנכי יד אלקי להעלות עלות לזבח וברז שלמים
 שבעת ימים וחזק ער פואי אלקי הודיעתי לך
 את אשר תעשה: ויהי פדפסתי שכמי ללכת 9
 מעם שמואל ויהפך לי ארזים לב אהר ויבא
 פל האחרת האלה ביום ההוא: ויבא 10
 שם הנבטה והפה הנבל כבאים לקראתי
 ותצלח על רוח ארזים ויתנבא בתוכם: ויהי 11
 פל יודע מתחמול שלשם ויהי והפה עם
 כבאים נבא ויאמר השם איש אל דעתי מה זה 12
 היה לך ליש תגם שאל בנבאים: ויען איש
 משם ויאמר וימי אבדום על פני היתה למשל 13
 תגם שאל בנבאים: וכלל מהתנבחה ויבא
 הפקיה: ויאמר הוה שאל אלי ואל נשו אן 14
 הלכתם ויאמר לבקש את האחרות ופראה כר
 אן ונבא אל שמואל: ויאמר הוה שאל 15
 הנדהפה לי מה אומר לכם שמואל: ויאמר 16
 שאל אל יהוה הנה העל לנו פי נבטת
 האחרות ואת דבר המלוכה לאדוני לו אשר
 אומר שמואל: ויצעק שמואל אדהשם 17
 אל יהוה הפקיה: ויאמר אל בני ישראל
 פד אומר יהוה אלו ישראל אנכי העלתי את
 ישראל מפערים וציל אתכם מיד מצרים ומיד
 פל דימלכותו הלקחים אתכם: ואים דאים 18
 מאסיתם את ארזיכם אשר הוה משיע לכם
 מפל דעיתכם וצודיתם ויתאמר לו פי מלך
 חמים עלנו ועתה התצנו לפני יהוה לשבטיכם
 ולאלופים: ויגרוב שמואל את פל שבטי 20
 ישראל וילך שבט שבט: ויגרב את שבט 21
 בנימן למשפחתו ותלכד משפחת הפסור
 וילכד שאל בן קיש ויבקשה ולא נבטת:
 וישאלו על ביהוה הנבא על דגם איש 22
 ויאמר יהוה הפקיה והוא נבא אל הפלכי:

שאל ויאמר אנכי דאיה עלה לפני הנבטה
 ואלהם עמי דאים ושלחתיך בלך וכל אשר
 20 בלבבך אבד לך: ולא תחנה האבדות לך דאים
 שלשה דאים אל השם את לבך להם פי
 נבטת ולמי פל דומה ויהוה הוא לך וכל
 21 בית אהר: ויען שאל ויאמר הלא בן דומי
 אנכי מקצתי שבטי ישראל ומשפחתי הצעדה
 מפל משפחת שבטי בנימן ולמה דפדת אלי
 22 בזה הוה: ויקח שמואל את שאל ואת נשו
 ויבאים לשפחה ויען להם מקום פראש
 23 הפראים והפה פלשם איש: ויאמר שמואל
 לשפח תסרי את דפנה אשר נתידי לך אשר
 24 אמרתי אלקי שים אהר עמק: ויום הוצפת
 ארזיך והעליה וישם ללכי שאל ויאמר
 הנה והשאר שים לשפח אל פי למען שכח
 לך לאמר השם קראתי ויאכל שאל עם שמואל
 25 ביום ההוא: וירד מהבמה העיר והפ עם
 26 שאל על דגנו: וישפכו ויהי פעלות השחר
 ויקרא שמואל אל שאל הנג לאמר קמה
 והשחרף ויקם שאל ויצא שניהם דא
 27 לשמואל והוצפה: הפה ויהי בקצה העיר
 ושמואל אמר אל שאל אבד לך ויעל לפני
 ויעל ואתה עמד פים ואשמעך אודיע
 אלהים:

CAP. X.

1 ויקח שמואל את פון השמן ויצק על ראשו
 ויסקרה ויאמר הלא פי משחה יהוה על ביהוה
 2 לנדי: בלכתו דאים מעפול וכפאת שני
 ארזים עם קבוצתו חל בנבל בנימן בצלחה
 ויאמר אלקי נבטת האחרות אשר הלכת לבקש
 והפה מש אהר אודית האחרות והא לב
 3 לאמר מה אעשה לבי: והלפת משם והלאה
 והכל ער אהר חמד ומצאף שם שלשה
 ארזים עלים אל הארזים בית אל אהר משא
 4 שלשה נדים וחדד משא שלשת פרות להם
 וחדד משא נבליו: ושאלו לך שלום ונתנו
 5 לך שני לזם ולקחת מיום: אהר בן תבא
 אל נבטת הארזים אשר שם נבטי פלשתיים

לְקַח אִתּוֹ שְׂמֹאל וְיֹאמֶר לְקַח אֶת־שְׂמֹאל
 קָדְמוֹ אֶתְּךָ אֶת־אֶחָד מִבָּנָיִם וְקַח
 בְּשֵׁשׁ אֲדָמָתָיִם וְיַעֲשֶׂה בְּיָד אֲבוֹתָיִם וְיִי
 בְּאֶרֶץ שְׁלֵשָׁה וְלֹא מִצָּא וְיַעֲשֶׂה בְּאֶרֶץ שֵׁשׁ
 וְאֶחָד וְיַעֲשֶׂה בְּאֶרֶץ מִינֵי וְלֹא מִצָּא וְהָפֵה
 בְּאֶרֶץ צֶדֶק וְשְׂמֹאל אָמַר לְנִעְשׂוֹ אֶת־עַמּוּל
 וְנִשְׁפָּה פֶן־יִדְוֶל אִתּוֹ מִדְּאֻמָּתוֹ וְהָפֵה
 וְיֹאמֶר לוֹ הִפֵּה יְהוָה אִישׁ אֱלֹהִים בְּעֵינֵי הָאִישׁ
 הָרִאשׁוֹן כִּכְפֹּר כֹּל אֲשֶׁר־דָּפַר פִּאֲיִסָּא שְׂפִירָה
 שֵׁם אֵילִי נִדַּח לֵט אֶת־דָּוִם אֲשֶׁר־הָיָה
 עֲלָיו וְיֹאמֶר שְׂמֹאל לְנִעְשׂוֹ הִפֵּה מִלִּךְ וְיִי
 בְּמֵא לֵאשׁוֹר בִּי הָאֱלֹהִים אֲנִי מְבַלֵּט הַשְּׂפָדָה
 לְבִמְדָּא לֵאשׁוֹר הָאֱלֹהִים מִדָּא אֲנִי וְיֹאמֶר ה
 לְעַמְּתָא אֶת־שְׂמֹאל וְיֹאמֶר הִפֵּה נִמְצָא מִדָּא
 שֵׁלֵק בְּסָא וְנִתְּוִי לֵאשׁוֹר הָאֱלֹהִים הַדְּבִיר לֵט
 וְהַפְּסִי לְסַחֵם וְיִשְׂרָאֵל פִּדְוֵה אֶת־אֶמֶר הָא
 בְּלִמְדָּא לְדֻשׁ אֱלֹהִים לְבִי וְנִלְכֵה עַד־הָרֵא
 לְבִמְדָּא דֹאֵם יִשְׂרָאֵל לְסַחֵם הָאֱלֹהִים וְיֹאמֶר ש
 לְנִעְשׂוֹ טוֹב דְּסִדְּקָ לְפִי וְנִלְכֵה וְיִלְכֵה אֶל־
 אֲשֶׁר־שֵׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִפֵּה עֲלֵיִם בְּמֵה
 הַדְּבִיר וְהִפֵּה מִצָּא מְעֻרָה בְּאֶרֶץ לְשָׁבָן
 וְיֹאמֶר לְהָאֵשׁ בְּיָד בְּיָד דְּרֹאֵה וְיַעֲשֶׂה אֵל
 וְהַאֲמִירָה אֵשׁ הִפֵּה לְסִדְּקָ מִדָּא וְעִשָׂה בִּי
 כֹּא לְעַד בִּי וְיָבֵחַ דֹּאֵם לְעַם בְּבִמְדָּה בְּבִי
 הַדְּבִיר בִּן הַמִּצְטָאן אֲרִי בְּמֵרָם יַעֲלֵה הַבֶּכֶר
 לְאֹכֵל בִּי לֹאֲרֹאכֵל הָעַם עַד־כֹּא בְּרֹאֵה
 הָרִבִּי אֲתִירָם וְאֵכְלֵה הַקָּרָאִים וְעִשָׂה עֲלֵי
 אֲרִי כְדֹאִים הַמִּצְטָאן אֲרִי וְיַעֲלֵה הַדְּבִיר ל
 בָּאִים בְּרֹדֶף הַדְּבִיר הִפֵּה שְׂמֹאל לְבִי לְקָרָה
 לְעַמְּתָהּ הַבְּמֵה וְיִדְוֶה נִלְכֵה אֲדָמָתָיִם שֵׁן
 וְיִי אֲחָד לְפָנֵי מֹאֲשָׁאֵל לְאֹמֵר בְּעַתָּה
 אֲשָׁלָה אֶתְּךָ אִישׁ כְּמֹדֶף בְּנִימִי וְמִשְׁחֻתִּי
 עַל־עַמּוּל וְשָׂרָא הַדְּשִׁיעַ אֲדִיעַמּוּל מִיָּד בְּלֵט
 בִּי וְרֹאֵה אֲדִיעַמּוּל בִּי בָּאֵה צְעֻקָה
 וְשְׂמֹאל וְרֹאֵה אֶת־שְׂמֹאל וְיִדְוֶה עַד־הָ
 הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲמִירָה אֶתְּךָ הִי יַעֲשֶׂה בְּעַמְּתָה
 שְׂמֹאל אֶת־שְׂמֹאל בְּרֹדֶף הַדְּשִׁיעַ וְיֹאמֶר הִפֵּה
 כֹּא לִי אֵל אֵה בְּיָד דְּרֹאֵה וְיִי שְׂמֹאל א

מִלֵּךְ לְשִׁסְטִי וְהַפְּסִי שְׂמֹאל אֶת־יְדֵהוּ
 7 וְיֹאמֶר יְדֵהוּ אֶל־שְׂמֹאל שִׁמְעֵה בְּקוֹל הָעַם
 לְכַל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בִּי לֹא אֲתִירָם כֹּאֲמו
 8 בִּי־אֲרִי מִכֹּאֵם מִמִּלֵּךְ עֲלֵיהֶם וְכָל־הַמַּעֲשִׂים
 אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיָּוֵם הָעֹלָמוֹת אֲדֹאֵם מִפְּעֻלָּם וְעַד
 הָאֵם הָאֵה וְיַעֲשֶׂה וְיַעֲשֶׂה אֱלֹהִים אֲדֹאֵם בִּן
 9 הִפֵּה עֲשִׂים בְּמִלֵּךְ וְעִשָׂה שִׁמְעֵה בְּקוֹלֵם אֶתְּ
 בְּרִיעַד עִשְׂדֵי בָּאִים הַדְּבִירָה לְדֹם מִשְׁפַּט
 10 הַמִּלֵּךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם וְיֹאמֶר
 שְׂמֹאל אֶת־כָּל־דְּבִירֵי יְדֵהוּ אֶל־הָעַם הַשְּׂאִלִים
 11 מִכֹּאֵר מִלֵּךְ וְיֹאמֶר הִי יְדֵהוּ מִשְׁפַּט
 הַמִּלֵּךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם אֶת־בְּמֵכֶם יִקָּח
 וְשֵׁם לוֹ בְּמִנְכֵבְתוֹ וּבְשִׁלְטוֹן הַרְצָה לְפָנֵי מִנְכֵבְתוֹ
 12 וְלִשְׁמוֹ לוֹ שִׁדְוֵה אֱלֹהִים וְשִׁדְוֵה חֲמִשִּׁים וְלִדְשׁ
 וְיִשְׁוֹ וְלִקְצָה קְצִידוֹ וְלַעֲשֻׁרָה כָּל־מִלְּחֻמוֹ
 13 וְכָל־וְכָל־וְהַדְּבִיר וְהַדְּבִירֹתֵם יִקָּח לְשִׁדְוֵה
 14 לְשִׁדְוֵה וְלִשְׁוֵה וְהַדְּבִירֹתֵם וְהַדְּבִירֹתֵם
 פְּרִמִּים וְהַדְּבִירֹתֵם הַדְּבִירֹתֵם יִקָּח וְנִתֵּן לְעַמְּתָה
 15 חֲרִשִׁים וְכִרְמִים יַעֲשֶׂה וְנִתֵּן לְחִסְדֵי וְלַעֲבָדִי
 16 וְהַדְּבִירֹתֵם וְהַדְּבִירֹתֵם וְהַדְּבִירֹתֵם וְהַדְּבִירֹתֵם
 הַדְּבִירֹתֵם וְהַדְּבִירֹתֵם יִקָּח וְעִשָׂה לְמִלְּחֻמוֹ
 17 צִאֲנֵם יַעֲשֶׂה וְהַאֲמִירָה וְהַאֲמִירָה לְעַבְדֵיִם
 18 וְהַדְּבִירֹתֵם בָּאִים הַדְּבִירֹתֵם מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי אֲשֶׁר
 בְּרֹחֵם לָבֵם וְלֹאֲרִי עִשָׂה יְדֵהוּ אֲתֵם בָּאִים
 10 הַדְּבִירֹתֵם וְיִמְצָאֵה הָעַם לְשִׁמְעֵה בְּקוֹל שְׂמֹאל
 20 וְיֹאמְרוּ לֹא בִּי אִם־מִלֵּךְ יְדֵהוּ עֲלֵיִם וְהַדְּבִירֹתֵם
 גַּם־אֲנִי כָּל־הַדְּבִירֹתֵם לְשִׁסְטִי מִלְּפָנֵי וְהַדְּבִירֹתֵם
 21 לְפָנֵי וְנִלְכֵה אֶת־מִלְּחֻמוֹתֵי וְיַשְׁמַע שְׂמֹאל
 אֶת־כָּל־דְּבִירֵי הָעַם וְיַפְּרֵם בָּאֲרִי יְדֵהוּ
 22 וְיֹאמֶר יְדֵהוּ אֶל־שְׂמֹאל שִׁמְעֵה בְּקוֹלֵם הַמַּלְכֻת
 לְדֹם מִלֵּךְ וְיֹאמֶר שְׂמֹאל אֶל־אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל לְבִי
 אִישׁ לְעִירִי

CAP. IX. ט

1 וְיִדְוֶה אִישׁ מִבֵּן יִמֵּן וְשִׁמְעֵה בְּקוֹלֵם בְּרֹדֶף
 בְּרֹדֶף בְּבִמְדָּה בְּרֹדֶף בְּרֹדֶף בְּרֹדֶף בְּרֹדֶף
 2 וְיִדְוֶה לוֹ וְיִדְוֶה בְּרֹדֶף בְּרֹדֶף בְּרֹדֶף
 וְיִי אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִכָּל־מִשְׁכֵּם
 3 וְיַעֲשֶׂה בְּמֵה מִלְּפָנֵי הָעַם וְיַאֲמִירָה הַאֲמִירָה

שמואל א ה קצח

חטאת ליהוה ושפט שמואל את בני ישראל
 בפשפפה: ושפטו שלמים ביהוה קבצו בני
 7 ישראל הפשפפה ויעלו סנה שלמים אל
 ישראל ושפטו בני ישראל ויהי מפני
 8 שלמים: ואמר בני ישראל אל שמואל
 אל תחוש מפני כונן אל יהוה אלוהי
 9 וישפטנו כד שלמים: ויקח שמואל סלה
 חלב אחד ויעלה סלה לכל ליהוה ויעק
 שמואל אל יהוה בעד ישראל ויעבד יהוה:
 10 ויהי שמואל מעלה העולה ושלמים בשנה
 למלחמה בישראל ויעם יהוה בקול צהור
 ביום ההוא על פלשתים ויהפם וינפסו לפני
 11 ישראל: ויצא אשׁו ישראל מן הפשפפה
 ויהי אד שלמים ויהם עד מתחת לבח
 12 פי: ויקח שמואל אבן אחד ושם בו
 הפשפפה ובן השן ויקרא אד שלמה אבן העזר
 13 ואמר ערדפה עזרת יהוה: ויפגעו הפלשתים
 ולא יספו עוד לבוא בגבל ישראל ויהי יד
 14 יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: והשמדה
 הערים אשר לקדו שלמים מאת ישראל ו
 15 לשׁוואל מעקרון ועד צת ואד נגלן העיל
 ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל
 16 ובין האמורי: ושפט שמואל את ישראל
 כל ימי יהוה: והלך מדי שנה בשנה וסבל
 17 בית אל והגלגל והמשפה ושפט את ישראל
 את כל דמוקמות האלה: והשבת דממתו
 בשם יהוה ושם שפט את ישראל ויבן שלם
 מופת ליהוה:

CAP. VIII. ה

1 ויהי כאשר וכן שמואל ושם אד בניו שלמים
 2 לישׁוואל: ויהי שם בני הבסור יאל ושם
 3 משנה אביה שלמים צבא שבע: ולא היה
 4 בנו בדין וישו אתיו הצעיר יקדו שׁווד
 5 וישו משפט: והקבצו כל וקני ישראל
 6 ויבאו אל שמואל דרמתה: ואמר אלו דבני
 7 אתה ולקח וקח וקח לא הלכתי בדרך עשה
 8 סימדה עני מלך לשפטני בכל הדמים: וירע
 9 הדם בעיני שמואל כאשר אמרו וקח עט

1 יהוה יהושע בן נתנאי והעמוד שם ושם
 אבן גדולה ויבשו את עמי העולה ואד השוח
 15 העלו עליה ליהוה: חלום הוידו: אד ארון
 יהוה ואד הדרו אשׁו אשׁו מלחב
 ושפטו אל דבן גדולה ואלו ביד שלמים
 העלו עליה וחסו וסדום פאם יהוה ליהוה:
 16 והמפדה סנה שלמים ויא ישבו עקרון ביום
 17 ההוא: ואיה סנהו הריב אשר הטיבו
 שלמים אשׁו ליהוה לישׁווד אחד לעה אחד
 18 לישׁוודן אחד לט אחד לעקרון אחד: ועבדי
 הריב כספו מל שני שלמים לחמשה השלים
 סעד כספו ועד פטר חסו ועד אבן הגדולה
 אשר הריב עליה אח ארון יהוה עד היום הזה
 19 ביהוה יהושע בן נתנאי: ויהי כאשר ביד
 יהושע פ רחא פארן יהוה ויהי עם שבעים
 אשׁו חמשים אלה אשׁו ויתאבלו הים מן
 20 הים יהוה עם סנה גדולה: ואמר אשׁו
 ביד שלמים כי יכל לעמוד לפני יהוה האלהים
 21 הקדוש יהוה ואלמי ועלה מעלי: וישלחו
 סלמים אל יושבי קדו יערים לאמר השנו
 שלמים אד ארון יהוה רח ויחלו אשׁו
 אלהם:

CAP. VII. ו

1 ויבאו אשׁו: קחת ערים ויעלו את ארון
 יהוה ויבאו אשׁו אל בית אביטב בפנעה ואד
 אשׁו על קדשו לשם אד ארון יהוה:
 2 ויהי סיום שבת הארון בקחת ערים ויהי
 3 הדום יהוה עשום שנה ויהוה כל בית ישראל
 4 אשׁו יהוה: ואמר שמואל אל כל בית
 ישראל לאמר אם צכל לבכם אחם שבים
 אל יהוה הסוד את אלו הבר מיוכם
 והעשיות והבט לבכם אל יהוה ועבדו
 5 לבח ויחל אחם מיד שלמים: ויסרו בני
 6 ישראל את העלים ואת העשיות ויעבדו
 7 את יהוה לבח: ואמר שמואל קבצו
 8 את כל ישראל הפשפפה והאפול בעתם אל
 9 יהוה: ויקבצו הפשפפה וישאסו מים וישפכו
 לפני יהוה ויצאם פאם יהוה ואמר שם

והיה מרמזת להן בליל ההוא כבודו
האלהים נאמן והאלהים אשר לא מרדו
בפסלים ותפל שעתה יהי העד השמים:

CAP. VI.

והי ארון יהוה בשדה שלמים ש
חולשים ויקרא שלמים למינים ולעם
לאמרו מה נעשה לארון יהוה ויהי
לשלוש מקומו: ואמרו אב משלמים:
ארון אלוי ישראל אל השלוחו ארז יתקם
השכן ישיש לו אשם או תעמא וטדע
למה לא תצטרך חז מכבו: ואמרו מה דה
אמר לשיב לו ואמרו מספר סנה פלס
המשה פלסו חזב והמשה עכפי וזב
מכפה אחז לכלם חסונכם: ועשיתם
עללים וצלמי עכפיקם והמשהים אחד
ותקום לאלוי ישראל פסד אזלי יקל או
מעלים ומעל אלהים ומעל ארצכם: ו

תכבדו אד לנבכם פאמר פבדו מכפיקם וז
אד לפם ולא פאמר והמעל פים וישא
ומלם: ועשה קוד ועשו עולה חולשה:
לשתי פרות עלות אשר לא עולה עליה
ואתים אד חפזות בעלה: והשמים
מאתים דפיותו: ולקחים אד ארון
ותקים אד אד העולה ואת: על התיב
השמים לו אשם חסוסי פארנו מכפדו וש
ארז הגדו: והאיתם אב יהוה נבול:
פית שמשו הוא עשה לס אד חפזתה דה
האית ואב לא יתעם פי לא חז בעו
מקדה הוא יהי לס: ויעשו האשמים פן:
שתי פרות עלות ויאסחם בעלה ואת
פל בפרו: ותסמו את ארון יהוה אד
ואת הארזו ואת עכפי החזב ואת
מחודים: וישטה הפזוח פידו על דרך
שמש במסלול איתו האב והזב נעו ולא
יכוון ומסאל יכתי שלמים האיתם אב
עד נבל פוח שמשו: ויהי שמשו קצרים
חמים בעמק וישאו את עיניהם ויראו:
הארץ וישמחו לראות: והעולה פאה:

פירוק האש וכבד הוא שמש אד ישראל
19 ארבעים שנה: ופלוו אשה פיתם דדה לל
וחשמע אד השמעה אל הלה ארון האלים
וכח חמדה ואלשה וחסע וילד פד סוכמו עליה
20 צדיה: וקטח כחיה ותפוסה הפצחה עליה
אל חורא פד בן ילדה ולא עתה ולא עתה
21 לפה: ויקרא לש א כסד לאמו גלה כסד
משורא אל הלה ארון האלים ואל חמדה
22 ואלשה: ותאמר גלה כסד משורא פי נלקח
ארון האלים:

CAP. V.

1 והשמים לקח את ארון האלים ויבארו מאבן
2 העד אשודיה: ויקרא שלמים אד ארון
האלים ויסא ארז מית דתן ויצט ארז אצל
3 דתן: ותשכמו אשודים מפזות דדה דתן
פל לפכו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו אד
4 דתן וישם ארז למקומו: ותשכמו בבקר
מפזות דדה דתן פל לפכו ארצה לפני ארון
יהוה וראש דתן וישא: ופוח היו פדות אל
5 המפתח דה דתן לשאר עליו: עלים לא יתדמו
כחז דתן וכלי דפאים פיד דתן על מפתח דתן
6 פאשודו עד האם דהו: ויכבדו יהוה
אל האשודים ותשם יד ארם בעלים
7 אד אשודו ואת נבליו: ויהא אשד אשוד
פד בן ואמרו לא ישוב ארון אלוי ישראל עפט
9 פד קשתה חז עליש ועל דתן ארזים: ושלחו
ויאסרו את נבל סרל שלמים אדום ויאמרו
מה נעשה לארון אלוי ישראל ויאמרו פה
יפ ארון אלוי ישראל ויפס אד ארון אלוי
9 ישראל: והי ארזו: והספ ארז חודו חז
יהוה בעל מדמה גודלה מאד חז אד אשד
העוד מקטן ועד גדול וישחורו לדם עשלים:
10 וישלחו את ארון האלים עקרו יהי פסא
ארץ האלים עקרו ויעקו העקלים לאמו
הספ אל אד ארון אלוי ישראל להמתת
11 ואת עמי: וישלחו ויאסרו אד פל סרני
שלמים ויאמרו שלחו אד ארון אלוי ישראל
ושב למקומו ולא יסורו ארז ואת עמי פה:

שמואל א ד קצה

3 אֱלֹהִים אִישׁ׃ וַיֵּאמֶר הָעָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּמְחֹרוּ
 וַיִּבְנוּ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה מַסָּעֵי יְהוָה וְהָיוּ לְסֵמִיּוֹת
 4 יְהוָה וַיֵּאמֶר בְּקִרְבֵּנוּ וְשִׁיעֵנו מִפָּנֵי אֱמִינֵנו׃ וַיִּשְׁלַח
 הָעָם שְׁלֹחַ וַיִּשְׁאֵל מִשָּׁם אֶת אֲזָן פִּי־דִידֹנָה
 צַבִּיחָה שֶׁבַע הַבְּרִיטִים וְשָׁם שָׁרְיָה בְּנֵי־עֵלִי עִם־
 5 אֲזָן פִּי־הָאֱלֹהִים הַסָּעֵי וַיִּסְתַּחֲסוּ׃ וַיְהִי
 כַּמָּוֶה אֲזָן פִּי־דִידֹנָה אֶל־נַפְתָּלִי וַיִּשַׁע
 6 כָּל־יִשְׂרָאֵל חֹדֶשׁ נְדֻלָּה וַיִּשְׁמַע הָאָרֶץ׃
 וַיִּשְׁמָעוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַחֲרוֹתָה וַיִּמְחֹרוּ
 7 מִהּ לֵקֵל הַחֲרוֹתָה וַנְדֻלָּה הָאָרֶץ בַּמָּוֶה
 הָעִבְרִית וַיְדַע כִּי אֲזָן יְהוָה בֵּן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃
 8 וַיִּרְאֵהוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אִמְרוּ בֵּן אֱלֹהִים אֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ וַיִּמְחֹרוּ אִי לֵט כִּי לֹא יְהוָה בֹּאֵר
 9 אֲחֻזָּה לְשָׁמַיִם׃ אִי לֵט מִי יִצְלַח מִיַּד הָאֱלֹהִים
 הָאֲדֻמִּים הָאֵלֹהִי אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַנִּפְתָּרִים
 10 אֲדִמְצָרִים בְּלִמְפָּה בַּמִּדְבָּר׃ הַחֲחֹלֵי הָיוּ
 לְאֱלֹהִים פְּלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲבֹדוּ לְעַבְדֵימֶנּוּ
 11 עַבְדֵי לִבְּיָהוּם לְאֲנָשִׁים וּלְחַמְסוֹ׃ וַיַּחֲמֹם
 פְּלִשְׁתִּים וַעֲבָד יִשְׂרָאֵל וַיִּסְאוּ אִישׁ לְאֹהֲלֵי וַחֲוֵי
 12 הַחֲפֵזָה נְדֻלָּה מֵאֵד וַחֲסֵל מִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֲלָף
 13 וַיִּבְנוּ׃ וַאֲזָן אֱלֹהִים נִלְקָח וַשְּׁנֵי בְּנֵי־עֵלִי מָתוּ׃
 14 הַסָּעֵי וַיִּסְתַּחֲסוּ׃ וַיִּרְץ אִישׁ־בְּמִמּוֹן מִבְּמִשְׁכַּת
 15 וַיֵּאמֶר שְׂלֹחַ בָּיָם הַיְהוָה וַמִּיֹּד קָרְעוּם וְאִמְרָה
 16 עַל־דָּמָם׃ וַיִּסָּא הַחֵדָּה עַל לִישָׁן עַל־דִּבְכָּה
 17 קִי הָיָה מַצְפָּה פִּדְיוֹהָ לִפְיֵי חֵדָּה עַל אֲזָן
 18 הָאֱלֹהִים הַיְהוָה בֵּן לְדִידָה בְּעַד וַחֲוֵקָה כִּלְ
 19 הַעִיר׃ וַיִּשְׁמָע עַל־אֶת־קוֹל הַצְּעָקָה וַיִּאמֶר
 20 מִה קוֹל הַחֲרוֹתָה הַיְהוָה הַיְהוָה מִיָּד וַיֵּאמֶר וַיִּבְנֶה
 21 לְעֵלִי׃ וְעֵלִי בֶן־חֲשָׁשִׁים וַשְּׁמֹנֶה שָׁנָה וַשְּׁנֵי
 22 לְבָבָה וְלֹא יָסַל לְרֵאשִׁיתוֹ׃ וַיִּאמֶר הָאֵשׁ אֶל־עֵלִי
 23 אֲנִי הִנֵּה מִן־דְּמִמְשֻׁכָּה וְאִנִּי מִן־דְּמִמְשֻׁכָּה
 24 נִסְחֹו דָּמָם וַיִּאמֶר מִה־יְהוָה הָיָה בְּנֵי וַיִּבְנוּ
 25 הַבְּנֵי־שׁוּר וַיִּאמֶר עִם יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי פְּלִשְׁתִּים וְעַם
 26 מַסָּעֵי נְדֻלָּה הַיְהוָה עִם וְעַם־שָׁרְיָה בְּנֵי־עֵלִי מָתוּ
 27 חֲסֵל וַיִּסְתַּחֲסוּ וַאֲזָן הָאֱלֹהִים נִלְקָחוֹ׃ וַיְהִי
 28 פְּדוּמִית׃ אֶת־אֲזָן הָאֱלֹהִים וַחֲסֵל מִן־עַל־דִּבְכָּה
 29 אֲחֻזָּתָה עַד יַד הַשָּׁשִׁים וַחֲוֵקָה מִן־קוֹל וַיִּמָּוֶה

6 לִבְרִיאָתוֹ שֶׁבַע וַיִּלְקֹחַ וַיִּשְׁכַּב׃ וַיִּקַּח יְהוָה
 7 קָדָה עֵדִי שְׂמֹוֶאל וַיִּקַּם שְׂמֹוֶאל וַיִּקַּח אֶל־עֵלִי
 8 וַיִּאמֶר הֲגַלִּי כִי קָדָה לִי וַיִּאמֶר לִבְרִיאָתוֹ בֵּן
 9 שֶׁבַע שָׁנָה׃ וַשְּׂמֹוֶאל מָתוּ דַע אֲתִידֹנָה וְהָיוּ
 10 צַלָּה אֱלֹהֵי דִידֹנָה׃ וַיִּקַּח יְהוָה קָדָה שְׂמֹוֶאל
 11 בְּשִׁלְשֹׁת וַיִּקַּם וַיִּלְקֹחַ אֶל־עֵלִי וַיִּאמֶר הֲגַלִּי כִי
 12 קָדָה לִי וַיִּבֶן עֵלִי כִי יְהוָה קָדָה לְעֵשׂוֹ׃ וַיִּאמֶר
 13 עַל שְׂמֹוֶאל לֵךְ שָׁבִי יְהוָה אִם־יִקְרָא אֱלֹהֵי
 14 וְהָיוּ דִידֹנָה כִּי שָׁמַע עַבְדֵי יְהוָה שְׂמֹוֶאל
 15 וַיִּשְׁכַּב בְּמַקְוָמוֹ וַיִּסָּא יְהוָה וַיַּחֲדַב וַיִּקְרָא
 16 כַּסָּעֵי בַּסָּעֵי שְׂמֹוֶאל׃ שְׂמֹוֶאל וַיִּאמֶר שְׂמֹוֶאל
 17 דִּבְרֵי כִי שָׁמַע עַבְדֵי׃ וַיִּאמֶר יְהוָה אֶל־
 18 שְׂמֹוֶאל יְהוָה אֲנִי עֹשֶׂה דָבָר בְּשְׂרָאֵל אִישׁ
 19 מִן־שָׁמַע הַצְּעָקָה שָׁחַ אֲנִי׃ בָּיָם הַיְהוָה
 20 אֲקָם אֶל־עֵלִי אֶת מִלְּאָכֶה דִּידֹנָה אֶל־פִּיתוֹ
 21 הַיְהוָה וְכִלְדָּה׃ וַדִּידָה לִי כִּי שָׁמַע אֶת־פִּיתוֹ
 22 שֶׁ־שָׁלַם בְּשֵׁן אֲשֶׁר־יָדַע כִּי מַקְלִים לֹא־בָיו
 23 וְלֹא כִדָּה בָּם׃ וַיִּבֶן נַשְׁעֵי לְבַח עַל אֶבֶד
 24 יַחֲפֹזֵר עַן פִּידֵי־עֵלִי בּוֹחַ וּבַמְסֻחָה עִדְשָׁלִם׃
 25 וַיִּשְׁכַּב שְׂמֹוֶאל עַד־בֹּקֶר וַחֲסֵל אֶת־דְּלִחוֹת
 26 פִּידֵי־יְהוָה שְׂמֹוֶאל וְאֵם מִבְּעַד אֶת־דְּמִרָאֵה
 27 אֶל־עֵלִי׃ וַיִּקְרָא עַל אֶת־שְׂמֹוֶאל וַיִּאמֶר שְׂמֹוֶאל
 28 בֵּן וַיִּאמֶר הֲגַלִּי וַיִּאמֶר מִה הָיָה אֲשֶׁר דִּבְרֵי
 29 אֱלֹהֵי אֶל־נֶאֱמַר תְּכַחֵד מִמֶּנִּי כִּי יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים
 30 וְכִי יִקַּח אֶת־חַיִּיתוֹ מִמֶּנִּי דָבָר מִן־דְּבִירָם
 31 אֲשֶׁר־דִּבְרֵי אֱלֹהֵי׃ וַיִּסְרֹף שְׂמֹוֶאל אֶת־עֵלִי
 32 הַבְּרִיטִים וְלֹא כֹחַ מִמֶּנּוּ וַיִּאמֶר יְהוָה וְהָיוּ הַפְּסָד
 33 בְּעֵינֵי יַעֲשֶׂה׃ וַיִּגְדַּל שְׂמֹוֶאל וַיְהוָה יְהוָה עִלְּוֹ
 34 וְלֹא־דִבְשָׁל מִן־דְּבִירָם אֲרָצָה׃ וַיְדַע כִּי־יִשְׂרָאֵל
 35 מִיָּד וַעֲדָה שָׁבַע כִּי־יִסְתַּחֲסוּ שְׂמֹוֶאל לְבָבָה
 36 לְדִידָה׃ וַיִּקַּח יְהוָה לְדִידָה בְּשִׁלְחָה פִּדְיוֹנָה
 37 יְהוָה אֶל־שְׂמֹוֶאל בְּשֵׁל דִּבְרֵי יְהוָה׃

CAP. IV. 7

1 וַיְהִי דָבָר שְׂמֹוֶאל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּצְאָה יִשְׂרָאֵל
 2 לְקָרָא פְּלִשְׁתִּים לְמַחְמָה וַיִּהְיֶה עַל־דָּאָן
 3 הָעָם וְשִׁלְשִׁים תְּנוֹ בַּסָּעֵי׃ וַיִּשְׁכַּב פְּלִשְׁתִּים
 4 לְקָרָא יִשְׂרָאֵל וַחֲפֹשׁ הַמְּלִיחָה וַעֲבָד יִשְׂרָאֵל
 5 לְסֵמִיּוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיִּשָׁבַח מַסָּעֵי בַּמָּוֶה

5 כי לא-סמרה השמעה אשר אנכי
 מעבדים עם ידוה: אם יהוה אלהי לי
 ושלל אלהים ואם לדוה יהוה אשר מי ידע
 לו ולא ישמעו לקול אנהם פדוהם
 להמיתם: והגש שמואל הקו גדל והגב
 עם ידוה וגם עם אנשים: והוא א
 אלהים אל-עלי והאמר אלהי פה אמר ה
 הנגלה מלחיו ארבות אביו בהיותם במצו
 לבית פדוה: והוא אלו מל-שבתי יש
 לו לבן לעלה על-מזבחו להקטר ק
 לשאת אסוד לפני ואתה לבית אביו את
 אשר בני ישראל: לפה תבטו מבחי ובמב
 אשר ציריו משן והיכבד את-בניו כ
 להביאם מאשית מל-מנחה ישראל לע
 לקח כהם ידוה אלו ישראל אמו אמוהו ב
 וביח אביו יהוה לפני עד-שלם ושמו ה
 ידוה חללה לו פי-מבנה אביו ובזו ה
 הפו ימים פאים ונדעו את-הקו והא
 בית אביו מנחה וכן בביתו: והבטת צד
 בכל אשר-טיב את ישראל ולא ידוה
 בביתו מל-המיתם: והוא לא-אמית לק
 מזבחו לעלות ארבעתו ולאוב את-עם
 וכל-מרבית ביתו ימרו אנשים: וזה קו ה
 אשר יא אל-שני בתי אלהפני ופיסום
 אחד ימרו שניהם: והקטמו לו פתו כ
 פאשו מלכיו ובגשתי יעשה ובכרו לו
 נאמן והזוהק לפני משוה מל-המיתם: ו
 מל-החור בביתו יבוא להשתחוה לו לא
 כפי וכפ-לחם והוא ספחתי כה אלה
 הפדות לחלל פדלחם:

CAP. III.

והגש שמואל משרת את-ידוה לפני על
 ידוה והיה קול מימים היום אין חוין כפ
 ודוה פים הווא ועל שכב במקומו ועיני ה
 סוזה לא יוכל להאח: וע אלהים סרם
 ושמואל שכב בהיכל ידוה אשר-שם
 אלהים: והוא ידוה אל-שמואל והאמר ה
 וירץ אל-עלי והאמר הנני פדוה את-לו ו

5 אחר וקול: שבעים בלחם משוה ועבים חלו
 עד-עקרה ילדה שלשה ורפת בנים אמלה:
 6 ידוה ממרה ומחה מרה שאל ויעל: ידוה
 8 מדיש ומעשיר משפל אר-מזמם: מלם
 מעשר ול מאשפת יום אביו להשיב עם-
 מדיים וכפא כהד יחלם פי לדוה מצני
 9 ארץ וישור עלחם תבל: תלו חסדו שלמו
 השעים בחשוף דפס פלא כהן תפ-איש:
 10 ידוה תחו מרבו עלו בשמים ידם ידוה ידו
 אסס ארץ ויחן על מלפו ויום קח משוה:
 11 ויקח אלקה הרמחה על-פיתו והגש ידוה
 12 משוה את-ידוה אר-פני על הבקו: ובני על
 13 בני בליעל לא ידע את-ידוה ומשפט הדינים
 את-העם מל-איש וכן וכי וכן יש הבקו
 14 בפשל הגשור המול שלש השנים ברו: הדיה
 בפלו או ברו או בקלחת או פשוה מל-אשר
 יעלה המולת יקח הבקו בו פכה יעשו לכל-
 15 ישראל הבאים שם בשלה: גם בגרם יקטרן
 את-החלב וכן: כש הבקו והאמר לאיש הדיה
 חנה משו לצלח לפהו ולאר-קח מופה בשו
 16 מבשל פי אס-דו: והאמר אלהי האיש קפו
 יקטרין פים החלב וקח קח פאשו תאה משו
 והאמר לו פי עתה תתן ואם לא לקוחי בחוקו:
 17 ותוה חפאת הדינים גדולה מאד אר-פני ידוה
 18 פי סגלו האנשים את-מנחה ידוה: ושמואל
 משוה אר-פני ידוה יש תגד אסוד בו:
 19 ומעיל קמן תעשה-לו אלו העלטה לו מימים
 ומימה בעלחתי את-אישיה לופח אר-ח
 20 הימים: וסוף עלו את-אלקנה ואת-אשתי
 והאמר ישם ידוה קח ורע מן-האשה הווא
 תחת השאלה אשר שאל לדוה הדיה למקמו
 21 פי-פשו ידוה אר-דפה ותוה וחלו שלשה
 בים ושתי בנת ותגל הגש שמואל עם-ידוה:
 22 ועל וכן מאד ושמו את-מל-אשר יעשו בניו
 לכל-ישראל ואת-אשר ישכח את-העשים
 23 הצבאות פחו אלו מעד: והאמר לחם לפה
 תעשו פדימים האלה אשר אנכי שמע את-
 24 הדינים ועים מאת מל-העם אלה: אל בני

שמואל א

LIBER I. SAMUELIS.

CAP. I. א

17 דברתי עֲדֵיהֶם: וַיֵּץ עָלַי וַיֹּאמֶר לְבִי לְשֹׁלֵם
 וְהֵלֵךְ יִשְׂרָאֵל יְתֵן אֶת־שְׁלֹשֵׁי אֲשֵׁר שְׂאֵלָה
 18 מֵעִמִּי: וְהֵאמֶר תִּמְצָא שְׂפוֹתָיו וְהָ שְׁעֵיךָ
 וְהִלְךְ הָאִשָּׁה לְדַבָּרָה וְהֵאמֶר וְסָגְרָה לֹא־יִדְוֶה לָּהּ
 19 עוֹד: וַיִּשְׁפָּטוּ בְּפִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנַי דְּהִלָּה
 וַיִּשֶׁם וַיִּבְרָא אֶל־בָּתִּים דְּמִתְרָה וַיִּדַע אֱלֹהֵי
 20 אֶת־הַיְהוָה אֲשׁוּר וַיִּזְכְּרֶה וַיְהִי: וַיִּדַּע לְהַקְדִּיחַ
 דְּהַיָּמִים וַיַּזְכֵּר הַיְהוָה וַיִּזְכְּרֶה בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁמוֹ
 21 שְׁמוּאֵל כִּי מִדְּבַר הַשְּׂאֵלָתוֹ: וַיַּעַל הָאִשָּׁה
 אֱלֹהֵיךָ וְלִפְתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֲדֹנָיִם הַיָּמִים
 22 וְהִתְקַדְּדוּ: וְהַיְהוָה לֹא עָלְתָה כִּי־אָמְרָה לְאִשָּׁה
 עַד־יִבְרָא דְבַעַר וְהִבְרָאוּ וְנִמְאָה אֲדִישְׁנֵי יְהוָה
 23 וַיִּשָׁב שָׁם עַד־עֶלְמוֹ: וַיֹּאמֶר לָּהּ אֱלֹהֵי אִשָּׁה
 עֲשֵׂי דְפִיכָּךְ בְּעֵינֶיךָ שֶׁבֶל עַד־יִבְרָא אֲדִישְׁנֵי יָמִים
 24 יְהוָה אֲדִישְׁנֵי וַיִּשָׁב הָאִשָּׁה וַתִּזְכֶּךְ אֶת־בְּתוּלָהּ
 עַד־יִבְרָא אֲדִישְׁנֵי: וַתַּעֲלֶה עִפְפָה פֶּאֶשֶׁר בְּמִלְחָה
 25 בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וַאֲשֵׁר אֲחֵת לְמֹת וַיִּבְרַךְ יְהוָה
 וַתִּבְרָא בִּתְיָהּ שְׁלֹשָׁה בָנִים: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 26 אֲדִישְׁנֵי וַיִּבְרָא אֲדִישְׁנֵי אֶל־עֵלָיו: וְהֵאמֶר בֵּן
 אֲדִישְׁנֵי דִּי כְּשִׁיף אֲדִישְׁנֵי אֲנִי הָאִשָּׁה הַזֹּאת
 27 עִפְפָה כֹּהֵל לְהַחֲפִל אֶל־יְהוָה: אֲדִישְׁנֵי הַיְהוָה
 הַחֲפִלְתִּי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שְׂאֵלָתִי אֲשֶׁר
 28 שְׂאֵלְתִי מֵעִמִּי: נָגַם אֲנִי הַשְּׂאֵלָתִי לַיהוָה
 כִּי־דָמַם אֲשֶׁר הָיָה נָגַם שְׂאֵל לַיהוָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לַיהוָה:

CAP. II. ב

1 וַתִּחֲפֹל הַיְהוָה וַיִּאמֶר עֲלֶיךָ לִפְּדוּתָהּ רָמָה
 קָרְבֵי בְּהֵמָה רָבִב פִּי עַל־אֵיבִי כִּי שְׂמִיתִי
 2 בְּשִׁעֲוֵיךָ: אֲדִישְׁנֵי אֲדִישְׁנֵי בְּהֵמָה כִּי־בָרַחְתָּ
 3 וְאֵין צֹר פִּלְאִיטִי אֶל־תִּרְפֵּי תִרְפוֹתָהּ נִבְרָה
 4 נִבְרָה יָצָא עִתָּךְ מִפְּסִיךְ כִּי אֵל יִשְׁעֵי יְהוָה וְלֹא
 נִחַמְנֵי עֲלֵיכֶם: קָשָׁת נִפְיִים חַיִּים וְנִשְׁלָמִים

1 וַיְהִי אִשָּׁה אֶלְתָּה מִן־דְּמִתְרָה צֹפִים מִן־אֲחֵרִים
 אֲשֶׁר אֱלֹהֵיךָ בְּדִיחִים בְּאֵלְתָּה בְּדִיחֵיךָ כִּי
 2 צָרָה אֲסוּרָה: וְלֹא שְׁנֵי שָׁלִים שָׁם אֲחֵת הַיְהוָה
 וְשָׁם הַשְּׂאֵלָה כִּבְרָה וַיְהִי לְסִבָּה וַיִּלְחִם וְהַיְהוָה
 3 אֵין יָלְדִים: וְעַל־הַיְהוָה הָיָה מִשְׁעוֹ מִיָּמִים
 לְיָמָה לְהַשְׂתַּחֲוֶה וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה צְבָחָה בְּשֵׁלָה
 וְשָׁם שָׁרְיָה בְּרַעֲלֵי חֲסִי וְסָרִיס פְּדִיחִים לַיהוָה:
 4 וַיְהִי דָאִים וַיִּזְכֶּךְ אֱלֹהֵיךָ וְנָגַם לְסִבָּה אֲשִׁרְיָ
 5 וְלִכְלֵ בְּתוּלָהּ וְנִסְתַּחֲוֶה מִתְרָה וְהַיְהוָה יְתֵן מִתְרָה
 אֲחֵת אֲשֵׁרִים כִּי אֲדִישְׁנֵי אֲדִישְׁנֵי וַיְהִי כִּי־הִמְרָה
 6 וְנִסְתַּחֲוֶה צְרָחָה גַם־כִּי־נָגַם בְּעֵינֵי הָאִשָּׁה כִּי־
 7 כִּי־יְהוָה בְּעַד דְּהַיָּמִים: וְכִי־יִשְׁעֵה שְׁנֵי בְּשֵׁלָה
 מִן־עֲלֵהּ בְּתוּלָהּ בֵּן־יְהוָה כִּי־תִבְרָא וְתִבְרָה וְלֹא
 8 תִּחְבֹּל: וַיֹּאמֶר לָּהּ אֱלֹהֵיךָ אִשָּׁה הַיְהוָה לְמֹת
 תִּכְפֹּי וְלְמֹת לֹא תִחְבֹּלֵי וְלְמֹת יַעַד לְבָבְךָ הָיָה
 9 אֲנִי מִבֵּן לָךְ מִשְׁעוֹתָהּ בָּנִים: וְהַיָּמִים הַיְהוָה
 אֲדִישְׁנֵי אֱלֹהֵיךָ בְּשֵׁלָה וְאֲדִישְׁנֵי שְׁתֵּה וְעַל־הַיָּמִים
 10 לְשָׁב עַל־דְּבַרְךָ עַל־מִוֹתָהּ וַיִּכַּל יְהוָה: וַיְהִי
 11 מִתְרָה כִּשֵׁף וַתִּחֲפֹל עַל־יְהוָה וְנִבְרָה רָמָה:
 וַתִּזְכֶּךְ מִן־וְהֵאמֶר יְהוָה צְבָחָה אֲסוּרָה תִּחְבֹּל
 12 בְּעֵינֵי אֲמִתּוֹ חֲסִיטִי וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה אֲדִישְׁנֵי
 וְנִסְתַּחֲוֶה לְאֲמִתּוֹ וַעַד אֲשֵׁרִים וְנִסְתַּחֲוֶה לַיהוָה כִּי־
 13 יִכֵּי תִיִּי וְנִסְתַּחֲוֶה לֹא־יִשְׁעֵה עַל־הָאִשָּׁה: וַיְהִי כִּי
 14 דְּבַרְהֵי לְהַחֲפִל לְפָנַי יְהוָה וְעַל־שֵׁמוֹ אֲדִישְׁנֵי
 15 פִּדְיָה: וְהַיְהוָה הָיָה מִבְּרִית עַל־לִבָּה רַק שְׂפוֹתָהּ:
 16 מִתְרָה וְקִלְיָה לֹא יִשְׁמַע וְהַשְׂבָּה עַל־לְשׁוֹנָהּ:
 17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עַל־עֲדִימִי וְהַשְׂתַּחֲוֶה וְהַיְהוָה
 18 אֲדִישְׁנֵי מִלְחָה: וַתֵּעַן הַיְהוָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲדִישְׁנֵי
 אִשָּׁה לְקִשְׁת־חַיִּים אֲנִי וַיִּזְכֶּךְ לֹא שְׂחוֹרָה
 19 וְהַשְׂתַּחֲוֶה אֲדִישְׁנֵי לְפָנַי יְהוָה: אֶל־תִּתֵּן אֲדִישְׁנֵי
 אֲמִתּוֹ לְפָנַי כִּי־מִבֵּן מִיִּי וְכִי־בְעֵינֵי

היה שנים עשר ארץ איש מפני החלץ ו
 אדם לאמר לם חזקים את יושבי יבש
 לשריב דגשים חזקו: וזה יהיה א
 העשן מלחם וכל אשה ישת משב
 תחרימו: ומצא מישבי ו יבש נלע א
 מאח נשה בחלה אשר לא ידעה א
 למשכב וכו' ויבאו איהם אל המטה ש
 אשר בארץ כנען: וישלחו פל ידע
 ודבר אל בני בנימן אשר בסלע רפון ויק
 להם שלום: וישב בנימן בעת הדין וי
 להם דגשים אשר חז משני יבש נלע ול
 מצא להם פן: והעם סם לבנימן פירע
 יהוה פרוץ בשבט ישראל: ויאמר ו
 העדה מדה עשה לנחמים לנשים פרשם
 מפנין אשה: ויאמר ישת פליטה לבני
 לארץמה שבט ישראל: והאנתי לארס
 לוח להם נשים מבנותיהם פרשבע ב
 ישראל לאמר אחי חן אשה לבנימן:
 ויאמר דהו תי יהיה בשלם כמים: וימו
 אשר מצפסה לבת אל מודה השב
 למסלה העלה מבית אל שכמה ומ
 ללטה: והפץ את בני בנימן לאמר ו
 וארמים בפמים: והארם וזה אביצ
 בחד שילד לחל במחלה ויצאום כ
 הפרמים ונסתם להם איש אשתו מב
 שילד הלמם ארץ בנימן: והיה פיריב
 אנתם או אנתם לחוב אליט ואמ
 אלתם חזמו איהם פי לא לקחו א
 אשתו במלחמה פי לא איהם נתיים לה
 בעת תאשמו: וישורין בני בנימן ויש
 נשים למספים מן המחלות אשר נ
 וילם ושתה אל חלום ויבט ארדתי
 וישבו פום: ויהולכו משם פני ישראל ב
 הדין איש לשבט ולמשפחתו ויצא מן
 איש לנחלתו: בימים ההם אין מלך בישראל:
 איש דאשר בעיני יעשה:

הרבי קהו ויאלו משהים משוחים אחר
 בחום: בחרו את בנימן ודילדה מסדה
 הדידה עד נחם דבנה מפורד שמשו:
 ופלו בנימן שמה עשר ארץ איש אתמל
 אלה אשר חלו: וחסל וינסו המדברה אל
 סלע הרפון ועללה במסלות חמשה אלמים
 איש ודמיק אחרו עד דולם ויש מופו איהם
 איש: ויהי כל יבשלים מבנימן עשרים
 והמשה ארץ איש שלח חרב פום והיא אר
 פל אלה אשר חלו: וחסל וינסו המדברה
 אל סלע הרפון שש מאח איש וישם בסלע
 רפון ארבעה חרשים: ואיש ישראל שבו אל
 בני בנימן ויפום לשריב מעור מום עד
 פדמה עד פלדמצא גם פלדשים המצאח
 שלחו באש:

CAP. XXI כח

1 ואיש ישראל לשבע במצפה לאמר איש מופו
 2 לחרון פון לבנימן לאשה: ויבא העם בית
 אל וישבו שם עד השרב לפני האלתם ושאו
 3 קולם ויבטו בני גדול: ויאמר למה הדר
 אליו ישראל ויהודות ישראל להפקד האם
 4 מישראל שבת אחר: ויהי ממחרת וישכמו
 העם ויבטו שם מבפח וי עלו עלת ושלמים:
 5 ויאמר בני ישראל מי אשר לא עלה בקול
 מל שבט ישראל אל יהוה פי השבעה
 הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה
 6 המצפה לאמר מזה ימות: ויבחנו בני
 ישראל אל בנימן אחר ויאמר נדע האם
 7 שבת אחר מישראל: מדה עשה להם
 לנחמים לנשים והאנתי לשבעת ביהוה לבתי
 8 חת להם מבנותיהם לנשים: ויאמר מן אחר
 משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
 המצפה הדין לא בא איש אל המצפה מיבש
 9 נלע אל המקהל: ויחפקד העם וזה ארץ
 10 שם איש מישבי יבש נלע: וישלחו שם

1 ואיש ישראל לשבע במצפה לאמר איש מופו
 2 לחרון פון לבנימן לאשה: ויבא העם בית
 אל וישבו שם עד השרב לפני האלתם ושאו
 3 קולם ויבטו בני גדול: ויאמר למה הדר
 אליו ישראל ויהודות ישראל להפקד האם
 4 מישראל שבת אחר: ויהי ממחרת וישכמו
 העם ויבטו שם מבפח וי עלו עלת ושלמים:
 5 ויאמר בני ישראל מי אשר לא עלה בקול
 מל שבט ישראל אל יהוה פי השבעה
 הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה
 6 המצפה לאמר מזה ימות: ויבחנו בני
 ישראל אל בנימן אחר ויאמר נדע האם
 7 שבת אחר מישראל: מדה עשה להם
 לנחמים לנשים והאנתי לשבעת ביהוה לבתי
 8 חת להם מבנותיהם לנשים: ויאמר מן אחר
 משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
 המצפה הדין לא בא איש אל המצפה מיבש
 9 נלע אל המקהל: ויחפקד העם וזה ארץ
 10 שם איש מישבי יבש נלע: וישלחו שם

סכום הפרקים של ספר שופטים שש מאות ושמונה עשר. יראו את י קדשו סימן: ו
 י"ד. דובב שפתי ושנים סימן: חציו. ודע ודעצו את בני ישראל:

אֵלֶם אֶל־אֶחָד אֶל־עַשְׂרֵה אִם אֶחָד אֶחָד
 וְאִישׁ הָיָה אֶל־בְּיָדוֹ אֶל־עַשְׂרֵה אֶת־הַדָּבָר
 הָאֵלֶּם: דָּבָר כִּי הַחֲלֹלָה וְשִׁלְשׁוֹת אֶצְבָּעַיִם
 כִּי אֶחָד וְעַד אֶחָד וְעַד לָאֵם הַדָּבָר בְּעֵינֵי
 וְאִישׁ הָיָה לֹא תַעֲשֶׂה דָבָר הַגְּבֻלָה הַזֹּאת
 וְלֹא אֶבְיֹא הַבָּשִׂיִם לְשִׁמְעֵל לֹא יִיחָק הָאֵם
 בְּשִׁלְשׁוֹת וְכִי אֵלֶּם הַדָּבָר וְהַדָּבָר וְהַדָּבָר
 נִחְשָׁלֵנוּ כִּי פִלְזִילָה עַד־הַדָּבָר וְשִׁלְשׁוֹת
 בְּעֵלֹת הַדָּבָר: וְהָאֵם הָאֵשֶׁה לְסִטָּה דָבָר
 וְהַדָּבָר פִּתְחֵי בֵּית־הָאִישׁ אֶת־אֲדֹמָתָהּ שֵׁם ע
 הָאֵם: וְכִי אֲדֹמָתָהּ בְּכֶן וְהַדָּבָר הַזֶּה
 הַיְהִי וְכִי לְכֹת לְדָבָר הַדָּבָר הָאֵשֶׁה סִלְנָה
 כְּשֶׁלָּה פִּתְחֵי הַיְהִי וְהַיְהִי עַל־הַדָּבָר: וְכִי
 אֵלֶּם קָמִי וְנִלְכַח וְכִי עַד וְהַדָּבָר עַל־הַדָּבָר
 וְכִי הָאֵשׁ וְכִי לְמַכְרֵי: וְכִי אֶל־כִּי
 וְכִי אֶת־הַמַּכְרֵי וְכִי וְכִי פִּלְזִילָה וְהַדָּבָר
 לְשִׁמְעֵל לְשִׁמְעֵל עַד כִּי וְשִׁלְשׁוֹת פ
 בְּכֵל שְׂרָאֵל: הַיְהִי כִּי־הָאֵשׁ וְכִי לְרִשְׁתָּהּ
 וְלֹא־רִשְׁתָּהּ פִּתְחֵי לְמִיִּם עֵלֹת פִּתְחֵי־שְׂרָאֵל
 מִכָּרֵץ מִכָּרֵץ עַד הָאֵם הַיְהִי שִׁמְרָתְכֶם עַל
 עַד־הַדָּבָר:

CAP. XX. כ

וְכִי פִּתְחֵי שְׂרָאֵל וְהַדָּבָר הַיְהִי כִּי
 אֶחָד לְכֹת עַד־כִּי שֶׁבַע וְכִי הַדָּבָר הַזֶּה
 הַיְהִי הַמַּכְרֵי: וְהַדָּבָר פִּתְחֵי לְדָבָר
 שֶׁבַע שְׂרָאֵל בְּכֶן עִם הַדָּבָר אֶרְבַּע מֵאָה
 אֵלֶּם אִישׁ רִבְלֵי שְׁלֹשׁ חֹבִי: וְשִׁמְעֵל פִּתְחֵי
 פִּתְחֵי בְּכֵל שְׂרָאֵל הַמַּכְרֵי וְכִי פִּתְחֵי
 דָּבָר אֵיכָה מִיִּתְחֵה דָבָר הָאֵם: וְכִי הָאֵם
 הַיְהִי אִישׁ הָאֵשֶׁה הַמַּכְרֵי וְכִי הַדָּבָר
 אֵשׁ לְכֹת פִּתְחֵי אֵם וְשִׁלְשׁוֹת לְכֹת: וְכִי
 עַל בְּכֵל הַמַּכְרֵי וְכִי עַל אֶת־הַדָּבָר לֹא
 אֶחָד דָּבָר לְכֹת וְכִי פִּלְזִילָה עַד וְכִי
 וְכִי פִּלְזִילָה וְכִי הַמַּכְרֵי וְכִי פִּתְחֵי בְּכֵל־שֶׁבַע
 נִחְלָה שְׂרָאֵל פִּתְחֵי וְכִי וְכִי בְּכֵלֵי שְׂרָאֵל
 דָּבָר כִּלְכֵם בְּכֵל שְׂרָאֵל הַיְהִי לְכֹת דָּבָר וְכִי
 הָאֵם: וְכִי פִּתְחֵי פִּתְחֵי אֶחָד לְכֹת: וְכִי
 לְכֹת אִישׁ לְכֹת וְכִי כִּי־אִישׁ לְכֹת: וְכִי

8 וְכִי הַדָּבָר בְּכֶן פִּתְחֵי הַמַּכְרֵי לְכֹת
 וְכִי וְכִי הַדָּבָר עַד־כִּי לְכֹת וְכִי הַמַּכְרֵי
 9 עַד־כִּי הָאֵם וְכִי הָאֵם: וְכִי הָאֵם
 לְכֹת הָאֵם וְכִי הָאֵם וְכִי הָאֵם לֹא חֹבֵי
 אֵם וְכִי הָאֵם וְכִי הָאֵם לְכֹת הָאֵם לְכֹת
 לֹא דָבָר הַיְהִי הָאֵם לֹא פִּתְחֵי לְכֹת
 וְכִי הָאֵם מִדָּבָר לְכֹת הָאֵם לְכֹת:
 10 וְכִי הָאֵם לְכֹת לְכֹת וְכִי הָאֵם עַד
 נִחְלָה יָאֵם הָאֵם וְכִי הָאֵם עַד הַמַּכְרֵי
 11 חֹבֵי־שֶׁבַע וְכִי הָאֵם עַד: וְכִי הָאֵם הָאֵם
 דָּבָר מִכָּרֵץ וְכִי אֶת־הָאֵם לְכֹת פִּתְחֵי
 וְכִי הָאֵם אֶת־הַמַּכְרֵי הָאֵם וְכִי הָאֵם
 12 וְכִי אֶת־הָאֵם לְכֹת לְכֹת אֶת־הָאֵם לְכֹת
 לְכֹת מִכָּרֵץ שְׂרָאֵל דָּבָר עַד־כִּי הָאֵם:
 13 וְכִי לְכֹת לְכֹת וְכִי הָאֵם הַמַּכְרֵי וְכִי
 14 בְּכֵלֵי־אֵם: וְכִי הָאֵם וְכִי הָאֵם לְכֹת
 15 הַמַּכְרֵי אֶת־הַמַּכְרֵי אֶת־הַמַּכְרֵי: וְכִי הָאֵם
 לְכֹת לְכֹת בְּכֵלֵי־אֵם לְכֹת הַדָּבָר
 16 וְכִי אִישׁ מִכָּרֵץ אֶת־הַדָּבָר לְכֹת: וְכִי
 אִישׁ וְכִי פִּתְחֵי מִכָּרֵץ מִכָּרֵץ בְּכֵלֵי־אֵם
 הָאֵם מִכָּרֵץ אֶת־הָאֵם בְּכֵלֵי־אֵם
 17 הַמַּכְרֵי בְּכֵלֵי־אֵם: וְכִי הָאֵם וְכִי הָאֵם
 הָאֵם הָאֵם פִּתְחֵי הַדָּבָר וְכִי הָאֵם הָאֵם
 18 אֶת־הָאֵם וְכִי הָאֵם: וְכִי הָאֵם
 אֶת־הָאֵם מִכָּרֵץ לְכֹת עַד־כִּי הָאֵם
 אֶת־הָאֵם אֶת־הָאֵם עַד־כִּי הָאֵם הָאֵם
 אֶת־הָאֵם אֶת־הָאֵם עַד־כִּי הָאֵם הָאֵם
 19 אֶת־הָאֵם: וְכִי הָאֵם וְכִי הָאֵם
 לְכֹת וְכִי הָאֵם וְכִי הָאֵם
 20 וְכִי עַד־כִּי הָאֵם אֶת־הָאֵם לְכֹת
 הָאֵם הָאֵם לְכֹת לְכֹת מִכָּרֵץ עַל
 21 כִּי פִּתְחֵי אֶת־הָאֵם: וְכִי הָאֵם לְכֹת
 לְכֹת וְכִי הָאֵם וְכִי הָאֵם הָאֵם
 22 מִכָּרֵץ אֶת־הָאֵם הָאֵם הָאֵם אֶת־הָאֵם
 בְּכֵלֵי־אֵם מִכָּרֵץ אֶת־הָאֵם מִכָּרֵץ עַל
 הָאֵם וְכִי אֶת־הָאֵם עַל הָאֵם הָאֵם
 לְכֹת הָאֵם אֶת־הָאֵם אֶת־הָאֵם
 23 וְכִי הָאֵם וְכִי אֶת־הָאֵם עַל הָאֵם וְכִי

22 והנה הדין מזה מזה האנשים אשר
 בפניהם אשר עם בית מכה כועץ וידין את
 23 בנין ויבא אל בנין ויפנו פניהם ואמר
 24 למכה מה עשית לי כי מעתה ואמר את אשר
 אשר עשיתי לקחתם את הדבוק והלכו ומה
 25 לי עוד ומה זה ואמר אל מה עשית ואמר
 אליו בנין אל תשבע קלך עמנו פן יסעפו
 בכם אנשים מר נפש ואספתה נפשו ונפש
 26 ביהוה ואלו בנין לדתם וירא מכה פה
 27 חזקם והנה מפני ופן וישב אל ביתו והנה
 לקח את אשר עשה מיה והתדבק אשר
 יהיה ויבא על גלש על שם שקט ונבט ופן
 אותם לשר דוב ואדוהי שרש באש ואן
 28 מפל פן ודוקדוקא מפיון דבר אידלום
 עטאום והיא עמק אשר לבור דהוב ויבנו
 29 את דועד ושבו בהו וקרא שם דועד ון
 בשם דן אבדום אשר ילד לשאל והלכו
 30 לש שם דועד לראשנה ויקמו להם בני
 דן אדפסל ודועדן בן גלום בן משה
 הוא ויבנו הו כגום לשבט הני ערום
 31 גלוח הארץ וישבו להם אדפסל מכה
 אשר עשה בלימו הזח בית האלהים בשלהו

CAP. XIX. יט

1 ויהי בימים ההם ומלך און פשוטא ויהי
 2 אש לוי בן פופסי דראסי ויפדלו אשה
 3 פלגש מצות להם דעה וחוזה עליו
 4 פלגשו ותלך מאור אל בית אלה אל בית
 5 להם דעה ותורשם ימים ארבעה חדשים
 6 וקם אשה וקח אחיה דבר על לבה להשיב
 7 ועשו עמו תעור חכמים ותביאנה פיה אלה
 8 וראו אבי דעיה ושמח לקראו ויחוק
 9 פן חזנו אבי דעיה ושב אור שלמות ימים
 10 ואכלו וישחו וילכו שם ויהי ביום דביעי
 11 וישפכו בנק ויקם ללכת ואמר אבי דעיה
 12 אל חתנו סנד לבן פד לחם ואור תלסו
 13 וישבו ואכלו שניהם חזו וישח ויאמר אבי
 14 דעיה אל האיש האל לא ולו וישב לבן
 15 ויקם האיש ללכת ומצדו חתו ושב וילן

6 ואמר להם הנה לכו לשלם נכח זהו דעתם
 7 ואלו תלכו בהו ואלו חמשת האנשים
 8 ואלו לשה ויהי אדוהם אשר דעיה ושמח
 9 ללכת כמשפט צדלים שקט ונבט ויך
 10 מבלים דבר פארץ ויהי עזר ודוקים והנה
 11 מצדלים דבר אדוהם עם אדום ויבא אל
 12 אדוהם דעיה ושמח ויאמר להם אדוהם
 13 מה אדום ויאמר דעיה ונעלה עליהם בני
 14 האש אדוהם והנה מכה מאד ואדם
 15 מהשים אל תפלו ללכת לבא ללשה את
 16 הארץ ובלים ויבא אל שם גטח הארץ
 17 וחקו יום פן תבא אלהים בידם מקום אשר
 18 אדוהם מחסו מלדיהם אשר פארץ
 19 ויבנו כולם משפחה דעיה מפנה ומשמח
 20 לש שמח אש תור גלי מלחמה ויעלו
 21 ויחזו בקרית ישום ביהודה על פן קרא למלם
 22 והיא מתדבן עד דתם היה דפה אחרי
 23 קרית ישום ויעמד מלם דראסי ויבאו
 24 עד בית מכה ויעל חמשה האנשים
 25 והלכו ללך אדוהם לש ואמר אל
 26 אדוהם הדעתם פן יש בבית האלה אפוד
 27 ודורשים ופסל ומסכה ותורה דע מה דעשו
 28 ויבאו שמה ויבא אל ביהודש דעו ביה
 29 מכה וישאלו לשלום ושש שמות אש
 30 תערים גלי מלחמה סבים פחה השע
 31 אשר מפני ויעל חמשה האנשים והלכו
 32 ללך אדוהם בא שמה לקח אדפסל
 33 ואת האמר ואת הדורשים ואת הפסכה ודבון
 34 קבל פחה השע ושש שמות האיש דהור
 35 גלי המלחמה והנה בא בית מכה ויקח
 36 אדפסל האפוד ואת הדורשים ואת הפסכה
 37 ויאמר אלהם דבון מה אדם עשיתם ויאמר
 38 לו דעיה שים ידך על שן וקח עמך דעה
 39 לט לבן וללך דבון והחזק כן לבית אש
 40 אור ויחזק כן לשבט המשפחה פשוטא
 41 וישב לך דבון ויקח אדוהם ואת הדורשים
 42 ואת הפסל ויבא בקרב העם ויבנו וילכו וישמו
 43 אדוהם ואת הפסכה ואת הדפסיה לפניהם

1 את האל והמאן רבקה לאנן והמאן אמן
 והאל והמאן את רבקה לזדה מדי לנע
 4 לעשות פסל ומסכה ויהי אשכנז קן והמאן
 את רבקה לאנן והמאן אמן מאתים פסל
 והמאן פסל ויעשה פסל ומסכה ויהי בית
 5 מיכהו והאלש מילה לו בית אלהים ויעש
 6 אסור החטים והמלא אהיה אחד מבני יהוה
 לו לבת: בימים ההם אן מלך בשאר אש
 7 האר בעתו ויעשה: והדנע מבית
 8 לחם והיה ממשפחת דהיה הוא לו והוא
 9 גרשם: והק האש מהעד מבית לחם יהיה
 10 לנע באמר ומלא ויהא דאמנים ערבית מכה
 11 לעשות דפי: והמאן לו מכה מאן תבוא ואמר
 12 אלה לו אב מבית לחם יהיה האב והק לנע
 13 באמר אפסאן והמאן לו מכה שבה עשה
 14 והיה לו לבן והמאן אמן לו עשרת
 15 פסל לאלים ועוד גרים ומתוהו והק והיו:
 16 והאל והיו לשון אהראש ויהי ופעל לו
 17 פאחד מבניו: ומלא מכה אהיה והיו ויהי
 18 לו רשע לבן ויהי בית מיכה: והמאן מכה
 19 עשה וישע פרישוכ ויהי לו פי והיה לו והיו
 לבתו:

CAP. XVIII. ז

1 בימים ההם אן מלך בשאר ובימים ההם
 2 שבת יהיה מקושל נהלה לשון פי לא
 3 נסלה לו ערהים והוא ברוך שבת ישראל
 4 בנחלה: והשנה ביהן: וממשפחתם
 5 והשנה אשים מקצותם אשים ביהן
 6 מעשה ומשפחה לנע את האר והמאן
 7 והמאן אלים לכו והק את האר והמאן דה
 8 אשים ערבית מילה חלש שם: והיה עש
 9 בית מילה והשנה יהיה אהדקל רשע והיו
 10 המאן שם והמאן לו מדיבאק והם ומד
 11 אהיה עשה ביה ומדקק סה: והמאן אלים
 12 פזה וכזה עשה לו מכה ומשפחה והיה
 13 לו לבת: והמאן לו שאליס מאלים ונהלה
 14 והצלה ורשע אש אהיה חלש והים עשה:

1 לאש ויעלה אדשבע מהלכות האש והחל
 20 לעשו חסר סדו מעלה: והמאן פלחיים עליו
 שמשון וקץ משפח והמאן אלא פסעם פסעם
 והאש והוא לא יע פי דהה סר מעלה:
 21 והאחוזי פלחיים והמאן אדשענה ויהיה אהו
 22 עולה והמאן בנחשונים ויהי סחך בבית
 23 האשים: והיה שש האש לצפח פאשע נהו
 24 וסרני פלחיים סמא לחת וסד-גול
 25 לנען אלהים ולשמה והמאן סן אלהים
 26 מלס אח שמשון אהבני: והוא אהו חסם
 27 והיה את אלהים פי אהו סן אלהים
 28 מלס את אהבני והת מתיב ארצס והאש
 29 דהיה את חלש: ויהי פירוב לנע והמאן קרא
 30 לשמשון וישוק לו וקרא לשמשון מבית
 31 האשים והחל לשמה ויעמדו אהו סן
 32 העפדים: והמאן שמשון אהרש והחוק ביה
 33 היתה אהו והמאן את העפדים אהו רבית
 34 כן עליהם והשען עליהם היתה מא האשים
 35 והשנים ולמה פי סרני פלחיים ועל דהג פלחית
 36 אלים אש והאש דהים מרחק שמשון:
 37 והמאן שמשון אהיה והמאן אהי דהיה
 38 וסרני סה והלכי סה אה רשעם והו האלים
 39 והמאן מבר אהח משו עני מפלחיים:
 40 והלח שמשון אדשעני: עפדי והק אהו
 41 היתה כן עליהם והמאן עליהם אחד בימינו
 42 והיה בשמאל: והמאן שמשון תמח פסל
 43 עם פלחיים וס בכה וסל היתה על הפרטים
 44 ועל פלחיים אהו פ והיה הפרחם אהו המית
 45 במור רבים מהמאן רבית ביה: ויהו אהו
 46 וכל בית אהיה וישא אהו ויעל: והיה
 47 אהו סן צעה וכן אשפאל קבר מלח
 48 אהו והוא ששט אהישפאל עשרים שנה:

CAP. XVII. ז

1 ויהי אש מדי אשים ושם מיכה: והמאן
 2 לאנן אהו ומאן רבקה אהו לשדלך והיה
 3 אלה תם אמה פאלי דהיה רבקה אהו אן
 4 לזוהי והמאן אהו ברוך פי לדה: והש

שופטים י"ו קפו

4 ראש הדר אשר על פני הסוק: ויהי אחר
 5 בן ויאהב אשה גדולה שחלה ושמה דלילה:
 6 ויעלה אליה סנין פלשתים ויאמר לה פתחי
 7 ארוחי היא בפה פתח גדול ובפה סכל לו
 8 ואסרודו לעשותו ואסרו סנין לך איש אלף
 9 וכמה פסתי והאמר דלילה אל שמשון הדודה
 10 פא לי בפיה פתח גדול ובפה האמר לעשותי:
 11 ויאמר אליה שמשון אסרודי בשבעה ימים
 12 לדום אשר לא רחום ותליתי והייתי פאוד
 13 האדם: ויעלה לה סנין פלשתים שבעה
 14 ימים לדום אשר לא רחום והאמר בהם:
 15 והאוב ישב לה בחד והאמר אליו פלשתים
 16 עליך שמשון ונתקן את הדתים פאוד נתקן
 17 פתלגשורה בדיחיו אשר ולא טדע פתח:
 18 והאמר דלילה אל שמשון דפה דתלת פי
 19 ותדבר אלי פובים עתה הדודה פא לי בפה
 20 האמר: ויאמר אליה אסרודי אסרודי בעבתים
 21 חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה ותליתי
 22 והייתי פאוד האדם: ותקח דלילה עבדים
 23 חדשים והאסרודי בהם והאמר אליו פלשתים
 24 עליך שמשון והאוב ישב בחד ונתקם מעל
 25 ושלחו פאוד: והאמר דלילה אל שמשון עד
 26 דפה דתלת פי ותדבר אל פובים הדודה לי
 27 בפה האמר ויאמר אליה אסרודי את שבע
 28 מדלפורה ראמי עבדה פפנת: ותתקע ביה
 29 והאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויבקר
 30 משנתו ויטע את דתותו האת והאד פפנת:
 31 והאמר אליו איך האמר את דתך ולקח את
 32 אתי זה שלש פעמים דתלת פי ולא דתת לי
 33 בפה פתח גדול: ויהי ביד דתקה לו בדיחיה
 34 פלדאום והאד ערה ותקעו נפשו למח: ויצד
 35 לה את דלילה ויאמר לה מודה לא עולה על
 36 ראשי פרימוז אלוים אני מפתן אמי אסרודתתי
 37 וכי מפתני כתי ותליתי והייתי פכל האדם:
 38 ותרא דלילה פד דתת לה את דלילה ותשלח
 39 ותקרא לסנין פלשתים לאמי עלו דפעם פד
 40 דתת לה את דלילה ועלה אליה סנין פלשתים
 41 ויעלו הפסתי פדם: ותשלח על בדיחיה ותקרא

8 בפתח פי אסרודי בהם ואמר אדלילה ויהי
 אלוים שוק על ידך מפה גדולה ויהי וישב
 9 בסעוד סנין עינים: ויעלו פלשתים ויהיו
 10 בדודה ונמשו בלחי: ויאמר אשר דתקה
 11 למה עליהם עלים ויאמר לאמר את שמשון
 12 עלינו לעשות לו פאוד עשה לנו: ויהי
 13 טלשת אלפים אשר מיהודה אל סעוד סנין
 14 עינים ויאמר לשמשון הא לא דתת פי משלים
 15 בהם פלשתים ומדלחת עשות לנו ויאמר להם
 16 פאוד עשו לי כן עשיתו להם: ויאמר לו
 17 לאסרודי דתת לחתך ביד פלשתים ויאמר להם
 18 שמשון השבע לי פריה פנעון פי אתם: ויאמר
 19 לו לאמר לא פראס ססודי ותתקח בהם
 20 דתמה לא נמיתה ויאסרודי בשנים עבדים
 21 חדשים ויעלה מן הפסע: והאמר על ידו
 22 ופלשתים דדעו לכתרו והעלחו עליו רח
 23 ידו: והידיה העבדים אשר על דשדו
 24 פפשתים אשר בעת כאל ויפשו אסרודי מעל
 25 דתו: ויפשו לדתמוז סודי ושלח דו
 26 ויקרה ויהי ביה אף אשר: ויאמר שמשון בלחי
 27 דתמוז תמוז תמדותם בלחי דתמוז דתרו
 28 אף אשרו ויהי פכלו דתו ושלח דתו
 29 סודי ויקרא לפקום דהא רמת דתו: ויצמא
 30 סודי ויקרא אדלילה ויאמר איהל נתת ביד
 31 עבדך אד דתשועה דתו לה האחת ושתי אמות
 32 בצמא ותשלח ביד העלום: ויתקע אלוים
 33 אד דתמכות אשר בלחי וצמא מפתו מים וישת
 34 ותקע רחו ויהי על פני: דתא שמה עין דתרא
 35 אף בלחי עד דאם דתה: וישפט אד דתרא אל
 36 פי פלשתים עשורים טתו:

CAP. XVI י

1 הלק שמשון עתה וייראשם אשה וטל וטא
 2 אלה: לעתים: לאמר פא שמשון דפה וטא
 3 ויאמר לו בל דתקה בשש דתו ויתחשו כל
 4 דתקה לאמי עד דאד דתקה ודננדו: וישפב
 5 שמשון עד דתצי דתקה ויבם: ויתצי דתקה
 6 ויאחז בלחיתו שער דתו ובלשון המוחות
 7 וישפב עש דתקה וישם על פתחו ויעלם אל

23 ושלשים חמסו בנדים: ואם לא חמסו ליד
 לו ונתתם אהם לו שלשים סוים ואלשים
 וליסורו בנדים ואמרו לו הנה וזהו
 14 ומשמעו: ואמר להם מהאכל פא סמל
 ומעו נפא מרוק ולא וכלו לידו הנה שלש
 15 ימים: וידו ימים השבועי ואמר לשני
 שממון פני את אשך וידו לט אתה וזהו
 פן משוף אתה וזהו בית אבך פאס הולש
 16 לראום לט האלו: ותבך אשת שממון עלו
 ותאמר רק שסמנני ולא ארביני הנה הנה
 לבני עפי ולו לא הנהיה ואמר לה דפה סמנ
 ולאפו לא הנהיה וקו אבד: ותבך עלו שבוע
 17 הימים אשר הנה להם הפשוטה וידו ימים
 השבועי וידו לה פי הגלגלה ותבך הנהיה
 לבני עפיה: ואמר לו אנשי הער ביום השבוע
 8 בסתם ובא הדיקה מה מרוק מדבש ומה עו
 מארי ואמר להם ללא תלשום בעגלתי לא
 מצאום ויהיו: ותצלח עליו חת וזהו יוד
 אשקלון וקו סום ושלשים אש ויחל את
 תלוצום ותן תהללות למצוי הנהיה וידו
 אפו ויעל בית אבדו: ותדו אשת שממון
 למרעהו אשר רעה לו:

CAP. XV. סו

וידו מעלים בימי קציר הפנים ויסקך שממון
 את אשתו בגי עולם ואמר אמרה אל אשה
 הנהיה ולארנב אבדו למה: ואמר אבדו
 אמר אבדתי פרשטא שטניה ואתנה למרע
 ולא אתנה הקספה סתה מפנה ויהי פא ל
 תחתיה: ואמר להם שממון נקידו הפע
 מפלשחים פרעשה אני עפום רעה: ויל
 שממון וילב שלש מאה שועלים ויפ
 לפנים ופן וכל ארנב ושום לפד אודו פי
 שני הנהיה פתקו: וישר אש כלפחים ויש
 בקמח פלשחים ויבש כפדוש ועד קובה וט
 פום ויהו: ואמר פלשחים מי עשה זאת ויא
 שממון תתן תימלי פי לקח את אשתו ויא
 למרעהו ויעל פלשחים וישרפו אתה ויא
 אבדו פאס: ואמר להם שממון אבדתי

20 לששור וינטה ואשתו האים: וידו בעלוח
 תלוב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהיה
 בלוב המזבח ומטה ואשור האים וישל על
 21 פניהם ארצה: ולא יסוף עוד מלאך יהיה
 לזאה אל מטה ואל אשתו אז יע מטה פי
 22 מלאך יהיה הוא: ואמר מטה אל אשתו מזה
 23 נמח פי אלהים האים: ותאמר לו אשור לו חפץ
 יהיה למחמם לא ילח כדום עלה ומסוה ולא
 האם אתה פל אלה וכשה לא השמעני פואתו:
 24 ותלד האשה פן ויקרא ארשמי שממון ויגדל
 25 העש וימכרו יהיה: ותחל חת יהיה לפעמ
 במקדתו פן צעה וכן אשתו:

CAP. XIV. יד

1 ויד שממון ומכרה וירא אשה פרמטה
 2 מבנה פלשחים: ויעל יוד לאביו ולאפו ואמר
 אשה ראיתי בחמבה מבנה פלשחים ועשה
 3 קוראתה לי לאשה: ואמר לו אביו ואפו
 האין בגלות אתה ובכל עמי אשה פראתה
 דקו לקחת אשה מפלשחים השלים ואמר
 שממון אל אביו אתה קודלי פראת אשה
 4 בעיני ואביו ואפו לא יעו פי מודה הוא פי
 האהה הויד מקש מפלשחים ובעת הדיא
 5 פלשחים משלים בשראל: ויד שממון
 ואביו ואפו ומכרה ויבא עד פתי חמבה
 6 ודבה פסד אית שאל לקאתו: ותצלח עליו
 חת יהיה וישפעה פשע דבדו ויאמה אן
 7 ביד ולא דבר לאביו ולאפו את אשר עשה:
 8 ויד וידו לאשה ותלש בעיני שממון: וישב
 9 ממים לקחתה ויכר לזאת את מבול הארה
 ויהי עת דמים בגות הארה ויבש: ויהי
 אל פשו וילך הילך ואל וילך אל אביו ואל
 אפו ותן להם ויאכל ולא דבדו להם פי מבנה
 10 הארה ויהי דבה הובש: ויד אבדו אל האשה
 ויעש שם שממון משהה פי פי עשו הבחיים:
 11 וידו פראתם איתו ויקחו שלשים מעלים ויהי
 12 איתו: ואמר להם שממון אחודה פא להם
 יהיה אבדו תמיד אתה לו שבוע וכן
 הפשוטה ומצאום ותחתי להם שלשים סוים

שופטים יג קסד

2 ויהי אִישׁ אֶחָד מִצִּעֲרָה מִמִּשְׁפַּחַת דִּינִי
 3 לְשֵׁם מִטָּח וְאִשׁוֹ עֲרֵה וְלֹא לֵדָה וְהָיָה
 מִלֶּאךָ הַזֶּה אֶל הָאִשָּׁה וַיֵּאמֶר אֲלֶיהָ דְּבַרְכֵנִי
 4 אֲדִיעֶנְךָ וְלֹא לֵדָה תֵּלֶדְתִּי וְלֵדָה בְּנִי וְשִׁי
 הַשְּׂמִי לֹא הָיָה לִּי וְנִשְׂמִי בְּנִי וְשֵׁם הָאִלֹּהִים
 5 פֶּלֶסְטִים׃ כִּי הִנֵּה הָיָה לֵילֹד בְּנִי וְיִמְרָה לֹא־
 יִפְלֵה עַל־אִשׁוֹ כִּי־יִמְדֵה אֲלֵהֶם הַיָּהוּה דָּפַע מִן־
 6 פִּלְשְׁתִּים׃ וְהָיָה הָאִשָּׁה וְהָאִמָּה לְאִשְׁרָה לְאִמּוֹ
 אִישׁ הָאֲלֹהִים בָּא אֵלָיו וְיִמְרָהוּ כִּמְרָהוּ מִלֶּאךָ
 7 הָאֲלֹהִים כִּי־אָמַר וְלֹא שִׁאֲחִידָה אֶמְרָה
 הָיָה וְהַדְּשָׁנִי לְרִדְפִיד לִי וַיֵּאמֶר לִי הִנֵּה
 8 הָיָה וְלֵדָה בְּנִי וְשִׁי לִי וְשֵׁם הָאִלֹּהִים וְאִל־
 הָאֲמָה פֶּלֶסְטִים כִּי־יִמְדֵה אֲלֵהֶם הָיָה דָּפַע
 9 מִדְּבַפְטָן עַד־יָם מִיָּוֶה׃ וַיִּשְׁרֵי מִטָּח אֶל־
 10 הָיָה וַיֵּאמֶר בְּנֵי אֲדֹנָי אִישׁ הָאֲלֹהִים אִשְׁרֵי־
 שִׁלְחֹת יִמְרָתָם עַד אֵלֶיךָ וְיִוָּלֵד מִיָּדֶיךָ עֲשֵׂה
 11 לְשֵׁם הָאֲדֹנָי׃ וַיִּשְׁמַע הָאֲלֹהִים בְּקוֹל מִטָּח וַיֵּאמֶר
 12 מִלֶּאךָ הָאֲלֹהִים עַד אֶל־הָאִשָּׁה הָיָה וַיִּשְׂמֵר
 13 בְּשׂוּרָה וּמִטָּח אִשָּׁה אֶן עֲשֵׂה׃ וַיִּמְדֵה הָאִשָּׁה
 14 וְהִרְדָּף וַתִּגְדַּל לְאִשָּׁה וְהָאִמָּה אֵלֶיהָ דָּפַע כִּי־אָמַר אֵלֶי
 15 הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בָּיָם אֵלָיו׃ וַיִּקַּם וַיִּקַּח מִטָּח
 16 אֲדֹנָי אִשְׁוֹ וַיֵּבֵא אֶל־הָאִשָּׁה וַיֵּאמֶר לֵךְ הָאִשָּׁה
 17 הָאִשׁ אֲשֶׁר־דִּבַּרְתְּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיֵּאמֶר אֵלָיו׃
 18 וַיֵּאמֶר מִטָּח עֲשֵׂה יָבֵא דְבַרְכֵךְ מִיָּדֶיךָ הַיָּהוּה מִשְׁפַּט
 19 דָּפַע וּמַעֲשָׂהוּ׃ וַיֵּאמֶר מִלֶּאךָ הָיָה אֶל־מִטָּח
 20 מִלֵּ אֲשֶׁר־אֲמָדָה אֶל־הָאִשָּׁה הַשְּׂמִי׃ מִלֵּ
 21 אֲשֶׁר־בָּא מִפֶּן דָּוָן לֹא הָאִלֵּ בְּנִי וְשֵׁם אֶל־
 22 חֹשֶׁת וְכִלְטִמְמָה אֶל־הָאִלֵּ כִּלֵּ אֲשֶׁר־צִוִּיתָה
 23 הַשְּׂמִי׃ וַיֵּאמֶר מִטָּח אֶל־מִלֶּאךָ הָיָה מִצִּעֲרָה
 24 כֹּה אֲחִירָךְ וְנִשְׂמָה לְכַחֵךְ בְּנֵי עַיִם׃ וַיֵּאמֶר
 25 מִלֶּאךָ הָיָה אֶל־מִלֵּחַ אִם־תִּשְׁעֲלֵנִי לֹא אֶבְלֵ
 26 בְּחִקְךָ וְאִם־תִּשְׁעֲלֵנִי עֲלֵה לֵדָה תִּשְׁעֲלֵנִי כִּי
 27 לֹא־תִדַּע מִטָּח כִּי־מִלֶּאךָ הָיָה הָיָה וַיֵּאמֶר
 28 מִטָּח אֶל־מִלֶּאךָ הָיָה מִי שִׁמְךָ כִּי־בָּא דְבַרְכֵךְ
 29 וְכִפְדִּיקְךָ וַיֵּאמֶר לִי מִלֶּאךָ הָיָה לְפָנַי הַיָּהוּה
 30 לְשֵׁם הָיָה פֶּלֶסְטִים׃ וַיִּחַף מִלֵּחַ אֲדֹנָי הַיָּהוּה
 31 וְהַדְּבַר־הַזֶּה יַעַל עַל־הָאִשָּׁה לֵדָה וּמִכֵּלֵּ

60 אִישׁ וְהִרְדָּף בְּיִשְׂרָאֵל׃ מִיָּמֵינוּ וְיִמְרָה
 וְלֵלְכָה מִטָּח יִשְׂרָאֵל לְחִפְתָּהּ לְמִשְׁפַּחַת הַלְּעָזִי
 אֲרִבְעָה יָמִים בְּשָׁנָה׃

CAP. XII. יג

1 וַיִּצְעַק אִישׁ אֶחָד מִן־רֵיבֵי צִעֲרָה וְהָאִמָּה לְשִׁמְיָה
 2 מִיָּדוּ׃ עֲשֵׂהוּ׃ לְחִלּוֹם בְּכִרְעִימֹן וְלֵלֵךְ לֹא־
 3 קָרָאָה לְלֵכָה עֲשֵׂה בִיתְךָ מִשְׁרָף עֲלֵיךָ פֶּאֶשׁ׃
 4 וַיֵּאמֶר יִשְׁרָף אֲלֵהֶם אִישׁ רִיב וְהִירָו אֵינִי וְעַמִּי
 5 וְכִרְעִימֹן כִּי־אֵוָע אֲחֵהֶם וְלֹא־דִשְׁעִתֶּם
 6 אֲדֹר כִּדּוֹם׃ וְהָיָה כִּי־אֲחַךְ מִשְׁעֵי וְהִשְׁמָה
 7 נִשְׂמָה בְּכִי וְהַעֲשֵׂה אֶל־בְּנֵי עֲלֵיךָ וְהָיָה הָיָה
 8 פִּדְוֹ וְלֵמָה עֲלֵהֶם אֵלֶי הָיָה לְחִלּוֹם בְּנֵי
 9 וְיִבְרָךְ יִשְׁרָף אֲדֹמְלֵאֵשׁ נִלְעֵד וְעֵלֶם אֲדֹר
 10 אֶחָד יָמִים אִישׁ נִלְעֵד אֲדֹמְלֵאֵשׁ כִּי אִמָּה
 11 פִּלְטֵי אֶחָד אֵלֶם נִלְעֵד בְּחֹף אֶחָד בְּחֹף
 12 מִצִּעֲרָה׃ וְהָיָה נִלְעֵד אֲדֹמְלֵאֵשׁ הָיָה לְאֶחָד
 13 הָיָה כִּי אִמָּה פִּלְטֵי אֶחָד אֶעֱשֶׂה וַיֵּאמֶר
 14 לִי אֲשֶׁר־נִלְעֵד הָאֲשֶׁר־אֲחַךְ וַיֵּאמֶר לֹא־וַיֵּאמֶר
 15 לִי אִמָּה־נִּי שִׁלְחֹת וַיֵּאמֶר סִלְּחֵה וְלֹא יִכֵּן לְדַבֵּר
 16 כִּן וְהָיָהוּ אֲדֹר וְהַשְׁחִיזוּ אֶל־מַעֲשֵׂהוּ דְּבַרְכֵךְ
 17 וַיִּשְׁלַח בְּעַת הַיָּהוּה מַחֲשִׁים אֲרִבְעִים וְשִׁנִּים אֵלָיו
 18 וַיִּשְׁפַּט יִשְׁרָף אֶת־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ יָמִים וַיִּשְׁרָף
 19 הַדְּבַר־הַזֶּה וַיִּקְבֵר בְּשֵׁר נִלְעֵד׃ וַיִּשְׁפַּט אֲדֹר
 20 אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶבְנֵן מִפְּתֵי לְחֹם וְהִרְדָּף שְׁלֹשִׁים
 21 בָּיִם וְשִׁלְשִׁים בָּטוּר שִׁלְחֹת הַחִיָּצָה וְשִׁלְשִׁים
 22 בָּטוּר הָיָה לְבֵט מִדְּבַרְכֵךְ וַיִּשְׁפַּט אֶת־יִשְׂרָאֵל
 23 שְׁבַע שָׁנִים׃ וַיִּמַח אֶבְנֵן וַיִּקְבֵר בְּבֵית לְחֹם׃
 24 וַיִּשְׁפַּט אֲדֹר אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶלֶן הַחִבְלֵי
 25 וַיִּשְׁפַּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד־שִׁמְסוֹ וַיִּמַח אֶלֶן
 26 הַחִבְלֵי וַיִּקְבֵר בְּאֶלֶן פֶּאֶרְזִי וְבִלְבָן׃ וַיִּשְׁפַּט
 27 אֲדֹר אֶת־יִשְׂרָאֵל עַבְדוֹן בְּרִדְהַל הַפְּרָשִׁימִי׃
 28 וְהִרְדָּף אֲרִבְעִים בָּיִם וְשִׁלְשִׁים בְּנֵי בָּיִם וְכִבְּסִים
 29 עַל־שְׁבַעִים עֲוִים וַיִּשְׁפַּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֵנֵה
 30 שָׁנִים׃ וַיִּמַח עַבְדוֹן בְּרִדְהַל הַפְּרָשִׁימִי וַיִּקְבֵר
 31 בְּפָרְשִׁימִי פֶּאֶרְזִי אֶחָד פִּדְוֹ הַעֲמִלִּי׃

CAP. XIII. יג

1 וַיִּשְׁלַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעִשִׂיחַ הָרֵעַ בְּעֵמֵי הָיָה
 2 וַיִּקַּם הָיָה בְּדִשְׁלִשִׁים אֲרִבְעִים שָׁנָה׃

8 לָמַס׃ וַיֹּאמֶר׃ הֲלוֹ נִלְשׁ אֶל־יִשְׁרָאֵל לְבָן עֵשֶׂה
 9 שָׁמַי אֵלֶיךָ וְהַלֵּמְתָּ עִמָּם וְלַחֲמוּתָ בְּמַי עַמּוֹן
 וְהִזִּיתָ לִּי לֹאֵשׁ לְכָל יֹשֵׁב גִּלְעָד׃ וַיֹּאמֶר
 יִשְׁרָאֵל אֶל־בְּנֵי גִלְעָד אֲבִימֵלֶכֶת אִמִּים אֲחֵיהֶם
 10 לְהָאִיִּם בְּמַי עַמּוֹן וְעַתָּה יְהוּדָה אֲרֻמָּם לִשְׁמֵי אֲבִי
 אֲדָהָה לָכֵן לֹאֲשׁ׃ וַיֹּאמֶר וְכִי־נִלְשֶׁה אֶל־
 יִשְׁרָאֵל יְהוּדָה שְׂמַע בְּיַחְזִיק אִם־לֹא
 11 כִּדְבוּרָה בֶּן־נַפְשָׁה׃ וַיִּלְכֹּז יִשְׁרָאֵל עַד־בָּנֵי גִלְעָד
 וַיִּשְׂאוּ הָעָם אִתּוֹ עֲלֵיהֶם לֹאֲשׁ וְלִקְצֹץ וְדַבֵּר
 יִשְׁרָאֵל אֶת־מַלְדֻּדֵיהֶם לִשְׁמֵי יְהוָה בְּמַעֲשָׂה׃
 12 וַיִּשְׁלַח יִשְׁרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן
 לֵאמֹר מָה־עֲשִׂיתָ לָנוּ בְּרַחֲמֵינוּ אֵל לְהָאִיִּם
 13 בְּאֶרֶצְנוּ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאָכָיו
 יִשְׁרָאֵל בְּרַחֲמֵינוּ יִשְׁרָאֵל אֶת־אֶרֶצְנוּ בְּעַלְוֵתָו
 מַעֲשָׂהִים מְאֹדָן וְעַד־דְּבַק וְעַד־הַרְדֵּן וְעַתָּה
 14 הֲשִׁיבָה אֶתְּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹ׃ וַיִּקַּח עַד יִשְׁרָאֵל
 15 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיֹּאמֶר לֵי
 16 כִּהֵּן אִמֶּךָ יִשְׁרָאֵל לֹא־לָקַחְתָּ יִשְׁרָאֵל אֶת־אֶרֶץ
 17 מִיַּעֲקֹב וְלָקַח יִשְׁרָאֵל בְּפִדְיוֹ עַד־יְמֵי הַיּוֹם
 כְּדֹשָׁה׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׁרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ
 אֲדוּם לֵאמֹר אַעֲפֹד־נָא בְּאַרְצְךָ וְלֹא שָׁמַע
 מֶלֶךְ אֲדוּם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם שָׁלַח וְלֹא אָבִיהַ
 18 וַיֵּשֶׁב יִשְׁרָאֵל בְּקֹדֶשׁ׃ וַיִּלְכֹּז בְּפִדְיוֹ יֹשֵׁב אֶת־
 אֶרֶץ אֲדוּם וְאֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּבֵא מִמֹּנְדוֹת
 שָׂמֶשׁ לִבְנֵי מִצְרַיִם וַיַּחֲסֵן בְּעַם אֲרֻנָן וְלֹא
 19 כָּאֵל בְּשִׁבַל מִצְרַיִם בִּי אֲרֻנָן וְגַם מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח
 יִשְׁרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִדְחֹן מֶלֶךְ־הַחִטִּים מֶלֶךְ
 חַשְׁבוֹן וַיֹּאמֶר לִי יִשְׁרָאֵל מַעֲשֶׂה־נָּא בְּאַרְצִי
 20 עַד־מִזְרָמוֹ׃ וְלֹא־דִיָּחֲמוֹן סִדְחֹן אֶת־יִשְׁרָאֵל
 עַם בְּגִבְלוֹ וַיִּיאֶסֶף סִדְחֹן אֶת־בְּלַעַם וַיַּחֲסֵן
 21 בְּתַעֲזָה וַיַּחֲסֵן עִם־יִשְׁרָאֵל׃ וַיִּחַן יְהוָה אֶת־
 יִשְׁרָאֵל אֶת־סִדְחֹן וְאֶת־בְּלַעַם בְּדֵן יִשְׁרָאֵל
 וַיִּסֶּם וַיַּדֵּשׁ יִשְׁרָאֵל אֶת־בְּאַרְצֵי הָאֱמֹלִי וַיֵּשֶׁב
 22 הָאֶרֶץ וַהֲדֹמוֹ׃ וַיַּדֵּשׁ אֶת־בְּלַעַם הָאֱמֹלִי
 מִאֲרָטָן וְעַד־דְּבַק וְעַד־הַרְדֵּן וְעַד־בִּרְזָן׃
 23 וְעַתָּה יְהוּדָה אֶלְכֶם יִשְׁרָאֵל וְהִדֵּשׁ אֶת־הָאֱמֹלִי

מִשֵּׁי עַמּוֹן יִשְׁרָאֵל וְהִשְׁחָה וְהִחֲסִי׃ וְלֹא
 אֶלְכֶם וְהִדֵּשׁ כְּכֹשֶׁשׁ אֶלְכֶם אֶתְּרֵי חַדָּשׁ
 כָּל־אֶשֶׁר הִדִּישׁ יְהוָה אֶלְכֶם מִשֵּׁי א
 מִדָּשׁ׃ וְעַתָּה הַטּוֹב טוֹב אֵתָּה מִמֶּלֶךְ כְּדָבָר
 מֶלֶךְ מִצְרַיִם דָּבַר רַב עַד־יִשְׁרָאֵל אֲדַמְלִיחַ מִן
 בָּם׃ בְּשִׁבְחֵי יִשְׁרָאֵל בְּחַשְׁפוֹן וּבְמַחֲזֵה וְכֵשֶׁר
 וּבְמַחֲזֵה וּבְמַלְאָכֵיהֶם אֶשֶׁר עָלִיתָ אֲרֻנָן ל
 מִאֲחֵר שָׁמָּה וּמִדָּבָר לֹא־דִמְעַלְתָּם בַּעַת הַהִּ
 וְהֵאֱבִיל לֹא־תִמְאַרְזֵנוּ לָךְ וְהִמָּה עֲשָׂה אֲתָךְ ל
 לְהָאִיִּם בִּי יִשְׁלַח יְהוָה הַשְׁלֵמֵת הָאִיִּם בֶּן
 יִשְׂרָאֵל וְיָבִין בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ
 עַמּוֹן אֶל־דְּבַר יִשְׁרָאֵל אֶשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו׃
 וַיְחַזֵּק עַל־יִשְׁרָאֵל וַיָּחַן יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת־הַרְדֵּן
 וַיִּדְמַמְשֶׁה וַיַּעֲבֹר אֶת־מִצְפָּה גִלְעָד וַיַּמְסֵךְ
 גִלְעָד עַם בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיַּדֵּר יִשְׁרָאֵל כָּד לֵד
 וַיֹּאמֶר אֲבִימֵלֶכֶת וַיִּחַן אֲדִיבִי עַמּוֹן בְּדָוָן׃ וְ
 הִוָּצַא אֶשֶׁר נָפֵא מִלְּחָמוֹ בִּרְדֵּי לִקְרֹאֵהוּ בַּת
 בְּשָׁלִים מִמֵּנִי עַמּוֹן וְהָיָה לְהָדָה הַתְּעֵלִית
 עֲלֶיהָ׃ וַיַּעֲבֹר יִשְׁרָאֵל אֶלְכֶם עַמּוֹן לָקַח
 בָּם וַיַּחֲסֵן יְהוָה בְּדָוָן׃ וַיִּסֶּם מִשְׁרָשׁ וַיַּ
 בְּאַרְץ מִצְרַיִם עַל־יַד וַיַּד אֲבִי בְּרַמִּים כֵּ
 גָדְלָה מִמֵּן וַיַּכְנֵשׂוּ בְנֵי עַמּוֹן מִמֵּנִי בְּנֵי מִשָּׁה
 וַיָּבֵא יִשְׁרָאֵל הַמַּעֲשָׂה אֶל־בִּרְזָן וְהָפֵחַ׃
 וַיִּצְחַק לִקְרֹאֵהוּ בְּרַמִּים וּבְמַחֲזֵה וְנָלֵךְ הָיָה יְהוָה
 אֶתְּרֵי מִשֵּׁי בֶן אֲרֻנָן׃ וַיְהִי כִּדְבוּרָה אֶת
 וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֲהֵה בְחַי הַ
 הַיְסֻעִים וְהָאֵת דִּבְרֵי בְעֵתָה וְהֵאֱבִיל פְּצִיתָו
 אֶל־יְהוָה וְלֹא אִוְכַל לִשְׁכֹּחַ׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו׃
 פְּצִיתָה אֶת־שִׁפְךָ אֶל־יְהוָה עֲשָׂה לִי כַּאֲשֶׁר׃
 מִשְׁפַּח אֲחֵרֵי אֶשֶׁר עָשָׂה לָךְ יְהוָה נִקְמַתָּ מִכָּל־
 מִמֵּנִי עַמּוֹן׃ וַתֹּאמֶר אֶל־אֲבִיהָ עֲשָׂה לִי הַ
 הַהִּי הַיְסֻעִים מִמֵּנִי שְׂנִים חֲדָשִׁים וְהִלְכָה וַיִּרַ
 עַל־הַיָּמִים וְהִכְבִּיָה עַל־בְּרָחֵל אֲבִיהָ וַיִּשֶׁע
 וַיֹּאמֶר לִמִּי וַיִּשְׁלַח אֶתְּרֵה שְׁנֵי חֲדָשִׁים וַיִּרַ
 הָיָה וַיַּחֲזִיקָה וַיִּתְקַן עַל־בְּרָחֵל עַל־הָרָה
 נָלֵךְ מִקְּדָשׁ וְשָׂנִים חֲדָשִׁים וַיִּשְׁכַּח אֶת־
 וַיִּעַשׂ לָהּ אֶת־סִדְחֹן אֶשֶׁר כָּדֵן הָיָה אֶתְּרֵה

שופטים יא ספג

7 ולא עבדתי: ויחראת יהוה בשואל ומסבם
 8 מד פלשתיים ויבד בני עמון: והמנצח והמנצח
 ארבעי ישראל בשנה יהיא שמנה עשרה
 שנה ארבעי בני ישראל אשר בעם יהוה
 9 פארץ האמר אשר בבלעד: ויעבד בני עמון
 ארבעי חודש עם בידודה ובכנימון ובכית
 10 ארמים ותצד לישואל מאד: ותעקב בני
 ישראל ארבעה מאות חמאת לך וכי עבד
 11 ארבעי חודש ובעבד ארבעי חודש: ואמר
 יהוה אל בני ישראל הלא מפצלים ומדחמרי
 12 מד בני עמון ומן פלשתיים: וצדונום ועמלק
 ומלשן לחצו ארבים ותצעה אל הארשיעה ארבים
 13 מידם: וארם עובתם ארתי ותעבדו ארמים
 14 ארמים לכן לארסית לדשע ארבים: לם
 חעקו ארבעי חודש אשר בדרתם עם הדעה
 15 ולשעו לכם בעת צרתם: ואמר בני ישראל
 ארבעה חמאת עשרה ארתי לם בכל הדפוב
 16 בענין ארבעי חודש כי דיום היה: ויסדו
 ארבעי חודש הפקר מעולם ויעבדו ארבעה
 17 וחמאת בשש בועל ישראל: ויצעק
 בני עמון ויחטו בבלעד ואספו בני ישראל ויחטו
 18 בפצפה: ואמרו העם שר נלעד איש אל
 רעה מי האיש אשר ילך להצדק בבני עמון
 יהיה לראש לכל אשר נלעד:

CAP. XI. א

1 ויסתחף הצלעתי יהוה נפד חיל יהוה בראשה
 2 וזכה וילך נלעד ארבעי חודש: ויחל אשת בלעד
 3 לו בנים ויגדלו בני האשה ויגשו ארבעי חודש
 4 ואמר לם לארחל בבית אבתי פי בראשה
 5 ארבעה אשה: ויחח ויסתחף מפני ארבעי חודש
 6 פארץ טוב ותלשמו ארבעי חודש ארבעים ויחם
 7 ויצאו עמו: ויהי מימים ויחחמו בני
 8 עמון עם ישראל: ויהי פארץ נחמו בני
 9 עמון עם ישראל וילם ויבני נלעד לקוח ארבע
 10 ויסתחף מארץ טוב: ואמר לסתחף לכה ויהיה
 11 לם לקוח ויחחמו בבני עמון: ואמר ויסתחף
 12 לוכני נלעד הלא ארם סמאחם ארתי והגשמי
 13 מפת אבי ומידע פאחם אל שיה פאשר צד

47 אל צדית פת אל פיתו: ויבד לאימלק פי
 48 והמנצח מל בעל מלך שכם: וילך אימלק
 49 ויבדלון יהוה וכל דעם אשר ארתי ויחח
 אימלק את המנצח מלך ויחח שוכת
 50 עמים וישאה ויחם על שכם ואמר אל העם
 51 אשר עמו מה ראוכם עשיתי מידע עשו
 52 כמותי: ויחח גם פלדעם איש שוכת וילך
 53 ארתי אימלק וישמי על הצדית והצדית עלדם
 54 ארבעי חודש פאש ויחח גם פלדעם מלך
 55 שכם פאך איש ויחח: וילך אימלק אל
 56 פארץ ויחח פארץ ויחח: ומגדלעו היה
 57 פארץ ויחח וילם שפה מל הארשים והשמי
 58 וכל בעל העד ויסתחף בעם ויעל על
 59 הפגל: ויחח אימלק ערדמל ויחח פו
 60 ויחח ערדמל הפגל לשור פאש: והשליך
 61 אשה ארתי פלך רכב על ראש אימלק ויחח
 62 ארבעי חודש: ויחח מידע אל הדש וילם
 63 כליו ואמר לם שר דפד ויחח פראמר
 64 לם אשה ויחח ויחח נשד ויחח: ויחח
 65 איש ישראל פירמח אימלק וילם איש
 66 לכאבו: וישב ארמים את רעו אימלק אשר
 67 עשה לאביו לרע ארבעי חודש: ויחח
 68 מלדעו אשר שכם ויחח ארמים פאחם
 69 ויחח ארמים קלח חם בדיבעל:

CAP. X.

1 ויחם ארתי אימלק לדשע את ישראל וילע
 2 בראשה בן דודו איש יששכר והוא ישוב
 3 בשמח מד ארמים: וישפט את ישראל
 4 עמים וישלש שנה יחח ויחח בשמד:
 5 ויחם ארתי ויחח הצלעתי וישפט את ישראל
 6 עמים ושתיים שנה: ויחח לו שלשים בנים
 7 רבנים על שלשים עמים ושלשים עמים לרם
 8 לים וקרא: ויחח ארבעי חודש יהוה אשר
 9 פארץ וילעד: ויחח ארבעי חודש בלען:
 10 ויחח בני ישראל לעשה דרע בענין יהוה
 11 ויעבדו ארבעי חודש ויחח ויחח ויחח ארתי
 12 ארם ויחח ארתי בידו ויחח ויחח ויחח ארתי
 13 בני עמון ויחח ארתי פלשתיים ויעבדו ארבעי חודש

והשנים והלכות לטע על העצים: והאמר
 11 העצים לתאמר לכה את מלכי עלים: והאמר
 להם והאמר והחולותי אדומתקו והאדומתקו
 12 והאמר והלכותי לטע על העצים: והאמר
 13 העצים לנפן לכה את מלכי עלים: והאמר
 להם הנפן והחולותי אדומתקו והמשפח
 אלוים והאשים והלכותי לטע על העצים:
 14 והאמר כל העצים אל האמר לך אחי מלך
 15 עלים: והאמר והאמר אל העצים אם באמת
 אתם משוחים אחי מלך עליכם באו הו
 כעלי האמר והאמר אש מן האמר והאמר
 16 את אחי הלבנון: ועתה אם באמת ובתמים
 עשיתם: ותמלית את אבימלך והאמר סו
 עשיתם עשיובעל ועשיועל והאמר עשיו
 17 עשיתם לו: אש מלחם אבי עליכם וישלך
 18 את נפשו מגיד ויצל ארבע מיד מותו: והאמר
 קמיתם על בית אבי היום ותהרגו את בני
 שבעים איש על אבן אחת ותמלית את
 אבימלך בך אמתו על בעלי שכם פי ארבע
 19 הוא: והאמר באמת ובתמים עשיתם עשיובעל
 ועשיועל והיום הזה שמה בן אבימלך וישלח
 20 בנדידא בכם: והאמר והאמר אש מן אבימלך
 והאמר אד בעל שכם אחי בית מלוא ותצא אש
 מבעלי שכם ומבית מלוא והאמר את אבימלך:
 21 ויגס ויהם ויהרס ויהרס בארץ וישב שום מפני
 22 אבימלך אחיו: והאמר אבימלך על
 23 וישאל שלש שנים: וישלח אלוים ויהרס ויהרס
 בן אבימלך ויבן בעלי שכם ויהרסו בעל שכם
 24 באבימלך: ללא חכם שבעים פניו ובעל
 חכם לשום על אבימלך ארבעים אשר הנה
 ארבעים ועל בעל שכם אשר יהיה אדומתקו
 25 ליהרג את אחיו: וישמו לו בעלי שכם
 מארבים על ראשי הדלים ותולו את על
 אשר עבד עליהם פרוק ויבן לאבימלך:
 26 והוא בעל בן עבד האחיו ויעבדו בשכם
 27 ויבטחו בהם בעלי שכם: ויצא השדה ויבטחו
 את פניהם ויהיו ויעשו דאלים והוא ביה
 אלוים והאמר וישלח ויקלל את אבימלך:

והאמר ובעל בן עבד מן אבימלך ומי
 פי עבדו הלא בן עבדו חבל סקרו ע
 את ראשו חסור אבי שכם ומי ע
 ארסו: וכן יהיו ארבעים הנה פניו והם
 את אבימלך והאמר לאבימלך ובה עם
 האמה: וישלח ובל סקרו העור ארבעים:
 בן עבד ויהרס אפס: וישלח מלאכים:
 אבימלך בן עבד לאמר הנה בעל בן עבד ו
 פנים שלמה והם צדים את אדומתקו על
 ועתה קום לילה אחי והיום אשך איתך ה
 בשדה: והנה בלך ברוח השמש תש
 ותשטט על העור והפרוה והם אשר
 יצאים איתך ועשית לו פאסדו תמצא ה
 ויגס אבימלך וכל העם אשר
 לילה ויארו על שכם ארבעה ראשים: ו
 בעל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ו
 אבימלך והם אשר אשך אתו מן העיר: ו
 בעל ארבעים והאמר אל חבל הנה עם
 מראשי הדלים והאמר אליו וכל אדומתקו
 איתך ראה פאסדים: והאמר עוד בעל
 והאמר והנה עם ידלים מעם סבבו ה
 והאש איתך פאסדו אתך משכמים: וה
 אלה וכל אית אפסא סקרו אשך והאמר
 אבימלך פי עבדו הלא זה העם א
 מאסדתו בן צאנא עתה והלחם בו: ו
 בעל לפני בעל שכם ואלחם באבימלך
 והשדה אבימלך ויגס מפניו וישלח חללים
 ער פתח השער: וישב אבימלך באר
 ויערש וכל אדומתקו והאמר משכמת ב
 יהי משכמת ויצא העם השדה ויגרו לאבימלך
 ויחך ארבעים ויחכם לשלושה ראשים ו
 בשדה ויהי והנה העם יצא מן השדה
 עליהם והם: והאמר והאמר ויהי אשך
 פאסדו ויעמד פתח שער העיר וישב דר
 פאסדו על פל אשך בשדה ויפוס: והאמר
 מלחם בעיר כל היום והוא וילבד את
 והאדומתקו אשר ביה דת ויחך את השדה ו
 מלח: וישמשו על בעל מנוח שכם:

26 בעשו עשתי ויזעו כל ישראל אתו כי לא
 27 יצאנו ממצרים ויבטחו ביה וישמעאל
 28 וישראל ולא יסדו לשאת ראשם וישקפו
 29 ארבעים שנה בימי גדעון וילך
 30 ויפגע בגידיש ושבו ביהוה וילדונו יהוה
 31 שבעים שנה ולא יזכו בראשם רוח יהוה לו
 32 וסילטשו אשר בשכם וילדו לו גם היא בן
 33 ושם את שמו אבימלך ויבחר גדעון בן
 34 ויאש בשרו סורה ויבטו בקרבו ויאש אביו
 35 בעשרה אביו והיו ידו פאסו
 36 סור גדעון השחר בני ישראל ויזעו אתו
 37 הפעלים וישמו להם בעל פיה לאהיה
 38 ולא הוה בני ישראל את יהוה אלהיהם
 39 המציל אותם מיד בל אביהם מפניו ולא
 40 עשו חסד עם פיהו ויפגע גדעון פלגהו
 41 אשר עשה עם ישראל

CAP. IX. ט

1 וילך אבימלך בן גדעון שכימה אל אחיו אמו
 2 ודבר אליהם ואל על משפחת ביהוה אמו
 3 לאמו ויפדוהו פאנו כל בעלי שכם מיד
 4 שוב להם המושל פם שבעים איש כל בני
 5 ויפגע אבימלך בכם איש אחד ויחיתו פו
 6 עצמכם וישחיתו אתו ויפדו את אמו עליו
 7 פאנו כל בעלי שכם את כל דתיהם ויאדה
 8 ויט להם אחיו אבימלך פי אמו אחיה הוא
 9 ויחטלו שבעים פסג מבית בעל פיה ויאשו
 10 פם אבימלך אשם ויקים ויחיתו וילכו
 11 אחיהו ויבא ביד אביו עשרה ידיו את
 12 אחיו בן גדעון שבעים איש על אבן אחת
 13 ויחיד וחס בן גדעון חסן פי סומו
 14 ויאספו כל בעלי שכם וכל צית מלוא
 15 וילכו וימלוו את אבימלך למלך עם אלון
 16 מצב אשר בשכם ויחיד לוחם וילך ויעמד
 17 פראש דר פיהם וישא קולו ויקרא ויאמר להם
 18 שמועו אלי בעלי שכם ושמעו אליהם אלהים
 19 הדיו הזה הפעם למשח עליהם מלך ויאמרו
 20 לזויה מלכותו עלינו ויאמרו להם הויה
 21 רחוקה את דשתי אשר בן יבדו אלהים

על הדתים מלל כמנה בירקתם והפלים
 11 מנה וישחיתו אלקי אש שלח חרבו ויעל
 12 גדעון ויהי השבעי ביהוה מיום למך
 13 והפחה ויהי את הפחה והפחה היה כסו
 14 וחס וכן הצלמט ויהי אחרים וילכו את
 15 שם מלך מן ארובו ויחזקו וילכו
 16 הפחה והיו וישבו גדעון בן יואש מן
 17 הפלחה מלמעה החרסו וילכו נש
 18 סמכו סומו וישאלו ויסגו אלקי את שו
 19 סומו ויחזקוהו שבעים ושבעה איש ויבא
 20 אל אביו סומו ויאמר יהוה וכן הצלמט אשר
 21 ויחיתו אלו לאמו ויבא וכן הצלמט עשו
 22 ביהוה פי סון לאישו הישם להם וישח
 23 אדוקה הויה ויחזקו והפחה ויחזקו
 24 ויעו פם את אשר סומו ויחזקו
 25 סומו מן ויהי את אשר הויה ויאמר
 26 אל וכן ואל הצלמט אשה האשם אשר
 27 התחם פומו ויאמר פמו כחיהם אלו
 28 פיעו פו המלך ויאמר אתו פו אמו הם
 29 ויחזקו לו ויחיתו אותם לא ויחיתו אותם
 30 ויאמר ליהוה כסו קם יהוה אלהים ואל שלח
 31 וישח חרבו פי יוא פי עושו שו ויאמר
 32 וכן הצלמט קם אשה ויעמדו בני אש
 33 בסומו ויקם גדעון ויבדו את וכן אד
 34 הצלמט וישח את השוטים אשר בצומו
 35 נספיהם ויאמר איש ישראל
 36 אל גדעון מלך פם בסומו עם פו בן
 37 פו פי ויששטו מיד מוהו ויאמר אלהים
 38 גדעון לא ראשול אני פם וארמולו פו פם
 39 ויהוה ויסל פם ויאמר אלהים גדעון אשלה
 40 פם אשלה וחס לו איש כום שללו פומו
 41 ויהי להם פי ישמשלים הם ויאמרו סון
 42 סון ויששו את האשמה וישלים שפה אש
 43 כום שללו ויהי מסלל סמו הויה אשר
 44 שאל אלקי וישבע מומו ויהי קרב מן
 45 השוטים והפסיות ויבדו הארמון שעל
 46 סמו סון ויהי מן הפלחה אשר בצומו
 47 נספיהם ויעש אתו גדעון לאסור ויבא אתו

השופטים ומדינתם השופטה להגיד וקרא
 21 תרב ליהודה ולנפתלי ויגמלו את תחלו
 סביב לפתחה וירצו כל יבנתיה וישו וסמו
 22 ויחזקו שלש מאות השופטה וישם יהוה
 את ידו על אש פשוה וכל יבנתיה וסמו
 רבפתה עד בית השופטה פתחה עד סגרה
 23 אבל סופרה על ספרות: ויפגע את ישראל
 מסופר ויבא אשור ויבן על מלכיה ויבנה אתו
 24 סורו: ומלכיהם שלח גידעו בגלדי אסיהם
 לאמר רדו לביתכם סורו ולבדו לכם אדמה
 עד בית פנה ואת יהודן וישלח כל אש
 אסיהם וילכו אדמהם עד בית פנה ואת
 5 יהודן: וילכו שרשורו סורו את ערב ואת
 יבן ויבדלו את ערב בער ערב ואת יבן
 ורעו ברכו יבן ויבנה את סורו והאש ערב
 ויבן ויבן אל גידעו מערב ליהוה:

CAP. VIII ח

ויאמר אליהו אש אסיהם מה ידעו יהוה
 עשית לנו למול קראח לנו כי הלכת לדלותם
 במדין ויתקן אתו בחוקה: ויאמר אליהם
 מה עשיתו עתה ככם הלא טוב על לוח
 אסיהם ממצד אסיהם: בידכם טען אליהם
 את דשורו סורו את ערב ואת יבן ומה ידעו
 עשית ככם או רסחה והם מעליו ביד
 ידעו יהוה: ויבא גידעו וידעו ערב יהוה
 ואש מאת יהוה אש אתו עשית וידעו
 ויאמר לאש ספחה ויבנה פפרות להם לע
 אש ברגל פי עשית רב ויאמר יהוה את
 וכן וצלמנע מלך סורו: ויאמר סורו ספ
 וכן וצלמנע עתה פדו פי סורו לצב
 להם: ויאמר גידעו לכן בית יהוה או
 וכן ואת צלמנע פדו וישלח את פסד
 את דקצי הפופו ואת דפרקנים: וי על כל
 סורו וידעו אליהם פזאת ויעב אורו א
 סורו פאסד עט אלשי ספחה: ויאמר
 לאש סורו לאמר בשוברי בשלום:
 את הפגל יהוה: ויבן ויבן
 בעליו ומתיהם עפם בחמשות עשור

הם פדו על פידים לשוח סורו
 7 ויאמר יהוה אל גידעו שלש מאות האש
 והמלקים אשירי ארם ויבני את סורו
 8 פדו וכל יבנתיה לכן אש לכתבו: וישו
 את דפרות והם פדו ואת שופותיהם ואת
 פליאש ויבן שלח אש סורו וישלח
 מאת יהוה החוק ויבנה סורו יהוה לו
 9 ספחה פפוק: ויהוה פללה יהוה
 ויאמר אל יהוה קם רד בפפתה פי ספחה
 10 פדו: ויאמר אשה לדת רד אשה ושה
 11 נשור אל דפרותה: ושמעת מה דפרות ויבן
 החוקה יהוה וידעו בפפתה ויהוה ושה
 נשור אל קצה החששים אש בפפתה:
 12 וסורו ופמלק וכל בני קדם נשלים פמלק
 פארה לבן ומלכותם את מסר פחול שעל
 13 שפת רבם לבנו: ויבא גידעו יהוה אש
 מסר לעדו חלם ויאמר יהוה חלם חלמו
 יהוה צלל להם ששים מתופף במתנה
 סורו ויבא עד דמחל ויבנו וישל ויבנה
 14 למעלה ושל דמחל: ויען רעו ויאמר את
 ואת פלוי אש יבן גידעו פי יהוה אש
 ויבן כן האללים פדו את סורו ואת פל
 15 רבפתה: ויהוה כמנע גידעו את
 מסר החלם ואת סורו וישלח וישל אל
 ספחה ישראל ויאמר קים פיטן יהוה בידם
 16 את ספחה סורו: ויחזו את שלש מאות
 האש שלשה האשים ויען שפחה פדו פלם
 17 וכיים ויקם ופדו פחוד דפרים: ויאמר
 אליהם מסר חמו וכן תעש יהוה אבן כן
 פקצה רבפתה ויהוה פאסד אעשה פן
 18 תעשון: ותקעו בשופר אבן וכל אשור את
 ותקעם בשופרות גם אים סמורה כל
 רבפתה ויאמרו ליהוה לגדעו:
 19 ויבא גידעו ויבנה אש אשור אתו בקצה
 רבפתה ראש השלמות החיסה את חוקם
 דקמו אדמה שמים ויתקע בשופרות ופשו
 20 דפרים אש בידם: ויתקע שלשת האשים
 בשופרות וישלח דפרים ויחזקו ביד סמורה

שׁוֹטְטִים ו קעט

ירבעל לאמר ירב בן הפעל פי סוף אר
 33 מובדו: וכל מדתו וממלך ובר
 קדם סכסכו דתו ויעמד ויחסי בעמק ירדאל
 ויחן דיהו למשה את גרעון ויחזק בשופר
 34 בהעק אביעז אחויו: ומלאים שלח לכל
 מנשה ויעקב בסדווא אחויו ומלאכים שלח
 פאשר ובובלן ובנפתלי ויעל לקראתם:
 35 ואמר גרעון אל האלזים אבישך משיע
 36 בתי את ישראל פאשר דפרתו: דהה אבי
 מציג את גנות העמר בגון אם כל דיהו על
 דהה לביה ועל פל דהארץ דרב וידעתי כר
 37 תשיע בתי את ישראל פאשר דפרתו: ויד
 כן ושכם מפתוח ויד את דיהו וימץ כל
 38 כר דיהו מלאו הספל סים: ואמר גרעון
 39 אל האלזים אל יוד אשך בן יאדודה אן
 הפעם אפודינא וקדפעם פגוה דרנא דרב
 אל דיהו לביה ועל כל דהארץ דיהו פל:
 40 ויעש אלזים בן בליה דיהו ויד דרב אל
 הגוה לביה ועל כל דהארץ דיהו כל:

CAP. VII.

ושכם וירבעל הוא גרעון וכל העם אשר איתו
 ויחסי על עין יוד ומחסי מדתו דיהו לו
 2 מצאון מבגעת הפורה בעמק: ואמר
 דיהו אל גרעון רב העם אשר איתך מחתי
 את מדתו ביום פך דהפאר על ישראל לאמר
 3 ידו דושיעה לוי: ועתה קרא לא פאונע העם
 לאמר כד יהא דיהו לשב ויפשו מיד האלעד
 וישב מן העם עשרים שלשים אלף ויעשרה
 4 אלשים לשאריו: ואמר דיהו אל
 גרעון עוד העם רב דיהו אחים אל דהים
 והצטרפו לק שם דיהו אשר איתך ויהו
 5 וכלך איתך דהא וכלך איתך וכל אשר איתך
 איתך זה לא יכלך עמך הוא לא יכלך:
 6 ויד את דהים אל דהים: ואמר דיהו אל
 גרעון כל אשר יכלך בשלוט מן דהים פאשר
 יכלך דהלב תציג אותו לך וכל אשר יקבע
 על ברפיו לשוחו: ויהי מספר הממלקים
 7 ביום אל פתים שלש מאות איש וכל יד

18 מספר עמיו: אלנא חמש מאה עד פא איתך
 דהצטרפו את מדתו דהחתי למתק ואמר
 19 אבי אשב עד שובך: ודען פא ויעש גר
 עים ואיסת קמח מצוה דפשו סם פפל
 דהפק סם פפרו ויצא אליו אל תחת דהה
 20 וישש: ואמר אליו מלך דהאלזים קח את
 דהפשו ואת דהפפוח דהה אל דהפעל הלו
 21 ואת דהפק שפוך ויעש בן: וישלח מלך
 דיהו את דהצה דהשעטת אשר ביד ויע
 22 בפשו ובפפוח ויעל דהאס מן דהארץ והאכל
 את דהפשו ואת דהפפוח ומלך דיהו ויד
 23 ממדו: וירא גרעון כי מלך דיהו הוא
 ואמר גרעון איהו אדתי דיהו כר על בן יאדו
 24 מלך דיהו פנים אל פנים: ואמר לו דיהו
 25 שלום לק אל תהיא לא תמחו: וכן שם
 גרעון מובד ליהו ויקרא ל דיהו שלום עד
 דהם דיהו עליש בעשרה אב דהעור:
 26 ויד בליה דיהו ואמר לו דיהו קח את פך
 דהשיל אשר לאיתך ופר השני שבע שנים
 דהסכא את מדתו דהפעל אשר לאיתך ואת
 27 דהאשרה אשר עליו חסות: ובלית מובד
 ליהו איתך על דהא דהפשו דיהו כפועכה
 28 ולקחת את דהפשו השלי דהעלית עליה כעצי
 29 דהאשרה אשר חסות: וקח גרעון עשרה אנשים
 מעבדו ויעש פאשר דפר אלו דיהו ויד
 30 פאשר דהא אד פית איתו ואת אנשי העור
 31 מעשרה ימם ויעש ליהו: וישפכו אש
 דהעל בלך דהה סוף מבגה דהפעל דהאשרה
 32 אשר עליו פתיה ואת דהפשו דהעל על
 דהמבגה הנסי: ואמר איש אל דהעור כ
 33 עשה דרב דיהו וידשו ויבלשו: ואמר גרעון
 34 בן דהאש עשה דרב דהה: ואמר אנש
 דהעור אל דהאש דהא אד בפק חסות כן סוף
 35 את מדתו דהפעל וכי כר דהאשרה אשר עליו:
 36 ואמר דהאש לכל אשר עמדו עליו דהאם:
 37 ויחסי לפעל אס אחים וישוען אותו אשר
 38 ירב לו יחסי עד דהבלק אס אלזים הוא ירב
 39 לו כן סוף את מדתו: ויקרא לו כוס דהיה

CAP. VI. 1

1 וישעבד בני ישראל דבע בשעי דיהה ויתחבם
 2 דיהה בדר מרון שבע שנים: ותעש ד מרון
 על ישראל משע מרון עשר להם: בני ישראל
 את המסותות אשר פרחים ואת המסותות ואת
 המצותות: ויהה אמר ערע ישראל ועלה מרון
 3 ועמלק ויבקרם ועל עמל: ויהת עליהם
 וישחורו אתיביל הארץ עד פרוץ ענה ולא
 4 לשאר מרה בשאר ושה ושור ומרון: כי
 הם ומקצתם ועל הארמים וכן כדאברהם
 5 ללב ולחם ולמעותם אין מספר וכן ארץ
 לשחתה: ויהי ישראל מאד משע מרון ויועק
 6 בני ישראל אל יהוה: ויהי פיר
 7 ועק בני ישראל אל יהוה על אוח מרון:
 8 וישלח יהוה אש במא אל בני ישראל ויאמר
 להם כדאמר יהוה: אליו ישראל אנכי
 9 העליתי אתכם מפצלים ואוציא אתכם מבית
 עבדים: והצל אתכם מיד מצרים ויאד על
 10 לעצבים והגרש אתכם מפצלים ואחזה לכם
 את ארצכם: והגדה לכם אל יהוה אלהים
 11 לא תראו אדאליו האמל אשר אתם ושבים
 פארצם ולא שמעתם בקולי: ויאמ
 12 מלאך יהוה וישב בתוך האלה אשר בעשרה
 אשר ליאש אבי העשו ונדעו כל תבם חפם
 13 בנת להים משע מרון: ורא אלו מלאך
 יהוה ויאמר אליו יהוה עפתי נפדו החול:
 14 ויאמר אליו נדעו כי אתי ויש יהוה עפט
 לפה מצאנתי כל זמח ויהה כל נסאחתי
 15 אשר ספר לט אמרתי לאמי והא מפצלים
 העלם יהוה ועשה נשעט יהוה ויתחב בקי
 16 מרון: וישן אליו יהוה ויאמר לו בבחן זה
 והשעת את ישראל מבית מרון והא שלוחתי:
 17 ויאמר אליו כי אתי בפה אלשע את ישראל
 ופה אלש הדל במנשה ויאמי הנפדו בבית
 18 אבי: ויאמר אליו יהוה כי אהיה עפתי והפית
 את מרון כאש אוח: ויאמר אליו אבי נא
 19 מצאחי הן בעתה ועשית לי אוח שאחיה

קעח שושמים ה

1 לטעיה האמן גדלים
 2 ויהי לב: גלעו בעם ויהי
 3 שכן הן לפה נהר אחיה אשר
 4 לשב לחוף ימים ועל מספציו לשפן:
 5 ובלח עם תתק נשאר למח ונפחלי
 6 על מזבח קדוה: בא מלכותם
 7 מלחם או מלחם מלכי בען
 8 בתענוף עלימי מכה פצע בקי
 9 לא לקוח: מן שמים מלחם
 10 והתבנים ממסעותם מלחם עם סיסרא:
 11 גדל קשון פרסם גדל קדמים
 12 גדל קדשן: תודתי נשאר עז:
 13 או הלכו עקבמים מיהוה
 14 יהוה אפרו: אוח מון
 15 אכר מלחך יהוה אז אוח
 16 לשמה כי ארביא לעוה יהוה
 17 לעוה יהוה בפפרים: תבד
 18 כפשים תל אשר תבו נשע
 19 כפשים באה תבד: מים
 20 שאל חלב נטה פסק איתים והרבה
 21 חמאה: דה ליעד תשלחה
 22 וחסיה להלכות עמלים והלמה
 23 סיסרא מחקה האשו ומצעה חלשה
 24 וקרו: בין רגליה פדע נל
 25 שכן בין רגליה פדע נל ויאמר
 26 פדע נל נל שדח: בער
 27 והחול נשקפה וחפב אם סיסרא פדע
 28 האשעב מדיע בשש רכב לטא
 29 מדיע אוחו פעמי מרפפתו: חכמה
 30 שוחיה תשעה אף היא חשיב
 31 אמיה לה: הלא ימצא החל
 32 שלל חם והמתים לראש נב
 33 שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים
 34 רמה צבע הקמים לצאת שלל:
 35 פן יאבו כל אייבי יהוה ואתלו
 36 פצח השמש בגברתו ותשקט הארץ
 37 אנשים שנה:

שופטים ה קצו

והלוי יד בני ישראל הלוי והקשה על יבן 24
מלך פננן עד אשר רביתו את יבן מלך
פננן :

ה CAP. V.

והשור דבריה וברק בן יצביעם ביום ההוא 1
לאמר : בפרע פרתו בישאל 2
בדחבב עם דרכו יהיה : שמעו 3
מלכים האויבו הנכם אבוי ליהוה אבוי
אשריה אופר ליהוה אלוי ישראל :
יהוה באתחזק משעלו בצערה 4
משורה אולם ארץ רעשה גם שפטים
נמסו גם עבדים נמסו מים :
דמים מלו מפני יהוה זה סלי מפני 5
יהוה אלוי ישראל : בימי שבע 6
בדעשה בימי יעל חולל ארחות
הולכי כתיבה ילכו ארחות עקלקלות : חולו 7
פרות בישאל חולו עד שקבחו
דבריה שקבחו אם בישאל :
יבדו אליהם חוששים אז לחם 8
ששים מן אביראה ולמוח
בארבעים אלה בישאל : לבי 9
לחוקקי ישראל הפתחבים בעם ברכו
יהוה : רכבו אחלות צחיות 10
ושבו על מדין והלכי על יהוה
שירו : כעול מתעצבים בון משפלים 11
שם יחפו צדקת יהוה צדקת פחות
בישאל אז יהוה לשפטים עם יהוה :
שלי שולי דבריה עמי עמי 12
דבר ישיר קים פרק ושבה שבוך כך
אביננים : אז יד שירי לאימים 13
עם יהוה ירדו בנפחים :
מני אפלים שרשים בעמלק ארתח 14
במיון בעממיו מני מכו ירח
מחלקים ומובלן משכים בשבט ספר :
ושתי ביששכר עם דבריה ויששכר 15
בן פרק בעמק שלח בנגלו
בפלטת ראובן גדלים חקמו לב :
לפה ישבת בון המשפחים לשמע 16

אם הלכתי עמי והלכתי ומסלא חלכי עמי לא
9 אלה : ויאמר יהוה אלהי עמק אסם פי לא
יהוה תפארתו על דברו אשר איתו והלוי
פי ביד אשרי ומכא יהוה את סיסרא ותסם
10 הטהו והלוי עם פרק קשהו : ויעק פרק
את זובלן והתנפלו קשהו ויעל בנגלו
11 ששורה אלפי איש ותעל עמי ודבריה : חס
הקלי נסדו מלון מפני חבב חוץ משה ויט
אזיל ע אלון בצעפים אשר את קוש :
12 והוה לסיסרא פי עלה פרק בן אביננים וד
13 חסד : ויעק סיסרא את על הכף חשע מאח
רכב פרק והת על דעם אשר איתו מחושח
14 דמים ארכול קשון : ויאמר דבריה אל פרק
קם פי זה דום אשר בן יהוה את סיסרא
15 יהוה הלא יהוה נח לענק ויהו פרק מדי
16 חסד ושלוח אלפים אל אחריו : ויום
יהוה את סיסרא והת על דרכו והת על
הפסוק לשירוב לפני פרק ויהו סיסרא מעל
17 הרפפה וינס בנגלו : וברק רתך אחר
הרכב ואחרו הפסוק עד תישת דמים ויפל
18 על מחנה סיסרא לשירוב לא משח עד
19 אחר : וסיסרא נס בנגלו אלא על אשר
תם דאמי פי שלום בון יבן מלך תצו ויין
20 ביה דבר הקמי : ותצא על לברת סיסרא
ותאמר אליו סוה ארני סוה אלי אלויהא
21 ויסי אליה דאמורה ותכסה בשמיתה :
18 ויאמר אליה ותקנינה מעט מים פי צמרו
ותסלחה את סוה החלב ותשקה ותכסה :
20 ויאמר אליה עמד פתח האהל יהוה אם איש
יבא ושאלך ואמר דלשה איש ואמרת אין :
21 ותשקיע על אשת דום אדיתו האהל ותשם
את דאחור פרעו ותצוה בארץ האריתים
22 ויסי ומתו : ודבר פרק רתך את סיסרא ותצא
על לקאחי ותאמר לו קח ואתך את דאיש
אשר איתך מכעש ויבא אליה והוה סיסרא
23 של מן והתו בדיעה : ויננע אליהם ביום
יהוה את יבן מלך פננן לפני בני ישראל :

23 ויצא אהרן המזרחי ויסב לרחות העלה
 24 בעדו ועל: והוא יצא ובעדו בא ויהא
 והוא לרחות העלה כעלם ויחבא את מסך
 25 דהא את דגלה בחדו המזרח: ויהא עב
 בוש דהא איננו פוח לרחות העלה ויחבא
 את המפתח ויחבאו דהא אדנידם לפל ארצה
 26 מתו: ואהדו כמלט עד דהמזרחים יהיו עב
 27 את הדסלים וימלט השעיר: והו בניאו
 ויחקע בשאר בוד אפים ויהו עב בני
 28 ישראל כיהודו דהא לפינים: ויאמר אלהם
 דהו אחיו פרטן דהו את אינכם את
 מאב בדם ויהו אחיו וילכו את מעפות
 29 הדין למאב ולא תהו אש לעם: ויב
 את מאב בעה דהא כעשרה אפים אש
 30 כל שמן וכל אש חיל ולא כמלט אש:
 וחפנע מאב ביום דהא תחית ד ישראל
 והשקט דהו שמנים שנה:
 31 ואחרו דהו שמן ברענה ויב את שלמים
 של מאב אש במלמד דבקר וישע נסיהא
 את ישראל:

CAP. IV. 7

1 ויסב בני ישראל לעשות דע בשעי דהו
 2 ואהדו מתו וימפרם דהו בל יבין מלך
 3 כנען אש מלך פתורו ושר צבא סיסרא
 4 דהא ושב בחדשת דמים: ויצעק בני
 5 ישראל אל יהוה כי חשע מאב רכב בחיל לו
 6 דהא לחו אדנינו ישראל בחוקה עשמים
 7 שנה: ודנהו אשה נביאה
 8 אשה לשחות דהא טמנה את ישראל בשת
 9 דהא: והיא וישנה פתח חמר דסוה בין
 10 דרמה ובין ביתה בוד אפים ויעל אליה
 11 בני ישראל למשפט: והשלחה ויחרא לביק
 12 בן אבנעם מרדש כסליל ויאמר אליו האר
 13 צה: והו אל ישראל לחו ומשפט בוד
 14 תבד ולחוקת עמך עשרה אלים אש סמני
 15 כסליל ומבני זבולן: ומשכתי אלו אל חיל
 16 קשון את סיסרא ושר צבא ימן ואת רכבו
 17 ואת דמוס ויחיהו בדת: ויאמר אליה בל
 18

פחותם להם לשים ואת פחותם סוף
 לעדם ויעבדו את אלהים:
 7 ויעשו בני ישראל את דע בשעי דהו
 8 וישבדו את יהוה אלהים ויעבדו את דבעלים
 9 ואת דאשחות: ויהו אף דהו בשואל
 10 ומפרם בוד פושן ושעמים מלך אדם מרים
 11 ויעקב בני ישראל את פושן ושעמים שמנה
 12 שנים: ויעקב בני ישראל אל יהוה ויאמר
 13 דהו משיע לבני ישראל וישעם את שואל
 14 בן יקם אחו כלב דהמן מופו: והו עליו
 15 והו יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה
 16 והו דהו בוד את פושן ושעמים מלך אדם
 17 ויפני לו על פושן ושעמים: והשקט דהו
 18 ארבעים שנה ויחז עתה בן יקם:
 19 ויסב בני ישראל לעשות דע בשעי דהו
 20 בתוק דהו את עגלון מלך מאב על ישראל
 21 על כרענה את דע בשעי דהו: ויאמר
 22 אליו אפיננר עפון ועמלק ויבן את
 23 ישראל וירשו את עיר התמרים: ויעבדו
 24 בני ישראל את עגלון מלך מאב שמנה
 25 שנה שנה: ויעקב בני ישראל אל יהוה
 26 ויאמר דהו להם משיע את ישראל בן יקם
 27 בן דהמנו אש אפר דהימנו וישלונו בני
 28 ישראל בוד מכה לעגלון מלך מאב: ועש
 29 לו אהדו רוב ולא שעי פוח נמר ארפה
 30 ויהו אהדו מיתוח למחו על ידו ימו:
 31 ויבדו את דהמנוה לעגלון מלך מאב ועגלון
 32 אש ברא מאב: והו כחשד כלה להקריב
 33 את דהמנוה וישלח את דהם כעמי דהמנוה:
 34 והא שב מן הדסלים אש את דהמנוה ויאמר
 35 דבר סרו לי אלו המלך ויאמר להם ויצא
 36 מעליו בל דהמנוה עליו: ואהדו בא אליו
 37 דהא ישב בעלית המכרה אש לו לבדו ויאמר
 38 אהדו דבר אלהים לי אלו ויאמר מעל דהמנו:
 39 וישלח אהדו אתו שמאלו וישק את דהחוב
 40 מעל ידו ימו ויחקה בנטו: ויאמר גם
 41 דעב אתו דהמנו ויסב ויהלכ בעה החרב
 42 כי לא שקי דהחוב מנטו ויצא דהמנוה:

שופטים ג קעה

אחיים מאלה העמים אשר סביבותיהם
 13 ולשתחוה להם ויכנסו את יהודה: ויעשו
 14 את יהודה ויעבדו בעל ולעשתוח: ויחראף
 יהוה בישראל ויחכם ביד שלום וישפו אותם
 וימסו ביד אויבם ממצוב ולא יכלו עוד
 15 לעמוד לפני אויבם: ככל אשר נצא יד
 יהוה והתורגם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר
 16 נשבע יהוה להם ויצא להם מאד: ויגם יהוה
 17 שפטים וישועים מיד שפדים: וגם אל
 שפטים לא שמשו כי זע אחרי אללים
 אחיים ולשתחוה להם סור מור מן החרף
 אשר הלכו אבתם לשמע מצות יהוה לא עשו
 18 ק: וכי האלים יהוה להם שפטים ויהוה
 יהוה עם השפט והשועם מיד אויבם כל
 ימי השופט כדעתם יהוה מסאדם מפני
 19 לזעדם חזקתם: והיה במות השופט
 לשבו השחיתו מאתם ללכת אחרי אללים
 אחיים לעבדם ולהשתחוה להם לא השלו
 20 מפעל להם ומורדם הקשה: ויחראף יהוה
 בישראל ויאמר ען אשר עבדו בני יהוה את
 21 ביהו אשר ציוו את אבותם ולא שמעו לקויו
 גם אל לא אסוף להושיא איש מפידם כך
 22 העים אשר עובדו עש וימת: למען נסוח
 גם את ישראל השמים גם את דוד יהוה
 23 ללכת עם כאשר שמרו אבותם אסלא: וינח
 יהוה את בני ישראל והאליה לבלתי הושיעם מהו
 ולא נחם ביד השוע:

CAP. III. ג

ואלה דבאים אשר דבחו יהוה לפנותם את ישראל
 1 את כל אשר לא ידע את כל מלחמות בנין:
 2 רק למען דעת דוד בן ישראל ללמוד מלחמה
 3 רק אשר לפנים לא ידעום: חמשת סרני
 4 שלשונים ומלך הבנגלי הצעיר החושי שב הר
 5 הלבנון מהו בעל חומן עד לבא חמת:
 6 ויהו לפנות גם את ישראל לדעת והשמעו
 7 את מצות יהוה אשר ציוו את אבותם ביד
 8 משה: ובני ישראל ישבו בקרב הבנגלי החושי
 9 האמרי השפלי החושי הנביט: ויקחו את

יהוה ואת אהוב ואת אהוב ואת חלפה
 10 ואת אסק והתחבו: וישב האשוי בקרב
 11 הבנגלי וישב הארץ כי לא הירשו:
 12 ספלי לא הירשו את יושבי ביהושמש ואת
 13 ישבי ביהושמש וישב בקרב הבנגלי וישב
 14 הארץ וישבו ביהושמש וביח ענת היו להם
 15 ללם: וילחצו האמרי את בני דן והיה
 16 כי לא סונו לרחו לעמק: ויאל האמרי
 17 לשבח ביד דלים פאלן והשעלים והכפר יד
 18 ביהושמש ויהו ללם: תבל האמרי מפעלה
 19 ערבים מרפוע ומעלה:

CAP. II. ג

1 ויעל מלך יהודה מן הגלגל אל הנבים
 2 והאמר אעלה אתכם מפצוים ואביא אתכם
 3 אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא
 4 אבד ביהו אתכם לעלם: ויחכם לא החרפו
 5 סיהל לישבי הארץ האת מנחתיהם ותצון
 6 ולא שבעתם בקלי מדהאת עשיתם: וגם
 7 אמרו לא אנש אתם מפנים יהו לכם
 8 לצדים והאזרים יהו לכם למקש: ויהו
 9 פיה מלאך יהוה את הויתים האלה אל כל
 10 בני ישראל וישא העם את קולם וינכו:
 11 ויקרא שם המקום יהוא בנים ויבחרו שם
 12 ליהוה: וישלח הושע את העם
 13 וילכו בני ישראל איש לנחתו ולשת את
 14 הארץ: ויעבדו העם את יהוה כל ימי
 15 הושע וכל ימי האקים אשר הושיע ימים
 16 אחרי הושע אשר ראי את כל מעשה יהוה
 17 הצול אשר עשה לישראל: וימת הושע בן
 18 נן עבד יהוה בן מאה ועשו שנים: ויבחרו
 19 אחרי בנגל חלוצו בחמדתרום ביד אפרים
 20 מצפון לוד בעש: וגם כל הדור הויה סוספי
 21 אל אפרים ויגם הו אור אחרים אשר
 22 לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר
 23 עשה לישראל: ויעשו בני ישראל
 24 את דוד בעני יהוה ויעבדו את הבפעלים:
 25 ויעשו את יהוה אלף אמתם המצויא
 26 אותם סרני מפדים ויילכו אחרי אללים

שופטים

LIBER JUDICUM.

CAP. I. A

1 מעד והאמרים אדבנני יהודה מדבר יהודה
 אשר בנב עדי וילך וישב ארד העם:
 17 וילך יהודה ארד שמעון אחיו ויפו ארדבנע
 וישב צפת ויחזיקו אותה ויקרא ארד שם העיר
 18 ורמיה: וילפי יהודה ארדעה ואת גמלה
 ואת אשקלון ואת גמלה ואת עקרון ואת
 19 גמלה: ויהי יהודה ארד יהודה ויש ארדוד
 פי לא להודיש ארד שם העמק פירדב פול
 20 להם: ויחזקו לכלב את הנחון פאלד דפי
 21 משה ויחזקו משם ארד שלשה בני הענק:
 ואת היםל ישב יהושלם לא הודיש בני
 22 מימנו וישב היםל ארד בני מימנו ביהושלם
 עד ואם יהיה: ויעל ביהושלם נבד
 23 הם ביהודא ויהיה עפם: ויחזרו ביהוד
 24 יוסף ביהודא וסם העיר לפנים לה: ויחזק
 השלמים איש ויחזקו מן העיר ויאמרו לו
 25 החזקו כל ארדמנא העיר ועשו עפם חסד:
 ויאם ארדמנא העיר ויפו ארד העיר לשר
 26 חרב ואתדאיש ואתפלמשפוחו שלחו:
 וילך האיש ארץ החתים ויבן עד ויקרא
 שמה לו הוא שמה עד ואם יהיה:
 27 ואתדודיש מלשה ארד ביהושלם ואת בנתיה
 ואת חענך ואת בנתיה ואת יושבי דור ואת
 בנתיה ואת יושבי יבלם ואת בנתיה ואת
 28 וישב מגד ואת בנתיה ויאל הבנעל לשבת
 בארץ האת: ויהי פי חוק יהודא וישם
 ארדבנעני למס הודיש לא הודישו:
 29 ואשרים לא הודיש ארדבנעני והישב ביהוד
 30 וישב הבנעני בקרפ ביהוד: וזכור
 לא הודיש ארד שם קמרון ואת יושבי מרגל
 31 וישב הבנעני בקרפ ויהיה למס:
 אשר לא הודיש ארד שם עפם ואת יושבי

1 ויהי ארדו מות יהושע וישאל בני יהודא
 ביהודה לאמר מריעלה לנו ארדבנעני
 2 ביהודה להלחם בו: ויאמר יהודה יהודה
 3 יעלה הנה נחזיק את יהודא ביהוד: ויאמר
 יהודה לשמעון אחיו עלה איתי בגללי ומלחמה
 בבנעני והלחמתי גם אתי איתך בגללי וילך
 4 איתי שמעון: ויעל יהודה ויחזק יהודה ארד
 הבנעני והפרא ביהם ויפסם בבוק עשרה
 5 אלפים איש: וימצאו את ארדו בוק בבוק ויחזקו
 6 בו ויפו ארדבנעני ואת דפראי: ויחזק ארדו
 בוק ויהדשו ארדו ויאחזו ארדו ויבצעו ארד
 7 בדרות דור ורגליו: ויאמר ארד בוק שבועים
 מלכים בדרות ויהלם ורגליום מוצצים היו
 8 מלכמים תוחח שלחו פאלד עשיתו בן שלם לי
 אלהים ויביארו יהושלם וימת שם: ויחזקו
 9 ביהודה ביהושלם וילכדו אותה ויפחו לשר
 10 חרב ואת העיר שלחו כאלו: וארדו יהודו בני
 יהודה להלחם בבנעני וישב יהודו והגב
 11 והשפלה: וילך יהודה ארדבנעני והישב
 בתחון ושם חסון לפנים קרית ארבע ויפו
 12 ארד ששוי ואת אחימן ואת חלמי: וילך משם
 אל יושבי דבר ושם דבר לפנים קרית סור:
 13 ויאמר פלג אשר ויפה ארד קרית סור ויכדה
 14 ונחמו לו את עכסה פתי לאשה: וילכדה
 עחמאל בן קלן ארדו כלב העמון ממנו ויחזקו
 15 את עכסה בתי לאשה: ויהי בבואה ויחזקו
 לשאל מנחת אביה השולה ותצנח מעל החמד
 16 ויאמר לה פלג מודיע: והאמר לו הבה לי
 מנחה פי ארץ הגב נחמתי ונחמתי לי גלות
 מים ויחזקו לה פלג את גלות עליות ואת גלות
 17 תחזיקו: ויבן קרני תחן משה עלו

יהושע כד קעג

אֲדַרְבָּאִים וְדַלְוֹת הָאֱלֹהִים יִשְׁמְרֻנִי כָּל־הַיּוֹם
אֲשֶׁר־לִבְנֵי־בְיָהּ וּבְכָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־עִמָּךְ בְּקִרְבִּי
וְיָרֵשׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַיָּמִים וְאֲדַרְבָּאִים יִשָּׁב
19 וְאֶת־כָּפְתֵי־בָּם אֲנֹחֵן נֶעֱבֵד אֲדִידֵיהָ כִּי־
19 דָּמָה אֱלֹהֵינוּ וְיֹאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם לֵאמֹר
לָעֵבֶד אֲדִידֵיהָ כִּי־רָאִיתִם כִּי־רָאִיתִם הָיָה אֵל־
קָדוֹם הָיָה לִרְשָׁאָה לִשְׁעֵבֶכֶם לְחַפְזֵי־חַבְּתֵיכֶם
20 כִּי תַעֲבֹד אֲדִידֵיהָ וְעַבְדִּיתֶם אֱלֹהֵי נְבוֹ וְעֵבֶן
וְהָרֵעַ לָכֵם וְכִלְהוּ אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר־יִדְּבִיב
21 לָכֵם וְיֹאמֶר הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר אֲדִידֵיהָ
22 נֶעֱבֵד וְיֹאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם עֲדִים אַתֶּם
בְּכֶם כִּי־אֵתֶם נִתְרַחֵם לָכֵם אֲדִידֵיהָ לָעֵבֶד
23 אוֹתוֹ וְיֹאמְרוּ עַדִּים וְעַתָּה הִסְדוּ אֲדִידֵיהָ
דַּבְּרוּ אֲשֶׁר־בְּקִרְבְּכֶם וְהִנֵּה אֶת־לִבְכֶם אֲדִידֵיהָ
24 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֱדִ
25 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֶעֱבֵד וּבְכָל־שִׁמְךָ וְיִסְרֹף יְהוֹשֻׁעַ
25 פִּתַח לָכֵם בַּיּוֹם הַזֶּה וְיִשָּׂם לְךָ הָקָדְשׁ
26 בְּשִׁמְךָ וְיִכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
26 בְּסֵפֶר־פִּתְחַי אֱלֹהִים וְיִקַּח אֶת־נִזְלֵיהָ וְיִקְרָא
27 שָׁם פִּתְחַי הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־בְּמִשְׁכַּן־יְהוָה וְיֹאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם דַּבְּרוּ הֲאֵתֶם הִוָּתֵת
27 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי־דָמָה אֵלֶּךָ מִלִּי אֲמַרְוּ יְהוָה
אֲשֶׁר־דָּבַר עִמָּךְ הִוָּתֵת בָּכֶם לַעֲבֹד כִּי־חָתַמְתֶּם
28 בְּאֲזְנוֹתֵיכֶם וְיִשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם אִישׁ
לְמַחְלוֹ וְיֵדוּ אֲחֵרֵי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְיִמָּת
29 יְהוֹשֻׁעַ כָּרְתֵן עִבְדֵי יְהוָה כִּי־מָאָה וְעֶשְׂרֵי־שָׁנִים
30 וְיִקְרָא אוֹתוֹ פְּגַל מְחַלְוֵי כְּחַמְטֵי־סוֹחַ אֲשֶׁר
31 כִּי־אִסְרוּ מִצִּפּוֹן לִדְבַשׁ וְיֶעֱבֵד יִשְׂרָאֵל
אֲדִידֵיהָ כֹּל־יְמֵי־יְהוֹשֻׁעַ וְכֹל־יְמֵי־הַיָּקִינִים
אֲשֶׁר־הָיוּ יָמִים אַחֲרֵי־יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר־הָיוּ
32 אַחַר־מִשְׁעָה יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל וְאֵת־
32 עֲצֻמֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הִנְחִיל כְּנִי־יִשְׂרָאֵל וּמִצְעֹתָם
כָּבוֹד בְּשִׁכְמֵם בְּחֻלְצַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר־לָכֶם יַעֲקֹב
מֵאֵת בְּנֵי־חָמוֹר אֲבִי־שִׁשְׁבֵּן בְּמֵאָה קָשִׁיטָה וְיֵדוּ
33 לְבִנְיָמִן לְחֻלְצָה וְאֶלְעָזָר כִּי־אֲדָוָן מֵת וְיַעֲקֹב
אוֹתוֹ בְּנִגְעַת פִּיחָם בָּלֵ אֲשֶׁר־תִּקְרָל בְּדֵר אֲסִירִים

4 וְהִתְקַל אֲדִידֵיהָ וְהִתְקַל לַעֲבֹד אֲדִידֵיהָ
וְאֲדִידֵיהָ וְהִתְקַל לַעֲבֹד אֲדִידֵיהָ שְׁעֵל לַעֲבֹד
5 אֲדִידֵיהָ וְיַעֲקֹב וּבְנֵי־יְהוָה מִצְעֹתָם וְיִשְׁלַח אֶת־
מִשְׁעָה וְאֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ כִּי־
6 עָשִׂיהָ בְּקִרְבִּי וְאֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
אֲדִידֵיהָ מִצְעֹתָם וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
7 מִצְעֹתָם אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
8 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
9 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
10 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
11 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
12 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
13 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
14 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
15 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
16 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
17 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
18 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
19 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
20 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
21 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
22 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
23 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
24 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
25 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
26 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
27 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
28 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
29 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
30 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
31 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
32 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח
33 וְיִשְׁלַח אֲדִידֵיהָ וְיִשְׁלַח אֲחֵיכֶם וְיִשְׁלַח

סמס דמסקים של יהושע שש מאות חמשים ושישה. ותרין לשון אלם סימן: וצתי, ומחשבו
ע דמת דמצפה: וסודי ארבעה עשר. יהוה עלי יד יי סימן:

השמים והאדמה אלהים ואלהים אלהים
 חופרו ולא תשביש ולא תעבדום ולא תשח
 להם: כי אספידה אלהים ותדבק בם
 עשיתם עד דאם הרהר ויחש יהוה מפני
 גוים גוילים ועצמים והאם לא תעמד א
 בפניכם עד דאם הוה: אשר אחד מכם יה
 אלהי כי יהוה אלהים הוא הלהים ל
 פאשר דבר לכם: ולשמחתם מאד לנשחת
 לאדבה אדוהיה אלהים: כי אכל
 תשוכו ודבקם ביה וגוים האלה הנשא
 האלה אהכם והתחמתם בדם ובחיים ב
 דם בכם: ודע תדעו כי לא יסוף ד
 אלהים לדחוש אדוהים האלה מלפני
 ויהו לכם לפח ולמקש ולשטט בצדי
 ולצננים בפניכם עד אבדתם מעל האר
 השובה והאת אשר נתן לכם יהוה אלהי
 ויהו אבי העין דאם ביהו פלדאף ודע
 מכל לבכם ותכל נשבתם כי לא תשל
 אחד מעל הימים הפונים אשר דבר די
 אלהים עליכם הבל באי לכם לא תשל מ
 דבר אחד: יהוה פאשר צא עליכם פלדה
 דרוב אשר דבר יהוה אלהים אלהים כי י
 יהו עליכם את פלדהו דדע עד השמ
 אהכם מעל האדמה השובה והאת אשר
 לכם יהוה אלהים: פענתם אדוהיה די
 אלהים אשר ציה אהכם והלכתם ועבדו
 אלהים אחרים השחתוהים להם חוה א
 יהוה בכם ואבדתם מדה מעל הארץ הפו
 אשר נתן לכם:

CAP. XXIV. כד

ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכם
 ויקרא לכולי ישראל ויראשו ולשטט ולשט
 ויחצבו לפני האלהים: ויאמר יהושע א
 פלדהם פדאמו יהוה אלהי ישראל בם
 דבדו לשנו אסחוכים מעלים תח
 אבדתם ואני חזו ועבדו אלהים אחר
 ואקח אדאכנים אדאכדום מעבר דין
 וארץ אתי בכל ארץ פנען וארץ אחר

בניכם מוד לבניתי אלהים הלק פלדה:
 28 ויאמר יהוה פדאמו אלהי ואל דחזו מוד
 ואמרתי ראי אדוהבחת מופח יהוה אשר עש
 אבדוהי לא לעלה ולא לחב פרעד והא פניתי
 29 וביניכם: חללה לט מפניו למוד פלדה ולשאב
 דאם מאוהי יהוה לבחח מופח לעלה למסוה
 לחבב מלכד מופח יהוה אלהי אשר לצני
 30 משכני: וישמע פנתם הבדן
 וישא חנה והאשי אלהי ישראל אשר אתי
 אדוהימים אשר דבר בנראובן ובמרנד ובני
 31 משה וישב בפניהם: ויאמר פנתם בראעוה
 הבדן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני משה
 דאם דענו פרסוכנו יהוה אשר לאר מעלות
 פלדה ופעל הוה או הפללים אחר בני ישראל
 32 מוד יהוה: וישב פנתם בראעוה הבדן
 והשטאים מאח בנראובן ומאח בני גד
 מאח דבלעו אר ארץ פנען אל בני ישראל
 33 ושיבו אותם דבר: וישב דהרר פעיל בני
 ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו
 לעוה עליהם לצבא לשחת אדוהי אשר בני
 34 ראובן ובמרנד ושבים בה: ויקרא בני ראובן ובני
 גד למופח פרעד והא פניתי כי יהוה האלהים:

CAP. XXIII. כג

1 יהוה ממדים רפים אחרו אשר הוה יהוה
 לשאל מעל אבדתם משכני ויהושע וכן בא
 2 בימים: ויקרא יהושע לכל ישראל לזכרו
 אדאשו ולשפטו ולשטטו ויאמר אלהים אני
 3 ונתתי פאחי בימים: והאם רואים את כל
 אשר עשה יהוה אלהים לכל דוהים האלה
 מפניכם כי יהוה אלהים הוא הלהים לכם:
 4 ראי הפלתי לכם אדוהים השטאים האלה
 בנחלה לשכנים מראובן וכל דוהים אשר
 5 דברתי דאם הוהו מם השמש: ויהוה
 אלהים הוא דוהם מפניכם ודורש אתם
 מלפניכם ודוהם את ארצם פאשר דבר יהוה
 6 אלהים לכם: וחזקתם מאד לשמו ולעשית
 את פלדהוהו כבשר חרות משה לכלו סוד
 7 מפניו מן ושמאלו: למלחמה פניו האלה

קעא הושע כב

13 עליהם לצבא: וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את ששתים בן אלעזר הכהן: ויעשה משאיתם עפוי משאי אחי נשיא אחי לביח אב לל משה ישראל ואיש ראש ביד אבותם והיה לאנשי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ גלעד וידברו אתם לאמור: פה אמרו כל א עדת יהודה מה דרבעל הזה אשר מעלתם באלה ישראל לשבוי האם מאחורי יהודה בבנותכם לכם מופת למדכם האם ביהודה: המעט לנו את עין פעור אשר לא הוצאתי מפינו עד האם היה ויהי רפתי בעדת יהודה: ואחם תשבו האם מאחורי יהודה יהיה אתם תמדתו האם ביהודה ומדוי אל כל עדת ישראל יקצו: ואין אם טמאה ארץ אחותכם עבד לכם אל ארץ אחות יהודה אשר שכן שם משכן יהודה והאחוזו בחובתו ביהודה אל תמזו והאחוזו אל תמזו בבנותכם לכם מופת מפעלי מופת יהיה אלזו: הלא עבן קרוח מעל מעל ביום ועל פלערת ישראל יהיה קצף היא איש אחי לא נע בשנו: ויבטו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את דאש אלני ישראל: אל אלהים יהיה אל אלהים יהיה יהיה הוא ידע וישראל הוא ידע אם פמדו ואם במעל ביהודה אל יחישעו האם יהיה: לנטח לנו מופת לשבוי מאחורי יהודה ואם להעלות עליו עליה ומסדה ואם לעשות עליו ובדו שלמים יהיה הוא יקשו: ואם לא מדאנה מדת עשוי אדוואת לאמו מדו ואמו במיכם לנבטו לאמו מה דלכם ולויהה אחי ישראל: ויגמל נתן יהודה ביניהם וביניהם בנר ואבן ובני גד אדוואתו אדוואתם חלק ביהודה השפיעו במיכם אדוואתו לכוני דא את יהודה: ולאמר נעשה פה לנו לנטח את דמופנה לא לשלה ולא לוכח: פי עד הוא פינית ופיניתם בנר ובין חזותי אתונית לעל את עבדתי יהודה לשבו בעלותי ובכחתי ובשלמי ולא יאמרו

לכם מפני כל אשר נשבע אבותי ולא עמד אלה בפניהם מפלאימים את כל אימיהם נתן יהודה פיהם: לרעשל דוד מכל הידו הפוב אשר דוד יהיה ארצות ישראל הכל פה:

כב CAP. XXII.

1 אז יקרא הושע לראובני ולגדי ולחצי משה 2 מפשה: ויאמר אלהים אתם שמתם את כל אשר ציה אהבם משה ענד יהודה ותשמעו 3 בקולי ללל אשר ציוו אתכם: לא עשיתם אדוואתכם זה ימים רפים עד האם היה ואמרו את המשרה משה יהיה אלהים: ותשה דגיה יהיה אלהים לאהבים פאשר דבר לום ותשה פט ואלו לום לאהבים אל ארץ אחותכם אשר נתן לכם משה ענד יהודה 5 בעם דהדון: רק ושמר מאו לעשות את המעשה והאדוואתו אשר ציה אתכם משה ענד יהודה למה אדויהה אלהים וללכה בכל דרכי ולשמו מצונו ולדבקהו ולעבו 6 בכל לבבכם ובכל נפשכם: ויבטו הושע וישלחו ואלו אל אלהים: וחצי שבט המנשה נתן משה בפשן וחצי נתן הושע עם אחיהם מעט דהדון ומה רבם פי שלום הושע אל אלהים ויבטו: ויאמר אלהים לאמו בבנות רפים שבו אל אלהים ובמקט: ובכחתי ובכחתי ובכחתי ובשלמות דהפה מאו דלך שלל אימים עם אחיהם: וישבו ואלו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר פארץ פנע ללכה אל ארץ הגלעד אל ארץ אחותם אשר סחוריה עלי פיה יהיה בדי משה: ויבאו אל גלילת דהדון אשר פארץ פנע ויבט בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מופת על דהדון מופת גדול למאנה: וישמעו בני ישראל לאמו דהדו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את דמופנה אל מל ארץ פנע אל גלילת דהדון אל עם בני ישראל: וישמעו בני ישראל וישלחו כל עדת בני ישראל שלה לעלה

23 ארבע: ומפסחה אחד ומפסחה אחד ומפסחה אחד
 24 אחד וצפון אחד ומפסחה: אחד ארון אחד
 מפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה שים ארבע:
 25 ומפסחת מפסחה מפסחה אחד ומפסחה אחד
 מפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה שים ששים:
 26 כל שים קטן ומפסחה למפסחה במפסחה
 27 הצפונים: ולבני גושן ומפסחה האלים
 מפסחה מפסחה אחד עיר מקלט הוצא אחד
 גושן בפסח: ואח מפסחה אחד ומפסחה אחד
 28 מפסחה שים ששים: ומפסחה יששכר אחד
 קטן ומפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה:
 29 אחד וצפון אחד ומפסחה אחד עיר גושן ואח
 30 מפסחה שים ארבע: ומפסחה אשר אחד
 משאל אחד ומפסחה אחד עיר ומפסחה:
 31 אחד וצפון אחד ומפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה
 שים ארבע: ומפסחה נפתלי אחד עיר מקלט
 הוצא אחד קטן בפסח ומפסחה אחד וצפון
 32 ואח ומפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה שים
 שלש: כל עיר הצפון למפסחה שלש עשרה
 33 עיר ומפסחה: למפסחה במפסחה האלים
 הצפונים מאת מפסחה ומפסחה אחד
 34 מפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה: אחד וצפון
 ומפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה שים ארבע:
 35 ומפסחה אחד עיר מקלט הוצא אחד וצפון
 36 בצלע אחד ומפסחה אחד ומפסחה אחד ומפסחה:
 אחד וצפון אחד ומפסחה אחד עיר ומפסחה
 37 כל שים ארבע: כל השים לבני מזל
 למפסחה הצפונים ומפסחה האלים ויהי
 38 צדלם שים ששים עשרה: כל עיר האלים
 בחוף אחת בני ישראל שים ארבעים ושש
 39 ומפסחה: ויהי האלים האלה עיר עיר
 ומפסחה מבחנה פן כל השים האלה:
 40 ויהי יהודה לישראל אחד כל השים אשר לשבע
 41 לתת לאבותם ויששכר ויששכר: ויהי יהודה

5 שים שלש עשרה: ולבני קרית הצפונים
 מפסחה מפסחה מפסחה ומפסחה ומפסחה
 6 מפסחה מפסחה בפסח שים עשרה: ולבני
 גושן ומפסחה מפסחה מפסחה ומפסחה
 ומפסחה נפתלי ומפסחה מפסחה בפסח בפסח
 7 שים שלש עשרה: לבני מזל למפסחה
 מפסחה הארבע ומפסחה ומפסחה שים
 8 ששים עשרה: ויהי בני ישראל
 לולם אחד השים האלה אחד ומפסחה מפסחה
 9 ויהי יהודה פסח מפסחה בפסח: ויהי
 מפסחה בני יהודה ומפסחה בני שמעון אח
 10 הערים האלה אשר יקרא אחת בשם: ויהי
 לבני אחת ומפסחה ויהי מפסחה מי פי להם
 11 יהודה בפסח האשם: ויהי לולם אחת ויהי
 ארבע אבי השם והאחון פסח יהודה ואח
 12 מפסחה מבחנה: אחד שיה העיר אחד
 וצפון חמי ללבן בפסחה באחוז:
 13 ולבני ארון הפסח חמי אחד עיר מקלט
 הוצא אחד וצפון אחד ומפסחה אחד
 14 לבנה אחד ומפסחה: אחד יהודה ומפסחה
 15 אחד ומפסחה ומפסחה: אחד וצפון אחד
 16 מפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה: אחד עיר
 ומפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה אחד וצפון
 17 שמש ומפסחה שים חמש מאת שני
 השבטים האלה: ומפסחה במפסחה אחד
 18 גבען ומפסחה אחד עיר ומפסחה:
 אחד עיר ומפסחה ומפסחה אחד עיר ומפסחה
 19 מפסחה שים ארבע: כל עיר בני ארון הצפונים
 20 שלש עשרה שים ומפסחה: ומפסחה
 21 במפסחה האלים הצפונים מפסחה קרית יהודה עיר
 22 וצדלם מפסחה ארבע: ויהי לולם אחד עיר
 מקלט הוצא אחד שים ומפסחה פסח
 23 ארבע ומפסחה ומפסחה: ומפסחה שים
 ומפסחה אחד וצפון אחד ומפסחה שים

ומפסחה הארבע ומפסחה ומפסחה: אחד ומפסחה אחד
 מפסחה ומפסחה שים ארבע:
 בקצת ששים נמצא כאן ב ספרים האלה. לקוחים מדברי דמים או פסוק סג וסיד. וכפי
 המסדה אינם ראויים להיות, ולמען לא יחסר לקורא הצננים פה בלוק.

יהושע כ כא קמט

1 אשר שלח אתה מנחת סוה פדו ארמים ויבנה
 2 את העיר ושכן בה: אלה הפתח אשר
 3 סגלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון והאשי
 4 האחיה למשוח בני ישראל ופגלו בשלה לפני
 5 יהוה פתח אהל מעד ויכלו מחלק את הארץ:

CAP. XX. כ

1 ויהי הדבר הזה אליהושע לאמרו: הרי אליבני
 2 ישראל לאמרו חנו לכם את עמך המקלט אשר
 3 דברתי אליכם ביד משהו: לטם שמה ויצא
 4 מפרת נפש בשגנה בגלגלת ויהי לכם למקלט
 5 מאל הים: וכן אל אחת מן הששים האלה
 6 ועמד פתח שער העיר והרי פאנו וקני העיר
 7 והיא ארדובנו ואספו אתו העירה אליהם
 8 ונתחילו מקום ושכן עמם: וכי יהיו אל הים
 9 אחיו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בגלגלת
 10 הרי ארדובנו ולא יסגרו הוא לו מחסול
 11 שלשום: ושכן יבנה הריא ערעמו לפני
 12 העדה למשפט ערמור הכהן הגדול אשר
 13 יהיה בימים ההם או ישוב הרצח וכן אל
 14 עורו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם:
 15 ויקלוש את קדש בגליל ביד נפתלי ואת שכם
 16 ביד אפרים ואת קצות ארבע הוא חנוון ביד
 17 יהודה: ומעבר לרנן ייחד מורה חנו איד
 18 בצר במדבר במישור מנפסה ראובן ואת דאמיה
 19 בגלעד מנפסה נד ואת גלגל בגלש מנפסה מנפסה:
 20 אלה היו ערי המעדה לכל בני ישראל ולגו
 21 הער פתחם לטם שמה פל מפרת נפש בשגנה
 22 ולא ימות ביד גאל הים ערעמו לפני העדה:

CAP. XXI. כא

1 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל
 2 יהושע בן נון ואל דאשו אבות המפוח לבני
 3 ישראל: ויהיה אליהם בשלה בארץ פגע
 4 לאמרו יהוה צוה ביד משה לתחילת עינם
 5 לשבת ומנשיהן לכהמיה: ויחמו בני ישראל
 6 ללויים מן התלם אל פי יהוה את העינים האלה
 7 ואת מנשיהן: ויצא הגדול למשפחה
 8 הקדוה ויהי לבני אחיו הכהן מן הלויים מנפסה
 9 והעדה ומנפסה השמעה ומנפסה בנימן פגלו

1 היה שלש יהוה הצאה בגלגל ויהיו עינם
 2 שלש עשרה ויהיו: ואת נחל מפה ביד
 3 יששכר למשפחתם העינים ויהיו:
 4 ויצא הגדול החמלו למפוח בני אשר
 5 למשפחתם: ויהי בגלגל ויהי ונתן
 6 ואלמנה: ואל פלוק ועמד ומשאל ופגע בכרמל
 7 והמה ובשירור לבנת: ושכן מורה השמש פת
 8 הן ופגע בזבול ובני ופתחאל צפונה פת
 9 העמק וכשאל ויצא אלמל משמאל: ועמן
 10 ויהיו ויהיו וקנה עד צידון רפה: ושכן הגבול
 11 והמה ועד עיר מבצור ושכן הגבול חסה
 12 ויהיו הצאנוז והמה מתול אביה: ועמה
 13 ואלה הרחב עינם עינים ושתים ויהיו:
 14 ואת נחל מפה בני אשר למשפחתם העינים
 15 והמה ויהיו: לבני נפתלי ויצא
 16 הגדול הששני לבני נפתלי למשפחתם: ויהי
 17 בגלגל מזהו מאלו פגענים ואתו וקנה
 18 ויסאל עד לים ויהי הצאנוז והמה: ושכן
 19 הגבול מורה אונתה תלוי ויצא משם חקקה
 20 ופגע בזבול מנב ויבאשו פגע מים ויהיה
 21 ואת מורה השמש: ועי מבצור הצנים צד
 22 והמה וקני וכפרת: ואתה והמה ויהיו:
 23 וקני ויהיו ועין ויהיו: ויהיו ומגל אל
 24 תם ויהיו ויהיו שמש עינם חשע עשורה
 25 ויהיו: ואת נחל מפה בני נפתלי
 26 למשפחתם העינים ויהיו:
 27 בנין למשפחתם ויצא הגדול השביעי:
 28 ויהי בגלגל נחלם צרעה והשתאל ועד שמש:
 29 ושן עליו ואלו ויהיו: ואלו ויהיו ויהיו:
 30 ואלמנה ויהיו ויהיו: ויהי ובנימן ויהיו
 31 רפון: ויהי ויהיו ויהיו עש הגבול מל יס:
 32 ויצא גבול בנין מזה ויעלו בנין ויהיו עש
 33 לשם ויהיו איתו: ויהי איתו לשריב ויהיו
 34 איתו השם בה ויהיו לשם ויהיו איתו:
 35 ואת נחל מפה בנין למשפחתם העינים
 36 והמה ויהיו: ויכלו לטול את הארץ
 37 לטם יהוה ויהיו בני ישראל נחלה ליהושע בן
 38 סן פתחם: על פי יהוה נתנו לו את העיר

21 ויהי ויהיו למטה בני מנשה למשפחתם
 22 ויהיו צבית וגלה ועמק קצף: ובה חשבה
 23 וצמרים ובירדאל: והערים המרה ועמרה:
 24 וכפר העפולי והעמתי ונע ערים שהם עשרה
 25 והצציקון: ונעון והמרה ובארות: והצפורה
 26 והבטירה והצפורה: והם ורפאל ורואה: וצלע
 27 האלה תהיינה: וזאת וירושלם נבחר קרית עים:
 28 ובע עשרה והצציקון ואת נחלת בני מנשה
 למשפחתם:

GAP. XIX. ט

1 ויצא דביר השלי למשען למטה בני שמעון
 למשפחתם ויהי נחלתם בחדק נחלה בני
 2 יהודה: ויהי להם נחלתם בארבע ושבע
 3 ומלחה: והצר שערל ובלה ועצום: והלחול
 4 ובחול והרמזה: וצלקל ובירדנפובת והצר
 5 סוסה: ובה נבאח ושחוק ערים שלוש עשרה:
 6 והצציקון: ען רפון ועזר ועשן ערים ארבע
 7 והצציקון: ומל החצרים אשר סביבת הערים
 8 האלה עד נעלה באר ראמת נב ואת נחלת
 9 משה בני שמעון למשפחתם: ונחל בני יהודה
 10 נחלת בני שמעון כיהודה חלק בני יהודה נב
 מאם ויחולו בני שמעון בחדק נחלתם:
 11 ויעל הגול השלישי לבני זבולן למשפחתם
 12 ויהי נחלם עד שיהי: ועלה במלם ו
 למטה ומיעלה ופגע בפדשה ופגע אלה
 13 אשר על פני יקעם: ושם משור קרמה מורה
 השמש על נחל כסלח חם ויצא אלה
 14 ועלה ישען: ומשם עם קרמה מורה חמה
 חסר עתה קצין ויצא רפון והמרה והפח:
 15 וכסב אתו הגבל מצפון חתן יהו הצאלו ו
 16 וספדאל: וקפח ונהלל ושמוון ודאלה ובה
 17 להם ערים שהם עשרה והצציקון: ואת נחלת
 בני זבולן למשפחתם הערים האלה והצציקון:
 18 ליששור וצא הגול הרביעי לבני
 19 יששור למשפחתם: ויהי נחלתם וירושלם
 20 והכסלות ושום: וחסרים ושואן ואת
 21 הדבית וששון ואבן: והמת ועין צנים ועין
 22 יהודה ובה פצץ: ופגע הגבל בחבר ושחצמה

אזה לשבעה חלקים יהודה יעמד על נחל
 6 מצב ובה וספ יעמד על נחלם מצפון ואם
 וכתבו אלה ארץ שבעה חלקים והמאם אל
 7 הזה ויהיו לכם נחל פה לפני יהו אלוי: כי
 אלה חלק ללוי מצבכם פרי סבת יהו מלחמתו
 והאין וצף שבת המשה לקח נחלתם מעב
 8 ליהו מלחה אשר נתן לים משה עבד יהו:
 9 וקמו האשים ואלם וצף דושע אלה חלקם
 למשן אלה ארץ לאמי למלחה אלם בארץ וכתבו
 אותה ושבו אלי ופח אלה ללוי לפני יהו
 10 בשלה: ואלם האשים ויעמד בארץ ויכתבו
 לשום לשבעה חלקים על ספר ויהא אלה דושע
 11 אלה חלקם שלה: ויהיו להם דושע נחל
 בשלה לפני יהו ויהיו שם דושע את
 12 הארץ לבני ישראל כמחלקם: ועל
 נחל משה בני מנשה למשפחתם ויצא נחל
 13 נחלם בין בני יהודה ובין בני יסין ויהי
 להם נחל למטה צפונה מן חתן ועלה
 הגבל אלה יהו מצפון ועלה בהו ויהו
 14 יהו וצאלו מורה פת אף ועבד בשם
 הגבל ליהו אלה חלק נחלה יהו פת אל
 15 ויהי נחל עטרה אתו על יהו אשר מצב
 למחלקו חתן: והוא הגבל וכסב למטה
 16 ים נחלה מן יהו אשר על פני ביהו נחלה
 יהו וצאלו אלה חלקם על יהו קרת עים
 17 עד בני יהודה ואת פאת עים: ופאת נחלה
 מצפה קרת עים ויצא הגבל ויהו וצא אל
 18 מען מן נחלה: ויהי הגבל אלה חלק יהו
 אשר על פני מן נחלה אשר בעמק פאים
 19 צפונה ויהי מן הגבל אלה חלק ויהו נחלה ויהו
 20 עין נחל והוא מצפון ויצא עין שמש וצא
 אלה חלקו אשר נחל מעלה אומים ויהי אבן
 21 פח מן אבן: ועבד אלה חלק מלחה
 22 צפונה ויהי השבתה: ועבד הגבל אלה חלק
 ביהו חלק צפונה חלה: והוא חלק הגבל אל
 לשון ים חלק צפונה אלה חלק חתן נחלה זה
 20 נחל נבן: ויהיו נחל אתו לפאת קרמה
 ואת נחלת בני מנשה לנחלה סביב למשפחתם:

סוּו
 סוּו סוּו סוּו סוּו סוּו סוּו סוּו סוּו סוּו סוּו
 7 מְשֻׁלָּה וְהַתְּחִימוּ יוֹדוּ נְבִיל מְשֻׁלָּה מֵאֵל
 הַבְּכִימֹת אֲמַר עַל פְּנֵי שָׂמִים וְהָלַךְ הַבְּכִיל אֶל
 הַיָּמִין אֶל יִשְׂרָאֵל עֵין הַפְּחֹת: לְמַשְׁלֵה הַיָּהוּ אֶרֶץ
 8 הַפְּחֹת וְהַפְּחֹת אֶל נְבִיל מְשֻׁלָּה לְבֵן אֲמִיסוֹ: יוֹדוּ
 9 הַבְּכִיל לֵאלֹהֵי קֹדֶשׁ נְבִיל לְפָנָיו עֵרִים הַאֵלֹהִים לְמִסְתִּים
 פְּרוּץ עַרְי מְשֻׁלָּה וְנִבֵּל מְשֻׁלָּה מְשַׁמֵּן לְפָנָיו יוֹדוּ
 10 תְּצַאחֵוּ הַדְּמָה: נְבִיל לְמִסְתִּים וְצִסְוֹנָה לְמַשְׁלֵה
 יוֹדוּ דָם נְבִיל וְנִבֵּל וְנִבֵּל וְנִבֵּל וְנִבֵּל וְנִבֵּל וְנִבֵּל וְנִבֵּל
 11 מְפֻחֹת: וְהָלַךְ לְמַשְׁלֵה בְּיִשְׂרָאֵל וּבְאֵשׁ בְּיָד
 שָׁאֵן וְנִבְחֵה וְיִמְלֵם וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה
 וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה
 12 וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה
 מְשֻׁלָּה לְדוֹשֵׁשׁ אֲדִיהֵשִׁים הַאֵלֹהִים וְיִבֵּל הַבְּכִיל
 13 לְשֹׁכֵת בְּאֶרֶץ הָאֵת: יוֹדוּ פִי חוֹק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִבְחֵה
 14 אֲדִיהֵשִׁים עַל לִמֵּס חוֹשֵׁל לֹא דוֹשֵׁשׁ: וְדוֹשֵׁשׁ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲדִיהֵשִׁים לֹא מְדַע מְדַע מְדַע לֹא
 נִחְלָה וְנִחְלָה אֲדִיהֵשִׁים חוֹשֵׁל וְנִבְחֵה עַל רֵב עַד
 15 אֲשֶׁר עַד מָה בְּרַכְמֵי הַיָּהוּ: וְאֲמַר אֵלֶיךָ יוֹדוּשֵׁעַ
 אֵם עַד בְּ אֵשׁ עַל לֵךְ הַיָּהוּ וְנִבְחֵה וְנִבְחֵה לֵךְ
 שֵׁם בְּאֶרֶץ הַיָּהוּ וְנִבְחֵה פִי אֶרֶץ לֵךְ יוֹדוּ
 16 אֲמִיסוֹ: וְאֲמַר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ הַיָּהוּ
 וְנִבְחֵה פִלֵּל בְּכָל דְּבַעְנֵי הַיָּהוּ בְּאֶרֶץ הַיָּהוּ
 לְאֵשׁ בְּבֵית שָׁאֵן וְנִבְחֵה לְאֵשׁ בְּעַמֵּק
 17 הַיָּהוּ: וְאֲמַר הַיָּהוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ
 וְלְמַשְׁלֵה לֹא מְדַע עַד בְּ אֵשׁ וְנִבְחֵה לֵךְ
 18 לְאֵשׁ הַיָּהוּ לֵךְ עַד אֵשׁ: פִּי רֵב הַיָּהוּ לֵךְ
 פִּי רֵב הַיָּהוּ וְנִבְחֵה לֵךְ הַיָּהוּ לֵךְ הַיָּהוּ
 וְנִבְחֵה אֲדִיהֵשִׁים עַד רֵב פִּלֵּל פִּי חוֹק הַיָּהוּ:

CAP. XVIII. יו

1 וְנִבְחֵה לֵךְ עַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל וְנִבְחֵה שֵׁם
 2 אֲדִיהֵשִׁים מְדַע הַיָּהוּ כְּנִשְׁלֵה לְמִסְתִּים: וְנִבְחֵה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא חִלְקוּ אֲדִיהֵשִׁים שְׂבִיעַ
 3 שְׂבִיעִים: וְאֲמַר הַיָּהוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֵשׁ
 אֵם מְרַשִּׁים לֵבֵא לְשֹׁכֵת אֲדִיהֵשִׁים אֲשֶׁר טָוֵן
 4 לְכֵם יוֹדוּ אֵלֶיךָ אֲמִיסוֹכֵם: רֵב לְכֵם שְׂלִישֵׁה
 אֲשִׁים לְשֹׁכֵת וְאֲשִׁים לְכֵם וְנִבְחֵה אֶרֶץ
 5 וְנִבְחֵה אֲדִיהֵשִׁים לֵךְ נִחְלָם וְנִבְחֵה אֵלֶיךָ הַיָּהוּ לֵךְ

69 וְאֲדִיהֵשִׁים וְנִבְחֵה יוֹדוּשֵׁעַ לֵךְ חוֹק הַיָּהוּ
 יוֹדוּ לְדוֹשֵׁשׁ וְנִבְחֵה הַיָּהוּ אֲדִיהֵשִׁים יוֹדוּ
 בְּיִשְׂרָאֵל עַד דָּם הַיָּהוּ:

CAP. XVI. יו

1 וְנִבְחֵה הַיָּהוּ לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְדַע הַיָּהוּ לְבֵן
 יוֹדוּ מְדַע הַיָּהוּ מְדַע הַיָּהוּ עַל מְדַע הַיָּהוּ
 2 בְּיָד אֵלֶיךָ: וְנִבְחֵה מְדַע הַיָּהוּ לְבֵן יִשְׂרָאֵל
 3 הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ: וְנִבְחֵה אֶל נְבִיל הַיָּהוּ
 עַד נְבִיל בְּיָד הַיָּהוּ וְנִבְחֵה הַיָּהוּ הַיָּהוּ
 4 הַיָּהוּ: וְנִבְחֵה בְּיִשְׂרָאֵל מְשֻׁלָּה וְנִבְחֵה: יוֹדוּ
 5 נְבִיל בְּנֵי אֲמִיסוֹ לְמַשְׁלֵה הַיָּהוּ נְבִיל מְדַע הַיָּהוּ
 6 מְדַע הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ
 הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ
 7 יוֹדוּ מְדַע הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ
 8 הַיָּהוּ: מְדַע הַיָּהוּ לֵךְ הַיָּהוּ לֵךְ הַיָּהוּ
 הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ הַיָּהוּ
 9 אֲמִיסוֹ לְמַשְׁלֵה הַיָּהוּ: וְנִבְחֵה הַיָּהוּ לְבֵן
 אֲמִיסוֹ בְּרוּךְ נִחְלָם בְּנֵי מְשֻׁלָּה פִלֵּל הַיָּהוּ
 10 וְנִבְחֵה: וְנִבְחֵה אֲדִיהֵשִׁים אֲדִיהֵשִׁים עַד הַיָּהוּ
 וְנִבְחֵה בְּנֵי אֲמִיסוֹ עַד הַיָּהוּ הַיָּהוּ
 לְמִסְתִּים:

CAP. XVII. יו

1 יוֹדוּ הַיָּהוּ לְמַעַד מְשֻׁלָּה בְּיָד הַיָּהוּ
 לְכֵחֵל בְּנֵי מְשֻׁלָּה אֲבִי הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ
 2 אֲשֶׁר מְדַע הַיָּהוּ לֵךְ הַיָּהוּ לֵךְ הַיָּהוּ
 לְבֵן מְשֻׁלָּה וְנִבְחֵה לְמַשְׁלֵה לְבֵן אֲמִיסוֹ
 וְנִבְחֵה חוֹק וְנִבְחֵה אֲשֶׁר לְבֵן שָׂמִים וְנִבְחֵה
 חוֹק וְנִבְחֵה שְׂבִיעַ אֵלֶיךָ בְּנֵי מְשֻׁלָּה בְּיִשְׂרָאֵל
 3 הַיָּהוּ לְמַשְׁלֵה: וְנִבְחֵה בְּיָד הַיָּהוּ
 גִלְעָד בְּיָד הַיָּהוּ לְמַשְׁלֵה לְאֵשׁ לֵךְ בְּנֵים פִּי
 אֲמִיסוֹ וְנִבְחֵה אֵלֶיךָ מְדַע הַיָּהוּ עַד הַיָּהוּ
 4 מְשֻׁלָּה וְנִבְחֵה: וְנִבְחֵה לְכֵם אֲשֶׁר הַיָּהוּ
 לְכֵם: וְנִבְחֵה בְּיָד הַיָּהוּ לְכֵם הַיָּהוּ לְכֵם
 יוֹדוּ עַד אֲדִיהֵשִׁים לְכֵם לְכֵם בְּרוּךְ הַיָּהוּ
 5 וְנִבְחֵה לְכֵם מְשֻׁלָּה לְכֵם לְכֵם מְשֻׁלָּה
 6 וְנִבְחֵה אֲשֶׁר מְדַע הַיָּהוּ: פִּי מְדַע הַיָּהוּ

2 גבול ארזים מן פרגין גבול מקצה חמון ויהי
 להם גבול לנג מקצה ים המלח מן הדגלן והספה
 3 נגבהו ויצא אל מצבב למעלה עקבים ועבר
 צפה ועלה מצבב לקדש פדנע ועבר הצדון ועלה
 4 ארדה ונכס הפרקשה ועבר עצמונה ויצא
 קל מצרים ויהי הצארת הגבול ימה ויהיה
 5 לכם גבול נבו: גבול קדומה ים המלח ערקה
 דהון הגלל לפאת צפונה מלשון הים מקצה
 6 דהון ועלה הגבול ביה הגלה ועבר מצפון
 לביח הערבה ועלה הגבול אמן ביה בן דרואמן
 7 ועלה הגבול ויהיה ממק עמל הצפונה פנה
 אל דגלל אשר נכח למעלה ארזים אשר מצבב
 לפדל ועבר הגבול אל בני עד שמש היה הצארת
 8 אל עין גלגל ועלה הגבול בן בראש אל פתח
 דהסי מצבב הוא השולם ועלה הגבול אל ראש
 היה אשר על פני בראש ימה אשר בקצה
 9 עמק דסאים צפונה: והוא הגבול מראש יהו
 אל סעון כי נסלחה ויצא אל עין דר עפון
 10 והוא הגבול בעלה הוא קרית ישיים ונכס
 הגבול מבעלה ימה אל דוד שלח ועבר אל פתח
 דר ישיים מצפונה הוא כסלון ויהי ביה שמש
 11 ועבר הסמה: ויצא הגבול אל פתח עקרון
 צפונה והוא הגבול שפונה ועבר דר דבעלה
 12 ויצא ונכסל היה הצארת הגבול ימה: ונכסל
 ים דהפה גדול ונכסל זה נכסל בנה יהודה סביב
 13 למשפוחים: ולכל בן יוספה נתן חלק ברוח
 בנה יהודה אל פי יהוה ליהושע אדרכות ארבע
 14 אבי הענק הוא חסון: וחיש משם כלב אשר
 שלחשה בני הענק את שש ואת אחיקמן ואת
 15 תלמי ויהי הענק: ויעל משם אל ישיב דבר
 16 ושם דבר לשנים קרית ספר: ויאמר כלב אשר
 יפה אדרכות ספר לכה ונחש לך אדעכסה
 17 כי לאשה: ולכנה שמיאל בן קרען אתו כלב
 18 ויהי לך אדעכסה בני לאשה: ויהי בנאיה
 וחסיהו לשאל מאת אלה שדה והצנח מעל
 19 דהסוד ויאמר לה כלב מה לך: ותאמר חסד
 לי בכה כי אתו רצב חסדים ונתתה לי גלות מים

ויהי חלק לה ארץ גלית ועלית ואת גלית פתחתה
 ואת סלח מפה בני יהודה למשפוח
 ויהי הישים מקצה למפה בני יהודה א
 גבול ארזים בנפה כסאע ועוד ויהי ויהי
 דהימה וערדה: וקדש וצדו וחמון ו
 וקלם ועמלח: וחצון ודחיה וקלית חצ
 דהא חצור: אמן וסמע ומלחה ודחצ
 וחשמן וביח פלס: ודחצ שאל וסא ש
 ופוחיה: בעלה ושיים וסאם: והלחלה וס
 דהקמה: וקלל ומדמה וסספה: ולסא
 לשלחים ועין דרמון בל עשים עשורים חו
 דהצדון: בשטלה אשחאל וצדעה וסאס
 וחלח ועין גלים פסח והענים: דמה ועד
 סוכה ועוקה: ושעיים ועדילים ודג
 תרדמים שים ארבע עשרה ודחציה:
 צנן ודחשה ומגל גדי: חלקן דהפצ
 וקחאל: למיש וצארת ועסון: וכפון גלח
 וסאליש: גרדוח בן דגלן ונעמה וסע
 שים שלש עשרה ודחציה: לכה ה
 ועסון: וספח ואשנה וסבוב: וקעילה וס
 וסאלשה שים שלש ודחציה:
 ובתיה ודחציה: מעקרון ומה כל אשר
 יד אשרוד ודחציה:
 ודחציה פנה בלתייה ודחציה ערמל מצ
 דהים הגבול גמל: ובה שמיך
 ושוכה: דנה וקרית ספר הוא דבר: ו
 ואשחמה ועמס: תשן חלק גלה שים א
 עשרה ודחציה: ארב דומה וסא
 וינים ובית דחפיה וסספה: ודממה וקרת א
 דהא חסון וציע שים שלש ודחציה:
 מעון פסל חוק ויטה: ודחשאל וק
 וסח: הקן נמנה וסמה שים עשור ודחצ
 חלחל בידחצ גרוד: ומסרת ובית
 ואלחמן שים שלש ודחציה:
 דהא קרית ישיים ויהי שים שתיים ודחצ
 בפור ביה השדה מרון וססכה: וד
 וער דמלח ועין גדי שים שלש ודחציה:

הושע טו קסז

1 נחל אדם אל שם הנה ויהושע בן נון והוא
 2 אנה הפסח לנו שחלו: בעול נחלתם
 3 כאשר צוה יהוה מן משה לחשע הפסח
 4 וחצי הפסח: כי נתן משה סלח שני הפסח
 5 וחצי הפסח מעט ליהוה וללויים לא יסון
 6 נחלה פרוכם: פדיו בני יוסף שני פסח
 7 משה ואפרים ולבנתו חלק ללויים פרוץ פי
 8 אסירים לשבת ולעושים למקניהם ולקניהם:
 9 כאשר צוה יהוה את משה בן עש בני ישראל
 10 ויחלו את יהוה: ויגשו בני
 11 יהוה אל יהושע בנלל ויאמר אליו בלבך כך
 12 יפכה ויקמי אתה תעשה את יהוה אשר דבר
 13 יהוה אל משה איש האלהים על אותו ועל
 14 אחריו בקדש פנע: כך ארבעים שנה אבני
 15 בשלח משה עבד יהוה איני מקדש פנע
 16 לנל את יהוה ואשב אותו דבר כאשר עש
 17 לבני: ואני אשר על עמי המסך אדלב העם
 18 ואבני מלאותי אחרי יהוה אלהי: וישבע משה
 19 ביום ההוא לאמר אסלח הארץ אשר חרסה
 20 ונקלף פה לך יהוה לנחלה ולנקה עד שלם
 21 כי מלאות אחרי יהוה אלהי: ועשה דבר
 22 יהוה יהוה אחרי כאשר דבר זה ארבעים וחמש
 23 שנה מאז דבר יהוה את יהוה יהוה אל משה
 24 אשר הלך ישראל במדבר ועשה דבר אבני
 25 היום כך חמש לשמונים שנה: ערפי היום חזק
 26 כאשר ביום שלח אחרי משה ככחי או וככחי
 27 עשה למלחמה ולצאת ולבוא: ועשה חסדלי
 28 אחי יהוה יהוה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי
 29 אתה שמעת ביום ההוא כרענקים שם וערים
 30 גדלות בצלוח אלי יהוה אחרי הורשתים כאשר
 31 דבר יהוה: ויבכרו הושע וימן את חברון
 32 לכלב בדיפנה לנחלה: על בן היתוה חסון
 33 לכלב בדיפנה וקמי לנחלה עד היום הזה
 34 וען אשר מלא אחרי יהוה אליו ישראל: שם
 35 חברון לפני כרית ארבע האדם גדול בעקבות
 36 הוא הארץ שקטה ממלחמה:

1 ארדשתי וארדשתי ויש פסח ובעת
 2 בקרב ישראל עד היום הזה: רק לשבת האני
 3 לא סון נחלה אשר יהוה אליו ישראל הוא
 4 נחלתו כאשר דבר לו: ויהן משה
 5 למשה בנחלה למשפוחם: יהוה חסם הנבל
 6 מעושי אשר על שפת נל אתן העני אשר
 7 בחרף הפול והלדמשור על מדבא: השבן
 8 וכל עיה אשר בפשוטו יבין תבמות פעל ובית
 9 פעל מעון: והעצה וקדמת ומפעה: וקריתים
 10 ושבמה וצרת השחר בדי העמק: ובית פעור
 11 ואשורה הסנה ובית השממות: וכל עיר
 12 הפשוט וכל ממלכת סדון מלך האמרי אשר
 13 מלך פתשן אשר דבר משה אתו: ואתדשאי
 14 סון אתדאי ואתדלם ואתצור ואתחול ואת
 15 רבע נסכי סדון שבי הארץ: ואת פלעם כך
 16 בעיר וקיסם הדנו בני ישראל בחוב אל היללים:
 17 יהוה נבל בני ראבן ויהן נבל ואת סלה
 18 בנחלה למשפוחם העים והצורן:
 19 ויהן משה למשה נד לבני נד למשפוחם:
 20 יהוה ללם הנבל יעור וכל עיר הגלעז וחצי
 21 ארץ בני עפון עד ערש אשר על פני רבד:
 22 ויבדשו בן עד דמת המצפה ובסלים וממחנים
 23 עד נבל לרב: ובעמק בית דרם ובית נמיה
 24 וספת וצפון יור ממלכת סדון מלך חשפון
 25 ויהן תבל עד קצה יספפח עבר הארץ
 26 מחרה: ואת סלח בנחלה למשפוחם העים
 27 וחצירם: ויהן משה לחצי שבט
 28 מלשה יהוה לחצי משה בנחלה למשפוחם:
 29 יהוה נסלם ממחנים ליהושע כל ממלכות
 30 עד מלך הפשן וכל חוזת יאר אשר בפשן
 31 ששים עד: וחצי הגלעד ועשורת ואדעי עד
 32 ממלכת עד בפשן לבני מכו בן משה לחצי
 33 בנחלה למשפוחם: אלה אשר נתן משה
 34 בשבת מאב מעט ליהוה מחרה: ולשבת
 35 האני לארטן משה נחלה יהוה אליו ישראל
 36 היא סלחם כאשר דבר לום:

והנה אשר סלה בני ישראל בארץ כנען אשר

יהוה ונולד למשה בני יהודה למשפוחם אל

13 מלך דבן אחד מלך גור אחד מלך חסר
 14 אחד מלך עד אחד מלך למה אחד
 15 מלך עדום אחד מלך משה אחד מלך
 16 ביתרא אחד מלך תפוח אחד מלך חס
 17 אחד מלך אפק אחד מלך לישון אחד
 18 מלך סוזן אחד מלך רצור אחד מלך
 19 שמרון מראן אחד מלך אשפת אחד מלך
 20 תענך אחד מלך מנה אחד מלך קיש
 21 אחד מלך יקעם לפמל אחד מלך חז
 22 לפת חז אחד מלך גים לגלג אחד מלך
 23 תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד

CAP. XIII. י

1 וידוע וכן פא במקום ואמר יהוה אלי אחד
 2 וקנה פתח במים והארץ לשאתה ופד
 3 מאד לשאתה ואח הארץ והשאת כל גלגת
 4 הפלתיים וכל דשתי מן השחור אשן
 5 על שני מצדים ועד גבל עקרון צפרה לגבעת
 6 תחשב המשה סני פלשתיים השחור
 7 והאשודי האשקלני החי העקזתי העים
 8 מתימן כל הארץ והבעלי ומשה אשן לגדלים
 9 ער אפקה עד גבל האמורי והארץ הגליל
 10 וכל הארבעון מוחה השמש מעל יד חות דר
 11 דמן עד לבא תחא כל שני הור מן
 12 הארבעון ער משותפת מים כל צידים אנה
 13 אדילים מפני בני ישראל רק הפלה לישראל
 14 בתולה פאשן ציחוק ועתה חלק אחד
 15 הארץ היות בתולה לחשעה השבטים ותצי
 16 השבט המנשה עמו דראובני והגלי לקח
 17 נחלתם אשן נתן להם משה בעבר הארץ
 18 מוחה פאשן נתן להם משה עבד יהוה
 19 משוש אשן על שפת נחל ארנון העיר אשן
 20 בחוף הנהל וכל השאר מידבא ער דיבון
 21 וכל עיר סוזן מלך האמורי אשן מל
 22 בחשפן ער גבל בני עמון והגלגל תם
 23 השחור והפעפוי וכל דר דרמון וכל דהי
 24 ער סכבה כל ממלחת ער בפשן אשן כע
 25 בעשירות ואדוע הוא שחור מחר דרפא
 26 ויפם משה ויפם ולא ודילשו בני ישראל

20 במלכות: פרמח דתו ודעה לזק אחד
 21 לפם לקרית המלכות את ישראל למען
 22 ודתיים לבתי היות להם תחפה פי למען
 23 השמידם פאשן צה יהוה אדמשה ויפא
 24 ודוע בעת הווא ויבת אתה העקים מן
 25 הור מן חסון מן דבן מן ענב וגבל דר
 26 יהוה וגבל דר ישראל עם עינים החזים
 27 ודוע: לארטר עקים פארץ בני ישראל
 28 רק בעה גנח ובאשוד לשחור ויקח ודוע
 29 אד כל הארץ פכל אשן דר יהוה אל משה
 30 ויקנה ודוע לתולה לישראל פמולקתם
 31 לשבטיהם הארץ שקמה ממלכות:

CAP. XII. יב

1 ויאה מלכי הארץ אשר היו בני ישראל
 2 וירשו את ארצם בעם יהוה כמורה השמש
 3 מפול ארנון עד יד תרמון וכל דהשבה
 4 מוחה: סוזן מלך האמורי תחשב בחשפן
 5 משל משש אשן על שפת נחל ארנון חוף
 6 הנהל ותצי הגלע ועד יבק הנהל גבל בני
 7 עמון: והשבה ערים פפוח מוחה ועד ים
 8 השבה ים הפלה מוחה חוף פת השמת
 9 ומתימן תוח אשודת הפסוקה וגבל ער
 10 מלך השפן מחר דרפאים תחשב בעשירות
 11 ובאדוע: ומשל חר דרמון ובסלה ובכל
 12 הארץ עד גבל השחור והפעפוי ותצי הגלע
 13 גבל סוזן מלך חסון: משה עם יהוה
 14 ובני ישראל הפם ויקנה משה עם יהוה
 15 דשה לאובני וגלי ותצי שבט המנשה:
 16 ויאה מלכי הארץ אשר הפה ודוע ובני
 17 ישראל בעם יהוה ויפה מפעל נד בקעת
 18 הגבון וער חר החלק העלה שעה ויקנה
 19 ודוע לשבטי ישראל דשה פמולקתם:
 20 חר ובשפלה ובשבה ובאשודת ובפמפ
 21 ובגב החחי האמורי והבעלי החחי החחי
 22 ויחסי: מלך ירו אחד אחד מלך העי אשר
 23 מצד ביתרא אחד מלך ודשלים אחד מלך
 24 חסון אחד מלך ירמה אחד מלך לכיש
 25 אחד: מלך עסון אחד מלך גור אחד:

1 ויצא הם וכל מומיהם עםם עשרו פתח
 אשר על שפתיהם לנח וסוס רכב רב מאד
 5 ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחזו יהוה
 אל ימי כולם להרוגם עם ישראל ויאמרו
 6 יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מיד פתח
 הוצאת אנכי טרף את כלם חללים לפני ישראל
 את סוסיהם תעקר ואת מרכבותיהם תשוף
 7 באש ויבא יהושע וכל עם המלחמה עם
 עליהם על ימי מחרם פתאם ויפלו בהם
 8 ויתגם יהוה ביה ישראל ויפחם ויהרגם עד
 צידון רבה ועד משפוט מים ועד בקעת
 מצפה מחרה ויפס עד בלתי השאר להם
 9 שריד ויעש להם יהושע כאשר אמר לו
 יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבותיהם שוף
 10 באש וישב יהושע פתח הוצאת וילך את
 חצור ואת מלכה הפה חרוב פרחצור לפנים
 11 והיא ראש כל הממלכות האלה ויפס את
 כל הנפש אשר בה לשרחוב החרם לא טרר
 12 בלשמה ואת חצור שוף באש ואת כל
 ער המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד
 יהושע ויפס לשרחוב החרם אותם כאשר
 13 צוה משה עבד יהוה רק בלתי עינים העמוות
 על חלים לא שרפם ישראל וילחי את חצור
 14 לבדה שוף יהושע וכל שלל הערים האלה
 והבדלה בזה להם בני ישראל רק את כל
 האדם הפו לשרחוב ער השמדם אלהם לא
 15 השאיר כל נשמה כאשר צוה יהוה את
 משה עבדו בן צוה משה את יהושע וכן
 עשה יהושע לארסוד דבר מפל אשר צוה
 16 יהוה את משה ויפק יהושע את כל הארץ
 האחת החר ואת כל הנגב ואת כל הארץ הבשן
 ואת הששלה ואת הערבה ואת החר ישראל
 17 וישלחיהו מן החר החלק העלה שלעו ועד
 בעל גד בבקעת הגלבן תחת הר חרומן ואת
 18 כל מלכיהם לכד ויפס וימחרם וימס רפים
 עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה
 19 לארצותיה ער אשר השלימה אל בני ישראל
 בלתי החרו וישב ובעון את הגל לקחו

10 חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר פה
 שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יחזו
 31 ויעבד יהושע וכל ישראל עמו מלכיה לבשה
 32 ויחזו עליה וקחם פה ויחזו יהוה את מלכיש
 ביד ישראל וילכדה פים השני ויבא לשרחוב
 ואת כל הנפש אשר בה בכל אשר עשה
 33 ללכדה ואת עליה והם מלך גור לעז את
 לביש ויבדו יהושע ואת עמו עד בלתי השאר
 34 לו שריד ויעבד יהושע וכל ישראל עמו
 מלכיש עגלה ויחזו עליה ויקחו עמה
 35 וילכדה פים והוא ויפדה לשרחוב ואת כל
 הנפש אשר בה פים והוא החרים בכל אשר
 36 עשה ללכיש ויעל יהושע וכל ישראל
 37 עמו מעגלה חסכה ויקחו עמה וילכדה
 ויפדה לשרחוב ואת מלכה ואת כל עמה
 ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד
 38 בכל אשר עשה לעמון ויתגם אותה ואת
 39 ישראל עמו החרה וקחם עליה וילכדה ואת
 מלכה ואת כל עמה ויפס לשרחוב ויחרימו
 את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר
 עשה לחרון בן עשה ליהודה ולמלכה וכאשר
 40 עשה ללכיש ולמלכה ויבדו יהושע את כל
 הארץ החר והנגב והששלה והארצות ואת
 כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה
 וחרים כאשר צוה יהוה אלץ ישראל
 41 ויפס יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת
 42 כל הארץ גשן ועד נבטן ואת כל המלכים
 האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת
 43 כי יהוה אלץ ישראל נחם לשרחוב וישב
 יהושע וכל ישראל עמו את הממטה הגלגלה

CAP. XI. יא

1 חרף בשמע וכן מלך חצור וישלח אל יחזב
 מלך מרון ואל מלך שרון ואל מלך אשתי
 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר וברכה נגב
 3 בנחל ובשלה ובמסות החר מים והנעלי
 ממחרת וסם והאמרי והחמי והפרי והבנוסי
 פד החלי תחת חרמין פארץ הפצפצה

ישראל עליו אל דפנתה הגלגלה: ויהי
 חמשת המלכים האלה ויהיו במען
 במקרה: ויהי יהושע לאמר נמצאו חמשת
 המלכים נחפים בפניה במקרה: ויאמר
 יהושע לנו אנחנו גדולה אל פי המוש
 והפקוד עליה אנשים לשמור: ואחרי
 כי עמדו המלך אחרי איביכם חננים אחים
 וחיילים לראו אל עיניכם כי נתכם יהיה אלהי
 בידכם: ויהי בגלגלה יהושע ובני ישראל לרבו
 מכה גדולה מאד עד ואחרי המלכים שר
 מהם ויבאו אל עיר המצודה: ושבו מלכה
 אל דפנתה אל יהושע מקרה בשלום לראות
 לפני ישראל לאיש את שלמו: ויאמר יהושע
 פתחו את פי המפה והציאו אלי את
 חמשת המלכים האלה מקדמושה: ויש
 בן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה
 מקדמושה אתו: מלך יושלם אתמ
 תחון אתמלך קלמח אתמלך לכיש את
 מלך ענלון: ויהי כדוציאם את המלך
 האלה אל יהושע וקרא יהושע אל כל
 ישראל ויאמר אל קציו איש המלחם
 ההלמא איך קרבו שימו את דגליכם עד
 צאתי המלכים האלה ויקרבו וישומו את
 תגיהם על צאתיהם: ויאמר אליהם יהושע
 אל יהודא ואל תחזו חזק ואמצו כי כן
 יעשה יהודה לכל איביכם אשר אחים מלחמי
 אחים: וישם יהושע את ידו כן וימתים ויהי
 על חמשה עצים ויהיו האלים על העצים עד
 הערב: ויהי לשם ברא השמש צדה יהושע
 וחייהם מעל העצים וישלם אל הדפנתה אל
 חנפאש ושמו אנכיס גדולה אל פי המוש
 עד עצם היום הזה: ואת מקרה ל
 יהושע ביום ההוא ויהי לשריה ואת מלך
 החום אחים ואת כל האנש אשר היה
 השאד שאד וישל למלך מקרה כאשר עש
 למלך יהודה: וישם יהושע וכל ישראל
 עמו ממקרה לבנה ואלים עם לבנה: ויהי זה
 גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויהי לש

1 ויהי כשמוע את צדק מלך יושלם מן לבד
 יהושע את יהודה ויהיה מלך פאטר עשה ליהוד
 ולמלכה מן עשה לני המלכה וכי השלמו
 2 לשון גבען את ישראל ויהי בקרבם: ויהי
 מאד כי עד גדולה גבען פאטר עד המלכה
 וכי הוא גדולה מן יהושע וכל אנשי גפיהם:
 3 וישלח את צדק מלך יושלם אל יהודה
 מלך תחון ואל פראם מלך ירמח ואל ישיע
 מלך לכיש ואל יבדו מלך ענלון לאמר
 4 עלה אל עוזרי ופנה את גבען כי השלמה
 5 את יהושע ואת בני ישראל: ויאסרו ויעלו
 חמשה מלכי האמורי מלך יושלם מלך
 תחון מלך ירמח מלך לכיש מלך ענלון
 הם וכל מלכיהם ויהיו על גבען ויצאו עליה
 6 וישלחו אנשי גבען אל יהושע אל הדפנתה
 הגלגלה לאמר אל תחזו יהוה מעברך עלה
 אלנו מרדה יהושעיה לנו ועוזרי כי נמצאו
 7 אלנו כל מלכי האמורי ישב החר: וישל
 יהושע מקדגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו
 8 וכל בניה יהודה: ויאמר יהודה אל יהושע
 אל יהודא מהם כי ביהוד חננים לא יעמד
 9 איש מהם בפניה: ויבאו אליהם יהושע פתאם
 10 מן הגלגלה עלה מקדגלגל: ויהפם יהודה לפני
 ישראל וישם מכה גדולה בגבען ויהי זהו
 מעלה ביהודון וישם עד עזקה ועד מקרה:
 11 ויהי גם כן מפני ישראל הם במוד ביד
 חזון ויהיה השלח עליהם אנכיס גדולה מן
 השמים עד עזקה ויחזו רבים אשר מרו
 כאבם הפך כאשר דברו בני ישראל בחורב:
 12 או דבר יהושע ליהודה ביום פת יהודה את
 האמורי לפני בני ישראל ויאמר: לעיני ישראל
 13 שמש בגבען ויום ויהי בעמק אלון ויהי השמש
 ויהי עמד עד ימים גו אבני הלא יהיה כחנה
 על יספור הישר ויעמד השמש בחצי השמים
 14 ולא רץ לבוא פים תמים: ולא היה פים
 יהודא לפני ויהיו לשמוע יהודה בקל אשר
 15 כי יהיה מלחם לישראל: וישב יהושע וכל

קסא ירושע ט

אליהו וקניטו וכל ישרי אצט לאכו קרו
 בדם צדה לרוח ולכו לקראם ונחמם
 אלהם עבדום אמת ועשה פחדם מרתו
 12 זה לחמטו הם הצמידו את מפיט פום
 צאחטו ללכת אליכם ועתה דהו יבש הדה
 נקדום ואלה סודות דהו אשר מלאם חדשים
 13 דהו דתבקש ואלה שלמותי ועליט בלו
 מרוב הרוח מאו ורוח האשים מפדם ואת
 14 פי דהו לא שאלו ויעש להם דושע שלום
 ויכתו להם פוח לחיהם וישבע להם משא
 15 העדה ויהי מצפה שלשת ימים אחי אשר
 16 פרו להם פוח ושמשו מן קרבם הם אלו
 וקרבם הם שמים ויסע בני ישראל ויבאו
 17 אל ישיים פום השליש ועידם נמון
 18 והפסיה באחת וקחו ישיים ולא הפס
 בני ישראל מן לשבעו להם משא העדה פודה
 אלו ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים
 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנתם
 לשבעו להם ביהוה אלו ישראל ועשה לא
 20 מכל לנע פום ואח מעשה להם הדיה
 אותם ולא יהיה עלינו קצף על השפעה
 21 אשר לשבעו להם ויאמרו אלהם הנשיאים
 יהוה יהוה חטבו עצים ושאיב מים לכל
 22 העדה פאשר דפרו להם הנשיאים ויקרא
 להם ירושע ודבר אלהם לאכו לפיה רפוחם
 אצט לאכו הרוקים אמתו ספם מאו ותאם
 23 בקרבנו ישנים ועשה אותם אמת ולא יפוח
 מים עבר חטבו עצים ושאיב מים למח
 24 אלו ויעש את ירושע ויאמרו פי הד דבר
 לעבדו את אשר עשה דהו אלו את
 משה עשו לחו לכם את כל דארו והשמיד
 את כל ישיי דארו מפניכם ונרא מאו
 25 למשחיתם מפניכם ונעשה את דעתם דהו
 ועשה הכני ברוח פפוב וכאשר בעתו לעשור
 26 לנו עשה ויעש להם כן ויצל אותם מיד
 27 בני ישראל ולא דתגום ותאם ירושע פום
 דהו חטבו עצים ושאיב מים לעדה למחנה
 דהו שדחם דהו אל הנפוחם את יבדו

31 יעשו פאשר עשה משה עבד יהוה אד בני
 ישראל כפועב בספר חרות משה מפנה אנתם
 שלפוח אשר לא רוצה עתה ברל ויעל עליו
 32 עלות לדהו וצדה שלמים ויכתב שם
 על דאינתם את משה חדת משה אשר
 33 סבב לפני בני ישראל וכל ישראל וקבו
 ושלמים ושלטו עמיהם מאו ומאה לאון
 נדו דהו להים למא ויהו פחידיהו
 פל פאחור וצו אל מל דהו להים והצו
 אל מל דהו עבד משה עבד יהוה
 34 לטו את דעתם ישראל פראשמו ואחרי כן
 קרא את כל דמי יהוה הרבה והאלה
 35 פל דהו כסר דהוהו לא דהו דמי
 סבל אשר עשה משה אשר לא קרא ירושע
 ננד פל קרו ישראל דהשים והפח והצו
 דהו בקרבם

CAP. IX. ט

1 ויהי כשמעו כל המלכים אשר בעם דודן פרו
 ומשפלה ובכל דוח הם הולו אל מל דהו
 דהו דהאמו הנעלי דפלו דהו דהוסי
 2 והקבצו יהוה להלחם עם ירושע ועם ישראל
 3 פה ארו וישבו נבטן שמעו את אשר
 4 עשה ירושע ליהוה ועשע גם רפיה בעמה
 5 וילכו ויצטוה וקלו שקים בלם להצויהם
 6 ומאורו ין בלים ומקעים ומעורים ונעלות
 7 בלות ומסלואה פנולום תלמות בלות עליהם
 8 וכל להם צידם יבש דהו נשים ואלכו אל
 ירושע אל דהפסה דנכל ויאמרו אלו ואל
 9 איש ישראל מסר דרוקו פום ועשה פרו
 10 לו ביהו ויאמרו איש ישראל אל יהוה אלו
 בקרפ איהו וישב וארו אכזר לך ביהו
 8 ויאמרו אל ירושע עבדו אנתו ואמרו אלהם
 9 ירושע מן אהם ומתן תבאו ויאמרו אלו
 מסר דרוקו מאו פא עבדו לשם דהו
 אלו פושמעו שמעו ואת כל אשר עשה
 10 במצרים ואת כל אשר עשה לשם מלכו
 דהאמו אשר בעם דהו לסדון מלך השפון
 11 ולעט מלך דהו אשר בעשחורו ויאמרו

וישלכו וישאו ארבעה ימים לעמלק
 למחנהו ויאמר כל עמו לפני ה' ערב
 ויאמר לא ידע מ' ארוב לו במחנהו היעד
 והגש ה'ושע וכל ישראל למטה ויאמר ה'
 הפסוק ויתקף מ' היום אשר בעוד ליהוה
 ארבעת ימים ארבע ה'ושע ויתקף כן ה'ושע
 ולא שלש איש על ובה אל אשר לא יצא
 ארבע ישראל וישבו את העיר פתחהו ויהי
 ארבע ישראל ויאמר ה'ושע אל ישראל
 כמה פתחון אשר פתח אל העי מ' בידו ארבע
 ומ' ה'ושע פתחון אשר פתח אל העיר והאחר
 קם מורה ממקומו ויראו פתחתו ויאמר
 העיר ויפתח ויפתח ויצאו את העיר באש
 ויטסו אשר נש ארבעים ויהו ה'ושע עלה עשן
 העיר והשמימה וארבעה כסם היום למס ויהו
 ה'ושע היום וכן המפרס סופס אל ה'ושע
 וה'ושע וכל ישראל ראו מ' ארבע את
 העיר וכי עלה עשן העיר ויטסו ויפו את האש
 העיר והאדה וצאו מן העיר לקראתם ויהו
 ל'ושע בידו אשר מהו ואלה מהו ויפו אולם
 עד בלוח האשאר ליום סודי וסלום וה'ושע
 מ'ושע העי תפסו וד ויטסו את ארבעושע
 וה'ושע פתחון ישראל מ'ושע את כל יושבי העיר
 פתחהו כמ'ושע אשר ה'ושע מ'ושע כלם למס
 ורב עד ח'ושע ו יטסו כל ישראל העי
 ויפו אשה ל'ושע וה'ושע כל הע'ושע ביום
 והוא באש ועד אשה שנים עשר את כל
 אשאר העיר וה'ושע לא ה'ושע לו אשר
 כמה פתחון עד אשר הח'ושע את כל יושבי
 העיר וק'ושע ויפתח העיר והוא ב'ושע ליום
 ישראל פתחון ה'ושע אשר ארבעושע
 ויטסו ה'ושע את העיר ויטסו אל עולם
 שמימה עד היום ההו וה'ושע מ'ושע העי ויהו
 על הע'ושע עד עת הערב וכמה השמש צה
 ה'ושע ויהוה את בלוחו מ'ושע ויטסו
 ארבעה אל פתח שעד העיר ויקטסו עלו ג'ושע
 ארבעים גדול עד היום ההו
 ובה ה'ושע מ'ושע ליהוה את ישראל ב'ושע

צאח ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 25 עשר ויפלו אולם עמק עמקו והאמר ה'ושע
 מה עברתם עמקו ה'ושע ביום ההו ויטסו את
 כל ישראל אכן ויטסו אולם באש ויטסו
 26 אולם פתחון וה'ושע עליו על ארבעים גדול
 עד היום ההו ויטסו ה'ושע פתחון אשר על
 קרא שם המקום והוא עמק עמקו עד היום ההו

CAP. VIII. H

1 ויאמר ה'ושע אל ישראל אל תח'ושו ואל תפ'ושו
 קח עמקו את מ'ושע המלחמה ויטסו עמקו העי
 ראה ויפלו בידו את מ'ושע העיר ויטסו
 2 וה'ושע את העיר ויטסו ויטסו על המלחמה
 פ'ושע עמקו ליהוה והמלחמה וק'ושע
 וה'ושע עמקו ליום ל'ושע ארבעושע
 3 ויקם ה'ושע ויפלו עמק המלחמה ל'ושע העי
 ויטסו ה'ושע שלשים אלה אשר פתחון העיר
 4 ויטסו עמקו וה'ושע אולם ל'ושע ראה אולם
 ארבעים לעד כמ'ושע העיר אל תח'ושו מן
 5 העיר כמה ה'ושע כלם כמ'ושע וה'ושע וכל
 היום אשר אשר קרב אל העיר וה'ושע מ'ושע
 לקראתם פ'ושע פ'ושע ויטסו למטה
 6 ויצאו ארבעים עד הח'ושע אולם כ'ושע מ'
 ואמר כ'ושע לפ'ושע פ'ושע פ'ושע ויטסו
 7 למטה וה'ושע ויטסו כמ'ושע ויטסו
 8 את העיר ויטסו ה'ושע אולם ב'ושע וה'ושע
 פ'ושע את העיר ויטסו את העיר באש
 9 פתחון ה'ושע ויטסו ראה פ'ושע אולם ויטסו
 ה'ושע ויטסו אל העיר ויטסו מן פתחון אל
 ויטסו העי כ'ושע ויטסו ה'ושע פ'ושע והוא
 10 פתחון העיר ויטסו ה'ושע ב'ושע ויטסו את
 העיר ויטסו ראה ח'ושע ישראל לפני העיר העי
 11 וכל העיר המלחמה אשר אתו על העיר ויטסו
 כ'ושע העיר ויטסו כ'ושע על העי ב'ושע ויטסו
 12 העי ויטסו כ'ושע אולם אולם ויטסו אולם
 13 ארבע מן פתחון ויטסו העי כ'ושע ויטסו
 העיר את כל המלחמה אשר כ'ושע לעד וה'ושע
 עמקו כ'ושע לעד ויטסו ה'ושע פ'ושע והוא
 14 פתחון העיר וה'ושע פ'ושע מ'ושע העיר ויטסו

שמעו מן הארץ ומדת עשה לשמוך הדולו

10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך לפנה

11 זה אמה נל על פקדו: חטא ישראל

וגם עבדו את צורו אשר ציוו אהרם

וגם לקחו מן החיים וגם נגבו וגם פשוו וגם

12 טמו בלחיהם ולא יכלו בני ישראל לקום לפני

אויביהם עתה ישל לפני אויביהם כי היו לתום

לא אוסף לזכות עמכם אם לא תשמידו

13 היום מחרבכם: קם קולש אתהיום ואמרה

והקולש למור כי מר אמר יהוה אליו ישראל

תום בקרב ישראל לא תוכל לקום לפני אויבי

14 ערדיכם היום מחרבכם ומקרבכם בפק

לשבטיכם יהוה השבט אשר ילכדו יהוה

יקרב למשפחה המושפחה אשר ילכדו

יהוה יקרב לפניהם יהיה אשר ילכדו יהוה

15 יקרב לבנים: יהוה ילכד ביום יקרב פאש

איו ואדני ישראלו כי עבד את פיהו יהוה

16 וכי עשה נלה בשואל: וישכם

יהושע בפק ויקרב את ישראל לשבטו וילכד

17 שבט יהודה: ויקרב את משפחה יהודה

וילכד את משפחה יהודי ויקרב את משפחה

18 יהודה לבנים וילכד ובניו ויקרב את פיהו

לבנים וילכד עקן פר פרימ קרובי קרוח

19 למפנה יהודה: ויאמר יהושע אל עקן פל

שים יא כמד ליהוה אליו ישראל ותרו חיה

והצורא לי מה עשית אל יתבוד מפני: ויען

עקן את יהושע ויאמר אמנה אנה חטאתי

ליהוה אליו ישראל וכאת וכאת עשיתי:

19 ואתה בשלל אהרת שבע אתח טובה ומתחם

20 שקלים פקא ולשון ורב אתח חמשים שקלים

משקלו והחומום ואקחם היום ממכם פארץ

21 פתוך יהודי הבקא תחיה: וישלח יהושע

מלאכים ויצו האזלה הנה ממנה פתחו

22 והבקא תחיה: ויקחום מתוך האול ויבאום

אל יהושע ואל פל בני ישראל ויבגום לפני

23 יהודה: ויקח יהושע את עקן בן קרוח ואת

הבקא ואת דארתו ואת לשון הרוב ואת

פלו ואת בניו ואת שורו ואת חמלו ואת

האשה ואת כל אשר לה פאש לשבעים

24 לה: ויבא דבעים הרבנים ויצאו את

הרב והד אמה והדאפה והדאיה והד

פל אשר לה ואת כל משפחהו ויצאו

25 והחיים מתוך למתה שואל: והעו שרשו

פאש וכל אשר פה רק: והבקא הרוב וכל

26 והשלת הרבול טמו ארץ ביהודה: ואת

הרב והזכה והד פיה אמה ואת כל אשר לה

והיה יהושע והקב בקרב ישראל עד היום

והו כי דהפיהו אדהמלאכים אשר שלח

27 אל יהושע לתל את יהודה: וישמע

יהושע פעה והוא לאמר איה והוא לפני

יהוה אמר יקום ויבא את יהודי והוא את

יהודי בבכו יסופה ובצעד נציב דלוח:

28 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמוך בכל הארץ:

CAP. VII

1 ויסעו בני ישראל מעל פתח ויח עקן קר

פרי קרובי קרוח למפנה יהודה מן החיים

2 ויהי את יהוה בני ישראל: וישלח

יהושע אנשים מיהודי ולי אשר עבדו את

3 מקום למיחאל ויאמר אליהם לאמר על

הנה את יהושע ויעלו האנשים ויהו את

4 והיו: וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל על

פל דהם סלפים איש או שללח אנשים איש

5 יעלו ויכו אדהעי אל תפיע שפנה את כל

6 היום כי מעט הזה: ויעלו מן דהם שפנה

7 פללשח אנשים איש ויבא לפני אנשי דעו:

8 ויכו מום אנשי דעו פללשח וששה איש

9 ויהי לם לפני דהש עד והשמים ויפם בפחד

10 ויפם לבדהם ויהי למים: ויקע יהושע

11 סאטיו וישל על פניו ארצה לפני אתו יהוה

12 עד הרוב והא חקני ישראל ויעלו עשר על

13 והאם: ויאמר יהושע אתה: אתי יהוה למה

14 והשנת העמד אדהם היה אדהתו לחת

15 אתו פד האמוי להאיתו ולו הואלט וישא

16 בעד יהודי: כי אתי מה אמר אתי אשר

17 הפי ישראל עתה לפני איהו: וישמשו הבנעלי

18 וכל שכי הארץ וקספ עליו והכיוו את

8 והלחץ יעבד לפני ארון יהוה ויהי סמך
 9 הדשע ארבעה ימים ושבעה הפגים לשמים שבעה
 10 שפוחות האבנים לפני ארון יהוה עמו ותקע
 11 בשפוחות הארון ביום הזה הלחץ והלחץ אחריו
 12 והלחץ הלחץ לפני הפגים תקע השפוחות
 13 והמספח הלחץ אחריו הארון הלחץ והלחץ
 14 בשפוחות: והתקעם צה הדשע לאבן לא
 15 חרש ולא ידעו שיש אחרקלם ולא ידעו
 16 מפיכם דבר עד יום אבן אבנים הישע
 17 והישיעם: ויטב ארון יהוה ארבעה ימים
 18 פעם אחת ויבא הפגים הלויים בפתח:
 19 ושם הדשע בבקר ושאר הפגים
 20 ארבעה ימים ושבעה הפגים לשמים
 21 שבעה שפוחות האבנים לפני ארון יהוה
 22 הלכים הלחץ ותקע בשפוחות והלחץ הלחץ
 23 לשפוחות המספח הלחץ אחריו ארון יהוה הלחץ
 24 ותקע בשפוחות: ויספו ארבעה ימים השלי
 25 פעם אחת ושם הפתח פה עשו ששת ימים:
 26 והלחץ אבנים ושבעה בשפוחות השפוחות
 27 ויספו ארבעה ימים בשפוחות שבע פעמים רק
 28 ביום והוא סבב ארבעה ימים שבע פעמים:
 29 והלחץ השפוחות תקע הפגים בשפוחות
 30 ואמר הדשע ארבעה ימים בפתח יהוה
 31 לשם ארבעה ימים: והוא העור תם הוא וכל
 32 אשר פה ליהוה רק רחב האזנה פתחה הוא
 33 וכל אשר אהיה בפתח פי החפצות ארבע
 34 הפלגים אשר שלחתי: ורק אבנים שמה כך
 35 היום פן תחזיקו וקלחתם מן החרים ושמים
 36 את מחנה ישראל ליום ועמכם ארבעה וכל
 37 פסק חרב וכלי חלשת וכל קוש הוא ליהוה
 38 ארבע ימים יבא: וירע העם ויתקע בשפוחות
 39 והלחץ לשלש הימים אחרקל השופר ויריע העם
 40 ויריעה גדולה והפול החומה תחזקה ויעל העם
 41 העדה אל גבו וילבדו ארבעה ימים: וירימו
 42 ארבעה ימים בעיר מלאש ועל אפיה מעש
 43 ועד יקו ועל שור ושהו וחמדו לפרחבו ולשנים
 44 האבנים והפגים ארבעה ימים הדשע
 45 בא פתח האפנה האזנה והלחץ ארבע

הארץ אשר לשבע יהוה לטובתם לחם לש ארץ
 7 וכן חלב ודבש: והתקעם היום והיום
 8 אבנים כל הדשע פושלים דף פי ארמל
 9 אבנים בפתח: והלחץ ארבעה ימים כל הדשע
 10 להפול ושם החרים בפתח עד החרים:
 11 ואמר יהוה ארבעה ימים האם גלוח ארבעה ימים
 12 מעתה מעתה וקלא שם הפגים והוא גלל
 13 עד האם יהוה: ויריעו במחנה גלל ויריעו
 14 ארבעה ימים ארבעה ימים ויום לחוש בשב
 15 בשפוחות יהוה: ויאכלו מעט הארץ מפתח
 16 הפסח מפתח וקלא מעט האם יהוה: וישפוח
 17 הפג מפתח האבנים מעט הארץ ולא ידעו
 18 עד למחנה ישראל מן האבנים מפתח ארץ פעם
 19 בשפוחות והוא בפתח הדשע בפתח
 20 ושם עמו יהוה והפגים ארבעה ימים והוא
 21 שלשה ימים הלחץ הדשע אלו ואמר לו
 22 הלחץ אהיה ארבעה ימים: ואמר לא פי ארבע
 23 שפוחות יהוה עתה כחצי השלש הדשע
 24 ארבעה ימים וישפוחו ואמר לו מה אתה
 25 מדבר אל עבדך: ואמר שפוחות יהוה
 26 ארבעה ימים שלש עשרה מעל גלגל פי הפגים
 27 אלו אהיה עמו עד עלי קול יהוה וישע הדשע כן:

CAP. VI.

1 ויהיו סבב ומספרת מפני פני ישראל אין
 2 יבא ואין פא: ואמר יהוה אל
 3 הדשע ראה נתתי בידך את יהוה והתמלפה
 4 בפתח החל: וספרם ארבעה ימים אל
 5 הפלגים תקע ארבעה ימים אחר פה
 6 תעשה ששת ימים: ושבעה כהנים שאר
 7 שבעה שפוחות האבנים לפני הארון וביום
 8 השביעי יספו ארבעה ימים שבע פעמים והפגים
 9 ותקע בשפוחות: והלחץ במספר א בקל האבן
 10 למשעכם אחרקל השופר ויריע כל העם ויריעה
 11 גדולה ונפלה חומת העיר תחזקה ועלו העם
 12 אל גבו: והקלא הדשע כן יטב ארבעה ימים
 13 ואמר אלהים שאר ארבעה ימים ושבעה
 14 כהנים ישא שבעה שפוחות אבנים לפני ארון
 15 יהוה: ואמר אלהים עברו ויספו ארבעה ימים

15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ מִלְּפָנֶיךָ הַיּוֹם
 16 לֵאמֹר כִּי יִשְׁמַע כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶת-כְּבוֹדִי
 17 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 18 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 19 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 20 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 21 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 22 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 23 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 24 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל

CAP. V. ה

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר
 2 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 3 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 4 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 5 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 6 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 7 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 8 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 9 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 10 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 11 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 12 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 13 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 14 וְיָדְעוּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל

עָמִים בְּיַדְּךָ עַד-אֲשֶׁר-לֹא-יִדְעוּ לַעֲבֹד
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם

CAP. IV. ד

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה
 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר קָרָב
 3 לָכֶם מִן-הַיַּם שָׁמָּה עָמְדוּ אַנְשֵׁי אֱלֹהִים
 4 אִישׁ אִישׁ אֶת-אֶבְנֵי מִשְׁבְּטוֹ וְצִוָּה אֹהֲלָם
 5 לֵאמֹר שָׂאֵלְכֶם מִהָ מַעֲרֹךְ יַרְדֵּן מִצְפֵּי רְגֵל
 6 הַדְּבָרִים הַזֵּאת שְׂמֹעַ עֲשֶׂהוּ אֲנִיכֶם הַעֲבֹתֶם
 7 אִתְּכֶם עֲבַדְתֶּם הַדְּבָרִים אֵלֶיךָ בְּפִלְתֵי אִשׁ
 8 תִּלְשֵׁת בִּי תְּלִיחֵי וַיִּצְוָה יְהוֹשֻׁעַ אֶת-
 9 שָׂרֵי הַעָמָל אִישׁ אִשׁ הָיָן מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 10 אִישׁ-אִתּוֹ אִישׁ-אִתּוֹ מִשְׁבְּטוֹ וַיֹּאמֶר לָהֶם
 11 יְהוֹשֻׁעַ עֲמֹד לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה אֲלֹהֵיכֶם אֶל-יַד
 12 הַיַּרְדֵּן וְהָיִיתְכֶם לְכֶם אִישׁ אֶבֶן אֲחֻזָּה עַל-שִׁכְמוֹ
 13 לְמַסָּד שִׁבְטֵי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וְהָיָה
 14 אִתְּכֶם בְּיַשְׁלֹכְכֶם בְּיַמֵּי מָוֹד לֵאמֹר מַה
 15 הָאֲבֹתִים הָעָלָה לָכֶם וְהִסְתִּיחֶם לָהֶם אִשׁ
 16 נִכְרַח מִיֵּם הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה בְּעֵמֶד
 17 הַיַּרְדֵּן נִכְרַח מִיַּד הַיַּרְדֵּן הָאֲבֹתִים הָעָלָה
 18 לַעֲרֹךְ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד-עַלְמוֹ וַיַּעֲשֶׂדֶךָ בְּנֵי
 19 יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וְשָׂאֵת שְׂמֹעַ עֲשֶׂהוּ
 20 אֲבֹתִים מַעֲרֹךְ יַרְדֵּן פָּאָרַד רֵבֵן יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ
 21 לֵאמֹר שָׁמַע בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹדוּ עִמָּם עַם אֶל-
 22 הַפִּלְזִין וַיִּשְׁחֹם שָׂם וַיִּשְׁחֹם עֲשֶׂהוּ אֲבֹתִים
 23 הָאֵלִים יְהוֹשֻׁעַ בְּרֹךְ הַיַּרְדֵּן תִּחַח מִצְפֵּי רְגֵל
 24 הַדְּבָרִים לֵאמֹר אֲרוֹן הַבְּרִית וְהָיָה שָׂם עַד הַיּוֹם
 25 הַזֶּה וְהָיוּ הַדְּבָרִים לֵאמֹר הָאֲרוֹן עֲבָדִים בְּרֹךְ
 26 הַיַּרְדֵּן עַד-כֵּן בְּלִי לִי אִשְׁרָה צִוָּה יְהוָה אֶת-
 27 יְהוֹשֻׁעַ לִדְבֹר אֶל-הָעָם כָּל-אִשְׁרָה צִוָּה מֹשֶׁה
 28 אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וּמֹרָה הָעָם וַיַּעֲבֹדוּ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-
 29 חָס בְּלִי הָעָם לַעֲבֹד וַיַּעֲבֹד אֲרוֹן יְהוָה הַדְּבָרִים
 30 לִפְנֵי הָעָם וַיַּעֲבֹד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרְכֵהוּ וַיִּצְוָה
 31 שָׂמַח הַמַּעֲשֶׂה חֲמוּשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
 32 דִּבֶּר אֱלֹהִים מִשָּׁם כַּאֲשֶׁר פָּאָרַד אֶת-הַלְוִי
 33 וְהָיָה עִמָּו לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל-עַבְדֵי
 34 יְהוָה בָּיָם הַזֶּה וְהָיָה נִדְבָל יְהוָה אֶת-
 35 יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וּרְאוּ אִתְּכֶם אִשְׁרָה

2 יעבדו: והיה מקצה שלשת ימים ויעבדו
 השטחים בקרב המזבח: ויצו אתהעם לאמר
 3 כראובם את ארון בית יהוה אלזהבם והבטיחם
 הלוים לשאום אתו ואחם חסדו ממזלכם
 4 והלכתם ארצה: אך הרוק יהיה בנעמם
 ובטו פאלפים אמה בפה אלחברו אליו
 למען אשר ידעו אתהיהוה אשר תלכרבו פי
 לא עבדתם ברוך ממולד שלום: ואמר
 5 יהושע אליהם הנהגשו פי מרד יעשה יהוה
 בקרבכם טלחתו: ואמר יהושע אל הברכים
 6 לאמר שאו אתהארון הברית ועשו לפני האם
 ושאו אתהארון הברית והלו ללפי העם:
 7 ואמר יהוה אל יהושע היום היה אהל
 בלך בעיני כל ישראל אמר דען פי
 8 סגור דהיו עטמשה אהיה עמך: ואשה
 תצוה אתהברכים לשא אתהברית לאמר
 9 כבאכם עדקצה פי הארון ברוך הבעמה:
 10 ואמר יהושע אל בני ישראל בשו
 הנה לשמלו אתהיהוה אלזהבם:
 11 ואמר יהושע בארץ חותן פי אל רב בקרבכם
 והדוש ירוש לשמכם אתהבעלי ואתהיהוה
 12 ואתהיהוה ואתהברך ואתהברך האמרי
 חתם: הנה ארון הברית ארון בלחך
 13 עבד לשמכם ברוך: ועשה קוד לכם שמי עשו
 איש משפטו ישראל איש שפדו איש שפדו
 14 לשבט: והיה עמך בפה תלמי הברכים לשא
 ארון יהוה ארון בלחך פי בני ישראל
 15 יחזקו היום האדום ממעלה השמים כי אהיה
 16 ויהי עמך העם מאתהיום לעבד אתהיהוה
 והברכים לשא הארון הברית לפני העם:
 17 יבטאו לשא הארון שרצהו תלמי הברכים
 לשא הארון טבול בקצה הים החרון מלא
 18 על בלחזוהו כל ימי קצו: ויעמזו הים
 האדום ממעלה קמו כי יאידו ורוק מאו
 19 למים העל אשר מרד חתן האדום על ים
 השנה יסדמנה תמו כפרו העם עשר כד
 20 יחזו: ויעמזו הברכים לשא הארון ברוך
 21 והיה פתחה פרוץ החרון הן וכל ישראל

הגיש יהוה אדמי יסדף מפלים בצאתם
 ממצרים ואשר עשיתם לפני מלכי האמרי
 אשר בעבדו החרון לטוב לפני אשר החרמם
 11 אהם ושלמו וחס לבנו ולא קמה עד הנה
 מאש מפלים פי יהוה אליהם הוא אלהים
 12 בשמים מפעל ועל הארץ מוחתו: ועשה
 השבעתו לי ביהוה ברעשו עמכם חסד
 13 ושלום נבטאים עם צדו אל חסד ורחום
 14 לי את אמתו והחיים אתהאם אתהאם
 15 אתהארץ ואתהארץ ואת בלחך לים
 16 והפלים אידםשחתי מוח: ואמר ליה
 17 האללים נשטו תחיתם למה אם לא תהיו
 18 אתהביטו הנה יהוה ברוך יהוה לט אתהארץ
 19 ועשית עמך חסד ואמת: ותודם ברוך בעד
 20 והארון פי ביהוה ברוך החרון וקצוה הוא
 21 ולשבו: ואמר לים החרון לט פרישנו
 22 בים החרים וחרום טמה שלשת ימים עד
 23 שב החרים וחרו תלמי לחרכם: ואמר
 24 אליה האללים כמם אחרו משבעתו יהוה
 25 אשר השבעתו: והה אחרו כמים בארץ את
 26 תהוה חסד השני הנה הקטני ברוך אשר
 27 החרים כי אתהארץ ואתהארץ ואתהארץ
 28 ואת בלחך ארץ חתם ארץ הברית: והיה
 29 כל אשרצא מלחו ברוך החרון דמי בלאש
 30 ואחרו כמם וכל אשר יהוה ארון ברוך דמי
 31 בלאשנו אסיד וחרוהו: ואסרעתי איד
 32 הברס וההיום כמם משבעתו אשר השבעתו
 33 והאמר ברוכים כי הוא והשלום ולם והקטן
 34 אתהקטן השני ברוך: ולם וסא החרה
 35 ושמם של שלשת ימים עד שטו החרים
 36 ונקשו החרים בלחךהרד ולא מצאו: ושטו
 37 שני האללים ויחד מרדו ויעבדו יסא אל
 38 יהושע ברוך הסדרו אה בלחזוהו
 39 אהם: ואמר אליהושע פרסו יהוה ברוך
 40 ארץ הארץ וטמנו בלחךהרד והארץ משטו:

1 השבט יהושע בפרט יסעו מהשטים ועבדו עד
 החרון הוא וכל בני ישראל וקם שם סם

LIBER JEHOSSUAH.

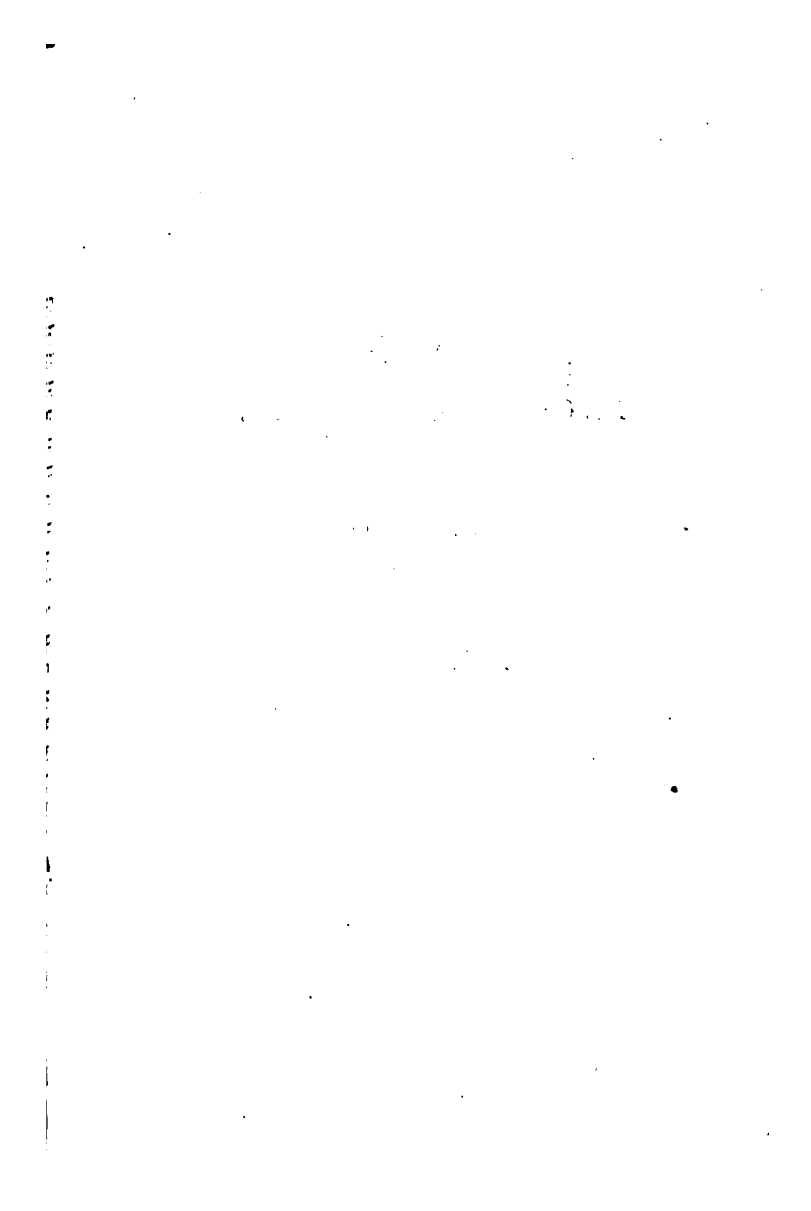
CAP. I *

15 והלל וצרתם אותם עד אשר יטח יהוה
 לאוזנם כעם ותלשו נסידמה את דמיון אשר
 יהוה אלזככם טון להם ושבתם לארץ וישבתם
 וישובם ארצה אשר נתן לכם משה עבד יהוה
 בעבר הדין מנחה ושלום: ויעט את דמיון
 לאמר על אשר ציוונו נעשה ואל על אשר
 תשלחונו נקדו: ככל אשר שבענו אל משה
 כן לשמע אליך רק יהוה יהוה אלזכר עמך
 כאשר יהוה עם משהו: על אשר אשר ציוונו את
 שיש ולא ישמע את דמיון לכל אשר הוציא
 ימנו רק חוק ואמץ

CAP. II ב

1 ושלח יהושע בן נון מרחשטים שנים אנשים
 מרגלים חש לאמר לם רא ארצה ואת
 יחזו ואלו ויבאו ביד האשה וזה ושמה רחב
 ושבתם שמה: והאמר להם יהוה לאמר יהוה
 אנשים באו הנה היללה מפני ישראל לחפ
 ארצה: ושלח מלך יחזו אל רחב לאמר
 וציוו האנשים הפנים אליך אשר באו לכתך
 פי לחפ את דל דמיון באו: ותקח האשה
 את שני האנשים ותעטם ותאמר כן בא אל
 האנשים ולא ידעו מן הנה: ויהי השע
 לסוד בלשון האנשים ויאמר לא ידעו את
 הלם האנשים דפו מוד אחרים כי תשגבו
 והיא העלום דגנה ותמכנם בפשוט דמיון
 השבת לה על דג: האנשים דפו אחרים
 דמיון דהן על המעשרת והשע טון את
 כאשר באו הדשים אחרים: והמה כום
 לשבת היא עלתה עלתם על דג: והאמר
 אל האנשים ידעו פרטן יהוה לכם את
 דמיון וירשלוה אימכם עליו וכי כמע על
 לשב דמיון ספנתם: פי שמעו את אשר

1 ויהי אחר מות משה עבד יהוה והאמר יהוה
 2 אל יהושע בן נון משהו משה לאמר: משה
 עבד מות ועשה לם עט את דמיון יהוה אשה
 תל דמיון יהוה אל דמיון אשר אנכי טון להם
 3 לם יסואל: מל מקום אשר תודך פד תלכם
 4 כי לם טרחה פאשר דמיון אל משהו:
 5 טרחה ודמיון יהוה ועד דמיון ודגול טון
 6 פרה מל ארץ החיים ועד דמיון הדול מביא
 7 האמל יהוה נלכם: לירחב אש ללך
 8 כל ים דמיון פאשר דמיון עם משהו אשה
 9 עמך לא אשה ולא אומר: חוק ואמץ פי
 אשה הסדל אדמיון יהוה ארצה אשר
 7 לשבעו לאתם לח לחם: רק חוק ואמץ
 מאד לשב לישוח פכל דמיון אשר ציוו
 משה עבד אל יסוד משהו וכן האמל למען
 8 האמל כל אשר תקדו: לירמש סוד דמיון
 יהוה משהו דגנה כי תם וללה למען תשמ
 לישוח פכל דמיון כי פרא תצליח את דמיון
 9 וכן תשגלו: והא ציוו חוק ואמץ אל
 תשע ולא ידעו פי עמך יהוה אלזכר כל אשר
 10 דמיון: ויהי יהושע את שמו העם לאמר
 11 עמי: כרב הפתח וזה אדמיון לאמר הכט
 לכם צדו כי מעד ושלוח ימים אתם עמים
 ארצהו יהוה לטא משהו את דמיון אשר
 12 יהוה אלזכר טון להם לשמהו: ולא יבנו
 ולבדו ודעו שבת ומלמה אמר יהושע לאמר
 13 וכן אדמיון אשר צדו אתם משהו עבד
 יהוה לאמר יהוה אלזכר מיהו לם וטון לם
 14 ארצהו האמו: לשבת שבתם ומנחתם
 ישע פאשר אשר טון לם משהו בעט דמיון
 ואתם ועמדי חמשים למי אחרים על גפתי

נביאים ראשונים

PROPHETAE PRIORES.

יהושע JEHO SUAH

שופטים JUDICUM

שמואל SAMUEL

מלכים REGUM

דברים ואת הברכה לד קנא

<p>שְׁלוּחַ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעוֹה וְלִכְלֹל עַמּוּתוֹ וְלִכְלֹל אֶרֶצוֹ: וְלִכְלֹל הָיִךְ הַחֹלֶקֶת 12 וְלִכְלֹל הַמִּצְרָאִים וְהַדּוֹל אֶשֶׁר עָשָׂה מִשֶׁה לַעֲיִנִי בְּלִישָׁאֵל:</p>	<p>כִּי־סָמַךְ מִשֶׁה אֶת־יָדָיו עַל־וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים בְּנֵי־ יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל בְּאֵשׁ צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 13 וְלֹא־לָבָא עִדֵּי בְּיִשְׂרָאֵל כַּמִּשֶׁה אֶשֶׁר יָדַע יְהוָה 11 פָּנִים אֶל־פָּנִים: לִכְלֹל־הָאֲרָצוֹת הַמִּצְרַיִם אֶשֶׁר</p>
---	--

נשלמו חמשה חומשי תורה. תהלה לאל גדול ונורא:

חזק

עם סוכן דספר דרים חשע מאת חמשים חמשה. הניץ סימן: חציו. ועשית על פי הדבר
 אשר יחד לך: ופרשיתו יא. אחד חג בערותם סימן: וסודו כיו. יסוף אמרה יגיד צדק סימן:
 שקד ליד. אודה יי בכל לבב סימן: מגין הפחדות שלשים וארבעה. והסתומת מאה ועשרים
 וארבעה הכל מאה וחמשים ושמה פרשיות וכסא כבוד ינחילם סימן:

עם הסוקים של כל הורה חמשת אלפים ושמה מאת וארבעים חמשה. ואד ה'חמנה ידזה
 שבשרים סימן: חציו. ושם עליו את החשן ויהן אל החשן את האורים ואת הזמנים:
 מגין פחדות של כל הורה מאתים וחששים. יבא דודי לגט ויאל פרי מגדו סימן: והסתומת
 שלש מאת ושבעים וחשעה. או אסדה אסר על נפשה בשבעה סימן: נמצאו מגין כל הפרשיות
 פחדות וסתומת שש מאת וששים וחשעה. לא החסר כל בה סימן:

דברים והאנו לב קטמ

26 ל חכמ שפיל אדם
 27 אכח ידח ידח אדם
 28 אכילא כרעיה סלמ
 29 כי לא כפית צדק
 30 כי כפית סלמ כפית
 31 חכמ חכמ סמ
 32 חלמ חמ כמ סמ
 33 ל כמ ושלם
 34 כי קרב יום אדם
 35 כי ידח ידח סמ
 36 כי ידח כרעיה יד
 37 וקמ כי קלמ
 38 אכח ידח ידח ידח
 39 יום ידח
 40 כי ידח ידח ידח
 41 וקמ כי קלמ
 42 וקמ כי קלמ
 43 כי ידח ידח ידח
 44 וקמ כי קלמ

6 כי ידח ידח ידח
 7 וקמ כי קלמ
 8 כי ידח ידח ידח
 9 כי ידח ידח ידח
 10 וקמ כי קלמ
 11 כי ידח ידח ידח
 12 וקמ כי קלמ
 13 כי ידח ידח ידח
 14 וקמ כי קלמ
 15 כי ידח ידח ידח
 16 וקמ כי קלמ
 17 כי ידח ידח ידח
 18 וקמ כי קלמ
 19 כי ידח ידח ידח
 20 וקמ כי קלמ
 21 כי ידח ידח ידח
 22 וקמ כי קלמ
 23 כי ידח ידח ידח
 24 וקמ כי קלמ
 25 כי ידח ידח ידח
 26 וקמ כי קלמ
 27 כי ידח ידח ידח
 28 וקמ כי קלמ
 29 כי ידח ידח ידח
 30 וקמ כי קלמ

ס

44 וקמ כי קלמ
 45 וקמ כי קלמ
 46 וקמ כי קלמ
 47 וקמ כי קלמ
 48 וקמ כי קלמ
 49 וקמ כי קלמ
 50 וקמ כי קלמ

מפניהם | ויהי אלוהי ויהי יהוה עמו
 7 לא יפח ולא יפחוק | ויקרא משה
 לדודשע ויאמר אלוהי לעמי כל ישראל חזק
 והאמץ כי אשה נטת ארצהם והיא אל
 יראתך אשר לשבע ידה לאסורם לכת לרם
 8 והיא תחלשת ארצם | ויהיה יהוה ויהלך
 לשכנו יהוה יתן עמו לא יפח ולא יפחוק
 9 לא תרא ולא תזרח | וכתב משה ארד
 היתה והארץ והתורה אל יבאנטש בני לו'
 ונשאים את ארון בית יהוה ואל כל יקב
 10 ישראל | וכן משה אלהם לאהל סעף | וסע
 שמים במעו שנת השממה פת הספור |
 11 בנא כל ישראל לאהיה אדשס יתה אלוהיה
 בפוקם אשר יסוד וקרא את היתה וקרא
 12 נגד כל ישראל באזניהם | הוהל את הדינם
 והאשמים והשמים והפני הורח אשר בשערה
 למען ישמעה ולמען למחור הורח את היתה
 אלהים השמד לשפוח את דמיהם והעדה
 13 והארץ | וכתום אשר לא יהיה שמעו וקמו
 לדמה את היתה אלהים כל ידלמם אשר
 אדם הים על דמיהם אשר אים עושים את
 היתה שמה לרשעה | פ
 14 ואמר יהוה אל משה הן קרב יסר למה
 קרא את דודשע והרחמם פאל מעו והצענו
 וילך משה ודודשע והרחמם פאל מעו |
 15 וירח יהוה פאל בצמד ענן | ויעמד פמוד הענן
 16 מע שחת והארץ | ואמר יהוה אל משה והק
 שכת עם אבותך קב תלם יהוה חק | אחר |
 אלוהי עבד יראיך אשר דוא כר שמה ברג
 ועממי דמר את פייהו אשר פרוי איה |
 17 ויהי אפי מ ביט דמא וקבליס והסתרוי
 סני מים יהוה לאבל וכפארה ועת נרה
 והזה ואמר מים דמא וקלא על פי און אלו
 18 בדיפי מסאני דערת האלה | ואני הסיר
 אמתי סל מים דמא על מל דעה אשר
 19 עשה כי סטה אל אלהים אחרים | ועשה
 סתבו לכם אתהשיתה והאת ולפיה את דבמי
 ישראל שמינה פסידי למען תחיה לי השיתה

20 וקרא לעב פני ישראל | מ דאנשי אל
 דהימיה | אשר לשפועה לאיש ומ חל
 ויהי האבל ושבע דשן וסח אל אלהים
 אחרים ונבחים וספניו | וקס את פייהו
 21 ויהי פירובאון אוו רעה רוח וסוח וסחה
 השיתה והאת למעו לעו | כי לא חשבו סס
 דעו כי יעשי את דמיו אשר דוא עשה האם
 פסום אפאנו אל דראף אשר לשפועה |
 22 ויסב משה את השיתה והאת בים דמא
 וקפחה את בני ישראל | וקס את דודשע
 23 בקיס והאמר חק האמץ כי אשה תכא את בני
 ישראל אלוהיה אשר לשפועה לרם ואני
 14 אהיה עמו | ויהי פכחת משה לכת |
 את דממי והיה דמא על ססר עד תפום |
 5 וכן משה את דממי לשון און ביהייתה
 לאמר | לקח את ססר ויעדה יהוה ומסומם |
 אוו ססר און ביהייתה אלהים היתה
 פו לעד | כי אנו דעשו את דמיה את דשעה
 והקשה הן בעודי והן פקסם דאם סמם
 היום עשיתה והן פראחי מתי | והקלו
 על את דמליקע וסממם וסממם והפחה
 באזניהם את היסנים והאלה והעדה פם
 את השמים ואת דראף | כי יעשי את
 מתי כי השחת השחת וסחמם מן היק
 אשר ציהו אקסם וקראת אתכם דיע
 פארהו דאסם כי רעשו את דיע בעה
 יהוה להכיסו פמעשה היקם | ודבר מש
 פאנו כל יקל יקלא את דממי השיתה וה
 עד תומם |

ס פ ס נ ס CAP. XXXII. לב

האניו השמיים והארצה והשמע דראף אמר
 יעשי פקסו לדי | חול פפל אמרה
 משערים על דשא | וכו כבים על ימי
 פי שם יהוה אקרא | הכו גול לאהיה
 דראף תמים פלח | כי כל דכחו מו
 אל אמונה וסן על | צדיק וישר דיה
 שחת לו לא פניו מומם | דוד עקשו וסרה

דברים נצבים ל' ויך לא קמו

אל יזהו אלוהי בכל לבבך ובכל נפשך:
 11 ס פי הפעולה האחד אשר אנכי
 מצוה האם לא נעלמת היא מפני ולא
 12 ודקה האו: לא בשמים היא לאמי כי ועלד
 על השמירה ועלד על השמיע אזה
 13 ועשהו: ולא מעט לם והא לאמי כי
 יעם על אל עמ האם ועלד על השמיע
 14 אזה ועשהו: פי עוב אלוהי הדבר מאד
 15 פסוק ובלבבך לעשהו: ס והא נחמי
 לפיך האם את דברים ואת דברים ואת
 16 דמה ואת דעה: אשר אנכי מצוה האם
 לאיבה את יזהו אלוהי ללבך פדכו
 ולשמו מצוה ודעו ולאפסו חיות הים
 וברכו יזהו אלוהי פארך אשר אהב את
 17 שפה לשפחה: ואספסה לבבך ולא תשמע
 וכחתי והשפחה לאיבה אתים ועבדום:
 18 הדור לם האם פי אבד האבדך לא תחייב
 ימים על האדמה אשר אהב על את דתן
 19 לם שפה לשפחה: העורו בם האם את
 השמים ואת הדור האים הפחת נחמי לפיך
 20 הפכה ותקלה וכתוב פדים למען יזהו
 אהי חרש: לאיבה את יזהו אלוהי לשמע
 21 בקל ולקבץ: פי והא חייך ואת ימך
 לשבת על האדמה אשר משעך יזהו לאמיך
 לאדם לצדק ולעקב לתת לם:

ס ס ס כ כ כ

CAP. XXXI. לא

1 ויך משה ודבר את דברים האלה אל כל
 2 ישראל: ואמר אלים פי משה ועשום שנה
 3 אנכי האם לאראכל עד לצאת ולם והדור
 4 אמר אלי לא תעב את דתן וזהו: יזהו
 5 אלוהי והא: עב לפיך הוא שמלך את
 6 הים האלה מלפניך ותשום הדשע והא
 7 עב לפיך פארך דבר יזהו: ועשה יזהו
 8 לם פארך עשה לסדון ולענ מלכ האמי
 9 ולאדם אשר השמד אים: ותם יזהו
 10 לשום ועשום לם פל הפעולה אשר צוה
 11 אתם: חוקי ואמץ אל יחיה ואל תשע

ועשה דמה וצבים אשר דבר יזהו פארך
 2 וזהו: ואת כל דברים על מה עשה
 יזהו פכה לארץ האם מה חיי האם הדור
 3 וזהו: ואת על אשר עב את דתן וזהו
 4 אלוהי אים אשר פה עלם בוצע אים
 5 מצר מצום: וילם ועבד אלים אתים
 6 ואתה לם אלים אשר לא יעלם ולא
 7 חלק לם: ויהי אף יזהו פארך והא
 8 לזכר עליה את כל הקלה הפחה פסר
 9 וזהו: ותשום יזהו מעל אדםם פאך וזכר
 10 תשע בודל ושלם אל ארץ אורה פים
 11 וזהו: ותפחה יזהו אלים והגלות על
 12 תפחה עד שלם לעשה את פל דים ויהיה
 והא:

CAP. XXX. ל

1 וזהו כי יאמר עלך פל דברים האלה
 2 הפכה ותקלה אשר נחמי לפיך ותשום
 3 אל לבבך בכל דברים אשר ויתחך יזהו
 4 אלוהי שפה: ושכח את יזהו אלוהי ושכח
 5 מלך בכל אשר אנכי מצוה האם אהי וימך
 6 בכל לבבך ובכל נפשך: ושכח יזהו אלוהי
 7 את שפחה ותמך ושכח וקבץ מכל העמים
 8 אשר השפחה יזהו אלוהי שפה: את יזהו
 9 ידור בקצה השמים משם וקבץ יזהו
 10 אלוהי ומשם יקח: ותפחה יזהו אלוהי
 11 אל דארץ אשר יש אלוהי ותשמה ותשום
 12 ודור ממצר: ומל יזהו אלוהי את
 13 לבבך ואת לבב ויחך לאיבה את יזהו
 14 אלוהי בכל לבבך ובכל נפשך למען יחייך
 15 יעם יזהו אלוהי את פל האלה האלה על
 16 אביך ועל שפחה אשר דרשך: ואתה תשוב
 17 ושכח בקל יזהו ועשית את כל מצוה
 18 אשר אנכי מצוה האם: ויהי יזהו אלוהי
 19 בכל: מעשה יח פל בסך ובסך במוחך
 20 ובסך אמתך לזכר פי: ושכח יזהו לשום
 21 עלך לזכר פארך שש על אמתך: פי
 22 ותשע בקל יזהו אלוהי לשום מצוה
 23 ויחייך הפחה בסך ויתחך והא פי השכח

7 ופנים: ויבא אדאמס ותפיה למלה למתן
 8 ולצור ולחצי שבת הכפשי: וטעום אד
 דמי הפיה האחר ופשיום אים למען
 ותפילו את גל אסר תעשו:

51 M O D O D

9 אים פשיום האם מעלים למי יזה אלהים
 האשים שמיים ועמים למתים על אש
 ישראל: מפם לשים ונח אסר בקרב
 10 מתוך מחשב עפיו עד שאב ממו: לעשו
 11 בפייה יזה אלוה ובאלו אסר יזה אלוה
 פיה עפיו האם: למען תס אש האם לו
 12 לעם היא יזה ילו לאלהם פאר דפי לו
 וכאשר נשבע לביעור לאדםם לעתה
 13 ולעקב: ולא איםם לפדם אמי פיה אד
 הפיה האחר ואת האלה האחר: פי אד
 אסר ישל פה עפיו עמו האם למי יזה
 אלוה ויה אסר אים פה עפיו האם:
 14 פי אים דעום אר אסר ישבע פאר פשיום
 ואת אסר עמי בקרב נהים אסר ערומ:
 15 וירא אד שפציהם ואת גללים עז וכן נפח
 ויה אסר עפום: פריש בם אש א אשה
 א משפחה א ישנם אסר לבם פיה האם
 מעם יזה אלוה ללם לעל אד אלוה
 נהים תם פריש בם שוש פיה ראש
 ולעשו: יזה בשמע אד דמי האלה האחר
 והרפך בלם לאסר שלם יזה ילו פ
 משוחח לפ אלו למען ספוח יזה אד
 הצמחה: לא ימה יזה סחו לו פי או ועל
 אד יזה וסחו פאש יזה ורצה פו פל
 האלה הפוחם בפסר דה ומחה יזה אר
 שמי ספוח השמים: והכילו יזה לעל
 מל שבמי ישראל בכל אלה הפיות הפוח
 בספר תורה יזה: וימי יזה וימי
 פנים אסר יקמו כחיהם והכילו אסר
 16 מתוך חרקה ויה אד מפרת הארץ יזה
 ואת חלואה אסר חלה יזה פיה: בפסר
 ומלח שמה כל ארצה לא חרע ולא תצל
 ולא יעלה בה פל עשב כמי פכת ס

80 והאש בו אר פל מזה פשים אסר נח
 81 מפסוח הדק פו: גם פל חל וכל מפה
 אסר לא סוב בספר תורה האחר עלם
 82 יזה עליו עד השמרו: והשחתם במר
 מעם יזה אסר היים פכמי השמים לב
 83 פי לא שמה גל יזה אלוה: ויה פאר
 לש יזה עלים להטוב אתם ולהפחה
 אתם פו יש יזה עלים להאכד אתם
 ולהטוד אתם ותפוחם מעל האמה אסר
 84 איה בא שפה לשוחה: והרפך יזה
 בכל העשים מקצה הארץ ועל גצה הארץ
 ועקבו פם אלים אדום אסר לא יעשו
 85 איה האסרו עז וכן: ופום תם לא
 תרע ולא יזה מוח לפי דנקח וטען יזה
 לו שם לב וכו ולקח עינם האסן נפש:
 86 ויה ירו תלמים לו כפיו וסוחה ללה
 87 וימם ולא האסן פדיו: בפלו האסר כו
 יתן ערב ויערב האסר מוחה פלו מפור
 לבבו אסר תפוח והפחה עקבו אסר תראה:
 88 השוכח יזה: מצותם פאמה פדיו אסר
 ארפו לו ארחתו עד לאיה והמפסוחם
 שם לא ירו לעדים ולשוחה וכן כה: ס
 89 איה דמי הפיה אסר יזה יזה אד משה
 לבח אד יצי ישראל פאר מאב מלכו
 הפיה אשר פת אים ברו: ס

CAP. XXIX. כט

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים
 אים ואים את גל אסר עשה יזה לעינם
 פאר פשים לשמה ולכל עמיה וכל ארצו
 2 הפסוח נבולות אסר רמי עקבו האחר
 3 והמפסוח הנזלים תם: ולא יטען יזה לבם
 לב לשח ועינם לאוח ואיםם לשמע עד
 4 תם יזה: ואלו אתם ארעים שנה פפוד
 ארבל שלמחים מעליכם ונעלו ארמניה
 5 מעל תקפו: לתם לא אכלום וכן ושכו לא
 שוחים למען תוש פי אט יזה אלהים:
 6 ותסא אל תפסוח יזה ויצא סחו מקד
 השפוח ועט מלך השפוח לראות למלחמה

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים
 אים ואים את גל אסר עשה יזה לעינם
 פאר פשים לשמה ולכל עמיה וכל ארצו
 2 הפסוח נבולות אסר רמי עקבו האחר
 3 והמפסוח הנזלים תם: ולא יטען יזה לבם
 לב לשח ועינם לאוח ואיםם לשמע עד
 4 תם יזה: ואלו אתם ארעים שנה פפוד
 ארבל שלמחים מעליכם ונעלו ארמניה
 5 מעל תקפו: לתם לא אכלום וכן ושכו לא
 שוחים למען תוש פי אט יזה אלהים:
 6 ותסא אל תפסוח יזה ויצא סחו מקד
 השפוח ועט מלך השפוח לראות למלחמה

דברים תבוא כח קמה

43 ויהי אדמוני יוש העמלק: והוא יבא בקרבך
 ועמה עמו מלחה מלחה ויחיה יחד עמך
 44 מסורה: והוא ילך ויחיה לא תלמד הוא יהיה
 45 לאיש ויחיה ויהיה לבנו והוא ילך בלתי חלול
 היתה והתקף והשתקף עד והשתקף ברא
 ששפת פקדו יהיה אלוה לטוב מפתח
 46 והקפו אלך עמי: יהיה בך אלה המוסר
 47 הבורש עד עולם: יהיה אלך לרעבון אד
 יהיה אלוה בשמחה תטוב לב טוב פלי:
 48 ועבדת את אדמוני אשר ישלח יהיה בך פרע
 האבא ובשרו ובוטל כל וטע על פול על
 49 צדוק עד השמדת אלה: תא יהיה עליך
 50 יהי מדוק סגורה הארץ פאטו יהיה דגשד פי
 51 אשר לא ידעו מעו לטו: יהי ען פנים אשר לא
 52 תא פנים לזון ועד לא יהיו: והכל פוי
 במוקפו והר-אדמוני עד השמדת אשר לא
 53 יאמר כל הן הנה ויהיה ויהי טען אלוה
 ועשיתו מאסר עד האסון אלה: והכל לך
 54 בכל שערך עד רח והקופו העבדת והפלות
 אשר אתה פסח בהן בכל אצטף והפך לך
 55 בכל שערך בכל ארצו אשר נתן יהיה אלוה
 לך: והכלת סר-המאס פשו בנה ובקדו
 56 אשר נתן לך יהיה אלוה במצור ובקפוק
 57 אשר יצא לך אבן: והאש יבין כל והענ
 מאו פרע עט סארו והאסון חלו וסרו פנו
 58 אשר יהיו: סחף: לאתו מום מבשר פנו
 59 אשר אכל מפני השאריל כל במצור ובקפוק
 60 אשר יצא לך אבן בכל שערך: והנה בך
 והפנה אשר לא יספרו כפי תולה הפך על
 הארץ מהפפן ומדף פרע עטה פאיש חקיה
 61 ובכמה ובכמה: ובשלושה דאצתו: מפני תגליה
 62 ובגדה אשר פלדו בראבכם פוסם כל פסו
 במצור ובקפוק אשר יצא לך אבן בשערך:
 63 אסלא חשבו לישוח את-על-ימי והיה
 64 האת והפנים פפסו יהיה ליהיה ארז-העם
 65 וככד הפורא יהו את יהיה אלוה:
 66 והסלא יהיה את-מסוהו והא מסרו ופשו
 67 פסח בולא והאסנה חקלים ועט והאמנים:

והאבן סר מסר על כפולו אשר עשיתו:
 1 ויהי יהיה בה אדמוני עד פלוו אלוה מפל
 2 והקמה אשר אשר בא שפה לשיחיה: פסח
 יהיה בשמחה ובפלות הברכה הברכה
 3 והשטון בירקון ודשט עד אבן: יהיה
 4 שערך אשר על האסנה סגורה והארץ אשר
 5 והארץ פול: יהי יהיה אדמוני אצטף אבן
 6 ופסו כפי תפלים רד עליך עד השמדת:
 7 ויחש יהיה ויפול לטען אבן ברה ארץ ופסא אלו
 8 והשפנה ודקים חקס לטען יהיה לועזה לכל
 9 מכלות הארץ: והיתה מלחך למאכל לכל
 10 שך והשנים והבמה הארץ וכן סודו:
 11 פנה יהיה פסחן מפנים ומפלים ופנו
 12 והחם אשר לא יהיה לטעמ: פסח יהיה
 13 בשפון והפון והסודן לבן: והיה ממשש
 14 פפדים פאש ממשש חשו פאפלה ולא
 15 תפלה את-הסוך יהיה את פסחן תול כל
 16 והסם וכן מושע: אלה האש והש אלו
 17 לשללה פוח הפנה ולא חשב בו פום הפע
 18 ולא תשאלו: שורף מסח לשורף ולא תאכל
 19 אפס חמור גול סלמור ולא ישב לך מאנו
 20 והתו לאבדו וכן לך מושע: פוף ובקדו
 21 חלים לעם אשר ועשך והאת ותלת אלהם
 22 כל-רחם וכן לא יהו: פח אדמוני וכל
 23 תפון יאכל עם אשר לא ידעת תהיה רק
 24 שפון והארץ כל האסם: והיה פפסו מפנה
 25 שערך אשר תראה: פנה יהיה בשורף רע על
 26 הפנים ופ-הפלים אשר לא יאכל לרפא
 27 ופך תנף ופך קפוק: ויהי יהיה אלוה ויהי
 28 מלפך אשר תקים עליך אל-פי אשר לא
 29 דעת אתה והאסנה ועבדת עם אלהם ארזים
 30 פי וכן: והיה לשפה למשל ולשטה בכל
 31 הפנים אשר יסגרו יהיה שפיה: ויע רב
 32 תוצא השודה ומעט תחסי פי יחלש הארץ:
 33 פי פסם פפע ועבדת וכן לאדמוניה ולא תאנו
 34 פי תאכלש החלש: ויהם יהיה לך בכל-בסלך
 35 ושמן לא חסך פי יאש ויהיו: פנים ובשר
 36 חלילי ולא יהיה לך פי חלם בשמי: כל-עצך

CAP. XXVIII. כז

והיה אם ישמעו וישמעו בקול דעה אלוקים
 לשמוע לעשות את כל מצוותי אשר אמרתי
 לכם ונתקו דעה אלוקים עליו על כל
 הארץ: ויאמר עליו כל הדברים האלה והאמר
 כי ישמעו בקול דעה אלוקים: ויהי אחרי כן
 ויבדוק אלה בשדה: ויהי פרי בנפשו ו
 אדמתו יטור במתקו שגור אלוקים ומשחת
 צאקו: ויהי סמך ומשחתו: ויהי א
 בנפשו ויהי איה בצאקו: ויהי דעה א
 אביו והמים עליו נפשו למקו פרו א
 נפשו אליו נמשכה דמים ויסו למקו:
 דעה איהו את הברכה באסמך וכל משי
 ידו ויכר פרו אשר יהיה אלוקים תול
 יקסו דעה ל עם קולו פאשו לשבע
 כי השגור את מצוות דעה אלוקים והלכת בדת
 וראו כל עמי הארץ כי שם דעה מקרא ע
 וראו מקו: והתקו דעה לשום פשו כ
 ובסרי במתקו ובסרי אדמתו על האדמה א
 לשבע דעה למתקו לוח קו: ויהי ד
 קו את אצור נפשו איה השמים לוח כ
 ארצו פשו ולבד את כל ממשוה דיה דה
 פים רמים ואיה לא תלדו: ומתקו ד
 לראש ולא לוב דיהוה רק למעלה ולא ה
 למטה כי השמע אל מצוות: ויהיה אלוקים
 אביו מצותו דיום לשמוע ומעשותו: ולא ה
 סלדו ימים אשר אמר מצותו איהם ו
 וכן תשאיל ללכת אחרו איהם א
 לעבדם: פ

והיה אם לא ישמעו בקול דעה אלוקים ל
 לעשות את כל מצוותי החיצו אמר
 מצותו דיום ויאמר עליו כל הדברים האלה והאמר
 השנית: איה איה בעו ואחר איה בעו
 איה סמך ומשחתו: איה פרי בנפשו
 אדמתו שגור אלוקים ומשחתו צאקו:
 איה בנפשו ואחר איה בצאקו: ויהי ח
 פו את המטה את המטה ואת דומ
 בכל ממשוה דיה אשר מעשה עו דיה

והיה אם לא ישמעו בקול דעה אלוקים
 5 דיום פרי שכל תעוה איהם בשל: ומתקו
 שם מופת לדעה אלוקים מופת אבנים לא
 6 תהי עליהם פרו: אמרם שמחת ומטה איה
 מצות דעה אלוקים והעלית עלו פרו לדעה
 7 אלוקים: ומתקו שלמים ואכלת שם ומשחת
 8 לשו דעה אלוקים: ומתקו על דומים את
 פלדמי והעוה האמת פרו דומ: פ

9 ויהי משה והבנים הלויים אל על ישראל
 לאמר חספו: וישמע ישראל דיום דעה
 10 לעם לדעה אלוקים: וישמעו בקול דעה
 אלוקים ומשחת את מצוותו ואת דעה אשר
 11 אמר מצותו דיום: פ והעו משה את
 12 העם ביום דעה לאמר: אלה ישמעו לבד
 איהם על דהו עמים בעתם את דיהו
 שמעון ויהי ויהיה השמך ויסו ומתקו:
 13 והיה יעמדו על המטה פרי שכל רמקו כ
 14 משה תבין דן ופסלו: ועו דיום ואמר
 15 אל על ראש ישראל קול רם: פ איה
 דאיש אשר ישעה פסל ומטה חספת דעה
 16 ממשוה דיה דיש ושם פשר ועו כל העם
 ואמר אמר: פ איה מקלה אמר
 17 ואמר ואמר כל העם אמר: פ איה
 משה בכל רעה ואמר כל העם אמר: פ
 18 איה ממשוה עו פרו ואמר כל העם אמר:
 19 פ איה משה משפט גר דיום והלכת
 20 ואמר כל העם אמר: פ איה טכב
 עם אשתו אביו פי גדה כנף אביו ואמר כל
 21 העם אמר: פ איה טכב עם כל דומה
 22 ואמר כל העם אמר: פ איה טכב
 עם אחרו פרו אביו א בראו ואמר כל
 23 העם אמר: פ איה טכב עם דומה
 24 ואמר כל העם אמר: פ איה מנה
 רעה בשר ואמר כל העם אמר: פ
 25 איה לקח שודו לרפח נפש דים נק ואמר
 26 כל העם אמר: פ איה אשר לא
 יקים את דמי והעוה האמת לעשות איהם
 ואמר כל העם אמר: פ

זכרים תבוא כו קמז
 10 הוצאת ארץ ובה חלב ודבש: ועשרה הנה דבש
 ארדאשית פני הארמה אשר נתתה לי יהוה
 וצדונו לפני יהוה אלהיך והשפוחות לפני
 11 יהוה אלהיך: ושמותי בכל הדפנות אשר נתן
 לך יהוה אלהיך ולמחוק אשה הציוו הדבר
 12 אשר בקדש: כ פי תבילה לעשור
 ארץ כל מעשור המצותה בשנה השלישית שנת
 הפעשור ונתתה לפני לפר ליתום ולא אלמנה
 13 ואכלו בשעריך ושבשו: ואמרת לפני יהוה
 אלהיך בעשרי דקולש מדדפית וכן נתתו לפני
 ולפי ליתום ולא אלמנה ככל מצותה אשר ציווני
 14 לא עשיתי מצותה ולא שכחתי: לא אכלתי
 באתי ממש ולא בשערי ממש בממא ולא נתתי
 ממש למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
 15 ככל אשר ציוני: השקפה מועתן קדש
 מדדשמים וברך ארעמך את ישראל ואת
 הדומה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו
 16 ארץ ובה חלב ודבש: כ היום
 יהוה יהוה אלהיך מצוה לעשות אתה ואת
 הדומה ואתה משפטם ושמותי ועשית אותם
 17 בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמת
 היום יהוה לך לאילים וללכת בדרכיו
 ולשמו דתו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו
 18 ויהוה האמת היום יהוה לו לעם נסוה
 כאשר דבר לך ולשמו כל מצותיו: ולתהי
 19 עליון על פלדפיום אשר עשה לחזקה ולשם
 להחמאת ולחיות עם קדש ליהוה אלהיך
 כאשר דבר: כ

CAP. XXVII. כ

1 ויצא משה וקני ישראל אתהיום לאמו שמו
 את כל המצוה אשר אמני מצוה אתכם היום
 2 יהוה פים אשר מעשר את דתו את ישראל
 אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
 גדולות ושדת אים פשו: ומכתב עליון את
 3 כל דברי תורה האמת בעברך לפני אשר
 תמא את ישראל אשר יהוה אלהיך: נתן לך
 ארץ ובה חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהיך
 4 אבחוך לך: יהוה בעברכם את דתו תלמי

11 ישראל בית דתך ועל: כ
 מצוה אשית יהוה אש ואחיו וקרבה אשר
 תפול להציל את אשה מיד מצוה ולמנה
 12 יתה תחזיקה במשלו: וקצוה ארדפה לא
 13 תחום ענין: כ
 14 בסיסו את ואת גדולה וקטנה: לא יהיה לך
 15 בתיך אשה ואשה גדולה וקטנה: את
 שלמה וצדק יהוה לך אשה שלמה וצדק יהוה
 לך לפני ואתם ימך על הארמה אשר יהוה
 16 אלהיך נתן לך: פי חעבת יהוה אלהיך פל עשה
 אלה פל עשה של: כ
 17 ואת את אשר עשה לך עמלק בדרך צאתכם
 18 ממצרים: אשר קדש בדרך ונתב בך פל
 ותשלם אהיך ואשה עוף ונתע ולא דא
 19 אלהים יהוה ברגיו יהוה אלהיך: לך מכל
 אהיך מסביב פתך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נתלה לשוחה תמחה אדום עמלק מתוח
 תשמים לא תשחח:

כ כ כ כ כ

CAP. XXVI. כ

1 יהוה פירחא את הארץ אשר יהוה אלהיך
 2 נתן לך בתולה וישחיה ושמת בה: ולקחתי
 מראשית: פל פני הארמה אשר תמא מארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בממא האמת
 אלהיך את אשר יבחר יהוה אלהיך לשמן
 3 שמו שם: ובאת אלדפון אשר יהוה בימים
 היום ואמרת אליו הדני היום ליהוה אלהיך
 פל אהי את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו
 4 לית לנו: ולקח דבון תמא מיהו והדור
 5 לפני מוצה יהוה אלהיך: וענת ואמרת לפני
 יהוה אלהיך אפני את אט ויה מצומה ונת
 שם בממא מעט ויה שם לנו גדול עצום ורב:
 6 ויה אים הפצוים ויעשו ויהמי עלינו עבדה
 7 קשה: ויצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע
 יהוה את דקלת ויה ארענית ואת עמלנו
 8 ואת דתנו: ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה
 ובזע נסוה ובממא גדול ובאזרח ובמפתחים:
 9 ותמא את המוקם יהוה ויתר לנו את הארץ

14 ארצה משק משקו עני וחבון מאליו או כפרו
 15 אשר בארצו בשערו: בימים הן משקו ולא
 תבא עליו נפשמי כי עני הוא ואילו הוא נשמי
 את נשמו ולא יקרא עליו ארצה ויהיה כד
 חטאו: ׀ ארצומו אמת על
 16 פנים ונים ארצומו על אמת אש בנאמו
 ויחזו: ׀ לא תפח משפטו כי
 17 יחום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכות כי עני
 18 יהיה במצותים ויסוף יהיה אלוהי משם על
 אבני מצפור לעשות אדוהים ויהו: ׀

19 כי הוצא קצורו משוף ושכחו עמו בשדה
 לא תשלל לכתו לצד יחום ולאמנה יהיה
 למען ירחיק יהיה אלוהי בכל מעשה דיו:
 20 ׀ כי תחבט דיו לא תפאד
 21 ארצו לצד יחום ולאמנה יהיה: כי הוצא
 פרכו לא תשלל ארצו לצד יחום ולאמנה
 יהיה: תכחל פירעב דיו פאר מצרים על
 22 כי אבני מצפור לעשות אדוהים ויהו: ׀

CAP. XXV. כה

1 פריהיה רוב בין אנשים ונשמי אלהמשפט
 ונשמות הוצורו אדוהים ודושים אדו
 2 הושעו: יהיה אבין רפח הושע ופול
 הושעם הוצורו לכלו פזי ושעו במספר:
 3 ארבעים ופזי לא יסוף פדוסיק להפזי על אלה
 4 מדה רפה וקלה אחוץ לעניקו: ארחתוסם
 5 שור בדישו: ׀ פרישם אהים
 יהיו ומת אהיו מרם וכן אידלו לא יהיה
 אשתדומח והוצורו לאש דו יכמה ויא עליה
 6 לקחה לו לאשה ונמנה: יהיה תבסול אשר
 תלד להם על שם אהיו רפח לארפחה שמו
 7 משראל: ומסלא יחפץ האיש לקחת אד
 יבמיו ועליו: יבמיו השעיה אדוהים
 ואחלה מעל יבמ לוהים אהיו שם בשואל
 8 לא אהו יבמו: וקראלו וקרישו רפח אלו
 9 ועמד ואמר לא תפצוה לקחהו: ובגשה יבמיו
 אלו לעני האבנים וקלחה בעל מעל רגלו
 10 וזקה פמני ועסוה ואמרה פכה יעשה לאש
 אשר ארובה אדפיה אהיו: וקרא שמו

דלש ידלש יהיה אלוהי מעפף יהיה כד
 23 חטאו: וכי תחבל לכו לארצהו כד חטאו:
 24 מוצא ששחיו משמו ועשית משלו כד
 ליהיה אלוהי סבה אשר דפדף פסיו: ׀
 25 כי חטא פנים רעו ואלת ענים פנששו
 26 טובעו ואל פלה ארחתו: ׀ כי
 חטא פקח רעו וקסות מללה פדוה דומש
 לא תלך על קמח רעו: ׀

CAP. XXIV. כד

1 פרישח אש אשר ובעלה ויהו אסלא המצא
 2 הן בעליו פרימצא בה עדה דיו וכתב ליה
 3 ספר פריחה ונתן מדה ושערה מפריו: וצאה
 מפריו הלכה ודחה לאש אדו: וספחה האיש
 4 האחרון וכתב לה ספר פריחה ונתן ביה
 ושערה מפריו או כי יסול האיש האחרון
 5 אשר לקחה לו לאשה: ארזכל בעלה הראשון
 אשר שלחה לשב לקחהו להחיו לו לאשה
 אדו: אשר השפחה פריחעיה הוא לפני יהו
 ולא תחזיר אדוהיו אשר יהיה אלוהי טון
 6 לו כד תלהו: ׀ פרישח אש אשר
 חדשה לא נא בפלא ולא רעב עלו לכל
 7 דבר מן יהוה לכונו שנה אחת ושפחה אד
 8 אשורו אשר לקחו: ארזחבל דחום ורוב פז
 9 נפש יהוה חבלו: ׀ פרימצא
 10 אש גב נפש מאחלו מפי ישראל והתעמר
 11 פו ומסד ומל הגב יהיה ורעה דרו מר פז:
 12 ׀ השמר בנעדיצעת לשמו
 מאד ולעשות ככל אשר יחלו אתכם הרוגים
 13 הלוים פאשר ציתם תשמרו לעשות: וכו
 את אשר עשה יהוה אלוהי למרים ביהו
 14 בצאונם ממצרים: ׀ פריחיה
 15 כי עז משאח מאמה ארזחטא ארזחטא לעט
 16 עבשו: פדוץ תעמד האיש אשר אהו משה
 17 כי וצאו אלוהי אדוהעבט החוצה: ואמר
 18 עני הוא לא תשכב בעבשו: השב תשוב לו
 אדוהעבט פבא השמש ושכב בשלמנו וכו כד
 19 יהוה יהיה צדקה לפני יהוה אלוהי: ׀

דברים תצא כג קמא

אנכי: ארומא סגור דתה 2
 וכתח שפכה בקהל יהוה: א
 ארומא סגור בקהל יהוה עם דוד שטתו לאר 3
 וא לא בקהל יהוה: א ארומא 4
 עמתי וסאמי בקהל יהוה עם דוד שטתו לאר 5
 וא לאם בקהל יהוה פירשלים: על דבם אמר 6
 ארומא סגור ארומא סגורם ופסום ברוך בארומא
 מפצתם ואשר שר עליהם אר פלום בן פשוט 7
 מסתור ארם בדרום ללילה: ולא ארומא יהוה 8
 אלהיה לשמע אל פלום ויהוה יהוה אלהיה
 לה אר ותקלה לטובת ארומא יהוה אלהיה:
 לא תחולש שלום וסבתם פל יחיד לטולם: א 9
 ארומא סגור ארומא סגור יהוה הוא ארומא סגור 10
 מצוי פירי יהוה כרומא: פסום אמר יהוה
 להם דוד שלישי וא לאם בקהל יהוה: א 11
 פירומא סגור על ארומא סגורם וסגורם סגור 12
 דבם רעו פירומא סגור ארומא סגור ארומא סגור 13
 סגור סגור לילה וסגור ארומא סגור לילה לא
 וא ארומא סגור: יהוה לסגור סגור יהוה 14
 פסום וסגור ארומא סגור וסגור ארומא סגור:
 ויהוה יהוה לה על ארומא סגור וסגור ארומא סגור 15
 וסגור ארומא סגור וסגור ארומא סגור: פ
 יהוה אלהיה סגורם וסגור ארומא סגור:
 וסגור ארומא סגור יהוה סגור קדוש ולא
 יהוה סגור סגור דבם וסגור ארומא סגור: א
 ארומא סגור עבד ארומא סגור וסגור ארומא סגור 16
 ארומא סגור: עמתי וסגור ארומא סגור וסגור ארומא סגור 17
 פארו שפירי פסום לו לא חרפם: א לאר 18
 יהוה קדוש מבטח ישראל ולא יהוה קדוש
 מפני ישראל: ארומא סגור וסגור ארומא סגור 19
 בית יהוה אלהיה לכל סגור פירומא סגור יהוה
 אלהיה עם סגורם: א ארומא סגור 20
 ארומא סגור פסום פסום ארומא סגור פסום ארומא סגור
 יסוף: לכתי חשוד וסגור ארומא סגור לא חשוד למען 21
 וסגור יהוה אלהיה בכל משלה יסוף על ארומא סגור
 אשר ארומא סגור לטתה: א פ 22
 חרוד סגור ארומא סגור לא תסגור לשלמו פ 23

הצא עליה עם רע ואמר ארומא סגור יהוה
 לקדוש וסגור ארומא סגור לה פסום:
 וסגור ארומא סגור וסגור ארומא סגור 15
 חרוד ארומא סגור יהוה חרוד: ואמר ארומא סגור
 חרוד ארומא סגור ארומא סגור חרוד ארומא סגור
 לקדוש וסגור ארומא סגור חרוד ארומא סגור 17
 סגור ארומא סגור חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור
 חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור 18
 חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור 19
 חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור
 חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור 20
 חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור 21
 חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור 22
 חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור חרוד ארומא סגור 23

ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור ארומא סגור

1 פירענא חלל פאדמה אשך יהיה אלוהי טע
 2 לך לרשעה פל בשדה לא טרע מי הדוד
 3 ונשא ובער וטססוף וחדו אל דעיים אשר
 4 סמיתו החלל: יהיה ואלו יהיה אל החולל
 5 ולקח וכן יהיה יהיה עגלת בך אשר לא
 6 עבד פה אשר לארמשה בעל הדודה וכן
 7 העד והוא אדהעגלה אל טעל אלוה אשר
 8 לארעבד פ ולא ירע וטסרשם אדהעגלה
 9 פחלו: ונשו הדמים פני מי פ עם בוד יהיה
 10 אלוהי לשדו וכן פשם יהיה ועל פים
 11 יהיה פלדוב ומלמעו: ולא יגד הער והוא
 12 הערבים אל החלל יהיו אדויהם על העגלה
 13 הפחשה בחלו: ועו האמר חיש לא שסכיה
 14 אדויהם יהיה ועיט לא ראוי פל לעמך
 15 וטאל אשר פיהו יהיה הארית פם גל
 16 פקוב עמך ישראל ופסר לם הים: יהיה
 17 תשע הים דבך משפח פרת עשה האש
 18 פעמי יהיה:

ד ד ד כמ 49

10 פירצא למלחמה על אביו וכן יהיה אלוה
 11 ברוך ושבת שבת: והיה בשבת אשך ישר
 12 תאו השקת בה ולדות לך לאשה: והאשה
 13 אל יתוך ביתך ותלדה אדהאשה ועשה את
 14 צורתה: והסירה אדשמת שמה מעלה
 15 השכה בביתך תכנה אדהאשה והאמה
 16 יחד ימים אחד פן תשא אליה בעלמה והיה
 17 לך לאשה: יהיה אם לא תצטע פה ושפחה
 18 לנשמה ומט לארמשה פכסו לארמעפ
 19 פה פוח אשר עניה: ד פירחין
 20 לאש שתי נשים יהיות אדכה והאחת שטאה
 21 ויהודל בים האמה והטאה: יהיה דין
 22 הפס לטאה: יהיה בים הגדול אדפני
 23 אח אשר יהיה לו לא חלל לטו את בן האמה
 24 על פני בן האמה הפס: פ אדהפני כן
 25 השטאה יפד לחו לו פ שנים בכל אשר יפצא
 26 לו פירוא ראשית או לו משפט הפס: ד
 27 פירחה לאש פן סוד ומרה אינש שמע

1 בקל אחד ונקל אמר ישר או לא שמע
 2 אלוה: וטסו בן אחד ואמו הדציה או
 3 אלוה: וכן ערו ואל שש מקבו: והאם אל
 4 דבן ערו פניו סוד ומרה אינש שמע בקל
 5 וכל וטסו: והמרה פל אשר ערו במתם
 6 וכן תעשה דע משפח וכל ישראל שמע
 7 וראו: ד וכריתה באל דמא
 8 משפחמת דמא ותלית או על עקו: לא
 9 חלון נבלו על העץ פקבו ופסו פים
 10 יהיה פקבלת אלים יהי ולא תטא את
 11 אדמתך אשר יהיה אלוה טע לך בתלה: ד

CAP. XXII. כ

1 לארחהו אדשד אלוה או אדשלו פחים
 2 והעלמת פים השב ושים אלוה: ואם
 3 לא קבד אלוה אלוה ולא דשיו וטסו אל
 4 וכן ביתך יהיה עמך עו דש אלוה או
 5 והשבו לו: וכן תעשה לחמו וכן תעשה
 6 לשמחו וכן תעשה לכל אבות אלוה אשר
 7 האב מפני ומצאהו לא חלל להעלם: ד
 8 לארחהו אדחמו אלוה או שח נשים
 9 ברוך והעלמת פים וקם וקם עמי: ד
 10 לארחהו כל גב על אשה ולא רש
 11 גב שמלת אשה פן תעבד יהיה אלוה פל
 12 עשה אלוה: ד
 13 פן יצא קצפור ו לפתך ברוך בכל עו: א
 14 על ראש אחרים או ביצים והם רצוה על
 15 האחרים או על הפצים לארחהו דם על
 16 הפס: שח השלח אדדום ואדהפסם
 17 הקודלן למען יטב לך הארץ ימים: ד
 18 פן תבנה בית חול ועשות מעקה לנשו
 19 ולא חשים דמים בביתך פרישל הצל מפני
 20 לארחהו פמך פלאים פן יקנש המלה:
 21 יהיה אשר תולע והמאת הפס: ד
 22 לארחהו בשד תבנה יהיו: לא תבל
 23 שעטנו צמר וששים יהיו: ד גלים
 24 תעשה לך על ארבע פנסות פסחך אשר
 25 תבשה בה: ד פירחן אש אשה
 26 וא אליה וטסו: ושם לך עלילת דמים

דברים שמיים כ קלט

1 על איבים אל יתן לבכם אל תהיה ואל
 תחשוה ואל תשעו מפניהם כי הנה אלהים
 2 יהיה עמכם להילחם לכם עם איבים לדושע
 ארצם: והפך השמים אלהים לאמו כי
 3 האיש אשר פתח בידו חוש ולא חשב לך וישב
 לביתו פרמיה במלחמה ואיש את יתכפו:
 4 ומידאיש אשר נטע פסם ולא חלל יתן
 5 וישב לביתו פרמיה במלחמה ואיש את
 6 יחלפו: ומידאיש אשר ארש אשה ולא
 7 לקחה יתן וישב לביתו פרמיה במלחמה
 8 ואיש את יתכפו: ומספ השמים לדפ אל
 9 העם ואמו מידאיש יהיה ויתן ויגב לך
 וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו מלבו:
 10 והנה כפלה השמים לדפ אל העם ופחדו שר
 צמחה בראש העם: o פרדוב
 אל עיר להחם עליה וקראת אלה לשלום:
 11 והנה אם שלום תענה ופתחה לך הנה כל
 12 העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדו: ואם
 לא תשלים עמו ותשתה עמו מלחמה וצרת
 13 עליו: ומספ הנה אלהים פתח הציבת את
 14 מלחמה לפרדוב: רק ונשים ופס והפרמה
 15 וכל אשר יהיה עמו כל שללה תבו לך ואלכלת
 את שלל איבך אשר נתן הנה אלהים לך: o
 16 ותעשה לכל העמים והדלת מקו ממו אשר
 לארמשי ונשים ואלה דבה: o זק מער העמים
 17 ואלה אשר יהיה אלהים נתן לך בחלה לא
 תחיה מלנשמה: פרדובם תדובים החיו
 18 והאמיר הנעש והפרי החי והמס באשר
 צנוה הנה אלהים: למען אשר לא תלמדו ארצם
 19 לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהים
 20 ותמאום להנה אלהים: o פרדוב
 אל עיר ימים רבים להחם עליה לחמשה אר
 21 תשוחת את עצה להחם עליו גרון פי ממו
 האכל ואז לא תחם פי האדם עץ השדה
 22 לבא מפנה בפעור: o זק עץ אשר יתע פי לאר
 עץ מאלה הוא אתו תשוחת וברת וברת מצור
 על דעול אשר הוא עשה עמו מלחמה עד
 23 רדחה: o

1 יהיה והנה נפש ול אין משפט מות פי לא
 2 שם הוא לו מחמל שלטום: על פי אב
 3 מצוה לאמו שלש שים תביל לך: ואם
 4 ילוב יהיה אלהים ארדנלך פסח לשע
 5 למסחה ונתן לך את מלחמתך אשר דפ לח
 6 למצוה: פרדובם ארדנל המצה האחר
 7 לששה אשר אב מצוה האם לאמה את
 8 הנה אלהים וללכת ברכו בלדמים וספת
 9 לך עד שלש שים על השלש האלה: ולא
 10 ישפך דם לך ברב ארץ אשר יהיה אלהים
 11 סח לך סחלה והנה עליו דמיו: o
 12 ומי יהיה איש שם לנשח ורב לו רקם עליו
 13 והנה נפש ימח ונס אל ארצה העים האל:
 14 ושלש דבני שר ולקח אתו משם ונתנו אתו
 15 ביד נאל הים ומחו לארצום עתה עליו
 16 ופרתו הם ידבק משואל וסוב לך: o
 17 לא תפול בכל רשף אשר נבלו ראשום בנתחך
 18 אשר תסל בארץ אשר יהיה אלהים נתן לך
 19 לשחיה: o לא יקום עד אחר
 20 פאיש לכל ען וכל הפאת בכל חמא אשר
 21 חמא עליו: וסני עים או עליו שלשה
 22 עים יקום דבר: פרדובם עד חמס פאיש
 23 לעשות פי סרה: וממו שני האנשים אשר
 24 להם דבני למען יהיה לפני הדבנים והשמים
 25 אשר יהיו ביום דהם: והלש השפטים
 26 והסב והנה עד שכל העו שכל ענה באחיו:
 27 ועשום לו פאשו ומס לעשות לאחיו וצרת
 28 דע מעבדו: והשמים ישמעו וראו ולא
 29 יסור לעשות עד פדבר דעו היה בקרב: ולא
 30 תחום עתה נפש בנפש עין בעין ען גשן ד פד
 31 תל פרגל: o

CAP. XX. כ

1 פרדובם למלחמה על ארץ האית סוס ורכב
 2 עם רב ממו לא תחא מרם פרדוב אלהים
 3 עוף הפעול ממו מצרים: והנה פרדובם
 4 אל המלחמה ונפש רבון דפ אל העם: ואב
 5 אלהם שמע ויחאל אלה קרבים האם למלחמה

קסמים משגן ומכשול ומכשולו חסד תב
 ושאל אב ודעל דודש אלהימום: פדועם
 יהיה פלעשה אלה ובגלל החעבת הנה
 יהיה אלהיך מודש אותם ספקו תב
 תהיה עם יהיה אלהיך: פי דעום והאה אש
 אהיה יודש אותם אל מעגמם והלקסמ
 ישמשו והאה לא בן נקל קל יהיה אלה
 נביא מקרוב ממהיך פכל יקם קל יה
 אלהיך אלו תשמעו: פכל אשר שאלת מע
 יהיה אלהיך פחוב פיום הקהל לימך ל
 אימך לשמע אתקול יהיה אלו והיה
 הדולה האמת לא אראה עד ולא אמתו ויא
 יהיה אלו דעום אשר דפתי: נביא אקם לך
 מקרב אדום פמך ונחמי דביל פמך ו
 אלוים אח פל אשר אפפו: יהיה האש אל
 לרשמוע אלהיך אשר דפך בשמי א
 אודש מעפוי: אף דפלא אשר חיד לרפ ד
 בשמי אח אשר לרצונו לרפ ו אשר ד
 בשם אלוים אדום ומח דפביא והוא:
 האמר בלבבו איכה מע אתהיך אשר ל
 דפך יהיה: אשר דפך תבאי בשם יהיה ול
 יהיה דעם ולא יבא דמ דעם אשר ל
 דפך יהיה בחון דפך דפביא לא רי
 מפפו: D

CAP. XIX. יט

פריסיה יהיה אלהיך אלהימום אשר יה
 אלהיך טון קל את ארצם ורשום הש
 בטיהם ובמטיהם: שלוש שרים תבביל
 פרוץ ארץ אשר יהיה אלהיך טון קל לש
 חכן קל הרוץ ושלישת אדגבל ארץ א
 ינחלה יהיה אלהיך והיה למס שפה פלד
 ויה דמ דרצמ אשר יקם שפה חד אשר י
 אתדעה בגל דעת והוא לרשמוע לו מס
 שלשם: ואשר יבא אתדעה ביער לר
 עצים ותהיה חד פרוץ לרש דעץ ותשל הע
 מן דעץ ומצא אתדעה ומח דמ דמס:
 אחת העים האלה חד: פרידה נאל ד
 אחת הרצמ פו חמ לבנו והשני פרי

14 קדו D פירוש אלהיך אשר
 יהיה אלהיך טון קל ותשמה השכחה בה
 הארץ אשריה על מלך פכל דעום אשר
 15 סכבו: טום השום עליך מלך אשר יבד
 יהיה אלהיך פו מקרב אהיך השום עליך מלך
 לא חבל לחם עליך איש כמי אשר לא אלהיך
 16 הוא: רל לא יפדעו סוסים ולא ישוב אד
 העם מצימה למען דרפת סס ויהיה אכ
 17 לכם לא חספן לשב פרוץ היה עוד: ולא
 יפדעו נשים ולא יסר לבנו וכספ חוב לא
 18 יפדעו מאד: יהיה כשבי על פמא ממלכו
 וקב לו אתדמשה הוודה והוא על סר
 19 מלסמ הדעום הלוים: והנה עפ וקא מ
 פלימו חד למען ולכו ליהא את יהיה אלו
 לשמי אד על דמך הוודה האמת והד
 20 והקום האלה לעשום: בלבו חס לבנו
 מאדו ובלבו סד מן דפפעה ימן ושמאל
 למען יאיו יקם על ממלכו דמ וקא
 בקב ישראל: D

CAP. XVIII. יח

1 לא יהיה לפעום הלוים פל שמש לו חלק
 ותלה ע ישראל אשר יהיה ותלחו יאמלו:
 2 ויהיה לא יהיה בקב אלו יהיה הוא
 3 פלחו מאד דפ קל: D ויה יהיה
 משפט הדעום מאח העם מאח וסד החב
 אס שור אס שיה וטון לפוך הרע החלוים
 4 והקבו: ראשית הנקי תישע והנדו והאשה
 5 פו צמק תוקלו: פי בו פד יהיה אלהיך
 מפל שבטך לעמו לשרת בשם יהיה הוא
 6 תמך פל דעום: D וכיבא הלו
 מאדו שטיף מפל ישראל אשר הוא פו שם
 ויא פל אה מסו אלהימום אשר יבד
 7 יהיה: ושאר בשם יהיה אלו פל אלו
 8 הלוים העמוים שם לפני יהיה: חלק פחלק
 9 איכו לכו מספז על האמתו: D פי
 אהו פא אלהיך אשר יהיה אלהיך טון
 קל לרשמוע לעשות פחעבת דעום דעם:
 10 לרשמוע מן מעבו פחעבת באש קסם

דברים שפטים יו קלו

19 העם משפט צדק: לא תרחק משפט לא רחוק
 פנים ולא תרחק שוה פי השוהו יעו עמי והמים
 ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרחק למשך
 תורה וירשת את דבריך אשר יהיה אלהיך לך
 20 לך: ארחקע לך אשרה כל
 21 עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה עוון:
 22 ולא תקים לך מצבה אשר טמא יהיה אלהיך: ס

CAP. XVII י

1 לא תחזוף ליהוה אלהיך שוה ושהו אשר יהיה
 בו מים כל דבר רע פי תועבת יהוה אלהיך
 2 יהיו: ס פרימצא בקרבה באחד
 3 שעריך אשר יהיה אלהיך לך לך איש או
 4 אשה אשר יש עשה אחריו בעניי תורה אלהיך
 5 לעם ביהוה: והיו עמי אלוים אחרים וישתחו
 6 להם ולשמש: וא ליהוה או לכל צבא השמים
 7 אשר לא צברו: והיו לך ושמהו תרשת
 8 השב והיה אמת בעי הדבר נעשהו תועבה:
 9 והוא בשראלי: והצאת את דמיו האו או
 10 את דמיו האו אשר עש את הדבר ורע
 11 יהוה אל שעריך את דמיו או את דמיו
 12 וסגלים פאטים ומחו: על פי וסגים עדים או
 13 שלשה עדים ימות המת לא ימות על פי עד
 14 אחד: ת העדים תראה פי טראטה לזמור
 15 וד כל העם באחתה ובשרה דרע מערבה: ס
 16 פי ישאל מקור דבר למשפט בין דים: לים בין
 17 דין לין וכן נגע לנגע דבר ריבת בשעריך ובמת
 18 ועליה אל יתקום אשר יסוד יהוה אלהיך בו:
 19 ובאת אל דתתם הלים ואל השלם אשר יהיה
 20 בימים הדם תרשתה והפחו לך את דבר
 21 המשפט: ועשיה על פי הדבר אשר יפחו לך
 22 מקדמונים יהיא אשר יסוד יהוה ושמתה
 23 לשעוה כל אשר ירחק: על פי תחיה אשר
 24 ירחק ועל המשפט אשר יאמר לך תעשה לא
 25 חסד מקדמונים אשר יפחו לך וכן וסמאלי:
 26 האיש אשר יש עשה מזון לבלוי שבע אל
 27 ופחו העמו לשוח שם אדויהוה אלהיך או
 28 אל השמש ומת האיש יהיא ובשרה דרע
 29 כמסורא: וכל העם ישמע וידא ולא יחזק
 30 יהוה אלהיך לך לך לשעוה ושעוה את

2 ספטים ליהוה: והחז פחו ליהוה אלהיך זמן
 3 תשך במקום אשר יסוד יהוה לשכן שמו שם:
 4 לא תחבל עליו חמץ שבעת ימים האבל עליו
 5 כעוה לים פי פי חפזון האה מארץ מצרים
 6 למשך תושב ארצו מארץ מצרים כמים כל
 7 ימי ירחו: ולא תראה לך שוה בכל גבלך
 8 שבעת ימים ולא ילך מקדבשו אשר תחוב
 9 בערב פום הראשון לפני: לא תחל לזבח
 10 אחרים באחד שעריך אשר יהיה אלהיך
 11 לך: פי אם איתקום אשר יסוד יהוה
 12 אלהיך לשכן שמו שם תחוב אחרים בערב
 13 פטא וסמש מעד צאתו מצרים: ובשלת
 14 ואכלו פקום אשר יסוד יהוה אלהיך פי
 15 וסמרה בבקר חלכת לארצו: ששח ימים
 16 תחבל כעוה ובימים השביעי פחול ליהוה אלהיך
 17 לא תעשה מלאכה: ס שבעה
 18 שבעת חסור לך מחול דמלש בעוה תחול
 19 לספר שבעה שבעה: ועשיה תב שבעה ליהוה
 20 אלהיך מסר כרת יהוה אשר תחוב פאמו ורכו
 21 יהוה אלהיך: ושמתה למס יהוה אלהיך
 22 אהי וכהו החף ועברו: ואמתו יהיו אשר
 23 בשעריך והיו תחתם האלמה אשר בקרבו
 24 פקום אשר יסוד יהוה אלהיך לשכן שמו שם:
 25 תכרת פי ערב יהיה במצרים ושמות ועוה את
 26 ותקים ואלה: ס
 27 תב הספר תעשה לך שבעת ימים באספו
 28 מצוקה וסמרה: ושמתה ברחף אהי וכהו
 29 תסרו ועברו: ואמתו יהיו והיו תחתם
 30 והאלמה אשר בשעריך: שבעת ימים תחול
 31 ליהוה אלהיך פקום אשר יסוד יהוה פי ורכו
 32 יהוה אלהיך בכל שבאחך וכל מעשה יהוה
 33 יהיה את שמה: ששח פסמים: בפטה יהיה
 34 כל זכור את פי יהוה אלהיך פקום אשר יסוד
 35 פחו הפפחו וכהו השבעה וכהו הפפחו ולא
 36 יהיה אחרת פי יהוה וקמו איש פפחנתו חו כפרת
 37 יהוה אלהיך אשר סוד לך: ס ס ס ס
 38 סססס וסססס חסור לך בכל שעריך אשר
 39 יהוה אלהיך לך לך לשעוה ושעוה את

אין מחדד איהו בחד שיעה בארץ איהו
 ידה איהו מן לך לא חמסו את לבבך ותל
 תפס אתהו מאהו האבון: פרסוה
 הסתח אתהו לו העבט העבטו די מסחו
 אתו יחס לו: השטר לך פרהיה דמי עם
 לבך בלעל לאמי קנה שטר השטר שטר
 השמטה ודעה ענה איהו האבון ולא תהו לו
 יקרא עליה אל ידה ויהו בה חסא: סרו
 חסן לו ולארע לבך פתחה לו פי בכל ויהי
 ויהו ירכה ידה איהו בלמעשה ובכל
 משלח דהו: פי לא יחול אבון מערב דהו
 עליו אבן מעשה לאמי פחו חסוה אתהו
 לאהו לעשו האבנה בארץ: ד פר

יפס לך אהו העמי או העסיה ועבדו של
 שנים וישנה השביע השלוה חסמי מעשה:
 וכי השלוה חסמי מעשה לא השלוה רבם:
 הענק תענק לו כמאבו ומכרה ומיבנה אשו
 פרקה ידה איהו תחלו: הסתו פי עבד
 דיות בארץ מצרים וסדה ידה איהו עליו
 אבן מעשה אתהו ער הזה דאסו ויהו פר
 יאמר איהו לא אצא מענק פי אהו אד
 ביתך פרטיב לו עשיו: ולקחת אדהרצע
 ונחיה חסנו ובלת ידה לך עבד עלם ויהי
 לאבחה חשורו: ארלשה בענה שלוחו
 אהו חסמי מענק פי משנה טבר טכר עבדו
 של שנים ורכה ידה איהו בכל אשו
 תעשהו:

וכל שרף השטר סמא דמא לם לא יחלו: פר
 סק מחד חסמו: לאחמלו כלעבדה לר
 אשו בשערי תעסו ואכלה או מכו לכמי
 פי עם קדוש איהו ידה איהו לאחמלו
 גדי בולב אמי: ד

עשר תעשר את כל תבואתו עש הימא השנה
 שנה שנה: ואכלה לם: ידה איהו פמקם
 אחר יבנה לשכן שמו שלם מעשר דנהו תישת
 וצתוה חסדו בקרה חסמי למען תלמד לדה
 את ידה איהו פלדמים: וכי ירה מסו
 תהו פי לא תכל אהו כירודק מסו הפלים
 אשו יבנה ידה איהו לשום שמו שם פי
 ירכה ידה איהו: ונתה פסח וצוה הפסח
 בידה תלמלו ארד פלים אשו יבנה ידה
 איהו פי: ונתה דקסו בכל אשו תאיה
 נששו צדק וכאן ויבן תשטר וכל אשו
 תשאלו כמשו ואכלה שם לם ידה איהו
 ושמרה איהו ויהו: דהלו אשו בשערי
 לא תעו בו פי אלו חלק וסלה עקו: ד
 מעשה שלש שנים תוציא את כל מעשה
 תבואתו בשנה דהא תחנה בשערו: וכי
 דלו פי אלו חלק וסלה עקו וצו היתום
 והאלמנה אשו בשערי ואכלו ושבשו למען
 ירכה ידה איהו בכל מעשה דהו אשו
 תעשהו: ד

CAP. XV. טו

מקץ שבע שנים תעשה שמורה: חו דמי
 השמרה שמוטו כל בעל משה ידו אשו שנה
 פרעו ארנש אתהו ואתהו פי קרא
 שמרה לדה: אתהו חסמי חסמי וישו ידה
 לך את אהו חסמי דהו: אסם פי לא יהיה
 דה אבון פי עבד ירכה ידה בארץ אשו ידה
 איהו מן לך סלה לשתיה: רק אם שבע
 תשמע בקל ידה איהו לשמי לעשות את
 פי למענה הווא אשו אבן מענה חסמי: פר
 ידה איהו פרקה פאטר דהו העבטו
 גים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגים רבים
 וקה לא ימשלו: ד פיהיהו קו

CAP. XVI. טז

שמול אתהו חסמי ועתה פסח לדה:
 איהו פי פתח האבון וצויהו ידה איהו

דברים ראה די קלה

15 והשנית חקרת ושאלת האם זהה אמת כן
 16 והם נעשיתו והענינה האמת בקרבן: והנה
 הנה את ישיב העני הזה לשריב החיים
 איה והאדל אשר בה והאדל פרושה לשריב:
 17 והאדל שללה תקבץ אל ידו חנה ושופת
 כאש את העני והאדל שללה לליל ליהיה
 18 אלוהי האהיה אל שלם לא תבט ער: ולא
 ידבק בידה כאמה מרהמים למען שוב יהיה
 מרובן אפי ונתקלח החיים והחכמה והדבך
 כאש לשבע לאתקף: פירשטע בעל ידה
 19 אלוהי לשמו את כל מצותיו אשר אנכי מצוה
 היום לעשות האש בעני יהיה אלוהי: ם

CAP. XIV. די

1 פנים אים ליהיה אלוהים לא תחזרו ולא
 2 חשבו קדוה בין עינים למת: פי עם קדוש
 איה ליהיה אלוהי וכן ביד יהיה ליהיה לו
 לעם סגולה מפל העמים אשר על פני הארצה:
 3 ם לא תאכל פלחועקו: ואת הפרקה
 4 אשר תאכל שור שיה כשבים ושה עימו: איל
 5 וצב ודבור ואפי ודשן ותא חמר: וכל פרסה
 6 מפרסת פרסה ושקעת לשע שתי פרסת
 7 מעלת גרה בפרסה איה תאכל: אך אתיה
 לא תאכל ממעלי הגרה וממחסי הפרסה
 והשקעה אדגמל ואת הארבת ואת הששן
 פי מעלה גרה והפרה ופרסה לא תפישו טמאים
 8 הם לכם: ואת החזיר פרמשים פרסה היא
 ולא גרה טמא הוא לכם ממשום לא תאכלו
 9 ובבלתם לא תפשו: ם אתיה
 תאכלו מפל אשר בפנים כל אשר ל ספר
 10 וקטלשת תאכלו: וכל אשר אדל ספר
 11 וקטלשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ם
 12 מלצפור טודה תאכלו: וזה אשר לרתאכלו
 13 מום הפשר הפרס העונקו: והאיה ואת
 14 האיה והיה למקוה: ואת פל עיב למעו:
 15 ואל פח דעקו: ואת העוקים ואת השוק
 16 ואת דבץ למעו: את העים ואת השוק
 17 והשוק: והאיה ואת העוקה ואת השוק
 18 והחסודה האפסה למעו: והחוכית הע סלף:
 19

אלוהי פי כל יושעם יהיה אשר שמו עשו
 לאתום פי גם את פנים ואת פניהם יאמר
 כאש לאתום:

CAP. XIII. ת

1 אדל דהם אשר אנכי מצוה אתכם איה
 השמה לעשות לא רחוק עלי ולא תרע
 ס

1 פירקים בקרבן נבא או הלם חלם ונתן איה
 2 איה או מסתו: ובא האת והמפת אשר דבר
 איה לאמר מלה איהו אלוים אחרים אשר
 3 לרדעם ונעבדם: לא תשמע אל דברי תבוא
 יהא או אלוים חלום יהא פי מצוה
 4 יהיה אלוים אתכם לעת השכם אחרים
 5 אד יהיה אלוים פל לבבכם וכל נפשות:
 6 איה יהיה אלוים חלם איהו יהא ואת
 7 ספרו השמור וכלל השמש והיו תבוא
 8 פי תרפקו: ותבוא יהא או חלם החלום
 9 יהא יתח פי דרסה על יהיה אלוים
 10 הפציה אתכם: מארץ מצרים תפוך מפר
 11 עים ליהיה מרדף אשר צוה יהיה
 12 אלוהי ללכת בה ועשת דע מרדף: ם
 13 פי יסדף איהו קראף או נבו או יהיה
 14 או איהו יהיה או רעו אשר פנשו פטר
 15 לאמר מלה ונעבדו אלוים אחרים אשר לא
 16 יהיה איהו ואתו: מאל העשים אשר
 17 סמנוכם יהיו איהו או יהיו ספר
 18 ספרו הארץ וערצה הארץ: לרתאכה לו
 19 ולא תשמע אלו ולא תחום עקו עלי ולא
 20 תתל ולא רחוק עלי: פי דגן ודגו יהיה
 21 חיהו פי האשה להיחוד יד פל העם
 22 פחותה: וכלתו באבים ומת פי מש ליהיה
 23 מפל יהיה אלוהי הפציה מארץ מצרים מפר
 24 עדים: וכל אשר ישמש ידאן לרחוק
 25 לעשות פיר דע יהיה בקרבן: ם
 26 פי השמע פתח עקו אשר יהיה אלוהי לך
 27 לא לשבת עם לאמר: וצא אלשים בך
 28 מעל מרדף ויהיה אדשם עים לאמר
 29 נלכה ונעבדו אלוים אחרים אשר לרדעם:

22 ויהי לכם אלה ושבתם בהם ושמחתם לעשות
 את כל החקים והדבר המצוות אשר אנכי
 סוף למצות האם:

CAP. XII. יב

1 אלה החקים המצוות אשר השמרת לעשות
 מצד אשר נתן יהוה אלהי אברהם לך לשמור
 על האלים אשר אתם האם על הארמה:
 2 אבן ומאבן את כל המזבחות אשר עבדו שם
 רצלים אשר אתם וישם אתם את האלהים
 על ההרים והרים ועל הגבעות והחזן על עץ
 3 רעם: ומצותם את מזבחותם ושבתם את
 מצבתם האלהים אשר שם פאשטסל אלהים
 תבניתם וצבתם את שלם מן המזבחות והוא:
 4 ארבעה עשר מן ליהוה אלהים: פי אב
 ארבעה מן אשר יבנה יהוה אלהים
 5 סל שבטים לשם אדשם שם לשכט
 6 תדשו ובית שמה: והבאתם שמה עלונים
 וזבחים ואת משחזבים ואת חומת דכם
 וזבחים וזבחים וזבוח בקרם והאבנים:
 7 והאבלים שם לפני יהוה אלהים ושמחתם
 8 בכל משח דכם אתם וישבים את זבוח
 9 יהוה אלהי: לא תעשו כל אשר אסרו עיני
 10 פה האם איש לא ידעו בעיניו: פי ארבעתם
 11 עד ששה אל המזבחה ואל דגלה אשר יהוה
 12 אלהי סוף לך: ושמחתם את דגלה וישבתם
 13 בצד אשר יהוה אלהים כסול אתם והגיה
 14 לכם מפל איבים מסבין וישבתם בשם: יהוה
 15 המזבחות אשר יבנה יהוה אלהים בו לשבט
 16 שמו שם שמה תבוא את כל אשר אנכי מצוה
 17 אתכם עלונים וזבחים משחזבים וזבחה
 18 דכם וכל מבדו מדיכם אשר יהוה ליהוה:
 19 ושמחתם לפני יהוה אלהים אתם ויבנים
 20 ויבנים ועבדים ואמרויהם והוא אשר
 21 בשעריכם פי ארץ חלק ונ חלה אתם: השמר
 22 לך פן תעלה עליו בכל מקום אשר תראה:
 23 פי אב במקום אשר יבנה יהוה פאחד שבטי
 24 שם תעלה עליו ועם תעשה כל אשר אנכי

מצוה: כל פל צוה משחזב חובה והאכלת
 15 משחזב פל צוה אלהי אשר נתן לך בכל
 16 משחזב והצמח והפזוה האכלת בצב וסא: רק
 17 הים לא האכל על הדמץ ומשכבו פמים: לא
 18 תכל לאכל בשעריך מעשה הנקח והדשח
 19 והצוה וסכדו בקר והאבן וכל מדיח אשר
 20 תבדו ומצוה חרמת דהו: פי אב לפני יהוה
 21 אלהי והאכלת בפמים אשר יבנה יהוה
 22 אלהי פן אלהי הנקח ונקח ועבדו ואסרו והוא
 23 אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהי בכל
 24 משחזב דהו: השמר לך פן תעבד אלהי פל
 25 יבנה על ארצות: ס פי יבנה
 26 יהוה אלהי ארבעה פאשטסל פאשטסל וסא
 27 אכלה משחזב פל צוה: לאכל משחזב בכל
 28 את משחזב האכל משחזב: פי יבנה משחזב המזבחות
 29 אשר יבנה יהוה אלהי לשם שמו שם חזב
 30 מבדו ומצוה אשר נתן יהוה לך פאחד
 31 צוה והאכלת בשעריך בכל את משחזב: אף
 32 פן אשר יבנה ארבעה וסא וסא פן האכלת
 33 והצמח והפזוה יהוה האכלת: רק חלק למתי
 34 אכל הים פי הים הוא הנקש וסא האכלת
 35 עבדו: לא האכלת על הדמץ ומשכבו
 36 פמים: לא האכלת למען יטב לך ולבנת ארצו
 37 פי תעשה והאשר בעיני יהוה: רק קטשה
 38 אשר יהוה לך ומצוה תשא וסא אל המזבחות
 39 אשר יבנה יהוה: ועשית עליו השמר והים
 40 על מבוה יהוה אלהי חם וזבוח וסא על
 41 מבוה יהוה אלהי תבשר האכל: שמו
 42 ושמחת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה
 43 למען יטב לך ולבנת ארצו עד שלום פי תעשה
 44 הפזו והאשר בעיני יהוה אלהי: ס
 45 פי יבנה יהוה אלהי ארבעה ארבעה אשר אלהי
 46 ארשמה לשם אתם משכבו והוא אתם
 47 וישבת פאמצם: השמר לך פן תעבד אלהים
 48 אלהי השמרת משכבו וסא חזב לאלהים
 49 אלהי אלהי תעבד רצלים האלה את אלהים
 50 והעשית פן פאצמי: לא תעשה מן ליהוה

כרים עקב וא קב

16 אכלת ושבעת והשמת לבבך פני ימיה לבנים
 וסורם ועברתם אלמים אחרים והשתחויתם
 להם והרהרתי אידך ויבס ועצר אידך שלמתי ולא
 ידעה מטר והאדמה לא תתן אחר בילה ואתם
 מודה מעל הארץ הפנה את ידה סוף לבס
 ושמתם אידכם אלה על לבכם ועל פשעם
 וקשרתם אום סוף על ידם הוא לטומאת בן
 עינים ולפועם אום איד פנים להר פם
 בשמחה בחרה ובלקח בחרו ובשכחו וביקשו
 ובחסם על כחות ביהו ובשערו למען
 דרפ ימם וימי בלם על האדמה אשר לשבע
 ידה לא יזכרו לחת להם מימי השמים על
 הארץ
 ד פל אשטמו השמחה
 איד על הפצה הלאה אשר אנכי מצוה אתכם
 ל עשותה לא תבה איד ידה אלמים לבס בבל
 ויכו ויבקחו פ והוליש ידה איד על דפים
 האלה מלמכם וישתם גים גדלים ופסטים
 מכם פל דמקים אשר תדרוך פידגלם פ
 לבס ידה מיד הפפר ותלבסן מיד הפפר סר
 פרת ועל דם הארץ ידה בלם לא ירחיב
 איש בפנים פתים ומתאם יתן וידה
 אלמים על פני כל הארץ אשר ויהים מה
 כאשר הר לבס

ד ד ד ד ד

26 דעה אנכי סוף לפנים הים פרכה וקלה את
 27 פרכה אשר השמע אל מצות ידה אלמים
 אשר אנכי מצוה אתכם היום והקלה את
 לא השמעו אל מצות ידה אלמים וסחם
 מיד ידך אשר אנכי מצוה אתכם היום לבס
 אחר אלמים אחרים אשר לא ידעם
 29 ויהי פ יבאך ידה אלףך אל הארץ אשר
 איה באר שמה לשמה ותתה איד פרכה
 על יד גלים ואיד הקלה על יד עיני הלא
 ומה בעם יהיו אחר יתן מנא השמש
 בארץ הפעלי ראוב בערבה מל הגלל אצל
 31 אלה מודה פ אים עטים איד יתן לבס
 לשות איד יתן אשר ידה אלמים סוף לבס

ואתדעתי היתה אשר רא עיני בשמים
 לבס ידה אחרת מפניה וענה סוף ידה
 אלה פסכתי השמים לבס

CAP. XI. א

הרבה את ידה אלה ושמת משחתי
 ויהו ומשפחה ופסולי פל דמיו והשם
 דם פ ולא איד פנים אשר לא ידעו אשר
 סודא איד מטר ידה אלמים איד גלל איד
 יד דהקה חלו הפניה והאיד חלו איד
 עשר אשר עשה פתך פנים לפרה מל
 פים ולכל ארץ ו אשר עשה סוף פנים
 לבס ולכף אשר הציף איד מסיף על
 פים פתם אידים ואתם ידה עד הים
 ידה ו אשר עשה לבס בפפר עד פנים עד
 פים ידה ו אשר עשה לחת ואתם בני
 אצל בידתם אשר פנתה הארץ איד פה
 ובלם האיד פתים והאיד חלו ואת פל
 דים אשר פתלים בלב פל שאלו פ
 פנים והלא את פל מעשה ידה הפול אשר
 פנה ולשחם איד על הפצה אשר אנכי
 מצו דאם למען תחזקו ואתם וישתם איד
 הארץ אשר אים עטים שמה לשמה ולמען
 פתם ימים על האדמה אשר לשבע ידה
 לא יזכרו לחת להם מימי השמים
 ויהי פ יבאך ידה אלףך אל הארץ אשר
 איה באר שמה לשמה ותתה איד פרכה
 על יד גלים ואיד הקלה על יד עיני הלא
 ומה בעם יהיו אחר יתן מנא השמש
 בארץ הפעלי ראוב בערבה מל הגלל אצל
 11 אלה מודה פ אים עטים איד יתן לבס
 לשות איד יתן אשר ידה אלמים סוף לבס

1 יהוה על אדמתו והאשלים אתו שפחה ושומרים
 2 פארן: ואעש ארון עץ שטים והאכל את
 3 לוח אבנים פראשלים ואעל הורה אעל הורה
 4 פדו: ויכתב על אדמתו עשרת הדברות אשר
 5 עשרת הדברים אשר דבר יהוה אלכם ביד משה
 6 ראש ביום השני ויכתב יהוה אל: והאן ואז
 7 מן הדין והאם אדבר אדמתו פארן את עשרת
 8 הדבר שם בראש פני הורה וכן תראה כעש
 9 משרת פדו עקן משרת שם מה ארון ויכר
 10 שם ויכתב אלעז בן חזקוני משם כעש
 11 הורה וכן הורה משרת ארץ גדול כעש:
 12 בעת הורה ויכתב יהוה אדשנים הלי משרת
 13 אד ארון פדו הורה לעמד לפני הורה משרת
 14 ויכתב משמו עד היום הורה עלין משרת
 15 ללוי תלך ויכתב עם ארון הורה הוא משרת
 16 פארן דבר יהוה אדמתו לו והאכל עמדת
 17 ביד פדו והאשלים ארבעים יום וארבעים
 18 לילה וישמע יהוה אל: גם בשם הורה אר
 19 את יהוה השדחתו: והאכל יהוה אל: קם
 20 לך לעפע לפני העם והאכל ויחשו את הורה
 21 אשר משפטי לאתם לחת לרם: פ
 22 ויפח משרת מה יהוה אדמתו שאל מעמד פי
 23 את משרת אדמתו אדמתו לכתב בל פדו
 24 ולאבא אלו ויעבד אדמתו אדמתו בל
 25 לכתב ובכל משפט: לשלם אדמתו יהוה
 26 ואדמתו אשר אבך מעמד האם לשוב לך:
 27 הן ליהוה אדמתו השמים ושמי השמים והאץ
 28 וכל אשר ביה רק פארן חשק יהוה לאבנה
 29 אתם ויכתב ברעם אדמתים בכם מל העמים
 30 פים הורה: וימלא את עולה לבכם ועופים
 31 לא חששו פדו: פי יהוה אדמתים הוא אדמת
 32 האלמים ואדמת האלמים האל גדול דבר הורה
 33 אשר לאישא פים ולא יח שדו: עשה
 34 משפט היום והלמה אדמת פי לחת לו לרם
 35 וימלא: והימים אדמתו פי עים וימים
 36 פארן מעמם: אדמתו אדמתו הורה אדמתו
 37 חבד וגו' תדבר ובשמי השבע: הוא תדבר
 38 ודא אדמתו אשר עשה אדמתו אדמתו

15 והאן ואז מן הדין הורה בע פאש ושלי
 16 שפחה הורה על שמי הדי: והאכל הורה האתם
 17 ליהוה אדמתים עשיתם לכם על משרת פים
 18 פדו מן הדין אשר עשה הורה אדמתם:
 19 והאכל משמי הורה והאכל מעל שמי הדי
 20 אדמתים לעינים: והאכל מל יהוה פראשלים
 21 ארבעים יום וארבעים לילה לרם לא אכלו
 22 וימים לא שדו על משרתכם אשר האתם
 23 לעשה דבר בעת יהוה לכתבו: פי הורה
 24 משם האל והורה אשר קפץ יהוה עליכם
 25 להשדח אתכם וישמע יהוה אל: גם בשם
 26 הורה: והאכל הורה מל להשדח
 27 והאכל גם בעד ארון בעת הורה הורה
 28 האתם אשר עשיתם אדמתו לכתב
 29 האתם אדמתו פאש האת אדמתו חבד ע
 30 אשר הורה לעשד והאכל את משרת אדמתו
 31 הורה מן הדין: והאכל הורה והאכל
 32 הורה משרת היום אדמתו: והאכל
 33 יהוה אתכם מעמד פדו אדמתו על ויש אד
 34 האץ אשר סדו לכם והורה אדמתו יהוה
 35 אדמתים ולא האתם לו ולא שמעם בל:
 36 פים היום עשרתה מים דעש אתכם:
 37 והאכל מל יהוה את ארבעים יום ואז
 38 ארבעים לילה אשר והאכל פי אדמתו
 39 להשדח אתכם: והאכל אדמתו האל אדמתו
 40 יהוה אדמתו עשה ויכתב את פדו
 41 גדול אשר והאכל מעמם פדו והורה: ול
 42 לעשרת לאתם לצדק ויכעב אל יחשן אל
 43 לך הים הורה והאכל והאכל: פי
 44 אדמתו הורה אשר והאכל משם מעל ויח
 45 הורה לכתבם אל האת אשר דבר לרם
 46 והאכל אדמתו הורה והאכל להמים פדו: והם
 47 עשה ויכתב אשר והאכל פדו גדול ויכתב
 48 הורה: פ

CAP. X.

1 בעת הורה אדמתו אל: פסל לך שמי הורה
 2 אתם פראשלים ועלה אל הורה ועשת לך
 3 ארון עץ: והאכל על אדמתו אדמתים אשר

CAP. VI. 1

1 תחנן והפצה והקדים והמשפטים אשר צוה
 יהוה אלדכם ללמד אתכם לשמור מצוות אשר
 אהבם עבדים שמה לשתוק: למען תירא אדני
 2 יהוה אלהיך לשמו את כל דבריו ומצוותיו
 אשר אמר מצות אהיה ובקו ובקו בל ימ
 3 דחקו ריבונן יארכו ימיהו: ושמעת ישראל
 לשמרת לעשות אשר יצו לך והאשר
 תרצו מאד באשר דבר יהוה אלהיך לך
 ארץ ובת חלב והשם: ד
 4 שמעו ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: והאמת
 5 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 6 מאורך: וכלי חסדים האלה אשר אמר מצות
 7 דאם על לבבך: ושמעת למצוה הברית עם
 8 בשמחה ביהוה ולחכות ביהוה ובשכרה ובקמיה:
 9 וקשרתם לאוז ערתיך והיו לטפות פת עיניך:
 10 וכתבתם על מצות ביהוה ובשמחה: ד
 11 והיה פרי ימך: יהוה אלהיך אל יתאץ אשר
 לשבע ל אסויהו לאסודם לצדק ול עקב לחת לך
 12 שים גדלת ומטה אשר לא יביתו: וחסדים
 מלאים פרטוב אשר לא רמעות וזאת תצטתם
 13 אשר לא תצטת פרטים חיותם אשר לא תשעת
 14 ואלהו ושבעת: והשם לך פרושבה אדני
 15 יהוה אשר הציאת מארץ מצרים מבית עבדים:
 16 אדני יהוה אלהיך תירא והיו חשב ובלשו
 17 חשבנו: לא תלמן אדני אסודם אדני מאלו
 18 השמים אשר מסתתרים: פי אל קמ יהוה
 19 אלהיך בקרבך פרו חוה אדני יהוה אלהיך בך
 20 והשמדך מעל פני והאדמה: ד לא
 חשב אדני יהוה אלדכם באשר נפתם בצפחה:
 21 שמדו השמרן את מצוה יהוה אלדכם
 22 ועדו ודחו ודחו אשר צו: ועשית היצו והצו
 23 בעיני יהוה למען יצב לך ובאת וירשת את
 24 הארץ הטובה אשר לשבע יהוה אלהיך: להודו
 25 אדני אלהיך מצות פאשר דבר יהוה: ד
 26 פרישאתי בך מן מצו לאמי מה המלות והקדים
 27 והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם:

1 יהוה אלהיך והאדמה פאשר צוה יהוה אלהיך
 ללמד: ו ארכו ימיהו ריבונן יצב לך על והאדמה
 2 אשר יהוה אלהיך חן לך: ד לא
 3 תתעב: ד ולא תתאף: ולא
 4 תתעב: ד ולא תעשה כעש ער
 5 טעם: ד ולא תחמד אשרו
 6 רשע: ד ולא תרצה בית רשע
 7 שררה ועשו ואמר שררו וחמדו וכל אשר
 8 לטעם: ד אדני חסדים האלה
 9 יהוה יהוה אל על קדמכם פרו שמדך האש
 10 הצנן והשפיל קל גדול ולא ימך ויחסכם על
 11 שם לית אמנים ואהם אלי: ודיו כשמעכם
 12 אדני וקל כעש ודיוהו דבר פאשר
 13 וקרבן יציל פל דאשר שבטכם וקצתם:
 14 והאמר הן והאש יהוה אלהינו אדנינו ודני
 15 גדל והאדקל שמענו כעש האש האש האש יהוה
 16 האש פרי ידך אלהם אדנינו חיו: ועשה
 17 לפה נפוחו פי האבלט האש והצלה האת אמ
 18 לטעם: ד אשרו לשמע אדני קל יהוה אלהינו
 19 שד וטעם: פי ט כל פשו אשר שמע קל
 20 אלהים האים כעש כעש כעש האש פטו ודיו:
 21 קב אהיה ושקע את כל אשר יאמר יהוה
 22 אלהינו ואני: ודבר אלינו את כל אשר דבר
 23 יהוה אלהינו אשרו ושקענו ועשית: ולשמע יהוה
 24 אדני קל חסדים בדברם אלי ואמר יהוה אלי
 25 שמעתי אדני קל דבר האש יהוה אשר דברו
 26 אלהי קצתם כל אשר דברו: מריון יהוה
 27 נעם זה לום לזאת ארץ ולשמו אדני
 28 כעש פל חסדים למען יצב לום ולמדים
 29 ולעם: לך אמר לום שים לם לאהלים:
 30 ואהיה פה עמד עמדי: והאדמה אלה את כל
 31 הפצה והקדים והמשפטים אשר תלמדם
 32 ועש כמצו אשר אמר חן לום לשתוק:
 33 ולשמרת לעשות פאשר צוה יהוה אלדכם
 34 אתכם לא תסרו ימן וטעם: בכל דברך אשר
 35 צוה יהוה אלדכם אתכם חסם למען תדון
 36 ועב לם והאדמים יום פאשר אשר חידשו:

29 ויהיו ויבטלים משם את ידוהו אלהיו ומצאת
 30 כי תחלש בכל לבבו ובכל נפשו: בצד קו
 ומצאנו על הדמים האלה פתחיה דמים
 31 ושם ער ידוהו אלהיו ושםיה בקלו: כי אל
 דתם ידוהו אלהיו לא ידע ולא שחחיה ולא
 32 ישנה את פתיה אתו אשר לשבע להם: כי
 שאלו לים ראשיתם אשר היו למקד למך
 דתם אשר ברא אלהים אתם על הארץ
 ולמקצה השמים וער קצה השמים ויהיה
 33 פתח גדול היה או הנשמע פתחו השמע
 עם קל אלהים כדבר מיוך האש כאשר שמעת
 34 איהו ויהי או: הפס אלהים למה לקחת לו
 גו למקד גו במשה פתח: במפתחים ובמלחמה
 ובד חוקה ובזרע נטויה ובמזראים גולים כל
 אשר עשה לכם ידוהו אלהים במצרים לעיניו:
 35 איהו האת ליעת כי ידוהו הוא ומאלהים אין
 עוד מלבדו: מן השמים השמיעה אידלו
 לשרף ועל הארץ דראק אידאשו ויהיה
 37 דבריה שמעה מיוך האש: והחת כי ארב
 אידאשו וימד בורעו אחריו וצאק שמח
 38 כבוד גדול מצרים: להחיש גים גולים
 ובעמים ממוך ממך להביאך לתדלק את
 39 ארצם כלה פום היה: ויהיה דתם והשנה
 אל לבבו כי ידוהו הוא האלהים בשמים ממעל
 40 ועל הארץ מפתח את עזו: ושכחה אידחוק
 ואחד מצויו אשר אכז מצוה דתם אשר יטב
 לה ובמקו אחוקה ולמען תחוקה ימים על
 הדאקה אשר ידוהו אלהיו נתן לה כל דתים:
 פ

CAP. V. ה

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים שמעו
 ישראל אידחוקים ואת דמשפטים אשר אנכי
 דבר אתכם דתם ומדתם אים ושמרתם
 לעשותם: ידוהו אלהים פת עפט פתיה דתו: 2
 לא אידאנו פת ידוהו אידחוקיה האת
 כי אים אנו איה פה דתם פלג דתים:
 פנים ופנים דבר ידוהו עמם פד מיוך
 דאש: אכי עמד בן ידוהו ובתים בעת הלא
 לדבר לכם אידחוק ידוהו כי דתם מפני האש
 ולא עלתם פד לאכו: פ אנכי
 ידוהו אלהיו אשר הצאתיך מארץ מצרים
 מפת עבדים: לא ידוהו לה אלהים אידים על
 פני: לא ידוהו עשה לה: פסל כל תמונה אשר
 בשמים ממעל ואשר בארץ מותח ואשר בפנים
 מותח לארץ: לא השתחיה להם ולא תעבדם
 כי אנכי ידוהו אלהיו אל למה פקד עון אבות
 על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה
 חסד לאלים לארבי ושמתי מצותו: פ לא
 חשאו אידים ידוהו אלהיו לשנאי כי לא יקנה
 ידוהו את אשר שנאי אידשמו לשנאי: פ
 שמד אידים השבח לקדשו כאשר צוה וידוהו
 אלהיו: ששת ימים תעבד ועשית כל מצותיה:
 ויום השביעי שבת: לא ידוהו אלהיו לא תעשה
 כל מלאכה איהו ובמקו ימיה ועבדו ויאמרו
 ושורו וחסורו וכל פד מיהו ויהי אשר בשעור
 למען יתח עבדו ויאמרו כמיה: חסרה פד
 עבד דתו: פארץ מצרים וצאק ידוהו אלהיו
 משום בני חוקה ובזרע נטויה על פני צוה ידוהו
 אלהיו לעשות אידים השבח: פ כבוד

41 את ויהי משה שלש שנים בעבר הרהן מורחה
 42 לשמש: לנס שפחה ורצה אשר ירצה את
 ידוהו בכל דעת ויהי ארשנא לו ממיל שלשם
 43 ונס אל אחת מן הערים האל ויהי איד צה
 בפדו פארץ המשור לאאכתי ואידאמת
 44 בגלעז לבדו ואידוהו בגלעז למשוי: האת
 45 דחוקה אשר שם משה לפני בני ישראל: איה
 העזת והחוקים והמשפטים אשר דבר משה
 46 אל בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הרהן

זכרים ואחתנן ד קבו

12 עד לב השמים השקף ענן ויערפל: ויהי יתה
 אליכם מן ה' האל קול דברים אהם שלמים
 והמטה אהנם ואהם יולדו קולו ויהי לכם אחד
 פיהו אשר צפה אהכם לעשות עשרת הדברים
 והתבתם על שמי לחות אהנים: ואחי צפה יתה
 בעת היותו ללמד אהם חקים ומשפטים
 לעשותם אהם פארץ אשר אהם עתים שמה
 לשמה: ושמתם מאד לעשותם כי לא
 ראיהם להמטה פהם דבר יתה אליכם פיהו
 מן ה' האל: פרישחתון ועשיתם לכם פסל
 והמטת פליס כל תבנית זכר או נקבה: תבנית
 כל פיהו אשר פארץ תבנית כל צפור פיה
 אשר חשף פשמים: תבנית מלמש פיהמה
 תבנית מלדנה אשר פנים מתחת לחי: ופך
 השא עתה השלמה והיות אהדושמש ואהד
 יתה ואהד הפסלים כל צבא השמים והדת
 השחתות להם ועברתם אשר חלק יתה אהד
 אהם לכל העמים תחת פלי השמים: ואהם
 ל קח יתה וצא אהכם מפר הפול מפניהם
 לחות לו לעם נחלה פיהם הנה: ויהי התנפץ
 בי על דבתכם וישלע בלתי עבר אהדאין
 ולבתיכם אהדאין ופיהו אשר יתה אהד
 תון לה נחלה: כי אהם מת פארץ האת אינה
 עבר אהדאין ואהם עתים ושלום אהדאין
 הפכה האת: השמרו לכם פרישחתו אהד
 פיה יתה אהדכם אשר פיה עמכם ועשיתם
 לכם פסל תמנית כל אשר צפה יתה אהד
 כי יתה אהדך אה אהה הוא אל קבא: ס
 פרוחיה בנים ובני בנים וששתים פארץ
 השחתם ועשיתם פסל תמנית כל ועשיתם דיע
 בעמי יתה אהדך להכעס: העדות בכם
 דהם אהד השמים ואת דאין פרישחתו האבון
 מרד מעל האין אשר אהם עתים אהדאין
 שמה לשמה לא תאייב יום עליה כי השמד
 השמון: והפך יתה אהם בעמים ושלום אהם
 מרד מספר בעים אשר יתה יתה אהם שמה:
 ועברתם אהם מעשה דיע אהם ען ואה
 אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ו

איהדאין הפיה אשר בעם הנה יתה
 26 והנה יהי הלבנו: והעבר יתה כי למענם
 ולא שמע אה ואהד יתה אל נבליך אל
 חוקך דבר אל עד פיה הנה: עלה ראש
 הפסלה ושא עתה ימה ופסלה ותמנה
 ומתנה ומה בעתה פיה לא תעבר אהדאין
 פיה: והנה אהדאין חוקך ואפסלה פיה
 הוא עבר לפני העם הנה הוא ופול אהם
 פיה אהדאין אשר תראה: ופשב פיה מל
 פיה פיה: פ

CAP. IV. 7

1 יהי ישראל שמע אהדאין ואלה המשפטים
 אשר אהם מלמד אהם לעשות למען תחיו
 אהם ודשתם אהדאין אשר יתה אהד
 אהדכם תון לכם: לא תסור על דעת אשר
 אהם פיה אהם ולא תתנו מפנה לשמו אהד
 פיה יתה אהדכם אשר אהם פיה אהם:
 עתים והיות את אשר עשה יתה בעל פיה
 פיה דאיש אשר האין בעל פיה השמיד
 יתה אהדך משפחה: ואהם הדברים פיהה
 אהדכם חיים פלכם דהם: ראה למדות אהם
 חקים ומשפטים פיה אשר צמי יתה אהד לעשות
 פיה קרב האין אשר אהם שמה לשמה:
 אהם ועשיתם פיה הוא חמתכם וביתכם
 יהי העמים אשר שמעון את פלי השמים
 האה והאמר רק עשיתם ונתן דיע הדול
 יהי: פיה מרנה גדול אשרו אהים קבים
 אהו פיהה אהדו בכל קראת אהו: ומי נוי
 גדול אשרו חקים ומשפטים צדיקים ככל
 הפיה האת אשר אהם תון לפניהם דהם:
 וק השמר לה ושמו בשש מאד פרישחתו
 אהדאין אשרו עתה ופרישחתו מלבנה
 פיה יתה ודשתם לבנה ולבנה בנה: ויה
 אשר עמית לכל יתה אהדך פיהו פיהו
 יתה אהו והקול אהדאין ואשמע אהד
 פיה אשר למון לחנה אהו פלי דהם אשר
 דה ויהם על האדמה ואת פניהם למון:
 וישמון ושמון פיה דה ויהי בש באש

והוא ארבעה עשר מיל של מלך האמורי אשר
 בעמך דהתן מלך אתך עירי חומתו צדקתם
 יקראי לחומתו שהן האמורי יקראו שמי
 כל ימי הימיו וכל דגלעו וכל הנשן ערמלת
 ואדושי שני ממלכתו עת בפשטו פי נקטו
 מלך הנשן לשלף מלך הדפסאם דהו שטו
 ערש גדול והנה הוא פתח בני עמון תשע אמה
 ארובה וארבע אמה רחבה באפנת אלשׁ: ואד
 דארץ החמת ילשט בעת ההוא מישע אשר
 על גבול ארץ רחבעו ודגלעו ושני לחצו
 לראובני ולנדי: ויהי דגלעו וכל הנשן ממלכת
 עג סלחיו לחצו שבט הכנענה כל חבל החוצב
 למדגלשן והוא יקרא ארץ תפאים: ואד נד
 מנשה לקחו את כל חבל ארבע ערבוב דגשתי
 הימנכתי וקראו אום על שמי את דגלשן חת
 יאד עד דיום ההוא: למכר נחשו אדגלעו:
 ולראובני ולנדי נחשו מן דגלעו ועד סוף ארץ
 תוך דפחל תבל ועד נק דפחל גבל בני עמון:
 והערה דהתן תבל מנפית ועד ים הערה ים
 דגלח תחת אשדח דפסנה מרחוה: ואפ
 אחכם בעת ההוא לאמו יהיה אליכם סוף לכם
 אדדארץ החמת לישוה חלצים תעשו לפני
 אחים בני ישראל כל בני חוה: וק לשנים
 ושפכם ומקטנם יתשו פרי מקנה רב לכם ישל
 בעיניכם אשר נחשו לכם: עד אשר יתח יהיה
 לאחכם פתח יורשו נסידם אדדארץ אשר
 יהיה אליכם סוף ליום בעמך יהיו ושפכם
 אלש לישורו אשר נחשו לכם: ואד יהושע
 צדיק בעת ההוא לאמו עניקו דרמת את כל
 אשר עשה יהיה אליכם לשני המלכים האלה
 כן עשה יהיה לכל דממלכות אשר אתה עמ
 שמה: לא תדאום פי יהיה אליכם דמ
 דגלחם לכם:

אל יסדוק מלך השפן דמי שלום לאמו:
 אעפדה ארבע פדוק פדוק אלף לא אמד ומן
 וסמאל: אבל פסקת השפני והלוח ומס
 פסקת תדלו ושחורו וק אעפדה פגלו: פאט
 עשר לי בני עשו דאשכים משעו דמאנים
 דאשכים בעמד אשר אעב אדדארץ אל
 דארץ אשר יהיה אליה סוף לני: ולא אנה
 סוף מלך השפן העבטו פי פדוקשה יהיה
 ארץ אדהו והאף את לבם למען חתו
 מלך פיוס היה: ס ואמר יהיה
 אלי רה יהיה ית לפוק אדסוף ואת ארץ
 דהל יש לשה אדארצו: וצא סוף לקראת
 דהא וכל עמו למלחמה קצצה: וחברו יהיה
 אליהו לפניו וק ארץ ואת פת ואת כל
 עמו: ונלכד אדמל עול בעת ההוא ונחם
 אדפלו עיר מלח תגשים תפח לא השאר
 שרי: וק הפדמה בזוט לו ושלל העים אשר
 לכדו: מישע אשר על שפת נח ארץ
 דהער אשר פתח ועד דגלעו לא יהיה קריה
 אשר שניה מנפו אדדגל נח יהיה אליה
 לפניו: וק ארץ בני עמון לא קרבת כל
 יד נדל וק וער יהו וכל אשר ציה יהיה
 אליהו:

CAP. III. ג

ו אחזקן אל יהיה בעת ההוא לאמו: ארע יהיה
 אפיה החולץ לדראות אדעבוקו את פדוק ואת
 ידו חתוק אשר מאל בשמים ובארץ אשר
 יעשה כמעשה וכבדוהו: אעפדה לא ואתה

1 ונפן ופעל יהו הנשן ויצא עיר מלך דגלשן
 2 לקראתו דהא וכל עמו למלחמה אדענו ואמו
 יהיה אל ארמיהו אלו פי ביהו נחשו ארץ
 ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית
 3 לסוף מלך האמורי אשר ישב בחשבוני: ויתן
 יהיה אליהו פינתו בס את עג מלך הנשן ואת
 4 כל עמו ונפדו עד מלח השאר לו שרי: ונלכד
 אדמל ערוע בעת ההוא לא יהיה קריה אשר
 לא לכדו מאום ששים עול כל חבל ארבע
 5 ממלכת עג בפשטו: כל אלה ערים בצורת חומה
 גבוהה ולחם וסחך לבד מעשי הפתוי הרבה
 6 מאו: ונחם ארם פאט עשיתי לסוף מלך
 7 השפן החום כל עיר מלח הששים דהא: וכל
 8 הפדמה ושלל העים פוזנו לנו: ונלכד בעת

D D D מה 45

זכרים ב זכה

בזכר בל מעשה ידך ידע לכוון את הדבר
 גדול הזה והוא ארבעים שנה היה אלהי עמך
 לא הכרת דבר: ועבד מאת אדוני בני עשן
 הילשים בשערי מדרך העדה מאחל ומצפון
 בבר ס ופסן ובעבד ידך כדבר
 מאב: ויאמר יהוה אלי אל תצו את ישראל
 ואל תחנן במ מלחמה כי לא ראיתו לע מאצו
 ירשה פי לבני לוח נחמי אדוני ירשה: ואמרו
 לשנים לשני בה עם גדול ורב וחס פענקים:
 ופאם יחשבו אידים פענקים והנשבים
 יקראו להם אמרו: ובשערי ישבו החיים למים
 ובני עשו יירשום וישמרום מפניהם וישבו
 תחום: מאשר עשה ישראל לכוון ירשו אשר
 נהן יהוה להם: עשה כמו ועבדו להם אדניאל
 ורד ובעבד אדניאל וד: והמים אשר הלטם
 מקדש ברנע עד אשר עברו אדניאל וד
 שלשים ושמונה שנה עריתם על הירד אשר
 המלחמה מקרב הפלחה באלה משערי יהוה
 להם: וגם די יהוה היתה פם להם מקרב
 הפלחה עד הפס: ויהי כאשר חצמו על אשר
 הפלחמה למח מקרב הפס: ס
 וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום את הנבל
 מאב אדני: וקרבת מול בני עמון אל יצרים
 ואל תחנן במ פי לא ראיתו מארץ בני עמון לה
 ירשה פי לבני לוח נחמה ירשה: ארץ פאם
 תחשב אידתא ופאם ישבי בה לפנים
 העמלים ירוא להם ומתומו: עם גדול ורב ורם
 פענקים וישמרום יהוה מפניהם וירשום וישבו
 תחום: מאשר עשה לבני עשו האשים בשערי
 אשר השמדו אד החילי מפניהם וירשום וישבו
 תחום עד היום הזה: והעיים האשים בתחום
 עד עשה פתחים האשים מפניהם השמדים
 וישבו תחום: קומו פשו ועבדו אדניאל ארן
 וראו נחמי יתקף אדניאלון מקדש השפון והאמר
 ואת ארצו החיל רש ותחנן בו מלחמה: האם
 היה אויל חת פודוק ויראוק על פני העמים
 תחח על השמים אשר לשמון שמקו ורנו
 ודלו מפניו: ואשלה מלאכים ממדבר קרמח

בן יהוה אלהיכם: ודלו לשנים בדרך לוח
 לפי מקום להחכם פאש: לילה לאחכם
 א בדרך אשר תלכו בה ובעמון ימם: וישמע יהוה
 אדניאל וחסים ופאם וישבע לאמר: אמר
 יהוה אשר בא שנים האלה הירד הירע הזה את
 הארץ והצורה אשר משערי לוח לאחכם:
 ודלו פלב בקרמח ורא ירשה ול ראיתו אד
 הארץ אשר הירד בה ורמנו וכן אשר מלא
 אדני יהוה: גם פי התעורף יהוה פללכם לאמר
 פענקים לארמם שם: ודלשע ברטון העמד
 לשעור האם יבא שמה אתו חוק פירמח וקמחה
 אדניאל: ופסכם אשר אדניאלם לב יהוה
 פענקים אשר לא ירדש האם טוב ולע הפה
 א יא שמה ולתם אתמה הם יירשה: וחסים
 א פם לכם וסעי הפדברה ידוק יססוק: והעמי
 ופאם אלי ופאם ליהוה אדני מעלה ומלחמה
 כל אשר צונו יהוה אלהי ותחננו אשר אד
 א מלחמה ופאם ליעל הירד: ויאמר יהוה
 אלי אמר להם לא תעל ולא תחננו פי אעני
 א פדכם ולא תחננו לפני אדניאל: ואדפן אליכם
 ולא שמשים ופאם אדני יהוה ותודו ותעל
 א יהוה: ופאם האמר והשב בדרך יהוה לקראתכם
 אדני ארמם ב אשר תעשה הימים ופאם
 א אדם בשערי עד דקמה: והשבו ופאם לפני
 יהוה ולא רשמו יהוה פללכם ולא האיון
 א אליכם: והשבו בקדש ימים רפים פאם אשר
 ישמכם:

CAP. II. ב

יבן ופסע הפדברה ידוק יססוק פאשו דפ
 יהוה אלי ונכס אדניאל שיערי ימים רפים: ס
 ויאמר יהוה אלי לאמר: וכללם סכ אדניאל
 יהוה פס לפניכם צפנה: ואתחננו פי לאמר
 אים עמים פנבל אדניאלם בני עשו האשים
 א שגד ויראו מפם ושמרום מאד: אל
 חחח במ פי לא ראיתו להם מארץ עד מדרך
 פידנל פי ירשה לעשו נחמי אדניאל שיערי:
 א אכל ופאם מאתם פכס: ואלתם נסמים
 א חס מאתם פכס ופאם: פי יהוה אלהיך

אלה הרברים

LIBER DEUTERONOMIUM.

פרשה מד 44

CAP. I. א

17 וכן נדו: לא תחמידו קטם בפשטם כקטן בגזל
 תשקטן לא תהו ספר אש פי הנהאפט
 לאלהים הוא והרים אבן יקשה סבם תהרסן
 18 אל תשקטו: ואצה אהבם בעת הדוא את
 כל הדיקים אשר מעשה: ופשע מרוב וליק
 19 אר כל תגדור גדול והפרא יהיא אשר
 ראיהם הרך דר האמור פ אשר צה יהיה
 20 אלהים ארז ונא עד קוש פרעו ואמר
 אלהם פתום ערוד האמור אשר יהיה אלהים
 21 טון לטו ראה טון יהיה אלהו לפקו את
 הארץ עלה רש פ אשר דר יהיה אלהו אמרו
 22 לך אל תהיא ואל תחתו: ותקסן אל פלם
 ותאמרו שלחה אלהים לפטו ותחפר לט את
 הארץ ושבו אלה דר את הדיקו אשר בעלד
 23 פה ואת הערים אשר נא אלה: וישב בעיט
 הדיב ואתח סבם שנים עשר אלהים אש אחד
 24 לשבטו: ופש וי עלה הדרה ויבא עד נה
 25 אשכל ותגלו אתה: ויהיו מום משה הארץ
 ויחרו אלה ושבו את דר ויאמרו משה הארץ
 26 אשר יהיה אלהים טון לנו ולא אבותם לעלה
 27 ותאמרו אדשי יהיה אלהיכם: ותתנו באהלים
 ותאמרו בשאת יהיה אלהי הציאט מארץ
 28 מערים לתח אתו פד האמור להשמדו: אהו
 אהנו עלים אהנו המפ אהי לבנו לאמו עם
 גדול ורם מלפני עים: גולת וצרות פשמים
 29 ונמ פני עיקם ראית שם: ואמר אליכם לר
 30 תשרצו ולא תהראק מהם: יהיה אלהים הולך
 לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אהבם
 31 במצרים לעיניכם: ובמדבר אשר ראית אשר
 32 משאף יהיה אלהו פ אשר ישא אש ארד
 פן בכל הדיקו אשר הלכום עד פתכם עד
 הרקס ההו: ופדו יהיה אהנום מאמלים

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
 בעת דהו צמדו בערבה מול סוף פד סיני
 2 ובהתפל רבם ותפלת דר ודבי: אלה עשר
 3 דים מרוב הרך הרשעו עד קוש פרעו: והיו
 בארבעים שנה בעשרת עשר חולש אהוד לחוש
 דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צה יהיה
 4 אלהי אלהם: אחרי הפו את סיון מלך האמור
 אשר ושב בחשבון ואת עט מלך הפשו אשר
 5 ושב בעשרתו בארעו: בעם הירדן בארץ
 מצב והאל משה באר אתהוהיה הארץ
 6 לאמור: יהיה אלהים דר אלה מרוב לאמו
 7 וכלכם שבת פד יהו: פנו וסעי לכם ונא
 דר האמור ואל פל שבתו בערבה בדר ונשפלה
 וקבג והרף הם ארץ הפעו והלכנו עד הדר
 8 גדול סד פרת: ראה נתתי לפניכם את הארץ
 פא וישו אתה הארץ אשר נשבע יהו לאבותם
 לאמרום לצאת וליעלך לתח לים ולחם
 9 ארציהם: ואמר אלהם בעת יהו לאמו לר
 10 אהל לבוי שאת אהבם: יהיה אלהים הרפה
 11 אהבם והצבם האים פלכמי השמים לבי: יהיה
 אלהי אהתכם יתן עליכם פכס אהי פעמים
 12 וי ברך אהבם פאשר דר לכם: איה אשה
 13 לבוי שרהם ומשאם ויהיכם: והי לכם
 אלהים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם
 14 ואהיכם פראשים: ותעט אלה ותאמרו לר
 15 דרם אשר דברת לעשות: ואהק אתה האש
 שמשלם אלהים חכמים וידעים ואהן אהבם
 ראשים עליכם שוי אלהים ושור מאת ושור
 הולשים ושור עשור ושומים לשבטיכם:
 16 ואצה אהשעטיכם בעת יהו לאמו שמע
 פד אהבם ושעטיכם צדק פד אש וברך אהו

במדבר מסעי לו קבג

8 וכל בית ילשת נדלה ממשחת בני ישראל לאהוד
 ממשחת משה אבדה ודודי לאשה למען
 יחדשו בני ישראל איש נדלה אבדו: ולא יחסב
 נדלה ממשחה למשח אבד פראיש בגללו
 9 דבלי משחת בני ישראל פאשו צה ידה
 10 אד משח פן עשו בנת צלפחד: ודודי
 11 מחלה תצה ונדלה ומלכה ומלכה בנת צלפחד
 12 לבני ודין לנשים: ממשחת בני משח קד
 יספי דני לנשים ודודי נחלון על משח ממשחת
 13 אבדו: אלה המשחת והמשפטים אשר צה
 ידה בנד משח אל בני ישראל בערב מאב
 על דין ידה:

3 וזה לאהוד מבני שבט בני ישראל לנשים
 ותגשה נחלון מחלת אבדו וטלית על נדלה
 דפפה אשר ודודי להם ומגול נחלון ירע:
 4 ואבדו דבלי לבני ישראל וטססה נחלון
 על נדלה דפפה אשר ודודי להם ומחלת
 5 משח אבדו ירע נחלון: ויצו משה אד בני
 ישראל על שר ידה לאמר פן משח בירוסת
 6 דנשים: זה דודי אשר צה ידה לבנת צלפחד
 לאמר לשוב בעיניהם ודודי לנשים אד
 7 למשחת משה אבדו ודודי לנשים: ולא
 חב נדלה לבני ישראל ממשחה אל משח פו
 8 איש בנדלה משה אבדו דבלי בני ישראל:

חוק

עם ססק דסדר במדב אלקי ומארחם ושמיים ושמייה: אפרח סימן: היצי וזהו הואש אשר
 נוד בו מסוד ירחו: ופרשיותו עשרה: בוד יתנו סימן: וסודו ליב. לב סהד טא לי
 אלהם סימן: וסרקי לו. לו חכמו ישמלו זאת סימן: מנין הפחדות שרזים ותשעים. והסתומה
 ששים ושש. הכל מאה וחמישים ושמונה פרשיות. אני חלקך וסלחך סימן:

19 בן הדוד וימת רצח הוא מות יומת הרצח
 20 גאל היום הוא יומת אהררצח פגשעם והוא
 21 ימחו והוא פגשעם הרצח אהררצח עליו
 22 בצהר ומחו או באיפה הפה מוח ומח
 23 מותימות הפה רצח הוא גאל היום יומת
 24 אהררצח פגשעם והוא פגשעם בלא איפה
 25 הפה אהררצח עליו כל פה בלא צדקה או
 26 בכל אכן אשר ימות בה בלא ראות הפה עליו
 27 ומח והוא לא יאויב לו ולא ממשש רשו
 28 ושמשו העדה בין הפה וכן גאל היום על
 29 המשפטם האלהו והצלה העדה אהררצח
 30 מוח גאל היום והשנים אור העדה אהררצח
 31 מקלטו אשר ינס שמה ושכן בה ערמת ובהן
 32 הצול אשר משח אור בשמן והשם והוא
 33 הוא אהררצח אהררצח ער מקלטו אשר
 34 ינס שמהו ומשא אור גאל היום מוח
 35 לכל ער מקלטו רצח גאל היום אהררצח
 36 אן לו ינס כי בעד מקלטו ישב ערמת
 37 הפה הצול והוא מוח הפה הצול ושוב הרצח
 38 אל ארץ אחרו והוא אלה לכם לחת משפט
 39 לדוחים בכל משפחתם כל משה נמש
 40 לש עמים רצח אהררצח וע אור לר עה
 41 פמש למחו ואהררצח מוח למש רצח אשר
 42 הוא ושע למח פרימת יומתו ואהררצח
 43 לר לנס אל ער מקלטו לשב לשח בארץ
 44 ערמת ובהן ולא תחמשו אהררצח אשר
 45 אהם פה כי היום הוא יומת אהררצח וארץ
 46 לא יכפר להם אשר ששן פה פריאם בתם
 47 ששם ולא תפסו את הארץ אשר אהם
 48 ישבים בה אשר אני טכן בתוכה כי אני יהוה
 49 שכן פהן בני ישראלו פ

CAP. XXXVI.

1 יקרה ראשו האמת למשפחת ברתלעז בן
 2 מוח בן משה ממשפחתו ממשפחתו בני יוסף ויהוה
 3 לפני משה ולפני דבשאים ראש אבות לבני
 4 ישראל והוא אהררצח אהררצח ויהוה לחת אהר
 5 הארץ בנהיה בטול לבני ישראל ויהוה צדה
 6 מוח לחת אהררצח צלפחד אחיט לבנות

28 אהררצח בן שלמו והמשה ברתלעז משה
 29 פהאל ברתלעזו אלה אשר צדה יהוה
 30 לטול את בני ישראל בארץ מצרן פ

CAP. XXXV.

1 ויהוה יהוה אל משה בערמת מאב על ידו
 2 יהוה לאמר צה אהררצח ישראל ונתנו ללוחם
 3 סבדלה אחוזים שים לשבח ומגלש לשים
 4 סבדילים ויתנו ללוחם יהוה השים להם
 5 לשבח ומגלש השים יהוה למחום ולרכשם ולכל
 6 חחום ומגלש השים אשר ויתנו ללוחם
 7 משה השול והצה אלה אהררצח ומחום
 8 מוחץ לער אהררצח אהררצח אהררצח
 9 ואהררצח אהררצח אהררצח אהררצח
 10 אהררצח אהררצח אהררצח אהררצח אהררצח
 11 והיה ביהוה זה יהוה ללוח מגלש השים
 12 ואת השים אשר ויתנו ללוחם את ששש
 13 הפקלט אשר ויתנו ללוח שמה רצח ועלום
 14 ויתנו אהררצח ויתנו ער כל השים אשר
 15 ויתנו ללוח אהררצח ושכמה ער אהררצח ואהר
 16 מגלש השים והשים אשר ויתנו מאהות בן
 17 ישראל מאת רוב חרף ומאת הממש חמשה
 18 אש כשי סחורו אשר ויטול יתן משה ללוחם
 19 פ

9 ויהוה יהוה אל משה לאמר דפי אל בני
 10 ישראל ומחום אהררצח פ אהררצח אהר
 11 יהוה אהררצח מצרן וההררצח ללוח שים ער
 12 מקלט ויהוה ללוח ונס שמה רצח משה נמש
 13 בשנהו והוא ללוח השים למקלט מוח ולא
 14 יומת הרצח ער עמרו לפני העדה למשפט
 15 והשים אשר ויתנו ששש מקלט ויהוה
 16 ללוח אתו שלש השים ויתנו מצרן ליהוה
 17 ואת שלש השים ויתנו בארץ מצרן ער מקלט
 18 ויהוה ללוח לבני ישראל ולר ולחשב פריאם
 19 ויהוה שלש השים האלה למקלט ללוח שמה
 20 כל משה נמש בשנהו ואהררצח מוח
 21 הפה וימת רצח הוא מוח יומת הרצח והוא
 22 באהררצח אהררצח בה הפה וימת רצח הוא
 23 מוח יומת הרצח או בכל ערר אשר ימת

במדבר מסעי לד קכא

1 יִשְׂרָאֵל וְהָאֵמֶת אֵלֶם פְּרִאֲרִים בְּאֵם אֵלֵי
 2 הָאָרֶץ פֶּנֶן וְחָם הָאָרֶץ אֵשֶׁר הִפֵּל לָכֶם בְּסִלְתָּה
 3 אֶרֶץ פֶּנֶן לִגְבֻלְהֶיהֶם הָיְתָה לָכֶם פְּאֵדֵי עֵבֶר
 4 מִמִּדְבָּרָאן עַל־יַד אֲדָמָם הָיְתָה לָכֶם גְּבֹל לְבַי
 5 מִצְרָה יִסְדְּמֵלֵחַ קִדְמוֹהֶם וְנֹכַח לָכֶם הַגְּבֹל
 6 מִנֶּבֶל לְמַעְלָה עֲקֻשִׁים וְעַמֵּר צִמָּה הָיְתָה הַחֲצִיזָאוֹ
 7 מִנֶּבֶל לְקִדְשׁ בְּרִנֵּעַ וְחָם חֲצִיזָאוֹ וְעַמֵּר עֲצֻמָּהוֹ
 8 וְנֹכַח הַגְּבֹל מִשְׁמַלְחֵן סִלְתָּה מִצְרִים הָיְתָה הַחֲצִיזָאוֹ
 9 הַיְפֹתָהוֹ הַגְּבֹל יֵם הָיְתָה לָכֶם הָאֵם הַגְּבֹל וְגִבְלֵן
 10 הַחֲצִיזָאוֹ לָכֶם גְּבֹל יֵם הַחֲצִיזָאוֹ לָכֶם הַדְּרִי
 11 מִדְּרֹם מִקְדָּמָם הַגְּבֹל הַחֲמָה לָכֶם הַדְּרִי
 12 מִדְּרֹם הַדְּרִי הַחֲמָה לָכֶם חֶמֶת הָיְתָה הַחֲצִיזָאוֹ הַגְּבֹל
 13 צִדְדֵיהֶם וְיָצָא הַגְּבֹל וְסִלְתָּה הָיְתָה הַחֲצִיזָאוֹ וְעַמֵּר
 14 עֵינֵן הַחֲצִיזָאוֹ לָכֶם גְּבֹל צִפּוֹן הַחֲמָתִים
 15 לָכֶם לְגִבְלֵן קִדְמָה מִצְרָה עֵינֵן שְׂמֹמָהוֹ חֲדָה
 16 הַגְּבֹל מִשְׁמַלְחֵן הַגְּבֹלָה מִקְדָּמָם עֵינֵן חֲדָה הַגְּבֹל
 17 וְחָמָה עַל־פְּתָח יִסְדְּפִתָּה קִדְמוֹהֶם וְחֲדָה הַגְּבֹל
 18 הַחֲצִיזָאוֹ הָיְתָה הַחֲצִיזָאוֹ יֵם הַגְּבֹלָה חֲמָה הַחֲצִיזָאוֹ
 19 לָכֶם הָאָרֶץ לִגְבֻלְהֶיהֶם כִּכְבוֹד וְיָצָא מִשָּׁה אֵד
 20 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִשׁוֹ וְחָם הָאָרֶץ אֵשֶׁר הַחֲחִלּוּ
 21 אֲחֵיהֶם גְּבֹלָה אֵשֶׁר צִמָּה הָיְתָה לְחֵם לְרִשְׁטָתָה
 22 הַדְּפֹשֶׁת וְהִצִּי הַדְּפֹשֶׁת פִּי לְקִדְשׁ מִשָּׁה בְּנֵי
 23 הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וְהַמִּשָּׁה בְּרִדְדָה לְבֵית
 24 אֲבֹתָם וְהִצִּי מִשָּׁה הַמִּשָּׁה לְקִדְשׁ נְחֹלָתָם שְׁנֵי
 25 הַדְּפֹשֶׁת וְהִצִּי הַדְּפֹשֶׁת לְקִדְשׁ נְחֹלָתָם מִעַבְרֵן
 26 לְיַרְדֵּן חֲדָה קִדְמָה מִדְּרֹמָהוֹ
 27 וְיַרְפֵּן הָיְתָה אֵל־מִשָּׁה לְאִשׁוֹ אֵלֵה שְׂמֹמָה
 28 הַחֲלָשִׁים אֲשֶׁר־חִלּוּ לָכֶם אֲחֵי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 29 הִפְלֹן וְהִשְׁעֵן בְּרִינֵן וְנִשְׂאוּ אִתָּה נִשְׂאוּ אִתָּה
 30 מִמִּשָּׁה תִּהְיֶה לְכֹל אֲחֵי־הָאָרֶץ וְאֵלֵה שְׂמֹמָה
 31 הַחֲלָשִׁים לְמִשָּׁה הַחֲדָה כֹּל בְּרִינֵיהֶם וְלְמִשָּׁה
 32 בְּנֵי שְׂמֵלֵחַן שְׂמֵי־אֵל בְּרִינֵיהֶם לְמִשָּׁה בְּנֵי־לֵוִי
 33 אֲלִיָּה בְּרִינֵיהֶם וְלְמִשָּׁה בְּנֵי־דָן נִשְׂאוּ אִתָּה
 34 בְּרִינֵיהֶם לְבֵנֵי יִשָּׂא לְמִשָּׁה בְּרִינֵיהֶם נִשְׂאוּ אִתָּה
 35 הַחֲמָה בְּרִינֵיהֶם וְלְמִשָּׁה בְּרִינֵיהֶם נִשְׂאוּ אִתָּה
 36 הַחֲמָה בְּרִינֵיהֶם וְלְמִשָּׁה בְּרִינֵיהֶם נִשְׂאוּ אִתָּה
 37 הַחֲמָה בְּרִינֵיהֶם וְלְמִשָּׁה בְּרִינֵיהֶם נִשְׂאוּ אִתָּה

33 יִשְׂרָאֵל וְהָאֵמֶת אֵלֵם פְּרִאֲרִים בְּאֵם אֵלֵי
 34 וְיַחַם פִּשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם
 35 בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ
 36 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 37 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 38 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 39 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 40 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 41 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 42 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 43 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 44 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 45 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 46 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 47 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 48 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 49 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 50 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 51 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 52 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 53 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 54 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 55 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 56 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 57 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 58 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 59 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 60 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 61 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 62 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 63 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 64 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 65 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 66 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 67 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 68 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 69 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 70 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 71 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 72 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 73 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 74 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 75 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 76 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 77 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 78 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 79 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 80 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 81 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 82 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 83 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 84 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 85 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 86 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 87 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 88 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 89 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 90 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 91 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 92 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 93 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 94 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 95 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 96 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 97 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 98 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 99 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם
 100 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם

1 וְיַחַם מִשְׁטֹרְהֶיהֶם וְיַחַם בְּעִטְרָהוֹ וְיַחַם

12 ואר: ונתח הלך וילך את דעת ואת בנתיה
13 ויקרא לה נח בשבת

CAP. XXXIII. ל

1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מצרים
 2 לצבאיהם בני משה ואהרן: ויכתוב משה את
 3 מסעיהם למסעיהם על פי ידו ואלה מסעיהם
 4 למצבות: ויסע מעמסס פדוש דראקת
 5 בתמשה עשר יום לחוש דראקת ממדבר
 6 הפסח יצאו בני ישראל מן רמה לעוני
 7 גל מצרים: ומצרים מקפלים את אשר דפה
 8 ידו פתם גל פסד ומאלוהים עשה
 9 ידו לשפטים: ויסע בני ישראל מעמסס
 10 ויחט בסנה: ויסע מפסח ויחט במים אשר
 11 בקצה המדבר: ויסע במים וישל על פי
 12 החיות אשר על פי בעל צמון ויחט לפני
 13 מגיל: ויסע מפני החיות ויעברו בתוך הים
 14 המדבר ואלו היו שלשת ימים במדבר אים
 15 ויחט במדו: ויסע ממדו ויבא אלמה
 16 מאלם שלים עשירה עיני מים ושבעים
 17 חמרים ויחט שלים: ויסע מאלם ויחט על
 18 יסיסין: ויסע מסיסין ויחט במדבר סין:
 19 ויסע ממדבר סין ויחט בדסקיה: ויסע
 20 מדסקיה ויחט פאלש: ויסע מאלש ויחט
 21 בסיסים ולאריה שם מים לעם לשוחת:
 22 ויסע מסיסיהם ויחט במדבר סיני: ויסע
 23 ממדבר סיני ויחט בקברת התאה: ויסע
 24 מקברת התאה ויחט בתצרת: ויסע מתצרת
 25 ויחט בתמה: ויסע מתמה ויחט ברפן
 26 פרץ: ויסע מרפן פרץ ויחט בלמה: ויסע
 27 בלמה ויחט בפרה: ויסע מפרה ויחט
 28 בקהלתי: ויסע מקהלתי ויחט בדר שפרו:
 29 ויסע מדר שפרו ויחט בחרדה: ויסע מחרדה
 30 ויחט במקהלתי: ויסע ממקהלתי ויחט
 31 בתחת: ויסע מתחת ויחט בתחי: ויסע
 32 מתחי ויחט במתקה: ויסע ממתקה ויחט
 33 בחשמה: ויסע מחשמה ויחט במסותו:
 34 ויסע ממסותו ויחט במי יעקו: ויסע ממי
 35 יעקו

21 היה אם יחלש לפני ידו למלחמה: ועל
 22 לכם מלחמה אדראקת לפני ידו עו דחישו
 23 אדראקת מסמו: ומכשה הארץ לפני ידו
 24 וארץ השם הימים נקם מידו ומישראל
 25 וידו הארץ הארץ לכם לארצה לפני ידו:
 26 ואם לא תעשו פן יהי חמרים לידו ועו
 27 השמים אשר חמסא ארם: פן לכם שים
 28 לשלם נהדה לצמם והצא מסיים חמסו:
 29 ויאמר בנינו ובעי ראובן ארמשה לאמר
 30 עברו עשור ארץ אשר ארמי מצוה: טפס לפני
 31 מקטן וכל פדמסו הימים בעי דגלעו:
 32 ועברו עשר גלחלוף צבא לפני ידו
 33 למלחמה כאשר ארמי דבר: ועו להם משה
 34 את אלעזר הכהן ואת דולש בנת ארמי
 35 ראשי אבות הפסח לבני ישראל: ויאמר משה
 36 אלהים ארעמי בנינו ובני דראובן ואיכם את
 37 דראובן גלחלוף למלחמה לפני ידו ומכשה
 38 הארץ לפניכם ויחט להם את הארץ הגלעו
 39 לארצה: ואם לא עברו הלצנים איכם ומחיו
 40 בתכם בארץ פסע: ויטע בנינו ובעי ראובן
 41 לאמר את אשר דפי ידו אל עברו פן
 42 נעשה: וחס נעם ואלצים לפני ידו ארץ
 43 פסע וארמי אחות חלום מפני לדו: ויחן
 44 להם משה לבנינו ולבני ראובן לחצו
 45 שבת משה ברוסית את ממלכת סדו מלך
 46 האמורי ואת ממלכת עג מלך הפסח הארץ
 47 לשיה בגללה עי הארץ סביב: ויטע בנינו
 48 את דיקן ואת עשרת ואת שיש: ואת עשרת
 49 שיש ואת יעו ותפשה: ואת בית מנה ואת
 50 בית דן עי מצוה תהדה צמון ובעי ראובן
 51 פן את חשפן ואת אלעזר ואת קרנים ואת
 52 גל ואת בעל מען מקסו טוב ואת שבעה
 53 ויקחו בשלח ארמסות השים אשר בני
 54 וילם בני סבי בך משה בלמה חלמה ויחש
 55 את חמאי אשר פה: ויחן משה את דולש
 56 למכר בך משה ויש פה: ויחן בך משה
 57 הלך וילש את חמיהם ויקרא אתה חת

במדבר מטות לב קים

CAP. XXXII. לב

1 וימקדו רב דעה לבני ראובן ולבני גד עצתם
 2 מאד ויראו אהרן ויעזר אהרן וכלל דעה
 3 המקים מקום מקדו: ויבאו בני גד ובני ראובן
 4 ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיא
 5 העדה לאמור: עשרת חייבן ועזר ומכרה
 6 וחשבונו ואלעזר ושנים וגם ובעז: והארץ אשר
 7 הנה ידוה לפני עדה ישראל ארץ מקדו דוא
 8 לעבדתי מקדו: **ס** ויאמרו אמר
 9 מצאנו חן בעיניך וכן אהרן ויעזר ויהא לעבדתי
 10 לאחוזי אל יתעבדתי אהרן ויעזר: ויאמר משה
 11 לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה
 12 ואינם יחשבו פה: ולמה תסאן את לב בני
 13 ישראל מעט אל יתארץ אשר נתן להם יהוה:
 14 פה עשו אבותיכם בשלחו איום מקדו פניע
 15 לראות אהרן ויעזר: וייעלו עד גבול אשטל
 16 ויראו אהרן ויעזר ויבאו את לב בני ישראל
 17 לביתם אל אהרן ויעזר נתן להם יהוה:
 18 ויהי אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמור: אם
 19 ירא הארשים והגלים מפניכם מן עשורים
 20 שנה ומעלה את הארמה אשר משפעת לאבותיכם
 21 לצוק ולעקב פי לארמלא אחריו בלוי
 22 בלב בריספה הגלי ויהושע ברסן פי מלא
 23 אחריו יהוה: ויתרא יהוה בישראל וינשב
 24 בפרץ ארבעים שנה עד תום כל הלווי העשה
 25 דרע בעני יהוה: והנה מקום וחה אבותיכם
 26 תרפח אלשים הנפנים לספוח עוד על חזן
 27 אהרן ואל ישראל: פי חשבו מנתחיו וחסד
 28 עוד להצדו בפרץ ושחיתם לכל העם יהוה:
 29 **ס** ויגשו אליו ויאמרו ברוח צאן
 30 נבנה למקנו פה ועינים לנפש: והאסר סרף
 31 השים לפני בני ישראל עד אשר אסר האסר
 32 אל מקום וישב מפני בעני המבצר מפני
 33 שבי הארץ: לא נשוב אל ביתי עד החטל בני
 34 ישראל אשר נהרתי: פי לא נסדל איום מעט
 35 ליהוה והלאה פי באה כחלתם אלים מעט
 36 יהוה מורדו: **ס**
 37 ויאמר אליהם משה אם תעשון אהרתיכם

32 אהרמשהו ויהי הפלחה יתר הנה אשר בזה עם
 33 העבא צאן שש מאות אלה ושבעים אלה וחמשת
 34 אלפים: וכל שנים ושבעים אלה: והמלים
 35 אהרן וששים אלה: ונפש אדם מן הארשים
 36 אשר לא ידעו משנב ובר כל נפש שנים
 37 ושלשים אלה: ויהי הפלחה חלק העצמים
 38 בצאן סכפר העצם שלש מאות אלה ושלשים
 39 אלה ושבעת אלפים וחמשת מאות: ויהי הפכס
 40 ליהוה מן העצם שלש מאות חמש ושבעים:
 41 והבצר ששה ושלשים אלה ומכס ליהוה
 42 שנים ושבעים: והמלים שלשים אלה וחמש
 43 ש מאות ומכס ליהוה אחד ושלשים: ונפש אדם
 44 ששה עשר אלה ומכס ליהוה שנים ושלשים
 45 שש: ויהן משה אהרן ויעזר ויהוה
 46 לא יעזר הבצר פה יהוה אהרמשהו:
 47 והפציה בני ישראל אשר העה משה מן הארשים
 48 העצמים: ויהי מצות העדה מן העצם שלש
 49 מאות אלה ושלשים אלה שבעת אלפים וחמש
 50 מאות: וכל ששה ושלשים אלה: והמלים
 51 שלשים אלה וחמש מאות: ונפש אדם ששה
 52 עשר אלה: ויהי משה מנצח בני ישראל
 53 אהרמשהו אחד מן החמשים מן האדם ומן
 54 הפכסה והיו איום ליום שמרי משמרת משכן
 55 יהוה פאשר צה יהוה אהרמשהו: ויערו
 56 אל משה ויעזר ואלו האלים העבא שרי
 57 האלשים ושרי המלות: ויאמרו אל משה
 58 עבדתי משה אהרמשהו אשר הפלחמה אשר
 59 בדת ולא נפקד מפני איש: ויערב את רבן
 60 יהוה איש אשר מצא כל רוב אצעה וצמיד
 61 סבעת עגל וסכר לספר על נשחית לספר
 62 יהוה: ויהי משה ואלעזר הבצר אהרתיכם
 63 מאים כל בני מעשהו: ויהי כל רוב החומה
 64 אשר רימי ליהוה ששה עשר אלה שבע מאות
 65 וחמשים שקל מאת שרי האלשים ומאת שרי
 66 המלות: אשר העבא בזה איש לו ויהי
 67 משה ואלעזר הבצר אהרתיכם מאת שרי
 68 האלשים והמלות ויבאו אלו אל אהרן מלוד ושרן
 69 לפני ישראל לפני יהוה: **ס**

במדבר מסות ל קח

תפאת אחד מלבד עלת החמיר ומנחה
 ונספה: **ד** ויבא השלישי פרים 29
 שבעה אילים שנים פנשים בני ששה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונספחם לפנים לאילם 30
 ולפנשים במספרם פמשפט: ושעד תפאת 31
 אחד מלבד עלת החמיר מנחתו ונספחו:
ד ויבא השביעי פרים שבעה אילים שנים 32
 פנשים בני ששה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם 33
 ונספחם לפנים לאילם ולפנשים במספרם
 פמשפט: ושעד תפאת אחד מלבד עלת 34
 החמיר מנחתו ונספה: **ד** פרים 35
 השמיני עשרה וידה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו: והקרבנים עלה אשה רוח מרחף
 לידה פר אחד אל אחד פנשים בני ששה
 שבעה תמימים: ומנחתם ונספחם לפי איל 37
 ולפנשים במספרם פמשפט: ושעד תפאת 38
 אחד מלבד עלת החמיר ומנחתו ונספה:
 אלה תעשו לידה במעשיכם לנד מנחתכם 39
 ונדבויכם לעלויכם ולמנחותיכם ולנספחם
 ולשלמיכם:

ל CAP. XXX.

ואמר משה אל בני ישראל כל אשר צוה יהוה
 את משה:

ד ד ס מ כ

וידבר משה אל ראשי הפשות לבני ישראל
 לאמר זה הדין אשר צוה יהוה: איש פירח
 נד לידה או יאבוע שבעה לאמר אפי על
 נספו לא יול ינד כל ידאא משה יעשה:
 ואשה פירח נד לידה ואסרה אפי בניה
 אביה בפניה: ושקע אביה את מדה ואסרה
 אשר אסרה על נפשה וחרוש לה אביה וקם
 כל מדה וכל אפי אשר אסרה על נפשה
 וקם: ואסרה אביה אזה בום שמעי כל
 מדה ואסרה אשר אסרה על נפשה לא קים
 וידה וסדה לה פירחא אביה אזה: ואמר
 זה תורה לאיש ומדה עלה או מנפא
 שפחה אשר אסרה על נפשה: ושקע אשה
 בום שקע וחרוש לה וקם מדה ואסרה

7 ותעשה לידה השביעי הזה מקרא קדש יהוה
 לכם ועפרים אדנפשוכם כל מלאכה לא
 תעשו: והקרבנים עלה לידה רוח מרחף פר
 בן בקר אחד אל אחד פנשים בני ששה
 תמימים יהוה לכם: ומנחתם סלת מילה בשמן
 שלשה עשרלים לפי שני עשרלים סלת האחד:
 עשורן עשורן לפי שני עשרלים הפנשים:
 ושעד ערים אחד תפאת מלבד תפאת הפנים
 ועלת החמיר ומנחתו ונספחו: **ד**
 ונספחה עשר אים לידה השביעי מקרא קדש
 יהוה לכם כל מלאכה עבודה לא תעשו וחרש
 תו לידה שבעת ימים: והקרבנים עלה אשה
 רוח מרחף לידה פרים בני בקר שלשה עשר
 אילים שנים פנשים בני ששה ארבעה עשר
 תמימים יהוה: ומנחתם סלת מילה בשמן
 שלשה עשרלים לפי האחד שלשה עשר פרים
 עשר עשרלים סלת האחד לשני האילים: ועשורן
 עשורן לפי שני עשרלים האחד לארבעה עשר פנשים:
 ושעד ערים אחד תפאת מלבד עלת החמיר
 ונספחה ונספה: **ד** ויבא
 השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים
 פנשים בני ששה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
 ונספחם לפנים לאילם ולפנשים במספרם
 פמשפט: ושעד ערים אחד תפאת מלבד
 עלת החמיר ומנחתו ונספחו: **ד**
ד ויבא השלישי פרים עשור עשר אילים שנים
 פנשים בני ששה ארבעה עשר תמימים:
 ומנחתם ונספחם לפנים לאילם ולפנשים
 במספרם פמשפט: ושעד תפאת אחד מלבד
 עלת החמיר ומנחתו ונספה: **ד** ויבא
 הרביעי פרים עשרה אילים שנים פנשים בני
 ששה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספחם
 לפנים לאילם ולפנשים במספרם פמשפט:
 ושעד ערים אחד תפאת מלבד עלת החמיר
 ומנחתו ונספה: **ד** ויבא החמישי
 פרים תשעה אילים שנים פנשים בני ששה
 ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספחם לפנים
 לאילם ולפנשים במספרם פמשפט: ושעד

15 והשנה: וטעם עמים אחד לחטאת ליהיה על
 16 עלת החמור וטעם ונספח: ם וכוש
 והאשון בארבעה עשר יום לחוש פסח ליהיה:
 17 וכושמה עשר יום לחוש היה חג שבועת ימים
 18 חטאת חמור: ביום הראשון מקרא קולש על
 19 מלאכת עבודה לא תעשו: והקטנים אשה
 עלה ליהיה פנים פני בקר שנים ואל אחד
 ושבעה כבשים פני שנה חמורים יהיה לכם:
 20 ומחורם סלת בלילה בשמן שלשה עשרים
 21 לפר ואני עשרים לאל תעשו: עשרון עשרון
 22 תעשה לבשר האחד לשבעת הכבשים: וטעם
 23 חטאת אחד אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר
 24 אשר עלת החמור תעשו אדמחה: סללה
 תעשה יום שבעת ימים חום אשה חדומה
 25 ליהיה על עלת החמור וטעם ונספח: ויום
 השביעי מקרא קולש יהיה לכם מלמאס
 26 עבודה לא תעשו: ם ויום הכפלים
 פזקריכם מטה חדשה ליהיה בשבועתכם
 27 מקרא קולש יהיה לכם מלמאס עבודה לא
 תעשו: והקטנים עלה ליהיה ליהיה ליהיה
 פנים פני בקר שנים אל אחד שבעה כבשים
 28 בני שנה: ומחורם סלת בלילה בשמן שלשה
 עשרים לפר האחד שני עשרים לאל האחד:
 29 עשרון עשרון לבשר האחד לשבעת הכבשים:
 30 טעם עמים אחד לכפר עליכם: מלבד עלת
 31 החמור ומחורו תעשו חמורים יחד לכם
 ונספחם: ם

אחד יהושע פרץ אל אמר דוד בן וסמך
 19 אדירדך עליו: והנחמתו אחר למס אלעזר
 הדן ולעמי כל העדה הצדיקה אחר לעיניהם:
 20 ונחמה מרדוך עליו למען ישמע כל עדת
 21 בני ישראל: ולעמי אלעזר הדן יעמו ושאל
 לו במשפט האחים למי יהיה על שר הא
 ועל שר יאס דא וכל בני ישראל אחר וכל
 22 העדה: ויעש משה פסלד זה יהיה אחר
 ויעש אדירדוש ויעמדה למס אלעזר הדן
 23 ולעמי כל העדה: ונספח אדירדך עלת הצדק
 פסלד דבר יהיה בדרמשה: ם

CAP. XXVIII. כח

1 ודבר יהיה אל משה לאמר: ם אדמך
 2 ישראל ואמרת אלם אדירדוש לחמי לאשי
 רח מרדוך ושמדו להקרב לו במעוה:
 3 ואמרת ללם זה האשה אשר תקריב ליהיה
 פנשים בני שנה חמורים שנים לים עלה מדה
 4 אחד הבשר אחד תעשה בבקר אחד הבשר
 5 השני תעשה בין הערבים: ועשרות האמה
 6 סלת למחיה בלילה בשמן פזית רביעה הדן:
 7 עלת חמור העשרה פד סל ליהיה מלוח אשה
 8 ליהיה: ונספח רביעה הדן לבשר האחד בקולש
 9 הפך כסף שני ליהיה: ואל הבשר השני תעשה
 10 בין הערבים במחית הבקר ונספח תעשה אשה
 רח מרדוך ליהיה: ם
 9 ויום השפית שני כבשים פני שנה חמורים
 10 ואני עשרים סלת מדה בלילה בשמן ונספח:
 עלת שפית בשפית על עלת החמור ונספח:
 ם

CAP. XXIX. כט

1 וכוש השביעי אחד לחוש מקרא קולש יהיה
 לכם מלמאס עבודה לא תעשו יום חדשה
 2 יהיה לכם: ועשרים עלה ליהיה מרדוך ליהיה
 פד פזק אחד אל אחד כבשים פני שנה
 3 שבעה חמורים: ומחורם סלת בלילה בשמן
 4 שלשה עשרים לפר שני עשרים לאלו ועשרון
 5 אחד לבשר האחד לשבעת הכבשים: וטעם
 6 עמים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת
 החוש ומחורו ועלת החמור ומחורו ונספחם
 כמאשפט ליהיה מרדוך אשה ליהיה: ם

1 ודבר יהיה אל משה לאמר: ם אדמך
 2 ישראל ואמרת אלם אדירדוש לחמי לאשי
 רח מרדוך ושמדו להקרב לו במעוה:
 3 ואמרת ללם זה האשה אשר תקריב ליהיה
 פנשים בני שנה חמורים שנים לים עלה מדה
 4 אחד הבשר אחד תעשה בבקר אחד הבשר
 5 השני תעשה בין הערבים: ועשרות האמה
 6 סלת למחיה בלילה בשמן פזית רביעה הדן:
 7 עלת חמור העשרה פד סל ליהיה מלוח אשה
 8 ליהיה: ונספח רביעה הדן לבשר האחד בקולש
 9 הפך כסף שני ליהיה: ואל הבשר השני תעשה
 10 בין הערבים במחית הבקר ונספח תעשה אשה
 רח מרדוך ליהיה: ם
 9 ויום השפית שני כבשים פני שנה חמורים
 10 ואני עשרים סלת מדה בלילה בשמן ונספח:
 עלת שפית בשפית על עלת החמור ונספח:
 ם
 11 וכוש השנים חמורים עלה ליהיה פנים
 פני בקר שנים ואל אחד כבשים פני שנה
 12 שבעה חמורים: ושלשה עשרים סלת מדה
 בלילה בשמן לפר האחד ואני עשרים סלת
 13 מדה בלילה בשמן לאל האחד: ועשרון
 עשרון סלת מדה בלילה בשמן לבשר האחד
 14 עלה רח מרדוך אשה ליהיה: ונספחם חצי
 הדן יהיה לפר ושלשה הדן לאל רביעה
 15 הדן לבשר יין ואח עלת חוש בודשו ליהיה

כמדבר פינתם בו קמו

משה ואהרן והבן הנזק אשר פקדו אהרן ישראל
 במדבר סיני: כי ארץ יהוה לים מה יתנו 65
 במדבר ולארטור מדם אשר כי אסמלכ בן
 ישפה ויהישע בן סין: 6

CAP. XXVII. כו

והקבלנה בנות זלשור בן דוסר בן גלעל בן 1
 מכי בן משה למשפחת משה בן יוסף והוא
 שמוח בליו מלה מעו העלה אלה ויהיה:
 והעמורה לפני משה ולפני אלעזר הכהן 2
 ולפני העשרים ומלדעדה פתח אהל מעד
 לאמו: אביה מה במדבר והיא לאהיה ברוך 3
 העדה ויעדים עליהוה בעדולתה כי
 בתמו לז ויבנים לאהיה לו: למה ירע 4
 שם אהיה מתוך משפחתו כי אין לו בן תהיה
 לו אהיה ברוך אחי אביו: ויקרב משה 5
 אהרמשפח לפני יהוה: 6

ואמר יהוה אל משה לאמו: בן בטה זלשור 6
 יהיה לך ויהי לך אהיה בתה ברוך אחי
 אהיה והעשרה אהיה אהיה לך:
 ואבני ישראל יתנו לאמו אשר פרימת וכן 8
 אין לו והעשרים אהיה לכו: ואם אין 9
 לו בן ותחם אהיה לאחיו: ואם אין לו 10
 אחים ותחם אהיה לאחי אביו: ואם 11
 אין אחים לאמו ותחם אהיה לשאול
 הקרב אלו ממשפחתו ויש אהיה יהוה
 לבני ישראל לתת משפט פאשר ציה יהוה
 אהרמשו: 6

ואמר יהוה אל משה עזה אהיה העשרים הנה 12
 יהיה אהיה אהיה אהיה לבני ישראל:
 והאיה אהיה ונאספה אל עמך בם אהיה 13
 פאשר נאספה אהיה אהיה: פאשר מרים פי 14
 במדבר בן מריבת העדה להקישני במים
 לעיניהם הם מריבת קוש מברצן: 6
 וידבר משה אליהוה לאמו: וספר יהוה אלו 15
 והיהת לכל אשר אשר על העדה: אשר ציה 17
 לפניהם ואשר ואל לפניהם ואשר ויצאם
 ואשר ויאם ולא תהיה ענת יהוה פאן אשר
 אהיה להם ויהוה: ואמר יהוה אל משה קדלי 18

אהיה בן למשפחתם לשלחם משפחת השלח 6
 אהיה משפחת הן למשפחתם: כל משפחת
 השלחם לקהלים אהיה וששים אהיה ואפע
 מאות: 6 בני אשר למשפחתם
 למטה משפחת האמה לשלח משפחת האמו
 למטה משפחת היערי: לבני ביעה לחבר
 משפחת הרמזי למפילא משפחת המפילא
 ושם פדאמו שוחו: אהיה משפחת בני אשר
 לקהלים שלשה וחסשים אהיה ואפע מאות:
 6 בני נפחלי למשפחתם לחצאל
 משפחת הדיאלי לגלי משפחת דגוני: לזר
 משפחת היערי לשלם משפחת השלמי: אהיה
 משפחת נפחלי למשפחתם תקהלים חמשה
 ואפע מאות: אהיה פהיה
 בני ישראל שש מאות אהיה אהיה שבע מאות
 וששים: 6

וידבר יהוה אל משה לאמו: לאהיה תחלק 6
 הארץ בגולה במספר שמות: לב תרפה
 נחלו ולמשט תשטם נחלו אשר לפי פקדו
 הן נחלו: אהיה ויהיה אהיה
 לשמות מפות אהיה וסלו: עלש העול
 תחלק נחלו בין רב למשט: 6 והאיה
 פקדו יהיה למשפחתם לנשון משפחת
 השלח לקה משפחת היערי למטה משפחת
 המדי: אהיה משפחת לוי משפחת הלני
 משפחת הרמזי משפחת הפחלי משפחת
 הפלמי משפחת היערי קהת וקדו אהיה:
 ושם אהיה עמם ויכבד פחלי אשר יהיה
 אהיה ללוי במפתח וקדו לעמם אהיה
 אהיה משה וחס מים אהיה: ויהיה לאהיה
 אהיה ויהיה אהיה אהיה אהיה אהיה:
 וימת קרב ואהיה פהיהם אהיה לפני
 יהוה: ויהיה פהיהם שלשה עשרים אהיה
 גלוק מברחש ומעדה כי לא הפקדו
 ברוך בני ישראל כי לא יהיה להם בתה ברוך
 בני ישראל: אהיה פהיה משה ואלעזר הכהן
 אשר פקדו אהיה ישראל בעשרת מאב על
 ויהן יהוה: והאיה לאהיה אשר מפקדו 64

בְּיַד לַקְּהֹלִים אֲרֵבִים אֱלֹהֵי הַמָּוֶת׃
 19 בְּנֵי יִדְדָה עַד וְאֶלֶן וְיָחֵז עַד וְאֶמֶן
 20 פָּאָרָץ פְּגַעוּ וַיְהִי בְּנֵי יִדְדָה לְמִשְׁפַּחֹתָם
 לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַתְּלַעִי לְפָאָרָץ מִשְׁפַּחַת הַרְצִי
 21 לְזֹחַד מִשְׁפַּחַת הַחֲדַדִּי וַיְהִי בְּנֵי פָּאָרָץ לְזֹחַד
 מִשְׁפַּחַת הַרְצִי לְחֵמֶל מִשְׁפַּחַת הַחֲמִלִי׃
 22 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יִדְדָה לַקְּהֹלִים שְׁשֵׁה שְׁמֵימִים
 23 אֱלֹהֵי הַמָּוֶת מֵאֹתוֹ׃ ׀ בְּנֵי תַשְׁבֵּל
 לְמִשְׁפַּחֹתָם תִּוְלַע מִשְׁפַּחַת הַתְּלַעִי לְפֹדֶה
 24 מִשְׁפַּחַת הַפְּתִי לְשֹׁב מִשְׁפַּחַת הַשְּׁבִי לְשִׁמֹן
 25 מִשְׁפַּחַת הַזְּמִנִּי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יִשָּׁשׁ
 לַקְּהֹלִים אֲרֵבִים וְשֵׁשִׁים אֱלֹהֵי הַמָּוֶת מֵאֹתוֹ׃
 26 בְּנֵי זִבְנִי לְמִשְׁפַּחֹת לֹחַד מִשְׁפַּחַת
 הַפְּרִי לְאֶלֶן מִשְׁפַּחַת הַתְּלַעִי לְחֵמֶל מִשְׁפַּחַת
 27 הַיִּחְלָאִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַחֲמִלִי לַקְּהֹלִים שְׁשֵׁים
 28 אֱלֹהֵי הַמָּוֶת מֵאֹתוֹ׃ ׀ בְּנֵי חֹקֵץ לְמִשְׁפַּחֹתָם
 מִנְּשֵׁה וְחַסְרִים׃ בְּנֵי מַנְשֵׁה לְמַכִּיר מִשְׁפַּחַת
 29 הַפְּכִיזִי וְכַמְרִי דֹלִיד אֲדִינְלֵעַ לְגִלְעַד מִשְׁפַּחַת
 הַגִּלְעָדִי׃ אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעַד אֲלֵעֹד מִשְׁפַּחַת
 30 הַאֲעֻזִי לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֲלָקִי וְהַמְּוִרָאֵל
 מִשְׁפַּחַת הַמְּוִרָאֵל וְשִׁכְם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי
 31 וְשִׁמְדֵעַ מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְדִי וְחַסְרִי מִשְׁפַּחַת
 32 הַחַסְרִי׃ וְצִלְפָּחַד בְּרִדְוֹס לְאִידָה לֹ בְנִים פִּי
 33 אִם בָּנֹת וְשֵׁם בָּנֹת צִלְפָּחַד מִתְּלֵה וְנֵשֶׁה וְגִלְעַד
 34 מִלְּפֵה וְרַצְיָה׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת מִנְּשֵׁה וְקְהֹלִים
 שְׁשִׁים וְחֲמִשִּׁים אֱלֹהֵי שְׁבַע מֵאֹתוֹ׃ ׀
 35 אֵלֶּה בְּנֵי אִסְרָיִם לְמִשְׁפַּחֹתָם לְשֹׁחַלֵּחַ מִשְׁפַּחַת
 הַשְּׁחַלְזִי לְכֶסֶד מִשְׁפַּחַת הַבְּכִי לְחֹזֶן מִשְׁפַּחַת
 36 הַחֲזִנִי׃ וְאִסָּה בְּנֵי שֹׁחַלֵּחַ לְעֹן מִשְׁפַּחַת
 37 הַעֲרִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת בְּנֵי אִסְרָיִם לַקְּהֹלִים
 שְׁשִׁים וְשִׁלְשִׁים אֱלֹהֵי הַמָּוֶת מֵאֹת אֵלֶּה בְּנֵי חֹקֵץ
 38 לְמִשְׁפַּחֹתָם׃ ׀ בְּנֵי בְּנִמֵן לְמִשְׁפַּחֹתָם
 לְבַלַע מִשְׁפַּחַת הַבְּלַעִי לְאִשְׁבֵּל מִשְׁפַּחַת הַאִשְׁבֵּל
 39 לְאֲחִוִּים מִשְׁפַּחַת הָאֲחִוִּימִי׃ לְשֹׁטְמִם מִשְׁפַּחַת
 40 הַשִּׁטְמִי לְחֹטֵם מִשְׁפַּחַת הַחֹטְמִי׃ וַיְהִי בְּנֵי
 41 מַע אֲדֵה וּבְנֵימֵן מִשְׁפַּחַת הָאֲדִי לְעֵמֶן מִשְׁפַּחַת
 הַצְּמִי׃ אֵלֶּה בְּנֵי בִימֵן לְמִשְׁפַּחֹתָם וְקְהֹלִים
 42 חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֱלֹהֵי שֵׁשׁ מֵאֹתוֹ׃ ׀

הָיָה אֲחֵיהֶם וְזִמְי בְּרִמְלֵה מֵאֹת מִדֵּר
 15 אֵב לְשִׁמְעִי׃ וְשֵׁם הַשְּׁמֵה הַפְּתִי הַמְּרִיבָה
 כֹּזֵב בְּרִמְלֵה רֵאשׁ אֲמֹת מִדְּאֵב מְדִינַת דְּאֵה׃
 ׀
 16 וְדַפֵּר יִדְדָה אֶל־מִשְׁהָ לְאִמּוֹ׃ צִוּה אֲדֵר
 17 הַפְּרִימִים וְהַפְּרִים אֲחֵים׃ פִּי צִדִּים הֵם לְכֶם
 18 בְּנִלְיָהֶם אֲשֶׁר־נִלְעַ לְכֶם עַל־יְדֵי פִעֹר וְעַל־
 19 דְּיָר כֹּזֵב בְּרִמְלֵה מִדְּאֵב אֲחֵים הַפְּתִי
 מִסֵּם הַפְּתִי עַל־יְדֵי פִעֹר וְיִדְדָה אֲחֵי
 הַפְּתִי׃ ׀

CAP. XXVI. ׀

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֲלֵעֹד בְּרִדְוֹס
 2 הַבְּדָן לְאִמּוֹ׃ שֵׁה אֲדִדְאֵשׁ׃ מְלִעֵת בְּרִי
 3 יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמִמֵּלֶה לְבֵת אֲבֹתָם
 4 כִּלְכָל צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְדַפֵּר מֹשֶׁה וְאֲלֵעֹד
 5 הַבְּדָן אֲחֵים בְּשֵׁמָה מֵאֵב עַל־רִדְוֹס יִדְדָה לְאִמּוֹ׃
 6 מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמִמֵּלֶה כִּפְּתֵה צִוּה יִדְדָה אֲדֵר
 7 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַצָּאִים מֵאֲרָץ מִצְרָיִם׃
 8 רִאֲבֹן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רִאֲבֹן חֲסִין מִשְׁפַּחַת
 9 הַחֲזִנִי לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַפְּלָאִי לְזֹחַד מִשְׁפַּחַת
 10 הַחֲזִנִי לְרִמְי מִשְׁפַּחַת הַרְמִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 11 הָרִאֲבֹנִי וַיְהִי סְקִידִים שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים אֵלֶּה
 12 וְשֵׁבַע מֵאֹת וְשִׁלְשִׁים׃ וּבְנֵי פִלֹא אֲלִיבֵי׃ וּבְנֵי
 13 אֲלִיבֵי נִמְאֵל וְהֵן וְאִמְדִם הַיִּחְלָאִי וְאִבִּים
 14 קְרִיזִי הַעֲדֵה אֲשֶׁר־הִצֵּי עַל־מִשְׁהָ וְעַל־אֲדֵר
 15 בְּעַד־לְחֹן בְּרַעְיִים עַל־יִדְדָה׃ וְהַפְּתִי הָרָצִי
 16 אֲדִפְתֵה וְחִמְלֵע אֲחֵים וְאֲחִי־לְחֹן בְּמֹת הַעֲדֵה
 17 בְּאֵלֶּה הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתָם אִישׁ וַיְהִי
 18 לְכֹס׃ וּבְנֵי קֹחַד לֹא מְרִי׃ ׀ בְּנֵי
 19 שְׁמֵשֵׁן לְמִשְׁפַּחֹתָם לְנִמְאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמִאִלִּי
 20 לְיִמֵן מִשְׁפַּחַת הָאֲמִי לְיִמֵן מִשְׁפַּחַת הָאֲמִי׃
 21 לְזֹחַד מִשְׁפַּחַת הַחֲדַדִּי לְשֵׁאֵל מִשְׁפַּחַת הַשְּׁאֵלִי׃
 22 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי שְׁשִׁים וְעֶשְׂרִים אֵלֶּה
 23 וּמֵאֹתָם׃ ׀ בְּנֵי נִי לְמִשְׁפַּחֹתָם
 24 לְצֹפֵן מִשְׁפַּחַת הַצְּפִנִי לְחִי מִשְׁפַּחַת הַחֲזִי
 25 לְשֹׁלֵי מִשְׁפַּחַת הַשְּׁוִי׃ לְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֲמִי
 26 לְעִי מִשְׁפַּחַת הַעֲרִי׃ לְאִדֵּה מִשְׁפַּחַת הָאֲדִי
 27 לְאִרְאִי מִשְׁפַּחַת הָאֲרִאִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת

כמזכר פינחס כהן

17 וישב בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך
 18 לומר כל אשר ידבר יהוה אלהי אורי ויאמר
 19 בלק אל בלעם לכה נח אהבה אל מקום אחד
 20 ואל יישב בעני הארצים וקבצו לי משום ויקח
 21 בלק את בלעם ואיש הפעור השקף על פני
 22 השמים ויאמר בלעם אל בלק בנהל בזה
 23 שבעה כבודי והכן לי בזה שבעה פנים ושבעה
 24 אלים וישע בלק פאשר אמר בלעם ויעל פר
 25 ואל בפעורה

CAP. XXIV כד

1 ויהי בלעם כי טוב בעיני יהוה לבן את ישראל
 2 לא דברו פסעם פסעם לקראת משה וישח
 3 אלהי בן פנו וישא בלעם את עיניו וירא
 4 את ישראל שכן לשכנו ויהוה עליו ויהו
 5 אלהים וישא משלו ויאמר אם בלעם בן
 6 נשי ואם הנם שנים העין ואם שמע
 7 אמר אל אהר מזהו שחי יהוה נפל
 8 ונלי עינים מיהפוך אהרף יעקב משכנתי
 9 ויהוה פסחלים נפח על נד פאדלים
 10 ויש יהוה פאדלים על מינים וילמים כפלו
 11 ויש בנים רבים ויהם מצג מלכו ותפא
 12 מלכו אל מצאו מפצרים בחופת ראם ל
 13 אל פנים וצו ופצמדותם ועם ותצו יחזו
 14 על שוכב פארו וכלביא מי וקומה מברכה
 15 ויהו ויהוה אהר ויהוה בלק אל בלעם
 16 ויש את דפסו ויאמר בלק אל בלעם לב
 17 אל קראיהו ויהו פרכת בן ויה שלש פעמים
 18 ויהו בודלו אל מקומה אהריו פנ אבהו
 19 ויהו מן עת יהוה מבטו ויאמר בלעם אל
 20 יהוה יהוה גם אל מלכותי אשר שלחת אלי
 21 ויהו לאמר אסיתו לי בלק מלא ביתו כפת
 22 ויה לא אכל לעב אהריו יהוה לעשות
 23 טהר א רש מלפי אשר ידבר יהוה אורי
 24 אהר וישוה הנן הלק לעמי לכה אשעה
 25 אהר ישוה העם יהוה לעמך פאחרית דמינים
 26 וישא משלו ויאמר אם בלעם בן נשי ואם
 27 הנם שנים העין ואם שמע אמר אל ויהו
 28 ויה עלן מזהו שחי יהוה נפל ונלי עינים

CAP. XXV כה

1 וישב ישראל בששים ויהו העם לוח אלהי
 2 מאב ויהוה לנח אהריו ואל העם
 3 וישחחו לאהריו ויצמד ישראל למעל פעור
 4 ויהוה את יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה
 5 קח את כל ראשי העם הזקק אתם ליהוה
 6 עב השמש וישב ויהו את יהוה בישראל
 7 ויאמר משה אל טפסי ישראל דהו איש אשה
 8 הצמדים למעל פעור יהוה איש מבני ישראל
 9 פא וקרב אל אהריו את הדבורות לעני משה
 10 לעני פל עשה בני ישראל והפיה בנים פחה
 11 אל מעד ויהו פיתם בראיעו בראיעו
 12 ויהו ויקם מיהו העדה ויקח וכתב בידו ויהו
 13 את איש ישראל אל הקפה ויהו את שניהם
 14 את איש ישראל ויהו ויהוה אל קבתו ותפסו
 15 הפערה מעל בני ישראל ויהו הפחים בפערה
 16 ארבעה ועשרים אלף

פ פ ס כמ 41

17 ויהו יהוה אל משה לאמר פינים בראיעו
 18 בראיעו ויהו השכן את דמיתו מעל בני ישראל
 19 בקנה את דמיתו בחונם ולא מליותו את בני
 20 ישראל בקמתו לכן אמר הגלי חן ל אהר
 21 פיתו שלום ויהוה לו אהרע אהריו פחור
 22 פדעת שלום פחה אשר קפא לאהריו ויהו על
 23 בני ישראל וישם איש ישראל הפכה אשר

בַּלַק מֵאֵשֶׁר דָּבַר בְּלִעַם וְעַל בְּלַק וּבְלִעַם פֶּן וְאֵל
 3 בְּמִוְפָתוֹ: וַיֹּאמֶר בְּלִעַם לְמַלְכֵּךְ הַדְּוָדָה עַל עֲלֵיךָ
 וְאֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאוֹת חֶבֶד מִדֶּדֶד־אֵמֶי
 4 וְהַדְּוָדָה לֵךְ וְיִקַּח שָׂפִיד: וַיֵּדַע אֱלֹהִים אֶת-בְּלִעַם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲתִשְׁבַּע בְּהִנְחָלְתִּי עִבְדִּי וְאֵלֶי
 5 פֶּן וְאֵל בְּמִוְפָתוֹ: וַיִּשָּׂם יְהוָה דָּבַר בְּפִי בְלִעַם
 וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בְּלַק וְכֹה תֹדַר: וַיָּשָׁב אֵלָיו
 6 וְהָיָה כַּכֵּן עַל-עֲלֹתָו דָּוָא וּמִלִּשְׂוֵי מֵאֵב: וַיִּשָּׂא
 7 מִשְׁלֵי וַיֹּאמֶר מִן-אֲדָמָה יֵצְאוּ בְּלַק מִלֶּךְ-מֵאֵב
 מִדֶּדֶד־רִקְעָם לְכֹה אֲדַבְּרֵי יַעֲלֶב וְכֹה וְעִמָּה
 8 יִשְׂרָאֵל: מִה אֶקַּב לֹא קִפָּה אֶל וְכֹה אֲזַמֵּר לֹא
 9 וְעַם יְהוָה: פִּי-מֵאֵשׁ צִיִּים אֲרַאֲפֵי וּמִבְּשֵׁת
 10 אֲשַׁרְפֵי וְרִשְׁמֵי לְכֹד יִשְׁפֹן וּבָנִים לֹא יִחַשְׁבוּ:
 11 מִי מִכֹּה עֲשֵׂי יַעֲלֶב וּמִסֹּס אֲדַבְּרֵי יִשְׂרָאֵל
 12 וְכֹחַ נִפְשֵׁי מֵת יִשְׂרָאֵל וְהָיָה אֲחִירֵי כְּמֹת:
 13 וַיֹּאמֶר בְּלַק אֶת-בְּלִעַם מִה עֲשִׂיתָ לִּי לְכֹה אֵיב:
 14 לְקַחֲוֶיךָ וְהָיָה פְּרִכְתָּ בְּיָדִי: וַיֵּן וַיֹּאמֶר הֲלֹא
 15 אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂם יְהוָה בְּפִי אִתּוֹ אֲשַׁמֵּר לְדָבָר:
 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּלַק לֵךְ נָא אִתּוֹ אֶת-מִקְדָּם אֲדוֹר:
 17 אֲשֶׁר יִרְאֶנּוּ מִשָּׁם אִם-סָעֵד תִּרְאֶה וְכֹלֵי לֹא
 18 תִּרְאֶה רִבְּבֵי לִי מִשָּׁם: וַיִּקְרָאוּ שְׂדֵה צִלְמִים אֶל-
 19 רֹאשׁ הַסִּבְעָה וַיָּבִן שְׁבַעֲהָ מִבֹּחַת וַיַּעַל פֶּן וְאֵל
 20 בְּמִוְפָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֶת-בְּלַק הַדְּוָדָה עַל עֲלֵיךָ
 21 וְאֵבֶי אֲקַדָּה פֹה: וַיֵּדַע יְהוָה אֶת-בְּלִעַם וַיִּשָּׂם
 22 דָּבַר בְּפִי וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶת-בְּלַק וְכֹה תֹדַר:
 23 וַיָּבֵא אֵלָיו הַדָּבָר עַל עֲלֵיךָ וַיִּשָּׂא מִשְׁלֵי
 24 וַיֹּאמֶר לֵךְ בְּלַק מִלֶּךְ-מֵאֵב: וַיִּשָּׂא מִשְׁלֵי
 25 וַיֹּאמֶר קוּם בְּלַק וְשָׁמַע הַדְּוָדָה עַד בְּנֵי צִפֹּר:
 26 לֹא אִישׁ אֶל וַיִּכּוֹב וּבְךָ אֲדָמָה וְיִחַסֵּם הַדְּוָדָה אִמֶּךָ
 27 וְלֹא יַעֲשֶׂה חֶדֶר וְלֹא יִקְמֹדָה: הָיָה בְּיַד לְקַדְוֵי
 28 וּבְיַד וְלֹא אֲשַׁבְּרֵה: אֲרַדְּבוֹשׁ אֲוֹן בְּיַעֲלֶב וְלֹא-
 29 רָאִה עֲמַל יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי עַמּוֹ הַחֲשֵׁר
 30 מִלֶּךְ פֹּה: אֶל מִצִּיּוֹתַם מִצְעֵרִים פְּתוּעֵת רֵאֵם
 31 לֹ: פִי אֲרַחֲשֵׁי בְּיַעֲלֶב וְלֹא-רִקְעָם יִשְׂרָאֵל
 32 פֶּעַת וַיֹּאמֶר לִי עֵיב וְלִישְׂרָאֵל מִדֶּשֶׁעַל אֵלֵי הָיָה
 33 עִם מְלִכָּה יִקְרָם וְכֹחַ וְיִחַסֵּם אֵלֵי לֹא יִשְׁכַּח עַד-
 34 יֵאבֵל סוֹרֵף חֶסֶד-חֲלִילִים יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר בְּלַק אֶת-
 35 בְּלִעַם בְּסִדְרָב לֹא תִקְבְּנוּ בְּסִדְרָב לֹא תִבְרַכְנוּ:

וְהַחֲזִיק אֶת-יִשְׂרָאֵל וְהַחֲזִיק אֲדִינְגֵל בְּלִעַם אֶת-
 26 הַדָּבָר וַיִּקַּח לְהַפְתּוֹ: וַיִּקַּח מִלְּאֲךָ הַדָּה עִבְדֵי
 27 וַיַּעֲמֵד בְּמִקְדָּם לֵךְ אֲשֶׁר אֲתִדְרֹךְ לְשׂוֹת מִן
 28 תִּשְׁמָעֵל: וְהָיָה הָאֲחֹן אֲתִמְלֵאךָ הַדָּה וְהַרְבֵּץ
 29 תִּשְׂחַת בְּלִעַם וְהָיָה אֵת בְּלִעַם וַיֵּדַע אֲתִדְרֹחֶן
 30 בְּצִמְקֵי: וַיִּשְׂחַת הַדָּה אֲרִדְשֵׁי הָאֲחֹן וַיֹּאמֶר
 31 לְבְלִעַם מִדֶּשֶׁעֲשֵׂרֵי לֵךְ פִּי הַחֲזִיק וְהֵי שֵׁשׁ
 32 וְגִלְמִים: וַיֹּאמֶר בְּלִעַם לְאֲחֹן פִּי הַחֲזִיק פִּי לִי
 33 לִשְׂדֵרֵיב פִּדְיָה פִּי שֵׁשׁ וְהַחֲזִיק: וַיֹּאמֶר הָאֲחֹן
 34 אֶת-בְּלִעַם הַדָּה אֲנִי אֲחֵרְךָ אֲשֶׁר-רִכַּכְתָּ עַל-
 35 מִשְׁרָף עֲדֵרֵיךָם הַדָּה הַרְבֵּם וְהַכְּפִי לֵעֲשׂוֹת
 36 לֵךְ פֹּה וַיֹּאמֶר לֹא: וַיַּעַל הַדָּה אֲתִרְעֵי בְלִעַם
 37 וְהָיָה אֲתִמְלֵאךָ הַדָּה כַּכֵּן בְּיַד הַדָּה וְהָיָה שְׁלֹפָה
 38 בְּיַד וַיֵּדַע וַיִּשְׂחַחוּ לְאִפְסוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלֵי מִלְּאֲךָ
 39 הַדָּה עַל-מִה הַיִּתֵּן אֲתִדְרֹכָהּ וְהֵי שֵׁשׁ הַגִּלְמִים
 40 הָיָה אֲנִי יִצְחָרִי לְשִׁמּוֹן פִּדְרֵט הַדָּה לְגֹדִי:
 41 וְהָיָה הָאֲחֹן וְהָיָה לְפִי הֵי שֵׁשׁ וְגִלְמִים אֵלֵי
 42 נִסְחָה כַּכֵּן פִּי עֵשֶׂה נָם אֲרַכֶּה וְהָיָה וְהָיָה
 43 הַחֲזִירֵי: וַיֹּאמֶר בְּלִעַם אֶת-מִלְּאֲךָ הַדָּה הַחֲזִירֵי
 44 פִּי לֹא יִשְׂחַח פִּי אֲחֵה כַּכֵּן לְקִרְאוֹתֵי בְּיַד עֵשֶׂה
 45 אֲסִדְרֵי בְּעִמְקָה אֲשׁוּבָה לִי: וַיֹּאמֶר מִלְּאֲךָ הַדָּה
 46 אֶת-בְּלִעַם לֵךְ עִם-הַדְּוָדָה וְאִם אֲתִדְרֹכֶם
 47 אֲשֶׁר-אֲדַבְּרֵי אֵלֶיךָ אִתּוֹ תֹדַר וַיִּקַּח בְּלִעַם עִם-
 48 שְׂוֵי מִלְּקֵי: וַיִּשְׁמַע בְּלַק פִּי בֹא בְלִעַם וַיִּצָּא
 49 לְקִרְאוֹתֵי אֶל עַד מֵאֵב אֲשֶׁר עַל-בְּמֵל אֶת אֲשֶׁר
 50 בְּקִצֵּה הַתְּבֵל: וַיֹּאמֶר בְּלַק אֶת-בְּלִעַם הֲלֹא
 51 שְׁלַח שְׁלַחֲוֵי אֵלֶיךָ לְקִרְאוֹתֵי לְמַה אֲרִדְחִכֶת
 52 אֵלֵי הַאֲכָם לֹא אֲכַל כְּפִדְיָה: וַיֹּאמֶר בְּלִעַם
 53 אֶת-בְּלַק הַדָּה אֲרִי אֵלֶיךָ עֵשֶׂה וְהֵי אֲכַל דָּבַר
 54 מֵאֲמָרָה הַדָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׂם אֱלֹהִים בְּפִי אִתּוֹ
 55 חֲדָרִי: וַיִּקַּח בְּלִעַם עִם-בְּלַק וַיָּבֵאוּ חֲדָרֵי
 56 הַחֲזֵרִי: וַיּוֹפֵךְ בְּלַק בְּיַד תְּצַן וַיִּשְׁעֵה לְבָלִעַם
 57 וְלִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִתּוֹ: וַיְהִי בְּבִקְרֵי וַיִּקְחוּ בְּלַק
 58 אֶת-בְּלִעַם וַיַּעֲלֵדוּ בְּמֹת בְּעַל וַיְהִי מִשָּׁם קִצֵּה
 59 הָעַם:

CAP. XXIII. כ

1 וַיֹּאמֶר בְּלִעַם אֶת-בְּלַק בְּמֹדֵל לְמַה שְׁבַעֲהָ מִבֹּחַת
 2 הָיָה לִי בְּיַד שְׁבַעֲהָ פִרְים וְשְׁבַעֲהָ אֱלִים: וַיַּעֲשֵׂה

כמדבר בלק כב ד"א

6 שכן ממלי: ותהי לכהניא אהדילי אהדעם
 וזה פרעצום הוא מפני אליל אהיל נהדעו
 ואהרשעו מדדאדעו פי דעשי את אהרשעו
 7 מרדך ואשר תהי יחוד: ואלו וקני מואב וקני
 מרדך וקסמים בידם וימא אל בלעם וידפו
 8 אלה דברי בלק: ויאמר אלהים לע סוה הילנה
 והשבו אתכם דם פאשר דפן יהיה אל
 9 וישבו שורר מואב עם בלעם: וימא אלהים אל
 10 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמנו: ויאמר
 11 בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב
 שלח אלי: וזה העם האצא ממצרים ויבם
 12 אהדען דהאדעו עשה להם כהדילי אלו אלה
 13 אהיל להלחם בו ונחשחיו: ויאמר אלהים אל
 14 בלעם לא תהו עמדם לא תהא אהדעם פי
 15 ברוך הוא: ויקם בלעם בנפך ויאמר אהשוי
 16 בלק לב אהאצעם פי מן יהיה לחתי
 17 להאדעו עמכם: וקמו שור מואב וימא אל בלק
 18 ויאמרו מן בלעם הוה עמנו: ויבא עד בלק
 19 שלח שליח רבים וכבדים מאהו: וימא אל
 20 בלעם ויאמרו לו מה אהל בלק בן צפור אל
 21 סא תפגע מתוך אלו: פרבדו אהבדו מאד
 22 וכל אשר תאמרו אלי אעשה ולהדיא כהדילי
 23 את העם הזה: ויש בלעם ויאמר אל עבדי
 24 בלק אסיתן לי בלק מלא ביתו כספ דודב לא
 25 אהיל לעם אהדעו יהיה אלו לעשה קטפה
 26 אה נהלה: ועשה שבו סא בזה נס אהם הילנה
 27 ואעשה מדדית יהיה דפן עמו: וימא אלהים
 28 אל בלעם לילה ויאמר לו אהילנה קו פא
 29 האנשים קום קו אתם וקו אהדעו אהשוי
 30 אדפן אהקו אהו תעשה: ויקם בלעם בנפך
 31 ויחבש את אהרנו ויקו עם שור מואב: ויחד
 32 את אלהים כידעו הוא ויתחבב מאד יהיה
 33 ברוך לשטן לו הוא רב על אהרנו ושטן עשו
 34 עמו: ותרם הארנו את מלאך יהיה סבב ברוך
 35 ודורו שלסה ברו וחס הארנו מן הילנה ומה
 36 בשוה וייד בלעם את הארנו להפחה הרוך:
 37 ויעמל מלאך יהיה במשעול הפרמים ברו
 38 מהה ותר מוה: ותרם הארנו את מלאך יהיה

29 כעס בלק: וארטיב סוה אהדעו אהע
 30 בלק ויאמר סוה אהדעו עמו וימא לקראת
 31 ישראל הפדפה וימא העה וקום בשוה:
 32 ויהי ישראל לשהדוב ויש אהאצו מארן
 33 ערבק עד בני עמו פי לו נבל בני עמו: ויפה
 34 ישראל את פלה העים האלה וישב ישראל
 35 בכל עיר האמור בששן וכל פתחה: פי
 36 הששן עד סוה מלך האמור הוא והוא לחם
 37 במקו מואב האשן ויקו אהדעו אהו
 38 ערבק: ערבן אמר והמלים פא הששן
 39 ויבנה והשק עד סוה: פראש צאה מהששן
 40 לנה: מקיפה סוה אלה ע מואב בעל במה
 41 ערבק אהרנה מואב אהה עם עמוש רון
 42 עו שליטם ונחשו בשוה למקו אמור סוה:
 43 וקום אהב הששן עדיק נשים ערשח
 44 אהו עד מדיבא: וישב ישראל ברוך האמור:
 45 והשלה משה לנה אהדעו וילכו פתחה
 46 ויש אהדעו אמורשם ויסו וי עלה הוה
 47 הששן וימא עד מלך הששן לקראתם הוא וכל
 48 א שפ למהמה אהדעו: ויאמר יהיה אל משה
 49 אהדעו אהו פי ברוך טהי אהו ואהדעו
 50 עמו ואהדעו עמיה לו פאשר עשה לסוה
 51 מלך האמור אהו וישב בהששן: ויח אהו
 52 ואת פמו ואת דעו ער פתח השארלו
 53 עוה ויהשו אהאצו:

CAP. XXII. כב

1 וישע בני ישראל ויחט בערבת מואב מעט
 2 לדון יהוה:

40 M O O O

3 ויורא בלק בן צפור את פלה אשר עשה ישראל
 4 לאמוריו ויחז מואב מפני העם מאד פי רב
 5 והא ויקח מואב מפני בני ישראל: ויאמר
 6 מואב אל קני מרדן עשה לחם הקהל את
 7 פלה במעבדו מלך השוה את נק השוה ובלק
 8 בן צפור מלך מואב בעת ההוא: והשלה
 9 מלאכים אל בלעם בן בעור פתחה אשר על
 10 הדד ארץ בני עמל לקראתו לאה דפה עם
 11 ויבם ממצרים דפה כסה אהדעו דהאדעו והא

1 ישראל ידך האחרים יקום ישראל וישב /
 2 מפני שמי: ויד ישראל מד לזדה ויאמר אם /
 3 קין חיון ארבעים זהה ביד ויהימוץ אר /
 4 שיהם: וישמע זהה בקל ישראל חיון אר /
 5 דבנעל וידים אחרים וארשיהם ויקרא /
 6 שם המקום דומה: פ
 7 ויסע מרד הדר חק יסטיף לסבב ארצו /
 8 ארם וחקצו נשדועם פרוץ: ודבר העם /
 9 באלהם ובמשה למה העלימו מפניהם למה /
 10 בפרץ פי אן לחם ואין מים ונשטט קצה /
 11 בלחם הקלקל: ושלח ידו בעם ארדפתאים /
 12 השורפים וישבו ארדועם וימר עדיב /
 13 מישראל: ויבא העם אלמשה ויאמר חטאנו /
 14 פידברת בזהו ונבד החפול ארדודה ויטר /
 15 מעלש ארדועש ויחפול משה בעד העם: /
 16 ויאמר יהוה אלמשה עשה לך שוף ושים אוזו /
 17 עלים זהו פלדשקו וראה אוזו חיו: ויעש /
 18 משה כשם שישת וישמרו על דבם זהו אם /
 19 לשון הדיש אר איש ודיש אריתש הפחשת /
 20 וחיו: ויסע בני ישראל ויחטו סבחו: ויסע מאבת /
 21 ויחלו בעיני העברים בפרץ אשר על פני מאב /
 22 מפורח וישמשו: משם מסע ויחטו בעל וד: /
 23 משם נסעו ויחטו מעב ארען אשר בפרץ /
 24 דהצא מצל האמרי פי ארען נבל מאב בין /
 25 מאב ובן האמרי: על פני אמר בסס מחמות /
 26 וזה אדירב בסוה וארדועלים ארען: /
 27 ואשר הפחלים אשר נסה לשבח ע וישען לנבל /
 28 מאב: ומשם באה הוא הפאר אשר אמר /
 29 זהו למשה אסף ארדועם ואחנה לחם מים: ס
 30 או ישיר ישראל ארדועיה האר: עלי /
 31 בא ער לה: בא חסרה טרם פיהו נדיב /
 32 העם במולק במשענם ומפרץ מסה: /
 33 ומפתה נחילאל וכחילאל במח: ומבמות /
 34 דביא אשר בשדה מאב ראש הססנה ולקספה /
 35 על פני הישימן: פ

12 רפים וקשת העדה ובעדם: ס ויאמר /
 13 יהוה אלמשה ואל ארען ימן ארדועמם פי /
 14 לקדשיו לעיני בני ישראל לכן לא תביא את /
 15 הקהל הזה אל ארצו אשר נחתי להם: הפה /
 16 פי מרטה אשר דב בני ישראל ארדודה וקש /
 17 פם: ס ושלח משה מלאכים /
 18 מקדש אל מלך ארם פה אמר ארעו ישראל /
 19 ארעו קשת את פלדועיה אשר מצאנו: /
 20 וירדו ארעו מצרמה ונשב במשעם ימים רבים /
 21 וירעו לנו מצרים ולחבוי: ונעצק ארדודה /
 22 וישמע קלנו ושלח מלכו ויאמר מפניהם וזהו /
 23 אמרו בקוש ער קצה נבולו: בעפדה /
 24 בארצו לא נעבד בשדה ובכרם ולא נשתה מי /
 25 באר חק המלך נלך לא נשה ימן ושמאל עד /
 26 אשר נעב נבולו: ויאמר אליו ארם לא חעב /
 27 פי פידוב אצא לראוץ: ויאמר אליו /
 28 בני ישראל במסלה נעלה ואסמימוק נשתה /
 29 אני ומלכי ונחתי מסם רק ארדוער פנלי /
 30 ארעו: ויאמר לא חעב וצא ארם לקראו /
 31 בעם פבד ובר חוקה: וימאן ארם קן אר /
 32 ישראל עב נבולו ויט ישראל מעלה: פ
 33 ויסע מקדש ויבא בני ישראל פלדועה דו /
 34 דודו: ויאמר יהוה אלמשה ואל ארען פד /
 35 דודו על נבל ארץ ארם לאמו: ויאסף ארען /
 36 ארעמו פי לא יבא ארדועו אשר נחתי לנני /
 37 ישראל על אשר מיתם ארעו למ מיתה: /
 38 קח את ארען וארדועו בני העל ארם דו /
 39 דודו וקשט את ארען את פנלו וקשטם /
 40 ארדועו בני ארען וקשט וצח שם: ויעש /
 41 משה כאשר צוה יהוה ויעל אל דוד הדו /
 42 לעיני פלדועה: וקשט משה את ארען את /
 43 פדו וקשט ארם ארדועו פל וימח ארען /
 44 שם באש דוד וירד משה ואלעו מדהו: /
 45 וירא פלדועה פי נוע ארען ויבכו ארדוען /
 46 שלשים יום פל בוח ישראל: ס

1 ושלח ישראל מלאכים אל ארען מלך האמרי /
 2 לאמו: ארעו בארצו לא נשה בשדה ובכרם /
 3 לא נשתה מי באר פדו המלך נלך עד אשר

והשמע הנבעי מלך ערד ושב הנעב פי בא

קט כמזכר הקח כ

16 והוא וכל אשר יע על פי השדה בחול הדב
 או במז או בצעם אדם או בקר יטמא שבעת
 17 ימים ולקחו לטמא ממנו סודת החצאת והחן
 עליו מים חיים אל פלו ולקח אוב וטבל בפנים
 18 איש טוהר ההיזק על האהל ועל מל האלים ועל
 הצמחות אשר יהיו על השדה ועל הצבע בצעם או
 19 בחול או בפת או בקר: והיה הפרו על
 השבט ביום השלישי וביום השביעי והטמא
 ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ בפנים וטוהר
 20 בצדו: ואיש אשר יטמא ולא ירחץ וכברתו
 הצפט והטמא מחוץ האהל פי אדם מקולש יהיה
 21 טמא מן קדו לארזיק עליו טמא הוא: והיתה
 להם לחקת שלם ומוה מן הצדקה וכבס בגדיו
 22 הצבע במי דבחה יטמא עד השבת: וכל אשר
 יגע בו הטמא יטמא והצפט הצפט הטמא עד
 השבת:

CAP. XX. כ

1 ויבא בני ישראל אל העדה מן פני צן בחוש
 הראשון וישב העם בצדו והמת שם מרים
 2 ותקבר שם: ולא יהיה מים לעדה ויקראו על
 3 משה ועל אהרן: ויב העם עם משה ואהרן
 4 לאמור ולו נעט נעט אהרן לפני יהוה: ולמה
 הצאתם אתנו אל הארץ הזאת אל הומוס הזה למות
 5 שם אהרן ובעדו: ולמה העליתם מפעלים
 6 להביא אתנו אל הארץ הזאת לא ומקום
 7 זרע והאקו ונסן והפין ומים אין לשותות:
 8 ויבא משה ואהרן מפני האהל אל פתח
 9 אהל מועד ויסלו על פניהם ויבא כבוד יהוה
 10 אליהם:
 11 וידבר יהוה אל משה לאמור: קח את הדפפה
 והאהל אתה ואתהן אהרן ואתהן אהרן ואתהן
 אתהן אל האהל לעניהם והחן מימיו והצאת להם
 מים מן האהל והשית את הדפפה ואת פניהם
 9 ויקח משה את הדפפה מלפני יהוה פאסד
 10 צהו: ויקראו משה ואהרן את הדפפה אל
 פני האהל ויאמר להם שמעו את המים המך
 הצפע הזה טמא אתם פרימיה באהל פלדבא
 11 אל האהל וכל אשר פאלו יטמא שבעת ימים:
 וכל על פתח אהל אהרן צמד פחול עליו טמא

1 מן האהל ואתהן אהרן ואתהן אהרן ואתהן אהרן
 2 פרימיה את הדפפה מן האהל והחן ללוא פתוחה
 3 פן והחצאת יקבו: ואכלתם אתו בכל מקום
 4 אדם ובהמה פרימיה הוא לכם חקף עבדתם
 5 פאלו מועד: ולא תטמא עליו וטמא פדו יטמא
 6 את הדפפה מן האהל ואתהן אהרן לא תחולל
 7 ולא תחטא

ס ס ס ס

CAP. XIX. ט

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור: והחן
 חקף החצויה אשר צפה יהוה לאמור דבר: אל
 2 פי ישראל ויקחו אהרן פרה אדמה תמימה
 3 אשר אין בה כלום אהל ארבעה עליה עלו
 4 והטמא אתה אל האהל והפך והצאת אתה
 5 אל אהרן לפניה ולחט אתה למסור: ולקח
 6 אהל ופך כמטה פמנעו יהוה אל לבו פני
 7 ואל מועד כמטה שבע פעמים: ותקח את
 8 הפרו לעניו את העדה ואת פשרה ואת דפפה
 9 על פניה יסודו: ולקח הצדק עץ אהרן ואוב
 10 וטב חלפתו והשליך אהרן שורפת הפרו:
 11 והם בגדיו הצדק ורחץ פשוט בפנים ואחר ויא
 12 אל הדפפה וטמא הצדק עד השבת: והצפת
 13 אהל וכבס בגדיו בפנים ורחץ פשוט בפנים וטמא
 14 עד השבת: ויאמר: איש טוהר את אשר יהיה
 15 ויהיה מחוץ לפניה במקום טוהר והיתה לעדה
 16 פני ישראל למשמחה לכו מיה חטאת היא:
 17 והם הצפת אהרן ואתהן אהרן ואתהן אהרן וטמא
 18 עד השבת והיתה לפני ישראל ולפי דבר פתוחם
 19 לחקת שלם: הצפע פתח לכל משל אדם וטמא
 20 שבעת ימים: והוא והחצאת ביום השלישי
 21 ביום השביעי יטוהר והכל לא ירחץ פתח
 22 השלישי וביום השביעי לא יטוהר: מל הצפע
 23 צח פשטו האדם אשר יטמא ולא ירחץ את
 24 מלצו יהוה טמא וכברתו הצפט והוא מוטמא
 25 פי מן קדו לארזיק עליו טמא יהוה עד טמא
 26 ו: והחן יהוה אדם פרימיה באהל פלדבא
 27 אל האהל וכל אשר פאלו יטמא שבעת ימים:
 28 וכל על פתח אהל אהרן צמד פחול עליו טמא

12 עלים פל שמדוד בביתו יאכל ארז: על חלב זרעו
 וכל חלב תיולש והגן האשחים אשר יחיים ליהוה
 13 לך סחובים: בפני כל אשר בארצם בארץ ישראל
 ליהוה לך יהיה פל שמדוד בביתו יאכל: פל
 14 חום בשוראל לך יהיה: פל פסור חום לכל
 פסור אשר יקריבו ליהוה פאדם ובפסמה יהיה
 קח זקן: פרה תפסיה את בטר והאדם את
 16 בטר הפסמה הפסמה תפסיה: וסדו מפר
 חולש תפסיה בשפח פסח חמטת שקלים בשקל
 17 הקולש עשמים גרה הוא: אך בטר שור או
 בטר פסב אבטר עו לא תפסיה קולש חום
 אדוקים תאק על הפסמה ואת חלפם תאקוד
 18 אשה לתי נדחו ליהוה: ובשום יהיה קח
 19 פתיה הפסמה ושק דאמן לך יהיה: על
 תחמת הקולש אשר יחמו בני ישראל ליהוה
 טרתי לך ולמקו ולביתו אתו לחק עלים פתיה
 מלח עלים הוא לפני יהוה לך חורש אתו:
 20 ויאמר יהוה אל אהרן פאדום לא חסל חלק
 לא יהיה לך בחובם אף חלקו ונתחלקו חרש
 21 בני ישראל: ׀ ולמי לי היה טרתי
 פל מעשר בשוראל לחזה חלק עבדום אשר
 22 חם עבדים אדעבנת אול מיטו: ולא יקריבו
 עוד בני ישראל אל אול מיטו לשאת חטא
 23 למתו: ועבד דמי הוא אדעבנת אול מיטו
 חום שאו עולם חקה עלים לחוים וחרש
 24 בני ישראל לא יסלו נחלה: פי אד מעשר
 בני ישראל אשר יחמו ליהוה תחמה טרתי
 לחום נחלה על פן אמרתי לחם פתו בני
 ישראל לא יסלו נחלה: ׀
 25 ודפי יהוה אל משה לאמר: ואל דלום תדפי
 26 ואמרת אלום פרהקו מאח בני ישראל את
 המעשר אשר טרתי לכם מאחם פנחלכם
 ודמחום מפני תרומת יהוה מעשר מדמעשר:
 27 וכחשב לכם תחמחם פתו מדתו וכלאה
 28 מדתו: פן יחמו נסאחם תחמת יהוה
 מפל מעשר חוים אשר יקרו מאח בני ישראל
 ותחום מפני אד תחמת יהוה לארץ הפתו:
 29 מפל מוטעום תחמו אח פל תחמת יהוה

אתו לבחור לו ויאמר פרה ויבץ צרף וימלא
 24 שקלים: ויצא משה אד פל הפסמה מלפני
 יהוה אל פל בני ישראל ויאמר יהוה אל
 משה:
 25 ויאמר יהוה אל משה והטב אד מפנה ארץ
 לפני העדות למשמרת לאות לבני מתי וכל
 26 התלפום מעלי ולא ימרו: ועש משה כאשר
 צוה יהוה ארץ פן עשה:
 27 ויאמר בני ישראל אל משה לאמר הן פועם
 28 אבטו פלט אבטו: פל הקרב והקרב אל
 משכן יהוה וימת האדם חמו לטעו:

CAP. XVIII. יח

1 ויאמר יהוה אל אהרן וקחו וקחו אבוק
 אדוק ומלא אדוקן הפקלש והאיה וקחו אדוק
 2 חטא אדוקן פדחובם: וגם אדאדוק מפה
 לו שבט אבוק הקרב אדוק וילוו עליו וישחוקו
 3 והאיה וקחו אדוק לפני אול העדות: ושמו
 משמרתו ומשמרת פל יהוה אף אל עליו
 הקולש ואל הפסמה לא יקריבו ולא ימרו נס
 4 חם נסאחם: וילוו עליו ושמו אד משמרת
 אול מיטו לכל עבדת יהוה וכל אד קריבו אלום
 5 לשמחום אח משמרת הקולש ואת משמרת
 הפסמה ולא יהיה עד קצת על בני ישראל:
 6 ואי היה לקחו אדאדוקים חלום סחוק בני
 ישראל לכם מתח טחום ליהוה לעבו את
 7 עבדת אול מיטו: והאיה וקחו אדוק משמרת
 אד פדחובם לכל דבר הפסמה למפדת לשבת
 בעבדת עבדת מתח אתו אד פדחובם ויהוה
 הקרב ימת:
 8 ודפי יהוה אל אהרן ויאמר יהוה טרתי לך אד
 משמרת תחמו וכל קולש בני ישראל לך
 9 טחום למשמרת לבקו לחק עלים: ויה יהוה
 לך מקולש והקולש מדחאש פל ספנם לכל
 מחחום וכלל תסאחום וכלל אשמים אשר ישמו
 10 לי קולש קולשים לך הוא ולבנקו: בקולש
 הקולשים חאכלט פלום יאכל אף קולש יהוה
 11 לך: ויה לך תרומת מתום לכל חמסור בני
 ישראל לך טחום לבקו ולבטרה אתו לחק

במדבר קרח יז קז

עליהם לקח אהרן עלה ארבעה אל מועד
 ויהי כבוד יהוה אל כל העדה: וידבר
 יהוה אל משה ואהרן לאמרו: הדלו מן
 העדה הזאת ואכילה אדם פתעו וישל על
 פניהם ואכילו אל אלהי החרות לכל בשר האיש
 אשר ירמא ועל בל העדה הקצת: ו
 וידבר יהוה אל משה לאמרו: דבר אל העדה
 לאמור והעלו מסביב למשכן לקח דתן ואבירים:
 ויבא משה ויקח אל דתן ואבירים וילב אהרן
 ובע ישראל: וידבר אל העדה לאמור סוד לא
 של אלהי האנשים הרשעים האלה והלחש
 בל אשר להם פן תפסו בכל האמרים: ועלו
 אל משכן לקח דתן ואבירים מסביב דתן
 ואבירים תבא ככלם פתח אוהלים ונשחם
 נשחם וטפסו: ויאמרו משה וזאת תועת פר
 יהוה שלחני לעשות את בל העששים האלה
 כי לא סלפני: אם יבמת בל האדם ימתן אלה
 יקח בל האדם ישקר עליהם לא יהיה
 עשיתי: ואם פריאה יבא יהוה ונעשה הודמה
 אדשה ובלש: אדם ואת בל אשר להם ויהו
 חים של אלה וידעם כי נאצו האנשים האלה
 איהיה: יהוה בכלו להם את בל הימים
 האלה ויבצע הודמה אשר תחיהם: ונסתח
 יהוה אדשה ותבל אדם ואת דתיהם ואת
 בל האדם אשר ללח ואת בל הכוש: ויהו
 עם וכל אשר להם חים של אלה ויבא עליהם
 והיוץ ויאבדו מן הקהל: וכל ישראל
 אשר סביביהם נסו להם כי אמרו פך
 תבלש הארץ: והש נאצו מאת יהוה ותאכל
 את הימשים ומאחם איש מקיבו הקטור:
 ו

CAP. XVII. 1

וידבר יהוה אל משה לאמרו: אמר אל העלו
 בן אהרן הפך ויהם את המחות מן העדה
 ואת האש ויהי האהרן כי קטשו: את מחות
 הרשעים האלה בנשחם ועשו אדם רשע
 פתעו צפי למותם פריהם לשריה
 ויבא משה ויהו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר

הבן את מחותו ויהוה את הרשעים
 וירשעם צפי למות: ופך לבני ישראל למען
 אשר לא יקרב אדם וי אשד לא מרת אהרן
 והא להקטור קטור למני יהוה ולא יהיה
 לקח וכעזר פאשר דבר יהוה פד משה
 לו: ו

ועלו כל ערת בני ישראל ממחות על משה
 ועל אהרן לאמור אים המים אדם יהוה:
 והו פתחל העדה על משה ועל אהרן ונסו
 אל אהל מועד והפר כפרו העני ויהי פחד
 יהוה: ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד:
 ו

וידבר יהוה אל משה לאמרו: והפ
 מן העדה האלה ואכלה אים פתע וישל
 על פניהם: ויאמרו משה אל אהרן קח את
 המחות ותרעליה אש מעל המחות ושם
 קטור חלקך מרה אל העדה וכפר עליהם
 כי צא הקצת מלפני יהוה החל הגתו ויקח
 אהרן פאשר: ודבר משה ויהו אל יהוה ויקח
 והו החל הגתו בעם ויהו את הקטור ויבא
 על העם: ויעמד בן דתיהם וכן יהיה ותפצ
 הפצת: ויהו הפתח בפנפה ארבעה עשר
 אלק ושבע מאות מלבד הפתח על דת קחו
 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד
 והפנפה נעשה: ו

וידבר יהוה אל משה לאמרו: דבר אל בני
 ישראל וקח מאחם מפה מפה לבית אב מאח
 בל נשואים לבית אחרם שנים עשר מפות איש
 את שמו תכתב על מפות: והא שם אהרן
 תכתב על מפה לו כי מפה אהרן לאש ביה
 אחרם: והפחם פחד מועד לפני העדות אשר
 אעז לכם שמהו: יהוה האיש אשר אבחר
 פ מפה וסחר והשפתי מעלי את חלפת בני
 ישראל אשר הם מליים עליכם: וידבר משה
 אל בני ישראל ויהו אלו: כל נשואים מפה
 לנשיא אהרן מפה לנשיא אהרן לכת אים שנים
 עשר מפות ומה אהרן בן דתן מפותם ומה משה
 את המפות לנשי יהוה פחד העדות ויהי מפות
 ויבא משה אל אהל העדות והפר פתח מפה

משה מן האם אשר צוה יהוה הלאה לדורכיכם
 24 ויהי אם מעט העדה מעשה לשגגה ועשו
 כל העדה פר בן צבא אחד לעלה ליה מיתה
 ליהוה ומתוהו וכספ פמשט ושעיר עזים אחד
 25 לחפזו וכפר הבזק על כל עדת בני ישראל
 ונסלח להם פר שגגה הוא הם הלא איד
 קרבם אשה ליהוה חצוצרות לפני יהוה על
 26 שגגתם ונסלח לכל עדת בני ישראל ולזר
 הגר ברחכם פי לכל העם בשגגה: ס
 27 ואסינש אחת החמסא בשגגה והקריה עו
 28 בדת שגגה לחמסא: וכפר הבזק על גפוש
 השגגה בחמסא בשגגה לפני יהוה לכפר עליו
 29 ונסלח לו האוהה בבני ישראל ולזר הגר ברחכם
 30 וחיה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: ותפס
 אשר תעשה: פד רמה מן האוהה ומן הגר
 אר יהיה: הוא מגדף ומכחה הפסח והוא
 31 מקרב עמה: פי דם יהוה בזה והוא כפוחו
 הגר הפרו והפסח הפסח הוא ענה: ס
 32 ויהי בני ישראל במדבר ומצאו איש מקלש
 33 עצים פזם השפח: וקריב אלו המצאים אלו
 מקלש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
 34 העדה: ויצוהו אלו בפשמר פי לא פוש מד
 35 עשה לו: ס ויאמר יהוה אל משה מוח
 ימח האיש רגש אלו מבנים כל העדה מוחץ
 36 לפניה: ויצאו אלו כל העדה אל מחוץ למחנה
 וירגמו אלו באבנים ומח פאסר צה יהוה איד
 משה:
 37 ויאמר יהוה אל משה לאמו: דבר אל בני
 38 ישראל ואמרו אליהם ועשו להם ציצת על פנמי
 סוידים לדורם וסגו על ציצת הפסח פחיל
 39 חבלתו: ויהי לכם לציצת והאוחים אלו
 חסיהם איד כל מצות יהוה ועשיתם אותם
 ולא תחזוהו אחיו לבכם והחזו עיניכם אשר
 40 אים זים אחיהם: למען תוודו ועשיתם
 אה כל מצותי והייתם קדשים לאלהים:
 41 אלו יהוה אלהים אשר הוצאני ארצם
 מארץ מצרים לדעת לכם לאהים אני יהוה
 לזככם:

1 וישלח בן יצחק בן קנה ברעו חתן ואמרים
 2 בני אליאב ואין בן שלמה בני ראובן: וקמו
 לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים
 ומחמשים נשיא עדה קראו מועד אשר שטם:
 3 וישלחו על משה ועל אהרן ואמרו אלהים רב
 לכם פי כל העדה פלם קדשים ורחכם יהוה
 ומדיע ותחשאו על קול יהוה: וישמע משה
 4 וישל על שמעו: ויהי אלהיה ואל כל עדתו
 לאמו: זקן וזע יהוה איד אשר לו ואיד הקדוש
 וקריב אלו ואל אשר יסדו: קריב אלו:
 5 ואח עשו קדש לכם מחולת קדוה וכל עדתו:
 6 והני בזן: אש תשימו עליה: קטחה לפני
 7 יהוה מזה יהוה האיש אשר יבחר יהוה הוא
 8 הקדוש וברלכם בני לווי: ויאמר משה אל
 9 קדוה שמעו: בני לווי: המעט מבם פי
 10 הנהיל אלו ישראל אחכם מעדה ישראל
 להקריב אחכם אלו לעבד איד עבדו משפן
 11 יהוה ולעמד לפני העדה לשוהם: וקריב אהרן
 12 ואיד כל אחיו מברליו אחיו ובשטתם גם
 13 פניה: לכן אהרן וכל עדתו הפעים על יהוה
 14 ואהרן מדהוא פי תלוס עליו: וישלח משה
 15 לקרא חתן ומכנים בני אליאב ואמרו לא
 16 נעלה: המעט פי העליות מארץ: גם חלב
 17 ידבש להמחטו בפדמי כרהשתר עלינו גם
 18 השתדו: אף לא אלהיך ובה חלב ודבש
 19 הביאנו והיה לנו מחלת שדה וסם העיני
 20 האנשים הים תפס לא נעלה: ויהו למשה
 21 מאד ויאמר אל יהוה אלהיך אל מנתחם לא
 22 חמדו אהו מרם משארו ולא העשו אהארו
 23 מהם: ויאמר משה אל ליהוה וכל עדתו
 24 יהו לפני יהוה אהה הם ואהרן מזה: וקחו
 25 איש מחוהו ורחכם עליהם קטחה והקריבם
 26 לפני יהוה איש מדיעו חמשים נשיא
 27 מחולת ואהו ואהרן אלו מדיעו: וקחו אש
 28 מחוהו וחתנו עליהם אש וישמינו עליהם קטחה
 29 יעמדו פחה אה מועד ומשה ואהרן: ויקהל

במדבר שלה טו קה

והבנעמי יושב בעמק מצור פני וסעי לכם המצור
והבנעמי יושב בעמק מצור פני וסעי לכם המצור
והבנעמי יושב בעמק מצור פני וסעי לכם המצור

CAP. XV. טו

וידבר יהוה אל משה לאמר: ויבן אל בני
 ישראל והמרת אלהם כי תבא אל הארץ
 משבתיכם אשר אני מצו לכם: ועשיתם אשה
 ליהוה עלה ארזים לפלא נח או מבנה או
 במעשיכם לעשות בית יהוה ליהוה מרדבקר
 או מרדבאן: והקריב הקריב קרבן ליהוה
 מצרה מלת עשורן ככל פרשת הדין שמן:
 ויבן לכסף רביעה דהין תעשה על העלה או
 לזבן לכבש האחד: או לאל תעשה מצוה
 מלת שני עשורים מצוה בשמן שלשת הדין:
 ויבן לכסף שלשת הדין הקריב בית יהוה ליהוה:
 וכרת עשה קרבן עלה ארזים לפלא נח
 או שלמים ליהוה: והקריב על קרבן בקר מצוה
 מלת שלשה עשורים ככל בשמן חצי הדין:
 ויבן הקריב לכסף חצי הדין אשה ויהי יהוה
 ליהוה: ככה יעשה לשור האחד או לאל
 האחד או לשנה בפשיש או בעזים: פמספר
 אשר תעשו ככה תעשו לאחד פמספרו כל
 האורח יעשה ככה את אלה לחצי אשה
 בית יהוה ליהוה: ומינעו אתכם כי או
 אשר בחוככם לדעותכם ועשה אשה בית
 יהוה ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: והקריב
 חקה אחד לכם ולנר הדין חקת שלם
 לדעותכם ככם פני יהוה לפני יהוה: ויהיה
 אחד ומשפט אחד יהיה לכם ולנר הדין
 אתכם: **ד**

וידבר יהוה אל משה לאמר: ויבן אל בני
 ישראל והמרת אלהם באמכם אל הארץ אשר
 אני מבוא אתכם שמה: יהיה פמלכם מלחם
 הארץ תרימו תרומה ליהוה: ראשית ערסותם
 חלה תרימו תרומה פתחתם לך כן תרימו
 אותה: בראשית ערסותכם תחת ליהוה תרומה
 לדעותכם: **ס** וכי תשאו ולא תעשו
 את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל
 משה: או כל אשר צוה יהוה אליכם ביד

אשר לא שפחה תעש ותשפח: והעמלק
 והבנעמי יושב בעמק מצור פני וסעי לכם המצור
 ויבן יסעין: **ד**

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד
 מתי לעדה רדעה האמת אשר הפה מלימם
 על ארץ חלפת בני ישראל אשר הפה מלימם
 על שמעתי: אלו אלהם חרתי סאתיה
 אכלא כאשר דברים באני כן אעשה לכם:
 כפדור יהוה יפלו טרפים וכל פקיהם לכל
 מספרים מכן עשיתם שנה ומעלה אשר
 הלימם עליו: אדאתם חסא אל הארץ אשר
 שאר ארצו לשון אתכם בה כי אדפלב
 כקיסה ויהושע בנתן: וטפכם אשר אמרם
 לו יהוה ויהיאת אלה ודעו את הארץ אשר
 טמאכם בה: וטריכם אים יפלו כפדור יהוה:
 וטמאם יהוה ועם כפדור ארבעים שנה ומשא
 אדמותיכם עד הם פנרם כפדור: כמספר
 האים אשר פתחם את הארץ ארבעים חם
 חם לשנה יום לשנה השא את שנותכם
 ארבעים שנה ודעם את חסאתו: אני יהוה
 דפדור אכלא: ואה אעשה לכל העדה רדעה
 האמת היעדים על כפדור יהוה יהמי ועם
 יסעו: והאנשים אשר שלח משה לתור ארץ
 הארץ וישם וילוט עליו את מל העדה לדצוא
 דפה על הארץ: וימרו האנשים מצא דפד
 הארץ רעה כפנסה לפני יהוה: ויהושע בן
 נון וכלב בן יפנה היו מראשנים היום והאלים
 כדור את הארץ: וידבר משה את הדברים
 האלה אל כל בני ישראל ותחבולו העם מאד:
 וישבבו בכך ויעלו אל ראש ההר לאמר הנה
 ועלנו אל המלחם אשר אמר יהוה כי חסאתו:
 ואמר משה למה זה אים ערים את פי יהוה
 והוא לא תעלה: אל תעלה כי אין יהוה בקרבם
 ולא תנצלו לפני אימם: כי העמלק והכנעני
 עם למימם תמלחם פדור כיעל כן שבתם
 כפדור יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: ויעלה
 לעלה אל ראש ההר ויאון בית יהוה
 וטמאם לארץ מערב הפתח: וירד העמלק

טו וכלב בריספה מדברתם את דמיון קצו
 בגידתם: ואמרו אל כל עדה בני ישראל 7
 לאמר דברך אשר עשית בה לחזי אלה טובה
 דברך מאד מאד: אסדוסף בני דודה דביא 8
 אחנו אל דברך האמת ונתת לנו דבר אשר
 הוא וכן חלב דבש: אך בידעה אל תסחרו 9
 ואחם אל תהיו ארבעם דברך פי לחמת
 דם כי צלם מעללים וידעה אחנו אל תהיו: 10
 ואמרו כל דודעה ליום אחם פאכנים וכסד
 דידה טאה פאחל סופו אל כל בני ישראל:

ס

11 ואמר דודה אל משה עד אכה יכאצני העם
 הזה ועד אכה לרי אכעט כי בכל הארצות אשר
 עשיתי בצרפ: אכפו ביום וארשנו ואעשה 12
 ארצה לטיב וכול ועצום כפפו: ואמר משה
 אל דודה ושמעו מעתה פדעלותי בכחך את
 העם הזה כצרפו: ואמרו אל יושב דברך 14
 האמת שמעו פי אחנו דידה בקרב העם הזה
 אשר ען פקו טאה: אחנה דידה ו עכנו עמד
 עלים ועמד ען אחנה דבר לפניהם וחסם
 וכעמד אש לילה: דמיתה ארבעם הזה 15
 פאיש אחו ואמרו דחם אשר שמענו את
 שמעך לאמר: מצלות יכלת דידה להביא את
 העם הזה אל דברך אשר ישמע להם וישחםם
 בצרפו: ועשה ויגלם פח אדני פאשר דפדת 17
 לאמר: דידה דבר אפים ורכיחוס נשא ען
 ופשע ופקה לא יקה פקו ען אמת על בנים
 על שלשים ועל צדעים: סגדלא לען העם 19
 הזה כגול חסדך וכאשר משאחה לעם הזה
 מצדעים ועד דעה: ואמר דידה סלתהי 20
 פדברך: ואולם חראני וימלא כסד דידה את
 כל דברך: פי כל דאששים חרם את צבול 22
 ואת אחיו אשר עשיתי כמצדים וכמדפ וינפו
 ארץ זה עשו פעמים ולא שמש בקלוי אב 23
 דא את דברך אשר משפתי לאחם וכל
 כאצני לא יראה: ועשיו כלב עקב דידה וחו 24
 ארת עפו וימלא אחיו וביאחו אל דברך

21 ויעל ויחזי את דברך כמדפ ען עד דוד
 22 לא חמת: ויעל כנב ויבא עד חסון ושם
 אדוכן לשני וחלמי ליד הענק חסון שבע
 23 שנים כנחה לפני צען מערים: ויבא עד טל
 אשבל ויחזו משם ומרה האשבל עבם
 אדוד וימארו בפוטו בשנים ומדדפנים ומד
 24 דהאנים: לפקים דידה קרא כול אשבל על
 אדוד האשבל אשר פרתו משם בני ישראל:
 25 וישבו מחר דברך מקו ארבעים יום: וילכו
 26 ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני
 ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אחם דבר
 27 ואת כל דעדה ויחם אדשני דברך: וכסד
 לו ויאמרו פאח אל דברך אשר שלחנו את
 28 ונת חלב דבש הוא וחד פיהו: אסס פי
 עו העם דישב דברך דערים בצות כולת מאד
 29 ונסדלו הענק ראש שם: עמלק וישב בארץ
 דגב דתמי דתובס דהאמלי וישב דר
 30 דרפני וישב על דים ועל די הידן: ויהי
 כל את דחם אל משה ואמר עלה נעלה וירשנו
 31 ארצה פריכול סבל לה: והאששים אשר עלו
 עפו אכול לא נכל לעלות אל העם פדחוק הוא
 32 כפפו: ויצאו דבר דברך אשר חת אלה
 אל בני ישראל לאמר דברך אשר עשית בה
 לחזי אלה דבר אכלת וישכיה הוא וכל העם
 33 אשר דאית בתוכה אנשי מדות: ושם דאית
 את דפסלים בני עקב מדפסלים ופד בעינת
 פדעים וכן דאית בעינתם:

CAP. XIV. די

1 ויחשא כל דעדה ויחם את דולם ויכפו העם
 2 בקילה דהוא: וילעו על משה ועל אהרן על
 בני ישראל ואמרו אלהם פדעדה לירחט
 3 פדברך כפדים או פמדפ הזה לרמתו: ולמה
 דידה כמא אחנו אל דברך האמת לסבל כדוב
 4 נשע ופספ יחזי לבו דלא טוב לנו שוב
 5 מפניהם: ויאמרו איש אל אחיו טאה ראש
 6 וישכיה מפניהם: וישל משה ואתן על פניהם
 6 לפני פדקל עת בני ישראל: ויחשע כד

במדבר שלח יג

משה כי אדני אלני הוצאת עלי ליהוה
 12 אלהי ישראל ואמר הוסיפו אלני הוצאת עלי ליהוה
 אלהי ישראל מרובם אפני ויאכל העם משה
 13 ויצעק משה אליהוה לאמר אל מה רמא נא
 ליהוה
 14 ויאמר יהוה אל משה ואמר ידך חזק בפניה
 הלא חזקם שבעת ימים ויפגור שבעת ימים
 15 מרחץ למחלה ואמר הוסיפו ויפגור מרים
 מרחץ למחלה שבעת ימים והעם לא נסע עד
 16 האסף מרים ואמר נסע העם מתצרות
 ויהי במדבר פארן

ס ס ס לו 37

י CAP. XIII.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים
 ויחזרו ארצה פנען אשר אני נתי לבי ישראל
 אלהי אחר אל אחר למפה אחרו השלחו כל
 2 משיא דם: ושלח אתם משה מומדפ פארן
 על שפי יהוה פלים אנשים ראשי בני ישראל
 3 הפה: והלה שמותם למפה ראובן שמשע בן
 4 זפור: למפה שמעון שמשע בן דודי: למפה
 5 יהודה גלב בן יוסף: למפה יששכר תאל בן
 6 יוסף: למפה אפרים הלשע בן חנון: למפה
 7 בנימן פלטי בן דבואי: למפה זבולון בדיאל
 8 בן סדי: למפה יוסף למפה מנשה בני בן
 9 ססי: למפה דן עמיאל בן גמלי: למפה
 10 אשר סחר בן מיסאל: למפה נפתלי חנני בן
 11 וססי: למפה גד נחמאל בן ממי: אלה שמות
 12 האנשים אשר שלחו משה לחז ארצה פארן
 13 ויקרא משה להלשע בן חנון הלשע: ושלח
 14 אתם משה לחז ארצה פנען ויאמר אלהם
 15 עליו זה פנען ועליתם ארצה: והאתם
 16 ארצה פנען מהדוא והאתם דאשנ עליה
 17 החוק הוא הדפה המעט הוא אסרובי ומה
 18 הארץ אשר דוא ישב פה המורה הוא אסר
 19 רעה ומה העשים אשר דוא ישב פדה
 20 הנמנמים אסרובממים: ומה הארץ השמנה
 21 הוא אסרוב דאש פה עץ אסרוב והיה חקם
 22 ולקחם מפי הארץ חלמים ומי בפת ענבים:

הלשע מיד ויחזק עלם ויהי חלמה בפתים
 2 ולא יצא האלה ויחבא בפחמה: ויהי
 הלשע חז למשה ויאמר אליו ומיד מנבאים
 3 בפחמה: ויפן הלשע בן חנון משה
 4 מן פחמה ויאמר אדני משה בלום: ויאמר לו
 משה המבא איהו לי ולי חנון בלשע יהוה
 5 נבאים ביהוה יהוה ארדודו עלים: ויאמר
 6 משה אל הפחמה הוא חקני ישראל: יהוה
 7 נסע א מחר יהוה ויגו שלים מרדא וילש
 8 על הפחמה פדוד חס פה וברוך חס פה
 9 סכודו הפחמה וסאפחים על שפי הארץ:
 10 ויגם העם פלדום יהוה ומלדאליה וכל
 11 חס הפחמה ויאמר ארדודו הפחמה אפי
 12 יהוה חמים וישפוד להם שפוד סכודו
 13 הפחמה: הפשו שפוד בן שפוד סום ופדה
 14 חק יהוה יהוה עם ויך יהוה בעם מפה פדה
 15 סארי ויקרא ארדודו פקום יהוה סכודו
 16 הפחמה פישם קמו ארדודם הפחמאים
 17 סכודו הפחמה נסע העם הפחמה ויהו
 18 פחמה:
 ס

י CAP. XXII.

1 ויחזר מרים וחרון במשה על ארצה האשה
 הנשורה אשר לקח בראשה כשירה לקחו:
 2 ויאמר דרך ארץ במשה דבר יהוה הלא עם
 3 עם דבר וישמע יהוה: האיש משה עם
 4 סאד ככל האדם אשר על שפי האדמה: ס
 5 ויאמר יהוה פחום אל משה ואל ארדודו ואל
 6 סחים צא שלשחם אל ארז מעד ויצא
 7 שלשחם: ויחז יהוה בעמד על ויעמד פחח
 8 הארץ ויקרא ארדודו ומרים ויצא שניהם: ויאמר
 9 שמשע נא דמי אסרוביה נבאכם יהוה בפחמה
 10 אלו ארדודו פחלים ארדודו: לרם עמי
 11 משה בכל פחיו נאמן הוא: פה אל פיה
 12 ארדודו ומהו ולא סכודו והמנה יהוה
 13 יכנס וישלע לא יהאם לרם בעברי במשה:
 14 ויהי חק יהוה עם ויך: והעם סר מעל
 15 הארץ חפה מרים מפועת פשלו ויפן ארדודו
 16 אל מרים חפה מפועתו: ויאמר ארדודו אל

11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך
 ולמה ארמסתי חן בעיניך לשום ארמסתי
 12 כל ימיך הזה עלי: האנכי חריתי את פלדעם
 יהוה ארמסתי ואתוידו ברחמי אל שמו
 בחלקי פאשר ישא ראובן אהיהלך על הארמה
 13 אשר לשבעת לאביו: מאין לי פשו לחת
 למלדעם הזה פריבפי עלי לאמר חסדעט
 14 בשר וטאבלה: לראובל אנכי לבני לשאת
 15 ארבעלדעם הזה פי כבד מפני: וחספתי |
 ארבעשה עלי דגמי מא רת ארמסתי חן
 בעיניך ואל אראה ברשיו |

16 ויאמר יהוה אל משה אספד עלי שבעים איש
 מקרב שחאל אשר תעתי פיהם וקני העם
 ושטרו ולקחתי אום אל ראול מעדו ודחצבו
 17 שם עפקו: ויודו ודברתי עמך שם ופצתי
 כד דרוח אשר עלך וטמתי עליהם וטמתי
 איתך במשא העם ולא חשאת איתה לבתי:
 18 ואלה העם ואלמר התקישו למדו ואלהם
 פשו פי כפרים פאני יהוה לאמר מי ואלכלו
 פשו פריטוב לט במצרים ותון יהוה לכם פשו
 19 ואלכלום: לא יום אחד תאכלו ולא ימים

ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים
 יום: עד חולש ימים עד אשר יצא מאפכם
 20 יהוה לכם לרוא יקן פי מאסיהם ארדויה
 אשר בקרבכם ותכפו לפעול לאמר למה זה
 יצאנו מצרים: ויאמר משה לש שרמאחז אלה
 21 תלוי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת
 פשו אתון ליום ואלכלו חולש ימים: והצאן
 22 ובקר ישחט לום וכפא לום אם ארדלדני
 היום יאמר לום וכפא לום: |

23 ויאמר יהוה אל משה הוד יהוה תקצר שעה
 24 תראה ויקוץ דמי אסילא: ויצא משה ודבר
 אלדעם את דברי יהוה ויאמר שבעים איש
 25 מוקני העם ויעמד אום סביבת האהל: ויד
 יהוה | בעין ודבר אלו ואלכלו כד דרוח אשר
 עליו ותון על שבעים איש הקבם ויד פטח
 26 עליהם רוח ותכבא ולא יסבו: וישאר שני
 אנשים | בפתחה שם האחד | אהרן ושם

25 ואלע דל מונה בדרך מאפי לל דהמתח
 26 לצבאום ועל צבאו ארבעה בן עשרשתי: ועל
 27 צבא משה בני אשר פנעאל ברעסון: ועל
 28 צבא משה בני נטקלי ארבע ברעסון: אלה
 29 כמסע ברישאל לצבאום וישע: | ויאמר
 משה לחוב ברעסאל הפתלי ותון משה
 30 מסעים | אטטו אלהיפוקם אשר אמר יהוה
 ארץ אתון לכם לכה איתם ותבטנו לך פרידה
 31 דפרטוב על ישראל: ויאמר אלה לא אלה
 32 פי אסאל ארצי ואלמולושי אלו: ויאמר
 אלה תקטן ארצי פי | על בן תעתי חסיל
 33 בפדף הדיתי על לעינים: ותיה פרחקו
 עפט הדיה | הפוב יהוא אשר יטוב יהוה
 34 עפט ותבטנו לך: ויסע מרד יהוה הדי
 שלשית ימים ואלון פריח יהוה סעע לפתים
 35 הדי שלשית ימים לתור לום כמדהו: וענן
 יהוה עליהם ימים כנסעם כד דהמתח: |
 36 ויד פנעו הארץ ויאמר משה קמה יהוה ופצו
 ארצו וינסו משטחו מפניו: ובכחה יאמר שנה
 יהוה רבבתי אשר ישראל: |

CAP. XI. A

1 ויד העם כמתאלים רע פאני יהוה וישמע
 יהוה וידו אפר ותבער בם אשר יהוה ותאכל פקצה
 2 דהמתח: ויצעק העם אל משה ותפול משה
 3 ארדויה ותשקע האשו: ויקרא שרדנקום
 4 יהוא תבערה פריבערה בם אשר יהוה:
 5 והאססקו אשר בקרבו הראוה האוה וישבו
 6 ויכפו גם בני ישראל ויאמר מי ואלכלו פשו:
 7 ומי ארדויה אשר טאכל במצרים חנם
 8 את הקשאים ואת האפסאים ואת הדחצור ואת
 9 הדפצלים ואת הדשומים: ועתה נשטנו ונשה
 10 אין כל בלתי ארדון עיני: והמן פודע בך
 11 דוא ועיט פען נבדלו: שטו העם ולקטו
 12 ומטת בדים או דכל במוכה ונשלו פשו:
 13 ועשו ארץ עוה יהוה פעלו כמעט לשד השמן:
 14 וברח הפל על דהמתח לילה יד הפן עליו:
 15 וישקע משה ארדעםם בנה למשחורו אשר
 16 פחו אהו ויד אה יהוה מאו ובעני משה

במדבר כחעלתך י קא

ישע אדמשמרת יהוה שמו עלפי יהוה
פד משוהו

CAP. X.

1 ודבר יהוה אלמשה לאמור: עשה לך שש
2 תצטרות כסף מקשה תעשה אהם יהוה לך
3 למקרא תעלה ולמסע אדפנתות: ותקע
4 פה וטערו אליהם על העדה אל פתח אהל
5 מעד: והם פתחו ורקעו וטערו אליהם הנשיאים
6 ואיש איש ישראל: ותקעם תרעה ונסעו
7 הפנתות החלים קדמה: ותקעם תרעה
8 שלח ונסעו הפנתות החלים תימנה ותרעה
9 תקע למסעיהם: ובקול אהתדאגל ותקע
10 ולא תישע: ובעז אהרן ודביתם ותקע בתצרות
11 והיו לכם לחקת שלם ללוחים: וכרתם
12 מלחה פאצבם על דפי הצד אהכם ודפכם
13 בתצרות ופנתים לפני יהוה אלהים ושלשם
14 מאימם: ויום שמתכם ובכמדיכם
15 וראש חדשכם ותקעם בתצרות על
16 עלוכם ועל ובתי שלמכם יהוה לכם לפרון
17 לפני אלהים אני יהוה אלהים: פ
18 והיו בשנה השנית בחוש השני בעשרים בחוש
19 כעלה הענן מעל משכן העדת: וישע בני
20 ישראל למסעים מפרדו סיני וישפן הענן
21 במדבר פארן: וישע פראשה עלפי יהוה
22 בדמשוה: וישע דגל מחסה בני יהודה פראשה
23 לצבאם ועל צבא נחשון פרעמינדב: ועל
24 צבא משה בני יששכר נתנאל פרעמינדב: ועל
25 צבא משה בני זבולן אליאב בן חנוך: והיה
26 המשפן ונסע בני גרשון ובני מדי משא
27 המשפן: וישע דגל מחסה ראובן לצבאם
28 ועל צבא אליאזר בן שריאה: ועל צבא
29 משה בני שמעון שלמיהל בן צורישדי: ועל
30 צבא משה בני גד אליסר בן דישאל: ונסעו
31 הערתים משא המקדש וקיומו אהתמשפן
32 עד פאסו: ונסע דגל מחסה בני אהרם
33 לצבאם ועל צבא אלכיש בן עמינדב:
34 ועל צבא משה בני משה נמליאל בן פדאפור:
35 ועל צבא משה בני בנימן אבין בן דעיי:

6 בני ישראל: יהוה אלהים אשר היו טמאים
לנפש אדם ולא יכלו לעבוד הפסח ביום ההוא
7 ויקרבו לפני משה ולמני אהרן ביום ההוא:
8 ויאמר האלהים דרמה אליו אהרן טמאים
לנפש אדם למה נזרע לנלמי הקיב אהר
9 קרבן יהוה במעלו ברוך בני ישראל: ויאמר
10 אלהם משה עמד ואשמעה מה יצוה יהוה
11 לכם: ד
12 ודבר יהוה אלמשה לאמור: דבר אל בני
13 ישראל לאמור איש איש פרי יהיה טמא לנפש
14 א ברוך ה' יהוה לכם א ללוחים ותעשה פסח
15 ליהוה: בחוש השני בארבעה עשר יום בין
16 הערבים יעשו אהו על הפסח וכלים אכלהו:
17 לא ישתאו מפני עד בקר ועצם לא ישפדו
18 בל דתח הפסח יעשו אהו: והאיש אשר
19 יהא פסיד וברוך לא ידוה ודול לעשות הפסח
20 וסדוה הפסח יהוא מעפיה פי קרבן יהוה
21 לא הקיב במעור חסאו שא האיש יהוא:
22 וכרתו אהם נר ועשה פסח ליהוה פתח
23 הפסח וכמשפטו בן יעשה חקת אהו יהיה
24 לכם ולבו לא אהרן: ס ומיום הקים
25 אהתמשפן פסה הענן אהתמשפן אהל
26 העדת ונשב יהיה על המשפן פמו אה אש
27 עד בקר: פן יהיה תמיד הענן יכסו ומו אה
28 אש לילה: תלי העלת הענן מעל האהל
29 והאחי בן יסע בני ישראל ובמקום אשר ישפך
30 של הענן שם יחנו בני ישראל: עלפי יהוה
31 יסע בני ישראל ועלפי יהוה יחני פלימי אשר
32 ישפן הענן על המשפן ויום: ובאחי הענן
33 על המשפן ימים רבים ושמח בני ישראל אה
34 משמחה יהוה ולא יסעו: ויש אשר יהיה
35 הענן ימים מספר על המשפן עלפי יהוה
36 יחנו ועלפי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה
37 הענן משוב עד בקר ועלה הענן בבקר ונסעו
38 ימים רבים וליהוה ועלה הענן ונסעו: ארמים
39 אהדוש ארמים פאחיך הענן על המשפן
40 לשפן עלפי יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלו
41 ישעו: עלפי יהוה יחנו ועלפי יהוה

לפני ארון לפני בני המטה אדם וחסדה
 ליהוה: ודברתם אתה־האלים מוֹעֵד בני ישראל
 וזהו לי הלוים: ואחר־כן יבא ה'אלים לעבד
 אדאמר מועד ומוֹעֵד אדם ודברתם אדם
 חסדה: כי תלמם תסמם ה'מה לן מוֹעֵד בני
 ישראל תחת פסולה מלחם פבור על מפני
 ישראל לקחתי אדם לוי: כי לן מל־בבול בני
 ישראל פסחם ופברמה פחם תפתי מל־בבול
 פארץ מפרים ותקחתי אדם לוי: ואקח את
 הלוים תחת מל־בבול בני ישראל: ואחיה
 אדאדאום סנאים: וארון המזבח מוֹעֵד בני
 ישראל לעבד אדעבדת בני־ישראל פאגל
 מועד לכפר עליבני ישראל ולא יהיה בני
 ישראל נתן פגשה בני־ישראל אד־הקדוש:
 ויש משה ודבר ומל־עוד בני־ישראל ללוים
 ככל אשר־צוה יהוה אדמשה ללוים כן עשה
 ליום בני ישראל: ויתחפשו הלוים ובבבול
 בני־יום וקח ארון אדם חסדה לפני יהוה
 ומסר עבדום ארון לשרתום: ואחר־כן באו
 ה'אלים לעבד אדעבדתם פאגל מועד לפני
 ארון ולכס בני ישראל צה יהוה אדמשה
 על־האלים כן עשה ליום: ם ודבר יהוה
 אל־משה לאמר: ואת אשר ללוים מן חמש
 ועשרים טבל ומעלה יבא לכסב צבא בעבדת
 אהל מועד: ומן חמשים שנה ישוב מכסב
 העבדה ולא יעבד עוד: ושנה אדאמר פאגל
 מועד לשכס משמרת ועבדה לא יעבד פסה
 תעשה ללוים במשמרתם: ם

CAP. IX. ט

ודבר יהוה אל־משה במדבר סיני בצטה השליח
 לכאדם מארץ מצרים בחוש הראשון לאמר:
 ויעשו בני־ישראל אד־הפסח במדבר:
 פארבעה עשר־יום בחוש הזה בין השרבים
 תעשו אלו במשן פכל הקתו וככל משפחת
 העשו אלו: ודבר משה אל־בני ישראל
 לעשת הפסח: ויעשו אד־הפסח בראשון
 פארבעה עשר יום לחוש בין השרבים במדבר
 סיני ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשה

שלושים ופאה הקשה דאחור פסת ושכמים
 חפזת דאחור כל פסת הצלים אלפים וארבע
 מסה בשקל זקוקש: פשת ודב שאים פסולה
 מלוח פסולה פסולה פסולה פסולה פסולה
 פלודב הפשות עשרים וסאה: פל־הבן
 לעלה שנים עשר פחים אלים שנים־עשר
 פכמים בני־שקל שנים עשר ובכרתם ופיעו
 עים שנים עשר לחפשות: ולל צק. וכן
 השלטים עשרים וארבעה פחים אלים שנים
 עשרים ששים פכמים פל־שנה ששים ואת
 חמנת הפובה אחור המשת אלו: וכבא משה
 אל־אהל מועד לדבר אלו ושלט אדנאקל
 מדבר אלו מעל הפשות אשר על־ארץ העדה
 מן שני הפרסם ודבר אלו:
 ם ם ם ם

CAP. VIII. ח

ודבר יהוה אל־משה לאמר: צבא אדאמר
 ואמרת אלו בהקתו אד־הפסח אל־מל פני
 המטלה איוז שבעת הפחות: וישל כן ארון
 אל־מל פני המטלה דעלה מדוה פאגל
 צה יהוה אדמשה: וזה משנה פפולה
 משה ודב עדיכמה עד פרהה משה הוא
 פפמראה אשר דראה יהוה אדמשה כן עשה
 אד־הפסחה: ם
 ודבר יהוה אל־משה לאמר: קח את־הלוים
 מוֹעֵד בני ישראל וסרתו אדם: ומד־העשה
 ליום לשרתם הוא עבדם כן חפפת תעבדו
 תער על־פל פשום וכפסו בני־יום הפודו:
 ולקחו פו כן פשו ולמחרו סלח מלה בשמן
 ושרשי כן צק חק לחפשות: ותקבת את
 הלוים לפני אהל מועד ותקבת אד־פל־עוד
 בני ישראל: ותקבת את־הלוים לפני יהוה
 וכסבו בני־ישראל את־ידיהם על־הלוים:
 ותקב ארון אד־הלוים חסדה לפני יהוה
 מאח בני ישראל וזה לעבד אדעבדת חתו:
 הלוים יסבבו את־ידיהם על ראש הפרים
 ועשה אד־האחור חפפת אד־האחור עלה
 ליהוה לכפר על־הלוים: והעבדת את־הלוים

כמדבר נשא ו צמ

63 קטרת: פר אחד בן בקר אל אחד פבש אחד
 64 בן שטרו לעלה: שעיר עזים אחד לחצותו:
 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פבשים בני ששה המשה זה
 קרבן אבדן בן דענין פ
 66 ביום השמיני נשא לפני בן אחיעזר בן
 עמישדי: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 67 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם. מלאים סלח בלילה
 68 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר אל אחד פבש אחד
 69 בן שטרו לעלה: שעיר עזים אחד לחצותו:
 70 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פבשים בני ששה המשה זה
 קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ
 72 ביום עשתי עשר זים נשא לפני אשר פנעאל
 בן דעבון: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 73 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם. מלאים סלח בלילה
 74 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר אל אחד פבש אחד
 75 בן שטרו לעלה: שעיר עזים אחד לחצותו:
 76 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פבשים בני ששה המשה זה
 קרבן פנעאל בן דעבון: פ
 78 ביום שנים עשר זים נשא לפני נפחלי אחיעזר
 בן דענין: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 79 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם. מלאים סלח בלילה
 80 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר אל אחד פבש אחד
 81 בן שטרו לעלה: שעיר עזים אחד לחצותו:
 82 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פבשים בני ששה המשה זה
 קרבן אחיעזר בן דענין: פ
 84 ואח. והפיר המנחה ביום המשה אוז מנת
 נשיא ישראל קצח פסק שנים עשרה מורק
 כסף שנים עשר פפות וזב שנים עשרה: L

61 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פבשים בני ששה המשה זה
 קרבן שלמאל בן דענין: פ
 62 ביום השמיני נשא לפני בן אלסר בן דענין:
 63 קרבן קערת פסק אחד שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד פסק שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם. מלאים סלח בלילה בשמן למסחו:
 64 פת אחת עשרה וזב מלאה קטרת: פר
 אחד בן בקר אל אחד פבש אחד בן שטרו
 65 לעלה: שעיר עזים אחד לחצותו: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם המשה עתים
 המשה פבשים בני ששה המשה זה קרבן
 אלסר בן דענין: פ
 66 ביום השביעי נשא לפני אפרים אלשמע בן
 שפחד: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם. מלאים סלח בלילה
 67 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר אל אחד פבש אחד
 68 בן שטרו לעלה: שעיר עזים אחד לחצותו:
 69 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פבשים בני ששה המשה זה
 קרבן אלשמע בן שפחד: פ
 70 ביום השמיני נשא לפני משה במילאל בן
 פרחצור: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם. מלאים סלח בלילה
 71 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר אל אחד פבש אחד
 72 בן שטרו לעלה: שעיר עזים אחד לחצותו:
 73 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פבשים בני ששה המשה זה
 קרבן במילאל בן פרחצור: פ
 74 ביום השמיני נשא לפני בנימן אבדן בן
 75 דענין: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם. מלאים סלח בלילה
 76 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר אל אחד פבש אחד
 77 בן שטרו לעלה: שעיר עזים אחד לחצותו:
 78 ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשה
 עתים המשה פבשים בני ששה המשה זה
 קרבן במילאל בן פרחצור: פ
 79 ביום השמיני נשא לפני בנימן אבדן בן
 80 דענין: קרבן קערת פסק אחד שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסק שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם. מלאים סלח בלילה
 81 בשמן למסחו: פת אחת עשרה וזב מלאה

שנים אולם חמשה עתים חמשה פנמים
 פני שנה חמשה זה קרבן חטאת פני עמינתו: פ
 ביום השני והקרבן חטאת פני ציטו משיא פנמיטו: 18
 והקרבן חטאת פני קערה פסח אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד פסח שבועים שקל
 בשקל הקדש שנתם | מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה: פת אחת עשרה חבב מלאה
 קמח: פת אחד פניבך איל אחד פנשיאחד 21
 פנישטו לעלה: שיער עינים אחד לחפאת: 22
 ולבב השלמים בקר שנים אולם חמשה
 עתים חמשה פנמים פנישנה חמשה זה
 קרבן חטאת פני ציטו: פ
 ביום השלישי משיא לבב ובלו אלאב פרחן: 24
 קרבן קערה פסח אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד פסח שבועים שקל בשקל הקדש
 שנתם | מלאים סלת בלילה בשמן למנחה:
 פת אחת עשרה חבב מלאה קמח: פת אחד 26
 פניבך איל אחד פנשיאחד פנישטו לעלה:
 שיער עינים אחד לחפאת: ולבב השלמים 28
 בקר שנים אולם חמשה עתים חמשה פנמים
 פנישנה חמשה זה קרבן אלאב פרחן: פ
 ביום הרביעי משיא לבב ואבן אלאב פת
 שיהא: קרבן קערה פסח אחת שלשים 31
 ומאה משקלה מורק אחד פסח שבועים שקל
 בשקל הקדש שנתם | מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה: פת אחת עשרה חבב מלאה 32
 קמח: פת אחד פניבך איל אחד פנשיאחד 33
 פנישטו לעלה: שיער עינים אחד לחפאת: 34
 ולבב השלמים בקר שנים אולם חמשה
 עתים חמשה פנמים פנישנה חמשה זה
 קרבן אלאב פרחן: פ
 ביום החמישי משיא לבב שמעון שלמאל
 פני ציטו: קרבן קערה פסח אחת שלשים 37
 ומאה משקלה מורק אחד פסח שבועים שקל
 בשקל הקדש שנתם | מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה: פת אחת עשרה חבב מלאה 38
 קמח: פת אחד פניבך איל אחד פנשיאחד 39
 פנישטו לעלה: שיער עינים אחד לחפאת: 40

קרבן לילה על מורק מלבב אשר ופניו זה פניו
 מורו אשר ידו פני יפשה על חודת סוד: פ
 ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן
 ואלבניו לאמר פה תבדו אדבני ישראל
 אמר להם: פ יברכה יהוה וישמחה:
 פ יא יהוה | פני אלה ויהיה: פ ישא
 יהוה | פני אלה ושם לך שלום: פ
 ושמו אדשמו על בני ישראל ואני אתכם: פ

CAP. VII. |

1 ויהי ביום פלוח משה להקים את המשכן
 וחמשה אלו וקבש אלו והאז פל פליו והאז
 הפנחה והאז פל פליו וחמשה וקבש אולם:
 2 וקריבו משיא ישראל ראשו פת אמתם הם
 משיא הפנחה הם העמדים על הפקדים:
 3 וילא את קרבנם לפני יהוה שישענה צב
 וישע עשר בקר עולה על שני השאבים ושור
 4 אחד וקריבו אולם לפני המשכן: ואמר
 5 יהוה אל משה לאמר: קח מאתם יהוה לעבד
 את עבדו אול כיעד ונתתה אותם אל הרים
 6 איש פני עבדו: וקח משה את העולה
 7 והאז בקר ונתן אותם אל הרים: את | שני
 העולה והאז ארבעה הבקר נתן לבני נרשון
 8 פני עבדו: והאז | ארבע העולה והאז
 שמנה הבקר נתן לבני מרדו פני עבדו פת
 9 איתמר פני אהרן הפקד: ולבני קהת לא נתן
 10 פני עבדו הקדש עלום פנחת ישא: וקריבו
 השאבים את חפת המזבח ביום המשח אלו
 וקריבו השאבים את קרבנם לפני המזבח:
 11 ואמר יהוה אל משה משיא אחד ליום משיא
 אתו ליום קריבו את קרבנם לחפת המזבח:
 12 פ יהי הפקריב ביום הראשון את קרבנו
 13 חטאת פני עמינתו למשה יהודה: וקרבנו
 קערה פסח אחת שלשים ומאה משקלה מורק
 אחד פסח שבועים שקל בשקל הקדש שנתם |
 14 מלאים סלת בלילה בשמן למנחה: פת אחת
 15 עשרה חבב מלאה קמח: פת אחד פניבך
 16 איל אחד פנשיאחד פנישטו לעלה: שיער
 17 עינים אחד לחפאת: ולבב השלמים בקר

1 ישראִל ואמרת אלֵהֶם אֵל אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 2 לְקַח מִדֹּד מִיֹּד לַיהוָה מִזֶּה יִשְׂרָאֵל יִדֹּד
 3 חֶזֶק יָד וְחֶזֶק שֵׁבֶט לֹא יִשְׁחָה וְכָל־מִשְׁחָה
 4 עֲנִיָּה לֹא יִשְׁחָה וְעֲנִיָּה לְחַיִּים וְיִבְשָׁים לֹא
 5 יֵאמְרוּ כִּי יָד מִכֹּחַ מַלְאָךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכֹּחַ
 6 מִדְּבָרֶיךָ וְעֲדוּ לֹא יֵאמְרוּ כִּי יָד מִכֹּחַ
 7 מִיֹּד מִיֹּד לַיהוָה עֲלֵיךָ עֲדוּ מִלֵּאמֹת הַיָּמִים
 8 אֲשֶׁר־יִדֹד לַיהוָה קִדְשׁ יִהְיֶה גִבּוֹר פֶּרַע שֵׁבֶט
 9 רֵאשׁוֹן כִּי־יָד מִיֹּד לַיהוָה עֲלֵיךָ שֵׁבֶט מִחַ לֹא
 10 יָבֹא יָבֹאוּ וְלֵאמֹר לֵאדוֹל וְלֵאדוֹל לֹא־יִשְׁמָע
 11 לְחַיִּים בְּמִתָּם כִּי יָד אֱלֹהֵי עֲלֵיךָ שֵׁבֶט מִחַ
 12 לַיהוָה קִדְשׁ הוּא לַיהוָה וְכִי־לִמֹּת מִתְּעַלּוֹ
 13 בַּפֶּתַח פְּתָחִים וּמִפָּא רֵאשׁ מִחַ וְיִלְחַד רֵאשׁוֹן
 14 בְּיָמֵי מִדְּבָרֶיךָ בְּיָמֵי הַשְּׁבִיעִי וְגַלְתִּי וּבְיָמֵי
 15 הַשְּׁבִיעִי יָבֹא שֵׁבֶט חַיִּים אֶל שֵׁבֶט בְּנֵי יִזְהָרֵאל
 16 הַפֶּקֶד אֶל־פִּתְחֵה אֹהֶל מִעֵד וְעִשְׂתִּי הַפֶּקֶד
 17 אֶחָד לְחֹפֵתֵה וְאֶחָד לְעִלְיָה וְכֹפֶר עֲלֵיהֶם מֵאֲשֶׁר
 18 חָטְאוּ עַל־דַּבְּרֹשׁ וְקִדְשׁ אֲדָרְאֵשׁ בְּיָמֵי הַיָּדִים
 19 הַיָּדִים לַיהוָה אֲדִירָם מִדֹּד וְהִבִּיא בְּכֶשֶׁת בְּרִשְׁתֹּךָ
 20 לְאֲשֶׁר הַיָּמִים הַיָּשׁוּנִים יִשְׁלַח מִי טָמֵא מִדֹּד
 21 וְהָיָה חֹדֶת דְּבִירֵי בָּרוּךְ מִלֵּאמֹת יָד מִיֹּד יִבֵּא אֹהֶל
 22 אֶל־פִּתְחֵה אֹהֶל מִעֵד וְהַקְּבִיעַ אֲדִירָבֶנֶת
 23 לַיהוָה בְּכֶשֶׁת בְּרִשְׁתֹּךָ חַיִּים אֶחָד לְעִלְיָה וְכֹפֶשׁ
 24 אֶחָד בְּרִשְׁתֹּתֶה חַיִּים לְחֹפֵתֵה וְאֶל־אֶחָד
 25 חַיִּים לְשִׁלְמִים וְכָל־מִצְוַת מִלֵּחַ בְּלוּלָה
 26 בְּשֵׁמֶן וְיִקְבֵּי מִצְוַת מִשְׁחָה בְּשֵׁמֶן וּמִתְּחִילָם
 27 וּבְכִפְתָּם וְהַקְּבִיעַ הַפֶּקֶד לְשֵׁנֵי יָדֵה וְעִשְׂתִּי
 28 אֲדִירָפֵאחַ וְאֲדִירָעִלְתִּי וְאֲדִירָאֵיל יִעֲשֶׂה
 29 וְבַח־שְׁלָמִים לַיהוָה עַל כָּל־הַמִּצְוֹת וְעִשְׂתִּי הַפֶּקֶד
 30 אֲדִירָמִתְּוֹ וְאֲדִירָמִסְכּוֹ וְיִלְחַד דְּבִירֵי פִתְחֵה אֹהֶל
 31 מִעֵד אֲדִירָאֵשׁ מִדֹּד וְלִקְחֵה אֲדִירָשֵׁשׁ רֵאשׁ מִדֹּד
 32 וְכִתֵּן עַל־רֵאשׁ אֲשֶׁר־תַּחֲתֵה וְבַח־שְׁלָמִים
 33 וְלִקְחֵה הַפֶּקֶד אֲדִירָהֲרִיעַ בְּשֵׁמֶן מִדְּבָרֵי וְהִלְחַת
 34 מִצְוַת אֶחָד מִדְּבָרֵי וְיִקְבֵּי מִצְוַת אֶחָד וְכִתֵּן
 35 עַל־פְּשֵׁי הַפֶּקֶד אֶחָד הַתְּבִלָּה אֲדִירָמוֹד וְהַקְּבִיעַ
 36 אֶת־לֵב הַפֶּקֶד וְתַקֵּה רֵאשׁ מִשְׁחָה הַיָּשׁוּנִים וְהָיָה
 37 חֹדֶת אֲדִירָשֵׁנִי וְ

1 בְּמִסְחָה קִטְלָה הוּא מִכַּחַת וְהָיָה מִפְּתַח עֵד
 2 וְהַקְּבִיעַ אֶת־הַפֶּקֶד וְהַמִּסְחָה לְשֵׁנֵי יָדֵה
 3 וְלִקְחֵה הַפֶּקֶד מִיָּם קִדְשִׁים בְּכִלְיֵהוּשׁ וְיִקְבֵּי
 4 עֲלֵי אֹהֶל יָדֵה בְּקִרְבֵּה הַמִּשְׁכָּן קִדְשׁ הַפֶּקֶד
 5 יָתֵן אֶל־הַיָּמִים וְהַמִּסְחָה הַפֶּקֶד אֲדִירָאֵשׁוֹ
 6 לְשֵׁנֵי יָדֵה וְפֶרַע אֲדִירָאֵשׁ הַיָּשׁוּנִים וְיָתֵן עַל־
 7 פְּשֵׁי אֶת־מִכַּחַת הַפֶּקֶד מִכַּחַת קִטְלָה הוּא וְיִקְבֵּי
 8 הַפֶּקֶד יָדֵה מִי הַיָּמִים הַיָּשׁוּנִים וְהַשְּׁבִיעִי
 9 אֶת־הַפֶּקֶד וְאֲמַר אֲדִירָאֵשׁ אֶל־לֵב שֵׁבֶט
 10 אֵל אֲדִירָשׁ וְאֶל־לֵב מִסְחָה טָמֵאָה תַּחַת אֲשֶׁר־
 11 הַפֶּקֶד שֵׁבֶט הַיָּמִים הַיָּשׁוּנִים הַיָּלְחָה וְהָיָה כִּי
 12 אֲדִירָשֵׁנִי מִפְּשֵׁי אֲשֶׁר־וְהַשְּׁבִיעִי הַפֶּקֶד
 13 אֲדִירָאֵשׁוֹ לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וְאֲמַר הַפֶּקֶד לְאֵשׁוֹ
 14 הַיָּדֵה אֲדִירָשׁ לֵאמֹר וְלִשְׁבִיעַ בְּרִיחַ עֲמִי
 15 לֵחַ יָדֵה אֲדִירָבֶנֶת לְעִלְיָה וְאֲדִירָמִסְכּוֹ בְּבַח־
 16 הַיָּמִים הַיָּשׁוּנִים הַיָּלְחָה בְּמִעֵד לְצִפּוֹרָה
 17 בֶּן וְלִשְׁלַח דְּבִירֵי וְאֲמַר הַיָּשׁוּנִים אֲמֵן אֲמֵן
 18 וְיִקְבֵּי אֲדִירָאֵלֵה הַיָּלְחָה הַפֶּקֶד בְּכֶשֶׁת וּמִתְּחִילָה
 19 אֶת־הַיָּמִים הַיָּשׁוּנִים וְהַמִּסְחָה אֲדִירָאֵשׁ אֲדִירָמִסְכּוֹ
 20 הַיָּמִים הַיָּשׁוּנִים וְיָבֹא בַּח־הַיָּמִים הַיָּשׁוּנִים
 21 לְשֵׁנֵי וְלִקְחֵה הַפֶּקֶד מִיֹּד הַיָּשׁוּנִים אֶת־מִסְחָה
 22 הַיָּשׁוּנִים וְהַקְּבִיעַ אֲדִירָבֶנֶת לְשֵׁנֵי יָדֵה וְהַקְּבִיעַ
 23 אֶת־הַמִּסְחָה וְיִקְבֵּי הַמִּסְחָה וְאֲדִירָשֵׁנִי
 24 אֲדִירָאֵשׁוֹ אֲדִירָהֲרִיעִים וְהַקְּבִיעַ אֲדִירָהֲרִיעִים
 25 יָדֵה אֶת־מִסְחָה וְיִמְעַל מִעַל בְּאִישׁוֹ וְיָבֹא
 26 בַּח־הַיָּמִים הַיָּשׁוּנִים לְיָמִים וְצִפּוֹרָה מִסְחָה
 27 וְהֵלֵךְ יָדֵה וְהַיָּשׁוּנִים הַיָּלְחָה בְּקִרְבֵּי עֲמִי
 28 אֶל־לֵב טָמֵאָה הַיָּשׁוּנִים וְהַיָּלְחָה הוּא וְתַקֵּה
 29 מִיֹּד וְיָבֹא וְהָיָה תַּחַת הַקְּבִיעַ אֲשֶׁר הַמִּסְחָה
 30 אֶת־תַּחַת אִישׁוֹ וְטָמֵאָה אֶל־אֵשׁ אֲשֶׁר־
 31 עֲמֵן עַל־רִחַ קִטְלָה וְיָבֹא אֲדִירָאֵשׁוֹ וְהַמִּסְחָה
 32 אֲדִירָאֵשׁוֹ לְשֵׁנֵי יָדֵה וְעִשְׂתִּי לַיהוָה אֶת־מִלֵּי
 33 וְהַיָּדֵה הַיָּשׁוּנִים וְתַקֵּה רֵאשׁ מִשְׁחָה הַיָּשׁוּנִים וְהָיָה
 34 חֹדֶת אֲדִירָשֵׁנִי וְ

1 ויהי קלעי החרצ ואת מקדו ו פתח ו שעד
 2 החרצ אשר על המשכן ועל הדפוחה סביב ומה
 3 מתחילים ואת כל מלי עבדום ומה על הארץ
 4 וישנה להם ועבדו על פי אהרן ובניו ויהיה
 5 על עבדת בני הנשים לכל משאם וכל עבדום
 6 וסקדום עבדם במשכנת את כל משאם
 7 ומה עבדת משכנת בני הנשים כאלו כמעד
 8 ומשכנתם בני איתמר ברארן הבקו ו
 9 בני מרד למשכנתם ליהוד אסום וסקד אסום
 10 מן שלשים שנה ומעלה ועד ברהמשים שנה
 11 וסקדום על תפא לצבא לפני ארבעות אהל
 12 כמעד ומה משכנת משאם לכל עבדום
 13 כאלו כמעד קדשי המשכן ויהיו ועפדו
 14 ואדמו ועפדו החרצ סביב ואדמדם ויהיו
 15 ומתחילים לכל פלידם וכל עבדם ושמנת
 16 וסקדו את כל משכנת משאם ומה עבדת
 17 משכנת בני מרד לכל עבדום כאלו כמעד בני
 18 איתמר ברארן הבקו וסקדו משה ואהרן
 19 ונשיא העדה אד בני הקדו למשכנתם וליבת
 20 אסום מן שלשים שנה ומעלה ועד בך
 21 המשים שנה בלדא לצבא לעבדה כאלו
 22 כמעד ויהי סקדום למשכנתם אלפים
 23 שבע מאות וחמשים אלה סקדו משכנת
 24 הקדו בלדעבד כאלו כמעד אשר פקד משה
 25 ואהרן על פי יהוה ברהמשה ו וסקדו
 26 בני נחשון למשכנתם וליבת אסום מן
 27 שלשים שנה ומעלה ועד ברהמשים שנה
 28 בלדא לצבא לעבדה כאלו כמעד ויהי
 29 סקדום למשכנתם ליבת אסום אלפים ושל
 30 מאות ושלשים אלה סקדו משכנת בני
 31 נחשון בלדעבד כאלו כמעד אשר פקד משה
 32 ואהרן על פי יהוה וסקדו משכנת בני מרד
 33 למשכנתם ליבת אסום מן שלשים שנה
 34 ומעלה ועד ברהמשים שנה בלדא לצבא
 35 לעבדה כאלו כמעד ויהי סקדום למשכנתם
 36 שלשת אלפים ומאתים אלה סקדו משכנת
 37 בני מרד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
 38 ברהמשה בלדעבד אשר פקד משה

1 ויהי קלעי החרצ ואת מקדו ו פתח ו שעד
 2 החרצ אשר על המשכן ועל הדפוחה סביב ומה
 3 מתחילים ואת כל מלי עבדום ומה על הארץ
 4 וישנה להם ועבדו על פי אהרן ובניו ויהיה
 5 על עבדת בני הנשים לכל משאם וכל עבדום
 6 וסקדום עבדם במשכנת את כל משאם
 7 ומה עבדת משכנת בני הנשים כאלו כמעד
 8 ומשכנתם בני איתמר ברארן הבקו ו
 9 בני מרד למשכנתם ליהוד אסום וסקד אסום
 10 מן שלשים שנה ומעלה ועד ברהמשים שנה
 11 וסקדום על תפא לצבא לפני ארבעות אהל
 12 כמעד ומה משכנת משאם לכל עבדום
 13 כאלו כמעד קדשי המשכן ויהיו ועפדו
 14 ואדמו ועפדו החרצ סביב ואדמדם ויהיו
 15 ומתחילים לכל פלידם וכל עבדם ושמנת
 16 וסקדו את כל משכנת משאם ומה עבדת
 17 משכנת בני מרד לכל עבדום כאלו כמעד בני
 18 איתמר ברארן הבקו וסקדו משה ואהרן
 19 ונשיא העדה אד בני הקדו למשכנתם וליבת
 20 אסום מן שלשים שנה ומעלה ועד בך
 21 המשים שנה בלדא לצבא לעבדה כאלו
 22 כמעד ויהי סקדום למשכנתם אלפים
 23 שבע מאות וחמשים אלה סקדו משכנת
 24 הקדו בלדעבד כאלו כמעד אשר פקד משה
 25 ואהרן על פי יהוה ברהמשה ו וסקדו
 26 בני נחשון למשכנתם וליבת אסום מן
 27 שלשים שנה ומעלה ועד ברהמשים שנה
 28 בלדא לצבא לעבדה כאלו כמעד ויהי
 29 סקדום למשכנתם ליבת אסום אלפים ושל
 30 מאות ושלשים אלה סקדו משכנת בני
 31 נחשון בלדעבד כאלו כמעד אשר פקד משה
 32 ואהרן על פי יהוה וסקדו משכנת בני מרד
 33 למשכנתם ליבת אסום מן שלשים שנה
 34 ומעלה ועד ברהמשים שנה בלדא לצבא
 35 לעבדה כאלו כמעד ויהי סקדום למשכנתם
 36 שלשת אלפים ומאתים אלה סקדו משכנת
 37 בני מרד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
 38 ברהמשה בלדעבד אשר פקד משה

CAP. V. ה

1 ויהי יהוה אל משה לאמרו ו אר בני ישראל
 2 וישלחו מן הדפוחה בל צדוע ובל צוב וכל
 3 סמא לצפשו מהם ער נקבל וישלחו אל
 4 מרפץ לפתחה וישלחום ולא יטפאו את
 5 מוחים אשר את טבן פוחים ויעשו
 6 כן בני ישראל וישלחו אולם אל מרפץ לפתחה
 7 כאלו כמעד יהוה אל משה כן עשו בני ישראל
 8 ויהי יהוה אל משה לאמרו ו דפ אל בני
 9 ישראל אשר א אשה כי יעשו מלדפוחה
 10 האולם למלל מעל ביהוה ואשמה דפשו ודאמו
 11 ויהיו אדחפאם אשר עשו וחיוב את
 12 אשמו כאלו ומשכנתו ית עלו ונתן לאשר
 13 אשם לו ו אסרן לאש נאל להשיב האשם
 14 אליו האשם דפושב יהוה לפנן מלבד אל
 15 דפשים אשר יכפם עליו וכל חרמה לכל
 16 קדשו בני ישראל אשר יקריבו לפנן לו יהיה
 17 ואש את דקדשו לו יהי אשר אשר יתן לפנן
 18 לו יהיה

1 ויהי יהוה אל משה לאמרו ו דפ אל בני
 2 ישראל ואמרו אלהם איש איש ברהמשה
 3 אשמו ומעלה בו מעל ושבב איש אחיו
 4 שבכדורו ומעלם מעיני אשה ומסורה יהיא
 5 מסואה ועד אין פה יהיא לא תפשהו ועבד
 6 עליו ויהי נארה וקפא אד אשמו יהיא כמסואה
 7 ארעב עליו ויהי מסואה וקפא אד אשמו יהיא
 8 לא כמסואה ויהיא האש את אשמו את הדין
 9 ויהיא את דפונה עליה עשירה והאשה קמה
 10 שעים לא רפץ עליו שמן ואריתו עליו למה

עליהם בגד תולעת שלי וכפי אורו במכסה עד
 תחול ושמו אד־בדיו: ולקחו בגד תולעת 9
 וכפי אד־מטת הפאור ואד־עוֹרֹה ואד־
 מלקוֹה ואד־מתוחוֹה ואחל כל־פלי שמנה
 10 אשר ישורוֹ לה פדים: ותנו אֶתֶּה אֶת־פֶּלֶל
 פליה אל־מכסה עד תחול ותנו על־הפומט:
 ועל מופת הרוב יתשו בגד תולעת וכפי אורו 11
 במכסה עד תחול ושמו אד־בדיו: ולקחו 12
 אֶת־פֶּלֶל־פְּלִי הַשֹּׁהַת אֶמֶר יִשְׂרָאֵל־בָּם בְּקֹשֶׁשׁ
 ותנו אל־בגד תולעת וכפי אורם במכסה עד
 תחול ותנו על־הפומט: וחלש אֶת־הַמּוֹפֵת 13
 ופרשו עליו בגד ארמון: ותנו עליו אֶת־פֶּלֶל 14
 פְּלִי אֶמֶר יִשְׂרָאֵל עליו פדים אֶת־הַמּוֹפֵת אֶת־
 הַמּוֹפֵת ופרשו עליו כפי עד תחול ושמו בדיו:
 וכלה אֶת־זָבְכֵי לַכֹּהֵן אֶת־הַקֹּשֶׁשׁ וְאֶת־פֶּלֶל 15
 פִּלֵי הַקֹּשֶׁשׁ בְּכַסֵּעַ הַפְּתוּחַ וְאֶת־רִיבֹן יָבֵא בִּרְ
 קֹה לְשֹׂמֵת וְאֶרְיָעוּ אֶל־הַקֹּשֶׁשׁ וְכַתּוּב אֱלֹהִי
 מִשָּׂא בִּרְקִיבָת פֹּאדֵל מַעֲד: וְהִקְדִּיחַ אֶלְעֹד 16
 בְּרֹאדֹן וְהָקֵן שִׁמֹן הַפֵּאֹר וְהִטִּיחַ הַפְּמִיִם
 וְהִטִּיחַ הַחֲמִיד וְשִׁמֹן הַמִּשְׁחָה פִּקְדוֹת לַמִּשְׁכָּן
 וְכֹל אֲשֶׁר־יָפָּ בְּקֹשֶׁשׁ וְבַכְלִי: פ

וְדַפֵּי יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה וְאֶל־אֹרֶן לְאֹמֵר: אֶל־ 17
 תְּכִיחֹו אֶת־שֵׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲדָשׁ מִיֹּדֵד 18
 הַלְזִים: וְחָח וְעֵשׂוּ לָהֶם חֲדָד וְלֹא יִמְצֹו 19
 בְּשֹׂרֵהֶם אֶת־קֹשֶׁשׁ הַקֹּדְשִׁים אֹרֶן וְכִנּוֹ
 יָבֵא וְשִׁמֹן אֲוִיִם אִישׁ אִישׁ עַל־עֵבְדוֹ וְאֶל־ 20
 מִשָּׂא: וְלֹא־יָבֵא לְרֹאשׁ כְּפִלֵעַ אֶת־הַקֹּשֶׁשׁ
 (מַרְזֵי):

פ פ פ לה 35

וְדַפֵּי יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה לְאֹמֵר: מִשָּׂא אֶת־דָּאֵשׁ 21
 בְּנֵי נִשְׁטֹן בְּסִדֵּם לְבִית אֹמִים לְמִשְׁפַּחֹתָם: 22
 מִפֶּן־שְׁלִשִׁים שָׁה וְהַעֲלֵה עַד בְּרֹחַשִׁים שָׁה 23
 תִּפְקֹד אֲוִיִם לַהֲפֹא לְצַבָּא לְצַבָּא לְעַבֵּד
 עֲבָדָה פֹּאדֵל מַעֲד: וְאֶת עֲבָדָה מִשְׁפַּחַת 24
 הַרְשָׁעִי לְעַבֵּד לְמִשָּׂא: וְנִשָּׂא אֶת־הַיְהוּעַת 25
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־דָּאֵל מַעֲד מַכְסֵה וּמַכְסֵה הַתּוֹחַשׁ
 אֲשֶׁר־עָלָו מִלְּמַעְלָה וְאֶת־מִסְבֵּי פֹחַח אֹדֵל מַעֲדָה 26

וְאֹרֶן עַל־שֵׁי יְהוָה לְמִשְׁפַּחֹתָם לְרוֹחַ מִפֶּן־ 1
 תּוֹחַשׁ וְהַעֲלֵה שְׁלִשִׁים וְעֹשֵׂים אֲוִיִם: ס (וְאֹמֶר 2
 יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה פִּקֵּד לְבַבֵּךְ וְכֹל לְבַבֵּי יִשְׂרָאֵל 3
 מִפְּדֹחַשׁ וְהַעֲלֵה וְשֹׂא אֶת מִסְבֵּי שְׁמֹרֵם: 4
 וְלִקְדוֹת אֶת־הַלְזִים לִי אֵי יְהוָה תּוֹחַח לְבַבֵּךְ 5
 בְּפִנֵּי יִשְׂרָאֵל וְאֶת בְּדִמַח הַלְזִים תּוֹחַח לְבַבֵּךְ 6
 בְּפִרְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְהִקְדֵּשׁ מִשְׁחָה פֹּאדֵשׁ צִהָה 7
 יְהוָה אֶתֶּו אֶת־פֶּלֶל־בְּכֹד בְּפִנֵּי יִשְׂרָאֵל: וְהִוֵּה 8
 לְכַפְּלָד וְכֹל בְּמִסְבֵּי שְׁמֹחַ מִפְּדֹחַשׁ וְהַעֲלֵה 9
 לְקַדְשֵׁיהֶם שְׁלִשִׁים וְעֹשֵׂים אֲוִיִם שְׁלִשָּׁה וְשִׁבְעִים 10
 וְאַחֲרֵיהֶם: פ

וְדַפֵּי יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה לְאֹמֵר: קַח אֶת־הַלְזִים 11
 תּוֹחַח לְבַבֵּךְ בְּפִנֵּי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־פְּרִמַח הַלְזִים 12
 תּוֹחַח פְּרִמַחֹם וְהִדְלִי הַלְזִים אֵי יְהוָה: וְאֶת 13
 פְּדֵי הַשְּׁלִשָּׁה וְהַשְּׁבָעִים הַמִּפְּרִיחִים הַעֲוִפִים 14
 עַל־הַלְזִים מִבְּכֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלִקְדוֹת חֲמִשָּׁת 15
 חֲמִשָּׁה שְׁלִשִׁים לְבַלְבָּלָה בְּשִׁקְלֵי הַקֹּשֶׁשׁ וְהִקְדֵּשׁ 16
 עֹשֵׂים צִהָה הַשִּׁקְלֵי: וְהַחֲהֵה הַכֹּסֵף לְאֹרֶן 17
 וְלִבְנֵי פְּדֵיִי הַעֲוִפִים פְּדִים: וְהִקְדֵּשׁ מִשְׁחָה אֶת 18
 כֹּסֵף הַפְּדִיִם מִחַח הַעֲוִפִים עַל פְּדֵיִי הַלְזִים: 19
 מִחַח בְּכֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַח אֶת־הַכֹּסֵף חֲמִשָּׁה 20
 וְשִׁלְשִׁים וְשִׁלְשִׁים מִחַח וְאֲלָף בְּשִׁקְלֵי הַקֹּשֶׁשׁ: 21
 וְהָקֵן מִשְׁחָה אֶת־כֹּסֵף הַפְּדִים לְאֹרֶן וְלִבְנֵי 22
 עַל־שֵׁי יְהוָה פֹּאדֵשׁ צִהָה יְהוָה אֶת־מִשְׁחָה: 23
 פ

CAP. IV. 7

וְדַפֵּי יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה וְאֶל־אֹרֶן לְאֹמֵר: מִשָּׂא 1
 אֶת־דָּאֵשׁ בְּנֵי קֹהֵת מִיֹּדֵד בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחֹתָם 2
 לְבִית אֹמִים: מִפֶּן־שְׁלִשִׁים שָׁה וְהַעֲלֵה עַד 3
 בְּרֹחַשִׁים שָׁה לְצַבָּא לְצַבָּא לְעֹשֵׂיחַ מִלְּאָה 4
 פֹּאדֵל מַעֲד: וְאֶת עֲבָדָה בְּנִרְקִיבָת פֹּאדֵל 5
 מַעֲד קֹשֶׁשׁ וְהַקֹּדְשִׁים: וְכֹא אֹרֶן וְכִנּוֹ בְּכַסֵּעַ 6
 הַפְּתוּחַ וְהִזְדִּיחַ אֶת פְּרִיכַת הַמִּסְבֵּי וְכַפְּרָה אֶת 7
 אֶת הַחֲדָד: וְהִטִּיחַ עַלֵּי פִּסְלֵי עַד תּוֹחַשׁ וּפְרִשׁוֹ 8
 ז בְּגַד־פִּלֵּל תּוֹחַח מִלְּמַעְלָה וְשִׁמֹן בְּדִיו: ועל 9
 שְׁלֹחַן הַפְּמִיִם יתשו בגד תולעת ותנו עליו 10
 אֶת־הַקֹּשֶׁשׁ וְאֶת־דְּבִשׁוֹ וְאֶת־הַמְּצִיחָה וְאֶת־ 11
 קֹשֶׁשׁ וְכִפֹּד וְלֹחֶם וְחֲמִיד עַלֵּי יְהוָה: וְפרשו 12

16 מן קדושים ומעלה ומקום: ויסקד אדם משה
 17 על פי יהוה כאשר צוהו: ויהי אלה בניו
 18 בשמותם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות
 19 בני גרשון למשפחתם לבני שמעון: ובני קהת
 20 למשפחתם עמים ומררי חסון ושמיאל: ובני
 21 מררי למשפחתם מדי ומשי אלה הם משפחת
 22 הלווי לבית אבנם: לגרשון משפחת הלוי
 23 ומשפחת השמעוני אלה הם משפחת הדורשי:
 24 פקדיהם בכסף בלויכו מן קדושים ומעלה
 25 פקדיהם שבעה אלפים וחמש מאות: משפחת
 26 הדורשי אחרי המשכן יחם ופיה: ושמיאל ביד
 27 אב לדורשי אלקם גדאלו: ומשמרת בני
 28 גרשון גדאל מועד המשכן והואיל מכסו
 29 ויסקד פחה אהל מעדו: וקלעו הדין והדין
 30 מכיו פחה והדין אשר על המשכן ועל המזבח
 31 סביב ואלו מיתויו לכל עבודתו:
 32 וקהת משפחת העמרמי ומשפחת האגרי
 33 ומשפחת החסילי ומשפחת העמיאל אלה הם
 34 משפחת הקהתי: בכסף בלויכו מן קדושים
 35 ומעלה שמנה אלפים ושש מאות שמו
 36 משמרת הקלוש: משפחת בני קהת יחם על
 37 ידו המשכן שוכהו: ושמיאל בידאב למשפחת
 38 הקהתי אליפז דעמיאלו: ומשמרתם האהן
 39 והשלחן והמזבח והמזבחות וכל הקדש אשר
 40 ישירו בהם והקטור וכל עבודתו: ושמיאל
 41 הלוי אלעזר גדאלו וקלעו הדין קהת שמו
 42 משמרת הקלוש: למדי משפחת הפהלי
 43 ומשפחת הפולשי אלה הם משפחת מררי:
 44 ופקדיהם בכסף בלויכו מן קדושים ומעלה
 45 שש אלפים ומאתים: ושמיאל בידאב למשפחת
 46 מררי צריאל גדאלו על ידו המשכן יחם
 47 צפטיה: וקהת משמרת בני מררי קלשי
 48 המשכן וביתו ועמדתו ואדניו וכל גליו וכל
 49 עבודתו: ועמדתו הדין סביב ואדניו ויתוהם
 50 ומיתוהם: והחגים לפני המשכן קרימה לפני
 51 אהל מעד מותרה משה: ואהרן ובני שמעון
 52 משמרת הקלוש למשמרת בני ישראל והור
 53 הקרב יחמו: כל פקדיו הלים אשר פקד משה
 54

31 וארבע מאות: כל הפקדים למטה הן מאה
 אלה ושבעה: והחטים אלה ושש מאות לאחוריה
 יסע לתליתם:
 32 אלה פקדו בני ישראל לבית אבם כל פקדו
 הדומה למאום שש מאות אלה ושש
 33 אלפים וחמש מאות: והחטים והלים לא
 הפקדו פקדו בני ישראל כאשר צוה יהוה
 34 אדמשהו: ויעשו בני ישראל ככל אשר
 צוה יהוה אדמשהו: כדרכו לתליתם וכן
 כמע אש למשפחתו על פייה אביו:
 35

CAP. III. 1

1 ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה אד
 2 משה ביד סיני: ואלה שמות בני אהרן
 3 הבן: סבב ואבליה אלעזר ואחמר: ואלה
 4 שמות בני אהרן והחטים המשחים אשר מלא
 5 בהם לבסו: וימת סבב ואבליה לפני יהוה
 6 פהקדם אש וזה לפני יהוה במדבר סיני וימת
 7 לארצו לום ויבן אלעזר ואחמר על פי אהרן
 8 אביהם:
 9 וידבר יהוה אל משה לאמור: הקרב אדמשה
 10 לוי העמדת אלו לפני אהרן הכהן ושורו
 11 אהרן: ושמו אד משמרתו ואד משמרת כל
 12 העדה לפני אהל מעד לעבד אדעבדת
 13 המשכן ושמו אד כל בני אהל מעד והדין
 14 משמרת בני ישראל לעבד אדעבדת המשכן:
 15 ונתתיה אד תליתם לאהרן ולבניו חטים
 16 חטים והפה לוי מאה בני ישראל: והדין
 17 והדין ויסקד ושמו אד עבדותם והור הקרב
 18 וימת:
 19 וידבר יהוה אל משה לאמור: ואלי הפה לקחתי
 20 אד תליתם מיתו בני ישראל ויתוה כל בכור פטר
 21 בהם מפני ישראל והדין לוי הלים: פי לוי כל
 22 בכור ביתו הפה כל בכור פטר מצרים והקלוש
 23 לוי כל בכור ישראל מאדם עד בהמה לוי יהוה
 24 אבי יהוה:
 25 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמור: פקד
 26 אד בני לוי לבית אבם למשפחתם בלויכו
 27

במדבר כ צ

5 ארבעה ושבעים אלף ושלש מאות: והחלים
 עליו מפה וששבר ומשיא לבני ישראל נחמל
 6 בך צוער: וצבאו ופקדויו ארבעה וחמשים אלף
 7 וארבע מאות: מפה זבולן ומשיא לבני זבולן
 8 אליאב בן חלון: וצבאו ופקדויו שבעה וחמשים
 9 אלף וארבע מאות: מלד הפקדים למחנה יהודה
 10 מאת אלף ושלשים אלף ושלשת אלפים וארבע
 11 מאות לצבאם ראשה ישעו: ם דגל
 12 מחנה ראובן תימנה לצבאם ומשיא לבני ראובן
 13 אליעזר בן שדיאור: וצבאו ופקדויו ששה
 14 וארבעים אלף וחמשה מאות: והחלים עליו
 15 מפה שמעון ומשיא לבני שמעון שלמאל בן
 16 צורישי: וצבאו ופקדויו חמשה וחמשים
 17 אלף ושלש מאות: ומפה דן ומשיא לבני דן
 18 אלישף בן דרעאל: וצבאו ופקדויו המשה
 19 וארבעים אלף ושלש מאות וחמשים: כל
 20 הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד
 21 וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאם
 22 ושלשים ישעו: ם ונסע אור מעד
 23 מחנה הלוי בתוך המחנה כאשר יחלץ פישעו
 24 אש על ידו לדגליו: ם דגל מחנה אפרים
 25 לצבאם ישה ומשיא לבני אפרים אלשמע בן
 26 עמיהוד: וצבאו ופקדויו ארבעים אלף וחמש
 27 מאות: ועליו מפה מלשה ומשיא לבני מלשה
 28 גמליאל בן שדדנור: וצבאו ופקדויו שנים
 29 ושלשים אלף ומאתים: ומפה בנימין ומשיא
 30 לבני בנימין אבדן בן גרעשו: וצבאו ופקדויו
 31 חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: כל
 32 הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת
 33 אלפים ומאה לצבאם ושלשים ישעו: ם
 34 דגל מחנה דן צפנה לצבאם ומשיא לבני דן
 35 אחיעזר בן עמישי: וצבאו ופקדויו שנים
 36 ושלשים אלף ושבע מאות: והחלים עליו מפה
 37 אשד ומשיא לבני אשד פנעאל בן עבקר: וצבאו
 38 ופקדויו אחד וארבעים אלף וחמש מאות:
 39 ומפה נפתלי ומשיא לבני נפתלי אחיעזר בן
 40 עין: וצבאו ופקדויו שלשה וחמשים אלף

37 ופקדויו למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע
 38 מאות: ם
 39 לכל אהל הולדות למשפחתם לכת אהרן
 40 במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל צא
 41 42 צבא: ופקדוים למטה אשר אחד וארבעים אלף
 43 חמש מאות: ם
 44 כל נפתלי הולדות למשפחתם לכת אהרן
 45 במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל צא
 46 צבא: ופקדוים למטה נפתלי שלשה וחמשים
 47 אלף וארבע מאות: ם
 48 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ומשיא
 49 ישראל שנים עשר אלף איש אחד לכדת אהרן
 50 ויהי ויהיה כל פקדו בני ישראל לכת אהרן
 51 מן עשרים שנה ומעלה כל צא צבא בישראל:
 52 ויהי כל הפקדים שש מאות אלף ושלשה
 53 54 אלפים וחמשה מאות וחמשים: והלים למטה
 55 אהרן לא והפקדו בתוכם: ם
 56 ויהי ויהיה אל משה לאמר: אף אתדמשה לוי
 57 לא תפקד והאדאלשם לא תשא בידך בני ישראל:
 58 והלמה תפקד אתדגלים על משכן העדת ועל
 59 כל פקד ועל כל אשר לו והמה ישא אתדמשכן
 60 והת כל פקדו דגם ישרתו ומביב למשכן יחט:
 61 ונגסע המשכן ויהי ארץ דגלים ותחל המשכן
 62 ויקמ ארץ דגלים חור דגב יחזק: והת בני
 63 ישראל איש על מחסו ואיש על דגלו לצבאם:
 64 והלים יחט סביב למשכן העדת ולא יהיה
 65 קצף על עדת בני ישראל ושמואל דגלים
 66 אתדמשכח משכן העדת: וישעו בני
 67 ישראל לכל אשר צוה יהוה אתדמשה בן
 68 עשו: ם

CAP. II. 2

1 ויהי ויהיה אל משה ואהרן לאמר: איש
 2 על דגלו באחת לכת אהרן יחט בני ישראל
 3 מנגד סביב לאור מעד יחט: והחלים קדמה
 4 מחנה דגל מחנה יהודה לצבאם ומשיא
 5 לבני יהודה חושן בן עמינדב: וצבאו ופקדוים

CAP. I *

23 פקודים למפיה שמעון תשעה חמשים אלה

ד ושלש מאות:

24 לבני גד תולדות למשפחתם לבית אבתם

במספר שמונת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

25 צבא: פקודים למפיה גד חמשה וארבעים אלה

ו ושלש מאות חמשים:

26 לבני יהודה תולדות למשפחתם לבית אבתם

במספר שמונת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

27 צבא: פקודים למפיה יהודה ארבעה ושבעים

ד אלה ושלש מאות:

28 לבני יששכר תולדות למשפחתם לבית אבתם

במספר שמונת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

29 צבא: פקודים למפיה יששכר ארבעה וחמשים

ד אלה וארבע מאות:

30 לבני זבולן תולדות למשפחתם לבית אבתם

במספר שמונת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

31 צבא: פקודים למפיה זבולן שבעה וחמשים אלה

ד וארבע מאות:

32 לבני יוסף תולדות למשפחתם

לבית אבתם במספר שמונת מן עשרים שנה

33 ומעלה כל יצא צבא: פקודים למפיה אפרים

ד ארבעים אלה וחמש מאות:

34 לבני מנשה תולדות למשפחתם לבית אבתם

במספר שמונת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

35 צבא: פקודים למפיה מנשה שנים ושלשים

ד אלה ומאתים:

36 לבני בנימין תולדות למשפחתם לבית אבתם

במספר שמונת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

37 צבא: פקודים למפיה בנימין חמשה ושלשים

ד אלה וארבע מאות:

38 לבני דן תולדות למשפחתם לבית אבתם במספר

שמונת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

1 ויהי דוד אל משה במדבר סיני פהא מיעד

סאהו ללוש ראשי בשנה השניה לצאתם

2 מארץ מצרים לאמי: שאו אתראש כל עדה

בירושאל למשפחתם לבית אבתם במספר

3 שמונה פלוס צבא פשראל חמשה ארם

4 לצבאם אתה ואדון: ואחכם יהו אש אש

5 למפיה אש ראש לבית אבתו דואו: ואלה

שמות האנשים אשר יעמדו איתכם לראש

6 אליהו בשרחמי: לשמעון שלמאל בן

7 צווישוי: ליהודה חזקון ברעמימב: ליששכר

8 חמיל ברצושי: לזבולן אליאב ברהין:

9 לבני יוסף אפרים אלשבע ברעפיהד למנשה

10 במלאל ברעפיהד: לבנימין אהרן ברצושי:

11 לזן אהרן ברעפיהד: לאשר פנעאל בן

12 עתו: לגד אלסוף בירושאל: לנפתלי אהרע

13 ברעיקו: אלה קריאי העדה משיאי מפיה

14 אבתם ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה

15 ואדון את האנשים האלה אשר קבש בשמותו:

16 ואת כל העדה הקדילו סאהו ללוש השני

17 ותולדו עלמשפחתם לבית אבתם במספר

18 שמונת מן עשרים שנה ומעלה לגלגלותם:

19 פאשו צה יהוה אדמשה ויסקום במדבר

20 סיני: ד יהוה בירדאון בני

ישראל תולדות למשפחתם לבית אבתם

במספר שמונת לגלגלותם פלוס צבא: פקודים למפיה

21 שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודים למפיה

22 ראובן ששה וארבעים אלה וחמש מאותו: ד

לבני שמעון תולדות למשפחתם לבית אבתם

23 סקו במספר שמונת לגלגלותם פלוס

24 מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

ויקרא בחקתי כו צא

25 וְכֵן מֵאִתּוֹ לְאִשְׁרֵי אֶרֶץ הָאֲרָץ: (וְכִלְשֵׁכָה)
 30 יְהִי בְשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יְהִי הַשֶּׁקֶל:
 31 אֵךְ בְּסֹד אִשֹּׁר יִבֶּן לַיהוָה בְּדִמְיָה לֹא יִקְדֹּשׁ
 32 אֵשׁ אִשֹּׁר אִם שֹׁד אִם שֵׁשׁ לַיהוָה הָאֵם: וְאִם
 בְּדִמְיָה הַמִּטְאָה וְשֹׁד בְּשֵׁכֶף וְיִסָּף הַמִּשְׁחָה
 33 מֵעֵץ וְחֹבֵל לֹא יִבָּא וְנִמְכַר בְּעֶרְכּוֹ: אֵךְ כֹּל
 יְהוֹם אִשֹּׁר יְהוֹם אֵשׁ לַיהוָה מִכֹּל אִשֹּׁר לִי
 34 מִחַיִּים וּבְדִמְיָה וּמִשְׁחָה אֲחֻזָּה לֹא יִמָּכַר וְלֹא
 יִבָּא כֹּל יְהוֹם קֹדֶשׁ לַיהוָה: כֹּל
 יְהוֹם אִשֹּׁר יְהוֹם מִן־הָאָדָמָה לֹא יִשְׁחָד מִתּוֹ יִמָּנוּ:
 וְכֹל־מַעֲשֵׂי הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ
 לַיהוָה וְהָא קֹדֶשׁ לַיהוָה: וְאִם־בָּאֵל תֵּבֵל אִשֹּׁר
 מִמַּעֲשֵׂי הַמִּשְׁחָה יִסָּף מֵעֵץ: וְכֹל־מַעֲשֵׂי בְקֹר
 וְצֹאן כֹּל אִשְׁרֵי עַם יִשְׂרָאֵל הַשֶּׁבֶט הַנִּשְׁמָר
 לַיהוָה קֹדֶשׁ לַיהוָה: לֹא יִבְעַר בְּדִרְטוֹב לֶעָד וְלֹא
 יִמָּשַׁח וְאִם־יִמָּכַר יִמָּשַׁח וְהַזְדַּחַת וְהַמְחַרְחַר
 לַיהוָה קֹדֶשׁ לֹא תֵבֵל: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי:

25 וְכֵן מֵאִתּוֹ לְאִשְׁרֵי אֶרֶץ הָאֲרָץ: (וְכִלְשֵׁכָה)
 יְהִי בְשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יְהִי הַשֶּׁקֶל:
 אֵךְ בְּסֹד אִשֹּׁר יִבֶּן לַיהוָה בְּדִמְיָה לֹא יִקְדֹּשׁ
 אֵשׁ אִשֹּׁר אִם שֹׁד אִם שֵׁשׁ לַיהוָה הָאֵם: וְאִם
 בְּדִמְיָה הַמִּטְאָה וְשֹׁד בְּשֵׁכֶף וְיִסָּף הַמִּשְׁחָה
 מֵעֵץ וְחֹבֵל לֹא יִבָּא וְנִמְכַר בְּעֶרְכּוֹ: אֵךְ כֹּל
 יְהוֹם אִשֹּׁר יְהוֹם אֵשׁ לַיהוָה מִכֹּל אִשֹּׁר לִי
 מִחַיִּים וּבְדִמְיָה וּמִשְׁחָה אֲחֻזָּה לֹא יִמָּכַר וְלֹא
 יִבָּא כֹּל יְהוֹם קֹדֶשׁ לַיהוָה: כֹּל
 יְהוֹם אִשֹּׁר יְהוֹם מִן־הָאָדָמָה לֹא יִשְׁחָד מִתּוֹ יִמָּנוּ:

חוק

גם בסוכי דספר ויקרא שמנה מאות חמשים ותשעה. נטרף סימן: חצו ודגנע בבשר חוב: וששוחז עשרה. בא גר סימן: וסודו כ"ג ובחזרו יהנה יומם ולילה סימן: ופרקו כ"ז ואזיה עבק ואבדק סימן: מגין הפחוחה שחיים וחמשים. והסחומה שש וארבעים. הכל שמנה ותשעים פרשיות. חזי צח ואהם סימן:

והיה שפך שלשים שקלים והוא מן הקדש
 שנים ועד בן עשרים שנה והיה שפך הוא
 עשרים שקלים ולקחה עשרה שקלים והוא
 מן הקדש ועד בן עשרים שנים והיה שפך
 הוא חמשה שקלים כסף ולקחה שפך
 שלשה שקלים כסף והוא מן שלשים שנה
 ומעלה וארבע והיה שפך חמשה עשר שקל
 ולקחה עשרה שקלים והוא מן עשרים
 והעמידו לפני הבית והעריך אותו הבית על
 אשר תשיל יד הבד וישכף הבית: ס

ואם פתחה אשר יקדים מנחה קרבן ליהיה
 כל אשר יתן מנחה ליהיה יהיה קדש לא
 יחליש ולא ימיר אותו טוב ברע ארבע בטוב
 ואם ימיר ימיר פתחה בפתחה והיה זהו
 חמשה יהיה קדש והוא כל פתחה בטובה
 אשר לא יקדים מנחה קרבן ליהיה והעמיד
 את הפתחה לפני הבית והעריך הבית אותו
 בין טוב ובין רע שפך הבית בן יהיה והוא
 כאל תאכה ויסק תמלווה על שפך: ואיש
 פתחש את פתחו קדש ליהיה חמשה הבית
 בין טוב ובין רע פתח ישיך אותו הבית בן
 קום: ואם פתחש יתל את פתחו ויסק: 5

תמלווה כסף שפך עליו יהיה לו: והוא 6
 מנחה אחרת יקדש אש ליהיה יהיה שפך
 לו ויש דע תבן ששים פומשים שקל כסף
 אם מלווה ויביל קדשש שדה שפך קום: 17
 ואם אחר ויביל קדשש שדה חשבו לו הבית 18
 את הבית על שש השנים הפתוח עד שנה
 ויביל ונתע משפך: ואם יתל יתל את 19
 השדה הפתוח או ויסק תמלווה כסף
 שפך עליו קום לו והוא יתל את השדה 20
 ואם יסק את השדה לאיש יתל לא יתל 21

שד: והיה השדה פתוח ביביל קדש ליהיה 21
 שדה היום לבית יהיה אחרת: והוא את 22
 שדה מקטל אשר לא מנחה אחרת קדש
 ליהיה: וחשבו לו הבית את מנחת השפך עד 23
 שנה ויביל ונתן את השפך ביום הוא קדש
 ליהיה: בשנה ויביל ישוב השדה לאיש 24

אני אדעו וישמח עליה אביכם והשם
 33 יהוה והיום יהיה ביום ודיקרו אתכם
 וכן יהיה אצלם שמחה וישים יהוה
 34 דברו או תרצה הרץ את שבתוה כל
 ימי השנה והיום כסף אביכם או השנה
 35 הרץ ודצח את שבתוה: כל ימי השנה
 השנה את אשר לא שבתו בשבתוכם
 36 משמכם עליה: והשמים גם והשמי
 קדש בלבם פתחה אביכם ודף אום קל
 עלה קדש ונסו מנסו דוב ונסו וכן וכן:

37 ונסו איש פתחו מנסו דוב ודף אין ולא
 38 תהיה לכם תקמה למי אביכם: ואבותם
 39 ביום ואמלה אום אף אביכם: והשמים
 גם יפכו בשמים פתחה אביכם והוא
 40 בעתו אום אום יפכו: והיהו אדשם
 והשם אום במשם אשר מעלתי והוא
 41 אשר היום עמי בקר: ארץ ארץ עמי
 42 בקר יהיה אום פאר אביכם או יפכו
 43 לכם השל וארצה אדשם: חסדו את
 פתחו ויקרב והוא אדפתי ונתן והוא את
 43 פתחו אדום אום והרץ אום: והרץ תעב
 מים והרץ אדשנותיה פתחה מום הם
 יהו אדשם יתן ויבן במשפט כום

44 ואדפתי בעדה משם: והוא יתל
 פתוח פאר אביכם לא שבתו ולא
 נשלים לכלום להו פתחו אום פי אני
 45 יהו אדשם: חסדו להם פתח האשם
 אשר הפתח אום כסף משם לשע היום
 46 ליהו להם לאום אני יהו: אלה
 היום המשפט והחול אשר נתן
 יהו בל וכן בני שואל פד סע פד
 משה: ס

CAP. XXVII. כו

1 ויבן יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם אש פי יסאל נד שפך
 3 בשלח ליהוה: והיה שפך היום מן עשום
 שנה ועד בן עשרים שנה והיה שפך חמשה
 4 שקל כסף בשקל הקדש: ואם יקחה והוא

השמיטה שבת שפחון יהיה לארץ שבת ליהוה
 5 שדך לא תורע וכמוהו לא תומנו את ספח
 קצירך לא תקצור ואדענב מידך לא תבצר
 6 שנת שפחון יהיה לארץ והיה שבת הארץ
 לכם לאכלה לך ולבערך ולאמרך ולשכורך
 7 ולחשובך בהרים עמקו ולבצמח ולחיה אשר
 בארצך תהיה לרבותמה לאכלו ׀
 8 וכספת לך שבע שפחון שלים שבע שנים שבע
 פעמים יהיו לך ימי שבע שפחון השנים תשע
 9 והיפנים ששה והעמק אשר תדעה בחוש
 השלבי בעשור לחוש ביום הפנים העמד
 10 אשר בכל ארצכם וקדשתם את שנת
 החמישים שנה קראתם יהוה ארץ לכל שנה
 יובל הוא תהיה לכם ושלום איש אל אחיו
 11 ואיש אל משפחתו תשבו יובל הוא שנת
 החמישים שנה תהיה לכם לא תורע ולא תקצור
 12 אדמתיה ולא תבצר אדמותיהו פי יובל הוא
 קדש תהיה לכם מן השנה האלף אחרת
 13 בשנת היובל הואת תשבו איש אל אחיו
 14 וכרמסו ממסד לעמקו אקנה מיד עמקו
 15 אלוהו איש אדמתו במסד שנים את
 היובל הקנה מאת עמקו במסד שנתמאה
 16 ימיו לך לך רב השנים תרבה מקצתו
 ולש מעט השנים תמעט מקצתו פי מסד
 17 תמאה הוא מבר לך ולא תעל איש את
 עמקו ורחת מאלוהו פי את יהוה אלהים
 18 ועשיתם אדמתו ואדמספסו השמה
 ועשיתם אדם ושבתם על הארץ לבטח
 19 ורעה הארץ פניה ואלתם לשבע ושבתם
 20 לבטח עליה ובי תאמרו מהשאל בשנה
 השביעת הן לא חלע ולא תאספו אדמתמנו
 21 וציונו את פרכתו לכם בשנה הששית ועשה
 22 אדמתמנוה לשלש השנים והעלים את
 השנה השמיטה ואלתם מן החמאה ישן עד
 23 השנה הששית עד פא תמאהו האכלו ישן
 והארץ לא תפסל לבטח פלי הארץ פנים
 24 ותושבים אדם עמקו וכל ארץ אחרתם
 25 נאנה תחת לארץ ׀ פרימקו אדמה

ומכר מאחתו ופי נאנו הנתן אלו נאנו
 ממסד אחיו ואיש פי לא יהדלו
 והשנה יזו ומשא בני נאנו והשוב
 שני ממסד השני אדרתו לאיש א
 מסדו ושב לאחיו ואם לא מצאה
 פי השני לו יהיה ממסדו פי הקנה אלו
 שנת היובל וצא פילל ושב לאחתו
 ואיש פרימסדו פידמשב עד חומה וזו
 נאנו עדתם שנת ממסדו ימים תהיה נאנו
 ואם לא נאנו עד מלאת לו שנה תמסדו
 הפיר אלו בעד אלו לא תהיה לצמח
 לקנה אלו לדודו לא תא פיללו
 והצנים אשר אין להם חמה סביב עלש
 הארץ יחשב נאנה תהיה לו ויבול יצ
 ועל הלים פזי ער אחתם נאלת עלם פי
 ללים ואשר נאל מן הלים וצא ממסדו
 ועד אחרו פילל פי חלו פי הלים ר
 אחתם פחוק פני ישראל תודה מנו
 עידתם לא יפסד פראתו עלם הוא לה
 ׀ וכימקו אדמה ומסדו פי ע
 והתוקף פי פי וחשב וזו עמקו אלוה
 מאתו לשן ורפית ורחת מאלוה
 אדמה עמקו אדרתם אדמתו לו בנ
 ובמפוח אדרתם אלוה אלו יהוה אלוה
 אשר הצאתו אחרם מארץ מצרים לתח לו
 אדמתו פלען לחות לכם לאלתם ׀
 וכימקו אדמה עמקו וכמסד לך לא תעבד
 עבדת עבדו פשכדו פחשב יהיה עמקו פי
 שנת היובל יעבד עמקו וצא עמקו ה
 ובנו עמקו ושב אל משפחתו ואל אחיו
 אביו ושוב פיעבדו הם אשר הצאתו א
 מארץ מצרים לא יפסדו ממסד עבדו לו
 תדה ב פסוק ורחת מאלוהו ועבד
 ואחיו אשר יהוה לך מאת הלים אלו
 סביבתם מום תמנו עבד ואמהו ונם מ
 והושבים הנים עמקם מום תמנו ומשפחה
 אשר עמקם אשר תליוהו פארצכם וזו לו
 לאתו והנה חלום אדם לבנים אחיו

ולקחת לכה ימדת אותה שנים עשרה ידועה של
 עשורים יהיה ידועה האחת: ושמת אותם שנים
 מעטת של השערה על השלוח הפרז למע
 יהיה: ונתת על השערה למע ובה היתה
 לדום לאשרה אשה ליהיה: ביום השפת ביום
 השפת ישכף למע יהיה תכוד מאת בני ישראל
 בית שלום: היתה לאתן ולמנו אכלה
 במקום קוש פי קוש קדשים הוא לו מאשר
 יהיה הקדשלים: ויצא בראשה
 שאריות הוא בראש מעלי ברוח בני ישראל
 ויצא בפתח בן השאריות ואש השאריות
 ויצא בראשה השאריות אדיתים וקאל
 ויצא אור אלמשה ולש אפ שלמות פד
 דבר למפדהו: ויפדה בפשמו לפוש לום
 על ש יהיה:
 וידפ יהיה אלמשה לאמו: ויצא את
 דמקאל אל מחוץ לפתח ומכו בלדשמים
 אדיתים על ראשו ונתנו אור בלדועדה:
 ואל בני ישראל ידפ לאמו אש פי מקאל
 אלה ונשא חמאו: וקב שם יהיה מוח ימת
 רגם ודמרו בלדועדה פור פאור בקום שם
 ימת: ואש פי יפה בלדמש אדם מוח ימתו
 ומפה נמש פדמה שלממה נפש יתוח נפש:
 ואש פי יתן מוח בעמיתו פאור עשה בן עשה
 לו: שם יתוח שבו עין יתוח עין שן יתוח שן
 פאור יתן מוח פאור בן יתוח בן: ומפה בכה
 שלממה ומפה אדם ימתו: משפט אחד יהיה
 לכם פור פאור יהיה פי אני יהיה אלוכם:
 וידפ משה אל בני ישראל ויצא את המקאל
 אל מחוץ לפתח ונתנו אור אפ בני ישראל
 על פאור ציה יהיה אדמשה:

ס ס ס ל ב

CAP. XXV. כה

וידפ יהיה אלמשה פור סיני לאמו: דפ
 אל בני ישראל ואמרת אלוכם פי תבא אל
 הארץ אשר אני ען לכם ושבתה הארץ שבת
 ליהיה: שש שנים תוער שדה ושש שנים
 תומך פדמה ומסכת אדיתיםיהו: ומשנה

סלמה בעתם ואם היה האביון אדמשה
 ויהא מערב עשה: בלמלכה לא תעשה
 חקף שלם לזרועים בל משוואכם שפר
 שפרן הוא לכם ופיהם אדמשהואכם
 חמשה לחוש בערב מערב ערשב השפר
 שפאכם:

וידפ יהיה אלמשה לאמו: דפ אל בני
 ישראל לאמו בראשה עשו אם לחוש השמע
 והה תג הספדה שבעת ימים ליהיה בום
 האשון מקרא קוש בלמלכת עבה לא
 תעשה: שבעת ימים תקום אשה ליהיה
 פים השמימי מקרא קוש יהיה לום הקרבנים
 אשה ליהיה עצה הוא בלמלכת עבה לא
 תעשה: אלה כועז יהיה אשר הקרא אום
 מקרא קוש להקרב אשה ליהיה עלה ומטה
 ונתו וסבים דם אום פאור: מלכו שפחה יהיה
 ומלך משוואתים ומלך בלדיתים ומלך
 בלדיתים אשר חמט ליהיה: אף בראשה
 פור אם לחוש השמימי פאפכם אדיתים
 הארץ תתנו אדיתיהו שבעת ימים בום
 האשון שפרן בום השמימי שפרן: וקחלים
 לום בום הראשון פור ען חד פפת חמית
 וענן ער עבה ושם נדל וממיתם למע
 יהיה אלוכם שבעת ימים: ותרום אור תג
 ליהיה שבעת ימים בלמטה חקף שלם לזרועים
 פורל השמימי תתנו אור: בפפה ושם שבעת
 ימים בלדמחה בשראל ושם שפחה: למען
 יוש דזרועים פי שפחה השמימי אד בני ישראל
 פדציה אדם כחף מצרים אני יהיה
 אלוכם: וידפ משה אדמשהו יהיה אל בני
 ישראל:

CAP. XXIV. כד

וידפ יהיה אלמשה לאמו: פי אד בני ישראל
 וקדו אלוך שמן ויה ון פחה לפאור להעלה
 בן חמדי: מחוץ לשלח העדה פאור מעד
 ישר אור אורן מערב ערצל למע יהיה תכוד
 חקף שלם לזרועים: על הפטה הנדלה שן
 אדמשהו למע יהיה תכוד:

השפח יקרא הבה: ועשיתם פנים ויבטח
 אודהעמו בשש חמים בלשנתו לעלה לדה
 ומנחתו שני עשרים סלח בלילה בשמן אש
 ליהיה ריח ניחוח ונסכה יין וביעת יהי
 ולחם וקלי וקמח לא תאכלו עד יצגם יהי
 יהיה עד הבאים אדקדקן אלהים הנה עת
 לדלותכם בכל משבתכם: ם וספרה
 לכם מפורח השפח מיום הבאים אדעו
 התעטפה שבע שפוחת חמימות תדוהו:
 מפורח השפח השביעת הספר חמישים
 והקרבנים סנה תושל ליהיה: ממשבת
 תביא: לחם תעשה שתיים שני עשרים ם
 תדוהו חמץ תאסיה בפנים ליהיה: הקרב
 על הדלים שבעת פתשים חמישים בני ש
 ופר בן צפר אחד ואלם שנים יהי עלה ליה
 ומסרתם ונספחים אשה ויהיה ליה
 ועשיתם שיעורעים אחד לחפוא ושני כבש
 בני שנה לזבח שלמים: והנה הבה: א
 על לחם הפנים חטפה לפני יהיה על
 פתשים קול יהי ליהיה לפתו: הקרא
 בעצם: ואם היה מקרא קול יהיה לכם פ
 מאכר עבדה לא תעשו חקר שלם פ
 משבתכם לדלותכם: והקרבנים אדקדק
 ארצם אלהיה פחת שנה בקצור ול
 קציר לא תלקט לפני ולפי תעוב אדם:
 ם

23 חמץ מים על המזבח ליהיה: ושור תהי
 שדע וקלס סנה תעשה אוי וזכר לא יתנה:
 24 ומשד וזכור וזכר וזכר לא תקריב ליהיה
 25 ובאצנים לא תעשו: ומזר פתכם לא תקריבו
 אדלחם אלהים מל אלה פי משחתם פתם
 26 מים פם לא ירצו לכם: ם ודבר
 27 יהיה אלמשה לאמו: שור אימשב אדעו
 פי וילד יהיה שבעת ימים תחת אמו ומיום
 השמיני תלמה דעה לקרב אשה ליהיה:
 28 ושור אשה אוי ואדעו לא תשחטו ביום
 29 אחד: וכחובוד וכחובוד ליהיה לרצנים
 30 תופודו: פים יהיא ואל לא תדוהו מפני
 31 עד צפר אני יהיה: ושבתכם מצדו ועשיתם
 32 אדם אני יהיה: ולא תחללו אדלשם קדשו
 וקדשו חודו בני ישראל אני יהיה מקדשכם:
 33 המוציא אתכם מצרץ מצרים ליהיה לכם
 לאלהים אני יהיה: ם

CAP. XXIII. כג

1 ודבר יהיה אלמשה לאמו: דבר אל בני
 2 ישראל ואמרת אלהם מעדו יהיה אשר
 תקרא אדם מקרא קול אלה הם מעדו:
 3 ששת ימים תעשה מלאכה ומיום השביעי
 שבת שפוחן מקרא קול פל מלאכה לא תעשו
 שבת היא ליהיה בכל משבתכם: ם
 4 אלה מעדו יהיה מקרא קול אשר תקרא
 5 אדם במיעדם: בחול הראשון בארבעה עשר
 6 לחול בן השבים פסח ליהיה: ובחמשה
 עשר יום לחול הזה תה הפשח ליהיה שבעת
 7 ימים מנחת תאכלו: פים הראשון מקרא
 קול יהיה לכם פל מלאכה עבדה לא תעשו:
 8 והקרבנים אשה ליהיה שבעת ימים פים
 השביעי מקרא קול פל מלאכה עבדה לא
 תעשו: ם

יהיה אלהים:
 ודבר יהיה אלמשה לאמו: דבר אל
 ישראל לאמו בחול השביעי באחד לח
 יהיה לכם שפוחן וזכר תדוהו מקרא קול
 פל מלאכה עבדה לא תעשו והקרבנים אש
 ליהיה: ם ודבר יהיה אלמ
 לאמו: אך בעשור לחול השביעי יהיה:
 דכפנים הוא מקרא קול יהיה לכם ועפד
 אדמשחיתכם והקרבנים אשה ליהיה: וכ
 מלאכה לא תעשו בעצם ואם היה פי
 פפחים הוא לכפר עליכם לפני יהיה אלוני
 פי מלדבש אשר אלה תעשה בעצם ואם ד
 ונכרה מעמרו: וכלדבש אשר תעשה ו

9-10 ודבר יהיה אלמשה לאמו: דבר אל בני
 11 ישראל ואמרת אלהם פרחוב אלהיה
 אשר אני חן לכם הקצתם אדקצויה
 והבאתם אדעמו ראשית קצותם אלהיה:
 12 והנה אודהעמו לפני יהיה לרצנים מפורח

ויקרא אמור כב פה

3 אמר אלהם לדורתיכם בלא אש. ואת הקרבן
 מכל דורכם אל הקדשים אשר יקדשו בני
 ישראל ליהוה ושמרתו עליו ונכרתה הפשע
 4 והוא מלפני אני יהוה: אש איש מורע
 אהרן והוא צרע או יב בקדשים לא יאכל עד
 אשר יטרו והנבל בכל שמא נפש או איש
 5 אשר תצא מפניו שכתב דרע: או איש אשר
 יגע בכל שרץ אשר יטמאו או באדם אשר
 6 יטמאו לכל שמא: נפש אשר תגע בו
 ושמאה עד הערב ולא יאכל מקדשים פי
 7 אסדיון בשלש פנים: ובא השמש וטרו
 8 ואחר יאכל מקדשים פי לחמו הוא: כלה
 וסרפה לא יאכל לשמא דבה אני יהוה:
 9 ושכרו אדמשמיהו ולא ישא עליו חטא
 10 וכוזו בו פי תחלה אני יהוה מקדשם: וכל
 11 זר לא יאכל קדש חשב פדיו ושכרו לראכל
 12 קדש: וכזו פריקתו נפש קני פסלו הוא
 13 יאכל בו ילד פדיו דם יאכלו בחמו: ובת
 14 פדיו פי תהיה נפש זו והיא בתרומת הקדשים
 15 לא תאכלו ובת פדיו פי תהיה אלקה תרושה
 16 וזרע אין לה ושפה ארצות אביה פנעיה
 17 מלחם אביה תאכל וכליו לראכל בו: ואיש
 18 פראכל קדש בשגגה ונסף חמשתו עליו ונתן
 19 לפדיו אהדקושו: ולא תחלו את קדשו בני
 20 ישראל את אשר דימו ליהוה: והשואו אותם
 21 עין אשמה פאלם אהדקושו פי אני יהוה
 22 מקדשם: פ

17 ודבר יהוה אל משה לאמור: דבר אל אהרן
 18 ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם
 19 איש איש מפיח ישראל ומדברו בישאל אשר
 20 יקריב קרבן לכל מדותיהם ואל יתנום אשר
 21 יקריבו ליהוה לעלה: לרצונם תמים וכל בפדיו
 22 בפשבים ובעמים: כל אשר פי מום לא תקריבו
 23 פריא לחצון יהוה לכם: ואיש פריקוב וכה
 24 שלמים ליהוה לפלא נדו או לנדו בפדיו או
 25 באין תמים יהוה לרצון פל מום לא יהוה
 26 פי: ערה או שער או תרוץ או פלח או נגב
 27 או ילפת אהדקושו אה ליהוה ואשה לא

והנשים לא ישמו שרמח: קדשים יהיו
 1 אלהם ולא יתחילו שם אלהם פי אחר
 2 אי יהוה לדם אלהם דם מקינם יהיו
 3 קדש: אשה זכה תחלה לא יקדו ואשה
 4 נחשה כמאשה לא יקדו פי קדש הוא אלהיו:
 5 וישלו פי אהדקום אלהו דא מקריב קדש
 6 יהיה קדו פי קדוש אני יהוה מקדשכם: ובת
 7 איש פדיו פי רחל לזנת אהדקיהו דא מחלת
 8 איש השרף: פ והבדן הבדול
 9 שיהו אשר יצק על ראשו ושמך המשחה
 10 וסמא אהדקו ללבש אהדקו פנים אהדקו
 11 לא יסיע ובדו לא יסרו ועל פל נשמת
 12 פת לא יבא לאביו ולא פי לא יפא: וכך
 13 הקדש לא יבא ולא תחל את מקדש אלהו
 14 פי בו שמך כשוחת אלהו עליו אני יהוה:
 15 והוא אשה בתחלה יקחו אלקה תרושה
 16 ותחלה זכה אהדקיהו לא יקחו אהדקיהו
 17 פנעיה יקחו אשה: ולא תחל חיש פנעיה פי
 18 אני יהוה מקדשם: פ ודבר יהוה
 19 אל משה לאמור: דבר אל אהרן לאמור איש
 20 שרף ליהוה אשר יהוה בו מום לא יקריב
 21 לתקריב לחם אלהיו פי בלאיש אשר פי
 22 מום לא יקריב איש עד או פסח או חים או
 23 ערע: או איש אשר יהוה בו שער תל או
 24 שער דו או צבן או זק או תבלל בעט או
 25 טב או ילפת או מוח אשן: בלאיש אשר
 26 בו מום מורע אהרן הפדיו לא ילש להקריב
 27 אהדקיהו יהוה מום פי את לחם אלהו לא
 28 ילש להקריב: לחם אלהו מקדשו הקדשים
 29 וקדושים יאכלו את אהדקיהו לא
 30 יבא ואל יפוש לא ילש פרימם פי ולא
 31 תחל אהדקושו פי אני יהוה מקדשם:
 32 ודבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
 33 ישראל: פ

CAP. XXII. כב

1 ודבר יהוה אל משה לאמור: דבר אל אהרן
 2 ואל בניו ואל כל בני ישראל ולא תחלו
 3 אהדקום קדש אשר דם מקדשים ל אני יהוה

מים היתום בארץ מצרים אני יהיה אלוכם: 35
 לא תרעשו על במשפט בפרה במשקל 36
 ובמשואה: מאני צדק אבני צדק איפה צדק
 והן צדק יהיה לכם אני יהיה אלוכם אשר 37
 הוצאתי ארצם מארץ מצרים: ושמוכם
 את כל דגוני ואת כל משפטי ועשיתם אתם
 אני יהיה: פ

CAP. XX. כ

1 ודבר יהיה אלמשה לאמור: ואל בני ישראל
 תאמר: איש איש מבני ישראל ובתו
 בשדאל איש ותן מדרעו לפלג מוח ימת עם
 3 הארץ ויבמה באבן: ואני אתן אדפלי
 באיש יהוא הדברתי אותו מקרב עמי כי מדרעו
 נתן לפלג למען שמה אדמקולו ולחלל
 4 אדשם קדשו: ואם העלם יעלמו עם הארץ
 אדעניתים כדראש יהוא פתחו מדרעו לפלג
 5 לבלתי דמות אותו: ושמהו אני אדפטי
 באיש יהוא ובמשפחתו הדברתי אותו ואת
 כל הדמים אדחיו לזנות אחרי הפלג מקרב
 6 עמי: והפסח אשר תפסה אל הדימתו ואל
 הדענים לזנו אדחיהם ותחיו את פלי בפסח
 7 יהוא הדברתי ארץ מקרב עמי: והתקדשתי
 8 ויהיה קדשם כי אני יהיה אלוכם: ושמוכם
 אדדגוני ועשיתם אתם אני יהיה מקדשכם:
 9 פראש איש אשר יקבל אדאביו ואתאמו
 10 מוח ימת אמו ואמו קהל דמו בו: ואיש
 אשר יטא אדאשתו איש אשר יטא את
 11 אשת רעהו מודימתו והוא האשתו: ואיש
 אשר ישכב אדאשתו אביו עתה אמו גלה
 12 מלח דמותו שנים דמים עם: ואיש אשר
 ישכב אדפלו מוח ימתו שנים תבל עשו
 13 דמים עם: ואיש אשר ישכב אדחלו
 משפטי אשה ויענה עשו שנים מוח ימתו
 14 דמים עם: ואיש אשר יקח אדאשה ואת
 אמה ומה דוא פאש ישרעו אותו ואתו ולא
 15 תודה ומה בתוכם: ואיש אשר יתן שבתו
 בפרה מוח ימתו ואת דמותו תודתו:
 ואשה אשר תקרב אל פל פרמה לביעה

פ פ פ לא 31

CAP. XXI. כא

ואמר יהיה אלמשה אמר אל הדמים
 ארון ואבות אלוים לנפש לארשומא בעמ
 כי אסל שאר תקרב אלו לאמו ולא
 ולבם ולבתו לאחיו: ולאחיו הפתח
 והקובה אליו אשר לאדחיהו לאש:
 ושמא: לא יטא בעל בעמ להחלו: לא
 קדוה קדוה פראשם ופאח זקם לא תל

ויקרא קדושים יט פג

תשבע בשמי לשק וזולת אדם אלהך
 13 אני יהוה: ארת עשק אדעק ולא תגול את
 14 חלקי פעת שמי אהך עד בקר: לא תגלגל
 15 דוש ולקט עד לא תתן מכלל זרואי מלאהך
 16 אני יהוה: ארת עשו על פמשט ארתשא
 17 פגדל ולא תהדד פני נזול בצדק תשפט
 18 עמיהי: ארתלך וכל בעמיה לא תעט
 19 עלים רעה אני יהוה: לא תשא את אהך
 20 בלבבך הזכ תוכיח אדעמיה ולא תשא
 21 עליו תמא: ארתקם ולא תפז ארביני עמך
 22 ואבת לרעה פכוף אני יהוה: ארתקו
 23 תשמול פמתק ארתרביע פלאים שוף לא
 24 תוע פלאים ובד פלאים שעטם לא עלה
 25 עוף: ואש פישב את אשה שכבת זע
 26 דוא שפחה נחמת לאש הפחה לא נפחה
 27 או תשה לא נפלה פנת תדה לא ימחו
 28 פלא תשה: ותמא ארתשמו ליהוה אל
 29 פח אהל מעד איל אשם: וכפ עליו הפך
 30 פאל האשם לפני יהוה על חפואו אש תמא
 31 ונלח לו מופאו אש תמא: פ
 32 ויחבא ארתאך וטעתם פליע מאל
 33 ועלתם עלתו ארתפיו שלש שלים יהוה
 34 לכם עלים לא יאכל: ובשנה הרביעת יהוה
 35 פלפיו קש הולים ליהוה: ובשנה
 36 התמישה תאכל ארתפיו לרסוף לכם
 37 תבאו אני יהוה ארתם: לא תאכל על
 38 הדם לא תחשו ולא תשטו: לא תפסו פאת
 39 ראשכם ולא תשויות את פאת וקף: ושדט
 40 לנפש לא תחטו בבשרם וכתת קעקע לא
 41 תחטו בכם אני יהוה: אל תהגל את פתח
 42 להוניתו ולא רחונה האף ומלאה האף ופחו
 43 את שפתו תשמו ומקלו פתוא אני יהוה:
 44 ארתשטו ארתאבתו ואל ידעלים אל תבקשו
 45 לטמאה בם אני יהוה ארתם: מפני שיבד
 46 פקים תהדות פני וקו ורתא מאלהך אני
 47 יהוה: פ
 48 וכרעור אהך פ
 49 פארצכם לא תחטו ארו: פאודה מכם יהוה
 50 לכם רגו רגו ארתם וארתת לו פמה פ

1 תחב לנפוח שוחו: ואל אשת עמיה לא
 2 תח שכבתך לרע לטמאהה: ומרעה לא
 3 תח לעבד למלך ולא תחלל אדם אלהך
 4 אני יהוה: ארתו לא תשב משבמ אשה
 5 תעשה דוא: ובכל פמה ארתתו שכבתך
 6 לטמאהה ואלוה ארתעמו לפני סימה
 7 לרעה תבל דואו ארתפוא בכל אלה פי
 8 בכל אלה טמאה רגים אש ארת משלה
 9 פסיכם: ורממא האף ואסף ענה עליה
 10 ורמא האף ארתשמה: ושמתם אתם ארת
 11 חפזו ואת משפטי ולא תעשו מל הועתם
 12 האלה הארתו רגו רגו פוכם: פי ארתל
 13 הועתו האל עשו אש האף אש לפנים
 14 ורממא האף: ולא תקא האף ארתם
 15 פמכם ארוה פאשו ראה ארתפו אש
 16 לפנים: פי פל אש יעשה מל הועתו
 17 האלה ונכרתו הפשוח העשר מקרב עמם:
 18 ושחם ארתמשפיו לבלוי עשוח מתחז
 19 הועתו אש נעשו לפנים ולא תפמא בם
 20 אני יהוה ארתם:

פ פ פ פ פ
CAP. XIX. יט

1 ידו יהוה ארתשה לאמו: ידו ארתעך
 2 פרתואו וארתת ארתם קדשים תהיו פי
 3 קוש אני יהוה ארתם: אש אפו ואכל
 4 חואו ארתשפוזי תשמו אני יהוה ארתם:
 5 ארתפו ארתאילים ואלו מכם לא תעשו:
 6 לכם אני יהוה ארתם: וכי תופזו וכו שלמים
 7 ליהוה לרצכם תובוהו: ביום וכתכם יאכל
 8 ומפוחתו הפוזו עד יום האלוש פאל יפוח:
 9 ואם האכל יאכל ביום השליש פאל דוא
 10 לא תצוה: ואכלו עט יפוא פי ארתקש
 11 יהוה חלל ונכרתו הנפש יהוא מעמיהו:
 12 וקצוכם ארתקצו ארתכם לא תבלה פאר
 13 שוף לקש וקש קאף לא תקט: וכרמף
 14 לא תשלל ורמט פמה לא תל קש לעש ולעו
 15 תשן אלים אני יהוה ארתם: לא תגבו
 16 לארתחשו ולארתשפו אש בעמיהו: ולא

הָרַג פְּרוֹכֵם לֹא־יֵאָמֵר הֵם׃ וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְכֹהֵן הָרַג פְּרוֹכֵם אִשׁוֹ יָצַד יָצַד
 חַיָּה אֲרִישָׁת אִשׁוֹ וְאֵבֶל וְשִׂשְׁפָּה אֲחֵדָמָו וְכַפֹּרֵה
 בַּעֲשֵׂר׃ כִּי־נִשְׁשׁ מִלִּפְסוֹ דָּמָו בִּנְפֹשׁוֹ הָיָה׃
 וְאִכָּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם מִלִּפְסוֹ לֹא הֵאָבִלוּ בִּי
 נִשְׁשׁ מִלִּפְסוֹ דָּמָו הָיָה מִלִּאֲבֹלֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכֹל
 נִשְׁשׁ אִשׁוֹ וְאֵבֶל בְּעֵלָה וְטֹרֶפֶה בְּחַיֹּת וְנִבְרַר
 וְכַסּוֹ בְּגִדָו וְדִחַץ בְּפִיָּם וְטָמְא עַד־הִעֲרַב וְטָרַד׃
 וְאֵם לֹא יִכְפֹּר וְנִשְׁאָר לֹא יִדְחַץ וְנִשְׂאָ עֵטָו׃ פ

CAP. XVIII פ

וְדַבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כַּמִּשְׁה אֲרִישָׁת
 מִצִּיּוֹן אִשׁוֹ וְשִׂבְתָּ בָהּ לֹא תַעֲשֶׂה וְכַמִּשְׁה
 אֲרִישָׁת פְּסֵן אִשׁוֹ אֵל מִלִּיא אַחֲכֶם שִׁפְהָ לֹא
 תַעֲשֶׂה וְכַזְּבֻדָּהֶם לֹא תִלְכֹּס׃ אֲחִי־מִשְׁפַּחַת תַּעֲשֶׂה
 וְאֲחִי־דַחְצֵי תִשְׁכַּח לִכְחַד בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
 וְשִׂבְתָּם אֲחִי־דַחְצֵי וְאֲחִי־מִשְׁפַּחַת אִשׁוֹ וְעֵשֶׂה
 אִתָּם הָאֵתָם וְדַבַּר בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ פ אִישׁ
 אִישׁ אֶל־פִּלְשֹׁא פִשְׁוֹ לֹא תִכְרַם לַעֲלוֹת עִוְהָ
 אֲנִי יְהוָה׃ פ עֲוֹת אַבְקָה וְעֲוֹת אַמְקָה לֹא
 תַעֲלֶה אַמְקָה הָיָה לֹא תַעֲלֶה עֲוֹתָהּ׃ פ עֲוֹת
 אִשְׁחֵ אַבְקָה לֹא תַעֲלֶה עֲוֹת אַמְקָה הָיָה פ
 עֲוֹת אֲחִי־חֵ בַת־אַבְקָה אֵל בַּת־אַמְקָה מִלְּדָת
 בֵּית אֵל מִלְּדָת חֵץ לֹא תַעֲלֶה עֲוֹתָהּ׃ פ
 עֲוֹת בַּת־אַמְקָה אֵל בַּת־אַבְקָה לֹא תַעֲלֶה עֲוֹתָהּ
 כִּי עֲוֹתָהּ הָיָה׃ פ עֲוֹת בַּת־אִשְׁחֵ אַבְקָה
 מִלְּדָת אַבְקָה אֲחִי־חֵ הָיָה לֹא תַעֲלֶה עֲוֹתָהּ׃
 פ עֲוֹת אֲחִי־חֵ אַבְקָה לֹא תַעֲלֶה שִׂא אַבְקָה
 הָיָה׃ פ עֲוֹת אֲחִי־אַמְקָה לֹא תַעֲלֶה
 כִּי־שִׂא אַמְקָה הָיָה׃ פ עֲוֹת אֲחִי־אַבְקָה
 לֹא תַעֲלֶה אֶל־אִשְׁחֵ לֹא תִלְבֵּד דִּחְצֵה הָיָה׃
 פ עֲוֹת פִּלְחָה לֹא תַעֲלֶה אִשְׁחֵ בְקָה הָיָה
 לֹא תַעֲלֶה עֲוֹתָהּ׃ פ עֲוֹת אִשְׁחֵ־אֲחִי־חֵ
 לֹא תַעֲלֶה עֲוֹת אֲחִי־חֵ הָיָה׃ פ עֲוֹת אִשְׁחֵ
 וּבִתָּהּ לֹא תַעֲלֶה אֲחִי־בַת־בָּתָּהּ וְאֲחִי־בַת־פִּתְיָהּ לֹא
 תִּחַץ לַעֲלוֹת עֲוֹתָהּ שִׂאֵהָ הָיָה וְפִהָ הָיָה׃
 וְאִשְׁחֵ אֶל־אֲחִי־חֵ לֹא תִחַץ לַעֲלוֹת עֲוֹתָהּ׃
 עֲלֶיהָ בְּחַיָּה׃ וְאֶל־אִשְׁחֵ בְּנֵתָהּ טָמְאָתָהּ לֹא

הָרַג הָרַג פְּרוֹכֵם׃ כִּי־בָהֶם הָיָה יִסָּר עֲלֵיכֶם
 לַעֲוֹת אַחֲכֶם מִכָּל הַמִּצְוֹתֹת לִפְנֵי יְהוָה
 תַּעֲשֶׂה׃ שִׁפְהָ שִׁפְחָה הָיָה לָכֶם וְעִיּוֹן אֲחִי
 נִשְׁשִׁיכֶם חֲקֵת עֲלֵיכֶם׃ וְכַסּוֹ הַפֶּן אִשְׁחֵ
 יִמְשַׁח אִיּוֹ וְאִשְׁחֵ יִמְלֵא אֲחִי־חֵ לְכַח חַיֹּת
 אֲכִי וְלִבְשׁ אֲחִי־בְגָדֵי הַגֶּזֶז בְּגֵד הַקֹּדֶשׁ׃ וְכַסּוֹ
 אֲחִי־מִשְׁשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֲחִי־אֵל מִעַד וְאֲחִי־הַמִּזְבֵּחַ
 וְכַסּוֹ וְעַל הַפְּתִיחַ וְעַל־פְּלִיעַם וְהִקָּל יִכְסֹ׃
 וְהִזְדַּחֲתָם לָכֶם לְחִקֵּת עֲלֵיכֶם לְכַסּוֹ עַל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל־הַמִּצְוֹתֹת אֲחִי־חֵ בִּשְׂחֵה וְיַעֲשֶׂה בְּאִשְׁחֵ
 עֲוֹת יְהוָה אֲחִי־מֹשֶׁה׃ פ

CAP. XVII פ

וְדַבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבַּר אֶל־אֲדָמָה
 וְאֶל־בְּנֵי וְאֶל־כָּל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 זֶה דְבַר אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לִמְנוֹ׃ אִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אִשׁוֹ יִשְׁחַט שׂוֹד אֲחֵכֶם אֲרִישָׁת
 בַּפִּתְיָהּ אֵל אִשׁוֹ יִשְׁחַט מִדָּחַץ לַפְּתִיחַ׃ וְאֶל־
 פִּתְחָה אֲחֵל מִעַד לֹא תִבְאֵל לְהַקְרִיב קֹרְבָן לַיהוָה
 לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה הֵם יִשְׁחַט לְאִישׁ הָיָה הֵם
 שִׁשְׁפָּה וְכַסּוֹ הָיָה אִשְׁחֵ מִקְּרֹב עֵפֶס׃ לִמְנוֹ
 אִשְׁחֵ יִבְיָא כִּי־עָלָה אֲדֹבְחֵיהֶם אִשְׁחֵ הֵם
 וְזָחַם עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַיִם וְהִבְיָא לַיהוָה אֶל־פִּתְחָה
 אֲחֵל מִעַד אֶל־הַבָּרָק וְחִבּוֹ וְכַדֵּי שְׁלָמִים
 לַיהוָה אֲחֵם׃ חֲזֵק הַפֶּן אֲחִי־חֵם עַל־מִזְבֵּחַ
 יְהוָה פִּתְחָה אֲחֵל מִעַד הַקִּמּוֹר הַחֹלֵב לִיחֵ
 מִדָּחַץ לַיהוָה׃ וְלֹא־יִחַבְּדוּ עַד אֲדֹבְחֵיהֶם
 לְשִׁעֲרֵם אִשְׁחֵ הֵם וְזָחַם אֲחִי־חֵם חֲקֵת עֲלֵיכֶם
 וְהִזְדַּחֲתָם לָכֶם לְחִקֵּת עֲלֵיכֶם׃ וְאֶל־הֵם תִּאָּמַר אִישׁ
 אִשְׁחֵ עֲלֶיהָ עֲלֶה אֲחִי־חֵ׃ וְאֶל־פִּתְחָה אֲחֵל
 מִעַד לֹא יִבְיָא לַעֲשׂוֹת אִיּוֹ לַיהוָה וְכַסּוֹ
 הָיָה הָיָה מִעֲמֻמָּה׃ וְאִשׁ אִשׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְכִי־יִזְדַּח הָרַג פְּרוֹכֵם אִשְׁחֵ יֵאָבֶל כִּי־הֵם וְחַיֹּת
 פִּנֵי בִנְפֹשׁוֹ וְהֵאָבִלוּ אֲחִי־חֵם וְהִבְרִיחַ אֲחִי־חֵ
 מִקְּרֹב עֵפֶס׃ כִּי נִשְׁשׁ הַמִּשְׁחָה בָּהֶם הָיָה וְאִנִּי
 נִחַרְתִּי לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַסּוֹ עַל־נִשְׁשִׁיכֶם
 כִּי־הֵם הָיָה בִּנְפֹשׁוֹ יִכְסֹ׃ עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשְׁשׁ מִכָּם לֹא־יֵאָמֵר הֵם הָרַג

ויקרא אחרי מות יו סא

14 וקרא מיום הפך הזה באצבעו על שני הפסות קדמה ולפני הפסות יזה שבע פעמים מקדמים באצבעו ושנים ארבעה חצות אחר לים ויהי ארבעה אל שפתי לשבת השנה ארבעה פעמים לים הפך הזה אחר על הפסות ולפני הפסות: וכפר על הקולט

15 כמנחת בני ישראל ומשערים לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד והשכן אים פתח סכאם: וכל אדם לא יהיה ופאה מועד

16 בכל לכפר בקולט עד צאתו וכפר בעדו בעד ביתו ובעד פלגל ישראל: ויצא אלהימוח

17 אשר לשמימה וכפר עליו ולקח מים הפך והים השעיר וקח על קרנול המוח סביב: והיה עליו סודתים באצבעו שבע פעמים וסודו וקולטו כמנחת בני ישראל: וקלה

18 מפר אודתקולט והוא אהל מועד והאדמה חרוב ארבעה חצות וזהו: וכמה אחר אוד שתי קרנול על ראש השעיר והי חרבה עליו ארבעה חצות בני ישראל והחזקל פשעים לכל חטאתם וקח אים על ראש השעיר ושעה

19 בראש שני המדות: ומשא השעיר עליו ארבע חצות אל רצף גוה ושעה ארבעה חצות במדות: ובה אחר אל אהל מועד ושש אוד בגדי הפך אשר לבש בסא ארבעה חצות

20 שבו ורחץ אדמשו בפסם במקום קולט ולבש אוד בגדי חמא ועשה אדעלולו ואוד עלת חמם וכפר בעדו ובעד חמם: והוא חזק

21 החטאת וקטור המוחה: והמסחה ארבעה חצות לעזאל יכס בגדו ורחץ אוד בשל פסם ואחריו יטא ארבעה חצות: והוא פד החטאת

22 והוא משע החטאת אשר והם ארבעים

23 לכפר בקולט ויצא אל מנח לפניה ומשע חמא ארבעים וארבעים

24 והשוק אים יכס בגדו ורחץ ארבעה חצות

25 בפסם ואחריו יטא ארבעה חצות: והיה

26 לים לחת שלם בראש השעיר בשעור לחוש חשע את כשחמם וכל מאכה לא תחשו והוא

1 וחס מודה סביב וכפדה לה שבעה ימים ואחר 2 חסוד: ובים השמימי חסדה לה שמו חיים או 3 שני בני חנה הנביאה אדם אל דבול אל שחח 4 אהל סעד: ועשה הפך ארבעה חצות 5 ארבעה חצות עלה וכפר עליו הפך לפני הנה 6 מן סכאם: והואם ארבעה חצות 7 סכאם ולא יחשו כמנחתם כמנחת אוד 8 סכאם אשר פתחם: והוא חנה הזב והוא 9 חמא מפר שגדודו למסחה: והיה 10 בניה הזב אדעלול לים ולקח האש אשר 11 יב ער סכאם:

D S D S D

CAP. XVI. י

1 חסוד חנה אל משה אחר מות שני בני אהרן: 2 כמנחתם יחיה ויחשו: ואמר יהוה אל משה 3 ופ אל אהרן ארבע חצות ואל יב כל על ארבע חצות 4 אה לשבת אל פני הפסות אשר על דבול 5 ולא יחשו פי כעל אהרן על הפסות: והוא 6 אה אהרן ארבעה חצות פסו פדקו לחטאת 7 אל לעלה: פתח פד קולט ולבש ומכסר 8 היה על בשול ובאנט פד חנה וכמנחת 9 חנה בגדי קולט הם ורחץ בפסם אדמשו 10 לחמם: והוא ערה בני ישראל יח שנה 11 שתי שנים לחטאת ואל אהרן לעלה וקרוב 12 אהרן אדש החטאת אשר ל וכפר בעדו ובעד 13 חסוד: ולקח ארבע חצות השעיר והשעיר אים 14 לים יהיה פתח אהל מועד: וקח אהרן על 15 שני השערים גוה גוה אהרן לחנה ונדל 16 אהרן לעזאל: והרוב אהרן ארבעה חצות 17 עלה עליו ונדל לחנה ועשה חטאתו השעיר 18 אשר עלה עליו ונדל לעזאל ועזאל 19 לים יהיה לכפר עליו לשעה אחר לעזאל 20 המדות: והרוב אהרן ארבע חצות 21 אשר ל וכפר בעדו ובעד חנה ושש אדש 22 החטאת אשר לו: ולקח מלא חמא חנה 23 אש מעל המוח סכאם יהיה ומלא חמא 24 וקח חנה סכאם חנה חמא מניה לשבתו: וקח 25 ארבעה חצות על ראש לפני הנה וכפר: וכן

וְלֵךְ הַיָּבִב מִפְּתוֹ וְכִסָּה בַגְדוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְכָסָה
 עֲדָתוֹ עֲדָתוֹ וְכָל הַמְּדַבְּרִים אִשֶׁר יִדְבַּר עֲלָיו הָ
 יִטְמָא׃ וְכָל הַצֹּלֵעַ כֹּל אִשֶׁר יִהְיֶה תַחַת
 יִטְמָא עֲדָתוֹ עֲדָתוֹ וְהִטְמֵא אֹתָם וְכִסָּה בַגְּ
 וְרָחַץ בַּמַּיִם וְכָסָה עֲדָתוֹ׃ וְכָל אִשֶׁר יֵעַ
 הַיָּבִב וְחָזַק לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה בַּמַּיִם וְכִסָּה בַגְדוֹ וְחָ
 בַּמַּיִם וְכָסָה עֲדָתוֹ׃ וְכָל דָּוָשׁ אֲשֶׁר יִצְרַח
 בִּי הַיָּבִב יִשְׁחַר וְכָל פְּלִיטָה יִשְׁחַח בַּמַּיִם׃ וְיִ
 יִטְהַר הַיָּבִב מִזֹּאת וְכִסָּה לֹא שִׁבְעַת יָמִים לִטְהַר
 וְכִסָּה בַגְדוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם בַּשָּׂחַר בַּמַּיִם חַיִּים וְיִטְהַר
 וְכִסָּה הַשְּׂמֹנֶה יָמִים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֶת אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְכָסָה לִשְׁנֵי יָדָיו אֶל פְּתוֹת אֵיל מִלֵּ
 וְיִטְהַר אֶל הַבָּקָה וְשִׁשָּׁה אֹתָם הַבָּקָה אֶת
 תְּשֻׁבַת הָאָדָם עָלָיו וְכִסָּה עָלָיו הַבָּקָה לִשְׁנֵי יָ
 מָוֶה׃ ׀ וְאִשֶׁר פִּירְצָה מִמֶּנּוּ שִׁכְבָתוֹ
 וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ וְכָסָה עֲדָתוֹ
 וְכָל בְּגָדוֹ וְכָל שֵׂעִר אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבָתוֹ
 וְכִסָּה בַּמַּיִם וְכָסָה עֲדָתוֹ׃ וְאִשֶׁר אֶת
 לִשְׁבַע אִשִׁים אִשֶׁר אִשֶׁר שִׁכְבָתוֹ רָחַץ בַּמַּיִם

43 אֶת יָדָיו וְכָסָה אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא
 וְכָסָה בַּיָּדָיו אֶת הַיָּדָיו אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא
 44 וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא
 וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא
 45 וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא
 אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 46 אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 47 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 48 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 49 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 50 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 51 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 52 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 53 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 54 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 55 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 56 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 57 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 הַיָּדָיו׃ ׀

CAP. XV. טו

וְאִשֶׁר פִּירְצָה מִמֶּנּוּ שִׁכְבָתוֹ רָחַץ בַּמַּיִם
 שִׁבְעַת יָמִים תְּרִיחֵהוּ בַּחֲדָשָׁה וְכָל הַצֹּלֵעַ פֶּה יִטְמָא
 עֲדָתוֹ׃ וְכָל אִשֶׁר תִּשְׁבַּע עָלָיו בְּמִדַּת
 יִטְמָא וְכָל אִשֶׁר תִּשְׁבַּע עָלָיו יִטְמָא׃ וְכָל הַחַי
 מִשְׁשִׁבָה וְכִסָּה בַגְדוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְכָסָה עֲדָתוֹ
 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת
 עַל הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 עָלָיו בְּגֵדוֹ וְכָסָה עֲדָתוֹ׃ וְכָסָה הַיָּדָיו
 וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה
 יָמִים וְכָל הַמְּדַבְּרִים אִשֶׁר יִדְבְּרוּ עָלָיו יִטְמָא
 ׀ וְאִשֶׁר פִּירְצָה וְכָסָה לִשְׁנֵי יָדָיו אֶת פְּתוֹת
 עֲדָתוֹ׃ אֶת כִּתְּרוֹתָיו עַל כִּתְּרוֹתָיו פְּלִיטָה
 מִמֶּנּוּ כִּימֵי כִּתְּרוֹתָיו תְּרִיחֵהוּ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ הָאִשֶׁר
 הַמְּדַבְּרִים אִשֶׁר יִדְבְּרוּ עָלָיו פְּלִיטָה כִּמְשֵׁנֵי
 כִּתְּרוֹתָיו יִהְיֶה לָהּ וְכָל הַצֹּלֵעַ אִשֶׁר תִּשְׁבַּע עַל
 מִמֶּנּוּ יִהְיֶה מִמֶּנּוּ כִּימֵי כִּתְּרוֹתָיו וְכָל הַצֹּלֵעַ
 יִטְמָא וְכִסָּה בַגְדוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְכָסָה עֲדָתוֹ׃

1 וְיִטְהַר הַיָּבִב מִזֹּאת וְכָסָה לִשְׁנֵי יָדָיו אֶת פְּתוֹת
 אֶת הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 2 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 3 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 4 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 5 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 6 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 7 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו
 וְכָסָה הַיָּדָיו וְכָסָה הַבְּשָׂמָה וְהִטְמֵא אֶת הַיָּדָיו

כזה טאה המכה והא וטורח הפוך פ צענה
המכה והא: ס

29 ואיש א אשה פריהיה ב נבע בלא א נקין
30 והא הפוך ארדננע והנה מראה עמק מך
הער ות שער צבב רק וסמא אוי הבת מך
31 והא צענה רחלש א הך והא וכיהיה
הפוך ארדננע הפוך והנה אך מראה עמק
מרהער ושער שורן אך פ והסער הפוך אר
32 ננע צחק שבעת ימים והנה והנה ארדננע
ביום השביעי והנה לארטה הפוך ולא היה
פ שער צבב ומראה הפוך אך עמק מרהער:
33 והנה ליה וארדננע לא יגלה הסער הפוך
34 ארדננע שבעת ימים שמת: והנה הפוך
ארדננע ביום השביעי והנה לארטה הפוך
בשר ומראה איש עמק מרהער וטורח אוי
35 הבת וכס פרו וטורח: וארטה יסטה
36 הפוך בער אוי טורח: והנה הפוך והנה
פטה הפוך בער לארדננע הפוך ושער
37 סמא והא: ואם בעיל עמק הפוך ושער שורח
צמור פ טרא הפוך טורח והא וטורח הפוך:
ס 38 ואיש א אשה פריהיה ב נבע בלא א נקין
39 ברת ברת ברת לכה פק והא שר בער
בארם ברת ברת לכה פק והא שר בער
40 טורח והא: ס ואיש פ יערט רחלש
41 קח והא טורח והא: ואם מראה פלי יערט
42 רחלש נפח והא טורח והא: וכיהיה בקרח
א בפחה ננע לכן יערט צענה פרח
43 והא בקרחו א בפוחו: והנה אוי הפוך
הנה סא ארדננע לכה ארמיה בקרחו א
44 בפוחו מראה צענה ער מלו: איש צענה
הא סמא והא סמא יסמא הפוך פראש בער:
45 הצענה אשר פ הגע פרוי יה פרים רחלש
יהיה פולע ועל שפם יסטה וסמא וסמא יקרא:
46 פלי א אשר דננע פ יסמא סמא והא פד
47 לשב מחוץ לפחה משם: ס והננע
פריהיה ב ננע צרעה בבנ צמר א בבנ
48 פשחים: א נשו א נשב לשחים ולצמר
א בער א בכל מלאכה ערו: והנה הפוך

ירקו: א אדמם צננ א בער א נשו א
נשב א בכל מל שר ננע צענה והא והא אר
50 הפוך: והנה הפוך ארדננע והסער ארדננע
51 שבעת ימים: והנה ארדננע ביום השביעי
פריטה הפנע צננ ארשד א נשב א
בער לכל ארשד והנה מלאכה צענה
52 סמא דננע סמא והא: והנה ארדננע א
ארדננע: א ארדננע סמא א סמא
א ארדננע פלי הער אשר יהיה ב דננע פ
53 צענה סמא והא באש השקו: ואם יהיה
הפוך והנה לארטה הפוך צננ א נשו א
54 נשב א בכל מל ערו: והנה הפוך וכס אה
אשר פ דננע והסער שבעת ימים שמת
55 והנה הפוך אוי: והפס ארדננע והנה לא
הסער דננע ארשד והננע לארטה סמא והא
באש הארשד שמת והא בקרחו א בפוחו:
56 ואם יהיה הפוך והנה פטה הפוך ארדננע והפס
אוי וקע אוי מרהער א מרהער א מך
57 השחי א מרהער: ואם יהיה ער פננ
ארשד א נשב א בכל מל ער פרח
58 והא באש השקו א אשר פ דננע: והננע
ארשד א נשב א בכל מל הער אשר
59 תכלס וכי מים דננע והפס שמת וטורח: והא
תולע ננע צענה בבנ הצמר: א הפחים א
השחי א נשב א פלי ער לטורח א לטורח:

ס ס ס כח כז

CAP. XIV. ד

1 ויהי זהה אל משה לאמור: והא תהיה
2 תולה הפסע פים טורח והא ארדננע:
3 והא הפוך אל מחוץ לפחה: והנה הפוך
4 והנה טרא מנה צענה מרהער: והנה
5 הפוך ולקח לפסד שתי צפחים חיח טורח
6 וכי אר ושך חלצה ואוב: והנה הפוך
7 ושחט ארדננע והחח אל מל הער על
8 מים חיים: ארדננע והחח עח ארדננע
9 עך והחח ארדננע והחלצה וארדננע וטבל
10 ארס והחח והחלצה פים הער והשחטה
11 על הפים החיים: והנה על הפסד מך

ויקרא חוריע יג עו

תפשה המספחה בעור אדמו דהאז אל
הבדן למדורו וטראה שנית אל הדבדן: והאז
הבדן והזה פשטה המספחה בעור ומטמא
הבדן צרעת הוא: **ס**

9 נגע צרעת פי חיהו באתם והזמא אל הדבדן: **ט**
10 והאז הבדן והזה שאז לבנה בעור והיא
הפכה שער לבן והזית בעור חי בשאת:
11 צרעת משנת היא בעור בשלו ומטמא הבדן לא
12 יכשלו פי מטמא הוא: ואם פרות הפרח הצרעה
13 בעור ומספה הצרעת את כל עור הצנע מאמש
ועד הגלגל לכל מראה עיני הבדן: והאז הבדן
14 והזה כפרה הצרעת את כל בשלו ומדור את
15 הצנע מעד הבדן לבן מדור הוא: והזם והזאת
16 פי בעור חי ומטמא: והאז הבדן את הדבש והזי
17 ומטמא הדבש והזי מטמא הוא צרעת הוא: א
18 כרשית הדבש והזי והדפן ללבן ופא אל הדבדן:
19 והאז הבדן והזה סרפס הצנע ללבן ומדור
20 הבדן את הצנע סרפס הוא: **ס**

18 ובשר פיה היה ברמשו שחון ומטמא: והזי
במקום השחון שאז לבנה או בדרת לבנה
או מדמת וטראה אל הדבדן: והאז הבדן והזה
20 מראה שער מן העור ושעה הבדן לבן ומטמא
הבדן נגע צרעת הוא בשחון פרוהו: ואם
21 האפה הבדן והזה אדמה שער לבן ושפלה
אינפה מן העור והיא כזה והסגורו הבדן שבעת
22 ימים: ואם פשטה חפשה בעור ומטמא הבדן
23 ארוז נגע הוא: ואם תחולתו העמל הפרות
לא פשטה צרעת השחון הוא ומדורו הבדן: **ס**
24 או משר פיה היה בעור מכורד אש חזיהו מדות
המכזה פדת לבנה אדמכת או לבנה: והאז
25 ארוז הבדן והזה סרפס שער לבן בפדות
ומראה עמל מן העור צרעת הוא במכזה פרוה
26 ומטמא ארוז הבדן נגע צרעת הוא: ואם והאפה
הבדן והזה אדמכת שער לבן ושפלה אינפה
מן העור והיא כזה והסגורו הבדן שבעת ימים:
27 והאז הבדן ארוז פים השביעי אים פשטה חפשה
28 בעור ומטמא הבדן ארוז נגע צרעת הוא: ואם
תחולתו העמל הפרות לא פשטה בעור והז

הזה דמטמא בפים וכל נפש השחנה על
האז: להבדיל בין הזמא ובין הפרח ובין
הזה הנאכלת ובין הזה אשר לא האכל:
ס פ פ כו 27

CAP. XII. יב

יב ידור הזה אל משה לאמו: ופי אל בני
ישראל לאמו אשה פי חוליע וילדה זכר ומטמאה
שבעת ימים פימי סרת חיהו מטמא: והזם
והשמי יפול בעור ערלו: ושמיים זמ
ושלשת ימים השב פדמי סודה בכל קוש
לרצנע ואל הדבדקש לא תמא ערמלאת ימ
סודה: ואם לבנה חלו ומטמא שבעים
פסחה ושמיים זמ ושלשת ימים השב על דמי
סודה: ובמלאת ימ סודה לכן או לבח
היא פבש פרשטו לעלה וקרוהו ארוז
לפחת אל פתחו או למעו אל הדבדן:
והקרו לכן הזה וכפר עליה ומדור
ספסו פסדה ואת חרות הלידת לכן או
למטה: ואם לא המטא היה חי שח
ולטה שתי חותים או של בני וזה ארוז
לעלה והאז לפחת וכפר עליה הבדן
והזה: **ס**

CAP. XIII. יג

יג ידור הזה אל משה ואל ארוז לאמו: ואם
פיהוה בעור בשלו שאז או ספחה או
פדת הזה בעור בשלו לענע צרעת הזמא
אל ארוז הבדן או אל ארוז מפתו הדבדן:
והאז הבדן: ארוז הצנע בעור הדבש ושער
פנע הבדן לבן ומראה הצנע עמל מעור בשלו
מע צרעת הוא והאז הבדן ומטמא ארוז: ואם
פדת לבנה הוא בעור בשלו ועמל ארוז מראה
קרוהו וטערה לא הדפס לבן והסגורו הבדן
ארוז הצנע שבעת ימים: והאז הבדן פים
השביעי והזה הצנע עמד בעליו לא פשטה
הצנע בעור והסגורו הבדן שבעת ימים שנית:
והאז הבדן ארוז פים השביעי שנית חפה
פדה הצנע ולרשמה הצנע בעור ומדורו הבדן
מספחה הוא וכפס בגדיו ומדור: ואם פשטה

לכם מכל הבהמה אשר על הארץ: כל ז'
 מפרסת פרסה ושבעת טבע פרסת מעלה צה
 4 בפרמה אחיה האמל: אך אדוה לא תאכל
 מפעלי הבה ומפוססי הפרסה אתה תכל פד
 מעלה נרה הוא ופרסה יתנו ממים טמא
 5 הוא לכם: ואת השפן פר מעלה נרה הוא
 6 ופרסה לא ימים טמא הוא לכם: ואת הארנב
 פר מעלה נרה הוא ופרסה לא הפרסה טמאה
 7 הוא לכם: ואת החזיר פר מפרס פרסה הוא
 ושבע טבע פרסה נרה הוא לרוע טמא
 8 הוא לכם: מפסוה לא תאכלו ונבלתם לא
 9 תגעו טמאים הם לכם: אדוה תאכלו מכל
 אשר במים על אשר לו סנפד וקמקמח
 10 במים במים ובפזים אום תאכלו: וכל אשר
 אדלו סנפד וקמקמח במים ובפזים מכל
 שרץ המים ומכל נפש הבה אשר במים שקץ
 11 הם לכם: ושקץ יהו לכם מפסוה לא תאכלו
 ואת נבלתם תשקצו: על אשר אדלו סנפד
 12 וקמקמח במים שקץ הוא לכם: ואת האלה
 תשקצו מן העוף לרובאכלו שקץ הם את
 14 הצפור ואת הפרס ואת העוקה: ואת הדוה
 15 ואת דוה למינה: את כל ערב למינה: ואת
 16 פת הי ענה ואת החימס ואת השוף ואת
 17 ופץ למינה: ואת השם ואת השוף ואת
 18 השוף: ואת המשמת ואת השוף ואת
 19 החום: ואת החסדה האנפה למינה ואת
 20 החיסת ואת העמקו: על שרץ העוף הולך
 21 על ארבע שקץ הוא לכם: אך אדוה
 תאכלו מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר
 לא מים מפעל לרליו לנור פון על הארץ:
 22 אדוה מים תאכלו אדוה מים למינה ואת
 השלם למינה: ואת החזנל למינה ואת
 23 החנב למינה: וכל שרץ העוף אשר לו
 24 ארבע תלים שקץ הוא לכם: והאנה הנפמא
 25 כל הבע נבלתם וטמא עד הערב: וכל הנשא
 26 מנבלתם יכבס בגדו וטמא עד הערב: לכל
 הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושבע
 יתנו שבעת נרה יתנו מכל טמאים הם

לכם מכל הבהמה אשר על הארץ: כל ז'
 פשו בכל הדוה הולכת על ארבע טמאים ז'
 לכם מכל הבע נבלתם וטמא עד הערב
 והנשא את נבלתם יכבס בגדו וטמא עד
 הערב טמאים הפה לכם: ה
 לכם הטמא בשרץ השוף על הארץ יהו
 והעכר והצב למינהו והאנה והדוה והלמא
 והדומה והחלשמה: אלה הנפמאים לכם במ
 השוף מכל הבע פום במים וטמא עד הערב
 וכל אשר יפול עליו מים במים יטב
 מכל נבלת עוף או בנד אשר או שקץ פלפל
 אשר יעשה מלאכה פום במים יכבס וטמ
 עד הערב וטוה: וכל נבלת חוש אשר יפ
 מים אלהים על אשר פתו וטמא הוא
 תשפדו: מכל האכל אשר תאכל אשר יפ
 עליו מים וטמא וכל משקה אשר ישלחו בכל
 פלו וטמא: וכל אשר יפול מנבלתם על
 וטמא חמד וכחם יתן טמאים הם וטמא
 יהו לכם: אך מען ופד מן הדומים יהו
 טוה ונע נבלתם וטמא: וכי יפול מנבלת
 על פלדוע דוע אשר יתע טוה הוא: ו
 יתדמים עליו ועל מכל מנבלתם עליו טמ
 הוא לכם: ה וכי ימות מן
 הפרמה אשר הוא לכם לאכלו הבע נבלתם
 וטמא עד הערב: והאכל מנבלתה יכב
 בגדו וטמא עד הערב והנשא את נבלתו
 יכבס בגדו וטמא עד הערב: וכל הנשא
 השוף על הארץ שקץ הוא לא יאכל: פל
 הולך על צוהו וכל הולך על ארבע עד פל
 מרפה תלים למל השוף השוף על הארץ
 לא תאכלם פר שקץ הם: אלה השקצו את
 נפשותיכם בכל השוף השוף ולא תפמאו פוה
 ונטמאם פם: פי אני יהוה אלהיכם והתקדשו
 והייתם קדשים פי קדוש אני ולא תטמאו
 את נפשותיכם בכל השוף והמש על הארץ
 פי אני יהוה הפעלה אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים והייתם קדשים פי קדוש
 אני: ואת חזרת הפרמה והשוף וכל נפש

ויקרא שמיני י"א עה

למחנה פאנור דפן משהו: ויאמר משה אל
 אהרן ולאלעזר לאחורו: בניו האשים את
 חסדו: ובהדיכם לא תחטאו ולא תחזו ועל
 כל העדה יקצף ואתכם כל בית ישראל יקפו
 אוד הוסיפה אשר שרף יהוה: והפחדו אל
 מעד לא תצאו פתחמו פירשמן משחת יהוה
 עליכם ויעשו פדס משהו: פ
 ויהפך יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכל אל
 תשתו: אהיה ובעוף איתן במחכם אל תחזו
 מעד ולא תחזו דתן שלם לדורכם: להקביל
 פן תתוש וכן תהא וכן תצא וכן תפחד:
 ולהורח את בני ישראל את פד הורחם אשר
 דפן יהוה אלהם ביד משהו: פ
 ויהפך משה אל אהרן ואל אלעזר ואל אחימו
 בניו הורחם קדש אוד המטה והחזרת מאפי
 יהוה והאלה מצות אהל המזבח פי קדש
 קדשים הוא: ואלהם אהיה במקום קדש פי
 דתקו ודק בנקו דוא מאפי יהוה פירקן צדקו:
 ואת יהוה התימטה ואת: שוק התחזקה והאכלו
 במקום טהור אהיה ונקו ובעוף איתן פי
 דתקו ודק בנקו טהר מאפי שלמו בני ישראל:
 שוק התחזקה וזוהו התימטה על אשר והלמים
 ויבאו לזנות חטפה לפני יהוה יהוה לך ובעוף
 איתן לחק עליהם פאנור צה יהוה: ואת: פ
 מעד התפסות דלש דלש משה ודפה סוף
 ויקצף על אלעזר ועל אחימו בני אהרן הורחם
 לאמר: מודע לא ראובלים אוד המטה במקום
 דקדש פי קדש קדשים הוא ואחורו נתן לכם
 לשחת את עין העדה לכפר עליהם לפני יהוה:
 הן לא ידעו אוד המטה אל תתקש פנימה
 אכלו והאכלו אהיה בקדש פאנור צדקו:
 ויהפך אהרן אל משה הן דואם דקדש אוד
 תפארתם ואוד עלוהם לפני יהוה ותקראנה אוד
 סאנה ואלהי תפארת דואם היאנב בשמי יהוה:
 וישקעו משה ויטב בשמי: פ

CAP. XI. י"א

ויהפך יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אהיה
 פדפי אל בני ישראל לאמר ואת יהוה אל

פום יתן על קדוה המזבח ואודתם יק אל
 יסוד המזבח: ואודתו חלב ואודתו חלב ואוד
 ואודתו כד תפסות הקטור המזבח
 ופאנור צה יהוה אוד משהו: ואודתו אוד
 ויהוה סוף פאנור מודע למחנה: וישחט אוד
 העלה והמטפה בני אהרן אלו אודתם יתקדו על
 המזבח סכבו: ואודתו העלה והמטפה אלו למערה
 ואודתו אש וקצר על המזבח: ויהפך אוד
 הערב ואודתו העשים וקצר על העלה המזבח:
 פ ויקב את קרבן דעם ויקח אודתו הורחמה
 פ אשר לעם וישחטוה ויהפסוה פראשון: ויקב
 פ אודתו ויעשה פמטפט: ויקב אודתו המטה
 ויבאו סוף מופה וקצר על המזבח מכבד עלת
 פבין: וישחט אודתו אודתו ויקב
 פאלים אשר לעם וימנאו בני אהרן אודתם
 ואלו ויתקדו על המזבח סכבו: ואודתו חלב
 קדשוד ומקראל האלה המכסה והעלית
 פ ויהוה הכבד: וישחט אודתו חלב על החזות
 פ ויקב חלב המזבח: ואת החזות ואל שוק
 דהן ויהוה אהרן חטפה לפני יהוה פאנור צה
 פ משה: ופאנור אהרן אודתו אל דעם ויברכם
 פ יה משהו תפארת העלה השלמים: ויאמר
 משה ויהוה אל תחזו מעד ויצא ויברכו אוד
 פ דעם וירא כבוד יהוה אל כל העם: והצא
 אש מלפני יהוה ויאכל על המזבח אודתו העלה
 ואודתו חלב וירא כל דעם ויש וישל על
 פדעם:

CAP. X.

ויקח בני אהרן מב ויבאו אש מחזות
 ויש כן אש וישמי עליה קטור ויקריב לפני
 יהוה אש זרה אשר לא צה אהרן: והפסא אש
 סלמי יהוה והאכל אהרן ומחז לפני יהוה:
 ויאמר משה אל אהרן דוא אשודת יהוה:
 לאמר בקדש אקדש ועל פני כל דעם אינב
 דעם אהרן: ויקרא משה אל משהאל ואל
 אהרן בני ישראל דו אהרן ויאמר אהרן קרב
 שש אודתו חלב מאה פני הקדש אל משהו
 פ למחנה: ויקב וישחט במחזים אל משהו

על פני ארון ועל פני בני יוקם איתם וסמ
 לטת יהיה: ויקח משה איתו מעל פניו יוק
 המזבח על המלה מלאים הם ליהוה סת
 אשה היא ליהוה: וי עק משה ארצה
 ויטפד חטפה לפני יהוה סמל המלאים למש
 דיה למטה כאשר צוה יהוה ארמסיה: ויק
 משה כשמן המשחה ומן הדם אשר על המזב
 וי על ארון על בגדיו ועל פניו ועל בגדו בנ
 איתו ויקש ארצות ארצותיו ואת בניו ואת
 בניו בניו ארו: ואמר משה אל ארון וא
 בניו בשלו ארצהו סתח אהל מעד וש
 ויאכלו אלו ואת הדלים אשר בכל המלאות
 כאשר צויה למל ארון ובנו ואלהו: וקשה
 בנשו ובלום באש חסרה: ומסחה איה
 מעד לא תשא שבעת ימים עד יום מלאה ימ
 מלאים פי שבעת ימים ומלא ארצהם: כאשר
 עשה ביום ההוה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם:
 וסחה אהל מעד חטם יום ולילה שבעת ימים
 ושמום ארמסמות יהוה ולא חמשה פרכ
 צויהו: ויש ארון ובנו את מלהים אשר
 צוה יהוה פדמסיה: כ ס ס ס כ 26

CAP. IX. ט

יהוה ביום השמיני קרא משה לארון ולבנו
 חקני שראלי: ואמר אל ארון קדוהו על
 פניו לחפאת ואל לעלה חמום הקרב לפני
 יהוה: ואל בני ישראל חופי למל קדו שעה
 עים לחפאת ועל וכבש בני שמה חמום
 לעלה: ושור ואל לטלמים לחז לפני יהוה:
 ומסחה מלה בשמן פי דאם יהוה סיה איתם:
 ויקדו את אשר צוה משה אל פני אהל מעד 5
 וקרב מלהיהוה וימחו לפני יהוה: ואמר 5
 משה וד הדם אשר צוה יהוה תמשו ורא
 אליכם פניו יהוה: ואמר משה אל ארון 7
 קרב אל המזבח ועשה ארצהו ואת עליו
 וכפר מעדו ובנו העם תעשה ארצהו העם
 וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: וקרב ארון 8
 אל המזבח וישחטו ארבעה חפאת אשרו:
 וקרב בני ארון ארצהם אלו וטבלו אפסעו 9

צויהו קדוהו קדוש כאשר צוה יהוה ארמסיה:
 ויקח משה ארשמן המשחה ומשח אר
 המשחן ואת מלאי הארון וקדש איתם: ויה
 מפניו על המזבח שבע פעמים ומשח את המזבח
 ואת מלאי פניו ואת הדבלי ואת פני לקושם:
 ויאל משמן המשחה על ראש ארון ומשח ארו
 לקדשו: וקרב משה ארצו ארון וילבשם
 פתיל וצוה איתם אמל ויחנש להם מעשה
 כאשר צוה יהוה ארמסיה: ויש ארו פ
 החפאת וסמל ארון וכל ארצהו על ראש
 פו החפאת: וישחטו ויקח משה ארצהם
 ויתן על קדוה המזבח סביב אפסעו וימח
 ארמסיה ואת הדלים על ארסוד המזבח
 ויקדשו לכפר עליו: ויקח ארמל החלב אשר
 על הקרב ואת ידיו הפניו ואת שתי הפלוח
 ואת הדבלי וקטר משה המזבח: ואת שר
 ואת שר ואת שר ואת שר שלחן פאש מחוץ
 למזבח כאשר צוה יהוה ארמסיה: וקרב
 את אל העלה וסמל ארון ובנו ארצהו
 על ראש האלו וישחט חוק משה ארצהם
 על המזבח סביב: ואת דמל נחח לטחו
 וקטר משה ארצהו ואת הדפחות ואת
 הפו: ואת הקרב ואת הדפחים ורץ פמים
 וקטר משה ארמל החלב המזבח עלה והא
 מעד יהוה אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה
 ארמסיה: וקרב ארמל השל אל המלאים
 וסמל ארון ובנו ארצהו על ראש האלו:
 וישחטו: ויקח משה מרמ ויתן על המזב אר
 ארון המזבח ועל פו חו המלח ועל פו חו רמ
 המזבח: וקרב ארמל ארון ויתן משה מרמ
 על המזב אונם המלח ועל פו חו המלח
 ועל פו חו רמל המזבח חוק משה ארצהם
 על המזבח סביב: ויקח את הדבלי ואת הדבלי
 ואת מלהיהוה אשר על הקרב ואת ידיו הפניו
 ואת שתי הפלוח ואת הדבלי ואת שוק המזב:
 ומסל המזבח אשר לפני יהוה למס חלח מפני
 אהל החלח להם שמן ארו חוק אחד חטם
 גל החלח ועל שוק המזב: ויתן ארמל

26 מעמדה: וכלים לא תאכלו בכל משתנים
 27 לשוף ולפדמה: כל נפש אשר תאכל פלגים
 ונכרתה הנפש והיא מעמדה: ס
 28 ודבר יהיה אל משה לאמר: דבר אל בני
 29 ישראל לאמר המקריב אדוכם שלמה ליהוה
 30 יבוא אדוכם ליהוה מזה שלמו: תרו
 תביאם את אשר יהוה אדוהלב על החזה
 יבא את החזה להקריב אתו חטטה לפני יהוה:
 והקטור הפזן את דוהלב המזבח הזה החזה
 לארון לבנו: ואת שוק דמנו חתנו רחומה
 לפזן מזבחי שלמים: המקריב אדום השלמים
 ואדוהלב מפני ארון ל יהוה שוק דמנו
 למטה: כי אדוהוה החטטה ואת שוק החומה
 לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמים ואתן
 אדם לארון הפזן לבנו להקדשם מאת בני
 ישראל: ואת משחת ארון ומשחת בני מאשי
 יהוה ביום הקריב אדם לפני יהוה: אשר
 ציה יהוה לחת לום ביום משחו אדם מאת בני
 ישראל וקח שלם לדדם: ואת היזיה לעלה
 לפעולה ולחפזת ולאשם ולמזואים ולזבח
 השלמים: אשר ציה יהוה את משה ביד סיני
 ביום ציוו את בני ישראל להקריב אדוכם
 ליהוה במדבר סיני: ס

CAP. VIII. ח

1 ודבר יהיה אל משה לאמר: קח אדוהון
 2 ואד בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה
 ואת פר החפזת ואת שני האילים ואת סל
 הפצות: ואת פלדעה הקהל אל פתח אוהל
 3 מעדו: ויעש משה כאשר ציה יהוה אתו
 4 ותקהל הקהל אל פתח אוהל מעדו: ויאמר
 5 משה אלדעה זה הדבר אשר ציה יהוה
 6 לעשות: וקרב משה אדוהון ואת בניו וידעו
 7 אדם במים: וחתן עליו אדוהנות וחתן אתו
 באבנס וילבש אתו אדוהמל וחתן עליו את
 8 האפד וחתן אתו בזושב האפד ויאמר לו פא
 וישם עליו אדוהנות וחתן אדוהנות אד
 9 האחים ואדוהנותים: וישם אדוהפצת
 על ראשו וישם על הפצת אל מיל פלי א

עליו אשר על הכסלים והאדוהנות על הפזן
 ו על הזלות יסדהו: והקטור אתם הפזן
 והפצות אשר ליהוה אדם הוא: כל זמן
 פצתם יאכלו במקום קדוש יאכל קדוש קדשים
 הוא: פפוצת פאשם חוה אחו לום הפזן
 אשר יפצתו לו יהיה: והזבח המקריב את
 עלה אש עד העלה אשר הקריב לפזן לו יהיה:
 וכל מטוה אשר החפזת פפזו וכל מטוה
 פפוצתו ועל כמות לפזן המקריב אתו לו
 יהיה: וכל מטוה בלילה בשמן והחיה לכל
 פי ארון יהיה אש פפזו: ס
 ואת חותן זבח השלמים אשר קריב ליהוה:
 אס על חוהוה הקריבו והקריב: על זבח החיה
 תחת מצלת בלילה בשמן וקריב מצח משחים
 פפזן וסלה כרפס חתן בלילה בשמן: על
 חוה לום חמץ קריב קרפס על זבח חוה
 אשם: והקריב ספס אתו מל קרפס וחומה
 ליהוה לפזן האלק אדום השלמים לו יהיה:
 ואלו זבח חוהוה שלמו ביום קרפס יאכל לא
 יהוה מצדו עד בקר: ואס סדו: א קריב זבח
 קרפס ביום הקריב אדוהוה יאכל ומפזתו
 וחתן ספסו יאכל: וחתן מפזת חוה
 ביום השלישי פאש חוהוה: ואם תאכל יאכל
 ספזו זבח שלמו ביום השלישי לא ירצה
 הפקריב אתו לא יחשב לו פגל יהיה חפזת
 ו תאכלו מצדו ששה חפזת: והפזת אשר יגע
 בזושב לא יאכל פאש חוהוה חפזתו על
 פזו יאכל פזו: והפזת אשר תאכל פזו
 מזבח השלמים אשר ליהוה ומפזתו עליו
 ו חפזתו הנפש והיא מעמדה: ונפש פחזע
 כל טמא פטמא אדם או: פחזתו טמאה או
 כל שקץ טמא ואל מפזת זבח השלמים אשר
 פ ליהוה ונכרתה הנפש והיא מעמדה: ודבר
 יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 א לאמר כל חלב שור וחמור וזן לא תאכלו: וחלב
 מלה וחלב כשה יעשה לכל מלאכה ואל לא
 ב תאכלו: פי כל אכל חלב מן החומה אשר
 קריב מצדו אשר ליהוה ונכרתה הנפש והיא

7 תכפרו: וזאת חרות הפרשה והקרב אזה פני 7
 אהרן לפני דעה אל פני המזבח: וזהים מפני 8
 בקמץ מפלח הפרשה ומשמה וזה על
 והנה אזה על הפרשה והקמץ המזבח וזה
 כדור אפרחה לדתו: והזרתה מפני האבן 9
 אהרן וזה מפח האכל במקום קדש בזה
 אהל מעד האכלו: לא תאפה חמץ חלקם 10
 נתי אזה מאש קדש קדשים הוא הפרחה
 והאשם: כל יום ביום אהרן יאכלה וזה 11
 שלם לדתוים מאש דעה על אשר יגע עם
 יקדש: D

12 יתפ דעה אל משה לאמו: זה קרב אהרן 12
 וזה אשר יקריבו לדעה פום הפשה אזה 13
 ששית האפה סלה מטה חמד מתצותה
 בבק ומצותה בעבו: על מתנת בשמן חמשה 14
 מרפח המאה חמשי מטה פלים הקריב
 ויהי מעד לדתו: והנה המשיח וזהו 15
 מפני עשה אזה חק שלם לדעה כליל 16
 הקטרו: וכל מכות פה כליל הדעה לא
 תאכל: D

17 יתפ דעה אל משה לאמו: דפ אל אהרן 17
 וא לפני לאמו וזה חרות הפרחה במקום 18
 אשר הפרחה העלה השמש הפרחה לפני דעה
 קדש קדשים הוא: והנה והמפח אזה 19
 יאכלה במקום קדש האכל בזה אזה מעד:
 על אשר יגע במשה יקדש ו אזה יזה מדמה 20
 על דתו אזה יזה עליה חכפם במקום קדש:
 וכל דש אשר תשליפ לשם ואם בכל 21
 נחשת שללה וניק ושפח פום: כל יום 22
 בפומם יאכל אזה קדש קדשים הוא: וכל 23
 הפרחה אשר יום מדמה אל אזה מעד קפ
 פקדש לא תאכל פאח השפח: D

CAP. VII.

1 וזאת חרות הפרחה קדש קדשים הוא: במקום 1
 אשר לשחטו אזה העלה לשחטו אזה האשם 2
 ואדדמו חוק על הפרחה סביב: וזה על דתו 3
 יקריב מפני אה העלה והקמץ המכה אה
 הקריב: וזה שתי הכלות והדחלב אזה 4

16 כפי שלם בשקל דקלש לאמו: וזה אשר 16
 חמא כדקלש שלם והדחלב וזה חק עליו 17
 וזה אזה לפה והנה יכר על פאל האשם
 וסלה לו: D
 והם שלם פי חמא ושללה חרות מכל מפוח 17
 דעה אשר לא תעשה ולא ידע האשם ומה 18
 שתי: והמא אל חמם כדדפאן מעפח
 לאשם אל דתו: וכפ עליו דתו על שנתו 19
 אשר שג הוא לא ידע וסלה לו: אשם הוא
 אשם אשם לדתו: D

20 יתפ דעה אל משה לאמו: כפ פי חמא 20
 ומעלה מעל פדה וכחש בעמחו פסקו אה 21
 סחומת ד א סגל א עשק אדעמחו: אה 22
 מפח אבה וכחש פה ושבוע על שך על
 אזה מכל אשר עשה האדם לחמא סתו:
 דעה פי חמא ואשם השכיב אזה העלה אזה 23
 נגל א אזה השק אזה עשק א אזה פקו
 אשר דפ קד אזה א אזה חמבה אשר מפח:
 א מכל אשר ישבע עליו לשק שלם אזה 24
 פאשו חמסחו יספ עליו לאשר הוא לו יתפ
 פום אשמו: וזה אשמו יכא לדעה אל 25
 חמם כדדפאן מעפח לאשם אל דתו: וכפ 26
 עליו דתו לפני דעה וסלה לו על אחת מכל
 אשר עשה לאשמה פה:

D S S S כה 26

CAP. VI. 1

1 יתפ דעה אל משה לאמו: צ אזה חרות 1
 והדבמ לאמו וזה חרות העלה הוא העלה 2
 על פקרה על הפרחה על העלה מדדפך
 3 ואש הפרחה חקו פי: ולש הדתו מזה פי
 ומכנס פי ילש על פשו וזהים אזה השן
 אזה תאכל והא אזה העלה על הפרחה וזה
 4 אצל הפרחה: וששם אזה פרו ולש פנים
 אזהים והציא אזה השן אל מחוץ לפחה
 5 אל מקום סודו: והאש על הפרחה חקו
 פי לא תכפה ובע עליה דתו עים בבק
 בבק ועדו עליה העלה והקמץ עליה חלב
 שלמים: אש חמד חקו על הפרחה לא

וכפר עליו ונתן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

CAP. V. ה

- 1 ונפש כח חטאת ושבעה קל אלה יהיה לו או
- 2 ראה או דע אסורא תד ומא עולו או נפש
- 3 אשר תעל בכל דבר טמא או בכלת חיה
- 4 טמאה או בכלת בהמה טמאה או בכלת
- 5 שרץ טמא ועלם כפיו יהיה טמא ואשם: או
- 6 כי יגע בטמאת אדם לכל טמאיו אשר יטמא
- 7 בה ועלם כפיו יהיה דע ואשם: או נפש
- 8 כי יתעב לפנא משחית לדע: או לחיטוב
- 9 לכל אשר יטא האדם בשבעה ועלם כפיו
- 10 והחידע ואשם לאחת טמאה: והיה כי
- 11 ואשם לאחת טמאה והחידע אשר חטא עליו:
- 12 והביא אדאשמו לדדה על חטאתו אשר
- 13 חטא ככה כדצפאן פשעו או שיעה עם
- 14 לחטאת וכפר עליו נתן כחפאתו ואם
- 15 לא יציע דה יד שח והביא אדאשמו אשר
- 16 חטא שני חיים או שני בני חיה לדדה אחד
- 17 לחטאת ואחז לעלו: והביא אים אלדובן
- 18 והקרב אדאשמו לחטאת ואשמה ומק אד
- 19 ראשו מעל ערפו ולא יבילו: והיה כהם
- 20 החפאת על קוד המזבח והשחן בים יפצה
- 21 אל יסוד המזבח חפאתו הוא: ואת השני
- 22 יעשה עלה פמשט וכפר עליו נתן כחפאתו
- 23 אשר חטא ונסלח לו: ׀ ואם
- 24 לא השת לו לשני חיים או לשני בני חיה
- 25 והביא אדדובן אשר חטא עשורת האשה
- 26 סלח לחפאת לתישים עלה שמן ולא יתן
- 27 עלה לבח על חפאתו הוא: והביאה אל דבן
- 28 וקמץ נתן: ומפנה מלא כפיו אדאשמה
- 29 הקטיר המזבחה על אשן ידה חפאתו הוא:
- 30 וכפר עליו נתן על חטאתו אשר חטא טמאת
- 31 טמאה ונסלח לו והחיה לבתן פמחה: ׀
- 32 ודבר יהיה אל משה ואמר: מש פדומל
- 33 מעל חטאת בשבעה כפיו יהיה והביא אד
- 34 אשמו לדדה אל המים כדצפאן בשקף

- 1 והא כל חלבו חים כפיו הקטיר המזבחה:
- 2 ועשה לשח פאמך עשה לשח החפאת כן
- 3 ופשהו וכפר עלם הפך ונסלח לחם:
- 4 והביא אדדבר אל מרזף למחנה שרף
- 5 אלו כחפאת שרף את דבר האשן חפאת
- 6 חפאתו הוא: ׀
- 7 אד כחפאת יחטא ועשה אחת מכל משהו
- 8 יהיה אלהי אשר לא תעשהו בשבעה ואשם:
- 9 אד חידע אלו חפאתו אשר חטא בה והביא
- 10 אדדובן שער עים וכר המים: וכמו דו
- 11 מראש השער ושחט אלו במקום אשר
- 12 יחטא אדדעלה למי ידה חפאתו הוא:
- 13 ולח נתן כהם החפאת פמשט ותן על
- 14 דח מרזח העלה ואדדמו שפך אל יסוד
- 15 מרזח העלה: ואד על חלבו יקטיר המזבחה
- 16 חלבו וכה השלמה וכפר עליו נתן כחפאתו
- 17 ונסלח לו: ׀
- 18 ואם נפש אחת חטא בשבעה עם דבר
- 19 פשעה אחת ממשותף יהיה אשר לא תעשהו
- 20 ואשם: או הדע אלו חפאתו אשר חטא
- 21 דלא קרבן שיעה עם המכה ככה על
- 22 חפאתו אשר חטא: וכמו אדדו על ראש
- 23 חפאתו ושחט אדדחפאתו במקום העלה:
- 24 ולח נתן כהמה פמשט ותן על קרנו
- 25 מרזח העלה ואדדל דמה ישפך אל יסוד
- 26 המזבח: ואד על חלבו יסד כחפאתו יסד
- 27 חלבו מעל וכה השלמה והקטיר נתן
- 28 חפאתו לחיו כחף לדדה וכפר עליו נתן
- 29 ונסלח לו: ׀
- 30 והא פמשט יבא קרבן לחפאת ככה חפאתו
- 31 חפאתו: וככף אדדו על ראש חפאתו
- 32 ושחט אלה לחפאת במקום אשר ישחט
- 33 אדדעלה: ולח נתן כהם חפאתו חפאתו
- 34 פמשט ותן על קרנו מרזח העלה ואדדל
- 35 חלבו ישפך אל יסוד המזבח: ואדדל חלבו
- 36 יסד כחפאתו יסד חלבו חפאתו כהם השלמה
- 37 והקטיר נתן אים המזבחה על אשן ידה

CAP. III. ג

וְאִם־נֹחַת שְׁלֹמֹם קָרַב־תָּבֹא אִם־מִדְּבַק־וְהָאֵל
 מִקְרִיב אֶת־זֶבֶחַ הַמִּסֶּכֶה הַמִּים וְקִיָּפוֹ לִפְנֵי
 יְהוָה וְסִמְךָ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשִׁחֵהוּ פָּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד חֹרֵץ בְּנֵי אֶרֶץ הַבְּרִיטִים אֲדֹמִים
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִקְרִיב סֹמֵךְ הַשְּׁלֹמִים
 אִשָּׁה לִיְהוָה אֲדֹמֵי־לֵב הַמִּכְסֶּה אֲדֹמֵי־לֵב
 וְהָאֵל כֹּל־הַזֶּבֶחַ אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְהָאֵל שְׂעִי
 הַזְּלוּת וְהֲדֹמֵי־לֵב אֵשׁ עַל־הָאֵל עַל־
 הַסֹּמֵךְ וְהֲדֹמֵי־לֵב עַל־הַזֶּבֶחַ עַל־הַזְּלוּת
 יִסְדֹּפֶה וְהַקְּרִיב אִישׁ בְּנֵי־אֶרֶץ הַמִּזְבֵּחַ עַל־
 הַזֶּבֶחַ אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֵשׁ עַל־רֹאשׁ אִשָּׁה
 וְיָחַד לִיְהוָה וְהָאֵל
 וְאִם־מִדְּבַחַן קָרַב לִנְחֹם שְׁלֹמִים לִיְהוָה וְכֹל
 מִמֶּה הַמִּים וְקִיָּפוֹ אֲדֹמֵי־לֵב וְהָאֵל
 מִקְרִיב אֲדֹמֵי־לֵב וְהִקְרִיב אִישׁ לִפְנֵי יְהוָה
 וְסִמְךָ אֲדֹמֵי־לֵב עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשִׁחֵהוּ אִישׁ
 לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְחֹרֵץ בְּנֵי אֶרֶץ אֲדֹמֵי־לֵב
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִקְרִיב מִכְסֵּה הַשְּׁלֹמִים אִשָּׁה
 לִיְהוָה הַזֶּבֶחַ וְהָאֵל הַמִּלִּיָּה תִמְלֵךְ לַעֲשׂוֹת הַטֵּעָה
 יִסְדֹּפֶה וְהֲדֹמֵי־לֵב הַמִּכְסֶּה אֲדֹמֵי־לֵב וְהָאֵל
 כֹּל־הַזֶּבֶחַ אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְהָאֵל שְׂעִי הַזְּלוּת
 וְהֲדֹמֵי־לֵב אֵשׁ עַל־הָאֵל עַל־הַסֹּמֵךְ וְהֲדֹמֵי־
 לֵב עַל־הַזֶּבֶחַ עַל־הַזְּלוּת יִסְדֹּפֶה וְהַקְּרִיב
 הַזֶּבֶחַ הַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי יְהוָה וְהָאֵל
 וְאִם־עַל־קָרְבָּנוֹ הַקְּרִיב לִפְנֵי יְהוָה וְסִמְךָ
 אֲדֹמֵי־לֵב עַל־רֹאשׁוֹ וְשִׁחֵהוּ אִישׁ לִפְנֵי יְהוָה
 וְחֹרֵץ בְּנֵי אֶרֶץ אֲדֹמֵי־לֵב עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 וְהִקְרִיב מִכְסֵּה קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לִיְהוָה אֲדֹמֵי־לֵב
 הַמִּכְסֶּה אֲדֹמֵי־לֵב וְהָאֵל כֹּל־הַזֶּבֶחַ אֵשׁ עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ וְהָאֵל שְׂעִי הַזְּלוּת וְהֲדֹמֵי־לֵב אֵשׁ
 עַל־הָאֵל עַל־הַסֹּמֵךְ וְהֲדֹמֵי־לֵב עַל־הַזֶּבֶחַ
 עַל־הַזְּלוּת יִסְדֹּפֶה וְהַקְּרִיב הַזֶּבֶחַ הַמִּזְבֵּחַ
 לִפְנֵי יְהוָה וְהָאֵל לִיְהוָה לִיְהוָה עַל־הַזֶּבֶחַ לִיְהוָה הַזֶּבֶחַ
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־מִזְבְּחֵי־אֵשׁ כֹּל־הַזֶּבֶחַ וְכֹל־
 הַזֶּבֶחַ הַמִּזְבֵּחַ וְהָאֵל

וְהָאֵל לִפְנֵי יְהוָה וְסִמְךָ יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
 וְשִׁחֵהוּ אִישׁ לִפְנֵי יְהוָה וְחֹרֵץ בְּנֵי אֶרֶץ אֲדֹמֵי־לֵב
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִקְרִיב מִכְסֵּה קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לִיְהוָה
 אֲדֹמֵי־לֵב הַמִּכְסֶּה אֲדֹמֵי־לֵב וְהָאֵל כֹּל־הַזֶּבֶחַ אֵשׁ
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְהָאֵל שְׂעִי הַזְּלוּת וְהֲדֹמֵי־לֵב אֵשׁ
 עַל־הָאֵל עַל־הַסֹּמֵךְ וְהֲדֹמֵי־לֵב עַל־הַזֶּבֶחַ
 עַל־הַזְּלוּת יִסְדֹּפֶה וְהַקְּרִיב הַזֶּבֶחַ הַמִּזְבֵּחַ
 לִפְנֵי יְהוָה וְהָאֵל לִיְהוָה לִיְהוָה עַל־הַזֶּבֶחַ לִיְהוָה
 הַזֶּבֶחַ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־מִזְבְּחֵי־אֵשׁ כֹּל־הַזֶּבֶחַ וְכֹל־
 הַזֶּבֶחַ הַמִּזְבֵּחַ וְהָאֵל

CAP. IV. ד

וְיָחַד לִיְהוָה וְהָאֵל לִיְהוָה לִיְהוָה עַל־הַזֶּבֶחַ לִיְהוָה הַזֶּבֶחַ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־מִזְבְּחֵי־אֵשׁ כֹּל־הַזֶּבֶחַ וְכֹל־הַזֶּבֶחַ הַמִּזְבֵּחַ וְהָאֵל

CAP. I. א

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים וַיִּדְבֹר יְהוָה אֵלָיו מֵהָרַל מִעַד
 לְאָמוֹ: דָּבַר אֲלֵי בְנֵי שְׂרָאֵל וְאָמַר אֲלֵהֶם
 אֲנִי מִיִּרְיֹב כִּמֹּם קִרְבַּן לַיהוָה מִדְּבַרְיָה
 קִדְבָּק וּמִדְּשָׁן מִקִּיָּם אִדְרָבְכֶם:
 אֲמַעֲלֶה קִרְבֶּנִי מִדְּבַק וְכִי תִמִּים יִקְרֹבוּ
 אֶלְפָחָה אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרֹב אֵלָיו לְרֹצֵחַ לִפְנֵי
 יְהוָה: וְסִמָּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלֶה וְרִצְעָה לוֹ
 כִּסְף עֲלוֹ: וְשָׂחַט אֶת־רֵגְלוֹ הַבָּרֶךְ לִפְנֵי יְהוָה
 וְהִקְיָם בְּנֵי אֶרֶץ הַכּוּשִׁים אֶת־הֵימָּוֶת וְהִרְקוּ אֶת־
 רֹאשׁוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כִּיבֹ אֲשֶׁר־פָּחַח אֹהֶל מוֹעֵד:
 וְהִשְׁחִט אֶת־הָעֵלֶה וְנָחַח אֹתָהּ לְנִרְחֹה:
 וְהִטָּה בְּנֵי אֶרֶץ הַכּוּשִׁים אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרַב
 עִשָּׂים עַל־דָּחָשׁ: וְשִׁלְּוֹ בְּנֵי אֶרֶץ הַכּוּשִׁים אֶת־
 הַפְּחִים אֶת־דָּחָשׁ וְאֶת־הַפְּחִי עַל־הַעֲצִים
 אֲשֶׁר עַל־דָּחָשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרַב וּכְרַע
 יָדָיו בְּמִים הַקֹּדֶשׁ וְהִקְטִיר הַבָּהֵן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִתְדֵי יִחוּחַ לַיהוָה: ׀ וְאִם
 קָרַבְתָּן קִרְבֶּנִי מִדְּבַשְׁבִּים אִם מִדְּהִימִים
 לַעֲלֹה וְכִי תִמִּים יִקְרֹבוּ: וְשָׂחַט אֵלָיו עַל יָדָיו
 הַמִּזְבֵּחַ צִסְמָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִרְקָה בְּנֵי אֶרֶץ
 הַכּוּשִׁים אֶת־רֵגְלָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ כִּיבֹ: וְנָחַח
 אֹהֶל מוֹעֵדוֹ וְאֶת־דָּחָשׁוֹ וְאֶת־פָּחִיו וְעַד הַבָּהֵן
 אֲלֵהֶם עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל־דָּחָשׁ אֲשֶׁר עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרִב הַיִּפְעִים יָדָיו בְּמִים הַקֹּדֶשׁ
 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵהּ הוּא אֱלֹהֵי יִחוּחַ לַיהוָה: ׀
 וְאִם מִדְּעֹשֶׂף עֲלֵהּ קִרְבֶּנִי לַיהוָה הַקְרִיב מִן־
 הַחִיִּים אִם מִדְּבִנֵי הַחַיָּה אֶת־קִרְבֶּנִי: וְהִקְרִיב
 הַבָּהֵן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַךְ אֶת־דָּחָשׁוֹ הַקֹּדֶשׁ
 וְהַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָּמּוֹ עַל קִדֵּי הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיךְ
 אֶת־מִזְבֵּחוֹ בַּסֵּפֶת: וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצְלֵי הַמִּזְבֵּחַ
 וְיָצִיחַ אֶל־מִקְדָּם הַיָּשׁוּן: וְשָׂעַף אֵת־כִּכְסָּפוֹ

CAP. II. ב

וְנִשַּׁח בְּיַד־קִרְיֹב קִרְבַּן מִכֹּהֵן לַיהוָה סֵלַת יְהוָה:
 קִרְבֶּנִי יִצָּק עֲלֵיהָ שָׂמֶן וְנָחַח עֲלֶיהָ לִבְנֵי הַדְּבָרָה
 אֲלֵי בְנֵי אֶרֶץ הַכּוּשִׁים וְקִמָּץ מִשֶּׁם מֵלֹא קִמָּץ
 מִסִּלְפִּיחָה וּמִשְׂמִיחָה עַל כָּל־לִבְנֵי־הַקֹּדֶשׁ
 הַבָּהֵן אֶת־אֹפְרֵיתָהּ הַמִּזְבֵּחַ אֱלֹהֵי יִחוּחַ
 לַיהוָה: וְהַשְׁחִירֹת מִדְּהַמְכִּיחָה לְאֶרֶץ וְלִבְנֵי
 קֹדֶשׁ קִדְשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה: ׀ וְכִי תִקְרִיב קִרְבַּן
 מִכֹּהֵן מֵאִפְסָה תִּחַר סֵלַת חֲלוֹת מִצֹּחַ בְּלֹלֹת
 בְּשֶׁמֶן תִּקְרָק מִצֹּחַ מִשֹּׁחִים בְּשֶׁמֶן:
 ׀ וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ קִרְבָּן סֵלַת
 בְּלֹלֹת בְּשֶׁמֶן מִצֹּחַ תְּחַדְדֶה: פְּתוּחַ אֹתָהּ פְּתוּחַ:
 וְהִצְקֵת עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִכֹּהֵן הוּא ׀ וְאִם
 מִכֹּהֵן מִרְחֹשֶׁת קִרְבָּן סֵלַת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה:
 וְהִבִּיחַ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאִלֵּי לַיהוָה
 וְהִקְרִיבָהּ אֶל־הַבָּהֵן וְהִשְׁלִיחָה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִיטָּה
 הַבָּהֵן מִדְּהַמְכִּיחָה אֶת־אֹפְרֵיתָהּ הַקֹּדֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ
 אֱלֹהֵי יִחוּחַ לַיהוָה: וְהַשְׁחִירֹת מִדְּהַמְכִּיחָה
 לְאֶרֶץ וְלִבְנֵי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה: כִּלֵּי־
 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֲמֹץ
 פִּי כִּלְשָׂא וְכִלְדִּיבֵשׁ לֹא־תִקְרָמֶנּוּ מִפְּנֵי אֱלֹהֵי
 לַיהוָה: קִרְבָּן רֵאשִׁית תִּקְרִיב אֲלֵהֶם לַיהוָה
 וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יֵעַל לִיחַ יִחוּחַ: וְכִלְ קִרְבָּן
 מִכֹּחֲתָךְ בְּפִלַח בְּפִלַח וְלֹא חֲשִׁפֹת מִלַּח בְּיָחַד
 אֶלְיָךְ מִעַל מִסְחָתְךָ עַל כָּל־קִרְבָּנֶיךָ תִּקְרִיב
 מִלַּח: ׀ וְאִם־תִּקְרִיב מִכֹּחַ בְּפִימִים לַיהוָה אֲנִיבִי
 קָלִי פֹאשׁ גִּרֵשׁ פְּרָלֵם תִּקְרִיב אִם מִכֹּחַ בְּפִימִי:
 וְנָחַח עֲלֵיהָ שָׂמֶן וְשִׂמְתָה עֲלֶיהָ לִבְנֵי מִכֹּהֵן
 הוּא: וְהִקְטִיר הַבָּהֵן אֶת־אֹפְרֵיתָהּ מִצֹּשׁוֹת
 וּמִשְׂמִיחָה עַל כָּל־לִבְנֵי־הַקֹּדֶשׁ לַיהוָה: ׀

23 צפטה מרדף לפרטת: וישך עליו ערך לוחם
 למני יהוה פאשר צה יהוה אדמשה: ס
 24 וישם אדמשה פאל פאל מעד נכח השלחן על
 ידו למשכן עבדה: ויעל הפוח למני יהוה
 25 פאשר צה יהוה אדמשה: ס וישם
 אדמשה הזכר פאל מעד למני הפרטת:
 27 ויקבר עליו קמות סמים פאשר צה יהוה אד
 משה: ס וישם אדמשה הפוח למשכן:
 28 ואת מופח העלה שם פוח משכן אד מעד
 ויעל עליו אד העלה ודמשה פאשר צה
 29 יהוה אדמשה: ס וישם אדמשה פוך
 אדל מעד ובין המופח ויתן שפה מים לדעה:
 31 ודעו מופי משה ואהרן ובני אדתיים וד
 32 תלדים: פלם אל אדל מעד ובקרבם אל
 המופח ודעו פאשר צה יהוה אדמשה: ס
 33 ויקם אד העזר סביב למשכן למפוח ויתן אד
 מופי שש דעו וכל משה אד המופח: ס
 34 ויכס העזר אד מעד וכסד יהוה מלא אד
 המשכן: ולארובל משה למא אל אדל מעד פ
 שכב עליו העזר וכסד יהוה מלא אד המשכן:
 36 ובדעלות העזר מעל המשכן יסע בני ישראל בכל
 מסעיהם: ואם לא יעלה העזר ולא יסע עדוים
 37 דעלות פ עני יהוה על המשכן ויכס האש תדויה
 38 לילה פ לעני כל פוד ישראל בכל מסעיהם:

9 סכני נחל אדמשה שש דעו: ולקחול אד
 שמן המשה ומשה אד המשכן ודמל
 אד פ קדשת אוו ודמל עליו יהוה קדש:
 10 ומשה אד מופח העלה ודמל עליו קדשת
 11 אד המופח יהוה המופח קדש קדשים: ומשה
 12 אדמל ודמל פ קדשת אוו: וקבטה אד
 אדו ודמל פוח אד מעד דעו אים
 13 בפום: הדלשת אד אהרן וכן וקדש
 14 ומשה אד קדשת אוו וכן לי: ודמל
 15 מקרב הדלשת אים פדעו: ומשה אים
 פאשר משה אד אים וכסו לי דעה לאל
 16 ללם משחם לכהר עלים לוחם: ויעש
 משה ככל אשר צה יהוה אד פ עשה: ס
 17 וילי פדוש דראשון פשה השנית פדוש
 18 דקם המשכן: ויקם משה אד המשכן ויתן
 אד אדו וישם אד קדשו ויתן אד פדויו
 19 ויקם אד עפדיו: וישם אדמל על
 המשכן וישם אדמכסה האדל עלו מלמלה
 20 פאשר צה יהוה אדמשה: ס וקח ויתן
 אד העזר אד אהרן וישם אד הפיים על דעו
 21 ויתן אד הפוח על דעו מלמלה: ויב אד
 דעו אד המשכן וישם אד פרת המסך וסך
 על אד העזר פאשר צה יהוה אדמשה: ס
 22 ויתן אד השלחן פאל מעד על ידו המשכן

חוק:

סכס פסוק דספר ואלה שמוח אף ומאחם וחשעה. אָרַט סמן: חצו אהים לא תקל:
 ופרשוחו י"א. אִי זה בית אשר תבס לי סמן: וסדו כ"ט. וללה ללה יחנה דח סמן:
 ופרק מ. דחת אלא בלבו סמן: מעין הפתוחה השע וששים. הסחומה חמש
 וחשעים. הכל סאה וששים וארבע פרשיות: ישלח עוך מקדש ומצון יסעד סמן:

שמות מקוה מ

30 פאסר צה יהוה אדמשה: ם ויעש אד
 צד כור וקש דוב סוד וקמם עליו מסב
 31 פיעדו דתם קש ליהוה: וקמם עליו פודל
 תלה לת על דמפת מלמלה פאסר צה
 32 יהוה אדמשה: ם ותכל על ענת מלשן
 אדל מעד ויעש בני ישראל פכל אשר צה
 יהוה אדמשה מן עשו: ם

33 ויבא אדדמשן אל משה אדדמלה ויד
 מלכלו קסו קשו פידו עפודו ודניו:
 34 אדמכסה עדת האלים המדמים ואדמכסה
 עדת החוששים ואת פרת הקסו: אדאון
 35 העודת ואדפיו ואת הצפרו: אדדשלתן
 36 אדפל כליו ואת לוח הפים: אדדמלה
 37 הפולה אדדמלה עדה המעכה ואתפל
 38 פליה ואת שמן המאד: ואת מופח הדוב ואת
 שמן המלחה ואת קסות הפים ואת מסך
 39 פתח האהל: את מופח הפולת ואת מכסך
 הפולת אשר לו את פיו ואתפל כליו אד
 40 הפל ואת פלו: את קשו והצו אדעפיה
 41 ואת אפיה ואת המסך לשע והצו אדמתחו
 42 ויתודיה ואת פלכלי עבות והמשכן לאהל מעדו:
 43 אדפני השדה לשח בקש אדפני הקש
 44 לאותן הבדן ואתפני בניו לקסו: פכל אשר
 צה יהוה אדמשה מן עשו בני ישראל את
 45 פלדענה: וקא משה אדפלדמאכה והנה
 עשו איהו פאסר צה יהוה מן עשו ויבד
 אים משה: ם

CAP. XL. מ

1 ודפר יהוה אל משה לאמ: ביום החוש
 2 והאשון פאדו לחוש חקים אדמשכן אהל
 3 מעד: ושמח שם את און העדת וספת על
 4 האון אדדפנתו: והבאת אדדשלתן ועבת
 5 אדעופ המאד אדדמשה והעלית את
 6 סודיה: ונתתה אדמופח הדוב לקסות לפני
 7 און העדת ושמח אדמסך הפתח למשכן:
 8 ונרתיח את מופח העלה לפני פתח משכן
 9 אהל מעד: ונתח אדדפל בין אהל מעד ובין
 10 המופח ונתח שם מים: ושמח אדדש

אדם על פתח המושב אבני שזן לבני ישראל
 פאסר צה יהוה אדמשה: ם
 6 ויעש אדדמשן משה חשב במעשה אסד
 7 דוב תכלת ורנמן ודלעה שני וקש מסוד:
 8 וקס היה פסל עשו אדדשלתן ורח אסד ורח
 9 ורח פסל: וימלאים אדפנה סוד אבן סוד
 10 אים פסלה חקיקת רבא האדו: והפך וקש
 11 לפי סוד ויהם: והפך וקש לשם שם
 12 והמלה: והפך וקש פושל שם וקש
 13 מספת משכנת דוב פמלאים: והאסם על
 14 שמו בני ישראל דוב שמים עשדה על שמים
 15 פפוד דתם אש על שמו לשמים עשו שמו:
 16 ויעשו על דמשן שמהו בבלת משה עת
 17 דב מסוד: ויעשו שמי משכנת דוב אהו
 18 פסוד דוב וקש אדדשה העפלה על שמי
 19 קש וקש: וקש שמי העפלה הדוב על
 20 שמי הפצת על קש וקש: ואת שמי קש
 21 שמי העפלה נחם על שמי המשכנת וקש
 22 על פפוד האהל אל מל פסו: ויעשו שמי
 23 פפוד דוב וקש על שמי קש וקש על שמי
 24 דב וקש על שמי קש וקש האס מלמלה
 25 אל פלי לעפת מחפוד מפלע לחש האס:
 26 וקש אדדמשן מפפוד אל שמי האס
 27 בבלת חבלת דתח על חשב האס ולא ירח
 28 וקש מפל האס פאסר צה יהוה אדמשה: ם
 29 ויעש אדמל האס מעשה און פליל תכלת
 30 אדדמשל פתח פפי חרוא שפה לפי סבב
 31 לא יקע: ויעש על שמי המעל רמח תכלת
 32 ורנמן ודלעה שמי מסוד: ויעשו סבב דוב
 33 סוד וקש אדדפנמלים פרוך וקש על
 34 שמי המעל סבב פרוך וקש: פעמ וקש
 35 פעמ וקש על שמי המעל סבב לשח פאסר
 36 צה יהוה אדמשה: ם ויעשו אד
 37 ופתח שם מעשה און אהון וקש: ואת
 38 הפפוד שם אדדפני המפפוד שם ואת
 39 פמסך דב שם מסוד: ואדדמל שם
 40 אש וקש ורנמן ודלעה שמי מעשה וקש

שמות ויקהל לו סה

כָּסֶפֶם לַמִּלְחָה כִּסְּמִים בְּכֶסֶדֶם עַל־הַפָּאָה
וַסְּעִימֵם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֱלֹה־הַפָּאָה הוּא פֶּנִּי
הַיָּמִינִים: ס

10 וַיַּעַשׂ אֹדְדֵי־הַלְחָן עֲצֵי שֵׁטִים אֲפֹתֵם אַרְבַּע וָאֶמֶת
11 רְחֵבָה וָאֶמֶת וְחָצִי קַמְרֹו: וַיִּצָּק אֹתוֹ חֹב סָדוּד
12 וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְחֹב סָבִיב: וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְבָּחַת טַבַּח
13 סָבִיב וַיַּעַשׂ זָר וְחֹב לְמִסְבָּחַת סָבִיב: וַיִּצָּק לוֹ
14 אַרְבַּע טַבַּחַת חֹב וַיִּתֵּן אֹדְדֵי־בַעַל עַל אַרְבַּע
15 הַפָּאָה אֲשֶׁר לְאַרְבַּע תְּלֵוֹ: לַעֲמֹד הַמִּסְבָּחַת הִיא
16 הַבַּעַל בַּתִּים לְשֵׁם לְשֵׁם אֹדְדֵי־הַלְחָן: וַיַּעַשׂ
17 אֹדְדֵי־בַתִּים עֲצֵי שֵׁטִים וַיִּצָּק אֹתָם חֹב לְשֵׁם
18 אֹדְדֵי־הַלְחָן: וַיַּעַשׂ אֹדְדֵי־בַתִּים וְאֲשֶׁר עַל־
19 הַלְחָן אֹדְדֵי־קַמְרֹו וְאֲדָת פְּתוֹר וְאֵת מִקְשָׁיו
וְאֹת־הַקְּשָׁוֹת אֲשֶׁר יִסָּךְ בָּהֶן חֹב סָדוּד: ס

17 וַיַּעַשׂ אֹדְדֵי־מִטָּה חֹב סָדוּד מְקֻשָּׁה עֲשֵׂה אֹדְדֵי
18 הַמִּטָּה יִרְכָה וְיִקַּח בְּמִצְיָהוּ כְּפֹתֶיהָ וּפְתוֹתֶיהָ מִכֶּסֶף
19 הָזָהָב: וְשֵׁשֶׁת קָנִים יִצְאִים מִצְּדֵיהָ לְשֵׁלֶשֶׁת אֶקְוֵי
20 מִטָּה מִצְּדֵיהָ הָאֹדְדֵי לְשֵׁשֶׁת קַנֵי מִטָּה מִצְּדֵיהָ
21 הָאֲנָוִי: לְשֵׁשֶׁת נִבְעִים מִשְׁקָלִים קָנֶיהָ וְהָאֹדְדֵי
22 כְּפֹתֶיהָ וּפְתוֹתֶיהָ לְשֵׁשֶׁת נִבְעִים מִשְׁקָלִים כְּכֶסֶף
23 אֹדְדֵי כְּפֹתֶיהָ וּפְתוֹתֶיהָ כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים יִצְאִים
24 מִכְּדֵי־מִטָּה: וְהַמִּטָּה אַרְבַּעָה נִבְעִים מִשְׁקָלִים
25 כְּפֹתֶיהָ וּפְתוֹתֶיהָ: וְכִסְּוֶיהָ תְּחִילַת שְׁנֵי הַקָּנִים
26 מִכֶּסֶף וְכִסְּוֶיהָ תְּחִילַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִכֶּסֶף
27 תְּחִילַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִכֶּסֶף לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים יִצְאִים

22 מִכֶּסֶף: כְּפֹתֶיהָ יִקְרָם מִכֶּסֶף הִיא כֶּלֶה
23 מְקֻשָּׁה אֹתָהּ חֹב סָדוּד: וַיַּעַשׂ אֹדְדֵי־הָאֹדְדֵי
24 שֶׁבַע וְעַל־הַקְּשָׁוֹת וּמִחִיתוֹתָהּ חֹב סָדוּד: כֶּסֶף
25 חֹב סָדוּד עֲשֵׂה אֹתָהּ וְאֵת מִלְּבָלֶיהָ: ס
26 וַיַּעַשׂ אֹדְדֵי־מִסְבָּחַת הַקְּשָׁוֹת עֲצֵי שֵׁטִים אֲפֹתֶיהָ אַרְבַּע
27 וָאֶמֶת רְחֵבָה וְחָצִי וְרִבְעֵי וָאֶמֶת קַמְרֹו מִכֶּסֶף הִיא
28 קְרֻתוֹ: וַיִּצָּק אֹתוֹ חֹב סָדוּד אֲדָתוֹ וְאֵת
29 קְרֻתוֹ סָבִיב וְאֵת קְרֻתוֹ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְחֹב סָבִיב:
30 וְאֵתֵי טַבַּחַת חֹב עֲשֵׂה לוֹ: מִטְּעֵה לוֹ עַל
31 שְׂתֵי צִלְעֵיהָ עַל שְׂתֵי צִדֵי לְבָתִּים לְבָתִּים לְשֵׁם
32 אֹתוֹ בָּרִים: וַיַּעַשׂ אֹדְדֵי־בַתִּים עֲצֵי שֵׁטִים וַיִּצָּק
33 אֹתָם חֹב: וַיַּעַשׂ אֹדְדֵי־שֶׁמֶן הַמִּטְּעֵה קֹדֶשׁ
34 וְאֹת־קְשָׁוֹת הַפָּמִים סָדוּד מְעֵשֶׂה רָחֹו: ס

יְקִשִּׁים: וְהַרְבָּעִים אֲדָתָם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָתִים
יִתֵּן הַקֶּשֶׁת הָאֹדְדֵי אֲשֶׁר אֲדָתִים יִתֵּן הַקֶּשֶׁת
יִתֵּן: וְהַדְּרֹוּ הַמִּשְׁבֵּן יִפְּחֵה עֲשֵׂה לְשֵׁשֶׁת
יְקִשִּׁים: אֲשֶׁר קִשִּׁים עֲשֵׂה לְמִקְשֵׁת הַמִּשְׁבֵּן
יְקִשִּׁים: וְהִיא תִּאֲכַל מִקְשֵׁת וְהִיא יִתֵּן
הַיָּמִין אֶל־הַאֵשׁ אֶל־הַבַּעַל הָאֹתָהּ בֵּן עֲשֵׂה
יְקִשִּׁים לְשֵׁן הַמִּקְשֵׁת: הִיא שֶׁמֶת קִשִּׁים
וְאֲדָתָם כֶּסֶף לְשֵׁשֶׁת עֲשֵׂה אֲדָתִים שְׁנֵי אֲדָתִים
יְקִשִּׁים אֲדָתִים יִתֵּן הַקֶּשֶׁת הָאֹדְדֵי: וַיַּעַשׂ בִּיתוֹ
יְקִשִּׁים חֲמִשָּׁה לְקִשִּׁי צִלְעֵי־הַמִּשְׁבֵּן הָאֹתָהּ:
יְקִשִּׁים בִּיתוֹם לְקִשִּׁי הַמִּשְׁבֵּן לִיְרִיחֵם יִתֵּן:
יְקִשִּׁים אֹדְדֵי־בִיתוֹ הַיָּמִין לְחֹב בְּתוֹךְ הַקִּשִּׁים
יְקִשִּׁים אֶל־הַקְּשָׁוֹת: וְאֹדְדֵי־קִשִּׁים צִפֵּה חֹב
וְהַמִּשְׁבֵּת עֲשֵׂה חֹב בַּתִּים לְבִיתוֹם וַיִּצָּק
וְאֹדְדֵי־הַתִּים חֹב: וַיַּעַשׂ אֹדְדֵי־הַתִּים חֲמֵלַת
וְהַתִּים חֲמֵלַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר מְעֵשֶׂה חֹב:
יְקִשִּׁים חֲמֵלַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר מְעֵשֶׂה חֹב:
וְהַמִּשְׁבֵּת חֲמֵלַת וְאֹדְדֵי־וְהַיָּמִין וְצִפֵּה וְאֲשִׁימֵם
וְהַמִּשְׁבֵּת חֹב וְאֲדָתָם חֲמֵשֶׁה חֲמֵלַת: ס

CAP. XXXVII. לו

וַיַּעַשׂ צִלְעֵי אֹדְדֵי־הַתִּים עֲצֵי שֵׁטִים אֲפֹתִים וְחָצִי
אֹתָהּ וָאֶמֶת וְחָצִי רְחֵבָה וָאֶמֶת וְחָצִי קַמְרֹו:
וַיִּצָּק חֹב סָדוּד מִכֶּסֶף וּמִחִיתוֹ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְחֹב
סָבִיב: וַיִּצָּק לוֹ אַרְבַּע טַבַּחַת חֹב עַל אַרְבַּע
פְּתוֹתֶיהָ וְאֵתֵי טַבַּחַת עַל צִלְעֵי הָאֹדְדֵי וְאֵתֵי
טַבַּחַת עַל צִלְעֵי הַשְּׂמִינִית: וַיַּעַשׂ בִּיתוֹ עֲצֵי שֵׁטִים
וַיִּצָּק אֹתָם חֹב: וְהִיא אֹדְדֵי־בַתִּים כְּפֹתֶיהָ עַל
יְקִשִּׁים הָאֵן לְשֵׁם אֹדְדֵי־הַלְחָן: וַיַּעַשׂ פְּתוֹתֶיהָ
חֹב סָדוּד אֲדָתֵיהָ וְחָצִי אֲדָתֵיהָ וָאֶמֶת וְחָצִי
יְקִשִּׁים: וַיַּעַשׂ שְׁנֵי סָבִיב חֹב מְקֻשָּׁה עֲשֵׂה
אֹתָם מִשְׁוֹר קְשָׁוֹת הַפָּמִים: מִכֶּסֶף אֹדְדֵי מִכֶּסֶף
מִה וְכִסְּוֶיהָ אֹדְדֵי מִכֶּסֶף מִה מִכְּדֵי־הַפָּמִים עֲשֵׂה
וְאֹדְדֵי־בַתִּים מִכֶּסֶף קְשָׁוֹת: וְהִיא הַפְּתִיחַ פִּלְשִׁי

ועתה ועתה אילים מאדמים ועוד החשים הבואו:
 7 לזכרונם תזכרונם כספן וזכרונם הבואו את תזכרונם
 יהודה וכל אשר נמצא אצלו עצי שטים לכל
 8 מלאכת העבודה הבואו וכל אשר חכמת לב
 9 בידה מד ויבואו מסוד את דתכלת ואת הדאגבן
 10 את תולעת השני ואת הדגשש: וכל הדגשים אשר
 11 מצא לבן ארצה בחכמה טוה אידדגעים:
 12 ודגשאתם הבואו את אבני היסוד ואת אבני
 13 המלאים לאסוד ולחשו: ואת הדגשש ואת השמן
 14 למאוד ולשמן המשחה ולקטורת הפנים: כל
 15 אשר האשה אשר קרב לפס אדם להביא לכל
 16 המלאכה אשר צוה יהוה לעשותו ביד משה
 17 הבואו בני ישראל דבה ליהוה: ס
 18 ויבא משה אל בני ישראל ואמר קרא יהוה בשם
 19 בצלאל בן אוהלי קדשו למטה יהודה: וימלא
 20 אצלו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל
 21 מלאכה: ויחשב מחשבתו לעשות חפצי ופספי
 22 ופושטות: ויחשבתו אבן למלאכת וכתובת עץ
 23 לעשות בכל מלאכת מחשבתו: ולזהוהו ברוך
 24 לפני ה' ואוראלאב בן אוהלי קדשו למטה יהודה מלא
 25 אדם חכמת לב לעשותו כל מלאכת ה' ו
 26 וחשב ויחכם בתכלת ואתרנמן בתולעת השני
 27 ודגשש ואת עשי כל מלאכה וחשבו מחשבתו:
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

בפחותה לאמר איש ואשה אל עשר עד מלאכה
 7 לזכרונם הקדש וקבלת העם מבימא: והמלאכה
 8 יהיה דים לכל המלאכה לעשות אותה יהוה: ס
 9 וי עשו כל דבם לב בעשי המלאכה את הדגשש
 10 עשו ויעשו שש משור ויכלת ואתרנמן ותולעת
 11 של פדים מעשה חשב עשה אדם: אבן
 12 ודגשש האתר שמטה ועשורים פאפה ותוב
 13 ארבע פאפה ודגשש האתר מדה אחר לכל
 14 ודגששו: ותופר את הדגשש ודגשש אחר אל
 15 אחר תמש ויעש חרף אחר אל אחרו: ועש
 16 ללאות ותכלת על שפת הדגשש האחר מסעה
 17 בפחותה בן עשה בשטר הדגשש ודגששו
 18 בפחותה השניתו: חמשים ללאות עשה בידע
 19 האתר: וחמשים ללאות עשה בקצה הדגשש
 20 אשר בפחותה השנית מקבילת הלאות אחר
 21 אל אחרו: ויעש חמשים קטו חרב ותופר את
 22 הדגשש אתר אל אחרו בקרשים וידו המושך
 23 אחר: ס
 24 ויעש ויעש עלים לאור על המושך עשור עשור
 25 ויעש עשה אדם: אבן ודגשש האתר שלשים
 26 פאפה וארבע אמות חרב ודגשש האתר מדה
 27 אחר לעשות עשור ודגששו: ותופר את הדגשש
 28 ודגששו לבד ואת שש ודגששו לבד: ועש ללאות
 29 חמשים על שפת הדגשש ודגששו בפחותה
 30 וחמשים ללאות עשה על שפת הדגשש התחת
 31 השניתו: ויעש קטו חמשה חמשים לתופר
 32 אידדגשש לזהוהו אחרו: ויעש מסכה לאור
 33 ערו אילים מאדמים ומסכה ערו החשים
 34 מלמעלה: ס ויעש את הדגששים למשכן
 35 עצי שטים עמדים: עשו אמת אבן הקדש
 36 ואפיה ותוצי האפיה רוב הקדש האחרו: שתי
 37 דת קדש והאוד משלעת אתר אל אחרו בן
 38 עשה לכל קדש המושכן: ויעש את הדגששים
 39 למשכן עשורים קדשים לפאת נגב פיסה:
 40 וארבעים ארתי מספי עשה תחת עשורים ודגששים
 41 שני ארתיים תחת הדגשש והאוד לשתי ידיו
 42 ושני ארתיים תחת הדגשש והאוד לשתי ידיו:
 43 ואלעל המושכן השניתו לפאת צפון עשה עשורים
 44

CAP. XXXVI. לו

1 ועשה בצלאל וההואב וכל אשר חכמת לב
 2 אשר טוה יהוה חכמה ועשיתו בידה: ויעש לעשות
 3 את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה
 4 יהוה: ויקרא משה אל בצלאל ואל אתהואב
 5 ואל כל אשר חכמת לב אשר טוה יהוה חכמה
 6 בלב כל אשר שמו לב לקבץ אל המלאכה
 7 לעשות אותה: ויקרא מלפני משה את כל
 8 תזכרונם אשר הביאו בני ישראל אליו עד דבה
 9 הקדש לעשות אותה דים הבואו אליו עד דבה
 10 בפק בפקו: ויבאו כל הדחמלים העששים את
 11 כל מלאכת הקדש אשר אשר מלאכה אשר
 12 המה עששים: והאמו אל משה לאמר מרבים
 13 העם להביא מיה העבודה למלאכה אשר צוה
 14 יהוה לעשות אותה: ותצו משה ויעבדו קול

1 ויקהל משה ארזל ענת בני ישראל ואמר
 אלהים יאהו הדברים אשר צוה יהוה לעשות
 אהם: ששח ימים ותעשה מאמל ויהי השמיש
 2 יהוה לבם קחש שפח שפרח ליהוה על
 העשה כי מאמל וימת: לארבעה אל בכל
 3 משבתכם ביום השבת: **ס**
 4 ואמר משה אל על ענת בני ישראל לאמר זה
 5 יהיה אשר צוה יהוה לאמר: קח מאמלם
 וחמה ליהוה על מדי לפי ויאהו את החמת
 6 יהוה ורב וכסף וטחנת: חבלת וארנמן וחלשת
 7 שני ולש ועמם: ועדת אלהם מאדמים ועדת
 8 החשים וצפי שטים: ולשמן לפסול ובשמים
 9 לשמן המשחה ולקטנה הפפים ואבני טורם
 10 ואבני מלואם לאמר ולחשן: וכל חכם לב בכם
 11 יבאו ויעשו את מלאש צוה יהוה: אד
 המשמן אדאמל ואת מכסד אדטסול ואת
 12 קשיו אדפירוז אדעמרו ואדאנמו: אד
 האן ואדפיו אדחפפות ואת פרת הפסד:
 13 אדחשלתן ואדפיו ואד על פלו ואת לום
 14 הפנים: ואת מלח המצול ואת פלית ואת
 15 כרזה ואת שמן המצול: ואת מנבח הקטרת
 16 ואת פיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הפפים
 17 ואת מסד הפחם לפסח המשכן: את מנבח
 18 העלה ואת מכפר הפולשת אשר לו אדפיו
 19 ואד על פלו אדדגול ואת פיו: את קש
 20 והצפר אדעפיו ואת אדנה ואת מכד שש
 21 הצפר: אדחיתות המשכן ואת חיתות הצפר
 22 ואת מיתריהם: אדחפיו השחר לשחר בקול
 23 אדחפיו הקולש לארון הכבוד ואת חפיו בני
 24 לבון: ויצאו על ענת בני ישראל מלפני משה:
 25 ויצאו מל' אל אשר נשאו לפי וכל אשר נדבה
 26 החו איוו ויצאו את חומרת יהוה למלאכה
 27 אדל מעד לכל עבדו ולבני הקולש: ויצאו
 28 האלשים על הששים על מדיב לב ויצאו הח
 29 ולום ומבשר וכמו על פלו ורב ומל' אל אשר
 30 הכת ותספה ורב ליהוה: וכל אשר אשר
 31 מצא איוו חבלת וארנמן וחלשת שני ולי

אדני אלהים ויבחר לאלהים וראו לך ואמל
 סכד: ולקחת מפתיו לכמה חס כחזו אדיו
 אלוהו והש אד פלית אדיו אלוהו: אדיו
 סכה לרועשה ליו: אדחז והפולת השמר
 שלשת ימים וימל מצול אשר צוהו למעד
 2 ולש האמני כי פחול האמני צאת מפתים:
 3 מ' פטר רחם לי וכל מקדו חסו פטר שור ושהו
 4 וסר חמור חסדה משה ואמל חסדה ופטר
 5 על פטר חסד חסדה ולא יראה פני ריבם:
 6 ושה ימים תעמד ויהי השמיש השבת פחול
 7 ומעד השבת: ורב שבעת תעשה לך פחיו
 8 פד חסו רוב האסוף חסדת השסו: שלש
 9 פסם בשנה יראה מל' חסד אדפני האן
 10 יהוה אדיו ישראל: כי אדלש ביום משפח
 11 ויהי אד פלית ולא יחמד אל אדאנמו
 12 משפח לראיהו אד על יהוה אלוהו שלש
 13 פסם בשנה: לארבעה על חמץ ויסוכו
 14 ולקחין לבקר ורב חג הפסח: ראשית פחיו
 15 אסוף תביא בית יהוה אלוהו לארבעה פד
 16 פד אפ: **ס**
 17 ואמר יהוה אל משה פתח לך אדחפפים ואלה
 18 על פי: והדמים האלה פחיו אקח פחיו ואת
 19 ישראל: ודד שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים
 20 ללה לום לא אכל ומים לא שרה ויכתב על
 21 השחר את דברי הפלית עשרת הדברים: וד
 22 פחה משה כמד סלי ושל לוח העדות פח משה
 23 פחה מ' דוד ואלה ארבע פ קח עד פניו
 24 פחה איוו: וראו ארון וכל בני ישראל את
 25 סכה והנה קח עד פניו ויראו מצולת אלוו:
 26 וראו אלהם משה וישבו איוו ארון וכל השאים
 27 פעה ודפ משה אלהם: ואחרי כן נשח על
 28 בני ישראל ויחם את מלאש דפ יהוה איוו
 29 פד סיו: וכל משה משפ איהם ויחן על פניו
 30 מ סחה: ובא משה לפני יהוה לדפ איוו סד
 31 אדחפסוה ע' צאתו ויצאו ודפ אל בני ישראל
 32 את אשר יאהו: וראו בני ישראל אדפני משה
 33 פ קח עד פני משה והשכ משה אדחפסוה
 34 על פיו עד פח לדפ איוו: **ס ס ס ס** כב 22

1 כל שנה על שנתך וקראו בשם יהוה לפניה
 והפך את אשר אתו והחזיר את אשר אהבם:
 2 ואמר לא תכל ללחם אדמיני כי לא ידאני ה' אתם
 ודו: ואמר יהוה הנה מקום ארץ וכפת על
 הפך: והנה בענין פניו ושמחתו בנקרה הפך:
 3 ולפניו כפי עליו ער עמיו: והכחיל אדפשו
 והחית אדחיתו ופני לא יראו: ד

לד. CAP. XXXIV.

1 ואמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
 כאלהים וכתובי על הלוחות את הדברים אשר
 2 דבר על הלוחות האלהים אשר שפרתי: והיה
 כען לפני ועליו בנקר אתו סיל וכפת לו
 3 שם על דמם יהוה: ואש לא יראה עמך ונבד
 4 אש אירא פלחיה בנתיבן והפך אל
 5 יש אל מל ודדו הדואו וכסל שני לוחות
 6 אבנים כאלהים וישנים משה בנקר ועל אל
 7 דו סילי כאלה צה יהוה אתו ויפח ברוח שני
 8 לוח אבנים: ויבד יהוה בענין ויחזיב עמי שם
 9 ויקרא בשם יהוה: ויעבד יהוה: על פניו
 10 ויקרא יהוה: יהוה אל רחום ורחון ארך אפים
 11 ורחיב חסד: ויצד וחסד לאלהים מאד ען
 12 ותשע ורפואה ונקה לא יתקה פקד: ען אמת
 13 על צנים ועל צני מים על שלשים ועל דבעים:
 14 וכבוד משה ויקח אצלו וישתחו: ואמר אב
 15 סא מצאתי חן בעיניך אדני וליה סא אדני
 16 בערפי כי עם קשה עוף הוא ומלחתי לעשני
 17 ורחמתיך ורחמתי: ואמר הנה אנכי פרח
 18 פרח ננדו על עמך: אעשה נסלחת אשר לא
 19 נבא במלך הארץ ובכל מצרים והאח מלחיים
 20 אשר אהיה קרוב אד מעשה יהוה כי טרא הוא
 21 אשר אני עשה עמך: שבר לך את אשר
 22 אנכי מצפך האם הנני נגש מצפך אדחאמו
 23 והצנעו החחיל והפחיל החחיל והצנעו: השמר
 24 לך פרחות פרח ליושב הארץ אשר אתה בא
 25 עליה פרייה: למי לש בקרבה: כי אד מחוחים
 26 ויחפון ואד מצנחם השפחן ואת אשרי חסדו:
 27 כי לא השתחוה אל אחר: כי יהוה קנא שמו
 28 אל קנא הוא: פרחות פרח ליושב הארץ חסו:
 29

אשר נשבעתי לאבותם לצדק לירשק לאמו
 2 לזרעו את פה: ושלחתי לפני מלאכי וגשתי
 את הצנעו והחילי החחילי החחילי יהוה
 3 והצנעו: אל ארץ ובה חלב ודבש כי לא
 4 אעלה בקרבה כי עם קשה עוף אתה פך
 5 אכחך פרחו: וישמעו העם את הדברים דבר יהוה
 6 והחאמו ולא שרעו אש ערו עליו: ואמר
 7 יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם
 8 קשה עוף ונע אחד אעלה בקרבה ומלחתי
 9 ושתי חזר ערו מעליך והאשה מה אעשה
 10 עוף: והחאמו בני ישראל את דברים מרד חרב:
 11 ומשה יקח אדחאמו ויחחיל: מוחץ לפחתי
 12 החול מן דפחתי: וקרא לו חול מעד יהוה
 13 על מכת יהוה ונא אל אהל מעד אשר
 14 מוחץ לפחתי: יהוה כפאת משה אל דחאמו
 15 ויקח על דמם וכפס אש פתח אהל חפיטו
 16 אחרי משה ערפא והאולה: יהוה פכא
 17 משה והאולה יד עמיד והענן ועמד פתח האהל
 18 דבר עם משה: והאח כל העם אדעמיד
 19 הענן עמד פתח האהל וקם מלחיים השתחוה
 20 אש פתח אהל: דבר יהוה אל משה פנים
 21 אל פנים כאשר דבר אש אל ערו ושכ אל
 22 הפחתי ומשחתי ודשע פרסן לש לא ימש
 23 מוחץ האהל: ד
 24 ואמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אל
 25 העל אדחיים יהוה והאח לא דודעמי את
 26 אשר השלח עמי והאח אחרת דשחתי בשם
 27 ונבד מצאת חן בעיני: ועשה אסמא מצאתי
 28 חן בעיניך ודועני סא אד חחילי ויחחילי למען
 29 אמצא חן בעיניך והאח כי עמך דמי יהוה:
 30 ואמר פני ילם והחחילי לך: ואמר אהי
 31 אסמא חן פרוך חללים אל העלעל מהו: ובמה
 32 ידע אסמא פרי מצאתי חן בעיניך אני עמך
 33 הוא בלחתי עמך וסללים אני ועמך ככל
 34 העם אשר על פני האדמה: ד

17 ואמר יהוה אל משה גם את הדברים יהוה אשר
 דברת אעשה פרי מצאתי חן בעלי ודועמי בשם:
 ואמר דחאמו סא אדעכחך: ואמר אני אעמד

שמות השא לג סא

19 עשה אנכי שמעו וחי באשר קרב אלהימותי
 וירא אלהי העל והולת וירא את משה וישלח
 מן אלהי העל והולת וישלח את משה וישלח
 20 וישלח אלהי העל והולת וישלח את משה וישלח
 על אשר הק והול על פני הפנים וישלח את
 בני ישראל ויאמר משה אל אלהי ישראל
 21 לך העם הזה פריבטת עליה חטאת גדלה
 ויאמר אלהי ישראל אל משה וישלח את
 22 אלהים פי כע הוא ויאמר לך עשה לך
 אלהים אשר ולב לפני פיהו ו משה האיש
 23 אשר העלתי מארץ מצרים לא ידע מודה
 לו ויאמר להם למי וזה החפשי ויחמלי
 24 ואשליכוו כאל ויצא העל הזה וירא משה
 אלהים פי פת הוא פי פתה אלהי לשמנה
 25 בקומתו ויעמד משה בשער ופניה ויאמר
 26 מי ליהוה אלי ויאספו אלהי לבני לוי
 27 ויאמר להם פדהו יהוה אליו ישראל שימו
 איש חרבו על ירכו עבו ושום משע לשע
 28 בפניהו והנה איש אדמוני ואיש אדמוני
 29 ואיש אדמוני ויעשו בני לוי כדבר משה
 30 ושל מדהם פים הוה פלשת אליו איש
 31 ויאמר משה מלא דכם היום ליהוה פי איש
 32 בנט וסאחו ורחו עליכם דם פרה ויהי
 33 ממותת ויאמר משה אלהים אתם חטאתם
 חטאת גדלה ועשה אעלה אל יהוה אלי
 34 אכפרה בעד חטאתכם וישב משה אל יהוה
 35 ויאמר אלהי חטא העם הזה חטאת גדלה
 36 ויעשו להם אליו ודב ועשה אבשהו
 חטאתם ויאמר מתי לא מספרו אשר
 37 פתבתו ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא
 38 לי אמותו מספתי ועשה לך ויהוה אלהים
 39 אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך
 40 וכלם סקרו וספרתי עליהם חטאתם ואת
 41 יהוה אלהים על אשר עשו אלהי העל אשר
 עשה אלהי

CAP. XXXIII. ל

וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה ארצה
 ואלהים אשר העלתי מארץ מצרים אל יהוה

לך אלהים אשר ולב לפני פיהו ו משה
 האיש אשר העלתי מארץ מצרים לא ידע
 2 מודה לו ויאמר אלהי אלהי ישראל וישלח
 3 יהוה אשר בארץ מצרים וישלח את משה וישלח
 4 אלהי ויחפרקו פל העם אדמוני והנה אשר
 5 אמתים ויהוה אל צדק ויפק מלם ויצר
 6 את פדונו ויעשה עגל מסכה ויאמר אלה
 7 אלהי ישראל אשר העלתי מארץ מצרים
 8 וירא אלהי וכן מופת לפני וירא אלהי ויאמר
 9 מי ליהוה מחר וישפילו ממותת ויעלו
 10 עלו וישל שלמתי וישב העם לאכל וישו
 י קם לצדק

11 וידבר יהוה אל משה לך לך פישח עמך
 12 אשר העלתי מארץ מצרים מי מחר קר
 13 יהוה אשר צדקם עשו להם עגל מסכה
 14 אשתוהו ויחפרו לו ויאמר אלהי אלהי
 15 ישראל אשר העלתי מארץ מצרים ויאמר
 16 יהוה אל משה ואתו אלהים הנה הנה
 17 ששקתו עוף הוא ועתה הנה לי ויחור
 18 אפי סם ואכלם ואעשה אלהי לך גדול
 19 ויהל משה אדמוני יהוה אלהי ויאמר למה
 20 יהוה יחרה אפך בעמך אשר דבאת מארץ
 21 מצרים בחר גדול וכיך חוקה למה יאמר
 22 שים לומר פרה ודציאת לדת אתם פדים
 23 אלהים מעל פני חזמה שוב מחרן אפך
 24 פנים על דרעה לעמך וכל אבותם לצדק
 25 וישאל עבדך אשר לשבעת להם קו ותפר
 26 אלהים ארפה אדמונים פכמי השמים וכל
 27 הארץ והאית אשר אמרו אתו לותכם וסלו
 28 לאדם וינתם יהוה על דרעה אשר דבר
 לעשה לעמו

29 ויאמר יהוה משה קדוהי עמי לחת העדה
 30 ביד לחת פתבים משני עבדכם מזה ומזה
 31 הם פתבים והלוח מעשה אלהים הנה
 32 והפכת סבת אלהים ויהוה חתו על העלות
 33 וישמע הולש אדמוני העם פתו ויאמר
 34 אל משה קל מסומה בפניהו ויאמר את
 35 קל עשה נסיה ואת קל עשה חלשה קל

CAP. XXXI. לא

1 וידבר יהוה אל משה לאמרו ואת קדושי
 2 בשם פזלאל בן אחי בר דוד למשה ויהיה
 3 ואמלא אותו רוח אלוהים בחכמה ובתבונה
 4 ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מחשבתו לעשות
 5 פתק ובפסק ובפחשתו: ובחולשת אבן למלאות
 6 ובחולשת עץ לעשות בכל מלאכה: ואלה יהיו
 7 שמוי אותו את אהליאב בן אהוסקן למסוד
 8 וזן וכלב בן חפני לרב טחוי חכמה ועשו את
 9 מלאש ציחקו: את אהל מעד ואהרואן
 10 לעזר ואהרופת אשר עליו ואת פלג
 11 האולי: ואת השלחן ואת פלגו ואת הפסטה
 12 והפזרה ואת פלגיה ואת מזבח הקטרת:
 13 ואת המנפת העלה ואת פלגו ואת הכבוד
 14 ואת הפי: ואת פני העוד ואת פני הקוש
 15 לאתרן הפת ואת פניו בני לסקו: ואת שמן
 16 המשתה ואת קמח הפנים לקוש ככל
 17 אשר צויתיו ועשו:

ס

18 ואמרו יהוה אל משה לאמרו: ואתה דבר אל
 19 בני ישראל לאמרו את אשר צויתיו ועשו
 20 פי אלה ואז בני יביעכם ללוחם לשת פי
 21 את יהוה מקדשכם: ואמרום אהרופת
 22 פי קוש הוא לכם מזהלילה מוח וילת פי כל
 23 העשה בה מלאכה ובכרחה הפש והזח
 24 מקרב צמיה: עשה ימים ועשה מלאכה
 25 וביום השביעי שבת שבתון קוש ליהוה כל
 26 העשה מלאכה ביום השבת מוח וימתו:
 27 ושמו בני ישראל אהרופת לעשות את
 28 השבת ללוחם פית עליהם: בלי זמן בני ישראל
 29 את הוא עלהם פרישות ימים עשה יהוה
 30 את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
 31 ונפשו: ס וימן אל משה ככלו לרבו
 32 אותו ביד סויו שני לחת העדת לחת אבן
 33 פתחים באצבע אלוהים:

CAP. XXXII. לב

1 וירא העם כרבשש משה לרחת מקדושי
 2 וישאל העם על אהרן ואמרו אליו קים עשה

הפשים מאת בני ישראל ונתת אותו עליהם
 אהל מעד יהוה לבני ישראל לפזר לפני יהוה
 לכפר על עשיותיהם: ס

17 וידבר יהוה אל משה לאמרו: ועשית פיר
 18 תשנה ובני ישראל לתעבה ונתת אותו בראיה
 19 מעד וזמן המופת ונתת שפה מים: והוצו
 20 אהרן ובניו משה את ידיהם ואת דגליהם:
 21 פסאם אל אהל מעד ויהצו מים ולא ימתו וא
 22 בנשיתם אל המופת לעלה להקטיר אשה
 23 ליהוה: והוצו ידים ותגלהם ולא ימתו
 24 והיה להם חקועים לו לועז ללוחם: ס
 25 וידבר יהוה אל משה לאמרו: ואתה קדלך
 26 בשמים ואלו מידוהו חמש מאות וקמח בשם
 27 מוציאו חמשים ופחיתים וקמח בשם חמשים
 28 ומצויים: וקחה חמש מאות בשקל הקוש
 29 ושמן זית היו: ועשית אותו שמן משחת קוש
 30 וקח מן קוח מעשה קח שמן משחת קוש
 31 והיה: ומשחת בו את אהל מעד ואת ארן
 32 העדות: ואת השלחן ואת פלגיו ואת הפסטה
 33 ואת פלגיה ואת מזבח הקטרת: ואת המנפת
 34 העלה ואת פלגיה ואת הפי: ואת הפסטה
 35 וקשחת אולם היו קוש קושם לחדש ביום
 36 וקוש: ואת אהרן ואת בניו תמשה וקשחת
 37 אולם לכהן ליו: ואל בני ישראל וידבר לאמרו
 38 שמן משחת קוש והיה זה לי ללוחם:
 39 על בשר אדם לא יקח ובמחננו לא תעשו
 40 פמדי קוש הוא קוש והיה לכם: איש אשר
 41 יקח פמדי ואשר יתן משה עליו ונתת
 42 מעמיו: ס ואמרו יהוה אל משה קדלך
 43 פסאם נפשו: וישאלה ויחלפה מים ויבנה
 44 וזה בך בבר יהוה: ועשית אותה קלות
 45 וקח מעשה וקח ממחה מוחו קוש:
 46 ושקחה ממחה הדל ונתתה ממחה לפני העדת
 47 באהל מעד אשר אמר קוש שמה קוש קושם
 48 ויהיה לכם: והקטרת אשר תעשה במחפסיה
 49 לא תעשו לכם קוש ותהיה קוש ליהוה: איש
 50 אשר יעשה כמדי ללוחם בה ונתת מעמיו: ס

42 ליהוה: עליו תמיד לזווחכם פרח אהל מצד
 לפני יהוה אשר אעז לכם שמה לפני אהל
 43 שם: ותעתי שמה לפני ישראל ונקדש פנבתי:
 44 וקשתי אהל אהל מצד והתדפנתי והתדפנתי
 45 והדפנתי אקדש לפני ל: ושכנתי ברוח בני
 46 ישראל והיהו להם לאהלים: והיה פי אפי
 יהוה אלהים אשר והצאני אהם ממצר
 מצרים לשכני בתכם אני יהוה אלהים: ס

CAP. XXX. ל

1 ועשית מזבח מקטר קטור עצי שטים תעשה
 2 אהל: אשה אהל ואמה חרבו רביע יהוה
 3 ואפרים קטור מנח קטור: וצפית אהל חרב
 4 מזה אהנה והתקרות סביב והתקרות
 5 ועשית לו זר חרב סביב: ושתי טבעות זרב
 6 תעשה לו ומתחת לזר על שתי צלעות תעשה
 7 על שני צדיו יהוה לכתים לכתים למאה אהל
 8 תהיה: ועשית אהלים עצי שטים וצפת
 9 אהם חרב: ותהיה אהל לפני הפרכת אשר
 10 על אהל יהוה לפני הפרכת אשר על הפרכת
 11 אשר אעז לה שמה: ותקטר עליו אהל קטור
 12 סמים בנקב בנקב ברוחים אהלים ומתנה:
 13 ובהעלות אהל אהלים בין השמים יקטרה
 14 קטור תמיד לפני יהוה לזווחכם: לאהעל
 15 עליו קטור זה ועליה אהנה ונקדו לא חסכו
 16 עליו: וכפר אהל על קטורו אחת בשנה
 17 מים תפאח הפנים אהל בשנה וכפר עליו
 18 לזווחכם קדש קדשים הוא ליהוה:

ס ס ס כ א 21

11 ודפר יהוה ארמשה לאמור: פי חשא אהראש
 12 בגר ישראל לסקריתם ונתת אש מפר נשק
 ליהוה פסק אהם וארזיהויה בהם כגוף פסק
 אהם: זהו יהוה פל העבר עלהפקים
 13 מתצית השקל השקל השקל עשיתם זה
 14 השקל מתצית השקל החמה ליהוה: כל
 15 העם עלהפקים מכן עשיתם שנה ומעלה
 16 הן החמה יהוה: העשיר לארצה היל
 17 לא ומלש מתצית השקל לתת אהחמה
 18 יהוה לכפר עלנשחיהם: ולקחת אהר

אל מלכים הוא: וכפר להם אהל חלה
 להם שכן אהר ורקק אהל מסל המעלה
 אהל לפני יהוה: ומלש העל על פני אהל
 19 על פני בני והמפת אהם המטה לפני יהוה:
 20 ולקחת אהם מים והקרות המורה על
 21 העלה ליהוה טהור לפני יהוה אשה הוא
 22 ליהוה: ולקחת אהרזוזה מאל המלש
 23 אהל אהל והמפת אהל המטה לפני יהוה
 24 יהיה לה למטה: וקשתי את חוה המטה
 25 את שק המטה אשר ורקק אהל ויהוה
 26 מאל המלש מלש אהל אהל ומלש לבניו
 27 יהוה אהל ולבניו לוק שלם מאה בני
 28 שאלו פי תרמה הוא החמה יהוה מאה בני
 29 ישראל מוכר שלמים תחמים ליהוה:
 30 עני הקול אשר אהל אהל יהוה לבני אהר
 31 לשמה מים למלככם אהלים: שבעת
 32 יום לבשם הברך תהיה מבני אשר יא
 33 אהאל מצד לשמה מלש: והא אל המלש
 34 תהן והפלת אהשור במקם קדש: והאל
 35 אהל וכל אהשור האל והאהלים אשר
 36 מאל פרח אהל מצד: והאל אהם אשר
 37 פו בהם למלא אהלים לקדש אהם חן לא
 38 מאל פרח הם: והמלש מנשור המלש
 39 אהלים ערזשור ושרש אהרזוזה אש
 40 לא ומל פרח הוא: ועשית אהל ולבניו
 41 פה כל אשר צויתו אהה שבעת ימים
 42 מלש הם: ופר תפאח תעשה להם על
 43 השמים והפאח עלהמפת בשרש עליו
 44 ומתחת אהל לקדשו: שבעת ימים תכפר
 45 עלהמפת וקשתי אהל יהוה המפת קדש
 46 קשים פלדגש במפת וקדש: ס חה
 47 אשר תעשה עלהמפת פבשים בנישמה
 48 שנים להם תמיד: אהרזבש האהר תעשה
 49 בשר והא רבש והשלי תעשה בין השמים:
 50 ותשן סלה כלל בשמן פחית רבע יהוה
 51 לתק ריעה יהוה יון לרש האהר: והא
 52 רבש השלי תעשה בין השמים פמפת
 53 רבש וכספה תעשה ליהוה ליהוה אשה

בכל מקרב אל פתח אהל מעד והצפת אהים
 בפנים: ולקחת את המצנפים והלבשת את
 אהרן את המצנף והוא מעל האסד והוא האסד
 והוא הוושן האסד לו בחשב האסד: ושמת
 המצנפת על ראשו ונתת אידננו הוושן
 על המצנפת: ולקחת את שוק המצנפה
 ויצקת על ראשו משנתה אורו: והאדבניו
 מקרב והלבשתים פתחו: ותנת אהים אבנט
 אהרן ובגדי תבשית לים מבגלת האהרן לים
 פתחה לתקת שלם ומלתו אהרן ותבגמו:
 והקבת את הדפן לפני אהל מעד ומקבו
 אהרן ובגמו את ידיהם על ראש הפר: ושחמת
 את הדפר לפני יהוה פתח אהל מעד:
 ולקחת מים הפר ונתתה על קצת המזבח:
 פאצבוק ואד על ידיהם תשפוך אל סוד המזבח:
 ולקחת את מלחהל המכסה את הדפר והוא
 החרת על הצבוק והוא שתי הגלית והאתה חלב
 אשר עליה הקטרת המזבחה: והאדבש
 דפר והאדשן והאדשן חסרן באש מחוץ
 לפתחה הפתח והוא: והאדחאל האהרן תשק
 ומכור אהרן ובגמו את ידיהם על ראש האהל:
 ושחמת את הדחאל ולקחת את הדפר וורקת
 על המזבח סביבו: והאדחאל תתנה לטעמו
 והצפת קרבו ומעטו ונתת על טעמו ועל ראשו:
 והקטרת את מלחהל המזבחה עלה והוא
 ליהוה ריח מנחה אשה ליהוה והוא:
 ולקחת את האהל השני ומקבו אהרן ובגמו
 את ידיהם על ראש האהל: ושחמת את
 האהל ולקחת מקחו ונתתה על חסרו אהרן
 ועל חסרו אהרן בגדי המלחה ועל בגדי
 ועל בגדי בגד המנחה וורקת אתהם על
 המזבח סביבו: ולקחת מקדחים אשר על
 המזבח ומשמן המצנפה והיתת על אהרן ועל
 בגדיו ועל בגדיו ועל בגדיו במו אהרן וקולו הוא
 ובגדיו ובגדו ובגדו במו אהרן: ולקחת מלחהל
 החלב האהליה והאתה חלב: והמכסה את
 הדפר והאת ידית הצבוק והאת שתי הגלית
 והאת החלב אשר עליה והאת שוק המזק פי

והושן מעל האסדו: ומשא אהרן את שמחה
 בגדי ישראל בחשן המצנפת על לבו בבגד אל
 הוושן וקחו למצנפה תמיד: ונתת אל הושן
 המצנפת את ידיהם והאדחאלים והוא על לב
 אהרן בבגד לפני יהוה ומשא אהרן את המצנפת
 בגדי ישראל על לב לפני יהוה תמיד: ם
 ועשתה את המעיל האסד פליל תכלת:
 והיה סרראו בחורם טפה יהיה לשו סביב
 מעשה את פני החורא והיה לו לא ירע:
 ועשתה על שוליו רפלי תכלת וארבע וחלעת
 שני על שוליו סביב ושעמלו חב פוחים סביב:
 שעמלו חב ורפלי שעמלו חב רפלי על שוליו
 המעיל סביבו: והיה על אהרן לשרת ומשמע
 קולו בבגד אל הוושן לפני יהוה ובבגדו ולא
 ימות: ם ועשתה ציצית חב טורו ופתחה
 עליו פתחו הים קול ליהוה: ושמת אהרן
 על שוליו תכלת והיה על המצנפת אלמל
 בגדי המצנפת והיהו יהוה על מצנפת אהרן
 ומשא אהרן את צנן הקדשים אשר יקלוו בני
 ישראל ללכתו וקדשים יהיה על מצנפת תמיד
 לצנן לים לפני יהוה: ושפצת הפתח שלם
 ועשתה מצנפת שש האבנט העשה מעשה
 רקם: ולבני אהרן מעשה כהנת ועשתה לים
 אבנטים ומצנפת מעשה לים לכבוד ולחפצתו:
 והלבשת אהרן את אהרן אהרן: והאדבמו אהרן
 ומשחת אהרן ומלחת אתהם וקדשת אהרן
 וכבדו לו: ועשה לים מכסה קול לשרת בעד
 ענה מפתנים ועדוכם יהוה: והיה על
 אהרן ועל בניו בבגד: אל אהל מעד או
 בקדשים אל המזבח לשרת בקולו ולא ישא
 על מותו תקת שלם לו מותו אהרן: ם

כט CAP. XXIX.

1 והיה הדפר אשר מעשה לים לקח אהרן לכהן
 לו לקח פי אהרן בדרק ואהרן שנים המימים:
 2 והים מצות חרות מצה מלחה בשמן חרקי
 מצה משחים בשמן מלח חרקים מעשה אהרן:
 3 ונתת אהרן על סל אהל המזבח אהרן בסל
 את הדפר והאת שני האלים: והאדחאל והאת

שמות הצורה כה

7 יב תכלה וארמון ותולעת שני ושש משור:
 9 ולקחתי אתשהי אמרשם ופתחת עליהם
 10 שמות בני ישראל: ששה משמרים על
 11 האבן האחת ואתשמות הששה הפרזים על
 12 האבן השנית כחלום: מעשה חיש אבן
 13 פתחו חלום תפתח אתשמי האבנים עלשמות
 14 בני ישראל מבפת משבצות דב תעשה אותם:
 15 ושמות אתשמי האבנים על פתח האבן אבני
 16 זפן לבני ישראל ונשא ארון אתשמרתם
 17 לפני יהוה עלשמי כחפז לזון: ם ועשית
 18 משבצת דב: ואחי ששורת דב טלוד
 19 מנבלת העשה אים מעשה עב ונתתה את
 20 ששורת העבנות עלהמשבצת: ם ועשית
 21 חשן משפט מעשה חשב כמעשה אסר תעשה
 22 דב תכלת וארצמן ותולעת שני ושש משור
 23 תעשה אותו: וכיע יהיה כפול ורת ארץ
 24 ורת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה
 25 טורים אבן טור אים פטרה וכלת האר
 26 האדור: והאר השני נסד ספד וירדום:
 27 והאר השלישי לשם שבו ואחלקהו: והאר
 28 הרביעי תולשו ושם ושמה משבצים דב
 29 יהיו כמלואים: והאבנים תהיו עלשמות
 30 בני ישראל שמים עשה עלשמרתם פתחו
 31 חותם אש עלשמי תהיו לשני עשר שבט:
 32 ועשית עלהחשן ששורת מבלת מעשה עב
 33 דב טלוד: ועשית עלהחשן שהי טבעות
 34 דב ונתת אתשמי הפעלות עלשני קצות
 35 החשן: ונתתה אתשמי עבנות הדב על
 36 שהי הטבעת אלקצות החשן: האר שהי
 37 קצות שמי העבנות תהיו עלשמי המשבצות
 38 ונתתה עלפתחת האסד אלמל פניו:
 39 ועשית שמי טבעות דב ושמות אים עלשני
 40 קצות החשן עלשפירי אסר אלעב האסד
 41 ביתהו: ועשית שמי טבעות דב ונתתה
 42 אים עלשמי כחפות האסד מלמטה ממל
 43 פלו לעפת מפתחו מפעל לחשב האסד:
 44 ודבס אתהחשן מנפעתו אלטבעת האסד
 45 כפתול תכלת לזרות עלהחשב האסד ולאיית

שמים וארצותם עשיתם לשה ווי העפרים
 השקדים כספי: ודוב הצצר לפתחם
 קלים המשים אפה עפריתם עשלה וארצותם
 ששה: ודוב הצצר לפתח קדמה מורה
 והשים אפה: והשש עשלה אפה קלים
 לפתח עפריתם ששלה וארצותם שלשה:
 לפתח השלחת המש עשלה קלים עפריתם
 שלשה וארצותם שלשה: אלשע הצצר מסד
 שמים אפה תכלת וארצמן ותולעת שני ושש
 אשר מעשה רים עפריתם ארבעה וארצותם
 ארבעה: אלעפודי הצצר סביב מחשקים
 כפף וידים כפף וארצותם חמשה: ארץ
 תעב סאה באפה ודוב המשים כחמשים
 וקח חוש אפוח של משור וארצותם חמשה:
 לכל בלי המושק בלי עבדו וכליתודו
 וליתודו הצצר חמשה:

ס ס ס כ 20

1 אלה הצורה | ארצות ישראל וקחו אליה
 2 סמך וית זך פתח לפשד להעלת נר תמיד:
 3 כפול מעד כחופץ לפתח אסר עלהענת ישר
 4 ארץ ארצן ובניו משב שרצץ לפני יהוה
 5 קח שם לזרות כפף בני ישראל: ם

CAP. XXVIII. כה

1 אלה דגוב אלה ארצות ארץ וארצות
 2 ארץ סוף בני ישראל לכהן לי ארון דב
 3 ארצות ארצות וארצות בני ארצות: ועשית
 4 כחפז לש לפתח ארון לכהן ולחפצות:
 5 אלה תעב אללהכמלג אסר מלאו
 6 יח חכמה ועשו ארצות ארצות למשור
 7 כחפז לי: ואלה הפנים אסר ועשו חשן
 8 אסד ומלל ותנת חשן מנפעת ואבנט
 9 ועשו כחפז לש לפתח ארון לבניו לכהן לי:
 10 דם יקח ארצות ואתהתכלת ואת
 11 תרמון ותולעת שני ותודשש: ם
 12 ועשו ארצות אסד דב תכלת וארצמן ותולעת
 13 שני ושש משור מעשה חשב: שמי כחפות
 14 תח ויהיה על שמי קצרות חפז
 15 וחשב ארצות אסר עליו כמעשה מפת יהיה

העשה וזב יהיה לפיהם תעשה את הדפיהם
 וזכו והקמץ את הדמשכן ממשפטו אשר
 ודאיה בדין ס עשית סלכת תכלת
 וארזמן וחלעת שני ושש משוך מעשה השב
 עשה איה פרכים: וסוטה איה על ארבעה
 עמודי ששים מצפים זב ויהיה זב על
 ארבעה ארבעים: וסוטה את הדפיהם תחת
 הקסים תבאת שמה מניח לשלח יא ארון
 העזרה והכפילה הפרכת לכם בין הקלש ובין
 קלש הקשים: ונרתי את הדפיהם על ארון
 העזרה בקלש הקשים: ושמה את הדשלתן
 מרזף לשלח ואת הדמטה נבח השלחן על
 צלע המשכן תימנה השלחן תתן על צלע
 צפון: ועשית מסך לפתח האהל תכלת
 וארזמן וחלעת שני ושש משוך מעשה קום:
 ועשית למסך המשך עמודי ששים תעשה איהם
 זב ויהיה זב וינקת לים המשך אדמי
 תעשה:

CAP. XXVII. כו

ועשית את הדמטה עצי שטים חמש אמות
 איה וחמש אמות זב רבע יהיה המזבח
 ושש אמות קמחו: ועשית קרנאו על ארבע
 פנות ממנו תתיון קרנאו תעשה איה חשתי:
 ועשית סרנאו לשש ועיו ומזרקו ומלטו
 ומחוריו לכל פליו תעשה חשתי: ועשית לו
 מכף מעשה רשת חשתי ועשית על הרשת
 ארבע טבעת חשתי על ארבע קצותיו: ונתתה
 איה תחת פרט המזבח מלמטה הדיתה הרשת
 עד הצד המזרחי: ועשית בדים למזבח בדי
 עצי שטים תעשה איהם חשתי: והבא איה
 בדין בפצעת הדת הבדים על שמי צלעת המזבח
 משאת איה: נכב לחת העשה איה פאיה
 דאיה איה בדין בן יעשו: ס ועשית
 איה הצד המשכן לפאת נבדו ממטה קעים
 לחצר שש משוך מיה באמה איה לפאת
 האחת: ועמודי עשירים ואדניהם עשירים
 חשתי ווי העמודים והשקיהם פקס: וכן
 לפאת צפון ביה איה קעים מיה איה ועמוד

וחמש הדיתה לזב וכסלה את הדמטה
 ועשית אל מל פני האהל ועשית חמשים
 ללא על שפת הידעה האחת היקנה
 בתורה וחמשים ללא על שפת הידעה
 הידורה השנית: ועשית קרנ סוטה חמשים
 תבאת את הדפיהם בלאח הדורה איה
 האהל ויהי איה: וסוטה העזר בידעה האהל
 הצד הידעה העשית חסוה על אחי המשכן:
 והאמה מיה והאמה מיה בעזר פאיה הידעה
 האהל יהיה סוטה על צדו המשכן מיה ומה
 לכסו: ועשית מכסה לאהל עות איהם
 מאדמים ומכסה עות חמשים מלמטה: ס
 ועשית את הדפיהם למשכן עצי שטים עמודים:
 עשו אמות איה הקלש והאהל והצד האמה
 רזב הקלש האחד: שמי יתח לשש האהל
 משלח אשה אל אוחיה בן העשה לכל
 קלש המשכן: ועשית את הדפיהם למשכן
 עשירים קלש לפאת נבדה תימנה: וארבעים
 אדמי חסך העשה תחת עשירים הקלש שמי
 איהם מתורה קלש האחד לשמי יתח ושני
 איהם מתורה קלש האחד לשמי יתח:
 וצלע המשכן השנית לפאת צפון עשירים
 קלש: וארבעים אדניהם פקס שני איהם
 תחת הקלש האחד ושני איהם תחת
 הקלש האחד: ולחורו המשכן יפה
 העשה ששה קשים: ושני קשים העשה
 למעשה המשכן בירכבים: ויהי תימנה
 מלמטה יהיה חמשים על האהל את הצפעת
 האחת בן יהיה לשטים לשני המצעות
 יהיו: יהיו שמה קשים ואדניהם פקס
 ששה עשו איהם שני איהם תחת הקלש
 האחד ושני איהם תחת הקלש האחד:
 ועשית בדים עצי שטים תעשה לקלש
 צלע המשכן האחד: ותעשה בדים לקלש
 צלע המשכן השנית ותעשה בדים לקלש
 צלע המשכן לירכבים יפה: ותפרת תימנה
 בתוך הקשים מטה מיה קצה איה קצה:
 ואיה הקשים תעשה זב ואיה טבעותיהם

שמות תרומה כו

נה

ועשית מטת זהב מטה מקשה ותעשה המצודה
 ויהי וקנה נביעה פסוליה וסחורה מנפה
 יהיו: ושלשה קנים תצאם ממצודה שלשה |
 קני מטה מנפה האחד ושלשה קני מטה
 מנפה השני: ושלשה נביעים משקים בנה
 האחד פסול וסחור ושלשה נביעים משקים
 בנה האחד פסול וסחור פן לשלש הקנים
 תצאם ממצודה: ובמטה ארבעה נביעים |
 משקים פסוליה וסחורה: וכספך תחל שני
 הקנים מנפה וכספך תחל שני הקנים מנפה
 וכספך תחל שני הקנים מנפה לשלש הקנים
 תצאם ממצודה: פסוליהם וקנים מנפה |
 יהיו פלה מקשה אחת זהב סחורו ועשית
 את סחורה שבעה תעלה את סחורה האחד
 על עשר פניה: ומקשה ומסחורה זהב סחורו: |
 כסף זהב סחור ועשה אותה את מלפנים
 האלה: והיא ועשה בזבנותם אשר אלה:
 מראה בודו

CAP. XXVI. ס

ואת דושלשון תעשה עשר ויעש שש משור
 תכלה והוצמן ותלשת שני פרטים מעשה
 חשב תעשה אותם: אחד ודויה האחת
 שמנה ועשרים פאפה ורוב ארבע פאפה
 דויה האחת מנה אחת לכל דויה: חמש
 דויעת חולין חסות אשה אל אחותה: חמש
 חללת על שש דויעה האחת מנפה בתורה
 וכן תעשה בשש דויעה הקצוטה בפתוח
 השני: חמשים ללא תעשה דויעה
 האחת וחמשים ללא תעשה בקצה דויעה
 אשר בפתוח השני מקבילת הלא אשה
 אל אחותה: ועשית חמשים קס דוב ותפתח
 את דויעת אשה אל אחותה בקסים והיה
 המושך אחד: ועשית ויעש עים לאהל על
 המושך ששתי עשרה ויעש תעשה אותם:
 אחד ודויה האחת שלשים פאפה ורוב
 ארבע פאפה דויעה האחת מנה אחת לעשתי
 עשרה ויעש: ותפתח את דויעת ויעש לנד

ואת תבנית כל צליו וכן תעשה: ס ועש
 אה עצי שטים אפרים וחצי אהל ומנפה
 וחצי רחף ומנפה וחצי קחור: ותפתח אה
 רוב סחור מצות ומחץ ומנפה ועשית עליו
 ורוב סכבו: וקצקט לו ארבע מנפת ורוב
 נהיה על ארבע פנפורה וישו מנפת על
 מש האחת וישו מנפת על צלע השני:
 ועשית בדי עצי שטים ותפתח אהם ורוב
 ותפתח את דויהם בנפנת על צלע האה
 לשאת את דויהן בדם: בנפנת האה ויהי
 ופנים לו יסח מנפה: ונתה אל דויהן את
 האה אשר אהן אהן: ועשית כפוח זהב
 סחור אפרים וחצי אה ומנפה וחצי רחפה:
 ועשית שנים פרטים זהב מקשה תעשה אהם
 משני קצות הפפתו: ועשה סחור אחד
 ספה מנה וסחור אחד מנפה מנה כך
 תפתח המנפה את דויהם על שני קצותיו:
 ויהי הדויה פלטי כפים למעלה סכבו
 בנפנת על הפפתו ותניחם אה אל אהו
 ואת הפפתו יהיו פני הפרטים: ונתה את
 הפפתו על דויהן מלמעלה ואל דויהן תתן
 את דויהת אשר אהן אהן: ותעשה קף שם
 תפתח אהן מעל הפפתו מן שני הפרטים
 אה על אהן העשה את פלאה אפנה אתה
 ארבעי ששאל:
 ועשית שלדון עצי שטים אפרים אהל ומנפה
 ורוב ומנפה וחצי קחור: ותפתח אהו ורוב
 סחור ועשית לו ורוב סכבו: ועשית לו
 סכורה ספח סכבו ועשית ורוב לסחורה
 סכבו: ועשית לו ארבע מנפת ורוב נהיה
 את דויהם על ארבע הפפתו אשר ארבע
 תלוי: לעשר הפפתו ותהיה הפפתו לחים
 שטים לשאת את דויהן: ועשית את דויהם
 עצי שטים ותפתח אהם ורוב ותפתח את
 דויהן: ועשית קעורה וכפורה וסחורה
 ומקשה אשר יסח בזה זהב סחור תעשה
 אהם: ונתה על השלדון לחם פנים לפני
 תסד:

ישראל: וישלח אהרן על בני ישראל ויעלו
 עלה ויבשו ויבדו שלמים להיות פחים:
 ויקח משה וצני הים וישם באגרת הים הים
 ויקח על המזבח: ויקח סכר הפחית ויקרא
 פאני העם ויאמר כל אשר דבר יהוה נעשה
 ולשמעו: ויקח משה את הדמים ויזק על הים
 ויאמר יהוה נס הדפיות אשר פח יהוה עפלים
 על כל הדמים האלה: ויעל משה ואתן סב
 ואיבדוהו ולשבעים מקני ישראל: ויהי את
 אלה ישראל ויהוה תליו נעשה לבשר
 הפסד וכעס השמים למחו: ולא אצל
 בני ישראל לא שלח הו ויחזו את האלילים
 ויאמר וישחו: ויאמר יהוה אל משה עלה
 אל יהוה ודבר אליו ואמנה לו את לחות הארץ
 והיה והפסחה אשר פחשו לדחום: ויקם
 משה והדשע משהו ויעל משה אל
 האלילים: ולא חקםו אמר שמי לט בזה עד
 אשר נשוב אליכם והיה ארץ חור עפלים
 כי בעל היםים נש אלום: ויעל משה אל
 יהוה וכס הענין אהרן: וישב פסד יהוה
 עליו סלי וכסדו הענין שלח יום ויקרא
 אל משה בים השביעי מתוך הענין וכראה
 פסד יהוה פאש אלהו פאש יהוה לעיני
 בני ישראל: ויבא משה מתוך הענין ויעל
 אל יהוה ויהי משה בוד ארבעים וים
 וארבעים לילה:

ס פ ט יט

CAP. XXV. כה

ויהי יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר
 יבשו לפי תקוהו את תרומתו: חאלת התרומה
 אשר תקחו מאתם זכב וכסף וזהב: וחבלה
 וארזמן וחלשת שני ושש ועזים: ועלת
 אלים מאדמים ועדת תחשים וצצי שמים:
 שמן לפנא בשמים לשמן המשחה ולקטורה
 הפנים: אבני שדה ואבני מאים לאסד
 ולחן: ועשו לי מקדש ושכנתי פחים:
 בכל אשר אל מראה אודו את תבנית המשכן

בפני אהרן ויהי ביה יהוה אלהיו לא
 תבשל דני בלב אפי: פ
 ויהי אבני שלח מקדו לנשח למשח ביתו
 ולתבניתו אלהים אשר יבשו והשמו
 כפשו ושמע בקול אלהיו פו פי לא ישא
 לשמעם פי שמי בקדו: פי אס שמעו השמע
 בקול ועשיתו כל אשר אדבר ואיבדו את אהרן
 וצרו את צותו: פי יקח מלאכי לנשח
 ותבניתו אלהים ויהיה הפחית והבוע
 יהוה והבוע והבוע: אלהיהוה
 לא יהיה ולא תעבם ולא תעשה כמעשהם
 פי הים יהיהם ושפ השפ מצותיהם:
 ועפלים את יהוה אלהים ויבדו את לחות
 ואת מים ויבשו מלה משפ: ס
 לא יהיה משפיה ועדה פאצו את
 סכר יקח אמלא: אהרן וישלח לנשח
 והפחית אהרן על העם אשר פחם פחים
 את כל אהרן אהרן עתו ושלחו את הדיעה
 לנשח ונשח את הדיעה את הדיעה ואת הדיעה
 מלשח: לא אגשע מפחית בשנה את
 פו יהוה ויהי שמחה יהוה עליו ויהי השנה:
 מעט מעט אנהש מפחית עד אשר תשנה
 ויחלה את הדיעה: ושתי את נבלו מים סוף
 וערים פלשתי וממפר עד הדיעה פי אתן
 פחים את שני הארץ ונשחמו מפחית:
 אלהיהם לים ואלהיהם פיות: לא ישנה
 פאצו פו יהוה אהרן לי פי העבד את
 אלהיהם פו יהוה לק למולשו: ס

CAP. XXIV. כד

ואל משה אמר עלה אליהו אתה ואתן סב
 ואיבדוהו ולשבעים מקני ישראל השתחויהם
 מדהו: ותש משה לבדו אל יהוה הם לא
 נשח הים לא יעלו עפו: ויבא משה ויספר
 לשם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
 ויען על הים קל אהרן ויאמר על הדמים
 א אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את
 כל דברי יהוה וישם בפרץ ויבן מזבח יהוה
 יהוה ויהיה עשורת מצפה לשנים עשר שבט

תכל תחבל שלמה תתן עד פא האשח תשיב
 לו פי הוא סחורה לבה הוא סחורה לעד
 בפה לשב ויהיה פירצק אבי ושמה פי
 חפץ איו: ם אלים לא תגדל ושמא
 בעפק לא רחא: מלאכה חמקה לא תהיה
 כבוד בנה תתלו: פרהעשה לשר לאמנה
 שבעת ימים יהיה עמאלי פים השמיני
 תתלו: ואשירקש תתן לו ובשר בשדה
 מרפה לא תחבלו למלכ השלמק ארו: ם

CAP. XXIII. כג

1 לא תשא שמע שרא אלהשת תתן עדשע
 2 ליהוד עד תמו: לא תהיה אחרונים לעת
 ולאדעסה עלוב למת אחר רפם לרפמו:
 3 תל לא תהיה פריבו: ם פי תפגע שר
 4 אבה או חמוז תעה השב תשיבו לו: ם פי
 5 תראה חמוז סתף רבך תרח מלא חוללה
 מעוב לו עוב תגוב עמו: ם לא תהה
 6 משפט אבה פריבו: מדי שר תרח וגי
 7 וצידק אלתו: פי ארציק רשע: תחד
 לא תקח פי השחר וער פקחים ויבשר דבר
 צדיקים: וער לא רחוק ואמם תתם אדמש
 9 דבר פריים יהיהם פרוץ מפרים: ושע
 10 שנים תורע אדמצה ומסה אדחמוחה:
 11 והשחלת השמטה ומסחה ואכל אכיל עפוק
 12 ורחם תאכל חר השדה פרהעשה למרקה
 ליהוד: שש ימים תעשה מעשוק ויום
 13 השביעי השפת למען ית שר וחומוז תפוש
 פרהמחה דבר: ובכל אשר אמרו אליכם
 14 השמרו ושם אלים אחרים לא תופרו לא
 15 ישמע ערשוק: שלש תללים תתן לו בשטה:
 16 אדתה תפשו תשולו שבעת ימים תחבל
 מציח פאשר ציהה למען תול תאבי פר
 17 בו תציח מפרים ואריאו פני רוקם: תת
 18 דאציל פתה מעשוק אשר תורע בשדה תת
 19 תאכל פצח תשולו כמפת אדממשוק כר
 20 השדה: שלש פעמים בשנה ראה פל זכרה
 21 אל פני ראו: יהיה לאדחוב על תמו
 22 סחובו ולא ילקן חלבו ער פשו: ראשה

שלים אסרין לו ונמו פנבו: אדחמא
 תפא ברו הנכה משור עדחמו עדשה
 1 חים שנים שלים: ם פי ובשר אל שדה
 2 ארם ושלה אדצולה ובשר בשדה ארו
 3 עב שדה ומעב פרו שלים: ם
 4 בדיחא אל ומציה שים וסחל גול או
 5 תפא או השדה שלים שלים הפער אד
 6 תפשה: ם פרוח אל אדשה פת אד
 7 לים לשמו תב מפר האש אדפאחוב
 8 שלים שנים: אסלא ופא חפב וקרב
 9 בלדיחא אדחארים אסלא שלח חו
 10 בלמפת רשע: פל פל דר פשע על שר על
 11 תור על שיה על שלמה על פל אבה אשר
 12 אמל פרהא זה עד תגללים ובו דבר
 13 ארים אשר תשיק אלים שלים שנים
 14 לשו: ם פרוח אשר אדשה חמו
 15 אשר אדשה ובלדיחא לשמו ובה אד
 16 תפא אדשדה אן חוהו: שבעת ידה תהיה
 17 פן שנים אסלא שלח חו במלמפת
 18 וער ולקח בעלו ולא שלים: ואסכב
 19 עב מעפ שלים למלו: אסרוך ישר
 20 ידה עד תפשה לא שלים: ם
 21 וסחמאל אשר מעם רעה ותפא אדמת
 22 פלו אדעפ שלים שלים אדבעלו עמו
 23 לא שלים אדשמו חו בא בשכו: ם
 24 ודיחיה אשר פרהה אשר לא אשר ושכ
 25 עפ מר ודיחיה לו לשו: אסרוך ימא
 26 אבה לתיה לו כח שלל כבוד הפחלו: ם
 27 תפשה לא תהיה: פל שבע עד פרהמה מר
 28 ית: ם ובה לאלים יתם פלה ליהיה
 29 לשו: וער אדחיה ולא תחפצו פריים
 30 דירים פרוץ מפרים: פל אדמה ורחם לא
 31 תחפן: אדעפה תפשה ארו פי אדצק תעק
 32 אל שמע אשמע עקשו: יהיה אשר ודעו
 33 ארם פרוח יהו לשים אלמח ובתים
 34 ימים: ם
 35 אדשמה תלה אדעפ אדחיה עפוק לא
 36 ידה לו כשה אדחמיון עלו לשו: אד

1 יִשָּׂא בְּיָמָיו אֶת חַטָּאתָו וְלֹא יִמָּוֶה וְנָסַל לְמַשְׁכָּב׃
 2 אִתְּיָם הַחַטָּאתִים בְּדוֹף עַל מַשְׁכָּבָו וְנִקְרָה
 3 הַפְּגָמָה וְקָן שְׂמִיךְ יִהְיֶה וְהָפָא׃ ׀
 4 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ אֶת עֵצָו אִו אֶת אִמְתּוֹ בְּשֹׁבֵט
 5 וְמֵת הַחַח יְדוּ נָקָם וְנָקָם׃ אִין אִמְתּוֹם אִו
 6 וְיָמִים יַעֲמֹד לֹא יָשָׁם כִּי כִסְפֵה הָיָה׃ ׀
 7 וְכִרְיֵהוּ אֲנָשִׁים וְנָטָו אִשָּׁה הָרָה וְיִצְאוּ וְלִדְיָהּ
 8 וְלֹא יִהְיֶה אִסָּן עַל שׁוֹ עַל שׁוֹ כִּי אִשָּׁה עַל־
 9 בַּעַל הָאִשָּׁה וְיָחַן בְּפִלְלִים׃ וְאִם אִסָּן יִהְיֶה
 10 וְיִרְדֶּה נַפְשׁוֹ תַחַח נַפְשׁוֹ׃ עַן תַּחַח עֵין שֵׁן
 11 תַּחַח שֵׁן יְדֵה חַחֵה יְדֵה חַחֵה חַחֵה חַחֵה חַחֵה
 12 תַּחַח חַחֵה חַחֵה חַחֵה חַחֵה חַחֵה חַחֵה חַחֵה חַחֵה
 13 ׀ וְכִרְיֵהוּ אִישׁ אֶת עֵינָו עֵבֹד אִו אֶת עֵינָו
 14 אִמְתּוֹ וְשִׁחַחֵה לְחַפְשֵׁי שְׁלֹשֶׁה תַחַח עֵינָו׃
 15 וְאִם עֵינָו עֵבֹד אִו שֵׁן אִמְתּוֹ וְשֵׁן לְחַפְשֵׁי שְׁלֹשֶׁה
 16 תַחַח שֵׁן׃ ׀
 17 וְכִרְיֵהוּ שׁוֹר אֶת אִישׁ אִו אֶת אִשָּׁה וְמֵת
 18 סָקֵל יִסָּל הַשׁוֹר וְלֹא יִסָּל אֶת מִשְׁחָו וְעַל
 19 הַשׁוֹר נָקָו׃ וְאִם שׁוֹר נָחַח הוּא מִמְכָּל שְׁלֹמָם
 20 וְהַעֲדָה בְּבַעַלָו וְלֹא יִשְׁמְרֵהוּ הַמִּית אִישׁ אִו אִשָּׁה
 21 הַשׁוֹר יִסָּל וְגַם בְּעַלָו יִמָּוֶה׃ אִם כִּסְפֵה יִשָּׂא
 22 עַלָו וְיָחַן פְּדוֹן נַפְשׁוֹ כִּל אֶת־יִשְׁתָּה עַלָו׃
 23 אִו יָחַן יָחַח אִו יָחַח יָחַח כִּסְפֵה הָיָה עֵשָׂה
 24 לוֹ׃ אִם עֵבֹד יָחַח הַשׁוֹר אִו אִמְתּוֹ כִּסְפֵה
 25 שְׁלֹשִׁים שִׁקְלִים יָחַן לְאִדְוָהוּ הַשׁוֹר יִסָּל׃ ׀
 26 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 27 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 28 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 29 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 30 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 31 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 32 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 33 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 34 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 35 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 36 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 37 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 38 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 39 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 40 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 41 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 42 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 43 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 44 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 45 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 46 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 47 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 48 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 49 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 50 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 51 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 52 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 53 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 54 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 55 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 56 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 57 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 58 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 59 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 60 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 61 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 62 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 63 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 64 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 65 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 66 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 67 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 68 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 69 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 70 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 71 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 72 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 73 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 74 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 75 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 76 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 77 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 78 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 79 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 80 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 81 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 82 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 83 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 84 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 85 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 86 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 87 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 88 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 89 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 90 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 91 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 92 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 93 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 94 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 95 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 96 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 97 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 98 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 99 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר
 100 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר אִו כִּרְיֵהוּ אִישׁ פֹּדֵר

CAP. XXII. כב

1 אִם־בְּמִחְרָת יִפְצָא וְהָיָה חֹבֵה וְמֵת אִין לוֹ
 2 דָּמִים׃ אִם־יִרְדֶּה הַמִּשְׁטָם עַלָו דָּמִים לוֹ שְׁלֹם

21 כִּסְפֵה לְמַלְוֵה חֹטָא׃ וְיַעֲמֹד הַעַם מִדְּוֹן
 22 וְיִשָּׂא נַפְשׁוֹ אִלְדֵּוּשׁ אֶת־שֵׁם הַחַחֵה׃
 23 ׀ וְאִמְרֵה חֹחֵה אִלְמִשָּׁה כִּה תִאֲמַר אִלְפְּנֵי
 24 יְשׁוּאָה אִתָּם וְיִאָּחֵם כִּי מִדְּשָׁמַיִם יִפְרֹשֵׁי
 25 עַמְכֵם׃ לֹא תַעֲשֶׂן אִתּוֹ אִלְדוֹ כִּסְפֵה וְאִלְדוֹ
 26 חֹבֵה לֹא תַעֲשֶׂן לָכֵם׃ מִזִּמְה אִדְמֵה הַעֲשֶׂה
 27 לוֹ חֹבֵה עַלָו אִתְּעַלְוֵהוּ וְאִתְּשַׁלְמֵהוּ אִתְּ
 28 צִאָה וְאִתְּבִקְרָה כִּל־דִּמְקָם אִשׁ אִפְרֹ
 29 אֶת־שְׁמֵי אִמְה אִלְדוֹ וְכִרְיֵהוּ׃ וְאִם־מִזִּמְה
 30 אֲבָנִים הַעֲשֶׂה לוֹ לֹא־תִכְתֹּב אִתּוֹן גִּזְוֵה כִּי
 31 חֹבֵה תִכְתֹּב תִּכְתֹּב עֵלָה וְתִחַלְלֵה׃ וְלֹא־תַעֲלֵה
 32 בְּמַלְוֵה עַל־מִזְבְּחֵה אִשׁ לֹא־תַעֲלֵה עֲוֹנוֹה עַלָו׃
 33 פ פ פ יח 18

CAP. XXI. כא

1 וְהָיָה הַמִּשְׁפָּטִים אִשׁוֹ הַשִּׁמִּים לְפָנֵיהֶם׃ כִּי
 2 הִקְטֵה עֵבֹד עֵבֹדֵי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעֵת
 3 יֵצֵא לְחֹשְׁטֵי חָבִים׃ אִם־בִּנְפֹד יִבֹּא בְּנִפּוֹ יֵצֵא
 4 אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיִצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ אִם־
 5 אִדְוָה יִתְּוֹ אִשָּׁה וְלִדְוֹלוֹ בְּנִים אִו בָּנוֹת
 6 הָאִשָּׁה וְלִדְוֵה תִהְיֶה לְאִדְוָה הוּא יֵצֵא בְּנִפּוֹ׃
 7 וְאִם־אִמְרֵה אִמְרֵה הַעֲבֹד אֶת־אִדְוָה אִתְּ
 8 אִשְׁתּוֹ וְאִדְוָה לֹא יֵצֵא חֹשְׁטֵי׃ וְהַיִּשָּׁר אִדְוָה
 9 אִלְדֵּוּשִׁים הַיִּשָּׁר אִלְדְּוֵהוּ אִו אִלְדְּמוֹתָה
 10 וְיֵצֵע אִדְוָה אִדְוָהוּ בְּכִסְפֵה עֵבֹדוֹ לְעַלְמ׃ ׀
 11 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ אֶת־בְּתוּלָה לְאִמְה לֹא תִצָּא כִּצְאוֹת
 12 הַעֲבָדִים׃ אִם־דָּשָׁה בְּעַיִן אִדְוָה אִשׁ לֹא
 13 יַעֲדֵה הַדֹּפֵה לָכֵם כִּרְיֵה לֹא־יִמָּשַׁל לְמִכְרֵה בְּגִדוֹ
 14 כִּה׃ וְאִם־לְבָט יַעֲדֵה כִּסְפֵה הַבִּטּוֹת הַעֲשֶׂה
 15 לוֹ׃ אִם־אִדְוָהוּ וְקִדְשׁ שִׁמְרֵה כְּסוּחָה וְעִנְיָה
 16 לֹא תַרְעֵ׃ וְאִם־שִׁלַּשׁ אִלְדָּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ
 17 וְיִצְאָה חָבִים אִין כִּסְפֵה׃ ׀ מִפְּה אִישׁ וְמֵת
 18 מֵה יִמָּוֶה׃ וְאִשׁוֹ לֹא יִצָּה הַחַחֵהִים אִמְה
 19 לְדוֹ וְשִׁמְרֵה לָהּ מִקָּם אִשׁוֹ יִטַּס שְׁמֵה׃ ׀
 20 וְכִרְיֵהוּ אִישׁ עַל־דֵּשׁוֹ לְדַרְגוֹ בְּעִמְרֵה מַעַם
 21 מִזְבְּחֵה חֹשְׁטֵה לְמַחֵ׃ ׀ וְמִפְּה אִבְוֹ וְאִפְוֹ
 22 מֵה יִמָּוֶה׃ ׀ וְגַבֵּ אִישׁ וְמִכְרֹ וְנִמְצָא בִדּוֹ
 23 מֵה יִמָּוֶה׃ ׀ וְמִקְלֵ אִבְוֹ וְאִפְוֹ מֵה
 24 יִמָּוֶה׃ ׀ וְכִרְיֵהוּ אֲנָשִׁים הַיִּהְדֵה אִשׁ אִתְּ

והנשים אל ידעה תקדשו פריסרף בם ידחו
 23 ויאמר משה אל ידעה לא יוכל להם לעלו אל
 יד סיני כי אשה והנדה בן סניר הנב אד
 ידו תקדשו ויאמר אל ידעה קדוד ועלית
 24 אשה ואתן עמך והנשים והגם אל ידעו
 ל עלו אל ידעה פריסרף בם וידר משה אל
 25 הגם ויאמר אליו

CAP. XX. כ

וידבר אליו את מל דימים היתה סניו ס
 2 אמר ידעה אדחה אשר ודצחורה מרר מפרים
 3 מפרו עבדים לא ידעה לק אליוס אחים על
 4 פניו לא תעשה לק פסל וכל תמונה אשר
 5 בשמים ומפל ואשר פארץ מתחת ואשר בשמים
 6 מתחת לארץ לא תשתחוה לה ולא תעבדם
 7 כי אני ידעה אדחה אל כפא פקד עין אמת
 8 על בנים על שלשים ועל דינים לשנאי
 9 ועשה חסד לאלים לא תבי ושמי מצותיו ס
 10 לא תשא את שם ידעה אדחה לשוא כי לא
 11 ינקח ידעה את אשר ישא אדשמי לשוא ס
 12 וכר אדלים השפת לקדשו ששת ימים תעבד
 13 ועשרת מל מאתה ויום השבת לשבת ול ידעה
 14 אדחה לא תעשה מל מאתה ונקב ונקב ונקב
 15 עבדך ואתה ובהמתך וררף אשר בשעריך כי פי
 16 ששת ימים עשה ידעה את השמים ואת הארץ
 17 את הים ואת כל אשר בם ויכן ביום השביעי
 18 על פך פך ידעה אדלים השפת ויקדשו ס
 19 פכך את אבך ואת אבך למען ור כן מקד על
 20 דאומה אשר ידעה אדחה עון לק ס לא
 21 חרצתו ס לא תסא ס לא תגנב ס
 22 לא תעשה ברקע עד שטר ס לא תחמד בית
 23 רקע ס לא תחמד אשת רקע ועבדו ואתו
 24 ושדו וחמיו וכל אשר לעק ס
 25 וכל העם ראים אתה קולו ואת השפת ואת
 26 קל השפת ואתה קולו וירא העם וינעו
 27 ויעמדו מרחק ויאמר אל משה דבר אתה
 28 עמי ותשמעה ואל ידבר עמי אלים פן ימתו
 29 ויאמר משה אל העם אל ידעו כי לבעמי פחות
 30 ארבים בא האלים ובעבד ובעבד ידעה על

השם סיני וידעו בפרו ידעו שם ישראל כנד
 ידעו ומשה עלה אל האלים ויקרא אליו
 ידעה מקדוה לאמר מה האמר לבח ועלב
 ידע לבני ישראל אלים ראים אשר עשיתי
 לשמים והשמי ארבים על בנים לשמים והא
 יתאים אליו ועשה אדשמוע ותשמעו בקלי
 יתאים את דיחיו והימים לי סנה מל
 יתאים בקלי מל דיחיו ואתם ידעו לי
 מלכה פנים ותי קדוש אלה הימים אשר
 ידע אל בני ישראל ויבא משה ויקרא וינעו
 העם וישם לסניו את כל דיחיו ואלה אשר
 ידע ידעה וינעו כל העם ידעו ויאמר כל
 אשר דבר ידעה מעשה וישב משה אד דיחיו העם
 אל ידעה ויאמר ידעה אל משה דבר אבי בא
 אדך בעבד העם בעבד ישמע העם בדברי עמך
 וידעו ויאמר לעלם ויבא משה אד דיחיו העם
 אל ידעה ויאמר ידעה אל משה לק אל העם
 וישמעו ראים ומד וכבסו שמלום ידעו
 שם לים השלישי פיו ביום השלישי ידעו
 שמי מל העם על דר סיני והגבלו אד העם
 סני לאמר והשמד לכם עלו פד ובע בקצה
 מל פד פד מוז ומח לא תנע פ יד פי
 סל ופכל אד ידעה אד פמה אד אש לא
 ידעה במשה וכל המה יעל ברו וידר משה
 ידעה אל העם ויקדש אד העם ויכבסו
 שמלום ויאמר אל העם הוי כנעם לשלש
 ימים אל העם אל אשה וידע ביום השלישי
 שדח הפך וידע קלו ונקסו וען פבעל ידעו
 קל אשר חוק מאו ויודד מל העם אשר במוחה
 ויבא משה אל העם לק את האלים מל דיחיו
 ויחצבו בתחית ידעו ידע סיני עשן מל
 פכך אשר יד עלו ידעה פשו על עשט פעשן
 ויבטן ויודד מל דיחיו מאו וידע קל השפת
 וקל חוק מאו משה ידע האלים וינעו
 מל וידר ידעה על דר סיני אל אש ידעו
 ויקרא ידעה למשה אל אש ידע ויעל משה
 ויאמר ידעה אל משה רד העד בעם פרי ידעו
 מל אדעה לראח וכל ממו רב ונב הדיחים

והגל ארדהם מן חת דמפנים עשה תשמי
 פרנחל ידה מלדאלים פי בים אשר
 וחי עליהם ויח יתו חתן משה עלה ויבאים
 לאלים ויבא אהרן וכל וקני ישראל מלכ
 להם עשרתו משה לשם האלים ויהי משפחת
 וישב משה לשפט ארדהם ויעמד העם על
 משה מרדבוק עד השבו ויהי חתן משה את
 פל אשר יהא עשה לעם ויאמר מה ידבר הזה
 אשר אהיה עשה לעם מרוב אהיה ישב לבדוק
 ומלדלים כבז עקוק מן פק עד שבו ויאמר
 משה לחתם פריבא אלי העם לחל אלים
 פרייהו להם ים בא אלי ושפטו מן איש וכן
 רעדו ודועתו אהיה פי האלים ואת יתרו
 ויאמר חתן משה אליו לא רשב ידבר אשר
 אהיה עשה: ככל תפל גם אהיה העם הזה
 אשר עמך פרבד ממוק הדבר לא רחיל עשה
 לבדוק: עשה שמע בקלי אעקוק ויהי אלים עקוק
 ויהי אהיה לעם מל האלים והבאת אהיה את
 הדברים אל האלים: והיה ויהי אהיה את
 הדברים והיה ויהי הדועת להם את יתרו
 ויבא בה ויהי ויהי אשר עשה: והיה ויהי
 מלדלים אשר חיל דא אלים אשר אמת
 שטאו בצע שמות עליהם שרי אלים שרי מאות
 שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו ארדהם
 בכל יעד ויהי מלדברים גדול ויבא אהיה וכל
 הדבר הקטן שפטו דם הקל מעליה וישאו
 אהיה: אמת הדבר היה תעשה ויהי אלים
 ויכלת עמד תם מלדלים הזה על מקבו ויא
 בשלום: וישמע משה לקל חתן ויעש פל אשר
 אמר: ויבדד משה אשר חיל מלד ישראל ויהי
 אהם ראשים עליהם שרי אלים שרי מאות
 שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו ארדהם
 בכל יעד את הדבר הקטן והאמורא משה וכל
 הדבר הקטן ושפטו דם: וישלח משה את
 חתן וילך לו אל ארצו: פ

CAP. XIX. יט

פחול השליש לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 פהם היה בא מרפ סיני: ויסעו מסיני ויבאו

רבו בני ישראל ועל נפסם ארדהו לאמי הש
 ידה בקרבם אהיה: פ
 ויבא עמק ויהם עש ישראל פרסיהם: ויאמר
 משה אל יהושע בור לו אנשים צמ הזמ
 בעמק מרד אבז כבז על ראש הדבשה ויפנה
 האלים ביה: ויעש יהושע פאשר אמר לו משה
 להאדם בעמק וימשה אהיה חתן עלו ראש
 הדבשה: ויהי פאשר יהים משה ידו ויבד
 ישראל וכאשר יחד ידו ויבד עמק: ויהי משה
 בבאים ויקרא אבן וישמו חתו וישב עליה
 והיה חתן חמקו ביהו מזה אהיה ומה אהיה
 ויהי ידו אמתה עד פא השמש: ויהלש יהושע
 ארד עמק ויהי עמו לשר ידו: פ
 ויאמר ידה אל משה פרב ואח ויהי בפסושים
 פאני יהושע פרמיה אמתה ארד עמק
 מתוח השמים: ויבן משה מזבח ויקרא
 שמו ידה: פסי: ויאמר פירד עליהם יה
 מלדמה ליהו בעמק מרד יד:

פ פ פ יח

CAP. XVIII. יח

וישמע יתו כד מרן חתן משה את פל אשר
 עשה אלים למשה לישראל עמו פרדציה ידה
 ארד ישראל מפעיהם: ויח יתרו חתן משה
 ארד צפיה אשר משה ארד שלדעה: והא שני
 בניה אשר שם האחד גלסם פי אמר בר יהיה
 בארץ מצריה: ושם האחד אליעזר פר אלדו אביו
 עתו ויבאנו מרוב פרעה: ויבא יתרו חתן
 משה ובנו ואשתו אל משה אל דמפר אשר
 הוא חתן שם יד האלים: ויאמר אל משה
 אני חתן יתו בא אהיה ויאחזק ושני בניה
 עמה: ויצא משה לקרא חתן וישתחו וישק
 לו וישאלו איש לעדה לשלום ויבאו האלה:
 ויספר משה לחתן את פל אשר עשה ידה
 לשטעה למפעלים על ארד ישראל את פל
 והיארה אשר מצאחם ביהו ויצאם ידה: ויהי
 יתו על פלדציה אשר עשה ידה לישראל
 אשר הפיל מרד מצרים: ויאמר יתו פרדו ידה
 אשר הפיל אהם מרד מצרים ומרד פרעה אשר

אוי ער הילק פאשר ציה משה ולא הילקו
 ורמה לארצהו בן ויאמר משה אכלה דאם
 כי שפתהאם ליהוה דאם לא תמצאה פשהו:
 26 ששח ומים תלקטו וביום השביעי שפת לא
 יהיה פה ויהי פים השביעי יצאו מן העם ללקט
 ולא מצאו: ס ויאמר יהוה אל משה עד
 אלה מאתם לשון מצורע וחזרו: וא פי
 יהוה נתן לכם השפת על פיך והא נתן לכם פים
 הששעי לחם ומים שבו ואיש תחזרו אל צא אש
 ממצבו פים השביעי ושפתהעם פים השביעי:
 30 ויקרא ביה ישראל אדשמו מן והא פורע בן
 לכן ומעמו פצחת בדבשו: ויאמר משה ויה
 יהיב אשר ציה יהוה מלא העמו מפני למשמח
 לדוחים למען ויה אדוהאם אשר האכלו
 אחכם במדבר פדצאו אחכם מארץ מצרים:
 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחתותן שמה
 מלא העמד מן הדפו אוי לפני יהוה למשמח
 לדוחים: פאשר ציה יהוה אל משה ויהוה
 אהרן לפני העדה למשמח: ובני ישראל אלו
 אדוהאם ארבעים שנה עד פאם אל ארץ חשבת
 אדוהאם אכלו עד פאם אל מצפה ארץ פנין:
 והעמד פשוית דאפה דהא: פ

CAP. XVII. 11

1 ויסע כל עדת בני ישראל ממו פסן למסעיהם
 על פי יהוה ויהיו פשרים ואון מים לשותת העם:
 2 וירב העם עד משה ויאמר תגר לנו מים ונשתה
 ויאמר להם משה מה תחיוסן עמדי מה תצטון
 אדוהיהו: ויצאא שם העם לפים ויזקו העם
 על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים
 להביא אוי וארז בני ואד מקני צנאם: ויצעק
 משה אל יהוה לאל מה אעשה לעם הזה עד
 מעט וסקלני: ויאמר יהוה אל משה עב למני
 העם וקח אתה מקני ישראל ומשח אשר הציב
 פו אדוהיהו קח פרוה הגלבות: דבני עמו לפשו
 שם: על דצא פורח הציב בצד ויצאו ממש
 מים ושתה העם ויעש פן משה לעני ומני
 7 ישראל: ויקרא שם המים משה וקיהה על

11 ויאמר יהוה משה על אשר ילקטו
 12 ויאמר משה ואהרן אל כל בני
 13 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 14 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 15 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 16 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 17 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 18 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 19 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 20 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 21 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 22 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 23 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 24 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 25 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 26 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 27 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 28 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 29 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 30 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 31 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 32 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 33 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 34 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 35 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 36 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 37 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 38 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 39 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 40 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 41 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 42 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 43 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 44 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 45 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 46 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 47 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 48 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 49 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה
 50 ויאמר יהוה משה ויאמר יהוה

אדם אלה מאן מרבהו ויהנהגו בבדתי ואמר מצרים
 אנסה מפני ישראל כי ידעה לחם להם
 במצרים: פ
 ויאמר ה' אל משה כסה את ידך על הים ושבו
 27 הים על מצרים על רכבו ועל פשוו ויטל משה
 את ידו על הים ושבו הים לשטה בקר לאחז
 ומצרים נסים לקראתו וישע ידו את מצרים
 28 פתוך הים: וישבו הים יוכפו אחד רכב ואחד
 הפרשים לכל חיל פרעה ויבאים את הים בים
 29 לא נשאדם פהם עד אחרו: ובני ישראל הלכו
 בבישה פתוך הים הים ימים לחם חמה מימים
 30 ומשמאלם: וישע ידו בים והוא את ישראל
 סוד מצרים ורא ישראל את מצרים מח על שפת
 31 הים: ורא ישראל את ידו הגולה אשר עשה
 ידו במצרים וידא העם את ידו ויאמינו
 ביהוה ובמשה עבדו: פ

ותקח מרים והביאה ארות ארון את התיבה בידה
 ותצאן כל נשים ישראל ברחמים ובמחלה: ותען
 1 להם מרים שירו ליהוה כי נאה נאה סוס רכב
 ומה בים: פ וישע משה את ישראל מים סוף
 2 ויצאו אל מדבר שור ולכו שלשת ימים במדבר
 ולא מצאו מים: ויבא מרעהו ולא יכלד לשותה
 3 מים מרעהו פי מרים רם על יכן קרא שמות מרה:
 וילעו העם על משה לאמר מה נשחתו: ויצעק
 24 אל יהוה ויהוה ידו עץ וישלף אל הים ומתקו
 הים שם שם לו חק ומשפט ושם פסו: ויאמר
 26 אדם שמע השמע לקול יהוה אתיו והאשר
 בעינו תעשה והאזנת למצותיו ושמוה על פני
 27 כל המלה אשר שמעתי במצרים לא אשים
 עליך פי אני יהוה רשתי: פ ויבא אילמה
 ושם אשים עשדה עינת מים ושבעם המרים
 ויגרשם על הים:

CAP. XVI. ט

ותענו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר
 1 סין אשר בן האלים ובין סיני בחמשה עשר חם
 לחדש השני לצאתם מצרים: וילעו כל
 2 עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר:
 ויאמרו אלם בני ישראל מיתן מנתנו ביד יהוה
 3 פתוך מצרים בשבוענו על סוד דבשן פאכלנו
 לחם לשבע פירצאתם ארנו אל הים והוה
 4 להמות את כל דוקול היה פועב: פ ויאמר
 יהוה אל משה הנה ממטויל לכם לחם מן השמים
 ויצא העם ולקחו דברים ביום למען אספו
 ה לקח בחרתו אסלא: יהוה ביום הששי וחכמי

אח אפן מרבהו ויהנהגו בבדתי ואמר מצרים
 אנסה מפני ישראל כי ידעה לחם להם
 במצרים: פ
 ויאמר ה' אל משה כסה את ידך על הים ושבו
 27 הים על מצרים על רכבו ועל פשוו ויטל משה
 את ידו על הים ושבו הים לשטה בקר לאחז
 ומצרים נסים לקראתו וישע ידו את מצרים
 28 פתוך הים: וישבו הים יוכפו אחד רכב ואחד
 הפרשים לכל חיל פרעה ויבאים את הים בים
 29 לא נשאדם פהם עד אחרו: ובני ישראל הלכו
 בבישה פתוך הים הים ימים לחם חמה מימים
 30 ומשמאלם: וישע ידו בים והוא את ישראל
 סוד מצרים ורא ישראל את מצרים מח על שפת
 31 הים: ורא ישראל את ידו הגולה אשר עשה
 ידו במצרים וידא העם את ידו ויאמינו
 ביהוה ובמשה עבדו: פ

CAP. XV. טו

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
 1 ליהוה ויאמרו לאמר אשרה ליהוה כי נאה נאה
 2 סוס רכב ומה בים: עוי המרת יהוה ידו
 לישועה וזה אלי ואסודה אלו
 3 אני ויאמר משה יהוה איש מלחמה יהוה
 4 מרבה פרעה חילי ידה בים ומרד
 5 שלשו טבע בים סוף: והרחו כי סמו ידו
 6 במצלות כמו אבן: ומתה יהוה נאחזי פפה מוקה
 7 יהוה חרש אויבו: ויסב נאוקה חורם
 8 קמיק השלה חרקי יאכלו פקש: ויחז
 אפיק נעמו מים כצבו כמו כר
 9 חלים קפאו חרמט בלבים: אמר
 אויב ארץ אשור אהלק שלל המלמו
 10 נפשו ארץ חרפי חורשמי חיי: נשפת
 ברחוק פפכו ים צללו בעשורת במים
 11 ארדמים: מרעכמה פאלם יהוה מי
 פמכה נאחז בקשן טרא תהלת עשדה
 12 פלא: נטות ימקו תבלעמו ארץ: נחז
 13 בחסוף עברו נאלת מלה בעוז אלה
 14 קדשה: שמעו עמים יחזון חיל
 זו ישבי שלשה: או נבדלו אלו

שמות בשלח די

7 ויאמר אלהים לאמר ואת עמך לא תקח עמו: ויאמר
 8 לשלמנו וכל בחור וכל רכב מצרים ושלמנו
 9 על פלו: ויחוק יהוה את לב פרעה מלך
 10 מצרים ויחזיק אותו בני ישראל ויבן ישראל
 11 יצאים ביד רמה: ויחזקו מצרים אתו: ויאמר
 12 יהוה אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 13 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 14 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 15 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 16 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 17 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 18 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 19 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 20 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 21 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 22 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 23 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל
 24 הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל הארץ אל

7 פן יתקו למצו יהודה ויהיה חזק יהוה בפיך פי פד
 8 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 9 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 10 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 11 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 12 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 13 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 14 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 15 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 16 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 17 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 18 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 19 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 20 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 21 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 22 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 23 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את
 24 חזק יהוה ויהיה חזק יהוה מצרים: ושלמנו את

CAP. XIV. די

וְנִסְתָּהּ דַּבַּר שֶׁשׁ הָיָה מַעֲשֵׂה יְשׁוּעָה וְאֶת־הָאֵלֹהִים
 20 הָרָצוּץ לֹא מִתְחַפֵּז לֹא תִאֲמָרְךָ כִּי מִלִּשְׁמֵיכֶם
 וְתִאֲמָרְךָ מַעֲשֵׂה:
 21 וְיָקָרָא מִשְׁהוּ לְכֹל יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ אֵלֵהֶם מִשְׁהוּ
 קָרוּ לָכֶם צֵאן לְמַשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשִׁחֲטוּ וְהַסַּח:
 22 וְלִקְחֹתֶם אֶבֶדָה אֶזְבֵּב וְטַבַּחִים בָּיִם אֲשֶׁר־בְּפֶתֶחַ
 הַדְּעָשִׁים אֲדֹמֵי־שָׁקֶט וְאֵל שְׁנֵי הַמְּזוּזוֹת מִדְּוָיִם
 אֲשֶׁר בְּשַׁף וְהִתֵּן לֹא תִצָּא אִישׁ מִשְׁחַת בִּיתוֹ עַד
 23 בֶּקֶר: וְעַם יִשְׂרָאֵל לִנְטַף אֶת־מַצְרַיִם וְהָיָה אֵת
 הָיִם עַל־הַמִּשְׁקָף וְעַל שְׁנֵי הַמְּזוּזוֹת וְסָחַת יִשְׂרָאֵל
 עַל־הַסַּח וְלִאֲרִיזֵן הַמִּשְׁחָחִית לֹא אֵל בְּיָמֵם
 24 לִנְטַף וְשִׁמְרָתֶם אֶת־הָיִם הַזֶּה לְחֹק לְךָ לְעַמְּךָ
 25 עַד־עַלְמֵם: וְהָיָה בְּרִתְּכֶם אֶל־הָרָצוּץ אֲשֶׁר יִתֵּן
 יְהוָה לָכֶם כִּאֲשֶׁר דִּבֶּר וְשִׁמְרָתֶם אֶת־הַעֲבָדָה
 26 הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּיָמֵם מַה
 27 הַעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֶם: וְאָמַרְתֶּם וְכִי־סָחַח
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־סָחַח עַל־פִּתְחֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם
 בְּנַפְשׁוֹ אֶת־מַצְרַיִם וְאֶת־פָּתֵי הַיָּם וְיָקָד הָעַם
 28 וְיִשְׁתַּחֲוּוּ: וְלִכְתוּב עִשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּאֲשֶׁר צִוָּה
 29 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּן עִשׂוּ: ס וְהָיָה
 בְּדַבְּרֵי הָאֵלֹהִים וְהָיָה דְבַר כֹּל־בְּנֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכֹר פְּרִיעָה וְיֵשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכֹר הַשָּׁבִי אֲשֶׁר
 30 בֵּית הַפֶּדֶר וְכֹל בְּכֹר בְּדֹמָה: וְלָקַם פְּרִיעָה לֵילָה
 הָיָה וְכִי־עָבְדוּ וְכֹל מַצְרַיִם וְחָדַד צַעֲקָה גְדֹלָה
 31 בְּמַצְרַיִם כִּי אֵין בֵּית אֲשֶׁר אֵין־שֵׁם מִתּוֹ: וְיָקָרָא
 לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לֵילָה וְיֹאמְרוּ קוֹמוּ צֵאוּ מִיָּדְךָ
 32 עִמּוֹ בְּסֵר אֶתֶּם נֹסֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה
 33 דְּפָרְתֶם וְלִכוּ וְסִרְתֶּם בְּסֵר אֶרֶץ: וְחָחָו קַמְצְרַיִם
 עַל־הָעַם לְמַדָּר לְשִׁחֹת מִדְּהָרָץ כִּי אִמְרוּ פְלַט
 34 מִיָּחֹם: וְיִשָּׂא הָעַם אֶת־בְּצֶק טָרִם יִחְמָץ
 35 מִשְׂאֵחֹם צֹדֵה מְשַׁלְּחֹם עַל־שִׁכְמוֹ: וְכִי־
 יִשְׂרָאֵל עִשׂוּ דְבַר מֹשֶׁה וְיִשְׂאֵל מַמְצְרַיִם מִלִּי
 36 כִּסָּף וְכֹל דְּבַר שְׁמָלְחֹ: וְהָיָה נֶחֱם אֶת־חֶן הָעַם
 בְּעֵינֵי מַצְרַיִם וְיִשְׁאַלֹם וְיִכְנַעֹ אֶת־מַצְרַיִם: ס
 37 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעְמֵסֶס סַפְרָה מִשְׁטֵר־מֵאֹה
 38 אֶת־תְּלֵי הַבְּרִיַם לְבַד מִצָּרַיִם: וְכִי־עָרַב רַב עֲלֵה

אֶתֶם וְצָאן וְכָק מִקֶּדֶס בְּבֵד כְּמוֹ: וְיֹאמְרוּ אֶת־
 הַבְּצֶק אֲשֶׁר וְהִצָּא מַמְצְרַיִם עִנְה מַעֲשֵׂה כִי לֹא
 חִמְץ כִּי־נִשְׂחוּ מַמְצְרַיִם וְלֹא יִכְלֹ לְהִתְחַמֵּד־וְתִבְּרַם
 צֹדֵה לֹא־עִשׂוּ לָהֶם: וְחֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 לִשְׁבוּ בְּמַצְרַיִם שְׁלִשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
 וְהָיָה מִקֶּץ שְׁלִשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְהָיָה
 בְּעֵצֶם הַיָּמִם הַזֶּה יִצָּא עַל צִבְאוֹת יְהוָה מִצְרַיִם
 מַצְרַיִם: לֵל שְׁמֵרָתֶם הָיָה לְיִדְוָה לְהִצָּאֵם מִצְרַיִם
 מַצְרַיִם וְהָיָה לֵילָה הָיָה לְיִדְוָה שְׁמֵרָתֶם לְכֹל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרָם: ס
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְהָיָה חֹק הַסַּח
 3 בְּלַבְרֹכְךָ לֹא־יֵאמָר עֹ: וְכִי־עָבַד אִישׁ מִקְנֵת
 4 בְּכַף וְמִלְחָה אוֹרֵ אוֹ יֹאכַל עֹ: חֹשֵׁב וְשָׂכַד
 5 לֹא־יֵאמָר עֹ: בְּבֵית אֲדוֹר יֹאכַל לֹא־תִצָּא מִן־
 6 הַבֵּית מִן־דְּבַשׁ חֹזֶה וְעֵצֶם לֹא־תִשְׁפֹּד עֹ: כִּי־
 7 עֲבַד יִשְׂרָאֵל יִעֲשֶׂה אוֹרֵ: וְכִי־תֵרַד אֲחִיךָ בְּרִיעָה
 8 פִּסְחָ לְיִדְוָה הַפְּלוֹ לֵי מְלוֹכֵם וְאוֹ קָרִב לְעִשְׂרֹ
 9 וְהָיָה סָחֹחַ הָרָצוּץ וְכִי־עָלַת לֹא־יֵאמָר עֹ:
 10 וְהָיָה אֲחִיךָ יְהוָה לְאֶחָד וְלֹא־תֵרַד בְּרִיעָה וְיִעֲשֶׂה
 11 לְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 12 אֶת־בְּן עִשׂוּ: ס וְהָיָה בְּעֵצֶם הַיָּמִם הַזֶּה וְהִצָּאֵם
 13 יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם עַל צִבְאוֹם:
 CAP. XIII. י

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְשִׁילִי כֹל־בְּכֹר
 2 פֶּסֶר לְדָרְחִם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶחָד וּבַפְּרִיעָה לִי הָיָה
 3 וְיֹאמְרוּ מֹשֶׁה אֶל־הָעַם וְכֹר אֶת־דְּוָיִם הָיָה אֲשֶׁר
 יִצָּאֹם מַמְצְרַיִם מִפֶּתַח עֵבֶדִים כִּי בַחֲקֹי וְהִצָּאֵם
 4 יְהוָה אֶתְכֶם מִיָּה וְלֹא יֹאכַל חִמְץ: הַיָּמִם אֶתְכֶם
 5 יִצָּאֹם בְּחֹזֶף הָאֶבֶב: וְהָיָה כִּי־יִבְרַחְתֶּם יְהוָה אֶל־
 6 אֶרֶץ הַבְּמִינֵי הַחִתִּי וְהַכְּנִעִי הַחִיטִי וְהַיִּזְמִי הַחִיטִי וְהַיִּזְמִי אֲשֶׁר
 7 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְחַיֵּי לֶךְ אֶרֶץ חִיטִי וְכִי חָלַב הַחֵטֵב
 8 וְעַבְדָת אֶת־הָעַבְדָה הַזֹּאת בְּחֹזֶף הָיָה: שְׁמַעַת
 9 יָמִים תֹּאכַל מִצָּח וְיָמִים הַשְּׁבִיעִי תֵן לְיִדְוָה:
 10 מִצָּח יֹאכַל אֶת שְׁבַע־הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ חִמְץ
 11 וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שֹׂאֵף בְּכֹל־בְּמִקְדָּה: וְהִצַּדְתָּ לְנֶפֶשׁ
 12 בָּיִם הָיָה לֵאמֹר בְּעַבְדֹה זֶה עֲשֵׂה יְהוָה לִי
 13 בְּצִאוֹ מִצְרַיִם: וְהָיָה לְךָ לְאֶחָד עַל־יְדֵיךָ וְשִׁחֲטֹ

וְנִסְתָּהּ דַּבַּר שֶׁשׁ הָיָה מַעֲשֵׂה יְשׁוּעָה וְאֶת־הָאֵלֹהִים
 20 הָרָצוּץ לֹא מִתְחַפֵּז לֹא תִאֲמָרְךָ כִּי מִלִּשְׁמֵיכֶם
 וְתִאֲמָרְךָ מַעֲשֵׂה:
 21 וְיָקָרָא מִשְׁהוּ לְכֹל יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ אֵלֵהֶם מִשְׁהוּ
 קָרוּ לָכֶם צֵאן לְמַשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשִׁחֲטוּ וְהַסַּח:
 22 וְלִקְחֹתֶם אֶבֶדָה אֶזְבֵּב וְטַבַּחִים בָּיִם אֲשֶׁר־בְּפֶתֶחַ
 הַדְּעָשִׁים אֲדֹמֵי־שָׁקֶט וְאֵל שְׁנֵי הַמְּזוּזוֹת מִדְּוָיִם
 אֲשֶׁר בְּשַׁף וְהִתֵּן לֹא תִצָּא אִישׁ מִשְׁחַת בִּיתוֹ עַד
 23 בֶּקֶר: וְעַם יִשְׂרָאֵל לִנְטַף אֶת־מַצְרַיִם וְהָיָה אֵת
 הָיִם עַל־הַמִּשְׁקָף וְעַל שְׁנֵי הַמְּזוּזוֹת וְסָחַח יִשְׂרָאֵל
 עַל־הַסַּח וְלִאֲרִיזֵן הַמִּשְׁחָחִית לֹא אֵל בְּיָמֵם
 24 לִנְטַף וְשִׁמְרָתֶם אֶת־הָיִם הַזֶּה לְחֹק לְךָ לְעַמְּךָ
 25 עַד־עַלְמֵם: וְהָיָה בְּרִתְּכֶם אֶל־הָרָצוּץ אֲשֶׁר יִתֵּן
 יְהוָה לָכֶם כִּאֲשֶׁר דִּבֶּר וְשִׁמְרָתֶם אֶת־הַעֲבָדָה
 26 הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּיָמֵם מַה
 27 הַעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֶם: וְאָמַרְתֶּם וְכִי־סָחַח
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־סָחַח עַל־פִּתְחֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם
 בְּנַפְשׁוֹ אֶת־מַצְרַיִם וְאֶת־פָּתֵי הַיָּם וְיָקָד הָעַם
 28 וְיִשְׁתַּחֲוּוּ: וְלִכְתוּב עִשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּאֲשֶׁר צִוָּה
 29 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּן עִשׂוּ: ס וְהָיָה
 בְּדַבְּרֵי הָאֵלֹהִים וְהָיָה דְבַר כֹּל־בְּנֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכֹר פְּרִיעָה וְיֵשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכֹר הַשָּׁבִי אֲשֶׁר
 30 בֵּית הַפֶּדֶר וְכֹל בְּכֹר בְּדֹמָה: וְלָקַם פְּרִיעָה לֵילָה
 הָיָה וְכִי־עָבְדוּ וְכֹל מַצְרַיִם וְחָדַד צַעֲקָה גְדֹלָה
 31 בְּמַצְרַיִם כִּי אֵין בֵּית אֲשֶׁר אֵין־שֵׁם מִתּוֹ: וְיָקָרָא
 לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לֵילָה וְיֹאמְרוּ קוֹמוּ צֵאוּ מִיָּדְךָ
 32 עִמּוֹ בְּסֵר אֶתֶם נֹסֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה
 33 דְּפָרְתֶם וְלִכוּ וְסִרְתֶּם בְּסֵר אֶרֶץ: וְחָחָו קַמְצְרַיִם
 עַל־הָעַם לְמַדָּר לְשִׁחֹת מִדְּהָרָץ כִּי אִמְרוּ פְלַט
 34 מִיָּחֹם: וְיִשָּׂא הָעַם אֶת־בְּצֶק טָרִם יִחְמָץ
 35 מִשְׂאֵחֹם צֹדֵה מְשַׁלְּחֹם עַל־שִׁכְמוֹ: וְכִי־
 יִשְׂרָאֵל עִשׂוּ דְבַר מֹשֶׁה וְיִשְׂאֵל מַמְצְרַיִם מִלִּי
 36 כִּסָּף וְכֹל דְּבַר שְׁמָלְחֹ: וְהָיָה נֶחֱם אֶת־חֶן הָעַם
 בְּעֵינֵי מַצְרַיִם וְיִשְׁאַלֹם וְיִכְנַעֹ אֶת־מַצְרַיִם: ס
 37 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעְמֵסֶס סַפְרָה מִשְׁטֵר־מֵאֹה
 38 אֶת־תְּלֵי הַבְּרִיַם לְבַד מִצָּרַיִם: וְכִי־עָרַב רַב עֲלֵה

2 לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
 3 והוא לכם לחדשי השנה: ויפיו אל על עזרת
 4 ישראל לאמר בני ישראל לחדש הזה יקרא לכם איש
 5 שנה לבידואבת שנה לפרח: ואסומונת הפרח
 6 מחדות משה ול קח והוא ושכניו יקרב אל פתו
 7 במכסת נפשות איש לפי אכלו ויכסו על ידו:
 8 שנה חמים וכו' בראשונה יהיה לכם מידה נפשות
 9 ומידה נפשות: והיה לכם למשורת עד
 10 ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחמו אוזו על
 11 קול עדות ישראל בין העמים: ולקחו מידה
 12 ונתנו על שמי המזלות ועל המשקף על העמים
 13 אשר יאכלו אוזו פרים ואכלו את הפשר בעזה
 14 והיה צלר איש ומפחת על מדים יאכלו: אל
 15 תאכלו מפיו לא וישל משל פמים פי אכל
 16 איש ראשו על פתו ועל קרבו: ולא תחזרו
 17 מפיו עד בקו והפרו מפיו עד בקו פאל תחזרו:
 18 וכו' תאכלו אוזו מרובים תגלים בעלכם
 19 בתגלים ומקלכם בידכם ותאכלו אוזו בחפון
 20 פסח הוא ליהיה: ועברו בארץ מצרים בעזה
 21 הוא הפיו כל פסד פארץ מצרים מאדם ועד
 22 פרמה ובכל ארץ מצרים אעשה שפטים אני
 23 יהיה: והיה הים לכם לאות על הפנים אשר
 24 אתם שם ותארו את הים יסחוו עליכם ולא
 25 יהיה בכם נגף למשויה פדתי פארץ מצרים:
 26 והיה הים הזה לכם לישון ותגם אוזו תג
 27 ליהיה לדורותם חקת שלם וחנה: שבעה
 28 ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשפיתו
 29 שאר מפתחים פי וכל אכל חקץ ונמרה דג פש
 30 והוא מישור אל מים הראשון עד יום השבע:
 31 ויום הראשון מקרא קול שוים השביעי מקרא
 32 קול יהיה לכם על מלאכה לא תעשה ביום אך
 33 אשר יאכל לכל נפש הוא לבד יעשה לכם:
 34 לשמרתם את הדפנות פי בעצם הים הזה
 35 הוצאתי את צמחתיכם מארץ מצרים ושמרתם
 36 את הים הזה לדורותם חקת שלם: פראשן
 37 בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד
 38 יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעה ימים
 39 שאר לא ימצא בבתים פי וכל אכל חקץ

ישראל יהיה אד במשנתם: ויקרא פתו אל
 משה ויאמר לה עזרת אד יהיה וק
 ויכסו תג נפשות תג עמכם: ויאמר
 אלה בסמיתו תפן צידו ובהים ועל וישמי
 ליהיה אלוני: וגם מקטו יד עפתי לא תשא
 פתו פי מפני נקח לעבד אד יהיה אלוני
 תאמר לארבע מידה אד יהיה עד פאנו
 שפתי: ויהיוק יהיה אד לב פתו ולא אנה
 לשלום: ויאמר לו פתו יד מלי השמר קו
 אלהיקה רחמי פני פי פום רחמי פני תמות:
 ויאמר משה בן דפתי לארבע עד רחמי
 פתו: פ

CAP. XI

1 ויאמר יהיה אל משה עד נגע אחד אמא על
 2 פתו ועל מצרים אד יהיה ישלח אתכם מה
 3 פתו: פתו בליה גוש גוש אתכם מה: ופריא
 4 פתו העם וישאלו איש א מה יהיה וישלח
 5 א מה יהיה פל פתו וכל וקב: ויהיו יהיה
 6 אדיון העם בעיני מצרים גם ואלש משה
 7 גדל מאו פארץ מצרים בעיני עבר פתו ובעיני
 8 העם: ויאמר משה פה אמר יהיה פתו
 9 פתו פתו יצא פתו מצרים: ומה פל פתו
 10 פתו מצרים מפסד פתו וישב על פתו עד
 11 פד וישפחה אשר אתו פתו וכל פתו
 12 פתו: והיה צעה נולה פל פתו מצרים
 13 אשר פתו לא פתו וכו' לא חקו: וכל
 14 פי ישראל לא יהיוק פל פתו למאש ועד פתו
 15 פתו פתו אשר ישלח יהיה בין מצרים וכן
 16 פתו: ויהיו מלי פתו אלה אלי השפחה
 17 פתו פתו וכל העם אשר פתו ויהיו
 18 פתו ויאמר משה פתו פתו פתו
 19 פתו יהיה אל משה לארשמי עליכם פתו
 20 פתו וכה פתו פתו פתו מצרים: ומשה
 21 פתו פתו אד פתו פתו פתו פתו פתו
 22 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו
 23 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו
 24 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו
 25 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו
 26 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו
 27 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו
 28 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו
 29 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו
 30 פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו פתו

CAP. XII

1 ויאמר יהיה אל משה ואל אדיון פתו מצרים

4 לָכֵן מִן הַיּוֹם הַזֶּה וְלִמָּחָר תִּתְּנֶנּוּ עַל עַבְדֵיכֶם
 וְעַל בְּעִמְתֵיכֶם לֵאמֹר לֵאמֹר אֲנִי מִצְרַיִם וְאַתֶּם
 5 אֲנִי מִצְרַיִם מִיָּמִים רַבִּים עַל־כֵּן אֲנִי מִצְרַיִם
 6 וְעַתָּה מִיָּמִים רַבִּים עַל־כֵּן אֲנִי מִצְרַיִם
 7 עַד־מָוֶת יִהְיֶה לְךָ לִמְשַׁלְּחֵי אֲדֹמָיִם
 8 וְיֵשֶׁב אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 9 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 10 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 11 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 12 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 13 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 14 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 15 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 16 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 17 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 18 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 19 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 20 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 21 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 22 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם
 23 וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם וְיִשְׁבּוּ אֲדֹמָיִם אֲלֵיכֶם

וְיָדוּ בְּכַף יָדָם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה
 23 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם וְעַל־מִשֶׁבֶת
 אֲדֹמָיִם עַל־הַשְּׂמִיטִים וְיִהְיֶה נֶטֶן קֶלֶת וְכֵן
 24 וְיִהְיֶה עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 25 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 26 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 27 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 28 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 29 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 30 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 31 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 32 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 33 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 34 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם
 35 וְעַל־כֵּן יִשְׁבּוּ הַיְהוּדִים עַל־מִצְרַיִם

פ פ פ ט CAP. X.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר לְבָנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲדַלְּפֵם וְאֲדַלְּבֵם עִבְדֵי לְמַעַן שְׂחֵי אֲחֵיכֶם אֵלַי
 2 בְּקָרְפִי וְלִמְנוּחָם בְּאֵלַי כִּכְּוֹן וְכִּכְוֹן אֲחֵיכֶם
 3 וְהִגְלִילֵם בְּמִצְרַיִם וְאֲחֵי אֲחֵיכֶם בְּכַף
 4 יָדָם וְיִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 5 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 6 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 7 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 8 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 9 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 10 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 11 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 12 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 13 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 14 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 15 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 16 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 17 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 18 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 19 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 20 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 21 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 22 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם
 23 עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם עַל־כֵּן יִשְׁבּוּ אֲחֵיכֶם

בפסחים בחמשים במילים בבקר ובאמון דבם עבר
 מלא: והפלה יהיה בין מקנה ישראל ובין מקנה
 מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבם: ושם
 יהיה מעד לאמר מלך עשה יהיה הדם הזה
 בארץ: ועש יהיה אחדיהם הזה מפתוח
 וימות כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא
 מות אחד: וישלח פרעה והיה לארמת ממקנה
 ישראל עד אחד ויכפר לב פרעה ולא שלח עוד
 דבם: ס

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
 חמניכם פוח בכשן חורק משה והשמיכה לעיני
 פרעה: והיה לאבן על כל ארץ מצרים יהיה
 על האדם ועל בהמה לשחין פוח אבעשת
 בכל ארץ מצרים: ויקח אחד פוח דבש ויטמנו
 לפני פרעה ויחוק אורו משה והשמיכה ויהי שחין
 אבעשת פוח באדם ובבהמה: ולא יכלו
 התרומים לעמד לפני משה מפני השחין כי
 היה השחין ופוח טפוסים בכל מצרים: ויחוק יהוה
 את לב פרעה ולא שמע אלום פאשר דבם יהוה
 אל משה: ס ויאמר יהוה אל משה והשם
 בפסח והרצב לפני פרעה ואמרת אליו פה אבן
 יהוה אלץ העבים שלח את עמי ויעבדני
 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מקנהו אל
 לבך ובעבדך ובעמקך בעבור חודע כי אין כמני
 בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידך ואני אחתק
 ואת עמקך דבם ותפחד מן הארץ: והאלם
 בעבור זאת העמדותך בעבור דראתך את פני
 ולמען ספר שמי בכל הארץ: עתה מסולל
 בעמי לבלתי שלום: הינו ממטול בעת מלך
 פד בן מלא אשר לא היה כמלו במצרים למך
 היום האסד ויער עתה: ועתה שלח העו את
 מקה ואחל מלאך קפסוהל כל האדם והבהמה
 אשר ימצא בשדה ולא יאסף בפיחה ודך עלום
 תפד ומתו: דרא את דבם יהוה מעבדי פרעה
 היום את עבדני ואת מקנה אל הבתים: והשם
 לא שם לב אל דבם יהוה ויעב את עבדיו ואת
ס
 מקנה פשהו:
 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים

ועשם ויעשך וילך אהרן במפרו ויהי
 חורק דבם ויהי דבם באדם ובבהמה כל
 על הארץ והיה כמים בכל ארץ מצרים: ויעש
 על התרומים בלמיהם לרצוא את דבנם ולא
 על ויהי דבם באדם ובבהמה: ויאמר
 התרומם אל פרעה אפצע אלום דראו יחוק
 פרעה ולא שמע אלום פאשר דבם יהוה: ס
 ויאמר יהוה אל משה והשם בפסח והרצב לפני
 פרעה והיה ופח דבמה ואמרת אליו פה אבן
 יהוה שלח עמי ויעבדני כי אם אקח משלח
 את עמי רבני משלח פח ובעבדך ובעמקך ובעבדך
 ארדשט וילא פחי מצרים את הערש וגם
 ויהמה אשר דם עליה: והפלחו ביום הזה
 את ארץ פסח את עמי עמד עליה לבלתי הוה
 עם ערב למען חודע כי אני יהוה בקרב הארץ:
 ואתי סודת בין עמי ובין עמק למח יהוה הוא
 והוא: ויעש יהוה פן ויבא ערב כד ביהוה פרעה
 יח עבדו ובכל ארץ מצרים חשדו הארץ כפני
 השב: ויקרא פרעה אל משה ואהרן ויאמר
 לם זכח לאלדכם פאץ: ויאמר משה לא נבן
 לשחן כי וועבת מצרים נפח יהוה אלדני
 הקפח את דעמם מצרים לענידם ולא יקלטו
 חך שלטה ימים נלך בפסח תרבו יהוה
 אלדני פאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי
 אשר אתכם ותרולם יהוה אלדכם בפסח רק
 ויחך לרדודך ללכת העתה בעיני: ויאמר
 משה דפה אנכי ופח מעמך ועתה אל יהוה
 וס הערב מפרעה מעבדיו ומעמי מוח רק אל
 סף פרעה רגל לבלתי שלח את דלכם לזכ
 יהוה: ופח משה מעם פרעה ויעש אל יהוה:
 ויעש יהוה פדב משה וס הערב מפרעה
 מעבדי ומעמי לא נשח אחד: ויכפר פרעה
 את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את דעם: ס

CAP. IX. ט

1 ויאמר יהוה אל משה פח אל פרעה ותרפת אליו
 פה אבן יהוה אלץ העבים שלח את עמי
 2 ויעבדני: כי אם ספח אתי לשלח ועדך מוחק
 3 עם: דפה יד יהוה יהיה במקנה אשר פשהו

אמר בְּיָמָי מִתָּה וּבְיָמָי הָאֵלֹהִים וְלֹא יִמְלֹךְ מִצְרַיִם
 לְשׂוֹרֹת מִמֶּנּוּ מִתְּהוֹמָתוֹ וְיִהְיֶה הָאֵלֹהִים בְּלִבְיָדָי
 מִצְרַיִם׃ וַיַּעֲשֶׂה כְּחֹמְצוֹ מִצְרַיִם בְּלִמְסֹתָם׃
 וַיְחַזַּק לִבְּפִרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֶל־מֹשֶׁה דִּבְרֵי
 יְהוָה׃ וַיִּסַּף פִּרְעֹה וַיִּמָּא אֶל־בִּיּוֹתָו וְלֹא שָׁח לִפְנֵי
 נֶגַם לִוְיָאֵם׃ וַיִּחַזְּקוּ מִלְּמִצְרַיִם כִּמְלֹכָהּ יְהוָה מִיּוֹם
 לַשְּׁמֵרָה כִּי לֹא יִמְלֹךְ לְשׂוֹרֹת מִצְרַיִם׃ וַיִּמָּא
 שִׁבְעַת יָמִים אֶת־כָּל־הַדָּבָר הַזֶּה אֶת־יְהוָה׃ פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פִּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 כֹּה אָמַר יְהוָה לְשֹׁרֹת אֶת־עַמִּי וְעַבְדֵיכֶם׃ וְאִם־מָחָר
 אֶתִּיר לְשׂוֹרֹת הַיָּם אֲנִי בְּפִי אֶת־מַלְּאֲכָי
 בַּצְּפֹרִיִּים׃ וְשִׂרְץ הָאֵרֶץ יִצְרָעֵם וְעַל וּבָא
 בַּכִּתּוּף וּבַחֹד מִשְׁבֹּתָהּ וְעַל מִסְבַּחַת וּבֵיתֵי עַבְדֵיכֶם
 וּבַעֲמֻקָּה וּבַתְּרֻקָּה וּבְמִשְׁאֲחוֹתֵיכֶם׃ וְכִסֵּה וּבַעֲמֻקָּה
 וּבְכָל־עַבְדֵיכֶם וְעַל הַצְּפֹרִיִּים׃

CAP. VIII. ח

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־אֲרוֹן נֹסֵה אֶת־
 יְדֶיךָ בַּמַּיִם עַל־הַיָּם וְעַל הָאֵרֶץ וְעַל הַיָּמִים
 וְהָעַל אֶת־הַצְּפֹרִיִּים עַל־אֲרוֹן מִצְרַיִם׃ וַיִּסַּף
 אֲרוֹן אֲדֹרָתוֹ עַל מִיַּם מִצְרַיִם וְהָעַל הַצְּפֹרִיִּים
 וַיִּכַּס אֶת־אֲרוֹן מִצְרַיִם׃ וַיַּעֲשֶׂה כְּחֹמְצוֹ מִצְרַיִם
 בְּלִמְסֹתָם׃ וַיַּעַל אֶת־הַצְּפֹרִיִּים עַל־אֲרוֹן מִצְרַיִם׃
 וַיָּרָא פִּרְעֹה לִמְשַׁח אֶת־אֲרוֹן׃ וַיֹּאמֶר הֲעִתִּיר אֶל־
 יְהוָה וַיִּכַּס הַצְּפֹרִיִּים מִמֶּנּוּ וַיִּמְצְאוּ וַאֲשַׁלְּחֵה אֶת־
 הָעָם וְחַבְּחֻהוּ לַיָּדָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפִרְעֹה רַחֲמֵיךָ
 עָלַי לְמַחַי׃ וְאֶתְּפֹרֶךָ לְךָ וְלְעַבְדֵיכֶם וְלַעֲמֻקָּה לְחַבְּרֵית
 הַצְּפֹרִיִּים מִמֶּנּוּ וּמִתְּפֹרֶךָ רַק בְּיַד הַשְּׂאֵנִים׃
 וַיֹּאמֶר לְמַחַי וַיֹּאמֶר דַּבְּרֵךָ לְמִנְּחַן תִּדְעֵה כִּי־אֵין
 בְּיָדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ וְכֹחַ הַצְּפֹרִיִּים מִמֶּנּוּ וּמִתְּפֹרֶךָ
 וּמִעַבְדֵיכֶם וּמִעֲמֻקָּתֵיךָ בְּיַד הַשְּׂאֵנִים׃ וַיִּצְא מֹשֶׁה
 וְאֲרוֹן כָּעָם פִּרְעֹה וַיַּצְעֵק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דַּבְּרֵי
 הַצְּפֹרִיִּים אֲשֶׁר־שָׁח לְפִרְעֹה׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי
 מֹשֶׁה וַיִּמָּתוּ הַצְּפֹרִיִּים מִן־הָאֲרֶזִים מִן־הַחֲצִצְתִּים
 וּמִן־הַשִּׁדְדִים׃ וַיִּצְפְּרוּ אִיזֵם חִמְרִים וְחִמְרֵי־הַיָּם
 הָאֲרוֹץ׃ וַיָּרָא פִּרְעֹה כִּי הָיְתָה הַחֲדָה הַחֲבֵרָה
 אֶת־לֵפֹ וְלֹא שָׁמַע אֶת־מֹשֶׁה דִּבְרֵי יְהוָה׃ פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־אֲרוֹן נֹסֵה אֶת־
 מִסְבַּחַת הָיָם אֶת־עַמִּי וְהָיְתָה לְכַסֵּי לְכַסֵּי כָל־אֲרוֹן

אֲשֶׁר־אֲבָרָךְ וְהָיָה אֲרוֹן אֲרוֹן דָּבָר אֶל־פִּרְעֹה וְשָׁח
 אֶת־פִּרְעֹה וְאֶת־כָּל־מִצְרַיִם׃ וַיִּסַּף אֶת־לֵב
 פִּרְעֹה וְהִדְבִּיר אֶת־אֲרוֹנוֹ וְאֶת־מִסְבַּחַתוֹ אֶת־אֲרוֹן
 מִצְרַיִם׃ וְלֹא־שָׁמַע אֶת־מֹשֶׁה וְהָיָה אֶת־יְדֵי
 בְּמִצְרַיִם וְהִצְטָרֵף אֶת־צַבְאָיו אֶת־עַמִּי כְּכֹחַ
 יְשׂוּרָאֵל מִחוּץ מִצְרַיִם בְּשָׂטֵטִים גְּלוּלִים׃ וַיַּדַּע
 מִצְרַיִם כִּי־אֵתְּיָהּ בְּמִסְבַּחַת אֲדִירָה עַל־מִצְרַיִם
 וְהִצְטָרֵף אֶת־פִּרְעֹה וְאֶת־מִסְבַּחַתוֹ׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
 וְאֲרוֹן פִּי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֵלָיו בְּפִי עֹשֶׂה׃ וּמֹשֶׁה
 בָּרַךְ שְׂטֵמִים שְׂטֵמֵי הָאֲרוֹן׃ בְּרַשְׁלָשׁ וּשְׂטֵמִים שְׂטֵמֵי
 דַּבְרִים אֶל־פִּרְעֹה׃ פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֲרוֹן לֹא־כֹה׃ כִּי
 יִדְבַר אֶתְּכֶם פִּרְעֹה לֹא־כֹה׃ הִנֵּה לְכֵם מִסַּחַת וְאֶתְּכֶם
 אֶל־אֲרוֹן׃ קַח אֶת־מִסְבַּחַת הַשִּׁדְדִים לְפִנֵּי־פִרְעֹה וְהִי
 לְחֹק׃ וַיִּבֹא מֹשֶׁה וְאֲרוֹן אֶל־פִּרְעֹה וַיַּעֲשֶׂה כְּ
 פִּי־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַח אֲרוֹן אֶת־מִסְבַּחַתוֹ לְפִנֵּי
 פִּרְעֹה וְלִפְנֵי עַבְדָּיו וְהָיָה לְחֹק׃ וַיִּקְרָא־נֹסֵה פִּרְעֹה
 לְחַכְמָיו וּלְמַשְׁטָטִים וַיַּעֲשׂוּ־לָם חֹמְצוֹ מִצְרַיִם
 בְּלִמְסֹתָם כֹּן׃ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִפִּרְעֹה וַיְהִי לְחַכְמָיו
 וַיִּמְלֹךְ מִפִּרְעֹה אֲרוֹן אֶת־מִסְבַּחַתוֹ׃ וַיְחַזַּק לִבְּפִרְעֹה
 וְלֹא שָׁמַע אֶת־מֹשֶׁה דִּבְרֵי יְהוָה׃ פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד לִבְּפִרְעֹה לְשַׁח הָעָם׃
 לָךְ אֶל־פִּרְעֹה בְּפִיךָ יִבֹּא הַיָּמָה וְסַחַת
 לְקִרְיָתוֹ עַל שִׁסְחַת הָאֵרֶץ וְהַיָּמָה אֲשֶׁר־סָפַד לְחַשׁ
 רַחֲמֵיךָ בְּיָד׃ וְאֶתְּכֶם אֵלֶּי יְהוָה אֶתְּכֶם הַעֲבִירִם
 שְׁלַחְתִּי אֵלָיךְ לֹא־שָׁמַעְתָּ עִדְּכָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה בֹּאֵת
 תִּדְעֵה כִּי אֲנִי־יְהוָה הַיָּם אֲנִי מִכָּה׃ בַּצְּפֹרִה אֲשֶׁר־
 בְּיָדֵי עַל־הַיָּם אֲשֶׁר בְּיָדֵי וְהַסָּפֵר לָם׃ וְהָיְתָה
 אֲשֶׁר בְּיָדֵי הַחֲמַת וּבְאֵשׁ הָאֵרֶץ וְלֹא־וּ מִצְרַיִם
 לְשׂוֹרֹת מִמֶּנּוּ מִתְּהוֹמָתוֹ׃ פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־אֲרוֹן קַח מִסְבַּחַת וְנֹסֵה יְדֶיךָ עַל־
 מִיַּם מִצְרַיִם עַל־חֲצִצְתִּים׃ וְעַל־הָאֲרֶזִים וְעַל־
 אֲבִימָתִים וְעַל מַלְּאֲכָי מִמִּימָה וּמִיָּדָיִם הָיְתָה
 דָּם בְּכָל־אֲרוֹן מִצְרַיִם וּבְמִצְרַיִם וּבְמִצְרַיִם׃ וַיַּעֲשֶׂה כְּ
 מֹשֶׁה וְאֲרוֹן פִּי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּרַם בַּמַּיִם
 וַיִּהְיֶה עִבְדֵי וְהַסָּפֵר כִּי־הָיְתָה אֲשֶׁר בְּיָדֵי לָם׃ וְהָיְתָה

7 דָּמָם אֲחִיהֶ לִּי - וַיִּקַּח מִפְּנֵי אֵן אֱלֹהֵי הַיָּם
 דָּמָם לַעֲלֹתוֹ
 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַרְבֶּן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה
 הַפְּצֵרָה וּלְךָ תִּפְשָׁה עַד הַמַּלְאָכִים וַיִּשְׁקֹץ לִי
 28 וַיִּבַּד מֹשֶׁה לְאַרְבֶּן אֵת מַלְדָּתוֹ יְהוָה אֱמַר
 שְׁלַח וְאֵת כָּל-הַמַּלְאָכִים אֲמַר אֲחִיזֵוּ וּלְךָ מֹשֶׁה
 29 וְאַרְבֶּן וַיִּמְצְאוּ אֶת-בְּנֵי מִצְרָיִם וַיִּדְבֹּר
 30 אֲרִבְרָן אֵת מַלְדָּתָם אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 31 וַיַּעַשׂ וְהַמַּלְאָכִים לָעֵיף הָעַמּוֹן וַיִּאֱמָן הָעַם וַיִּשְׁמְעוּ
 פִּרְשָׁקוֹ יְהוָה אֲדַבְּרֵי מִצְרָאִל וְכִי רָאָה אֲדַעְעִים
 וַיִּקְרוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ

CAP. V. ה

1 וְאִזְוּ בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַרְבֶּן וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרֹעֹה בַּד
 אֱמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מִצְרָאִל שְׁלַח אֲדַעְעִי וַיִּרְצֵוּ לִי
 2 בַּפְּצֵרָה וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעֵךְ
 3 בְּלִלְךָ לַעֲלֹת אֲדַעְעִי אֵל יְהוָה תָּבֵן
 4 אֲדַעְעִי מִצְרָאִל לֹא אֲשַׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעַמּוֹת
 5 מִצְרָאִל עֲלֵי מִלְכָּה אֵם בְּדָד שְׁלַח יָמֹם בַּפְּצֵרָה
 6 וּמִבְּחַר לַעֲלֹת אֲדַעְעִי פִּינְעֵם בְּיָמֵי אֵן חַדְבּוֹ
 7 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִלֵּךְ מִצְרָיִם לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַרְבֶּן
 8 תִּפְשִׁיעוּ אֲדַעְעִים כִּמְעַשְׂהוֹ לִי לְסַמְלָעִים
 9 וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה הַקְדִּימִים עֲשִׂה עִבְדֵיךָ וְהַשְׁפִּיעַ
 10 אִיִּם סַמְלָעִים וַיִּבֶן פְּרֹעֹה בָּיִם הַזֶּה אֵת
 11 הַבְּנִינִים בָּיִם וְאֲדַעְעִי לֹאמוֹ לֹא תִסְמְכֶן
 12 לֵחַת תָּבֵן לְעַם לִלְבָן וְהַבְּנִים שְׁלֵטִים דָּם
 13 לִי וְתִשְׁשִׂוּ לָם תָּבֵן וְאֲדַעְעִי הַבְּנִים
 14 אֲשֶׁר דָּם עֲלֵיהֶם חִמַּל שְׁלֵטִים תִּשְׁמִיעוּ עֲלֵיהֶם לֹא
 15 תִרְעִי מִפְּנֵי כִרְסֵיהֶם דָּם עֲלֵיךְ דָּם עֲלֵיהֶם
 16 לֹאמוֹ מִלֵּךְ מִבְּחַר לַעֲלֹתוֹ וַיִּבְנֶן הָעִבְרִי
 17 עַל-הָאֲשֵׁרִים וַיַּעֲשֶׂה כִּהֵן וְאֲדַעְעִי בְּדַבְּרֵי שְׁקִי
 18 וַיֵּצֵאוּ מִבְּנֵי הָעַם וַיִּשְׁלַח וַיֹּאמְרוּ לֹאמוֹ
 19 כִּי כִּי תִבְנֶן מִבְּחַר לַעֲלֹתוֹ וַיִּבְנֶן הָעִבְרִי
 20 קִרְוֹ מִשֶׁה אֲדַעְעִי וְאֲדַבְּרֵי וַיִּרְפְּעֵם עַל-
 21 הַתָּבֵן וַיִּשְׁבּוּ אֲדַעְעִי מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֵת
 22 מִפְּנֵי הַבְּנִים בְּדָוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 23 מִלְּמַחֵה לְשׁוֹב מִצְרָיִם וְאֵת כָּל-הַבְּנִינִים אֲשֶׁר-
 24 שָׁמַעְתִּי בְּדָבְרֵךְ וְעִשְׂתָּם לְפָנַי וְאֵת אֲדַעְעִי אֵת
 25 לֵבִי וְלֹא יִשְׁלַח אֲדַעְעִים וְאֲמַתָּה אֶל-פְּרֹעֹה
 26 כִּי כִי יִשְׁלַח בְּנֵי מִצְרָאִל וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה
 27 שְׁלַח אֲדַבְּרֵי מִי עֲבָדִי וַיִּמְצְאוּ לְשִׁלֹּחַ יְהוָה אֶת
 28 הַלֵּל אֲדַבְּרֵי בְּדָבְרֵי וַיִּדְבֹּר בְּפִלְאוֹן וַיִּפְשָׁעוּ
 29 יְהוָה וַיִּבְשֵׁת הַמִּצְרִי וַיִּקְרָא צַפְרֵי־צֵד וַיִּסְמְכֵהוּ
 30 אֲדַעְעִי לִי בְּיָם וַיִּבְנֶן לְגִלְלוֹ וַיֹּאמֶר כִּי תִבְנֶן

7 וַיֹּאמֶר הַשֵּׁב יְהוָה אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁבּוּ יְהוָה אֶל-יְהוָה
 8 וַיִּפְשָׁעוּ מִבְּנֵי מִצְרָיִם וַיִּפְשָׁעוּ מִשְׁחָוֹ יְהוָה אֶת
 9 לֹא תִמְנַע לֵךְ וְלֹא יִשְׁמַע לֵךְ הַאֵם וְהַשֵּׁב
 10 וְהַיָּמִים לֵךְ הַאֵם וְהַיָּמִים יְהוָה אֶת-לֹא
 11 יִמְנַע בְּנֵי לֵשֶׁת הַמִּצְרִי הַאֵם וְלֹא יִשְׁמַע
 12 לֵךְ וְלִקְרַאת מִצְרָיִם וְאֵת לִשְׁמַע הַיָּמִים הַאֵם
 13 הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּקַּח מִצְרָאִל יְהוָה לָם בְּפִשְׁתֵּי
 14 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה כִּי אֲדַבְּרֵי לֹא אֵשׁ דְּבָרִים
 15 אֲנִי בְּנֵי מִצְרָאִל בְּנֵי מִשְׁלֵטִים בְּנֵי מִצְרָאִל
 16 אֶל-עַבְדֵיךָ כִּי כְבֹדֶךָ וְכִי לִשְׁוֹן אֲנִי וַיֹּאמֶר
 17 יְהוָה אֶל-יְהוָה מִי עָסַף לֹאמוֹ אֵן מִיִּשְׁוֹם אֱלֹהִים אֵן
 18 תִּשְׁאֵל כִּי עָסַף אֵן עַד הַאֵם אֲנִי יְהוָה וְעֲשִׂה
 19 לֵךְ וְאֲבִי יְהוָה עִם-פִּיךָ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר תִּפְשִׁיעוּ
 20 וַיֹּאמֶר כִּי אֲדַבְּרֵי שְׁלַחְכֵם בְּדַבְּרֵיךְ וְהַיָּמִים
 21 יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הַלֵּל אֲרִבְרָן וְהַיָּמִים
 22 כִּי דִבֶּר יְהוָה הַאֵם וְהַיָּמִים אֵת לִקְרַאת
 23 וְהַיָּמִים וְהַיָּמִים בְּפִיךָ וְהַיָּמִים אֵת
 24 הַיָּמִים בְּפִיךָ וְהַיָּמִים אֵת עִם-פִּיךָ וְעִם-פִּיךָ
 25 הַיָּמִים אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
 26 לֵךְ אֶל-הָעַם יְהוָה הַאֵם יְהוָה לֵךְ וְהַיָּמִים
 27 תִּפְשִׁיעוּ לֹאמוֹם וְאֲדַעְעִי יְהוָה תִּקַּח
 28 בְּדָבְרֵךְ אֲשֶׁר תִּפְשִׁיעוּ עַל אֲדַעְעִי
 29 וְלֵךְ מֹשֶׁה וַיִּשְׁבּוּ וְאֲדַבְּרֵי הַאֵם לֵךְ
 30 אֵת וְהַיָּמִים אֶל-יְהוָה אֲשֶׁר בְּפִיךָ וְהַיָּמִים
 31 הַיָּמִים חַיִּים וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשִׁלֹּם
 32 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר לֵךְ שֵׁב מִצְרָיִם
 33 כִּי מִתְּוֹ כָּל-הַיָּמִים הַבְּנִינִים אֲדַעְעִי
 34 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֲדַעְעִי וְאֲדַבְּרֵי וַיִּרְפְּעֵם עַל-
 35 הַתָּבֵן וַיִּשְׁבּוּ אֲדַעְעִי מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֵת
 36 מִפְּנֵי הַבְּנִים בְּדָוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 37 מִלְּמַחֵה לְשׁוֹב מִצְרָיִם וְאֵת כָּל-הַבְּנִינִים אֲשֶׁר-
 38 שָׁמַעְתִּי בְּדָבְרֵךְ וְעִשְׂתָּם לְפָנַי וְאֵת אֲדַעְעִי אֵת
 39 לֵבִי וְלֹא יִשְׁלַח אֲדַעְעִים וְאֲמַתָּה אֶל-פְּרֹעֹה
 40 כִּי כִי יִשְׁלַח בְּנֵי מִצְרָאִל וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה
 41 שְׁלַח אֲדַבְּרֵי מִי עֲבָדִי וַיִּמְצְאוּ לְשִׁלֹּחַ יְהוָה אֶת
 42 הַלֵּל אֲדַבְּרֵי בְּדָבְרֵי וַיִּדְבֹּר בְּפִלְאוֹן וַיִּפְשָׁעוּ
 43 יְהוָה וַיִּבְשֵׁת הַמִּצְרִי וַיִּקְרָא צַפְרֵי־צֵד וַיִּסְמְכֵהוּ
 44 אֲדַעְעִי לִי בְּיָם וַיִּבְנֶן לְגִלְלוֹ וַיֹּאמֶר כִּי תִבְנֶן

שמות ד לט

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִצְרַיִם אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־אֱלֹהִים
 עַל הַיָּד הַזֶּה וְהָיוּ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶת־אֱלֹהִים דַּעֲבָדֶיךָ
 אֲנִי בֹה אֶל־פְּנֵי יְשׁוּרָאֵל וְהִצַּרְתָּ לָּם אֲלֹהֵי
 אֲבוֹתָם שְׁלֹחֵי אֱלֹהִים וְהַמְדִּיל מִדֵּי שְׁמוֹ מִה
 אֲמַר אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֲדַבֵּר
 אִשָּׁר אֲדַבֵּר וַיֹּאמֶר כֹּה הָאֲמַר לְפָנֵי יְשׁוּרָאֵל
 אֲדַבֵּר שְׁלֹחֵי אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר עַד אֲלֹהִים אֶל־
 מֹשֶׁה כֹּה הָאֲמַר אֶל־פְּנֵי יְשׁוּרָאֵל דַּעֲבָדֶיךָ אֲלֹהֵי
 אֲבוֹתֵיכֶם אֲלֹהֵי אַמְדָם אֲלֹהֵי יִצְחָק וְאֵלֶיךָ יַעֲקֹב
 שְׁלֹחֵי אֱלֹהִים הַשְׁמִיעֵם וְהַזְכִּיר לָדֹד הָיוּ
 לְדַוְאָסְתָּ אֲדַוְעֵם יְשׁוּרָאֵל וְאִמְרַת אֱלֹהִים דַּעֲבָדֶיךָ
 אֲלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם כִּי־אֵלֵי אֲלֹהֵי אַמְדָם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב אֲמַר פֶּקֶד פְּקֻדֵי אֲבוֹתָם וְאֲדַבֵּרְשׁוּ
 לָכֶם בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲחִיכֶם מִעַן
 מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַמִּצְרַיִם תִּהְיוּ הַיְמָיִם הַזֵּאת
 תִּהְיוּ וְהִמְסִי אֶל־אֶרֶץ וְכֹה חֲלַב דְּבַשׁ
 וְשִׁמְשֵׁי לֶקֶח וְכֹחַ אֲתִירָה חֲקֵי יְשׁוּרָאֵל אֶל־מִלְּךָ
 מִצְרַיִם וְאִמְרַתָּם אֶל־יְהוָה אֲלֹהֵי הַעֲבָדִים כִּי־כֹה
 עָלִים תַּעֲשֶׂה לְמַדְעָא דְּרִיךְ שְׁלֹשַׁת יָמִים בְּמִדְבָר
 וְנִמְצְחָה לִידֵיךָ אֲלֵהֶם וְאֵין תַּעֲשֶׂי פִי לֹא־יִתֵּן
 אֲחִיכֶם מִלְּךָ מִצְרַיִם לִדְרֹךְ וְלֹא פִי חֹקֵי
 וְשְׁלֹחֵי אֲדַרְדְּוֵי הַדְּבִירֵי אֲדַמְצִיכֶם כֹּל־נִמְלֹאֵי
 אִשָּׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבֵּי וְאֲחִירֵיכֶם שְׁלַח אֲחִיכֶם
 וְנִתְּנוּ אֲתִירֵן הַעֲבָדִים בְּשֵׁי מִצְרַיִם דַּעֲבָדֶיךָ פִי
 חֲלָסֵן לֹא חֲלָמֵי חֵקִים וְשִׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּתִּיהָ
 וְנִמְצְחָה בִּידֵיךָ פִּלְכֵסָא וְכֵל דְּבִיב וְשִׁמְלֵי וְיִמְצִיחֵם
 עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם וְנִמְצִיחֵם אֲדַמְצִיכֶם

CAP. IV. ד

1 וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֵן לֹא־יִמְצְאוּ לִי וְלֹא־יִשְׁמְעוּ
 2 בְּקֵלִי פִי וְאִמְרֵי לֹא־יִשְׁמְעוּ אֲלֵיךָ יְהוָה וַיֹּאמֶר
 3 אֲלֵיךָ יְהוָה מִלֵּךְ בְּרִיךְ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 4 הַשְׁלִיכֵם אֲרֻצָּה וְשִׁלְכֵם אֲרֻצָּה וְהָיוּ לְחַשׁ וְיִמְסֵ
 5 מֹשֶׁה מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁלַח דְרֹךְ
 6 וְאִחָה מִבְּנֵי וְשִׁלְחֵךְ דָּו וַיְחַקֵּץ פִּי וְהָיוּ לְמִפְחָה
 7 בְּכַפְּוֵי לְמַעַן וְאִמְרֵי פִי־כִי־אֵלֵיךָ אֲלֵיךָ יְהוָה אֲלֵיךָ
 8 אֲבוֹתָם אֲלֵיךָ אַמְדָם אֲלֵיךָ יִצְחָק וְאֵלֶיךָ יַעֲקֹב
 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא עַד הַיָּמִים הַזֵּה בְּתַרְבֵּי וְיָבֵא
 10 דָּו בְּחִזְקֵי וְיִצְאָה דַּעֲבָדֶיךָ מִצְרַעַת פְּשָׁלֵי

אִשָּׁר מִצְרַיִם הַצִּילֵם מִיַּד הַיָּמִים וְנִמְצְחָה וְלֹא
 11 לֹא יִשְׁקֵן אֲדַבְּשָׁן וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵיךָ וְאִין
 12 לִפְנֵי הָיָה עֲמִינֵן אֲדַבְּשָׁשׁ קִיָּא לֹא וְיִמְלֵךְ לָהֶם
 13 וְיִמְלֵךְ מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֲדַבְּשָׁשׁ וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁה
 14 עַל־לְמִשְׁחָה וְיִתֵּן לָהֶם אֲדַבְּשָׁשׁ וְיִשְׁמַע פִּי
 15 אִין פִּי דַּעֲבָדֶיךָ בְּנֵיכֶם
 16 וְיִתֵּן בְּנֵיכֶם הַיָּמִים הַזֵּה וְיִתֵּן לָהֶם מִצְרַיִם
 17 אִשָּׁר בְּנֵי־יְשׁוּרָאֵל מִן־הַעֲבָדִה וְיַעֲשֶׂה וְיַעֲשֶׂה
 18 וְיַעֲשֶׂה אֶל־הַיָּמִים מִן־הַעֲבָדִה וְיַעֲשֶׂה אֱלֹהִים
 19 אֲדַמְצִיכֶם וְיִתֵּן אֱלֹהִים אֲדַבְּשָׁשׁ אֲדַבְּשָׁשׁ
 20 אֲדַבְּשָׁשׁ וְאֲדַבְּשָׁשׁ וְיִתֵּן אֱלֹהִים אֲדַבְּשָׁשׁ
 21 וְיִתֵּן אֱלֹהִים

CAP. III. ג

1 מֹשֶׁה דַּעֲבָדֶיךָ אֲדַבְּשָׁן וְיִתֵּן חֲלָסֵן מִן־מִדְבָר
 2 עַל־אֲדַבְּשָׁן אֲדַבְּשָׁן וְיִתֵּן וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁן
 3 אֱלֹהִים חֲלָסֵן וְיִתֵּן מִלְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי מִלְּךָ
 4 אִשָּׁר מִלְּךָ הַפִּסְחָה וְיִתֵּן הַפִּסְחָה בְּשֵׁי פִּשָׁשׁ
 5 הַפִּסְחָה אֲתִירָה אֲבָלוּ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲדַבְּשָׁשׁ
 6 וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ דְּרֹךְ הָיָה מִדְּבַר לֹא־יִשְׁמַע
 7 הַפִּסְחָה וְיִתֵּן יְהוָה פִּי כִּי־לֹאֵה וְיִתֵּן אֲלֵיךָ
 8 אֱלֹהִים מִלְּךָ הַפִּסְחָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 9 דַּעֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אֶל־חֲבֵרֵי הָעָם שְׁלַחְךָ מִעַל
 10 תַּלְפִּי פִי הַפִּסְחָה אִשָּׁר אֲתִירָה עֲמִינֵן עַל־אֲדַבְּשָׁן
 11 עַל־דָּהָא וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲלֵיךָ אֲלֵיךָ אֲלֵיךָ אַמְדָם
 12 אֲלֵיךָ יִצְחָק וְאֵלֶיךָ יַעֲקֹב וְיִתֵּן מֹשֶׁה פִּי פִי
 13 לֹא־יִשְׁמַע אֶל־הַיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה וְיִתֵּן וְיִתֵּן
 14 וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ עַל־אֲשָׁר מִצְרַיִם וְאֲדַבְּשָׁשׁ
 15 וְיִתֵּן מִצְרַיִם לְשִׁבְתָּ פִי דַּעֲבָדֶיךָ אֲדַבְּשָׁשׁ
 16 וְיִתֵּן לְשִׁבְתָּ מִיַּד הַיָּמִים וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ
 17 וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ מִיַּד הַיָּמִים וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ
 18 וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ מִיַּד הַיָּמִים וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ
 19 וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ מִיַּד הַיָּמִים וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ
 20 וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ מִיַּד הַיָּמִים וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ
 21 וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ מִיַּד הַיָּמִים וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ
 22 וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ מִיַּד הַיָּמִים וְיִתֵּן אֲדַבְּשָׁשׁ

ואלה שמות LIBER EXODUS.

CAP. II ב

CAP. I א

13 ב

1 ואלה שמות בני ישראל הפים מצרמה את
 2 ועל אש ויחדו פאו רחוב שבעין מי ויחדו:
 3 יששכר וזמן ובמנו: הן ונפחלי גד ואשר:
 4 ויהי על נפש יצא יחיד עקב שבעים נפש ויחם
 5 היה במצרים: ויחם יחם וכל אלו וכל יהוד
 6 יהיו: ובני ישראל פה וישרצו חרפ ויבצמו
 7 במאד מאד ויפלא הדרך אים: ד
 8 ויבם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
 9 יחם: ויאמר אל עמי הזה עם בני ישראל רב
 10 ועצום מנפשי: הנה נתחכמה לי פן ירבה חלה
 11 פן תקראנה מלחמה ויטקו ביהוה על שמינו
 12 ונלחם בני ועלה מרדאף: וישמו עליו שר
 13 משום למען עשרו בסבלים וכן עת מסכנה
 14 לפרעה אדסחם ואת עמסם: וכאשר יעשו
 15 אלו פן ירבה וכן ישרף ויבצו מפני בני ישראל:
 16 ויבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימרו
 17 את יהוהם בעבדה קשה בחור ובמלכים ובכל
 18 עבדה בשוה את מל עבדים אשר עבדו הם
 19 בפרך: ויאמר מלך מצרים למלכות העברית
 20 אשר עם היתה שוה ושם השמות פועה:
 21 ויאמר בלדן אדה עברית היתן על דאבני
 22 אבן היא וירמון או וחספת היא ויהי:
 23 ויורא המלכות אדה אלהים ולא עשו פאשר
 24 דבר אליהן מלך מצרים ותחין אדה אלהים:
 25 ויקרא מלך מצרים למלכות ויאמר לון מדיע
 26 עשיתן יהוד ותחין אדה אלהים: ותאמר
 27 המלכות אל פרעה פן לא כנשים הפצרות
 28 העברית פריחה דה פתום תבא אלהן
 29 המלך דה חלדו: וישב אלהים למלכות וירב
 30 העם ויבצמו מאד: ויהי פירא המלכות
 31 אדה אלהים ויב עש להם פתום: ויצו פרעה
 32 לכל עמו לאמר בלדן יהוד האדה תשלכו:
 33 דהם תחין: ד

1 ואלה שמות בני ישראל הפים מצרמה את
 2 ועל אש ויחדו פאו רחוב שבעין מי ויחדו:
 3 יששכר וזמן ובמנו: הן ונפחלי גד ואשר:
 4 ויהי על נפש יצא יחיד עקב שבעים נפש ויחם
 5 היה במצרים: ויחם יחם וכל אלו וכל יהוד
 6 יהיו: ובני ישראל פה וישרצו חרפ ויבצמו
 7 במאד מאד ויפלא הדרך אים: ד
 8 ויבם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
 9 יחם: ויאמר אל עמי הזה עם בני ישראל רב
 10 ועצום מנפשי: הנה נתחכמה לי פן ירבה חלה
 11 פן תקראנה מלחמה ויטקו ביהוה על שמינו
 12 ונלחם בני ועלה מרדאף: וישמו עליו שר
 13 משום למען עשרו בסבלים וכן עת מסכנה
 14 לפרעה אדסחם ואת עמסם: וכאשר יעשו
 15 אלו פן ירבה וכן ישרף ויבצו מפני בני ישראל:
 16 ויבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימרו
 17 את יהוהם בעבדה קשה בחור ובמלכים ובכל
 18 עבדה בשוה את מל עבדים אשר עבדו הם
 19 בפרך: ויאמר מלך מצרים למלכות העברית
 20 אשר עם היתה שוה ושם השמות פועה:
 21 ויאמר בלדן אדה עברית היתן על דאבני
 22 אבן היא וירמון או וחספת היא ויהי:
 23 ויורא המלכות אדה אלהים ולא עשו פאשר
 24 דבר אליהן מלך מצרים ותחין אדה אלהים:
 25 ויקרא מלך מצרים למלכות ויאמר לון מדיע
 26 עשיתן יהוד ותחין אדה אלהים: ותאמר
 27 המלכות אל פרעה פן לא כנשים הפצרות
 28 העברית פריחה דה פתום תבא אלהן
 29 המלך דה חלדו: וישב אלהים למלכות וירב
 30 העם ויבצמו מאד: ויהי פירא המלכות
 31 אדה אלהים ויב עש להם פתום: ויצו פרעה
 32 לכל עמו לאמר בלדן יהוד האדה תשלכו:
 33 דהם תחין: ד

בראשית ויחי נ לו

16 וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לְיֹסֵף לְאֵמֶן צֹדֵק לִפְנֵי מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְאֵמֶן
 17 כִּדְרֹמָאֵמוֹ לְיֹסֵף אֵמֶן שֵׁן לֹא פָשַׁע אֲדֹרְךָ
 וְהַפְּאֵתִים פִּדְעָה נִמְלֹךְ וְשֵׁהוּ שֵׁן לֹא לִפְשַׁע
 18 עֲבֹד אֱלֹהֵי אֲמֶן וַיִּבֶן יֹסֵף בְּדָרְסָם אֱלֹהֵי וְלֹבֵן
 19 בְּסֵן אֲדֹרְךָ וַיִּפְּלֵן לִפְנֵי וַיֵּאמְרוּ הַפְּנֵי לֹךְ לַעֲבָדִים
 וַיֵּאמְרוּ אֱלֹהִים וְיֹסֵף אֶל־הַיֵּהוּא פִי הַדְּרוֹחַ אֱלֹהִים
 20 אֵמֶן וְאֵלִים חֲשִׁתָּם עַל־יַד־עַד אֱלֹהִים חֲשִׁתָּהוּ
 לַטְּנֵה לַמְעַן עֲשֶׂה פִּי־הַיָּהּ לְהַחֲיוֹת עֲסֻדְבוֹ
 21 וְשֵׁהוּ אֶל־הַיֵּהוּא אֵמֶן אֲכַלְכֵּן אֲחִיכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם
 22 וַיִּתְּחֵם אֱלֹהִים וַדְּפֵן עַל־לִפְנֵי וַיֵּשֶׁב יֹסֵף בְּמִצְרַיִם
 23 הָיָה וּבֵית אֲמֶן וַיְהִי יֹסֵף מִשָּׂה וְעַשֵׂר שָׁנִים
 24 וַיֵּרָא יֹסֵף לְאֵפוֹתָם מִן־שָׁלְשִׁים גַּם בְּנֵי מִכְלֵן
 25 בְּרִמְשָׁה יָחַד עַל־פְּרִי־יֹסֵף וַיֵּאמְרוּ יֹסֵף אֶל־
 אֲדֹרְךָ אֵמֶן מֵת וְאֱלֹהִים פִּקְדֵן יִסְקֹד אֲחִיכֶם וְהַעֲלֶה
 אֲחִיכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִשְׁבַע
 26 לְאֵבְדָם לְצַחֵק וְלִי־עֵבֶן וְשִׁבְעֵן יֹסֵף אֲדֹרְכֵי
 27 וַיִּשְׁרָאֵל לְאֵמֶן פִּקְדֵן יִסְקֹד אֱלֹהִים אֲחִיכֶם וְהַעֲלֶתֶם
 אֶת־עַמְּלֹוֹ מִזֶּהוּ וַתִּמָּת יֹסֵף בְּרִמְשָׁה וְעַשֵׂר
 שָׁנִים וַיִּתְּנוּ אֲדֹרְךָ אֵמֶן וְיִשְׁלַם בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם

16 וַיֵּצֵא אֱלֹהִים וַיֵּאמְרוּ: וַיֵּאמְרוּ פִּדְעָה עַל־הַיָּהּ
 17 אֶת־אֲמֶן פִּדְעָה וְשִׁבְעֵן: וַיֵּלֶךְ יֹסֵף לִקְבֹר
 18 אֶת־אֲמֶן וַיֵּלְכוּ אֲדֹרְךָ פִּדְעָה וְקָבְרוּ בֵּיתוֹ
 19 וַיֵּלֶךְ אֶת־מִצְרַיִם: וְכָל־בֵּית יֹסֵף וְהַחֲיוֹ
 20 וְהַיָּהּ אֲמֶן וְקָבְרוּ וְצָבָה וְקָבְרוּ עִמּוֹ בְּאָרֶץ
 21 אֲמֶן: וַיֵּלֶךְ עַל־בְּסֻדְכָבְגִם פִּדְעָה וְהַמִּתָּה
 22 וְכָל־מִצְרַיִם: וַיֵּבֶן עַד־בְּתוֹן הָאֵמֶן אֲשֶׁר עִמּוֹ
 23 וְהָאָרֶץ וַיִּסְפְּדוּ שָׁנִים מֵאָסֶד בְּחַל וְכָבֵד מֵאֵל וַיֵּשֶׁב
 24 אֶת־אֶבֶל שִׁבְעֵן יִמְסוּ: וְהָיָה וַיֵּשֶׁב הָאָרֶץ
 25 הַזֹּאת עַל־אֶת־הָאֵבֶל מִן־הָאֵמֶן וַיֵּאמְרוּ אֶל־כָּבֵד
 26 הַלְּמִצְרַיִם עַל־פִּי־קִרְאֵמָה אֶבֶל מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 27 עִמּוֹ הָאָרֶץ: וַיֵּשֶׁב בְּתוֹן לִי בִן־פִּאֲשֶׁר צָבָה
 28 מֵאֵל אֲדֹרְךָ בְּתוֹן אֲרָצָה פִּלְעֵן וַיִּקְבְּרוּ אֲדֹרְךָ בְּמִשְׁחַת
 29 הַיָּהּ וְהַמִּכְסֵּה אֲשֶׁר קָבְרוּ אֲבֹתָם אֶת־הַיָּהּ
 30 לְמִשְׁחַת־קָבֵר מִמַּחַת עֵשֶׂן הַחֲיוֹת עַל־פִּי־מִמְרָא:
 31 וַיֵּשֶׁב יֹסֵף מִצְרַיִם הָיָה וְהָיָה וְכָל־הַיָּהּ אֲדֹרְכֵי
 32 לִי אֶת־אֲבֹתָם אֲדֹרְךָ קָבֵר אֶת־אֲמֶן וְהָיָה אֲדֹרְכֵי
 33 יִסְקֹד פִּדְעָה וְהַמִּתָּה לִי שִׁבְעֵן יֹסֵף
 34 וְהַיָּהּ לִי אֶת־פִּדְעָה אֲשֶׁר בְּמִלְטֵי אֲדֹרְכֵי

חוק:

כֵּן מִסֹּךְ דַּסְסֵר בְּאֵשֶׁת אֵלֶּף וְחֹמֶשׁ מֵאוֹת וְשָׁלִישִׁים וְאַרְבַּעַה. אֵךְ לִ"ד סִמְכוֹ: וְחִצֵּו וְעַל הַדָּק
 27 הָיָה: וְהַשְׁחִיחֵו י"ב. וְהָ שִׁבְעֵן לַעֲלֵם סִמְכוֹ: וְהַחֲיוֹ מ"ג. גַּם בְּתוֹךְ הַיָּהּ סִמְכוֹ: וְהַחֲיוֹ ב'.
 28 הָיָה לִ"ד קִיט סִמְכוֹ: מִיָּין הַחֲחִיחֵו שְׁלֹשָׁה וְאַרְבַּעִים הַחֲחִיחֵו שְׁמֹנֶה וְאַרְבַּעִים.
 הַכֵּל חֲשִׁעִים וְהַחֲחֵו פִּדְעָה. צֵא אֲחֵה וְכָל הַעֵם אֲשֶׁר בְּתוֹךְ סִמְכוֹ:

17 וישב על ארצה השקד עקב-לום וישל רן
 אחרו: לישקד קהר דהו: ם
 18 ויהי תעור ודא תר ע-קבו ם כאל
 שמרה לחכו דהא יתן משפד-מלכו:
 ם כפחל אלה שלחה דהפון אכר
 19 שטרו: ם בן פרה יסף בן פרה על
 עין בלה צעדה על-שאר: ויכר דה דה
 וימטרה בעל הצטו: ויחשב פארתן קש
 וישא עלי דהי מדי אכר יעקב משום רעה אנ
 שאלו: מאל אלה ויעוד דהא שדל ויברכ
 פרסה שלום מלל פרסה תרום רבצת ודו
 פרסה שדים רחום: פרסה אכר בבר על
 פרסה דהי עד תארת נבטת שלם וישדן לראם
 יסף גלקד מור אדו: ם

18 ויהי מעל ראש אפסיה על-ראש משנה: ויאמר
 יסף אל אביו לרכב אבי פרה דככל שים וימר
 19 על-ראשו: וימאן אביו ויאמר דעשי בן יסעי
 נפרדא ויהי לעם תבדדא תגל ואלם אדו
 דתן תגל משני דעור דהו מלא-דפוס:
 20 ויהי כם בית דהא לאמור פה יברך ישראל
 לאמו ישקד אלהם פאסיה וכמשה וישם
 21 אוד-אפסיה לכך משנה: ויאמר ישראל אל-יוסף
 דהא אני מת דהו אלהם עפום דהשני אולם
 22 אל-אדך אפוסים: ואל תחוי קו שכם אדו
 על-אדך אשר לקחתי מדי האמרי ברחמי
 ובקשתי:
 ם

CAP. XLIX. מט

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האסר ויגידה לכם
 2 את אשר יקרא אולם פארתיה דאסום: ה קבצו
 ושמעו בני יעקב ושמעו אל-ישראל אפוסים:
 3 ראובן בכדי איה פדו וראשית אמי דוד שאת
 4 ויתר עז: פחו פפום אל-חורר פי עליה
 משכב אכר או חללה רצעי עלו: ם
 5 שמעו ולי אדום על חמס מס-דום: בסום
 6 אל-הבא נשכ פדום אל-חורר בכדי פי חאם
 7 הרו איש ויכצום עשר-שדו: אדו אפם פי
 לו ועבדום פי קשחה אדו קם פי עלב ויאפצום
 בישראל:
 ם

במקו זב ויחף בפר אכל עד ולשיר דחל
 שלל: פל-אלה שבסו ישראל שנים עשר האח
 אשר-דף להם אפסיה ויברך אולם איש אשר
 בסכחו בנד אפוס: ויצו אולם ויאמר אלהם
 אני נאסר אל-עמי קבר אמי אל-אבתי אל-
 המשה אשר משדה עשון דהווי: בפשה
 אשר משדה דמכסלה אשר על-פני ממוא פארץ
 פנין אשר קנה אדום אד-השדה מאת-עשון
 החוי לאחוזת-קברו: שפה קבר אד-אדום
 ואחר שדה אשור-שפה קבר אחי-צוק ואת
 רבקה אשרי ושמה קברו אד-לוי: מקבה
 השדה דמשה אשר פן מאת בני-חמו: ויכל
 יעקב לצאת אד-פלו ויאמרו תגלו אל-המשה
 ונתע ויאסר אל-עפמו:

CAP. L.

1 וישל יסף על-פני אביו ויבך על וישקל לו:
 2 ויצו יסף את-עבדיו את-דפוסים להט את-
 3 אביו ויתנשו דפוסים את-ישראל: ומלא-לו
 ארבעים יום פי בן ומלא ימי דחמט-והפס אדו
 4 מצרים שבעים יום: ויעשו ימי-ביתו ויהי יסף
 אל-בית פרעה לאמר אב-לא מצאנו חן בעיניכם
 5 דפר-לא פארום פועה לאמרי: אל השפיעי
 לאמרי דהא אבתי מלל מקבר אשר פדחיל פארץ
 פלען שמה הקפדתי ועשה אלה-לא ואקפדה

8 ויהיה איהו יתרו אד-יוסף בערף אכר
 9 וישתחו קו בני אכר: פד איהו יהודה מפרץ
 בני עליה פיע רבץ פארה וכלמא מו יסמפו:
 10 לארסוד שבט מדחלה ומחוקק מפון רגלו עד
 11 פריבא שילה ולו יקרת עפוס: אכר לגפן
 שילה וישק קה בני אחוה פפם פין לבשו וביס
 12 עבבם-סחיה: חלליל עינים מיון חקר-שנים
 כדלוב:
 ם
 13 ובקן לחוף ימים ישקן דהא לחוף אגלת ויכחו
 על-צדון:
 ם
 14 וישכר חמו גתם רבץ פן דמשפחום: וירא
 15 מקדה פי מרב ויוד-דאדך פי נממה ויש שכמו
 16 לסלל ויהי למם עבדו: ם פן יתן עמו
 דו שבסו ישראל: ויהיון חוש על-דודו

כראשית יהי מזל

והשאלו ממצרים וקדחתי בפתחם ויאמרו אליו
אעשה כדברך: ויאמר השבעו לי וישבעו לי
וישתחוו ישראל על ראש המצודה: **ס**

CAP. XLVIII. מזל

1 ויהי אהרן הדביר והגלה ויאמר ליוסף דבר
אמרו חלה וקח את רגלי בני עמי את מנשה
2 והאדאסיהם: ויבדלו עמך ויאמר דבר בקרוב יוסף
בא אלך ויחזקו ישראל וישב על המצודה:
3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שני בנאי אל מלך
4 הארץ בפני ויבדו ארץ: ויאמר אלי הגני משהו
הדבירה ונתחוק לקהל עמי ונחיי אהרן
5 והוא למתן אחריו אחוזת שלום: ושעה שני
במך הפללים לה פארץ מצרים עד בא אלך
במצרמה לידם אחרים ומנשה פראבן ושעמן
6 יחדיו: ומלחמה אשר דולתה אחרים לה
7 דהו על שם אחיהם יראו בנחלתם: ואמר
8 באו ספרו מזה על החל פארץ בפני בןך
עד פתח ארץ לא אסחה ואקפדה שם
9 בךך אסחה הוא בית לחם: וירא ישראל את
10 בני יוסף ויאמר מראהו: ויאמר יוסף אל
11 אביו בני עם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
12 קום סא אל ואסכם: ועני ישראל בנדו מלון
13 לא יוכל לראות ויש אחרם אליו וישק להם
14 ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה
15 פנך לא פלתי דבר דראה אתי אלהים גם
16 את דוקי: ויצא יוסף אחרם מעם בריני וישתחוו
17 לשון ארצה: וייקח יוסף את שניהם את אסיהם
18 פימטו משאלו ישראל ואת מנשה משאלו
19 מימנו ישראל ויש אליו: וישלח ישראל את
20 פימטו וישת על ראש אסיהם והוא הצעור והאד
21 שאלו על ראש מנשה שאלו ארצו פי מנשה
22 הצבור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
23 החזקו אבני לפני אסיהם ויצחק האלהים
24 דעה אתי משדו ערדאם הזה: והמלאך הניח
25 אתו מלדוע יוסף את דעתם ויקרא בהם שמי
26 ושם אביו אסיהם ויצחק ויהו לבו בקרב
27 הארץ: וירא יוסף ברישית אביו וירמט על
28 ראש אסיהם וירע בעיניו ויחמקו ויראו להסד

והתקן בזה פרעה: ויהי התקן פארץ מצרים
והתקן בפני ויבא כל מצרים אל יוסף לאמר
הנה לנו לחם ולפנה נמח נבדו פי אסם פנך:
והתקן יוסף דבר מצרים ויאמר להם במקומם
אסאסם פנך: ויבאו את מקומם אל יוסף
והתקן להם ויוסף להם בפסחים ובמקדו השמן
והתקן הברך ונתחום וישלם פלחם בכל
אסיהם בשנה דהוא ויחם השנה דהוא
והוא אליו בשנה השלמה ויאמר לו לא נבדו
שדלי פי אסיהם התקן ומקדו הפנה אל
את לא נשאר לפני אתי מלך אסיהם
ואסיהם: לפנה נמח לשמן נסאסיהם גם
אסיהם קדראתו ואת אסיהם פלחם וסדה
אתו ואת אסיהם עבדים לשלמה ונתן וסדה
והוא נמח ואת אסיהם לא חשם: ויקח יוסף את
כל אסיהם מצרים לשלמה פימטו מצרים אשר
שדה פי דוקו עליהם ורעב ויהו הארץ לשמה:
והתקן ויעבד אתו לעולם מקצה נבול מצרים
והתקן: רק אדמת הפתחים לא קנה פי דוקו
לשמה נמח פועיה ואלו אדמה אשר נתן
להם פועיה על פן לא נמח את אדמתם:
והתקן יוסף אל אלהים הן קדו אחרם והם
והתקן את אדמתם לשמה ואל להם ועוהו עמי את
התקן: והיה פסחא ויחם תמנשה
לשמה ואתו דהו ידה להם לזע השדה
ואל להם ולאמר בפסחים ואלו לשפכם:
והתקן והתקן נמח אתו בעיני אתי דהו
עמי לשמה: וישלם אתו ויוסף ערדאם
הוה על אדמת מצרים לשמה לתמש וק אדמת
הפתחים להם לא דהו לשמה: וישב ישראל
פארץ מצרים פארץ גשן ויחזו בה ויחזו ויהו
מא: **יב** 12

אל יחסך אמרה ודעם אחי ואחיו את פניך
 פי ערוך דיו ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית
 אבי אעלה ואניחה לפניהם ואמרו אליו אחי
 ויבית אבי אשר פארץ נענץ פא אליו והאנשים
 לש זמן פראש מקה דו האנשים ויעם וכל
 אמן לם הביאו יהיה פריקא לם פרתה
 ואמר מוד משלם וואמרום אלש מקה דדו
 עבדך מעשרית וער עתה בס אהתם בס אמרתי
 בעמך תשלם פארץ לשון פרוחבת מצרים
 בל דעה זמן

CAP. XLVII. מו

ויבא יוסף ויגד לפניהם ויאמר אבי ואחיו והאנשים
 ובעם וכל אשך לם פא פארץ פנען והגם
 פארץ נשון והקצה אחיו לקח חמשה אנשים
 ויצגם לשם פרתה ויאמר פרתה אל אחיו מוד
 מעשיכם וואמרו אל פרתה ונה זמן עבדך בס
 אהתם בס אמרתי ויאמר אל פרתה לנה פארץ
 אבא פראן מנה זמן אמן לעבדך פרבך
 הרעב פארץ פנ ער עתה לשבתי עבדך פארץ
 נשון ויאמר פרתה אל יחסך לאמר אבדך ואחך
 פא אחיך ארץ מצרים לפנה דוא במיטב
 הארץ והשב את אחיך ואת אחך לשם פארץ
 לשון ואסידעת ויש עם אשך חיל ושמהם שרי
 מקה פלאשורלי ויבא יוסף את יעקב אביו
 ויגמדה לשם פרתה ויבדו יעקב את פרתה
 ויאמר פרתה אל יעקב בפה ימי שמי הידך
 ויאמר יעקב אל פרתה ימי שמי כעתי שלשים
 ומאת שנה כמט ודעם דוד ימי שמי דו ולא
 השגתי אדמי שמי דו אביו פמי מנהיגם
 ויבדו יעקב את פרתה ויצא מלפני פרתה
 וישב יוסף את אביו ואת אחיו וימן לם אחיה
 פארץ מצרים במיטב הארץ פארץ ועמסם
 פאלש ציה פרתה ויכלול יוסף את אביו ואת
 אחיו ואת כל בית אביו לם לש דפוש
 ולחם אין בכל הארץ פרבך הרעב מאד והלה
 ארץ מצרים הארץ פנען מפי הרעב ול קט
 יוסף את כל דבסוק והמצא פארץ מצרים ופארץ
 פנען בשם אשדום ששים ויבא יוסף את

5 ויחסך פרתה דו על עמך ויגם יעקב מסך
 שבע ושאר בני ישראל את יעקב אמרו ואת
 מסך ואת נשדום בעגלות אמן שלח פרתה
 6 לשאת אחיו ויקחו את מקמיהם ואת דמיהם
 אמן רכשו פארץ פנען ויבאו מצרימה יעקב
 7 וכל דודי אחיו במו ובני בני אחיו במו ובנות
 בנות וכל דודי הבא אחיו מצרימה
 8 והלה שמח בני ישראל הפנים מצרימה יעקב
 9 ובני בני יעקב ואביו ובני ואביו וקוד ופלה
 10 ותצון וכרמו ובני שמעון ימואל וימן ואחיו
 11 וימן וצור ושאר ברהבני עמיה ובני לי נשון
 12 קרה ומרדו ובני יהודה פו ואבן ושלה ופרי
 13 ורח ויחם פו ואבן פארץ פנען דודו ברי פרי
 14 תצון וחמלו ובני יששכר פועל ופדה ויח
 15 וישמן ובני זמלן סדו ואבן ויהואל אלה
 16 בני לאה אשר לדה לי יעקב פנען אים ואת
 17 דיהה סיו פל נפש במו ובמרה שלשים ושלוש
 18 ובני גד צמון דודי שמי ואבן פו ויהודי
 19 ואראלי ובני אשר ומכה ושדה ושמי וביעה
 20 ושדה אחוזם ובני משה חם ומלפאל אלה
 21 בני ולפה אשר נתן לבן ללאה סיו ותלד את
 22 אלה לי יעקב שש עשרה נפש בני חל אשת
 23 יעקב יוסף ובימיו ותלד לי יוסף פארץ מצרים
 24 אשר לדה לי אסנה פדפוט פוע פתו את אה
 25 מלשה ואת אפרים ובני פנען פלע ובני
 26 ואשל פרא ויב עמך אחי והאש מפים וחם ואחיו
 27 אלה בני חל אשר ידו לי יעקב פל נפש ארבעה
 28 עשר ובני רן חשים ובני נפחלי הצאל ונמי
 29 וי צו ושלוס אלה בני מדה אשר נתן לבן
 30 לחל פתו ותלד את אלה לי יעקב פל נפש
 31 שבעה פל פל נפש הפאה לי יעקב מצרימה זמן
 32 ידו מלבך נשך ברי יעקב פל נפש שלשים ושש
 33 ובני יוסף אשר ילדו לי כבצרים נפש שנים פל
 34 דגפש למדי יעקב הפאה מצרימה שבעים ס
 35 ואת יהודה שלח לשמן אל יוסף לדהו לשמן
 36 בשנה ויבא ארצה נשון ויאמר יוסף מרפבו
 37 ו על לקראת ישראל אביו בשנה וירא אליו וישל
 38 אל ציאוה ויך על ציאוה סדו ויאמר ישראל

בראשית ויגש מן • לו

11 ויבסוף וכל אשר לו: וכלפניו אחוז לשם פני עזר
 וימש שנים עשר שנה ויחיה ויבחרו וכל אשר
 12 לו: והיה שנים ורבות ועמי ארץ כמקן פיש
 13 והם פו אלמם: והגדולם לאמי את כל בניו
 במצרים ויחזקו אשר ואחיהם ומדתיהם הודוהם
 14 את אבי דעה: ושל על צדקה בנימו אחיו ויהי
 15 ובמקום בכה על צדקתו: ויחשק לכל אחיו ויהי
 16 עלהם ואחיו כן דבר אחיו אחיו: והגל נשבע
 17 ביה פועה לאמי בא אחי יוסף ויטב בשמי
 18 כולה ובשמי עבדו: ויאמר פועה אל יוסף אמר
 אל אחיו זאת עשו מעט את בעלתם ולכרימ
 19 ארצה נעמן: וקחו את אדמתם ואת פיתום וקחו
 אל ואחיהם לכם אדמתם ארץ מצרים ואכלו את
 20 חלב הארץ: ואתה צדקה זאת עשו קחו לכם
 21 מארץ מצרים עולות לשפכם ולשילם ומשאלם
 22 את אדמתם ובאים: ועלכם את החם על מליכם
 23 פרימם כל ארץ מצרים לכם הוא: וייעשרכן
 24 בני ישראל ויהיו להם יוסף עולות על פני פועה
 25 ויהיו להם צדקה ליהי: לכלם נתן לאיש חלפת
 26 שאלהו לבימיו נתן שלש מנחה פסח וחמש
 27 חלפת שאלהו: והאמי שלח פועה עשרה חמשים
 28 מנחים משוב מצרים ועשר אהרם מנחה פו
 29 להם ומזון לאמו ליהי: וישלח את אחיו
 30 וילכו ויאמר אלמם את חרותם ביה: ויעל
 31 ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם:
 32 ויגדו לו לאמי עד יוסף וי ויכרימם משל
 33 בכל ארץ מצרים ויפג לו פו לא דאמון להם:
 34 ויזכרו אלו את מלדתי יוסף אשר דבר אלמם
 35 ויראו את העולות אשר שלח יוסף לשאת אתו
 36 ותווי רחו יעקב אביהם: ויאמר ישראל בן
 37 עד יוסף בני דו אלה ויחיהו בשנים אמות:

CAP. XLVI. מ

1 ויפג ישראל וכל אשר לו ויבא פועה שבע
 2 ויזכרו ויבאים לאחד אמו פועה: ויאמר אלמם
 3 לישאל במראת הוליה ויאמר יעקב ויעקב
 4 ויאמר דבני ויאמר אנכי האל אלה אביך אל
 5 וירא מדה כפועה פועה גודל אמוקו לשם:
 6 אבי את עמק כפועה ויאמר אמוקו נבי עולה

תם לא רכסון לאחד פו: ויהי פו עולות אל
 7 עף אבי ופועה אל אח דבר אחיו: ויאמר אבי
 8 בן שבע לכו מעט אכלו ויאמר לא טכל לחד
 9 פיש ארצו דמסן אלו וידעו פו לא טכל
 10 אלה פו דאיש וארצו דמסן אנו אהם:
 11 אנו עבדך אבי אלו אהם דשלים פו שנים
 12 חיה פו אשהו: ויאמר דאחר מלח ויאמר את
 13 עף סוף ולא ויאחר עדידהו: ולקוחם נבי
 14 עדה מעט פו וקחו אסן הודוהם את
 15 חיה פועה שאלהו: ועלה כמא אלו עבדך אבי
 16 פו אנו אהם ונשמו לשלח מנחה: והיה
 17 פועה פו אנו דבש ומת הוליה עבדך את
 18 חיה עבדך אבי פועה שאלהו: פו עבדך עב
 19 עבדך מעט אבי לאמי אס לא אהו אלו
 20 וישלח לאמי כל דאמם: ועלה וישר אלו עבדך
 21 עדה דבש עבד אלו דבש על עס אחיו:
 22 ויחן אמלה אל אבי דבש אנו אחי פו אראה
 23 פו אשר ויבא את אבי:

CAP. XLV. מה

1 ארמי יוסף ליהפסק לכל הצבים עליו ויהי
 2 יצאו כל ראש ממל ולא עבדו אלו
 3 ויהודע יוסף אל אחיו: ויהיו ארדלו בכה
 4 ויאמר מצרים וישבעו פועה: ויאמר יוסף
 5 אלו אבי יוסף העד אבי דו ויאמר אלו
 6 וישח אלו פו נבדלו מנחה: ויאמר יוסף אל
 7 אלו נשכח אל ונשאו ויאמר אבי יוסף אהם
 8 אלו מכתם אלו כפועה: ועלה אל חסעו
 9 אלו פועה פו מכתם אלו ויהי פו למחיה
 10 וישלח אלמם לשפכם: פועה שנתים חרע
 11 עט הארץ ועד חמש שלים אשר ארד חיה
 12 עדה וישלח אלמם לשפכם לשם לכו
 13 אהו פועה ויהודע להם לשלח גולה:
 14 ויהי לא אלו שלחם אלו ויהי פו האלמם
 15 וישלח לכו לשלח חסון לכל פועה ומשל
 16 בכל ארץ מצרים: מחר ועל אל אבי ומחר
 17 אלו פו אנו מנה יוסף שמי אלמם לאחו
 18 לכל מצרים חיה אל אלו חסעו: וישבת מאר
 19 נשאלת קרב אל אלו ויבנה ויבנה בנה ויאמר

בפ אמתו: ואת־נפש נביע הפק השלים
 בפ אמתו הפקן ואת פק שבו ימש פדבר
 יוסף אשר דבר: הפק את האנשים שלדור
 הפה המותים: הם יצא אתהעד לא
 יהיו: ויוסף אמר למצור על־פיו קם רחם
 אחיו האנשים השנתם ואמרו אלם לפה
 שלמחם ועד חרות טובה: הלאוה אשר ישנה
 אתו בן האנחהו יחול בן העלם אשר עשיתם:
 ושגם וישפן אלם את־הדמים האלה: ויאמר
 אליו לפה דבר אתי פדמים האלה תלילה
 לעבדך משלוח פדבר יהיו: הן פק אשר מצאנו
 בפ אמתו: השבנו אלה מאד פנן ואת
 נגב מפה אדוק פק א ודב: אשר יפנא אתו
 מעבדך ומת וגם־אחתי נדה לאדני לעבדים:
 ויאמר גס־עשה כדברים פן דהא אשר יפנא
 אתו יהיה־ל עבד ואחם יהיו מקם: וימרד
 ויורו אל את אמתו: ארצה ויפתחו אל
 אמתו: ויהפש פגול־הול ובסן פלה ויפנא
 הדמע פאמתו פנימו: וקדש שלמים ויעם
 אל על־המול ושבו העדה: ויבא יהודה ואתו
 ביתה יוסף והוא עדרו שם וישל לפני ארצה:
 ויאמר להם יוסף מה־דמשהו זה אשר עשיתם:
 הלא ידעלם פן־חש יחול אל אשר כנע:
 ויאמר יהודה מה־אמר לאדני מה־דבר ועד:
 פצטוק־האלהם מצא את־ען עבדך הפנ עבדים
 לאדני פם ארצה פם אשר־נפנא הדמע פדו:
 ויאמר תלילה לי משלוח ואת האיש אשר נפנא
 הדמע פדו הוא יהיה־ל עבד ואחם עלו לשלם
 אל אחים: ׀ ׀ ׀ ׀ א 11
 וישל אליו יהודה ויאמר פן אתי דבר לא־עבדך
 דבר פאני אתי ואי־תוד אפש עבדך פן כבוד
 פפרעה: אתי שאל את־עבדך לאמר השלכם
 אב א אחו: ופאמר אל אתי לשלם אב זקן
 וילך זקנים קמן ואחיו מת ויהוד הוא לבד
 לאמו ואביו אחים: והאמר אל עבדך יהודה:
 אל ואספיה עמי עלו: ופאמר אל אתי לך
 ויכל הצע לשוב את־אחי ועבד אחי אבן ומת:
 ופאמר אל עבדך אב לא יוד אחים הפקן 23

הצדה וטען טען דתן פן אחי אכלו האנשים
 פצדתי: ויעש האיש פאמר אבן יוסף ויבא
 האיש את־האנשים ביה יוסף: וידאו האנשים
 פן דהא ביה יוסף ויאמר על־דבר הפק השב
 פאמתו: פתחה אסנו כמסחם להוציל
 עלנו ולהציל עלנו ולקוח אתל לעבדים ואת
 חמינו: וישל אלהו אשר על־פיה יוסף
 וידבר אליו פחה הפה: ויאמר פן אתי דו
 ד דתי פתחה לשפ־אכלו: ויהי פן־אמר אל
 הפקן ופפתחה את אמתו: ויהי כבוד אשר
 בפ אמתו פססו כמשלול ושב או פדו:
 וכבוד אתו ודדתי בדת לשפ־אכל לא ידע מר
 שם פססו פאמתו: ויאמר שלום לכם אל
 תדאו אלהם ואלו אחים פן לכם כמסן
 פאמתו: פססם פא אל ויצא אלם את
 שמעון: ויבא האיש את־האנשים ביה יוסף
 וימר מם ויהיו־נללם ויהן מססו למותם:
 וילט את־המטה עד־פוא יוסף בצדדים פן
 שמשו פישם אכלו לחם: ויבא יוסף ביתה
 וישל לו את־המטה אשר־פדו הביתה
 וישתחורל ארצה: וישאל להם לשלם ויאמר
 השלם אביכם דהן אשר אמתם העדו: וי
 ויאמר שלום לעבדך לאבתי עדו דו וישל
 וישתחור: וישל עמי ויהא את־פניו אתו פן
 אפו ויאמר היה אחים הפקן אשר אמתם
 אל ויאמר אלהם דוקי בני וימר יוסף פן
 ככמה רחמי אל אחיו ויבש לבתו ויבא החדה
 ויבד שמה: ויהי פן ויצא ויראפן ויאמר
 שליח לחם: וישלם לו לבד ולדם לבים ולפזים
 האכלם אתו לבים פן לא יחלון הפצרים לאכל
 את־העמים לחם פרועה הוא למפחים:
 וישם לפניו הכבוד פכברו והצעד פצטר
 וימרד האנשים אל ארצה: וישא־משלוח
 משה פלו אלם ורחב משלוח פנימן משלוח
 פלם חקל דוח וישל וישפד עמי:

CAP. XLIV. מד

1 ויצא את־אשר על־פיה לאמר מלא את־אמתו
 אנשים אבן פאמר ויכלו שאח ושם פסד אשר

וַיִּצְנֵן יוֹסֵף בְּכֹחַ רֹאשׁ הַדֶּבֶר מִאֲדָר עַד פְּרִיחַל
 לְסוֹף פְּרִיחַן מִסּוֹף יוֹסֵף יָדָה שֶׁנֶּחֱמַס מִמֶּנּוּ
 חִטָּא שֶׁנֶּחֱמַס אֲשֶׁר לְהוֹדִיעַ אֶסְתַּת בְּדוֹשֵׁי
 פֶּתַח בְּתַן אֵין וְיִקְרָא יוֹסֵף אֲדִישֵׁם הַבְּסֵד
 מִלְּשָׁה פִּינְשֵׁם אֲדִישֵׁם מִלְּעֵלֵי אֶחָד מִלְּבֵית
 אָבִי וְאֶחָשׁוּ אֲשֶׁר אֲמַרְם פִּי הַדְּשֵׁן אֲדִישֵׁם
 פֶּאֶרֶץ עֵבִיר וְתִמְלִיקָה שֶׁנֶּחֱמַס אֲשֶׁר דִּדָּה
 פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְתִחְלִיקָה שֶׁנֶּחֱמַס אֲשֶׁר דִּלְמָא
 פֶּאֶשֶׁר אֲמַר יוֹסֵף וְהָ רַעַב בְּלִדְאֲרֵצוֹת וְנִמְלֵ-
 אֲרֵץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֵם וְתוֹרַע מִלְּאֲרֵץ מִצְרַיִם
 וַיִּצְעֲקוּהֶם אֲלֵי פֶתַח הָאֵימָר פֶּתַח לְכָל-
 מִצְרַיִם לְכֹן אֲלֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר אֲמַר לָבֵן תַּעֲשׂוּ
 וְהִדְעוּהָ עַל מַלְּשָׁן הָאֲרֵץ וְשִׁמְחֵת יוֹסֵף אֲדִישֵׁם
 אֲשֶׁר בָּרַם וַיִּשְׁפֹּךְ לַמִּצְרַיִם וַיַּחֲזֵק הָרַעַב פֶּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְתִלְדֵּן אֲרֵץ בְּאֵן מִצְרַיִם לִשְׁפֹךְ אֶל-
 יוֹסֵף פִּיחֻק הָרַעַב בְּלִדְאֲרֵץ:

CAP. XLII. מב

וַיֵּרָא יַעֲקֹב בִּישְׁשֵׁן בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבִנָּיו
 לֵבֶן תִּחְרְאוּ וַיֹּאמֶר הִנֵּה שְׂמִיעֵנִי בִישְׁשֵׁן
 בְּמִצְרַיִם וְהִדְעוּהָ לְשִׁמְחֵת לֵב מִשֶּׁן וְכִיחָה וְלֹא
 נִמְחָה וְיִחְזַק יוֹסֵף עֲשֵׂה לְשִׁפְךָ פִּי מִצְרַיִם
 וְאֲדִישֵׁם אֲדִישֵׁם יוֹסֵף אֲרֵץ אֲדִישֵׁם וְעַל אֲדִישֵׁם
 פִּי אֲמַר פִּיחֻק אֲפִסוֹן וְיִלְכֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁפֹךְ
 פִּיחֻק הַבָּאִים פִּיחֻק הָרַעַב פֶּאֶרֶץ בְּנֵקֵן וְיִקְרָא
 הָיָה הַשְּׁלִיט עַל הָאֲרֵץ הָיָה הַמְּשִׁיב לְכָל עַם
 הָאֲרֵץ וְיִלְכֵן אֲדִישֵׁם וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאִישׁ אֲרֵץ
 וַיֵּרָא יוֹסֵף אֲדִישֵׁם וַיִּפְּסֵם וַיִּתְּנֵם אֲלֵיהֶם וַיִּדְבֹר
 אֲתָם קִשְׁתָּ וַיֹּאמֶר אֲתָם מִאֲן בָּאִים וַיֹּאמְרוּ
 מִצְרַף בְּנֵקֵן לְשִׁפְךָ אֲבֵל וְיִפְּסֵם אֲדִישֵׁם
 וְיִפְּסֵם אֲדִישֵׁם וַיִּפְּסֵם אֲתָם הַחֲלִמֹת אֲשֶׁר
 חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲתָם מִיבִלִּים אֲתָם לֵאמֹר
 אֲדִישֵׁם הָאֲרֵץ בָּאִים וַיֹּאמְרוּ אֲתָם לֹא אֲדִישֵׁם
 וְעַל בְּדִיחָ בְּאֵן לְשִׁפְךָ אֲבֵל וְיִפְּסֵם אֲדִישֵׁם
 נִחֲטֵם בְּנֵים אֲחֵסֵם לֵאמֹר עֲבִידֵם מִיבִלִּים וַיֹּאמֶר
 אֲתָם לֹא פִיחֻק הָאֲרֵץ בָּאִים לֵאמֹר
 וַיֹּאמְרוּ שְׂמֵן עֲבִידֵם אֲתָם וְאֲחֵסֵם בְּנֵי
 אֲשֶׁר אֲתָם פֶּאֶרֶץ בְּנֵקֵן הָיָה הַקִּטָּן אֲדִישֵׁם
 הָיָם הַחֲזִיק אֲתָם וַיֹּאמֶר אֲתָם יוֹסֵף הָיָה

הַדְּשֵׁן הַעֲלֵה אֲחִירֵךְ שֶׁנֶּחֱמַס הָיָה שֶׁנֶּחֱמַס
 הַשְּׁלִיט הַחֲלִיט שְׂדֵמֹת הַקִּטָּן הָיָה שֶׁנֶּחֱמַס
 רַעַב וְהָיָה אֲשֶׁר דְּבִרְוֵי אֶל פֶּתַח אֲשֶׁר
 הַחֲלִיט עֲשֵׂה הָרַעַב אֲדִישֵׁם הָיָה שֶׁנֶּחֱמַס
 שְׂמֵן פֶּאֶרֶץ שֶׁנֶּחֱמַס גְּדוֹל בְּלִדְאֲרֵץ מִצְרַיִם וְקִטָּן
 שֶׁנֶּחֱמַס שֶׁנֶּחֱמַס אֲחִירֵךְ וְנִשְׁכַּח מִלְּחֻשְׁבֵּן פֶּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְכִלְה הָרַעַב אֲדִישֵׁם וְלֵאמֹר הַשְּׁלִיט
 פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה אֲחִירֵךְ פִּיחֻק הָיָה
 מִאֲדָר וְעַל הַשְּׁלִיט הַחֲלִיט אֶל פֶּתַח עֲשֵׂה מִיבִלִּים
 נִכְּן הָיָה מִעַם הַחֲלִיט וְהַחֲלִיט הַחֲלִיט
 לְעֵשָׂו וְעֵשָׂו הָיָה פֶּתַח אֶל שֶׁנֶּחֱמַס בְּנֵן חֲכָם
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה מִלְּאֲרֵץ מִצְרַיִם וְעֵשָׂו פֶּתַח וְיִסְקֵן
 פֶּתַח עַל הָאֲרֵץ וְחֻשְׁבֵּן אֲדִישֵׁם מִצְרַיִם בְּשֶׁנֶּחֱמַס
 שֶׁנֶּחֱמַס וְיִקְבֹּץ אֲדִישֵׁם אֶל הַשְּׁלִיט הַחֲלִיט
 הַחֲלִיט הַחֲלִיט וְיִחְזַק יוֹסֵף אֲדִישֵׁם אֶל בְּנֵים
 שֶׁנֶּחֱמַס הָיָה הַחֲלִיט לְשִׁפְךָ לְאֲרֵץ שֶׁנֶּחֱמַס
 הָרַעַב אֲשֶׁר תִּחְזֵן פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֵאמֹר
 הָאֲרֵץ פֶּתַח וְיִשְׁכַּח הָיָה עֲשֵׂה וְכִיחָה
 מִלְּעֵבִידֵי וַיֹּאמֶר פֶּתַח אֲלֵי עֲבִידֵי וְנִשְׁכַּח כִּחָה
 אֶל אֲשֶׁר חָח אֲתָם פִּי וַיֹּאמֶר פֶּתַח אֶל-
 יוֹסֵף אֲחִירֵךְ אֲדִישֵׁם אֲתָם אֲתָם אֲתָם פִּיחֻק אֲתָם
 בְּנֵן חֲכָם בְּמִדָּה אֲתָם תִּחְזֵן עַל פִּיחֻק וְעַל פִּיחֻק
 יִשְׁכַּח מִלְּעֵבִידֵי רַק הַחֲכָם אֲבֵל מִקִּטָּן וַיֹּאמֶר פֶּתַח
 אֲלֵי יוֹסֵף הָיָה תִחְזֵן אֲתָם עַל מִצְרַיִם מִצְרַיִם
 וְיִסְרֵם פֶּתַח אֲדִישֵׁם מִעַל חֵן וְיִחְזֵן אֲתָם עַל-
 יוֹסֵף וְיִשְׁכַּח אֲתָם בְּנֵי שֶׁנֶּחֱמַס וְיִשְׁכַּח רִבֵּן הַחֲכָם
 עַל פִּיחֻק וְיִפְּסֵם אֲתָם בְּמִדָּה בְּהַשְּׁלִיט אֲשֶׁר
 לְיִקְרָא לְשִׁפְךָ אֲבֵל וְנִחֲזֵן אֲתָם עַל מִצְרַיִם
 מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר פֶּתַח אֲלֵי יוֹסֵף אֲתָם וְעַל פִּיחֻק
 לֵאמֹר אֶל אֲחִירֵךְ וְאֲדִישֵׁם בְּלִדְאֲרֵץ מִצְרַיִם
 וְיִקְרָא פֶּתַח שֶׁנֶּחֱמַס צִפְתָּ עֲשֵׂה וְיִחְזֵן אֲתָם
 אֶסְתַּת בְּדוֹשֵׁי פֶתַח בְּתַן אֵין אֶל לִשְׁפֹךְ יוֹסֵף
 עַל אֲרֵץ מִצְרַיִם וְיִקְבֹּץ בְּשֶׁנֶּחֱמַס שֶׁנֶּחֱמַס
 לְשִׁפְךָ פֶּתַח מִלְּדִ מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יוֹסֵף מִלְּשֵׁן פֶּתַח
 וַיֵּעַב בְּלִדְאֲרֵץ מִצְרַיִם וְתַעֲשֵׂה הָאֲרֵץ בְּשֶׁנֶּחֱמַס
 שֶׁנֶּחֱמַס הַשְּׁלִיט לְמִצְרַיִם וְיִקְבֹּץ אֲתָם אֶל שֶׁנֶּחֱמַס
 שְׂמֵן אֲשֶׁר הָיָה פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְיִקְרָא אֶל בְּנֵים
 לְ שִׁדְהֵי עֲבִידֵי אֲשֶׁר מִיבִלִּים בְּנֵן פִּיחֻק:

בראשית מקץ כא

כט

6 שְׁלֹמֹם עֹלָה בְּקֶדֶשׁ אֶדָּה בְּרֵאחַ וּטְבוּחַ: וְהָיָה
 שֶׁבַע שְׁלֹמֹם דְּרֹחַ וְשִׁדְמוֹת קָדִים צְמֻחוֹת אֲחֵיהֶם:
 7 וְהַמְלֵעָה הַשְּׁמֵלִים הַדִּשָׁת אֶת שֶׁבַע הַשְּׁלֹמִים
 הַבְּרֵאחַ וְהַמְלֵאוֹת וַיִּקְצַץ פְּרֵעָה הַדָּפָה הַלְלוֹם:
 8 וַיְהִי בְּכֶן וַיִּפְעֵם חֲלוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־מֶלֶךְ
 הַרְבָּעָה מִצְרַיִם וְאֶת־מֶלֶךְ הַכְּנָעַה וַיִּסְפַּר פְּרֵעָה
 לָהֶם אֶת־חֲלוֹ וְאֶת־פְּרֵעוֹ אִיחָם לְפָרְעוֹ:
 9 וַיְדַבֵּר עַד הַמַּשְׁקִים אֶת־פְּרֵעָה לְאֹמֶר אֶת־הַמֶּלֶךְ
 אֲנִי מִצְרַיִם הָאֵם: פְּרֵעָה כִּפְתָּה עַל־עַמְּךָ וַיִּמְן
 10 אֲנִי בְּמִשְׁכַּן פֶּתַח שַׁר הַפְּעֻלִים אֲנִי וְהָאֵת שַׁר
 הָאֵפִיסִים: וְהַלְמָה הַלֵּם בְּלֵלֵה אֶדָּה אֲנִי וְהָאֵת
 11 אִישׁ כְּפִחוֹן הַלְמוֹ הַלְמוֹ: וְהֵם אִיחָם כֶּסֶף עֲבִי
 12 עֲבֵד לְשַׂר הַפְּעֻלִים וְכִסְפִּי לֹא יִשְׁכַּח לֹא אֶדָּה
 13 הַלְמוֹתִים אִישׁ בְּחֵלְמוֹ פָּרְוֹ: וְהִיא פִּתְוֹת פֶּתַח לֵם
 14 בְּן הָאֵת אֲנִי הַשִּׁיב עַל־פִּי וְהָאֵת תְּלֵה וַיִּשְׁלַח
 פְּרֵעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְבִיאוּהוּ מִדְּבַר וַיַּלְעָה
 15 וַיְהַרְף סֹמְלֹתוֹ וְהָאֵת אֶת־פְּרֵעוֹ: וַיֵּאמֶר פְּרֵעָה
 אֶל־יוֹסֵף הַלֵּם הַלְמִי וַיִּשְׁכַּח אֵן אֲנִי וְהָאֵת
 16 שְׁמֵעִי עֲלֶיךָ לְאֹמֶר שְׁמֵעִי הַלֵּם לְשׁוֹר אֲנִי:
 17 וַיִּקַּן יוֹסֵף אֶת־פְּרֵעָה לְאֹמֶר בְּנֵעֵה אֶלְמֵם יַעֲקֹב
 18 אֶת־שְׁלֹם פְּרֵעוֹ: וְהָיָה פְּרֵעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֵלְמוֹ
 19 הֵנֶּה עֲבֵד עַל־שֵׁשֶׁת דָּוָה: הַדָּפָה מִדְּבַר עֵלָה
 20 שֶׁבַע פִּוֹחַ בְּרֵאחַ בְּשַׁר וַיִּשַׁח הָאֵת וַיִּתְעַבֵּה
 21 בְּאֵדָה: הַדָּפָה שֶׁבַע פִּוֹחַ אֶדָּהוֹת עֵלֹת אֲחֵיהֶן
 22 עֵלֹת דְּרֵעָה הָאֵת מֵאֵד וַיִּשַׁח בְּשַׁר לֹא־דָרְוֹ
 23 כְּדָה בְּלֹא־רִץ מִצְרַיִם לֵעַ: וְהַאֲמִלְהָ הַפִּוֹחַ
 24 דְּרֹחַת וְהַדְּעוֹת אֶת שֶׁבַע הַפִּוֹחַ הַאֲשֵׁלֹת
 25 הַבְּרֵאחַוֹ: וְהַמְבָאָה אֶל־קִרְבָּהּ וְלֹא לִדְעַ פְּרֵעָה
 26 אֶל־קִרְבָּהּ וַיִּמְאֲדוּן לֵעַ פִּתְוֹת בְּתוֹלָה וַיִּקְצַץ:
 27 וְאֵרָא בְּחֵלְמוֹ הַדָּפָה: שֶׁבַע שְׁלֹמִים עֵלָה בְּקֶדֶשׁ
 28 אֶדָּה מֵאֵלֹת וּטְבוּחַ: וְהָיָה שֶׁבַע שְׁלֹמִים צְמֻחוֹת
 29 דְּרֹחַת שְׁדֻמוֹת קָדִים צְמֻחוֹת אֲחֵיהֶם: וְהַמְלֵעָה
 הַשְּׁמֵלִים הַדִּשָׁת אֶת שֶׁבַע הַשְּׁלֹמִים הַפְּעֻחַ וַאֲמֵר
 אֶל־הַרְבָּעָה וְאֵן מִצְרַיִם לִי: וַיֵּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
 פְּרֵעָה הַלֵּם פְּרֵעָה אֶדָּה וְהָאֵת אֲנִי אֶשֶׁר הַאֲלֵהִים
 עִשָׂה הָיָה לְפָרְעוֹ: שֶׁבַע פִּוֹחַ הַפְּעֻחַ שֶׁבַע
 שָׁמִים הָיָה וְשֶׁבַע הַשְּׁמֵלִים הַפְּעֻחַ שֶׁבַע שָׁמִים
 הָיָה הַלֵּם אֶדָּה וְהָאֵת: שֶׁבַע וַיִּשְׁלַח דְּרֹחַת

אֵן אֲנִי וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף וְהָאֵת לְאֵלֹהִים
 וְהַלֵּם סֹמְלֹתָ לִי: וַיִּסְפַּר עַד הַמַּשְׁקִים אֶת־
 חֲלוֹ לְיוֹסֵף וַיֵּאמֶר לֹא בְחֵלְמוֹ הַדָּפָה נִמְן לְמִי:
 וַיִּסְפַּר שְׁלֹשָׁה שָׁנִים וְהָאֵת סֹמְלֹתָ עֵלֹה כִּפְתָּה
 וְהַשְּׁמֵלִים אֲשֵׁלְמוֹהֶם עִבְמִים: וְכִסֵּס פְּרֵעָה בְּרֵי וַיִּתְעַב
 אֶת־הַרְבָּעָה וְהַאֲשֵׁלֹת אִיחָם אֶל־עִסִּים פְּרֵעוֹ וַיִּמְן
 אֶת־הַשָּׁמִים עַל־בְּנֵי פְּרֵעוֹ: וַיֵּאמֶר לֹא יוֹסֵף הָיָה
 וְהָיָה שְׁלֹשָׁה הַשָּׁנִים שְׁלֹשָׁה שָׁנִים הָיָה:
 אֵלֹהִים יִמֵּם וְהָאֵת פְּרֵעָה אֶת־הַמַּשְׁקִים עַל־
 בְּנֵי וְהָיָה כִּסֵּס פְּרֵעוֹ בְּרֵי פִּתְוֹת הַאֲשֵׁלֹת
 וְהָאֵת הָיָה מִשְׁפָּדִי: פִּי אֶת־חֵזְקִי אֲנִי כִּפְתָּה
 יֵשׁ לִי וְהַשְּׁמֵלִים עִבְמִי חֵסֵד הַשְּׁמֵלִים אֶל־
 פְּרֵעוֹ וְהַרְבָּעָה מִדְּבַר הָאֵת: פִּרְעוֹת בְּבִי
 מִשַׁר הַרְבָּעָה וְהַפְּעֻחַ לֹא עִשָׂה מֵאֵמֶה פִּי
 וְהָאֵת אֲנִי בְּבִרִי: וַיִּרְא עַד הַמַּשְׁקִים פִּי מִטֹּב פְּרֵי
 אֲמֵר אֶל־יוֹסֵף אֶת־אֵת בְּחֵלְמוֹ הַדָּפָה שְׁלֹשָׁה
 שָׁנִים הָיָה עַל־הָאֵת: וְכִסֵּס הַעֲלוֹן מִכֵּל מֵאֲכָל
 פְּרֵעָה מִשְׁפָּדֵה אֵמֶה וְהָשֵׁף אֶת־הָאֵת מִדְּבַר
 אֶל־הָאֵת: וַיִּקַּן יוֹסֵף וַיֵּאמֶר הָיָה פְּרֵעוֹ שְׁלֹשָׁה
 שָׁנִים שְׁלֹשָׁה יָמִים הָיָה עֲבֵד: שְׁלֹשָׁה יָמִים
 וְהָאֵת אֶת־הַמַּשְׁקִים מִכְּלֹף הַלְמָה אֶת־הָאֵת עַל־עַץ
 וְכִסֵּס הַעֲלוֹת אֶת־הַמַּשְׁקִים מִכְּלֹף: וְהָיָה יָמִים
 הַשְּׁמֵלִים יוֹם הַדָּרֹחַ אֶת־פְּרֵעָה וַיַּעֲשֵׂה מִשְׁפָּדֵה
 לְעֵבְדוֹת וַיִּשְׁאֵל אֶת־הָאֵת: שַׁר הַמַּשְׁקִים וְהָאֵת
 וְהָאֵת שַׁר הַדְּאֵתִים בְּרֵי עֲבִדִי: וַיִּשָּׁב אֶת־שַׁר
 הַמַּשְׁקִים עַל־כִּסֵּס קִרְבֵּי וַיִּמְן הַשָּׁמִים עַל־פִּי פְּרֵעוֹ:
 וְהָאֵת שַׁר הַדְּאֵתִים תְּלֵה פִּתְוֹת פְּרֵי לָהֵם יוֹסֵף
 וְהָאֵת שַׁר הַמַּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁפָּדוּ:

10 D D D CAP. XLI כט

וַיְהִי מִקַּץ שְׁנָתִים יָמִים וַיַּעֲשֵׂה הַלֵּם הַדָּפָה עֲבֵד
 לְהָאֵת: הַדָּפָה מִדְּבַר עֵלָה שֶׁבַע פִּוֹחַ וַיִּשַׁח
 וְהָאֵת וְהָאֵת בְּשַׁר וַיִּתְעַבֵּה בְּאֵדָה: הַדָּפָה שֶׁבַע
 פִּוֹחַ וְהָאֵת עֵלֹת אֲחֵיהֶן מִדְּבַר וְהָאֵת מִדְּבַר
 וְהָאֵת בְּשַׁר וַיִּתְעַבֵּה אֶת־הַפִּוֹחַ עַל־שֵׁשֶׁת
 הָאֵת: וְהַאֲמִלְהָ הַפִּוֹחַ וְהָאֵת הַפְּעֻחַ הַדָּפָה
 הַפְּעֻחַ אֶת שֶׁבַע הַפִּוֹחַ וַיִּשַׁח הַפְּעֻחַ הַבְּרֵאחַ
 וַיִּקְצַץ פְּרֵעָה: וַיִּשְׁלַח וַיִּתְעַבֵּה שְׁמֵת הַדָּפָה שֶׁבַע

1 ויהי ואלה שמות אלה לשבט מצאצאי לידות
 עמיה: ויהי פדאים זה ויבא הברכה לעשרת
 מלאכיה ואין אלה מלאכי הברכה שם בפתח
 ותפשוהו בפתח לאמר שכבד עמי וישוב בנד
 בדה ויבס ויבא ויחזקו: ויהי פדא ויחזקו עוב בנד
 בדה ויבס ויחזקו: ויבא לאמר ביהוה ויבא
 להם לאמר ראו הבא למ אלה עמי לזכות פני
 פא אלו לשבט עמי ויבא בקל גדול: ויהי
 כשבעו פדא ויבא סלו ויבא וישוב בנד אצלי
 ויבס ויבא ויחזקו: ותפח בנד אצלה ער פדא
 אדניו אצלו: ותפח אלו פדסים האלה
 לאמר פא אלו העבד העמי אשר הבאת למ לזכק
 פיו ויהי פדא סלו ויבא וישוב בנד אצלי
 ויבס ויחזקו: ויהי כשבעו אדניו אדדבס
 אשהו אשר פדה אלו לאמר פדסים האלה
 עשה לי עבדך ויהי אדניו ויבא אצלי
 ויבא אצלי פתח הפתח מלפני אצלי ויבא

1 ותפשוהו ויהי עמי על ידו ויבא ויחזקו
 22 ביה עשהו: וישב אל ידו ויבא לא
 מצאצאי נם אלה המקום אצלו לידו
 23 ביה עשהו: ויבא ידו ויחזקו פן בדה
 למ בדה שלחתי הברך הזה ויבא לא מצאצאי
 24 ויהי כשבעו חודשים ויבא לידו לאמר ויבא
 חזקו פדא נם בדה ויהי לטמים ויבא ידו
 25 ויבא ויחזקו: ויהי מצאצאי זהא שלחה
 אל ידו לאמר לאמר אלה ויבא ויהי
 ויבא ויחזקו ויבא ויחזקו ויחזקו ויחזקו
 26 האלה: ויבא ידו ויבא צדקה מלפני פדא
 פן לידו ויבא שלחה בני ולא יבא ער לידו
 27 ויהי בעת לידו ויהי חודשים פדסים
 28 ויהי בידו ויבא ויחזקו ויבא ויחזקו ויחזקו
 29 ידו של לאמר זה פדא האשהו: ויהי מלאכי
 ידו ויהי פדא אצלי ויבא מלפני ער פדא
 30 ויבא שמו פדא: ויבא פדא אצלי על ידו
 ויבא ויבא שמו ויהי: D

CAP. XXXIX. ט

1 ויבא ידו מצאצאי ויבא פדא פדא פדא
 שר הפדאם אלה מצאצאי מלך ויבא פדאם אלה
 2 ויבא שפחה: ויהי ידו אצלי ויבא אלה
 3 מצאצאי ויהי בבת אדניו הפדא: ויבא אדניו
 פדא ויבא וכל אשר יהא עשה ידו מצאצאי
 4 בנד: ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 5 ויבא על פדא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 6 בנד אלה ויבא בפתח ויבא ויבא ויבא
 ל פדא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 אשר יהא אצלי ויהי ויבא ויבא ויבא ויבא
 7 ויבא אדניו ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 8 אדניו ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 9 בפתח וכל אשר שלח בנד בדה ויבא ויבא
 ויהי מלאכי ויבא מלאכי מלאכי מלאכי מלאכי
 פאמר אדניו ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 10 האת ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא

CAP. XL. מ

1 ויהי אדניו ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 2 מצרים והאשה לידו למלך מצרים: ויבא
 פדא על שמו סוכה על שר המלך ועל שר
 המלך: ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 3 אצלי פתח הפתח מלפני אצלי ויבא ויבא
 4 ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 5 ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 אלה ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 7 ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 8 בבת הפדא: ויבא אלה ויבא ויבא ויבא
 9 אלה ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 אלה ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
 8 ועם האם: ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא

כראשית וישב לו

אור אלמפרים לטוטיר סיס פלה סר
הפפוס: פ

CAP. XXXVIII. לו

- 1 יהי בעת הליא ויהי יחד יהודה מאת אהו ויהי
- 2 עד אלו שלמי לשמו יהודה: והיא שם יהודה
- 3 פד אלו פנ ענ לשמו שני ויהי ויהי אלה:
- 4 ותהי ותל בן ויקרא אדלשמו עד: ותהי עד
- 5 ותל בן ויקרא אדלשמו אנו: ותקף עד
- 6 ותל בן ויקרא אדלשמו שלה יהודה בכוב
- 7 פלחה אלו: ויקח יהודה אשה לע ברו
- 8 ולשמה חמו: ויהי עד בטר יהודה רע בשמי
- 9 יהודה ומכרה יהודה: ואמר יהודה לאנו פא
- 10 אל אשת אחיו והם אלה והם וע לאחיו:
- 11 וידע אנו פ לא לו יהודה הורע יהודה אפא
- 12 אל אשת אחיו ושחח ארצה לבלתי תתקד ע
- 13 לאחיו: וירע בשמי יהודה אשר עשה וימת בטר
- 14 אלו: ואמר יהודה לחמו פלו שבי אלמה
- 15 בית אביו עד יגיל שלה בל פ אור פתימת
- 16 בסדא פתחו ותקו חמו ותשב בית אביו:
- 17 וירע האים וחמת פדלשע אשתיהודה ופתם
- 18 יהודה ויעל עליו צאנו דא יהודה רעו
- 19 העלמי במכרהו: ונד לחמו לאמו דה חמו
- 20 עלה המכרה לו צאנו: וחמו בדי אלמכרה
- 21 מעלה והם בצעקו ותעלקו ותשב פפתח
- 22 שלם אשר עליו חמו תה פ ראה פתל
- 23 שלה והיא לאתמה לו לאשה: והיא יהודה
- 24 ותחבה למה פ כשה פמה: ויהי אלה אל
- 25 יהוה ואמר הדי פא אמו אלו פ לא ידע פ
- 26 כלו דא והאמו מדתתלו פ תמא אלו:
- 27 ואמר אנו אשח פדעים מדצאן והאמר
- 28 אדיתתן ערבו עד שלחו: ואמר מה
- 29 הערבו אשה איתקלו והאמר חמוקו ופתקו
- 30 וכמו אמו פדו ותקלו ויהי אלה ותהי לו:
- 31 והם וחלקו וחמו צעקה מעלה ותלבש בדי
- 32 אלמכרהו: ושחח יהודה אדיו והים פד
- 33 רעו העלמי לסח הערבו מיד האשה ולא
- 34 מצאה: ושאל אד אלו מקמה לאמו איה

והאמר אדצאן אנו מבקש
 ויהודה לא לו אשה דם לעם: ואמר האלו
 כש מה פ שמעתי אמרים לכה יהודה ואלו
 ויקח אהו אלו ומצאם ברו: והיא אלו
 חמו והם ירב אלים ותחמו אלו
 למהו: והאמו אלו אל אהו דה על
 ותלמה דהו פא: ועשה לו ומכרה
 שלמה פתחו הפות ואמר חמו רעה
 באשה ותראה מדתתו הלמהו: ושמו
 חמו ויצלה מים ואמר לא כפפ נפשו:
 ואמר אלים: ראנו אל השם דם השלים
 אלו אל אלו דה אמו במו פו וד אלמכרה
 למנו הפל אלו מים להשם אל אמו:
 ויהי מאת פאיתק אל אהו והשמו אדיוקף
 אדפסו אדפתת הפסם אמו עלו:
 ויהי ומלם אלו דהו דהו דק אן פ מים:
 ויהי סבל דלם ושה שיעם ויהי דהו
 אלו שמעו אים פה מלעד אמלוד משום
 פה דהו ולט הולכים לחוד מערמה:
 ואמר יהודה אל אהו מדפע פ סוג אד
 אלו חסו אדמו: לו ומכרה לשמשלים
 ויהי אל יהוה פ אדוט ברו דא וישמע
 פחו: ויעבד אלים מדעים סוים ומלם
 ויעל אדיוקף מדפד ומכרה אדיוקף
 לשמשלים בעשום כף ויהי אדיוקף
 פפתה: וישב ראנו אל אלו דהו אדיוקף
 פד וירע אדפנו: וישב אל אהו ואמר
 ואל אנו ויהי אה אנו: ויקח אד
 כהו יקף וישח שער עלם ומל אד
 פפתת פום: ושחח אדפתת הפסם
 ויהי אל אלים ואמו ואת מצאנו דפרא
 פפתת כהו דא אמלנו ויהי ואמר פפתת
 פו דה רעה אכלהו סוף סוף יקף: וירע
 יעב שחלו וישם שק במחמו והאבל על
 פ מים רבים: וקמו כל פדו ומל ברו
 לשמו ומשאן לחסום ואמר פראד אל פו
 פאל שלה ויהי אלו אמו: והפלים מכו

1 נתן ברעבון ומלך תחזול ותר ושם עיר
 2 ששולם אשרי מדמסאל פדמסוד פת כץ
 3 ורב: והלה שלח אתם עשר למשוחים
 4 למקצתם בשמותם אלה המנע אלה עולה
 5 אלה יתנו: אלה ארבעה אלה אלה
 6 סיני: אלה קב אלה יומן אלה מסר:
 7 אלה מגדאל אלה עדם אלה אלה אדם:
 8 למשוחים פארץ ארזים רחא עשר בני אדם:

פ פ פ פ פ
 CAP. XXXVII. לו

1 וישב יעקב פארץ מגדל בני פארץ מנען:
 2 אלה הלוזת יעקב ויפך ברשע עשוה שמה
 3 היה רעה את אדון פאן והוא נש אדפני
 4 מלה ואת בני ושה לש אבד ויבא יסוף את
 5 דפתם רעה אל אדם: וישלח ארב את יוסף
 6 מל פל פ ברוקים רחא לו ושה לו פרת
 7 פסים: ורחא אדון פראו ארב אדם מל
 8 אלה ושא אדון ולא מל פדן לשם:
 9 ויחלם יוסף חלום ויגד לאדון ויספור עד שמה
 10 אדון: ויאמר אלהים שמעתי חלום היה
 11 אשר חלמתי: וזהו אדוני כאלהם אלים
 12 פתח השדה וזהו קמה אמתו ונס נבה וזהו
 13 חספה אלמנעם וחשוחותן ל אלמתי: ויאמר
 14 לו אדון רמלך ומלך עליט אדמסאל המסל
 15 בני יוספור עד שמה אדון על חלמתי ועל פתח:
 16 ויחלם עד חלום אדון ויספר לאדון
 17 היה חלמתי חלום עד חפה ושכש והאח
 18 ואדון עול פכלים משוחים לו: ויספר אל
 19 אביו ואל אדו ויעשרו אביו ויאמר לו מה
 20 החלום הזה אשר חלמתי הנא נטא אל ואמר
 21 ואדון להשוחות קו ארצה: ומסר את אדון
 22 ואמר שמר את דפני: וילט אדון לעדת
 23 ארצאן אדם בשכם: ויאמר ישלח אל
 24 יוסף ורחא אדון רעם בשכם לכה ואלחח
 25 אלהים ויאמר לו רמי: ויאמר לו קדטא רחא
 26 את שלום אדון ואת שלום הנאן והשכני פם
 27 וישלחו לו מעמק חסין ויבא שכמה: ומסארו
 28 איש חפה חפה בשדה וישלח רחא לאב

1 ברעב ויחל לאישו אדמסלק אלה בני עדה
 2 אשת עשו: והלה בני רחא נח ורח שמה
 3 ומה אלה רח בני בשמת אשת עשו: והלה
 4 רח בני ארבעה בדיעה פד צנען אשת עשו
 5 וחל לעשו את יעלש ואת יעלם ואת יערה:
 6 אלה אלו בני עשו בני אלו בני עשו אלה
 7 יומן אלה אבד אלה צנו אלה קב: אלה
 8 קד אלה בשם אלה עמלק אלה אלו אלו
 9 פארץ אדם אלה בני עדה: והלה בני רחא
 10 ברעב אלה רחא פארץ אדם אלה בני
 11 בשמת אשת עשו: והלה בני ארבעה אשת
 12 עשו אלה יעלש אלה יעלם אלה קד אלה
 13 אלו ארבעה בדיעה אשת עשו: אלה בני
 14 עשו ואלה אלמדים רחא אדם: ס אלה
 15 בני עשו החי ישיב הארץ לטן ושלח וצנען
 16 עמה: וישן ופד וישן אלה אלו החי בני
 17 שער פארץ אדם: ויהו בני לטן חי החכם
 18 אחיה לטן חמנע: והלה בני שובל על
 19 ומנח ויעל שש ואנס: והלה בני צנען
 20 והלה ועה רחא ענה אשר מצא את החכם
 21 בפד פדעו את החכמים לצנען אביו: והלה
 22 בני עדה ישן וארבעה בדיעה: והלה בני
 23 ישן חסין ואשן ורח ויבן: אלה בני אצד
 24 בלה וישן וקב: אלה בני יעלש עף ורח:
 25 אלה אלו החי אלה לטן אלה שובל אלה
 26 צנען אלה עדה: אלה ישן אלה אצד אלה
 27 ישן אלה אלו החי לאשדם פארץ שער: פ
 28 אלה החלם אשר מלכו פארץ אדם לטן
 29 מלך מלך לטן ישראל: ומלך פארץ בלע פד
 30 בעד ושם עיר דהכה: וימת בלע ומלך
 31 תחזול ויבן פד רחא מנערה: וימת ויבן ומלך
 32 תחזול חלם פארץ החימי: וימת חלם
 33 ומלך תחזול חד פד רחא הפפה את מרין
 34 בשדה מצא ושם עיר עדה: וימת חד ומלך
 35 תחזול שמה ממשורה: וימת שמה ומלך
 36 תחזול שאל מרדח הדד: וימת שאל
 37 ומלך תחזול בעל רחא ברעב: וימת בעל

כראשית וישלח לו כה

עד כפרתדארץ למא אשתה ותלד חלל ותקש
 בלתיה: ויהי בראשונה בלתיה ותאמר לה
 17 המוליד אל יחיה פרי בטנה לה כן: ויהי
 18 בצאת נפשה פרי מטה ותקרא שמו כראש ותמר
 19 קראלו בממון: והבנת חלל ותקשר בחדו
 20 אשתה הוא פרי לחם: ויצר יעקב מצבה על
 21 מפתה היא מצבת קברתדחל ערבים: וישע
 22 ישראל ויש אלהה מהאלה למגדל עדר: ויהי
 23 לשון ישראל פארץ היא ויקר ראובן וישלח *
 אדמלה פולש אלו וישמע ישראל o

ויהו בריעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב
 ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר זבולון:
 24 בני חלל יוסף ובנימין: ובני בלה ששת חלל
 25 דן ונפתלי: ובני לפה ששת לאה בן ראובן
 26 אלה בני יעקב אשר ילדו בפני אים: ויבא
 27 יעקב אל יצחק אביו ממרא קרת הארבע הוא
 28 חסון אשר ירשם אבדם ויצחק: ויהו יום
 29 יצחק מאת שנה לשנים שנה: ויתע יצחק
 ויבית ויאמר אליעזר יקן וישבע ימים ויפטר
 אלו עשו ויעקב בכו: o

CAP. XXXVI. לו

ואלה תולדות עשו הוא אדם: עשו לקח את
 1 לשו מנפת בני ער אדמלה פדאילו החתי ואת
 2 אדמלה בדיעה בדיעבן החוי: ואת בשמת
 3 בדישמטאל אחות נבית: ותלד עדה לעשו
 4 אדאישו ובשמת לדה אדדשאל: ואדמלה
 5 לדה אדויעש ואדדעלם ואדדוה אלה בני
 6 עשו אשר ילדלו פארץ כעס: ויקח עשו
 7 את לשו ואחר בניו ואדדנולו ואדדל נפשות
 8 בחרו ואדדמקנה ואדדל פדמתו ואת פלקיט
 9 אשר רכש פארץ כעס ויקר אל ארץ כעס יעקב
 10 אחיו: פדוה ורכשם רב כשבת יהוה ולא יכלה
 11 ארץ מנחיהם לשאת אים מפני מקרים: וישב
 12 עשו בדר שעדר עשו הוא אדם: ואלה תולדות
 13 עשו אביו אדם בדר שעדי: אלה שמות בני
 14 עשו אלו בני עדה אשר עשו רעאל כד בשמת
 15 אשת עשו: ויהו בני אלו חסון ארם צפ
 16 ונעם קמן: וחמני: והיה סלעל לא

והאלים יבאו והעז אשר טמא אחים: אד
 17 עם ואת בקים ואדדחיים ואת אשר פעד
 18 ואת אשר בשדה לקוח: ואדדל חים ואת
 19 מלשם ואת נשולם שבו ויבא ואת מל אשר
 20 פתח: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם
 21 אלו מאשר של של שב הארץ בפני בני ובשרי ואל
 22 סוד מספר וכאשר על הדימי ולשמחי אני
 23 כבודי: ויאמר הכרית עשה את אדמותי: o

CAP. XXXV. לה

ויאמר אלוים אל יעקב קום עלי בידאל לשב
 1 עם ועשה שם מופת לא דפאה אלו ברחו
 2 ימי עשו ארץ: ויאמר יעקב אל ביתו ואל
 3 מלאשו עמו ודורו ואת אלו דבס אשר בחכם
 4 והפחדו הורשו שמלחיים: וקמה ונעלה
 5 בידאל ואעשה שם מופת לאל הענה אלו ביום
 6 חלו ויהי עמלו בחדו אשר הלכתי: ויהי אל
 7 יעקב את כל אלו דבס אשר ביום ואת דומים
 8 אשר פאניהם ויטמן אים יעקב וחת האלה
 9 אשר עם שכם: וישע יהוה וחת אלוים על
 10 העים אשר כמיתוים ולא דלו אחיו בני
 11 יעקב: ויבא יעקב לדה אשר פארץ כעס הוא
 12 בידאל הוא וכל דעם אשר עמו: ויבן שם
 13 סעו ויקרא לפקם אל בידאל פישם נעל אלו
 14 והאלים בפרו כעס אחיו: וקמת דוה
 15 סקת רבקה ותקשר משנת לבית אל וחת האלו
 16 ויהי שם אלו כפת: o

ויבא אלוים אל יעקב עד כפר מפתן אים
 1 ויבדו אחיו: ויאמר אלוים שמוק יעקב לא
 2 קרא שמוק עד יעקב פישם ישראל יהיה שמו
 3 ויהא אדשמו ישראל: ויאמר לו אלוים אני
 4 אל שדי שדה חרבו בני וקול פים יהיה מופד
 5 ומלמם מולקו פאז: ואת הארץ אשר בחתי
 6 לסודם לזאת לה חזקה לזכות אחיו אמן
 7 אדדארץ: ויעל מעלו אלוים בפקם אשר
 8 ויהי אחיו: ויצר יעקב מצבה במקום אשר דב
 9 אלו כפסת אמן ויפד עליה כסו ויצק עליה
 10 סלע: ויקרא יעקב אדשם הפקם אשר דב
 11 אל עם אלוים בידאל: וישע מפת אל ויהי

כד בראשית וישלח לו

6 ויעקב שמע כי נשאה את דינה בן יעקב וידע
 7 את דמקרה בשוה והודיע ליעקב עד פנים ויצא
 8 חמוז אבי שכם אל יעקב לדבר איתו ויבן יעקב
 9 פא מרהיבה בשמם ויחנצו האנשים ויחזר
 10 להם כמו כי נלכה עשה בשוה אל לשבב את פד
 11 יעקב וכן לא יעשהו וידבר חמוז איתם לאמר
 12 שכם בני חוה נפשו במיכם חמי נא איתו לו
 13 לאשהו והחזיקו איתו במיכם חמי לו וחד
 14 בלתי חמוז לכם והיטו פלשם חמוז חוזה
 15 למיכם שמי וסחיה החזיקו פהו ויאמר שכם
 16 אל אביהו ואל אחיה אכנאון בעיניכם ויאמר
 17 חמוז אל איתו דבר על מאו מדו וישלח
 18 ואיתו אכנאון ויאמר אל חמול איתו דבר
 19 לאשהו ויעט בני יעקב את שכם ואת חמוז
 20 איתו במיכה ודבר איתו נשאו את דינה אחתם
 21 ויאמר אליהם לא סכל לעשות הדם הזה לחת
 22 את דמיהם איש אשורלו עולה ביהודה דא
 23 לטו את בנות סוה לכם אם תהיו כלו לחמול
 24 לכם בלתי ויחזקו את פניהם לכם ואת פניהם
 25 נקדלו וישבטו איתם חמיט עם איתו וחד
 26 לא חששו איתו לחמול ולקדשו את פניהו ויחמוז
 27 ויאמרו דתיים בעיני חמוז ובעיני שכם ברחמיו
 28 ולא איתו דבר לעשות הדם כי חוץ בבתי יעקב
 29 והא ככד מפל בית איתו ויחמוז חמוז ושכם
 30 בן אל שש עיניו ודברו אל אשש עיניו לאמו
 31 והאנשים האלה שלמים הם איתו וישבו סחיו
 32 ויסחו איהו וחמוז הזה החתידים למיכם
 33 את דמיהם נקדלו לנשים ואת פניהו נתן להם
 34 את בנות יחזו לו האנשים לשבת איתו לחיה
 35 לעם איתו בחמול לו בלתי פאשו הם במלים
 36 מקניהם ומינם וכל פדמיאם הלאו לו הם את
 37 כמותה להם וישבו איתו וישמשו את חמוז
 38 ואל שכם בן בלצא שש עיניו ויחמול בלתי
 39 בלצא שש עיניו וידו ביום השלישי ברחמיו
 40 פאבים ויקחו שמי בני יעקב שמעון ולוי איתו ויהו
 41 איש חרף ויחמוז על דמיהו בטה וידעו בלתי
 42 ואת חמוז ואת שכם בן דודו לשיחוב וקחו
 43 את דינה מפיח שכם ויצאו בני יעקב פא על

לדינה האשה ואת שמה ויליהו אתלים ואת
 3 דהו ואת חמוז אתלים והא עם למיכם
 4 האשה ארצה שכי פמיאם עד גששו עד איתו
 5 והרץ עשו לקראו ויחמלו ויחמוז על צדו
 6 ויש קדו ויחמוז וישא את פניהו וירא את
 7 הנשים ואת דינה ויאמר מראה קד ויאמר
 8 היליים אמרו כן אליהם אדעבתי ויחמוז
 9 האשהו ויהו ויליהו ויחמוז ויחמוז בלתי
 10 ויליהו ויחמוז ויחמוז כשל חסד ויהו ויחמוז
 11 ויאמר מי קד על דמיהו הזה אשר פנשו
 12 ויאמר למכאון בעיני איתו ויאמר עשו יש
 13 לי רב איתו דע קד אשורלו ויאמר יעקב אל
 14 נא אבי נא מצאנו וכן בעיניו ול קח מכוז
 15 מתי כי עליו ויהו קדו פאית פני אליהם
 16 ויחמוז קדו את פניהו אשר דמיהו קד פני
 17 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 18 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 19 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 20 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 21 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 22 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 23 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 24 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 25 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 26 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז
 27 חמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז ויחמוז

CAP. XXXIV. ל

1 ויצא דיהו פדלמה אשר ליהו לי עקב לחיה
 2 במתו דחיו ויחמוז איתו שכם ברחמיו ויחמוז
 3 משיא דחיו ויחמוז איתו וישב איתו ויעדו
 4 ויחמוז כשלו בדינה בתי יעקב ויאמר איתו ד
 5 וידעו על לב הדין ויאמר שכם אל חמוז
 6 לאמו קדלו את דינה האת לאשהו

כראשית וישלח לג כג

14 וכל שם פלילה ודוא וליקח מרדמא בידו כמדה
 15 לעשו אחיו: עינים מארזים גדולים עשויים.
 16 רחלים מארזים ואלים עשויים: נמלים מיתות
 17 ובגדים שלמים פרח ארבעים ופרים עשדה
 18 אחת עשויים ועדים עשדה: וימן פד עבדיו
 19 עד עד לבד ואמר אל עבדיו עמד לפני ורח
 20 תשימו בין עד ובין עדו: ויצא אחד ראשון
 21 לאמר כי יפגשו עשו אדו ושאלו לאמר למי
 22 אתה ואמר תלך ולמי אלה לפרקו: ואמר
 23 לעבדך לי עבד כמדה דוא שלחה לאדני לעשו
 24 דפה נסדמא אחיו: ויצא גם אחד השני גם
 25 אחד השלישי גם אחד הרביעי גם אחד החמישי
 26 לאמר פדמך דקה תפרחן אל עשו כמאמם
 27 אחיו: ואמר גם דפה עבדך יעקב אחי
 28 כי אמר אסדה סני כמדה דהלחם לפני ואחר
 29 כן אחיה פניו אלי ישא סני: ותעם הכמדה
 30 על פניו ודא לן פלילה דדוא כפנתה: וינס
 31 פלילה דוא ויקח את שתי נשיו ואחד שתי שפחתו
 32 ואחד אחד עשו ילדו ויעם את מעבר ונקו:
 33 ויקחם עינים אחדות ויעם את אשר לו:
 34 ויחזר יעקב לבדו והקב אל עמי עד עלת
 35 השחר: ודא פן לא יכל לו ויעב בקדוהו וקע
 36 כדיוהו יעקב כדאמרו עמו: ואמר שלחתי פן
 37 עלה השחר ואמר לא אשלחתי פן אספספמי:
 38 ואמר אלו מה שמקו ואמר יעקב: ואמר
 39 לא יעקב ואמר עד שמקו פן אביסרא כפנתה
 40 עם אלוים ועם אנשים ותכל: ושאל יעקב
 41 ואמר דהידדמא שמקו ואמר לפה זה השאל
 42 לשמי ובידו אחו שמו: ודא יעקב שם דמקום
 43 פניאל כדאחו אלוים פנים אל פנים ותצל
 44 כשמו: ויחידלו השמש כמאט עם אדפניאל
 45 דוא צלע עליוכו: על פן לא יאכלו כדשאל
 46 אחד נד הגשה אשר על פיך הדין עד דאם הדין
 47 פן יעב כדיוהו יעקב פניו דגשה:

CAP. XXXIII. ב

1 וישא יעקב פניו ודא דפה עשו פניו ועמי ארבע
 2 מאות אלש ויחזק אחד דלויים על אחו ועל דודא
 3 ועל שתי השפוחות: וישאם אחד השפוחה ואחר

4 האם על פן כדאשמו בלעדי: והמפשה אשר
 5 אמר דאף דדה בתי ובקו פן נפשו אל כדעדי:
 6 אדמפשה אדפניו וחסדקו לשם על פניו
 7 אן אלש עמם ראה אלוים עד בתי ובקו:
 8 ואמר לבולי עבד דפה: דל דה דפה המפשה
 9 אשר יחזו בתי ובקו: עד דל דה ועדי
 10 המפשה אדאם לא אעמו אלו אחד דל דה
 11 אדמפשה לא דעמו אל אחד דל דה ואחר
 12 המפשה דאחת לעדי: אלו אדמם ואלו סול
 13 לשמו בלעדי אלו אדמם וישבע יעקב כמדה
 14 אספספמי: ויחזק יעקב ויהי פניו אל דא
 15 ושמל ליום ויאכל ליום וילוי פדו:

CAP. XXXII. לב

1 וישאם לכן בפסק תפסק למחזר ויברך
 2 אדמם ויקח וישב לכן כמאמו: ויעקב וקח
 3 ליום ומפשיהו כמאמו אלוים: ואמר יעקב
 4 כמאמו האם כמדה אלוים דה ויקרא שדמקום
 5 דהא מתים:

ס פ ס ה

1 ישלח יעקב כמאמם לפניו אל עשו אחיו ארצה
 2 אדו שדה אדמם: וישא ארם לאמר פה האמון
 3 אדני לעשו פה אמר עבדך יעקב עם לבן פרוי
 4 אדני עד עשתי: וידל שור וחמור צאן ועבד
 5 וטמחה ואסלחה להפיד אדני למעאדון בעשתי:
 6 ישם דמאמם אל יעקב לאמר באם אל אדני
 7 אל עשו נגם דקו לקראתו ויאביע כמדה אלש
 8 עמו: ויהי יעקב כמאמו ויצי לו ויחזק אחדותם
 9 אדו אלו ואדמם ואדמם דהמלים לשני
 10 כמדה: ואמר אדמם עשו אל דמפשה
 11 דאחת דהפיד דהה דמפשה דשאר למפשה:
 12 ואמר יעקב אלו אבי אדמם ואלו אבי יעקב
 13 דהה האמר אל שמו ארצו למלכות ואספספמי
 14 עמי: כמדה כמל דמקום ומל דמלחמה אשר
 15 עשית אדעבדך פן כמאמו עמי אחדותו
 16 דהה ושעה דיוהו לשם כמדה: והצלי כמאמו
 17 אדו סד עשו כדאמו אלו פרימא דהפני
 18 אים על פנים: ואחיה אדמם דהשבי אספספמי
 19 ושמקו את ויעקב כול דאם אסו לא יספספמי:

26 ולא נשתינו לנשק לבני ומכתי עתה הספיק
 27 עשוי: ישאלא חי לעשות עמכם רע ואחרי
 28 אביכם אמרו: איך את לא יאמר וישכר לה מדיבר
 29 עשיריך משוב ערעו: ועתה הן וזכות
 30 פי נכמך נכססותה לבח אביך לפה נבנת אוד
 31 אלו: ויען יעקב ואמר ללבן פי ידעתי כי
 32 אכרתי פדיונול אדפנתוהי מעמי: עם אשר
 33 וקמצא אוד אלוף לא ידעתי נגד אדוטרפו לך
 34 מה עפדי בקד לך ולא ידעתי יעקב פי רחל נבנתם:
 35 ויבא לבן פארל יעקב: ובחל לאה ובחל שתי
 36 האמהות ולא מצא ויצא מואל לאה ויבא פארל
 37 רחל: ורחל לקחה אודדוטרפיה ותשכמ בסר
 38 דבמל ותשכ עולה וימשל לבן אודפל רחל
 39 ולא מצא: ויאמר אלאמה אליהו בעיני
 40 אדמי פי לא אביל לקים כפלה פי רחל נשים לי
 41 ונדפש ולא מצא אודדוטרפיה: וידע לי עקב
 42 וירכב לבן ויען יעקב ואמר ללבן מדפשש מה
 43 חשארתי פי רחל אדוטרפו: פדמשלת אודפל פלו
 44 מדפצאת מל פלדוטרפו שים כה נגד אוד
 45 ודודו: ויכרתי בין שנים: זה עשרים שטה אבלי
 46 עפק רחל ויער לא נשלו ואלו צאנה לא
 47 אלו: משה לאדוטרפו אלוך אבלי אדפשה
 48 מדי ותקטשה נבתי יום תנבתי ללה: דוטרפו
 49 ביום אבלי חוב וקרה פללה ויחדי שתי מעיני
 50 ודלי עשרים שטה בבתו עבדוהי ארבע עשרה
 51 שטה בשתי בתוה ושש שנים בצאנה ויחלף
 52 אודמשפתי עשרה מעים: לדלי אלו אבי
 53 אלו אסדום ופתי וצולוהו לי פי עתה וקם
 54 שלחתי אודעמי ואדוטרפיה פפי ראה אלוים
 55 ויכח אבשי: ויען לבן ויאמר אליעקב הפתח
 56 בתי ודפנים פל והפאן צאלי וכל אשר איה
 57 ראה לידא ומכתי מה אעשה לאה דאם או
 58 למינהו אשר לדה: ועתה לכה נכרתי בית
 59 אבי ואתה דדה לך פני ובקחי: ויקח יעקב
 60 אבן ויחקה מצבה: ויאמר יעקב לאדמי לקח
 61 אבנים ויקח אבנים ויעשורגל ואכל שם על
 62 דגלו ויקראלו לבן ים שדהא ויעקב קרא
 63 לו גלעד: ויאמר לבן דפל הנה עי פני ובקחי
 64

6 עפדי: ואתנה דעתן פי פלדוטרפו עבדתי אוד
 7 אביכו: ואביכו רחל פי דודוהי אודמשפתי
 8 עשרה מעים ולא נחט אלוים לדע עפדי:
 9 אדפיה אבד מקיים דיה שוכה ויהו כל
 10 הפאן מקיים ואדפיה אבד מקיים דיה שוכה
 11 ויהו כל הפאן עקיים: ויצל אלוים אודמקנה
 12 אביכם ויחללי: וידע עתה דאם הפאן והאם
 13 עיני וראי פחלום דיהה העפדים העלים על
 14 הפאן עקיים מקיים ודוים: ויאמר אלי מלך
 15 האלוים פדלים יעקב ואמר דמי: ויאמר שא
 16 לא ענה דאהו פלדעפדים העלים על הפאן
 17 עקיים מקיים ודוים פי וראי אוד פל אשר
 18 לבן עשה לך: אבני רחל פידאל אשר משפתי
 19 שם מצבה אשר נדוה לי שם נד עתה קם
 20 צא מןדאדמי הואת ושכ אלאדמי מלדוטרפו:
 21 ותען רחל ולאה ותאמרה לי העד לך חלק
 22 ונלה פתח אבינו: הלא נכרתי חשבתי לי
 23 פי מכרתי ואכל נסאכל אדפספסו: פי כל
 24 העשו אשר הצל אלוים מצבים לך דהא וקמתי
 25 ועתה פל אשר אבד אלוים אלוך עשה: וקם
 26 יעקב וישא אודפתי ואדוטרפיה עלדמליו:
 27 ויסג אודפל מקנהו ואת פלדכשו אשר רכש
 28 מקנה קניו אשר רכש בפסן אדם לבא אל
 29 יצחק אביו אדפה פפעו: ולבן ידע לבן אוד
 30 צאנו ויאגב רחל אודדוטרפיה אשר אביה:
 31 ויאגב יעקב אודלב לבן דאדמי על פל דודו לו
 32 פי בתי דוא: ויסח דא וכל אשר לו וקם
 33 ויעב אודדודו וישא אודפתי דו דגלעד:
 34 ויגד לבן ביום השלישי פי בתי יעקב: ויקח
 35 אדדאדמי עפוי וירחף אדוטרפו דודו שבעת ימים
 36 וירדק אודו בוד דגלעד: ויבא אלוים אל לבן
 37 דאדמי פדלים דגלדה ויאמר לו השכר לך פד
 38 תודפ עשיריך משוב ערעו: וישל לבן אוד
 39 יעקב ויעקב חקע אודדודו בוד ולבן חקע
 40 אדדאדמי בוד דגלעד: ויאמר לבן לעקב מה
 41 עשית ותאגב אודלכמי ויסג אודפתי בשמות
 42 דרכו לפה מואל לבח ותאגב אודו ולא
 43 דודוהי וואשלתו משמחה ובשמים בודו ונכפדו

ואשר יצא לה לפי יוסף לבן יוסף יצא אתו
 לנגל וישעיה מצר אשתו בראשית למצו
 ויאמר מצר את כלו ויאמר יעקב לרעהו ל
 31 מאסיה אם תעשה לי יסוד זה אשתו אשר
 צאתה אשתו אעניי בל צאתה ואם יצר
 32 משם על שזה ו יקח ושלח וכל שהיה
 במשלים ושלח וקח בעיני הנה מסו
 33 ועשרה צדקו ביום מצר ברחוק על שכי
 לטוף על אשה אשה קח ושלח בעיני היום
 34 במשלים ביום ויאמר לך הן ל הדי
 35 כדבר ו יסר ביום והוא אדחוקים
 העקום והפלאים ואת כל העיני בנקות
 והפלות על אשה לך ולרעים במשלים
 36 והן בידעו וישם ידו שלשת ימים בים
 וכן יעקב ויעקב ועה אדחוק לך הנהו
 37 ויחדל יעקב מל לכה לח ולו וסמו וסגל
 בך פעולת לבנת מסוף הלבן אשר על
 38 הפקלות ויצא אדחוקות אשר פלג ברחמים
 בש קרות היום אשר וסגן לשוח לנכח
 39 הפלג והמכה פלג לשוחו ויחזק הפלג אל
 הפקלות והפלג הפלג מקום וסגן
 40 הפקלות הפלג יעקב וסגן פלג הפלג אל עקב
 וכל היום פלג לך ולשח ל עיני לכה ולא
 41 שחם על פלג לך הנה פלג הפלג
 42 המפלות וסגן יעקב אדחוקות לעיני הפלג
 פדחים להמכה פפקלות וסגן הפלג לא
 43 ישם הנה הפקלות ללך והשחם ליעקב
 יוסף האיש מאד מאד ויחדל פלג הפלג
 44 לשוחו וסגן וסגן וסגן

לא XXXI. CAP.

1 וישמע אדחוקי בני לך לאמך לך ויעקב את
 פל אשה לביט וסגן וסגן פלג את פל
 2 הפל והנה ויחזק יעקב אדחוקי לך והנה
 3 אונטו עמו פכחל שלשום ויאמר הנה אל
 4 יעקב שוב אל ארץ אבותיו ולמלוכה והנה
 עמקו וישלח יעקב וקרא ללך וללכה השחך
 5 אל צאנו ויאמר לך ויהא אבי אדחוקי אבי
 פראש אל פכחל שלשום ואלו אבי רי

ויחד בלכה ויחד ליעקב בן ויאמר רל
 1 וצי אלוים גם שמע בלך ויחד בן עליו
 2 קאה שמו הן ויחד לך ויחד בלכה שמה
 3 רל בן שמי ליעקב ויאמר רל שפולי
 4 אלוים וספולי שפולי וספולי וספולי
 5 שמו שפולי וספולי לכה פי עמדה מלכה וספולי
 6 אדחוקה שפולי וספולי אלה ליעקב לשהו
 7 ויחד וספולי שמה לכה ליעקב בן ויאמר
 8 לכה בך וספולי אדחוקי בן ויחד וספולי
 9 שמה לכה בן שמי ליעקב ויאמר לכה
 10 פאלי פי אשחך פל וספולי אדחוקי אשחך
 11 לך וספולי פל פאדחוקים וספולי וספולי
 12 פולה וספולי אלוים אל אלה אמו ויאמר רל
 13 אל אלה וספולי ל משהו בך ויאמר לכה
 14 וספולי קדחך אדחוקי וספולי וספולי
 15 פי ויאמר רל לך וספולי וספולי וספולי
 16 וספולי בך וספולי וספולי וספולי וספולי
 17 וספולי אלה לכה ויחד וספולי ליעקב
 18 בן וספולי ויאמר לכה בן אלוים ספולי
 19 אשחוקי שפולי אשחוקי וספולי וספולי
 20 ויחד לכה ויחד בן שמי ליעקב ויאמר
 21 לכה וספולי אלוים וספולי וספולי וספולי
 22 וספולי אשחוקי פי לכה וספולי וספולי
 23 וספולי אלוים וספולי וספולי וספולי וספולי
 24 בן ויאמר אסף אלוים אדחוקי וספולי
 25 אדחוקי וספולי לכה לך הנה לך בן אשחוקי
 26 ויחד אשחוקי ויחד רל אדחוקי ויאמר יעקב
 27 אל לך שחוקי וספולי אל מקומו וספולי וספולי
 28 אדחוקי וספולי אשחוקי וספולי וספולי וספולי
 29 וספולי פי אשחוקי וספולי וספולי וספולי וספולי
 30 ויאמר אלו לך אשחוקי וספולי וספולי וספולי
 31 וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי
 32 וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי
 33 וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי
 34 וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי
 35 וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי וספולי

1 יעקב אבידחל ויאמר אנבדחש שבע שלים פדחל
 19 פדחש הקספה: ויאמר לכן טוב ויש אלהי לך
 20 כסחי אלה לאלה אדח שכה עשיו: ויעבד
 יעקב פדחל שבע שלים ויהי בשניו פדחש
 21 אדחיס פדחשו אדחיו: ויאמר יעקב אל לכן
 דכה אדחשתי פי מלא וימ האסאה אלה:
 22 ויאמר לכן אדחל אלשי פדחשו ויש כסחי:
 ויהי בשב ויהי אדחח בוי ויבא אלה אדח
 24 ויבא אלה: ויחן לכן לה אדחלשה שסחיו
 25 לאה בוי שסחיו: ויהי בשב הדחדחא לאה
 ויאמר אל לכן כדחחא עשית לי הלא פדחל
 26 עבדתי עשך ולמה ופדחיו: ויאמר לכן לא
 יעשו כן פדחמי לית הצערה לשכ הכיניה:
 27 מלא שבע את ונתנה לי גם אדחיאן בעבדה
 אדח חסב עמלי עד שבע שלים אדחח:
 28 ויש עש יעקב בן וימלא שבע את ויחל אדח
 דחל בוי ל לאשח: ויחן לכן לדחל בוי אדח
 29 בלה שסחיו לה לשסחיו: ויבא גם אדחח
 30 ויאדח גם אדחחל מלאה ויעבד עמלי עד
 שבע שלים אדחח: ויבא אלה פי שסחיה לאה
 32 ויסחח אדחחקה דחל עסחה: ויחד לאה
 ויחל בן ויחקא שכו ויחבן פי אסדה פדחח
 33 דחל בעמלי פי עסח יחבמי אלשו: ויחד עוף
 ויחל בן ויאמר פי שמי עדח פדחח
 34 אגלי ויחל גם אדחח ויחקא שכו שמי:
 ויחד עוף ויחל בן ויאמר עסח דפסם יחד
 35 אלשו אל פדחחוי ל שלשה מיס עלבן קדח
 שכו לוי: ויחד עוף ויחל בן ויאמר דפסם
 אדח אדחחיה עלבן קדח שכו יחדח
 ויחעמי מלח:

CAP. XXX. ל

1 ויחח דחל פי לא לדה לי עקב ויחקא דחל
 פדחחח ויאמר אל יעקב דחדלי מיס ויאמר
 2 אין מתי אגלי: ויחד אק יעקב פדחל ויאמר
 דחחח אלהים אגלי אשר מבע מופ פדחמי:
 3 ויאמר דחח אסח בלה פא אלה ויחל על
 4 פדח ויחבן גם אגלי מופ: ויחל אדח
 3 בלה שסחחח לאשח ויבא אלה יעקב:

20 והלא לו שם דחח לואסח: ויהי יעקב נדח
 19 לאח אסחיה אלהים עמלי ויחבלי פדח
 דחח אדח אגלי דחח ויחל לכן לאכל ויח
 21 ללשו: ושכח שלים אדחח אדח דחח
 22 לי לאלהים: ויחבן ויחח אדח שמי מופ
 דחח ביה אלהים וכל אשר ויחל עמלי
 אשחח לך:

CAP. XXIX. כט

1 ויחח יעקב דחח ויחל אדחח כדחח
 2 ויחח דחח כח פדחח דחחח שלשה עדח
 3 אן ויחח עלה פי מדחחח דחח חשק
 3 העדח ויחבן דחח עלפי הפא: ויאמר
 שפח כדחחח ויחל אדחחח מל פי
 דחח חשק אדחחחח חשח אדחחח
 4 עלפי הפא מופ: ויאמר לכן יעקב אדח
 5 מופ חח ויאמר כדחח אסחי: ויאמר לכן
 דחחח אדחחח כדחחח ויאמר דחחח
 6 ויאמר לכן חשחח ל ויאמר שלים חחח
 7 דחל בוי פחח שדחחח ויאמר הן עד דחח
 8 דחל לאשח דחחח חשק דחחח חח
 8 עשו: ויאמר לא סכל עד אשר ויאמר מל
 דחחח ויחל אדחחחח מל פי הפא דחחחח
 9 דחחח: עדפי מופ עפם ויחל אפח עד
 10 דחחח אשר לאחיה פי דחח דחח: ויחל פאסח
 דחח יעקב אדחחחל פדחחח אדח אדח ויח
 11 אן לכן אדח אפח ויש יעקב ויחל אדחחח
 12 מל פי הפא חשק אדחחח לכן אדח אפח
 חשק יעקב לדחל וישא אדחח ויחח ויח
 יעקב לדחל פי אדח אגלי דחח ויח כדחח דחח
 13 ויחח ויחח לאחיה: ויהי כשמע לכן אדח
 שמע: ויעקב כדחחח ויחח לקדחח ויחח
 ל ויחחחח ויחחחח אדחחח חסב לכן אדח
 14 כדחחחח חחח: ויאמר ל לכן אדח עמלי
 15 ויחחח אדחח וישב עמלי חחח מיס: ויאמר לכן
 ליעקב כדחחח אדחח עבדחח חחח חחח
 16 לי כדחחחחחח חחחח חחח חחח חחח חחח
 17 לאח חחח חחחחחח: ויש עמלי אדח חחח
 18 דחל דחחח ויחחחח חחח חחחח ויאמר

CAP. XXVIII. כח

1 ויצא יעקב מארץ ארץ מצרים ויבנה בית יעקב ויבנה
 2 לו ארבע קומות אשה מנסה פנעו: קום לק פנעו:
 3 אים פחה כחאל אבי אמה ונדלק משם
 4 אשה מנסה לק את אמה: ואל שדי ונדק
 5 ארץ ויחשו תרבה ודעה לקול עמים: ויתקלק
 6 ארצות אסדום לק לעשה אמה לשחור
 7 ארצות מלוח אסר עת אלים לאסדום:
 8 וישלח יעקב ארבעת בניו פנעו אים אל
 9 לבן ברפתאל האבוי אתו ויקח אים יעקב
 10 ועשו: וירא עשו פריקו ויעקב ארבעת ושלח
 11 אתו פנעו אים לקחודל משם אשה פנעו
 12 ארץ ויצא עולו לאמו לארפח אשה מנסה
 13 פנעו: וישמע יעקב אל אביו ואלאפו ויקח
 14 פנעו אים: וירא עולו פ רעה פנח פנעו
 15 בעני יעקב אביו: ויקח עולו אל שמעאל
 16 וילח את מולתו פדושמעאל בר אסדום
 17 ארץ נכות על משו לו לאשה:

ו י ט ו ס ד

18 ויצא יעקב מארץ ארץ מצרים: וישלח
 19 פמקום וילק שם פדמא השמש ויקח מאבני
 20 הפקום וישם מאשוחו וישב פמקום הדומ:
 21 ואלים הדפה סלם מצב ארצה ואליו מצנע
 22 השכימה הדפה מלאכי אלים עלים וידים פ:
 23 הדפה הדפה מצב עליו ויאמר אני הדפה אלו
 24 אסדום אביו ואליו יעקב הארץ אשר אלו שבו
 25 עליה לק אתה פה וקדקו: הדפה וקדקו פנעו
 26 הארץ פברצת פיה וקדמה וצפנה ונגפה ונכרכו
 27 קה פל משפחות האדמה וקדקו: הדפה אביו
 28 עקפו לשמוריהו בכל אשר חלקו השבותיה אל
 29 האדמה הדחת פי לא אנובה עד אשר אים
 30 עשיתו את אשר פרתיהו לק: ויקח יעקב
 31 משכנתו ויאמר אבן יש הדפה פמקום הדומ ויאבני
 32 לא דעו: וידא ויאמר מדעוהו הפקום הדפה
 33 און זה פי אים בית אלים זה שם השמים:
 34 וישבם יעקב בפנץ ויקח ארדואבן אשר שם
 35 מאשוחו וישם איהו מצבה ויקח שמן על
 36 ראשו: ויקח ארשם פמקום הדומ פודאל
 37 סלה מנסה הארץ לפיה לו דאים

1 ויצא יעקב עפים ויחשו לק לאלים וזה נביל
 2 שדף ויחשו לק בני אמה ארץ ארץ
 3 ומכרם פדף: ויה פאמר מלה יעקב לבין
 4 ארבעת ויה את עמא עמא יעקב מאת פנ
 5 יעקב אביו ועשו אלו פא מנעו: ויש
 6 פדחא מנסים ויאמר לאביו ויאמר לאביו
 7 קם אבי ויאבל מצד פל בעת תברכני משנה
 8 ויאמר לו יעקב אבי מראיה ויאמר אני פק
 9 מרף עשו: ויה יעקב ויהו גדלה עד
 10 סל ויאמר מראיהו ויה ויה צל ויאמר לו
 11 ואל כל פמקום פמקום ויאמר פמקום
 12 ויהו פמקום עולו ארדום אלו ויעקב
 13 צעה גדלה ויהו ערמא ויאמר לאביו
 14 בר מי נכרתי אבי: ויאמר פא ארץ פמקום
 15 ויקח פמקום: ויאמר רבי קא שמו יעקב
 16 ויעקב זה שמים ארבעת לק הדפה עשה
 17 לק פמקום ויאמר הארצות לו פרה: ויען
 18 יעקב ויאמר לעשו הן גדל שמתי לק ואת
 19 פל ארץ כתיב לו לעבים ויהו ויהו פמקום
 20 ויהו אלו מה אשה פני ויאמר עולו אל
 21 אבי הדמה אתה ואליו אני פכתי נכרתי
 22 אני וישא עולו לק יקח: וישן יעקב אבי
 23 ויאמר אלו דפה משמך הארץ ויהו משמך
 24 ואל השמים מעלו: ויעקב ויהו ויהו
 25 ארץ ועבד ויהו פאמר חרד וקדקו על מעל
 26 פארו: וישם עולו ארבעת על הדמה
 27 אשר פרה אביו ויאמר עולו פלז קדקו ימי אבל
 28 אבי ויהוה ארבעת ארץ ויהו לקה את
 29 דתי עולו פה תול וישלח ויקח יעקב פה
 30 ויקח ויאמר אלו דפה עולו ארץ פמקום
 31 לו לדעו: ויהו פנ שמעו פלי וקם פוד
 32 לק אל לבן אתו הדמה: וישבת עפ וים
 33 ארדום עד אשר משוכ תחת ארדום: פדשוב
 34 פארדום סוף ושכח את אשר עשית לו
 35 ושלחו לקדקו משם למה אשכל פמקום
 36 וים ארדום: ויאמר ויקח אל יעקב קדקו סוף
 37 סע פחה דח אסל קדקו אשה מנסה
 38 סלה מנסה הארץ לפיה לו דאים

1 שלש פדן יצחק אל עשו בן יצחק עשו
 2 השדה לצד צד להבאו והבנה אברהם אל
 3 עקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר
 4 אל עשו אחיך לאמר: הלאה לי צד ועשה
 5 לי מטעמים ואכלה ואסבכה לפני ידך לפני
 6 מורי: ועשה בני שמע בקול לאמר אני מצדה
 7 אחיך: לקדש את הארץ וקדולי משום שני
 8 בני עים מנחם והעשה איום מטעמים לאביך
 9 פאשר אתו: והבאת לאביך ואכל בעני אשך
 10 וסבך לפני מורי: ואמר ועקב ארבעה אמו
 11 הן עשו אחי איש שש ואבני איש חלקי:
 12 אלה יושבי אבי חדיתי בעיני כמותי
 13 והבאתו על הללה ולא סבכו: ותאמר לו אמו
 14 על קלותי בני אה שמע בקול יקח קדולי:
 15 ולך יצא ויבא לאמר ותעש אמו מטעמים
 16 פאשר אהב אביו: ותקח רבקה את בני עשו
 17 בנה הצול והכמות אמן אחיה בנות והבלש
 18 אתו עקב בנה תקטן: ואת שרת בניו והגים
 19 והפשה על ידיו ועל הלכת צאיו: ותקח
 20 את המטעמים והאדהום אשך עשתה פד
 21 יעקב בנה: ויבא אל אביו ואמר אבי ואמר
 22 דבני מי אהיה בני: ואמר ועקב אל אביו אמר
 23 עשו בכיף עשיתי פאשר דברתי אל קסימ
 24 שנה ואכלה מצולי בעבוד תברכני מטעמי:
 25 ואמר יצחק אל בני מדה מדה מצדתי למצא בני
 26 ואמר פי הקרה דדה אלהי לפני: ואמר
 27 יצחק אל עקב נשה פא ואמשה בני ואהיה זה
 28 בני עשו אמלאו: וישל עקב אל יצחק אמר
 29 ויכשורו ואמר תקל קול ועקב והגים יד
 30 עשו: ולא הפילו פידתי ידו פדו עשו אחיו
 31 שערות ויברכוהו: ואמר אהיה זה בני עשו:
 32 ואמר אביו: ואמר הנשה לי ואכלה מצד
 33 בני למען תברכה בפשי ותשש ואכל ויבא
 34 לו יין ושתו: ואמר אלהי יצחק אביו נשה פא
 35 ושגדו בני: וישל וישק לו ויהי אהיה זה
 36 פניו ויברכוהו ואמר וזה יהי עלי פדו
 37 שדה אשך פדני דהו: ותקדלו האלהים
 38 כפל השמים ומשמי הארץ ויהי ויהו:

19 פשלה את אברהם לון אביו ויחפר עברי יצחק
 20 פתח ומצא שם פא סם האים: ויהי ויש
 21 נהר עברתי יצחק לאמר לו הפום ויקרא
 22 לשדה פא עקב פי החעשק עמו: ויחפר
 23 פא אהיה ויהי גס עליה ויקרא שמה שמה:
 24 וישק מלם ויחפר פא אהיה ולא רם עליה
 25 ויקרא שמה חולדת ואמר פי עולה ודרכ
 26 דדה לו ופירט ארץ: וי על משם פא שבע:
 27 ויקרא אלהי דדה פליה דהוא ויאמר אביו אלהי
 28 אברהם אביו אל ויקרא פראתו אביו ויברכהו
 29 והדבירו אתו עקב בעני אברהם עבדו: ויבן
 30 שם מונח ויקרא בשם דדה ויחשם אהיה
 31 ומכרשם עברי יצחק פא: ואמלך הקד
 32 אלה מנהר ואחוז משה ויכול שרצמו:
 33 ויאמר אלהים יצחק מדע פא הם אלה האים
 34 שאתם אחי ותשלומו מאתכם: ויאמר
 35 הו אהיה פידתי דדה: עקב ואמר ויהי כו
 36 אלה בילוחי פיטו ויכשו וברחה בית עקב:
 37 אהיה עשה עמם רעה פאשר לא נגעתי
 38 וכאשר עשיתי עמך וקטנתי וישלחו בשלום
 39 אהיה עשה פדך דדה: וישל להם כמותה
 40 ואכלו וישתו: וישכמו בפקר וישכשו איש
 41 לאחיו וישלחו יצחק וילכו מאחי בשלום:
 42 ויהי פום דהוא ויבא עבד יצחק ויהי לו
 43 על אהיה הפא אשך חפתי ואמר לו מצאנו
 44 פום: ויקרא אהיה שבעה על בני שמדעתי
 45 פא שבע עד האים דהו: ׀ ויהי
 46 עשו פראשם שנה ויח אהיה את יודית
 47 פד פא ויהו ואת שלמה בת אהיה ויהו:
 48 ותהיו מות ויהי לצדק ויברכו: ׀

CAP. XXVII. כו

1 ויהי פדו ין יצחק ויברכו עיני מראת ויקרא
 2 את עשו: ויבן הצול ויאמר אלה בני ואמר
 3 אלה דבני: ואמר ויהי ויכשו לא דעתי
 4 סם מורי: ועשה שאת כליו חלה ומשחו
 5 צא השדה וצדה לי צדתי: ועשה לי
 6 מטעמים פאשר אהבתי הבראה לי ואכלה
 7 ויהי ח תברכה בפשי פאם אמת: ויהי קה

1 לי פאם וישבע לו וימנע את דבכדו ליעקב
 2 ויעקב נתן לעש לזבם ויתן מדשים ומכל 24
 3 ולשת ויקם וילך ויבן עשו את דבכדו: ס

CAP. XXVI. ס

1 ויהי ועב פארץ מלכו העב דראשון אשר
 2 היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
 3 פלשתים ברהו: וירא אלו דהו ויאמר אל
 4 יחד מצפיה שכן פארץ אשר אביו אלו:
 5 נה פארץ האמת והודה עשו ואבוכה פרק
 6 ולו עו אמן את כל דאצו האל הקטן והא
 7 השבעה אשר לשבעו לאברהם אביו: והפיו
 8 ארדועו ככובי השמים ונתתי לרעו את
 9 כל דאצו האל והתפרס בוועו כל פו
 10 הארץ: לעב אשר שמע אברהם בקל וישמ
 11 משמרו מצותי חסרו וחומו: וישב יצחק
 12 בגרו: וישאלו אנשי המקום לאישו ויאמר
 13 אחויו הוא פי דא לאמר אשרי פרדחמי
 14 אנשי המקום על דבקה פרשבת מראה דא:
 15 ויהי פי ארסו ל שם דמים ויאמר אבימלך
 16 מלך פלשתים בעד דהון וירא דהו יצחק
 17 מצחק את דבקה אשורו: ויקרא אבימלך ליצחק
 18 ויאמר את דהו אשתו דא ואת אמת אחויו
 19 דא ויאמר אלו יצחק פי אפרו פרדחת
 20 עליה: ויאמר אבימלך מדהאת עשית לפי
 21 כמעט שכב אוד דעם אדאשתו הובאת
 22 עליט אשום: ויצו אבימלך את מלדעם לאמר
 23 הצע פאל דהו ובאשורו מוח חמו: ויוע
 24 יצחק פארץ דהו ומצא בשטה דהו את
 25 ששים ויבכדו דהו: ויגל האש וילך דהו
 26 וגל עד פרנל ממו: ויהי מקדצאן
 27 ומקדו כל ומבדו רבו ויקרא אלו פלשתים:
 28 וכל דאצו אשר חסר עבדו אלו בימי אברהם
 29 אמו סתמים פלשתים ומלחם עשו: ויאמר
 30 אבימלך אל יצחק לך מעפט פרעמח מפפ
 31 ממו: וכלן משם יצחק וירן בגל צד
 32 וישב שבו: וישב יצחק ויחפו: אדאצו
 33 הפים אשר חסר בימי אברהם אלו ויסמרו על
 34 פלשתים אחיו מוח אברהם ויקרא לן פידאל

1 חו לשפח קבו אברהם וסודו אשורו ויהי אחיו
 2 מוח אברהם ויברך אלזם אדאצו פו וישב
 3 יצחק עם פאר ליו וחו ס

4 והלה הולדת ישמעאל בראבדם אשר הלה
 5 דער הפצות שסחה שרה לאברהם והלה
 6 שמחה בני ישמעאל בשמים לחלוחם בכו
 7 יסעאל כחית וקד והדמל ומקמו: ומשמע
 8 ודמור ומסאו: חוד וחילא וסר פש וקמרו:
 9 אלה רם בני ישמעאל והלה שמום בפצדים
 10 ובסודום שנים עשר שנים לאפוסו: והלה
 11 שמו דא ישמעאל מוח שרה ואלשים שרה ושבע
 12 שנים ותרע ומוח ויאמר אל עמיו: וישבע
 13 סתילה ערשור אשר על פני מצרים פאכה
 14 אפדה על פני כל אחיו פלו:

ס ס ס

1 והלה הולדת יצחק בראבדם אברהם הולד
 2 אדאצו: ויהי יצחק בראבדים שרה
 3 שחור אדדבקה ברחמאל ופלו כפון אים
 4 אדח לכו דאפיו ל לאשורו ויעת יצחק
 5 ויהי לבנה אשורו פי ערה דא ויעת
 6 על דהו ויעד רבקה אשורו: ויהי צפן בפנים
 7 ערה ויאמר אסרן לפה דה אביו וילך
 8 פלוש אדדדדו: ויאמר דהו לה שני נים
 9 בסתו ושני לאפוס מפפן פרו לאם מלאם
 10 אמו רב יעב צערו: ומלא ימה ללח
 11 דהו חובם בבסמו: ויצא דראשון אדמו
 12 על ספרת שער וקרא שמו עשו: ואחור
 13 ק יחא אחו ויהי אדח בעקב עשו וקרא
 14 שמו יעקב ויצחק בראבדים שרה בלח אים
 15 ויעל דשטים ויהי עשו אש יע צד אש
 16 שרה ויעב אש רם ישב אדלים: ויאבד יצחק
 17 אדעשו פי צד פשו דבקה אדכח אד עכו:
 18 ויהי יעב סד ויחא עשו מן השדה דא
 19 ערו: ויאמר עשו אל יעקב הלשמנו נא מן
 20 האים האים דהו פי ערו אביו על פן ער
 21 אים אדום: ויאמר יעקב סכה כיום את
 22 פדהו לו: ויאמר עשו דהו אביו הילך
 23 לכת ופדהו לו בדהו: ויאמר יעקב והשבעה

55 ואמר שרונה לאמר: ואמר אברהם אברהם ואלהה ישב
 56 דבש ארשימם או עשור אתך תלך: ואמר
 אלהם אל תאמר: ואלהה תלך תפי
 57 שרונה ואלהה לאמר: ואמר נקרא לנער
 58 ומשאלה אידשהו: וקרא לרבקה ואמר
 אלהה והלכי שרונה והי וואמר אלהו
 ושלח ארדבקה אתום ואתמקתה ואת
 60 עבד אברהם ואתאששו: וימיס ארדבקה
 וואמר לה אחרט את דני לאמר רבקה ויילש
 61 ויקח את שני סאזו: ויקם רבקה ושרונה
 ותרבמה עלדבמלים והלכה אתו ויאשו
 62 העבד ארדבקה ואלו: ויצק בא משרא
 63 פאר מז רח ורא ישב פאר רבנ: ויצא
 יצק לשח בשדה לסח שב וישא עיניו
 64 ורא ויהי נמלים באים: וישא רבקה את
 עינה ויהי ארדבקה וחפל מעל רבמל:
 65 ויאמר אל העבד מידאש ויהוה ואלו
 בשדה לקראט וואמר העבד רח אלו ויהי
 66 העניף ורחמם: ויסר העבד לצדק את כל
 67 הדמים אשר עשה: ויהי יצק ויהוה
 סרה אלו ויקח ארדבקה ושרו ל אשה
 ויהיה ויקם יצק אתו אמר ס

CAP. XXV. סה

1 ויקח אברהם ויקח אשה לשמה קטורה: והלך
 2 ל ארמון: ואתקטן: ואתמון: ואתמון
 3 ואתישכן: ואתשחו: ויקטן לך אדשכא
 4 ואתדון: ונני דן ויהי אשהם ולשם ואמם:
 5 ונני מון עשה עשר הלוך ואבידע ואלעשה
 6 פלאה פני קטורה: ויהי אמהם אדפל
 7 אשרו לצדק: ולכני השלשים אשר לאמהם
 8 נתן אמהם מנתו וישלחם מעל יצק פל
 9 בעדפוי קמה אל ארץ קום: ואלה ימי
 10 שגרו אמהם אשרו מנת שנה ושבעים
 11 שנה וחמש שנים: ותוע ויח אמהם בשנה
 12 סבה וכן ושבע ויאסף אל עמו: וקטרה
 13 אלו יצק וישמעאל פלו אל משה המכילה
 14 אל שרה עתן פן צור: והיו אשר על פני
 15 מוראו: והשנה אשר קמה אמהם מנת פני

88 ויעדום השפחה ונמלים ודמיו: והלו סרה
 אשה אלו פן לאמר אתה וקמה ויחל את
 37 פל אשורו: וישבעני אתו לאמר לארדבקה
 אשה לכלי מפתח רבנני אשר אנכי ישב
 38 פארני: אמלא אל פתאבתי ואל
 39 משפחתי ולקחת אשה לנני: וואמר אל
 40 אתו אלי לרדבקה והאשה אתו: וואמר
 אלו ויהי אשר דרדבקהו לפני שלח מלאכו
 אהף והצלית דרדק ולקחת אשה לנני
 41 משפחתי ומכח אביו: או תפקה מאלו פני
 תשא אל משפחתי ואמלא ואלו קו ויהי
 42 נני מאלו: וואמר האם אל העניף ואלו יהוה
 אלו אתו אמהם אדשקה נא מצלח דפי
 43 אשר אנכי הלוך עליה: והי אנכי כנב
 עליען המים ויהי העלמה והאמה לשאב
 44 ואמרתי אליה השקיתי נא מעטמים מברך:
 45 וואמרתי אלי נסאמה שרונה נתן למלוך אשאב
 46 היא האשה אשר דבית יהוה לבראיתי: אלי
 סתם אכלה לרפ אל לפי יהוה רבקה יצאת
 וקמה על שכמה ויחד העיקר והשאב וואמר
 46 אליה השקיתי נא: ויאמר ויחד פדה מעליה
 ויאמר שרונה נתן למלוך אשקה והאשת נתן
 47 והמלים השקתה: והשאל אלה וואמר פדמי
 אלו ויאמר פדפתאל פן כלור אשר ליהוה
 מלכה ואשם דבום על אשה והצמחים על יהוה:
 48 ואלו האשתות ליהוה וואמר ארדבקה אלו
 אלו אמהם אשר המני פדק אמת לקוח
 49 ארדבקה אתו אלו לנני: ועשה אבישכם
 עשים חס ואת אדאדתי והי ל ואמלא
 50 הניח לי ואספה עלימן או על שמאלו: ויגן
 לכן ונתאל ויאמר מידה יצא דרדק לא
 51 ככל ופני אלוך נע ארסנו: והי ארדבקה
 לפקח קו וקו ויהי אשה לכן אלוך פאשר
 52 דפי יהוה: ויהי פאשר שמע עבד אמהם
 53 ארדבקהו וישתחו ארצה ליהוה: ויצא
 העבד פל כסף וכלו ויהי ויגים ויהי לרבקה
 54 והגלתו נתן לשרה ואמהו: ויאמר וישוה
 4 היא והאשים אשר עשו ואלים ויקמו בפל

בראשית חיי שרה כד מו

14 וקבל אלשי העיר לצאת לשאת מיס: והיה
 15 ה' ש' אשר אמר אלה הרמא כדן ומאשה
 16 ואמה שיה ונבדמלוק אהיקה איהו הכות
 17 לעבדו לזולת זה: אלה פר עשית וזכר עם איתי:
 18 ויהי רחא מרם פלה ליה הזה רבקה לצאת
 19 אשר עדה לכתאל פרמלה אשר סוד איה
 20 איהם וכדה על שכמה: וה' ש' טת מרהל
 21 מאו בתולה ואיש לא יעשה ויהי העיטה והמלא
 22 כדה ותעל: וירץ העבד לקאתה ואמר
 23 דבמאיתי נא מעטרמים מבדד: ותאמר שרה
 24 איתי והמזד ויהי פדה פדה עליה ותשקדי:
 25 ותבל להשקוד ותאמר גם למלוק אשאב עד
 26 אכפלו לשות: והמזד ותש' פדה אל השקוד
 27 ותרץ עד אל הוצא לשאת ותשאב לכל צמלו:
 28 והאיש משתאה לה מחילש ליעת העלית יהיה
 29 דרפ אמלא: ויהי פאמר פלו הנמלים לשות
 30 ויקח האיש סם וזב בקע משקל ושני צמדים
 31 על יתיה עשדה וזב משקלם: ואמר בדימי
 32 את הדין נא לי ה'ש בית אביך מקום לני לני:
 33 ותאמר אלו בת פתאל אבני פרמלה אשר ידה
 34 לסוד: ותאמר אלו בסתק גם מספוא רב
 35 עמז גם מקום לני: וקח האיש ושחוד
 36 ליהו: ואמר פרק יהיה אלו איתי איהם
 37 אשר לא יעזב חסו ואמרו מעם איתי אבני
 38 פרק טתי יהיה בית איתי איתי: ותרץ רבע'
 39 ותפז לבית אמה פדמים האלה: ותבקה אח
 40 לשמ לב ותרץ לני אל האיש החוצה אל העין:
 41 ויהי פרות איהם ואת הצמדים על יתיה
 42 אחתו וכשמעו את דיבר' רב קק אחתו לאמר
 43 כהדפר אל האיש ונבא אל האיש והיה עמד
 44 על הצמלים על העין: ואמר פוא פרק יהיה
 45 למה תעמד פיוץ ואבלי פניתי הפית ומקם
 46 לנמלים: ונבא האיש הפיתה ויפתח הנמלים
 47 ויתן תבן ומספוא לנמלים ומים לרחץ רגליו
 48 ותבל האשים אשר איתי: וישם לפניו לאכל
 49 ואמר לא אכל עד אמד פרותי דמי ואמר דפי:
 50 ואמר עבד איהם אבני: והיה פרק איה
 51 איתי מאו ויגיל ויחילו צאן ובעל וכספי וזב

10 שמה: ויש שרון אדאקדם לאמר לו:
 11 איתי שכמי ארץ ארבע מאה שקל כסף פני
 12 תיקו כד יהא ואת מרזק קי: והאמר איהם
 13 אל שרון וישל איהם לשון אדהיקה אשר
 14 דפי פאמי בניהו ארבע מאה שקל כסף עם
 15 לסוד: ויקם ושה שרון אשר בפכלה אשר
 16 לשני מצורא השלה והמשה אשרם וכל העין
 17 אשר בשלה אשר בכל נבל סביב: לאיהם
 18 לכמה לשני בניהו כל פא ששערו:
 19 ואת דיק קם איהם אדשה אשר אל
 20 משלת שדה הפכלה על פני מצרא הוא חתון
 21 פא ארץ כנען: ויקם השלה והמשה אשרם
 22 לאיהם לא חזרתקם מאו בניהו: ס

CAP. XXIV. כד

1 איהם וקו פא פמים יהיה פרק איהם
 2 כמל: ואמר איהם אל עבד וקו פלו הפשל
 3 פל אשר לו שים סא ידו תחת רכבי: ואשפיק
 4 פדה אלו השמים ואלו הארץ אשר לא יתקח
 5 אשה לכל מבית הפכלה אשר אבני וישב בקר:
 6 פ אל ארצי ואל מלותי תלך ולקחת אשה
 7 לבי לצחק: ואמר אלו העבד אלו לא רחמיה
 8 האשה לכת איתי אל הארץ הזאת והאיש
 9 אשב אתי בקו אל הארץ אשר צאת משם:
 10 אמר אלו איהם השמר לו פת השבי איתי
 11 שמה: יהיה אלו השמים אשר לקחי מבית
 12 אבי ומאמר מלותי ואשר דפלי ואשר לשער
 13 לי לאמר לורעו את אדהיקה הזאת הוא
 14 ישלח מלאכי לפניו ולקחת אשה לבני משם:
 15 ואם לא תאמר האשה לכת אתי וקלית
 16 מבשרי ואתו איתי לא חשב שמה: וישם
 17 העבד איתו תחת ידו איהם איתו וישבע
 18 לי על ידיו הזה: וישח העבד עשדה נמלים
 19 סכמל איתי וקח וכלסוב איתי פרו ויקם
 20 ויקח אל איהם ספים אל עי סודו: וברך
 21 דמלים מתוך לעי אל פא המים לעת טוב
 22 לו מע צאת השאבת: ואמר ויהיה אלו איתי
 23 איהם הקדמא לשני האם ועשדה יקם עם
 24 איתי איהם: וה' אבני מצב על עין המים

17 פִּרְעוֹן אִמְרָה וְהָיָה אֲרָפָה אֲדֹנָיְךָ כִּי כָתֹב
 הַשָּׁמַיִם וְכִלְיָ אֲשֶׁר עַל-שָׁמַיִם הֵם וְיִשְׁרָאֵל
 18 אֵת שֵׁשׁ אֲמָרוֹ: וְהִתְבַּרַּךְ בְּרִשְׁתּוֹ כִּי לֹא הָרַץ
 לֵבָב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּלִי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָם אֶל-
 19 נַעֲשִׂי וַיִּקְרָא וְלֹכֵחַ יִחְזֹק אֶל-פִּי שִׁבְעָה וְיִשְׁבַּע
 אַבְרָם בְּפִי שִׁבְעָה: ד

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵד אַבְרָם לְאִמּוֹ
 20 דֵּבָרָה לְיָהוָה מִלִּפְנֵי נְבִיאָהּ בְּעֵם לְטוֹר אֲדָמָה:
 אֲדָמָה בְּכֹחַ וְאֲדָמָה אֲחִי וְאֲדָמָה אִמִּי
 21 אִתּוֹ: וְאֲדָמָה בְּשׁוֹר וְאֲדָמָה וְאֲדָמָה לְשׁוֹר וְאֲדָמָה
 22 וְאֵת פְּרִיָּהּ: וְהִתְחַלַּל לֵךְ אֲדָמָה שְׂמֵכָה
 23 אֵלֶּה לְיָהוָה מִלִּפְנֵי לְטוֹר אֲדָמָה: וְשִׁמְשׁוֹ
 24 וְשִׁמְשׁוֹ רֵאשִׁית וְהִלְלֵךְ נְסִיָּהּ אֲדָמָה וְאֲדָמָה
 וְאֲדָמָה וְאֲדָמָה:

ד ס ס ה 6
 CAP. XXIII. כב

וַיְהִי וַיָּבֵד מֵאֵה שָׁמַיִם וְשָׁמַיִם שְׁבַע וְשִׁבְעָה
 1 שָׁמַיִם שְׁבַע שָׁמַיִם: וְהָיָה שְׁבַע שָׁמַיִם
 2 אֲרָפָה וְהָיָה אֲרָפָה בְּעֵם וְהָיָה אֲרָפָה לְשִׁבְעָה
 3 לְשָׁמַיִם וְלִבְנֵיהֶם: וַיִּקְרָא אַבְרָם מִלִּפְנֵי מֵוֹ
 4 וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 5 חֵטְא לִי אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 6 וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה
 7 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 8 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 9 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 10 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 11 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 12 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 13 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 14 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 15 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר
 16 לְטוֹר אֲדָמָה לְטוֹר: וְהָיָה אֲרָפָה לְטוֹר

33 צִבְיָה וְשִׁבְעָה אֲרָפָה פְּלִשְׁתִּים: וְשִׁבְעָה אֲרָפָה
 34 וַיִּבְרַךְ אַבְרָם בְּרִשְׁתּוֹ פְּלִשְׁתִּים יָמֵם בְּעֵם: ס

CAP. XXII. כב

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּה הִמְלִיךָ נֶפֶשׁ אֲחִי
 אַבְרָם וְיִצְחָק אֵלָיו אַבְרָם וְיִצְחָק דָּבָר:
 2 וְיִצְחָק קָדַם אֲדָמָה אֲדָמָה אֲדָמָה אֲדָמָה
 אֲדָמָה וְיִצְחָק לֹא אֲרָפָה וְהָיָה שֵׁם
 3 לְעֵלָה עַל אֲחֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲמַר אֲלֵיךָ: וְשִׁבְעָה
 אַבְרָם בְּפִי: וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 4 נַעֲשִׂי אֵלָיו וְיִתְחַלַּל בְּפִי וְיִתְחַלַּל עַל עֵלָה וְיִתְחַלַּל
 5 וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה אֲדָמָה וְהָיָה אֲדָמָה וְהָיָה אֲדָמָה
 6 לְטוֹר פֶּה עַל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל מִלִּפְנֵי עַד-יָהוָה
 7 וְיִתְחַלַּל וְיִתְחַלַּל אֲלֵיכֶם: וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה אֲדָמָה
 8 עַל עֵלָה וְשֵׁם עַל אֲדָמָה בְּפִי וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 9 רֵאשִׁית וְיִתְחַלַּל וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 10 וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה אֲדָמָה אֲדָמָה אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 11 אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 12 וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 13 אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 14 וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 15 וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה
 16 וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה וְיִתְחַלַּל אֲדָמָה

בראשית וירא כא

יג

12 על אדום בנו: ואמר אלזים אל אברהם אל
 דע בעליך על ידי פע ועל אברהם כל אשר ואמר
 אלהי שרה שמע בקולה כי בתולה היא לה וע:
 13 וגם את בן האמה לנוו אשימנו כי ירשנו הוא:
 14 ותשם אברהם בפניו ויקדו להם והמת למס
 15 ויתן אברהם שם על שכימה ואת הדל
 16 ושלחה תלך ותלע במדבר פאר שבע: וכלו
 17 הפים מן הדומת ותשלך את הדל וחתה את
 18 השינים: ותלך ותשב לה מפני הדל במסותו
 19 לשת כי אמה אל אמה במתה הדל ותשב
 20 מפני ותשא את קולה ותקח: ושמע אלזים
 21 את קול דברו וקרא מאן אלזים: ואת דבר מן
 22 השמים ואמר לה מה לך דבר אל תחרא כי
 23 שמע אלזים אל קול דבר האשר הואלשם:
 24 קמי שא את דברש והחזיק את ידך פו פרטני
 25 גדול אשימנו: ויש קח אלזים את בעליה ותרא
 26 פאר מים ותלך ותמלא את הדומת מים ותשק
 27 את דברש: וירד אלזים את דברש ותגל ותשב
 28 במדבר וירד רבה קשת: ושם במדבר פארן
 29 ותקדלו אפי אשה מאן מצרים: פ
 30 וירד בשת הירא ואמר אבימלך ויפיל לו שר צבאו
 31 אל אברהם לאמר אלזים עמך בכל אשר אתה
 32 עשה: ועשה השכנה לו באלזים וזה אמר
 33 תשלך לי ולמי ונכבתי פלזם אשר עשיתי עמך
 34 תעשה עמלי ועם דברי אשר נרתה בה: ואמר
 35 אברהם אכני אשבע: ותכח אברהם את
 36 אבימלך על אדום פאר הפים אשר גזלו עבדי
 37 אבימלך: ואמר אבימלך לא ידעתי מי עשה
 38 את הדבר הזה וגם איהו לא ידברתי לו וגם אכני
 39 לא שמעתי בלתי האם: ויקח אברהם צאן ונקד
 40 ויתן לאבימלך וכרתו שנים פיות: והצב
 41 אברהם את שבע פגשות הצאן לבדוק: ואמר
 42 אבימלך אל אברהם מה דבר שבע פגשות
 43 האלה אשר הצבת לבעה: ואמר כי את שבע
 44 פגשות תפח מצוי בעבל תחידה לעדה כי
 45 חפרתי את היפא האמת: על כן קרא לפגם
 46 והוא פאר שבע פי שם לשבעו שנים: וכתרו
 47 ביתו במת שבע ויקם אבימלך ויפיל שר

8 אשר לו: ותשם אבימלך בפני וקרא לכל
 9 עבדיו וידבר את פלזיהם האלה פאזיהם
 10 וירא דבשנים מאו: וקרא אבימלך לאברהם
 11 ואמר לו מה עשית לי ומדחפתי קי פו
 12 וכתבתי עלי ועל מלכותי הטאה גדלה מעשים
 13 אשר לא יעשו עשית עמלי: ואמר אבימלך
 14 אל אברהם מה רואני פי עשית את הדבר הזה:
 15 ואמר אברהם כי אלהי וק את דברא אלזים
 16 פפגם הזה ודעתי על דבר אשתי: וגם
 17 אמרה אלהי בת אבי ורא את לא בתאמי ותוד
 18 לי לאשה: ויהי כאשר דברו אלו אלהים
 19 לפת אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי
 20 אל כל דברים אשר נשא לפני אבי ואת
 21 דבר: ויקח אבימלך צאן וקדו ועבדים ושפחה
 22 וקח לאברהם ושב לו את שרה אשתי: ואמר
 23 אבימלך דבר אצתי לפתך בפאר בעיניך שב:
 24 ולשרה אמר דבר נחמי אלק כפי לאדוק דבר
 25 דבר קי פגשות ענים לכל אשר איתך ותח
 26 ותחתי: ותשל אברהם אל אלהים ורפא
 27 אלזים את אבימלך ואת אשתי והחיותו ואלו:
 28 כי יצא עפר ידיו בעד פלזים לבית אבימלך
 29 על דבר שרה אשת אברהם: פ

CAP. XXI. כא

1 ויהי פקד את שרה כאשר אמר ויעש דבר
 2 לשרה כאשר דבר: ותוד ותלך שרה לאברהם
 3 בן חסדי לפת אשר דבר אלו אלזים: וקרא
 4 אברהם את שם פו הפלזי אשר אלהו
 5 אלהי יתקו: וקח אברהם את צדוק פו פו שמת
 6 מים פאשר צדו אלו אלזים: ואברהם פו
 7 פמת שנה בדדלו לו את יצחק בנו: והאמר
 8 שרה צדוק עשה לי אלזים כל השמע וצדוק לי:
 9 ואמר מי מלל לאברהם הינקה בנים שרה פו
 10 מלתי פו לקחי: ותגל דבר ונצל ועש
 11 אברהם משתה נזול מים הנצל את צדוק:
 12 ותרא שרה את פדוקו הפגות אשר ילה
 13 לאברהם מצדוק: ותאמר לאברהם גש האמה
 14 נאמי ואת צדוקה פי לא ידע פו דבר האמת
 15 האמת ואת צדוק: וירד הדבר מאו בשני אברהם

27 מצותיו ותקח צינור מלח: וישבם אברהם בצפר
 28 ארבעים יום: וישב אברהם אל שרה: וישקף
 על שרץ סוס וסודה ועל כל שרץ ארץ והפך וירא
 29 והנה עלה קיסר הארץ קיסר הכנען: והנה
 בשחת אלהים את עמי הפך ויפגז אלהים את
 אברהם וישלח את לט מחוץ ודומם בסיני את
 30 השנים אשר ישב בהן לט: ויגל לט משער
 וישב בהר ושרץ בחזו עמו כי רח לשבח פוער
 31 וישב במערה הוא ושתי בתו: והאמר הפכיה
 אל תפציה אביני וכן ואיש יין פארץ לבוא
 עליו בדרך בל הארץ: לכה לשקה את אביני
 32 ויין ולשקה עמו וסדה מאביני וע: והשקן
 את אביניו ויין בלילה הוא ותבא הפכיה
 33 ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקמיה:
 34 והיו מצותח ותאמר הפכיה אל תפציה וך
 שכבתי אמש את אבי משקף יין בסדה וסדה
 35 שכבתי עמו וסדה מאביני וע: ותשקן גם
 בלילה והוא את אביניו ויין ותבם הפציה
 36 ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמיה: ותתקן
 37 שתי בתולות מאביניו: ותגלו הפכיה בן
 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום:
 38 והצפיה בסדה ולידה בן ותקרא שמו פרעפי
 הוא אבי פרעפון עד היום: ם

CAP. XX. כ

1 וישב משבם אברהם ארצה הנגב וישב בירקוש
 2 ובין שרי ויער פטר: ויאמר אברהם אל שרה
 אשתו אחתי והיא וישלח אבימלך מלך גר וישק
 3 את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך בחלום
 4 והגילה ואמר לו הנה מת על האשה אשר לך
 5 והוא בעלך בעל: ואבימלך לא קרב אליה
 6 ויאמר אלהים אל אבימלך בלילה: הלא היא
 7 אשתך אחתי היא והיא גם היא אמה אורי
 8 היא פחם לבני ומקנן פפי עשיתי זאת: ויאמר
 9 אלהי האלהים בחלום גם אכלי העמי כי בחם
 10 לבבה עשיתי זאת ואורשתי בסדכי אחרת מחם
 11 לו על בן לא יתחתקו לבני אלה: ועשה השבן
 12 אשתו ואיש בירבא הוא ויפגז בשרץ ויהי
 13 ואסרתי משבן וע פרטח ומתו אשה וכל

8 בנות אשר לא ידעו איש אציהתא אחר
 אלהם ועמל לך פגזב בעיניכם רק לאשים
 9 האל אלהי עמי וכו פירעלך פא פל לרז:
 10 ויאמר ו גשדולה ויאמר האחד פאלעל
 11 וישפט שפוט עמה מע קי מהם והצדו באיש
 12 בלם מהו וישלש לשפן ובלת: וישלחו האשים
 13 אדילים ויבאו אדילט אלהם הפניה ואת
 14 הלת סרה: ואת האשים אשר פתח הלת
 15 הבר פסולים מקטן ועד גדול תלא למצא
 16 הפתח: ויאמר האשים אל לט עד מרזק פה
 17 חתו ונכחו ונלחו וכל אשר לך בעד והצא מך
 18 המס: פר משתחם אלו את אד המס הזה
 19 פירגלה צעקם אד הפי הנה ושלחו הנה
 20 לשחיה: וצא לט ודפן ו אלהי חמך ו לקח
 21 בתו ויאמר קמו צאו מרד המס הזה פר
 22 משחת הנה אחר העיר הנה כמצוק עמי
 23 וחזו: וכמו השוד עלה ויאצו האלמים
 24 בלם לאבי קם לך את אשתו ואת שתי
 25 בתותי הנמצאות פר חספה בען העיר:
 26 ותבוקמה ויחזיקו האשים פדו ובד אשו
 27 ובד שתי בתו פחמל הנה עלו וצאה
 28 ויחזו מחוץ לעיר: והיו כדצפים אדם
 29 הצופה ויאמר המלם על המסו אל תשט אחר
 30 ולא תעמו בכל הדבר הנה המלם פר חספה:
 31 ויאמר לט אלהם אליה ארע: והנה מצא
 32 עבדך וכו בעיניו ותגל חסדך אשר עשית
 33 עמי ליתוח אד נשט ואכל לא אכל להמלם
 34 הנה פר חספה הנה וכו: והנה לא העיר
 35 היות קרה לטם שעה הוא מצער אמלטה
 36 פא שעה הלא מצער הוא והנה נשט: ויאמר
 37 אלי הנה משאד סדך גם לרז הזה לבתי
 38 הדבי אחר העיר אשר דתת: מרז המלם
 39 שעה כי לא אכל לעשית דבר עד מהו שעה
 40 עלך קרא שם העיר צער: הששט וצא על
 41 הארץ ולט פא צעה: והנה המסו על סוס
 42 ועל עמרה פסית ואש מאח הנה מרד המס:
 43 והנה את הערים האל ואת בל הדבר ואת כל
 44 הערים וצמח החרמה: ותבט אשתו

ד ט ו א ב
CAP. XVIII. יד

1 וַיְהִי אֲזַי אֵלֶּיךָ יְהוָה בְּאֵלֶיךָ מִרְאָה וְהוּא יֹשֵׁב פְּתֵיךָ
 2 הַיְהִי אֲזַי פְּתֹם הָאֵם וְהָאֵם עִמָּךְ וְהוּא יְהוָה וְהוּא
 3 יִשְׁמַע אֱלֹהִים כְּפִיךָ עַל חַיֵּיךָ וְיִרְצֶךָ לְקַרְוֹתֶיךָ
 4 כְּסִפְוֹת הַיְהוָה וְשִׁפְחוּ אֲרָצָהּ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
 5 אֲבִיךָ מִצְוֵיךָ יְהוָה בְּעִשְׂוֹךְ אֱלֹהִים חֲשֵׁב מִעַל
 6 עֲבָדָה יִשְׁרָאֵל מִעַד מִיִּם וְהִצֵּי תַלְמִיךָ הַיְהוָה
 7 לְחַיֵּיךָ הָעֵצָה וְהַקְּדִיחַ פִּתְוֹלִים וְסִעֵדוּ לְבָבְךָ אֲדֹנָי
 8 הַעֲלֵה כִּי עַל כֵּן עָבַדְתִּים עַל עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר כֵּן
 9 הָעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיִּמְדוּ אֲבֹתֶיךָ הַיְהוָה
 10 אֶל שְׂרָה וַיֹּאמֶר מִדְּבַר שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֹלֶת
 11 : לִשְׁשֵׁי נַעֲמֵי עַמֻּת וְהִלְהִיבְךָ יְהוָה אֲבֹתֶיךָ
 12 יִשְׂרָאֵל כִּי דִבַּרְתָּ יְהוָה וַיִּשָׁב וַיִּתֵּן אֶל־דָּבָר וַיִּמְדוּ
 13 לְנִשְׂיָת אֲדֹנָי : יִשְׂרָאֵל הַמֵּאָה הַזֹּאת וְיִדְבַּר
 14 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לְבָרְכָם הַיְהוָה עֲלֵיהֶם וַיִּתֵּן
 15 הַנֶּזֶק וַיִּמְכְּלוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁר־הָיָה
 16 וַיֹּאמֶר דַּבֵּר כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וַיֹּאמֶר שׂוֹב אֲשׁוֹב אֵלֶיךָ
 17 בְּעַת הַזֶּה וְהִדְבַּרְתָּ לְנִשְׂיָת אֲשֶׁר־הָיָה שְׂמַעְתָּ
 18 וַיִּתֵּן הַיְהוָה וְהוּא אֲדֹנָי וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 19 שָׁמַע בְּיָמֵיךָ חַיִּים חַיִּים לְחַיֵּיךָ לְשָׂרָה אִמְךָ כַּאֲשֶׁר
 20 וַיִּשְׁמַע שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אֲחִי מָלַךְ וְהָיָה לִי
 21 כִּי־הָיָה וַיִּתֵּן וְכֵן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֲבֹתֶיךָ לֵפָנֶיךָ
 22 הַיְהוָה שָׂרָה וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֲמַנְתָּ אֵל וַיִּתֵּן
 23 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה מִדְּבַר דָּבָר לְמַעַן אֲשׁוֹב אֵלֶיךָ
 24 בְּעַת הַזֶּה וְהַיְהוָה כֵּן וַיִּבְרַח שָׂרָה וְהַיְהוָה לֵאמֹר
 25 לֹא צִדְקָתִי פִּי דָבָר וַיֹּאמֶר וְלֹא פִּי צִדְקָתִי
 26 וְיִשְׂרָאֵל מִשֵּׁם הַיְהוָה וַיִּשְׁקָפוּ עַל־שֵׁמֶךָ סוֹם
 27 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה עִמָּךְ לְשָׁלוֹם וְהַיְהוָה אֲמַר הַמְכַסֶּה
 28 אֵיךְ אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֵיךְ עָשָׂה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה הוּא
 29 יְהוָה לֵאמֹר וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה כִּי פִּי הַיְהוָה
 30 פִּי הַיְהוָה לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְחָק אֲדַבְּרֵנּוּ וְהַיְהוָה
 31 בְּחַיֵּיךָ עֲלֵיךָ וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 32 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 33 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה

23 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים עֲשֵׂי עַבְדְּךָ לִמְנַי יְהוָה וְהַיְהוָה אֲבֹתֶיךָ
 24 וַיֹּאמֶר הַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 25 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 26 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 27 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 28 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 29 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 30 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 31 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 32 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 33 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה

CAP. XIX. יט

1 וַיְהִי אֲזַי הַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 2 בְּשִׁשְׁסָדָס וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 3 אֲשֶׁם אֲרָצָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 4 אֶל־כִּי עָבַדְתִּים וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 5 הַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 6 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 7 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 8 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 9 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 10 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 11 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 12 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 13 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 14 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 15 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 16 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 17 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 18 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 19 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 20 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 21 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 22 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 23 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 24 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 25 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 26 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 27 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 28 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 29 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 30 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 31 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 32 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה
 33 וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה וְהַיְהוָה

8 לַדָּוָה לֵךְ לְאֵלֶיךָ וְלִדְבַר אֲדֹנָיִךְ וְנִסְתַּחֲוֶה לְךָ
 וְלִדְבַר אֲדֹנָיִךְ אִתּוֹ אֲרָץ מִנְחָה אֵת כָּל־אֲרָץ
 9 כְּנָעַן לְאֵחֶיךָ שְׁלֹמֹה וְהֵינִי לְעַם אֲלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר
 אֲלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וַאֲחֵיהָ אֵת פִּירֵיהֶם תִּשְׁמָר׃ וַאֲחֵיהָ
 10 וְהִנֵּה אֲדֹנָיִךְ לְדָוָה׃ וְאַתּוֹ פִּירֵי אִשְׁרָתְךָ תִּשְׁמָר׃
 בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם וּבֵין דְּבַר אֲדֹנָיִךְ הַזֶּה לָכֵן כָּל־
 11 זָכָר׃ וְיִמְלֹאֲם אֵת בְּשָׂרְךָ שְׂרָפִים וְהָיָה לְאֵחֶיךָ
 12 פִּירֵיהֶם בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם׃ וְהָרַשְׁמַת וַיִּמָּס וַיָּמָל לָכֵן
 כָּל־זָכָר לְדָוָהיָם יָלַד בֵּית וּמִקְנֵה בְּכֹרֵי כָּל־כָּרִי
 13 לְכָר אִשְׁרָתָא לֹא מִדְּבַר דָּוָה׃ הַזֶּה׃ וַיָּמָל יָלַד
 בֵּיתוֹ וּמִקְנֵה כִּסְפֹה וְהָיָה בֵּיתוֹ בְּבָרְכִים
 14 לְבֵית שְׁלֹמֹה׃ וַיָּמָל׃ זָכָר אִשְׁרָתָא לֹא־יָמָל אִתּוֹ
 15 פִּירֵיהֶם הַרְבֵּי׃ ׀ וַיֹּאמֶר אֲלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
 שְׂרֵי אֲשֵׁתְךָ לֹא־חֲקָרָה אֵת־שְׁמִי שְׂרֵי כִי שָׂרָה
 16 שְׁמִי׃ וּבְרַכְתִּי אֲלֵיהֶם וְגַם נִתְּנִי מִמֶּנָּה לָךְ בֵּן
 וּבְרַכְוִיהָ וְהָיָה לְטִים מִלְכֵי עַמִּים מִכְּפֵי־הָרִי׃
 17 וַיִּשַׁל אַבְרָהָם עַל־פְּנֵי יִצְחָק וַיֹּאמֶר בְּלֹא הַגְּבֹן
 מִאֵד שָׂרָה יָלַד וְאִם־שָׂרָה הִבְרִיתִישְׁעִים שָׂרָה
 18 חֵלֶל׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הַאֲלֹהִים לֹא־יִשְׁמָעֵאל
 19 הָיָה לְשִׁמְךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֹהִים אֲבֵל שָׂרָה אֲשֵׁרָה
 יָלַדָה לָךְ בֵּן וְקָרָאת אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְבֹּלְתִי
 אֶת־פִּירֵיהֶם אִתִּי לְבֵית שְׁלֹמֹה לְדָוָה אֲדֹנָי׃
 20 וְלִשְׁמָעֵאל שְׁמַעְתָּךְ הִנֵּה׃ בְּרַכְתִּי אֲרֹי וְהִפְרִיתִי
 אֲרֹי וְהִפְרִיתִי אֲרֹי בְּמֵאֵד מֵאֵד שְׁנַיִם עֶשְׂד
 21 מִשָּׂאִים יָלַד וְנִתְּנִי לְעֵי גְדֹל׃ וְאַתּוֹ פִּירֵיהֶם אִתִּים
 אֶת־יִצְחָק אִשְׁרָתְךָ חֵלֶל לָךְ׃ שָׂרָה לְפִיעֵד הָיָה
 22 בְּשָׂרָה דְאִתְּרָתָה׃ וְיָכַל לְדַבֵּר אִתִּי וַיַּעַל אֲלֵהֶם
 23 מֵעַל אַבְרָהָם׃ וַיִּחַד אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֵּן
 וְאַתּוֹ כָּל־יְלִדֵי בֵיתוֹ וְאַתּוֹ כָּל־מִקְנֵה כִּסְפֹה כָּל־זָכָר
 כָּאֲנָשִׁי בֵּית אַבְרָהָם וַיִּמָּל אֶת־בְּשָׂרְךָ שְׂרָפִים בְּעֶצְמָם
 24 דָּוָה הָיָה כִּסְפֹה דִּבְרֵי אִתִּי אֲלֵהֶם׃ וְאַבְרָהָם
 כָּתְּשָׁעִים וְחִשְׁעֵי שָׂרָה בְּהַמְלֹי בְּשָׂרְךָ שְׂרָפִי׃
 25 וְיִשְׁמָעֵאל בֵּן בֵּן־שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׂרָה בְּהַמְלֹי אֵת
 26 בְּשָׂרְךָ שְׂרָפִי׃ בְּעֶצְמָם דָּוָה הָיָה כְּעַל אַבְרָהָם
 27 וְיִשְׁמָעֵאל בֵּן׃ וְכָל־אִשְׁרֵי בֵיתוֹ יָלַד בֵּית וּמִקְנֵה
 כִּסְפֹה מֵאֵד בְּרַכְוִי כָּל־בֵּיתוֹ אִתִּי׃

וְהָיָה לִּי שְׂרֵי דָוָה מִלְּדָה פִּירֵיהֶם אֶל־שְׂרָפִי
 אֵלֶי אֲפֵרָה מִמֶּנָּה וְיִשְׁמַע אִתִּים לְעַל שְׂרֵי׃
 3 וְיִתְּנִי שְׂרֵי אֲשֵׁרָה אִתִּים אֲחִידְרָה הַמְּפִירָה
 שְׂפִירָה מִכָּף עֵשׂוֹ שְׁנַיִם לְשֹׁבֵת אִתִּים פִּירֵי
 כְּנָעַן וְתִתֵּן אִיזָה לְאִתִּים אִשְׁרָה לִי לְאִשְׁרָה׃
 4 וְיִמָּל אֶל־דְּרָה וְיִתְּנֵה וְיִתְּנֵה כִּי הָרְחֵה וְיִתְּנֵה
 5 בְּדָרְתָה בְּעֵינֶיהָ׃ וְיִתְּנֵה שְׂרֵי אֶל־אִתִּים חִסְרֵי
 עֵלְוָה אֲבֵי נִתְּנֵי שְׂפִירָה בְּחֵלְקָה וְיִתְּנֵה כִּי הָרְחֵה
 6 וְיִתְּנֵה לְעֵינֵיהָ לְשֵׁפֵט דָּוָה בֵּיתוֹ וּבִינְיָה׃ וַיֹּאמֶר
 אִתִּים אֶל־שְׂרֵי הִנֵּה שְׂפִירָה בְּיָדְךָ עֵשׂוֹ לֵה
 הַצָּב בְּעֵינֶיהָ וְיִתְּנֵה שְׂרֵי וְיִתְּנֵה מִכְּפֵי־
 7 וְיִתְּנֵה מִלְּדָה דָּוָה עַל־פְּנֵי הַמִּים בְּמִדְּבָר עַל־
 8 הַעֵץ בְּיָדְךָ שְׂרֵי׃ וַיֹּאמֶר דְּרָה שְׂפִירָה שְׂרֵי אֶל־
 מִדָּה בֵּית וְאַתָּה חֵלְכִי וְיִתְּנֵה מִכָּף שְׂרֵי נְכֹרֵי
 9 אֲבֵי בְּחֵלְקָה׃ וַיֹּאמֶר לֵה מִלְּדָה דָּוָה שְׂרֵי
 10 אֶל־נְכֹרֵיךְ וְיִתְּנֵה תִּתְּנֵה דְּרָה׃ וַיֹּאמֶר לֵה
 מִלְּדָה דָּוָה הַרְבֵּה אֲרֵי אֲדֹנָיִךְ וְלֹא־יִסְרֹ
 11 מִנִּי׃ וַיֹּאמֶר לֵה מִלְּדָה דָּוָה הַרְבֵּה דְּרָה וְהָרְחֵה
 בֵּן וְקָרָאת שְׁלֹוֹ שְׁמָעֵאל כִּי־שְׁמַע דָּוָה אֶל־עֵשׂוֹ׃
 12 דָּוָה דָּוָה פִּירָה אִתִּים דָּוֹ בְּלֹוֹ דָּוֹ כָּל־בֵּן וְעַל־פְּנֵי
 13 כָּל־אֲרֹי יִשְׁבֵּן׃ וְיִתְּנֵה שֵׁם־דָּוָה הַרְבֵּה אֲלֵיהֶם
 אֲחֵיהֶם אֶל־רֵאִי כִּי אֲחֵיהֶם דָּוָה הַרְבֵּה רֵאִי אֲחֵיהֶם
 14 רֵאִי׃ עַל־פְּנֵי קָרָא לְפִירָה בְּרָה לְדָוֹ וְיִתְּנֵה בְּרֵךְ
 15 קָרָשׁ וּבֵן בְּרֵךְ׃ וְיִתְּנֵה דְּרָה לְאִתִּים בֵּן וְיִתְּנֵה
 אִתִּים שֵׁם־בֵּן אֲשֵׁר־לָדָה הַרְבֵּה לְשְׁמָעֵאל׃
 16 וְאַבְרָם בֵּן־שְׁלֹוֹשִׁים שָׁרָה וְשֵׁשׁ שָׁנַיִם בְּלָדָה דְּרָה
 אֶת־יִשְׁמָעֵאל לְאִתִּים׃ ׀

CAP. XVII. 11

1 וְיִתְּנֵה אִתִּים בְּרֵחֵשְׁעִים שָׂרָה וְחִשְׁעֵי שְׁנַיִם וְיִתְּנֵה
 דָּוָה אֶל־אִתִּים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֶי אִתִּי אֶל־דְּרָה וְיִתְּנֵה
 2 לְפִנֵּי דָוָה חִסְרֵי׃ וְיִתְּנֵה בֵּיתוֹ בֵּיתוֹ וּבִינְיָה
 3 וְיִתְּנֵה אֲחֵיהֶם בְּמֵאֵד מֵאֵד׃ וַיִּשַׁל אִתִּים עַל־פְּנֵי
 4 וְיִתְּנֵה אֲחֵיהֶם לְאִתִּי׃ אֵלֵי דָוָה בֵּיתוֹ אֲחֵיהֶם
 5 הָרְחֵה לְאִבֵּי הַמִּין טִים׃ וְלֹא־יִתְּנֵה עֵד אֶת־שְׁמֵהֶם
 אִתִּים דְּרָה שְׁמֵהֶם אִתִּים כִּי אֲבִי־הַמִּין טִים
 6 נְחֹרֵה׃ וְהִפְרִיתִי אֲרֵיהֶם בְּמֵאֵד מֵאֵד וְנִתְּנֵה טִים
 7 וּמִלְכֵים מִמֶּנָּה יִצְחָק׃ וְהִקְבֹּלְתִי אֶת־פִּירֵיהֶם בֵּית
 ׀ וּבֵין דְּבַר אֲדֹנָיִךְ לְדָוָה לְבֵית שְׁלֹמֹה

בראשית לד לו ט

CAP. XV. ט

1 אחר והימים האלה היה דמי ידוה אל אביסל
 בפחה לאמר אל תחרא אביסל מן קץ
 2 שכתו הדפה מאו: ואמר אביסל אזלי תדוה
 מהחוק לי האבני דהקץ עיתי וק'משק ביתי
 3 הוא דמשקק אליעור: ואמר אביסל הן לי לא
 4 נתתה ועד דהנה ברפיתו וילש איו: והיה דמי
 5 ידוה אליו לאמר לא יתלשוה זה פיראם אשר נצא
 6 ממשקו דמי יתלשוה: ונצא אורי הוצעה ואמר
 7 העט'טא השמיעה וסבר הדובלים אמ'תובל
 8 לספר איום ואמר לי בזה ידוה ועוה: והאמר
 9 בידוה יתחשבה לי צדקה: ואמר אליו אני ידוה
 10 אשר הוצאתוהו מאורי בשלים לתת לך את דמיו
 11 הואת לשתתה: ואמר אזלי ידוה בפה אדע פי
 12 אדלשה: ואמר אליו קחה לי עולה משלשת
 13 ועו משלשת ואל משלש ותו' תעל: וקחלו
 14 את'פל אלה עבדו איום בפתו ונתן איש פתו
 15 לקחת ועדו ואת'דאפי לא בתו: ויהי השיט
 16 על הדפנים וישב איום אביסל: ויהי השמש
 17 לטא ותדמה נפלה על אביסל ומה אמה חשכה
 18 גדלה נפלת עליו: ואמר אביסל דע חרע פי
 19 גר ידוה ועקב פארו לא לום ועבדום ועפי איום
 20 ארבע מאות שנה: וגם את'דביו אשר עבדו
 21 הן אביו ואת'דיון הוא ברבש גדלו: והאיה
 22 חביא אל אביוהו בשלים חקבר בשיתה סוכה:
 23 ויהו רביעי לשני דפה פי לא' שלם ען האמיו
 24 עד דפה: ויהי השמש פאה ועלשה דיה דפה
 25 תפר עשן ולפיד אש אשר עבד בן הצורים
 26 האלה: פים והוא פרת דיה את' אביסל פרת
 27 לאמר לורקו תחיו את'דמיון הואת מפור
 28 מפורים עד דהר הגול סור פרת: את'הפלו ואת'
 29 הקלו ואת'הקמלו: ואת'החיו ואת'הפחיו ואת'
 30 הרפאים: ואת'האמלו ואת'הצבעו ואת'
 31 הרפשו ואת'היבסו: ם

CAP. XVI. ט

1 ושור אשת אביסל לא ילדה לי ולה ששתה
 2 מצות וסמה דגרי: ואמר שלי אל אביסל

1 ואמר על שורה ענה פא כדלעבר והמלכים
 2 אשר אלו וישו אידדסאם בששורת קרלם ואת'
 3 האיום בדם ויהי המלכים בשנה קרלום: וחד
 4 יהיו בודים שער עד אל פאת אשר על
 5 הפופו: והשט' וילא אל עין משפט הוא קל
 6 וישו את'פל שורה השמל'ק וגם אדד'האמיו
 7 האב' בדפאן וימר: ונצא מלך'סום וימקו
 8 עורה ומלך' אדמה ומלך' צבלים ומלך' בלע הוא'
 9 גל' וישבו איום מלחמה בעמק השמים: את
 10 פדלעבר מלך' שילם והועל מלך' גלים ואמר'ל
 11 מלך' שער ואחיו מלך' אשר ארבעה מלכים
 12 את'המלשה: ועמק השמים פאת פאה חמר
 13 ונצא מלך' סום ועמה השל' ששנה והשארים
 14 ויהי פרו: וקחו אד'מלדלש סום ועמה
 15 ואת'פל אביסל ולם: וקחו אד'לש ואת'דלשו
 16 ב'את' אביסל וילם הוא ישב בסום: ונצא
 17 דלש ויהי לאביסל העט' והוא שכן פאלו
 18 סברא דאמיו את' אשבל ואד' על דום בעל
 19 סידדאביסל: והשט' אביסל פי לשפה איו ויק'
 20 אד'דמיה ליה ביה שמה עור ושלש מאות
 21 ויהי ערדו: ויהלך עמוהם לילה הוא ועבדו
 22 וגם ודד'ם עד דחנה אשר משאכל לה'משק:
 23 וישב את' פלדלש וגם אד'לש איו והלש
 24 השיב וגם את'דלשים ואת'דעם: ונצא מלך'
 25 סום לקראו איוו שום מנפוח אד'פדלעבר
 26 ואת'המלכים אשר איו אל עמק שורה הוא עמק
 27 הפפו: ומלך' צוק מלך' שלם הוציא לחם ויין
 28 והוא כהן לאל עליו: ודד'סו ואמר ברוך אביסל
 29 על אל עליו קה' שמים וארו: ויהי אל עליו
 30 אשר כהן צדק בידו ויחילו מעשר מבל:
 31 ואמר מלך' סום אל אביסל תחלי דלש חדש
 32 קד'ש: ואמר אביסל אל מלך' סום הרמתי יד
 33 אל ידוה אל עליו קה' שמים וארו: אבי
 34 סום ועד שרדו'ל מל' ואביסל מבל אשר לק'
 35 ולא חומר אה' הששורה את' אביסל: בלעו
 36 רק אשר אביו הששים והלך האששים אשר הלכו
 37 איו על אשבל ומביא דם יקחו חלקם: ם

1 ולט עשו תפוחו ואסתר נכד מאז בפתחה
 2 בפתח תהיה: וליך למשקו מבד ועד פתחאל
 3 עד דמקום אשר יהיה שם אהלה פתחה בין
 4 פתחאל ובין השני: אלמקום הפתחה אשר
 5 עשה שם פראשה וקרא שם אדם בשם
 6 יהודה: ועם גלית הגדלין אתה אדם היה עשיר
 7 ובן ואחלים: ולא נשא אדם הארץ לשם יהודה
 8 ביהודה וכשם רב ולא ככל לשם יהודה: ויהי
 9 ריב בין רעי מקדח אדם ובין רעי מקדח לט
 10 והפעל תפוחו או לשב פארץ: ולאמר אדם
 11 אל לט אל יט היה מדינה בית וביתו ובין רעי
 12 ובין רעיו בראשונים אדם אשתי: והא כל
 13 הארץ לפניך יהיה אם מעל אסדהשכל
 14 ואימה ואסדאמן ואסמאלה: וישאר לט
 15 את עינו ורא את כל כפי יהודה כי כלה משקה
 16 לפניו שחת יהודה את סדום ואת עמורה כנר
 17 יהיה כארץ מצרים פתחה צר: ויבדיל
 18 לט את כל עש יהודה ויהיה לט מקום ויפחד
 19 איש מעל אדו: אדם לשב פארץ בעש ולט
 20 לשב כפי רעש ויארל עד סדום: ואנשי סדום
 21 רעים וחפאים ליהודה מאד: ויהיה אדם אל
 22 אדם אתו השדילט מעמו שא נא עיניך
 23 והיה מן הפוקם אשר אתה שם צטה ונפיה
 24 וקדמה ופחה: כי את כל הארץ אשר אתה
 25 ראה לך אתפחה לודעה עד יעלים: ושמת
 26 את דעך בעשר הארץ אשר: אסיהל איש
 27 למטה את עשר הארץ גם ודעה ופחה: קם
 28 ותחלקו פארץ לארפה לודעה כי לך אתפחה:
 29 ויחיל אדם ויבא וישב באלי מצרא אשר
 30 פחשו ויבדלם מנח ליהודה: ס

CAP. XIV. יד

1 ויהי בימי אמרל מקד לשנש אריו מקד אשר
 2 כדלעלמל מקד עילם ותועל מקד גוים: עשו
 3 מלחמה ארשע מקד סדום ואת דשע מקד
 4 עמרה שסב: וסל אדמה ושמאר מקד צמים
 5 ומקד פלע הארשע: מל אלה חבו אל עמק
 6 השמים והא ים הפלחו: שתיים עשרה שנה
 7 עבדו את פדלעמר ושש עשרה שנה מרדו:

1 ואמר יהוה אל אדם לך לך מאד צרה ומלחמה
 2 ומפת ארץ אל הארץ אשר ארצה: ואעשה
 3 לטו גזול ואבדקו ויגדלה שמך יהוה ברחו:
 4 ואבדקו מכל רע ומכל ארץ ויבדו כף כל
 5 משפחה הארמה: וליך אדם פארץ דר
 6 אלו יהודה וליך אלו לט ואדם ביהושע שנים
 7 ושבעים שנה בצאחו מרחו: ויח אדם את
 8 שרו אשתי ואת לט פראחי ואת כל רכושם
 9 אשר רכשו ואת דשע אשר עשו כנר וצא
 10 ללכת ארצה פלס ויבא ארצה מצק: ויעב
 11 אדם פארץ עד מקום שכם עד אלו מרה
 12 והבני עז או פארץ: ורא יהוה אל אדם ולאמר
 13 לרעה אמן את דעך האת ובן שם מנח
 14 ליהודה ופאה אלו: ויעקב משם יהודה מקום
 15 לכיתאל וט אהלה ביתאל כם ויש מקום
 16 בתקום מנח ליהודה וקרא בשם יהודה: ויש
 17 אדם הגדלין ועשו תפוחו: ס

18 ויהי רעב פארץ ויך אדם מצומה לנר שם
 19 פרכד ועש פארץ: ויהי פארץ הקרב לבא
 20 מצומה ולאמר אל עמי אשתי ודעה נא רעמי
 21 כי אשה ופדמרה את: ויהו פריה ארץ
 22 הפצלים ואמר אשתי זאת הדנה ארץ ויהו
 23 דהי: ארנה ארץ את למען יטכילי בעתך
 24 והיה נמש בגלד: ויהי כבא אדם מצומה
 25 ורא הפצרים את דאשה פרימה הוא מאד:
 26 ורא אשה שר פולה ויגלו אתה אל פעה
 27 ותשח האשה בית פעה: ולאדם וטוב
 28 בעתה ויהי ל צאדוק תמלים ועמים
 29 ושפוח ויחלם תמלים: ויבנה יהוה את פעה
 30 כעס גדלים ואת פוחו על דר שר אשח אדם:
 31 וקרא פעה לאדם ולאמר מדהאת עשית לי
 32 לפה לא תגדתי לי כי אשתך הוא: למה אמרת
 33 ארץ הוא ואשח אלה לי לאשה ועתה היה
 34 אשתך קח ולי: ויצ על פעה אלשים
 35 ושלחה אתו ואת אשתי ואת כל אשר לו:

CAP. XIII. יב

אדם מצומים והא ואשתי וכל אשר לי

גַּלְבָּאָרִי: הַחַיָּה הַשְּׂמֵחַ בְּעַן וְהַחַיָּה הַלֹּבֵט
 בְּיַד עֲלִים בֶּן אֱלֹהִים וַיִּבֶן לִבְנֵי נֹחַ חֵדָּה בְּכָל־
 בָּשָׂר אִשֵּׁר עַל־הָאָרֶץ: וְיֹאמֶר אֱלֹהִים אֲלֵיכֶם
 וְאֵת אֲחֵי־דִבְרֹתַי אֲשֶׁר הִקְמִיתִי בְּיַדְכֶם בְּבָשָׂר
 אִשֵּׁר עַל־הָאָרֶץ: ט

וַיְהִי בִּימֵינִי הַנְּאֻמִּים כִּדְבַרְיָהָ שֶׁם וְהִם וַיִּשְׁמַח
 יָחִם וְהָא אֲבִי כִנְעַן: שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי־נֹחַ
 וְגַמְלָה נִפְעָה לְדֹהָרִי: וְהָא לֹא אִישׁ וְהַעֲרִמָה
 נִשְׁפֵּעַ פָּתֹם: וַיִּשְׂחַף כְּדַבְּרוֹ וַיִּשְׂפַּח וַיִּזְעַל בְּרוּחַ
 אֲדָמָה: וַיֵּאמֶר הֵם אֲבִי כְנָעַן אֵת שִׁדָּת אֲבִי וְנָצַח
 לִשְׂאֵר אֲחֵי בָרוּךְ: וַיִּחַף שֶׁם וַיִּשְׂחַף אֶת־הַשְּׂמֵלָה
 וַיִּשְׂכַּח עַל־שָׂכָם שִׁנְיִים וְלֹא אֲחִוְיָה וְיִכְשֵׁ אֵת
 שִׁדָּת אֲבִינִים וּמְנַדִּים אֲחִוְיָה וְשִׁדָּת אֲבִינִים לֹא
 רָאוּ: וַיִּקַּח נֹחַ מִיַּיִט וַיָּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּעַן
 הַקְּנָן: וַיֹּאמֶר אֲחִי בְנֵעַן עֲבַד עִבְרִים וַיְהִי
 לְאִחֵיו: וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֶׁם וַיְהִי כְנָעַן
 עֲבַד לֹמוֹ: וַיִּפַּח אֱלֹהִים לִישָׁת וְיִשָּׁח בְּאֵזֵל שֶׁם
 וַיְהִי כְנָעַן עֲבַד לֹמוֹ: וַיְהִי־נֹחַ אֲחִי הַמְּבַל שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה: וַיְהִי בְּלִי־מֵרְסֵה
 תִּשְׁעֵ מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת: ט

CAP. X.

וַאֲלֵה וְחִלּוֹת בְּנֵי־נֹחַ שֶׁם הֵם וַיִּשְׂחַף וַחֲלוּ לָהֶם
 בְּנֵים אֲחִי הַמְּבַל: בְּנֵי יִשָׁח גִּזְרִ וּמֵלֵג וּמֵינִי:
 וַחֲוָן וְחַבֵּל וּמַשְׁחֵף וְחוּרִים: וּבְנֵי גִזְרִ אֲשֶׁפֶס:
 וַחֲשֵׁת וְחַרְמָה: וּבְנֵי יִן אֲלִישָׁה וְחַרְשִׁישׁ פַּיִים:
 וְחַדִּים: מֵאֵלֶּה נִסְפְּדוּ אֵין בְּצִוִּים בְּאַרְצֵיהֶם
 אִישׁ לִלְשֹׁן לְמִשְׁתַּחֲוִים מְרִידִים: וּבְנֵי הֵם פִּישׁ
 וּמַצְרִים וּפּוּט וּכְנָעַן: וּבְנֵי לֹמֵם סִבָּה וְחִזְוִיָּה
 וּסְבַתָּה וְדַעְמָה וּסְבַכְבָּה וּבְנֵי רַעְמָה שְׂחָב וְחָדִי:
 וְכֹשֶׁ לֹד אֲתַנְמוֹד וְהָא נֹחַ לְדָוֹת גַּבֵּל בְּאַרְצֵי:
 וְהַאֲדַמָּה גִבְצִיד לְשֵׁם יְהוָה עַל־בְּנֵי יֹאמֶר בְּמִנְהַד
 גִּבְצִיד לְשֵׁם יְהוָה: וְהָעִיר רַאשִׁית מַמְלַחָה
 בְּבֶל וַאֲחִי וַאֲחִי וְכִלְמָה בְּאַרְצֵי שַׁעֲרֵי: כִּדְבַר־הָאָרֶץ
 וְהָא נֹחַ וַאֲשֶׁר וַיִּבֶן אֲתַנְמָה וְאֲחִי־נֹחַ עַד
 וְאֲתַנְמָלָה: וְאֲתַנְיָם בֶּן יִנְטָה וּבֶן פֵּלֵחַ וְהָא
 הָעִיר הַגְּזֻלָּה: וּמַצְוִים לִלְ אֲתַלְוִים וְחָדִי:
 עַנְמִים וְאֲתַלְוִים וְאֲתַנְפָּתִים: וְאֲתַשְׁחִלִּים
 וְאֲתַמְלֹחִים אֲשֶׁר יִצָּחוֹ מִשְׁחֵים וְהָא

וְהַמֶּשׁ עַל־הָאָרֶץ וַיִּצָּח אֲחִי וְשַׂרְצוֹ בְּאַרְצֵי
 18 וְיִשָּׁח וְהֵם עַל־הָאָרֶץ: וַיִּצָּח לוֹ וַיִּבְנֶה וְאֲשֵׁר
 19 וְשַׂרְצָתוֹ אֲחִי: כִּדְבַר־יְהוָה כִּדְבַר־הָאָרֶץ וְכִלְמָה
 כִּדְבַר־הָאָרֶץ לְמִשְׁתַּחֲוִיהֶם יִצָּח כִּדְבַר־
 20 וַיִּתְקַדֶּה: וַיִּבֶן לוֹ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּשָּׂח מִבְּלוֹ
 הַבְּרִיָּה הַבְּרִיָּה וּמִבְּלוֹ הַשְּׂחֵף הַבְּרִיָּה וַיַּעַל עָלָה
 21 בְּמִזְבֵּחַ: וַיַּחַד יְהוָה אֲחִי־נֹחַ וַיְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֲלֵיכֶם לֹא אֲסִיף לָלֶל עִד אֲתַדְמָתְהָ בְּעַבְדֵי
 הָאָדָם כִּי יִצָּח לֹב הָאָדָם רַע מִשְׁעִיר וְלֹא־אֲסִיף
 22 עִד לְהִפּוֹחַ אֲתַכְלִידֵי בְּאַשֵׁר עֲשִׂיתִי: עַד בְּלִי־מֵי
 הָאָרֶץ וְעַד וְקָצִיר וְקֵץ וְחֶסֶד וְחַיִּים וְחַיִּים וְחַיִּים
 לֹא יִשְׁבּוּ:

CAP. IX. ט

1 וַיְבַרְךָ אֱלֹהִים אֲתַנְיָם וְאֲתַנְמָתְהָ וַיֹּאמֶר לָהֶם פָּרוּ
 2 וְרָבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ: וּמְרַבְּכֶם וְחֻמְכֶם יְהוָה
 עַל בְּרִיאתֵי הָאָרֶץ וְעַל בְּרִיאתֵי הַשָּׁמַיִם בְּכָל־
 אֲשֶׁר וְהַמֶּשׁ הַדְּמוּמָה וּבְכָל־דְּבַר הֵם בְּיַדְכֶם נְחִמִּי:
 3 כִּדְבַר־הָאָרֶץ וְהַאֲרִיץ לָכֶם יְהוָה לְאֲכִלָּה פִּתְהָ
 4 לְשֹׁב נְחִמִּי לָכֶם אֲתַכְלִי: אֲחִי בְּשָׂר בְּנִפְשָׁו דִּמוֹ
 5 לֹא תֵאכְלוּ: וְאֲחִי אֲתַדְמְכֶם לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם אֲדִישׁ
 כִּדְבַר־יְהוָה אֲדַשְׁפֵּה וַיִּכַּח הָאָדָם כִּדְבַר־אִישׁ
 6 אֲחִי אֲדִישׁ אֲתַנְפֶּשׁ הָאָדָם: שִׂפְזֵי הֵם הָאָדָם
 בְּאָדָם דְּמוֹ וְשִׂפְזֵי כִי בְּצַלִּים אֱלֹהִים עָשָׂה אֲתַדְ
 7 הָאָדָם: וַאֲשֶׁם פָּרוּ דְבִי שַׂרְצוֹ בְּאַרְצֵי דְבִי
 8 בְהֵ: ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲלֵיכֶם וְאַל־בְּנֵי אֲחִי
 9 לָאֵמֹר: וְאַל־הִנֵּי מַקְסִים אֲתַדְפָּתֵי אֲחִיכֶם
 10 וְאֲתַדְעַכֶם אֲתַחֲוִים: וְהָא כִּדְבַר־יְהוָה
 אֲשֶׁר אֲחִיכֶם בְּשֵׁחַ בְּרִיָּה וּבְכָל־בְּרִיאתֵי הָאָרֶץ
 אֲחִיכֶם מִבְּלוֹ יִצָּח הַתְּבִיָּה לֵבֵל חַתֵּי הָאָרֶץ:
 11 וְהַקְּסוּ אֲתַדְפָּתֵי אֲחִיכֶם וְלֹא־יִפּוּרָה בְּבָשָׂר
 עַד מִפְּו הַמְּבַל וְלֹא־יְהוָה עַד מִפְּו לְשִׁחַת
 12 הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְהָא אֲתַדְפָּתֵי אֲשֶׁר־
 אֲבִי לָן בְּיַד וּבְיַתְּכֶם וַיִּבֶן כִּדְבַר־יְהוָה אֲשֶׁר
 13 אֲחִיכֶם לְדָוֹת עֲלִים: אֲתַדְשְׁתִּי נְחִמִּי בְּעַן
 14 וְהָעִיר לְאֹת בְּיַד בְּנֵי וּבֶן הָאָרֶץ: וְהָעִיר
 בְּעַנְנֵי עַנְן עַל־הָאָרֶץ וְיִרְאָהָ וְהַשְּׂחֵף עַנְנֵי:
 15 וְחִכְוִי אֲתַדְפָּתֵי אֲשֶׁר בְּיַד וּבְיַתְּכֶם וַיִּבֶן כִּדְבַר־יְהוָה
 וְהָעִיר בְּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יְהוָה עַד הַיּוֹם לְמַבַּל לְשִׁחַת

20 והבליים אשר יחדו על השמים: והמש עשה
 21 אלה מלמעלה כמד המים וכסו ההרים: ונחם
 על פשו: והמש על הארץ בשוף ובפרמה ובהיה
 22 ובכל הארץ הארץ על הארץ: וכל האדם: על
 אשר משתדח ויום באפו מכל אשר בפרמה
 23 מרו: ונח את כל הדיקים: ואשר על פני האדמה
 ממים עד פרמה עד למש: והעוף השמים
 וימדו על הארץ ויפאו את כל אשר אתו
 24 בפרמה: ונפרו המים על הארץ המים וימתו יום:

CAP. VIII. ז

1 ונפרו אלהים את כל החרו: ואת כל
 הפרמה אשר אתו בפרמה ועברו אלהים את
 על הארץ וישבו המים: ויסקרו מעטת תולו
 2 וארבות השמים ויפלא הגשם מן השמים:
 3 וישבו המים מעל הארץ הלך ושוב ויחנה
 4 המים מן פני המים וימתו יום: ונחם הפרמה
 בתול השביע בשבעה עשר יום לחוש על הרי
 5 אררט: והמים היו הלך חסור עד החוש
 העשירי בעשירי באחד לחוש כראש ההרים:
 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויסקרו כל ארצות התבה
 אשר עשה: וישלח את השוב ויבא צאן ושוב
 7 עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את
 הארץ מאחו לראות הקול המים מעל האדמה:
 ולא מצאה הארץ קולו למתנגלה: וישב אלו
 8 ארצות כי מים על פני כל הארץ וישלח חז
 9 וישלח ויבא אלהו אליו ארצות: ויהל עוד
 שבעת ימים אחרים ויבא שלח ארצות: כך
 11 התבה: והבא אלו הארץ לפת שוב והיה עמד
 ונת מרג בפנה וידע כל פרקו המים מעל הארץ:
 12 ויהל עוד שבעת ימים אחרים וישלח ארצות
 ולא יסבה שוב אלו עוד: ויהי באות ושש
 13 מאות שנה בראשון באחד לחוש חרבו המים
 מעל הארץ ויבא כל ארצות התבה ויבא
 14 והיה חרבו פני האדמה: ובחוש השליש בשבעה
 15 ועשרים יום לחוש וישלח הארץ: ס וידבר
 16 אלהים אל נח לאמ: צא מן התבה אתה
 17 ואשתך ונכדך ונכדתך וכל אשר אתך: כל הדיקים
 והשמים מן הארץ וכל הארץ וכל הדיקים

אשר עשה מים כל הארץ שחיות: ואשר
 חוש מכל הארץ אשר יכל ואספת אלו היה
 שמים לאמ: וישלח כל אשר אתו
 מים מן עשה:

CAP. VII. ז

אשר היה לוח בארצות: וכל חיות על התבה
 וישלח אתו צדיק לפני פרו הנה: מפ
 והנה המורה השולח שבעה שבעה אלו
 ששתי וכל הפרמה אשר לא מורה הארץ
 אלו ואלו: גם מעוף השמים שבעה שבעה
 שם שבעה לחיות ודע על פני כל הארץ: פי
 יום עד שבעה אכלו מן הארץ על הארץ
 שבעים יום: וארבעים לילה ויחנה ארצות
 יום: אשר עשירי מכל פני האדמה: וישל
 1 וכל מכל אשר שדה היה: וכל פרוש מאות
 וישלח הפסל היה מים על הארץ: ויבא כל
 שם הארץ ולשריבנו אתו ארצות מפני פו
 והנה: מן הפרמה השולח וכל הפרמה אשר
 שיה מורה וכל העוף: וכל אשר משל על
 והתבה: שלים שלים בא ארצות ארצות
 2 ויבא ויבא פאר צה אלהים ארצות: ויהי
 לשלח הארץ וכל הפסל הארץ על הארץ:
 3 פנה שש מאות שנה לחיות בחוש השלי
 4 פשו עשר יום לחוש פום היה נקעו כל
 5 ששתי המים רפה וארבות השמים נספחו:
 6 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים
 7 יום: גם המים היה בא כל לשם יום וישל
 8 פיה וישלח כל השלח לשריבנו אתם אל
 9 התבה: הנה וכל הדיקה לפניה וכל הפרמה
 10 אלו וכל הארץ והמש על הארץ לסיב
 11 וישלח לסיב כל צפור כל לבנת: ויבא
 12 אלו ארצות שלים שלים מעל היבש אשר
 13 ש רוח הים: והמים וכל הקנה מכל בשור בא
 14 ש שש פה אתו אלהים ויבא היה עמד: ויהי
 15 הפסל ארבעים יום על הארץ ויבא המים וישלח
 16 ארצות: ויום מעל הארץ: ויבאו המים
 17 חוש מים על הארץ ויבא התבה על פני המים:
 18 והשמים מן הארץ וכל הארץ וכל הדיקים

CAP. VI.

ויהי כיהיה האדם לוב על פני האדמה וברר
 ישר להם: וירא בני האלים את בנות האדם
 כי טובה הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו:
 ואמר יהוה לא רחוק יהיו בואם לעלם בשכם
 והא בני האדם ימחו מאד ועשיתי שמה:
 והנפלים היו בארץ בימים ההם וגם את רוב
 אשר יבאו בני האלים אל בנות האדם וילדו
 להם הנה הגברים אשר מעולם אשר השם: ופ
 ורא דודו כי רבה רעת האדם בארץ ומל יצר
 מחשבת לבו רק רע מל האדם: ויהוה יחזה
 פרעשה את דמותם בארץ ותעצב אל לבו:
 ויאמר יהוה אמהו את דמותם אשר פראו מעל
 פני האדמה מאדם עד בהמה עד דמש ועד עוף
 השמים כי סמתי כי עשיתם: ולו ספא הן
 בעיני יהוה: **2 3 4 5 6 7 8 9 10**

איש ושנים שנה וילד אתהו: ויהו
 אלו אתו וילדו אתהו חמש עשרה שנה
 ולשמה מאת שנה וילד בנים ובנות: ויהו
 בלוי אלו חמש שלים וחשע מאת שנה
 ומתו: **8** ויהו קינן שבועים שנה וילד
 את מולאל: ויהו קנן אתו וילדו את
 מולאל ארבעים שנה ולשמה מאת שנה וילד
 בנים ובנות: ויהו בלוי קנן עשר שלים
 וחשע מאת שנה ומתו: **8** ויהו מולאל
 חמש שלים וששים שנה וילד את הדי: ויהו
 מולאל אתו וילדו את הדי שלשים שנה
 ולשמה מאת שנה וילד בנים ובנות: ויהו
 בלוי מולאל חמש וחשעים שנה ולשמה
 מאת שנה ומתו: **8** ויהו הדי שלשים
 ושלשים שנה ומאת שנה וילד את הדי:
 ויהו הדי וילדו את הדי שבנה מאת
 שנה וילד בנים ובנות: ויהו בלוי הדי שלשים
 ושלשים שנה וחשע מאת שנה ומתו: **8** ויהו
 הדי חמש ושלשים שנה וילד את מולאל:
 ויהו הדי וילדו את מולאל שנה וילדו את
 מולאל שלש מאת שנה וילד בנים ובנות:
 ויהו בלוי הדי חמש ושלשים שנה ושלש
 מאת שנה: ויהו הדי חמש ושלשים שנה
 ושלשים שנה ומתו: **8** ויהו מולאל שבע
 ושלשים שנה ומאת שנה וילד את הדי:
 ויהו מולאל אתו וילדו את הדי שנים ושמונים
 שנה ושבע מאת שנה וילד בנים ובנות:
 ויהו בלוי מולאל חמש ושלשים שנה וחשע
 מאת שנה ומתו: **8** ויהו הדי שנים ושמונים
 שנה ומאת שנה וילד בן: וירא את שמו נח
 לאמר זה ימנע מפעשתי ומצבולתי מיני מן
 האדמה אשר אתה יהוה: ויהו הדי חמש
 וילדו את נח חמש וחשעים שנה וחמש מאת
 שנה וילד בנים ובנות: ויהו בלוי הדי שבע
 ושבועים שנה ושבע מאת שנה ומתו: **8** ויהו
 נח בן חמש מאת שנה וילד לו את שם את
 חם ואת יפת:

בראשית ה

13 ויאמר קון אל ידעה נדול שמי כמטואו יתן
 14 פלשת ארץ היום מעל פני האדמה וכפפת
 אפרו ידעתי נע וכו' פארץ יהיה כל מצא
 15 ויהרגו: ויאמר לו ידעה לכן כל דוג לון
 שכעתים יקום וישם ידעה ללון אוח לבטחי
 16 הבות ארץ כל מצא: ויצא קון מקמי ידעה
 17 וישב פארץ טר קדמת ענו: ויבדע לון אהד
 אשתו ותורו ותלד את חנוך ויהל בנה עיר
 18 ויקרא שם העיר בשם בנו חנוך: ויולד לחנוך
 את ענו ועלד לך את מנואל ומנואל לך
 את מנואל ומנואל לך את לקום: ויבדע
 19 לו לקום שמו שם האחות עדה ושם
 20 האשתו צלה: ותלד עדה את הבל הוא יבל אבי
 21 ישב אהל ומקנה: ושם אהו יבל הוא יבל
 22 אבי כל חמשת פנור ושקב: וצלה נסדוא ילדה
 את הובל לון ולשש כל יושב בחשת וכו' ו
 23 האחות הובל קון נעמה: ויאמר לקום ללשו
 עדה וצלה שמען קולי משי לקום האשה אמרו
 24 כי איש דתתו לפעמי וילד לחברתי: פי
 25 שכעתים יקם קון ולקום שכעתים ושבעה: ויבדע
 אדם עד אדאשתו ותלד בן ויקרא את שמו
 26 שם פי שתל אלהם ונע אהו תחת הבל
 פי הנה קון: ולשת נסדוא ילד בן ויקרא
 את שמו אגש או הוהל לקרא בשם ידעה: ס

CAP. V. ה

1 זה ספר תולדות אדם ביום פרא אלהים אדם
 2 בדמת אלהים עשה אהו: וכו' ויבנה בראם
 3 ויברך אדם ויקרא את שמם אדם ביום
 4 הבראם: ויהי אדם שלשים ומאת שנה וילד
 5 בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שת: ויהיו
 6 ימראים אתיו הולידו את שת שכמה מאת
 7 שנה וילד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אדם
 8 אשר היו תשע מאת שנה ושלושים שנה
 9 וימתו: ס ויהי שת חמש שנים וימת שנה
 10 וילד את אגש: ויהי שת אתיו הולידו את
 11 אגש שבע שנים ושמה מאת שנה וילד
 12 בנים ובנות: ויהיו כל ימראשת ששים עשרה
 13 שנה ותשע מאת שנה וימתו: ס ויהיו

1 וישלח המלאך הוא ימשלך: ס והאדם
 2 אב פי שמעת לקול אשתו והאכל מן העץ
 3 אשר צוהו לאכל לא האכל מפני צוהו
 4 והאמה בעשרה בעשנן והאכלה כל ימי
 5 יחיו: וקץ ידיו תאמרו לך ואכלה את
 6 עובד השדה: בעת אשר האכל ליום עד
 7 ששק אל הדחמה פי מפנה לקחת פרעור
 8 ויהי האל עפר השב: וקרא האדם שם אשתו
 9 ידעה פי היא ידעה אם בלתי: ויעש ידעה
 10 אלים לאדם האשה כמותו ער ויבשם: ס
 11 ויאמר ידעה אלים הן האדם היה פחד
 12 מפני ענת מוכ ועענה פן ישלח ידו
 13 וילקו גם מעץ החיים והאכל חיי לעולם:
 14 וישלחו ידעה אלים מפני ענו לעבל את
 15 והאמה אשר לפח משם: ויירוש את
 16 האדם וישכן מקום לג' עון את הפנים
 17 את לום הורב הפחפת לשלם את ידו
 18 פי והאם: ס

CAP. IV. ד

1 האלים ידע את דעה אשתו ותלד את לון:
 2 ויאמר קטרו איש את ידעה: ותקם ללדח את
 3 אהו את הבל ויהי הבל ושי גאן לון יהיה
 4 נע אדמה: ויהי מקץ ימים ויבא לון מפני
 5 האמה מסה לידעה: והבל הביא נסדוא
 6 כמסות גאנו ומחלמך וישע ידעה אל הבל
 7 ואל מסתו: ואל קון ואל מסתו לא שעה
 8 ויהי לון מאו וישל פניו: ויאמר ידעה
 9 אל קון לפי ידעה לך ולפיה נפלו סקתי:
 10 יהא אסתיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
 11 תפתח רכץ ואקתי תשקרו ואנה תמשלנו:
 12 ויאמר קון אל הבל אהו יהו ברוחם בשנה
 13 ויבס קון אל הבל אהו ויהרגו: ויאמר ידעה
 14 אל קון או הבל אהו ויאמר לא ידעה
 15 והאמר אהו אבי: ויאמר מה עשית קול דמי
 16 אהו צעקם אלי מן הדחמה: ועשה אהו
 17 אהו מן הדחמה אשר פצתה את פיה לקחת
 18 מ אהדמי אהו מקוה: פי תעבל אהו האמה
 19 ל אהו תדפחה לך נע וכו' ידעה בראש:

1 לאשה ויבאה אל האדם: ואמר האדם זאת
 2 הפעם עצם מעצמי ועשר מעשרו זאת אתה יקרא
 3 אשה כי מאש לקחתי זאת: על־כן יקרא
 4 איש את אשתו ואת־אמו ואת־אביו ויתקב באשתו ויהיו
 5 לבשר אחד: והיו שניהם ערום הדברים
 6 ואשתו ולא תפושטו:

CAP. III.

1 ויהוה יהי עדים מכל חית השדה אשר עשה
 2 יהוה אלהים ויאמר אל האשה את־בשר
 3 האשה לא תאכלו מכל עץ הגן: והאכיל
 4 האשה את־דגוש משרי עץ־הגן סבל: ומשרי
 5 העץ אשר פתח־הגן אכר אלהים לא תאכלו
 6 מפניו ולא תגעו בו פתח־הגן: ויאמר הנהש
 7 אל האשה לארמית ומתוקן: מי תע אלהים
 8 כי ביום אכלכם מפניו ונקמו עיניכם והייתם
 9 כאלהים תעו טוב רע: והיא האשה פי טוב
 10 העץ למאכל וכי תאכלו היא לשנים ותבוא
 11 העץ להשלים ותקח משרי ותאכל ותתן גם־
 12 לאשה עמה ויאכל: ותפקדנה עיני שניהם
 13 וידעו כי ערומם הם ותחפרו עלה תאמה
 14 ויעשו להם תלוא: וישמעו את־קול יהוה
 15 אלהים מתחבד בנן לוח הים ותחבא
 16 האדם ואשתו מפני יהוה אלהים פתח עץ
 17 הגן: ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר
 18 לו אפה: ויאמר את־קוליך שמעתי בגן
 19 והאדם פר־עירם אבני החבא: ויאמר מי
 20 הגיד לך כי עירם אפה הן־העץ אשר
 21 צויתוך לבלתי אכל מפניו אכלת: ויאמר האדם
 22 האשה אשר נתתה עממי הוא טרמתי לי כך
 23 העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה
 24 זאת עשית ותאמר האשה הבהש השמיני
 25 ואכל: ויאמר יהוה אלהים א־הדגוש פי
 26 עשית זאת אתך אפה מכל־הדברה ומכל
 27 חית השדה על־גחוק תלך ועפר תאכל פלימי
 28 חיות: ואבני אשית בוקר ובנן האשה ובנן
 29 ורעה ובנן רעהה היא לשוקק ראש ואפה
 30 חושפני עקב: ם אל־האשה אמר ורעה
 31 ארבה עצבונך והרק בעצב חלדי בנס ואל־

אלהים את־יום השמיני וקדש את־פי כ
 שבת מכל מלאכתו אשר פרא אלהים
 לעשות:
 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבריאת ביום
 5 עשה יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל ישיח
 6 השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
 7 טרם יצמח כי לא הכסד יהוה אלהים על־
 8 הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה: ואד
 9 יעלה מן־הארץ והשקה את־פלי שני האדמה:
 10 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה
 11 ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
 12 חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקום
 13 וישם שם את־האדם אשר יצר: ויצמח
 14 יהוה אלהים מן־האדמה פל עץ חמד למאנה
 15 וטוב למאכל ועץ החיים פתח הגן ועץ הישח
 16 טוב רע: ותרץ פרא מעון להשקות את
 17 הגן ומשם יפיר חיה לארבעה ראשים: שם
 18 האדם פלשון הוא הפלג את־פל ארץ החולה
 19 אשר־שם הרוב: ויהי הארץ והוא טוב
 20 שם הברדח ובנן השום: ושם הברד השני
 21 גחון הוא הסוב את־פל ארץ פוש: ושם
 22 הברד השלישי חיהקל הוא הברד קרמה
 23 אשר הברד הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה
 24 אלהים את־האדם וינחהו בנגן־ערו לעבדה
 25 לשמרה: והיו יהוה אלהים על־האדם
 26 לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל: ומנע הישח
 27 טוב תע לא תאכל מפניו פי ביום אכלך מפניו
 28 מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא־טוב
 29 היות האדם לבדו אעשה־לו עור כנעו:
 30 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה פל־חית השדה
 31 ואת־פל עוף השמים ויבא אל־האדם לאות
 32 מה־יקראו וכל אשר יקרא לו האדם נפש
 33 חיה הוא שמי: ויקרא האדם שמות לכל־
 34 הברמה ולעוף השמים לכל חית השדה
 35 והאדם לא מצא עור כנעו: ויפל יהוה
 36 אלהים ותרמה על־האדם וישן וקח את־
 37 מצלעתו ויסב משר החנה: ובנן יהוה
 38 אלהים את־הצלע אשר לקח מן־האדם

בראשית

LIBER GENESIS.

CAP. I א

1 וַיְבְרָא אֱלֹהִים בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ:
 2 וְהָאָרֶץ דְּהִיָּה רֵוָה וְלֹא הָיָה עַל-פְּנֵי הַיָּם:
 3 וַיִּבֶן אֱלֹהִים מְדִינָה עַל-פְּנֵי הַיָּם: וַיֹּאמֶר
 4 אֱלֹהִים יְהיֶה אֵר וְהָיָה אֵר:
 5 וַיִּבְרַח אֱלֹהִים מִן הָאָרֶץ וּבִן
 6 הַיָּם: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ
 7 עָרָא לַיְלָה: וַיְהיֶה עֶרֶב וַיְהיֶה בֹקֶר יוֹם אֶחָד: פ
 8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהיֶה בְּרוֹךְ הַיּוֹם וַיְהיֶה מְבֹרָךְ
 9 בֶּן מוֹם לַמּוֹם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַדְּבָרִים
 10 וַיִּבְרַח בֶּן הַיָּם אֶשׁ מִשְׁחָה לְחַיֵּה וּבִן הַיָּם
 11 אֶשׁ מֵעַל לַקִּיעַ וַיְהיֶה-כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 12 לַקִּיעַ שָׁמַיִם וַיְהיֶה עֶרֶב וַיְהיֶה בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: פ
 13 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוֶה הַיּוֹם מִשְׁחָה הַשָּׁמַיִם אֶל-
 14 עַקֵּם אֶחָד וְהָרְחֵיב וַעֲשֶׂה וַיְהיֶה-כֵן: וַיִּקְרָא
 15 אֱלֹהִים לַיְשֻׁבָה אֵר לְמִקְוֵה הַיָּם קְרָא יוֹם
 16 11 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים פְּרִמְטוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הַיּוֹשֵׁא
 17 הָאָרֶץ יִשָּׂא עֶשֶׂב מִדְּבַח וְעַ עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה
 18 פְּרִי לְמִטָּה אֶשׁ וְעֵשֶׂב עַל-הָאָרֶץ וַיְהיֶה-כֵן:
 19 וַיִּשְׂמָה הָאָרֶץ יִשָּׂא עֶשֶׂב מִדְּבַח וְעַ עֵשֶׂב וַיַּעַשׂ
 20 עֵשֶׂה פְּרִי אֶשׁ וְעֵשֶׂב לְמִטָּה וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 21 פְּרִמְטוֹב: וַיְהיֶה עֶרֶב וַיְהיֶה בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: פ
 22 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהיֶה מְאֹדָה בְּרִקְעַת הַשָּׁמַיִם לְהַבְחִיל
 23 בֶּן הָאֵם וּבֶן הַיָּם וְהָיָה לְאֹחַז לְמוֹעֲדִים
 24 וְלִמְסֵי וּשְׁמֵי: הָיָה לְמִאֲחָד בְּרִקְעַת הַשָּׁמַיִם
 25 לְהָאָד עַל-הָאָרֶץ וַיְהיֶה-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי
 26 הַמְּאֹדָה הַגְּדֹלִים אֶת-הַמְּאֹדָה הַגְּדֹלִים לְמִשְׁלַחַת
 27 הָאֵם וְהַיְדִבְשָׁוּת הַקָּטָן לְמִשְׁלַחַת הַיָּלִיָּה וְאֵת
 28 הַבְּחִיבִים: וַיִּקְוֶה אֱלֹהִים בְּרִקְעַת הַשָּׁמַיִם
 29 לְהָאָד עַל-הָאָרֶץ: וְלְמִשְׁלַחַת בְּיָם וּבְיָלִיָּה
 30 וְלְהַבְחִיל בֶּן הָאָד וּבֶן הַיָּם וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 31 פְּרִמְטוֹב: וַיְהיֶה עֶרֶב וַיְהיֶה בֹקֶר יוֹם רִבְעִי: פ

20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעֵה הַיָּם שָׂרָף נֶפֶשׁ חַיָּה:
 21 וְעוֹף יִשְׂרָף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רִקְעַת הַשָּׁמַיִם:
 22 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּיִמִּים הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל-
 23 נֶפֶשׁ הַחַיָּה: וְהִמְשִׁיחַ אֶשׁ שָׂרָעֵה הַיָּם לְמִיטָּה
 24 וְאֵת כָּל-שָׂרָף כָּנָף לְמִיטָּה וַיִּבְרָא אֱלֹהִים פְּרִמְטוֹב:
 25 וַיִּבְרַח אֱלֹהִים אֶשׁ לְמִטָּה פְּרִי הָרֵם וְהָיָה אֵת
 26 הַיָּם בְּיָמֵם הַיּוֹשֵׁא עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיְהיֶה עֶרֶב
 27 וַיְהיֶה בֹקֶר יוֹם רִבְעִי: פ
 28 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וַיִּצְבֵּא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִיטָּה
 29 בְּכֹחַ הַדְּמַשׁ הַחַיָּה אֵר לְמִיטָה וַיְהיֶה-כֵן: וַיַּעַשׂ
 30 אֱלֹהִים אֶת-חַיֵּי הָאָרֶץ לְמִיטָה וְאֵת-הַדְּבָרִים
 31 לְמִיטָה וְאֵת כָּל-דְּמַשׁ הַדְּבָרִים לְמִיטָה וַיִּבְרָא
 32 אֱלֹהִים פְּרִמְטוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם
 33 בְּצַלְמֵנוּ כְּדֹמְיֵנוּ וַיְהיֶה דָבָר וַיִּבְרָא הַשָּׁמַיִם
 34 וּבְדִבְרֵהוּ וַיִּבְרַח הָאָרֶץ וַיִּבְרַח הַדְּמַשׁ הַדְּמַשׁ עַל-
 35 הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וְאֵת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ
 36 אֱלֹהִים פְּרִי אִיּוֹ וְכֹר וַיִּקְרָא פְּרִי אָדָם: וַיִּבְרַח
 37 אָדָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָדָם אֱלֹהִים פְּרִי הָרֵם
 38 וְהָיָה אֵת-הָאָרֶץ וַיִּבְשֶׂה וַיְהיֶה דָבָר וַיִּבְרַח הָדָם
 39 וַיַּעַשׂ הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה: וְהִמְשִׁיחַ עַל-הָאָרֶץ:
 40 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָיָה טָעִי לָדָם אֶת-כָּל-עֶשֶׂב
 41 וְעַ עֵשֶׂב אֶשׁ עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֵת-כָּל-הָעֵץ
 42 אֶשׁ עַל-פְּרִיעַץ וְעַ עֵשֶׂב לָדָם הָיָה לְאֹכְלָה:
 43 לְכָל-חַיָּה הָאָרֶץ וְלְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלְכָל
 44 חַיֵּשׁ עַל-הָאָרֶץ אֶשׁ-פִּי נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-
 45 יָרֵךְ עֶשֶׂב לְאֹכְלָה וַיְהיֶה-כֵן: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-
 46 כָּל-אֶשׁ עֵשֶׂה וְהַיְדִבְשָׁוּת מִדְּבַח וַיְהיֶה עֶרֶב וַיְהיֶה
 47 בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:
 48 פ

CAP. II ב

1 וַיִּבְרַח הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיִּבְרַח אֱלֹהִים
 2 בְּיָם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתוֹ אֶשׁ עֵשֶׂה וַיִּשְׂפַח בְּיָם
 3 הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתוֹ מְלֹאכְתוֹ אֶשׁ עֵשֶׂה: וַיִּבְרַח

חמשה חומשי תורה

PENTATEUCHUS.

בראשית	GENESIS
שמות	EXODUS
ויקרא	LEVITICUS
במדבר	NUMERI
דברים	DEUTERONOMIUM

ספר

תורה נביאים וכתובים

מדויק היטיב על פי המסורה

הוגה בעיון נמרץ

על ידי

החכם המוסק מדי

מאיר הלוי לעטערים

בערלין

בדפוס האדון טראוויטש וכנו

שנת ה'תרמ"ו יצירה.

Copyright, 1888, by
ELWOOD G. TEWKSBURY.

THE
HOLY BIBLE

IN THE
ORIGINAL HEBREW AND GREEK.

OLD TESTAMENT: MYER LEVI LETTERIS.

NEW TESTAMENT: WESTCOTT AND HORT.

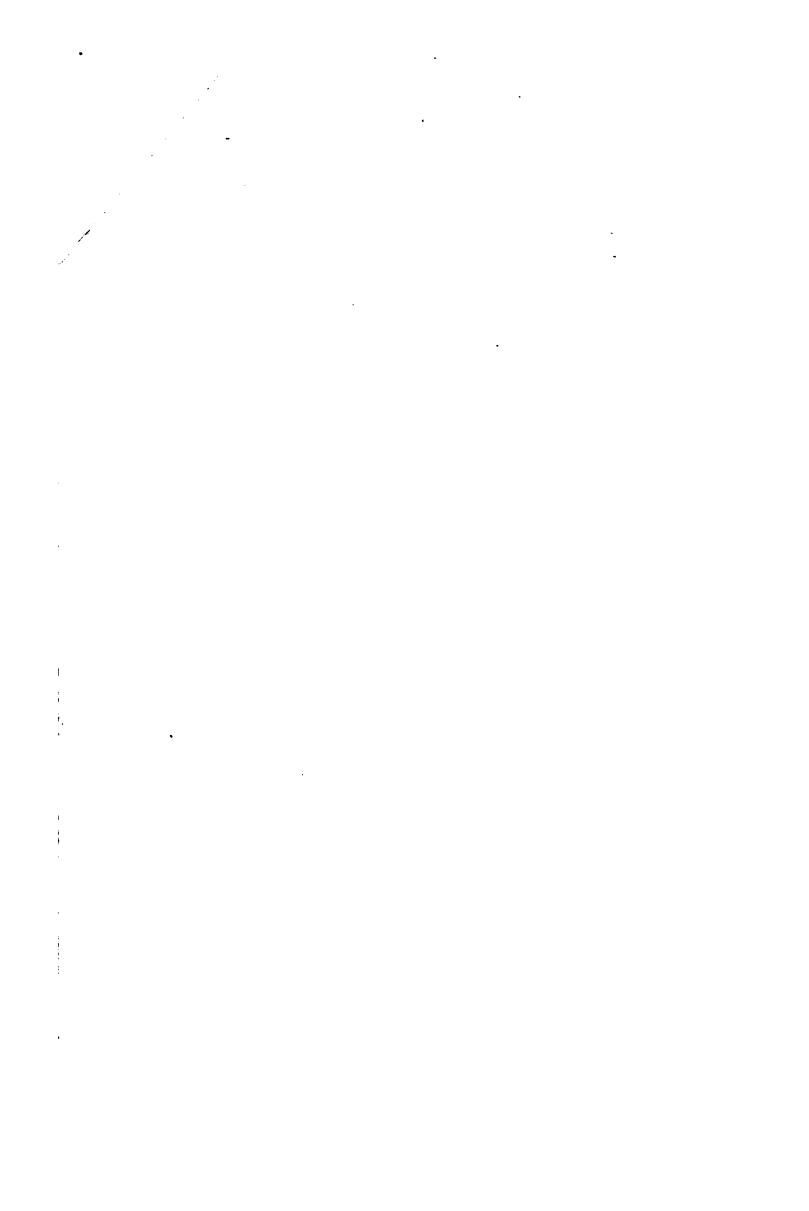
TWO VOLUMES IN ONE.

Boston—Hartford:
ELWOOD G. TEWKSBURY,
1888.

100

100

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 03936 9585

JUL 20 1987

UNIV OF MICH.
LIBRARY

